

પ્રસ્તાવના

આ ડાયરી રેલેટ સત્યાગ્રહ અને અસહકારના કાળની છે. તેને પાને પાને નિદ્રામાં સૂતેલા દેશને જગાડવાના ગાંધીજીના ઉત્કટ પ્રયત્નનાં આપણને દર્શન થાય છે. આપણા દેશની સ્વાતંત્ર્યપ્રાપ્તિની લડતના ઇતિહાસમાં એ કાળ અગ્રણ્ય જાગૃતિ અને ઉત્સાહનો હતો. એની નવીનતાને લીધે એમાં પ્રગ્નને અનેરું ચેતન દેખાતું હતું. સ્વાતંત્ર્ય મળ્યું તે પહેલાં આપણે ત્રણ મોટી લડતો આપી છે: ૧૯૨૦-૨૧ ની અસહકારની લડત, ૧૯૩૦ થી ૧૯૩૪ની સવિનય હાજરી લડત, અને ૧૯૪૨ની 'હિંદ છોડો' ની લડત. આ ત્રણે લડતનું મહત્ત્વ બહુ ભારે છે. પણ ૧૯૨૦-૨૧ની લડતથી કેવળ આપણા દેશના જ ઇતિહાસ માટે નહીં પણ દુનિયાના ઇતિહાસ માટે લડવાની એક તફત નવી જ પદ્ધતિનો પ્રયોગ શરૂ થયો, એટલે તેનું સ્વિશેષ મહત્ત્વ છે. ગાંધીજી શાન્તતા અને સૌમ્યતાની મૂર્તિ હતા. પણ લડતને પ્રસંગે તેઓ એવી ઉગ્રતા ધારણ કરતા અને એવા મરણિયા બનતા કે તેમને જોનાર અને સાંભળનાર સૌને તેમની ઉત્કટતાનો ચેપ લાગતો. તેના ઉપર સૂચક કદી આથમતો નથી એવું જે સામ્રાજ્યને વિષે કહેવાતું અને જે સામ્રાજ્યનાં મૂળિયાં આપણા દેશમાં બહુ ઊંડે ગયેલાં છે એમ મનાતું, એટલે સુધી કે એની છત્ર-છાયા નીચે આપણા દેશની પ્રગતિ પહેલાં કદી નથી થઈ એવી ચર્ચ રહી છે, એવું માનનારો એક બહુ મોટો સુંશિક્ષિત વર્ગ આપણા દેશમાં હતો, જે વર્ગમાં એક કાળે ગાંધીજી પોતે પણ હતા, તે બ્રિટિશ સ્થાનતની પ્રતિષ્ઠા 'શયતાની' એ એક જ વિશેષણ લગાડીને ગાંધીજીએ ધૂળ મેળવી નાખી. પછી સરકારી અમલદારો તથા પોલીસનો દુઆખ કે ડર તો લોકોમાં રહે જ શાનો? એ બિચારાઓની તો સમાજમાં એક કોડીની પણ કિંમત રહી નહીં. આખી આમ-જનતા સ્ત્રીઓ અને બાળકો સુધ્યાં 'આ સરકાર અમારે ન જોઈએ એમ ખુશ્ખુશ્વા બોલતાં ચર્ચ ગયાં. આવડા વિરાળ દેશમાં આવડી મોટી ક્રાંતિ ગાંધીજીએ કરી નાખી તેનું બ્યાન મહાદેવજીની મોહક શૈલીમાં આ ડાયરીમાં આપણને મળે છે.

બ્રિટિશ સામ્રાજ્યની સેવા ગાંધીજીએ જેટલી કરી છે, તેટલી જાએ જ બીજા કોઈ હિંદીએ કરી હશે. દક્ષિણ આફ્રિકામાં લશ્કરમાં માંદાઓની

સારવાર કરવા માટે જે વાર તેમણે પોતાની સરદારી નીચે હિંદીઓની દુકડીઓ જીભી કરી હતી. જોકે નિયમ પ્રમાણે જ્યાં સામંસામે ગોળીઓ ફટતી હોય ત્યાં એવી દુકડીના માણસોને કામ કરવા જવાનું હોતુ નથી. છતાં ખૂનખાર યુદ્ધ ચાલતું હોય ત્યાંથી ઘાયલો ઉપાડી લેવા માટે પોતાની દુકડીને લઈ જઈને ગાંધીજીએ અનેક વારે પોતાના અને પોતાના માણસોના જન જોખમમાં નાખ્યા હતા.

૧૯૧૪થી ૧૯૧૮નું મહાયુદ્ધ ફારી નીકળ્યું તે વખતે તેઓ ઇંગ્લંડમાં હતા. ત્યાં હિંદીઓનું એક શુશ્રૂષાદળ તેમણે જિયું કર્યું. તેની તૈયારીના સખત કામને લીધે ઇંગ્લંડની હંડીમાં તેમને પ્લુરસીની ખીમારી લાગુ પડી. એ જ યુદ્ધ માટે ૧૯૧૭માં ખેડા જિલ્લામાં તેમણે સંન્યસરતીનું કામ ઉપાડ્યું. તેને અંગે કરવા પડેલા ભારે રખડપાટને લીધે તેમને સખત મરડો થઈ આવ્યો અને તેમાંથી બચાશે કે કેમ, એવો ભય પણ થોડો વખત તો પેદા થયો હતો. આ સેરાની પાછળ બ્રિટિશ સામ્રાજ્યથી આપણા દેશનું હિત થશે એવી તેમની શ્રદ્ધા હતી.

સામ્રાજ્ય પ્રત્યે ભારે વફાદારી રાખતા ત્યારે પણ સામ્રાજ્યના અન્યાય સામે તો ભારે લડતો તેમણે આપેલી જ છે. દક્ષિણ આફ્રિકાની જગમશહર લડત ઉપરાંત ગિરમીટ પદ્ધતિ અંધ કરાવવા માટે તેમણે દેશમાં ઉપાડેલી ઝુંબેશ, અંપારણ અને ખેડાની લડતો તથા રોલેટ કાયદા સામે ઉપાડેલો સત્યાગ્રહ એ તેમની વફાદારીના કાળ દરમ્યાન આપેલી લડતો છે.

પછી પંજાબના અત્યાચારો અને ખિલાફતની બાબતમાં મુસલમાન કામને થયેલો અન્યાય, એ જે પ્રસંગો સામ્રાજ્ય પ્રત્યેની વફાદારીને ઝગમગાવી નાખે એવા બન્યા. છતાં પંજાબના અત્યાચારો માટે સરકારે તપાસ સમિતિ નીખી અને ખિલાફતના અન્યાયની બાબતમાં બ્રિટિશ પ્રધાનમંડળનો છેવટનો જવાબ નહોતો મળ્યો ત્યાં સુધી તેમણે ખામોશ રાખી, એટલે સુધી કે ૧૯૧૯ના ડિસેમ્બરની અમૃતસરની કોંગ્રેસમાં મોન્ટેગ્યુ એમ્સલૅન્ડ સુધારા બાબત દરાવ વિષે બોલતાં એ સુધારા આપણે બિનશરતે સ્વીકારી લેવા જોઈએ અને એ સુધારાનો અમલ કરવામાં સરકારને સંપૂર્ણ સહકાર આપવો જોઈએ એમ કહી દરાવતું સમર્થન કર્યું. તિલક મહારાજ પ્રતિયોગી સહકાર (રિસ્પોન્સિવ કોઓપરેશન)ના મતના હતા. તેમને મૂળ દરાવ સ્વીકારી લેવા કોંગ્રેસના મંત્ર ઉપર ટોપી ઉતારી પગે પડીને ગાંધીજીએ વિનંતી કરી. સદ્ભાવે તિલક મહારાજ સાથે તે વખતે સમાધાન થઈ ગયું. અને ખુલ્લી કોંગ્રેસમાં દરાવ ઉપર મતગણતરી લેવાનો પ્રસંગ ટળી ગયો. પણ ત્યારથી જ કોંગ્રેસ ગાંધીજીના પૂર્ણ પ્રભાવ નીચે આવી ગઈ.

બરણને બેઠું પડે તો તેની મારી પૂરી તૈયારી છે. આ બનતું બાપણ મંચ ઉપર બેઠેલા કેટલાક નેતાઓને અને સભાના દરેલ ગણાતા વર્ગને ન ગમે એ જ્વાલાવિક દતું. મિસિસ બેસન્ટે, ગાંધીજીને બંધ કરવા સૂચના પણ કરી. વિદ્યાર્થીઓ પોકાર કરવા લાગ્યા કે 'આગળ ચલાવો,' રાગમહારાગનો મંચ ઉપરથી જીંડીને ચાલવા માંડ્યા અને સભામાં ભારે ખગલ ઝાટ થયો. ગાંધીજીનું બાપણ એટલેથી અધૂરું રહ્યું.

પણ જેની આગાહી ગાંધીજીએ કરી હતી, તે સ્થિતિ ચાર જ વર્ષ પછી આવીને જાળી રહી. ખિલાફતની બાબતમાં જે નિર્ણય થયો હતો તેમાં બ્રિટિશ સરકાર કશો ફેરફાર કરાવી શકે એમ નથી, એવો છેવટનો જવાબ મળી જતાં ૧૯૨૦ના માચમાં ખિલાફત પરિષદમાં એકલા થયેલા મુસલમાનોને ગાંધીજીએ સલાહ આપી કે આનો ઉપાય સરકાર સાથે સંપૂર્ણ અસહકાર કરવો એ જ છે. તેની સાથે હિંદુઓને પણ કહ્યું કે, આપણા દેશબંધુઓના દીન ઉપર જે વખતે હાથ નાખવામાં આવ્યો છે તે વખતે તેમને પડે એ જિહા રહેવાનો આપણો ધર્મ છે.

પંચજના અત્યાચારો બાબત જે તપાસ સમિતિ નિર્માઈ હતી તેનો રિપોર્ટ તા. ૨૬-૫-૨૦ના રોજ બહાર પડ્યો. તેની ભલામણો જરાયે સંતોષકારક નહતી. એ રિપોર્ટ કરતાં પણ તેના ઉપર હિંદી સરકારે જે દરાવ બહાર પાડ્યો તે વધારે ખતરનાક હતો. પંચજના અમાનુષી અત્યાચારો પાછળ મૂળ જેનો હાથ હતો તે પંચજના લેફ્ટનન્ટ ગવર્નર સર મોર્ફિસ ઓડવાયર વિષે દરાવમાં જણાવવામાં આવ્યું કે તેણે ભારે બાહોશી અને હિંમતથી મહા મુશ્કેલીના સમયમાં પોતાની ફરજ બજાવી તે માટે સરકાર તેની કદર કરે છે. જલિયાંવાલાં બાગમાં સેંકડો નિર્દોષ માણસોની કતલ કરનાર જનરલ ડાયર વિષે જણાવવામાં આવ્યું કે તેણે જેઈએ તે કરતાં વધારે લશ્કરી બળ વાપરવામાં માત્ર ગણતરીની જૂલ કરી હતી. તેની પાસે તેના હોદ્દાનું રાજીનામું અપાવ્યું; પણ તેને ખીજી કશી સજા કરવામાં ન આવી, તેને દપકો સુધ્ધાં ન આપવામાં આવ્યો. કેટલાક અંગ્રેજોએ, તો સામ્રાજ્યના બચાવનાર તરીકે એને બહુમાન આપ્યું અને, એને મદદ કરવા માટે ફંડ જીભું ક્યું. આ ઉપરાંત રિપોર્ટ બહાર પડે તે પહેલાં જ હિંદ સરકારે એક ફત્વો બહાર પાડી જે જે અમલદારો ઉપર અત્યાચારો કરવાના આરોપ મૂકવામાં આવ્યા હતા, તેમના ઉપર એ આરોપો માટે ઠાઈના મુકદ્દમા ચાલી શકશે નહીં એમ જાહેર કરી દીધું હતું. એટલે અસહકાર માટે ખિલાફત ઉપરાંત પંચજના અત્યાચારો દારણ પણ લાગ્યું.

તા. ૨૦-૬-૨૦ના રોજ વાઈસરોયને કાગળ લખી (જુઓ પાનું ૧૮૩-૮૬) ગાંધીજીએ પોતાની અસહકારની યોજનાની તેમને ખબર આપી. તા. ૧લી ઓગસ્ટે, જે દિવસે તિલક મહારાજનું અવસાન થયું તે જ દિવસે, અગાઉથી નક્કી થયા પ્રમાણે દેશ આગળ અસહકારનો કાર્યક્રમ જાહેર કરવામાં આવ્યો. ઓગસ્ટ માસની આખરમાં અમદાવાદમાં ગુજરાત રાજકીય પરિષદ ભરીને તેમાં અસહકારનો દરાવ પસાર કરવામાં આવ્યો. સપ્ટેમ્બરના પહેલા અઠવાડિયામાં કલકત્તામાં કોંગ્રેસના ખાસ અધિવેશનમાં અસહકારનો દરાવ પસાર કરીને અસહકારના કાર્યક્રમને કોંગ્રેસે વિધિપુરઃસર અપનાવ્યો. ગાંધીજીએ કોંગ્રેસમાં જાહેર કયું કે ધારાસભાઓનો, અદાલતોનો, સરકારી ખિતાબોનો, શાળા કોલેજોનો, તથા પરદેશી કાપડનો આપણે બરાબર બહિષ્કાર કરી શકીશું તો એક વર્ષની અંદર સ્વરાજ્ય લઈને ખેસી જઈ શકીશું. પણ લોકો 'જે' અને 'તો' ઉપર ઓછું વજન મૂકે છે. તેમણે તો 'એક વર્ષમાં સ્વરાજ્યની હાકલ પકડી લીધી.

સરકારી અદાલતોને બદલે લવાદી પંચો સ્થાપવાનાં હતાં, સરકારી શાળા કોલેજોને બદલે રાષ્ટ્રીય શાળાઓ અને મહાવિદ્યાલયો સ્થાપવાનાં હતાં તથા પરદેશી કાપડનો બહિષ્કાર રેડિયા ચલાવીને તથા ખાદી ઉત્પન્ન કરીને કરવાનો હતો. આ કાર્યક્રમ અમલમાં મૂકવા નાણું જોઈએ તે માટે ૧૯૨૧ની જુલાઈ આખર પહેલાં એક કરોડ રૂપિયાનો તિલક સ્વરાજ દ્વારો એકઠો કરવાનું દરાવવામાં આવ્યું. એ મુદત પૂરી થાય તે પહેલાં એક કરોડને બદલે સવા કરોડ રૂપિયા એકઠા થઈ ગયા. પરદેશી કાપડના બહિષ્કાર માટે શહેરોમાં તેમ જ ગામડે ગામડે વિદેશી કાપડની હોળીઓ કરવામાં આવી. આ ઉપરાંત કોંગ્રેસના દફતરે એક કરોડ સભ્યો મેધવાના હતા તથા દેશમાં વીસ લાખ રેડિયા ચાલુ કરવાના હતા. આ કાર્યક્રમમાં ખંડનાત્મક અને રચનાત્મક બંને પ્રકારની પ્રવૃત્તિઓ હતી. વિદેશી કાપડની હોળી કરવી, સરકારી અદાલતો તથા શાળાઓનો બહિષ્કાર કરવો, વગેરે ખંડનાત્મક પ્રવૃત્તિઓ દેશમાં ખાઝી ગયેલાં જૂતાં જાળાંની સાફસફી માટે હતી; ત્યારે રાષ્ટ્રીય શાળાઓ ખોલવી, લવાદી પંચો સ્થાપવાં, ખાદીની ઉત્પત્તિ વધારવી, અસ્પૃશ્યતા નાબૂદ કરવી, હિંદુ-મુસલમાન એકતા કરવી, વગેરે રચનાત્મક પ્રવૃત્તિઓ દેશમાં મહત્ત્વ ચેતવે આણવા, લોકોની શક્તિ વધારવા તથા દેશને સ્વાયત્તબંધી બનાવવા માટે હતી ગાંધીજીનો વિશેષ ઝોક રચનાત્મક કાર્યક્રમ ઉપર જ હતો.

આ લડતમાં પ્રખરો નૈતિક પારો ગાંધીજી જોડેલો જોયે ચડાવી શક્યા તેટલો જોયે ચડાવવાનો પછીની લડતો વખતે ગાંધીજીને અવકાશ નહોતો

મળ્યો. ઘરણી લડત શરૂ થતા જ તેમને પકડી લેનામાં આવતા. આ વખતે તો શું કરવું, એ આમતમા સરદાર જાણે મૂંઝવે ગયેલી હતી. મુબર્કના ગમતે તો એટલે મુઝી કહેવું કે ચૌરીચૌરાના હત્યાખાતને લીધે ગાંધીજીએ વડત બંધ રાખી, બાકી સંગતજ્ય એમના હાથવેંતમા હતું.

અસહકાર એટલે આત્મશુદ્ધિ, સ્વાનયગન, અવિદ્યાન, નિર્ભયતા, એમ કેવળ કહીને નહીં, પણ લોકો પામે આચારમાં મુબર્કને લાભ કાળથી સૂતેલી પ્રગતે ગાંધીજીએ ટકાર કરી આત્મશુદ્ધિ અને ઉત્સાહનું મોઝુ આપ્યા દેશમા એવું ફરી વચ્ચે કે જેમની પાસેથી કેઈએ એની અગેક્ષા પણ ન રાખી ટોચ અથવા જેમણે પોતે જ પોતાને વિષે એમ ન માન્યું હોય એવા ભોગો આપવાને અને કંઈ વેળાને લોકો તૈયાર થઈ ગયા જેમણે કેઈ દિવસ ટાલ-તડકો ન જોયો હોય એના સુવાળા શેરે લોકો પણ ખરે ખરે અથવા મધરાતે ગામડે ગામડે અસહકારનો સંદેશ ફેલાવના પગપાળા ધૂમવા લાગ્યા. એ અગત્ય જાગૃતિના અને આપભોગના પૂરમા જ અત્યાગના આપણા મુખ્ય કાર્યજર્તાઓ અને નેતાઓ ઘડાઈને નિર્માણ થયા છે. દેશમધુ દાસ, પંડિત મોતીલાલજી, ખેડે તો ગાંધીજી જતા વચમા મોટા હોઈ તેમની વાત જવા દઈએ, પણ જવાહરલાલજી, સરદાર વલ્લભભાઈ, રાજનજી, મૌલાના અબુલ કલામ આઝાદ, રાજેન્દ્રમાણુ વગેરે આ લડતમા જ ગાંધીજીની સરદારી નીચે ઘડાયા એમ કહેવાય છે કે નેતાએ લોકોનો જે ખરાખર સાથ મેળવેલો હોય તો સિદ્ધાંતની આમતમા સમાધાન કરી લોકોની કક્ષા ઉપર આવના તેને નીચે બેસવું પડે છે તેમ ન કરે તો તે એકલો પડી જાય છે. પણ ગાંધીજીએ વહી સિદ્ધાંતની આમતમા તડખેડ કરી નથી. છતાં તેમને બધી જાતના વર્ગોનો અને આમજનતાનો જેટલો સાથ મળ્યો છે, તેટલો દુનિયામા ખીજા કોઈ નેતાને નહીં મળ્યો હોય. ગાંધીજીમા પણ સમાધાન જિત્તિ નહોતી એમ નહીં, પણ તે જુદા પ્રકારની કઈ વસ્તુ સિદ્ધાંતની હોઈ વિશેષ મહત્વની છે અને કઈ વસ્તુ સિદ્ધાંતની ન હોઈ એજા મહત્વની છે, તેનો બહુ સૂક્ષ્મ વિવેક તેઓ ઝૂટ કરી શકતા એટલે જ સિદ્ધાંતની આમતમા પહાડ જેવા અડગ રહેના છતાં લોકો સાથે એમના થઈને લળી જવાની અને પોતાના આત્મમજથી તેમને ઉપર ચઢવાની શક્તિ તેઓ ધરાવતા. આ વસ્તુ તેમણે તૈયાર કરેલા નેતાઓ અને કાર્યજર્તાઓમા પણ પોતપોતાની શક્તિ પ્રમાણે એજાવતા પ્રમાણમા આવેલી છે. તેથી જ આજે શસ્ત્રમગમા ખીજા દેશ કરતાં ઘણા પાવળ હોવા છતાં દુનિયામા આપણે નિશિષ્ટ સ્થાન બોગરીએ છીએ. ૧૯૨૦-૧૯૩૧મા ગાંધીજીએ સારા દેશમા અહિસાનો અને આત્મશુદ્ધિનો જે મત્ર ફૂક્યો તેના આ પ્રતાપ છે.

આ લડતની ખાસ વિશેષતા તો એ છે કે તે વખતે હિંદુ-મુસલમાન એકતાનાં જેવાં દરયો આપણને જોવાનાં મળ્યાં તેવાં પછીથી જોઈ શકાયાં નથી. ભવિષ્યમાં ક્યારે જોઈ શકાશે તે આજે કહેવું મુશ્કેલ બની ગયું છે. આજે તો ગાંધીજીના સિદ્ધાંતો અને તેમના કાર્યક્રમ વિશેનાં શ્રદ્ધા અને જુસ્સો ગાંધીજીની સાથેના કાર્યકર્તાઓમાંથી પણ જાણે ઓસરી ગયાં હોય એવું દેખાય છે. છતાં ગાંધીજીએ જે બીજા નાખ્યાં છે તે વહેલાંમોડાં પાંગળાં વિના રહેવાનાં નથી.

તે કાળની અજ્ઞા જાગૃતિ અને ચેતનનાં વર્ણન આ ડાયરીમાંથી આપણને જોવા મળે છે. દિલ્લીની એટલી જ રહે છે આ કાળમાં મહાદેવભાઈ બધો વખત ગાંધીજીની સાથે રહી શક્યા નહોતા. ૧૯૧૯ના એપ્રિલમાં થયેલા પંજાબના અત્યાચારો પછી ગાંધીજીને છેક ઓકટોબર માસમાં ત્યાં જવાની રજા મળી. પણ તે વખતે મહાદેવભાઈ ટાઇફોઇડની બીમારીમાં સપડાયેલા હોઈ સાથે જઈ શક્યા ન હતા. ચારેક મહિના તેઓ પથારીવશ રહ્યા. એટલે અમૃતસરની કોંગ્રેસમાં તિલક મહારાજ સાથેના પેલા ભવ્ય દર્શન મહાદેવભાઈની કલમનું વર્ણન આપણને મળી શક્યું નથી. એ ઉપરાંત ગાંધીજીના કહેવાથી તેઓ થોડો વખત દાસબાણ સાથે અને ઘણો વખત પંડિત મોતીલાલજીની સાથે રહ્યા હતા એટલે એ ગાળાની ડાયરી આપણને મળતી નથી. આ ડાયરી વચમાંના તૂટક ગાળાઓ સાથે ૧૯૨૧ના જૂન સુધીની છે. ૧૯૨૧ના ડિસેમ્બરમાં મહાદેવભાઈ ગિરફતાર થયા ત્યાં સુધી તેઓ પંડિત મોતીલાલજીની સાથે હતા. તે વખતે શ્રી કૃષ્ણદાસ નામના એક બંગાળી સન્નજન ગાંધીજીની સાથે ફરતા હતા. તેમણે ‘ગાંધીજી સાથે સાત માસ’ એ નામનું પુસ્તક અંગ્રેજીમાં લખેલું છે. નવજીવન કાર્યાલય તરફથી તેનો ગુજરાતી અનુવાદ થોડા વખતમાં પ્રસિદ્ધ થવાનો છે.

બીજી ડાયરીઓની માફક ગાંધીજીના કેટલાક સુદર પત્રો આ ડાયરીનું પણ ભારે આકર્ષક અંગ છે. અમદાવાદ, મુબઈ તથા પંજાબમાં થયેલાં તોફાનોને લીધે રેલ્વે કાયદા સામેનો સત્યાગ્રહ મુન્તવી રાખવો પડ્યો તે વખતે ગાંધીજીએ પત્રિકાઓ દ્વારા સત્યાગ્રહના સ્વરૂપનું શિક્ષણ લોકોને આપ્યું હતું. એ બધી પત્રિકાઓ પરિશિષ્ટમાં આપી છે. તે ઉપરાંત બ્રિટિશ સામ્રાજ્ય પ્રત્યેની પોતાની વફાદારી કેમ છોડવી પડી અને તેની સાથે અસહકાર કેમ કરવો પડ્યો, તે વિષે અંગ્રેજ પ્રજાને તથા બીજાઓને લખેલા ખુલા પત્રો પણ પરિશિષ્ટમાં આપ્યા છે.

અનુક્રમણિકા

પ્રસ્તાવના	૨
ડાયરી	૫ - ૫૩૨
પરિશિષ્ટ ૧	
૧. હિંદુમુસવમાન એકતાનું મત	૫૩૩
૨. સ્વદેશી મત — ૧	૫૩૬
૩. સ્વદેશી મત — ૨	૫૩૯
પરિશિષ્ટ ૨	
૧. સત્યાગ્રહ આશ્રમમા આપેલું ભાષણ	૫૪૩
૨. પત્રિકા — ૧	૫૪૭
૩. પત્રિકા — ૨	૫૫૧
૪. સત્યાગ્રહ શુ છે ?	૫૫૨
પરિશિષ્ટ ૩	
હોનિંગ્મનના દેશનિકાવ પછી કાઢેલી પત્રિકાઓ	૫૫૫-૫૭૨
પરિશિષ્ટ ૪	
૧. અલીગઢ કોલેજના ટ્રસ્ટીઓને	૫૭૩
૨. પ્રત્યેક અંગ્રેજને	૫૭૫
૩. જવાબનો જવાબ	૫૭૬
૪. નાગ ટ્યૂક ઓફ કોનોટને	૫૮૪
૫. પારસીઓ પ્રત્યે	૫૮૭
૬. મોડરેટ ભાઈઓને	૫૯૦
૭. અંગ્રેજ ભાઈઓને	૫૯૪
સૂચિ	૫૯૯

મહાદેવભાઈની ડાયરી

પુસ્તક પાંચમું

[૨૧-૧-૧૯૧૯થી -૧-૧૯૨૧]

જાગ્યા ત્યાંથી સવાર

“Only that day dawns to which we are awake.”

—Thoreau

“જે દેશ રંગાર્ધ ગયો છે, જે દેશનું શરૂઆત થઈ ગયું છે, નરૂઆત થઈ ગયું છે, હીર ચુસાર્ધ ગયું છે, જે દેશ હતાશ ધર્મ ગયો છે ત્યાં અનેક માણસોને બેખ લીધા વિના છૂટકો નથી.”

મુંબઈ: આજે હરસનું ઓપરેશન કરવામાં આવ્યું. સાડા આઠ ઘાંઘ્યા
 સુધી ઊંઘ્યા: પછી બેશાનમાં લવરી પર ચઢ્યા. તેમાં
 ૨૧-૧-૧૦. છેલ્લો સપાટો બહુ સુંદર હતો: “સરકારે બે વસ્તુઓ
 કરવી જ નોંધ્યો; નિમક વેરા ૨૬ કરવો નોંધ્યો,
 અને દૂધનો ઉઘોગ રાષ્ટ્રાધીન (નેશનલાઈઝ) કરવો નોંધ્યો. આટલું થાય
 તો ધણું દુઃખ ટળે. નિમક વેરા જેવો ધાતકી કર કેમ સ્વીકારાયો હશે તે
 જ સમજાતું નથી. એ પસાર થયો ત્યારે આખા દેશને સળગાવી શકાત. જે
 વસ્તુ વિના માણસને ધડીબર પણ ચાલે એવું નથી તે વસ્તુ ઉપર વેરા
 કેવો?”

સ્વસ્થ થયા પછી રાતે બાર વાગ્યે પત્રો લખાવવા માંડ્યા. નરહરિની
 દૂધના વ્રતના સુધારા સંબંધે ટીકા આવી હતી. ‘આપે બકરીનું દૂધ લેવા
 માંડ્યું’ તેથી અમે સૌ રાજી થયા છીએ પણ આવી રીતે વ્રતના નવા અર્થો
 શોધી કાઢી તેને ધામે ધામે તોડ્યું, એના કરતાં મધિમાધું છોડી દેવું એમાં
 સખગના છે,’ ઇત્યાદિ. એને જવાબ:

“ભાઈશ્રી નરહરિ,

“અત્યારે વ્રતના સાડાબાર વાગ્યા છે. ગર્ભ કાલે હરસ કપાડ્યા. ખૂબ
 વેદના બોસાળ્યા પછી મોર્ફિયા (અફીણ) પિચકારી વાટે ચઢાવ્યું. એનું ધેન
 ચઢ્યું, અને ઊંઘ આવી. બપોરના બે વાગ્યાથી ઊંઘ્યો તે રાતે પાંચે બાર વાગતે
 જાગ્યો છું, એટલે મગજ ગાંત છે, અને હવે તુરતાતુરત નિદ્રા નહીં આવે.
 વળી ભાઈ મહાદેવનો અત્યારે જાગવાનો વારો છે, તેથી તમને કાગળ લખવાનો
 ઇરાદો થવાથી કાગળ લખાવું છું.

“સૌ ઉમેદ રાખે છે કે કાપવાની ક્રિયા થવાથી હું હરસના દર્દમાંથી સદાને
 આરુ મુક્ત થઈશ. જે એમ થશે તો મારું શરીર ઝપાટબેર વળવાનો સંભવ
 છે. મારું મદિનો માસ તો અહીં રહેવાનું થશે જ અને ત્યાર બાદ બીજો
 કેકલ્લો જતાં પહેલાં આશ્રમમાં આવી જવાનો છું. મારી તબિયત વિશે કોઈ
 ચિંતા ન કરો એ મારી માંગણી છે.

“દૂધ વિશે મેં જે ટૂટ લીધેલી છે તે ઉપરની તમારી ટીકા વાંચીને બહુ
 ખુશ થયો છું. મંદવાડને લીધે કે કોઈ પણ કારણસર જ્યારે કોઈ મિત્રને

દૂધના વ્રત વિષે

એમ લાગે કે આમાં મિત્રની નજગાર્હ છે તો જોનાર મિત્રની ફગ છે કે એ નજગાર્હ તરફ પેલાનું ધ્યાન બેંચવું. માણસને પડવાની લાકડા એટલી બધી હોય છે, અને પોતાને છેતરવાની એટલી બધી સગવડ કુદરતે જ તેને કરી આપી છે, કે સ્વયંદાન રહેનાર માણસ પણ જો નજબો હોય અથવા એના બધા ત્યાગો વગર વિનાના હોય તો એ અવશ્ય પડે. એટલે મેં ઉપર ગતાવધુ તે પ્રમાણે મિત્રોએ એકબીજાની ચોક્કસ નજવાની જરૂર છે. એ ચોક્કસ તમે બધા સંપૂર્ણતાએ કરો એ હું ઇચ્છું છું. તેમાં તમાની અને મારી ઉન્નતિ છે. કાંઈ પણ મોટા ફગાર કર્યા પહેલાં ભાઈ મદાદેવની સાથે તો હું મસલાત કરું છું જ, પણ મને ઓરી ધાસ્ટી દંમેશાં લાગ્યાં કરેલ છે કે મદાદેવ મારે નજગાર્હ એને પોતાના અગાધ પ્રેમને લીધે પિછાની શકતા નથી, અને જ્યાં પિછાને છે ત્યારે દરગુજર કરે છે, તેથી હું તેની સાથેની મમત્રાનો પૂરેપૂરો લાભ નથી લઈ શકતો. તમારી દીકા તમે માગ જ પત્રમાં લખી હન તો હું વધારે ખુશ થાત. મને આટલો તો નિશ્ચય છે કે મિત્રો મારી પામે વિદુર દલીલ મૂકે તે હું પૂરેપૂરી સમજી શકું છું કેમ કે હું તટસ્થ છું. એટલે જ્યાં જ્યાં આપણા વિચારોની એકતા ન હોય ત્યાં ત્યાં મને લાગે છે કે તમારે બધાએ તમારો મતભેદ તુરત જણાવવો: એ મારા મગજ ઉપર ગંભીર અસર નહીં કરે અને મારાં કાર્યો વિશે મારે પોતે જ જે કાણું કાર્ય કરવું પડે છે એ હુદ્દામાંથી હું દટી નહીં. મને પોતાને તો એવો નિશ્ચય છે કે હું મારાં વ્રતોને ઘણી કાળજીપૂર્વક અને પૂરી સફળતા સાથે જાળવી શક્યો છું. મેં જાકરીનું દૂધ લેવાનું શરૂ કર્યું તેના પહેલાં મેં ૨૪ કલાક સુધી વિચાર કર્યો, અને હું તો એમ કહેવા ઇચ્છું છું કે જ્યાં જ્યાં મેં દટ લીધી ત્યાં ત્યાં મેં સખગ કારણોથી લીધી છે. મને જાણવાનો બિલકુલ આશય નથી, અને મંદગાડના પાંચ કરતાં વધારે માસ ચર્ધ ગયા તોપણ એ મારી બેદરકારીની સિધ્ધિ કાયમ છે. મેં દૂધનું વ્રત લીધું તે વેળાએ ગાય અને બેંચના દૂધ સિવાય મારા મનમાં બીજા દૂધનો ખ્યાલ ન હોઈ શકે અને ન હતો. મેં દૂધનો ત્યાગ કરવાનું વ્રત લીધું તે વખતે હું ખૂબ વિચારી ગયો હતો, ગાયો અને બેંચોની ઉપર પડતી હાડમારીઓનો મને ભારે ખ્યાલ હતો, તેથી મેં દૂધનું વ્રત લીધું.* આ સમયે મારી શી ફગ છે? મારે જે

* દૂધના ત્યાગ વિષે ગાંવીજીએ આત્મકથામાં નીચે પ્રમાણે લખ્યું છે:

“દૂધ હિન્દિયવિહાર પેદા કરનારી વસ્તુ છે એમ હું પ્રથમ રાચચંદનાઈ પાસેથી સમજ્યો હતો. અન્નાદારના અંચેજ પુસ્તકો વાંચવાથી તે વિચારમાં વૃદ્ધિ થઈ. પણ જ્યાં સુધી અલ્પચર્ચનું વ્રત નહોતું લીધું ત્યાં સુધી દૂધ જાડવાનો ખાસ

સ્વાભાવિક અર્થ નીકળી પડે છે. એ ગ્રહણ કરવો કે ને અર્થ આપણે અનિશ્ચય સૂક્ષ્મતા કરીને કાઢીએ તે લેવો? મને લાગે છે કે મારાં પ્રતો વિષે જેટલે દરજ્જે ઉદાર અર્થ મળી શકે તેટલે દરજ્જે મારે છૂટ લેવી જોઈએ. આ છૂટમાં હું સૂક્ષ્મ રીતે પણ મારા પ્રતનો ભંગ થાય છે એમ કબૂલ નહીં કરું. વૈદકશાસ્ત્રથી જે પ્રયોગ હું કરી રહ્યો હતો તેને હવે ધણો ધક્કો પહોંચે

છરાહો નહોતો કરી શક્યો. શરીરના નિભાવને સારુ દૂધની જરૂર નથી એમ તો હું ક્યારનાયે સમજતો થઈ ગયો હતો. પણ એ અટકે એવી વસ્તુ નહોતી. ઇન્દ્રિયદમનને અર્થે દૂધ છાડવું જોઈએ એમ હું વધારે ને વધારે સમજતો હતો. તેવામાં ગાય ભેરો ઉપર ગવલી લોકો તરફથી શુભરવામાં આવતાં પાતળીપણા વિષેનું કેટલુંક સાહિત્ય મારી પાસે કલકત્તેથી આવ્યું. આ સાહિત્યની એસર ચમત્કારી થઈ. મેં તે વિષે મિ. કુવેનબેકની સાથે ચર્ચા કરી. . . .

“મિ. કુવેનબેકે સૂચના કરી: ‘દૂધના હોયોની તો આપણે ઘણી વેળા વાતો કરીએ છીએ, ત્યારે આપણે દૂધ કાં ન છાડી દઈએ? એની જરૂર તો નથી જ.’ હું આ અભિપ્રાયથી સાનંદાશ્વર્થ પામ્યો. મેં સૂચના વધાવી લીધી. ને અમે બંનેએ ટોલ્ટોચ કામમાં તે જ ક્ષણે દૂધનો ત્યાગ કર્યો. આ બનાવ ૧૯૧૨ની સાવમાં બન્યો.”

દૂધ વિષે ગાંધીજીએ પોતાના વિચારોમાં અનુભવે ફેરફાર કર્યા છે. પોતાના છેલ્લા વિચારો તેમણે આગાખાન મહેમદમાં લખેલા પોતાના ‘આરોગ્યની ચાવી’ (૧૯૪૨) પુસ્તકમાં નીચે પ્રમાણે આપ્યા છે:

“મારો પક્ષપાત શાકાહાર તરફ હોવા છતાં અનુભવે મારે કબૂલ કરવું પડ્યું છે કે, દૂધ અને દૂધમાંથી નીપજતા પદાર્થો—માખણ, દહીં, વગેરે વિના મનુષ્ય શરીરનો નિભાવ સંપૂર્ણ રીતે નથી થઈ શકતો. મારા વિચારોમાં આ મંદત્વનો ફેરફાર થયો છે. મેં દૂધ, ઘી વિના છ વર્ષ ગાળ્યાં છે. તે વખતે મારી શક્તિમાં કશી ન્યૂનતા નહોતી આવી. પણ મારા અજ્ઞાનને લીધે હું ૧૯૧૮ની સાવમાં સખત મરડાનો ભોગ બન્યો. શરીર હાડકાંજર થઈ ગયું. હકપૂર્વક દવા ન લીધી અને એટલી જ હકપૂર્વક દૂધ કે છાગ ન લીધા. શરીર કેવે ન બાંધી શકાય. દૂધ ન લેવાનું મેં પ્રત લીધું હતું દાકતરે કહ્યું: ‘પણ તે તો ગાય ભેસના દૂધને વિષે હોય. બકરીનું દૂધ કેમ ન લેવાય?’ ધર્મપત્નીએ ટાપસી પૂરી, ને હું પીગળ્યો. ખરું જોતાં જેણે ગાય ભેસના દૂધનો ત્યાગ કર્યો હોય તેને બકરી વગેરેના દૂધની છૂટ ન હોવી જોઈએ, કેમ કે એ દૂધમાં પદાર્થો એક જ બળવા છે. ફરક કેવળ માત્રાનો જ છે. એટલે મારા પ્રતનો અક્ષરનું જ પાલન થયું. તેનો આત્મા તો હણાયો. ગમે તેમ હોય. બકરીનું દૂધ તરત આવ્યું ને મેં લીધું. મને નવચેતન આવ્યું. શરીરમાં ગતિ આવી ને ખાટલેથી બઢ્યો. એ ને એવા બીજા અનેક અનુભવો ઉપરથી હું લાચારીથી દૂધનો પક્ષપાતી થયો છું. પણ મારો દંઠો વિશ્વાસ છે કે, અસંખ્ય વનસ્પતિઓમાં કોઈક તો એવી છે જ કે જે દૂધ અથવા છાસની સંપૂર્ણ ગરજ સારે અને જે તેના દોષથી મુક્ત હોય. પણ આ શોધ તો થાય ત્યારે ખરી.”

ખરો, પણ વૈદકશાસ્ત્રનો પ્રયોગ આધ્યાત્મિક વસ્તુ નથી. દૂધના ત્યાગમાં જે સંયમ અને આધ્યાત્મિકતા હતાં તે તો પૂરેપૂરાં નબ્યાં છે. જેમ જેમ દિવસો જતા ગયા તેમ તેમ મિત્રોનો આગ્રહ પણ વધતો જ ચાલ્યો. દા. મહેતા તારો કર્યા જ કરે છે, ખીજા હજારો હિંદીઓ મારા દંદથી અતિશય અકળાઈ ગયા છે. મારી માંદગીને લીધે આ જોકે હમેશાં દુદન અને કલ્પાંત નથી કરતી, પણ એનો આત્મા તો અતિશય પીડાયો જ છે. આવે સમયે મારી શી ગતિ? એક જ જવાબ એ પ્રશ્નનો મળી શકે. વ્રતને તત્કાલા પછી હાનિ પહોંચાડ્યા સિવાય જ્યાં જ્યાં ઉદારતા વાપરી શકાય ત્યાં ત્યાં ઉદારતા વાપરીને, મારે છૂટ લેવી. આજ તો આટલેથી બંધ રાખીશ. ખીજા દલીલો તો ઘણી છે. પણ જે મુખ્ય દલીલ છે એ જ મેં તમને આપી છે. આ મારી દલીલ તમને સંતોષકારક ખુલાસો ન આપતી હોય અને હજી પણ તમે મારા કામને વિષે નબળાઈ જ બુઝો તો મને જરૂર ટીકા મોકલજો. ખીજાઓની માથે મસવત કરીને પણ તમે મને ટીકા મોકલજો તો હું બહુ રાજી થઈશ. તમારી ટીકા મને બરોબર જણાશે તોપણ હાલ તુરતમાં હું દૂધ જારી જ રાખીશ. એટલે રખેને હું દૂધ છોડી દઉં એ ધાર્તીએ તમે સંકાય ન કરજો.

“મણિબહેનને તમે કાળજીપૂર્વક શીખવ્યાં કરો છો, એ મને બહુ પ્રિય લાગે છે. આપણાં બધાં ઐરની આપણે આગળ મૂકી શકીએ તો તેમાંથી ઘણાં મોટાં પગિણાં આપણે લાવી શકીશું.”

ખીજો કાગળ

“ચિ. બલિ,^૧

“તમારો કાગળ મને મળ્યો. મારી તળિયત નરમ ગરમ રહ્યાં કરે છે. ચારેક દિવસ થયાં હું હરસથી ખૂબ પીડાયો. ગર્ભ કાલે દાકતરે નસ્તર મૂક્યું છે, એટલે હવે ખબર પડશે કે દુખાવામાંથી મુક્ત થઈશ કે નહીં. છોકરાંઓ ગમ્મત કરે છે. પરમ દિવસે કુમીની માથે મોકલ્યાં હતાં. ગાતના સવાને સારું છોકરાંઓને કુમીની સાથે નથી જવા દેતાં. હરિલાલનો કાગળ છે તેમાં લખે છે કે છોકરાંઓના સવાના સ્થળમાં ફેરફાર ન કરવો. હું તમારી મરજી પ્રમાણે છોકરાંઓની વ્યવસ્થા નથી કરી શકતો તેથી તમને બહેનને બહુ દુઃખ થાય છે, જ્યાં મારે ધાતકાપણું વાપરીને પણ છોકરાંઓને તમારા પામે મોકલવાનાં

૧. ગાંધીજીના મોટા દીકરા હરિલાલબાઈનાં પત્ની ચચન લેઈ ગુવાબ બહેનનાં મોટાં બહેન.

૨. કુમીબહેન અથવા કમુબહેન પણ તેમનાં મોટાં બહેન.

ના લખવી પડે છે, છોકરાંઓ વખતોવખત હેરફેર ન કરે એ અત્યંત આવશ્યક છે. કાલથી છોકરાંઓને ભણાવવા સારુ માસ્તરનો પણ બદલાવરત કર્યો છે. મનુના જે ઉપચારો ચાલે છે તેથી મનુ દિવસે દિવસે વધતી જાય છે. રામીરનું પણ એમ જ. આવી સ્થિતિમાં જો તમે માત્ર છોકરાંનો સ્વાર્થ તપાસશો તો તો છોકરાંઓને ત્યાં મોકલવાનો આગ્રહ નહીં કરો. પણ તમે દર માસે કે બે માસે કે વધારેમાં વધારે ત્રણ માસે, આખરમતી આવો, આશ્રમમાં રહી જાઓ, અને છોકરાંઓની સાથે રમત ગમત કરો એ હું ઇચ્છું છું. તમારી સાથે રહેવામાં મને સહવાસ મળશે એ વધારામાં. છબલભાભીર અને ચંચળ એ બંનેના જવાથી તમને ભારે આઘાત પહોંચ્યો છે. જો તમારું દુઃખ કોઈ પણ રીતે વહેરી શકાતું હોય તો હું વહેરી લઉં અને તમને જિંદગી પર્વત આવી ગયલા દુઃખમાંથી મુક્તિ આપું. તમે મને દીકરી સમાન જ છો, મારી ઉપર તમે ગમે તેવા કાગળો લખી શકો છો. વખતોવખત લખતાં જ રહેજો. આ તમને આશીર્વાદ કહેવાડાવે છે.”

તા. ૨૦મીએ મૂળજી જેઠા માર્કેટવાળાઓએ ગાંધીજીના નામે એક વિચિત્ર પ્રકારનો સત્યાગ્રહ કર્યો. માર્કેટના દરવાજા રોડીને પાંચ પાંચ સાત સાત જણા સૂઈ ગયા. અને “ગરીબોના પેટ ઉપર પગ મૂકીને ભલે જાઓ” એવાં પાટિયાં મૂક્યાં. એમના નેતા જેરાજાણીએ એક દિવસ ઉપવાસનું વ્રત લીધું. આ આજ્ઞાની ખબર પડતાં ગાંધીજીએ જેરાજાણીને બોલાવ્યા અને તેમને નીચે પ્રમાણે કહ્યો : ‘તમે આ જે ક્યું’ છે તેમાં કયાંય સત્યાગ્રહ નથી. સત્યાગ્રહ એ વસ્તુ નથી કે જે વડે તમે સામાની પાસે બળાત્કારે કાંઈ કઢાવી શકો. સત્યાગ્રહ તો પ્રેમથી કઢાવી લેવામાં ગંહેલો છે. તમે જે લાંઘણ કરવા ધારી છે તે લાંઘણ કરીને શુદ્ધમાં શુદ્ધ ઇચ્છા નહીં મેળવી શકાય. લાંઘણથી તમારી માગણી ન્યાયી છે એમ કેમ કહી શકો? મારું અનુકરણ મારી સંમતિ વિના કેમ થાય? તમે જે ક્યું’ છે તેમાં સત્યાગ્રહ નથી પણ અસત્યાગ્રહની મીમા આવી જાય છે. તમે નોકરીએ ન ચડો અને એમને મરજી પડે તે માણુઓને ગમી લેવા દો એ સત્યાગ્રહ છે અને એ જ વાગ્યેથી

૧. અને ૨. બાઈ કાન્તિ, બહેન રામી, બાઈ રમિક તથા બહેન મનુ એ હરિવાલબાઈનાં બાળકો.

૩. હરિવાલબાઈનાં સાગુ. હરિવાલબાઈના સસરા શ્રી. હરિવાલ વખતચંદ વેરા રાજકોટમાં સુપ્રસિદ્ધ વકીલ હતા અને ગાંધીજીના પરમ મિત્ર હતા. તેમને કુદરતી ઉપચારનો ધણો શોખ હતો. એ વિષય ઉપરનાં પુસ્તકો વાંચતા તથા પાસે રાખતા. ગાંધીજી પહેલાં કુદરતી ઉપચારનાં પુસ્તકો વાંચતા તે એમની પામેથી મેળવીને.

૪. હરિવાલબાઈનાં પત્ની.

છે ' પત્રી પૂછ્યું કે લાલુ કેટલા દિવસનું છે ? જવાબમાં કહેવામાં આવ્યું કે એક દિવસનું એટલે બોલ્યા ' ત્યારે અડચણ નથી પણ તમે તમાનું પગલું રહેના દો, અને એને વહેવામાં વહેલું ચક્રો ભે તો દસ હજારના કસમ તૂટતા રોકના માટે ઉપાસ કરેલો '

આ પત્રી ઘણી ચર્ચાઓ બિમી થઈ તેમાં 'કોનિકલ'ના રિપોર્ટ તો હદ વાળા એમ ખડી શકાય એટલે તો રજીમીએ 'કોનિકલ'ને

૨૪-૧-૧૯ એનો ઇનકાર કર્યો કાગળ મારે લખવો પડ્યો બાપુએ કહ્યું ' એ કાગળમાં મે જે વાળખીપણા માટે કહેલું તે નથી આવતું ' મે કહ્યું ' તમે તો એની લાગણ્ય માટે બોલ્યા હતા, દુઝાન શબ્દો માટે નહીં ' એટલે તુરત જ એમણે કહ્યું ' હા ત્યારે એ બાબત સ્પષ્ટ કરી કાગળ મોલો '

મિસ એસ્થર ફ્રિંગરનો પત્ર

૧ " આપણે મત શું એટલા માટે ચર્ચાએ છીએ કે તેથી આપણા ચારિત્ર્યને સહાય અને મળ મળે ? ઈશ્વર શું એમ ઇચ્છતો હશે ખરો કે આપણે કોઈ પણ જનના મતો લઈએ ? નત આત્મ-ધાતક ન નીચે શું ? બાપુ, હું અનિ પૂજ્યભાવથી આ

પ્રશ્નો તમને પૂછું કે કારણ આ પ્રશ્ન ઉપર વિશેષ મનાગ મેળવના ઇચ્છું છું હું માનું છું, બાપુ, કે તમે અત્યારે દુષ્ણ વેળી રહ્યા છો, તેથી ઈશ્વરને પણ દુષ્ણ થતું હશે હું જાણું છું આ દુષ્ણ તમે આનંદથી સ્વીકાર્યા છો પણ ઈશ્વર જે પરમ પિતા હોય, ઈશ્વર જે પૂર્ણ પ્રેમસ્વરૂપ હોય, તો તેના મંત્રાનો પોતાની ઉપર બોલે લાદે, જે ઉપાડવાનું તેમને કહેવામાં નથી આવ્યું, ત્યારે તેને દુષ્ણ ન થાય ? તમે જે મને મતનો વિરોધ બિંદા અર્થ અમળવો તો તે મારા પોતાના હવનમાં મદદરૂપ થશે

૧ અમદાવાદમાં મિત્રમંદીરની હડતાલ વખતે

" ૨ આ બહેન વિશે ડાયરી પુ ૪ માં દિવસના લખેલું છે વાચકની મગજ પર ખાતર આવી તે ફરી ઉતારું છું આ બહેન ડેનમાર્કના છે ત્યાંથી દિલ્હીનાનની સેવા કરવા એક ઉનિયન મિશન સાથે આવી આવ્યા બાપુના સંસ્થામાં આવ્યા પછી મિત્રમંદીર કુશળ રહેલું જેમને મળ્યું હતી અને ૧૯૧૬માં આજર બાજમાં તેઓ મિશનમાંથી છટા થયા થોડો વખત સાન્નિધિકતામાં અને થોડો વર્ષન સાબરમતી નાશ્રમમાં ગાળી તેઓ પાછા સ્વદેશ ગયા. તેઓ એક દિવસ બાઈ ને મેનન સાથે પરબ્યાં છે

" ચોથા પુસ્તકની માફક આ પુસ્તકમાં પણ જે બાબત મૂળ અમેશ દખાળનું તાત્કાલિક છે તેની બાજબ બાપુ નિશાન મૂક્યું છે

એને નીચે પ્રમાણે જવાબ આપ્યો :

૧ “પ્રિય એરથ,

“ તારા બહુ યોગ્ય પ્રશ્નો અને તેટલો વિસ્તારથી જવાબ આપવા હું પ્રયત્ન કરીશ. અમુક વસ્તુ કરવાનો અથવા ન કરવાનો પાકો નિર્ધાર કરવો એનું જ નામ વ્રત. આત્મસંયમના સપ્તાહમાં મુક્તિ ફેળવના સભ્યો મુરબ્બા અને બીજી એવી મીઠાઈઓ અમુક વખત સુધી ન ખાવાનાં વ્રત લે છે. લેન્ટ* રમ્યાન રોમન કેથલિક ખ્રિસ્તીઓ અમુક પરહેજ પાળે છે. એ પણ વ્રત જ છે. એ પ્રધામાં એકસરખા જ પરિણામની આશા રાખવામાં આવે છે, એટલે કે, આત્માની શુદ્ધિ અને અભિવ્યક્તિ. આવા સંકલ્પો કરીને આપણે દેહનું દમન કરીએ છીએ. દેહ પાર્થિવ અથવા જડ છે, આત્મા ચેતન્યમય છે. જડ અને ચેતન વચ્ચે આંતરિક સંઘર્ષ ચાલી રહ્યો છે. જડનો ચેતન ઉપર વિજય થાય તો આત્મવિનાશ સમજવો. એ તો સૌ સ્વીકારે છે કે જેટલે દરજ્જે આપણે શરીરને લાડ લગાવીએ અને આત્માની અવમાનના કરીએ... (આ વાક્ય આટલેથી અધૂરું રહી ગયું લાગે છે). શરીર અથવા જડ તત્ત્વનો પણ ઉપયોગ તો છે જ તેની મારફત જ આત્માની અભિવ્યક્તિ થઈ શકે છે. પણ એ પરિણામ ત્યારે જ લાવી શકાય, જ્યારે શરીરનો ઉપયોગ આત્મોન્નતિના સાધન તરીકે કરવામાં આવે. માનવજાતનો મોટો ભાગ શરીરનો એ રીતનો ઉપયોગ કરતો નથી. પરિણામ એ આવે છે કે શરીર અથવા તો જડ તત્ત્વનો આત્મા અથવા ચેતન તત્ત્વ ઉપર વિજય થતો દેખાય છે. આપણે જેઓ જાણીએ છીએ કે આ શરીર સદા પરિવર્તનશીલ છે અને નશ્વર છે, તેમાં રહેલા આત્મા જ અવિનાશી છે, તેમણે તો દહ સંકલ્પો કરીને પોતાના શરીર ઉપર એટલો કાબૂ મેળવવો જોઈએ કે આત્માની સેવા અર્થે આપણે તેનો પૂરો ઉપયોગ કરી શકીએ. બાઈબલના નવા કરારમાં આ વિચાર ઠીક ઠીક સ્પષ્ટ કરવામાં આવેલો છે. પણ હિંદુ શાસ્ત્રોમાં તે જેટલો પરિપૂર્ણતાથી અને વિગદ રીતે સમજાવવામાં આવ્યો છે, તેટલો બીજે કયાંય સમજાવેલો મેં જોયો નથી. રામાયણ અને મહાભારતના પાને પાને આત્મસંયમનો આ નિયમ તુ લખેલો જોશે. આ બે ગ્રંથો તેં વાંચ્યા છે? ન વાંચ્યા હોય તો તારે અને તેટલા વહેલા કમ્પાઈન્ટ* અને શ્રદ્ધાની નજરે વાંચવા જોઈએ. આ બન્ને ગ્રંથોમાં પરીવ્યા જેવી ઘણી વસ્તુઓ આવે

* માર્ચની ૨૧ મીએ અથવા ત્યાર પછી જે પુનઃ આવે તે પછીનો રવિવાર એ ‘ઈસ્ટર ઇવ’ કહેવાય છે. તે દિવસે ઈશુ ખ્રિસ્તનું પુનરુજ્જીવન થયું એટલે કે કબરમાંથી તેઓ ઊઠ્યા એમ મનાય છે. ઈસ્ટર પહેવાના ઉપવાસ, તપશ્ચર્યા અને પ્રાર્થનાના ચાળીસ દિવસોને ‘લેન્ટ’ કહે છે.

છે. પણ એ ત્રંથો જનતા માટે લખાયેલા હોઈ. ફર્તાઓએ જાણી જોઈને એવી રીતે લખવાનું પસંદ કયું છે, જેથી આમજનતાને તે રોચક થઈ પડે. કરોડો લોકોને સત્ય સમજવવાની તેમણે સહેલામાં સહેલી રીત અપ્પત્યાર કરી છે અને હજારો વર્ષોનો અનુભવ પુરવાર કરે છે કે તેમને અદ્ભુત યશ મળ્યો છે. મારી વાત બરાબર ન સમજાય અથવા શંકા પડે તો મને લખજો અને હું ફરી સમજવવાનો પ્રયત્ન કરીશ.

“મેં એક નસ્તર મુકાબું છે. આજે જો દિવસ છે. નસ્તર સફળ થયું છે કે કેમ તે હું જાણતો નથી. પણ દાકતર નામાંકિત છે અને ખૂબ કાળજી-વાળો છે તેમાં તો શંકા જ નથી. નસ્તર મૂક્યા છતાં માડું દગ્દ ચાલુ રહે તો તેમાં દાકતરનો કશો વાંક નહીં ગણાય. પ્યાર.

આપુ”

સવારે મિસિસ પોલાકને વિલાયત જવા માટે ઇન્પીરિયલ સિટિઝનશિપ એમ્પ્લોયમેન્ટમાંથી પૈસા મળવા જોઈએ એવી સૂચના
૨૬-૧-૧૯ કરવા જહાંગીર પીટીટને મળવા એમને બગલે ગયો એ ન મળ્યા. નર્મજી પીટીટ મળ્યાં ખૂબ વાતો કરી. આવીને

મેં એ બાઈએ મારા ઉપર પાડેલી સરસ છાપની આપુને વાત કરી. તરત જ તેઓ બોલ્યા : “ઓહો એ તો દેવી છે. પારમી લોકની ઉત્તમમાં ઉત્તમ ખાસિયત એ બાઈમાં બધીયે છે, ખગળ ખાસિયત એકે નથી. એ બાઈ ધનવાનની દીકરી છે, એવો ખ્યાલ એના મનમાં છે જ નહીં. આ બાઈતમાં તેમ જ દરેક બાઈતમાં એ પોતાનો સ્વતંત્ર મત દર્શાવ્યા વિના નહીં રહેવાની, અને પછી તમને ગમે તે કરો, એમ કહી દેવાની. આ જ વૃત્તિથી એ જહાંગીર જેવા માણસ સાથે ટકી રહી શકી છે.”

રાત્રે ફીમેસજીની વાત કરતાં કહે કે એના જેવું પ્રતિજ્ઞ એકે નથી, પણ એની સામે લડવાને જે સહિત્ય જોઈએ તે આપણા ખ્યાલમાં પણ ન આવી શકે એટલું છે

આજે નગરિના પુસ્તકાલયો ઉપોદ્યાત લખાવ્યો. પછી કહે કે “એ કિસ્સાનાં સ્મરણો મને તો એવાં અને એટલાં બધાં છે
૨૭-૧-૧૯ કે કોઈ બીજાને ન હોય. એ તો લખવા બેસુ તો એ હજાર પાનાં લખી શકું. એક મોટી કથા જેવું”^૨ પુસ્તક

થાય પણ એ ક્યારે લખાય? નિલાયન જઈએ, અને ત્યાં ખૂબ સામગ્રી લઈ જઈએ તો ત્યાંની નિરાંતમાં એ કામ થાય.”

૧. વસાહતી પ્રશ્નો, વિરોધે કરીને દક્ષિણ આફ્રિકાના પ્રશ્નો ઉપર ગ્રાંધીજીનાં વ્યાખ્યાનોનો અનુવાદ.

૨. દક્ષિણ આફ્રિકાના સત્યાગ્રહનો દતિદાસ પછીથી ગાંધીજીએ લખ્યો છે.

દૂધના વ્રત સંબંધી કાગળના ઉત્તરમાં નરહરિનો કાગળ : 'એ છટપટમાં કેદારતા સંપૂર્ણ છે, પણ એમાં માત્ર વ્રતનો શબ્દાર્થ પાળેલો કહેવાય. દૂધને જે માંસ જેવું ગણીએ તો ગાયના દૂધ જેવું જ બકરીનું દૂધ પણ ગણાય.' એ ઉત્તર :

“તમારો કાગળ મેં સાંભળ્યો. તમે ખુલ્લા દિલથી લખ્યું છે તે મને મદુ ગમ્યું છે. હજી પણ વિશેષ લખો એવી આશાએ હું આ જવાબ વાળું છું. મારા વ્રતનો વિશાળ અર્થ તો તમે ક્યો છે એ જ થાય. એટલે જે દહાડે મેં બકરીનું દૂધ લેવાનો નિશ્ચય કર્યો એ જ દહાડે મેં ટીકા કરી કે તેમાંનો રસ હવે વડી જશે. હવે હું દૂધ વિનાના ખોરાકનાં અખતરા નથી કરી શકતો. હું પ્રાણિજ ખોરાક નથી ખાતો એવું ગુમાન હવે નથી રાખી શકતો. એમ છતાં વ્રત તૂટતું નથી એમ તો મને તમારો કાગળ સાંભળવા ઝાં લાગે છે. મને લાગે છે કે મારા વ્રતનો સંકુચિત અર્થ તો મેં ક્યો એ જ છે. વ્રત લેતી વખતે બકરીના દૂધનો પ્રશ્ન જ મારી સમક્ષ ન હતો. બને હું એટલે સુધી કહેવા દુચ્છું છું કે મારા વ્રતની બદલ મોટી વારીઓ રહી ગઈ એ મારા વ્રતની અતિ પવિત્રતા સૂચવે છે. પાંચ વસ્તુના વ્રતમાં હિંદુસ્તાનની બહારનો મુલક મને છટ આપનારો રહ્યો,^૧ દૂધના વ્રતમાં બકર મને સહેજે માતા સમાન થઈ પડી. સંકુચિત અર્થ કરીને ‘પણ વ્રત ખગવવાના આપણાં શાસ્ત્રોમાં ઘણા દાખલા છે. એ બંધાતું રહસ્ય હવે હું વધારે સમજી શકું છું. મારા જેવા માણસે વ્રતનો ભંગ કર્યો એમ કહેવાય તેના કરતાં વ્રતનો અક્ષરાર્થ તો છેવટે પાળ્યો એમ કહેવાય એ વધારે સાદું છે. બકરીના દૂધથી મારો ગુનરો થઈ રહેશે એમ હું માનું છું. પણ એવું કહેનારા તો નીકળી આવે છે, અને હજી નીકળી આવશે કે ગાયનું દૂધ લીધા વિના સંપૂર્ણ તાકાત નહીં આવી શકે. તે વખતે કાંઈ હું ગાયનું દૂધ તો નહીં જ લઉં. વળી બંધી જગ્યાએ બકરીનું દૂધ મળી શકશે એમ પણ નહીં મને. એટલે વ્રતનો અક્ષરાર્થ પાળતાં પણ કાંઈક અગવડ રહી જશે. પણ અત્યારે હું અગવડસગવડનો પ્રશ્ન આપણી સમક્ષ નથી રાખતો. જે સંકુચિત

૧. આખા દિવસમા પાંચ વસ્તુથી વધારે કાંઈ પણ ન ખાવાનું અને સત્રિ-જોગ્યનત્યાગનું વ્રત ગાંધીજીએ ૧૯૧૫માં કુંભ મેળા વખતે હરદ્વારમાં લીધું હતું અને અત સુધી પાળ્યું હતું. તેમાં પણ હિંદુસ્તાનની બહાર વધારે વસ્તુઓ લઈ શકાય એવી છટ હતી. તે વખતની માંદગીમા શરીર બંધાતું જ ન હતું, તેમાં દાકરો અને મિત્રો પાંચ વસ્તુઓના આ વ્રતને પણ કારણરૂપ ગણતા. તેમની સૂચના હતી કે ત્રણેક મહિના પરદેશ જઈ આવવું. ગાંધીજી પણ જવા તરફ દબ્યા હતા. પણ બકરીનું દૂધ લેવા માંડવાથી તબિયત કાંઈક બધાવા માંડી અને રોકે બિલો સામેનું આદેશન આવી રહ્યું એટલે ન ગયા.

અર્થ હું મારા વ્રતનો કડું છું એ સંભવિત છે કે નહીં એ જ આપણે વિચારવું રહ્યું, જો એ અર્થ સંભવિત હોય તો એ અર્થ કરીને મારે મિત્રવર્ગનું દુઃખ ટાળવું અને દેહને ખંચાવી લેવો, એ મારો આપદ્ધર્મ છે. જ્યાં મુઠ્ઠી પોતાનું વ્રત બૂલભરેલું ન લાગે અથવા પાપયુક્ત ન લાગે ત્યાં મુઠ્ઠી કોઈની પણ ખાતર એ વ્રત છોડવાનો અધિકાર પ્રાપ્ત થતો નથી, એમ મને તો લાગે છે. જો એક વખત પણ વ્રત તોડવાની છૂટ આપવામાં આવે તો વ્રતો પાળી શકાય જ નહીં અને વ્રતનો મહિમા ચાલ્યો જાય. પણ વ્રતના જે જે અર્થ થઈ શકતા હોય તે તે અર્થો કરીને તેનો લાભ લેવો એમાં હું કાંઈ જ હાનિ નથી જોતો. એકાદશીને દહાડે સામાન્ય મીઠું ન લેતાં સિંધવ લઈને એકાદશી પાળી છે એમ મનને સમજાવે છે એ છેતરપિંડી નથી. સામાન્ય મીઠું તો ન જ લેવાય, પણ મીઠાનો સ્વાદેય મૂકી નથી શકતો તેથી તેની અવેશમાં મળતાં બીજાં મીઠાં લઈને પણ એકાદશી પાળનાર કાંઈક સંયમ તો પાળે છે. એ કોઈ દહાડે સિંધવ પણ છોડે.

“મારો ઉત્તર હું લખાવતો નથી. જે લખ્યું છે એ વિચારી જોજો, અને કુરસદ મજે ત્યારે લખવા જેવું હોય તો લખજો.”

“આપણા પત્રોની લેવદેવમાંથી બધા કાંઈક શીખીશું, અને મારાથી બૂલ થતી હશે તો તેનું દર્શન મને થઈ રહેશે.”

રેવાશંકર સોદાનો કાગળ : મારે લખવું છે, લખવાની ખાસ સગવડ જોઈએ છે.

તેને ઉત્તર :

“તમારો કાગળ મળ્યો. તમારી વિદ્યા સંપાદન કરવાની અભિલાષા મને પસંદ પડેલ છે. તેને હું માન આપવા પણ ઇચ્છું છું. પણ અત્યારે મારે તેને રોકવી પડશે. વિદ્યાનો રાગ એ કેટલીક વેળાએ ત્યાગવા યોગ્ય છે. મને પોતાને સંસ્કૃતની બહુ જાણી લાગે છે; મરાઠી, બંગાળી અને તામિલ શીખવાની ઇંછાનું હું વર્જન નથી કરી શકતો. છતાં મારા હાથમાં આવેલાં એક પછી એક કાર્યને લીધે મારા લોભને મારે રોકવો પડ્યો. મિ. દેવદાસને ઘણું જ્ઞાન આપવાની ઇચ્છા થઈ જાય છે. જ્ઞાન મેળવવાની તેની શક્તિ ઓછ છે. તેનો સદુપયોગ તે કરે એવો છે એવો મારો વિશ્વાસ છે. એમ છતાં એણે મદ્રાસી ભાઈઓને દિંદી શીખવવાનું એ વધારે જરૂરી કાર્ય છે. તેથી એનો અભ્યાસ રોક્યો છે. મિ. મગનલાલનો પોતાનો દાખલો લો. એના અભ્યાસની સુદીનો તો કાંઈ પાર જ નથી. જો એ પોતાનો અભ્યાસ વધારી શકે તો તેનો એ ભાર ઉપયોગ કરી શકે એ તો આપણે બધા કબૂલ કરશું. તેનો અભ્યાસ

૧. દિંદી આફ્રિકાના એક ગ્રામી જેઓ આશ્રમમાં ગ્લેસ આવેલા

પૂરો નથી થયો, એ ખામી મને વારંવાર જગ્યામાં કરે છે. એમ છતાં ત્યારથી તે મારી માથે જોડાયા છે ત્યારથી ખીજાં કાર્યની અંદર એને રોકવા પડ્યા છે તેથી એની પાસે હું વધુ અભ્યાસ નથી કરાવી શક્યો. આવા તો ખીજા ઘણા દાખલા હું આપી શકું. પણ મેં જે આપ્યા છે તેટલા તમને સંતોષવાને આરુ ખસ છે. હાલ તુરતમાં આપણે આશ્રમમાંથી એનાં એનાં કામો લેવાનાં છે કે તેમાં જેટલા માણસોને રોકી શકાય તેટલાને રોકવાની જરૂર છે. તેથી મને લાગે છે કે હાલ તુરત તમને જે કામ સોંપવામાં આવે તે કામ તમે એકનિઃશયી કર્યા કરો અને તેમાં પૂરો સંતોષ આપો. તમારો અભ્યાસ મારા ધ્યાનમાં રહ્યાં જ કરવાનો છે અને જે વખતે મને અવસર આવ્યો જણાશે તે વખતે હું એ તકને ચૂકવાનો નથી આ મારા ઉત્તરથી તમને સંતોષ ન વળે તો તમારે જે લખવું હોય તે લખજો. હું તમને સંતોષીને તમારી પાસેથી કામ લેવા ઇચ્છુ છું

“તમારી તબિયત ખૂબ માયવળે. મારી તબિયત સારી થતી જાય છે, એમ મને લાગે છે. અડીયાં જે ઉપચાર ઝેરૂર કરી રહ્યા છે તે પૂરો થયે, મારો પિયાર ખીજે કયોય જતા પહેલા આશ્રમમાં આવી જવાનો છે. પણ તેમા તો મદિનો મામ આવ્યો જાય એટલે તમારે તો જે લખવું હોય તે લખી જણાવવું. મળશુ ત્યારે તાત કરશુ એમ સમજી આજસ ન કળે મંપૂર્ણ છૂટથી તમારે લખવું જોઈએ”

આજે નામદાર વિદ્યલભાઈને એમના બિય^૧ સબંધે લખ્યું કે “હિંદુ સમાજ આટલો ખગલળી બિયો છે તે જોતાં છતાં
૨૮-૧-૧૯ તમે તમારું મિત્ર સમાજને જરૂરનું છે એમ માનો છો ? એ સરાય ચર્ચવા માટે મળી જાઓ તો સારું.”

મિસિસ બેસ્ટ ખબર લેતા આવ્યા ખરી રીતે ડેપુટેશન^૨ માટે ગાંધીજીનું માપ કાઢવા આવેલાં બાપુએ કહ્યું કે “હું
૨૯-૧-૧૯ તો સ્વતંત્ર રહીને જાઉં” તરત જ વળગી પડ્યા
“ત્યારે સ્વતંત્ર રીતે અમે જ તમને મોકલી શકીએ

છીએ અમારા ડેપુટેશનમાં કેમ ન જાઓ ? ૧૪મી પહેલા પિયારજીને” સારાશ આ જ હતો બપોરે પડિતજી આવ્યા ડેપુટેશનની જ વાત બાપુએ કહ્યું કે

૧. આતરજાતીય વચ્ચેની કાયદેસર કરાવનારું બિય.

૨ મોન્ટેગ્યુ-એમ્સફૉર્ડ સુધારાના સબધમાં પાલંમેન્ટરી કમિટી આગળ દિ દુસ્તાનનો કેસ રજૂ કરવા માટે જનારુ ડેપુટેશન

“કોંગ્રેસ ડેપુટેશન ન જાય તો કેવું સારું ! આપણે જે માણસો મોકલવાના છીએ તે માણસ આપણને શોખ આપે એવા નથી.” પંડિતજી કહે : “નહિ આપણે એ એમાં હોઈએ તો પછી બીજા અનુસરશે ?” બીજી ઘણી વાતો થઈ. રાત્રે મિસિસ બેસન્ટને ત્યાં ગયા. મિસિસ બેસન્ટે મને કહ્યું : “અમારા જેવાં સખત કામમાં બીંસાયેલાં માણસોને તો એ કલાકની આવી હવા પણ બહુ ભારે થઈ પડે છે, અને આવી જગામાં તમે ગાંધીજીને ‘કેમ’ રાખ્યા છે ? બીજે જો સારી જગ્યાએ હોત તો પત્નીસ દહાડા વહેલા સારા થાત.” પાછાં આવતાં રસ્તે એ વાત મેં બાપુને કહી. બાપુએ જવાબ આપ્યો, “ઉત્તમમાં ઉત્તમ માણસ પણ સંયમ નથી સમજતા, શરીરની સગવડનો જરાયે ભોળ નથી આપી શકતા. આપણી અવશ્ય છે.”

પટેલ ખિલના સંયમમાં દફતરી વાત કરવાં આવ્યા. પેટા જાણિ વચ્ચેનાં લગ્નની હિંદુ લો રજા આપે છે કે નહીં એ પ્રશ્ન નીકળ્યો. ડો. તેજ-બહાદુર સમુએ કહ્યું કે નથી રજા આપતો. બાપુએ જણાવ્યું કે સંયમ એ જ હિંદુ ધર્મના મૂળમાં છે, અને સંયમની જ દલીલે હું આ ખિલની વિરુદ્ધ છું.^૧

તા. ૨૯મીનો સૈમદ હુસેનનો તાર આવ્યો :

૩૦-૧-૧૯ થાય છે. પહેલા અંકમાં પ્રગટ કરવા માટે કૃપા કરીને આપના હસ્તાક્ષરમાં સંદેશો મોકલો.”

એને ઉત્તર :

જ “તમારા નવા સાદસને કૃતેહ ઇચ્છતાં એમ કહેવાનું મન થાય છે કે તમારા પત્રનું જે નામ તમે પસંદ કર્યું છે તે નામને લાયક તેની અંદરનાં લખાણો હોય એવી હું બહુ આશા રાખું છું. હું વધુ આશા એ પણ રાખું છું કે પૂરા સ્વાતંત્ર્યની સાથે તમારા લેખોમાં એટલા જ પ્રમાણમાં આત્મસંયમ તથા સ્વયંનું કડક પાલન હશે. ઘણી વખત આપણાં પત્રોમાં, બીજાંઓમાં પણ એવું હોય છે, હકીકતને બદલે કલ્પના અને સગીન દલીલને બદલે ઊભરા જેવામાં

૧. તે વખતે બાપુ પેટાજ્ઞાતિ બહાર પણ લગ્ન કરવામાં અસંયમ માનતા. તેમના આ વિચારમાં બહુ પરિવર્તન થતું ગયું છે. અત્યારની જ્ઞાતિઓ હિંદુ સમાજને બારે નડવરૂપ છે અને તેનો નાશ થવો જોઈએ, એમ તેઓ પાછળથી માનતા થયા હતા. એક જ જ્ઞાતિવાળાં વચ્ચે થનારા લગ્નમાં ભાગ લેવાનું તેમણે બંધ કર્યું હતું અને ઉવટનાં વર્ષોમાં તો એમાંથી એક પક્ષ દરિજન ન હોય તો તેવા લગ્નમાં પણ ભાગ નહોતા લેતા.

આવે છે. મેં. જે તુડીઓ તરફ તમારું ધ્યાન ખેંચ્યું છે તે ટાળીને તમારા પત્રને દેશમાં એક શક્તિ અને લોક ઈજવણીનું એક સાધન બનાવશે. ”

પાછળથી ખમ્મર પડી કે આ છાપવાની અધિપતિની હિંમત ચાલી નહોતી.

રોસેટના દમનકારી કાયદાઓના સંબંધમાં મિ. ઓ. એસ. ઘાટે*ના કાગળ. કાયદાના ગર્હ અને નિંચ સ્વરૂપ ઉપર ટીકા. તેના ઉપર અલીભાઈઓના લવિષ્યની આગાહી. માત્ર તમારા ઉપર જ આધાર રહ્યો છે એવી કુચુલા-જનક વિનંતી.

તેમને જવાબ :

૧ “તમારો કાગળ ગમગીનીભરેલો છે. છતાં તે મળતાં મને આનંદ થયો છે. હું વિચારતો જ હતો કે કેમ તમારો કાગળ આવતો નથી ? અલીભાઈઓ ઉપર જ મારું ધ્યાન ચોટ્યું છે. હું માત્ર સરકારી તપાસના પરિણામની રાહ જોઈ રહ્યો છું. તપાસ પૂરી થઈ ? તપાસને પરિણામે અલીભાઈઓને છોડવામાં ન આવે તો તેની સામે પગલાં લેવાનો સમય આવ્યો ગણાય. જરૂરી પગલાં લેવાની જવાબદારી મારે શિર છે તે હું જાણું છું. અને મારી તબિયત કાંઈકે સારી હશે તો પગલું ભરવામાં હું એક ક્ષણનો પણ વિચાર કરવાનો નથી. અત્યારની મારી તબિયત જોતાં મને એમ* ચોક્કસ લાગે છે કે એવી જરૂર જ પડશે તો આ કામ ઉપાડવા જેટલી શક્તિ મારામાં આવી ગઈ હશે. મારા દાક્તરોની સલાહ એવી છે કે તેઓ મને મુક્ત કરે ત્યાર પછી પૂરા ત્રણ મહિના મારે હિંદુસ્તાનની બહાર આરામ લેવો. પરંતુ આ કામની ખાતર ત્રણ મહિનાનો આરામ હું જતો કરવા પૂરો તૈયાર છું. હું તમારી સાથે સંમત છું કે દેશમાં શાન્તિ જાળવવાને બહાને આ બિલ લાવવામાં આવે છે તે પિચ્છારી કાઢવા લાયક છે. એ બિલ પાસ થતું અટકાવવા આપણે એક પણ ઉપાય લેવાનું છોડવું જોઈએ નહીં. મારી દૃઢ માન્યતા છે કે તેના બૂંચપણાને લીધે જ આ કાયદો પસાર થઈ શકશે નહીં. હું ધારું છું કે વડી ધારાસભાના તમામ હિંદી સભ્યો બિલનો સખત વિરોધ કરશે જ. પરંતુ તેથી દેશે જળસ્પર્શ આંદોલન ન ચલાવવું એમ કહેવાનો આશય નથી. એવા આંદોલનમાં મારો નમ્ર હિસ્સો લેવાની તૈયારી હું કરી જ રહ્યો છું બિલનું શું થાય છે તે હું નિહાળી રહ્યો છું. તુરતમાં જ એ કાયદો પસાર થઈ જશે એવો કશો ભય નથી. શક્ય તેટલું જળસ્પર્શ આંદોલન જગાવવા અને ફેલાવવા પૂરતો વખત મળી રહેશે. બિલનું ને ચલાવું હોય તે થાઓ, હું ધન્ય છું કે પોતાને પતી ગળિયાં નાંચીને નાંચીને

* અલીભાઈઓના વકીલ.

અલીભાઈઓએ આ આદેશનમાં જરા પણ ન લગવું. હું આશા રાખું છું કે મારી સાથે મસલત કર્યા વિના તેઓ એક પણ પગલું ભરશે નહીં.”

“ચિ. દેવદાસ,

“તમારા કાગળની આજે આશા રાખી હતી પણ ન આવ્યો. તમારાથી વિખૂટા પડતાં મને ઓછું દુઃખ નથી થયું. પણ વિખૂટા

૨-૨-૧૯ પડવામાં તમારો સ્વાર્થ અને તમારું કર્તવ્ય મેં જોયાં.

તેથી મોઢથી ઉત્પન્ન થતા દુઃખને મેં ટાળ્યું ને તમને જવાનો જ આગ્રહ કર્યો. મદ્રાસમાં તમારું કાર્ય પૂરું થયે, અભ્યાસ કરવાના તમારા કોડ હું પૂરા પાડીશ. પણ એટલું તમે માનજો કે જે અનુભવ તમે મેળવી શક્યા છે તે થોડાને જ મળ્યો હશે. ‘આપણું આખું જીવન અભ્યાસીનું હોવું જોઈએ. જો તમારું જીવન તમે એ સૂત્ર ઉપર બાંધશો તો તમે કોઈ અભ્યાસને સારું મોટા થઈ ગયા નહીં ગણાઓ. . . . કાગળ નિયમસર લખજો ને સંધ્યા (પ્રાર્થના) નિયમસર કરજો.”

અલીભાઈઓના સંબંધમાં શ્રી ઘાટેનો લાંબો કાગળ, અત્યાર સુધી છુટકારો ન થયો તે બાબત. તેમને ઉત્તર:

૧૬-૨-૧૯

જ, “તમારો ક્રીમતી કાગળ મળ્યો. મેં તમને તાર કર્યો હતો કે મેં ગૃહમંત્રીને કાગળ લખીને સરકારના નિર્ણય વિષે પુછાવ્યું છે. જનાબ રવેજને થોડા વખત ઉપર એ ખબર મેં આપ્યા હતા અને એમ માન્યું હતું કે તુંમને અને તમારા મિત્રોને એમની પાસેથી એ ખબર મળ્યા હશે. તે વખતે શ્રી દેસાઈ મારી પાસે નહોતા એટલે હું બને તેટલા ઓછા કાગળો લખતો. મારા કાગળમાં જનાબ રવેજને મેં એમ પણ જણાવ્યું હતું કે પ્રતિફૂળ જવાબ મળશે તો લડત શરૂ થશે. તે વખતે મને એમ લાગતું હતું કે એ પ્રવૃત્તિ ઉપાડવા જેટલી મારી તમિયત સુધરી ગઈ હશે. કમનસીમે આમતેમ ઝોલાં ખાતા લોકક જેરી મારી તમિયત છે. હમણાં વળી જાયે ખાધો છે અને દાકતરો કહે છે કે ત્રણ મહિના સુધી કોઈ જનતનો શ્રમ પડે એવું સાદસ મારે ખેડવું જોઈએ નહીં. હું તો ઝટપટ સાગ થઈ જવાનો પ્રયત્ન કરી રહ્યો છું અને હજી આશા મેવી રહ્યો છું કે દિલ્હીથી જવાબ આવશે ત્યાં સુધી કામ કરી શક્યા જોવો થઈ ગયો હશે.

“તમારા કાગળમાંથી રાલેટ બિલો સંબંધી મને ઘણી વધારે ખબર મળે છે. હું એ બિલોને પૂરેપૂરાં ધિક્કારું છું. જો એ પસાર થાય તો સુધારા મારે માટે તો વ્યર્થ હશે. દેશમાં બનતી ઘટનાઓ હું બધું કાગળપૂર્વક નિહાળી રહ્યો છું. મને ઓક્કસ લાગે છે કે અલીભાઈઓએ કશું પગલું ભરવાનો

વખત હજી આવ્યો નથી. તેમના ઉપર જે કૌટુંબિક આક્રમો આવી છે તેથી હૈયું ચિરાય છે. અત્યારે તો હિંદમાં ભાગ્યે જ કોઈ કુટુંબ એવું હશે જેણે પોતાનાં સગાંવહાલાં, ખોયાં ન હોય. ચોમેરથી દયાહીન નિયમિતતાથી એક જાતના જ સમાચાર મળ્યાં કરે ત્યારે લાગણીઓ પણ કાંઈક છુટી થઈ જાય છે.”

મુખ્ય આશ્રમવામીઓની સલા. આપુનો કડક સંદેશ.

આશ્રમમાં કોઈ પણ રીતનો સંતોષ નથી. કારણ? મગનલાલના આચારવિચાર અને વચનો તરફ અસંતોષ, આચારમાં ૧૭-૨-૧૯ એક પ્રકારનું પક્ષપાતીપણું. આશ્રમને વિષે અન્યોને એટલે શાળાવાસીઓને અશ્રદ્ધા. આ દશામાં મારી શી સ્થિતિ ?

મારે અક્કડ સિદ્ધાંતો તમારી આગળ મૂકવાના છે. બહેનોને નથી બોલાવી. પણ તેમને પણ કંટાળો બપજી રહેલ છે. તેમનો જવાનો વિચાર થઈ ગયેલ છે. તેમને મેં કહી દીધેલ છે કે તમે જે અહીં મેળવ્યું છે તે ખીજે ક્યાંય નહીં મેળવી શકો. તમે આશ્રમને છોડવી શકો તો રહી શકો. માટે વિચારીને રહેજો અથવા છોડજો. અસંતોષ છતાં ઘણી કેમ રહ્યા છે ? બધા અશક્તો તો નથી. મારા તરફની પ્રીતિ અને મોહને લીધે.

ત્યારે પહેલું સૂત્ર એ નીકળે છે કે કોઈ પણ માણસના કાર્યની બહાર તેને વિષે મોહ રાખવો એ આંધળો મોહ છે. દક્ષિણ આફ્રિકામાં મને એવા આંધળા મોહવાળા માણસો મળ્યા છે. તેમને મેં કહેલું કે ફિનિક્સ જે મારી કૃતિ છે તે નકામો લાગે તો હું પણ નકામો છું. મારી કૃતિને વિષે અશ્રદ્ધા હોય તો મારે વિષે અશ્રદ્ધા આવવી જ જોઈએ. મને માણસની પરીક્ષા છે. પણ હું એ અત્યારે સિદ્ધ નથી કરી શકતો. છતાં તમને આશ્રમને વિષે અશ્રદ્ધા હોય, અસંતોષ હોય તો છોડીને ચાલ્યા જાઓ. જેઓ માત્ર આપવાને જ આવ્યા હોય તે રહી શકે. અથવા ગાંધીની બેવફૂરી, ભૂલો ખતાવવા આવ્યા હોય તે રહી શકે. પણ તેવો કોઈ હું જોતો નથી. બેવફેરની ઉપર સૌ આવ્યા છે. આશ્રમની કિંમત આપણા સૌ ઉપરથી અંકાય. માણસની કિંમત માણસની કૃતિની બહાર આપણે નથી આંકી શકતા.

દક્ષિણ આફ્રિકામાં મારી મોટામાં મોટી કૃતિ ફિનિક્સ છે. એ ન હોત તો દક્ષિણ આફ્રિકામાં સ્વચાલક ન હોત. આ આશ્રમ ન હોય તો હિંદમાં સ્વચાલક ન થઈ શકે. આમાં મારી જૂન હોય. પણ જૂન હોય તો હું ત્યાજ્ય છું. હું તો દેશને કહેવાનો છું કે મારી ગણના ચંપારણથી કે ખેડથી નહીં કરશો, પણ આશ્રમથી જ કરશો. તમને અહીં કુખ્યવસ્થા, મોહ, વગેરે લાગે તો મારા બધા કાર્યમાં તમે આ જ વસ્તુ જોશો. આશ્રમમાં હું પહેલો

આશ્રમી છું અને આશ્રમના આદર્શો છું ન્યાં સુધી પાળી રહ્યો છું ત્યાં સુધી આશ્રમ ચાલી રહ્યો છે. હું કોઈને ન રાખી શકીશ તો મારા આત્માનું શુદ્ધ નિરીક્ષણ કરીશ, શુદ્ધ બલિદાન આપવાનો પ્રયત્ન કરીશ. બીજી કૃતિ ઉપરથી મારું મહત્ત્વ ન જુઓ. મને આશ્રમથી જ આંકો. આશ્રમમાં મારી એક કૃતિ મગનલાલ છે. મારા અનુભવમાં મગનલાલના પચાસ લાખ અવગુણ જોવામાં આવ્યા છે તો સો લાખ ગુણ જોવામાં આવ્યા છે. પોલાક મગનલાલની આગળ બાળક છે. મગનલાલે જે ધા ઝીલેલા છે તે પોલાકે નથી ઝીલેલા. મગનલાલે પોતાના કાર્યનું બલિદાન આપેલું છે, મારે માટે નહીં પણ આદર્શ માટે. મગનલાલ મારી ગુલામી કરે છે એમ નથી. એ આદર્શને વશ છે. એક વાર મને મગનલાલ સલામ કરી જવા તૈયાર થયા હતા.

એટલે મગનલાલને કાઢીને હું આશ્રમ નહીં ચલાવી શકું. તેમ કરું તો હું એકલો જ આશ્રમમાં રહું. જે કાર્ય કરવાનાં છે તેમાં મગનલાલની પણ સંપૂર્ણ જરૂર છે. એના કરતાં ચઢતો મેં જોયો નથી. એનામાં ક્રોધ, અપૂર્ણતા છે છતાં એ એકંદર રીતે સરસ માણસ છે. એની પ્રામાણિકતા વિષે મને શંકા નથી. મગનલાલ જેટલે દરજ્જે ખરાબ છે તેટલે દરજ્જે હું ખરાબ છું, એ તમારે સિદ્ધ માની લેવું રહ્યું.

મને મારા ભાઈ, અથવા માઆપની સાથે વઢવાડ થઈ હોય તે હું બીજાને કહેવા ન જાઉં તેમ જે સંસ્થાની અંદર આપણે રહેતા હોઈએ તે સંસ્થાની અંદરના કોઈ માણસની સામે બીજે ઠેકાણે આપણે ફરિયાદ ન લઈ જઈએ. જે માણસને બીજા માટે તિરસ્કાર આવે અથવા શંકા આવે તે કાળે તેનો તેણે ત્યાગ કરવો. એમ જ્યારે જગતને છોડશે ત્યારે એ એકલો યઈ રહેશે અને ત્યારે તે કાં તો આપઘાત કરશે અથવા પોતાની અપૂર્ણતાનું જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરી તિરસ્કારથી મુક્ત થશે. જે સંસ્થામાં રહેતા હો તેને વિષે બીજાની આગળ તો નહીં પણ પોતાના મનમાં પણ મારું ન લાવવું. મનમાં એવો વિચાર આવે કે તરત તેનો ત્યાગ કરવો. આશ્રમમાં ખરો આનંદ તો હું બહાર હોઈ ત્યારે જ હોવો જોઈએ. હું જો મુરખી હોઈ તો મારાં કહેણ સ્મરણમાં રાખીને સદ્વર્તન રાખવું. અત્યારે છૂટ લાઈને તમે ગમે તેમ વર્તન કરો પણ હું ગયો ત્યારે તો તેમ થાય જ નહીં.

મારી ગેઠાજરીમાં એકતા ન હોય તો મારામાં ખામી છે, અને મારો તમારે ત્યાગ કરવો જોઈએ

આશ્રમમાં અસંતોષની દશા કાઢું તો મગનલાલને શાંતિ આપવા માટે. મગનલાલની શાંતિ માટે મંડી પણ દેશને માટે, કારણ મગનલાલનું મેં દેશને બલિદાન આપ્યું છે.

જા તો આશ્રમનો ત્યાગ, કા તો મગનવાલનો ત્યાગ મારી પામે કરાવવો ન મગનવાવ ઝેરવેર કરે છે એમ મને લાગ્યું નથી ત્યા સુધી એને નડી કાઢું જગનની પાસે માણુમ માટે માણુસના કામ સિવાય ખીજી પ્રમાણુ નથી જેવી એની કૃતિ તેવો જ તે માણુસ છે આ જ આરોપ મારા ગાઠ મિત્ર મિ દિવ્યને કરેન છે પણ મગનવાલે જે સુદગ, સુન્ય-સ્થિત જાય કયું છે તેવું કાઈએ નથી કયું

દેવદાસને પત્ર લખાવ્યો

“તમારા પત્રો આ-આ છે ભરોસો નગર વિચાર્યે કાઈને આપવો જ નડી કે જેથી વચનભગના દોષમા આની જવાબ દરિલાલના

૨૩-૨-૧૯

અક્ષર ઘણા ખરામ હતા, તેણે સુધારી લીધા ત્રણ લાઈઓના અક્ષર તો સરસ થયા તમારા અક્ષર તો

દહાડે દહાડે મગડતા નામ છે સ્વામીજીની વતી જે હિંદી કાળ તમે લખ્યો છે તે ઘણી જ મુશ્કેલીથી લાઈ મદાદેન વાચી શક્યા છે મારાથી તો ન જ નચાયો ખરામ અક્ષર એ નાનોસૂતો દોષ નથી સારા અક્ષર એ જૂણ છે ખરામ અક્ષરથી આપણે આપણા મિત્ર મુરખીઓ ઉપર જાહુ મોટા બોલો મૂકીએ છીએ અને ખરામ અક્ષર લખીને આપણે પ્રતિષ્ઠાને હાનિ પહોંચાડીએ છીએ તમે જાણો છો કે ગોટાળા અક્ષરવાળા કાળો દુ તરત વાચી શકતો નથી એટલે તમારા અક્ષર તમે સુધારો એ દુ તમારી પામે માગી લઉં છું

“મારી તમિષ્ઠ સારી રહે છે કાચુ ચાર શેર દૂધ ચાગ ટક થઈને પીઉં છું બે બકરીઓ માધી છે સાત દિવસ સુધી તો દૂધ સિવાય કાઈ જ નથી લીધું આજે દરેક વખત સાત સાત દ્રાક્ષ લેવાની ભનામણુ ડો આપસેર કાવી છે હજી હાલીયાલી નથી શગવું આમ છતા બગ્દ માહેનરે માને છે કે હું થોડા દિવસમા હરતોફરતો થઈ જઈશ એમનું ત્રીજું નામ દૂધભાઈ ગખના ધાયુ છે, કેમ કે, એઓ દમણા દૂધધેલા થયા છે તેઓ એમ માને છે કે દૂધ એ સર્વોપરી ખોરાક છે એટલે મેં કહ્યું તમારે તો જન્મપર્વત દૂધ જ લેવું જોઈએ હાન તો લઈ રહ્યા છે હવે જોઈશું શું થાય છે

“મારી ઉમેદ છે કે માચ્ય માસની આખર મુઠીમા હું ત્યા પહોંચીશ

૧ બાપુના દક્ષિણ આફ્રિકાના સાથી બાપુ તેમને વિષે કહે છે ‘હજાઈ’ કિચન એક શુદ્ધ હૃદયના વીજળીનું કામ જાણનાર અચેજ હતા તેમણે બોનર લડાઈમા અમારી સાથે કામ કર્યું’ તેઓ થોડી મુદત સુધી ઇન્ડિયન એપિનિયન ના અધિપતિ પણ હતા

૨ ડો કેનકર તેઓ નિસર્ગોપચારક છે અને જરૂરના ઉપચારના બાદે હિમાયતી છે તેથી આશ્રમમા તેમને ‘આદ્ય દાકતર’ કહેતા

“સત્યાગ્રહી ગોદાઓની સખા સોમવારે સત્યાગ્રહાશ્રમમાં થવાની છે. દરેકની પામે ગાં શાં રાખો છે, દેડો દારૂગોળો છે એ બધું વિચારીને છેવટનો નિશ્ચય થયો. લગાઈને સમયે રાવળે સખા ભરી હતી તેનું શામળાઈ વણું આપ્યું છે તે તમે જો વાંચું હોય તો મદાદેવભાઈને સોમવારનો ધનિદાસ નવીં આપવો પડે.

“મનુ મારા સિવાય બધાની પામેથી ચરખી ચોરી રહી છે, એટલે આશ્રમમાં ગોટામાં ગોટા ખડખડો જોડી લાગે છે. ગયુપતિની સ્થાપના કરવી હોય તો કપાંકથી એક મૂંઢ લાવીને ચોંટાડીએ તો મનુ શોકે એમ છે, એનો પ્રકાશ નથનો ચાલ્યો છે. તેથી એ બધાંનું રમકડું થઈ પડી છે. રસિક પોતાની રસિકતા ઘણીબાર તો રોડીઓ વાપરીને બનાવે છે. કાંતિ શાંત થતો જાય છે. રામીની તબિયેન સાધારણ ચાલી રહી છે. એ બધાંઓનું કામકાજ કરવામાં બાતો વખન ચાલ્યો જાય છે, કંટાળાકૂપ પણ લાગે છે એમ જોઈ છું. તેથી સ્વભાવ કોઈક વાર ભારે ચીડિયો થઈ જાય છે, અને જેમ કુંભાર ખિન્ન તો ગધેડીનો કાન આમળે છે, તેમ કુંભારણુ ગધેડીના ધણી તરફ વર્તતી હશે એવું હું અનુમાન કરું છું.

“આટલા વિનોદ પછી તેના ઉત્તર રૂપે કાંઈક ગંભીરતા આપુ:

“It is my firm belief that every Indian ought to know well his mother tongue and Hindi-Urdu, which is without doubt the only common medium of expression between lacs of Indians, belonging to different provinces. There can be no self-expression without this necessary equipment. (મારી દૃઢ માન્યતા છે કે દરેક હિંદીએ માતૃભાષા તથા હિંદી-ઉર્દૂ સારી રીતે શીખી લેવાં જોઈએ. જુદા જુદા પ્રાંતના લાખો હિંદીઓ માટે વ્યવહારની સામાન્ય ભાષા હિંદી-ઉર્દૂ જ છે એ વિષે શંકા નથી. આ આવશ્યક તૈયારી વિના આપણા વિચારો આપણે વ્યક્ત કરી શકીશું નહીં.)

“આ તમે મોકલ્યું છે તેનો તરજુમો જોઈએ. પ્લાનમંત્રને સારું તામિલમાં આ આપજો: ‘કરકક કરકક કસકસમ’. એની નીચે ‘દીપે દીપે સરોવર લગાય’નું હિંદી સ્વામીજી આપશે, અને તેની નીચે અંગ્રેજી constant dropping wears away stones (દોરડીએ હેઠાય છે પાકા કાળા પહાણ). તામિલ કહેવત ગોપના પુસ્તકમાં પહેલા પાના ઉપર આપેલી છે. તેનું તેપુણ શોધીને તે પણ મૂકજો.

“તમારી પ્રાયમર છપાવતાં પહેલાં અહીં ટીકાને સારુ મોકલશે. તો ફાદા વગેરે જોઈ જશે, અને છપાવે સારે તેનાં મુદ્દા મોકલશે. તો કળાની દૃષ્ટિએ પણ ધ્યાનમંત્ર વગેરેની ગોઠવણી જોઈ શકાશે. બહુ ઉતાવળની જરૂર માનો તો ન મોકલશે.”

“સુરેન્દ્રના ઉદ્દગાર ત્યાંની શાળાને વિષે છે તે અહીંને વિષે પણ હતા. ઘણી વખત પહેલો દેખાવ સરળ માણસ ઉપર એક છાપ પાડે છે, અને એ વાસ્તવિક છે. મિસ મોહિતોએ ફિનિક્સને પૃથ્વી ઉપરના સ્વર્ગની ઉપમા આપી છે. જે તે ફિનિક્સમાં કાંઈ કાળ સુધી રહી હોત તો મારી ખાતરી છે કે કાંઈ ફેરફાર થાત જ. ખીનને ફિનિક્સ પ્રથમ દૃષ્ટિએ સર્વોત્કૃષ્ટ લાગ્યું. થોડા મહિના રહ્યા પછી ફિનિક્સ જેવી કાંઈ પણ ખરાબ સંસ્થા એ કલ્પી નહીં શક્યા.

“આજને સારુ તો હવે થયું.

(આટલું લખાવ્યા પછી પોતાના અક્ષરે લખ્યું)

“આ પણ કદાચ કહેવત સારૂ ચાલે:—

“રસિકલાલ હરિલાલ મોહનદાસ કરમચંદ ગાંધી
જકરી.....ગાંધી
જકરી દોવા દીધે.....નહીં
ગાંધી રોતા રીધે..... નહીં.”

કવિવર રસિક

બાપુના આશીર્વાદ”

આવી જ વિનોદની વૃત્તિમાં હરિલાલને કાગળ

“શુભોપમાલાપક સત્યામહીઓની પેટી, ૨

“આ કાગળ શરૂ કરતો હતો તેવામાં મારે કચેરી ભરવી પડી. તહોમતદાર રસિક હતો ફરિયાદી એક નિર્દોષ ફૂતરો હતો. ફરિયાદીએ પોતાના મુદ્દાની જાણવ્યું કે કાંઈએ તેને માર માર્યો. મેં જોયું તો તહોમતદાર રસિક માલુમ પડ્યો. તહોમતદારે મને કમ્પ્લે કયો. આગલા મુના પણ કમ્પ્લે કર્યા. મને ભગવાન શ્રીકૃષ્ણ અને શિશુપાલ યાદ આવ્યા. શિશુપાલના સો મુના શ્રીકૃષ્ણ-અદ્રે માફ કર્યા. તે ઉપગ્રી દયા ખાઈ-કોરડે તહોમતદાર રસિકના પાંચ મુના માફ કર્યા તે ચેતવણી આપી કે હવે પછી મુના કરશે તો માફ નહીં થાય. પણ પછરા મારવાથી ફૂતરાને જે દુઃખ થાય છે તેનો જાતિ અનુભવ તહોમતદારને કરાવવામાં આવશે.

૧. દક્ષિણ આફ્રિકાનાં એક ગોરાં મદદગાર.

૨. હરિવાપખાઈ તથા દક્ષિણ આફ્રિકામાં એમની સાથે જેલમાં બંધેલા એમના મૃતબંધ મિત્રોને ગાંધીજીએ વિનોદમાં સત્યામહીઓની પેટી કટી છે.

“હું લખું છું” ને કાંતિલાલ ખડિયો જાણી રહ્યા છે. રામીખેન તથા કાંતિલાલે ‘કાગળ લખાતો જાય છે તેમ વાંચતાં જાય છે, ને સુધારતાં જાય છે. તહેમતદાર પણ ખાટલા પાંસે ભરાઈ રહ્યો છે. મનુષ્યો વચમાં પોતાનું હાસ્યે સંભળાવી રહ્યાં છે. હવે, તો વળી ખાટલા પર આવવાને સારું દુન કરે છે. આ દશ્ય તમારું, જાડીખેન ઇન્ના બચપણનું સ્મરણ કરાવે છે.

“જોકે ખાટલે પડી રહેલું” પડે છે તોપણ મારી તબિયત સારી ગણાય, એ તો ઉપરથી જોઈ શકશો.

“અહીં સત્યાગ્રહની વાતો ચાલ્યાં કરે છે, આ બધી વાતો તમને મહાદેવભાઈ લખશે – અથવા મારાથી લખાશે તો હું લખીશ.

ખાંપુના આશીર્વાદ”

દી. બ. વિજયરાઘવાચારી*નું સત્યાગ્રહ કરવા માટે આપને નિમંત્રણ બહુ સુંદર પત્ર. નીચે આપું છું :

“ખાનગી

તા. ૧૯-૨-૧૯

જ “ભાઈશ્રી,

“આપણા બન્નેના મિત્ર નામદાર પટેલે ગયાં જન-સુઆરીમાં કહેલું કે મારો પરિચય તેઓ આપને કરાવશે. હું આશા રાખું છું કે મારા ઉપર એ કૃપા કરવાનું તેઓ જૂતી ગયા નહીં હોય. ઈશ્વરકૃપાથી હવે તમારી તબિયત સારી થઈ ગઈ છે એટલે સ્વાતંત્ર્યની કૂચમાં આ કટોકટીને વખતે, દેશ સ્વાભાવિક રીતે જ માર્ગદર્શક સૂચનો માટે આપની પ્રત્યે મીટ માટે છે. અતિશય અણુધારેલી ઘટનાઓથી રાજદ્વારી સ્થિતિ બહુ ગૂંચવેલી ગઈ છે. આપણી તમામ શક્તિ રોકી લે એવો પ્રશ્ન એ છે કે, એક તરફથી સીડિશન કમિટીના રિપોર્ટને આધારે ઘડવામાં આવેલા કાયદાઓને પસાર થતા અટકવિવા માટે, અને બીજી તરફથી રાજદ્વારી સુધારાની બાબતમાં આપણા વિચારો અને આદર્શો કાયમ માટે અને સફળ રીતે સંગઠિત કરવા માટે, એમ બેવડા હેતુ માટે આપણે શું કરવું? પોતાની અણુધારી નિરુપાયતાને કારણે દેશમાં જ્યાં ત્યાં ‘પેસિવ રીઝિસ્ટન્સ’ના વિચાર ચાલી રહ્યા છે. વિચારકો તથા નેતાઓની એ જવાબદારી છે કે આ પવિત્ર લડતની આવશ્યકતા સ્વીકારે અને તે ચક્રાવવાની રીતો તથા સાધનો યોજે. અમે કશા નિહુંંય ઉપર આવીએ તે પહેલાં તમારી સાથે મસલન કરી લેવી જોઈએ એવી અમારામાંના ધણીની તીવ્ર ઉત્કંઠા છે. તમે અને નેટલા વહેલા દર્શાવતી

* તામિલનાડુના કોન્ગ્રેસી નેતા. અને ૧૯૨૦ની નામપર કોન્ગ્રેસના પ્રમખ.

મુલાકાતે થોડા દિવસ માટે ન આવો? અને તમારી સલાહથી અમને મદદ નહીં? જરૂર હું તમારી પામે આવી જઈ પછી સઘળી બાબતો વિચાર કરતાં અમને એમ લાગે છે કે મારા જેવા એકોદ માણસને તમારા વિચારો કહી બધાને સમજાવવાનું તેને સોંપો તેને બદલે આ તરફનાં કેટલાંક મહત્ત્વનાં મથકોની તમે પોતે જ મુલાકાત લો એનું પરિણામ ઘણું સારું આવે. અમે દુઃખમાં છીએ અને નિરાશામાં પણ. રાષ્ટ્રીયતાના જે મજબૂત કિલ્લા ગણાય છે અને જેમના ઉપર ગરમ વિચારવાળા પ્રચલ્ન રાગદ્રોહીઓ હોવાનો શક લાવવામાં આવે છે તેમની અણધારી પ્રેરિતિઓએ અમારાં દુઃખ અને નિરાશામાં મોટો ફાળો આપ્યો છે અને હજી આપી રહી છે. આ દુષ્ટ મુશ્કેલીઓને પહેંચી વળવા હિમ્મતપૂર્વક મહેનત કરવાની અને ઈશ્વરને મંજૂર હોય તેવા શક્ય તેટલા તમામ ઉપાયો ચોગ્ગવાની આપણી પવિત્ર ફરજ છે. આ જીવસંટોસટની ઘડીએ અમારી વહારે ધાવા આપને વિનંતી છે.

“મારા કાયમી સરનામે જવાબ લખવા કૃપા કરશો.

વિજયરાયવાચારીના

અતિ પ્રેમપૂર્વક નમસ્કાર

તેમને ઉત્તર.

જ “તમારો કાગળ બહુ સુંદર છે. તે ઉપરથી મને એમ થઈ જાય છે કે હું હમણાં જ મદ્રાસ દોડી જઈ. બહુ વખતથી ત્યાં જવાનો વિચાર તો કરું જ છું. પણ મારી કચલેલી તબિયત આડે આવ્યાં કરી છે. અમારે પણ તબિયત સારી નથી. છતાં લડત વહેલી ન જીપડે તો અથવા અલીલાઈઓ માટે મારે લખતો ન જવું પડે તો જરૂર વહેલી તકે હું મદ્રાસની મુલાકાત લઈશ. મને એકસ લાગે છે કે સિલેક્ટ કમિટીમાં આ બિલોમાં ધરમૂળના ફેરફાર ન કરવામાં આવે તો તેનો સખતમાં સખત વિરોધ આપણે કરવો જ જોઈશે. આ બિલો બહુ લપંકર છે એટલા જ માટે હું એમને ધિક્કારું છું એમ નથી. ધિક્કારવાનું મોહું કારણ તો એ છે કે આ બિલો હિંદી સરકારના હાડમાં બેઠે ધર કરી બેઠેલા રોજની અચૂક નિશાની છે. એ રોજથી સરકાર મુક્ત થાય તો જ આ સુધારાની અંદર આપણે કાંઈકે સાચી સ્વતંત્રતા બોગી શકીએ. તમને થોડા વખતમાં જ ફરી લખવાની દુ આશા રાખું છું. સલામદના પ્રશ્ન ઉપર વિચાર કરવા આવતી કાલે જ ગુજરાતીઓની એક સભા શખી છે. સલામદમાં જે અર્થ સમાયેલો છે તે ‘પેસિવ રીઝિસ્ટન્સ’ શબ્દથી બહુ ઓછો વ્યક્ત થાય છે.”

મિસ રહેઝિનનો^૧ દોઢમો પાઉંડની લોન માટે પત્ર આવેલો. એ એને આપવા માટે બાપુએ દુસ્તમજીને^૨ તાર કરેલો. રહેઝિન પોતાના સ્વભાવ પ્રમાણે ચિડાયેલી અને તેણે રોપભરેલો કાગળ લખેલો. છતાં લખેલું કે :

જ “પરંતુ તમારો સુખ્યવસ્થિત દબે કામનો અટોપ એક વાર તો પ્રશંસા-પાત્ર ગણાય.”

તેને જવાબ :

જ “સુખ્યવસ્થિત થવાનું એક વાર તમે મને ગ્રેમ આપ્યું તે તમારી બહુ સારખ છે. મારે વિષે મારો પોતાનો અભિપ્રાય એવો છે કે હું દુનિયામાં સૌથી વધારે સુખ્યવસ્થિત માણસ છું અને જ્યાં સુધી એ મારો ભ્રમ છે એમ કોઈ સાબિત નહીં કરી આપે ત્યાં સુધી એ માન્યતામાં હું રાખ્યાં કરીશ અને તારા જેવાનું છૂંદુંધવાયું પ્રમાણપત્ર મારા એ આનંદમાં વૃદ્ધિ કરશે. પૈસા ધીરંવા જેવા સાદા કામ માટે બેંકને બદલે મિત્રને મેં મારું વાહન બનાવ્યું તેથી, હું જાણતો જ હતો કે તમારા ફૂલજીવપણાને, સ્વાભિમાનને, બન્ય સ્ત્રીત્વને, અથવા તમારે જે કહેવું હોય તેને હું આઘાત પહોંચાડીશ. પણ મેં તમારી અબ્બવહારુ સલાહ લીધી હોતે તો તમને પૈસા પહોંચાડતાં મને ઘણો વધારે વખત લાગત. કારણ તમારે જાણવું જોઈએ કે અત્યારે હું હિંદુસ્તાનમાં રહું છું. અહીંની આબોહવા અને આસપાસની પરિસ્થિતિને શોભે તેવી રીતે અમે, હોતા હૈ, ચલતા હૈ, એ દબે કામ કરીએ છીએ. અહીં બેંકો પોતાના ઘરાકોની સેવક નથી હોતી, પણ સ્વામી હોય છે, સિવાય કે ઘરાક અમારા રાજ્યકર્તાઓની જાતનો હોય. વળી તમને દોઢસો પાઉંડ મોકલતાં કદાચ પંદર પાઉંડ ખર્ચના લાગ્યા હોત. તમને તો તમારા કવિ સ્વભાવ પ્રમાણે પૈસાનો કશો હિસાબ ન હોય. પણ હું તો સાદો સીધો દુનિયાદારી માણસ રહ્યો, એટલે હું તો સમજું છું કે માણસને પોતાની કેળવણી પૂરી કરતાં દોઢસો પાઉંડ પૂરા થાય એમ છે. તેમાંથી જો હું પંદર પાઉંડ આમ ખર્ચી નાખું તો મૂળ રકમનો એક દશાંશ ભાગ જે હું સહેજે બચાવી શકું એમ હતું તે ખર્ચીને મેં એટલો જગાડ જ કર્યો હોત. ઇતિ સિદ્ધમ્.

૧. દક્ષિણ આફ્રિકામાં રાજઆતમાં બાપુની ઓફિસમાં ટાઇપિસ્ટ તરીકે કામ કરતાં. પછીથી બાપુના બહુ વિશ્વાસુ સાથી બન્યાં. સત્યાગ્રહની લડતમાં તેમણે બહુ મદદ કરેલી. તેમની ત્યાગવૃત્તિ, નિર્બંધતા, પ્રામાણિકતા અને કુસળતાનાં વખાણ કરતાં બાપુ કદી યાકતા નહીં. એ કોઈક સફ્રેન્ડ (ઝીઓના અધિકાર માટે લડનારાં) સ્વભાવનાં હતા.

૨. પારસી દુસ્તમજી તરીકે દક્ષિણ આફ્રિકામાં ઓળખાતા ત્યાંના શ્રીમત વેપારી બાપુના અસીવ. સત્યાગ્રહની લડતમાં પણ બળેશ. ત્યાંની સાંજનિક પ્રવૃત્તિઓમાં આર્થિક અને બીજી સારી મદદ કરતા.

“તમને મળેલા પૈસા, જરૂર તમે ઉઠીના લીધેલા ગણુઓ. હું માનું છું કે મેં, સુસ્તમજી શેફને એ પ્રમાણે કહ્યું છે. પણ એ હું સોગંદ ઉપર કહી શકતો નથી. કારણ સામાન્ય રીતે મેં લખેલા કાગળોની હું નકલ રાખતો નથી. જ્યારે તમને પૈસા પાછા મોકલવાની ઇચ્છા થાય ત્યારે, તમે એમ ઇચ્છો તો ચક્રવર્તિ વ્યાજ સાથે પાછા લેવામાં મને વાંધો નથી, એક જ શરતે કે મને આપવા માટે તમારે કાઢીનું દેવું કરવું નહીં.”

“ઉપર મેં જે લખ્યું છે તે ઉપરથી તમને ખજાર પડશે કે મારી તમિષ્ઠ પહેલાં કરતાં સારી છે. નેકે હજી હું પથારી છોડી શકતો નથી. કહે છે કે મારું હૃદય નમ્રજી છે અને મારે ભારે શ્રમ લેવો જોઈએ નહીં. પણ મને પોતાને સારું લાગે છે અને હું પ્રકૃષ્ટિત છું.”

“દેવીબહેન* મને નિયમિત લખતાં રહે છે. એ કહે છે કે તમે લાગ્યે જ (અહીં શબ્દો રહી ગયા લાગે છે). લોકો પોતાની દેવીઓ સાથે એમ વર્તતા નથી. અથવા શું સ્ત્રીઓને જુદી રીતે વર્તવાનો ખાસ અધિકાર હોય છે ?

“હા, હરિલાલને કારી ઘા લાગ્યો છે ચર્ચી બહુ ભારે હતી. મેં તમને ખાસ લખેલું નહીં, એમ ધારીને કે રામદાસ ઉપરના તારથી તમને બધાંને ખજાર મળી જ જશે વળી તે વખતે હું એટલો ખીમાર હતો કે કાઢીને લખી શકું નહીં. હરિલાલનાં બધાં બાળકો અહીં છે અને આ કાગળ લખાવું હું તે વખતે મારી પાસે રમે છે.”

“હિંદ સરકાર ધારાસભામાં અમુક કાયદા પસાર કરાવવા ધારે છે તેની સામે સંત્યાગ્રહની વાતો ચાલી રહી છે. આવતી કાલે આશ્રમમાં યુદ્ધ પરિષદ મળવાની છે. તમે એટલું માનજો કે આવી પરિષદ ત્યાં થતી, જેમાં તમે, એક પાત્ર (કે સ્ત્રીપાત્ર ?) અને ઠીક ઠીક સમજદાર પ્રેક્ષક બનતાં હતાં તેની ખૂંડી નકલ એ હશે. એટલે એ સભાનું તમને મારે વહુન આપવાની જરૂર નહીં રહે.”

“અહીંના આશ્રમમાં સ્ત્રીઓને દાખલ કરવાની બધી છે એ તમારી રીકાથી મને આશ્ચર્ય થાય છે. એ ઉપરથી તો એમ જણાય છે કે તમે આશ્રમમાં કશે રમ જ લેતાં નથી. અહીં આશ્રમમાં તો ઘણીયે સ્ત્રીઓ છે. એ સઘળાંને કેળવણી આપવામાં આવે છે. એમાં ત્રણ કન્યાઓ છે. એ કન્યાઓ ઘરની જ છે. પણ એમાં દોષ અમારો નથી. ખીજી કન્યાઓ નથી આવતી એનું કારણ તો એ છે કે અમારી શરતોએ લોકો પોતાની કન્યાઓ

* હિન્દુયન ઓપિનિયન માં કામ કરતા મિ. વેગ્ડનાં બહેન.

મોકલવા તૈયાર નથી. થોડા જ દિવસના અહીંના વસ્ત્રાટ પછી સ્ત્રીઓમાં કેટલું ભારે પરિવર્તન થઈ જાય છે એ જોઈને તમે તો નાચવા માંડો. પડદો અને બીજાં બધાં અકુદરતી બાંધેના જાણે જાદુની માફક ખરી પડે છે. હું જાણું છું કે તમે અહીં આવશે ત્યારે તેમનામાંની ઘણીને તો બેટી પડજો. માત્ર તમારું ચુગરાતીનું જ્ઞાન તાણું કરી લેવું પડશે.

“ હમામ સાહેબ અને હાજી સાહેબા અહીં જ છે, અલખત એમની દોકરીઓ પણ. ”

આશ્રમમાં રાત્રે રોલેટ બિલો સામે સત્યાગ્રહનો વિચાર કરવા યુદ્ધ પરિપદ

ભરાઈ. બહારથી વીસેક જથ્થુ આગ્યાં હતાં. શ્રીમતી

૨૪-૨-૧૯

સરોજિની નાયક, મિ. હોર્નિંગ્સન, શ્રી ઉમર સોબાની,

શ્રી શંકરલાલ બેંકર, શ્રી વલ્લભભાઈ, શ્રી ઇન્દુલાલ વગેરે

હતાં. ખૂબ ચર્ચા થઈ. બાપુએ બધાંને બહુ સાવધાન કર્યાં પણ બધાં સત્યાગ્રહ માટે બહુ ઉત્સુક હતાં. સત્યાગ્રહીઓ માટે નીચે પ્રમાણે પ્રતિજ્ઞા ઘડવામાં આવી :

“ અમારી આંતઃકરણપૂર્વક માન્યતા છે કે જે જે રોલેટ બિલો વડી ધારાસભામાં દાખલ થયાં છે તે અન્યાયી, સ્વાતંત્ર્ય અને ન્યાયના સિદ્ધાન્તોની આડે આવનારાં, અને સમસ્ત પ્રજાની તથા ગંભીર પણ સહીસલામતીના જેના પર આધાર છે એવા મનુષ્યમાનના મૂળ હક્કોનો નાશ કરનારાં છે. તેથી અમે પ્રતિજ્ઞા કરીએ છીએ કે જે મજદૂર બિલો પસાર કરવામાં આવશે તો એ કાયદાઓનો અને હવે પછી અમે જે કમિટી નીમવાના છીએ તે કમિટીને યોગ્ય લાગે તે કાયદાઓનો અમે વિનયપૂર્વક ભંગ કરીશું, અને જ્યાં સુધી મજદૂર કાયદા રદ નહીં થાય ત્યાં સુધી આવા પ્રકારનો ભંગ કર્યાં કરીશું. વળી અમે એવી પ્રતિજ્ઞા કરીએ છીએ કે આ લડતને અગે અમે ચુસ્તપણે સત્યને વળગી રહીશું, અને કોઈના પણ જનમાલને કોઈ પણ રીતે નુકસાન નહીં કરીએ. ”

સત્યાગ્રહ વિષે કાગળો લખાવ્યા. એન્ડ્રૂઝને :

૬ “ પ્રિય ચાલ્ડી,

૨૫-૨-૧૯

“ આજે તમને મેં તાર ક્યો છે. પહેલો તાર ક્યો

ત્યારે મેં તમને કાગળ લખવા ધારેલો, પણ એ ન લખી

શક્યો. હું ભારે દુવિધામાંથી પસાર થઈ રહ્યો છું. દાક્તરો કહે છે કે મારે કોઈ પણ જાતનો શ્રમ ન લેવો જોઈએ. અંતરનો અવાજ કહે છે કે રોલેટ બિલોની અને વાઈસરોય સાહેબના ભાષણની બાબતમાં મારે મારે અવાજ ઉઠાવવો જ જોઈએ. પરસ્પર વિરોધી ત્રિચારો મારી પર કામ કરી રહ્યા

હતા અને શું કરવું એ સૂચનું નહોતું. ઘણા મિત્રો માર્ગદર્શન માટે મારી આગે જોઈ રહ્યા છે. તેમને હું કેમ છોડી શકું ?

“ગર્ભ કાળે અમે આશ્રમમાં બેગા થયા હતા. સાગી સલા યર્ષ, સૌની ઇચ્છા એવી હતી કે આપણે થોડા હોર્ષએ તોપણ અંપણવનું. પણ તેઓ મારી અપાલ પ્રમાણે કરવા ઇચ્છતા હતા. મને લાગતું હતું કે કાળુ સાચું છે. મારે શું તેમનો ત્યાગ કરવો ? તેમ હું કેમ કરી શકું ? મારી જ્ઞાત પ્રત્યે સાચા રહેવાનો મેં નિશ્ચય કર્યો. પરિણામ તમે જુઓ છો. અહીંનાં છાપામાથી તમને વધુ વિગતો મળશે હૃદયમંથનની પીડા બેગરી રહ્યો હતો તે વખતે નમારી લાજરીની અંખના હું ઢેટવી કરી રહ્યો હતો તે જગવાન જ જાણે છે. અમારે હું પૂરી શાન્તિમાં છુ વાર્ષસરોચને તાર કરી દીધા પછી માત્ર ચિત્ત ખૂબ સ્વચ્છ થયું છે. તેમને ચેતવણી મળી ચૂકી છે. જામરો દાસાનજ પ્રગી જોડે એવી સ્થિતિ છે. તે અટકાવવાનું એમના હાથમાં છે. જે દાસાનજ મળગશે જ અને સ્વમાત્રીઓ પોતાની પ્રવિતાનું સમ્યાઈથી પાલન કરશે તો તેથી વાતાવરણ વિશુદ્ધ થશે અને તેમાંથી જ સાચું સ્વરાજ આવશે

“લીગ ઓફ નેશન્સના કરારો સમજાવતાં મિ રિંસને જે બાપણ ક્યું” તેમાં આધુનિક સંસ્કૃતિનું ખરું સ્વરૂપ તેમણે અજાણતા ખુલ્લું કરી દીધું છે, તે તમે જોયું ? તેમણે કહ્યાનું તમને યાદ હશે કે આડા ચાલનાર પદા ઉપર લાનનામાં આવેનું નૈતિક દયાણ નિષ્ક્રમ જશે તો લીગનાં સંબંધો છેલ્લે ઉપાય અજમાવતાં એટલે કે લરકરી જાગનો ઉપયોગ કરતા પાછા પડશે નહીં.

“અગ ઉપરના આ મદારને અમારી પ્રતિષ્ઠા પૂરતો જવાબ છે.

“પણ આટલેથી પ્રકરણ પતી જવું નથી.

“મિ અસ્વત* તરફથી મને લાંબો કેમય (પરદેશનો તાર) મળ્યો છે દક્ષિણ આફ્રિકાના યુનિયનમાં હિંદીઓની સ્થિતિ ખરેખર બહુ ગંભીર છે દક્ષિણ આફ્રિકાની સરકાર ગર્ભ લડતમાથી મળેલો બધો પાલ જાણે બૂલી જ ગઈ છે ત્યાંના હિંદીઓને અહીંથી કરી મદદ ન પહોંચાડી શકાય તો એમની દશા છેક લાચાર થઈ જશે એ લોકો પોતાની નમજાઈને લીધે સત્યાગ્રહ ન કરી શકે તો તેમના હૃદયો દૂર કરાવવા આપણે બધાએ અહીંની સરકારને કહેવું જોઈએ અને સરકાર જો પોતાની લાચારી જાહેર કરે તો સત્યાગ્રહ કરવો જોઈએ એક જ સામ્રાજ્યની ભાગીદારીમાં એકબીજાથી વિરોધી દળો ન હોઈ શકે મે સરકારને લખ્યું છે અને આજે એક છાપાજોગો કાગળ મોકલ્યું છું

“એક ત્રીજી પ્રકરણ પણ છે અવીભાઈઓના કેસ બામત સરકારને સલાહ આપના નિમાયેથી કમિશીએ જે મહિના થયા પોતાનો રિપોર્ટ આપી

* દક્ષિણ આફ્રિકાના એક કાર્યકર્તા

દીધો છે. એ બધાં કાગળિયાં મેં વાંચ્યાં છે. તેમના ઉપર મૂકવામાં આવેલા તહોમતનામાં એવું કશું નથી જોયું તેમની અટકાયત સકારણ ગણી શકાય. જો હજી તેમનો છુટકારો ન થાય તો એ સત્યાગ્રહ માટે ત્રીજો કેસ છે.

“આ બધો ખોજો હું આસાનીથી ઉપાડી શકું છું. છેલ્લા બે વિષે તો મારે કશું હૃદયમંથન નથી કરવું પડ્યું. જો મુખ્ય લડત શરૂ થાય તો આ બે હું એની સાથે ભેળવી દઉં અને એ રીતે ત્રિપુટી પૂરી થાય.

“તારથી તમારા અભિપ્રાયની હું આતુરતાપૂર્વક રાહ જોઉં છું. વિગતવાર લેખી અભિપ્રાય પછી આપજો. આશ્રમમાં બધી બહેનોએ પ્રતિજ્ઞા ઉપર સહીઓ કરી છે તે સાંભળીને તમને કશી નવાઈ નહીં લાગે. . . .”

ખીજો કાગળ નટરાજનને લખાયો :

૫ “સત્યાગ્રહ-પ્રતિજ્ઞાની અને વાઈસરોયને મેં કરેલા તારની નકલો આ સાથે મોકલું છું. હું જાણું છું કે આ બિલો અને જેટલાં ત્રાસદાયી લાગે છે તેટલાં જ તમને પણ લાગે છે. તેને માટે લેવાના ઉપાયની આખતમાં તમે મારી સાથે એકમત ન પણ થાઓ. છતાં હું આશા રાખું છું કે તમે આ પ્રતિજ્ઞા મનમાંથી એકદમ કાઢી નાખશો નહીં. સરકારના અત્યાચારો સામે જીહ્વરતી પેઠીને તમે કરો અસરકારક ઉપાય નહીં બનાવો તો તમે ઝેરવેરની બૂનાવળ જગવશો અને અંગાળના દિસામાર્ગના વિચારોનો એટલો ફેલાવો કરો કે પછી આપણે સૌને હાથ ધસતા પડશે દમનનીતિ ત્યાં સુધી જ કારગત નીવડે છે જ્યાં સુધી લોકો એનાથી ખીં જાય. પરંતુ જ્યારે અસાધારણ તાણ આવી પડે ત્યારે કામર લોકો પણ અસાધારણ દિમ્ભત બનાવે છે એવું અનેકું જાણું છે. જાતે કષ્ટસહન કરેવું એ સત્યાગ્રહનો એક અર્થ છે. તેમાં આપણી સંસ્કૃતિના ભાવને જ હું અનુસરું છું, અને લુવાન દેશબંધો આગળ એવું અમોઘ સાધન ધરું છું જે અખત્યાર કરતાં એમને કદી નિરાશ નહીં સાંપડે.

“મેં મોકલેલા કાગળો હમણાં ખાનગી ગયું. વાઈસરોયનો જવાબ આવી ગયા પછી તે હું બહાર પાડી શકું. વાઈસરોય ઉપરનો તાર તો મુદ્દલ બહાર પાડવાનો જ નથી. એની નકલ ‘મેં’ તમને એટલા માટે જ મોકલી છે કે તમારાં અભિપ્રાય માટે હું ભારે માન ધરાવું છું. આ કાગળ સર નારાયણને પણ કૃપા કરીને વંચાવશો ?

“દક્ષિણ આફ્રિકાની પરિસ્થિતિ ઉપર મારું હાપાંજોનું નિવેદન તમે યોગ્ય જ વખતમાં જોશો. કદાચ આ બાબતમાં તમે મારી સાથે સંમત થશો

૧. ‘દક્ષિણ સોથિયક રીફોર્મર’ના તત્ત્વો અને એક વિવરણ નેતા.

૨ સર નારાયણ ચંદાવરકર.

કે જે સરકાર પોતાની લાચારી નહીં કરે તો આપણે સત્યાગ્રહ કરવો અને દક્ષિણ આફ્રિકામાંના આપણા દેશમન્દુઓને ઝખૂમી રહેલા વિનાશમાંથી બચાવવા.”

એવો જ કાગળ સર સ્ટેનલી રીડ^૧ને લખાવ્યો :

જ “ સાથેના કાગળો તમને મોકલતાં હું કાંઈક સંકોચ અનુભવું છું. પણ મને લાગે છે કે મારે માટે ખરો માર્ગ એ છે કે મારે એ તમારી નાજુબદાર રાખવા જોઈએ નહીં. સંભવ છે કે બિલો વિષેના મારા અભિપ્રાયને વિષે તેમ જ તેની સામે દાદ મેળવવા લેવા ધારેલા ઉપાયો વિષે તમે મારી સાથે બિલકુલ સંમત થશો નહીં. એ બાબત હું કશી દલીલ નહીં કરું. કારણ વાઈસરોય ઉપરના તારમાં મેં કરી છે તેથી વિશેષ દલીલ હું કરી શકું એમ નથી.

“ બધા કાગળો ખાનગી છે.

“ આ બાબત ઉપર તમારા નિખાલસ અભિપ્રાયને હું કીમતી ગણીશ. ”

સર દિનશા^૨ને પત્ર :

“ મેં ભાઈ શંકરલાલ બેંકરને ગઈ કાલે કહેલું કે સત્યાગ્રહ-પ્રતિજ્ઞા આપને બતાવે અને નામદાર વાઈસરોયને કરેલો તાર પણ બતાવે. તે આપે જોયાં હશે. આપ તે લડતમાં દાખલ થાઓ એવું તો હું કેમ માગી શકું ? પણ આપનો આશીર્વાદ તો જરૂર માગું છું. કાંઈ જ કામ ઉતાવળે નથી કરવાનો. વાઈસરોયનો જવાબ આવશે ત્યારે જ પ્રતિજ્ઞા બહાર પડશે. મને લાગે છે કે હવે બિજરતા બુવાનોને સારું અરજીઓ વગેરે ઉપાય બસ નથી, તેઓને આપણે કંઈક પણ અસરકારક આપવું જોઈએ. મને તો લાગે છે કે બોમ્બની પ્રતિષ્ઠિત અટકાવવાનો ઉપાય માત્ર સત્યાગ્રહ છે એ દૃષ્ટિએ આપની સહાય હું માગી શકું છું.

“ મારી તબિયત સારુ આપે હમેશાં ચિંતા રાખી છે એને સારું હું આભાર શી રીતે બતાવું ? હવે ઠીક છે. હજી હૃદય નબળું છે. કદાચ આ લડાઈ રૂપી ટોનિકથી એની મેજે તબિયત ઠેકાણે આવી જશે. ”

સત્યાગ્રહની પ્રતિજ્ઞાનો ખરડો જાપાંમાં મોકલી આપતાં તેમના ઉપર લખેલો કાગળ :

૨૬-૨-૧૯

જી “ સાહેબ,

“ રાલેટ બિલો વિરુદ્ધ સત્યાગ્રહ-પ્રતિજ્ઞાનો ખરડો આ

સાથે મોકલું છું. જે પગલું લેવાયેલું છે તે કદાચ હિંદુસ્તાનની તવારીખમાં બહુ ભારે ગણાય. હું ખાતરી આપું છું કે તે લેવામાં જરાય ઉતાવળ નથી થયેલી.

૧. ‘દાદમ્સ એન્ડ ઇન્ડિયાના એડિટર

૨. વયોવૃદ્ધ સિબરસ નેતા.

૩૨ ખુનામરકીનો ઉપાય આ બિલો નહીં, પણ ઉદાર નીતિ

મેં પોતે તો તેના વિચારમાં અનેક ઉત્તરો કીધા છે. આ પગલાનાં પરિણામો મેં બરાબર માપ લીધું છે. સરકારની સ્થિતિનો પણ યોગ્ય આંક બાંધવાનો પ્રયત્ન કર્યો છે. પણ આ વિચિત્ર બિલો દાખલ કરવા સારું હતું કે શું પ્રયોજન જોઈ શકતો નથી? રાલ્ફ ક્રમિડીનો રિપોર્ટ મેં વાંચ્યો છે. તે વાંચતાં ક્રમિડીની વર્ણનશક્તિનાં વખાણ થયાં વિના મારાથી રહેવાયું નહીં. પણ તે ઉપરથી જે નિર્ણય ઉપર ક્રમિડી આવી છે તેનાથી તદ્દન ઉજાડા જ નિર્ણય ઉપર હું આવ્યો છું. એ રિપોર્ટ ઉપરથી હું તો સ્પષ્ટ રીતે એ જ નિર્ણય આપું કે હું ખુનામરકી રૂપી રાગ હિંદુસ્તાનમાં માત્ર મર્યાદિત ક્ષેત્રોમાં અને છૂટાછવાડા બહુ થોડા લોકોમાં ફેલાયલો છે. આવા લોકોની હસ્તી સમાજને સા જોખમકારક છે. પણ આ જોખમ કરતાં વધારે બધું જોખમ તો આ બિલ છે, જે આખા હિંદુસ્તાનને લાગુ પાડવા ધારેલાં છે અને જે સ્થિતિ નખસી સુધરી શકે તે સ્થિતિ મુધારવાને સરકારના હાથમાં કુદાડો આપનારાં છે. વળ ક્રમિડીએ એક ઐતિહાસિક ખીનાતું કેવળ દુલ્લેહ ક્યુમ છે. તે એ છે કે હિંદુસ્તાનના કરોડો લોકો પોતાના હૃદયની ઠામજતાને સારું પૃથ્વીમાં પકાચેલા છે.

“હવે આપણે બિલોનું જરૂર તપાસીએ. બિલો દાખલ થયાં તે પ્રસંગે નામદાર વાઈસરોયે જે ખાતરી આપી : એક સિવિલ સર્વિસને અને બીજા અંગ્રેજ વેપારીઓને. આપણામાંના ઘણાને વાઈસરોય સાહેબના આ આમતનાં આપણુ વિષે બહુ વસવસો રહે છે. મારે તો કબૂલ કરવું જ જોઈએ કે એ ખાતરીના હેતુ અને હદ હું સમજી શકતો નથી. જે તેનો અર્થ એવો હોય કે સિવિલ સર્વિસના અને અંગ્રેજ વેપારીઓના લાભોને, હિંદુસ્તાનનાં હિત અને આર્થિક હાજતો કરતાં વિશેષ ગણવામાં આવશે, તો ઠાઈ પણ હિંદીથી એ સિદ્ધાંતનો સ્વીકાર નહીં થાય. તેનું પરિણામ તો એ આવશે કે સામ્રાજ્યની અંદર ભાઈઓ ભાઈઓ વચ્ચે તીવ્ર ઝઘડો જાગશે. મોંટગ્યુ-એમ્સકેનના રિપોર્ટ પ્રમાણે સુધારા થાયો યા ન થાયો, આ કાણે આપણને જે જરૂરનું છે તે તો એ છે કે, આ તાત્ત્વિક મુદ્દા વિષે ઘટતી અને વાજબી સમજૂતી થવી જોઈએ એનો જેમ તેમ નિકાલ કરવાથી ખરો સંતોષ નથી થવાનો. મહાન સિવિલ સર્વિસરૂપી મહાજને સમજવું જોઈએ કે હિંદુસ્તાનમાં માત્ર નામના નહીં પણ હિંદના ખરેખરા દરેક અને સેવક તરીકે જ તેઓ રહી શકે છે. મોટી અંગ્રેજ પેઢીઓએ સમજવું જોઈએ કે તેઓ હિંદુસ્તાનની કળા, વેપાર અને હુનરનો નાશ કરવાને નહીં પણ તેની હાજતોમાં જે સુધી હોય તેની પૂરણી કરવાને જ રહી શકે છે. જે આ જે વસ્તુનો સ્વીકાર થાય તો તે એ રાલ્ફ ક્રમિડીની પૂરેપૂરી ગરજ મારી શકશે, અને હું ખાતરી આપું છું કે આ જે વસ્તુઓથી સામ્રાજ્યની સામે થતાં ગમે તે કાવતરાંને પહોંચી વળી શકાશે.

“સર જ્યોર્જ લાઉન્ડ્રે પ્રજ્ઞમતનો અનાદર કરીને બેંગતામાં ઘી હોમ્યું છે. તેઓ સાહેબ દિંદોનો ઇતિહાસ ભણેલા છે પણ ભૂલી ગયા જણાય છે. નહીં તો જે સરકારના તેઓ પ્રતિનિધિ છે તે સરકારે આજ સુધીમાં પ્રજ્ઞમતને વશ થઈને પોતાના પાકા વિચારો ફેરવેલા છે એવા દાખલાઓનું તેમને સ્મરણ હોત. રાજ્યકર્તાશ્રી શરીરમાં જાડા રહેલા રોગની આ બિલો એક સ્પષ્ટ નિશાની છે એમ હું શા સારુ માનું છું એ સમજવું હવે સહેલ થઈ પડશે. આવા રોગોનો આકરો જ ઇલાજ હોય. આ બિલોથી અને તે દાખલ થયા તે વખતના પ્રસંગો જે લાવ સૂચવે છે તેથી અધીરા થયેલા, ઉતાવળા અને તપી ગયેલા જીવાનો ક્ષી ખુનામરકીનો ઇલાજ પસંદ કરશે. જે તિરસ્કાર અને દ્વેષનો ખુનામરકી ચોખ્ખો પુરાવો છે તે તિરસ્કાર અને દ્વેષમાં આ બિલો વધારો જ કરશે. સત્યાગ્રહની પ્રતિષ્ઠા લેનારાઓએ હરકોઈ પ્રકારનાં દુઃખ સહન કરવાનો દૃઢ સંકલ્પ કર્યો છે. સરકારની તરફ તેઓને દ્વેષ નથી અને તેથી તેઓની માગણીમાં એટલું બધું બળ રહેલું છે કે તેઓની સામે થવાય જ નહીં; એટલે સરકાર તરફનાં દુઃખોનું નિવારણ કરવાને જેઓ ખુનામરકીને અસરકારક ઉપાય ગણે છે તેઓને તેના બદલામાં આવાં અમોઘ અચ્છની તેઓ ભેટ કરે છે. વળી તે અચ્છ તેના ઉપયોગ કરનારને અને પ્રતિપક્ષી અનેને સુખદાયી છે. સત્યાગ્રહીઓ જે પોતાના આ અચ્છનો ઉપયોગ બરાબર સમજતા હશે તો મને પરિણામનો જરાય ભય નથી. તેમની એ સમજવાની શક્તિ વિશે શંકા લાવવાનું મારું કામ નથી. સત્યાગ્રહ જેવો જલદ ઉપાય લેવા સરખો આ રોગ છે કે નહીં, અને તેને મટાડવાને સારુ બીજા હજવા ઉપાયો લેવામાં આવ્યા છે કે નહીં તે જાણી લેવાની સત્યાગ્રહીઓની ફરજ છે. તેઓને ખાતરી થઈ છે કે રોગ ભયંકર છે અને હજવા ઉપાયો નિષ્ફળ ગયા છે. બાકી બધું હરિને હાથ છે.”

પ્રતિષ્ઠાપત્ર પર સહી લેનાર સ્વયંસેવકોને માટે નીચેની સૂચનાઓ કાઢી :

કોઈ પણ માણસની સહી લેતાં પહેલાં સ્વયંસેવકે સત્યાગ્રહ-પ્રતિષ્ઠા તેને વાંચી સંભળાવવી જોઈએ. એ પ્રતિષ્ઠાના ત્રણ વિભાગ છે : પ્રથમ વિભાગ પ્રતિષ્ઠાનો હેતુ દર્શાવનારો છે. એટલે કે પ્રતિષ્ઠા કરનાર માને છે કે રોલેટ બિલો અન્યાયી છે, સ્વતંત્રતાના સિદ્ધાંતને તોડે છે અને મનુષ્યના કુદરતી હકોના નાશ કરે છે. આમ કહેનારને રોલેટ બિલનું સારું જ્ઞાન હોવું જોઈએ, તેથી પ્રતિષ્ઠા લેનારને તે બિલની સમજ પાડવી એ સ્વયંસેવકની ફરજ છે. [આ સમજને સારુ સલાહો બહાર પાડેલી બિલની સમજૂતી સ્વયંસેવકે ખ્યાનપૂર્વક વાંચી જવી.]

ખીજો ભાગ પ્રતિતાનો છે. આમાં રાસેટ ગિય અને ખીજા ડેટલાક કાર્યદાઓના વિનયપૂર્વક અનાદર કરવાની વાત છે. 'વિનયપૂર્વક'નો અર્થ સહી કરનારને જરોજર સમજાવવો, જેમ કે નીતિનો ભંગ કરીને કાયદો તોડવો એ વિનયપૂર્વક અનાદર નથી, અથવા તો કાયદાનો ભંગ કરતાં સંબંધમાં આવના અમલદારોની સામે ઉદ્ધતાર્થ વાપરવી એ પણ વિનયપૂર્વક અનાદર નથી; પણ અમુક પુસ્તકો જે સરકારે આધિન ગણ્યાં હોય તે પુસ્તક આપણે શુદ્ધ બુદ્ધિથી નિર્દોષ માનીએ તો આવાં પુસ્તકોનો પ્રશિક્ષ ઉપયોગ અને પ્રચાર કરવો એ વિનયપૂર્વક અનાદર છે. આવા અનેક દાખલાઓ સ્વયંસેવકોએ વિચારી લેવા અને સહી કરનારને પ્રસંગોપાત સમજાવવા.

કાયદાનો અનાદર કરતાં જે દુઃખ ઉઠાવવાં પડે તે ઉઠાવવાને તથા જરૂર પડે તો પોતાના જનમાલનો ભોગ આપવાને પ્રતિજ્ઞા કરનાર તૈયાર રહેશે, અને કાર્યદાઓ રદ થાય નહીં ત્યાં સુધી આ પ્રકારની લડત એકલે હાથે પણ ચલાવવાનો આગ્રહ ધરશે. આ પ્રમાણે જોખમ ખેડવા-તૈયાર-હોય તેની જ સ્વયંસેવક સહી લેશે.

પ્રતિતાનો ત્રીજો ભાગ એ છે કે સત્યાગ્રહ કરનાર, સત્યાગ્રહની મુદત દરમ્યાન સત્ય અને અહિંસા પ્રતિજ્ઞા નિર્ભય રીતે પાલન કરશે, એટલે કે કદી પણ 'પોતાનું' અજ્ઞાન ઠાંકવાનો તથા 'ઠાઈની' કોચવણીનો દોષ નહીં કરે. સ્વયંસેવક સત્ય અને અહિંસાનાં પ્રતોનું પાલન કરવાની ભારે જવાબદારી સમજીને જ સહી કરવાની દરેક જાણુને પ્રથમ ચેતવણી આપશે. પોતાના જ્ઞાનની બહારની વાત તે કદી નહીં કરે, કે ઠાઈ પણ પ્રકારની ખોટી આશા ઠાઈને નહીં આપે, એટલું જ નહીં, પણ પોતાને પૂછવામાં આવેલી બાબતનો ખુલાસો પોતે ન આપી શકે તો કમિટીને પૂછીને તે આપશે, અથવા તેની પાસે જઈને સમજી લેવાનું પૂછનારને કહેશે અહિંસામાં અદ્રેષ તો આવી જ જાય છે એટલે અગવડે પણ સ્વયંસેવક વિપક્ષીઓની નિંદા કે વગોવણી ન જ કરશે. પોતાનું કામ કરવામાં પોલીસ કે ખીજા ઠાઈ તરફથી અટકાવત થાય તો તેની સામે ન થતાં તેને વિનયપૂર્વક તે પોતાની ફરજ સમજાવશે, અને ગમે તે થાય તોપણ તે ફરજ બજાવે જ તેનો છુટકો છે એવો આગ્રહ ધરશે.

પગી કંટલાકિં સામાન્ય સુચનાઓ છે.

(૧) સહી લેવા નીકળનાર દરેક સ્વયંસેવકે ધ્યાનમાં રાખવાનું છે કે સમજ વિના સહી કરનાર સો જણ કરતાં જ્ઞાનપૂર્વક સહી કરનાર એક જળની કિંમત વધારે છે, એટલે તે સહીની સંખ્યામાત્ર વધારવાની નેમ કદી નહીં રાખે.

(૨) રાલેટ બિલની સમજૂતી પોતે સમજાવવાંકે વાંચી વિચારી હશે, એટલે જેઓએ મૂળ બિલો અથવા તેનો તરજુમો નહીં વાંચ્યાં હોય તેવા સત્યાગ્રહ લેનારા ભાઈઓને તે સમજાવશે.

(૩) પ્રતિષ્ઠા સમજાવતાં સત્યાગ્રહીની ખરી કસોટી, ખરું બળ, તેનું દુઃખ સહન કરવાની શક્તિ છે, એ વાત ઉપર તેણે યોગ્ય ભાર મૂકવો. અને સહી કરનારને એવણી આપવી કે સત્યાગ્રહ કરવાથી જેલ ભોગવવાના અથવા જાનમાલ ખોઈ ખેસવાના જેવાં સંભવિત સંકટો માટે પ્રથમથી જ તૈયાર થઈને તેઓએ સહી કરવી. આવી રીતે સમજાવ્યા પછી જો તેને ખાતરી થાય કે પ્રતિષ્ઠા કરવાની ઇચ્છા રાખનાર માણસે પાકો નિશ્ચય કરી લીધો છે, તો તેને નમ્રતાથી વિનંતી કરીને કહેવું કે સત્યાગ્રહ ઓદિસમાં આવીને તેમણે સહી કરી જવી. કોઈ ખાસ કારણસર ઓદિસમાં ન આવી શકતા હોય તેમની ઓદિસની જગ્યા સહી લેવાને હરકત નથી.

(૪) ૧૮ વર્ષની અંદરનાં સ્ત્રીપુરુષોની તથા વિદ્યાર્થીઓની સહી તેવા માણસના આગ્રહ છતાં પણ નહીં લેવી. ૧૮ વર્ષથી વધારે ઉંમરનાં છતાં કાચી સમજનાં લાગતાં હોય તેવાંઓની સહી પણ ન લેવી. જેવાઓની કમાણી ઉપર જ તેમના કુટુંબનો અને સર્વાવહાલાનો આધાર હોય તેવાઓને સહી નહીં કરવાનું સમજાવવું.

(૫) સહી લીધા પછી દરેક જણનું પૂરેપૂરું ઠેકાણું તથા ધંધો શુદ્ધ અક્ષરે પોતે જ લખી લેવો. જે માણસની ઊકલી શકે એવી સહી નહીં હોય તેની સહી નીચે શુદ્ધ ચોખ્ખે અક્ષરે તેની નકલ કરવી. સહી લેવાની તારીખ પણ હરવખતે લેતા રહેવું.

(૬) દરેક સહીના સાક્ષી તરીકે સ્વયંસેવકે પોતે સહી કરવી.

મદ્રાસ યાત્રા* : તા. ૧૮-૩-૧૯ના રોજ મદ્રાસનાં સમુદ્ર કિનારા ૧૮-૩-૧૯ થી ઉપર પ્રચંડ માનવમેદની સમક્ષ આપુનું બાપણ થયું.
૩૦-૩-૧૯ પહેલાં તેઓ નીચે પ્રમાણે થોડુંક બોલ્યા :

* આ યાત્રા દરમ્યાન મહાદેવભાઈએ ડાચરી લખેલી હોય એમ જણાતું નથી. પણ આપુલના બાપણોની તથા મદ્રાસ છાત્રી વખતે તેમણે શ્રી રંગસ્વામીને કબ્બી મોકલેલા સંદેશાની છાપાંની કાપલીઓ તેમણે સંધરી રાખી છે. તે ઉપરાંત તાંબેરમાં થયેલી એક પ્રશ્નોત્તરીની નોંધ પણ છતાં કાગળિયાં ૫૨ કબ્બી રાખી છે. એ બધા ઉપરથી ઉપરનો હેવાવ તૈયાર કરેલો છે.

આ યાત્રામાં રાત્રી પહેલવહેલા આપુલને મળ્યા. એ માટે જુઓ 'આત્મકથા', ભા. ૫, પ્રકરણ ૩૦ 'એ અદ્ભુત દરખાં'

હું થોડુંક ખેડે ખેડે જ બોલું છું તે માટે ક્ષમા કરશો. મારું હૃદય નબળું હોવાથી, જરા પણ શ્રમ નહીં લેવાનો મને દાકતરોનો સખત હુકમ છે. તેથી મારે જે કહેવાનું છે તે તમને વાંચી સંભળાવવા મારે ખીજની મદદ લેવી પડશે. પરંતુ હું લાઈ દેસાઈને તે વાંચવા કહું તે પહેલાં તમને એક ચેતવણી આપવા ઇચ્છું છું. પ્રતિજ્ઞા ઉપર સડી કરતાં પહેલાં ખૂબ વિચાર કરજો. પણ એક વાર સડી કર્યા પછી ધ્યાનમાં રાખવું કે પ્રતિજ્ઞાનો ભંગ કદાપિ ન થાય. આપણી પ્રતિજ્ઞા પાળવામાં તમને અને મને પ્રભુ બળ આપો એવી મારી તેના પ્રયે પ્રાર્થના છે.

પછી મહાદેવભાઈએ બાપુનું લખેલું લાપણ વાંચી સંભળાવ્યું હતું :

તમે ઘણીયે સભાઓ બેઠી હશે પરંતુ આજકાલની સભાઓ પહેલાંની સભાઓ કરતાં જુદા પ્રકારની છે. રોલેટના નામથી ઓળખાતાં બિલો રૂપી જે આદત આપણા ઉપર આવી પડી છે તેને દૂર કરવા માટે કાંઈ ચોક્કસ તાત્કાલિક ઉપાય લેવાનું અને કાંઈ ચોક્કસ તાત્કાલિક આપભોગ આપવાનું આ સભાઓમાં તમને કહેવામાં આવે છે. તેમાંના પહેલા બિલમાં મહત્વના ફેરફાર થયા છે અને તેના ઉપર વિચાર કરવાનું હાલમાં મુલતવી રહ્યું છે. પરંતુ આટલા ફેરફાર થયા છતાં એ બિલ અતિશય ભયંકર છે અને તેનો વિરોધ કરવાની જરૂર છે જ. બીજું બિલ, કદાચ આ જે ક્ષણે ધારાસભામાં પસાર થયું હશે. પરંતુ ધારાસભાના સઘળા બિનસરકારી સભાસદોએ એકે અવાજે અને સખત શબ્દોમાં તેનો વિરોધ કર્યો છે. એટલે ખરી રીતે તો તે બિલ તે સભાએ પસાર કર્યું કહેવાય જ નહીં. આ બિલો ખરાબ છે તેટલા જ માટે આપણે તેનો વિરોધ કરતા નથી, પરંતુ આ બિલો દાખલ કરનારી સરકારે લોકમતનો અનાદર કરવો ઉચિત ધાર્યો છે અને કેટલાક સરકારી સભાસદોએ તો બહાશ મારી છે કે અમે લોકમતનો એવો અનાદર કરી શકીએ છીએ, તેથી પણ આપણે આ બિલોનો વિરોધ કરીએ છીએ. આટલે સુધી તો બિલોના વિરોધમાં દેશના જુદા જુદા વિચારવાળાઓ સઘળા સંમત છે.

પ્રતિજ્ઞા લેનારોનો ધર્મ

પરંતુ મેં પ્રાર્થનામય ચિત્તે પુષ્કળ વિચાર કર્યા પછી અને સરકારનું દૃષ્ટિબિન્દુ બહુ જ કાળજીપૂર્વક તપાસ્યા પછી આ બિલોની મામે સત્યાગ્રહ કરવાની પ્રતિજ્ઞા લીધી છે, અને મારી સાથે સંમત થનાં હોય તે લાઈબેરેનોને તેમ કરવા આમંત્રણ આપ્યું છે. આપણા કેટલાક દેશબાંધવો, જેમાં આપણા ઉત્તમ આગેવાનો પણ છે, તેઓએ જાહેરનામાં કાઢી આપણને ચેતવ્યા છે

અને એટલે ગુપ્તી ક્યું છે કે આ સત્યાગ્રહની દિલચાલ દેશદ્વિનની વિરુદ્ધ છે. તેમને માટે અને તેમના અભિપ્રાય માટે મને ભારે માન છે. તેમાંના કેટલાકના હાથ નીચે મેં કામ કરેલું છે. સર દીનશાં વાઘજી અને જાણુ સુરેન્દ્રનાથ એનરજી દિંદુસ્તાનના સન્માન્ય લોકનેતા ગણાતા હતા ત્યારે હું તો સાવ જાળક હતો. શી શાલ્મિયારે તો દેશને સર્વસ્વ સમર્પણ કરેલું છે. તેમની સાચદિલી અને પ્રામાણિકતા અનુપમ છે. દેશભક્તિમાં તેઓ કોઈથી પાછા પડે એવા નથી. હું તેમની સાથે પવિત્ર અને અનૂપ સ્નેહગાંધી બંધાયેલો છું. એ જાહેરનામાં ઉપર સહીઓ કરનારા તરફ મને સ્વભાવથી જ આકર્ષણ થાય તેમ છે. એટલે તેમનો વિરોધ કરતાં મને અત્યંત દુઃખ થયું છે અને મેં સખત હૃદયપરીસ્રમ ક્યું છે. પરંતુ કેટલીક વાર એવા પ્રસંગો આવે છે ત્યારે આપણે અંતરાત્માના અવાજને વશ થવું જ નોંધીએ. તે જ આપણો મોટામાં મોટો જોમિયો છે. આવા પ્રસંગે દુઃખનાં આંસુ વહે એટલું જ નહીં પણ આપણા મિત્રોથી, આપણા કુટુંબથી, જે રાજ્ય સાથે આપણે સંબંધ હોય તેનાથી, દૂંઢાણમાં આપણું જે વહાલામાં વહાલું હોય તેનાથી વિખૂટા પણ પડવું પડે. અંતરાત્માના અવાજને આમ વશ થવું એ જ જીવનનો મહાન કાયદો છે. મેં જે પગલું લીધું છે તે માટે મારો ખીન્ને કોઈ બચાવ જ નથી. જાહેરનામાં ઉપર સહી કરનારાઓ પ્રત્યે મારું માન જરાયે ઘટ્યું નથી. સત્યાગ્રહની શક્તિ વિશે મને એટલી શ્રદ્ધા છે કે જે પ્રતિજ્ઞા લેનારાઓ પોતાની પ્રતિજ્ઞાને વળગી રહેશે તો હું ધાનું છું કે આપણે લડતને અંતે તેમને જીતાવી શકશું કે તેમાં વસતવસો કે ભય રાખવા જેવું કશું ન હતું. મને ખબર છે કે આ જાહેરનામાં સામે કેટલાંક સત્યાગ્રહીઓએ પણ રોષ કર્યો છે. હું સત્યાગ્રહીઓને જણાવું છું કે આમ રોષ કરવો એ સત્યાગ્રહના સિદ્ધાન્તથી વિરુદ્ધ છે. કોઈ પણ માણસ અને તેય વળી મિત્ર પોતાનો મતભેદ પ્રગટ કરે તો હું પોતે તો ખુશ થાઉં, કારણ તેથી આપણે સાવધાન થઈએ છીએ. આપણા જાહેરજીવનમાં એકબીજા ઉપર આજ ચડવવાનું, એકબીજાને ટાણાં મારવાનું અને આડકતરા આક્ષેપો કરવાનું બહુ પેસી ગયું છે. જે આપણી આ ભારે ખામી સત્યાગ્રહ કાઢી નાખે અને તે કાઢી નાખશે જ, તો તે પણ એક છટ લાલ જ છે. હું સત્યાગ્રહીઓને ખીજ એ વાત સૂચવવા માગું છું કે, આ જે જાહેરનામાં પ્રત્યે રોષ દર્શાવવો એ તો આપણી નબળાઈ કહેવાય. દરેક દિલચાલ અને ખાસ કરીને સત્યાગ્રહની દિલચાલ, તેના ટીકાકારોની નિર્બળતા અથવા મૌન ઉપર નહીં, પણ પોતાના આંતરિક - ખજા ઉપર ટકવી નોંધીએ.

સત્યાગ્રહનું બળ

તમારે સત્યાગ્રહનું બળ શેમાં રહેલું છે તે જોઈએ. સત્યાગ્રહ એટલે સ્વયંનો આગ્રહ. એનું સક્રિય સ્વરૂપ તે પ્રેમ. એના કાયદા પ્રમાણે, દેવનો બદલો દેવથી અથવા મારનો બદલો મારથી આપણે લઈ શકીએ નહીં, પરંતુ અપકારને બદલે ઉપકાર કરીએ. સત્યાગ્રહનું બળ તેમાં રહેલી સાચી ધર્મ-વૃત્તિને બરાબર સમજવામાં અને તે પ્રમાણે વર્તવામાં રહેલું છે. એક વખત રાજદ્વારી બાબતોમાં તમે ધર્મનું તત્ત્વ દાખલ કર્યું એટલે તમારી રાજદ્વારી દૃષ્ટિમાં મોટી ક્રાન્તિ થશે. પછી તમે તમારા વિરોધીઓને દુઃખ આપીને નહીં, પરંતુ જાતે દુઃખ વેડી લઈને સુધારા કરાવશો. આ લડતમાં આપણે કંઈ સહન કરીને સરકાર ઉપર અસર પાડીશું અને આ ભૂંડાં બિલો પાછાં નહીં ખેંચી લેવાનો તેનો ફરાવ ફેરવાવશું. પરંતુ ઠેટલાક તરફથી કહેવામાં આવે છે કે સરકાર આ ખોળા જેટલા સત્યાગ્રહીઓને અડશે જ નહીં, તે તેમને શકીદો બનાવશે નહીં. પરંતુ મારા નમ્ર મત પ્રમાણે તો આ દલીલમાં તકલ્પ રહેલો છે. આમ કહેનારાની વાત આધાર વિનાની છે. જો સરકાર સત્યાગ્રહીઓને કંઈ કરે નહીં તો તો તેમની પૂરેપૂરી છૂટ થઈ છે, કારણ રોલેટ બિલનો અને સાથે બીજા કાયદાઓનો પણ અનાદર કરવામાં તેઓ સફળ થયા. તેઓએ બતાવી આપ્યું કે સરકારનો વિનયપૂર્વક અનાદર કરવામાં કાંઈ જ દરકત નથી. પરંતુ આ લડત ખોળા જેટલાં સીપુરુષોથી અટકશે એમ માની લેવું એ જ ચોખ્ખું નથી.

સત્યાગ્રહનો મારો અનુભવ તો એવો છે કે તે એવું જગત્સત બળ છે કે એક વાર એનો પ્રયોગ શરૂ કર્યા પછી તે એવું વ્યપાક થાય છે કે આખા સમાજમાં એ સર્વોપરી વસ્તુ થઈ પડે છે અને એટલું પ્રસારે છે કે કાંઈ પણ સરકાર તેની અવગણના કરી શકે જ નહીં. સરકાર કાં તો નમતું મૂકે, કાં તો ચળવળ કરનારાઓને પકડે. પરંતુ હું દલીલ કરવા ઇચ્છતો નથી અંગ્રેજીમાં કહેવત છે કે દૂધપાકના સ્વાદનો પુરાવો ચાખી જોવાથી મળે. ભણા માટે કે ખૂરા માટે, લડતમાં હવે આપણે ઝુકાવ્યું છે. આપણી પરીક્ષા આપણા શત્રુઓથી નહીં પણ માત્ર આપણાં કૃત્યોથી જ થવાની છે. એટલે પ્રતિજ્ઞાપત્ર, ઉપર, સ્વી. કરીએ, ને, પટ્ટા નથી. આપણે, સ્વી. કરી, એ. તો, આપણે તે પ્રમાણે વર્તવાનું નક્કી કર્યું તેની નિશાની છે; અને જેટલાએ સહી કરી છે તેઓ પ્રતિજ્ઞા પ્રમાણે વર્તશે તો હું દિશ્મતથી વચન આપું છું કે આપણે બન્ને બિલો પાછાં ખેંચી લેવાની શક્તિ અને સરકારને કે આપણા દીકાકારોને આપણે માટે એક ઊની વરાળ સગી દાદવાપણ

રહેશે નહીં. આપણું ખોય મહાન છે. આપણો ઉપાય પણ તેટલો જ મહાન છે. આપણે તે બંનેને શોભાવીએ એવી મારી પ્રાર્થના છે.

તા. ૨૪-૩-'૧૯ના રોજ તાંબેરમાં કાર્યકર્તાઓ સાથે થયેલી પ્રજ્ઞાતરી નીચે આપી છે:

પ્ર૦ — સત્યાગ્રહ અને ‘પેસિવ રીઝિસ્ટન્સ’ એક જ વસ્તુ છે કે જુદી જુદી? એક રાજકીય બળ છે અને બીજું ધાર્મિક છે એવો ભેદ બરાબર છે? એક ભાર્તિએ એવો અર્થ કર્યો છે કે સ્વ્ય એટલે પુરુષ અને આગ્રહ એટલે પ્રકોપ.

ઉ૦ — આ આખન તમે મારું ધ્યાન ખેંચ્યું તેથી હું રાજી થયો છું. ખેડમાં તો વજાઓ માટે મેં નિયમ કર્યો હતો કે તેમણે પોતાનું વક્તવ્ય મને અગાઉથી લખીને આપવું જોઈએ કરીને મારા પાસે કર્યા વિના અને મંજૂર કર્યા વિના કોઈ કશું બોલે નહીં. તમે કહો છો એ સાચા સાચું છે કે લોકો આગળ કોઈ નવી વાત મૂકવામાં આવે ત્યારે તેઓ અધીર વાત જ સમજે છે, અંદર પોતાના વિચારો ઉમેરે છે અને આખી વસ્તુનું ખૂન કરે છે.

સત્યાગ્રહ અને ‘પેસિવ રીઝિસ્ટન્સ’ એ શબ્દોના અર્થ વચ્ચે જે ભેદ મેં પાડ્યો છે તે નવો નથી. દક્ષિણ આફ્રિકામાં જ્યારે લડત ચાલતી હતી ત્યારે જ એ ભેદ મેં પારખેલો. શરૂ શરૂમાં તો અંગ્રેજ શ્રોતાઓને સત્યાગ્રહ શબ્દનો અર્થ સમજાવતાં મને હમેશા અડચણ આવતી. મને એ પણ સમજાઈ ગયું હતું કે ‘પેસિવ રીઝિસ્ટન્સ’ શબ્દ વાપરવામાં અનર્થ થવાનો બહુ ભય હતો. એ વખતે હું ‘ઇન્ડિયન ઓપિનિયન’નો તંત્રી તથા માલેક હતો. અમારી લડતને માટે ઉત્તમ નામ-શોધી આપનાર માટે મેં ‘ઇનામ જાહેર કર્યું’. એક સાથીએ લડત માટે તેનું ઠીક ઠીક સંપૂર્ણ સ્વરૂપ વ્યક્ત થાય ‘એવો શબ્દ’ સૂચવ્યો. મુખ્ય અર્થની તે બહુ નજીક હતો. મેં તેમાં સહેજ મુદ્દારો કરીને સત્યાગ્રહ શબ્દ ઘડી કાઢ્યો. તેનો અર્થ છે: સત્યને આગ્રહપૂર્વક વળગી રહેવું. સત્ય એ સિદ્ધાંતો એક આજુ છે. તેની બીજી બાજુ પ્રેમ છે. પ્રેમ એ સત્યનું સક્રિય રૂપ છે. ઇંગ્લંડના ઇતિહાસમાં જે ‘પેસિવ રીઝિસ્ટન્સ’ આપણે જોઈએ છીએ તે હમેશાં નબળાનું હથિયાર ગણાયું છે. ‘પેસિવ રીઝિસ્ટન્સ’નો એવો સિદ્ધાંત નથી હોતો કે તે હિંસા અથવા જળાક્રપ્તનો આશ્રય કદી નહીં લે. સત્યાગ્રહ એ તો મહા બળવાનનું શસ્ત્ર છે, તમે જળગામાં જળરો હિંસક યોદ્ધો કદાપી શકો તેના કરતાં પણ સત્યાગ્રહી વિશેષ બળવાન છે. સેફેજિસ્ટ (સ્ત્રીઓના હકોની દિમાયત કરનાર) લોકોનું

* શ્રી મગનલાલ ગાંધીએ ‘સદાગ્રહ’ શબ્દ સૂચવ્યો હતો.

‘પેસિવ રીસ્ટ્રન્ટ્સ’ તમે જાણો છો. એમણે જરૂર હિંસાનો આશ્રય લીધેલો છે. હું મિસિસ પેન્કહર્સ્ટ*ને મળેલો છું. દક્ષિણ આફ્રિકામાં અમે શું કરતા તેની વાત મેં તેમને કરી ત્યારે તેઓ એટલાં હરખધેલાં થઈ ગયાં હતાં કે તેનું તમારી આગળ વર્ણન કરવા મારી પાસે શબ્દો નથી. દક્ષિણ આફ્રિકાના એક પરોપકારી ખાણમાલેક જેઓ હું જે બેઠ પાડતો હતો તે સમજતા નહોતા તેઓ એક વાર બોલ્યા કે હિંદી ભાઈઓ નખગા છે એટલે તેમની પાસે આ જ ઉપાય છે. તેમને મેં સત્યાગ્રહના સિદ્ધાંતની વિગતવાર સ્પષ્ટતા કરીને જવાબ આપ્યો. સત્યાગ્રહમાં કોઈ પણ સ્થિતિએ હિંસાની શક્યતા હોવાનો આપણે ઇનકાર કરીએ છીએ. પેસિવ રીસ્ટ્રન્ટ્સ એ તો સગવડ પ્રમાણે વાપરવાનું એક રાજકીય શસ્ત્ર છે. સત્યાગ્રહ આપણા ધાર્મિક જીવન સાથે વ્યૂર્જિત ગયેલી વસ્તુ છે. આપણા રાજ્યશાસનના જીવનમાં આપણે એનો પ્રયોગ કરીએ છીએ. સત્યાગ્રહમાં એ વસ્તુ ગૃહીત કરી લેવામાં આવી છે કે કુટુંબના શાસનને જે કાપદા લાગુ પડે છે તે રાષ્ટ્રના શાસનને પણ લાગુ પાડવા જોઈએ.

પ્ર૦ — કુટુંબશાસન અને રાષ્ટ્રશાસન વચ્ચે બેઠ પાડનારી લીટી કયાં દોરવી ?

ઉ૦ — એ વચ્ચેની મરખામણી છેક છેલ્લી હદ સુધી લઈ જવાની નથી. કુટુંબના વડીલ કોઈ વાર લાકડીનો પણ ઉપયોગ કરી લે છે માટે રાષ્ટ્રના વડીલ પણ તેમ કરી શકે એમ કહેવું યોગ્ય નથી. મારે મતે તો રાજ્યકર્તા અને પ્રજા વચ્ચેનો સંબંધ પૂરેપૂરો પિતાપુત્ર વચ્ચેના સંબંધ જેવો નથી. આપણે આવા શબ્દોનો પ્રયોગ કરીએ છીએ ખરા, પણ તેના પૂરા અર્થમાં નહીં. મનુ આ જનના ખ્યાસને ટેકો આપે છે, પણ હું તે સ્વીકારતો નથી. આપણા પ્રશ્નને પૂરેપૂરો લાગુ પડે એવો દાખલો તો પ્રહલાદનો છે. એના પિતાએ કરેલા કાપદા પ્રહલાદના અંતઃકરણને માન્ય નહોતા. તે એનો હિંસાથી વિરોધ કરી શકતો હતો, પણ એણે કહ્યું કે, ‘હું તમારો અહિંસાથી — સવિનય વિરોધ કરીશ. તમારા બળની સામે હું મારો પ્રેમ ધરીશ. તમારા નામનો જાપ કરવાને બદલે હું રામનામનો જાપ કરીશ.’ અહીં હું વાઈસરોયને મળવા જઈ છું, પણ તેમને હું પિતાતુલ્ય ગણતો નથી. તેમને એટલા માટે માન આપું છું કે મને એમ લાગે છે કે એમની મારફત રાષ્ટ્રનું હિત થઈ શકે. એમના અમલથી સરવાળે રાષ્ટ્રનું બધું થતું હોય તો હું એ અમલ સદન કરી લઉં. પણ એકંદરે

સરવાળે જે એનાથી મારા રાષ્ટ્રનું અધઃપતન થતું હોય તો મારે શું કરવું? હું જે હિંસાવાદી હોઉં તો જેટલું બળ હું જમાવી શકું તેટલું જમાવી તેનો ઉપયોગ કરું. પણ સત્યાગ્રહી હોઈ હું એના કાયદાનો સરિનય ભંગ કરું છું. દવે કેટલાક કાયદા સનાતન નીતિનિયમો ઉપર રચાયેલા હોય છે. એવા કાયદાને તો હું હંમેશાં માન આપું. પણ કેટલાક કાયદામાં નીતિ-અનીતિનો પ્રશ્ન નથી હોતો. કેવળ રાજ્યતંત્રની સગવડ માટે એ ઘડેલા હોય છે. એવા કાયદા ઉપયોગી હોય કે બિન-ઉપયોગી હોય, તેનો હું ભંગ કરું. કારણ એવા કાયદા મારફત એ મારી ઉપર રાજ્ય ચલાવે છે.

પ્ર૦ — કાયદાઓની બાબતમાં આ વિવેક કોણ કરે?

ઉ૦ — હું કરું.

પ્ર૦ — પરંતુ આવી બાબતમાં સર્વાનુમતિ ન હોવી જોઈએ?

ઉ૦ — ન પણ હોય. ધારો કે દિરંજનકશિપુને પાંચ લગ્નર પુત્રો હોત- તો પ્રહ્લારે બીજા ૪,૯૯૯ની સંમતિ મળે ત્યાં સુધી રાહ જોઈ હોત? અને ત્યાં સુધી વિષ્ણુનો જાપ જપવાનું મુક્તતરી રાખ્યું હોત?

પ્ર૦ — ત્યારે તો આ વ્યક્તિગત પ્રતીતિની વાત થઈ.

ઉ૦ — તમને બીજાઓની સંમતિ અને સહકાર મળે તો બહુ ફી વાત. પણ ન મળે તો તમારે એકલાએ આગળ જવું જોઈએ અને હ્યે પહોંચવાને માટે મરવાને તૈયાર હોવું જોઈએ. રોલેટ બિલોનો દાર્બંસો લો. મારા ઘરમાં આ બે બોમ્બ પડ્યા ત્યારે એ કાયદા પાસ ન થવા દેવા મેં 'એમ્સફડ' આદેશને બહુ વીનવ્યા. હું એમના પ્રત્યે આદર રાખું છું. કોઈ પણ રીતે એ નજાગાપોઆ માણસ નથી. તેઓ મને સાથ નહોતા આપતા તેનું મને દુઃખ લાગતુ હતું. પણ પછી મારી અહિંસા જાત્રન થઈ. મેં વિચાર્યું કે એ બિચારા શું કરી શકે? તેમને સનંદી અમલદારોની મદદથી રાજ્ય ચલાવવું રહ્યું. તેમના જખરા મહાજનના દબાણ નીચે તેઓ નિયોવાઈ રહ્યા છે. પછી મેં મારો વિચાર ફર્યો. આવા નજાગા હૃદય સાથે આવી મોટી લડતની ધુરા' વહન કરવાનું માથે લેવું એ મૂર્ખાઈભરેલું સાહસ લાગતુ હતું. મારા સાથીઓ સાથે મેં મમલત કરી. બિલો બહુ ભૂંડા છે એ બાબત તેઓ સંમત ન હતા. વળી સત્યાગ્રહની શક્તિ વિશે તેમને પૂરી શ્રદ્ધા હતી. એક જણે તો એમ પણ કહ્યું કે આપણી સંખ્યા વધારવા આપણે શા માટે રાહ જોવી જોઈએ? એ સાંભળી હું તો ખૂબ રાજી થયો અને અમે મુકાબ્યું.

પ્ર૦ — તમે રોલેટ કાયદા સામે શી રીતે સત્યાગ્રહ કર્યો? આપણા જેવા માણસોને એ ઓછા ન લાગ પડવાના છે?

ઉ૦ — જ્યારે સરકાર કાંઈ ખોટું કામ કરે ત્યારે મારે તેનો વિરોધ કરવાને માટે એવો વિચાર કરીને બેસી ન રહેવું જોઈએ કે એ ખોટું કામ સીધી રીતે મને લાગુ પડતું નથી, જે તેનાથી દેશનું અધઃપતન થતું હોય તો તેની સામે સઘળાં બંધો યોજવાં જોઈએ. આપણે બીજા કાયદા પણ તોડી શકીએ.

પ્ર૦ — પણ બીજા કયા કાયદા તોડીએ ?

ઉ૦ — સમાજમાં ઝોઝામાં એણે ઉત્પાત કરીને આપણા ધ્યેય પહોંચવા માટે મેં ડેટલાક રાજદ્વારી કાયદા પસંદ કર્યા છે. પ્રતિબંધ મુકાયેલું સાહિત્ય હું પ્રથમ લેવાનો છું. સરકારે એવઢૂહીભરેલી રીતે ડેટલુંક સાહિત્ય જપ્ત કરેલું છે. એમાંનું સત્યાગ્રહની દૃષ્ટિએ મને જે સ્વચ્છ સાહિત્ય લાગે છે તેનો ફેલાવો કરવાનો મારો નિશ્ચય છે. મારા ધ્યાનમાં બીજા કાયદા વર્તમાનપત્રોને રજિસ્ટર કરાવવાને લગતો છે. કારણ ધારાપોથીમાંના દુષ્ટમાં દુષ્ટ કાયદા પેટીનો તે છે. એણે પત્રકારોને અને તેથી રાષ્ટ્રને નિર્બીપ કરી નાખ્યાં છે. પત્રકારો સંદિગ્ધ અને દ્વિઅર્થી ભાષાનો આશ્રય લેવાનું શીખ્યા છે. આખા રાષ્ટ્રને તેનો એપ લાગવા માંડ્યો છે. આ બધું અધઃપતન કરનારું છે. આ કાયદાઓનો ભંગ કરવાથી તે રદ કરાવી શકીશું એવી આશા હું ગણતો નથી. પણ આપણાં વર્તમાનપત્રો નજાણું ટકા નકામી અને એક ટકો, તેમ શંકાપણી સારી વસ્તુથી ભરેલાં હોવાં જોઈએ નહીં. મારો વિચાર તો એવો છે કે ભલે એક પાનાનું હોય પણ સારા અને સ્વચ્છ લખાણવાળું આપણું પત્ર હોય.

મારા ધ્યાનમાં નિમકવેરા અને જમીન મહેસૂલનો કાયદો પણ છે. નિમકવેરામાં સંમત થઈને આપણે રાષ્ટ્ર પ્રત્યે મહાપાપ કર્યું છે એમ હું માનું છું. આપણે જે દબાર્ષ ગયેલી પ્રજા ન હોત તો આપણે કચારનાથે તેની સામે થવા હોત. હું દક્ષિણ આફ્રિકામાં હતો ત્યારથી આ કાયદો મને કફતો રહ્યો છે. પણ હું પાંખો કાપી નાખેલા પંખી જેવો હતો.

પ્ર૦ — પણ સરકાર મીઠું બનાવવાનું બંધ કરે તો પછી એ કોણ બનાવે ?

ઉ૦ — આપણે બનાવીએ. સરકારે એનો ઈજારો કર્યો તે પહેલાં આપણને પૂરતું નિમક મળી રહેતું. પાણીની જેમ મીઠું તો ફૂટથી મળતું જોઈએ. જમીન મહેસૂલની બાબતમાં ખેડાંએ આપણને ઘણા પાક શીખવ્યા છે. ખેડાં હિંદુસ્તાનનો એક મુંદરમાં મુંદર જિલ્લો છે. પણ આજે તેની પડતી થવા બેઠી છે. કારણ સરકારને જે જોઈએ તે પાઈએ પાઈ ખેડૂતો પાસેથી લઈ લેવામાં આવે છે. પાછા કહે છે કે લોકોને માટે આ બધું જરૂરનું છે, માટે સરકાર એ લઈ લે છે.

પ્ર૦ — પણ અમારે શું કરવું? અમે જમીન મહેસૂલ ભરવાનો ઇનકાર કરીએ, પણ લોકોમાં સંપ ક્યાં છે? અમારી જમીન ખૂબી વેચાઈ જાય.

ઉ૦ — હેમ્પડને 'શિપ મની'* આપવાનો ઇનકાર કર્યો ત્યારે એ લોકોના સહકાર અને સંપત્તી રાહ જોતો બેઠો ન હતો. પોતાનું કામ સરખું ચાલતું હોય એમાં દખલગીરી થાય તે કોઈ સરકાર ન સાંખે. એટલે એ પોતાનું બળ આપણી સામે અજમાવી જ લેવાની. છતાં તદ્દન અપ્રસિદ્ધ માણસ પણ વાજબી રીતે એનો વિરોધ કરે ત્યારે સરકારનું કશું ચાલતું નથી.

પ્ર૦ — પરંતુ આપણો વિરોધ વાજબી છે એવો સ્વીકાર કરાવતાં બહુ લાંબો વખત ન લાગે?

ઉ૦ — ના. સરકાર ચૂપચાપ તે સ્વીકારી લે છે. વસ્તુતઃ સરકાર સાથે મારો જે સંબંધ છે તે હું સત્યાગ્રહી છું તેથી જ છે. હું જે હિસાવાદી હોઉં, તો આજે હું ક્યાં હોતે?

પ્ર૦ — દક્ષિણ આફ્રિકામાં લડતનો મુદ્દો બહુ સારો નહોતો?

ઉ૦ — ના. કદાચ દક્ષિણ આફ્રિકાના લોકો કહેશે કે અહીં આપણી લડત બહુ સારી છે. ત્યાં તો અંદર અંદર વિખવાદ હતા, પક્ષપક્ષી હતી, આપ-દીકરા જુદા પડતા હતા અને એવું બધું હતું. વળી ત્યાંની પ્રજામાં કેટલાયે લોકો ખૂની, લૂંટારા અને ચોર હતા. પશુ તો ધાની સામે ધા જ કરે. પણ એ બધા અહિંસાની પ્રતિજ્ઞાથી બંધાયેલા હતા અને સરખા ચાલતા હતા.

* હેમ્પડમાં ભૂના વખતમાં એવો રિવાજ હતો કે રાજને ત્યારે નોકસૈન્યની જરૂર પડે ત્યારે પોતાના બધા બંદોબસ્તો વહાણોમાંથી જોડવા જોઈએ તેટલાં રાજ લઈ શકતો. પછીથી દરિયા કિનારાના પરગણામાંથી વહાણોને બદલે પૈસા લેવાનો રિવાજ પડ્યો. એ પૈસાને "શિપ-મની" કહેતા. પહેલા ગ્રાહકને પાવમેન્ટ સાથે તકરારો ચાલ્યાં કરતી અને તે પૈસાની તગીમો રહેતો એટલે તેણે આ 'શિપ-મની' નો કર આપ્યા દેશ ઉપર નાખ્યો. આ કર અન્યાયી છે અને લોકસ્વાતંત્ર્ય ઉપર તરાપ મારનારો છે એમ કહી હેમ્પડન નામના ખેડૂત સંગઠને વિરોધ કર્યો. આ હેમ્પડન બુદ્ધિમાન, વિદ્વાન, અને ચારિત્ર્યવાન હતો. તે બહુ અસરકારક વક્તા પણ હતો અને લોકોમાં બહુ પ્રિય હતો. રાજના અન્યાયી અને ઉદ્ધત વર્તનથી લોકો અસંતુષ્ટ તો હતા જ એટલે હેમ્પડનના આ વિરોધને તેમણે વધાવી લીધો. ખાંચેક વર્ષ ઉપર રાજએ ખેડૂતો પાસેથી ફરજિયાત લોન ઉધરાવવા માટેલી ત્યારે પણ હેમ્પડને વિરોધ કરેલો અને લોનમાં પૈસા નહીં ભરેલા એટલે તેને બરાબર સંભરવા રાજએ એને પકડીને એના ઉપર કેસ ચલાવ્યો. રાજના કાંધિયા જાતેએ બહુ-મતીથી તેને ગુનેગાર ઠરાવ્યો પણ દેશ આખો સંગઠી લડ્યો હતો એટલે રાજને એની સજા રદ કરવી પડી અને 'શિપ-મની' કર પણ નાબૂદ કરવો પડ્યો.

ઉપવાસ વિષે બોલતાં કહ્યું :

મેં એક ઉપાય એવો શોધી કાઢ્યો છે જેનો અમલ સૌ કોઈ કરી શકે. તેમાં સંયમ તથા શિસ્ત રહેલાં છે.

તેની ધાર્મિક અસર ઉપરાંત ઉપવાસથી આ બિલોના ભયંકર સ્વરૂપનો લોકોને જરાજરા ખ્યાલ આપી શકાયો. ઉપવાસ કરવા માટે મારી પત્ની, મારાં બાળકો તથા મારા નોકરોને મારે બધું સમજાવવું પડે. એમ સૌને ભારે કેળવણી આપી શકાય. હડતાલમાં પણ મોટી કેળવણી રહેલી છે. સઘળા લોકો હડતાલ પાડે તો દેશભરમાં ઠેર ઠેર સભાઓ થવાની તેમાં બધા બંધી શકે.

આપુએ નીચે પ્રમાણેનો સંદેશ તા. ૨૪-૩-૧૯૬૧ના રોજ બહાર પાડ્યો :

મેં ઘણી સભાઓમાં સમજાવવા યત્ન કર્યો છે તે પ્રમાણે સત્યાગ્રહ એ ખરી રીતે ધાર્મિક હિલચાલ છે. તે શુદ્ધિ અને તપની ક્રિયા છે. જાતે સહન કરીને સુધારા મેળવવાનો અને દુઃખનું નિવારણ કરવાનો તે એક રસ્તો છે. તેથી હું સૂચના કરું છું કે ૧૯૧૯ના બિલ નં. ૨ની નામદાર વાઈસરોયની મંજૂરી પ્રગટ કરવામાં આવે તે પછીના બીજા રવિવારને માનભંગ અને પ્રાર્થનાના દિવસ તરીકે પાળવો. આ પ્રસંગને ધજે એવી રીતે લોકલાગણી અસરકારક રીતે જાહેર કરવા માટે મારી નીચે મુજબ સલાહ છે. આગલી રાત્રે જમ્યા પછી ચોવીસ કલાક સુધી બધા પુખ્ત ઉંમરના માણસોએ જેને ધર્મ અથવા તૈદુરસ્તીના કારણથી બાધ ન હોય તેમણે ઉપવાસ કરવો. આ ઉપવાસને કોઈ પણ પ્રકારે લાંઘણ રૂપે ગણવાનો નથી અથવા તો સરકાર ઉપર કોઈ પણ પ્રકારે દબાણ લાવવાનો તેનો હેતુ નથી. સત્યાગ્રહીઓએ લીધેલી પ્રતિજ્ઞામાં કામદાનો જે ભંગ કદપેત્રો છે તે માટે તૈયાર થવાની આ એક જરૂરી તાલીમ ગણવાની છે. જાહેર દિત માટે જરૂરી હોય તે સિવાયનું તમામ કામ તે દિવસે બંધ રાખવું. અખરો અને બીજાં ધંધારોજગારનાં સ્થળો પણ તે દિવસે બંધ રાખવાં.

જે કામદારોને રવિવારે પણ કામ કરવું પડતું હોય તેઓ પહેલેથી રજા મેળવીને કામ બંધ કરી શકે. સરકારી નોકરોને પણ ઉપરની બે સૂચનાઓ પાળવાની બલામજબૂર કરતાં હું અચકાંતો નથી, કારણ કે જોકે રાજકીય સભાઓ અને ચર્ચાઓમાં તેમણે ભાગ ન લેવો એ તેમને માટે ખસપસ કરીને વાગ્યો છે, તોપણ મારા મત પ્રમાણે સિદ્ધાન્તની બાબતો વિષે પોતાની લાગણી અત્રે સૂચવેલી મર્યાદિત રીતે દર્શાવવાનો તેમને હક છે જ. તે દિવસે હિંદુસ્તાનના તમામ ભાગમાં અને ગામડાંઓમાં પણ જાહેર સભા બરીને તેમાં આ કાયદો રદ કરવાની વિનંતી કરતાં દરેકો પસાર કરવા.

ને ભારી સલાહ સ્વીકારવા લાયક ગણાય તો આ વિષે વ્યવસ્થા કરવાની મુખ્ય જવાબદારી સત્યાગ્રહ સભાઓને શિર રહેશે. હું હિંદ રાષ્ટ્ર છું કે બીજા જાહેર સંસ્થાઓ પણ આ કાર્યને સફળ કરવામાં મદદ કરશે.

તાંજોર અને ત્રિચિનાપલ્લી થઈને મદુરા ગયા, ત્યાંની જાહેર સભામાં આપણે કરતાં આપણે કહ્યું:

સરકારે જેવો અન્યાય કર્યો છે. તમારી, ભારી અને દેશમાં વસતાં સૌ ભાઈબહેનોની ફરજ છે કે અન્યાયપુરસ્કરના જેટલા ઉપાયો લઈ શકાય તેટલા લઈને આ અન્યાય દૂર કરવા આપણે પ્રયત્ન કરવો. આપણો હેતુ પાર પાડવા માટે જૂની ઢબના તમામ ઉપાયો તો આપણે અજમાવી ચૂક્યા. આપણે દરાવો કર્યા, અરજીઓ કરી, આ બિલો પાછાં ખેંચાવવા વડી ધારા-સભામાં આપણા પ્રતિનિધિઓએ શક્ય તેટલા પ્રયત્નો કર્યા. પણ એ બધું કારણત ન નીવડ્યું. છતાં કોઈ પણ ઉપાયે આ અન્યાય તો નાબૂદ કરાવવો જ જોઈએ. કારણ આ બિલો આપણા સમાજશરીરને ઠોરી ખાનારા ઝેર જેવાં છે. અમારે રાષ્ટ્રનો આત્મા હણાય છે ત્યારે જે લોકોના હૃદયને આઘાત પહોંચ્યો હોય તેઓ એ અન્યાયને દૂર કરવા કાં તો હિંસાની પદ્ધતિનો આશ્રય લે છે અથવા હું જેને સત્યાગ્રહ કહું છું તે પદ્ધતિનો આશ્રય લે છે. હું માનું છું કે આખર ગાળે હિંસાની પદ્ધતિ નિષ્ફળ નીવડે છે. વળી આપણા લોકોની પ્રકૃતિને તે બિંદુલ લાવતી વસ્તુ નથી. હિંસાની પદ્ધતિ માનવગૌરવ સાથે સુસંગત નથી. એ કોઈ બરાબર જવાબ નથી કે આખો યુરોપ આજે લશ્કરી બળ ઉપર મુસ્તાક છે. સાયુ પૌરુષ, સાચી બહાદુરી, આપણી અંદર રહેલા પશુને કાઢી નાખવામાં છે. ત્યારે જ આપણા આત્માના વિકાસનો માર્ગ મોકળો થાય છે. આ બીજું બળ જેને મેં ઘણી જગ્યાએ સત્યાગ્રહ, આત્મબળ અથવા પ્રેમબળ તરીકે વર્ણવ્યું છે તેનું નિરૂપણ મહાત્માની વાર્તામાં ઉત્તમ રીતે થાય છે. . . .

તા. ૩૦-૩-'૧૬ના રોજ સાંજે મદ્રાસમાં જાહેર સભા હતી પણ તે વખતે ગાંધીજીને બેજવાબ જવા નીકળવાનું હતું એટલે તેમણે નીચે પ્રમાણે સંદેશો લખી મોકલ્યા:

ભાઈશ્રી રંગસ્વામી,

આંધ્રના મિત્રોને મેં વખત આપ્યો છે તે સાચવવા માટે બેજવાબની ટ્રેન મારે અત્યારે જ પકડી જોઈએ. એટલે આજ સાંજની સભામાં હું હાજર નહીં રહી શકું તે માટે દિલગીર છું. પરંતુ આ પ્રાંતના દક્ષિણ ભાગના મારા પ્રવાસની માગ ઉપર જે ધ્યાન પડી છે તે વિષે વિદાય લેતા પહેલાં કોઈ

લખી નાખું' એમ મને થાય છે. મિત્રો તરફથી ઘણી ટીકાઓ થઈ છે અને શંકાઓ ઉદાવવામાં આવી છે. તેનો જવાબ આપવા હું પ્રયત્ન કરીશ.

મદ્રાસ ઉપરાંત તાંબોર, ત્રિચિનોપલી, મદુરા, તૂતીકોગિન અને નેગાપટ્ટમ એટલા સ્થળોની મેં મુલાકાત લીધી છે. ઓછામાં ઓછી ગણતરી કરતાં મારા ભાષણ સંભળનારની કુલ સંખ્યા ત્રીસ હજાર હોવી જોઈએ. જેમને આપણને ચેતવણી આપવાનો તથા પોતાની શંકાઓ વ્યક્ત કરવાનો અધિકાર છે અને માતૃભૂમિ પ્રત્યે આપણા જોડાણ જ ગ્રેમ જેઓ ધરાવે છે તેમને ભય રહે છે કે આપણી દાનત ગમે તેવી શુભ હોય અને હિંસા ટાળવા માટેની આપણી આતુરતા ગમે તેટલી તીવ્ર હોય તોપણ જે લોકો ઉત્સાહના આવેશમાં આ લડતમાં જોડાશે તેઓ પૂરતો આત્મસંયમ નહીં પાળી શકે અને હિંસાને રસ્તે ચઢી જશે, જેને પરિણામે જનમાલની બચ્ચાં ખુવારી ઉપરાંત રાષ્ટ્રહિતને પણ નુકસાન થશે. લડત આપવાનું નક્કી કર્યા પછી હું દિલ્હી, લખનૌ અને અલ્હાબાદ જઈ, મુઝઈ ચર્ચને મદ્રાસ આવ્યો છું. એ બધાં સ્થળોની સભાઓના અનુભવ ઉપરથી મને જણાયું છે કે સત્યાગ્રહનો દરોઢ થયા પછી સત્યાગ્રહની સભાઓમાં હાજરી આપનારાઓની વૃત્તિમાં ભારે પરિવર્તન થઈ ગયું છે.

(આ પછી છાપાની કાપલીની દસેક લીટીઓ ફાટી ગઈ છે.)

બીજાં શહેરોની માફક આ પ્રાંતનાં શહેરોમાં પણ લોકોએ સભાઓમાં બહુ શાંતિ રાખી છે. એ વાત સાચી છે કે મારી તબિયતને ખાતર કથા ઘોંઘાટવાળા દેખાવો કરતાં તેઓ શેકાયા છે. તેની સાથે વધારે ઉચ્ચ ઉદ્દેશથી તેમ ન કરવું જોઈએ એમ પણ તેઓ સમજ્યા છે. લડતના નેનાઓ પણ સંયમની આવશ્યકતા પૂરી સમજ્યા છે. મારા અનુભવો ઉપરથી મારામાં ભવિષ્યને માટે ભારે આશાઓ બંધાઈ છે. આપણા મિત્રો જે જોખમનો ભય રાખે છે તેવો ભય મને નથી. મેં જે અનેક સભાઓનો ઉલ્લેખ કર્યો તે સભાઓ મારા આશાવાદને પુષ્ટિ આપે છે. તે ઉપરાંત હું હિંમતપૂર્વક કહું છું કે આવો ભય ટાળવાને માટે મનુષ્ય માટે શક્ય હોય તે બધી સાવચેતીઓ રાખવામાં આવશે.

એટલા માટે જ આપણી પ્રતિષ્ઠામાં તેના ઉપર સહી કરનારાઓ માટે બંધન રાખવામાં આવ્યું છે કે સત્યાગ્રહીઓની કમિટી પસંદ કરશે તે કાયદાઓનો જ સવિનય ભંગ કરવામાં આવશે. મને જણાવતાં આનંદ થાય છે કે સિંધના આપણા મિત્રો પ્રતિષ્ઠા બરાબર સમજ્યા છે. તેમનું નિર્દોષ સરઘસ બંધ રાખવાનો હેદયાબાદના પોલીસ કમિશનરે હુકમ કાઢ્યો, તે હુકમનું તેમણે પાલન કયું છે. કારણ આ લડત દેશના બધા જ કાયદાઓનો ભંગ

કરવા માટે નથી. સાહજિક રીતિથી જ કાયદાનું પાલન કરનારો ન હોય એ સત્યાગ્રહી થઈ શકતો જ નથી. કાયદાનું પાલન કરવાનો તેનો સ્વભાવ જ, સર્વોચ્ચ કાયદો એટલે કે અંતરાત્માનો અવાજ જે સઘળા કાયદાઓથી પર છે, તેનું પરિપૂર્ણ પાલન તેની પાસે કરાવે છે. અમુક કાયદાઓનો તે સવિનય ભંગ કરે છે પણ તે માત્ર દેખીતો જ ભંગ હોય છે. દરેક કાયદો પ્રજાને વિકસ્ય આપે છે કે તેના પ્રથમ શાસનનું પાલન કરવું કે તેના બીજા શાસનનું. હું સૂચવવાની હિંમત કરું છું કે તેના બીજા શાસનને એટલે કે તેના ભંગની સમજને તોતરીને સત્યાગ્રહી કાયદાનું પાલન કરે છે. સાધારણ ગુનેગાર રાજ્યના કાયદા તે સારા હોય કે ખોટા, તેનો ભંગ કરે છે એટલું જ નહીં પણ એ ભંગનાં પરિણામ પણ ટાળવા ઇચ્છે છે. સત્યાગ્રહી ભંગનાં પરિણામને આવકારે છે. આ ઉપરથી જણાશે કે કોઈ પણ જાતનું અનિચ્છનીય પરિણામ ટાળવાને માટે જે ઉપાયો લેવાનું હકાપણભર્યું ગણાય તે બધાં ઉપાયો લેવામ આવ્યા છે.

કેટલાક મિત્રો કહે છે કે 'તમે રોલેટ કાયદાનો ભંગ કરો તે અમે સંમત શકીએ, પણ સત્યાગ્રહી તરીકે એનો કરો ભંગ કરવાપણું તમારે છે જ નહીં. હવે બીજા કાયદાઓ જે તમે આજ મુઠ્ઠી પાળતા આવ્યા છો અને જે સારા પણ હોય તેનો ભંગ તમે કેમ કરી શકો? સારા કાયદા એટલે કે જે કાયદા નીતિનિયમો પરત્વેના છે તે કાયદાનો ભંગ તો સત્યાગ્રહી નથી જ કરવાનો. એવા કાયદાનો ભંગ કરવાનું પ્રતિશાભાં ધાયું જ નથી. પણ કેટલાક કાયદા એવા હોય છે જે સારા પણ નથી તેમ ખરાબ પણ નથી; નીતિને લગતા નથી તેમ અનીતિને લગતા પણ નથી. એવા કાયદા ઉપયોગી પણ હોય અને તુકસાતકારી પણ હોય. દેશના આપણે માનેલા સારા રાજ્યતંત્રની ખાતર આવા કાયદાનું પાલન કરવામાં આવે છે. રાજ્યને આવક થાય તે ખાતર કરેલા અથવા રાજદ્વારી હેતુથી અમુક કૃત્યોને ગુનો ગણનારા કાયદા આ બીજા પ્રકારના છે. આવા કાયદાથી સરકાર પોતાનું રાજ્ય ચલાવે છે. જ્યારે સરકાર એટલે મુઠ્ઠી ખોટું કરે કે તેથી રાષ્ટ્રના પ્રાણને આઘાત પહોંચે, જેમ રોલેટ કાયદા કરીને તેણે કર્યું છે, ત્યારે પ્રજાને હક પ્રાપ્ત થાય છે, તેનો ધર્મ થઈ પડે છે કે રાષ્ટ્રની ઇચ્છા આગળ સરકારને નમાવવા માટે આવશ્યક હોય તેટલે દરજ્જે આવા કાયદાઓનું પાલન ન કરવું.

મારા પ્રવાસ દરમ્યાન બીજી એક શંકા ઉઠાવવામાં આવી છે, કેટલાક મિત્રોએ એ વિષે મને લખ્યું પણ છે, કે ભંગ માટે કાયદા પસંદ કરવાનું કામ એક કમિટીને સોંપવું, એ સત્યાગ્રહના સિદ્ધાંત પ્રમાણે બરાબર છે? એવી

દલીલ કરવામાં આવે છે કે એનો અર્થ તે એ થયો કે તેમ કરવાથી આપણું અંતઃકરણ આપણે બીજાને સોંપી દઈએ છીએ. આ શંકામાં પ્રતિજ્ઞા વિશે ગેરસમજ રહેલી છે. પ્રતિજ્ઞા ઉપર સહી કરનાર એને પોતાને લાગેવળગે છે ત્યાં સુધી તો જે કાયદા સત્યાગ્રહીએ ભાંગવા યોગ્ય હોય તે બધા જ, જે એવી જરૂર પડે તો, ભાંગવાનું માથે લે છે. પરંતુ એવા બધા કાયદા તેણે ભાંગવા જ જોઈએ એવું તેના ઉપર બંધન નથી. એટલે કયા કાયદા તોડવા એની પસંદગીનું કામ, આવી બાબતમાં જેઓ નિષ્ણાત છે અને જેઓ પોતે પણ પ્રતિજ્ઞાની મર્યાદાઓથી અવશ્ય બંધાયેલા છે એવાઓના વિવેક ઉપર છોડવામાં અંતઃકરણનો બાધ ન હોઈ શકે.

(અહીંની દરેક લીટીઓ ફાટી ગઈ છે.)

હું એ વિચારમાં માનનારો નથી કે એક જ રાજ્યસત્તા એકીસાથે પ્રજા ઉપર વિશ્વાસ રાખે અને તેનો અણુવિશ્વાસ પણ કરે, પ્રજાને સ્વાતંત્ર્ય આપે અને તેનું દમન પણ કરે. જે સુધારા આવવાના છે તેનો અર્થ, રોલેટ કાયદા તેના ઉપર જે અસર પાડશે તેના પ્રકાશમાં કરવાનો મને અધિકાર છે. હું એમ કહેવાની હિંમત કરું છું કે રોલેટ કાયદાથી મહા વિદ્ર આપણા માર્ગમાં છે. તે દૂર કરવા જેટલું બળ આપણે ન જમાવીએ તો સુધારા સફળ થોજેલી કામર જેવા નકામા થઈ પડવાના છે.

હજી, એક વાંધાનો મારે જવાબ આપવાનો રહે છે. કેટલાક મિત્રોએ એવી દલીલ કરી છે કે અમે બોદ્ધશૈવિકમ આવવાનો જે ભય સેવી રહ્યા છીએ તેને “તમારી સત્યાગ્રહની ચળવળથી વેગ મળે છે.” પરંતુ હકીકત એ છે, કે આપણા દેશ ઉપર આ આક્રમક બિરતી શકવાનું કોઈ પણ રીતે શક્ય હોય, તો એ સત્યાગ્રહથી જ છે. બોદ્ધશૈવિકમ એ આધુનિક ભૌતિક સુધારાનું આવશ્યક પરિણામ છે. ભૌતિક સંપત્તિની તેણે જે ઘેલી આરાધના માંડી છે તેમાંથી એવો પંથ નિર્માણ થયો છે, જેણે ભૌતિક પ્રગતિને જ પોતાનું ધ્યેય માની લીધું છે અને જે જીવનની સુંદરતર વસ્તુઓને ઓળખવાની શક્તિ ગુમાવી બેઠો છે. બોદ્ધશૈવિકમનું ધ્યેય ભોગવિલાસ છે, સત્યાગ્રહનું ધ્યેય આત્મસંયમ છે. સામાજિક અથવા રાજકીય જીવનના પ્રધાન અંગ તરીકે હું જે સત્યાગ્રહનો માર્ગ રાષ્ટ્ર પામે સ્વીકારાવી શકું તો બોદ્ધશૈવિકમના પ્રચારથી ભય રાખવાની આપણે કશી જરૂર નથી. રાષ્ટ્રને સત્યાગ્રહનો સ્વીકાર કરવાનું કહેવામાં વસ્તુના કશી નવી વસ્તુ જીવનમાં દાખલ કરવાનું હું કહેતો નથી. જે પ્રાચીન કાયદો અત્યાર સુધી આપણા જીવનનું નિયમન કરતો આવ્યો છે તેને માટે મેં એક નવો રાષ્ટ્ર યોજ્યો એટલું જ મેં કયું છે. હું ભવિષ્ય ભાષું છું કે ભૌતિક તત્વ ઉપર આધ્યાત્મિક તત્વના, પરબળ ઉપર ગ્રેમ

અને સત્યના અંતિમ વિજયના કાયદાની આપણે અવમાનના કરીશું તો, હિંદુસ્તાનની આ પવિત્ર ભૂમિ ઉપર થોડાં જ વર્ષોમાં બ્રહ્મશિવમ હાદી નીકળશે.

રાત્રે બેઠ્ઠાડાથી નીકળ્યા. સવારે ગાડી મોડી ચવાથી કનેક્શન ચૂક્યા.

૩૧-૩-'૧૯

મિસ ફેરિંગને કાગળ :

“ વહાલી દીકરી,

“મારો હાથ હજી એટલો ધ્રુવે છે કે હું સ્થિર

૧-૮-'૧૯ અને સતત નથી લખી શકતો. પણ મને લાગે છે

કે તને કાંઈક મારા હસ્તાક્ષરમાં જ આપના મારે

પ્રયત્ન કરવો જોઈએ. તું સ્ટેશન ઉપર ન, મળા તેથી મને બહુ દિલગીરી

થઈ. તારે માટે અને બિચારા મહાદેવ માટે મને બહુ લાગી, આવ્યું. તમે

અને બહુ લાગણીપ્રધાન છો. એક જ ખીજામાં ઢળાયેલાં છો. ટ્રેન ઉપડી

ચૂકી ત્યારે બારીમાંથી જોતાં હું કંપતો હતો. મને એમ થતું હતું કે ટ્રેન

પકડવા મહાદેવ એવી ગાંડી દોટ મૂકશે કે કેવળ થાકથી જ ફસાઈ પડશે.

બેઠ્ઠાડામાં એને જોયો ત્યારે મને નિરાંત થઈ.

“તેં લખવાને કપૂલ ક્યું હતું એ પ્રમાણે હું આશા રાખું છું તેં કલેક્ટરને લખી દીધું હશે. એણે કશો જવાબ આપ્યો કે કેમ તે મને જણાવજે.

“છોકરીઓને કહેજે કે તેમણે જે ધાબળી મને આપી છે તે હું રોજ

વાપરું છું. પણ એમની પાસેથી હું એવી આશા રાખું છું કે તેઓ જલદી

વજાવાતું શીખી જાય અને જાતે કાંતી પણ લે. રેડિયાનું સંગીત, હું જાણું

છું તેના ઠોઈ પણ સંગીત કરતાં ચડી જાય એવું છે. કારણ એ સંગીતમાંથી

છેવટે નાગાંને ઢાંકી શકાય છે. જ્યારે વપરાશ વિના યંત્રો કાટ ખાતાં હશે

(કારણ યંત્રોના ઘેલા ઘોંટા માણસ ઠોઈ દિવસ કાઈ જવાનો છે) ત્યારે

પણ લોકોને કપડાં તો જોશે જ અને હાથે કાંતેલા સૂતરના કપડાંની ફેશન

ચર્ચા પડશે. મગનલાલને હું લખું છું કે તને થોડું હાથે કાંતેલું સૂતર મોકલે.

“અમારી ટ્રેન મોડી હતી એટલે અમારે જે ગાડી લેવાની હતી તે અમે

ચૂક્યા. એટલે અહીં આજે પડ્યા રહ્યા છીએ. તેથી જ તને આ કાગળ

લખી શકું છું.

“હું ઇચ્છું છું કે તારી શાળામાં તું હિંદી લખવા કરાવી શકે. તારા

સુપરિન્ટેન્ડન્ટ સાથે મસખત કરજે. હિંદીની આવશ્યકતા વિષે તેં કાંઈ

વાંચ્યું છે? પ્યાર.”

૩૦મી માર્ચના દિલ્હીના હત્યાકાંડ વિષે મિ. એન્ડ્રૂઝને કાગળ :

જ “પ્રિય ચાલી”,

૫-૪-૧૯

“દિલ્હીની કુરુલુ ઘટના વિષે વાંચીને ૨૪ કલાક

તો હું બેહદ ગમગીન રહ્યો. હવે એ વિષે એટલો જ

નિર્દોષ છું. દિલ્હીમાં જે લોહી રેગાયું છે તે નિર્દોષ હતું. શક્ય છે કે દિલ્હીમાં સત્યાગ્રહીઓએ કાંઈ ભૂલ કરી હોય. પણ એકંદરે તો એમણે પોતાનો મશ જ વિસ્તાર્યો છે. હું હવેથી તો એટલા માટે કુલાહ છું કે પહેલે જ દિવસે પૂરી માત્રામાં ભોગ આપી શક્યા હોય અને તે પણ શમતાનની સત્તાના પાયાનખતના શહેરમાં. આ સુખમાં તમે ભાગીદાર થઈ શકો તો હું તમને કરવા ઇચ્છું છું.

“હું આશા રાખું છું કે તમારી શંકાઓનો જવાબ આપતો હોય. કાગળ તમને મળ્યો હશે. મેં તમારી સામે એક અપીલ નોંધાવી છે. તેની નકલ આ સાથે મોકલું છું. તેનું તમારે જે કરવું હોય તે કરશો. પણ ગુરુદેવનો અભિપ્રાય મને મળવો જોઈએ.

“ખૂબ ખાર.

તમારો મોહન”

શ્રી. સુપીન્દ્રનાથ ઠાકુરને :

જ “પ્રિય ગુરુદેવ,

“આપણા સામાન્ય મિત્ર ચાલી” એન્ડ્રૂઝ સામે આ મારી અપીલ છે. આ રાષ્ટ્રીય લડત જોકે એક જ કાયદા સામે ચોળાયેલી છે, છતાં વશુતઃ એ સ્વમાનપ્રેમી રાષ્ટ્રને શોભે એવા સ્નાતંત્ર્ય માટેની લડત છે. એ પ્રસંગે પ્રકાશનને માટે તમારો સંદેશ મોકલી આપવા હું એમને ક્યારનો પીનવ્યાં કરું છું. મેં બહુ ધીરજ રાખી અને બહુ રાહ જોઈ. ચાલીએ તમારી ખીમારીનું જે વર્ણન મને કરેલું તે ઉપરથી તમને પોતાને સીધું લખતાં હું અચકાતો હતો. તમારી તબિયત એ રાષ્ટ્રનું ધન છે અને ચાલીની તમારા પ્રેમેની ભક્તિ અદ્ભુત છે, દેવી છે. હું જાણું છું કે એમનું ચાલે તો ઠાઈ પણ માણસને, કાગળ દ્વારા કે પોતાની હાજરીથી; તમારી શાન્તિ અને આરામમાં ભંગ પાડવા ન દે. કેઈ પણ જાતની તકલીફમાંથી તમને બચાવી લેવાની તેમની ઉચ્ચ અભિલાષાને હું માન આપતો હતો. તમારી તબિયત વિષે ચાલીએ આપેલા વર્ણન ઉપરથી હું ગભરાયો હતો. પણ મને ખબર પડી કે તમે તો બનારસમાં બાંધણો આપો છો. એટલે હું ચાલીના વર્ણનને સુધારી લઉં છું અને તમારી પાસે સંદેશો માગવાની દિશા કડું છું. જેમને

આ અગ્નિમાંથી પસાર થવાનું છે તેમને માટે આશા અને પ્રેરણા આપતો સંદેશો મારે જોઈએ છે. આ લડતમાં મેં ઝુકાવ્યું ત્યારે તમે મને આશીર્વાદ મોકલી આપવા કૃપા કરી હતી. એટલે સંદેશો માગવાનો મને હક છે. તમે જાણો છો કે મારી સામે ઘણાં બળો ગોઠવાયેલાં છે. મને તેનો જરા પણ ભય નથી. કારણ મારી દૃઢ માન્યતા છે કે એ બધાં અસત્યનું સમર્થન કરી રહ્યાં છે. આપણામાં જે પૂરતી શક્તિ હોય તો એ શ્રદ્ધાથી આ બળોને હલાવી દઈ શકાશે. એ બધાં બળો પણ મનુષ્ય મારફત જ કામ કરે છે. એટલે આ મહાન લડતમાં, જેઓ લડતને માન્ય કરનારા છે તેમની પાવક સદાય હું મેળવવા ઇચ્છું. દેશના રાજદ્વારી જીવનને વિશુદ્ધ કરનારા આ પ્રયત્ન વિષે તમારો વિચારશીલ અભિપ્રાય નહીં મળે ત્યાં સુધી મને શાન્તિ મળશે નહીં. એ પ્રિયતા તમારા પ્રથમ અભિપ્રાયમાં કશો ફેરફાર થયો હોય તો તે પણ મને જણાવતાં તમે કશો સંકોચ ન રાખશો. મિત્રોના વિરુદ્ધ અભિપ્રાય હોય તેને પણ હું કીમતી ગણું છું. કારણ, જોકે તેથી મારો માર્ગ બદલાશે નહીં તોપણ એ અભિપ્રાયો અમારે માટે દીવાદાંડી રૂપ યશે અને જીવનના તુફાનનાળા માર્ગમાં રહેલાં ભયસ્થાનોની અમને ચેતવણી આપતા રહેશે. એ રીતે ચાલીની મૈત્રી મારે માટે અમૂલ્ય ખજાનો થઈ પડેલી છે. કારણ પૂરો વિચાર કરી લીધા પહેલાંની તેની વિરોધની નોંધા હોય તો તેમાં પણ મને એ ભાગીદાર બનાવે છે. આને હું મોટો લહાવો ગણું છું ચાલી મને જે વિશેષ અધિકારો આપે છે તે આ કટોકટીને વખતે તમે પણ આપો એવી મારી વિનંતી છે.

તમે મઝામાં હશો અને મદ્રાસ પ્રાંતની મુસાફરીનો થાક ઉતારી નાખી પૂરેપૂરા સામ્મતાન્ન થઈ ગયા હશો.

તમારો

મો. ૬૦ ગાંધી”

દિલ્હીની ઘટના* ઉપરથી સત્યાગ્રહીની ફરજ વિષે બાપુએ નીચેની છાપા-જોગી માદી બહાર પાડી :

જ દિલ્હીની કડુણ ઘટના વિષે હું થોડીક ટીકા કરવા માગું છું તે માટે તમારા પત્રમાં મને જગા આપવાની કૃપા કરજો. દિલ્હીના જે લોકો રેલવે

* રોનૅટ કાયદા સામે સત્યાગ્રહનો આરંભ પ્રાર્થના, હડતાલ, ચોવીસ કલાકના હપવાસ અને રોનૅટ કાયદા પ્રત્યે વિરોધ દર્શાવના કસબ બહોર સભામાં પસાર કરીને કરવાનો હતો. તે માટે રવિવાર ૩૦મી માર્ચનો દિવસ પ્રથમ નક્કો કરવામાં આવ્યો હતો. પણ આખા દેશમાં ૩૦મી માર્ચે ખબર નહીં પહોંચાડી સકાય એમ લાગવાથી પાછળથી દિવસ બદલીને તેની પછીના રવિવાર એટલે ૬મી એપ્રિલ નક્કી કરવામાં

પંર ૧૬૬૧માં માખીને મસળી નાખવા ધણુનો ઉપયોગ

રેશન આગળ એકા થયા હતા તેમની ઉપર એવો આક્ષેપ કરવામાં આવે છે કે :

૧. તેમાંના કેટલાક લોકો મીઠાઈ વેચનારાઓ ઉપર તેમની દુકાનો બંધ કરાવવા જબરદસ્તી કરતા હતા.

૨. કેટલાક લોકોને દ્રામમાં તથા ટાંગામાં બેસતાં જબરદસ્તીથી અટકાવત કરતા હતા.

૩. કેટલાકે રોડાં ફેંક્યાં હતાં.

૪. આખું ટોળું રેશન ઉપર દૂધ કરી ગયું હતું અને તેણે જેઓને જબરદસ્તી કરવાના આરોપસર રેલવે સત્તાવાળાઓના કહેવાથી પકડવામાં આવ્યા હતા તેમને છોડી દેવાની માગણી કરી હતી.

૫. મેજિસ્ટ્રેટ ટોળાને વીખરાઈ જવાનો હુકમ આપ્યો ત્યારે ટોળાએ વીખરાઈ જવાનો ઇનકાર કર્યો.

મેં સંન્યાસી સ્વામી શ્રદ્ધાનંદજીનો આ કડુણ ઘટનાનો હેવાલ વાંચ્યો છે. તેને મારે ખરો માનવો જ નોંધ્યો, સિવાય કે સત્તાવાળાઓ તેને ખોટો, પુરવાર કરે. તેમનો હેતુલુ પહેલા ત્રણ આક્ષેપોનો ઇનકાર કરે છે. પણ બધા આક્ષેપો સાચા માની લઈએ તોપણ મને તો એમ લાગે છે કે સ્થાનિક સત્તાવાળાઓએ એક માખીને મસળી નાખવા માટે મોટા ધણુનો ઉપયોગ કર્યો છે, પંરંતુ ટોળા ઉપર ગોળી ચલાવવાનું તેણે જે પગલું લીધું છે તે વિશે વધારે હું કોઈ ખીત્ત પ્રસંગે કહીશ.

આવી હતી. પણ આ ફેરફારની ખબર દિલ્હી નહીં પહોંચી સકી હોવાથી ત્યાં ૩૦મી માર્ચે વિશેષ દિન ઊજવવામાં આવ્યો. શહેરમાં સંપૂર્ણ હડતાલ હતી. સાંજે ચાર વાગ્યે સરધસ અને પછી નહેર સભા રાખવામાં આવી હતી. આવી સંપૂર્ણ હડતાલ દિલ્હી જેવા શહેરના ઇતિહાસમાં અપૂર્વ હતી એટલે એ નોંધ ગોરા પોલીસ અમલદારો ચોકેલા. સવારનો વખત તો શાન્તિમાં પસાર થઈ ગયો, પણ બપોરે જો વાચ્યા પછી સરધસમાં નોડાવાના ઇરાદાથી જતા લોકો ઉપર ગમે તેવે બહાને રેશન આગળ ગોરા સોલ્જરોએ મશીનગન ચલાવી. તેમાં ડઝનેક માણસ ધાયત્ર થયા તથા મરાયા. થોડી વાર પછી ચંદનીચોકમાં કલોક ટાવર આગળ ગોળીબાર કરવામાં આવ્યો અને ત્યાં પણ દસેક જણ જખમી થયા. છતાં સ્વામી શ્રદ્ધાનંદજીની સરદારી નીચે સરધસ નીકળ્યું અને નહેર સભા થઈ. તેમાં ચાળીસ હજાર માણસની હાજરી હતી. સભા પૂરી થયા પછી સ્વામી શ્રદ્ધાનંદજી લોકો શાન્તિપૂર્વક પોતપોતાને ઘર પહોંચી નીચે એની વ્યવસ્થા કરતા હતા ત્યારે એક ગુરખા સિપાઈએ સ્વામીજીની છાતી સામે બંદૂક ધરીને કહેલું 'તુમ કો છંદ દેગે.' સ્વામીજીએ જવાબ આપ્યો : 'મેં ખડા હું, ગોલી ચલાવ્યો.' પછી તો આઠ દસ રાઈફલ્સ તેમની સામે તાકવામાં આવી. પણ સ્વામીજી અડગ બિભા રહ્યા એટલે પેલા ગુરખાએ શરમાઈને જતા રહ્યા.

આ પત્ર લખવામાં મારો હેતુ તો સઘળા સત્યાગ્રહીઓને ચેતવણી આપવાનો છે. હું એ કહેવા માગું છું કે આશ્વેષો ૧ થી ૪માં કહેવામાં આવેલી ખીના સાચી હોય તો એ સત્યાગ્રહની પ્રતિજ્ઞા સાથે અસંગત છે. પાંચમા આશ્વેષમાં વર્ણવેલું વર્તન પ્રતિજ્ઞા સાથે સુસંગત થઈ શકે. પરંતુ આશ્વેષ બે સાચો હોય તો એવું વર્તન તેના ચોખ્ખા અવગર કરતાં વહેલું ગણાય. કારણ પ્રતિજ્ઞામાં કમિટીની વાત કરેલી છે અને એ કમિટીએ રાયટ એક્ટ (હુલડને લગતા કાયદા)ની રૂએ મેજિસ્ટ્રેટને આપેલા હુકમનો અનાદર કરવાનું દરખાસ નથી. હું એ વાત મારાથી થઈ શકે એટલી વધુ સ્પષ્ટતાથી કહેવા ઇચ્છું છું કે આ આંદોલનમાં આપણી સલાહ અને સૂચના જેઓ સ્વીકારવા ન ઇચ્છતા હોય તેવા લોકો ઉપર આપણાથી જરા પણ દયાણુ કરી શકાય નહીં. આ આંદોલનનો મૂળ ઉદ્દેશ સૌની વધારેમા વધારે સ્વતંત્રતા જળવાય એ છે. એટલે જે માણસોને ખરી રીતે કે ખોટી રીતે પકડવામાં આવ્યા હોય તેમને છોડી મૂકવાની માગણી સત્યાગ્રહી જળજખરીથી ન કરી શકે. આપણી પ્રતિજ્ઞાનું તત્વ એ છે કે આપણે જેલ-વહોરી લેવી જ્યાં સુધી કમિટીએ ‘રાયટ’ એક્ટ નો ભંગ કરવાનું નક્કી નથી કર્યું ત્યાં સુધી સત્યાગ્રહીઓની ફરજ છે કે કર્શી ધાંધલ કર્યાં સિવાય મેજિસ્ટ્રેટના વીખરાઈ જવાના હુકમનું તેમણે પાલન કરવું અને એ રીતે પોતે કાયદાને માન આપનારા છે એ બતાવી આપવું. હું આશા રાખું છું કે આવતે રવિવારે સત્યાગ્રહ સભાઓમાં જે ભાષણો થશે તે આવેશ, ક્રોધ કે ચીડ વિનાનાં હશે. આ ચળવળની ફતેહનો આધાર પૂર્ણ શાંતિ, આત્મસંયમ, સત્પાલન તથા કષ્ટસહનની અમર્યાદિત શક્તિ ઉપર છે (પછીની સાતેક લીટીઓ કપાઈ ગઈ છે.)

રવિવારનો દિવસ મુજબમાં ભાગે ઊજવાયો. લગભગ એ લાખ માણસ દરિયા ઉપર ભેગા થયા હતા. માંખ બાગ સુધી જે શાંતિથી એઓએ દૂર કરી તે કોઈ પણ જગ્યાને હેરાત પમાડે એરી હતી. મિલમજૂરો માલિકોની ગળ ન હોવાને લીધે જોડાઈ શક્યા નહોતા. પણ તેમને જોડવાની ફરજ પણ પાડવામાં નહોતી આવી મુસલમાનોએ પણ ભારે કાંધી. પીલહાઉસની ઉપરની મસ્જિદમાં બાપુ, મિસિસ નાયડુ તથા જમનાદાસ ગયાં અને હૃદય હલમલાવનારાં ભાષણો કર્યાં. ગમનવમીએ સ્વદેશી વસ્ત્ર લેવાનો દાવ્ય થયો, મસ્જિદમાં એક ખીલું વસ્ત્ર લેવાની સૂચના કરી કે જુમ્મા મસ્જિદમાં ભેગા મળી હિંદુમુસલમાને સત્યાગ્રહનું વસ્ત્ર લેવું કે તેઓ એકબીજા સાથે દિલ સાદુ રાખીને બને એક જ છે, સ્વપ્ને પણ જુદા હતા નહીં અને યશ નહીં એવી રીતે ભરિખમાં વર્તશે.

‘ઇન્ડિયન સોશિયલ રીફોર્મ’ માં ‘અપમાન અને પ્રાર્થનાનો દિવસ’ એ વિશે બહુ સુંદર અગ્રલેખ પ્રગટ થયો.

ધણા કાગળો આવ્યા. એમાં સરસમાં સરસ કાગળ બડો દાદા દ્વિજેન્દ્રનાથ દાકરનો હતો :

જ “અતિ પૂજનીય મિત્ર શ્રી. ગાંધી,

“મારા હૃદયના ઊંડાણમાંથી ઇચ્છું છું કે આપણા અવળે માર્ગે દોરવાયેલા લોકોને પાપ ઉપર પુણ્યથી વિજય મેળવવામાં મદદ કરવાના તમારા કાર્યમાં અગ્રગણે તમે મંડ્યા રહેશો. ઠાઈ ઠાઈ વાર મને થાય છે કે લોકોને તપસ્ય અને ઉપવાસ કરવાનું તમે કહો છો તે ખાસ જરૂરની વસ્તુ નથી અને તે ન કરવું જોઈએ. પણ તરત જ ખીજે વિચાર આવે છે કે અમારા દષ્ટિ બિંદુથી એ વસ્તુનો ન્યાય તોળવા બેસવાનો અમને શો અધિકાર? એવ ઉચ્ચ સ્થળેથી તમને પ્રેરણા મળે છે કે તમારાં વચનો અને કૃત્યોની યોગ્યતા યોગ્યતા વિશે શંકા ઉઠાવવાને બદલે અમારે તો એમાં પરમ પિતાનો, દિવ્ય જ્ઞાન અને દિવ્ય શક્તિથી ભરેલો આદેશ જ છે એમ સાબાર સ્વીકારવું જોઈએ.

“સર્વશક્તિમાન અને પરમ કૃપાળુ પરમાત્મા આ ભારે કસોટીમાં તમારી દાલ અને તમારું બળ બતાવી રહ્યો.”

તમારો વહાલો ભુટ્ટો બડો દાદા”

આ કાગળ મિ. હોર્નિંગ્સને છાપવા મોકલતાં આપુએ એમને લખ્યું :

જ “પ્રિય હોર્નિંગ્સ,

“આ સચે એક ભારે કાગળ મોકલું છું. તમે દ્વિજેન્દ્રજીજીને તો ઓળખો છો. સર રવીન્દ્રનાથ ટાગોરના એ સૌથી મોટા ભાઈ દાવ. એમના સ્વ. પિતાશ્રી દેવેન્દ્રનાથ ટાગોરની માફક એ પણ વસ્તુતઃ સંન્યાસીનું જીવન ગાળે છે. હું ધારું છું એમની હિમર એસી-કરતાંય વધારે છે. મને લાગે છે કે આ કાગળ છાપવા જેવો છે. હું તો એટલે સુધી સચવું કે એનો ફોટો-પ્રિન્ટ છપાવો. પણ આ કાગળ એકલા આ જ કામ માટે નથી લખતો. મારે તો એ કહેવું છે કે પ્રેમની શાહીમાં કલમ બોળી આવતી કાલનો અગ્રલેખ તમે લખો. એવો લેખ લખવાની તમે બરાબર શક્તિ ધરાવો છો એટલું જાણવા જેટલો હું તમને હવે ઓળખતો-ચર્ચ ગયો છું. મારી સચના તમે સ્વીકારો તો હું એ પણ કહેવા ઇચ્છું છું કે એ લેખ નીચે તમારી સહી આવવી જોઈએ.”

આજે ઇન્ડિયન પ્રેસ એકઠો ભંગ કરવા માટે સરકારમાં નોંધાવ્યા

૭-૪-૧૧

વિનાનું નીચેનું વર્તમાન પત્ર પ્રગટ કર્યું.

(આ પત્ર વાંચો, તેની નકલ કરો અને મિત્રોમાં તેનો પ્રચાર કરો. મિત્રોને વિનંતી કરો કે તેઓ પણ તેની નકલ કરીને આપા કરે.)

સત્યાગ્રહી

તંત્રી : મોહનદાસ કરમચંદ ગાંધી

લેખનર્મ રોડ, ગામદેવી, મુંબઈ.

અંક ૧.

૭-૪-૧૯૧૯

કિંમત એક પૈસો

[દર સોમવારે સવારે દસ વાગ્યે પ્રગટ થશે.]

આહ્વાન:

આ પત્ર કાયદા પ્રમાણે નોંધાવવામાં આવ્યું નથી. એટલે તેનું વાર્ષિક લવાજમ ન હોઈ શકે. એવી ખાતરી આપી પણ શક્ય નથી કે પત્ર કયા અંતરાય વિના પ્રગટ કરવાનું ચાલુ રાખી શકાશે. તંત્રીને સરકાર કોઈ પણ ક્ષણે પકડી શકે છે. જે તંત્રી પકડાય તેનું સ્થાન લેવાને તંત્રીઓની ધારા આજ્ઞા જ કરે એવી સુખદ સ્થિતિમાં આપણો દેશ ન આવે ત્યાં સુધી આ પત્ર નિયમિત પ્રગટ થયાં જ કરશે એવી ખાતરી પણ આપી શકાય નહીં. તંત્રીઓનો સનન પ્રવાહ ચાલુ જ રહે તે માટે પ્રયત્ન કરવામાં અમે કશી કસાશ રાખીશું નહીં.

વર્તમાનપત્રો પ્રગટ કરવાને લગતો જે કાયદો છે તે સદાસર્વદા તોડ્યાં જ કરવાનો અમારો ધરાદો નથી. એટલે રેલેટ કાયદા જ્યાં સુધી રદ નથી થયા ત્યાં સુધી જ આ પત્ર ચાલુ રહેશે.

અમારું ધ્યેય:

‘સત્યાગ્રહી’ શું કરશે એ પ્રશ્નના જવાબમાં અમારા ધ્યેયનો ખુલાસો આવી જાય છે. રેલેટ કાયદા રદ કરાવવાના ઉદ્દેશથી જ ‘સત્યાગ્રહી’ એ જન્મ ધારણ કર્યો છે. એટલે એનું કામ એ હશે કે સત્યાગ્રહના સિદ્ધાંતોને અનુસરીને શી રીતે એ કાયદા રદ કરાવવા. સત્યાગ્રહની પ્રતિજ્ઞા પર સ્ક્રી કરનારની દરજ્જા છે કે અમુક કાયદાઓનો સવિનય ભંગ કરીને જેલ વહોરી લેવી. એક રીતે આ પત્રનું પ્રકાશન જ એનો ઉત્તમ માર્ગ બતાવી આપે છે. કારણ આ પત્ર પ્રગટ કરવામાં જ કાયદાનો સવિનય ભંગ રહેલો છે. આજકાલ સાંવર્જનિક પ્રવૃત્તિમાં એવી માન્યતા પ્રવર્તે છે કે એ પ્રવૃત્તિ ચલાવનાર પોતે બોલે તે પ્રમાણે કરવાને બંધાયેલો હોતો નથી. આ અસંગતિ એક ભારે દોષ છે સાંવર્જનિક કામ કરવાની એ ખોટી રીત છે. સત્યાગ્રહની રીત અનોખી છે. તેમાં તો આચરણ એ જ ઉપદેશ છે. એટલે આમાં જે કોઈ કહેવામાં આવશે તે જાતઅનુભવની એરણ ઉપર કસી જોયેલું હશે અને આમાં જે છલાંગે બતાવવામાં આવશે તે સારી રીતે અજમાવી જોયેલી દવાના જેવા હશે. આમ અમારી, સલાહ જાતઅનુભવવાળી હોઈ તે સ્વીકારતાં વાચકો અચકાશે નહીં.

ખખરો :

ગઈ કાલે ઘણા ભારે બનાવો બની ગયા. પણ સત્યાગ્રહીઓના અવિરત પ્રયાસથી મિલમજૂરોએ પોતપોતાની મિલોમાં કામ પર રહીને, — કારણ માલિકો તરફથી તેમને રજા મળી શકી નહોતી, — જે રીતે રાષ્ટ્ર-દિન ઉજવ્યો તેના જેવું ભારે કામ ખીજું એકે નહોતું.

આજે જ સત્યાગ્રહીઓને નીચેની સૂચનાઓ લખીને પત્રિકારૂપે છપાવી :

“હવે આપણે કોઈ પણ ક્ષણે પકડાવાની આશા રાખવી જોઈએ. તે માટે એ ધ્યાનમાં રાખવું જોઈએ કે કોઈ પણ માણસને પકડવામાં આવે તો તેણે કશી મુશ્કેલી ઊભી કર્યા વિના પકડાઈ જવું. કોર્ટમાં હાજર રહેવાનો તેને સમન્સ મળે તો કોર્ટમાં હાજર થવું. તેણે પોતાના કેસમાં કોઈ વધારાનો ન રોકવા જોઈએ, તેમ કશો ખચાવ ન કરવો જોઈએ. જે દંડ કરવામાં આવે અને તે ન ભરે તો કેદની સજા હોય તો તેણે કેદ સ્વીકારવી જોઈએ. ફક્ત દંડ જ કરવામાં આવ્યો હોય તો દંડ ભરવો જોઈએ નહીં અને તે બદલ પોતાની કોઈ મિલકત હોય તો તે વેચાવા દેવી જોઈએ. પોતાના સાથીને પકડવામાં આવે કે કેદની સજા કરવામાં આવે તો બાકીના સત્યાગ્રહીઓએ તે માટે શોકનું કે એવું ખીજું પ્રદર્શન કરવું જોઈએ નહીં. ફરી ફરીને એ કહેવાની જરૂર છે કે આપણે કેદને નોતરવા બહાર પડ્યા છીએ એટલે જ્યારે આપણને કેદ મળે ત્યારે તેની આપણે કશી ફરિયાદ કરવાની ન હોય. એક વાર જેલમાં ગયા એટલે જેલના બધા નિયમોનું આપણે પાલન કરવાનું છે. કારણ જેલમાં સુધારા કરાવવા એ અત્યારની આપણી લડતનો ભાગ નથી. ખીલ સામાન્ય કેદીઓ કરતા જેલમાં આવે છે તેની કોઈ પણ જાતની ચોરી-છપીનો સત્યાગ્રહી આશ્રય ન જ લે. સત્યાગ્રહી જે કોઈ કરે તે ખુલ્લુંખુલ્લા જ હોય.”

૧૧

ચોતે દિલ્હી જવા ઊપડ્યા. તે પહેલાં હિંદુ-મુસલમાન એકતા અને

સ્વદેશી વસ્ત્ર વિષે બે પત્રિકાઓ લખીને છાપામાં

૮-૪-૧૯

મોકલી આપી.*

સાંજે દિલ્હીની નજીક પલવેલ નામના સ્ટેશનની પાસે બાપુ પર દિલ્હી અને

પંજાબમાં નહીં દાખલ થવાનો અને મુંબઈ પ્રાંતમાં જ

૧-૪-૧૯

રહેવાનો મનાઈલુકમ બજાવવામાં આવ્યો. બાપુએ

લુકમનો અનાદર કર્યો એટલે એમને પકડવામાં આવ્યા.

મને દિલ્હી જઈ અદ્વાનંદજીને ખબર આપવા ને લોકોને શાંત રાખવાનું કહ્યું.

* એ પત્રિકાઓ પરિગિષ્ટ ૧માં આપી છે.

પોતાનો સંદેશો પણ મને ઝડપથી લખાવી નાખ્યો. મેં વત્સલભાઈને તારથી ખબર આપ્યા અદાનદજીને મળ્યા (પછી દિલ્હીથી મુખર્જી જ્યાં નીકળ્યો- મંદનવાયભાઈ તથા નરહરિને મુખર્જી મળવા બોલાવ્યા

આ રહ્યા બાપુનો સંદેશો :

૧ "માગ દેશખંધવોને,

"મારે માટે એ ભારે મંતોપની વાત છે અને તમારે માટે પણ હોવી જોઈએ કે હું જે માગી રહ્યો હતો તે મને મળ્યું છે. પંચમ અને દિલ્હી અરકારો તરફથી મને હુકમો મળ્યા છે કે મારે પંચમ તથા દિલ્હીની હદમાં દાખલ થવું નહીં. તે ઉપરાંત હિંદ અરકાર તરફથી મને હુકમ મળ્યો છે કે મારે મુખર્જી પ્રાંતની હદ છોડવી નહીં. જે અમલદારે માગી ઉપર હુકમો અંજન્યા તેને જણાવી દેતાં મને કથી જ વાર નીંલાગી કે મારી પ્રતિજ્ઞાથી આ હુકમોનો અનાદર કરવાની માગી ફગ્ગ હતી તે પ્રમાણે મેં હુકમનો અનાદર કર્યો છે એટલે ઘોડી જ વારમા પકડાઈને હું સતત મનુષ્ય બનીશ માગ સરીગને તેઓ અટકમા લઈ જશે સેલેટ કામદા આપણા દેશની ધાર્ગંધાથીને કલંકિત બનાવી રહ્યા છે તેવે વખતે બહાર છૂટા ગણેવું મને ભારે કમનું હતું. હવે તમારે સૌએ અધ્યાત્મ-પ્રતિજ્ઞામાં સ્પષ્ટ જણાવેલી ફગ્ગ પાળવાની છે એનું પાલન કરતાં તમે જોરો કે એ તમાગી કામધનુ છે હું આશા રાખું છું કે મને પકડાથી તમે કેઈ રીતે ભગાડો નહીં

"હું જે માગી રહ્યો હતો તે મને મળ્યું છે, કાં તો સેલેટ કામદા રદ થાય, કા તો હું જેવમા પુરાઈ આપણે જે સત્તના. માર્ગમાંથી રજ પછુ ચળીશું અથવા અમેજ કે દિંદી કેઈની સામે હિંસા આચરીશુ તો આપણે આરંભેલા કામને જરૂર વણસાડીશુ

"હિંદુ મુસલમાન એકતાના મૂળ લોકોમા અત્યારે સજ્જ પડેલા દેખાય છે તે હું આશા રાખું છું કે સત્ત ઘટના બનશે માગી ખાતરી છે કે હાપાળેગા નિવેદનમા મેં જે સૂચનાઓ કરી છે તેનો બરાબર અમલ કરવામા આવે તો જ એ સત્ત ઘટના બની શકે આ બામતમા મુસલમાનો કરતા હિંદુઓની જવાબદારી વિશેષ છે કારણ મુસલમાનો લઘુમતી કામ છે. હું આશા રાખું છું, આપણા દેશને શોભે એવી રીતે હિંદુઓ પોતાની જવાબદારી અદા કરશે

"આપણે લેસા ધારેલા સંદેશી વન વિષે પણ મેં કેટલીક સૂચનાઓ કરેલી છે તેના ઉપર તમે ગંભીરપણે ધ્યાન આપશો. જેમ જેમ સત્તાઅદ વિષે તમારા વિચારો પરિપક્વ થતા જશે તેમ તેમ તમને જણાશે કે હિંદુ-મુસલમાન એકતા અને સંવેદની એ સવચકના જ અંગ છે,

“મારી દૃઢ માન્યતા છે કે ઇશ્વરની ટપકી પડેલા સુધારા તે ગમે તેટલા મોઢે મને આપવામાં આવ્યા હોય તોપણ તેનાથી નહીં, પણ આપણા પોતાના કષ્ટસહનથી જ આપણા પ્યેયે આપણે પહોંચી શકવાના છીએ. અંગ્રેજ લોકો મહાન પ્રજ્ઞ છે, પણ તખ્તના લોકો જે તેમના સંસર્ગમાં આવે તો તેને તેઓ દબાવી દે છે. તેઓ પોતે બહુ બહાદુર છે, તેમણે બહુ કષ્ટો પણ વેઠેલાં છે એટલે તેઓ બહાદુરી અને કષ્ટસહનની કદર કરી જાય છે. આપણે અડગ હિંમત અને અપાર કષ્ટસહનના શુભો કેળવીશું તો જ તેમના સમાન ભાગીદાર બની શકીશું. જોકે તેમની સંસ્કૃતિ અને આપણી સંસ્કૃતિ વચ્ચે પાયાનો તફાવત છે. આખરી ફેસલા માટે તેઓ હિંસા અથવા પશુબળના પ્રયોગમાં માને છે. આપણી સંસ્કૃતિ વિષે મારી સમજ એવી છે કે આખરી ફેસલા માટે આત્મબળ અથવા નૈતિક બળના પ્રયોગની આપણી પાસે આશા રાખવામાં આવે છે. સત્યાગ્રહ એ આ જ વસ્તુ છે. આપણી પ્રાચીન સંસ્કૃતિએ જે માર્ગ આપણને ખતાવેલો છે તે માર્ગથી આપણે ચલિત થયા છીએ તેથી જ ટાણી પ્રકાશ એવાં દુઃખોમાં આપણે સમડી રહ્યા છીએ.

“હું આશા રાખું છું કે હિંદુ, મુસલમાન, શીખ, પારસી, ખ્રિસ્તી, યહૂદી અને બીજાં તમામ જેમણે હિંદમાં જન્મ ધારણ કર્યો છે અને જેમણે હિંદની ભૂમિને, અપનાવી છે તેઓ આ રાષ્ટ્રીય પ્રતોમાં પૂરેપૂરી ભાગ લેશે. હું એ પણ આશા રાખું છું કે તેમાં સ્ત્રીઓ પુરુષો કરતાં જરા પણ ઊતરશે નહીં.”

આજે બપોરે એક વાગ્યે બાપુને મુંબઈ લાવીને છોડી મૂકવામાં આવ્યા.

એમનો ઇરાદો તો કાયદાનો ભંગ કરી તરત દિલ્હી

૧૧-૪-૧૯

જવાનો હતો પણ મુંબઈ પહોંચતાં તેમને ખબર પડી કે

લોકો તોફાને ચઢ્યા હતા. તેમને શાંત પાડવા બાપુ

પામધૂની આગળ ન્યાં મોટું ટોળું જમા થયું હતું ત્યાં પહોંચ્યા. ટોળાને

વિખેરવા ઘોડેસવારો ઊભા હતા. તેમની ઉપર ટોળાએ રોડાં ફેંકવા માંડ્યાં.

બાપુએ લોકોને શાંત રહેવા વીનવવા માંડ્યા. પણ ટોળાને બાપુનો અવાજ ન

પહોંચી શક્યો. છેવટે ભાક્ષાવાળા ઘોડેસવારોએ ટોળા ઉપર હુમલો કરી લોકોને

વિખેરી નાખ્યા. બાપુ પોલીસ કમિશનરને મળ્યા. તેણે કહ્યું કે લોકો તમારે

કળને રહેવાના નથી અને અમે સખત ઉપાયો ન લઈએ તો વધારે

નુકસાન થાય. ૧૬

સાંજે ચોપાટી ઉપર સભા ભરવામાં આવી. બાપુએ પોતાનો નીચે

પ્રમાણેનો લેખી સંદર્શ લોકોને વાંચી સંભળાવ્યો :

“હું અત્યારે આગલી કથામાં ચિતરવા ઇચ્છતો નથી. નવી જ વાત સંભળાવીશ. મને સરકારે છોડી દીધો છે અને હું અત્યારે તમારી સમક્ષ બિમો છું. બે દિવસ હું પરહેજ રહ્યો. તે મારે સારુ પરહેજ ન હતી પણ સ્વર્ગસમાન હતું. સરકારી અમલદારેએ મારી અત્યંત ખરદાસ્ત કરી છે. મને જે જોઈતું હતું તે પૂરું પાડવામાં આવ્યું હતું, અને હું જેટલી સગવડ બહાર બેઠો બોગવી શકું છું, તેના કરતાં વિશેષ સગવડ મેં મારે સારુ જોઈ. મને પરહેજ કર્યો તેની સામે આટલી બધી જગ્યાએ આટલો બધો ઉછળાટ કેમ થયો એ હું જરાયે સમજી શકતો નથી. એ સત્યાગ્રહ નથી, દુરાગ્રહથી પણ ખરાબ વસ્તુ છે.

“સત્યાગ્રહના ટોળામાં જેઓ સામેલ થયા તેમને ધાજતું હતું કે તેઓએ ગમે તેવું થાય તોપણ બંદી પણ મારામારી નહીં કરવી જોઈએ. પથરાના ધા નહીં ફેંકવા જોઈએ, કોઈને પણ દુઃખ નહીં દેવું જોઈએ. પણ આપણે તો મુઝઈમાં પથરા ફેંક્યા, ટ્રામને જખરાઈથી બંધ કરવા સારુ રસ્તામાં પથરા મૂક્યા, લાકડાં મૂક્યાં, આ કંઈ સત્યાગ્રહ ન કહેવાય.

“પચાસેક માણસોને પકડવામાં આવ્યા છે, તેઓને છોડી મૂકવાની માગણીઓ કરી. ચૂપકીચી પકડાવું, એ તો આપણો ધર્મ છે. મારામારી કરનાર પકડાય તેને છોડાવવાને પ્રયત્ન કરવો એ અવર્મ છે. એટલે કોઈ પણ રીતે આપણે પકડાયેલાને છોડાવવાની માગણી કરી શકતા નથી.

“મને પૂછવામાં આવ્યું છે કે જે વસ્તુ સત્યાગ્રહની લડતમાંથી પરિણામ પામે તેને સારુ સત્યાગ્રહી જવાબદાર ખરા કે નહીં? મેં કહ્યું છે કે તે સારુ સત્યાગ્રહી જવાબદાર છે. તેથી હું સૂચના કરવા ઇચ્છું છું કે જે આ લડતને આપણા તરફથી લેશ પણ મારામારી સિવાય, ખુતામરફી સિવાય નહીં ચલાવી શકાય તો મારે તો લડત બંધ ન કરવી પડશે અથવા તો તેને જીવું અને હજી પણ વધારે સંક્રમિત સ્વરૂપ આપવું પડશે. એટલું જ નહીં પણ મારે આપણી જ સામે સત્યાગ્રહ કરવો પડે એવો પણ વખત આવે.

“સત્યાગ્રહીઓ મરશે તેમાં મને જરાયે એજ નથી લાગવાની. તેઓના મૃત્યુથી હું દુઃખ પામીશ ખરો, પણ એને લડતને અંગે આપણેલું યોગ્ય અભિદાન માનીશ. પણ જે સત્યાગ્રહી નથી, જે તેમાં જોડાયા નથી, જે તેની સામે થશે, તેને ઈન્ન થશે તેવું પાપ હરેક સત્યાગ્રહીની ઉપર રહેશે, મારી ઉપર કરોડગણું વધારે રહેશે. એ મારી જવાબદારી સમજીને હું લડતમાં બનરેલો છું.

“મેં સાંભળ્યું છે કે અંગ્રેજ લાઈઓને પણ ઈન્ન થયેલી છે. કદાચ કોઈ મૃત્યુ પણ પામ્યા હોય. તો એ સત્યાગ્રહને બારે લાંછળ છે. મારે મન

તો અંગ્રેજોને પણ આપણા ભાઈ સમાન છે. તેઓની ઉપર કટાક્ષ હોય નહીં. અને માગ જેવા માટે સત્યાગ્રહની ઉપરનું આવું અધોર પાપ અસહ્ય થઈ પડે. જેમ રાજાની સામે તેમ આપણી મામે પણ સત્યાગ્રહ કરતા મને આવડે છે. આપણી સામે હું આવે અવસરે ક્યો અત્યાચાર કરી શકું? વ્યુ પ્રાયશ્ચિત્ત આવા પાપોને સારું કરી શકું? એ સત્યાગ્રહ અને પ્રાયશ્ચિત્ત એક જ છે અને તે એ કે મારે અનશન વ્રત લેવું, અને જમ્મર જળાયે આ દારીગનો મોગ આવી સત્યાગ્રહનો વિજય સિદ્ધ કરવો

“ફરી ફરીને હું તમને બધાને વીનવું છું કે તમે બધા આજે વીખરાઈ જાઓ, શાન્તિ જાળવશો અને હવે પંજી મુંબઈના લોકો ઉપર જરા પણ કસક આવે એવું કાર્ય ન કરશો.”

“પોલીસની વર્તણૂકનો વિચાર આપણે કરવાનો રહેતો નથી. એ વિચાર કરવાનું આ સ્થાન પણ નથી ગોળીના બાર થયા નથી એને સારું આપણે ગવર્નર આદેશ અને પોલીસના આભારી છીએ એટલું તો મારે કહેવું જ પડશે પણ આ અવસરે યાદ રાખવાની મુસ્ત વસ્તુ તો એ છે કે આપણે પૂરેપૂરી શાન્તિ જાળવતા રહેવું અને જ્ઞાનપૂર્વક દુઃખ ભોગવતા રહેવું તે વિના સત્યાગ્રહ ન જ ચાલી શકે ”

[તા. ૧૨થી તા. ૨૦મી એપ્રિલ સુધીની ડાયરી મહાદેવભાઈએ લખેલી નથી. અમદાવાદમાં ફાદી નીકળેનાં તોફાનોના સમાચાર તા. ૧૨મીએ મુંબઈમાં મળ્યા એટલે તે જ રુતે બાપુ અમદાવાદ જવા નીકળ્યા. સવારે અમદાવાદ પહોંચ્યા ત્યારે ત્યાં માર્શલ લૉ આદેશ હતો. રેડેશનેથી સીધા કમિશનર મિ. પ્રેટને મળવા એને બગેરે ગયા. તેમની આગળ અનેવા બતાવો માટે પોતાનું દુ ખ વ્યક્ત કર્યું અને લોકોને સમજાવવા માટે સભા બોલાવવાની રજા માગી. આશ્રમમાં સભા બરવાની તેણે રજા આપી. પણ તે ને તે દિવસે શહેરમાં બધાને સમાની બગર નહીં આપી શકાય એમ લાગવાથી સભા તા. ૧૪મીએ બપોરે રાખવામાં આવી, જેથી અધારુ ચતાં પહેલાં લોકો પોતપોતાને ઘેર પહોંચી જઈ શકે. લોકોને જવાઆવવામાં સોફ્ટરો તરફથી કરોડ રજા ન થાય તે માટે પણ બાપુએ કમિશનરને ખાસ વિનંતી કરેલી સભા બહુ સારી થઈ. બેએક હબર માણસની હાજરી હતી. બાપુનું લખેલું બાપણ શ્રી વલ્લભભાઈએ લોકોને વાંચી સંભળાવ્યું. એ બાપણ તથા ત્યાર પછી લોકોને સત્યાગ્રહનું સ્વરૂપ સમજાવવા માટે તેમણે કાઢેલી પત્રિકાઓ પરિશિષ્ટ-૨માં આપી છે. આ પ્રસંગે પોતાના પ્રાયશ્ચિત્ત તરીકે બાપુએ ત્રણ દિવસના ઉપવાસ કરેલા. પછી તોફાનમાં બળેલા મોણસોને કુચર મળી તેમને એ રસ્તેથી વાળવાની પ્રવૃત્તિ તેમણે આરંભી. તેને અંગે સી. આર્થ. ડી. ખાતા સાથે તેમને કટલોક સંઘર્ષ થયો. ખાતાવાળા કહેતા હતા કે તમારી પાસે ન્યાયે હકીકત આવી છે ત્યારે તોફાન કરનારાને નશ્વિયતે પહોંચાડવામાં તમારે મદદ કરવી જોઈએ. બાપુનું કહેવું એમ હતું કે હું તો સુધારક

છું. માડું કામ ગુનેગાર પાસે પથ્થાપાપ કરાવી તેને સુધારવાનું છે. હું પોલીસને ખબર આપી તેમને સજા કરાવવા બંધી તો મારાથી સુધારકનું કામ ન થઈ શકે.

થોડા દિવસ આશ્રમમાં રહી બાપુજી મુંબઈ ગયા. ત્યાં ગવર્નરની સાથે તેમની મુલાકાત થઈ. ત્યાંથી પાછા ફરતાં પોતાની સાથે ચચેલી વાતચીત મહાદેવભાઈએ નોંધી છે.]

આજે અમદાવાદ જવાનું થયું. થોડી વાર આગમચ વલ્લભભાઈનો કાગળ આવેલો હતો. અમદાવાદમાં શાહીઆગના બધા

૦૧-૪-૧૧

અંગલા ખાલી કરાવી લશ્કર પૂરું છે, ગુજરાત ક્લબમાં લશ્કર પૂરું છે, લાહોર તરફથી ઓરોપ્લેન

મંગાવ્યાં છે, એમના પોતાના અંગ્રાની આસપાસ લશ્કર ગોઠવ્યું છે. વળી ખબર પડી કે ગુજરાતને ક્રેટ માર્શલ ઓર્ડિનન્સ નં. ૪ લાગુ પાડ્યો છે. મને કાંઈક ખિજવાટ, કાંઈક ઉકળાટ, કાંઈક ગભરાટ થયો. મને લાગ્યું કે હવે કાંઈ નવાનૂતી બનનાર છે. બાપુ કોલાઆથી બેઠા, હું ટ્રાંટરોડથી બેઠો. એક બે મિનોને મેં અણસારો કર્યો હતો. એટલે તેમાંના એક મારી સાથે ગાડીમાં ચઢી બેઠા હતા, બીજા ગાંધીજીની પોતાની સાથે આવવા ઇતિજારી બતાવતા હતા. એટલે ગાંધીજીએ કહ્યું: “પ્રસંગને માટે તૈયાર રહેજો.” મેં કહ્યું: “પ્રસંગ આજે જ નથી આવ્યો શું?” ગાંધીજી કહે: “હા, કહેવાય નહીં.” મને જરાક ગભરાયેલો બોઈને પૂછવા લાગ્યા, “તમે બધા આજે ગભરાટમાં છો?” મેં કહ્યું: “હા, ગભરાવાનું કારણ આપને નથી લાગતું?” પોતે કહે: “જરાયે નહીં - છાંટાભાર નહીં.” મેં કહ્યું, “આપ ગભરાયા છો, અથવા આપને ગભરાવાનું કારણ છે એમ હું નથી કહેવા માગતો. એવું તે કોઈ કહી શકે ખરો? હું તો પૂછું છું, અમારો ગભરાટ આપને સકારણ નથી લાગતો?” પોતે કહ્યું, “હા, હા, એ તો હું સમજ્યો. તમારો ગભરાટ હું કહું છું કે કારણ વિનાનો છે.” મેં કહ્યું: “એમ કેમ આપને લાગે છે? વલ્લભભાઈએ વધુ વેલી તૈયારી શું સૂચવે છે? આપને એમ નથી લાગતું કે આપને થોડા દહાડા સરકારે છોડ્યા તે પોતાનાં બળ સંગઠિત કરવાને છોડ્યા, જરા દમ ખાવાનો વખત લઈ લેવાને માટે છોડ્યા? આ બધી તૈયારી મને તો આપને પકડવાની લાગે છે.” જરા હસીને બોલ્યા: “અરે શી વાત કરો છો! મને શું પકડવાના હતા? એના ભાર નથી. એની મગદૂર નથી મંગદૂર. બીજાને પકડશે એ વાત સાચી છે. બીજા ધણાઓને કદાચ પકડશે, પણ મને નહીં પકડી શકે. મને એ લોકો અલગ પાડી નાખવા માગે છે ખરા.” મેં કહ્યું: “બાપુ, તમે બલે એમ કહો, પણ એ કરવાની પણ એમની હિંમત ચાલશે એમ મને લાગે છે.

તમને કાને જ નહીં પકડે ? હું ખાતરીથી કહું છું કે પહેલાં પકડ્યા તે વખતે મારી આખામાંથી એક આસુ નીકળ્યું હતું, આ વખતે તેણે નહીં જ પડે, પણ હું તો માત્ર પૂઝી લઉં છું અને બાપુ, તમારા પર ગોળીમાર નહીં કરે ? એનું આવી બેનું હોય તો ગોળીમાર પગ કરે ” બાપુ. “અરે, શી વાત કરો છો, એની હિંમત કેમ ચાલે ? એ તો મોગી કંદુલ્ય ધટના થઈ ગયો ” મેં કહ્યું “પ્રેમ અને સર નિલિયમ વિન્સેન્ટ, એવા ગદસો સગાને મળ્યા છે કે સરકારને લાજ લગાડનામાં એને લાજ નથી આવતી, એ તો બધા પર ગોળીમાર કરાવે ” બાપુ બોલ્યા “તમારી વાત સાચી છે, એને વાજ નથી, પણ આ વાત નવી બને, એમની પર પરાયી એ વિરુદ્ધ છે ” મેં કહ્યું “પર પરાયી વિરુદ્ધ તો અત્યાચારે આજે નથી થઈ રહ્યા ? દક્ષિણ આફ્રિકાની સગાગના કુતા પણ વધારે અધમતા આ સરખા બતાવી રહી છે ” બાપુ બોલ્યા “હા, પણ તમે કહો છો તેટલે દરજ્જે નહીં ગયો પગલમાં જે કરી રહ્યા છે તે થાય, પણ મારા પર ગોળીમાર ન કરી શકે જુઓની સારકર જેના પર પણ ગોળીમાર નથી કર્યો ! અજીતસિદ્ધ જેના પર પણ નથી થયાં તો પછી મારા પર તો શું કરે ? ” મેં કહ્યું “બાપુ, રેજન્ટ કેડોર્કે આજે આપને માટે લખ્યું તે આપને ખબર છે ? ” બાપુ “ના, શું કહ્યું છે ? ” મેં કહ્યું “a misguided saint is more dangerous than A hundred agitators (ગેરરસ્તે દોરવાયેલો સત સો ચળંગિયા કરતા વધારે હાથ કર છે) આના એના વાક્યો છે, અને આપને એના દુશ્મન માનતા હોય તો તો આપને ગમે તેમ કરે એમાં નાઈ નથી ” બાપુ કહે “એ કહે છે તેમાં શું ખોટું છે ? ગેરરસ્તે દોરવાયેલો સત વધારે જોખમકારક નથી શું ? હું ગેરરસ્તે દોરવાયેલો નથી તે વાત જુદી છે મારા ગોળીમાર કરે તો ભારે મજા આવે પણ નહીં કરે અને મારા પર તો નહીં જ હા, પછી કદાચ પરમ દિવસે ગવર્નર સંથે મારી મુલાકાત થઈ ત્યાર પછી શું થાય એ કહેવાય નહીં ! ” મેં કહ્યું “બસ હું પણ એ વાતની ગચ્છતરી કર્યો કહું છું આપે ગવર્નરને સગાગનામાં મળ્યા નથી રાખી અને સીધો પડમાર આપી આપ્યા છે કે થાય તે કરી લે, પછી શું પૂછું ? ” બાપુ “હા મારાથી રહેવાય જ કેમ ? મેં તો બરોબર એને ખાતરી દીધું ” મેં કહ્યું “એ તો હવે આપ જે બોલ્યા હશે તેના શબ્દે શબ્દ નિકૃત કરીને રીમના પહોંચ્યા હશે આપને કાઈ પણ કરતા બાપુ, તેઓ પાછા હવાના નથી દક્ષિણ આફ્રિકામાં તો તમે હજારો હતા, અહીં આપણે બોના જેટલા છીએ, એમલે એમના મનમાં થઈ ગયો કે બધાને દબાવી દઈએ ” બાપુએ કહ્યું, “દક્ષિણ” આફ્રિકામાં ખરા સત્યાગ્રહી તો

આંગળીએ ગળાય એટલા હતા, અહીંયાં ખરા સ્વાયત્તીઓ ઘણા વધારે છે. ગમે તેમ હોય, દેશનો સિતારો બહુ ચઢેલો છે એમ હું જોઈ રહ્યો છું. દેશ એવી ટોચે પહોંચશે કે વાત ન પૂઝે. મારા પર ગોળીબાર કરે તો બ્રજવો જ ઊઠે, ક્રાન્તિ થાય, અને તેમ થતાં જે ખુનામરડી થાય તેને, માટે હું ઈંટાભાર જવાબદાર નહીં ગંધાઉં.” મેં કહ્યું: “બાપુ, આ પૂછતું જરા વિચિત્ર લાગશે. પણ પૂછી જ લઉં, કે આપને જો કાંસી દે અને તેમ થતાં આપની ઉપર આશંક થયેલા અનુયાયીઓનો પિત્તો ઊછળે અને તેઓ લોહી ઉઠાવે તો આપના આત્માને દુઃખ પહોંચાડતું ગળાય ને?” બાપુ કહે: “એશંક, ભારે દુઃખ થાય. સ્વાયત્તીનો એક આંકડો એ લોકો નથી સમજ્યા એમ જ કહેવાય, અને સ્વાયત્તી અપવિત્ર અને — એને પારાવાર નુકસાન પહોંચે. માત્ર તમે એટલું કરી શકો કે એવાં ભારે સ્વાયત્તી પગલાં લેતા રહો કે તમને પણ શરીર એ ચડાવે.” મેં કહ્યું: “બાપુ, સાચું છે. ખરાબર પગાશે.”

આ પૂછી પોતે સૂતાનો હુકમ કર્યો. પણ મારું મન ચકડોળે ચડતું હતું એટલે હું કેમ ચૂપ રહું? મેં કહ્યું: “એક વાત, જો રમ્ય હોય તો.” હસતાં હસતાં કહે: “સારું પૂછો.” મેં ચલાવ્યું: “બાપુ, એક વાર તમે કહેતા હતા કે માણસને તેની કૃતિથી જુદો પાડીને નહીં વિચારી શકાય. આપને જેઓ પૂજે છે તેઓએ આપનાં કાર્યોને લીધે જ આપને પૂજવા જોઈએ. આપ અમને વારંવાર કહેતા કે મને પૂજવો હોય તો મારાં કાર્યોને પૂજો, મારાં કાર્યોને આચરો. ત્યારે હવે આજ સવારના આપના એક વાક્યથી મને આ બાબત માફ આવે છે, અને તે વાક્ય વિચારવાનું મન થઈ જાય છે. આપે સવારે કહ્યું કે ‘આપણને માણસ તરફ તિરસ્કાર કેમ હોય?’ તેનાં કાર્યો તરફ તિરસ્કાર હોઈ શકે.” જો આપનો પ્રથમનો ઉપદેશ સાચો હોય તો આ બીજામાં જરા ત્રીજી આવતી લાગે છે. આપણું માણસને તેનાં કાર્યોથી અલગ રાખીને જેમ પૂજી શકેતા નથી, તેમ એક માણસને તેનાં કાર્યોથી અલગ રાખીને તેનાં કાર્યોને નિંદી શકતા નથી.”

બાપુ બોલ્યા: “તમે કેમ જૂનો છો? કાર્ય ઉપર તિરસ્કાર થાય તે આપણને ચડાવનાર છે, માણસ ઉપર તિરસ્કાર થાય તે આપણને પાડનાર છે, અને તે માણસને કશો લોભ આપનાર નથી. માણસને તેના ગુણો માટે પૂજવામાં આવે તો આપણે ચડીએ છીએ.” મેં કહ્યું: “હું નૈનિક દૃષ્ટિએ તમારી વાત સીધારું છું, પણ મને એ માનસશાસ્ત્રની દૃષ્ટિએ અશક્ય જેવી લાગે છે.” બાપુ: “તમને શા માટે અશક્ય લાગે એ હું સમજતો જ નથી. તમે તો એમ પદ (ત્રિરાશીનું) મૂકી દીધું કે માણસના ગુણ માટે.

તેને પૂછ્યો તો તેના દોષ માટે તેને નિંદીએ. ‘પણ આ વાત હીક નથી. માણસ હંમેશાં ગુણોને અથવા કાર્યોને નથી પૂછી શકતો. દાખલા તરીકે શાસ્ત્રિયાર અને નરેશનને મારાં ઘણાં કામો રેદિયાળ લાગે છે, પણ મને તો તેઓ ખૂબ પૂંજે છે. ત્યારે એઓને માટે જેમ મને પૂજવા સારુ મારાં કાર્યોને પૂજવાં કહણ થઈ પડે છે તેમ માણસનાં નકારાં કામ માટે તે માણસની નિંદામાંથી ‘દૂર રહેવું’ એ સામાન્ય માણસ માટે કહણ છે. એટલે તમને એ માનસશાસ્ત્રની દૃષ્ટિએ અશક્ય લાગે. પણ મને જરાયે નથી લાગતું. જુઓને, પેલે દિવસે ગવર્નરને હું મળ્યો, તેણે અતિશય ખરાબ ઉદ્ગારો કાઢ્યા, પણ મને શું તેના તરફ જરાયે રોષ થયો હતો કે? તલભાર નહીં. હું તો મને જે પ્રસંગ મળે તો એ માણસની ખૂબ ચાકરી કરી લઉં. એના તરફ શા કારણથી મને તિરસ્કાર ઊપજે? જગતમાં એકે માણસ ‘હું દુષ્ટ છું’ એમ સમજીને દુષ્કાર્ય કરતો નથી. માણસ સ્વભાવ પ્રમાણે સતે છે. ત્યાં તેનો શો દોષ કાઢવાનો હોય? અંગ્રેજ, તરફ મને જરાય તિરસ્કાર નથી થતો તેનું શું કારણ? હું જોઈ શકું છું કે રાજ્ય કરતી પ્રજા એ રીતે જ વર્તે. એની સેવા કરી એમ સુધારવાની મારી તો ફરજ રહી. આ મિસિસે બેસન્ટ, હાલ એ જોટલું ઝેર વર્ધાવી રહી છે તેટલું કોઈએ વર્ધાવ્યું છે? પણ શું મને એના તરફ જરાય તિરસ્કાર છે કે? એણે આટલાં વરસ દેશની સેવા કરી અને જુઝુર્ગ થયે એની મનિ ફરી તેમાં એને નિંદવી કે એને દયાપાત્ર ગણવી? ને નિંદવી એ તો પડતાં પાત્ર માયાં ખરાબર છે. મેં તો કાલે કોંગ્રેસ કમિટીની મીટિંગમાં ખસસ કરીને એની પાસે જ ખુરશી લીધી હતી, અને કોઈ પણ માણસ એનું અપમાન ન કરે એની ખરાબર સાવચેતી રાખી રહ્યો હતો. કોઈ અપમાન કરત તો હું તરત તેને ધમકાવી નાખત.

“માણસની તિરસ્કાર વૃત્તિ એ તેની નખળાઈ મૂલ્યવતારી વસ્તુ છે. ‘તિરસ્કાર નખળા માણસને જ ઊપજી શકે. પ્રેમ કહો અથવા દયા કહો એ જખરા માણસની નિશાની છે. તિરસ્કાર વૃત્તિ એ ધર્મવૃત્તિનો લોપ મૂલ્યવે છે. માણસની દયા ઉદારતામાં રહેલી છે, ઉદારતા જ દયામાં રહેલી છે અને એ ઉદારચરિતો ખરા મર્દ છે.” હું દબાઈ ગયો, નિરુત્તર થયો. બે શબ્દ બોલ્યો: “હું ખરાબર સમજી ગયો છું. મેં માનસશાસ્ત્રની દૃષ્ટિએ અશક્ય કહ્યું એ એક રીતે હવે સાચું લાગે છે — એ જ રીતે કે મારી માનસિક દશામાં એ વસ્તુ — એટલે કાર્યોને નિંદા, કાર્યના કરનારને ન નિંદા, એ વૃત્તિ — અશક્ય છે. એટલી મારી ધર્મવૃત્તિ શિથિલ, એમાં નવાઈ નથી. આજે આખો દિવસ હું એ શિથિલતાને વશ થયો હતો. બેસન્ટને, પટેલને, ગવર્નરને

મેં ધિક્કાર્યા કીધા છે, એ મારા મગજની નમળાઈ સુચવે છે હવે એ ભાવ નથી રહ્યો એમ પણ કહી દઉં છું ” બાપુ બોલ્યા “હા એ સમજાય એવી વસ્તુ છે મને તો જરાય તિરસ્કાર નથી થતો એમ હું બરોમર કદુ છું પણ એમ બોલતા હું મારામા ભારે ઉદારતા હોવાનો આરોપ વહોરી લઉં છું પણ કાંઈ વાધો નહીં જે વસ્તુ મારામા છે તે કહેતા મને સકાચ શો ? મને પચાસ વરસ થયા છે તે હું કોઈને ઓગણપચાસ હું ખેરો ? માત્ર શરીર વધતું હોય કે ઘટતું હોય, જેમ હોય તેમ મારે કહેવું જોઈએ આ વાન પણ એવી જ છે હું ઉદારતામા દરરોજ આગળ વધી રહ્યો છું એ વૃત્તિ હું નાકબૂન કેમ કરી શકું ? એમ કદું તો એ મિથ્યા વિનય હોવાય હું કદુ છું કે મારામા એ વસ્તુ હાલ બરોમર પ્રગ્ની રહી છે, અને બરોમર, મને કોઈને માટે તિરસ્કાર નથી છૂટતો મારો ભાઈ દાર્ડિયો, ચોરી કરનાર, ખીડી પીનાર હતો તેને શું હું ધિક્કારતો ? નહીં, કદી નહીં મેં એમને કહેલું કે ભાઈ, હું તમારી સાથે સબધ નથી ગાળવાનો — જ્યાં સુધી તમે તમરી એંગો ઊડો નહીં ત્યાં સુધી પણ એ બધું પ્રેમથી જ કહેવું ” મેં કહ્યું “બાપુ, આ દાખલામા તો એઓ આપના ભાઈ હતા માટે આપ પ્રેમથી નતી શકેના એટલો ઉત્તર આપી રામય ” તરત જ ઉત્તર મળ્યો “બરોમર છે તેથી જ મેં સ્વાયદ્ધ પત્રિખા નેડાં ઝમા કહ્યું છે કે કુટુંબમા પ્રેમથી વર્તનાર માણસ પશુની કોમિમાંથી નીકળી એક પગથિયું ચડેલો છે એ પ્રેમનો પોતાના ગામના માણસો નિમે અનુભવ કરનાર તેથી પણ જરા આગળ ચડેલો છે, પ્રાતના તમામ માણસો નિમે અનુભવ કરનાર તેથી પણ જરા આગળ વધેલો છે, એમ આખા જગતમા પોતાનો ગમે તેવો વિરોધી હોય તેની સાથે તિરસ્કાર, દ્વેષ, ન કરતા પ્રેમથી વર્તનાર — સ્વાયદ્ધથી વર્તનાર — કોઈક જ છે, અને તે વસુવંશ કુટુંબકમ માનનાર ઉદારચરિત પુત્ર છે અને એ ઉદારતાની થી ભારે ખૂમી છે । માણસ ગમ્મ જેવો વર્તી શકે છે, પત્રી ગમે તેના પ્રહારો આપ્યા કરતા હોય ને । ગુનિવરમા* પેના બ્રોમડિગનેગિયનોની હથેળીઓમા નિનિપુગિયનો બેસતા,

* ગુનિવરની સફરો લેંગ સ્વિક્ક આ પુસ્તકમા ગુનિવર નામના માણસે આ પૂરવા ઉપરના દૂર દૂરના વિચિત્ર દેશોમા કરેલી સફરોનું વર્ણન આપે છે દિલ્હિપુત્રના લોકો વેતિયા છે બ્રોમડિગનેગના લોકો માણસના કરતા દસબાર ગણા વધારે અને લાખા પહોળા રાક્ષસી કદના છે બીજા પણ વિચિત્ર લોકોના દેશમા ગુનિવર સફર કરી આવે છે ગુનિવરની હથેળીમા વિનિપુગિયનો બેસતા અને બ્રોમડિગનેગિયનોની હથેળીમા ગુનિવર બેસતો એમ જોઈએ, આ પુસ્તક કથાક્ષાદિ થયા ઉત્કૃષ્ટ ગણાય છે ગુરોપની સામાજિક અને રાજદારી સંસ્થાઓ મુલ્કીઓના કાવાનાવા રાજ્યવિસ્તારની

તેને ચૂંટીઓ ભરતા, ભારતા, લોકી કોલ્લા, — પણ ઓબડિંગનેગિયનેને કંઈ થતું કે? તેમને તો એ ગલીપચી લાગતી. એ જ રીતે આપણે વર્તવાનું છે. મને ખરેખર, દક્ષિણ આફ્રિકામાં મીર આલમે ધા કરેલા તે જરાય લાગ્યા નહોતા, તે આ જ વૃત્તિને લીધે. અંગ્રેજ સરકારનો એકે ધા હું નથી ગણકારતો તે પણ આ જ વૃત્તિને લીધે. અને તેથી જ મને તેના તરફ તિરસ્કાર નથી થતો.”

‘મારું’ અંતરે તો આ ઉદ્ધર્યરિત આત્મા તરફ પૂજ્યથી ઊભરાઈ રહ્યું હતું પણ બહાર પણ તે પ્રગટ કર્યા વિના રહેનાયું નહીં. મને પ્રેમાશ્રુ આવ્યાં. હું નમીને બોલ્યો: “મને ક્ષમા કરજો. મારો તિરસ્કાર પણ ગયો એટલી ખાતરી આપું?”

હોનિમેનને દેશપાર. એ વિષે લોકને સંદેશો. ઘણાં માણસો આ બાબતમાં બાપુના ઉદ્ધારો સાંભળવા રેવાસંકરભાઈના મકાનમાં ઉત્સુક થઈને બેસી હતાં. બાપુએ લોકોને સંબોધીને પત્રિકા લખાવી. પછી પણ રોજ કેટલાક દિવસ સુધી, લોકોને પત્રિકાઓ દ્વારા સરસ લોકશિક્ષણ આપ્યું. [એ બધી પત્રિકાઓ પરિશિષ્ટ ૩માં આપી છે.]

[આની સાથે છૂટા કાગળમાં મહાદેવભાઈની એક નીચે પ્રમાણેની નોંધ છે. તેના ઉપર તારીખ નથી પણ આ દિવસો દરમ્યાનની એ લાગે છે. બાપુજીને મુબઈના પોલીસ કમિશનર સાથે થયેલી વાતચીતનો સાર તેમાં છે.]

શરૂઆતમાં કમિશનર ડહાપણ કરીને કહેવા લાગ્યો કે ગવર્નરે મને પૂછ્યું કે હોનિમેનને પકડીએ તો કાંઈ અશાંતિ થાય કે? મેં જવાબ આપેલો કે: “ગાંધી ધાર્મિક માણસ છે એટલે દેશના બધા હિંદુઓ એને માટે ઊલટે, હોનિમેનને માટે તેમ થવાનો સંભવ નથી.” બાપુએ એને જવાબ આપ્યો: “એ તો સત્યાગ્રહ ન હોત તો તમે બધા ખાડ ખાત, અને સત્યાગ્રહના વખત વિના કેઈ બીજો વખત એને પકડ્યો હોત તોપણ તમે ભેઈ લેત. મુબઈમાં ખુનામરકી થાત, દેશમાં ગંજલર સભાઓ થાત, અને તમને વર્ષદહાડા સુધી જપવા દેત નહીં. પણ એ બધું દામમાં રહ્યું છે તે સત્યાગ્રહને લીધે. હા, લડકો હિંદુસ્તાનમાં સળગાવનાર સત્યાગ્રહ છે એ વાત પણ સાચી. અને એ લડકો આજે નહીં તો કાલે સત્યાગ્રહ વિનાયે સળગ્યા વિના રહેવાનો હતો?”

લાવસા, હુદ્દો, વગેરે ઉપર સખત હુકમ છે. પુત્તકની ખૂબી એ છે કે તેના કેટલાક ભાગો બાદ કરતા, તેનાં રમૂજ વણનો બાગકો તેમ જ પ્રોટેા બનેને ગમે તેવાં છે.

કમિશનરે પૂછ્યું : “ હોનિ’મેન વગેરેએ અમદાવાદ આશ્રમમાં આવીને સત્યાગ્રહની સૂચના તમને કરી ત્યારે તમે ઉપાડી લીધી કેમ નહીં ? તે વખતે તમારી આશ્રમની મીટિંગમાં શું શું બન્યું તે કહેશો ? ” બાપુએ અથથી તે ધતિ મુઠ્ઠી બંધી હકીકત કહી સંભળાવી. કહ્યું કે “ સત્યાગ્રહની સૂચના તો મેં પેલે જ મુખર્ષિમાં મારી માંદગીની પથારીમાં પડ્યાં પેડ્યાં દીધેલી. એમણે ઉપાડી લીધી. એઓને મેં કહ્યું કે હું અપંગ માણસ પડ્યો, તમારામાં તાકાત હોય તો તૈયાર થાઓ અને એઓ તૈયાર થયા. એ તૈયાર થવામાં હોનિ’મેન, વલ્લભભાઈ, મોહનલાલ પંડ્યા વગેરે બધા આગળ પડ્યા હતા. પણ એ તો એઓનો મારામાં વિશ્વાસ તેથી.”

કમિશનર : “ તમારી સાથે કામ કરનારાઓ કેવા માલ વગરના છે તે બખર છે તમને ? ” બાપુ કહે : “ હા, બખર છે.”

પછી હોનિ’મેન, શંકરલાલ, વલ્લભભાઈ, મોહનલાલ પંડ્યા અને બીજાઓની વાત ચાલી. શંકરલાલ સિવાય બધાની ઉપર એ ખરા હતો. શંકરલાલ વિશે જાણી જોઈને ન બોલતો હોય એમ પણ લાગ્યું. એણે કહ્યું : “ હોનિ’મેન જેવા ચારિત્ર્યશાળી માણસ તમને ક્યાંથી હાથ લાગ્યો ? ” બાપુએ એને બોલતો અટકાવ્યો અને કહ્યું : “ હું એને વિશે કંઈ સાંભળવા માગતો નથી. ખાનગી ચારિત્ર્ય એનું ગમે તેવું હોય, એણે બારે સેવા બંજવી છે.” પેલો જરા હળવો પડ્યો, કહેવા લાગ્યો : “ હું તો ભવિષ્યમાં એ છૂટે થઈને આવે અને એની સાથે તમારે કામ લેવું પડે એ મને ઠીક નથી લાગતું માટે કહું છું.” બાપુ કહે : “ તમારી ઉદારતા માટે ઉપકાર માતું છું પણ મારે એ બખરી બદલોઈનું કશું કામ નથી.” તોયે પેલો બંધ ને રહે, એટલે બાપુએ કહ્યું કે “ સારું ચત્રાવો.” એટલે એણે હોનિ’મેનનું જેટલું કાળું કદાચ તેટલું કાઢ્યું. ‘ઉમરનું’ પણ કાઢ્યું. ઉમર તો હોનિ’મેન કરતાં પણ દુષ્ટ છે એમ બનાવ્યું. જમનાદાસ ચોખ્ખો માણસ છે, પણ એ તો વિચાર વિનાનો છે ૯૦ ૯૦. વલ્લભભાઈનો અમદાવાદની ગરબમાં કાંઈ ભાગ નહીં કે ? મોહનલાલ પંડ્યાનો નહીં કે ? એમ પૂછ્યું. બાપુએ કહ્યું : “ જાંઠાભાર નહીં. એઓએ જે શાંતિમય કામ કર્યું છે તેની તમને ખબર નથી. મોહનલાલ પંડ્યા પણ વલ્લભભાઈ સાથે મારા હાથ નીચે જ ખેડમાં કામ કરનાર હતા અને સત્યાગ્રહનું રહસ્ય સમજનારા એઓના જેવા કોઈ નથી.” ઉમરની વાત પાછી નીકળી : ઉમરને માટે તો કેટલાક કાળનું ઝેર હશે એમ લાગ્યું. બાપુએ કહ્યું કે “ મારી પાસે ઉમર વિશે સાંભળવું છે ? ” પેલો કહે : “ હા.” બાપુએ કહ્યું : “ કરાણવિપનિનો બુદ્ધિમાન છોકરો - કદાચ જરા સ્વચ્છંદી હોય. પણ એના જેવા સુંદર માણસ મુખર્ષિમાં શોધ્યો જરૂર એમ નથી. એને માટે તમારા હૃદયમાંથી

કોઈ પણ કોટા હોય તે કાઢી નાખજો તમારે તમારા હૈયામા એને માટે ખૂણો કાઢવો જોઈએ ” પેનો કહે “ ખૂણો તો તમે ઉત્પન્ન કરી આપો તમારે ”

એણે જાણુ પોતાના સિદ્ધાંતની વાત કરવા લાગ્યા , કહ્યું “ મારી આગળ આવી વાત કરવી મિથ્યા છે હું તો સુધારક રહ્યો ને ત્રાસવાદીઓને પણ ભેગા કરનારો માણસ રહ્યો હું તો તે બધાને સુધારી લઈશ, મેં ધણાને સુધાર્યા છે ” પેનો કહે , “ ત્યારે તમારે તો પોલીસ મોનીસની જરૂર નહીં ” બાપુ કહે “ શું ઝડુ ? તાર રેલવેને જેમ આવશ્યક અનિષ્ટ તરીકે નિભાવી લઉં છું તેમ પોલીસને પણ આવશ્યક અનિષ્ટ ગણુ છું તમાગ આદર્શોમા અને મારા આદર્શોમા આસમાન જમીનનો ફરક છે આપણો કથા મેળ ખાય ? તમે તો પશુમગને પૂજનારા છો, સુદને પરમેશ્વર માનનારાઓ હું જો લીંગ ઓફ નેશન્સમા હોઉ તો તમારી મશીનગન, એરોપ્લેન, સમમરીન બધું નાશ કરાવું, અને એવો દરાવ કરાવું કે જેને લડતુ હોય તે લાગીઓથી લડે ”

કમિશનર “ તમને તમારા માણસોએ છેનર્ચા હોય એમ તમને નથી લાગતું ? ” બાપુ કહે “ ના મારી જિંદગીમા મને છેતરનાર માણસ મારો એક માગસ્ટ્રેટી હતો બાકી તો જે છેતરવા ગયાં છે તે પછડાયા છે અને મારી માફી માગી છે અને છેતરતા હોય તોને શું ? વનલમાઈ બનેને મને છેતરતા હોય છેતરતો તો તુક્તાન તમને છે કમિશનર “ ખેડવાળાઓનો અમદાનાદમા ખૂબ લાગ નહીં કે ? શર્મા ૨૦૦ માણસ લઈને અમદાનાદ નહીં ગયેનો કે ? બાપુ કહે ‘ મિન ન લાગ નહીં , શર્માની મને જરાયે ખબર નથી પણ એ બધો માણસો લઈને ગયેનો એ વાત જૂની છે ”

સી આર્થ ડી ના સુપરિન્ટેન્ડન્ટ મિ કરી સાથે જ બેઠેલા હતા તેમણે પૂછ્યું “ રોને એક વિષે તમારા વિચારો જાણુ તમા માથુ છું ” બાપુ કહે “ કોરો રોને એક, સમગ્રતુ ” પુસ્તક કાઢ્યું તેના ઉદ્દેશની ઉપર જ બાપુએ તો બાપુ આપ્યું “ તમારામાના ધણા વિધિનિરોધ વિનાના હોય છે, અછત વિનાના હોય છે તેઓ જ નહીં કરનારા કે કથા ગુના થાય છે અને કથા નહીં ? અને ન્યા વિધિનિરોધ વિનાના અને અછત વિનાના બને ભેગા થયેના હોય ત્યાં રો જાહેર જ આજે કેવી ? તમે રો એક માણસો છે કે બધા જાઓ પણ વળ ની છેડે તમારી ઉપર શી ગીતે વિશ્વાસ રાખી રહાય ? ” આ બધું સાંભળીને પેના ચોક્કા અને કહ્યું કે “ હવે તો વધારે વિચાર કરીને અમે તમારી સાથે રોને કાપદાના અબધમા તમારાર પ્રશ્ન, ખરું તમને સમગ્રની શક્ય કે રોને કાપદાના અબધમા સમ્યાગ્રહ કરીને તમે ભારે જૂન

ખાધી છે.” બાપુ કહે : “હું સમજવાને તૈયાર છું.” ગેલો કહ કે “હા, તમ જૂલ કપૂલ કરનારા તો છો એ અમે સમજીએ છીએ.”

આવી રીતે ગાંધી ભારી હસતા હસતા છૂટા પડ્યા. બાપુને આનું તાત્પર્ય એટલું લાગે છે કે ઉપરની વાતમાં આવેલા બધાઓને પકડશે અને એમને પોતાને એક નિરુપદ્રવી પાગલ તરીકે હાલ રહેવા દેશે. પછી એ નિરુપદ્રવી પાગલ પણ ઉપદ્રવકર્તા થઈ પડે તો તેને પૂરશે. બેઈએ છીએ એ લોકોની મુશ્કેલી બર આવે છે.

‘કોનિકલ’ ઉપરના ‘મેન્સરશિપ’ (ગપતો)ના હુકમો લઈ લેવામાં આવે તો બાપુએ તંત્રી થવાનું કબૂલ્યું છે. પડિતજી આ બાબત ગવર્નરની સાથે મસલત કરવા ગયા છે. પણ એક મુશ્કેલી છે. ‘કોનિકલ’ની જામીનગીરી જપ્ત કરી છે અને બાપુ કાંઈ જામીનગીરી આપીને પત્ર નહીં ચલાવે. એટલે સંભવ છે કે ‘યંગ ઇન્ડિયા’ને * દૈનિક બનાવીને બાપુ તેને ચલાવવા માડે.

ચંદ્રશંકર પંડ્યાનો આશ્રયી તા. ૧૮-૪-૧૯૨૦નો પત્ર : “‘ગાંધીજીને ચરણે’ એ નાનકડું ગીત આ સાથે મોકલું છું. એ કાળો કાષ્ઠો ન હોય, એની બિચારાની આંખે તો સત્યાગ્રહ ન કરોને ?”

[સત્યાગ્રહી ગીત]

ચરણે ગાંધીજીને શિર ઝૂકીએ,	
શિર ઝૂકીએ, — દિવ ઝૂકીએ.	ચરણે
સરકારે કાળા કાચદા કીધા,	
લોક પુકારે લક્ષ ન લીધા,	
પીડા પ્રજાની હવે કયાં જઈ કહીએ ?	ચરણે
બ્રિટિશ લોકમાં શ્રદ્ધા જ રાખી,	
દિવ બિચારું થઈ ગયું ખાખી,	
મૂળા મારો તે હવે કયા સુરી સહીએ ?	ચરણે
મિતવારી ચાકચા, ઉઠામો ચાકચા,	
કોના ઉપાયો કામ ન લાગ્યા,	
સત્યાગ્રહનું હવે મત આદરીએ.	ચરણે

* આ ‘યંગ ઇન્ડિયા’ મુંબઈમાં નીકળતું સાપ્તાહિક હતું. એક સિન્ડિકેટ તે ચલાવતી. તેના મુખ્ય કર્તાહતાં શ્રી રાકરવાળ બેકર અને ઉમર સોબાની હતા. હોનિમેનના પકડાયા પછી તેમણે આ પત્ર બાપુને સોંપ્યું અને ‘કોનિકલ’ની ખોટ કાંઈક પૂરી કરવા સારૂ અકવાડિયામાં બે વખત કાઢવાનું નક્કી કરવામાં આવ્યું. મેથી ઓક્ટોબર સુધી એ પત્ર મુંબઈમાં ચાલ્યું. સાતમી ઓક્ટોબરથી તેને સાપ્તાહિક બનાવીને અમદાવાદમાં નવજીવન મુદ્રણાલયમાં છાપવાનું રાડ કર્યું.

આપી રહી ચારે બાજુ નિરાશા,
અનાથ દિ'દની એક જ આશા,
આધી મહાત્માનું શરણ જ લઈએ.

-ચરણે

એને ઉત્તર :

“તમારો કાગળ વાંચીને તો હું બહુ રાજી થયો. કારણ કે તમારી તબિયત ફેરી છે તે જાણવા હું ઈતેમર હતો. એટલું બધું તમને થું દર્દ છે જે હજી સુધી તમે સાગ્ન થતા નથી? આગ્રામાં કયુની બાથ આપનાર એક સંસ્થા છે. પંડિત હૃદયનાથ કુંઝરુ મારી પાસે તેનાં બહુ વખાણ કરતા હતા. તમે આગ્રામાં જ છો એટલે ત્યાં જઈ થોડા કયુની બાથ લેશો તો કદાચ ઠીક થાય ખરું.

“તમારું કાન્ય સુધારવાને સારુ પાછું મોકલું છું. તેમાં તમારી પ્રીતિ ખૂબ જોઈ છે, પણ તમારી પાસેથી અને તેમાં માંદાની પાસેથી જે વધારેની આશા રાખું છું. કામદાને સારું ‘કાળો’ વિશેષણ કાઢી ખીલું વાપરો. બલે ‘આકરો’ ફેલો. ‘કાળો’ તે શબ્દ ક્રોધસૂચક છે. લાપા પણ સત્યાગ્રહને શોભાવનારી જોઈએ ને? ‘બ્રિટિશ લોકમાં શ્રદ્ધા જ રાખી’ એ વિચાર સત્યાગ્રહને વર્ણવતાં ચરચાને છે. આપણે બ્રિટિશમાં શ્રદ્ધા રાખવામાં કાંઈ દોષ નથી કીધો, આપણે આપણા પોતાનામાં શ્રદ્ધા ન રાખી એ દોષ ક્યો છે. જે પોતાને મદદ કરે છે તેને જ ઈશ્વર મદદ કરે છે, તેવું જ બ્રિટિશનું છે. બ્રિટિશ કાંઈ ઈશ્વરથી વધી જાય? મૂંગા મારો સહન કરવા એ તો સત્યાગ્રહીનો મંત્ર છે, પણ તે દુઃખનિવારણની ખાતર. સત્યાગ્રહ વિષે કાન્ય લખતાં મિતવાદી વગેરેનો મુકાબલો હું તો ન કરું. મારી છેલ્લી પત્રિકા મોકલું છું. તે વાંચી જાઓ અને પછી સ્વયં અહિંસાની અપાર શક્તિ સૂચવનારી, સવિનય ભંગ અને અજ્ઞાનમય ઉદ્ધત ભંગ વચ્ચેનો ભેદ સૂચવનારી, કઠીઓ સરસ્વતી દેવી તમને સુઝાડે અને તમે આપી શકો તો આપો એમ ઇચ્છું છું.

“તમારો પત્ર ફરી વાંચતાં જોઈ છું કે તમે તમારા કાન્યની પ્રત્યે પણ સત્યાગ્રહનો ડર ગણ્યો હતો. ડર તો લગભગ સાચો પ્રકાર જોવા જેવું થયું છે. પણ હશે. સત્યાગ્રહી બિચારો શું કરે? મારા હાથ ‘મેને પૂરું કામ નથી આપી શકતા, મારી નો આ કાળજી નું આરે નહીં સમજતા.’ ખીલું પાઠ્ય આપતાં ઉતાવળ કરવાની કશી જરૂર નથી. તમારી તબિયત સંભાળીને જ લખજો. A thing of beauty is a joy for ever (સૌન્દર્ય પૂર્ણ કૃતિ એ શાશ્વત આનંદ (નો વિભવ) છે.) એ અમર વાક્ય લખતાં પહેલાં ‘કીટસને કેટલો બધો વખત ગયો હતો?’

[નીચેનું મહાદેવભાર્ગના અક્ષરનું આપુજના ઉદ્દગારનું તારીખ વિનાનું ઠંચણ દ્રશ્ય કાગળ પર છે તે પણ અહીં જ આપણું ઠીક છે.]

ધર્મ અને અધર્મ વચ્ચે યુદ્ધ ચાલી રહ્યું છે. હોર્નિંગેનની અલૌકિક સેવા, 'કોનિકલ'ના લખાણમાં રાપ છતાં હું કહેતો કે એણે બળવેલી સેવા કોઈએ નથી બળવી. ખરું વૃત્તવિવેચન એ સમજેલો. ભારે ઘટ બધાને આપી છે. એની એવી સેવા માટે શું કરીએ? ઉપવાસ. હું થરથરી રહ્યો. ધધેા તો એ જ કરાવેા રહ્યો. આ મહાયુદ્ધમાં આપણે જેમ જેમ એ કરતા રહીશું તેમ તેમ આપણે ચઢતા રહીશું. આપણને બધાને વીણી વીણીને લઈ જાય તોપણ શું? આપણને મારે તો તો બહુ સરસ. પણ એ ખ્રિસ્તિય હાડમાં નથી. હોર્નિંગેનને દુઃખ નહીં દેવાના. એ તો પોતાનો કઠો ખરો પાડવા માગે છે. એને આપણે બતાવવું છે કે આપણે એ નથી ખરો પાડવા દેવાના. ઉપવાસ એ મનની સ્થિતિ છે. હોર્નિંગેનના જેવો બીજો કોણ હશે? અત્યારે આપણે ભારે તાલીમ લઈ રહ્યા છીએ. લોકોને આપણે સમજાવી શકીએ કે આ મહાદારુણ પણ ધર્મયુદ્ધ છે. રોલેટ કાયદા તો કયાયે રદ થશે. સરકારને આપણે પડકાર આપવાનો છે. મેં તો કોંગ્રેસ કમિટીની સામે પણ ત્રણ બાબતો મૂકી દીધી. પણ બાય બીડતાં પહેલાં પ્રજાને સમજાવી દેવું જોઈએ કે શાંતિ ભારે જાળવવી જોઈશે. હિંદુમુસલમાન એકતા માટે કોઈ પણ દરાવ ન કરે પણ પોતાની તૈયારી પૂરી રાખે. ઇમાદત કરે તો ચોખ્ખો વિજય જ છે. પણ હિંદુસ્તાન પૂરેપૂરું સમજી જાય તો સરસ. જૂન ખેંચવામાં ઉપવાસ નથી, પણ એની પાછળ જે ઇમાદત રહેલી છે, પ્રાર્થના રહેલી છે, તેમા છે. પ્રાચીન ખુદારો શું છે? જૂના વખતમાં લડતા પણ લડવાની હંમેશા તૈયારીમાં નહોતા રહેતા. મુગ્ધાઈને સમયે પણ એટલો ઉત્પાત ન હતો. એની તલવાર ભુકી હતી. કોઈ એને મારે શોધ કરનાર પણ નહોતા પડ્યા. આપણને યુદ્ધની જંગલી દશામાંથી નીકળવાની ઇચ્છા હતી ત્યારે આ લોકો તો એમાં જ મોટાઈ માની રહ્યા છે. પ્રો. વિલ્સનના વાક્યને હું જૂની શકતો નથી. હિંદ એની સાથે રહેવાનો નિર્ણય કરે એ ખુશ્ખોની સાથે રહેવા કરતાં મને સારું ન લાગે.

મુખર્ષિ : એંડ્રુનો કાગળ. ત્રત સંબંધી તકરાર. મેં મારી જિંદગીમાં

નાનપણમાં બે ત્રતો લીધેલાં તે છોડવાં પડેલાં

૪-૫-૧૯

તેનું મને કેટલુંક દુઃખ રહ્યું. ત્રતો વિકાસને બાધક

છે, ઇંગ્લેન્ડ. પંજાબની સ્થિતિ સંબંધી, હકીકત.

એને ઉત્તર :

૧ “પ્રિય ચાલી,”

“તમને એક પુસ્તક લખી મોકલવા જોડેલો મને વખત નથી. માત્ર કાગળથી મને સંતોષ નહીં થાય. પ્રત સંબંધી તમારા વિચારો જૂનજરેલા છે એમ હું બતાવી શકું-એ વિષે મને છાંટાભાર શંકા નથી. રામના આચરણનો તમે જે અર્થ કરો છો એ બતાવે છે કે એ વસ્તુ તમે ખરાબર સમજ્યા નથી. અને બાઇબલનો જે ફકરો તમે ટાંક્યો છે એમાં ‘sawear’નો શો અર્થ થાય છે ? એ ફકરાનો તમે કરેલો અર્થ ખોટો ન હોય ? મને તો લાગે છે કે ઈશુનું આખું જીવન એક સીધુંસાદું પ્રત જ હતું, જેમાંથી કોઈ કુન્નવી સત્તા તેને ચંગાવી શકે એમ નહોતું. તમારા કાગળમાં તમારાં બે પ્રતોનો તમે ઉલ્લેખ કર્યો છે એ તો પ્રતોની વિડંબના છે. એવી વસ્તુનાં પ્રત જ ન લેવાય. માથુસ પોતાના સરજનહાર આગળ બિમોરદીને શું કામ એમ ન કહી શકે કે ‘હે પિતા, તારી મદદથી હું કદી જૂઠું નહીં બોલું ?’ પણ મારા સરજનહાર આગળ બિમીને હું એમ ન કહી શકું કે ‘અમુક કે તમુક સમાજ મા મંડળનો હું કદી ત્યાગ નહીં કરું.’ મારી વાત હું ખરાબર સ્પષ્ટ ન કરી શક્યો હોઉં, પણ તમે કબૂલ કરશો કે મેં પૂરા નિખાલસપણે વાત કરી છે. અને જ્યાં પ્રેમ છે ત્યાં બીજું શું ચર્ચ શકે ?

“તમે ખાતરી કરી લીધી કે ફટકા શા માટે મારવામાં આવ્યા હતા ? હુંએ જાણવા ઇચ્છું છું.

“લેખો અગાઉથી ‘સેન્સર’ કરવાના (તપાસી જોવાના) હુકમને લીધે ‘કોનિકલ’ બંધ રાખવામાં આવ્યું છે. તેથી ‘યંગ ઇન્ડિયા’ અહવાડિયામાં બે વાર કાઢવામાં આવે છે. આગળ ઉપર એને દૈનિક પણ કરવામાં આવે. મારી દેખરેખ નીચે એ છપાવાનું છે. એમાં લખવાનો વખત કાઢી શકશો ? સ્વદેશી, હિંદુ-મુસલમાન એકતા, સ્વમાયદ, રોલેટ કાયદા, એવા વિષય ઉપર તમે લખી શકો છો.

“તમે રાસત સૂચવી છે કે ધારાસભાની અગાઉથી મંજૂરી લીધા સિવાય તેજો, અસહ, ન. મટવામાં. આલે, એ. મરતે, પણ, એસે. ગેલેટ. મણદા. સ્વીકારવા. તૈયાર નથી. એનો દુરુપયોગ ચર્ચ શકે એમ છે એટલે જ અમારો વંધા નથી. અમારો વંધા તો એમાં ગણાવેલા ગુનાના કેસો ચલાવવાની જે નેહુકમી પદ્ધતિ એમાં રાખવામાં આવી છે તેની સામે પણ છે. માની લીધેલા અરાજકવાદીના કેમની ઝડપી (સમરી) સુનાવણી થાય અથવા દબસાફની ચોકસાઈ

ખાતર રાખવામાં આવેલા અંકુશોને ફગાવી દેવામાં આવે એવી ખાસ રીતે કામ ચાલે અથવા સામાન્ય કાયદા પ્રમાણે પણ અસાધારણ સત્તાઓ આપીને કામ ચલાવવામાં આવે, એ બધાની હું વિરુદ્ધ છું. અપવાદરૂપ પરિસ્થિતિ માટે અપવાદરૂપ સત્તાઓ અનામત રાખવામાં આવે છે. પણ એવી પરિસ્થિતિ જાળી થશે એમ અગાઉથી માની લઈને તેને પહોંચી વળવાની ખાસ છૂટો વહીવટી અમલદારોને આપવી જોઈએ નહીં.

“જ્યાં સુધી જરૂર હોય ત્યાં સુધી શ્રદ્ધાનંદજીને પડખે તમે રહો એવો મારો આગ્રહ છે. ત્યાંથી છૂટો ત્યારે અહીં આવો એમ હું ઇચ્છું છું, જેથી આપણે આખી પરિસ્થિતિનું સિંહાવલોકન કરી શકીએ.

“આ ખુનામરકી, જોરજુલમ, લશ્કરી કાયદો, લશ્કરી ઢબે સગ્નઓ, એ બધાની વચ્ચે પ્રેમનો કાયદો પૂરેપૂરો પ્રવર્તતો દેખાય છે. તેની પાર વિનાની સામિતીઓ મળ્યાં કરે છે.

“તમને અને સ્વામીજીને પ્યાર.

સદનો તમારો
મોહન”

મોહાના અમદુલ ખારીને કાગળ લખ્યો :

જ “મને લાગે છે કે ઇસ્લામી સવાલો ઉપર મુસ્લિમ મત બરાબર સંગઠિત નથી. દરેકને લાગણી ખૂબ થાય છે પણ કોઈ તકેશુદ્ધ અને સર્વસંમત નિવેદન કરતું નથી. હું ઇચ્છું છું કે ઉલેમાઓ એવું કાંઈક કરે. એ ઉદ્દેશ અથવા અર્થની ભાષામાં થાય તેની કશી હરકત નથી. એનો ચોક્કસ તરજુમો સહેલાઈથી થઈ શકે. બન્ને કોમો વચ્ચેના વિખવાદનાં કારણોની તપાસ કરવા અને બન્ને વચ્ચે કાયમી એકતા સ્થપાય એવા ઉપાયો સૂચવવા હિંદુ-મુસલમાનોનું મિત્ર પંચ નિમાવું જોઈએ એ તમારો વિચાર મને ખાહુ ગમે છે. પણ મને એમ લાગે છે કે આ તેને માટે યોગ્ય અવસર નથી. અત્યારે તો સૌની શક્તિ રોલેટ કાયદા, ઇસ્લામી પ્રશ્નો અને રાજદ્વારી સુધારા ઉપર કેન્દ્રિત થયેલી છે અને એ જ બરાબર છે. આખા હિંદુસ્તાનને સંતોષ થાય એવી રીતે આ પ્રશ્નોનું નિરાકરણ લાવવાની ક્રિયામાં જ આપણે વધુ નજીક આવીશું એ સંભવિત છે. આ પ્રશ્નોનું નિરાકરણ આવી જાય ત્યાર પછી તમે કહો છો તેવું પંચ વધારે અસરકારક કામ કરી શકે.”

આજે ગાઈડરને પણ અમદાવાદના ભાષણમાં વાપરેલા શબ્દોના સંબંધમાં કાગળ લખ્યો.

એને ઉત્તર :

૧ “ પ્રિય આલી”,

“તમને એક પુસ્તક લખી મોકલવા ગેટલો મને વખત નથી. માત્ર કાગળથી મને સંતોષ નહીં થાય. વ્રત સંબંધી તમારા વિચારો જૂલબરેલા છે એમ હું ખતાવી શકું એ વિષે મને છંદાણાર શંકા નથી. રામના આવરણને તમે જે અર્થ કરો છો એ ખતાવે છે કે એ વસ્તુ તમે ખરાબર સમજ્યા નથી. અને બાઈબલનો જે ફકરો તમે ટાંક્યો છે એમાં ‘suffer’નો શો અર્થ થાય છે ? એ ફકરાનો તમે કરેલો અર્થ ખોટો ન હોય ? મને તો લાગે છે કે ઇશુનું આખું જીવન એક મીઠુંસાદું વ્રત જ હતું, જેમાંથી કોઈ દુન્યવી સત્તા તેને ચંગાવી શકે એમ નહોતું. તમારા કાગળમાં તમારાં બે વ્રતોનો તમે ઉલ્લેખ કર્યો છે એ તો વ્રતોની વિડંબના છે. એવી વસ્તુનાં વ્રત જ ન લેવાય. માણસ પોતાના સરજનદાર આગળ જિભો રક્ષીને શું કામ એમ ન કહી શકે કે ‘હે પિતા, તારી મદદથી હું કદી જૂઠું નહીં બોલું ?’ પણ મારા સરજનદાર આગળ જિભીને હું એમ ન કહી શકું કે ‘અમુક કે તમુક સમાજ યા મંડળનો હું કદી ત્યાગ નહીં કરું.’ મારી વાત હું ખરાબર સ્પષ્ટ ન કરી શક્યો હોઉં, પણ તમે કપૂલ કરશો કે મેં પૂરા નિખાલસપણે વાત કરી છે. અને જ્યાં પ્રેમ છે ત્યાં ખીજનું શું થઈ શકે ?

“તમે ખાતરી કરી લીધી કે ફટકા શા માટે મારવામાં આવ્યા હતા ? હુંએ જાણવા ઇચ્છું છું.

“લેખો અગાઉથી ‘સેન્સર’ કરવાના (તપાસી જેવાના) હુકમને લીધે ‘કોનિકલ’ બંધ રાખવામાં આવ્યું છે. તેથી ‘યંગ પ્રિન્ડિયા’ અક્ષવાક્યામાં બે વાર કાઢવામાં આવે છે. આગળ ઉપર એને દૈનિક પણ કરવામાં આવે. મારી દેખરેખ નીચે એ છપાવાનું છે. એમાં લખવાનો વખત કાઠી શકશો ? સ્વદેશી, હિંદુ-મુસલમાન એકતા, સ્વયાચ્ચક્ર, રોલેટ કાયદા, એવા વિષય ઉપર તમે લખી શકો છો.

“તમે શરત સૂચવી છે કે ધારાસભાની અગાઉથી મંજૂરી લીધા સિવાય નેત્રો, અમલ, ન, મુદત્તામાં આપે, એ. શરતે. પણ અમે, રોલેટ કાયદા અપરિચિત, તૈયાર નથી. એનો દુરુપયોગ થઈ શકે એમ છે એટલો જ અમારો વાંધો નથી. અમારો વાંધો તો એમાં ગણાવેલા ચુનાના કેસો ચલાવવાની જે જોહુકમી પદ્ધતિ એમાં રાખવામાં આવી છે તેની સામે પણ છે. માની લીધેલા અરાજકવાદીના કેસની ઝડપી (સમરી) ચુનાવણી થાય અથવા ઇનસાફની ચોકસાઈ

ખાતર રાખનામા જુાવેલા અકુશોને ફગારી દેવામા આવે એની ખાસ રીતે કામ ચાલે અથવા સામાન્ય કાયદા પ્રમાણે પણ અસાધારણ સત્તાઓ આપીને કામ ચલાવવામા આવે, એ બંધાની હું વિરુદ્ધ છું અપનાદરૂપ પરિસ્થિતિ માટે અપનાદરૂપ સત્તાઓ અનામત રાખનામા આવે છે પણ એની પરિસ્થિતિ જાતી થશે એમ અગાઉથી માની લઈને તેને પહોંચી વળવાની ખાસ છૂટો વડીનટી અમલદારોને આપી જોઈએ નહીં

“જ્યા સુધી જરૂર હોય ત્યા સુધી શ્રદ્ધાનંદજીને પડખે તમે રહો એવો મારો આગ્રહ છે તૈયારી છૂટો ત્યારે અહીં આવો એમ હું ઇચ્છુ છું, જેથી આપણે આખી પરિસ્થિતિનું મિહાનલોખન કરી શકીએ.

“આ ખુનામરકી, જોરજુલમ, લશ્કરી કાયદો, લશ્કરી લેખે મળ્યો, એ બંધાની વચ્ચે પ્રેમનો કાયદો પૂરેપૂરો પ્રતર્ત્તો દેખાય છે તેની પાર નિનાની આમિતીઓ મળ્યાં કરે છે

“તમને અને સ્વામીજીને ખ્યાર

સદાનો તમારો
મોહન”

મૌવાના અમદુલ ખારીને કાગળ લખ્યો

જ “મને લાગે છે કે ઇસ્લામી સલાહો ઉપર મુસ્લિમ મત મરામર સંગ્રહિત નથી દરેકને લાગણી ખૂબ થાય છે પણ કોઈ તકેશુદ્ધ અને સર્વસમત નિવેદન કરતું નથી હું ઇચ્છુ છું કે ઉમેમાઓ એનું વાર્ષિક કરે એ ઉદ્દેશ અથવા અરબી ભાષામા થાય તેની કશી હરકત નથી એનો ચોક્કસ તરજુમો સહેનાઈથી થઈ શકે બન્ને કેમો વચ્ચેના મિખરાદના કારણોની તપાસ કરના અને બન્ને વચ્ચે માયમી એમ્તા ગ્રથપાય એવા ઉપાયો સૂચવના હિંદુ મુસનમાનોનું મિશ્ર પચ નિમાવું જોઈએ એ તમારો નિચાર મને ખાહુ ગમે છે પણ મને એમ લાગે છે કે આ તેને માટે યોગ્ય અવસર નથી. અત્યારે તો સૌની ગમ્તિ રાવેટ કાયદા, ઇસ્લામી શ્રોતો અને રાજદ્વારી મુધારા ઉપર કેન્દ્રિત થયેલી છે અને એ જ ખરામર છે. આખા હિંદુસ્તાનને સતોષ થાય એની રીતે આ પ્રશ્નોનું નિરાકરણ લાવવાની ક્રિયામા જ આપણે વધુ નજર આવીશુ એ સંભવિત છે આ પ્રશ્નોનું નિરાકરણ આની જામ ત્યાર પછી તમે કહો છો તેવું પચ વધારે અસરકારક કામ કરી શકે”

આજે ગાર્ડિયને પણ અમદાવાદના ભાવજીમા વાપરેના સમ્બોના સંબધમા કાગળ લખ્યો

મગનલાલભાઈને લખ્યું :

“સ્વદેશી દિલ્લિયાત્ર ધણું જો પકડશે પણ આપણે તૈયાર નથી એ ભારે
બગતરા થઈ ગયેલી છે. સગ કાઝવભાઈ સાથે વાન

૫-૫-૧૯ ક્યાં પગી એક વસ્તુ મને હસી ગઈ છે, તે એ કે
મોટામાં મોટી સ્વદેશી અગામી સ્વદેશી કાપડ પેલ

કગમાં રહેતી છે. એટલે હું તો આપણી પ્રથમ સ્થિતિ ઉપર આસીને ઊભી
ગયો છું. ઘેર ઘેર આપણે કે કાંતના અને કાપડ વણતા થઈ જઈએ, મારી
અવાક છે કે અંતોક વિગતપુર જાય અને સુતર કાંતના શીખી આવે. જેટલું
સુતર હાથે કાંતેલું પડ્યું હોય તે કપડાનાથ વણારી નાખે. જેટલું બાંધું
કાપડ મિલના સુતરનું અમદાવાદમાં વણારી શકતા હો તેટલું વણાવે દક્ષિણી
સાડીઓ ત્યાં જ વણાય છે, તેમાં મુખ્યત્વે કરીને પરદેશી સુતર અને પરદેશી
વીર વપરાય છે દેશી સુતરની દક્ષિણી સાડીઓ ન ધરાવી શકાય? જાડી થશે
તોપણ દક્ષિણી બહેનો પહેરશે એમ અનંતિકાબહેને મને કહ્યું છે. સ્ત્રીઓને
માર તો આપણે જગતે તૈયાર નથી એવી આપણી કંડાડી સ્થિતિ છે. આ
વિશે જે વિચારો તમારાથી થઈ શકે તે કરજો, કાકા વગેરેને વચાવજો. મારે
માર તો તમારે હાથે કાંતેલા સુતરનાં ધોતિયા વેળાઅર તૈયાર કરવાં જ
જોઈએ આશ્રમમાં સુતર કાંતવાનું કામ થતું જ જોઈએ. માનું હાથ તો
ત્યાં આરનાનું થાય એમ લાગતું નથી.

“તમારી તમિષત સાચવજો”

એ જ દિનમે હરિવાહને પત્ર.

“તમારો કાગળ ચેત્ર વદ ૧૦નો મળ્યો છે મારી તમિષત કાંઈક હવે
ન્યથાવા લાગી છે. મગજ ઉપર ઘણો બોળો રહે છે ઈશ્વરને જ્યાં સુધી આ
દેહ મારફતે કામ લેતું હશે ત્યાં સુધી તે નબાવ્યે જશે મારા વાંચવામાં
“ઇન્ડિયન” નથી આવ્યું અને નથી આવતું મને ત્યાંની કાપડીઓ મોકલ્યા
જરતા હો તો મારું તો ખરું.

“મિસિસ બેસ્ટની સ્થિતિ દયામણી છે એને કાંઈ સજાતું નથી કે શો
રસ્તો લેવો

“રેલેટ મિલ સરકાર નામજૂર કરશે ખરી કે, એવો સવાલ તમારાથી
પુજાય જ કેમ? જ્યાં સુધી સત્યાગ્રહીઓ જીવતા છે ત્યાં સુધી રેલેટ મિલ
કેમ નબી શકે? હું તો માનું છું કે, જે કશી ખુનામરકી નહીં થાય તો
જોવા માસમાં જ રેલેટ મિલ રદ થશે આ ખબર હું કાંઈક જાણું છું તે

ઉપરથી નથી આપતો, પણ મારા સત્યાગ્રહ વિષેના અટળ વિશ્વાસને લીધે આપું છું.

“ભાઈ પરાગજીને મેં રોકેલ જ નથી. કેવળ તેની પોતાની ઉપર મૂકી દીધેલ છે. હવે તો એ મદ્રાસ જવાના નિશ્ચય ઉપર આવી ગયા લાગે છે. પાવર્તીને મદ્રાસ લઈ જવાનો નિશ્ચય ફર્યો છે. તેમાં પણ હું વચમાં નથી આવેલ.

“તમારે દક્ષિણ આફ્રિકા જવું એ મને તો યોગ્ય નથી લાગતું. હું તો એમ ઇચ્છું છું કે તમે બધાઓએ સત્યાગ્રહી નામ ધારણ કર્યું છે તોથી તમે ઓછા નફાથી પણ સંતોષ વાળાને કેવળ સ્વદેશી વેપાર કરો.

“છોકરાંઓ ગમત કરે છે. રાજકોટ કે કલકત્તા બહુ સંભારતાં હોય એમ મેં ન જોયું. તેઓને હવા સહી ગઈ જણાય છે એ મુખ્ય સંતોષની વાત છે. રામીને ઠીક થતું જાય છે, એમ લાગે છે અહીંથી સારામાં સારું ‘જીવન’ તેને સારું મોકલ્યું છે.

“માધવદાસે તમારી નાણાંબીજીની વાત કરી છે. તેણે મારી સલાહ માની છે. મેં એ સલાહ આપી છે કે તમે કોઈની પણ નાણાંની મદદ લીધા વિના ચઢી શકો એમ હું ઇચ્છું છું. મેદની ચંચળવૃત્તિથી તેનાથી વગર વિચાર્યે કામ થઈ જાય, વધારેપડતા વાપદા અપાઈ જાય; તમે સાહસિક રહ્યા, ઘણી ઝડપથી બહુ પૈસા કમાવાનો લોભ રાખો છો; પરાગજીથી બહાર ચળવળમાં પડી ગયા વિના રહેવાય જ નહીં. આવી સ્થિતિમાં તમને ડંભાઈ જતાં વાર ન લાગે એટલે તમે કોઈનાં નાણાં ઉપર ન બૂઝો એ જ હું હંમેશાં ઇચ્છું. વળી મને તો ગમે તે વખતે દેશનિકાલ કરે, કે જેલમાં મોકલે. તે વેળા તમે વેપારમાં નહીં રહી શકો એમ મેં ધારી લીધું છે. એટલે તમારાથી પારકાં નાણાં કેમ મેળવી શકાય? જે દેશમાં અન્યાય ચાલતો હોય ત્યાં ગરીબાઈમાં જ ખાનદાની છે. અન્યાયમાં સીધી કે આડકતરી રીતે ભાગ લીધા વિના અત્માત્મની સ્થિતિમાં ધનસંગ્રહ કરવો અસંભવિત છે.

બાપુના આશીર્વાદ”

“મિ. નિમંજા,

“હજી તો ખરી લડત શરૂ નથી કરી પણ હવે પછી થશે ખરી.

રવિવારે સૌ ઉપવાસ રાખવાના છીએ. તમે પણ રાખો

૬-૫-૧૯

એમ ઇચ્છું છું. ભાઈ હોનિમેન જેને નિમિત્તે ઉપવાસ

કરવાનો છે એનામાં ઘણા ગુણ હતા અને તેણે

હિંદુસ્તાનની ઘણી બારે નોકરી કરેલી છે.

“ધર સારાં ઘરાવવામાં મારા તરફથી તો હવે કર્શાંબે મદદ મળી ચક્રો નહીં. એ, કામ ચિ. શામળદાસનું તથા ચિ. કાકુનું છે. ધનની ઉપર મેં કરો દાવો રાખ્યો નથી.”

“પૂજ્ય બહેન* અને તમે બંને આશ્રમમાં રહો અને મારાં કામમાં મદદ કરો તેના જેવું મને બીજું શું વડાનું લાગે? પૂજ્ય બહેને તો પોતે આશ્રમમાં અનુભવ લીધો છે કે સૌ તેમને અધર ઉપાડી લેતાં હતાં, સૌ માન આપતાં હતાં. અને હું પોતે તો હંમેશાં સવારે તેનાં દર્શન કરીને મારી માતૃશ્રીનો ચહેરો વાદ કરતો, મારા બાપનો ચહેરો પણ વાદ કરતો, અને મને પવિત્ર થયેલો ગણતો. તમે બંને જેટલાં બને તેટલાં વહેલાં આશ્રમમાં આવી જાઓ એ હું ઇચ્છું છું. તમે પોતે વલુવાનું કામ, સુતર કાંતવાનું કામ સારી રીતે શીખો એ મારી ભારે તીવ્ર ઇચ્છા છે. એ કામ ધાર્મિક અને પવિત્ર ગણ્યું છું. અન્નદાન અને વસ્ત્રદાન આપણામાં ભારે દાન ગણાય છે. જે પુરુષ કે સ્ત્રી પ્રજાને અર્થે વસ્ત્રો પેદા કરે તેને અતિશય પુણ્ય થાય છે એ મારી ખાતરી છે. . . .”

અમદાવાદથી મુંબઈ જતાં ટ્રેનમાં.

“ભાઈશ્રી પ સાકરલાલ,

૧૯-૫-૧૯

“મારી ધારણા કરતાં આ કાળજી તમને કાંઈકે

મોઝી લખાય છે. ભાઈઅમૃતલાલની હું શોધખોળમાં

છું. જૂન મહિનામાં ત્યાં મામા પહોંચી જશે એવો મને ભરોસો છે, અને મામા બરોબર કામ બજાવશે એમ હું માનું છું. એ નિશાળ સરસ ચલાવવાની આપણામાં શક્તિ આવવી જ જોઈએ.

“તમે જે વ્યાકરણદોષો બતાવ્યા છે એથી તો હું બહુ રાજ થયો છું. એ વિષે ભાઈ મહાદેવ તમને વધારે લખ્યો. હું શુદ્ધ ભાષા લખવા ખૂબ પ્રયત્ન તો કરું છું. પણ દોષો રહી જાય એ તદ્દન સંભવિત છે. કેમ કે જે કાંઈ કાપ્યું ગુજરાતી ઉપર મારો છે તે માત્ર પ્રેમથી મેળવેલો છે. મને ભાષા-જ્ઞાન ખેડવાનો સમય તો મળ્યો જ નથી. ‘શક’ ધાતુનો પ્રયોગ ધરાધાપૂર્વક કરેલો પ્રયોગ છે. નિર્ભય વગેરે શબ્દોના પ્રયોગો ધરાધાપૂર્વક નથી થયા, પણ ભાઈ મહાદેવ તે પ્રયોગનો અચાનક કરતા જણાય છે. તમે બંને જે નિર્ણય ઉપર આવશો તે કબૂલ રાખીને હું સુધારો કરી લઈશ. જ્યાં તમારી વચ્ચે મતભેદ હશે ત્યાં તમારો નિર્ણય મને જ્યાં સુધી વિશેષ જ્ઞાન મળ્યું નહીં હશે ત્યાં સુધી કબૂલ રાખીશ, કેમ કે તમારા નિર્ણયમાં વધારે તટસ્થતા

* બાપુજીનાં મોઝાં બહેન શ્રી રળિયાત બહેન.

દશે એમ હું માનું છું. તમે મારી ભાષામાં સુધારા મૂલ્યવતા જાને, એને હું નિર્મળ પ્રેમની એક નિશાની ગણવાનો છું.

“હવે ભગવદ્ગીતા વિષે જે અર્થ, મેં ક્યો છે તે મેં તેમાં સ્વતંત્ર રીતે ન જોયો હોત તો હું જરૂર એમ કહેત કે નોકે ભગવદ્ગીતા સત્યાગ્રહના સિદ્ધાંતથી વિરુદ્ધ છે, તેમ છતાં એ સિદ્ધાંત જ ખરો છે. ભગવદ્ગીતાનો ધણો જ દુરુપયોગ થાય છે એથી જ મેં કંઈક વર્ણો થયાં જે અર્થનો સ્વીકાર કરેલો છે તે અર્થ સમય-આવવાથી પ્રગ્નની આગળ મૂકવો.

“આતંદ્રશંકરભાઈના અભિપ્રાયને હું ધણું માન આપુ છું. છતાં જો એ પણ મારા મતથી વિરુદ્ધ થાય તોયે મારા કસાયેલા મતને હું ન જ છોડું. ફળ ઉપર આસક્તિ રાખ્યા વિના કર્મ ક્યો જવું એ ભગવદ્ગીતાનો જરૂર આશય છે. તેમાંથી જ હું સત્યાગ્રહ ઘટાવી લઉં છું. જે ફળ ઉપર આસક્તિ નથી ગમતો તે તો પારકાની હત્યા નહીં કરે, પોતાનો ભોગ આપશે. પારકાની હત્યામાં અધીગર્ષ છે, અધીગર્ષમાં આસક્તિ રહેલી છે. આ તો મેં મારી દલીલમાંનું એક બિંદુમાત્ર તમને આપેલું છે. પણ દલીલથી હું તમને કે કોઈને સમજાવવાની ઇચ્છા નથી રાખતો. ઇચ્છા રાખું તોયે શક્તિ હોય એમ હું માનતો નથી. મારી પાસે એના કરતાં બહુ વધારે પ્રમળ શક્તિ છે, અને તે અનુભવ છે. ૧૮૮૬ની સાલમાં મેં ગીતાજીનો પ્રથમ અનુભવ મેળવ્યો ત્યારે જ મને સત્યાગ્રહની ઝાંખી તેમાં થઈ, અને જેમ જેમ હું ગીતાજી વિશેષ વાંચતો ગયો તેમ તેમ ઝાંખી ટીળીને સત્યાગ્રહનું તેમાંથી મને શુદ્ધ દર્શન થયું. સ્પષ્ટ અર્જુનને સમજાવવા સારું કૃષ્ણ જેવો ચતુર માણસ ગીતાનું ડહાપણ ડહોળી નાખે એ તો વાધરી સારું બેંસ મારવા સમાન થાય. એ માન્યતા કૃષ્ણ જે પરમાત્મા હોય તો તેને લાંછન લગાડનારી છે, અને અર્જુન જે અનુભવી અને વિવેકી થોદો હોય તો તેને ગેરમત સાદુ આપનારી છે.

“આ વિચારોને તમે નાખી નહીં દો એ તો મારી ખાતરી છે. પણ તમે તેને પોષજો. વિદ્વત્તાભરી ટીકાની કિંમત એક અદ્યમતિના અનુભવની આગળ બહુ ઓછી છે એમ તો સહેજે કબૂલ કરજો.”

“વહાલાં મણિબહેન,*

“તમારા પિતાશ્રીનો સ્વર્ગવાસ થયો એ મેં કાલે સાંભળ્યું, પણ તમને દિલાસો દેવાને ન આવી શક્યો વહાલાંઓનો વિયોગ હંમેશાં દુઃખરૂપ તો

હાલે જ 'દેહીનાં રનેડી સકળ સ્વારથિયાં, અંતે અગર્ગ રટેગે રે' એવું આપણા એક કવિએ ગાયું છે. એનું નામ હું જૂની ગયો છું દુખ આપનાર વસ્તુ બીડા બિતરીને તપાસીએ તો આપણો પ્રેમ નથી, પણ સ્વાર્થ છે. જે તેમ ન હોય તો 'તો, છૂલું થઈ ગયેના ધરને છોડીને નવા ધરમાં જતી વેળાએ આપણે આનંદ પામીએ છીએ તેમ જ છૂલું થઈ ગયેના દેહને છોડીને એક મિત્રઆત્મા નવો દેહ ધારણ કરે છે તેમાં શોક શો હોય? આ વાત નાની વયે કે મોટી વયે મરનાર બધાને સાંભળ્યા પડે છે અમુક દેહ ક્યારે નકામો થઈ જાય છે તે તો તેનો બનારનાર જ જાણે, એ જાણવાનો આપણને અધિકાર નથી પણ મારે તો તમને આ બધું કહેવાનો વિચાર ન હતો. અત્યારે મારું મન જુદી દિશામાં વર્તી રહ્યું છે, એટલે આટલું લખાઈ ગયું છે મારે કહેનાનું તો આ છે જે ભવ્ય મૃત્યુ તમારું પિતાથીનું થયું છે તેનું બધાઓનું ભયે થાયો એ આપણે ઇચ્છ્યા જેવું છે કેાઈની પણ આકરી લીધા વિના, પોતે દુખ બોગવ્યા વિના, અનાયામે મૃત્યુ પામતા માણસો થોડા જ જોવામાં આવે છે એનાઓમાં તમારા પિતાથીની ગણતરી હમેશા થશે હરેક મૃત્યુનો શોક કરવો એ ફોગટ છે આના મૃત્યુનો શોક તો થાય જ નહીં એટલે તમને હું દિલાસો નથી આપતો, મુનારકાદી આપુ છું "

સુરતના કેટલાક ભાઈઓનો સત્યાગ્રહ વિષે કેટલીક શંકાઓ પૂછનારો કાગળ, તેને ઉત્તર.

૨૦-૫-૧૯

"તમારો પત્ર રખડતો મારા હાથમાં તો આવે જ આવેલો છે. મારી સડીનો લોભ અયોગ્ય છે, એમ હું માનું છું મારી શારીરિક સ્થિતિ એવી છે કે હું બધા કાગળમાં સહી કરી શકતો નથી, અને બધા કાગળો લખાવી શકતો નથી

"જ્યાં સુધી સત્યાગ્રહનું ખડું સંરૂપ હિંદુસ્તાન નહીં સમજે ત્યાં સુધી તમે ઉદાવેલી શંકાઓ બિની થયા જ કરશે, અને તમારે ધીરજ પણ રાખવી જ પડશે

"સત્યાગ્રહ શરૂ થયા પછી ધ્યેયને પહોંચ્યે જ એ બંધ થાય છે. કેટલીક વખતે બધ થવાનો આભાસ આવે છે, પણ તે વાસ્તવિક જોતાં બંધ થયો હોતો જ નથી જે વેળા સત્યાગ્રહ દુરાગ્રહમાં ખપી જવાનો સંભવ હોય તે વેળા સત્યાગ્રહ બંધ રાખવામાં ખરો સત્યાગ્રહ ચાલુ થાય છે સત્યાગ્રહ એવી સૂક્ષ્મ વસ્તુ છે કે ફરી ફરીને સંબોધન કરતા અને અનુભવ લેતા જ કાર્કશ અંશે તેનું જ્ઞાન થાય છે સંજોગોને જેવા હું અત્યારે જોઈ શકું છું તેને

આધારે કાયદાનો ભંગ કરવા ફરી સત્યાગ્રહ જીલાઈમાં શરૂ થવાનો સંભવ છે. તેના પહેલાં પણ શરૂ થવાના પ્રસંગો આવી પડે તો થઈ જાય.

“સત્યાગ્રહનાં કાંઈક સ્વરૂપે ફરી ફરીને મુલતવી રખાય એ સંભવિત છે. ઉપવાસાદિ ધર્મક્રિયામાં કેટલું બળ છે એ તમને સમજાવવું કેટલેક દરજ્જે અશક્ય જોઈ હું. કેમ કે ઉપવાસાદિ તો તમે વરમોથી કરતા જ આવ્યા છો. એ તમે કર્યા હશે. પણ એને વિશે સત્યાગ્રહ હોત તો કેટલુંક તમારે લખવું પડ્યું છે એ લખવાપણું ન રહેત. અને જો તમે આગળ ઉપવાસ કર્યા હોય તેની વચ્ચે અને હોનિર્મનના રીવાજે જે ઉપવાસ તમે કર્યો તેની વચ્ચે કશોયે તંકાવત ન જોઈ શક્યા હો તો મારે કહેવું જોઈએ કે તમે તમારા મનને છેતરેલું છે. મારી ખસસ માન્યતા છે કે આપણામાં જેટલે દરજ્જે સત્યાગ્રહની ન્યૂનતા છે તેટલે દરજ્જે આપણી લડત લંબાય છે. વૈગઝ વિનાનો ત્યાગ એ ત્યાગ નથી. તમારામાંના જેઓએ નોકરી વગેરે સર્વસ્વ ગુમાવ્યું છે તેણે જો ગુમાવતાં કાંઈ મેળવી લીધું ન હોય તો ‘એ ગુમાવેલું’ નિરર્થક છે. જેનાથી નોકરી છોડ્યા વિના રહી જ ન શકાય તે છોડે, તેનું નામ જ નોકરી છોડી કહી શકાય. છોડવામાં દુઃખ થવાને બદલે રસ આવવો જોઈતો હતો. તે છોડનારાઓને નથી આવ્યો એમ જોઈ હું. તેથી જ તમારી દશા ત્રિશંકુ જેવી માનો છો.

“સત્યાગ્રહની તક આપનારો હું કોણ? સત્યાગ્રહી સદાય સ્વતંત્ર છે. મારી સાથે તમે મસલત કરી શકો. સંધનો સત્યાગ્રહ ચાલતો હોય ત્યાં માણસે સંધને વશ વર્તીને કાયદું કરવું જોઈએ એ ખરું છે. પણ સત્યાગ્રહી થયા પછી સત્યાગ્રહ કરવાની તક તો સૌને હ મેશાં આપોઆપ હોય છે જ. જેઓ શંકાશીલ અને ચિંતામય અવસ્થામાં હોય તેઓ સત્યાગ્રહી કેમ ગણાય? સત્યાગ્રહી થવું એ ખાંડાની ધારે ચાલવા જેવું છે.

“આટલું લખતાં છતાં જો તમારી શંકાતું હું સમાધાન ન કરી શકતો હોઉં તો ધીરજ રાખવાની જ હું તો સલાહ આપી શકું. જો સત્યાગ્રહનો ખરો અર્થ કોઈ પણ પ્રકારે જોલમાં જ જવું એટલો જ તમે કરતા હો તો ગમે તે કાયદો ભાંગીને જોલમાં જઈ શકાય છે. એમ જો સત્યાગ્રહ કરી શકાતો હોય તો દરેક કેદી સત્યાગ્રહી છે.

“જેમા નીતિનો ભંગ ન થતો હોય તેવા કાયદાનો સકારણ સવિનય ભંગ એ જ સત્યાગ્રહ હોઈ શકે. એવો ભંગ જો હું તમને બતાવી શકું તો તો હું જ કરી નાખું.”

લાગે જ. ‘દેહીનાં સ્નેહી સકળ સ્વારથિયાં, અંતે અળગાં રહેશે રે.’ એવું આપણા એક કવિએ ગાયું છે. એનું નામ હું ભૂલી ગયો છું. દુઃખ આપનાર વસ્તુ ઊંડા ઊતરીને તપાસીએ તો આપણો પ્રેમ નથી, પણ સ્વાર્થ છે. જો તેમ ન હોય તો ‘તો, છૂટું થઈ ગયેલા ધરને છોડીને નવા ધરમાં જતી વેળાએ આપણે આનંદ પામીએ છીએ તેમ જ છૂટું થઈ ગયેલા દેહને છોડીને એક મિત્રઆત્મા નવો દેહ ધારણ કરે છે તેમાં શોક શો હોય? આ વાત નાની વયે કે મોટી વયે મરનાર બધાને સારું લાગુ પડે છે. અમુક દેહ ક્યારે નકામો થઈ જાય છે તે તો તેનો બનાવનાર જ જાણે, એ જાણવાનો આપણને અધિકાર નથી. પણ મારે તો તમને આ બધું કહેવાનો વિચાર ન હતો. અત્યારે મારું મન જુદી દિશામાં વર્તી રહ્યું છે, એટલે આટલું લખાઈ ગયું છે. મારે કહેવાનું તો આ છે: જે ભવ્ય મૃત્યુ તમારા પિતાથીનું થયું છે તેવું બધાએનું ભલે થાયો એ આપણે ઇચ્છ્યા જેવું છે. કાંઈની પણ આકરી લીધા વિના, પોતે દુઃખ ભોગવ્યા વિના, અનાયાસે મૃત્યુ પામતા માણસો થોડા જ જોવામાં આવે છે. એવાઓમાં તમારા પિતાથીની ગણતરી હમેશાં થશે. હરેક મૃત્યુનો શોક કરવો એ ફોગટ છે. આવા મૃત્યુનો શોક તો થાય જ નહીં. એટલે તમને હું દિલાસો નથી આપતો, મુઆરકબાદી આપું છું.”

સુરતના કેટલાક ભાઈઓનો સત્યાગ્રહ વિષે કેટલીક શંકાઓ પૂછનારો કાગળ, તેને ઉત્તર :

૨૦-૫-૧૯

“તમારો પત્ર રખડતો મારા હાથમાં તો આજે જ આવેલો છે. મારી સહીનો લોભ અયોગ્ય છે, એમ હું માનું છું મારી શારીરિક સ્થિતિ એવી છે કે હું બધા કાગળમાં સહી કરી શકતો નથી, અને બધા કાગળો લખાવી શકતો નથી.

“જ્યાં સુધી સત્યાગ્રહનું ખરું સ્વરૂપ હિંદુસ્તાન નહીં સમજે ત્યાં સુધી તમે ઉશ્કેલી શંકાઓ ઊભી થયાં જ કરશે, અને તમારે ધીરજ પણ રાખવી જ પડશે.

“સત્યાગ્રહ શરૂ થયા પછી ધ્યેયને પહોંચે જ એ બંધ થાય છે. કેટલીક વખતે બંધ થવાનો અભાસ આવે છે, પણ તે વાસ્તવિક જોતાં બંધ થયો હોતો જ નથી. જે વેળા સત્યાગ્રહ દુરાગ્રહમાં ખપી જવાનો સંભવ હોય તે વેળા સત્યાગ્રહ બંધ રાખવામાં ખરો સત્યાગ્રહ આવું થાય છે. સત્યાગ્રહ એવી સૂક્ષ્મ વસ્તુ છે કે ફરી ફરીને સંગોધન કરતાં અને અનુભવ લેતાં જ કાર્મિક અંશે તેનું જ્ઞાન થાય છે. સંજોગોને જોયા હું અત્યારે જોઈ શકું છું તેને

આધારે કાયદાનો ભંગ કરવા ફરી સત્યાગ્રહ જીતાઈમાં શરૂ થવાનો સંભવ છે. તેના પરિણામ પશુ શરૂ થવાના પ્રસંગો આવી પડે તો ચર્ચ જન્ય.

“સત્યાગ્રહનાં કાંઈક સ્વરૂપો ફરી ફરીને મુલતવી રખાય એ સંભવિત છે. ઉપવાસાદિ ધર્મક્રિયામાં કેટલું જળ છે એ તમને સમજવડું કેટલેક દરજ્જે અશક્ય જોઈ હું, કેમ કે ઉપવાસાદિ તો તમે વરસોથી કરતા જ આવ્યા છો. એ તમે ક્યાં દરો. પણ એને વિષે સત્યાગ્રહ હોત તો કેટલુંક તમારે લખવું પડ્યું છે એ લખવાપણું ન રહેત. અને જો તમે આગળ ઉપવાસ ક્યાં હોય તેની વચ્ચે અને દોનિર્મનના ગવિવારે જે ઉપવાસ તમે કર્યો તેની વચ્ચે કોશાયે તંદાવત ન જોઈ શક્યા હો તો મારે કહેવું જોઈએ કે તમે તમારા મનને છેતરેલું છે. મારી ખસૂસ માન્યતા છે કે આપણામાં જેટલે દરજ્જે સત્યાગ્રહની ન્યૂનતા છે તેટલે દરજ્જે આપણી લડત લંબાય છે. વૈરાગ્ય વિનાનો ત્યાગ એ ત્યાગ નથી. તમારામાંના જેઓએ નોકરી વગેરે સ્વસ્ત્ર ગુમાવ્યું છે તેણે જો ગુમાવનાં કાંઈ મેળવી લીધું ન હોય તો એ ગુમાવેલું નિરર્થક છે. જેનાથી નોકરી છોડ્યા વિના રહી જ ન શકાય તે છોડે, તેનું નામ જ નોકરી છોડી કહી શકાય. છોડવામાં દુઃખ થવાને બદલે રસ આવવો જોઈતો હતો. તે છોડનારાઓને નથી આવ્યો એમ જોઈ હું. તેથી જ તમારી દશા ત્રિશંકુ જેની માનો છો.

“સત્યાગ્રહની તક આપનારો હું કોણ? સત્યાગ્રહી સદાય સ્વતંત્ર છે. મારી સાથે તમે મસલત કરી શકો. સંઘનો સત્યાગ્રહ ચાલતો હોય ત્યાં માણસે સંઘને વશ વતીને કાયદું કરવું જોઈએ એ ખરું છે. પણ સત્યાગ્રહી થવા પછી સત્યાગ્રહ દરવાની તક તો સૌને હમેશાં આપોઆપ હોય છે જ. જેઓ શંકાશીલ અને ચિંતામય અવસ્થામાં હોય તેઓ સત્યાગ્રહી કેમ ગણાય? સત્યાગ્રહી થવું એ ખાંડાની ધારે ચાલવા જેવું છે.

“આટલું લખતાં છતાં જો તમારી શંકાવું હું સમાધાન ન કરી શકતો હોઉં તો ધીરજ રાખવાની જ હું તો સલાહ આપી શકું. જો સત્યાગ્રહનો ખરો અર્થ કોઈ પણ પ્રકારે જોવામાં જ જવું એટલો જ તમે કરતા હો તો ગમે તે કાયદો ભાંગીને જોવામાં જઈ શકાય છે. એમ જો સત્યાગ્રહ કરી શકતો હોય તો દરેક કેદી સત્યાગ્રહી છે.

“જેમાં નીતિનો ભંગ ન થતો હોય તેવા કાયદાનો સકારણુ સવિનય ભંગ એ જ સત્યાગ્રહ હોઈ શકે. એવો ભંગ જો હું તમને બતાવી શકું તો તો હું જ કરી નાખું.”

હરી છે, એ પણ મેં બાને કયું છે. એથી એ શાંત રહેવી છે. આ મદદ કહ્યું કાગમાં, દિંદુસ્તાનની આરી કંગાળ અને વિપરીત દશમાં ટોર્ષ પણ દિંદીએ પરજીવાનો વિચાર ન કરવો જોઈએ, એ એનો વિશ્વાસ અને આપત્તિ ધર્મ છે, એમ હું ધણી વેળા કહી ગયો છું. એટલે સાધારણ રીતે તમારે વિશે હું તો એ જ છઠ્ઠું કે તમે સંયમ પાળો અને પ્રોટ પ્રાથમિક જીવનપર્યંત પાળો. જેમ જેમ દિવસો જશે તેમ તેમ વિવિધગતિ ક્ષીણ થશે, તમારાં શરીરજન્ય અને મનોજન્ય વધશે અને તમે પરજીવાનું જૂઠી જાઓ. પણ એ તો મેં મારા મળ્યો તમારું માપ કયું. મેં તમને વચન આપ્યું છે કે મારા વિચારો મને તેના હોય તે જાતાં તમે જો પરજીવાનો વિચાર કરશો તો હું તમને મારાથી બને તેટલી સદાય કરીશ. એટલે તમે નીકરપણે મારી ઉપર વિશ્વાસ રાખીને તમારી છઠ્ઠા હોય તે જાહેર કરજો. એ બાબતમાં તમે મને જાપ તરીકે જૂઠી જર્ઈ તમારો એક બેલો મિત્ર મળ્યો અને મિત્ર-પરીક્ષા કરજો.

“મારી તબિયત મારા કામ બેગી ઠીક રહે છે. જકરીનું દૂધ બે વખત અને ત્રણ વખત ફળ ખાઈ છું. શરીરની શક્તિ બેઠી છે પણ મગજ-શક્તિ જરાયે નબળી થઈ હોય એમ જણાતું નથી. સવારના છ વાગ્યાથી રાતના દસ વાગ્યા સુધી કંઈ ને કંઈ કામમાં રોકાયેલો હોઈ છું. દિવસના ૩૦-૪૦ મિનિટ નિદ્રા વિના દવે નથી ચાલતું. આટલું કામ કરતાં છતાં ૧૦ વાગ્યે જોઈએ તેના કરતાં વધારે થાક મગજને લાગતો નથી. લગત મચી રહેલ છે. કામદાનો ભંગ પાછે થોડા વખતમાં શરૂ થશે. અનુભવ કેટલાક નવા અને કેટલાક એના એ જ મન્યાં કરે છે. આશાનિરાશાનો આંકડો લગભગ સરખો રહ્યો છે.

“તમારા કાગળ તો ઠીક ઠીક આવે છે. પણ મહિલાલ આળસ બતાવી રહેલ છે. તેના કેસની તો તેણે કે તમે કંઈ ખબર નથી આપી. એ કેસમાં બચાવ મહિલાલે પોતે કેવો કર્યો એ જાણવા ઇન્તેજાર છું. જોકે મહિલાલને કાગળ લખવા છઠ્ઠું છું છતાં કદાચ સ્ત્રી પણ જાણ, એટલે તમે આ કાગળ તો એને મોકલી જ દેજો. તમારી બંને ભાઈઓની છબી મોકલો તો સારું. કંઈ વાંચવાનું રાખો છો? પ્રાતઃસ્મરણ કરો છો? ન કરતા હો તો ફરી માદ આપું છું કે તે અવશ્ય કરજો. કારણ તે બહુ જ શ્રેયસ્કર છે, એમ મારી ખાતરી છે. એની કિંમત તમને બીડ પડ્યે જણાવાની છે અને નિચારપૂર્વક કરેલા પ્રાતઃસ્મરણ અને સંખ્યાદિની કિંમત તો દિનપ્રતિદિન આંકી શકાય છે. એ તો તમે આત્માને ખોરાક આપો. જેમ શરીર ખોરાક વિના સુકાઈ જાય છે તેમ આત્મા પણ તેને યોગ્ય ખોરાક ન મળે તો ચીમળાઈ જાય છે.”

“ચિ. મગનલાલ,

“તમે વિજયપુર ગયાનું અહીં આવીને મેં સાંભળ્યું. એ ઠીક થયું. જો કે તમને મળવા હું ઇનેતર હતો. સૂતર વિષે મારી ટીકા કપડો દેવાને ખાતર ન હતી. તમને હું કપડો કેમ દઉં? પણ તમને વિશેષ જાગૃત કરવા ખાતર હતી. સૂતર કાંતવાની જે કિંમત મેં આંકી છે, તે તમે આંકો. એટલા સારુ હતી. બીજી પ્રતિઓ જે ટૂંકી કરી રાકાય તે ટૂંકી કરવા તરફ વલણ રાખવું, એમ કહેવાનો મારો આશય હતો અને હજી છે. કઈ કોણ ટૂંકી કરી શકે એ તો તમે વિચારીને જ કહી શકો. સ્વદેશી સૂતરનાં કપડાં બંનાવીને ખૂબ તૈયાર કરાવો એ મારી માન્યતા હતી. વધુ વિચાર કરતાં જોયું કે મારી એવી માગણી પ્રથમ હતી ખરી, પણ એ મેં સુરતના કાગળથી સુધારી લીધી, મારી પહેલી માગણી જૂન બરેલી હતી. જે પ્રતિઓ બીજા લઈ લેશે એવું આપણને લાગે તે પ્રતિને આપણે છોડતા જઈએ અથવા તેને ટૂંકી કરીએ. અને જેની ઉપર બીજાઓની શ્રદ્ધા ન હોય અથવા એકી હોય અને જે પ્રતિની જરૂર તો હોય જ, તે પ્રતિ આપણે વધારી દેવી જોઈએ. તેવી પ્રતિ હાથે સૂતર કાંતવાની છે. વળી હું જેમ જેમ વધારે અનુભવ મેળવતો જઈ છું તેમ તેમ સમજતો જઈ છું કે સંચો એ આપણને શુદ્ધાભીમાં કાયમ કરશે. સંચાને વિષે જે મત મેં હિંદ સ્વરાજ્યમાં જતાવ્યા છે તે અદ્યારશઃ ખરા છે, એમ હું અનુભવી રહ્યો છું. સ્વામ્યહની પણ વધારે શોધો કરી રહ્યો છું. સત્યાગ્રહ એ નમ્રતા માણસને સારું તેમ જ સમજામાં સમજા માણસને સારું શુદ્ધમાં શુદ્ધ હથિયાર છે, એમ જોઈ રહ્યો છું. મિલમાં બનેલા સ્વદેશી સૂતરમાંથી ઘણા વેપારીઓ પોતાની મેજે કપડાં વણાવી લેશે. બીજાઓની પાસેથી એ કામ હું વહેંચું કરાવી રાકીશ. પણ સૂતર કાંતવાનું કામ તો આપણે જ શરૂ કરીએ. પરમ દિવસે મારી પાસે કેટલાક પંબખીઓ આવ્યા હતા. તેઓએ કહ્યું કે પંબખની બિંચનીય બધી બાનુઓ ઘેરે સૂતર કાંતી પોતાનાં કપડાં વણુકર પાસે વણાવે છે. એટલે રૂને ભાવે સૂતર પડી રહ્યું. આ વાત ખૂબ મનન કરવા જેવી છે. તમે કેશુને ઠીક લઈ ગયા છો. કેશુ ત્યાંથી રૂ કાંતવાનું શીખીને આવે તો અહીં શીખવી શકે. ગમે તે એક જાણુ આપણું ત્યાંથી શીખી લે એટલે આપણું મુજબ થઈ જાય.”

¶ “ત્રિપ બહેન શ્લેષિન,

“રામદાસ મને ખબર આપે છે કે તમે તમારી શિક્ષકની પરીક્ષા પસાર કરી છે અને તેમાં બંચો વર્ગ મેળવ્યો છે. હું જાણું છું કે તમે મારા અભિનંદનની અપેક્ષા રાખતાં નથી. હું તો એટલી જ ઇતિહાસી રાખું છું

લાગે જ. 'દેહીનાં સ્નેહી સકળ સ્વારથિયાં, અંતે અળગાં રહેશે રે.' એવું આપણા એક કવિએ ગાયું છે. એનું નામ હું જૂની ગયો છું. દુઃખ આપનાર વસ્તુ હોંડા બિતરીતે તપાસીએ તો આપણો પ્રેમ નથી, પણ સ્વાર્થ છે. જે તેમ ન હોય તો 'તો, જીર્ણ' થઈ ગયેલા ધરને છોડીને નવા ધરમાં જતી વેળાએ આપણે આનંદ પામીએ છીએ તેમ જ જીર્ણ થઈ ગયેલા દેહને છોડીને એક મિત્રઆત્મા નવો દેહ ધારણ કરે છે તેમાં શોક શો હોય? આ વાત નાની વયે કે મોટી વયે મરનાર બધાને સાદુ લાગુ પડે છે. અમુક દેહ ક્યારે નકામો થઈ જાય છે તે તો તેનો બનાવનાર જ જાણે, એ જાણવાનો આપણને અધિકાર નથી. પણ મારે તો તમને આ બધું કહેવાનો વિચાર ન હતો. અત્યારે મારું મન જુદી દિશામાં વર્તી રહ્યું છે, એટલે આટલું લખાઈ ગયું છે. મારે કહેવાનું તો આ છે: જે ભવ્ય મૃત્યુ તમારા પિતાશ્રીનું થયું છે તેવું બધાઓનું ભસે થાઓ એ આપણે ઇચ્છ્યા જેવું છે. કોઈની પણ આકરી લીધા વિના, પોતે દુઃખ ભોગવ્યા વિના, અનાયાસે મૃત્યુ પામતા માણસો થોડા જ જોવામાં આવે છે. એવાઓમાં તમારા પિતાશ્રીની ગણતરી હમેશાં થશે. હરેક મૃત્યુનો શોક કરવો એ ફાગટ છે. આવા મૃત્યુનો શોક તો થાય જ નહીં. એટલે તમને હું દિલાસો નથી આપતો, મુઆરકખાદી આપું છું."

સુરતના કેટલાક ભાઈઓનો સત્યાગ્રહ વિષે કેટલીક શંકાઓ પૂછનારો કાગળ, તેને ઉત્તર :

૨૦-૫-૧૯

"તમારો પત્ર રખડતો મારા હાથમાં તો

આજે જ આવેલો છે. મારી સહીનો લોભ અચોગ્ય છે, એમ હું માનું છું. મારી શારીરિક સ્થિતિ એવી છે કે હું બધા કાગળમાં સહી કરી શકતો નથી, અને બધા કાગળો લખાવી શકતો નથી.

"જ્યાં સુધી સત્યાગ્રહનું ખરું સ્વરૂપ હિંદુસ્તાન નહીં સમજે ત્યાં સુધી તેને ઉભાવેલી શંકાઓ જાની થયાં જ કરશે, અને તમારે ધીરજ પણ રાખવી જ પડશે.

"સત્યાગ્રહ શરૂ થયા પછી જ્યેષ્ઠને પહોંચ્યે જ એ બંધ થાય છે. કેટલીક વખતે બંધ થયાનો આભાસ આવે છે, પણ તે વાસ્તવિક જોતાં બંધ થયો હોતો જ નથી. જે વેળા સત્યાગ્રહ દુરાગ્રહમાં ખપી જવાનો સંભવ હોય તે વેળા સત્યાગ્રહ બંધ રાખવામાં ખરો સત્યાગ્રહ ચાલુ થાય છે. સત્યાગ્રહ એવી સૂક્ષ્મ વસ્તુ છે કે ફરી ફરીને સંજોગન કરતાં અને અનુભવ લેતાં જ કાંઈક અંશે તેનું જ્ઞાન થાય છે. સંજોગને જેવા હું અત્યારે જોઈ શકું છું તેને

આધારે કાપદનો ભંગ કરવા રૂંધી સત્યાગ્રહ જીવંતમાં શરૂ થવાનો સંભવ છે. તેના પહેલાં પણ શરૂ થવાના પ્રસંગો આવી પડે તો થઈ જાય.

“સત્યાગ્રહનાં કાંઈક સ્વરૂપો ફરી ફરીને મુતતરી રખાય એ સંભવિત છે. ઉપવાસાદિ ધર્મક્રિયામાં કેટલું બળ છે એ તમને સમજાવવું કેટલેક દરજ્જે અશક્ય જોઈ છે, કેમ કે ઉપવાસાદિ તો તમે વરમોથી કરતા જ આવ્યા છો. એ તમે કર્યા હશે. પણ એને વિશે સત્યાગ્રહ હોત તો કેટલુંક તમારે લખવું પડ્યું છે એ લખવાપણું ન રહેત. અને જો તમે આગળ ઉપવાસ કર્યો હોય તેની વચ્ચે અને હોર્નિંગ્મેનના રવિવારે જે ઉપવાસ તમે કર્યો તેની વચ્ચે કશોયે તફાવત ન જોઈ શક્યા હો તો મારે કહેવું જોઈએ કે તમે તમારા મનને છેતરેલું છે. મારી ખચ્ચ માન્યતા છે કે આપણામાં જેટલે દરજ્જે સત્યાગ્રહની ન્યૂનતા છે તેટલે દરજ્જે આપણી લડન લંગાય છે. વૈરાગ્ય વિનાનો ત્યાગ એ ત્યાગ નથી. તમારામાંના જેઓએ નોકરી વગેરે સ્વસ્ત્ર ગુમાવ્યું છે તેણે જો ગુમાવનાં કાંઈ મેગવી લીધું ન હોય તો એ ગુમાવેલું નિરર્થક છે. જેનાથી નોકરી છોડ્યા વિના રહી જ ન શકાય તે છોડે, તેવું નામ જ નોકરી છોડી કહી શકાય. છોડવામાં દુઃખ થવાને બદલે રસ આવે જોઈ તો હતો. તે છોડનારાઓને નથી આવ્યો એમ જોઈ છે. તેથી જ તમારી દશા ત્રિશંકુ જેવી માનો છો.

“સત્યાગ્રહની તક આપનારો હું કાણુ? સત્યાગ્રહી સદાય સ્વનંત્ર છે. મારી સાથે તમે મસજત કરી શકો. સંઘનો સત્યાગ્રહ ચાલતો હોય ત્યાં માણમે સંઘને વશ વતીને કામ કરવું જોઈએ એ ખડું છે. પણ સત્યાગ્રહી થયા પછી સત્યાગ્રહ કરવાની તક તો સૌને હંમેશાં આપોઆપ હોય છે જ. જેઓ શંકાશીલ અને ચિંતામય અવસ્થામાં હોય તેઓ સત્યાગ્રહી કેમ ગણાય? સત્યાગ્રહી થવું એ ખાંડાની ધારે ચાલવા જેવું છે.

“આટલું લખતાં છતાં જો તમારી શંકાવું હું સમાધાન ન કરી શકતો હોઉં તો ધીરજ રાખવાની જ હું તો સલાહ આપી શકું. જો સત્યાગ્રહનો ખરો અર્થ કાંઈ પણ પ્રકારે જલમાં જ જવું એટલો જ તમે કરતા હો તો ગમે તે કાયદો ભાંગીને જલમાં જઈ શકાય છે. એમ જો સત્યાગ્રહ કરી શકાતો હોય તો દરેક કેદી સત્યાગ્રહી છે.

“જેમાં નીતિનો ભંગ ન થતો હોય તેવા કાયદાનો સંકારણ સચિનય ભંગ એ જ સત્યાગ્રહ હોઈ શકે. એવો ભંગ જો હું તમને ખતાવી શકું તો તો હું જ કરી નાખું.”

મુમુક્ષુ મિત્ર દેરિંગને

“ વહાલી દીકરી,

૨૮-૧-૧૦

“ પોતાના મનસીપણથી મહાદેવ માદા પડ્યા છે

મનગ્ની મિત્ર, ભાઈ, દીકરો અથવા સેક્રેટરી અણીને

નખતે કામમાં નથી આવતો મહાદેવ એક શરીરમાં આ ચારે છે પહેલા તો મેં વિચાર કર્યો કે ઉપનાસ કરીને એને સજ્જ કરું પણ તેમ કર્યું હોત તો બાધાનનું પેદા અદ્ભુત વચન ‘સજ્જ કરવાનો અધિકાર મને જ છે’ (vengeance is mine), એ લઈને તું મારી ઉપર તૂટી જ પડત એને મેં એછો ઝડપ ઉપાય લીધો છે બધા કાગળો જાતે જ લખના માડ્યા છે લાખો વખત સતત લખવાનું કામ કરતા મને તો મજા પડે છે મારો હાથ પણ ઠીક ઠીક સ્થિરતાથી કામ આપે છે

“ જોએને તું ચાહે છે તેમના દુખમાં ભાગીદાર ન થઈ શક્યા માટે તું આટલો ત્રાસ વેઠે એમ હું ધન્ય છું તારે માટે તો તું રાર પૂરો કરે એ જ પૂરતો આત્મસંયમ છે, એ તદ્દન જરૂર છે તાગમાં સાચો પ્રેમ હોય, હું બાળુ છું કે તારામાં છે જ, તો એ તાગ વર્તમાન વાતાવરણ ઉપર મૂક પણ અચૂક અસર કરશે જ ભગવદ્ગીતા કહે છે કે એક પણ વિચાર, એક પણ કાર્ય નિષ્ફળ હોતું નથી એટલે તારું અત્મારતું કામ ધીરજપૂર્વક અને સાચા દિલથી કરવામાં તારું અર્થવ્ય પૂરું થાય છે પહાડ પર જવાથી તને નવી શક્તિ મળશે, તેનો ઉપયોગ પણ તાગ કામ માટે જ થવાનો છે પત્ની ચિંતા શું કામ કરે છે ?

“ સ્વદેશી નત પોતાના અગત કપડા પૂરતું છે પ્રિયજનો પામેથી મળેની ડેનમાર્કની બોટો ન વાપરવાનું હું તને કહી શકું જ નહીં ભવિષ્યમાં તું કેવળ સ્વદેશી માપડ જ ખરીદે અને તારી બીજી વસ્તુઓ પણ શક્ય હોય ત્યાં સુધી સ્વદેશી હોય એટલું બસ છે વધુ દેરદારો કરવાની વાત આપણે મળીશું ત્યારે ચર્ચીશું

“ એ-ઝ મારી સાથે થોડા દિવસ રહી ગયા હમણાં એ દિલીમાં છે સુદરમતે કહેજે કે તેની માંદગીનું સાબળા મને દુખ થયું છે તેણે તદુરસ્ત અને સશક્ત થઈ જ નવું જોઈએ ચ્યાર

સાખરમતીથી ભાઈ ગમદાસને :

“ચિ. રામદાસ,

“તમારો કાગળ મળ્યો છે. તમને કાગળ તો હું લખાવ્યાં જ કરું છું.

એક મહિનો આખો ખાલી નહીં જતો હોય. ભાઈ

-૧-૬-૧૯

મોહનલાલને ત્યાં તમે રહ્યા એ દીક થયું છે. એની

ઉદારતા, તેની ભલમનસાઈ અને તેનો પ્રેમ, જેનો

તમે ચિત્તાર આપો છો તેનો તમારે હાથે ગેરઉપયોગ તો નહીં જ થાય,

એ તો હું જાણું જ છું. પણ તમે આવે ઠેકાણે એવડી મહેનત કરી, એવડી

સંભાળ રાખી એ પ્રેમ ઇન્નો કંઈક બદલો વાળો એવું ઇચ્છું છું. સગા કે

મિત્રને ત્યાં નોકરી કરવામાં લાભ ગેરલાભ સરખા રહ્યા છે. લાભ એ કે ત્યાં

આપણે કેટલીક સગવડ મોગવી શકીએ છીએ, જે પરાયાની નોકરીમાં ન મળે.

ગેરલાભ એ કે તેઓની સરળતાને લીધે આપણે તેનો ગેરઉપયોગ કરીએ,

કામની ચોરી કરવાની લાંલચમાં ફસાઈએ. તમે અતિશય સાવધાનીથી રહો

એમ હું ઇચ્છું છું. તેની સાથે હું એમ પણ કહેવા માગું છું કે મને તમારે

વિષે કંઈ ભય નથી. તમે પ્રેમપાત્ર છો એમ મેં અનુભવ્યું છે અને તમે ત્યાં

જ્યાં જ મેળવશો એવી મારી ખાતરી છે. દુકાનનું બધું કામ પોતાનું જાણીને

કરજો, જે ન આવડે તે તુરત પૂછી લેવું. શરમને માથે અજ્ઞાન જરાયે ન

ઢાંકવું. હું જ્યારે ૬. આઝામાં પહેલો દાખલ થયો ત્યારે પી. નોટ શું એ ન

સમજતો. બે ચાર દહાડા તો મારું અજ્ઞાન ઢાંક્યું. તેમ તેમ તો હું વધુ

ગજરાટમાં પડ્યો. અને પી. નોટ એટલે શું એ હું ન જાણું ત્યાં સુધી દાદા

અબદુલ્લા શેઠનો કેસ હું ન જાણી શકું એમ મેં જોયું. તેથી મારું અજ્ઞાન

મેં તુરત જાહેર કર્યું. અને પી. નોટ એટલે પ્રોમિસરી નોટ એમ જાણી

ખડખડ હસ્યો, મારા અજ્ઞાન તરફ નહીં પણ મારી ખોટી શરમથી. કેમ કે

પી. નોટ શબ્દ તો મને શબ્દકોશમાંયે ન મળે. એટલે આપણે સારું સરિયામ

રસ્તો એક જ છે કે જે કંઈ આપણને ન ખબર પડે તે વિષે તુરત પૂછી લેવું.

આપણે મૂખ જણાઈએ તેની હરકત નહીં, પણ આપણા અજ્ઞાનથી આપણે

બૂલ કરીએ એ ખરેખર હરકતકર્તા છે.

“તમારી તબિયત સરસ હશે. તમે ત્યાં શાંતિથી રહેજો અને પ્રામાણિકપણે

કંઈ કમાઈ શકો તો કમાજો. તમારા ઉગારો અને તમારી ઇચ્છાઓ મને

જાણાવજો. બા મને ઘણી વેળા કહે છે કે રામદાસ હવે મોટો થયો, અને

તેજવીને પરજીવવો જોઈએ. મેં તમને તેજવવાની ચોખ્ખી ના પાડી છે, અને

બાને એમ કહ્યું છે કે જો પરજીવવાની તમારી ઇચ્છા હશે તો તમે મને ચોખ્ખી

ગીતે કહેશો. તમારે ચોખ્ખી રીતે કહેવું એવી માગણી મેં તમારી પાસેથી

કરી છે, એ પણ મેં બાને કહ્યું છે. એથી એ શાંત રહેલી છે. આ મહા કહ્યું કાળમાં, હિંદુસ્તાનની આવી કંગાળ અને વિપરીત દશામાં કેઈ પણ હિંદીએ પરણવાનો વિચાર ન કરવો જોઈએ, એ એનો વિશેષ અને આપત્તિ ધર્મ છે, એમ હું ઘણી વેળા કહી ગયો છું. એટલે સાધારણ રીતે તમારે વિષે હું તો એ જ ધમ્મું કે તમે સંયમ પાળો અને પ્રૌઢ બ્રહ્મચર્ય જીવનપર્યંત પાળો. જેમ જેમ દિવસો જશે તેમ તેમ વિવિધવૃત્તિ ક્ષીણ થશે, તમારાં શરીરબળ અને મનોબળ વધશે અને તમે પરણવાનું બૂલી જશો. પણ એ તો મેં મારા ગજથી તમારું માપ ક્યું. મેં તમને વચન આપ્યું છે કે મારા વિચારો ગમે તેવા હોય તે છતાં તમે જો પરણવાનો વિચાર કરશો તો હું તમને મારાથી અને તેટલી સડાપ કરીશ. એટલે તમે નીડરપણે મારી ઉપર વિશ્વાસ રાખીને તમારી ઇચ્છા હોય તે જાહેર કરજો. એ બાબતમાં તમે મને આપ તરીકે બૂલી જઈ તમારો એક બધો મિત્ર ગણુજો અને મિત્ર-પરીક્ષા કરજો.

“મારી તબિયત મારા કામ જોગી હીક રહે છે. બકરીનું દૂધ બે વખત અને ત્રણ વખત ફળ ખાઉં છું. શરીરની શક્તિ ઓછી છે પણ મગજ-શક્તિ જરાયે નબળી થઈ હોય એમ જણાતું નથી. સવારના છ વાગ્યાથી ચાતના દસ વાગ્યા સુધી કંઈ ને કંઈ કામમાં રોકાયેલો હોઉં છું. દિવસના ૩૦-૪૦ મિનિટ નિદ્રા વિના હવે નથી ચાલતું. આટલું કામ કરતાં છતાં ૧૦ વાગ્યે જોઈએ તેના કરતાં વધારે થાક મગજને લાગતો નથી. લડત મચી રહેલ છે. કાયદાનો ભંગ પાછો થોડા વખતમાં શરૂ થશે. અનુભવ કેટલાક નવા અને કેટલાક એના એ જ મળ્યાં કરે છે. આશાનિરાશાનો આંકડો લગભગ સરખો રહ્યો છે.

“તમારા કાળજી તો હીક હીક આવે છે. પણ મણિલાલ આજસ બતાવી રહેલ છે. તેના કેસની તો તેણે કે તમે કંઈ ખબર નથી આપી. એ કેસમાં બચાવ મણિલાલે પોતે કેવો કર્યો એ જાણવા ઇન્ટેન્ડર છું જોકે મણિલાલને કાળજી લખરા ધમ્મું છું છતાં કદાચ રહી પણ જાય, એટલે તમે આ કાળજી તો એને મોકલી જ દેજો. તમારી બંને ભાઈઓની ઇચ્છા મોકલો તો સારું. કંઈ વાંચવાનું રાખો છો? પ્રાત સ્મરણ કરો છો? ન કરતા હો તો ફરી યાદ આપું છું કે તે અવશ્ય કરજો. કારણ તે બહુ જ શ્રેયસ્કર છે, એમ મારી ખાતરી છે એની કિંમત તમને બીડ પડ્યે જણાવાની છે અને વિચારપૂર્વક કુરેશ પ્રાત સ્મરણ અને સંધ્યાદિની કિંમત તો દિનપ્રતિદિન આંકી શકાય છે. એ તો તમે આત્માને ખોરાક આપ્યો, જેમ શરીર ખોરાક વિના સુકાઈ જાય છે તેમ આત્મા પણ તેને થોડ્ય ખોરાક ન મળે તો સીમળાઈ જાય છે.”

“મિ. મગનલાલ,

“તમે વિજયપુર ગયાનું અહીં આવીને મેં સાંભળ્યું. એ ફીક થયું. જો કે તમને મળવા હું ઇતિગર હતો. સૂતર વિષે મારી દીકા હપકો દેવાને ખાતર ન હતી. તમને હું હપકો કેમ દઉં? પણ તમને વિશેષ જાગૃત કરવા ખાતર હતી. સૂતર કાંતવાની જે કિંમત મેં આંકી છે, તે તમે આંકો એટલા સારુ હતી. બીજી પ્રવૃત્તિઓ જે ટૂંકી કરી શકાય તે ટૂંકી કરવા તરફ વલણ રાખવું, એમ કહેવાનો મારો આશય હતો અને હજી છે. કઈ કેણુ ટૂંકી કરી શકે એ તો તમે વિચારીને જ કહી શકો. સ્વદેશી સૂતરનાં કપડાં બેનાવીને ખૂબ તૈયાર કરાવો એ મારી માન્યતા હતી. વધુ વિચાર કરતાં જોયું કે મારી એવી માગણી પ્રથમ હતી ખરી, પણ એ મેં સુરતના કાગળથી સુધારી લીધી, મારી પહેલી માગણી જૂન ભરેલી હતી. જે પ્રવૃત્તિઓ બીજા લઈ લેશે એવું આપણને લાગે તે પ્રવૃત્તિને આપણે છોડતા જઈએ અથવા તેને ટૂંકી કરીએ. અને જેની ઉપર બીજાઓની શ્રદ્ધા ન હોય અથવા ઓછી હોય અને જે પ્રવૃત્તિની જરૂર તો હોય જ, તે પ્રવૃત્તિ આપણે વધારી દેવી જોઈએ. તેવી પ્રવૃત્તિ હાથે સૂતર કાંતવાની છે. વળી હું જેમ જેમ વધારે અનુભવ મેળવતો જઈ છું તેમ તેમ સમજતો જઈ છું કે સંચો એ આપણને શુદ્ધાભીમાં કાયમ કરશે. સંચાને વિષે જે મત મેં દિંદ સ્વરાજ્યમાં બતાવ્યા છે તે અક્ષરશઃ ખરા છે, એમ હું અનુભવી રહ્યો છું. સ્વામ્યદની પણ વધારે શોધી કરી રહ્યો છું. સત્યાગ્રહ એ નજાળા માણસને સારું તેમ જ સજામાં સજા માણસને સારું શુદ્ધમાં શુદ્ધ હથિયાર છે, એમ જોઈ રહ્યો છું. મિલમાં બનેલા સ્વદેશી સૂતરમાંથી ઘણા વેપારીઓ પોતાની મેળે કપડાં વણાવી લેશે. બીજાઓની પાસેથી એ કામ હું વહેલું કરાવી શકીશ. પણ સૂતર કાંતવાનું કામ તો આપણે જ શરૂ કરીએ. પરમ દિવસે મારી પાસે કેટલાક પંજાબીઓ આવ્યા હતા. તેઓએ કહ્યું કે પંજાબની બિંચનીચ બધી બાનુઓ ઘેરે સૂતર કાંતી પોતાનાં કપડાં વણકર પાસે વણાવે છે. એટલે રૂને ભાવે સૂતર પડી રહ્યું. આ વાત ખૂબ મનન કરવા જેવી છે. તમે કેશુને ફીક લઈ ગયા છો. કેશુ ત્યાંથી રૂ કાંતવાનું શીખીને આવે તો અહીં શીખવી શકે. ગમે તે એક જણુ આપણું ત્યાંથી શીખી લે એટલે આપણો ગુનગરો થઈ જાય.”

¶ “પ્રિય બહેન રલેઝિન,

“રામદાસ મને ખબર આપે છે કે તમે તમારી શિક્ષકની પરીક્ષા પસાર કરી છે અને તેમાં બંધો વર્ગ મેળવ્યો છે. હું જાણું છું કે તમે મારા અભિનંદનની અપેક્ષા રાખતાં નથી. હું તો એટલી જ ઇતિગર રાખું છું

કરી છે, એ પણ મેં ખાને કહ્યું છે એથી એ શાત રહેતી છે. આ મહા કલ્પ કાગળ, હિંદુસ્તાનની આરી કાગળ અને વિપરીત દશામાં ઠાઈ પણ હિંદીએ પરણવાનો વિચાર ન કરવો જોઈએ, એ એનો વિશેષ અને આપતિ ધર્મ છે, એમ હું ઘણી વેળા કહી ગયો છું એટલે સાધારણ રીતે તમારે વિશે હું તો એ જ ઇચ્છું કે તમે સંયમ પાળો અને પ્રૌઢ બ્રહ્મચર્ય જીવનપર્યંત પાળો. જેમ જેમ દિવસો જશે તેમ તેમ વિપવૃત્તિ ક્ષીણ થશે, તમારા શરીરબળ અને મનોબળ વધશે અને તમે પરણવાનું ભૂલી જશો પણ એ તો મેં મારા ગજથી તમારું માપ કયું. મેં તમને વચન આપ્યું છે કે મારા વિચારો ગમે તેના હોય તે છતાં તમે જો પરણવાનો વિચાર કરશો તો હું તમને મારાથી અને તેટલી સહાય કરીશ. એટલે તમે નીડરપણે મારી ઉપર વિશ્વાસ રાખીને તમારી ઇચ્છા હોય તે જાહેર કરજો એ બાતમા તમે મને આપ તરીકે ભૂલી જઈ તમારો એક બનો મિત્ર ગણુજો અને મિત્ર પરીક્ષા કરજો.

“માગી તબિયત મારા કામ જોગી ઠીક રહે છે. બકરીનું દૂધ બે વખત અને ત્રણ વખત ફળ ખાઉ છું શરીરની શક્તિ ઓછી છે પણ મગજ-શક્તિ જરાયે નબળી થઈ હોય એમ જણાતું નથી સવારના ૭ વાગ્યાથી રાતના ૬ વાગ્યા સુધી કંઈ ને કંઈ કામમા રોકાયેલો હોઉં છું દિવસના ૩૦-૪૦ મિનિટ નિદ્રા મિના હવે નથી ચાલતું. આટલું કામ કરતા છતાં ૧૦ વાગ્યે જોઈએ તેના કરતા વધારે થાક મગજને લાગતો નથી. લડત મચી રહેલ છે કાયદાનો લગ પાછો થોડા વખતમા શરૂ થશે અનુભવ કેટલાક નવા અને કેટલાક એના એ જ મળ્યાં કરે છે. આશાનિરાશાનો આકેડા લગભગ સરખો રહ્યો છે

“તમારા કાગળ તો ઠીક ઠીક આવે છે. પણ મણિલાલ આજસ ખતાવી રહેલ છે તેના કેસની તો તેણે કે તમે કંઈ ખબર નથી આપી એ કેસમા બચાવ મણિલાલે પોતે કેવો કર્યો એ જાણવા ઇન્ટેન્ડર છું જોકે મણિલાલને કાગળ લખવા ઇચ્છુ છું છતાં કદાચ સહી પણ જાય, એટલે તમે આ કાગળ તો એને મોકલી જ દેજો તમારી બને ભાઈઓની બધી મોકલો તો સારું કંઈ વાચવાનું રાખો છો? પ્રાત સ્મરણ કરો છો? ન કરતા હો તો ફરી યાદ આપું છું કે તે અરથ કરજો કારણ તે બહુ જ શ્રેયસ્કર છે, એમ મારી ખાતરી છે એની કિમત તમને બીડ પડશે જણાવાની છે અને વિચારપૂર્વક કરેલા પ્રાત સ્મરણ અને સધ્યાદિની કિમત તો દિનપ્રતિદિન આકરી શકાય છે એ તો તમે આત્માને ખોરાક આપ્યો જેમ શરીર ખોરાક વિના સુકાઈ જાય છે તેમ આત્મા પણ તેને થોડા ખોરાક ન મળે તો સીમળાઈ જાય છે”

સોરામજીનીનેડીના કાઈ નથી રૂસ્તમજીની ખીજ આશ્વિન મળી તો અશક્ય જ છે એ કાઈ પ્રિયિત્ર લાગે એવું છે પણ દક્ષિણ આફ્રિકા કરતાં અહીં મને વધારે એકલુ એવું જાગે છે આનો અર્થ એવો નથી કે અહીં મને સાથીઓ મળી રહ્યા નથી. પણ એમાના ઘણા અને માની વચ્ચે એવો પૂરો અંતરનો સંબંધ નથી બંધાઈ ગયો જેવો દક્ષિણ આફ્રિકાના સાથીઓ સાથે બંધાઈ ગયો હતો તમ સૌની સાથે જે સનામતીની લાગણી હું અનુભવી શકતો તે અહીં બોગરી શકતો નથી અહીં લોડોને હું ઓળખતો નથી તેઓ મને ઓળખતા નથી. આ બધું મનમા ધોળ્યા કરું, તો ગમગીન થઈ જાઉં પણ હું એમ ધોળ્યા કરતો નથી એમ કરવાની મને નવરાત જ નથી અત્યારે સહેજ વખત મળ્યો એટલે વળી લખી નાખ્યું ગમદામતા કાગળ ઉપરથી તમારી દસ્તી દક્ષિણ આફ્રિકામાં છે એનું મને રમગણ રમ્ય અને મારા બિડા અતરના વિચારે તમારી સાથે બોગરી લેવાનો ક્ષણિક આનંદ નહીં લીધો પણ હવે આગળ નહીં લખાવું ”

હવે મને તેમની સાથે નેટલા પ્રેમગો પડ્યા તેમા મેં હમેશા નેમને એકવચની તરીકે જ જાણ્યા છે. પોને ચુસ્ત મુસકમાન હતા પણ તેની સાથે જ એ હિંદુ મુસનમાન પ્રત્યે સમદર્શી હતા .. દક્ષિણ આફ્રિકાની મદદન હડતમા જે ઘણાઓએ પોતાની પ્રતિજ્ઞાનું અક્ષરશ પાલન કર્યું એ બધામા મહાલિયા શેઠ હમેશા અમેસર રહ્યા હતા ”

૧ સોરામજી સાપુરજી અડાજણિયા દક્ષિણ આફ્રિકાની હડતમા પ્રથમ પક્ષિના સયામહી તેમણે લગતનો બહુ જાડો અભ્યાસ કર્યો હતો. એટલે હડતની બાબતમા તેઓ સારા સલાહકાર બની શકતા ગાંધીજી કહે છે કે એમની સલાહમા હમેશા હડતા, વિવેક, ઉદારતા સાન્નિત વગેરે જોવામા આવતા હડત પૂરી થયા પછી સારા સત્યાગ્રહીઓમાથી કોઈને વિનાયત મોકલી બેરિસ્ટર થવા સાડુ દા મહેતાએ ગિરિજાવૃત્તિ આપી હતી હેતુ એ હતો કે તે બેરિસ્ટર થઈ આવ્યા દક્ષિણ આફ્રિકામા ગાંધીજીની જગ્યા સર્થ કોમની સેવા કરી શકે સોરામજી દક્ષિણ આફ્રિકામા ગોખનેજના પ્રસંગમા આવ્યા હતા વિવાદતમા વધુ આવ્યા અને ગોખનેજનું પણ તેમણે મન હરી લીધું બેરિસ્ટર થઈ આવ્યા પછી લેદાનિસમગમા વધીવાત શરૂ કરી સાથે સેવાનું કામ પણ આરંભ્યું અને પોતાની સાદાઈ, સરળતા અને મિતનસારપણા થી કોમમા પ્રિય થઈ પડ્યા પાનીસ વધેની વચે જરજીરાનીમા તેઓ યુજરી ગયા

૨ પારસી રુસ્તમજી દક્ષિણ આફ્રિકાના એક મોટા વેપારી ગાંધીજીના ન્હાના અસીન અને અગત મિત્ર દક્ષિણ આફ્રિકાની હડતમા છૂટે હાથે તેમણે પૈસાની મદદ કરેલી અને જોનમા પણ ગયેલા ગાંધીજી હિંદુસ્તાનમા આવ્યા ત્યાર પછી પણ તેમની પ્રતિજ્ઞાઓમા આર્થિક મદદ કરતા

કે તમે ઝટ ઝટ તમારી છેલ્લી પરીક્ષામાં પાસ થઈ જાઓ. કારણ મારી ઇચ્છા એવી છે કે તમે થોડા વખતમાં અહીં આવી તમારું સ્થાન ભરી લો. અહીં ઉનાળો સખત હોય છે, પણ શિયાળામાં તેનો પૂરતો બદલો મળી રહે છે. હું આશા રાખું છું કે કશી અગવડ વિના તમારી બધી જરૂરિયાતો તમને મળી રહી હશે. કાંઈ પણ જોઈતું હોય તો મને કહેતાં સંકોચ ન ગણજો.

“સત્યાગ્રહ સુંદર ચાલી રહ્યો છે. થોડા જ વખતમાં સવિનય કાયદાલંગ શરૂ થવાની આશા છે. અનેક કારણોસર વારંવાર હું ઇચ્છા કરું છું કે તમે અહીં હો. પણ મારો પંથ મારે એકલાએ જ કાપવો રહ્યો. દક્ષિણ આફ્રિકાના મારા મદદગારોનો વિચાર કરું છું ત્યારે ઘણી વાર હું, ગમગીન થઈ જઈ છું. અહીં ડોક નથી. અહીં કેલનબેક નથી. અત્યારે એ ક્યાં છે તે પણ ખબર નથી. પોલાકડે ઇન્જનમાં છે. કાઈલિયા અને

૧. જોહાનિસબર્ગમાં રહેતા એક ભલા પાદરી. દક્ષિણ આફ્રિકામાં હિંદીઓની વડત પ્રત્યે ખૂબ સહાનુભૂતિ રાખતા અને મદદ કરતા. ૧૯૦૮માં બાપુજી ઉપર એક પકાણે હુમલો કરેલો અને તેમને ધાવણ કરેલા ત્યારે મિ. ડોક સારવાર માટે બાપુને પોતાને ઘેર લઈ ગયેલા અને તેમણે તથા તેમનાં પત્નીએ બહુ પ્રેમપૂર્વક બાપુની શુશ્રૂષા કરેલી છે. મિ. ડોકે બાપુનું એક જીવનચરિત્ર પણ લખ્યું છે.

૨. બાપુના જર્મન મિત્ર. જોહાનિસબર્ગમાં તેમનો સ્થપતિનો ધર્મો સારો ચાલતો. બાપુના સહવાસમાં આવ્યા પછી તેમને સાદા જીવનનો રગ લાગેલો. લડતને કારણે જોહાનિસબર્ગનું ઘર કાઠી નાખ્યા પછી બાપુ તેમને ઘેર રહેતા. કેવનબેક સત્યાગ્રહની લડતમાં ભળેલા અને જેલમાં પણ ગયેલા. સત્યાગ્રહી હિંદીઓનાં કુટુંબોને રહેવા માટે પોતાનું મોટું કામ તેમણે વાપરવા આપેલું. એ કામનું નામ ‘ટોલ્સ્ટોય કામ’ રાખવામાં આવેલું. લડત પૂરી થયા પછી તેઓ બાપુની સાથે ઇન્જન ગયેલા અને ત્યાંથી હિંદુસ્તાન આવવાના હતા. પણ તે વખતે મહાલુહ ફાટી નીકળ્યું એટલે તેઓ જર્મન હોઈ તેમને ઇન્જનમાં અટકમાં રાખવામાં આવેલા.

૩. દક્ષિણ આફ્રિકાના ગોરા સાથીઓમાં અત્યંત વફાદાર અને નિ કટના. તેઓ ટ્રાન્સવાળના ‘ફ્રિક’ નામના પત્રના ઉપતત્તી હતા. તે હોડીને ગાંધીજીના ‘હિન્દુયન એપિનિયન’માં જોડાયેલા. દક્ષિણ આફ્રિકાની લડતને અંગે ઇન્જનમાં અને આખા હિંદુસ્તાનમાં તેમણે મુસાફરી કરેલી. ગાંધીજીની એફિસમાં તેઓ ‘આર્ટિકલ્સ ક્વાર્ક’ તરીકે રહેલા અને વજીવ થયેલા. લડતને અંગે જેલમાં પણ ગયેલા.

૪. અદમદ મદમદ કાઠિયા. દક્ષિણ આફ્રિકાની લડતના સાથી. એમને વિશે ગાંધીજી ‘દક્ષિણ આફ્રિકાનો સત્યાગ્રહ’ એ પુસ્તકમાં લખે છે : “બ્રહ્મદૂરી અને એક નિષ્ઠામાં એમનાથી થી બધ એવા કોઈ પણ માણસનો અનુભવ મને નથી થયો. દક્ષિણ આફ્રિકામાં કે નથી થયો હિંદુસ્તાનમાં. કામને અંગે તેમણે સર્વસ્વ હોમું

સોરાબજીની જોડીના કોઈ નથી. રુસ્તમજીની ખીજ આવૃત્તિ મળવી તો અશક્ય જ છે. એ કોઈ વિચિત્ર લાગે એવું છે પણ દક્ષિણ આફ્રિકા કરતાં અહીં મને વધારે એકલું એકલું લાગે છે. આનો અર્થ એવો નથી કે અહીં મને સાથીઓ મળી રહ્યા નથી. પણ એમાંના ઘણા અને ભારી વચ્ચે એવો પૂરો અંતરનો સંબંધ નથી બંધાઈ ગયો જેવો દક્ષિણ આફ્રિકાના સાથીઓ સાથે બંધાઈ ગયો હતો. તમ સૌની સાથે જે સલામતીની લાગણી હું અતુલની શકતો તે અહીં બોગવી શકતો નથી. અહીં લોડોને હું ઝોળખતો નથી. તેઓ મને ઝોળખતા નથી. આ બધું મનમાં ઘોળ્યાં કરું, તો ગમગીન થઈ જાઉં. પણ હું એમ ઘોળ્યાં કરતો નથી. એમ કરવાની મને નવરાશ જ નથી. અત્યારે સહેજ વખત મળ્યો એટલે વળી લખી નાખ્યું. રામદાસના કાગળ ઉપરથી તમારી હસ્તી દક્ષિણ આફ્રિકામાં છે એનું મને સ્મરણ થયું અને મારા જિંદગ અંતરના વિચારો તમારી સાથે બોગવી લેવાનો ક્ષણિક આનંદ લઈ લીધો. પણ હવે આગળ નહીં લખાવું.”

હવું. મને તેમની સાથે જેટલા પ્રસંગો પડ્યા તેમાં મેં હંમેશાં નેમને ‘એકવચની તરીકે જ જણ્યા છે. પોતે સુસ્ત મુસવમાન હતા. પણ તેની સાથે જ એ હિંદુ-મુસવમાન પ્રત્યે સમદર્શી હતા. . . . દક્ષિણ આફ્રિકાની મહાન લડતમાં જે ઘણાઓએ પોતાની પ્રતિજ્ઞાનું અક્ષરશઃ પાલન કર્યું એ બધામાં કહણિયા શેઠ હંમેશાં અગ્રેસર રહ્યા હતા.”

૧. સોરાબજી શાપુરજી અટાજણિયા. દક્ષિણ આફ્રિકાની લડતમાં પ્રથમ પકિતના સત્યાગ્રહી. તેમણે લડતનો બહુ જી ડો અભ્યાસ કર્યો હતો. એટલે લડતની બાબતમાં તેઓ સારા સલાહકાર બની શકતા. ગાંધીજી કહે છે કે એમની સલાહમાં હંમેશાં દહતા, વિવેક, ઉદારતા, શાન્તિ વગેરે જેવામાં આવતાં. લડત પૂરી થયા પછી સારા સત્યાગ્રહીઓમાંથી કોઈને વિવાયત મોકલી બેરિસ્ટર થવા સારું હા. મહેતાએ શિષ્યવૃત્તિ આપી હતી. હેતુ એ હતો કે તે બેરિસ્ટર થઈ આવી દક્ષિણ આફ્રિકામાં ગાંધીજીની જગ્યા લઈ કોમની સેવા કરી શકે. સોરાબજી દક્ષિણ આફ્રિકામાં ગોખલેજીના પ્રસંગમાં આવ્યા હતા. વિજ્ઞાયતમાં વધુ આવ્યા અને ગોખલેજીનું પણ તેમણે મન હરી લીધું. બેરિસ્ટર થઈ આવ્યા પછી જોહાનિસબર્ગમાં વખીવાત શરૂ કરી. સાથે સેવાનું કામ પણ આરંભ્યું અને પોતાની સાહાર, સરળતા અને મિતનસારપણાથી કોમમાં પ્રિય થઈ પડ્યા. પોન્સિસ વર્ષની વયે સરનુવાનીમાં તેઓ યુજરી ગયા.

૨. પારસી રુસ્તમજી. દક્ષિણ આફ્રિકાના એક મોટા વેપારી. ગાંધીજીના બંદના અસીવ અને અગત મિત્ર. દક્ષિણ આફ્રિકાની લડતમાં છૂટે દાથે તેમણે પૈસાની મદદ કરેલી અને જેવાં પણ ગયેલા. ગાંધીજી હિંદુસ્તાનમાં આવ્યા ત્યાર પછી પણ તેમની પ્રવૃત્તિઓમાં આર્થિક મદદ કરતા.

શ્રીમતી નાયક, રામસ્વીમી, મિ અને મિત્રિમ ઝીણા મિનાયન ઉપડ્યા

શ્રીમતી નાયક સાથે નીચેના ગણ કાગળે આપ્યા
૬-૬-૧૦ એમાં 'મોન્ટેગ્યુના ભાણ્ય અને દાવતી રિથિનિ વિશે
આપુના વિચારો દ્રુકમાં આપી ગય છે
લેગનમ રો', મુગર્ક

૧૧ 'પ્રિય રેતિ, (પોલાક)

"હું જોઉં છું કે મોગન સાથે તમે કુસ્તીમાં ઉતર્યા છો અને લાગે છે કે
'સર્વ' ઓફ ઇન્ડિયામાંથી ઉતરો આપીને એણે તમને પછાડ્યા છે પણ
આપણે મને એ પછાડા પતા ટકી રહ્યા છીએ

"માગ લશ્કરમાં પડેના લગભગથી મને તો આનંદ જ થાય જ વદાન દણ
ગયા, જમના સ છોડી ગયા ખીન કેળ્યા પણ જગે પણ તેથી હું ગભરાતો
નથી લોકો હિસાસે મારો અટે તો ગભરાઈ પડેની જુલાઈની* રિશ્વામપૂર્વ
રાહ જોઈ રહ્યો છું સરકાર અમારા સામનાને પહોંચી વળતા તૈયાર જણાય
છે હું કોઈ પણ જતના દેખાવો કરવાનું ટાળવાનો છું આ વખતે સચિનય
કાયદા ભગ ઊડો તેમ જ વ્યાપક થશે મિ મોન્ટેગ્યુ સાફ સાફ મ્હી દેજો
કે જ્યાં મુધી રોજે માયદા પાળા જેથી લેવામાં નહીં આવશે ત્યાં મુધી
હિંદુસ્તાનમાં શાન્તિ ચલાવી નથી અહીંના અમલદારોએ તેની કુમેરા કરી છે
મિ હોર્નિમેનની જગતમાં કેવી ભયકર ગેરરજૂઆત કરી છે ! એને દેશપાઠ
કરવાનું ખરું મારણ મ્હાય મ્હી વ્યાપમાં આવશે જ નહીં 'યગ ઇન્ડિયા'
ધ્યાનપૂર્વક વાચતા રહેશે અમરેજો મોટે લાગે મારા જ હોય છે ખરું
પુછવો તો જ તેનો તત્ત્વીય સિદ્ધિ વિષેનો લેખ જોજો હજી તો વધારે
બોધાયા મહાર આવશે મિ મોન્ટેગ્યુએ જે વ્યાખ્યા આપેલા હોય તો અમલ
દારોની આખોએ જોવાનું બધું મરવું જોઈએ એ લોકો તો પોતાની તાલની
સત્તાનો જેના ઉપર આધાર છે એ પદ્ધતિને ટાલી રાખ્યા છ છે છે એટલે
અહીંની પરિસ્થિતિનું નિષ્પક્ષ મયાન એમની પામેથી એને નહીં મળે શકે
માયદા જ્યાં જ જોઈએ મુસનમાનોને સતોપના જ જોઈએ, અને સચીન
મુધારા આપના જ જોઈએ પત્તનના અત્યાચારોની તપાસ કરવા માટે,
થયેલી અમલોમાં ફેરફાર કરવાની સત્તા સાથે નિષ્પક્ષ પત્ર નિમાય એ ખાસ
જરૂરનું છે આ ચાલ વસ્તુઓ કરવામાં આવે તો જ આ દુખી દેશમાં
શાન્તિ થઈ શકે તેમ છે જ્યાં મુધી ઇંદનના લાભાર્થે હિંદની ચૂસ ચાતુ છે

* રોજે કાયદા સામેની મુશ્કેલી સચિનય ભગની હાલ તે દિવસથી
બાપજી આરભવાના હતા

ત્યા સુધી આ દેશમાં ખરબત આવે એમ નથી જુઓ, ફરી પાછો હિંદિયામણના દરમાં વધારો કર્યો ! એનું પરિણામ એ આપનાં કે હિંદુસ્તાનને બલ્લામાં ખેંચી લાલ થયા વિના કરોડો રૂપિયાનું નુકસાન થવાનું એનો અર્થ એ થાય છે કે તમે લેન્કેશાયરને અને સિરિનિયન અમનદારોને એટલું ખોનસ આપો છો આ બધી નસ્ટુઓની તડબેડ તો થઈ શકે જો ઉપર જણાવેલી ખામતોમાં ગણત આપીને લોકોના દિનને ટાલા પાડવામાં આવે રાજેન્દ્ર કાયદાનો અર્થ એ જ થાય છે કે લોકમતને ટાંકર મારવાનો સરકારે નિર્ધાર કર્યો છે જે વખતે સુવાસની વાટાવાટો ચાલે છે તે વખતે સરકારનું આવું વનજી અસહ્ય છે

“આ પ્રગળ તમને શ્રીમતી નાયકુ આપશે એ અદ્વિત ખાઈ છે મેં એમને મીરાખાઈ સાથે સરખાવ્યા છે મારા એ અભિપ્રાયમાં ફેરફાર કરવાનું કશું કારણ મને મળ્યું નથી તમને અને તમારા કુટુંબને મારો એમનો સંદેશો એ આપશે

તમારો ભાઈ

‘તા > ‘યગ ઇન્ડિયા’ માટે કાઈ લખશે ? લખો એમ ઇચ્છુ છું

‘જ’ ભાઈ શ્રી હોર્નિંગેન,

“તમે ત્યા સહીસલામત પહોંચી ગયા છો એ જાણીને મારી ચિંતા મરી મિ મોન્ટેગુ તમારે વિષે જે બોલ્યા છે એ વાચીને મને બહુ ખોટું લાગ્યું છે મારી ખાતરી છે કે તમે તમારું નિર્દોષપણ પુરવાર કર્યું છે એ ખામત ‘યગ ઇન્ડિયા’ માં મેં લખ્યું છે તે તમે જોશો

“અહીંની સમગ્ર હકીકત તો શ્રીમતી નાયકુ તમને મહેશે રાજેન્દ્ર કાયદા ૨ ન થાય ત્યા સુધી હિંદુસ્તાનમાં શાન્તિ થવાની નથી મુસનમાનોની લાગણી સતોવારી જ જોઈએ અને પબ્લિકની સમજામાં ફેરફાર થવો જ જોઈએ

“‘યગ ઇન્ડિયા’માં કાઈ લખશે ?

‘જ’ ભાઈ શ્રી શાસ્ત્રિયા,

“‘યગ ઇન્ડિયા’ના અગ્રણી ઉપર તમે નજર નાખતા રહો એની મારી વિનંતી છે વજાખરા અગ્રણી મેં લખેના હોય છે અથવા મારી દેખરેખ નીચે લખાવેના હોય છે તમા લખેની સમગ્ર હકીકતોના ખગપણા વિષે હું ખાતરી આપી શકું એમ છું તેમાં જે હકીકતો પ્રગળ થાય છે તે અમલદારોના વનજીનું ખોટાપણું મતાની આપે છે રાજેન્દ્ર કાયદા એનું મૂર્તિમત સ્વરૂપ છે તેથી જ એની સામે મારો અજીનમ વિરોધ છે કાન્તિકારી ગુના નાખૂદ કરવા માટે સરકારને એ કાયદાની જરૂર નથી લોકોને કનડવા માટે જ અમલદારોને એ કાયદા જોઈએ છે ડીફેન્સ ઓફ ઇન્ડિયા એક્ટ (હિંદુસ્તાન કાયદો) નો જે રીતે અમન થયો એ ખતારી આપે છે કે લોકોને કંઈ રીતે કનડી

૮૮ લોકને અસંતોષ છે ત્યાં સુધી સુધારા લેવાની ના પાડો.

શકાય. એ કાયદા જ્યાં સુધી રદ ન થાય ત્યાં સુધી હિંદમાં શાન્તિ થઈ શકે નહીં, યુવાની નથી. મિ. મોન્ટેગ્યુનો બચાવ ટકી શકે એવો નથી. મિ. દોનિંગ-મેનના સંબંધમાં તેણે જે દીકાઓ કરી છે તે અન્યાયી છે અને ખોટી છે. પંજાબના અભ્યાસારોએ કવિ (સ્વીન્ડનાથ દાકુર)ને બળબળતો કાગળ લખવાની ફરજ પાડી છે. મારો અંગત અભિપ્રાય એવો છે કે એ કાગળ વખત પહેલાં લખાયો છે. પરંતુ તે માટે કવિને દોષ દઈ શકાય નહીં. અસંતોષ માટે જે સંગીન કારણો છે તે દૂર કરીને લોકોને સંતોષાય નહીં ત્યાં સુધી તમે અને ખીજા મિત્રો સુધારા લેવાની ના પાડશો એવી આશા હું રાખું ?

“હું આશા રાખું છું કે સફરથી તમને લાભ થયો હશે.”

મુંબઈના એક જુવાન પત્રકારને કડક ભાષામાં શિખામણ આપી

¶ “ભાઈ. . .

૭-૧-૧૯

“આ કાગળમાં તમે જોરો કે મને ‘પૂન્ય

પિતાશ્રી’ કહેવું એ કેટલું વસમું છે. તમારા ફગદંડપણ

વિશે મને જરાયે શંકા નથી. તમારું છબરકાવાળું લખાણ તેનો બોલતો પુરાવો છે. ગમે. તેમ ચીનરી કાઢેલો, કરી નહીં તપાસેલો અને લીટીએ લીટીએ છેકછકવાળો કાગળ પોતાના માન્ય કરેલા ‘પૂન્ય પિતાશ્રી’ને ફગદંડ દીકરો જ લખી શકે. દીકરો સાચે જ આગાધારક હોય, તો ઇરાદાપૂર્વક સ્વીકારેલા પોતાના પિતાને કાગળ લખે તે ખૂબ કાળજીપૂર્વક પોતાના સુંદરમાં સુંદર અક્ષરે લખે અને વિશેષણો વાપરવામાં કંનૂસાર્ધ કરે. એની પામે એટલો વખત ન હોય તો એક લીટી જ લખે પણ તે બહુ ચોખ્ખાપ્રધી લખે.

“શ્રી. . . ઉપરનો તમારો લેખ ઉતાવળમાં લખેલો અને અવિચારથી ભરેલો છે. ‘યંગ ઇન્ડિયા’માં તો એ છાપી શકાય જ નહીં, પણ ખીજા કોઈ પત્રમાંયે એ છાપવાલાયક નથી. એની જાનના કાગળો લખીને તમે શ્રી. . .ને સુધારી શકો નહીં. વળી લોકોને પણ તેથી લાસ ન થાય. તમારો ખીજો લેખ પણ એના કરતાં સારો નથી. તમાગ શબ્દાડંબરની વિપુલતામાં તમારી જાનને તમે ગૂંચવી નાખો છો. તમારી વાતનું લાંબું લખસિંદર કરવાને બદલે વિચાર ઉપર તમે ધ્યાન આપો તો વાંચવા યોગ્ય વસ્તુ તમે ઉપજાવી શકો.

“તમારા પ્રમાણપત્રો શું કામ મારા ઉપર લાઈ છે ? મારી ઉપર તે શી રીતે અસર પાડી શકવાનાં છે ? તમને તો હું સારી રીતે ‘ઓળખું’ છું. તમને હું ‘સુશ્રુત’ અથવા ‘જોમદાર’ લેખક ગણતો નથી. પત્રકાર તરીકે તમે દોષી નીકળો એવા છો એમ જો શ્રી. . . સાચે જ ધારતા હોય તો

પત્રકાર કેવો હોવો જોઈએ એનું તેમને બહુ ઓછું જ્ઞાન હોતું જોઈએ, હવે તમે જોઈ શકશો કે મને રીઝવવો એ કેટલું કઠણ કામ છે. જતાં ભવિષ્યમાં તમે બરાબર મહેનત કરવા તૈયાર હો તો મને રીઝવવો એ બહુ સહેલું પણ્ય છે. તમારી આટઆટલી સુરીઓ હોવા છતાં અમદાવાદના તમારા કામની જવાબદારીમાંથી મુક્ત થાઓ એટલે 'મંગ પ્રિન્ડિયા'માં એક મદદનીશ તરીકે લઉં. મને લાગે છે કે શ્રી. . . અને એ. પી. આર્ષ. પ્રત્યે તમારી ફરજ છે કે અત્યારે તમારી પાસે જે કામ છે તે પૂરું કરો. અમદાવાદમાં જે કેસો ચાલે છે તે ઉપર સુંદર અને તાદરશ નોંધો લખી મોકલીને હમણાં પણ્ય તમે મને મદદ કરી શકો છો. પણ્ય તે સરકારની અથવા સ્થાનિક વકીલોની ખોતરણાં દાતનારી દીક્રાઓથી મુક્ત હોવી જોઈએ. વ્યક્તિઓ અને તેમની રીનખાતનાં શબ્દચિત્રો આપવાનો તમારે પ્રયત્ન કરવો જોઈએ. કેસના કામકાજને લગતા વિનોદ-પ્રસંગો તમે જરૂર આપી શકો. પણ્ય મને લાગે છે અત્યારે આવું કશું લખવાનો તમે ભાગ્યે જ વખત શકી શકો."

"ચિ. જીનલાલ,

"તમારો કાગળ મળ્યો. મારી ધારણા તો એવી છે કે કલકત્તા વગેરેથી આપણી ખાદી કોર્ટ પણ્ય મંગાવનાર નથી, છૂટાછવાયા માગનાર મુંબઈ અથવા તો અમદાવાદથી, મંગાવી લે. આપણે પાંચ ટકા ચઢાવવા મને તો યોગ્ય લાગતા જ નથી. આપણી મહેનત કેવળ મફત અપાવી જ જોઈએ, ત્યારે જ સ્વદેશી સ્ટોરની પાસેથી પાંચ ટકા નફો લઈને સંતોષ મનાવવાની શકીએ. નવી વસ્તુનો પ્રચાર કરતાં આપણે નફો કેમ લઈએ? આપણને ખાવાનું મળી રહે છે. જે મુંબઈ માલ ન મોકલ્યો હોય તો હું લખું નહીં ત્યાં સુધી નહીં મોકલશો. વિદ્યુલદાસની સાથે વાતચીત કરું ત્યાર પછી જ મોકલો એ હીક યશ. જૂતા સ્વદેશી સ્ટોરમાં હવે આપણી ખાદીને કોર્ટ હાથ લગાડતું નથી એમ મેં અહીં સાંભળ્યું છે. એમ હશે તો આપણે વિચારણું પડશે. તમે ગમે તે માણસનો ઉપયોગ કરજો પણ છોટાલાલ અને જગન્નાથનો જરા પણ ઉપયોગ નહીં કરો એવી ઉમેદ રાખું છું. સ્વદેશી સ્ટોરવાળા તરફથી અવેજ ન મળે તો મને લખજો એટલે હું તમજીજ કરીશ."

સત્યાગ્રહના ભવિષ્ય વિષે રાજગોપાલાચારીને કાગળ લખ્યો :

શ્રી "કાલિનાથ રોયના પ્રશ્નની સાથે દક્ષિણ આફ્રિકાનો પ્રશ્ન તમારે ઉમેરવો જોઈએ. શ્રી. નરેસન, દીવાન બહાદુર અને જુદાં જુદાં મંડળના ખીજ પ્રતિનિધિઓને તમારે બેઠા કરવા જોઈએ. હું જોઉં છું કે સત્યાગ્રહની પ્રશ્નિત્તું

૩-૭-'૧૦.

ક્ષેત્ર આપણે વિસ્તૃત કરવું જોઈશે. જીવનના ઓરેઓરે ક્ષેત્રને અને ખીજ તમામ

પ્રશ્નોને એ લાગુ પડી ગયે છે. (સત્યાગ્રહ) સત્તાનું બંધારણ ફેરવવાનો અને તેને કાયમી સંસ્થા બનાવવાનો હું ગંભીરતાથી વિચાર કરી રહ્યો છું. આખી વસ્તુ વાસ્તુરૂપ સ્થિતિમાં છે. દક્ષિણ આફ્રિકાનો પ્રશ્ન આપણી પ્રતિષ્ઠાના આ પ્રકાર તરફ આપણને ફરજિયાત લઈ જાય છે. આપણે ઠોઠ પક્ષમાં બધાએલા ન હોઈ, ન્યાં ન્યાં શક્ય હોય ત્યાં અને જે પ્રશ્ન ઉપર મતભેદ ન હોય અથવા બંને ન થઈ શકે એમ હોય ત્યાં, સંઘર્ષ પડે અથવા મંડળોને આપણે એક મંચ ઉપર એકત્રિત કરવાં જોઈએ.

“દક્ષિણ આફ્રિકાના પ્રશ્ન ઉપર છાપાંજોગો મેં પત્ર લખ્યો છે તે તમે જોશો. આપણે અમાંઓ ભરવી જોઈએ અને સરકારને પોતાની ફરજ ગાંતવવાનો આગ્રહ કરતા હરાવો પસાર કરવા જોઈએ. ભારતમાંની ઉપર પછુ તારો કરવા જોઈએ. તમે જોશો કે ‘ટાઈમ્સ ઓફ ઈન્ડિયા’ આપણી તરફ વળ્યું છે. એ તરફના અંગ્રેજ છાપાંજોગોને આપણા પક્ષમાં લાવવાનો તમારો પ્રયત્ન કરવો જોઈએ. રોલેટ કાયદાની બાબતમાં હજી હું વાઇસરોય સાથે પત્રવ્યવહાર ચલાવી રહ્યો છું. તેથી સવિનયભંગની દીક્ષ થાય છે. પંજાબ જવાનો પ્રયત્ન કરવાનો મારો વિચાર નથી, પણ બીજે ઠોઠ સ્થળેથી મુખર્ષિ પ્રાંતની દૃષ્ટિ ઓળંગીશ. પંજાબની બાબતમાં એક ખટલાની ખાતર ખટલો કરવાનો પડકાર ફેંકવો એ જાણે જ વાજગી ગણાય એમ મને લાગે છે. મારી સ્થિતિ વિશે મનમાં લેશ પણ સંકા હોય તો તેમ ન કરવાની મારી ફરજ ગણાય. મારા કહેવાની મતલબ એ છે કે આવી જાનનો ઠોઠ પડકાર ફેંકવો એ નાટકી દેખાય અને એવા પ્રદર્શનને તો હું ‘ધિક્કારુ’ છું. મને કાવતરાખોર કહીને પણ છૂટો રહેવા દીધો છે એમાં જ પંજાબ સરકાર પૂરતી મૂરખ દેખાઈ છે. હવે મારી ઉપર કામ કેમ ચલાવના નથી એમ તેને કહેવા જવાની મૂર્ખાઈ હું કહું તો હું મારે હાથે જ બધી અસર ધોઈ નાખું; ન્યારે હું ઔરાળર ગણું છું કે તેઓ મારી ઉપર કામ ચલાવવા ઇચ્છતા નથી, તેમની હિંમત નથી. મારી દલીલ તમને સમજાય છે ને? તમારી સચના સ્વીકારવામાં આવે થાય એ હું તમને હસાવવા માગું છું.”

સૌ જેમાં સંમત થાય એવો કાયકમ ખાસ કરીને રાજકીય સુધારાની બાબતમાં ઉપાડી લેવાની સલાહ આપતો મિ. એન્ડ્રોલનો

૪-૭-૧૯

કાગળ આવ્યો હતો, તેમને જવાબ :

“તમારો માવાળુ કાગળ હું ફરી ફરીને

વાંચી ગયો. કાગળ માટે તમારો આભાર માનું છું. મારા આ જવાબ સાથે હું એ ‘યંગ ઇન્ડિયા’માં છપાવું છું.

“તમારી સલાહ પ્રમાણે કરવાનું તો મને ગમે, પણ મને લાગે છે કે તમારા કાગળમાં જે કાર્યની રૂપરેખા તમે આપી છે તે મારી શક્તિ બહાર છે. મારી મર્યાદાઓ મને અરાખર, ખખર છે. મારા મનનું વલ્લભ રાજદારી નહીં, પણ ધાર્મિક છે. રાજદારી બાબતોમાં હું ભાગ લઉં છું, કારણ મને લાગે છે કે જીવનનું એક પણ અંગ એવું નથી જેને ધર્મથી વિખૂટું પાડી શકાય. ખીજું કારણ એ છે કે આજે રાજદારી પ્રત્યે હિંદુસ્તાનના મર્મભાગને દરેક સ્થળે સ્પર્શ કરે છે. એટલે એ તદ્દન જરૂરનું છે કે અંગ્રેજો અને આપણી વચ્ચેના રાજદારી સંબંધો કોઈ સગીન ધોરણ ઉપર મૂકવામાં આવે. એ ક્રિયામાં મદદ કરવાને મારી સધળી શક્તિથી હું પ્રયત્ન કરી રહ્યો છું. રાજકીય સુધારામાં હું વધારે રસ લેતો નથી, કારણ હું જાણું છું કે યોગ્ય વ્યક્તિઓ તેના ઉપર ધ્યાન આપે છે. રૉલેટ કાયદાની સાથે રાજકીય સુધારા એ મારે મન તો એક મગગાંઠ જ છે. રૉલેટ કાયદા ઝેરી માનસનું પરિણામ છે. અને છેવટે તો, અંગ્રેજ અમલદારો, જે એમના ઉપર હિંદી લોકમત સારી અસર નહીં પાડી શકે તો, સુધારાને વ્યવહારમાં નિરર્થક બનાવી દેવાના છે. તેઓ અમારો અણુવિશ્વાસ કરે છે અને અમે તેમનો અણુવિશ્વાસ કરીએ છીએ. દરેક એકબીજાને ચોતાના સ્વાભાવિક દુરમન માને છે. તેથી જ રૉલેટ કાયદા આવ્યા છે. સિવિલિયન અમલદારોએ અમને દબાવેલા રાખવા માટે આ કાયદા યોજ્યા છે. મારે મતે તો એ કાયદા હિંદી પ્રજાશરીર ઉપર નાગની ચૂક જેવા છે. તેની સામે લોકમત આટલો બધો સ્પષ્ટ રીતે દર્શાવવામાં આવ્યો હોવા છતાં એ ધિક્કારી કાઢવા જેવા કાયદાને સરકાર આટલી હદ પૂર્વક વળગી રહી છે, તેથી મને તો ખરાબમાં ખરાબ અનિષ્ટની કુશંકા ઉપજે છે. મારા વિચારો આવા હોઈ સુધારામાં રસ લેવાની મારી અનિચ્છાથી તમને નવાઈ નહીં લાગે. રૉલેટ કાયદા આપણા માર્ગને રૂંધી રહ્યા છે. ખીજું વસ્તુઓની સાથે માર્ગમાંનો આ અંતરાય દૂર કરવાને મારું જીવન સમર્પિત છે.”

“એ વિષે કશો અદેશો ન હોવો જોઈએ કે સવિનય કાયદાલંગ એ કાયમ માટે આવ્યો છે. એ જીવનનો એક સનાતન સિદ્ધાંત છે. જીવનનાં ઘણાં ક્ષેત્રોમાં જાણે કે અજાણે આપણે તેનો અમલ કરીએ છીએ. તેનો નવો અને વિસ્તૃત પ્રયોગ કરવામાં આવ્યો છે, તેને લીધે જ આટલી શંકાઓ અને ઉત્પાત ઉપજ્યા છે. તે એટલા માટે મોટું રાખવામાં આવ્યો છે કે તેના સાચા સ્વરૂપનું દર્શન કરાવી શકાય અને રૉલેટ કાયદા રદ કરવાની જવાબદારી સરકાર ઉપર તથા જે નેતાઓએ (તમારા સુધમાં) એ મોટું રાખવાની મને સલાહ આપી છે તેમના ઉપર નાંખી શકાય. પણ વાજખી વખતમાં એ કાયદા રદ કરવામાં નહીં આવે તો, રાત પછી દિવસ આવે છે

એ જેમ નહીં છે તેમ, સમિત્ય પ્રમ। ભગ પણ નહીં આવવાનો છે સરખરના શસ્ત્રભાગરમા એનું એક પણ શસ્ત્ર નથી જે એ સંતાતન બળને નાશી શકે અથવા તેનો નાશ કરી શકે ખરેખર એ રખત આવવાનો જ છે, જ્યારે દુ જો સામે દાદ મેળવનાના વધારેમા વધારે અસરખરક અને તેની સાથે વધારેમા વધારે નિર્દોષ ઉપાય તરીકે એ માન્ય ગણવામા આવશે

“તમે એમતાની છૂટતા વિરે સૂચન કરે છે હું ધાનુ છે કે ધ્યેયની એમતા તો આપશુમા છે જ પણ દેશમા પક્ષો તો હમેશા રહેનાના જ કોઈ પણ સુધારણા માટે બધાને સામાન્ય એવો ગ્રામ્યક્રમ શોધી શકાય નહિ ખરણ કેન્દ્રલાક ખીજઓ કરતા વધારે આગળ જવાનું ઇચ્છનારા હોય આપી આરોગ્યનિવિધતામા હરકત નેતો નથી આપશુમાથી જે વસ્તુ હું દૂર કરના ઇચ્છુ છું તે તો એ છે કે, આપણે એક ખીજનો અભ્યુનિશ્ચાસ ન કરીએ અને એકમાત્ર ઉપર જોડા હેતુઓનું આરોપણ ન કરીએ આપણને ઘેરી વળેનું પાપ એ આપણા મતભેદો નથી પણ આપણી પામરતા છે શબ્દો ઉપર આપણે ભારામારી કરીએ છીએ ઘણી વાર તો પડાયાને માટે આપણે લડીએ છીએ અને મૂળ વસ્તુ જોઈ બેસીએ છીએ ગોખલેછ મહેતા તેમ આપણું રાજ રણ કુરસદના વખતના એક નિનોદનું સાધન છે, અથવા તો જીવનની કારકિર્દીમા આગળ વધવાના પગથિયા તરીકે એનો ઉપયોગ કરનામા આવે છે

‘હું તો તમને અને વર્તમાનપત્રોના ખીજ બધા અધિપતિઓને વિનવું છું કે આપણા રાજકારણમા ઉત્તરતા, ગાંધીય અને નિસ્વાર્થતા દાખન કરવાનો આગ્રહ કરે પછી આપણા મતભેદો આજે જેમ કરે છે તેમ કશો નર્સો ખરેખરી નડનારી વસ્તુ આપણા મતભેદો નથી, પણ તેની પાછા રહેલી આપણી લઘુતા એ જરૂર બ બૂડી છે

“પક્ષમા જે સમજો થઈ છે તે રેલેટ કાયદા સાથે એનાથી છૂટી ન પાડી શકાય એની રીતે ગૂથાયેલી છે તેથી એ પ્રાપ્ત ૨૦ કરાવવાનું જેટનું આવશ્યક છે તેનું જ આવશ્યક એ સમજોમા ફેરફાર કરાવવાનું પણ છે તમારી સાથે હું સમ્મત થાઉં છું કે પ્રેમ એમમા ધર્મમૂળના ફેરફારો કરનાની જરૂર છે ખરી રીતે તો સરખર પોતાના આપઅખતમારી વખતની કૃત્યોની સંજોગોને પોષણ આપી રહી છે એ આશ્ચર્ય જે દિવસીય થયે છે કે ‘દિદુ’ તથા ‘સાદેશમિત્ર’ની સામે લેવાયલા પગના (જે માગ અભિપ્રાય પ્રમાણે તદ્દન મિતજરૂરી હતા) તે નેતાની કુન વત્યાવહારી હોડ વિતિગ ને તીરાનું મહેરાય છે એ પગનાથી એ મને પત્રોની પ્રતિગ અથવા લોકપ્રિયતામા પ્રેરો ધગો થયો નથી જાણે તમા વધારે જ થયો છે કોઈ

પણ પત્રકાર વાળખી ટીકાની મર્યાદા ઓળંગી જાય અને રાજકોટી લખાણ લખે, તો તેને સજા કરવાને માટે દેશમાં પૂરતી અદાલતો છે.

“તમે હડોના જાહેરનામાની વાત કરો છો, તે મને આકર્ષતી નથી. અંગ્રેજ અમલદારોનું માનસ ત્યારે આપણે ફેરવીશું ત્યારે હડોના જાહેરનામાની બાબતમાં આપણે ઘણા આગળ વધી શક્યા હોઈશું. તેઓ અને આપણે આખરૂંદાર મિત્રો બન્યા જોઈએ, અથવા તો એટલા જ આખરૂંદાર દુશ્મનો બનીએ. પણ ત્યાં સુધી આપણે બહાદુર, નિર્ભય અને સ્વતંત્ર થઈશું નહીં, ત્યાં સુધી આપણે કશું ધર્મ શકવાના નથી. લોડ વિલિંગડને એક વાર વિદ્યાર્થીઓને સલાહ આપેલી કે તમારા મનમાં જ્યારે ‘ના’ હોય ત્યારે પરિણામોની બીક રાખ્યા વિના ‘ના’ કહેજો. એ સલાહ મને તો બહુ સંઘરી રાખવા જેવી લાગે છે. એ વસ્તુમાં જ નિર્ભય સચિન્ય પ્રતિકાર આવી જાય છે. મૈત્રી અને પ્રેમનો એ જ માર્ગ છે. પરાપૂર્વથી ચાલ્યો આવેલો બીજો માર્ગ આખરૂંભરેલી રીતે ખુલ્લી હિંસા કરવાનો છે. હિંસા કેટલે દુર્ગજ આખરૂંભરેલી હોઈ શકે એ વિચારવા જેવું છે. મને તો લાગે છે કે હિંસાના મૂળમાં જ ગેરઆખરૂં રહેલી છે. તેથી મેં પહેલો અહિંસાનો રસ્તો હિંદુસ્તાન આગળ મૂકવાની હિંમત ધરી છે. પૂર્વરૂપમાં તેનું આચરણ કરવામાં આવે ત્યારે તે સત્યાગ્રહ કહેવાય. તેના મૂળમાં હંમેશા ધર્મ અને નીતિ રહેલાં છે.”

નડિયાદમાં સુંદર ભાષણ કર્યું. તેમાંથી મહત્વના ઉદ્ગારો નીચે આપ્યા છે :

૬-૭-૧૯

“નડિયાદના લોકો ઉપર ખાસ અને ખેડાની પ્રજા ઉપર સામાન્ય રીતે મારો વિશેષ હક છે. હું

લાંબો વખત તમારી વચ્ચે રહેલો છું અને તમે મારા ઉપર ખૂબ પ્રેમ વરસાવેલો છે. સત્યાગ્રહનો વિશાળ પ્રયોગ મેં ખેડામાં શરૂ કર્યો. કાયદા મુજબ વતનારા લોકો માટે જમીન મહેસૂલ ભરવાનો ઇન્કાર કરવો એ નાનીસતી વાત નથી. પણ તમને તેમ કરવાની સલાહ આપવાની બહુ ગંભીર જવાબદારી મેં તે વખતે ઉઠાવેલી. એ પ્રયોગનો જે રીતે અમલ થયો તે જોતાં મને તેમાં જરાયે દિલગીર થવાનું કારણ મળ્યું નથી. લાગતા વળગતા અમલદારોએ પણ કબૂલ કર્યું છે કે લોકોએ પોતાનાં દુ:ખોનો વિરોધ બહુ શાંત, વ્યવસ્થિત અને ગૌરવભરેલી રીતે કર્યો. સચિન્યભંગના આ નમૂનેદાર અને સફળ પ્રયોગથી ગયા એપ્રિલમાં ખોટી ગણતરી કરવામાં હું દોરવાઈ ગયો. તે વખતે મારી એ બૂલ મને વિધ્યાયજ્ઞ જેવડી મોટી લાગી હતી, તો અત્યારે લાંબા અનુભવ પછી મને એ બૂલ હિમાલય જેવડી મોટી લાગે છે.

૯૪ સવિનય કાયદાલગ કરવાનો કોને અધિકાર છે ?

વળી ખેડાના લોકો ઉપરનો મારો હક-કેવળ જમીન મહેસલની લડતને કારણે જ નથી. અહીં મેં સૈન્યભરતીનું કામ પણ કયું છે.

*

*

*

“આપણે મોટું રાખેલો સવિનયલગ થોડા વખતમાં ફરી શરૂ કરવો પડશે એમ દેખાય છે. તેથી સત્યાગ્રહીની ફરજને વિષે હું તમને કહેવા છાહું છું. જ્યાં સુધી સત્યાગ્રહનો ખરો અર્થ આપણે બરાબર ન સમજી લઈએ ત્યાં સુધી સત્યાગ્રહીની ફરજને બરાબર સમજવી શક્ય નથી. મેં સત્યાગ્રહની વ્યાખ્યા તો આપી દીધી છે. પણ કેવળ વ્યાખ્યાથી ખરો અર્થ સમજાય નહીં. કમનસીબે લોકોની કલ્પનામાં સત્યાગ્રહનો અર્થ એ છે કે તેમાં માત્ર કાયદાનો લગ કરવાનો હોય છે. પણ એ લગ કેટલીક વાર સવિનય હોય અને કેટલીક વાર અવિનયી પણ થઈ જાય. હવે તમારે સૌએ જાણી લેવું જોઈએ કે કાયદાનો અવિનયી લગ એ તો સત્યાગ્રહથી સો ગાઉ દૂર છે. કાયદાનો સવિનયલગ એ સત્યાગ્રહનું બહુ અગત્યનું અંગ છે, પણ હમેશાં તે સત્યાગ્રહનું, મુખ્ય અંગ હોતું નથી. દાખલા તરીકે રાલેટ કાયદાના પ્રશ્ન ઉપર આજે આપણે કાયદાના સવિનયલગને પાછળ નાખી દીધો છે. રાજદ્વારી ક્ષેત્રમાં વિશાળ પાયા ઉપર સત્યાગ્રહનો આ દેશમાં પહેલી જ વાર અમલ થતો હોવાથી તે હજી-ત્રયોગ દશામાં છે. તેમાં હું નવી નવી શોધો કર્યે જઈ છું. પૂરી તૈયારી કર્યા વગર લોકો આગળ કાયદાનો સવિનયલગ મૂકવાની મેં ભૂલ કરી તે મને હિમાલય જેવડી મોટી લાગે છે. કારણ મેં ખીજી શોધ એ પણ કરી છે કે તે જ માણસ કાયદાનો સવિનય લગ કરવાની શક્તિ ધરાવે છે અને હક્કભોગવે છે, જે પોતે જે રાજ્યમાં રહેતો હોય તે રાજ્યના કાયદાઓનું સ્વેચ્છાપૂર્વક અને જ્ઞાનપૂર્વક પાલન કરવાનું બરાબર જાણતો હોય. માણસે આવા કાયદાનું હજાર વાર સ્વેચ્છાપૂર્વક પાલન કયું હોય ત્યારે તેની આગળ અમુક કાયદાનો સવિનયલગ કરવાનો પ્રસંગ ખરી રીતે એકાદ વાર આવે છે. વળી કાયદાના સ્વેચ્છાપૂર્વક પાલનના અર્થે એ પણ જરૂરનું નથી કે જે કાયદાનું આપણે પાલન કરીએ તે કાયદા સારા જ હોવા જોઈએ. ધણીએ એવા અન્યાયી કાયદા હોય છે જેનું સારો નાગરિક જ્યાં સુધી પોતાનું સ્વમાન ન હણાય અથવા પોતાની નીતિની ભાવનાને ધક્કો ન પડે એ ત્યાં સુધી પાલન કરે છે. હું ખાસ જૂઠાણ ઉપર નજર નાખું છું ત્યારે અને એક પણ પ્રસંગ એવો યાદ આવતો નથી જ્યારે મેં સમાજના અથવા રાજ્યના કાયદાનું પાલન સજ્જ થવાના ભયને લીધે કયું હોય. મેં સમાજના તેમ જ રાજ્યના ખરાબ કાયદાનું પણ પાલન કયું છે, એવી માન્યતાથી કે તેમ કરવું એ મારે માટે તેમ જ જે સમાજ અથવા રાજ્યમાં હું રહેતો

હોઈ તેને માટે સારું છે. નિયમ તરીકે અને શિસ્તપૂર્વક મેં આમ કરેલું હોવાથી, ૧૮૮૮માં જ્યારે હું ઇંગ્લંડ ગયો ત્યારે સમાજના કામદાનો ભંગ કરવાનો, અને દક્ષિણ આફ્રિકામાં ટ્રાન્સવાલ સરકારે એશિયાટિક ગનિત્વેશન એક્ટ પસાર કર્યો ત્યારે રાજ્યના કામદાનો ભંગ કરવાનો, ધર્મ મને પ્રાપ્ત થયો. તેથી હું એવા નિર્ણય ઉપર આવ્યો છું કે આપણે સવિનય કામદા-ભંગ શરૂ કરવો પડે તો તે માટે વધારેમાં વધારે લામકોતવાળા માણસ તરીકે પ્રથમ હું જ સવિનય કામદાભંગ કરીશ. તે વખતે સાથી સત્યાગ્રહીઓની દુરુજ એ દરો કે સવિનય કામદાભંગનું પ્રથમ તત્ત્વ જે મેં ઉપર જણાવ્યું તે તેમણે જરાખર પચાવવું. મેં જે સૂચનાઓ લખી દાદી છે તેમાં જણાવ્યું છે કે મને સરકાર પકડે ત્યાર પછી જોખમાં જોખ એક મદિના સુધી તો ખીજા કોઈએ કામદાનો સવિનયભંગ કરવો નહીં. અને ત્યારે પણ જરૂર પડે તો એક બે પસંદ કરેલા સત્યાગ્રહીઓએ જ ઉપર જણાવ્યું છે એ રીતે કામદાનો સવિનયભંગ કરવો. ખીજા એક શરત પણ માદ ગણવાની છે કે મારી ધરપકડ પછી કહેવાતા સત્યાગ્રહીઓ અથવા તેમની સાથે કામ કરતા ખીજાઓ તરફથી જરા પણ દિસાનું કૃત્ય થવું જોઈએ નહીં. બાકી રહેલા સત્યાગ્રહીઓની દુરુજ તો એ દરો કે તેમણે પૂર્ણ શાંતિ જાળવવી અને ખીજાઓ પાસે શાંતિ જાળવાવવી. સત્યાગ્રહીઓએ એ જોવાનું દરો કે મને પકડવામાં આવે ત્યારે હડતાળ ન પડે, જાહેર સભાઓ ન થાય અથવા તો જેથી લોકોમાં ઉશ્કેરણી ફેલાય એવા કોઈ પણ દેખાવો ન થાય. મારી ખાતરી છે કે મને પકડ્યા પછી પૂર્ણ શાંતિ જાળવાય તો એ એક જ કૃત્યથી રોલેટ કાયદા રદ થવાના છે. પણ એ પણ સંભવિત છે કે સરકાર હક પકડીને બેસે અને કશું કરે નહીં. એમ થાય તો મેં જે શરતો જણાવી છે તે શરતોએ ખીજા સત્યાગ્રહીઓ કામદાનો સવિનયભંગ કરી શકે છે. અને દરેકે દરેક સત્યાગ્રહી જેલમાં જાય ત્યાં સુધી ચાલુ રાખી શકે છે.

*

* /

*

“હવે એક વરણ મારે તમને કહેવાની રહે છે. ગયા એપ્રિલ માસમાં અમદાવાદ અને વીરમગામમાં ગાંડા બનેલા લોકોએ જે અત્યાચારો કર્યા તે દુઃખદાયક છે. પણ ખેડના લોકોનાં કૃત્યો તો વધારે દુઃખદાયક છે. તેનાં પરિણામો કેવાં આવ્યાં હોત તેનો વિચાર કરો તો મારી વાત તમને સમજશે. અહીં તારનાં દોરડાં કાપી નાંખવામાં આવ્યાં અને રેલના પાટા ઉખેડી નાંખવામાં આવ્યા તેની વાત હું કહું છું. અમદાવાદના ટોળાએ જે તોફાન કર્યું તેમાં ગાંડો ઉરકેરાટ હતો, પણ ખેડનાં કૃત્યો પાછળ તો ચોક્કસ ધરાદો હતો. એ પણ ક્રોધમાં જ થયાં હતાં. પણ ક્રોધમાંયે અવિચારીપણું હોય છે

તેમ વિચારીપણું પણ હોય છે. ખેડાના ગુનાથી અમદાવાદ કરતાં હકીકતમાં ઓછી હોનારત થઈ છે. પણ સત્યાગ્રહીની દૃષ્ટિએ ખેડાનાં કૃત્ય વધારે અક્ષમ્મ છે. હું જાણું છું તે પ્રમાણે એપ્રિલનાં કૃત્યો માટે જેઓ જવાબદાર છે તેઓ બહાદુરીપૂર્વક પોતાના ગુના કબૂલ કરવા બહાર પડ્યા નથી. જમીન મહેસૂલની લગત વખતે જે ખેડા આટલી ખાનદાનીથી વત્યું હતું, તે જ ખેડા એપ્રિલમાં પોતાની ખાનદાની ભૂલી ગયું, એ કુરુણાજનક છે. વધારે કનુષ્ઠ તો એ છે કે ગુના કરનારાઓ અત્યારે સંતાવાના-પ્રયત્નો કરી રહ્યા છે. સત્યાગ્રહીઓની તો ચોખ્ખી ફરજ છે કે પોતે કોઈ પણ રીતે ગુના માટે જવાબદાર હોય તો તેણે પોતાના ગુનાની ખુલ્લી કબૂલાત કરી દેવી તથા ઠાણે ગુનો કર્યો છે તેની જો તેને ખબર હોય તો તેને પણ પોતાનો ગુનો કબૂલ કરવા માટે સમજાવવો. રેલવેના પાટા ઉમેડી નાખવા અને જે સિપાઈઓ શાંતિ અને વ્યવસ્થા સ્થાપવા માટે જતા હતા તેમની જિંદગીને જોખમમાં નાખવી એ દિયકારું કૃત્ય છે. બહાદુરીપૂર્વક પોતાનો ગુનો કબૂલ કરવાને બદલે ધ્રુપાઈ રહેવું એ એના કરતાં વધારે દિયકારું છે. ધ્રુપાવેલું પાપ એ આખા શરીરને ઠારી ખાનારા ઝેર જેતું છે. એ ઝેર જેટલું વહેતું કાઠી નાખવામાં આવે તેટલું સમાજને માટે સારું છે. અમુક દૂધમાં સોમલ મેગન્યું હોય પછી તેમાં બીજું ચોખ્ખું દૂધ ઉમેરો તેથી એ દૂધ પણ જગડ્યા વિના રહેતું નથી; તેમ સમાજમાં આપણે ભગ્ન કૃત્યો કરીએ તેથી ધ્રુપાવેલા પાપની અસર મટાડી શકાતી નથી. હું આશા રાખું છું કે જે માણસોના ગાંઠ કોધે તેમની પાસે અક્ષમ્મ ગુનાઓ કરાવ્યા તેમને શોધી કાઢવાને તમે પૂરો પ્રયત્ન કરશો અને પોતાના ગુનાની કબૂલાત કરવાની તેમને અપીલ કરશો જેથી આ જિલ્લાનું સામાજિક, નૈતિક અને ગણદારી વાતાવરણ શુદ્ધ થાય.”

એપ્રિલમાં સત્યાગ્રહ મોટું રાખેલો તે જુલાઈમાં ઉપાડવાનો બાપુનો

વિચાર હતો, પણ તે ફરી મોટું રાખવામાં આવ્યો.

૦૧-૭-૧૯.

પોતાનો એ નિર્ણય જાહેર કરતો નીચેનો ઇપાંગ્લેઝ

કાગળ બાપુએ લખ્યો :

“|| મુંબઈના મામદાર જર્નલ-મારફત હિંદી સર્કલ-એન ધંધીર

એનવણી આપી છે કે સવિનય કાયદામંત્રી ફરી ઉપાડવાથી લોકસલામતીને ગંભીર હાનિ પહોંચવાનો ભય છે. મુંબઈના ગવર્નરે મને ફક્ત એકાલીને આ એનવણી અનેક વાર આપી છે. આ એનવણીના જવાબમાં, તથા દિ. બ. ગોવિંદ ગાયકવાડ આપ, સગ નોગપલ્લુ અંદાવરકર તથા બીજા વર્તમાનપત્રના તંત્રીઓએ

મને આગ્રહ કર્યો છે. તેના જવાબમાં, ખૂબ વિચાર કર્યા પછી હાલ દુરતને માટે મેં સવિનય કાયદાલંગ મુલતવી રાખવાનું નક્કી કર્યું છે. અહીં હું ઉમેરીશ કે જે ગરમપક્ષ કહેવાય છે તેના ઘણા આગેવાન મિત્રોએ પણ મને આવી જ સલાહ આપી છે. એમનું મુખ્ય કારણ એ છે કે જેઓ સવિનય કાયદાલંગનો સિદ્ધાંત સમજેલા નથી એવા લોકો ખુનામરડી ઉપર ચઢશે એવા તેમને ભય છે. બીજા સાથી સત્યાગ્રહીઓ સાથે વિચાર કરીને હું જ્યારે એ નિર્ણય ઉપર આવ્યો કે સત્યાગ્રહનું સવિનય કાયદાલંગનું અંગ અમલમાં મૂકવાનો વખત હવે આવી ગયો છે, ત્યારે મારા એ નિર્ણયની જાણ કરતો એક કાગળ મેં નામદાર વાઈસરોયને વિનયપૂર્વક લખ્યો. તેમાં મેં જણાવ્યું કે સવિનય કાયદાલંગ તો જ ન ઉપાડવામાં આવે જો રોલેટ કાયદા રદ કરવામાં આવે; પંજાબના અત્યાચારોની તપાસ કરવા એક નિષ્પક્ષ અને મજબૂત કમિટી નીમવામાં આવે; એને સત્તા હોવી જોઈએ કે જે લોકોને સજા કરવામાં આવી છે તેમના કેસ એ ફરી તપાસી શકે; અને બાબુ કાલિનાથ રોય જેમના કેસના દફતર ઉપરથી એમ પુરવાર-થઈ શકે એવું છે કે એમને ખોટી રીતે સજા થઈ છે, તેમને છોડી મૂકવામાં આવે. શ્રી રોયના કેસ બાબત હિંદી સરકારે જે નિર્ણય લીધો છે તે માટે તેને ધન્યવાદ ઘટે છે. જોકે શ્રી રોયને પૂરો ન્યાય આપવામાં આવ્યો નથી, તોપણ તેમની સજામાં ભારે ઘટાડો કરવામાં આવ્યો છે, એટલે તેમને ઠીક ઠીક ન્યાય મળ્યો કહેવાય. મને ખાતરી આપવામાં આવી છે કે જે તપાસ સમિતિ માટે હું આગ્રહ કરું છું, તે નીમવાનો વિચાર ચાલી રહ્યો છે. સહભાવની આટલી નિશાનીઓ મળ્યા પછી સરકારે આપેલી ચેતવણીની અવગણના કરવી એ મારે માટે હતાપણભરેલું નથી. સરકારની સલાહ સ્વીકારીને સવિનય કાયદાલંગના સાચા સ્વરૂપનો વધુ પુરાવો હું આપું છું. સત્યાગ્રહી કદી સરકારને પગવવા પ્રયત્નતો નથી. તે ઘણી વાર સરકાર સાથે સહકાર કરે છે. પણ જ્યારે વિરોધ કરવાની તેના ઉપર ફરજ આવી પડે છે ત્યારે વિનયપૂર્વક વિરોધ કરતાં તે અચકતો નથી. સામા પક્ષમાં સહભાવ પેદા કરીને તે પોતાનું ધ્યેય સાધે છે. એ માને છે કે સરકારનાં કૃત્યો અન્યાયી હોવા છતાં તેની સાથે પણ હંમેશા સહભાવનો પ્રયોગ કરવાથી છેવટે સરકારમાં પણ સહભાવ પેદા થશે. એટલે સવિનય કાયદાલંગની ફરી વારની મોઢૂફી એ સત્યાગ્રહના વ્યાવહારિક પ્રયોગ સિવાય બીજું કશું નથી.

“છતાં જ્યાં સુધી રોલેટ કાયદા આપણી ધારાપોથીને કલંકિત કરી રહ્યા છે ત્યાં સુધી સવિનય કાયદાલંગને એક દિવસ માટે પણ મોઢૂ રાખવો પડે એ મારે માટે માથાના ધા જેવું છે. લાહોર અને અમૃતસરમાં કરવામાં

આવેલી સળગતી આ મોઢૂફીને વધારે મુશ્કેલ બનાવે છે. એ કેસોના ફેંસલા, તદ્દન તટસ્થવૃત્તિ રાખીને મેં વાંચ્યા છે. મારા ઉપર ન બૂંસાય એવી છાપ પડી છે કે પંજમના ઘણાખરા નેતાઓને પૂરતા પુરાવા વિના સળગતી કરવામાં આવી છે. વળી તેમની સળગતી અમાનુષી તથા જુલમી છે. એ ફેંસલાઓ ઉપરથી એવું જણાય છે કે નેતાઓને બીજા કોઈ કારણે નહીં, પણ રેલેટ કાયદા સામેની સખત ચળવળ સાથે તેઓ સંબંધ રાખતા હતા તેટલા માટે જ સળગતી કરવામાં આવી છે. તેથી મારાથી એમ થઈ શકતું હોય તો હું તો હિંદી સરકાર મને જે અકુશવાળી છટ બોળવા દે છે તેને બદલે જેલ વહોરી લેવાનું હું પસંદ કરું. પણ સત્યાગ્રહીને ઘણાથે કડવા ઘૂંટકા ગળી જવા પડે છે. અત્યારની મોઢૂફી એ એવો એક કડવો ઘૂંટકો છે. મને એમ લાગે છે કે હાલ તુરતને માટે સવિનય કાયદાભંગ મોઢૂફ રાખીને દેશની, સરકારની અને પંજમના નેતાઓ, જેમને મારે મતે ખોટી રીતે અને જુલમી સળગતી થઈ છે, તેમની વધારે સારી સેવા હું કરી શકીશ.

“પુનામરકી ફાટી નીકળવાનો જે ભય સેવવામાં આવે છે તે પૂરતી મારી જવાબદારી આ મોઢૂફીથી હળવી બને છે. પરંતુ સરકાર અને જે નામાંકિત આગેવાનોએ લડત મોઢૂફ રાખવાની મને સલાહ આપી છે તેમની જવાબદારી એ જેવાની વધે છે કે રેલેટ કાયદા વિના વિલંબે રદ કરવામાં આવે.

“મારા ઉપર એવો આરોપ મૂકવામાં આવે છે કે હું જ્યાં ત્યાં સળગતી દીવાસળીઓ ફેંકી રહ્યો છું પ્રસંગરસાતનો મારો સવિનય કાયદાભંગ એ જ સળગતી દીવાસળી હોય તો રેલેટ કાયદા અને તેને ધારાપોથી ઉપર રાખવાની સરકારની જંક એ આખા હિંદુસ્તાનમાં હજારો સળગતી દીવાસળીઓ ફેંકવા જેવું છે. સવિનય કાયદાભંગને બંધ રખાવવાનો એક જ માર્ગ છે કે સરકારે રેલેટ કાયદા રદ કરવા. એ કાયદાના બચાવમાં સરકારે જે કોઈ બહાર પાડ્યું છે તેમાંના કશાથી તે સામેના હિંદી લોકોના વિરોધી વલણમાં ફેર પડ્યો નથી.

“એટલે મેં તો આ કાયદા સત્તર રદ થાય તે માટે સવિનય કાયદાભંગ મોઢૂફ રાખ્યો છે. પરંતુ હજારો ઉપાયોથી એ કાયદા રદ નહીં થાય તો એ રદ કરાવવા માટે સત્યાગ્રહીઓએ પોતાના ગ્રાજી પાથરવા પડશે. આ મોઢૂફીના કાળમાં સત્યાગ્રહીઓને એક વધુ તક મળે છે કે રાજ્યના કાયદાઓનું ચાન-પૂર્વક સ્વેચ્છાએ પાલન કરવાની ચિસ્ત તેમણે બતાવવી. કાયદાનો સવિનય-

ભંજ કરનાનો હક સ્વેચ્છાપૂર્વકના કાયદાપાલનની ફરજમાથી જ ફવિત થાય છે સત્યાગ્રહ માત્ર સમિતય કાયદાભંગમા અથવા મુખ્યત્વે સવિનય કાયદાભંગમા આવી જતો નથી સત્યાગ્રહ તો સુસ્તપણે સત્યને વળગી રહીને રાષ્ટ્રહિતનું પોષણ કરવામા છે સાથી સત્યાગ્રહીઓને તુ મિનયપૂર્વક સત્યાદ આપુ છુ અને નાનામોટા સૌનો સહકાર યાચું છુ કે તેઓ શુદ્ધ સ્વદેશીનો ફવાવો કરે અને હિંદુમુસલમાન એકતા વધારવા માટે મથે મારો મત એવો છે કે આપણા રાષ્ટ્રની હસ્તીને માટે સ્વદેશી આવશ્યક છે આપણા વીસ કરોડ ખેડૂતોને વરસમા છ મહિના પરાણે બેકાર રહેવું પડે છે. તેમના શ્રમનો એટલો બગાડ થાય છે, એનો નિચાર કરતા કોઈ પણ હિદી, અથવા તો અંગ્રેજ સ્વસ્થ રહી શકતો નથી સ્ત્રીઓના હાથમા આપણે રેડિયા મૂકીએ અને પુરુષોને હાથસાગ આપીએ તો જ આ બેકાર રહેતી શક્તિનો ત્વરાથી અંતે તાત્કાલિક સદુપયોગ થઈ શકે એમ છે તેમ કરતા લોકેશાયરનો અકુદરતી સ્વાર્થ અને જાપાનનો ભય નાખૂદ થાય છે લોકેશાયરનો અકુદરતી સ્વાર્થ નાખૂદ થવાથી ક્રિસ્ટન સાથેના આપણા સબધો વિશુદ્ધ થશે અને તેની સાથેની સમાનતા શક્ય બનશે જાપાનનો ભય નાખૂદ થવાથી એક રાષ્ટ્રીય અને સામ્રાજ્યની આદત ટળશે પોતાના વેપાર મારફત જાપાન હિંદ ઉપર જે ચૂડ ભેરવા માગે છે તેનું પરિણામ હિંદના અધ પાતમા અથવા તો ખૂનખાર લડાઈમા જ આવે

“હિંદુ મુસલમાન એકતા એ પણ રાષ્ટ્ર માટે તેમ જ સામ્રાજ્ય માટે એટલી જ આવશ્યક છે હિંદુ, મુસલમાન અને અંગ્રેજોનો સ્વેચ્છાપૂર્વકનો સવ બધાય તો મારા વિચાર પ્રમાણે તો હમણા રચાયેલા રાષ્ટ્રસંઘ કરતા એ સંઘ અનતગણો શ્રેષ્ઠ અને વિશુદ્ધ હશે હિંદુઓ અને મુસલમાનો વચ્ચે કાયમની એકતા થાય એ ત્રણ જાણના આવા સઘની પૂર્વતૈયારી છે ખિલાફત, મહા શરીફ અને ઇસ્મામના ખીલ પવિત્ર સ્થાનોના સબધમા મુસલમાનોની જે ન્યાની માગણીઓ છે તેમા હૃદયપૂર્વક સાથ આપીને હિંદુઓ આ એકતાને સંગીન પોષણ આપી શકે છે

“સ્વદેશીના પ્રચાર માટે તથા હિંદુ મુસલમાન એકતાના કાય માટે સગમનશક્તિ, કાર્યનિષ્ઠા, વેપારમા પ્રમાણિકતા તથા પુષ્કળ આત્મત્યાગ અને આત્મસમયની શક્તિની જરૂર છે આ ઉપરથી એટલુ સહેળે સમજશે કે તદ્દન વિશુદ્ધ રીતે સ્વદેશીનો પ્રચાર કરીએ અને હિંદુ મુસલમાન એકતાને વેગ આપીએ તો તેની આડકતરી છતા ઓઠી પ્રમળ નહી એની અસર રોલેટ કાયદા રદ કરાવનાની ચળવળ ઉપર પડ્યા વિના રહે નહી. ઉપર દર્શાવી તેની હાવકાતનો આપણે અચૂક પુરાવો આપીએ તો રોલેટ કાયદા માટે સરકાર પામે કરો

બચાવ રહે નહીં, જોકે આજે પણ મરો બચાવ તે જગૂ મરી શકે એમ તો નથી ને ?

‘ દિલ્હીના ’ના કેસમાં મૅજિસ્ટ્રેટના ફેઅસામાંથી નીચેનો ઉતારો દાખલો

૨-૮-૧૦ ‘ મરાઠા ’ પર લખ્યું કે ફેસનામાં જે મુદ્દા ઉઠાવવામાં આવ્યા છે તે વિશે ગાંધીજીએ ચોખ્ખું કરવી જોઈએ તે ઉપરથી બાપુએ નીચે પ્રમાણે જવાબ ‘ મરાઠા ’

પત્રમાં લખ્યો

ફેસનામાંથી ઉતારો

જા “ દિલ્હીના મનાવોએ બનાવી આપ્યું છે તેમ, રાજદ્રોહી દષ્ટિએ સત્યાગ્રહનું એક બીજું અંગ સ્પષ્ટ બતાવે છે કે માનવનો ભગ કરવો એ, એના સિદ્ધાંતનું અતર્ગત સ્વરૂપ છે સત્યાગ્રહ પ્રતિજ્ઞાનો મજબૂત સૌના જાણવામાં છે સત્યાગ્રહ સભા જે કાયદા તોડવાનું નક્કી કરે તે માનવનો સનિયમભંગ કરવાનો હક એ પ્રતિજ્ઞા લેનારને પ્રાપ્ત થાય છે હવે ‘ સનિયમ, ભંગ ’ એટલે શું તે કોઈ જગ્યાએ સમગ્રવામાં આવ્યું નથી એ સ્વવિદિત છે કે મુમુક્ષુમાં ‘ સનિયમભંગ ’ જપ્ત થયેનું સાહિત્ય વેચવાનું સ્વરૂપ લીધું એમ કરવું એ ઇન્ડિયન પીનન કોડની ૧૨૪અ પ્રમાણે ગુનો છે એટલે એમ કરવાથી ફાજદારી કાયદાનો સ્પષ્ટ અનાદર થયો વળી કોઈ પણ કાયદો જે બીજાના હકોનું રક્ષણ કરતો હોય, એનો ‘ સનિયમભંગ ’ કરવાથી તમામ કાયદો અને વ્યવસ્થા ઊંચે મુખ્ય છે એ સ્પષ્ટ છે, અને કાયદો અને વ્યવસ્થાની રક્ષા એની સરખાર પ્રયે વાસ્તવિક રીતે દ્વેષ અને તિરસ્કાર પેદા થાય છે એટલે કે રાજદ્રોહી સત્યાગ્રહનું આ અંગ તાર્કિક રીતે તેમ જ પરિણામની દષ્ટિએ રાજદ્રોહી છે

ગાંધીજીનો જવાબ

જા “ તમે જે પેરેગ્રાફ દાખલો છે તેવા એક જ પેરેગ્રાફમાં જનનના એક ભવ્ય સિદ્ધાંત વિશે આથી વધારે ગેરસમજ ઊભી કરવી અથવા તો હકીકતોને ખોળી રીતે રજૂ કરવી એ બહુ મહત્ત્વ કામ છે એ પેરેગ્રાફની શરૂઆતમાં લખ્યું છે કે ‘ દિલ્હીના મનાવોએ બનાવી આપ્યું છે તેમ, રાજદ્રોહી દષ્ટિએ સત્યાગ્રહનું બીજું અંગ સ્પષ્ટ બતાવે છે કે કાયદાનો ભંગ કરવો એ, એના સિદ્ધાંતનું અતર્ગત સ્વરૂપ છે તટસ્થ પરીક્ષકો તરફથી દિલ્હીની ઘટનાઓના ગહરપનો સ્ફોટ પ્રવામાં આવે નહીં ત્યાં સુધી દિલ્હીમાં કોનો વાક હોતો તે આપણે જાણી શકવાના નથી પરંતુ જુ એટલી તો માદ આપુ કે ગઈ ૩૦મી માર્ચે અથવા તો ૬મી એપ્રિલે સનિયમ ભંગભંગ શરૂ કરવામાં આયો

નહોતો. સ્વામી શ્રદ્ધાનંદનું કહેવું તો એમ છે કે કાયદાનો ભંગ તો સત્તાવાળાઓ તરફથી કરવામાં આવ્યો હતો. ત્યાં જે સુદ્ધીભર સત્યાગ્રહીઓ હાજર હતા તેમણે તો પોતાના જીવનના જોખમે રોજાઓના તેમ જ સ્થાનિક સત્તાવાળાઓના ગાંડપણને અંકુશમાં રાખવાનો પ્રયત્ન કર્યો હતો. ફેંસલામાં આગળ જળાવ્યું છે: ‘સત્યાગ્રહ સભા જે કાયદા તોડવાનું નહીં કરે તે કાયદાનો સવિનય-ભંગ કરવાનો હક એ પ્રતિજ્ઞા લેનારને પ્રાપ્ત થાય છે.’ આ વાક્યમાં હકીકતને ખોટી રીતે રજૂ કરવાનો તેમ જ ખરી હકીકતને દાખી દેવાનો એમ. એ દોષ રહેલા છે. પ્રતિજ્ઞા લેનારાઓએ સત્યાગ્રહ સભા નહીં કરે તેવા કોઈ પણ કાયદાનો સવિનયભંગ કરવાનો નથી, પણ પોતે નીમેલી ખાસ કમિટી જે પસંદ કરે તે કાયદાનો સવિનયભંગ કરવાનો છે. આ ભેદ મહત્વનો છે. વળી વિદ્વાન મૅગિસ્ટ્રેટ એ વસ્તુ દર્શાવી જ નથી કે સવિનય કાયદાભંગ કરતી સખતે સત્યાગ્રહી, સત્યને વળગી રહેવાને અને કોઈના પણ જીવનમાલને નુકસાન નહીં પહોંચાડવાને પોતાની પ્રતિજ્ઞાથી બંધાયેલો છે. આ વસ્તુ ઓછી મહત્વની નથી. આગળના વાક્યમાં મૅગિસ્ટ્રેટ પોતાના જે અજ્ઞાનનું પ્રદર્શન કરે છે તે તો અશ્વસ્ત છે. એ કહે છે કે ‘સવિનયભંગ એટલે શું તે કોઈ જગ્યાએ સમજાવવામાં આવ્યું નથી.’ સવિનય કાયદાભંગ કરવા માટે જ્યારે તેઓ સજ્જ કરવા બેઠા હતા ત્યારે એ વસ્તુ શી છે તે પૂરેપૂરું સમજી લેવાની તેમની ફરજ હતી. સત્યાગ્રહ વિષેની બધી પત્રિકાઓ, જેમાં ઘોરોનો ‘કાયદાની સામે યવાની ફરજ’ એ સુપ્રસિદ્ધ લેખ પણ છે, એ તેમને ઉપલબ્ધ હતાં.

“તે પંડીનાં મૅગિસ્ટ્રેટનાં વાક્યોનું બેહુદાપણ હું બતાવું તે પહેલાં કાયદાનો સવિનયભંગ એટલે શું એ ટૂંકમાં સમજાવવાનો હું પ્રયત્ન કરીશ. સવિનય કાયદાભંગ, એ કાયદાના અવિનયી અથવા અનીતિમય ભંગથી વિરુદ્ધ છે. સવિનય કાયદાભંગ એવા જ કાયદાનો હોય, જે નીતિને હગતા ન હોય. વળી કાયદાઓ પણ ફોજદારી તથા દીવાની બે પ્રકારના હોય છે. કાયદાનો સવિનયભંગ કરનાર ઇન્ડિયન પીનલ કોડની ૧૨૪થ કલમ જેવા કૃત્રિમ ફોજદારી કાયદાનો સવિનયભંગ કરતાં અવ્યકાશે નહીં. એ કાયદા પ્રમાણે ન્યાયાધીશની ધૂન અથવા તો પૂર્વગ્રહ પ્રમાણે કોઈ પણ વસ્તુને રાજદ્રોહી ગણી શકાય એમ છે. સવિનયભંગ કરનાર ખીજના હક ઉપર તરાપ આવે એવું કોઈ પણ કૃત્ય કરશે નહીં. કોઈ પણ વ્યક્તિ અથવા સંસ્થા પ્રત્યે દ્વેષ અથવા તિરસ્કાર પેદા કરવાની દૃષ્ટિએ તે કોઈ પણ કૃત્ય કરશે નહીં. પરંતુ કોઈ પણ વ્યક્તિ અથવા સંસ્થાના દ્વેષજનક અથવા તિરસ્કારયુક્ત કૃત્યનો તેનાં પરિણામોની પરવા કર્યા વિના અનાદર કરતાં અથવા તેને લિહામ પાતનાં તે અવ્યકાશે નહીં

એમ કરીને તે વ્યક્તિ અથવા સંસ્થાને નાહકના દ્વેષ અથવા તિરસ્કારમાંથી બચાવી લે છે. રાજદ્રોહના કાયદાનો એવો અર્થ તો ન જ હોય કે, રાજ્યના હરકોઈ જીલ્લમ અથવા આપઅખત્યારીને વશ થવું. ધારાપોથીમાં ભલે તેવું લખેલું હોય અને જીલ્લમ પ્રત્યે દ્વેષ પેદા થવાનો ભય પણ ભલે હોય. સવિનય કાયદાભંગ કરનાર કોઈ કૃત્યને વિશે હેતુઓનું આરોપણ બહી કરે, પણ એ કૃત્યને તેના ગુણદોષથી જ તપાસશે. સવિનય કાયદાભંગનું મંગલ પ્રેમ અને ભાઈચારા ઉપર છે, જ્યારે કાયદાના અવિનયી ભંગનું મંગલ તિરસ્કાર અને દ્વેષ ઉપર છે. પ્રકાશ અને અધિકાર વચ્ચે જેટલો તફાવત છે, તેટલો તફાવત સવિનય કાયદાભંગ અને અવિનયી કાયદાભંગ વચ્ચે છે. જ્યારે દેશમાં સવિનય કાયદાભંગની ભાવના વ્યાપક થશે, અને હું આશા રાખું છું કે હિંદુસ્તાનના લોકોમાં થોડા જ વખતમાં એમ થશે, ત્યારે શૂના અને ખુનામરફી એ લગભગ ભૂતકાળની ઘિના બની જશે.

“મિત્રો તેમ જ સરકાર એવી દલીલ કરે છે કે-જ્યનના એક સિદ્ધાંત તરીકે સવિનય કાયદાભંગ, એ ભલે બહુ પ્રસંશાપાત્ર વસ્તુ હોય પણ વ્યવસ્થાબદ્ધ લોકો સવિનય કાયદાભંગ અને અવિનયી કાયદાભંગ વચ્ચે, ભેદ કરી શકતા નથી. જે વસ્તુ પોતાને પસંદ ન પડતી હોય તેનો અનાદર કરવાનું તેમનું વલણ હોવાથી કોઈ પણ કાયદાભંગને સવિનય કાયદાભંગ સમજવાની તેઓ જૂલ કરે છે અને એમ કરતાં ગેરકાયદે કામો કરવાની તેમને ટેવ પડે છે. આ દલીલ વિચારવા જેવી છે ખરી, પણ તેથી સવિનય કાયદાભંગની આવશ્યકતા અથવા તો ભયનતા ખોટી પુરવાર થતી નથી. તેથી તો એટલું જ સિદ્ધ થાય છે કે મારા જેવા માણસે નવા અને વિસ્તૃત ક્ષેત્રમાં સવિનય કાયદાભંગનો પ્રયોગ કરતાં પહેલાં બહુ સાવધાની રાખવાની જરૂર છે.

“આટલા વિવેચન ઉપરથી ઉપરના ઉત્તારમાંના નીચેના શબ્દોની કિંમત કેટલી છે તે આંકી શકાશે. આ રહ્યા તે શબ્દો :

“‘મુખર્મિમાં ‘સવિનયભંગ’ જપ્ત થયેલું’ સાહિત્ય વેચવાનું’ સ્વરૂપ લીધું. એમ કરવું એ ઇન્ડિયન પીનલ કોડની ૧૨૪અ કલમ પ્રમાણે ગુનો છે. એટલે એમ કરવાથી ફોજદારી કાયદાનો સ્પષ્ટ અનાદર થશે.’ જપ્ત થયેલું સાહિત્ય વેચવાનો પ્રયોગ ફોજદારી કાયદાનો સક્રિય ભંગ કરવા માટે નહોતો કરવામાં આવ્યો પણ વકીલની સત્તાધીશોના મનાઈદુકમને પડકાર આપવા માટે કરવામાં આવ્યો હતો. હવે તો સ્પષ્ટ થયું છે કે એવા વેચાણમાં કાયદાનો કશો ભંગ જ નહોતો, કારણ તેથી કોઈ પણ કાયદા અથવા દુકમનો અનાદર થતો જ નહોતો. સવિનય કાયદાભંગ કરનારે મનાઈદુકમનો અર્થ સમજવામાં જૂલ કરી હતી.

“ઉતારામાં આગળ જાણાવવામાં આવે છે: ‘વળી કોઈ પણ કાયદો જે ખીજતના હકોનું રક્ષણ કરતો હોય એનો ‘સવિનયભંગ’ કરવાથી તમામ કાયદો અને વ્યવસ્થા ઊંચે મુકાય છે એ સ્પષ્ટ છે અને કાયદો અને વ્યવસ્થાની રક્ષક એવી સરકાર પ્રત્યે વાસ્તવિક રીતે દ્વેષ અને નિરસ્કાર પેદા થાય છે. એટલે કે રાજદારી સત્યાગ્રહનું આ અંગ તાત્કાલિક રીતે તેમ જ પરિણામની દૃષ્ટિએ ગમત્રોડી છે.’ સવિનય કાયદાભંગના ઉપર આપેલા ખુલાસા પછી આની ઉપર વધુ ટીકા કરવી નિરર્થક છે. જે શ્રી જેઠમલને સત્યાગ્રહના સિદ્ધાંતના બિલકુલ ખોટા ખ્યાલથી જ સજ્જ કરવામાં આવી હોય તો તેમને વિના વિશ્વએ ઊઠી ચૂક્યા જોઈએ.”

પેશાવરના એક જનાબ અખતુલ અઝીઝે ખાપુને કાગળ લખ્યો કે તમારા કાયદાના સવિનયભંગથી દેશમાં તોફાનો અને ખુનામરકી થાય એમ છે — સરહદ પ્રાંતમાં તો ખાસ — માટે એનો વિચાર તમારે કાયમને માટે છોડી દેવો જોઈએ.

૮-૮-૧૯

તેમને જવાબ:

જી “તમારે મર નારાયણ ચંદાવરકરે મને ખુલ્લો કાગળ લખ્યો અને તમારે, સવિનય પ્રતિકાર જે ખોટી રીતે ‘પેસિવ રીઝિસ્ટન્સ’ કહેવાય છે, તે શરૂ કરવાની અયોગ્યતા વિશે સરકારે મારી આગળ દલીલો મૂકી, તમારે મેં થોડા વખતને માટે તે મોઢૂકે રાખીને વિનયપૂર્વક તેમની વાત માની લીધી. એટલે મારે ખીજો કોઈ જવાબ આપવાપણું નહોતું. પણ તમારા ખુલ્લા પત્રમાં કેટલાક પાપાના મુદ્દાઓ ઊભા કરવામાં આવ્યા છે અને અવિનયભંગની સામેના કેટલાક વાંધાઓની તેમાં ચર્ચા કરવામાં આવી છે. એટલે તેનો વિગતવાર જવાબ આપવાની જરૂર ઊભી થાય છે.

“પ્રથમ તો મને કાગળ લખવાની તમે માયા ખતાવી તે માટે હું તમારો આભાર માનવા ઇચ્છુ છું. તમને એ જાણવામાં રસ પડશે કે દક્ષિણ આફ્રિકામાં મેં આઠ વર્ષ સુધી લાંબી લડત ચલાવી તેમા તમારા જિલ્લાના કદામર પદાણો સત્યાગ્રહી તરીકે મારી સાથે કામ કરતા હતા. તેમાંના એક નાતાલની એક ખાણમાં કામ કરતા હતા. તેમને તેમના મુકાદમે સખત માર માર્યો કારણ એટલું જ હતું કે તેઓ મારી સાથે સવિનયભંગની લડતમાં જોડાયા હતા. અપકૃત્ય કરનારનો સામનો ન કરવાની અને છતાં તેની ઇચ્છાને આધીન નહીં થવાની પ્રતિજ્ઞાથી તેઓ બંધાયેલા હોઈ તેમનું કહ્યું ન માનવા બદલ પોતાને થયેલી સજ્જ મૂંગે મોઢે તેમણે સહન કરી. તેઓ મારી પાસે આવ્યા. સોળ બેઠી પોતાની પીઠ મારી આગળ ખુલ્લી કરીને મને કહ્યું:

‘મેં મારી પ્રતિજ્ઞાની અને તમારી ખાતર આં સદન કયું’ છે. હું પગલું છું, મારા ઉપર જે ધા કરે તેને બીજા ઠોઠ પ્રમંગે હું એમ ને એમ જવા દઉં નહીં.’ તેના આ કષ્ટમદનથી અને તેના જેવા હજારોએ કષ્ટો સહન કર્યાં તેથી જ પેસો ત્રણ પાઉંડો બૂડો જગિયાવેરે નાબૂદ થયો. એ વેરે આપણા ગરીબ દેશબંધુઓને, તેમની સ્ત્રીઓને અને તેમનાં પુખ્ત વયે પહેંચેલાં બાળકોને ગિરમીટમાંથી છૂટ્યા પછી નાતાલમાં મુક્ત મનુષ્ય તરીકે, રહેવાની કિંમત તરીકે દર વર્ષે આપવો પડેલો.

“હવે જે પ્રયોગે નાતાલના મૂળા મજૂરોને જીલમમાંથી છોડાવ્યા એ પ્રયોગ છોડી દેવાનું તમે મને કહો છો. જે પ્રયોગે ધરલામને દુનિયાના મહાન ધર્મો પૈકીનો એક જીવંત ધર્મ બનાવ્યો તેને છોડી દેવાનું તમે મને કહો છો. ૧૯૧૭માં અંપારણમાં સત્તાધીશોએ મને જિલ્લો છોડી જવાનો હુકમ આપ્યો, તેનો મેં સવિનયભંગ કર્યો ત્યારે કશું અનિષ્ટ પરિણામ આવ્યું નહોતું. મારો દાવો એવો છે કે અંપારણના ગરીબ કિસાનોમાં, તેમ જ બિહારની સરકારમાં કંઈક અંશે જાગૃતિ આવી તેનો પાયો માગ એ સવિનયભંગથી નખાયો છે. જે સિદ્ધાંતને છેલ્લાં ચાળીસ વર્ષથી હું મહા મૂલ્યવાન ગણતો આવ્યો છું અને છેલ્લાં ત્રીસ વર્ષથી મારા જીવનમાં ઠીક ઠીક સફળતા સાથે જેનો જ્ઞાનપૂર્વક પ્રયોગ કરતો આવ્યો છું, તે હું કેમ છોડી દઉં ?

“પરંતુ તમે ગયા એપ્રિલના ભયંકર અનુભવો ટાંકી બતાવો છો. તમે પરિસ્થિતિનું બરાબર પૃથક્કરણ કયું’ છે ખરું ? જટી એપ્રિલનો દિવસ કન્યાકુમારીથી પેશાવર સુધી અને કરાંચીથી કલકત્તા સુધી ફેરોડો પુરુષો, સ્ત્રીઓ અને બાળકોએ ઊજાવ્યો હતો. તેના જેવી ઘટના આપણી યાદદાસ્તમાં તો કદી બની નથી. તે દિવસે પેશાવરમાં શું થયું તે હું જાણતો નથી. પણ હું જાણું છું કે હિંદુસ્તાનના દરેક મુખ્ય શહેરમાં અને લાખો ગામડાંમાં તે શાંતિથી પસાર થયો હતો. એ ઉપરથી હું તમને એમ સૂચવવા માગું છું કે સવિનયભંગની શક્યતાઓ કેટલી છે તેનો એ ચમત્કારિક પુરાવો છે. જટી એપ્રિલે કોઈ જગ્યાએ હકીકતમાં સવિનયભંગ કરવામાં આવ્યો નથી. એ દિવસ તો તૈયારીનો હતો. દુનિયા ઉપરની બીજા ઠોઠ સરકારે તો, એ ઉપરથી આવતા નવા બગને માન્યતા આપી હોત અને હિંમતપૂર્વક તેનો સ્વીકાર કરી શોલેટ કાપદા જે આ બધાનું મૂળ કારણ છે તે રદ કરી હોત. પણ પંજાબ સરકાર તો ગાંડી બની. તેણે હિંદી સરકાર પાસે પોતાનો કહો ખરો કરાવ્યો. ઘાતકી દમનની નીતિ શરૂ કરી. જે નેતાઓને અટકમાં લઈ દેશપાર કરવામાં આવ્યા. તેઓ જાણતા હતા કે હું દિલ્હી અને ત્યાંથી જે જરૂર હોય તો પંજાબ શાંતિના કામ માટે જઈ રહ્યો હતો. છતાં મને ત્યાં

જતો અમરમા આ પો અને ગિરફતાર કરવામા આવ્યો અમકમા જ મુમર્ષિ લાગીને મને ડોડી મૂકવામા આવ્યો ત્યાર પછી ભડકો થયો હું એમ કહેના માગુ છું કે પગ્ગમ સરખરે ઇગદાપૂર્વક અને દેવપૂર્વક પગ્ગમમા બગવો પ્રાપ્તવાની યોગના વિચારી દોન તો આના કગતા વધારે અમરમાર પગના તે લર્ષ શક્ત નહીં છતા મધ્યામદની શક્તિ એવી છે કે પગ્ગમ અને ગુગ્ગાતનાં નહુ સ્થગો બાદ પ્રતા આપુ દિ દુસ્તાન આટની ભય કર ઉશ્કેરણી છતા લીક લીક શાત ગળુ મે મારી ખૂબ કપૂન કરી છે મારી ખૂબ શી હતી ? મારી ખૂબ એટલી જ હતી કે, ગમે તેવું દુખ અને પગ્ગવણી મહન કગાની લોહોની શક્તિ ત્રિથે મે ખોળી ગણતરી કરી પગ્ગમના નેતાઓની ગિરફતારીથી કરવામા આવેની ઉશ્કેરણી છતા પગ્ગમના લોહોએ શાત રહેતું જોઈતું હતું પણ તેની સ્વદનશક્તિ તેઓ બતાવી શક્યા નહીં અમૃતમરના લોહો પોતાની જાન ઉપર કાપૂ રાખી શક્યા નહીં પોતાના નેતાઓને દેશ પાર કરવામા આવ્યા તે તેઓ સાખી રાખ્યા નહીં ત્યાગ પછી જે બન્યુ તેમા કેટલો દોષ ઠેનો હતો તેની કાગવણી તમે કે હું કગી રાખીએ નહીં સ્વ્યામદનો સવાન બાલુએ રાખીને નિરાકરણ તો એ મનાનું કરવુ પડશે કે લશ્કરે ગોળીમાર કર્યા તેથી લોહો ગાંડા બન્યા ? કે પછી ટોળાના તોફાનોથી લશ્કરને ગોળીમાર કરવાની ફરજ પડી ?

“એ તો જે બન્યુ હોય તે ખરું પરંતુ દેશના કેન્દ્રાક ભાગમા, ખાસ મારણાને લર્ષને, ગયા એપ્રિન માસમા દિ સાનો પ્રયોગ થયો તેથી સવિનય કાયદાબગ ફરી ઉપાસાનો વિચાર હું શા સારું મયમ માટે ડોડી દઉ ? કેટલાક લોહો તે જ વખતે અપહૃત્યો કરે એવો મભન હોય, તેથી મારે શુ સુદૃત્યો કરવાનું ડોડી દેવું ? હું મૂલ મુદ્દા છું કે આ પ્રશ્ન મે મૂક્યો છે તેટલો સાગે નથી દરે ગાયની ઉપર વિવિધ પ્રમારના મિશ્ર સયોગોની અસર થાય છે કેન્દ્રાક મયોગો પ્રતિને આધીન હોય છે, અને કેન્દ્રાક તેના અ કુશની બહાર હોય છે એટલે તે તો એટલું જ કરી શકે કે આસપાસના મજોગો ઉપર તે વધારમા વધારે કાપૂ મેગવી શકે ત્યા મુધી પોતે રાહ જુએ અને પછી ભગવાન ઉપર લારોસો રાખી પોતાનું નાન હ મારે સવિનય કાયદા ભગ મોદ્દ રાખીને મે બરામર આમ જ મ્યું છે મે બતા મુ છે કે સવિનયભગ એ અવિનયી ભગથી એકતમ વિરુદ્ધ છે સવિનયભગ એ સરખર પ્રત્યે સહકાર અને આદરની વૃત્તિ સાથે પૂરેપૂરો સુસગન છે

“તમે પેશાનરનો દાખલો, હું ધારુ છું એના માટે ટાકો છો કે લોહોએ વિચાર કર્યા નિના અથવા તો તોફાની લોહોથી દોરવાઈને જીદી એપ્રિનના ગાયકમમા ભાગ લીધો તેઓએ તમો કહો છો તેમ કદાચ કમું હોય પણ

બનેલી ઘટનાઓનો હું તમારા કરતાં જુદો જ અર્થ કરું છું. રેલેટ કાયદા કરવામાં ન આવ્યા હોત તો ઠાઈ પણ જાતના દેખાવો ન કરવા પડત અને તોફાની તત્વોને હાથો ન મળી શક્યો હોત આ દેખાવોની અથવા તો સવિનય ભંગની યોજના કરવામાં દોષ રહેલો નથી. પણ સરકારે પોતે નહીં ધારેલી એવી અળવળ ઊભી થાય એટલે સુધી લોકમતને ધુતકાર્યો એમાં દોષ રહેલો છે.

“આમાંથી તારવવા જેવો સાર શું સ્પષ્ટ નથી? સાર એ છે કે, સરકારે લોકમતના બળ આગળ નમતું મૂકવું જોઈએ, અને પોતાનાં પગલાં પાછા ખેંચવાં જોઈએ. એમ માની લઈએ કે રેલેટ એક્ટમાં આપવામાં આવેલી સત્તાઓ જરૂરી છે, તોપણ સરકારે તે માટે ધીરજથી લોકમત ઠેજવો જોઈએ અને સમજદાર લોકમત સહન કરી શકે એવા ઉપાયો અખત્યાર કરવા જોઈએ અને એટલી જ સત્તાઓ લેવી જોઈએ. અહીં તો પોતાના મિત્રોની સલાહની સરકારે અવગણના કરી છે અને એમ કરીને મહત્વની બાબતોમાં સરકાર ઉપર અસર પાડવાની તેમની અશક્તિ લોકો આગળ ઉઘાડી પાડીને તેમને હાંમીપાત્ર બતાવ્યા છે. મારો અભિપ્રાય એવો છે કે તમારે તેમ જ બીજા નેતાઓએ ખુલ્લા અથવા ખાનગી કાગળો મને લખવાને બદલે સરકારને લખવા જોઈએ અને પોતાની જૂલો સુધારવાનું તેને કહેવું જોઈએ. મારા કતવ્યને માર્ગેથી અલિત થવા તમારે મને લલચાવવો જોઈએ નહીં. હું આશા રાખું છું કે રેલેટ કાયદા જેની સામે આટલો વિરોધ જાગ્યો છે અને જેણે આટલું લોહી વહેવડાવ્યું છે તે રદ થવા જોઈએ એમાં તો તમે મારી સાથે સંમત થશો. તે માટે સવિનયભંગ સિવાય બીજા કોઈ ઉપાય તમારી પાસે હોય તો તમારે એ જરૂર અજમાવવા જોઈએ અને એમાં તમને યશ મળશે તો આપોઆપ જ સવિનયભંગ માટે કશો અવકાશ રહેશે નહીં. આ મોઢૂંદીના ગાળામાં તમે અને બીજા નેતાઓ, જેઓ સવિનયભંગને ભય રાખે છે અથવા તો તેને નાપસંદ કરે છે, તેમણે પોતાની બધી શક્તિ વાપરીને ઇશ્વર પરિણામ લાવવા પ્રયત્ન કરવો જોઈએ.”

ભારતમંત્રી મિ. મોન્ટેગ્યુએ બાપણ ક્યું કે રેલેટ કાયદામાં અમલદારોને આપવામાં આવેલી સત્તાઓ જરૂરી છે.

૧-૮-૧૯ તેના જવાબમાં આજના ‘મંગ ઇન્ડિયા’માં બાપુએ નીચેનો ટૂંકો પણ ભારે લેખ લખ્યો :

“મિ. મોન્ટેગ્યુ જેવટે ખોટા છે. તેઓ માને છે કે રેલેટ કાયદાની રૂએ વડીતરી અમલદારોને આપવામાં આવેલી સત્તા જરૂરી છે. ઘણા મિત્રો

પૂછે છે કે આવું બાપણ થયા છતાં કાયદો રદ થશે ખરો ? મારો જવાબ એ છે કે બંગમંગલી બામતમાં મિ. મોરલીએ કહેલું કે એ નિશ્ચિત થઈ ચૂકેલી ગિના છે, છતાં એ રદ કરવામાં આવ્યો. તે જ પ્રમાણે રોલેટ કાયદો પણ રદ થશે. જનરલ રમટ્સે અનેક વાર બાર દર્ષને જાહેર કરેલું કે એશિયાટિક રમિસ્ટ્રેશન એક્ટ કટી રદ કરવામાં આવશે નહીં. છતાં ૧૯૧૪માં એ કાયદો રદ થયો. એટલે મારી તો ખાતરી છે કે રોલેટ એક્ટ પણ જશે કારણ કૃષ્ણદનની એટલે કે સવિનય પ્રતિકારની, પહાડ જેવી મુશ્કેલીઓ પણ ઝોળાંગી જવાની શક્તિ વિષે મારી શ્રદ્ધા છે. છતાં મને દિલગીરી થયા વિના રહેતી નથી કે જે કાયદાનું, તેમાં રહેલા અનિષ્ટની દૃષ્ટિએ તેમ જ લોકમતે આટલા સખન શબ્દોમાં તેને વખોડી કાઢ્યો છે એ દૃષ્ટિએ, જરા પણ સમર્થન થઈ શકે એમ નથી, તેનું સમર્થન કરવા મિ. મોન્ટેગ્યુ બહાર પડ્યા છે. પોતાની સ્થિતિનો બચાવ કરવા માટે મિ. મોન્ટેગ્યુને વિસંગત દલીલો કરવા પડી છે તથા હકીકતોને મારી મચકવી પડી છે. અત્યારે તો વહીવટી અમલદારોને જે સત્તાઓ આપવામાં આવી છે તે બિનજરૂરી છે. એટલા જ માટે કે ડિકેન્સ એક દિવસ એક્ટ હજી તો અમલમાં છે અને આવતા કેટલાક મહિના સુધી અમલમાં રહેશે તેમને ખાસ સત્તાઓ આપવાની ખરેખર જ જરૂર હોય તો ખીજા અને ઝોળા અપમાનજનક તથા વંધારે અંકુશિત રૂપમાં તે આખી શકાય જેવી છે તેની રાજકીય સુધારાની યોજનાના મિ. મોન્ટેગ્યુ, લોડ એમ્સફોર્ડની સાથે સહકર્તા છે એ સુધારાથી કાઢી પણ લાવુ કરવાનો ધરાદો રખાયો હોય તો જે કાયદાથી તે વ્યર્થ થઈ જાય છે તેના કાયદાનો બચાવ કરવો એ મિ. મોન્ટેગ્યુને શોભતું નથી.

“પણ આ લેખ લખવાનો હેતુ મિ. મોન્ટેગ્યુની વાત ટકી શકે એવી નથી એવી દલીલ કરવાનો નથી મારે તો એ બતાવવું છે કે જે રોલેટ કાયદા રાખવાનો જ આશય કરવામાં આવશે તો સરકારે બહુ જખરજસ્ત અવિનય પ્રતિકારને માટે તૈયાર રહેવું જોઈશે આ પ્રતિકાર સપૂર્ણ રીતે વિનયપૂર્વક કરવામાં આવશે, પણ તે એટલો જ અજીનમ હશે. સુદો બહુ સાદો છે લોકોની ઝિજ્ઞાસો અમલ થાય કે સરકારની ઝિજ્ઞાસો ? હું એમ કહેવાની હિમત કરું છું કે કોઈ પણ સરકાર, તે ગમે એટલી બળવાન અને આપખુદ હોય તોપણ, નિરપરાધ લોકમત આગળ નમવું આપવાને બધાયેલી છે. કેવળ પશુબળ, પછી તેનો અમલ એક વ્યક્તિ કરતી હોય અથવા તો સરકાર કરતી હોય, તેની આગળ સ્વયં અને ન્યાયને નમવું પડે એ સ્થિતિ બહુ લય દર છે મારું જીવનકાલ એ સાબિત કરી બતાવવાનું છે કે બળવાનમાં બળવાન પશુબળને, સ્વયં સમર્થન કરતા નીતિબળ આગળ નમવું જ પડે

છે. ગયા એપ્રિલ મહિનામાં આટઆટલી ઉરકેરણી થયા છતાં લોકોએ દિ'સાનો આશ્રય ન લીધો હોત તો અત્યાર સુધીમાં તો રોલેટ કાયદા કચારનાયે રફ થઈ ગયા હોત. આ હું અત્યારે લખી રહ્યો છું એ જિના જેટલી નિઃસંશય છે, તેટલી જ નિઃસંશય એ વસ્તુ મારા મનમાં છે. હું આશા રાખું છું કે મિ. મોન્ટેગ્યુ, લોડ' એમ્સફર્ડ અને બીજા સત્તાધીશો હજી પણ જોશે કે સાચી પ્રતિષ્ઠા ન્યાય દરવામાં અને લોકમતને માન આપવામાં રહેલી છે. પણ સંભવ એ છે કે તેઓના વિચાર જુદી જગતના હોય. એ સ્થિતિમાં જો સવિનય પ્રતિકારની ત્વરિત ક્રતેહ ઇચ્છતા હોય તેમને હું કહીશ કે એવો પ્રતિકાર સારી રીતે થઈ શકે એટલા માટે તેઓ વાતાવરણ તૈયાર કરે. આપણે જો લડવું જ પડશે તો બે બજોનો ભારે મુકાબલો થવાનો છે. પણ પરિણામ નહીં છે. સવિનય પ્રતિકારની એ અદ્ભુત ખૂબી છે. અન્યાય સામે દાદ મેળવવાનો લોકો પાસે છેવટનો ઠાઈ ઉપાય ન હોય તો તો તેમનો નાશ થઈ જાય. વધુમાં વધુ નિશ્ચિત અને વધુમાં વધુ સલામત સ્વરૂપનો ઉપાય સવિનય પ્રતિકાર છે.

“યુરોપનો દાખલો આપણને દિ'સાની પદ્ધતિ સામે જીવંતીજગતી ચેતવણી પૂરી પાડે છે. ત્યાં થયેલી સુલેહથી ત્યાંના દેશોને શાંતિ મળી નથી. જ્યાં જુઓ ત્યાં હડતાલો, ખુનામરડી અને લૂંટફાટ જેવામાં આવે છે. ઇંગ્લંડ કદાચ સૌથી મોટું વિજેતા હશે. એ પણ આ ઉપાતોથી મુક્ત નથી. લગાઈમાં થયેલા વિગ્રયથી મોટા જનસમુદાયને કશે સંતોષ મળ્યો નથી. હિંદુસ્તાને બે ચત્તો વચ્ચે પસંદગી કરવાની છે. હિંસાનુ શસ્ત્ર ભાંચુંતડયું છે, અને સવિનય પ્રતિકાર એટલે કે કટ્ટસહન દ્વારા પ્રતિકારનું શસ્ત્ર અત્તડ, શાંતિમય અને ઉન્નતિકર છે.”

‘લધમ્સ ઓફ ઇન્ડિયામાં ‘પેન્સિલવેનિયન’ એ એક કાગળ લખેલો તેને બાપુએ એ જ પત્રમાં નીચે પ્રમાણે ઉત્તર આપ્યો :

૧૮-૮-૧૯

જ “ ‘પેન્સિલવેનિયન’ એ મને તમારા પત્ર મારફત

સહલાવપૂર્વક સલાહ આપી છે. હું જાણું છું કે ‘પેન્સિલવેનિયન’ જેવા વિચારો ધરાવે છે તેવા જ વિચારો ધણા અંગ્રેજો પ્રામાણિકપણે ધરાવે છે. અસ્પષ્ટતાને વિષે કેટલીક શેરસમજો મળતો છે. તે દૂર પ્રસારી મને તક આપવા માટે હું તેમનો આભાર માનું છું. પોતાના નામાંકિત દેશબંધુ અધ્યાદમ લિંકનનો દાખલો અનુચરવાનું ‘પેન્સિલવેનિયન’ મને કહે છે. તેમનું એક વચન છે કે, ‘આપણે શ્રદ્ધા રાખી જોઈએ કે સ્વયંમાંથી જ બળ પેદા થાય છે. અને એ શ્રદ્ધાથી જ જીવનના અંત સુધી આપણાં કર્તવ્યો

આપણી સમગ્ર પ્રમાણે બળવતા રહેવું જોઈએ.’ આ વચનને મારા જીવનમાં મારી શક્તિ પ્રમાણે ઉતારવાનો મેં હંમેશાં પ્રયત્ન કર્યો છે.

“ ‘પેન્સિલવેનિયન’ ‘નૈતિક ક્રાંતિ’ નો આગ્રહ કરે છે એ બરાબર છે. દરે સત્યાગ્રહ એ એના સિવાય બીજું કશું નથી. સ્વનિયમ પ્રતિકાર એ એનો માત્ર એક ભાગ છે, જોકે આવશ્યક ભાગ છે. સત્યાગ્રહનો રાજ્યાર્થ એ છે કે ‘કોઈ પણ ભોગે સ્વયંનો આગ્રહ રાખવો.’ જેમણે પોતાનું આપું જીવન સત્યાગ્રહી બનાવ્યું છે તેઓ સત્ય, અહિંસા, ગરીબી અને બ્રહ્મચર્યનું સંપૂર્ણ પાલન કરવાને પ્રતિજ્ઞાબદ્ધ છે. ‘પેન્સિલવેનિયન’ એ જે કાર્યક્રમ દર્શાવ્યો છે તે લગભગ આખો અમલમાં મૂકવાનો ત્યાં પ્રયત્ન કરવામાં આવતો હોય એવી એક સંસ્થા અત્યારે દરતી ધરાવે છે. અંગ્રેજ અને અમેરિકન મિત્રોએ તેની મુલાકાત લીધેલી છે. ‘પેન્સિલવેનિયન’ ને તેની મુલાકાત લેવાનું અને તે વિષે જાહેરમાં રિપોર્ટ કરવાનું હું આમંત્રણ આપું છું. ત્યાં તે જોશે કે જીવનમાં જુદા જુદા દરજ્જાને બોગવતાં સ્ત્રીપુરુષે ત્યાં સંપૂર્ણ સમાનતાના ભાવથી રહે છે. જેઓ નિરક્ષર છે તેમને રોજની મજૂરીના બચત વખતમાં અક્ષરજ્ઞાન આપવામાં આવે છે. જેઓ ભણેલા છે તેઓ કોદાણા અને પાવડો લઈ કામ કરતાં અચકાતા નથી. ત્યાં તેઓ જોશે કે ખેતીનાં કામ ઉપરાંત તેના સભ્યો કાંતવાવણવાનું ફરજ સમજીને ધોળી લે છે. તેના જૂનો ઇતિહાસ જોતાં તેમને જાણશે કે ત્યારે ઇન્ડિયન-ઓ કાટી નીકળ્યો ત્યારે તેના સભ્યોએ આસપાસનાં ગામડાંમાં લોકોને દવા આપવાનું કામ કર્યું હતું. દુકાળ વખતે ગરીબ લોકોને અનાજ વહેંચવામાં દુકાળ સમિતિને મદદ કરી હતી, એ જ કમિટી મારફત વહુકરોને કામ આપીને તેમનામાં હજારો રૂપિયા વહેંચ્યા હતા, અને સાથે સાથે દેશનું ઉત્પાદન વધારવામાં પણ ફાળો આપ્યો હતો. તેના સભ્યોની પ્રતિષ્ઠા જ આજે ઘણી સ્ત્રીઓ જેઓ આજ સુધી કશું કમાતી નહોતી, તેઓ પોતાના નવરાણના વખતમાં સૂતર કાંતીને થોડા પૈસા કમાતી થઈ છે. ટૂંકમાં ‘પેન્સિલવેનિયન’ એ આલેખેલા વિસ્તૃત કાર્યક્રમમાંની ઘણીખરી વિગતો સત્યાગ્રહીઓ પોતાની પૂરી શક્તિ પ્રમાણે ત્યાં અમલમાં મૂકી રહ્યા છે. આપણી વચ્ચે ચાલી રહેલી આ એક મૂંઝાં નૈતિક ક્રાંતિ છે. તેની જાહેરાત કરવાથી એમાં ન્યૂનતા આવે છે. સત્યાગ્રહીઓ ત્યાં જે રચનાત્મક કામ કરી રહ્યા છે તે આમ જાહેર કરતાં હું ભારે સંકોચ અનુભવી રહ્યો છું.

“ વિશેષમાં હું જાણાવીશ કે સત્યાગ્રહના આગમનથી મારા જાણુવા પ્રમાણે કેટલાયે ત્રાસવાદીઓને તેમના ખુનામરહીવાળા સિદ્ધાંતમાંથી વિમુખ કરી શકાયા છે. તેમને સમજાયું છે કે ગુપ્ત મંડળીઓ રચવાથી અને છપી રીતે ખૂનખરાબી કરવાથી આ કમનસીબ દેશ ઉપર હાથકરી અને આર્થિક બોજો

વધવા સિવાય ખીજું કશું પરિણામ આપતું નથી તેનાથી કૃપા પોલીસ ખાતાની નાગવ્યૂહ દેશ ઉપર વધારે મેળવેલ થાય છે, અને જોડે રસ્તે દોરવાયેલા હાનિને જીવાનોના જીવન પામવાન થઈ જાય છે જગતી પેઢીમાં સત્યાગ્રહ ની આશાનો સચાઈ કર્યો છે જીવનના ઘણા અનિષ્ટો માટે સત્યાગ્રહ તેમને ખુલ્લો અને રામચાણ ઉપાય બતાવે છે ની પેઢીને સત્યાગ્રહ એક અજ્ઞેય અને અનુપમ બળનો અનુભવ પ્રાપ્ત છે એ બળનો ઉપયોગ હરકાઈ માણુમ વિના હરકતે કરી શકે છે સત્યાગ્રહ હિંદુસ્તાનના યુવાનોને પ્રેરે છે કે જાતે કષ્ટ સહન કરવું, એ આર્થિક, રાજકીય અને આધ્યાત્મિક મુક્તિ માટે સરિયામ માર્ગ છે

“ મોટે ભાગે સત્યાગ્રહમાં ‘ અનિષ્ટનો પ્રતિકાર ’ હોય છે કેટલીક વાર એ સવિનય પ્રતિષ્ઠા નું રૂપ પણ લે છે અહીં મારી મદદમાં ‘ પેન્સિલવેનિયન ’ ના નામાકિત દેશપ્રધુ હેન્રી થોરોનો હું આશ્રય લઈશ એ કહે છે કે ‘ શું કોઈ માણસે એક ક્ષણને માટે પણ, અથવા મહુ થોડા પ્રમાણમાં પણ, પોતાનો અતરાત્મા ધારાશાસ્ત્રીને આધીન પ્રવેશ જોઈએ ખરો ? ’ એ સવાલ પૂછીને તે જવાબ આપે છે ‘ હું તો કહું છું કે આપણે માણસ પહેલા અને રૈયત પછી કાયદાને માન આપવાનો શુભ કૅળનનાની કર્યાએ જરૂર દુ જોતો નથી સત્યને માન આપવાની જરૂર હરહ મેશ છે મારાથી એક જ કરજ ધારણ કરી શકાય છે, અને તે એ કે, જે સત્ય હોય તે જ મારે કરવું ’ મને લાગે છે કે થોરોની વાત સા સાચી છે સનાન માત્ર અતરાત્માના હકનો અમત કરવા કયો ઉપાય લેવો એ છે પ્રચલિત ઉપાય એ છે કે તમારા અતરાત્માને જે આઘાત પહોંચાડવા આવે તેના ઉપર તમે દિસાનો પ્રયોગ કરો થોરો પોતાના અમર લેખમાં કહે છે કે દિસા નહીં પણ સવિનય અથવા અહિંસા પ્રતિકાર એ જ સાચો ઉપાય છે સવિનય અથવા અહિંસક પ્રતિકારમાં પ્રતિકાર કરનાર પોતે કરેના અનાદરના પરિણામો વેડી લે છે ઈરાન અને મીડિયાના કાયદાનો દાનિયલે* જ્યારે ભગ કર્યો ત્યારે તેણે આમ જ કયું હતું

* દાનિયલ એ વિરવ પ્રતિભાવાન હિયુ હતો જીવાનીમાં જ તેના જ્ઞાન અને હકાપણથી બાબિનોનના રાજનુ તેરો ધ્યાન ખેંચ્યું હતું પાઞ્ચથી ઈરાની સામ્રાજ્યમાં તે બહુ જી થી પદવીએ ચઢ્યો હતો તેના અદેખા હરીફાએ ઈરાન અને મીડિયાના સમ્રાટના કાન બલેઈયા કે એ રાજ્યના ધર્મને માનતો નથી સાચે જ એ ધર્મને નામે ચાલતા વહેમોને માનતો નહોતો એને તેણે રાજ્યધર્મનો ઇન્કાર કર્યો તે માટે સમ્રાટની આજ્ઞાથી તેને સિદોની ગુફામાં નાખવામાં આવ્યો પણ ત્યાં ચમત્કારી રીતે તે બચી જવા પામ્યો અને સમ્રાટે ફરી એને એના અસરકારક ઉપર સ્થાપિત કર્યો

“હિંદુસ્તાનમાં ખેડૂતો પરાપૂર્વથી એમ કરતા આવ્યા છે. તેમના જીવનનો એ નિયમ થઈ પડ્યો છે. હિંસા કરવી એ તો આપણામાં રહેલા પશુનો સ્વભાવ છે. જાતે કષ્ટ સહન કરવું એટલે કે સવિનય પ્રતિકાર કરવો એ આપણામાં રહેલા મનુષ્યનો સ્વભાવ છે. સુવ્યવસ્થિત રાજ્ય અથવા તો સમાજમાં સવિનય પ્રતિક્રિયા કરવાનો પ્રસંગ ભાગ્યે જ આવે છે પણ પ્રસંગ ઉપસ્થિત થાય તો જે માણસ પોતાના સ્વમાનને અથવા તો પોતાના અંતરાત્માને ખીજા બંધા કરતાં શ્રેષ્ઠ ગણે છે, તેની એમ કરવાની અનિવાર્ય દરજ્જા થઈ પડે છે. રોલેટ કાયદા એ એવા કાયદા છે જે અમારામાંના હજારોના અંતરાત્માને માન્ય નથી એટલે હું તો મિનિમમ્ પૂર્વક એમ સૂચવું છું કે અંગ્રેજોએ મને સવિનય કાયદાભંગ ન કરવાનું દબાણ કરવાને બદલે, સરકારને અપીલ કરવી જોઈએ કે રાષ્ટ્રના સ્વમાનને આઘાત પહોંચાડનારા અને જેની સામે નિરપરાધ લોકમતનો વિરોધ છે એવા કાયદાને તે રદ કરે.”

લાલાજીને સાબરમતીથી નીચેનો કાગળ લખ્યો :

જી “પ્રિય લાલા લજ્જપતરાય,

૨૦-૮-૧૧

“તમારો કાગળ* મળ્યો, તેથી બહુ આનંદ થયો.

એને હું એટલો કીમતી ગણું છું કે એ મેં પ્રગટ કર્યો છે.

તમારા વિચારો વિષે જે ખોટા ખ્યાલો પ્રવર્તે છે તે દૂર કરવામાં તેથી મદદ

* લાલાજીનો કાગળ નીચે પ્રમાણે હતો :

જી “આપણી માતૃભૂમિની ઉન્નતિ માટે તમે જે મહાન ચળવળ ઉપાડી છો તેમાં હું મારા કાબૂ બહારના સભાગોને લીધે, ભાગ લઈ શકતો નથી. પરંતુ તમે જે ભારે વડત આપી રહ્યા છો તે માટે મારી હૃદયપૂર્વકની પ્રશંસા અને તમારી ઉચ્ચ આશયવાળી દેશભક્તિ માટે મારી જાડી કદર હું તમને દર્શાવવા ઇચ્છું છું.

“દેશમાંથી મારી ગેરહાજરી દરમિયાન હું ઘણું શીખ્યો છું અને ઘણું નકારું બૂલ્યો છું. મારો સંપૂર્ણ એકાર કરવાનું આ સ્થળ નથી જોકે તમારી વિચારસરણી સાથે હું પૂરેપૂરો સમત થઈ શકતો નથી છતાં આપણે શું કરવું જોઈએ એ વિષેના તમારા વિચારો સાથે હું મોટે ભાગે સમત છું. હિંદુસ્તાનમાં બળજબરીથી ક્રાંતિ શાવવાના પ્રયત્નોની વ્યર્થતા વિષે મારી પહેલા કરતા વધારે પ્રતીતિ થઈ છે. મારા વિચાર પ્રમાણે ત્રાસજનક પ્રવૃત્તિ કેવળ વ્યર્થ નહીં પણ પાપકર્મ છે. સરકાર તમામ પ્રકારની ખુલ્લી પ્રવૃત્તિઓ અટકાવવા ઇચ્છે છે અને તેવી પ્રવૃત્તિઓ કરનારને સજા કરે છે, તેથી ગુપ્ત પ્રચાર અને ગુપ્ત મઠળીઓને માટે શોડેલો બચાવ હોઈ શકે. પરંતુ હાલે ગાળે તેમાં ભાગ લેનારાઓનો નૈતિક જુસ્સો મદ પડી બચે છે. હું માનું છું કે કોઈ પણ પ્રભુ સ્વતંત્રતા મેળવવાને યોગ્ય થતી નથી, અથવા સ્વતંત્રતા મેળવી શકતી નથી, જ્યાં સુધી તેને માટે તે ખૂબ ભોગો આપવાને તૈયાર ન થાય આપણું ધ્યેયસહન જ્ઞાનપૂર્વક સ્વતંત્રતાપ્રાપ્તિને અર્થે હોય જોઈએ. સ્વતંત્રતા ગુમાવી

થાય છે. તમે કાગળ ઉપર સહી નથી કરી હું ધારું છું કે સગતચૂકવી સહી રહી ગઈ હશે હું ધન્ય છું કે તમારા વિચારોને તમે વધુ વિકસાવો અને

બેસીને પણ આપણે સદન તો કરીએ જ છોએ હિંદુસ્તાનમાં આ ખીજ ભતનું કંઈસદન બહુ વધારે છે, પહેલી ભતનું બહુ ઓછું છે હજી સુધી સ્વાતંત્ર્યને માત્ર યવા માટે આપણે બહુ ઓછું કયું છે. ખરું સ્વાતંત્ર્ય રોમાં રૂટેલું છે તે લોકોને સમજાવવા માટે તેથીયે ઓછું કયું છે સ્વાતંત્ર્યની લડતમાં અત્યાર સુધી આપણે જે ભોગો આપ્યા છે અને જે કષ્ટો સદન કર્યા છે તે વિજયપ્રાપ્તિની દૃષ્ટિએ બહુ નજીક છે

“એટલે તમારા શિક્ષણના મુખ્ય મુદ્દા સાથે મારી પૂરેપૂરી સહાનુભૂતિ છે. હું સત્યાગ્રહીની સંપૂર્ણ પ્રતિજ્ઞા ઉપર સહી કરવા કદાચ અસમર્થ હોઉં. પણ ને અને ન્યારે હું દેશમાં આવી રાકીશ તો અને ત્યારે શુદ્ધ સ્વદેશી વસ્ત્ર ઉપર સહી કરીશ.

“તમે ભૂમીને ખુશ થશો કે આ દેશમાં વસતા ધણા જુવાન વિદેશીઓ તમારા પ્રત્યે જોડા પૂન્યભાવની વૃત્તિ સેવે છે તેમાના એક જેઓ એક વખત દરદયાવરના, વફાદાર અનુયાયી હતા, તેઓ લખે છે.

“આપણને અત્યારે મહાત્મા ગાંધીના જેવા નેતાઓની જરૂર છે આપણને સરાસ્ર પ્રતિકારની જરૂર નથી આપણને ‘પેસિવ રીઝિસ્ટન્સ’ની પણ જરૂર નથી આપણને જેની જરૂર છે તે એ બને કરતા જોડી વસ્તુની છે. મહાત્માજી આજે તેની હિમાયત કરી રહ્યા છે હું એ નિર્ણય ઉપર આવ્યો છું કે દરદયાવ ને રીતની હિમાયત કરે છે તે દુનિયાના કોઈ પણ દેશ માટે હદાપણબરેલી અને સગીત નથી આપણે ખૂન, કતલ, આગ અને એવી ત્રાસ ઉપજાવે એવી પ્રવૃત્તિઓ છોડી દેવી જોઈએ. એ પ્રવૃત્તિઓ પાંચે જુનામરફી ઉપર છે તેનો આપણે ઠીક ઠીક અનુભવ લીધો. પણ હવે આપણી પ્રવૃત્તિઓનો પાયો ન્યાય અને વ્યક્તિના સ્વાતંત્ર્ય ઉપર મદાવો જોઈએ, જેથી કરીને લવિષ્યમાં એ વસ્તુઓ આપણે ભોગવી રાકીએ દરદયાને પેલા વિચારો ફેલાવીને પોતાની ભતને નીચી પાડી છે અને મને ખય છે કે જે જુવાનોએ તેનું અંધ અનુકરણ કયું છે તેઓ પણ મર્યાદા છે એ આપણી કમનસીમી છે કે આપણા નેતાઓ જો આ ચક્રવાને બદલે નીચા જીવે છે હિંદુસ્તાનમાં મોટામાં મોટી જરૂરિયાત તો ગાંધીની ઢબના નેતાઓ, જેઓ પૂરા સિદ્ધાંતનિષ્ઠ હોય અને જેમના સિદ્ધાંતો દુનિયાના દરેક દેશને લાગુ પાડી શકાય એવા હોય, તેમની છે’

“આપણા દેશબધુઓના હું ખોમાં પૂરેપૂરા ભાગ લેવા માટે હિંદુસ્તાનમાં આવવાની હું બહુ ઝંખના કરી રહ્યો છું તેમને માટે માત્ર બેઝર બની રહ્યું છે, પણ વધારે તો મારે પોતાને જ માટે બની ગયું છે, કારણ હું સેવા કરવાની અને સદન કરવાની તકથી વચિત રહ્યું છું’

૧ જુઓ પરિશિષ્ટ ૧

૨ તેઓ ઓક્સફર્ડ યુનિવર્સિટીના ગ્રેજ્યુએટ અને પ્રતિભાશાળી વિદ્વાન હતા ત્રાસજનક ચળવળના હિમાયતી હોઈ તેઓ દેશ છોડી યુરોપ-અમેરિકામાં રહેતા રહેને ૧૯૧૪થી ૧૯૮૧ના મહાબુદ્ધ વખતે, તદાર્થમાં જીવ યથા પછી જમનીએ

પ્રગટ કરવાને માટે બીજો વિગતવાર કાગળ લખી મોકલો. તમારા જેવાને આ ધડીએ હિંદુસ્તાનની બહાર રહેવું પડે છે એ મને તો અસહ્ય લાગે છે. સત્યાગ્રહના સિદ્ધાંત માટે એટલે કે હિંસા કર્યા વિના વિરોધ કરવા માટે ધણું વધારે ગળું જોઈએ છે. મારો અભિપ્રાય એવો છે કે એ કેવળ હિંદુસ્તાનના પ્રશ્નોનો જ નહીં, પણ દુનિયાના પ્રશ્નોનો પણ ઉકેલ લાવશે.

“હું માની લઉં છું કે ‘યંગ ઇન્ડિયા’ તમને નિયમિત મળતું રહે છે.”

ગામદેવી, મુંબઈ

૧. “પ્રિય દીવાન બહાદુર,*

“સવિનયભંગ મુલતવી રાખ્યો છે તે દરમ્યાન મને લાગે છે કે રાહોટ

કાયદા રદ કરાવવા સતત આંદોલન તો ચાલુ રાખવું જ

૨૧-૮-૧૯૨૧ જોઈએ. હું સૂચવું છું કે નેતાઓ વાર્ષિકરોયને અથવા

મિ. મોન્ટેગ્યુને તક શુદ્ધ દલીલોવાળી અરજી મોકલે. આ

તરફના નેતાઓ સાથે હું વાત કરી રહ્યો છું. પણ કેટલાકને લાગે છે કે આવી

અરજી મોકલવાથી પણ સુધારા જોખમાય! મદ્રાસ આગેવાની લેશે?”

૨. “પ્રિય બહેન લેડી ટાટા,

“રેટિયાની બાબતમાં માફી માગવાની કશી જરૂર નહોતી. તમે આટલો

વખત રેટિયા વિનાના રહ્યાં તે માટે દિલગીર છું. તમે શુક્રવારે બપોરે તમારી

મોટર મોકલો તો હું રેટિયો તથા થોડી પૂણી મોકલી આપીશ. સાથે . . .

બાલુને મોકલીશ. તમે થોડો વખત આપશો તો રેટિયો ચલાવવા વિષે તથા

એને સારો રાખના વિષે એ તમને કેટલીક સૂચનાઓ આપશે.

“ગવર્નર વિશેની વાત હું દાટી રાખીશ. તે ફેલાવવા જેવી નથી. એટલે

એની બહેરાત થવાનો ભય ન રાખશો. ઈશ્વરેચ્છા હશે તો તમારું બાપેલું

ભવિષ્ય સાચું પડશે.”

દેવદાસને લખેલા કાગળમાંથી :

“લાલા લજપતરાયનો કાગળ બહાર પાડવાથી શા સારું ઠાઈ નારાજ

થયા છે? તે બહાર પાડવાને સારું જ મોકલેલો કાગળ છે. તેમાં તેમની

કીર્તિ વધે છે. છતાં આપણે તો જે દીકા થાય તે શાંતિથી સંભળવી.

હિંદુસ્તાનને સ્વતંત્ર બનાવવું એ શરતે તેઓએ જમનીને મદદ કરવા બંનિનમાં એક હિદી મહળ સ્થાપ્યું હતું જમનીની હાર થયા પછી એ મહળની બહુ ડુંડા થઈ હતી.

* સી. વિજયરાધવાચારી, તેઓ ૧૮૨૦ની નાગપુર કોન્ગ્રેસના પ્રમુખ થયા હતા.

“લાલાજીનો કાગળ બપવાને સારુ જ છે. દરદયાળને વિષે જે કંઈ લખ્યું છે તે પ્રસિદ્ધ જ વાત છે. માણસો એટલા ડરપોક થઈ ગયા છે કે પોતાના પડખામાંથી પણ ડરે છે. મેં તો કાગળ જાપીને લાલાજીને હિંદમાં આવવાનો દરવાજો કંઈક ખોલ્યો છે. સત્યાગ્રહ થોડી જ મુદતમાં ઢેવળ ગુજરાતી શબ્દ નહીં રહે.”

વડી ધારાસભા ખુલ્લી મૂકતાં વાઈસરોય સાહેબ પોતાના બાપબુમાં એપ્રિવનાં તોફાનો વિષે નીચે પ્રમાણે બોલ્યા :

૧૦-૧-૧૧

જ “ધારાસભાની છેલ્લી બેઠકમાં રેલેટ બિલ પસાર કરવામાં આવ્યું ત્યારે કેટલાક નામદાર સભ્યોએ મને લગભગ ધમકીના સ્વરૂપની ચેતવણીઓ આપી હતી કે જો આ કાયદો પસાર કરવામાં આવશે તો દેશમાં બહુ ગંભીર પ્રકારની ચળવળ ઊભી થશે હું ધારું છું કે નામદાર સભ્યો એટલું સમજશે કે કોઈ પણ સરકાર પોતાને જે નીતિ ખૂબ આવશ્યક લાગતી હોય તે ચળવળનો ધમકીને લીધે છોડી શકે નહીં. પરંતુ કેટલાક એવા હતા જેમણે એમ વિચાર્યું કે આપેલી ધમકી ખરી પાડતી નેઈએ. એને પરિણામે બહુ કરેલાજનક ઘટનાઓ બની છે, જેને માટે તપાસ સમિતિ નીમવાની જરૂર ઊભી થઈ છે. આ ઘટનાઓની ચર્ચામાં બિનરવાનો મારો છરાંદો નથી પણ હું એટલું કહીશ કે એ ઘટનાઓની ગંભીરતા ઓછી આંકવી એ યોગ્ય નથી. તોફાનો બેસાડી દેવામાં આવ્યાં છે પણ તેથી એ તોફાનોને પહોંચી વળવાની જેમતી જવાબદારી હતી તેમાંના કોઈ, જે પરિસ્થિતિનો સાંમનો કરવો પડ્યો હતો તે જુલૂ શકે એમ નથી. ખૂતો કરવામાં આવ્યાં, આગો લગાડવામાં આવી, તારનાં દોરડાં કાપી નાખવામાં આવ્યાં, રેલવેના પાટા ઉખેડી નાખવામાં આવ્યા અને થોડા દિવસ સુધી તો પંજાબ સરકાર સાથે મારો સંબંધ ઢેવળ ‘વાયરલેસ’ (એ તાર સંદેશ) થી વાતચીત કરવાનો રહ્યો હતો. જે ગંભીર સ્થિતિ આપણી સામે આવી પડી હતી અને તેને લીધે જે ખરાબી થઈ છે તેનો દાર્શનિક પુરાવો તેનો ભોગ થઈ પડેલા ધણા જિલ્લાઓમાં હજી મોજાઈ છે. આ તોફાનોની ગંભીરતા ઓછી આંકવાનો કોઈ પ્રયત્ન કરે તો હું તેને ટીકા કે ‘આ જિલ્લાઓમાં જાઓ અને ત્યાં જે અવિચારી વિનાશ થયો છે તેની નિશાનીઓ હજી ત્યાં પડેલી છે, તે નજરેભુઓ.’”

આનો જવાબ આપતાં બાપુએ ‘યંગ હિન્દિયામાં લખ્યું :

જ “હિંદી ધારાસભ્યોએ ધમકીના સ્વરૂપની ચેતવણીઓ આપી એમ કહીને વાઈસરોય સાહેબ શું કહેવા માગે છે? જ્યારે કોઈ ચેતવણી વાસ્તવિક રીતે

અમલમાં મુકાય ત્યારે શું એ ધમકીના સ્વરૂપની કહેવાય? પોતે જ જે તપાસ-પંચ નીમે છે અને જેને તપાસ માટે અમુક મુદ્દાઓ સોંપવામાં આવનાર છે તે મુદ્દાઓ વિષે અગાઉથી પોતાના અભિપ્રાયો આપવામાં વાઈસરોય વધારે-પડતી વાત કરી રહ્યા નથી? સરકાર ઉપર અસર પાડે એવું આંદોલન દેશમાં પેદા કરીને સંબંધોએ આપેલી એનવર્ણી ખરી પાડવાનો તેમને હક હતો અને સરકારે કિતાવળ કરીને તથા મૂર્ખાઈભરેલી રીતે મુશ્કેલીઓ ન બોલી કરી હોત તો તેઓ તેમ કરી પણ બતાવી શકત. દશમી એપ્રિલ પછી જે તોફાનો થયાં તેને, પહેલાંનાં વ્યવસ્થિત, ધાર્મિક અને શુદ્ધ આંદોલન જેનું પરિણામ જૂઠી એપ્રિલના પ્રાર્થના અને તપશ્ચર્યાના દિવસમાં આવ્યું, તેની સાથે નામદાર વાઈસરોય શું કામ ભેળવી દે છે? સરકારને પોતાનો લાડકો કાયદો પોતાના હાથમાંથી સરી જતો દેખાયો, સરકાર પોતે ગાંડી બની અને પોતાનું પૂર્વ-જ્ઞાન તથા યોગ્યાયોગ્યતાના નિયમો બાબતે મૂકીને ખોટા ઉપાયો લેવા માંડ્યા; તેને પરિણામે આ શોકજનક તોફાનો થયાં અને નિર્દોષ યુરોપિયનો તથા હિંદી-ઓના જન ગયા, એવો ઊલટ જવાબ સરકારને આપવાનું અમને યોગ્ય લાગતું નથી. એ મુદ્દાનો નિર્ણય તો પંચે કરવાનો છે કે રાલેટ કાયદા સામેના આંદોલનને કારણે તોફાનો થયાં કે સરકારે જ દેશમાં એને તોફાનો કરવાને ઉત્તેજ્યાં? હું વિનયપૂર્વક એમ સૂચવું છું કે, વાઈસરોય પોતે જ કપૂલ કરે છે તેમ, પંજાબ સરકારને કારે કાગળે મતું મારી આપીને તથા તેની ભલામણો પ્રમાણે હુકમો કાઢીને, વાઈસરોય પંજાબ સરકારના જેટલા જ આરોપીના પાંજરામાં આવે છે. હવે પંચે તેમનો ન્યાય કરવાનો છે.”

[ત્યાર પછી આપુલ, વાઈસરોયે પોતાના ભાષણમાં ઉાવેલા બીજા ટેલાક મુદ્દાઓ વિષે લખે છે :]

“મારા ટેલાક શબ્દોને તેના પૂર્વાપર સંબંધથી વિખૂટા પાડી દઈને તથા તદ્દન જુદી જ પરિસ્થિતિને લાગુ પાડીને વાઈસરોય સાહેબે મને ગંભીર અન્યાય કર્યો છે. અમદાવાદના ભોઠા આજ્ઞા તા. ૧૪મી એપ્રિલે મેં કરેલા ભાષણમાંથી તેમણે ટેલાક શબ્દો ટાંક્યા છે. પણ એ મારું ભાષણ તેઓએ આપું વાંચ્યું નથી. ન્યાયની ખાતર તેમની દરજ્જા હતી કે મારું ભાષણ મંગાવીને તેઓ વાંચી જાય. તેમણે તેમ કહ્યું હોત તો તેમને અજર પડત કે મારું ભાષણ કેવળ અમદાવાદના બનાવો જેની મેં જાતે તપાસ કરી હતી તેને લગતું જ હતું. એ ભાષણ ઉપરથી તેઓ જોઈ શકત, હજી પણ જોઈ શકે છે, કે મારી ટીકાઓ અમદાવાદ વિષે અને કેવળ અમદાવાદ વિષે જ હતી. એ ટીકાઓ વીરમગામ અને ખેડા વિષે પણ નહોતી કારણ ત્યાંના બનાવો

વિષે તે વખતે હું કશું જાણતો નહોતો. નામદાર વાઈસરોયે જે વિચારોના મારા ઉપર આરોપણ કર્યું છે તે વિચારો સાથે મારે કશી લેવાદેવા નથી એમ હું કહેવા ઇચ્છું છું. હજી પણ પંજાબ વિષે અને ત્યાંના 'શિક્ષિત અને હોશિયાર માણસો' વિષે મને કશી ચોક્કસ જાતભાદિતી નથી. તેથી અમદાવાદના મારા ભાણજીના શબ્દશબ્દને હું વળગી રહું છું. તોપણ તેથી પંજાબ વિષે હું કશો અભિપ્રાય બાંધતો નથી એમ હું જાહેર કરું છું. જોકે પંજાબમાંથી મને પૂરતો પુરાવો મળ્યો છે, જે બતાવી આપે છે કે પંજાબ સરકારે એવાં કૃત્યો કર્યાં છે જેની કોઈ પણ રીતે મારી ન આપી શકાય.

“વાઈસરોયે રહેમદિલીની જે વાત કરી છે તે એમને શોભતી નથી. લોકો એમની પાસે રહેમદિલી કે દયા માગતા નથી, પણ શુદ્ધ ન્યાય જ માગે છે. જે રાજા સામે શુદ્ધ પોકારવાનું અથવા તો સરકારને ઉચલાવી પાડવાનું કાવતરું સાચે જ રચવામાં આવ્યું હોય તો જે રાખસોને યોગ્ય સત્તાવાળી અદાલત ગુનેગાર દરાવે તેમને ભલે ફાંસીએ લટકાવવામાં આવે. લાલા હરકિસનલાલ, પંડિત રામભજજી ઔધરી, ડૉ. કિચલુ, ડૉ. સત્યપાલ તથા બીજી કેટલીક પીઠ વ્યક્તિઓ, જેઓ જાણીતા નર્સેર કાર્યકર્તાઓ છે તેમણે સીધી કે આડકતરી રીતે ટોળાને તોફાનો કરવા ઉરકેયાં હોય અને સ્થાપિત સરકાર સામે કાવતરું રચ્યું હોય તો તેઓને ફાંસીએથી બચાવવામાં આવે એવી મારી જરાય ઇચ્છા નથી. તપાસપંચને પોતાનો ફેંસલો આપવા દો. ત્યાર પછી દયાની વાત કરવાની કોઈ જરૂર હશે તો તે માટે પૂરતો વખત રહેશે. હિંદી સરકારની ન્યાય કરવાની ખરા અંતરની ઇચ્છા હોય તો જેઓ ખુનામરકીનાં કૃત્યો કરતાં હાથોહાથ પકડાયા હોય અને જેઓ ગુનાહિત કૃત્યો માટે નિઃશંક અપરાધી હોય તે સિવાયના બંધા રાજદ્વારી કેદીઓને છોડી મૂકવા જોઈએ. નામદાર વાઈસરોયની સાચે જ ન્યાય કરવાની ઇચ્છા હોય, કેવળ ન્યાય કરવાની, તેથી વધારે કે ઓછું કશું નહીં, તો તેઓ દક્ષિણ આફ્રિકાની સરકારે જે ક્યું હતું તેનું અનુસરણ કરે. દક્ષિણ આફ્રિકામાં ન્યારે સત્યાગ્રહની લડતને પરિણામે તપાસપંચ નીમવામાં આવ્યું ત્યારે એ પંચની સલાહથી મને અને મારા કેટલાક સાથી કેદીઓને છોડી મૂકવામાં આવ્યા હતા. તેમાં એકબેએ હેલુ એ હલો કે અપે જેઓના પ્રતિનિધિઓ હતા તેમની વતી પુરાવો રજૂ કરીને પંચને સાચા નિર્ણય ઉપર આવવામાં મદદ કરી શકીએ. હું આશા રાખું છું કે નામદાર વાઈસરોય પોતાની મેળે દક્ષિણ આફ્રિકાના દાખલાનું અનુસરણ કરવાનું યોગ્ય નહીં ધારે તો તેમ કરવાની તપાસપંચ તેમને આગ્રહપૂર્વક સલાહ આપશે.”

[પંતળમાં તથા શુભ્રસતમાં યથેવાં તોફાનો વિષે તપાસ કરવા નિમાયેલી
હટ્ટર કમિટી સમક્ષ અમદાવાદ (સ્થળ હડીસિંગની વાડી)માં
૧-૧-૨૦ ગાંધીજીએ આપેલી જુબાની :]

લેખી એકરાર

સત્યાગ્રહની વ્યાખ્યા

જ છેલ્લાં ત્રીસ વર્ષથી હું સત્યાગ્રહનો ઉપદેશ ને તેનું પાલન કરતો આવ્યો છું. સત્યાગ્રહના સિદ્ધાંતોને હું જે સ્વરૂપે અત્યારે પિછાનું છું તે સ્વરૂપમાં તે ક્રમે ક્રમે વિકાસ પામ્યા છે.

ઉત્તર અને દક્ષિણ મુખ વચ્ચે જેટલું અંતર છે તેટલું સત્યાગ્રહ અને 'પેસિવ રીઝિસ્ટન્સ' વચ્ચે છે. 'પેસિવ રીઝિસ્ટન્સ' નબળા લોકોનું હથિયાર છે. પોતાનો હેતુ બર લાવવા શારીરિક બળ વાપરવાનો કે તોફાન કરવાનો તેમાં બાધ નથી. પણ સત્યાગ્રહ તો સખળામાં સખળા લોકોનું હથિયાર છે અને તેમાં કોઈ પણ પ્રકારનું રમખાણ મચાવવાનો ખ્યાલ પણ ન હોઈ શકે.

દક્ષિણ આફ્રિકામાં પૂરાં આઠ વર્ષ સુધી હિન્દીઓએ જે બળનો ઉપયોગ કર્યો હતો તે બળને મેં તે વખતે 'સત્યાગ્રહ'નું નામ આપ્યું હતું. એ જ અરસામાં બ્રિટિશ ટાપુઓમાં તથા દક્ષિણ આફ્રિકામાં 'પેસિવ રીઝિસ્ટન્સ'ની લડત ચાલતી હતી, તેનાથી ભેદ બતાવવાને મેં આ શબ્દ યોજ્યો હતો.

એ શબ્દનો મૂળ અર્થ સત્યનો આગ્રહ છે. એટલે કે તે સત્યબળ છે. મેં તેને પ્રેમબળ અથવા આત્મબળ પણ કહ્યું છે. છેક શરૂઆતમાં મેં સત્યાગ્રહનો અમલ કરતાં જોયું હતું કે સત્યને પાળવામાં સામા માણસ ઉપર હુમલો કરવાનો ઇરાદો હોય જ નહીં, પણ ધીરજથી અને અદાનુભૂતિથી તે માણસને ભૂલ કરતો અટકાવવાનો જ હેતુ એમાં હોય; કારણ કે એકને જે સત્ય લાગે તે બીજાને ભૂલભરેલું પણ લાગે. ધીરજ એટલે જાતે દુઃખ સહેવું. એટલે આ સિદ્ધાંતનો અર્થ એ થાય કે સામા માણસ ઉપર નહીં પણ પોતાની જાતે દુઃખ ખમીને સત્યને પાળવું.

પણ રાજકારણમાં લોકોની લડત તો ઘણુખરું અન્યાયી કાયદાઓ રૂપી બૂચોની સામે થવાની જ હોય છે. જ્યારે અરજઓથી કે એવી બીજી રીતે તમે કાયદો અમલમાં મૂકનારને તેની ભૂલનું જ્ઞાન કરાવવામાં નિષ્ફળ નીવડે, ત્યારે જો તમે તે ભૂલને આધીન થવા માગતા ન હો તો તમારે સાર માત્ર એટલો જ ઉપાય રહ્યો કે કાં તો તમે તેવો કાયદો અમલમાં મૂકનારને શરીરબળ વાપરીને તમને નમવાની ફરજ પાડો, અથવા તો કાયદાનો ભંગ કરીને અને

તેને સારુ થતી શિક્ષા વહેારી લઈને જતે દુઃખ સહન કરે. આથી સત્યાગ્રહ એટલે વિનયપૂર્વક કાયદાઓનો ભંગ એમ લોકો સમજે છે. તેમાં નીતિમય કાયદાનો નહીં પણ નીતિથી નિરપેક્ષ કાયદાઓનો જ ભંગ કરવાનો હોય છે.

સાધારણ રીતે કાયદાનો ભંગ કરનાર માણસ છુપાઈને કાયદો તોડે છે અને તેની શિક્ષાથી દૂર ભાગવા મહેનત કરે છે. પણ સત્યાગ્રહી તેમ નથી કરતો. કાયદાના ભંગથી જે શિક્ષા ચાપ તેની ખીકથી નહીં પણ સમાજના કલ્યાણને માટે તે કાયદાને જરૂરના ગણે છે. તેથી સત્યાગ્રહી દંભેશાં કાયદાને માન આપે છે. પણ એવા કેટલાક પ્રસંગો આવે છે — જોકે તે સાધારણ રીતે જૂજ જ હોય છે — જ્યારે અમુક કાયદા એના અંતઃકરણને એટલા બધા અન્યાયી લાગે છે કે તેને આધીન થવું એ દુષણ ગણાય. આવે વખતે તે ખુશ્કી રીતે અને વિનયપૂર્વક તેનો ભંગ કરે છે અને તેની શિક્ષા શાંતિથી સહન કરે છે. પણ કાયદો ઘડનારના વર્તનની સામે પોતાનો વાંધો નોંધાવવાને જે કાયદાના ભંગમાં અતીતિ સમાયત્વી ન હોય તેવા બીજા કાયદાઓનો પણ ભંગ કરીને એટલે અંશે રાજ્યને મદદ કરવાનું, પણ તે બંધ કરે છે.

મારા મત પ્રમાણે સત્યાગ્રહ એટલો સુંદર અને અર્થસાધક છે અને તેનો સિદ્ધાંત એટલો સરળ છે કે તેનો ઉપદેશ બાળકોને પણ કરી શકાય. ગિરમીટિયા મજૂરને નામે ઓળખાતાં હજારો સ્ત્રીપુરુષો અને બાળકોને દક્ષિણ આફ્રિકામાં મેં સત્યાગ્રહનો ઉપદેશ કર્યો હતો અને તેનાં સરસ પરિણામ આવ્યાં હતાં.

રેલવેટ કાયદા

રેલવેટ કાયદા પ્રગટ કરવામાં આવ્યા ત્યારે મને એમ લાગ્યું કે વ્યક્તિની સ્વતંત્રતાને તે એટલા બંધનકર્તા હતા કે તેની સામે થવામાં, અને તેટલી શક્તિ વાપરવી જ જોઈએ. મેં એ પણ જોયું કે તે કાયદાની સામેનો વિરોધ હિંદીઓમાં સર્વસામાન્ય હતો. સમગ્ર પ્રમુખગણે અણગમતો હોય એવો કાયદો ઘડવાને ગમે તેવા આપખુદી રાજ્યને પણ હક નથી, તો પછી હિન્દી સરકાર જેવી બંધારણની રીતગતિમાં પાળતી સરકારથી તો આમ ન જ થઈ શકે. મને એમ પણ લાગ્યું કે આ કાયદા સામેની ચળવળ ખેસી ન જાય અથવા તો તોફાનને રસ્તે ચલી ન જાય તે માટે તેને ચોક્કસ દિશામાં વાળવાની જરૂર હતી.

છટ્ટી એપ્રિલ

તેથી કાયદાના ભંગના તત્ત્વ પર ભાર મૂકીને દેશને સત્યાગ્રહનો ઉપદેશ કરવાની મેં હિંમત ધરી. આ ચળવળ કેવળ આંતરિક અને પવિત્ર છે. તેથી છટ્ટી એપ્રિલના એક દિવસને સારુ ઉપવાસ અને પ્રાર્થના કરવાની ને

તમામ કામકાજ બંધ રાખવાની મેં સૂચના કરી. આનો સરસ જવાબ એકથી બીજા છેડા સુધી આખા હિન્દુસ્તાનમાંથી, નાનાં ગામડાંમાંથી પણ મળ્યો; જોકે આને માટે કંઈ પણ વ્યવસ્થા કે મોટી તૈયારી કરવામાં આવી ન હતી. મને જેવો વિચાર સૂઝ્યો તેવો જ તે મેં પ્રજા આગળ મૂકેલો. જહી એપ્રિલને દિવસે લોકોએ કાંઈ પણ તોફાન કર્યું નહીં; તેમ પોલીસ જોડે પણ કાંઈ અથડામણ થઈ નહીં. હડતાળ કેવળ મરજિયાત અને આપો-આપ હતી. જે કાગળ દ્વારા આ વિચાર જાહેર કરવામાં આવ્યો હતો તે હું આ સાથે રજૂ કરું છું.”

મારી પરહેજગી

જહી એપ્રિલનો દિવસ ઊજાવા પછી તુરત જ કામદાનો લાંગ શરૂ કરવાનો હતો. તે હેતુથી સત્યાગ્રહ સમાની કમિટીએ ઠેકલાક રાજકીય કામદા પસંદ કર્યા હતા. અને તેથી સ્વરાજ્ય વિષેની મારી પુસ્તિકા, ‘સર્વોદય’ નામનું રસિકનના એક પુસ્તકનું ભાષાંતર, સોફ્ટેસનો અપાલ અને તેનું મરણ એ વિષે લેખ, વગેરે જે તદ્દન નિર્દોષ સાહિત્યની સરકારે બંધી કરી હતી, તે વેચવાનું અમે શરૂ કર્યું.

જહી એપ્રિલને દિવસે હિન્દુસ્તાન જેવું જાગ્રત થયું તેવું પહેલાં કદી પણ જોનામાં આવ્યું નહોતું એ વિષે તો કાંઈ પણ શક નથી. જે લોકો ભયભીત રહેતા હતા તેમને સરકારનો ડર ન રહ્યો. વળી અત્યાર સુધી પ્રજાનો મોટો સમુદાય તો સુપ્રુપ્તિમાં જ હતો. આગેવાનોએ તેમના પર કાંઈ પણ સંગીન અસર પહોંચાડી ન હતી. તેમને કાંઈ તકલીબ મળી ન હતી. તેમને એક નવી શક્તિનું ભાન થયું, પણ તે શું છે અને તેનો કેવી રીતે ઉપયોગ કરવો એની તેમને સમજ ન હતી.

દિલ્હીમાં જે મોટા પ્રજાવર્ગ પહેલાં અચેતન રહ્યો હતો તેને કાબૂમાં રાખવાનું કામ આગેવાનોને વસતું લાગ્યું. હું અમૃતસર જાઉં અને સત્યાગ્રહનું શાંત સ્વરૂપ લોકોને સમજાવું એમ એ સત્યપાલ ઇચ્છતા હતા. દિલ્હીથી સ્વામી બ્રહ્મનંદજીએ અને અમૃતસરથી ડો. સત્યપાલે મને લખ્યું કે મારે લોકોને શાંત કરવાને માટે અને સત્યાગ્રહનું સ્વરૂપ સમજાવવાને માટે તે બન્ને સ્થળે જવું. હું પહેલાં કદી અમૃતસર અને પંજાબ પણ ગયો ન હતો. આ બન્ને ગૃહસ્થોના સંદેશ સત્તાધારીઓના જોવામાં આવ્યા હતા, અને બન્ને સ્થળે હું શાંત ફેલાવવાને માટે જતો હતો એ તેઓ જાણતા હતા.

હું ટમી એપ્રિલને દિવસે દિલ્હી અને પંજાબ જવા મુખ્યથી નીકળ્યો. ડો. સત્યપાલ કે જેમને હું પહેલાં કદી મળ્યો નહોતો તેમને દિલ્હીમાં

* આ કાગળ મળી શક્યો નથી.

મને મળવા મેં તાર ક્યો. પણ મથુરા છોડ્યા પછી દિલ્હી પ્રાંતમાં મને દાખલ થતો અટકાવવાને એક લુકમં બળવવામાં આવ્યો. મને લાગ્યું કે એ લુકમનો ભંગ કરવાની મારી ફરજ હતી, અને તેથી હું મુસાફરીમાં આગળ ચાલ્યો. પછી પલ્લવણ આગળ મને પંજાબમાં જતો અટકાવવાનો અને મુબઈ ઇલાકામાં જ રોકાવાનો લુકમ મળ્યો. પોલીસની એક લુકડીએ મને પકડ્યો અને ગાડીમાંથી ઉતાર્યો. જે પોલીસ સુપરિન્ટેન્ડેન્ટ મને પકડ્યો તેઓ મારી સાથે અત્યંત સખતાથી વર્ત્યા. પહેલી જ ગાડીમાં મને મથુરા લઈ જવામાં આવ્યો; ત્યાંથી તેઓ સવારમાં એક સારખાનામાં મને સવાઈ માધવપુર લઈ ગયા. ત્યાં પેશાવરથી આવતી મુબઈની મેલમાં હું બેઠો અને સુપરિન્ટેન્ડેન્ટ બાવરિંગે મારો કબજો લીધો. મને ૧૧મી તારીખે મુબઈમાં છોડે કરવામાં આવ્યો.

ગુજરાતમાં તોફાન

દરમિયાન અમદાવાદના, વીરમગામના અને સામાન્ય રીતે ગુજરાતના લોકોને મારા પકડાવાનું ખબર મળ્યા. તેઓ ઝનૂની બન્યા; તેમણે દુકાનો બંધ કરી; મોટાં ટોળાં ભેગાં થયાં; તેમણે ખૂન અને લૂંટ કર્યાં; આગે લગોડી; તાર કાપ્યા અને ગાડીના પાટા ઉપેડી નાખવાનો પ્રયત્ન કર્યો.

થોડાં જ વખત પર મેં બેંગાળા બેઠૂતોની વચ્ચે રહીને કામ કયું હતું અને હળરો પુંડુષો અને સ્ત્રીઓ સાથે હું ભળ્યો હતો. અનસૂયાબહેનના કહેવાથી અને તેમની સાથે રહીને અમદાવાદના મિલમજૂરોનું કામ મેં કયું હતું. મિલમજૂરો તેમની કદર કરતા અને તેમને પૂજતા. તેઓ પણ પકડાયાં છે એવી ખોટી અફવા જોડી એટલે અમદાવાદના મજૂરોનો ગુસ્સો ખૂબ વધી ગયો. વીરમગામના મજૂરો જ્યારે મુસીબતમાં હતા ત્યારે અમે બંને તેમને મળ્યાં હતાં અને તેમની વતી વચમાં પડ્યાં હતાં. મારી તો ખાતરી છે કે મને પકડવાના ખબર અને અનસૂયાબહેન પકડાવાની ગપ આંભણીને લોકો ગુસ્સે થયા તેથી જ તેમણે અત્યાચાર ગમ્યો.

હું લગભગ આખા હિંદુસ્તાનમાં જનસમુદાય સાથે ભળ્યો છું અને તેમની સાથે મેં મુલાકાતો વાતો કરી છે. તે ઉપરથી આ અત્યાચારની પાછળ કાંઈ પણ અરાજક ચળવળ હોય એમ હું માનતો નથી. તેને હુલ્લડનું મોટું નામ પણ ભાગ્યે જ આપી શકાય.

અનસૂયાબહેન

મારા મત પ્રમાણે સરકારની સામે બંડ ઉઠાવવાનો આરોપ ગુનેગારો ઉપર મૂકવામાં સરકારે ખૂલ કરી છે. આ ઉતાવળા પગલાથી અણધરતું અને વધારેપડતું દુઃખ ધણીને સહેવું પડ્યું છે. અમદાવાદના મજૂરો ઉપર નાબેલો દંડ ભારે હતો અને તે ઉધરાવવાની રીત વધારેપડતી કડક તથા ઉચેરણી

કરે એવી હતી. મજૂરો ઉપર ૧,૭૬,૦૦૦ રૂપિયા જેવડો મોટો દંડ નાખવાના ન્યાય વિષે મને શંકા છે. નડિયાદ અને આરેન્ડી ઉપર વધારાની પોલીસ મુકાઈ અને તેનો ખર્ચ આરેન્ડીના ખાતેદારો તથા નડિયાદના વાણિયા તથા પાટીદારો પાસેથી ઉધરાવવાનું હતું, એ પગલાં પણ ગિલફુલ અકારણ અને ખારીલાં જ ગણાય. મારી એવી માન્યતા છે કે અમલવાદમાં માર્શલ લૉ વિનાકારણ જાહેર કરવામાં આવ્યો હતો અને તેના અવિચારી અમલથી કેટલાયે નિર્દોષ માણસોના જીવ ગયા હતા.

બાકી મુખર્દી ઇલાકામાં જે વખતે પરસ્પર શંકાનું વાતાવરણ ધ્વાઈ રહ્યું હતું, અને શાંતિ જાળવવાને લાવવામાં આવતા લશ્કરની ગાડીને ઉચલાવી નાખવાનો પ્રયત્ન કરવામાં આવ્યાથી અમલદારો સ્વાભાવિક રીતે ગુસ્સે થયા હશે, તે વખતે ઉપર જણાવેલા મુદ્દા બાદ કરતાં તેઓ ધણા જ સંયમથી વર્ત્યા એ વિષે મને મહેજ પણ શંકા નથી.

લોડ હંટરના સવાલો

લો. હંટર — મિ. ગાંધી, સત્યાગ્રહની હિલચાલના પિતા તમે જ ને ? ગાંધીજી — જી હા.

સં — ટૂંકામાં એ હિલચાલનું સ્વરૂપ સમજાવશો જરા ?

જા — શારીરિક બળને બદલે આત્મિક બળથી અને શુદ્ધ સત્યના જોર ઉપર લડવાની હિમાયત કરનારી આ હિલચાલ છે. મારી દૃષ્ટિએ, એ કૌટુંબિક ક્ષેત્રમાં લાગુ કરવામાં આવતો ન્યાય રાજદ્વારી ક્ષેત્રમાં પણ લાગુ કરવાનો યત્ન છે, અને પોતાનાં દુ.ખોની દાદ મેળવવા જતા એ એક જ રસ્તો પ્રજા ખુનામરખીના ભયમાંથી બચી શકે તેમ છે એવો અનુભવ ઉપરથી મારો મત બંધાયો છે.

સં — રોલેટ કાયદાની સામે થયા તમે આ હિલચાલ ઉપાડી, તમે લોકોને સત્યાગ્રહ-પ્રતિજ્ઞા ઉપર સહી કરવા કહ્યું ખરું ?

જા — જી હા.

સં — આ હિલચાલમાં જેટલાં બને તેટલાં માણસો ભેળવવાનો તમારો ઇરાદો ખરો ?

જા — જી હા, સત્ય અને અહિંસાના ચિહ્નાતને ઠાઈ રીતે બાધ ન આવે એવી રીતે અને એ શરતે લાખો માણસો મને મળે તોપણ એમાંના એકેએકને હું વગર આનાકાનીએ સત્યાગ્રહની હિલચાલમાં દાખલ કરું.

સં — તમારી હિલચાલ સરકાર વિરુદ્ધ છે એમ ન કહેવાય ?

જા — નહીં જા. એવી કશી લાવનામાંથી આ હિલચાલની ઉત્પત્તિ થઈ જ નથી.

સં — મિ. ગાંધી, તમે જરા સત્યાગ્રહ-પ્રતિષ્ઠા તરફ સરકારની દૃષ્ટિથી જોશો? ધારો કે તમે પોતે જ ગવર્નર હો તો તમારી સરકાર સામે ઉપાડયામાં આવેલી આવી હિલચાલ વિષે તમે શું કહો?

જા — જો દેશનો કારભાર મારા હાથમાં હોય અને શુદ્ધ સત્યને જ ગ્રાધવા ખાતર કોઈ લોકોએ એકસ કાયદાઓને માન આપવાની ના પાડે તો હું તેમના કૃત્યને કાયદેમર જ ગણું અને એમને હું મારા કરી લઉં. સાચો સત્યાગ્રહી જાતે માગે તે જ હક પોતાના વિરોધીઓને પણ આપે.

સં — આવી જાતની હિલચાલ લાંબો વખત જરી રહે તો રાજ્ય નબી રહી શકે ખરું?

જા — જરૂર. દક્ષિણ આફ્રિકામાં લડત આઠ આઠ વરસ ચાલુ રહી છતાં ત્યાંનું રાજ્ય અટક્યું નહોતું, અને લડત પછી જનરલ સ્મટ્સે અભિપ્રાય આપ્યો હતો કે દક્ષિણ આફ્રિકાના હિંદીઓની પેઠે જ અધા લડત ચલાવે તો પોતાને કશું વાંધો લેવાપણું ન હોઈ શકે.

સં — તમારી સત્યાગ્રહ-પ્રતિષ્ઠામાં તો એક કમિટી નક્કી કરે તે કાયદાઓ તોડવાની જ વાત છે ને?

જા — હા જી; અને પ્રતિષ્ઠાનો એ જ ભાગ વ્યક્તિના સ્વચ્છંદ ઉપર અંકુશ મૂકનારો છે એ વાત આપની કમિટી સમક્ષ હું સ્પષ્ટ કરવા ઇચ્છું છું. સત્યાગ્રહની હિલચાલને સાર્વજનિક કરવાનો દરારો હતો એટલે એવો અંકુશ મૂકવો મને યોગ્ય લાગ્યો.

સં — મિ. ગાંધી, ‘કપાળે કપાળે જુદી મતિ’ એ કહેવત સત્યાગ્રહીઓને પણ લાગુ ન પડે?

જા — હા જી, પડે. અને એ કડવો અનુભવ મને થઈ ચૂક્યો છે.

સં — એવી પ્રતિષ્ઠાથી માણસના અંતઃકરણને તમે ખાંધી નથી લેતાં?

જા — હું જે રીતે એનો અર્થ કરું છું એ દૃષ્ટિએ નહીં જ. મારો અર્થ જૂલમરેતો નીવડશે તો ફરી આ હિલચાલ શરૂ કરવાનો પ્રસંગ આવ્યે મારે મારી જૂલ સુધારવી રહી.

લો. હં — ના, ના, મિ. ગાંધી, હું કંઈ તમને શિખામણ આપવાનો દાવો નથી કરતો.

ગાંધીજી — હું મંમજ્યો; છતાં એવી માન્યતામાંથી હું આ કમિટીની પણ રક્ષા કરી લેના ઇચ્છું છું.

સં — પણ કાયદાના સવિનયભંગનો ગિદ્દાત તમને જોખમકારક નથી લાગતો?

૪૦ — મારી માન્યતા એથી ઊલટી છે. દેશને ખુનામરડીના વિચારે કરવામાંથી છોડવી લેવાનો શુદ્ધ હેતુ જ કેવળ એના મૂળમાં રહેલો છે.

[ત્યાર પછી લોડ હંટરે ટ્રંકમાં રોલેટ કાયદો પસાર થયા અગાઉના સંજોગો, હિંદી પ્રજા તરફથી ચોમરથી એની સામે થયેલો વિરોધ વગેરે વર્ણવી બતાવ્યાં અને એ કાયદાની સામે ગાંધીજીને શો વાંધો હતો તેનો મમ સમજાવવા કહ્યું.]

ગાંધીજી — રોલેટ કમિટીનો રિપોર્ટ વાંચતાં મને એમ લાગ્યું કે રોલેટ કમિટીએ જે ભલામણો પોતાના રિપોર્ટને અંતે કરી તેવી ભલામણો કરવા પૂરતો પુરાવો કે હકીકતો કમિટીની પાસે નહોતાં. એ ભલામણો પરથી ઘડી કાઢવામાં આવેલા ખરડાઓનો દેશમાં સાંવત્રિક વિરોધ થયો; ધારાસભામાં એકેએક હિંદી સભાસદે એનો વિરોધ કર્યો; પણ સરકારે એ વિરોધને તુચ્છકાર્યો. આ સ્થિતિમાં વ્યક્તિ તરીકે અને એક મોટા સામાજિકના સભ્ય તરીકે અંત લગી એની સામે થયા વગર મારે માટે બીજો રસ્તો નથી એમ મેં જોયું.

સ૦ — આ કાયદો ખુનામરડીના શુનાઓને પહોંચી વળવાના હેતુથી ઘડવામાં આવ્યો છે એ તો તમે કબૂલ કરો છો ને?

૪૦ — હા જી. એના હેતુ તો વખાણવાલાયક જ ગણાય.

સ૦ — ત્યારે એ હેતુ પાર પાડવાને સારું ઘડવામાં આવેલી યોજનાના તમે વિરોધી છો; એટલે કે જે સત્તાઓ અધિકારીવર્ગને એમાં ખફવામાં આવી છે એ સામે તમારો વાંધો છે, એમ જ ને?

૪૦ — હા જી.

સ૦ — હિંદી રાજ્યરક્ષણ કાનૂન ઘડવામાં આવ્યો ત્યારે એ કાયદાની ક્રમે આપવામાં આવેલી સત્તાઓ એટલી જ વિશાળ ન હતી?

૪૦ — હતી જ. પણ એ કાયદો તો આપતકાળ માટે ઘડવામાં આવ્યો હતો અને તેટલા વખત પૂરતો જ હતો. વળી તે પણ પ્રજાએ દુઃખી મને કબૂલ રાખેલો. રોલેટ કાયદો એથી તદ્દન જુદા પ્રકારનો છે અને ઉપરના કાયદાના અમલના અનુભવ પછી રોલેટ કાયદા સામેનો મારો વાંધો વધુ મજબૂત બન્યો છે.

સ૦ — મિ. ગાંધી, તમને ખબર હશે જ કે રોલેટ કાયદામાં સ્થાનિક સરકારનો મત અને સલાહ લીધા વગર હિન્દી સરકાર કશું પગલું ન ભરે એવી વ્યવસ્થા છે.

૪૦ — તે સાચું છે, છતાં રાજ્યની લગભગ જેના હાથમાં છે એ સરકારને દીવાની બની જતાં મેં નજરે જોઈ છે; અને એવાના હાથમાં અસાધારણ સત્તા હો તો ન જ સોંપું.

સ૦ — પણ રોલેટ કાયદો ખીલે કોઈ રીતે રદ ન કરાવી શકાત ?

જ૦ — અરે, મેં તો પગે પડી પડીને લોડ એક્સકાઈઝને વીનચ્યા. તેઓ સ્પાઈજની જેઠે અને જેમને જેમને મારાથી મળી શકાયું તે બધા અમલદારો જેઠે જીવ તોડી તોડીને મેં દલીલો કરી. પણ એ બધું વ્યર્થ નીવડ્યું. હાથમાં દતા એમાંનો એકે ઉપાય અજમાવવો અમે બાકી નહોતો રાખ્યો.

સ૦ — મિ. ગાંધી, વિરોધીઓને એટલી ઉતાવળે તમે કેમ સમજાવી ગયો ?

જ૦ — સત્યાગ્રહમાં ઉતાવળને અવકાશ જ નથી. મારી નજરમાં તો મેં લીધો એ એક જ વસ્તો ઉત્તમ અને વાગળી હતો. મારા આત્માને દૂલવે એવો હુકમ મારા પિતા પણ કરે તો મારી નજરમાં તો મારે માટે ઉત્તમમાં ઉત્તમ રસ્તો એ જ છે કે વિનયપૂર્વક મારે એમના હુકમનો અનાદર કરવો; અને મર્યાદા બદલ ન જતો હોઉં તો હું આપની સન્મુખ કહી બતાવવા છરહું છું કે એ જ ન્યાયને મારા કુટુંબમાં અનુસરતો આવ્યો છું. અને 'તમારો આ હુકમ મારા અંતઃકરણને અપવિત્ર અને દૂષિત લાગે છે, એનો અનાદર કર્યા વગર મારે છૂટકો નથી,' એમ મારા પિતાને કહેવું મારે માટે જો અનુચિત નથી તો એ જ ન્યાયે મારા મિત્રને અગર કોઈ પણ સરકારને પણ એમ જ કહેવું અનુચિત નથી.

[પછી લોડ હંટરે સાર્વત્રિક હડતાળને લગતા મવાલો પૂછ્યા શરૂ કર્યા.]

સ૦ — હડતાળ એટલે દેશના બધા લોકોએ એકસાથે પોતપોતાનું કામ બંધ કરવું, ખરું ને ?

જ૦ — હા જી.

સ૦ — એમ કરવાથી ભારે મુશ્કેલીભરી સ્થિતિ ન બની શકે ?

જ૦ — બહુ લાંબો વખત હડતાળ ચાલુ રહે તો થાય ખરી.

[પછી લોકોએ ખોટી ગણતરી કરાંધી નહીં, પણ રોલેટ કાયદાને ના. વાઈસરોયની સંમતિ મળ્યાના અગર દેશના જુદા જુદા ભાગમાં વહેલાઓડા મળ્યા તેથી, દેશના અમુક ભાગોમાં તા. ૩૦મી માર્ચને દિવસે અને આખા દેશમાં બધે જ ૬મી એપ્રિલે લોકોએ હડતાળ કેવી રીતે પાડી એ ગાંધીજીએ સમજાવ્યું.]

સ૦ — હડતાળમાં ભળવાનું સંપૂર્ણપણે સૌ સૌની મરજી ઉપર જ રહેવું જોઈએ એ તો તમને કયું જ ખરું ને ?

જ૦ — હા જી. પૂરેપૂરું. પણ તે એવા અર્થમાં કે હડતાળને ક્વિસે કોઈને હડતાળમાં ભળવાનો આગ્રહ ન કરવામાં આવે બાકી બીજા દિવસોમાં ભળવાની ભલામણ હસ્તપત્રો, ચોપાનિયાઓ અગર બીજાં હિલચાલનાં સાધનો દ્વારા કરવી એને જ પૂરેપૂરું કોમ્પેસર ગણું.

સ૦ — હડતાળને દિવસે લોકો ટાંગાવાળાઓને હેરાન કરે એથી તો તમે વિદુહ છે ને?

જ૦ — પૂરેપૂરો.

સ૦ — એવું અયોગ્ય વર્તન કરનારા લોકોની બાબતમાં પોલીસ વચ્ચે પડે તો તેમાં પણ તમારો વાંધો નહીં ને?

જ૦ — પોલીસ ઘટતી હદમાં રહીને અને સહનશીલતાપૂર્વક વર્તે, તો હું વાંધો ન લઉં.

સ૦ — પણ હડતાળને દિવસે લોકોએ ટાંગાઓ અટકાવવાં અને બીજા લોકોની જોડે ખેંચતાણ કરવી એ બહુ જ અધિકૃત છે એમ તો તમે કબૂલ કરો છો ને?

જ૦ — અવશ્ય; કેમ કે સત્યાગ્રહીની દૃષ્ટિએ તો ગમે તે સ્થિતિમાં પણ બળનો ઉપયોગ કરવો એ ચોખ્ખો ગુનો જ ગણાય.

સ૦ — દિલ્હીના તમારા મુખ્ય એક્ઝચી રવામી શ્રદ્ધાનંદ —

ગાંધીજી — મેં શ્રદ્ધાનંદજીને મારા એક્ઝચી ગણ્યા જ નથી, એ તો મારા માનવંતા સહાયક હતા.

લો. હં. — ત્યારે તમારા એ માનવંતા સહાયકે તમને આ બાબતમાં કાગળ લખીને દિલ્હી તથા પંજાબના અનુભવો પછી શારીરિક બળ અને ખુનામરકી થયા વગર સાર્વત્રિક હડતાળ પાર પાડવાની ચોખ્ખી અશક્તિ બાબત કાગળ લખેલો?

જ૦ — એ કાગળમાંની વિગત મને અત્યારે યાદ નથી. મને લાગે છે કે એઓ તો એથીયે આગળ ગયા હતા. એમણે કહેલું કે કાયદાનો સવિનયભંગ કરવાની હિલચાલ પ્રજામાં બેધડકપણે ચલાવવી અશક્ય ગણાય. મેં કાયદાનો સવિનયભંગ કરવાનું મુલતવી રાખ્યું ત્યારે શ્રદ્ધાનંદજી અને મારી વચ્ચે એ વિષે મતભેદ થયો હતો. લોકોની ઉપર પૂરતો કાબૂ મેં નહોતો મેળવ્યો એ મારા ધ્યાનમાં આવ્યાથી મેં કાયદાનો ભંગ મુલતવી રાખ્યો. એમની દલીલ એવી હતી કે જો ખુનામરકીના ભયથી સત્યાગ્રહ બંધ કરવાનો પ્રસંગ આવે તો સાર્વજનિક સત્યાગ્રહ થઈ જ ન શકે; કેમ કે આવી વિસ્ફોટ લડતોમાં ખુનામરકી તો થાય જ. હું તેમાં મળતો ન થઈ શક્યો. કાયદાનો ભંગ કરવો એ જેટલે અંશે સત્યાગ્રહ છે તેટલે જ અંશે એવો ભંગ મુલતવી રાખવો એ પણ સત્યાગ્રહ હોય. એ પ્રસંગ આ અવસરે મારી સામે ઊભો રહ્યો અને મેં કાયદાના સવિનયભંગ રૂપી સત્યાગ્રહ મુલતવી રાખ્યો. વળી આ બાબતનો વિચાર કરવામાં હડતાળ અને સત્યાગ્રહ વચ્ચેનો તફાવત પણ સમજી લેવો જરૂરનો છે. હડતાળમાં સત્યાગ્રહ રહેલો હોય અને ન પણ હોય. હડતાળની

યોજના પ્રજના તેમ જ સરકારના મન ઉપર વસ્તુસ્થિતિની ગંભીરતાની સ્પષ્ટ અસર પડે એટલા જ હેતુથી કરવામાં આવી હતી. કાયદાનો સવિનય ભંગ કરી રેલ્વે કાયદાની સામે યનારાઓને માટે જરૂરી તાલીમ મેળવવા માટે પણ એ હડતાળ હતી. આવી કંઈ કસોટી વગર દેશનું મન પારખવાનું મારી પાસે બીજું સાધન નહોતું. મારાથી કેટલે દરજ્જે કાયદાનો સવિનયભંગ થઈ શકે એ સમજવાનું હડતાળ એ યોગ્ય સાધન હતું.

૧ સ૦ — પણ સત્યાગ્રહના ઉપદેશની જોડાએ હડતાળ પાડવાનું પણ લોકોને કહેવામાં આવે તો એનાથી મારફાગના જુસ્સાને ઉત્તેજન ન મળે ?

૧૦ — મારે અનુભવ તો એથી તદ્દન ઊલટો છે. મેં તો હજારો બદ્ધ લાખો સ્ત્રીપુરુષોને અને નાનાં બાળબચ્ચાંઓને પણ અસાધારણ ચૂપકીથી સરખોમાં ચાલતાં જોયાં અને હું તો દિગ્ધર્ષિ ગયો ! મારી ખાતરી છે કે શુદ્ધ સ્વરૂપમાં સત્યાગ્રહનો ઉપદેશ કરવામાં ન આવ્યો હોત તો એ પરિણામ કદાપિ જોવા મળત નહીં. પણ હું પાછળ જણાવી ગયો તેમ હડતાળ એ એક વસ્તુ છે અને કાયદાના ભંગની ક્રિયા એ બીજી વસ્તુ છે. અને હડતાળને સમયે જ કાયદાનો ભંગ કરવો એવી મારી ગણતરી હતી નહીં.

[બાદ લોડ હંટરે પલવલ સ્ટેશને ગાંધીજીને તેમની પરદેશગીની બાબતમાં તેમને ખરેખર જ પકડવામાં આવેલા કે કેમ એ વિષે પૂછવાની શરૂઆત કરી.]

લો. હં. — પલવલ આગળ તમને વાસ્તવિક રીતે પરદેશ કરવામાં આવેલા ખરા ?

ગાંધીજી — હા જી. મારી પરદેશગી એ માત્ર નામની જ ન હતી, પણ તેમાં પરદેશગીના બધા અંશો હતા. તેમ જ મુંબઈ પાછા જવાનું મને કહેવામાં નહોતું આવ્યું પણ પોલીસ પરદેશમાં રાખીને મને મુંબઈ પાછો પહોંચાડી ગઈ હતી. દિલ્હીમાં દાખલ ન થવાના હુકમને તાબે ન થવાનો મારે નિશ્ચય પોલીસ અમલદારને મેં જણાવ્યા પછી મારે ટ્રેન પલવલ સ્ટેશન પહોંચી ત્યારે અમલદાર ફરીથી મારા ડબ્બામાં આવ્યો અને મારા ખબા ઉપર હાથ મૂકી મને કહ્યું : 'મિ. ગાંધી, તમને હું પરદેશ કરું છું.' આમ કહીને મને મારા સામાન સહિત ટ્રેનમાંથી ઉતારી લીધો.

એક વાર પ્લેટફોર્મની ઠોર ઉપર હું ધૂંકવા જતો હતો ત્યારે પહેરેગીરોએ મને રોક્યો પણ ખરો. એમ કરવામાં એઓની બૂંધ હતી એવું કહેવાની મારી મતલબ નથી. પણ એ પરદેશનું ચિહ્ન હતું એટલું જ હું બતાવવા ઇચ્છું છું. પોલીસ તો કેવળ પોતાની ફરજ બજાવી રહી હતી.

સ૦ — તમારે દિલ્હી અગર પંજાબ ન જવું એટલી જ સરકારની તો તમારી પાસે માગણી હતી ને ?

જ૦ — એ સવાલ તો હવે રહ્યો જ ન હતો. દાખલ ન થવાનો હુકમ મને પલ્લવલ પહોંચતાં પહેલાં મળ્યો હતો અને તેને હું માન ન આપી શક્યો તેથી તો હું આગળ વધ્યો. એ ગુનાને સારું મને પકડવાની ક્રિયા બાકી રહી હતી, તે પલ્લવલમા કરવામાં આવી, અને તેથી જ મને પહેરાની હેઠળ મુંબઈ લઈ જવામાં આવ્યો.

સ૦ — મતલબ કે એક સરકારી હુકમની રૂએ તમને જાણાવવામાં આવ્યું કે તમને દિલ્હી અગર પંજાબમાં જવા નહીં દેવામાં આવે અને જો મુંબઈ ઇલાકામાં રહેશો તો પૂરેપૂરી છૂટથી રહેવા દેવામાં આવશે.

જ૦ — જી હા.

સ૦ — એ તમને પકડીને જેલમા નાખ્યાથી તો જુદું જ થયું કેની ?

જ૦ — મને જેલમાં નાખ્યાનો આરોપ તો સરકાર ઉપર કોઈએ મૂક્યો જ નથી. ફરિયાદ એટલી હતી કે હું શાંતિ કરવા જતો હતો તેમાં સરકારે મને રોક્યો અને પકડ્યો.

સ૦ — જો સરકારને પ્રામાણિકપણે એમ લાગ્યું હોય કે તમારા સિદ્ધાંતના ઉપદેશથી જ્યાં લોકો ઉશ્કેરાયેલા છે એવી કોઈ જગ્યાએ તમને તમારા સિદ્ધાંતનો પ્રચાર કરવા જવા દેવા ઠીક નથી, તો એ સામે તમે વધી લો ખરા ?

જ૦ — એ દૃષ્ટિએ મારે કશું જ કહેવાપણું ન હોય.

સ૦ — તમારા પકડાયા પછી દિલ્હીમાં, પંજાબમાં અને અમદાવાદમાં ગંભીર બનાવો બન્યા ખરું ?

જ૦ — હા જી.

સ૦ — હવે અમદાવાદને લગતી બાબતોનો આપણે વિચાર કરવો રહ્યો. કહે છે કે અમદાવાદના મિલમજૂરોમાં તમે ભારે લોકપ્રિય છો, એ ખરું ?

જ૦ — જી.

સ૦ — અને તમારી પરહેજગીથી એમનામાં ભારે ગુસ્સો ફેલાઈને અમદાવાદ તથા વીરમગામગા તા. ૧૦, ૧૧ તથા ૧૨મી એપ્રિલે લોકોનાં ઠોળાંઓને હાથે ખેંચીને કાઢી દેવામાં આવ્યાં ખરું ?

જ૦ — જી હા.

સ૦ — એ બનાવોની બાબતમાં અંગત માહિતી તમને કંઈ જ નહીં હોય, ખરું કેની ?

જ૦ — ના જી.

સ૦ — એ બનાવોની આગતમાં, અમે કેંઈક મત બાંધી શકીએ એવું તમે કેંઈ કહી શકો છો ?

જ૦ — હું આટલું કહેવાની રજા લઈશ કે 'અમદાવાદમાં શું' ? વીરમગામમાં શું, લોકોનાં ટોળાંઓએ કરેલાં કૃત્યોને તો મેં 'સર્વથેવ અક્ષમ માન્યાં' છે; અને મને ખેદ છે કે લોકો એટલે બધે દરજ્જે પોતાનું જાન જૂતી ગયા, છતાં એની સાથે સાથે જ હું એ પણ જણાવી દેવા ઇચ્છું ખરો કે વાજખી રીતે કેં ગેરવાજખી રીતે પણ જે લોકોમાં હું પ્રિય હતો તેમના ધૈર્યની મને પકડીને સરકારે આકરી કસોટી કરી. સરકારે ય્દાપણ બતાવવું ઇચ્છતું હતું. હું એમ નથી કહેવા ઇચ્છતો કે સરકારે જ ભૂલ કરી અને લોકોએ નંધી કરી. હું તો કહી ગયો કે લોકોની ભૂલ તો માફ ન જ થઈ શકે.

[ત્યાર પછી અમદાવાદમાં પાછા ફર્યા પછી થયેલી જૂનો સુધારવા પોતે શું શું કયું તેનું ગાંધીજીએ વર્ણન કરી બતાવ્યું.]

શાંતિ ફેલાવવાને સારુ મારાથી જે થઈ શકે તે તે સેવા કરવાનું મેં સરકારને તેમ જ લોકોને સૂચવ્યું. મિ. પ્રેટ અને બીજા અમલદારો જોડે મારે લાંબી વાત થઈ. ૧૩મી તારીખે લોકોની સભા બરવાનું મેં નક્કી કરેલું, પરંતુ તેમ કરવું ઇચ્છું મુશ્કેલ જણાયું તેથી ૧૪મી તારીખે સભા થઈ.

[આ સભામાં જ લોકોના વર્તનને વખોડી કાઢતાં જેમનો રમખાણોમાં હાથ હતો એ લોકોને પોતે 'ભણેલા' કેવી રીતે કહ્યા અને તેમના કામને 'યોજિત' કેવી રીતે ગણ્યું તે સમજાવતાં ગાંધીજીએ જણાવ્યું કે:]

આ બંને શબ્દોનો મારી વિરુદ્ધ તેમ જ લોકોની વિરુદ્ધ વખતોવખત ઉપયોગ કરવામાં આવ્યો છે. પણ જેઓ ગુજરાતી ભાષા સમજે છે તેઓ બરાબર જાણે છે — અને સર ચિમનલાલ મણી સાક્ષી પૂરશે — કે 'ભણેલા' શબ્દનો, અર્થ - લખીવાંચી જાણનારા એટલો જ છે; બીચી કેળવણી પામેલાને સારું 'શિક્ષિત' વિશેષજ્ઞનો પ્રયોગ કરવામાં આવે છે. તેથી મેં વાપરેલા શબ્દમાં ડિમીવાળાઓનો સમાવેશ થઈ શકતો નથી. તે જ પ્રમાણે 'યોજિત કાર્ય'નો અર્થ પણ જે પ્રમાણે કરવામાં આવ્યો છે તે અયોગ્ય છે. યોજના એટલે હિંદુસ્તાનમાં થયેલા કેઈ પણ કાવતરા અથવા ઘટનાનો આ અમદાવાદની પેઠામાં સામ્ય હતો. એવું કહેવામાં ખરેખર અસાધ્ય ન હતો, અને મારું આખું ભાષણ વાંચનાર એ વાત સ્પષ્ટ રીતે સમજી શકે તેમ છે. એ વેળાએ મને પંજાબની તો શું પણ વીરમગામના બનાવોની પણ ખબર ન હતી. મારા વિચારો કેવળ અમદાવાદમાં બનેલા બનાવોને વિષે જ અપાયા હતા.

મિ. ગાર્ડરની તપાસની સાથે મારે-કરો સંબંધ ન હતો. હું જાણું છું કે મેં 'કોઈ પણ ગુનેગારનું' નામ તેમને ન આપ્યું' તેથી તેઓ મારી સામે ફરિયાદ કરે છે. પણ મારી કાર્યપદ્ધતિ તેઓ જાણતા નથી તેથી તેમની ગેરસમજ થઈ છે. મારું કામ ગુનેગારોની પાસે પશ્ચાત્તાપ કરાવવાનું, તેઓને ફરી ગુનો કરતા અટકાવવાનું અને ગુનો કબૂલ કરાવવાનું છે. જે માણસ આ કાર્ય કરે તેનાથી પોલીસને ખબર આપવાનું કાર્ય ન જ બની શકે, કેમ કે એ બંને વિરોધી ધંધા છે. હું જાણું છું કે મિ. ગાર્ડર એથી જાણતું માને છે, પણ મને તેઓ મનાવી શક્યા નહીં. અનસૂચાબદ્ધને વિષે ભ્રમરાણી બદલા ફેલાઈ તેથી લોકો વધારે ઉત્કેષાયા. કેટલાક અધર્મી ભુવાનો સિનેમેટોગ્રાફો, મૂખ નવલકથાઓ અને પુનામરકીની આવશ્યકતા માનનારા નેતાઓની પાસેથી ખોટા વિચારો પ્રદર્શ કરે છે. આવા માણસોને હું જાણું છું. તેવા ધણાને સીધે માર્ગે ચલાવવા મેં પ્રયત્ન કરેલ છે અને એવા ધણાને પુનામરકીના ઉપાય ઉપરથી વિશ્વાસ જોડી ગયો છે.

આવા પ્રકારના અડધું જ્ઞાન મેળવેલા, ભુવાનોથી પ્રેરિત થઈને અમાની માણસોએ અમદાવાદમાં ન કરવાનાં કાર્ય કર્યાં. એવા ધણા ન હતા એમ પણ હું જાણું છું. પુનામરકી ઇત્યાદિ યોજનાપૂર્વક થયાં છે એનો અર્થ આથી વિશેષ મેં સૂચવ્યો નથી, ક્યો નથી. યુનિવર્સિટીના શિક્ષિત માણસોની આ યોજના છે એવું મેં સૂચવ્યું નથી. આ કાર્યમાં તેઓનો હાથ હતો એમ મેં જાણ્યું પણ નથી.

સ૦ — તમે એમ સૂચવો છો કે આ બધાં ટોળાંઓ એક જ ધરદાશી કામ કરી રહ્યાં હતાં ?

જ૦ — હું એમ નથી કહેતો. એમ કહેવું અતિશયોક્તિ ગણાય. પણ હું માનું છું કે બે ત્રણ માણસોએ લોકોને ઉત્કેષ્યાં અને લોકો શ્રેષ્ઠમાં પડ્યા.

સ૦ — આ કાર્યો સરકારની સામેના તમે ગણો છો કે યુરોપિયનોની સામેનાં ?

જ૦ — સરકારની સામે હતા એમાં તો મને શક જ નથી. પણ આજ સુધીયે યુરોપિયનોની સામે તે હતાં કે નહીં એ વિષે હું નિશ્ચય કરી શક્યો નથી. યુરોપિયનોની સામે ન હતાં એવાં શુભ ચિહ્નો કેટલાંક તો મેં જોયાં છે, છતાં બધો વિચાર કરતાં હું ચોક્કસ નિર્ણય ઉપર આવી શક્યો નથી.

સ૦ — સત્યાગ્રહના સત્ર પ્રમાણે ગુનેગારોને સજા મળવી જોઈએ કે નહીં ?

૪૦— ગુનેગારને સજા કરવી એ ખોટું છે એમ કહેવા હું તૈયાર નથી. પણ તેથી વધારે સારો રસ્તો આપણી પાસે છે. સજા કરવામાં એવો ભાવ રહ્યો છે કે બહારથી દબાણ કરીને આપણે માણસને સુધારી શકીએ. આ વાત મને યોગ્ય નથી લાગતી. પણ અત્યારે તો હું આટલું કહું એ બસ છે કે ગુનેગારને સજા થાય તેની સામે સત્યાગ્રહી ફરિયાદ ન કરી શકે. એટલે સજાઓ વિશે સત્યાગ્રહીનું સૂત્ર સરકારી અમલનું વિરોધી નથી એમ કહી શકાય.

સ૦— પણ સત્યાગ્રહના નિયમ પ્રમાણે ગુના શોધી કઢાય એવી હકીકત સત્યાગ્રહીઓ ન આપે એમ તમે કહેતા જણાવો છો.

૪૦— હું ઉપર કહી ગયો તેમ સત્યાગ્રહી બે ઘોડે ન ચડી શકે. સુધારણા અને પોલીસચોકી એ બે સામસામી વાત છે. બન્ને રાજ્યસત્તાને મદદ કરનારાં છે, પણ દરેક જુદે રસ્તે મદદ કરે છે. સત્યાગ્રહી, લોકોને વિનયી અને સ્વેચ્છાએ કાયદાને માન આપનારા બનાવે છે. પોલીસખાતું ગુનેગારને ખોળી કાઢી તેઓને સજા કરાવી ગુના ઓછા કરવાની આશા રાખી રાજ્યસત્તાને મદદ કરવાનો દાવો કરે છે. બન્ને પક્ષનો ધરાદો શુભ છે.

સ૦— ધારો કે સત્યાગ્રહીએ નજરોનજર ગુનો થયેલો જોયો આ ગુનાની પોલીસને ખબર આપવી એ તેની ફરજ છે કે નહીં ? આ સવાલનો જવાબ તમને યોગ્ય જણાય તો જ આપજો

૪૦— હું મિ. ગાંધીરને તો એનો જવાબ આપી ચૂક્યો છું અને મને ભાસે છે કે આપને પણ આપવો એ જ ઉચિત છે. આ દેશના યુવકવર્ગને મારા કોઈ પણ બોલથી આડે માર્ગે દોરવા હું નથી ઇચ્છતો; આપના સવાલના જવાબથી ગેરસમજ થવાનો ભય છે, છતાં એક સૂત્ર તરીકે તો મારે કહેવું જોઈએ કે કોઈ પણ માણસની પોતાના ભાઈની સામે સાક્ષી આપવાની ફરજ ન હોઈ શકે. અહીં ભાઈનો અર્થ હું સંકુચિતપણે નથી કરતો. જાતિ, ધર્મ કે દેશનો બેદ રાખ્યા વિના પ્રત્યેક એકબીજાના ભાઈ છે એવો અર્થ કરશો. સત્યાગ્રહીથી ‘ભાઈ’નો સંકુચિત અર્થ દરાય નહીં. જો હું મારા ભાઈને ગુનામાંથી ઊગ્રાવવા ઇચ્છું તો હું તેના ગુનાની પોલીસને ખબર આપીને ઊગ્રાવી ન શકું. હું મારા ભાઈની ઉપર કોઈ પણ અસર કરી શકું તેની પરવા તે મારી આગળ જે કંઈ કહે તેને વિરોધે મારે તેને નિર્ભય બનાવવો જોઈએ. હું તેમ ન કરું તો તે છુટથી પોતાના ગુનાની વાત ન સંભળાવે. પણ પોતે નગરે જોયેના ગુનાની પણ જુગાની ન આપવાનો અધિકાર માત્ર સંપૂર્ણ સત્યાગ્રહીને જ પ્રાપ્ત થાય છે. આટલું જ ઉમેરવા ઇચ્છું છું કે દક્ષિણ આફ્રિકામાં તેમ જ અહીં હું ખૂબી ગુનેગારોના પ્રસંગમાં આવેલો છું અને

તેમાંના ઘણાએ પોતે કૂત્રેલાં પાપોનો પશ્ચાત્તાપ કર્યો છે; કેટલાકે ગુના કરવાનું છોડી પશુ દીધું છે. આમ છતાં જુઝાની ન આપવાના એવા અધિકારનો દાવો હું પોતે કરતો નથી. હું મને પોતાને સંપૂર્ણ સત્યાગ્રહી માનતો નથી. એટલે મારી નજરે ગુનો થયેલો હું જોઈ તો તેને વિષે સાક્ષી ન જ આપું એવું હું કહી શકતો નથી.

સ૦ — આ સિવાય બીજું કંઈ તમારે કહેવાની ઇચ્છા છે ?

જ૦ — હા છ. મને લાગે છે કે જે ખાસ અદાલતો અહીં નીમવામાં આવી હતી તેમનું કામ ઠીક ઠીક ન્યાયસર થયું હતું. આથી મને ટીકા કરતાં સકાય થાય છે. તોપણ આટલું તો કહીશ કે સરકારે લડાઈ કરવાના ગુનાનો આરોપ લોકો પર મૂકવો નહોતો જોઈતો. તેમ ચવાથી કેટલાક લોકોને હા કરતાં વધારે સજા થઈ છે. એ ઉતાવળું પગલું હતું.

સ૦ — પણ એ તો તમે સરકારી વકીલનો દોષ જણાવ્યો.

જ૦ — હું એમ નથી માનતો. આવાં ભારે કામોમાં સરકારી વકીલ તેના મુખીને પૂછ્યા વિના જવાબદારી ન ઉઠાવે. તેથી હું કમિટીને કહેવા ઇચ્છું છું કે અદાલતોની મારફતે ચોખ્ખા અને કેટલીક વેળા જોઈએ તેથી વધારે સજા થયા છતાં અમદાવાદની ઉપર જે દંડ નાખવામાં આવ્યો છે તે વધારે પડતો ગણાય જ. વળી મજૂરોની ઉપર સરખે હિસ્સે કર નાખવામાં આવ્યો એ બેવડી સજા કરવા જેવું થયું છે. વળી કર ઉધરાવવાની દબ ગેરવાજબી અને મજૂરોને હાલાકી કરનારી ગણ્યું છું. નડિયાદ તેમ જ બારેજડી ઉપર વધારાની પોલીસ નાખવામાં આવી છે એ તદ્દન ગેરવાજબી માનું છું. નડિયાદના કલેક્ટરે પાટીદાર અને વાણિયાવર્ગ ઉપર બોલો નાખવા વિષે જે દલીલો આપેલી છે તે વજૂદ વિનાની છે, એટલું જ નહીં પણ તેમાં વેરભાવ જોઈ છે. મને તો ખાતરી થઈ છે કે જેઓ ટૂંતના પાટા ઉમેડવા ગયા હતા તેઓને નડિયાદીઓએ જરા પણ મદદ નથી કરી. એટલું જ નહીં પણ તેઓએ સરકારને મદદ કરેલી છે, અને તેઓએ આપેલી મદદ કલેક્ટરે સુદર શબ્દોમાં કપૂલ પણ કરેલી છે. મારા અભિપ્રાય પ્રમાણે બારેજડી અને નડિયાદનો જે દંડ થયો છે તે ગદ થવો જોઈએ અને બારેજડી-નડિયાદ ઉપરથી વધારાની પોલીસ ખેંચી લેવાની જોઈએ.

જસ્ટિસ રેન્કિનની તપાસ

જસ્ટિસ રેન્કિન — હું તમને લાંબા સવાલ પૂછ્યા નથી ઇચ્છતો. સત્યાગ્રહની ઊંડી ચર્ચામાં પણ નહીં ઉતારું. પણ જે તમને હરકત ન હોય તો તમારી મારફતે હું કેટલીક ખચર જણાવવા ઇચ્છું છું. તમે કહો છો કે તમે પોલીસના હુકમોને પૂરેપૂરું માન આપવાને લોકોને યસવેલું હતું.

ગાંધીજી — આપ બરાબર કહો છો.

સં — મેનિસ્ટ્રે જે કંઈ હુકમો કાઢે તેને પણ માન આપવાનું તમે કહેશું ?

જા — હા જી. આ બાબતની ચર્ચા અમારામાં કાયદાનો સવિનયભંગ શરૂ થયો તેના પહેલાં જ થયેલી હતી અને મેં એવો કપટ અભિપ્રાય આપ્યો હતો કે સરકાર વગેરે કાઢવાને લગતા બધા કાયદાને પૂરેપૂરું માન આપવું જોઈએ.

સં — આ બાબત તમે ભાષણો કરેલાં કે નોટિસો કાઢેલી ?

જા — નોટિસો કાઢેલી અને ભાષણો પણ કરેલાં એવું મને યાદ છે.

સં — તમારી પાસે એને લગતાં ભાષણો, નોટિસો વગેરે જે કંઈ હોય તે મને તારીખવાર મોકલશો ?

જા — અવરથ મોકલીશ મારી પાસે કેટલું નીકળી શકશે એનો મને અમારે ખ્યાલ નથી.

સં — તમને સ્વામી શ્રદાનંદજીએ દિલ્હી જ્યાં તાર કરેલો તે સત્યાગ્રહ ફેલાવવાનો ?

જા — ના જી. દિલ્હીમાં અશાંતિ વર્તી હતી તેથી લોકોનાં મન શાંત કરવાને. સ્વામીજીની એવી માન્યતા હતી કે હું લોકોનાં મન શાંત કરી શકીશ.

સં — એ તારો પણ તમારી પાસે હોય તો મને મોકલશો ?

જા — મને ધાસ્તી છે કે એ મારી પાસે નહીં હોય જેના જવાબો હું આપી દઉં છું એવાં ધણાં કાગળિયાં તે જ વેળાએ ફાડી નાખવાની મારી આદત છે. ભવિષ્યમાં ઉપયોગી હોય એવા જ કાગળો હું સાચવું છું. છતાં હું તપાસ કરીશ.

સં — તમે પક્ષવલ્લથી પાછા ફર્યા અને ભાષણો કર્યાં તેમા તમે જણાવ્યું છે કે તમારી ઇચ્છા ફરી પાછા તુરત દિલ્હી જવાની હતી. જો તમારો ઇરાદો દિલ્હીમાં શાંતિ જ ફેલાવવાનો હતો તો તમે પાછા દિલ્હી જવાનો ઇરાદો કેમ રાખ્યો ?

જા — કેમ કે મને પક્ષવલ્લથી પાછો ફરવામાં આવ્યો તમારે સ્વચાલકી તરીકે મારી ફરજ તે હુકમનો અનાદર કરવાની થઈ પડી.

સં — પણ તમારા પાછા દિલ્હી જવાથી અશાંતિ થાય નહીં ? અને તમે સરકારને તમારા કાર્યથી તકલીફમાં ન નાખો ?

જા — સરકાર ગેરવર્તણૂક ચલાવે, એ ગેરવર્તણૂકને લીધે હું કંઈ પણ ચોખ્ખું પગલું ભરું, અને તેથી સરકાર ગૂંચવાડમાં આવી પડે તેને સારું હું જવાબદાર ન બનું. પણ હુકમનો અનાદર કરી મારા દિલ્હી જવાથી

અશાંતિ થાય તો હું અનાદર કરતો જરૂર અડકું કેમ કે સત્યાગ્રહના ખીજ સિદ્ધાંતને એના અનાદરથી દોષ આવે અને ત્યારે મને બધી જગ્યાએ ખુના મરડી થયાની ખબર પડી ત્યારે તુરત જ ઘણી દિલગીરી સાથે મેં દિલ્હી જવાનું મોકૂફ રાખ્યું

સં — ત્યારે ફરી દિલ્હી જવામાં તમારો હેતુ શો રહ્યો ?

જા — મત્તાગ્રહી અન્યાયી અથવા જુલમી હુકમની સામે માત્ર પોતે દુષ્કા મોગનીને જ થઈ શકે છે, અને આ સમયે રોનેઝ કાયદા વિષે સત્યાગ્રહ ચાલતો હતો તેથી જ મને દિલ્હી જતા અટકાવનામાં આવ્યો ત્યારે પ્રથમ દૃષ્ટિએ તે હુમ્મનો મારે સાદર અનાદર કરવો એ મારી ફરજ થઈ પડી પણ પબ્લમમાં બનેલી ખીનાઓની મને ખબર પડી ત્યારે મારી ઉપર એવો અનાદર મોકૂફ રાખવાની મિશિ ફરજ આવી પડી

સં — તમે કાયદાનો સવિનયભગ એ વખત મુનતરી રાખ્યો ખીજા વખતે કેમ મુનતરી રાખવો પડ્યો ?

જા — નાં વાઈસરોયે અને મુબરના ગવર્નર સાહેબે મને ઘણી ચેતવણીઓ આપી તેઓએ પોતાની મિશન માહિતીનો ઉપયોગ કરી મને સૂચવ્યું કે ખુનામરડી થવાનો ભય દૂર થયો છે એવી મારી માન્યના વાસ્તવિક ન હતી મેં વિચાર્યું કે આવી ચેતવણીને માન આપવું એ મારો ધર્મ છે

સં — લોકોમાં સત્યાગ્રહના પ્રચારથી ૧૫૬ પ્રત્યેનું માન ઓછું થઈ ગયું કે એ તમે કપૂન નહીં શો ?

જા — સામાય રીતે હું એ જબૂલ નહીં કરી શકું લોકો હવે કાયદાને ઓછું માન આપના થયા છે એમ હું માનતો નથી પણ મારે એટલું કપૂન કરવું જોઈએ ખરું કે કોઈ કોઈ જગ્યાએ મારા પ્રયાગ્નુ તાત્કાલિક પરિણામ પ્રાપ્ત પ્રત્યેનું માન ઓછું થતા રૂપે પણ આવ્યું છે

સં — કયા પ્રાપ્ત તોડના એ નિમ કમિગી નીમનાનો હેતુ વધારે સ્પષ્ટ કરો ?

જા — કમિગી નીમીને સત્યાગ્રહીઓની ઉપર અકુશ મૂક્યો આ કાયદાનો સવિનયભગ થઈ શકે એ વર માણસ એ ભયે નહીં વિચારી શકે અને અવિનયી ભગ થવાનો સમય આવે તેનું અનુદાન એ કમિગીનો હેતુ હતો

સં — કમિગીઓ જુદી જુદી જગ્યાએ નિમાયેની હતી એ બધી સ્વતંત્ર હતી ?

જા — નિમ પ્રમાણે સ્વતંત્ર હતી, પણ હજીન્તમાં બધીની ઉપર મારો અકુશ રહ્યો હતા, કેમ કે તે અકુશની પ્રયે કમિગીએ માગણી કરી હતી મને જ લગભગ દરેક કમિગીનો પ્રમુખ નીમીને તે તે કમિગીએ મારો અકુશ

સ્વીઝરી લીધો હતો, અને સત્યાગ્રહ જેવી નવી વસ્તુના પ્રચાર અમથે આ વ્યવસ્થા મને થોડી લાગી

સ૦ — ‘પેસિવ રીઝિસ્ટન્સ’ અને ‘સિવિલ ડિસઓબીડિયન્સ’ વચ્ચેનો તફાવત બતાવશો ?

જ૦ — બન્ને નોખી વસ્તુઓ છે ‘પેસિવ રીઝિસ્ટન્સ’માં મદત રહેલી છે તેમાં કાયદાનો ધરાદાપૂર્વક ભંગ સમાતો નથી જે કાયદો અપમાનયુક્ત છે તે પેસિવ રીઝિસ્ટન્સ ઉપર આવી પડે ત્યારે તે તેને તાબે ન થાય એટલું જ પણ ‘સિવિલ ડિસઓબીડિયન્સ’ — સનિયભંગ — એ એક તીવ્ર પ્રવૃત્તિ છે રાજ્યપ્ર રણી ક્ષેત્રમાં અને પ્રકારના દુષોત્તુ નિવારણ પ્રવાને સારુ જેના ભગમાં અનીનિ ન થતી હોય એવા અને કાયદાઓનો ધરાદાપૂર્વક સનિયભંગ કરીને સ્વેચ્છાએ દુષ નહોતી લેનાનો ધર્મ પ્રાપ્ત કરાવનારું એ ભારે શસ્ત્ર છે ‘પેસિવ રીઝિસ્ટન્સ’માં ઘણી વેળા સામેના માણસને ઈર્ષા કરવાનો પણ ગાનપૂર્વક સમાવેશ મે જોયો છે સનિયભંગમાં ઈર્ષાને ધરાદાપૂર્વક ઈર્ષા કરવાનો કદી સમાવેશ થતો જ નથી

સર ચિમનલાલની તપાસ

સર ચિમનલાલ — હું સત્યાગ્રહ સમજ્યો છું તે પ્રમાણે તમારે સ્વયં આચરણ કરવાનું છે અને તેમ કરતા જે દુષ પડે તે વહોરી લેવું પણ ઈર્ષાને દુષ ન હેવું.

ગાંધીજી — હા જી

સ૦ — હવે, ગમે તેવો પ્રમાણિત માણસ હોય તોપણ બીજા પ્રમાણિક માણસો અને તેની વચ્ચે સ્વયંને નિરે પણ મતભેદ તો હોય છે એમ આપણે જોઈએ છીએ ત્યારે સ્વયંનો નિર્ણય કાણ કરી શકે ?

જ૦ — દરેકે પોતાને સારુ રહ્યો રહ્યો

સ૦ — પણ જેટલા માથા તેના મત હોય છે, એટલે ગોલમાલ થવાનો સભર નથી ગહેતો ?

જ૦ — મને એમ લાગતું નથી

સ૦ — પણ એક જ સ્વયંને શોધના રેક માણસ જુદા જુદા અભિપ્રાયો માધતો જ આ થો છે

જ૦ — તેથી જ અદિસા એ સ્વયંનું આચરણ ભાગ છે એ વિના કમૂન કરુ કે ગોનમાન થાય, એવું જ નથી પણ તેથીયે વધારે દુષપદ પરિણામો આપવાનો સભર ગહે

સ૦ — ત્યારે સ્વયંનો આચરણ ગુખનાર માણસ ચારિત્ર્યમાં અને શુદ્ધિમાં મદુ કુશળ હોવો જોઈએ એમ તો તમે કહ્યું કરશો ?

જા — ના, જી. સત્યાગ્રહ પૂરતા સત્યના અને અહિંસાના પાલનની આશા હું બધામાં રાખું. ધારો કે કચ્છે કંઈ સત્ય શોધી કાઢ્યું અને જાણે તથા ગચ્છે તેનો સ્વીકાર કર્યો. પછી જાણમાં અને ગમાં કના જેટલાં જ જાણ્યાં આરિત્ય અને બુદ્ધિની જગર સત્યાચરણને સારું હું નથી સ્વીકારતો.

સા — ત્યારે આનો અર્થ એ થયો કે એક માણસ નિર્ણય કરે અને તેનાથી ઓછા આરિત્ય અને બુદ્ધિવાળાઓએ આંધળા રહીને તેનું અનુકરણ કરવું.

જા — આંધળા થઈને અનુકરણ કરવાની વાત મારા આગલા જવાબમાંથી આપ નથી ધટાવી શકતા. હું જે કહેવાને ઇચ્છું છું તે આ છે. માણસ પોતે સ્વતંત્ર રીતે શોધી કરી જો સત્ય ખોળવા ન ઇચ્છે તો જેણે અમુક વિશેષ બાબત શોધ કરી હોય તેનો એ સ્વીકાર કરે અને પછી કંઈને નુકસાન પહોંચાડવા સિવાય એ સત્યને અનુસરીને ચાલે. આમાં અમુક માણસની શોધ યોગ્ય છે કે અયોગ્ય, ખરી છે કે ખોટી, તે જાણવા પૂરતો બુદ્ધિનો ઉપયોગ દરેકે કરવો રહ્યો છે. એટલે સત્યાગ્રહમાં અધ્યયનને કચ્છે અવકાશ નથી.

સા — ત્યારે તમારા ધોરણ પ્રમાણે તો એમ થયું કે આરિત્યકુશળ અને બુદ્ધિકુશળ માણસ જે નિર્ણય કરે તે પ્રમાણે બીજાઓએ આંધળાભાવે જાની વર્તવું, કેમ કે તેઓ ઓછી બુદ્ધિને લીધે સ્વતંત્ર નિર્ણય નથી કરી શકતા.

જા — આપે મારો વિચાર ખરોખર મૂક્યો ન ગણાય. મેં કહ્યું કે હું અધ અનુસરણને માનતો જ નથી. સામાન્ય માણસમાં કામ કરવાની જેટલી શક્તિ છે તેથી વધારે શક્તિની જરૂરિયાત સત્યાગ્રહમાં મેં માની નથી.

સા — હું માનું છું કે અમુક દિલ્લાલની ફતેહનો આધાર તો તેના અનુયાયીઓની સંખ્યા ઉપર રહે છે —

જા — સત્યાગ્રહને વિષે એવું કંઈ ખાસ છે એમ હું કબૂલ ન કરું. સત્યાગ્રહમાં એક જ શુદ્ધ સત્યાગ્રહી વિજય મેળવી શકે છે.

સા — તમે તમારી બુજાનીમાં કહી ગયા છો કે તમે સંપૂર્ણ સત્યાગ્રહી હજી ન કહેવાઓ; ત્યારે બીજાઓ તો તમારાથી વધારે ઉતરતી ક્રેટિના હોવા જોઈએ.

જા — એમ હોવાનું કંઈ ખાસ કારણ નથી. હું માનતો નથી કે મારામાં કંઈ ખાસ વિશેષતા રહેલી છે. મારા કરતાં સત્યનો વધારે શુદ્ધ નિર્ણય કરનારા હોઈ શકે. દક્ષિણ આફ્રિકામાં ૪૦ હજાર અણપદ હિંદી સત્ય જોઈ શક્યા અને સત્યાગ્રહ કરી શક્યા. અને જે હું આપને ત્યાંનાં કેટલાંક સ્મરણો આપી શકું તો દક્ષિણ આફ્રિકામાં વસતા આપણા ભાઈઓએ પોતાના મન ઉપર કેટલો કાબૂ મેળવ્યો હતો એ જાણી આપને આશ્ચર્ય થાય.

સ૦ — ત્યાં તો તમે બધા એક જ મતના હતા.

જ૦ — ત્યાંના કરતાં અહીં મેં વધારે એકમત અનુભવ્યો છે. ત્યાં કંઈ થોડા મતભેદ ન હતા.

સ૦ — પણ ત્યાં તો તમારે એક ચોખ્ખો મુદ્દો હતો. અહીં તેવું નથી.

જ૦ — અહીં પણ મુદ્દો સરળ અને એક જ છે; અને તે રોલેટ એકતરફ રદ કરાવવો.

સ૦ — વારુ, સત્યાગ્રહ કરતાં માણસ જેલમાં જાય; એની માન્યતા પ્રમાણે એમાં એને અન્યાય થાય છે, તેથી એ રીસે ભરાઈ એનામાં રોજબરોજ તરફ દ્રેષ ન આવે ?

જ૦ — મારો લાંબા કાળનો અનુભવ એથી વિરુદ્ધ છે. દલિલ આશિકામાં હું જોઈ શક્યો છું કે આઠ વર્ષની ઘણી સખત લડાઈને અંતે ત્યાંના રોજબરોજ અને હિંદીઓની વચ્ચે દ્રેષભાવ ન વધ્યો એટલું જ નહીં, પણ ખરેખર એકબીજાને માન આપતા થયા.

સ૦ — પણ દુઃખ જ ભોગવ્યાં કરનારનામાં શું ભારે સહનશક્તિની જરૂર નથી ?

જ૦ — એવી કંઈ ભારે સહનશક્તિ જોઈએ એમ હું માનતો નથી. જે સહનશક્તિ પ્રત્યેક માતામાં રહેલી છે તેના કરતાં વધારેની જરૂર સત્યાગ્રહીને જોડના કે તેના બીજા દુઃખમાં નથી રહેલી. હું નમ્રતાપૂર્વક સૂચવું છે કે આપણા ભાઈઓએ સહનશક્તિ બહુએ બતાવી છે.

સ૦ — અમદાવાદનો દાખલો લો. તેઓએ બતાવી કે ?

જ૦ — હું કહીશ કે જ્યારે અમદાવાદ પ્રત્યાદિના લોકો ભાન જૂલી ગયા ત્યારે હિંદુસ્તાનના બીજા બધા ભાગોમાં એ કઠિન સમયે લોકોએ અપૂર્વ આમોશી પકડી હતી. અમદાવાદમાં અને બીજા જગ્યાએ જે બંધુ એ સૂચવે છે કે લોકોએ પોતાની ઉપર હળુ સંપૂર્ણ કાબૂ મેળવ્યો નથી. ખેડામાં લોકોને શેષ ચઢવાનાં કંઈ થોડાં કારણ ન હતાં, તેમ છતાં તેઓએ ગયે વર્ષે સરસ કાબૂ જાળવ્યો હતો.

સ૦ — ત્યારે જે ખુનામરફી થઈ તેને તમે અકસ્માત ગણો ?

જ૦ — અકસ્માત તો નહીં ગણુ, પણ એ અપવાદ રૂપે હતી જેમ જેમ સત્યાગ્રહની ઝોળાખ થતી જશે તેમ તેમ લોકો વિશેષ કાબૂ મેળવતા જશે. હું માનું છું કે લોકો સત્યાગ્રહનું રહસ્ય એટલે સુધી સમજી શક્યા છે કે જરૂર જણાયે હું ફરી ગવદાનો સમિપભંગ શરૂ કરવાની હિંમત કરું ખરો. સત્યાગ્રહરૂપી અગ્નિમાંથી નીકળવાને લીધે દેશ વધારે પવિત્ર અને વધારે ઉત્તમ બન્યો છે એની મારી ખાતરી છે.

સ૦ — આમાન્ય રીતે તમારા મત પ્રમાણે સરકારની સાથે સહકાર અને તેમના પ્રત્યે અદ્વેષ હોવા જોઈએ દુ ખ સહન કરતા કરતા આમ બની શકે?

જ૦ — મારો ત્રીસ વર્ષનો અનુભવ મને સિદ્ધ કરી આપે છે કે ધરાદાપૂર્વક, ધર્મ સમજીને, જે માણસ દુ ખ સહન કરે છે એ માણસ દુ ખ પાડનાર પ્રત્યે દ્વેષ કરતો નથી દક્ષિણ આફ્રિકામાં આ મિદ્દાત દુ બોળખી શક્યો જે જનરલ સ્મટ્સે હમરો હિદીને કેન્મા ધા યા તતા તે જ જનરલ સ્મટ્સના હાથ નીચે તેમાના જ હિદીઓ પૂર્વ આફ્રિકામાં મહાયુદ્ધને સમયે લડ્યા, અને જનરલ સ્મટ્સ વિનાયતથી પાછા ફર્યા ત્યારે તેઓએ તેમને સ્વેચ્છાએ માનપત્ર આપ્યું

સ૦ — સત્યાગ્રહની પ્રતિજ્ઞા લીધા વિના લોકો એ દિવસ્યાનમાં ભાગ લઈ શકે?

જ૦ — પ્રતિજ્ઞા નહીં લેનારને દુ કાયદાનો સવિનયભંગ કરવામાં સામેલ ન થના દહિ, પણ તેમની બીજી બધી મદદ અનશ્ય માગ્ય અને લઉં-રોલેટ એક્ટની લક્ષતમાં જેઓએ પ્રતિજ્ઞા નહોતી લીધી તેઓ સવિનયભંગમાં ભાગ્ય ન હતા આના બીજાઓને સારું બીજી પ્રતિજ્ઞા તૈયાર કરવામાં આવી હતી તે વડે તેઓ સ્વયં અને અહિંસા જાળવવા બધામાં હતા લક્ષતના એક અશને એક વેળાએ અને બીજા અશને બીજી વેળાએ આગળ લાવવાનો આગેવાનોને અધિકાર છે, એ ધોરણ પ્રમાણે મે તે વેળાએ સવિનય ભંગના અશને ગોણું કર્યો અને, સત્ય તથા અહિંસાના તત્ત્વને પ્રધાનતા આપી

સ૦ — મિસિસ બેસન્ટે સત્યાગ્રહની પ્રતિજ્ઞા લીધી હતી કે?

જ૦ — એ પ્રિય મતભેદ છે મુમર્ઝિમાં દુ મમજેનો તે પ્રમાણે તેમણે ધર્મિનાળા ગંગો બાદ કરીને પ્રતિજ્ઞા લીધી હતી મિસિસ બેસન્ટે પોતે એમ જણાવ્યું છે કે તેમણે પ્રતિજ્ઞા લીધી જ ન હતી

સ૦ — મિસિસ બેસન્ટે એમ નહોતું બતાવ્યું કે રોન એક્ટનો અવિનયભંગ જાનાને સારું માણસ 'એનાકિસ્ટ' હોવા જોઈએ?

જ૦ — તેમણે એમ કહ્યું છે ખરું, પણ દુ એન માનતો નથી અને રોલેટ એક્ટનો સવિનયભંગ કરવાનો સમય તો ઠોઠ પ્રમતે જ આવી શકે

સ૦ — સત્યાગ્રહમાં સરખરને પગલાનો ખ્યાલ નથી રહ્યો?

જ૦ — કદી નહીં સત્યાગ્રહી સરખરને પગલાને દાદ લેવા ઇચ્છી શકે જ નહીં સત્યાગ્રહી હમેશા સામા પામતી બુદ્ધિને પોતાના સ્વમતા બગ વડે જાગ્રત કરે છે અને દુ ખ સહન કરીને તેના હૃદય ઉપર અસર પાડે છે

સં — પણ તમારી રીત પ્રમાણે કરતાં રાજ્ય અલાવતું અશક્ય ન થઈ પડે ?

જ૦ — જો કેવળ નિર્દોષ માણસો સત્યાગ્રહ ચલાવે તો વ્યવસ્થા તૂટી પડવાનો સંભવ ઘણો ઓછો જોઈએ છું. પણ જો કોઈ રાજ્યકર્તા ન્યાયનો કેવળ તિરસ્કાર કરવા બેઠી જાય તો એવી અન્યાયી વ્યવસ્થા અશક્ય બનાવવાનો પ્રયત્ન કરતાં હું જરૂર હારું નહીં.

સં — તમારા સંદેશમાં તમે લોકોને ખુનામરુદ્ધ નહીં કરવાની સલાહ આપી છે; છતાં તેઓએ ખૂન કર્યાં, મકાનો બાળ્યાં. તમને એમ નથી લાગતું કે સામાન્ય માણસ તમારું અહિંસાનું તત્ત્વ જાળવી ન શકે ?

જ૦ — હું કબૂલ કરીશ કે ઘણાં વર્ષો સુધી ખૂનખરાબી ઉપર વિશ્વાસ રાખેલો હોવાથી માણસો તેમ નહીં કરવાના ક્ષમતા એકાએક ન સમજી શકે, અથવા સમજતા છતાં પોતાના આવેશને ન રોકી શકે.

સં — હવે હું થોડા સવાલો તમે ‘યોજના’ વિષે જે કહ્યું છે તે બાબત પૂછીશ. ‘યોજના’ ક્યારે થઈ ?

જ૦ — મારી ખબર પ્રમાણે અને મારા સ્મરણ પ્રમાણે તા. ૧૦મીની રાત્રે અને ૧૧ મીને દિવસે.

સં — કેવી રીતે યોજના થઈ ?

જ૦ — કેટલાક સુવેદોએ પોતાને મળતાં ટોળાંઓને મકાનો બાળવાનું સમજાવ્યું. મારી સમજ પ્રમાણે જનને તુકસાત કરવાની સૂચના થયેલી જણાતી નથી. ઘણા માણસોએ આ યોજનામાં ભાગ લીધો એમ કહેવાની મારી મતલબ નથી.

સં — આ બાબત તમે બધી હકીકત આપી શકો છો ?

જ૦ — હું મને ખબર આપનારનાં નામનિશાન નહીં આપી શકું. પણ જે પ્રમાણે યોજના ઘડાઈ તે હું કહી રહ્યો છું.

સં — તમારી પાસે પુરાવો આવ્યો તે ભરોસાલાયક હતો એમ તમે કેમ કહી શકો છો ?

જ૦ — જેઓએ ખુનામરુદ્ધ જોઈ, જેઓને મકાનો બાળવાનું સમજાવવામાં આવ્યું અને જેઓએ એ સાંકળ્યું તે ત્રણ વર્ગે મારી પાસે વાત કહી.

સં — પણ તમને એ લોકોએ ખોટી ખબર આપી નથી એ તમે કેમ કળી શકો ?

જ૦ — હું માનું છું કે મારામાં ખરુંખોટું પારખવાની ઠીકઠીક શક્તિ છે. મારી પાસે કોઈ ગામડાંનાં માણસો આવે, તેઓને હું ટપકો આપું

ત્યારે તેઓ ધનકાર કરવાને બદલે પોતે કરેલાં કૃત્ય કબૂલ કરે, વર્ણુપી બતાવે, ત્યારે તેમના કહેવા ઉપર મને વિશ્વાસ આવે. ખેડામાં રેલના પાટા ઉખેડવામાં આવ્યા હતા એ કામ ગણ્યાગાંડ્યા માણસોએ કર્યું હતું. તેઓ દારૂ, ખીતારા હતા. નડિયાદીઓનો તેમાં હાથ નહોતો. જો તેઓને ખબર હોત તો તેઓ એ કામ અટકાવત એમ હું માનું છું. આ વિશે ખબર આપનારાઓ તરફ મને એટલું માન છે કે તેઓની હકીકત ઉપર હું જરૂર વિશ્વાસ મૂકું.

સ૦ — જેમણે ગુના કર્યા તેવા માણસોને સજા થઈ છે કે ?

જ૦ — હું નિશ્ચયપૂર્વક નથી કહી શકતો. સજા કેને કેને થઈ એ તરફ મેં ધ્યાન નથી આપ્યું.

સ૦ — તમારા એક કાગળમાં તમે કાયદાનો સવિનયભંગ બંધ કરવાનાં કારણો આપ્યાં છે અને ફરી શરૂ કરવાની શરતો જણાવી છે. તમે એમ કહ્યું છે કે લોકો જ્યાં સુધી ખુનામરફી કરે એવો ભય રહે ત્યાં સુધી તમે કાયદાનો ભંગ શરૂ ન કરો; અને તમે એમ પણ બતાવ્યું છે કે જુલાઈ માસ સુધીમાં લોકો તમે કાયદાનો ભંગ કરી શકો એટલા તૈયાર થયા હશે. એમિત્ર મહિનાના અનુભવ પછી તમે એવું કેમ ધારી શક્યા ?

જ૦ — લોકોનો અનુભવ લીધા પછી, લોકોનો પશ્ચાત્તાપ સાંભળ્યા પછી મને વિશ્વાસ આવ્યો કે લોકો સમજી ગયા હોવા જોઈએ.

સ૦ — ત્યારે તમને એટલી ટૂંકી મુદતમાં ખાતરી થઈ ગઈ કે લોકો સત્યાગ્રહનું બિંકું રહસ્ય સમજી ગયા ?

જ૦ — એવું તો મેં કંઈ નથી ધાર્યું. લોકો સત્યાગ્રહનું બિંકું રહસ્ય ન સમજ્યા હોય એ હું સ્વીકારી શકું છું. પણ લોકો એટલું સમજી ગયા છે કે જો તેઓ કાયદાનો સવિનયભંગ કરવામાં ભાગ ન લે તોયે તેઓ ખુનામરફીથી દૂર રહી અહિંસાનું તત્ત્વ પાળીને તેવા સત્યાગ્રહીઓને મદદ કરે. હાત ફરી શરૂ કરવાને સારુ એટલું બસ થાય.

સ૦ — અને જો લોકો એટલું પણ ન સમજ્યા હોય તો તમે સરકારે ફરદી મિલિટરી ગોઠવણ ઉપર સ્તબ્ધ જળવાવાનો આધાર રાખ્યો ?

જ૦ — હા જી.

સ૦ — એટલે એમ થયું કે તમે કાયદાનો ભંગ કરવાની મજા લઈ શકો એટલા સારુ હિંદુસ્તાનમાં બધે લશ્કર ગોઠવાઈ જાય એમ તમે ધ્રુવણું.

જ૦ — મારા કાગળનો એવો અર્થ નથી. હું એ પ્રમાણે ધ્રુવણાનો ગુનો ન કરું. જો અર્થ મેં કયો છે એ અર્થ સ્વીકારવા હું આપને સૂચવું છું.

સ૦ — તમે એ પ્રમાણે ન ઇચ્છો તો તમે મિલિટરી ગોઠવણનું લખ્યું છે તેનો શો અર્થ ?

જ૦ — એનો અર્થ મીઠો છે. જે સરકાર મારા ઇચ્છ્યા વિના કે સ્વયં આ વિના અનાપાસે પોતાની મેળે એવી લશ્કરી ગોઠવણી કરે કે જેથી ખુનામરકી થવાનો સંભવ જ ન રહે, તો મારા જેવા સત્યાગ્રહીને કાયદાનો સવિનયભંગ કરવાને કંઈ આશ ન હોય. પણ કાયદાનો સવિનયભંગ કરવાની ખાતર સત્યાગ્રહીથી લશ્કરી ગોઠવણી માગી કે ઇચ્છી ન શકાય. તેથી જ આપની કૃપના યથાર્થ નથી એમ હું કહું છું. વળી વાર્ષિકરોએ અને ગવર્નર સાહેબે જ્યારે મને કંથું કે જે હું હિંદુસ્તાન એક લશ્કરી છાવણી થઈ જાય એવું ન ઇચ્છતો હોઉં તો મારે સત્યાગ્રહ મોફે રાખવો જોઈએ, ત્યારે મેં મારી એવી ઇચ્છા કોઈ કાળે ન હોય એવું કાયદાનો સવિનયભંગ મોફે રાખીને સિદ્ધ કરી આપ્યું.

સ૦ — મજૂરોની આગતમાં તમે શું કહેવા ઇચ્છો છો ?

જ૦ — હું માનું છું કે મજૂરોની ઉપર બહુ મોટો બોજો નાખવામાં આવ્યો છે. તેઓની પાસેથી એ દંડ ઉઘરાવવાનો સમય પણ ઘણો ખરાબ પસંદ કરવામાં આવ્યો હતો. પણ મિ. એટલિઝે હમેશાં પોતાની કારકિર્દીમાં એટલી બંદી ખાનદાની બતાવી છે અને એપ્રિલ માસમાં તેમણે એટલી બધી સખૂરી બતાવી છે કે તેમના કોઈ પણ કાર્યને વિશે ફરિયાદ કરતાં મને અતિશય સંકેત થાય છે.

૫. જગતનારાયણની તપાસ

૫. જગતનારાયણ — મહાત્માજી, તમે 'એનાર્કી' બંધ થાય એવા ઉપાયો લેવાતી સામે તો નથી ના ?

ગાંધીજી — ના જી.

સ૦ — ત્યારે તમે રોલેટ એક્ટની સામે શાથી થયા ?

જ૦ — રોલેટ એક્ટની સામે મારી મોટામાં મોટી દલીલ એ છે કે એ કાયદો આખી પ્રજાની ઉપર એક આરોપ રૂપે ઘડાયો છે.

સ૦ — એ કાયદામાં રૂયતના રક્ષણની કેટલીક કલમો છે અને વિશે તમે શું કહેશો ?

જ૦ — મને તો એ કલમો ભયંકર જાળની સમાન લાગે છે. કારણ એ કલમોથી અમલદાર અને પ્રજા એમ માની બેમે કે પ્રજાનો બચાવ કંઈક અંશે પણ થાય છે. આથી અમલદાર વધારે બેજવાબદાર બને અને પ્રજા વધારે ગફલતમાં પડે. ઘણો વિચાર કરતાં એ કાયદાનો બચાવ હું કોઈ પણ રીતે

ન જોઈ શક્યો ત્યારે જ સામે થયો. વળી 'એનાકી'ને સજ્ન કરવા સારુ સામાન્ય કાયદાઓ પૂરતાં છે એવી મારી માન્યતા છે.

સ૦ — સત્યાગ્રહની લડતમાં સરકારને પગવણી થવાનો સવાલ ઉઠાવવામાં આવ્યો છે. સરકારને પગવતાં તમે ડરો કે?

જ૦ — સત્યાગ્રહીથી સરકારને કે કોઈને પગવવાની ખાતર કશી હિલચાલ ચલાવાય જ નહીં. પણ સત્યાગ્રહીના કોઈ પણ કાર્યથી સરકાર કે ખીજા કોઈને ન ધમ્મવા છતાં પણ પગવણી થાય તો તેથી કંઈ, સત્યાગ્રહી ડરે નહીં. સત્યાગ્રહની લડત અને ખીજી લડતમાં આટલો ભેદ છે કે સામાન્ય લડત ઘણી વેળા પગવણીને ખાતર શરૂ કરવામાં આવે છે, સત્યાગ્રહની લડતમાં એવું નથી.

સ૦ — તમે એટલું કબૂલ કરશો કે બધી લડતમાં જીતનો આધાર સંખ્યા ઉપર હોય છે?

જ૦ — ખીજી લડતોને વિષે એ વાત ખરી છે; પણ સત્યાગ્રહમાં જોકે સંખ્યા હોય તો સારું, તથાપિ સત્યાગ્રહ સંખ્યાની ઉપર મુદ્દલ આધાર નથી રાખતો.

સ૦ — પણ તમે જેમ અને તેમ વધારે માણસોને સત્યાગ્રહમાં જોડવાનો પ્રયત્ન તો જરૂર કરો—

જ૦ — એ પણ સર્વાંશે જરોજર નથી, કેમ કે સત્યાગ્રહનો આધાર તો કેવળ સત્ય ઉપર અને સત્યાગ્રહીની તપશ્ચર્યા ઉપર રહેલો છે.

સ૦ — પણ એક માણસનો અવાજ રાજ્યપ્રકરણી મામલામાં કેટલું કામ કરે?

જ૦ — એ ઘણું કરે એ બતાવવાનો મારો પ્રયત્ન છે.

સ૦ — તમે માનો છો કે અંગ્રેજ અમલદારો એક માણસનું કંઈ સાંભળે?

જ૦ — એવું અનેકુ મેં જોયું છે. લોર્ડ બેન્ટિનક કેશવચંદ્ર સેનને સારુ મિ. બેન્ટિનક બન્યા.

સ૦ — પણ એ તો તમે એક બારે માણસનો દાખલો આપ્યો.

જ૦ — સામાન્ય માણસ પણ નીતિ કેળવી શકે છે. જોકે અક્ષરજ્ઞાનની જરૂર હું માનું છું અને આપણી પ્રજામાં ઘણા નિરક્ષર છે, તોપણ સત્યાગ્રહનો મંત્ર કેવળ નિરક્ષર માણસોને પણ આપવામાં જરાયે અડચણ ન આવે એવો મારો બહોળો અનુભવ છે.

સ૦ — દક્ષિણ આફ્રિકામાં તમે ફતેહ મેળવી શક્યા એવું કારણ શું માનો છો?

૪૦ — સામાન્ય રીતે એમ કહી શકાય કે ત્યાં ધણાં સ્ત્રીપુરુષો જેલ જવા તૈયાર થયાં અને જરાયે મર્યાદા ન છોડી અને શાંતિ જાળવી શક્યાં, એ કારણ હું કહેલું માનું છું.

સ૦ — ત્યારે તમે એમ કપૂલ નહીં કરો કે સત્યાગ્રહની લડતમાં પણ તમારે ધણાં માણસોની જરૂર તો ખરી?

૪૦ — ના છ. ધણાં માણસો હોય તો કહેલ વહેલી મળે એમ હું માનું છું. ખરો, પણ તે વિના ન જ મળી શકે એવું હું નથી માનતો. દક્ષિણ આફ્રિકામાં જોકે સંખ્યાત્મક લીધે જોર મળ્યું એમ કપૂલ કરવું જ જોઈએ, છતાં લડતનું ખરું રહસ્ય અને ખરું જોર તો તેની શુદ્ધતામાં અને શુદ્ધ સાધનોમાં હતું એવી મારી દૃઢ માન્યતા છે. અને સાધનની શુદ્ધતાને લીધે હું દક્ષિણ આફ્રિકામાં પ્રતિકૂળ સંજોગો છતાં દક્ષિણ આફ્રિકાના અગ્રેસરોની સહાનુભૂતિ મેળવી શક્યો હતો. વળી જેઓ ખુનામરફાને વિષે શ્રદ્ધા રાખનારા છે તેવા માણસોના ઉત્સાહને પોષી શકે એવું ધાર્મિક સાધન તો સત્યાગ્રહ જ છે.

સ૦ — જે લય સત્યાગ્રહને વિષે સર ચિમનલાલને છે તેવો મને નથી. વ્યક્તિઓ કાયદાનો સવિનયભંગ શરૂ કરે તો ખોટું જ પરિણામ આવે એમ હું માનતો નથી. ન્યાં-ન્યાં માણસો પોતાના માનને સારું જેલમાં જવા તૈયાર થાય છે ત્યાં ત્યાં લોકો જાંએ ચઢેલા હોવા જોઈએ એમ હું માનું છું. પણ સત્યાગ્રહની વિશેષતા શી છે એ જાણવા મેં કેટલાક સવાલો પૂછ્યા છે.

૪૦ — સત્યાગ્રહમાં નીતિ પ્રધાન છે, તેથી લોકોમાં નીતિનું શિક્ષણ અને નીતિને વિષે, ભાવ ફેલાયાં જોઈએ. સંખ્યાત્મક માણસો સત્યાગ્રહી થાય તેમાં કોઈપણ સરકારને ગભરાવાનું કારણ હોય જ નહીં કાયદા પ્રત્યે માન રાખવું એ આપણી દરજ્જા છે. તેથી કાયદા કરનારાઓની એવી દરજ્જા છે કે લોકસંગ્રહ થાય તેવા જ કાયદા પસાર કરે. સત્યાગ્રહ મંડળને કાયદાનો ભંગ કરનારું મંડળ કહેવું એ તો કેવળ અનુચિત છે. કાયદાને વિષે આધિશૂન માન સત્યાગ્રહી નથી રાખતો તેથી, અને કાયદા પાળવાની તેનામાં સામાન્ય વૃત્તિ હોય છે તેથી, તે પોતાના પ્રયત્નથી હમેશાં કાયદાને ઉચ્ચપદે રખાવે છે.

સ૦ — તમે સત્યાગ્રહ શરૂ કર્યો તેનો હેતુ તો એ હશે કે પરદેશી બિન-જવાબદાર અમલદારોની સામે સત્યાગ્રહ સિવાય બીજું હથિયાર તમારી પાસે ન હોઈ શકે.

૪૦ — છેક એમ મારાથી નહીં કહી શકાય. હું તો જરૂર જણાયે પ્રજાને જવાબદાર સત્તા મળ્યા પછી પણ સત્યાગ્રહની આવશ્યકતા કહી શકું

હું. વળી લોકોના ખવાસના અસાનનો જે ખ્યાલ અંગ્રેજો કરી શકે તે આપણા કારભારીઓ નહીં કરી શકે.

સ૦ — પણ જ્યારે આપણને પૂરી સત્તા મળશે ત્યારે આપણે આપણા કારભારીઓને બરતરફ કરી શકીશું.

જ૦ — એવો ભરોસો પણ હું સદાયને સારું ન રાખી શકું. ઇસ્ટમાં ઘણા કારભારીઓ પ્રજાનું માન અને પ્રજાનો વિશ્વાસ ખોવા છતાં પણ અધિકારને વળગી રહી શક્યા છે. એવું આપણે ત્યાં પણ નહીં જાને એમ માનવાને મને કંઈ કારણ નથી. એટલે આપણને સંપૂર્ણ સત્તા મળે ત્યારે પણ આપણે સત્યાગ્રહ કરવો પડે એ હું કહી શકું છું.

સ૦ — જો આપણા અમલદારો હિંદી જ હોય તો લોકો કાયદાને વધારે માન આપે અને કાયદાભંગ કરવાનો પ્રસંગ ઓછો આવે એમ તમે કયૂલ કરશો કે ?

જ૦ — હું એમ નથી માનતો. અંગ્રેજ અમલદારની ભૂલ તો કેટલીક તેના અસાનને લીધે હોય છે, અને તેથી તે માફ થઈ શકે. પણ હિંદી અમલદારની ભૂલને સારું તેવો કંઈ ખ્યાલ જ ન હોઈ શકે. જ્યાં રાજ્યસત્તા પ્રજાને જવાબદાર છે ત્યાં પણ પ્રધાનોએ ગંભીર ભૂલો કરેલી મેં જોઈ છે અને પ્રધાનોએ બિનજવાબદાર રીતે કામ કરેલું છે એમ મેં અનુભવ્યું છે. એટલે સત્યાગ્રહને તો બધા સરખા છે. એ જ્યાં અન્યાય જુએ ત્યાં જરૂર સામે થાય. અમલદાર વર્ગની પાસેથી નીતિયુક્ત લોકમતને સારું સંપૂર્ણ માન મેળવવું એ સત્યાગ્રહીનું કાર્ય છે, અને યોગ્ય પ્રયત્નો કરીને તે સફળતા મેળવે છે. જો હું લોકોને સત્યાગ્રહ બરોબર સમજાવી શકું અને તેઓની પાસે સત્યાગ્રહના નિયમોનું પાલન કરાવી શકું તો વાઈસરોય રૉલેટ એક્ટ રદ ન કરે તો તેમની પાસે રાજીનામું લેવડાવી શકું.

સ૦ — તમે હડતાળને સત્યાગ્રહનું અંગ ગણો છો કે ?

જ૦ — ના જી. હડતાળ સત્યાગ્રહીની હોઈ શકે તેમ દુરાગ્રહીની પણ હોઈ શકે. ખરેખરી અગત્ય ન હોય ત્યાં સુધી હડતાળ ન પાડવી જોઈએ એવી મારી માન્યતા છે. જટ્ટી એપ્રિલ પછી પણ મિ. હોર્નિંગને વિષે તેમ જ ખિલાફતને વિષે હડતાળ પગલવવામાં જે ભાગ લીધો હતો. પણ તેમાંથી હું કંઈ મારું પરિણામ જોઈ શક્યો નથી.

સ૦ — સત્યાગ્રહને અંગે જરાયે અશાંતિ ન થાય એવું તમે છાછો ખરા ?

જ૦ — એવું છાછું નહીં, એટલું જ નહીં પણ હું એવું થાય તો નિરાશ થાઉં. જો અનસુવાબહેન અને હું પકડાયાં હોઈએ અને મજૂરોમાં કંઈ પણ અશાંતિ ન થાય તો અમે જરૂર નિરાશ થઈએ. પણ સત્યાગ્રહીની અશાંતિ

પુનામરફીનું સ્વરૂપ કદી ન પકડે. સત્યાગ્રહી જીનને દુઃખે દુઃખી થાય અને એક જેલ જાય તો પીળા જેલમાં પહોંચવાની થોડી તાત્વીજ કરે. આવી અસાંતિ સત્યાગ્રહને અંગે હું ઇચ્છું.

સં — તમે '૧૧મી એપ્રિલે મુંબઈ પાછા ફર્યા ત્યારે પાપધુની ગયા. તે વિષે એમ કહેવાયું છે કે તમારું લોકેએ ન માન્યું.

જા — એ જરોઅર નથી. જેઓએ મારું સાંભળ્યું તેઓએ મારું કહેવું જરોઅર માન્યું.

સં — મારી પામે એક રિપોર્ટ છે તેમાં એમ લખ્યું છે કે તમારી ગતિ ચંચળ છે છતાં તમે માંદગીનો ડાળ કરો છો !

જા — હું તો એટલું જ કહી શકું કે એ ડેવળ જુદાજુદું છે.

સં — વળી તમે તે દલાડે એવા કરી ગયા કે ભાગીને એક ઘરમાં છુપાઈ ગયા !

જા — એ પણ તદ્દન જુદું છે, કેમ કે હું છેવટ સુધી ટોળામાં હતો ને જમારે ઘોડેસવારોનો હુમલો થયો ત્યારે તે મેં પોતે જોયેલો ને છેવટે તે જ બાંધન વાત કરવા હું પોલીસ કમિશનર મિ. ગ્રિફિથની પાસે ગયો હતો.

મિ. કંચના સવાલો

સં — તમે કહો છો કે અમદાવાદમાં માર્શલ લોની જરૂર ન હતી.

જા — મારો એવો અભિપ્રાય છે.

સં — પણ જો મિલિટરી અમલદાર કહે કે જરૂર હતી તો તમે શું કહો ?

જા — તો હું કહું કે જે હકીકત મારી પાસે છે તેટલી માર્શલ લો જાહેર કરવાને સારુ પૂરતી નથી.

સં — તમે કહો છો કે કેટલાક નિર્દોષ માણસો માર્યા ગયા.

જા — એ મારો ખાસ અભિપ્રાય છે.

સં — તમે એમ કહેશો કે તમારી પાસે એ બાબતનો એક્કસ પુરાવો છે ?

જા — મારી ખાતરીને સારુ પૂરતો છે.

સં — એ બાબત તમે મિ. ગ્રેટફિથને લખ્યું હતું ?

જા — હા જી.

સં — તેમણે ફરિયાદ કરનારને તેમની પાસે મોકલવા કહેવું ?

જા — હા જી.

સં — ખજી તમે કંઈ પગલાં ભર્યાં ?

જા — મેં ન ભર્યાં કેમ કે માર્શલ લો તો મેં લખ્યું તે જ દલાડે રાતના ખેંચી લેવામાં આવ્યો. મિ. ગ્રેટફિથને હું બહુ ખાનદાન અમલદાર

ગયું છું. એમના જેટલી પ્રમાણિકતા ને નિર્મળતા મેં થોડા જ અમલદારોમાં જોઈ છે. તેમને નકામી તકલીફ આપવી અથવા તેમના અમલની ટીકા સરખી પણ કરવી પડે એમાં મને દુઃખ થાય. તેમની ભૂલોમાં પણ હું તો ખાનદાની જોઈ શકું છું. હું તમને કહેવા છું કે આ આખતંને તમે વધારે ન ચૂંથો. મેં કબૂલ કર્યું છે કે મુંબઈની સરકારે એપ્રિલ માર્સમાં એટલું બધું ઝઘાપણ બતાવ્યું કે તેમની સામે ફરિયાદ કરવા જેવું નથી. પણ જ્યારે મારે બધી બીનાનું પૃથક્કરણ કરવું રહ્યું હોય ત્યારે જો દોષ મેં જોયા હોય તે પણ મારાથી જળવાય તેટલી સમ્મતાથી હું બતાવી આપું એ મારો ધર્મ થયો, ને મેં તેમ કર્યું છે. પણ નિર્દોષ માર્યા ગયા તેની ઉપર બહુ વજન મૂકી હું તેની ભારે ફરિયાદ કરવા માગતો નથી.

મિ. કેમ્પ — હું કબૂલ કરું છું કે તમે તમારી જુઓની કેવળ ન્યાયપુરઃસર આપી છે. હવે મારે કંઈ પૂછવાનું નથી.

ખે. જીવજીલાલના સવાલ

ખે. જીવજીલાલ — તમે હિંદુસ્તાનમાં આવ્યા ત્યારથી જ અમદાવાદમાં વસ્યા છો ?

ગાંધીજી — હા જી.

સ૦ — તમે અમદાવાદના જાહેરજીવનમાં ભાગ લીધો છે ?

જ૦ — હા જી.

સ૦ — તમે અનસયાબાઈને તેમના મજૂરના કાર્યમાં મદદ કરી હતી ત્યારે મજૂરોમાં પૂણું શાંતિ જળવાઈ હતી ?

જ૦ — હા જી.

સ૦ — એપ્રિલની ૧૩મી તારીખે તમે અમદાવાદ આવ્યા ત્યારે તે જ દહાડે તમે જાહેર સભા બરવા ધારેલું ?

જ૦ — હા જી.

સ૦ — પણ તે દિવસે માર્શલ લોને લીધે ઘણા માણસો હાજર ન રહી શકે એમ તમે જોયું તેથી ૧૪મીએ સભા ભરી ?

જ૦ — હા જી. તે દિવસે બધાને નોટિસ વેળાસર ન પહોંચી શકે એમ લાગ્યું.

સ૦ — ૧૪મીની સભામાં ઘણા માણસો હાજર થયેલા ?

જ૦ — હા જી.

સ૦ — તેમાં તદ્દન શાંતિ રહેલી ?

જ૦ — હા જી. એટલું જ નહીં પણ તેમાં પાદરી રે. ગિલેસ્પી હાજર રહેલા, તેમની પ્રત્યે આવેલા હજારો માણસો વિવેકપૂર્વક વર્ત્યા હતા.

૧. સ૦ — મિ. ગાંધીર કહે છે કે તમે તમારા અનુયાયીઓ વધારવાની ખાતર ખુનામરકી વખોડી અને તેટલા જ કારણસર તમે ગુનેગારોનાં નામ આપવાની ના પાડી ?

૨. જ૦ — એનો જવાબ હું એટલો જ આપું કે મિ. ગાંધીરે મારા પ્રત્યે હિંસાદાય કર્યો છે.

સાહેબજીના આકૃતાંજ અહમદના સવાલ

સાહેબજી — મિ. ગાંધી, હું તમને થોડાક સવાલો પૂછીશ. રોલેટ કાયદો થયો ત્યાર અગાઉની સ્થિતિ જરા માદ કરો. લગઈ પહેલાં હિંદુસ્તાનમાં એમરે સંખ્યાબંધ ખુનામરકીના ગુનાઓ થતા હતા, નહીં ?

ગાંધીજી — આખા હિંદુસ્તાનમાં સંખ્યાબંધ તેવા ગુનાઓ થતા હતા એ અભિપ્રાયને હું મળતો નથી આવતો.

સ૦ — એજમાં એજ બંગાળમાં તો સરકારથી ન ડરનારા લોકોને હાથે ધાડે પડતી હતી, ખૂનો થતાં હતાં, દિલ્હીમાં વાઈસરોય પર બોમ્બ ફેંકવામાં આવ્યો હતો —

જ૦ — જી.

સ૦ — બંગાળમાં આવાં કૃત્યોના સંખ્યાબંધ મુકદ્દમાઓ ચાલ્યા હતા.

જ૦ — જી.

૧. સ૦ — અને આ બનાવોને લીધે જ કાયદા તથા વ્યવસ્થા જાળવવાની ખાતર સરકારે જસ્ટિસ રોલેટના પ્રમુખપણા હેઠળ ત્રણ આગેવાન જન્મેનુ કમિશન નીમ્યું

જ૦ — જી.

સ૦ — તેમણે આ આખા સવાલની બારીક તપાસ કરી અને સરકારને રિપોર્ટ કર્યો. તેમાં મારા ધારવા પ્રમાણે એક્કસ પ્રકારના કાયદા ઘડવા વિષે ભલામણ કરી તમે એવું કહી ગયા કે રિપોર્ટમાં દર્શાવેલા નિર્ણયો જોડે તમે મળતા નથી આવતા, ખરું ?

જ૦ — જી હા હું નથી મળતો આવતો.

સ૦ — એ ભલામણો જોડે મળતા ન થવાનાં તમારાં કારણો તમે દર્શાવશો ?

જ૦ — કારણ રોલેટ કમિટીના રિપોર્ટમાં રજૂ કરવામાં આવેલી હકીકતો એના કશા કાયદા ઘડવાની જરૂર પુરવાર કરનારી મને જરા પણ નથી લાગી બિલકુલ એ જ હકીકતોના આધાર પર હું તો એથી તદ્દન જુદા પ્રકારની ભલામણો કરું. એ રિપોર્ટ વાંચ્યા પછી માથે આવા પ્રકારનો મત બંધાયો હતો.

સ૦ — પણ સરકારને જે પ્રકારની માહિતી મળી હતી તે મુજબ દેશમાં ખરેખર જ ગંભીર ગુનાઓ થતા હતા એ વાતની તો તમે ના નથી કહેતા ?

જ૦ — બીજા દેશોમાં બને છે તેથી વધારે ગંભીર ગુનાઓ નહીં જ. અને ખરું જોતાં આખા હિંદુસ્તાનમાં તો ગંભીર ગુના ફેલાયા જ નથી. માત્ર બંગાળમાં જ ખુનામરડી થતી રહી છે. બાકી તો ક્યાંક ક્યાંક ક્વચિત્ છમકલું થયું હશે. અને બંગાળ એટલે કંઈ આખું હિંદુસ્તાન નહીં જ.

સ૦ — ખુનામરડી અને ગુનાઓ બંગાળમાં ખૂબ ચાલેલાં, નહીં ?

જ૦ — એનું મહત્ત્વ ઘટાડવા હું નથી ઇચ્છતો. સરકારને આકરા છલાંગે લેવા પડે એટલા ગંભીર ગુનાઓ બંગાળમાં બનતા હતા એ પણ હું સ્વીકારી લઉંશ. છતાં હું એ પણ કહી દેવા ઇચ્છું છું કે રોલેટ કમિટીએ જે હકીકતોના આધાર ઉપર પોતાનો રિપોર્ટ ધકચો તે હકીકતો એવા નિર્ણય ઉપર આવવું પડે એવી નહોતી જ. આમાં કદાચ હું સાવ જૂલ ખાતો, હોઈશ. પણ રોલેટ કમિટીના રિપોર્ટમાં એક મોઢામાં મોટો દોષ એ રહેલો છે કે એમાંની લગભગ બધી જ હકીકતો દૂષીરીતે લેવાયેલી અને સરકારી અમલદારો મારફત એકંદી થયેલી છે.

સ૦ — દલીલની ખાતર માની લઉંએ કે એ હકીકતો રોલેટ કમિટીએ ક્યોં તેવો રિપોર્ટ કરવાને બસ નહોતી. છતાં એ રિપોર્ટથી સ્વતંત્ર પણ આકરા ઉપાયો લેવાની જરૂરિયાત બંગાળ પૂરતી તો હતી જ એ તમે કબૂલ કરો છો ?

જ૦ — હું એ કબૂલ કરું છું.

સ૦ — તો પછી એ રિયલિને પહોંચી વળવાને સરકારે તમારા અભિપ્રાય પ્રમાણે શા ઉપાયો યોજવા ઘટતા હતા ?

જ૦ — પણ સરકાર તો હું સાફ નાપસંદ કરું છું એવા ઉપાયો યોજી ચૂકી છે. મારા કહેવાની મતલબ એટલી જ છે કે એવા પ્રકારના ગુનાઓ નાબૂદ કરવાને મજબૂત ઉપાયો લેવાનો સરકારને હક હોઈ શકે; અગર તેમ કરવું એ કોઈ પ્રસંગે તેમની ફરજ પણ હોઈ શકે. સરકારે કેવા ઉપાયો યોજવા જોઈએ એનો જવાબ તો હું એટલો જ આપી શકું કે રોલેટ એક્ટ તો નહીં જ. અલગત, સરકારે શા ઉપાયો યોજવા એ સચવાતું કામ મારું નથી. પણ એ કામ મારું હોય તોયે હું તો જે કંઈ સચવું તે શુભેચ્છાઓને સુધારવાના સ્વરૂપનાં છલાંગે હોય, દબાવવાના સ્વરૂપના નહીં, જ્યારે સરકારી ઉપાયો તો એકેએક દબાવવાના સ્વરૂપના જ છે.

સ૦ — માણસજીવના આજના સ્થિતિને ધ્યાનમાં લેતાં કાયદા અને વ્યવસ્થા જાળવવાની જોખમદારીવાળી સરકારને ઘણી વાર પોતાની ઇચ્છા

વિરુદ્ધ પણ સખતાઈના કાયદાઓ કળ્યા . પડે છે એટલુંયે તમે નહીં સીકારો ?

જા — એ કપૂલ કરીશ. અને એ જ કારણથી હું એટલું જ કહું છું કે મારી અત્યારની સ્થિતિમાં તો સરકાર જે ઉપાયો યોજે તેને હું કેવળ તપાસી શકું. અને તે પર ટીકા કરી શકું. પણ સરકારે કેવાં પગલાં લેવાં જોઈએ તે મૂલ્યવત્તા જોઈ તો તો તે જ ક્ષેત્રે મારું મન ગુનેગારને સમ્મ કરવાને બદલે સુધારવાનું કહેવા મંડી જાય. આમ મારે કાપેલા ધડવાનો હોમ તો તે એવા સ્વરૂપનો જ ધડાય. છતાં હું કહી ગયો કે દુર્બાલના સ્વરૂપના કાયદા ધડવાના સરકારના હકનો પણ હું ધનકાર નથી કરતો.

સં — આટલું બધું તમે કપૂલ રાખો છો ત્યારે તો હું તમને એમ જરૂર પૂછી શકું કે જે (રેલેટ) કાયદા સામે તમે ટીકા કરો છો તેની જગ્યાએ તમે સરકારને કેવો કાયદો ધડવાનું મૂલ્યવત્તા ?

જા — હું આપને જણાવી ચૂક્યો કે એનો તો હું માત્ર નકારથી જ જવાબ આપી શકું. મારો જવાબ એનો એ જ છે કે ‘રેલેટ એક્ટ તો નહીં જ.’ અને હું તેનાં કારણો પણ આપી શકું. રેલેટ એક્ટથી ધારાપોથીને કલંકિત કર્યા વગર જ અત્યારે વાઈસરોયના હાથમાં પૂરતી સત્તા છે. આ કાયદો તો હિન્દુસ્તાનમાં કોઈ દિવસ ન વસ્યો હોય એવો કોઈ માણસ કદી ધારાપોથી ઉઘાડીને વાંચે તો એના મગજ ઉપર એક જ ન જૂંસાય એવી છાપ પડે કે હિન્દુસ્તાન ખુનામરહીના ગુનાઓથી કેવળ બિભરાર્ષ રહ્યું હોયું જોઈએ. હું ચોકસ માનું છું કે વાઈસરોયના હાથમાં જે સત્તાઓ છે તે ખુનામરહીની જડ ઉપેડવાને તદ્દન પૂરતી છે; અને વાઈસરોય જો એનો ઉપયોગ ન કરે અને વધુ સત્તા માગે તો એ એમની જૂલ છે. સંકટકાળના કાયદા કરવાની એમને સત્તા છે અને એનો ઉપયોગ જોઈએ તો તેમણે કરવો ઘટે.

સં — તમે ‘ઓડિનન્સો’ ની વાત કરો છો ?

જા — હા જી. એમ કરવામાં તેઓ સાહેબ વાજખી લેખાય આના કારણો પણ હું આપી શકું તેમ છું, કારણ આ વિષે મેં પૂરી ચર્ચા કરી છે. મેં ગતોની રાતો વિચાર કરવામાં ગાળી છે કે ના. હોર્ડ એમ્સફર્ડ જેવા શાંત મગજના ગૃહસ્થ જાળમાં કેવી રીતે ફસાયા હશે. એમની પાસે આવા સંકટકાળના કાયદાઓ ધડવાની સત્તા છે. તેનો તેઓ ઉપયોગ કરી શકે છે. તેમ કરવામાં તેમને કોઈ રોકે તેમ નથી. અને ધારાસભાને પૂછવાને પણ તેઓ બંધાયેલા નથી. તેઓ સાહેબ એક ચોકસ જોખમદારીભર્યું પગલું લે, તેનું વાજખીપણું તેઓ પાછળથી ધારાસભા સમક્ષ અથવા પ્રજા સમક્ષ, અગર આજ થાય છે તેમ લોકમત આગળ પુરવાર કરી બતાવે એટલે બસ. જ્યારે

અહીં તો ચોક્કસ બનાવોની સંભવિતતા તેઓ અગાઉથી જાણી લે છે અને દેશની સામાન્ય ધારાપોથીમાં એક નવો કાયદો ઉમેરી દે છે. મારી ચોક્કસ માન્યતા છે કે ખરેખર કારોબારી સરકાર આ બાબતમાં જરૂર હતી તે કરતાં હદ બહાર આગળ દોડી ગઈ છે.

સ૦ — રાલેટ કાયદો વાંચવાનો લાભ મને નથી મળ્યો. પણ હું ધારું છું કે એ તો માત્ર જરૂર પડે એમ સત્તા આપનારો કાયદો છે. એટલે એ પસાર થયો એટલા જ ઉપરથી એ અમલમાં મુકાયો એવું કંઈ નથી.

જ૦ — એટલું બાદ કરીએ તો ?

સ૦ — વળી ગવર્નર જનરલે એવી મંજૂરી આપવી જોઈએ કે દેશના અમુક ભાગમાં આ કાયદો લાગુ પાડવો. આમાં શું પ્રગતિ પૂરતું રહ્યું નથી રહેલું ?

જ૦ — જાંટાભાર નહીં. જે રીતે એવી મંજૂરીઓ આપવામાં આવે છે તેનો મને પૂરતો અનુભવ છે. એ મંજૂરીનું મૂળ જ ખરું જોતાં દુષિત હોય છે. મૂળમાં ઘણી વાર એકાદ પોલીસ અમલદાર — અથવા અમલદારે શેનો ? — એકાદ પોલીસનો માણસ જ વાત બોલી કરે. તે જઈને પોતાના ઉપરીના કાન બંધેરે કે ‘સાહેબ, ફલાણે કેકાણે તો આમની વાત આમ બને છે.’ બસ; પેલો ઉપરી અમલદાર ખરી ખીના તપાસવા નેટલો બોડો બિતરે કે ન પણ બિતરે; એ તો પેલા ખખર આપનારની નજરે જ એ ખીનાને જુએ. આમ એ ખીનાના મૂળમાં રહેલો દોષ આગળ વધતાં વધતાં આખરે દેહ વાઈસરોય સુધી પણ જઈ પહોંચે. આ આખી રીત જ તેની બધી શાસ્ત્રશુદ્ધ વિધિઓ છતાં આવી દોષભરી છે અને તેથી જ હું તેને ખોટી કહું છું. આથી જ એક સામાન્ય વસ્તુ તરીકે એ જાહેર કરવાની સત્તા વાઈસરોયે લેવી જોઈતી ન હતી. એમને પોતાની જોખમદારી પર કામ કરવું હોય તો તેઓ પોતે ભલે આ કાયદો ઘડે, પણ ધારાસભા તો આ કાયદો ન જ ઘડી શકે.

સ૦ — એટલે તમે એમ કહેવા માગો છો કે આવી મહત્વની બાબતમાં અમુક ખીના પોલીસના માણસથી બોલી થઈ એટલા જ ઉપરથી છેક વાઈસરોય સુધીના બધા ઉપરી અમલદારો પોતાના અનુભવને કે પોતાની માહિતીને આધારે જાતે તપાસ કર્યા વગર જ એવી દરેક ખીના માની લેશે ?

જ૦ — એમાં ખીજું ન બને એમ હું નથી કહેતો, પણ આપણા જેવા રાજ્યપ્રધારણમાં તો એ જ પરિણામ આવે. અને આ વાત જાણતાં છતાં હિંદુસ્તાન જેવા ખુનામરકીના ગુનાઓથી ન ટેવાયેલા દેશમાં આટલી ભયંકર સત્તા હું તો કારોબારી સરકારના હાથમાં ન જ મૂકું. ખુનામરકી હિંદુસ્તાનના એકથી ખીજા છેડા સુધી લોકોના હાડમાં વ્યાપી ગઈ હોત તો

કદાચ મેં રૉલેટ કાયદાની વિરુદ્ધ કાંઈ ન કહ્યું હોત. એમ હોત તો હું આ કાયદાને વધુ તપગીલમાં ઊતરીને તપાસવાની જરૂર જ્નેન. અત્યારે તો હું એ કાયદો તપાસવા કે તેને વિષે દલીલમાં ઊતરવા પણ ન બેસું; કેમ કે એના મૂળમાં રહેલો સિદ્ધાંત જ ગેરવાજબી છે. વળી કોઈ એકલદોકલ દાખલામાં એવી સખતાઈનું વાજબીપણું કદાચ હું જોઈ પણ શકું. પણ અધિકારીઓ જાતે જ કહેવા માગે છે તેમ આ તો આખી પ્રજાની સાથે કામ લેવાની વાત છે. અને એની એ વ્યાપકતામાં જ એની ગંભીરતા ભયંકર બને છે, કારણ કે તેમાં તો ગમે તેવા માણસને અરકાર પકડી શકે અને તેની પામેથી જામીન માગી શકે.

સ૦ — તમે જાણો છો કે લગાઈ દરમિયાન હિંદસંરક્ષણ કાયદાની રૂએ અસહ્યતામતીને ખાતર જરૂરનું લાગવાથી સંખ્યાબંધ લોકોને નજરકેદ કરવામાં આવ્યા હતા. સુલેહની શરતો ઉપર સ્વી થયા પછી અસહ્યત છ મહિના વીધ્યા બાદ આ લોકો છૂટા થાય. એટલે ભયંકર લોકોને વિષે સરકારે કેમ વર્તવું એ સવાલ બેશક ઊભો થાય. ગમે તે ધડીએ કાણ જાણે કેવીયે સ્થિતિ ઊભી થાય. તેને પહોંચી વળવા સારુ સરકાર પોતાના હાથમાં કાંઈક હથિયાર રાખે એમાં તમે શો વાધો લો ?

જ૦ — હું માનપૂર્વક જણાવવા ઇચ્છું છું કે સરકારની પાસે આવું હથિયાર મોજૂદ છે. સંકટકાળના કાયદા પસાર કરવાની સત્તા વાઈસરોયને છે એ જ આવું હથિયાર છે. મારા નમ્ર અભિપ્રાય પ્રમાણે તો શાંતિના કાળમાં રૉલેટ એક જોવા કાયદો ધડી લેવાની ખાતર એક જૂમિકા તરીકે હિંદસંરક્ષણ કાયદાનો ઉપયોગ ન જ કરી શકાય. એ કાયદો તો મુખ્યત્વે કરીને લગાઈને અંગે જ પસાર થયો હતો, અને લગાઈને સમયે જ કાંઈ બરદાસ થાય એ શાંતિને સમયે કદી બરદાસ ન થઈ શકે.

સ૦ — પણ આ કાયદો તો માત્ર અમુક સત્તા આપી મૂકનારો છે, અને વળી માત્ર ત્રણ જ વર્ષને માટે છે.

જ૦ — એ ખરું. પણ ત્રણ વરસને માટે પણ એક આખી પ્રજાને સજા કરવાની વાત મારું મન તો ન જ બરદાસ કરી શકે.

સ૦ — હવે સત્યાગ્રહની હિલચાલ શા હેતુથી ઉપાડવામાં આવેલી એ વિષે હું તમને કંઈક પૂછવા ઇચ્છું છું. શું વધારે સારી રાજદ્વારી સ્થિતિ પ્રાપ્ત કરવા એ હિલચાલ ઉઠાવવામાં આવેલી કે માત્ર પ્રજાને નાપસદ હોય એવા અનીતિમાન કાયદાની સામે ચવાના હથિયાળ તરીકે જ એ હતી ? એની જરૂરિયાત કેવી રીતે ઊભી થયેલી ?

૪૦ — એની જરૂરિયાત રેલેટ કાયદો રદ કરાવવા માટેની લોકોની પ્રજાના ઇચ્છામાંથી જ ઊભી થયેલી. અરજીઓ વગેરે સામાન્ય સાધનોથી તમારાં દુઃખની દાદ મેળવવામાં તમે નિષ્ફળ થાઓ ત્યારે અસામાન્ય છતાં ગેરકાયદે નહીં એવું દાદ મેળવવાનું કોઈ હથિયાર તમારી પાસે છે કે કેમ એ તમારે તપાસી જોવું રહ્યું. અને મેં જોયું કે રેલેટ કાયદામાં રહેલા જુલમની અને તેના મૂળમાં રહેલા ભયની સામે બાથ બીડવાનો સત્યાગ્રહ એ એક જ ઉપાય હતો.

સ૦ — કાયદેસર ઇલાજોથી તમે એ ન કરી શકત ?

૪૦ — આથી હળવો બીજો કોઈ સચોટ કાયદેસર ઇલાજ મારી નજરે પડતો નથી. મારા એક બહુ મોટા મિત્રે મને સૂચવ્યું હતું કે મારે પ્રજાની પાસે આમની સલાહ ઉપર પ્રથમ એકાદ ખૂબ સહીઓવાળી જંગી અરજી કરાવીને તેના નિકાલની રાહ જોવી ઘટતી હતી. હું એમના મતને મળતો નથી આવતો. અને છતાં મારી ચોક્કસ માન્યતા છે કે કાયદેસર માર્ગે રેલેટ બિલ સામેની હિલચાલ જોકે કરી શકાય તેમ હતું તોપણ તેવો પ્રયત્ન સદંતર નિષ્ફળ નીવડ્યો હોત. એ રસ્તે રેલેટ કાયદો કદાપિ રદ કરાવી શકાત નહીં.

સ૦ — શા સારું ?

૪૦ — કારણ મારો આટલાં વરસનો સજ્જદારી અનુભવ એવો છે. એકેએક રીતસર વિધિમાં થયેલી કોઈ અરજી આ દેશમાં સફળ થયેલી મેં જાણી નથી.

સ૦ — એ ઉપરથી સત્યાગ્રહ સિવાય બીજો માર્ગ ખુલ્લો નથી એવા નિર્ણય ઉપર તમે આવ્યા ?

૪૦ — અલબત્ત. બીજો કોઈ ખાનદાનીનો રસ્તો મારે માટે ખુલ્લો ન હતો.

સ૦ — તમે જુઆનીમાં કહ્યું કે અધિક્યરી ઈંગવણીને તમે અભણપણથી વધારે ભયંકર ગણો છો. એ શું ખરું ?

૪૦ — તદ્દન સાચું.

સ૦ — એમ માનવાનાં તમારાં કારણો મને દર્શાવશો ?

૪૦ — કારણ કે આખા હિન્દુસ્તાનમાં મુસાફરી કરતાં મેં જોયું છે કે દેશની અગાળ પ્રજાના કરતાં અધિક્યરી ઈંગવણી પામેલા જુવાનિયાઓ જ ઘણા વધારે ખીનજવાબદાર અને અવિચારી છે. એ અર્ધદંઝ જુવાનિયાઓના મુકાબલામાં અગાળ પ્રજા તો ઘણું દરજ્જે હરેલ મનની છે; અને મારી ખાતરી

છે કે આ અધભણેલા યુવકવર્ગને એ અવળે માર્ગેથી પાછો વાળી શકાય તો દેશની આગળ બેસી થયેલો સવાલ એકદમ સહેલો થઈ જાય.

સ૦ — તમે અધભણેલા કેને કહો છો ?

જ૦ — દાખલા તરીકે હાઈસ્કૂલનાં ધોરણ સુધી પહોંચેલો અને થોડુંક અંગ્રેજી જાણનારો અને એથી પણ ઓછું અંગ્રેજી ઇતિહાસનું જ્ઞાન ધરાવનારો એકાદ છોકરો. એ છાપાંઓ વાંચે છે અને તેને અધકચરાં સમજીને પોતાના મનમાં અગાઉ બંધાયેલા ચોક્કસ વિચારોને ફેરવવાને બદલે એ જ ઘર કરી બેઠેલા વિચારોને છાપામાંની વાતોથી એ પોષે છે માત્ર. હિન્દુસ્તાનની સુખ-શાંતિને માટે આવો માણસ તદ્દન અજાણ્ય માણસના કરતાં અનેકગણો વધારે હાનિકારક છે.

સ૦ — ત્યારે તમે એનો શો ઉપાય કરો ?

જ૦ — હું મારી ઢળના ઉપાય કરી રહ્યો છું અને કંઈક એવું પણ માની રહ્યો છું કે મેં એમાં ધાર્યા કરતાં વધુ સફળતા મેળવી છે.

સ૦ — એ કઈ રીતે ?

જ૦ — એ રીતે કે આવાં માણસો પણ, જ્યારે તમે એમને વીનવો છો ત્યારે જોકે અભણ માણસોના કરતાં તમને ઘણી વધારે માયાત્રીક કરાવે છે, છતાં જો તમે ધીરજ ન ખોઈ બેસો તો અંતે તમારી દલીલમાં રહેલું સત્ય કબૂલ કરે છે અને તમારી શિખામણ સાંભળે પણ છે.

સ૦ — એટલે તમે એમ કહો છો કે એવા હાઈસ્કૂલ સુધી શિક્ષણમાં પહોંચેલા લોકો વધુ શિક્ષણ લેવાને તૈયાર હોય છે. માત્ર તમે તેમને સારે માર્ગે દોરવવા ઇચ્છો ત્યારે તેઓ સહેજમાં તમારું કહ્યું ન માનનાં ખૂબ માયાત્રીક કરાવે છે. એમ જ ને ?

જ૦ — મારા અભિપ્રાય મુજબ તો આગળી આપણી આખી શિક્ષણપદ્ધતિ જ એવી ખરાબ છે કે તે માણસને બંધી કેળવણી પૂરી કર્યા પછી પણ સ્થિર મનનો અને ફરેલ વિચારનો નથી બનાવતી. હકીકતમાં આજે એટલા બધા બેચેની કેળવણી લીધેલા હિન્દીઓ આપણી વચ્ચે છે કે તેમના દાખલાઓ ઉપરથી આપણે વગર આનાકાનીએ અમાન્ય અભિપ્રાયે બાંધી શકીએ. હું વગરબીકે મારો ચોક્કસ મન પ્રગટ કરી શકું છું, કારણ કે મારી પાસે પૂરતી માહિતી તેમ જ સંખ્યાબંધ માણસો એ દિશાએ કામ કરનારા તેમ જ પ્રયોગ કરી જોવાનાં સાધન બનનારા છે. અને તેથી હું એવા ચોક્કસ નિર્ણય ઉપર આવ્યો છું કે આપણી આખી શિક્ષણપદ્ધતિ જ જડમૂળથી સહેલી છે અને તેને તદ્દન નવેબર રચવાની જરૂર છે.

સ૦ — એ શિક્ષણપદ્ધતિના ખામ દોષો જણાવશો ?

જ૦ — એક તો એ જ કે નિશાળોમાં કશું ખરું નૈતિક કે ધાર્મિક શિક્ષણ તો અપાતું જ નથી બીજો દોષ એ કે શિક્ષણ અંગ્રેજી ભાષા મારફત અપાતું હોવાથી છોકરાઓના મગજને બેહદ તાણ પડે છે અને પરિણામે નિશાળોમાં અપાતા જાયામાં જાયા નિયારોને છોકરાઓ ગ્રહણ કરી શકતા નથી

સ૦ — તમે એને બદલે કેરી પદ્ધતિ અમલમાં મૂકો ? [લોડ^ડ હટ્ટરે આદી વચ્ચે જ નિયમાતર થતું હોવા વિષે સાહેબજીના ધ્યાન ખેંચતા જણાવ્યું કે કમિટીનું કામ ધડીભર સેલ્સર કમિશનનો ભાસ કરાવે છે !] તમારા મત પ્રમાણે દેશી ભાષા મારફત શિક્ષણ અપાતું જોઈએ અને શિક્ષણ-ક્રમમાં ધાર્મિક કેળવણીને સ્થાન મળવું જોઈએ એમ જ ને ?

જ૦ — આ બે દોષો તો નીકળી જવા જ જોઈએ એ ઉપરાંત આધુનિક શિક્ષણપદ્ધતિમાં અગત તત્ત્વ નથી શિક્ષકોએ વિદ્યાર્થીઓ જોડે અગત સમયે કેળાવે જોઈએ તે આજકાલ મિલકુલ જોવામાં નથી આવતો. શિક્ષકો હાલના કરતા વધારે સારા અને વિશેષ સરકારી પ્રગ^ડ જોઈએ આ ત્રણ દોષો નીકળી જાય તો શિક્ષણપદ્ધતિ આજ સુધરે

સ૦ — સત્યાગ્રહની હિલચાલની દૃષ્ટિ સખ્યા વધારવાની પરવા ન કરતા કેવળ લોકોના સ્વયં અને ચારિત્રનું બીજા વધારના તરફ જ મુખ્યત્વે કરીને છે, એ ખરાબર છે ?

જ૦ — અમર્ય, એ સાન સાચું છે

સ૦ — એતું રહસ્ય એ વસ્તુના પોતાનામાં જ છે, અખ્યાબળને એની જોડે નિસમન નથી એમ ?

જ૦ — અનુમરનારની સખ્યા એ ની છે કે એની એ વાત એમાં મહત્ત્વ વગરની છે

સ૦ — આ હિલચાલ પગલમાં પણ ફેલાઈ છે ખરી ?

જ૦ — હું ધારું છું કે સામાન્ય રૂપમાં બીજા ભાગોની પેઠે જ પગલમાં પણ અમર્ય ફેલાઈ છે સત્યાગ્રહની પ્રતિજ્ઞા ઉપર સહી દરેલી હોય એવાઓને હું કદાચ નહીં ચીંધી શકું પણ એટલું તો હું જોઈ શકું છું કે પગલ એ સત્યાગ્રહના શિક્ષાત્મક ગ્રહણ કરવાને તેમ જ સત્યાગ્રહને ઉપાડી લેવાને હિંદુસ્તાનના બીજા ભાગે તે ભાગના જેટલું જ કે કદાચ એથી વધારે શક્તિ માન છે પણ માગી આ અટકળમાં કદાચ ખૂબ પણ હોય છતાં પગલ સત્યાગ્રહના પાંચ ગ્રહણ કરનારી બામનમાં હિંદુસ્તાનના બીજા ભાગે પણ ભાગની હાથેહાથ તો છે જ એટલું તો હું ખીશ જ કરીન

મિસ ફેરિંગે દિલ્હીથી પત્ર :

૧ “ વહાલી દીકરી,

૨૦-૧-૨૦

“ તું આશ્રમમાં આવી તેવો જ મારે આશ્રમ છોડવો પડ્યો તેથી મને દિલગીરી થઈ છે. મારે તારી સાથે ખૂબ વાતો કરવી હતી અને તને કશી ચિંતા હોય તો આશ્વાસન આપવું હતું. દેવદામે મને કહ્યું કે તારે એકલા આવવું પડ્યું ત્યારે મને વધારે દુઃખ થયું. હું આશા રાખું છું કે તારે જે કાંઈ જોઈતું કરવું હોય તે તું માગી લેતી હઈશ અથવા કોઈ તારી જરૂરિયાતોનો વિચાર કરી લેતું હશે.

“ રસોડામાં થયેલા ફેરફારો તે જાણી લીધા હશે. બુવરજી હવે રસોડામાં કામ નહીં કરે. રસોડામાં તું આને મદદ કરે એમ ઇચ્છું છું. પણ તેમાં તને કાંઈ એમ ન હોય તો તારે એ કરવાનું નથી.

“ . . . આપણે સાચાં ઉદાર ત્યારે થયાં કહેવાઈએ ત્યારે ઉદાર થવામાં આપણને આનંદ આવે. મેં એવા મિત્રો જોયા છે જેઓ કોથવાઈને ઉદાર થાય. તેમની ઉદારતામાં એક પ્રકારનું શહીદ થવાપણું આવી જાય છે. કષ્ટ-સહન કરતાં આનંદ પામવો, આપણું અપમાન કરે તેની દયા ખાવી અને તેની નમજાઈ માટે તેની પર વધારે પ્રેમ કરવો એ ખરી ઉદારતા અથવા અહિંસા છે. પણ એ દશાએ આપણે ન પહોંચી શકીએ, તો એના અખતરા કરવા નહીં . . . કોઈ પણ કારણે તારી આંતરિક શાન્તિ અને આનંદ તું ગુમાવી બેસે એ મને પોતાય એમ નથી. હું ઇચ્છું છું કે તારું જીવન તું એવી રીતે ગાળવી લે કે આશ્રમમાં તને વધારે આનંદ આવે, વધારે સુખ મળે અને સત્યનું વધારે સારું દર્શન થાય. આશ્રમમાં રહેવાથી તું વધારે સારી ખ્રિસ્તી થાય એમ ઇચ્છું છું. ગઈ કાલે આખો દિવસ અને રાત મને તારા વિચાર આવ્યા. હું પ્રાર્થના કરું છું કે શરીરે, મને અને આત્માએ તું વધારે સ્વસ્થ થાઓ, જેથી પ્રભુની સેવાનું વધારે સારું સાધન તું બની શકે.

“ અને હું ઇચ્છું છું કે તું દીપકની દોસ્તી કરે. એ પણ એક મોટો પ્રયોગ છે. એ કોણ છે એ મહાદેવ કહેશે. વધારે લખવાનો મને વખત નથી.

“ તારી ઇચ્છા થાય તો મહાદેવને આ કાગળ વંચાવજે. પ્રાર્થનાના જવાબમાં આ કાગળની ઉત્પત્તિ છે. આજે પેરોટિયે હિસાબના બે શબ્દો તને લખવાની ઇચ્છા થઈ આવી. બિચારા મહાદેવ માટે મને એવી જ લાગણી થાય છે. તેને ગજન ઉપરાંત બોળે ઉઠાવવો પડે છે. ઇશ્વરનો પાડ છે કે તેનું અંતઃકરણ બહુ જ સંવેદનશીલ છે. તે એના પોતાના પ્રત્યે બહુ અદામાવાન રહે છે. પણ એનો સ્વભાવ બહુ આળો છે. પોતાની અંદર રહેલા દિવ્ય-

તત્વનો તેને પૂરો અનુભવ નથી થયો, એટલે તે ચિંતા કર્યા કરે છે અને મદદ કરજે અને એની પાસેથી મદદ મેળવજે

“મદ્રાસની મુલાકાતના તાગ અનુભવો લખજે ત્યાં તને ઢેચુ લાગ્યું તે મને જણાવજે

“ખૂબ પ્યાર ”

મિસ ફેરિગને વાહોરથી કાગળ

જી “વહાલી દીકરી,

૨૪-૧-૨૦

“ગઈ ઝલે લાહોર પહોંચતા તારો કાગળ મળ્યો

તેથી બહુ આનંદ થયો

“તાડુ હૃદય તે જોત્યું છે તેથી બહુ રાજ થયો મૈત્રી અને પ્રેમનો એ સાચામાં સાચો પુરાવો છે તું ખુશ દિલે વાત કરે ત્યારે જ હું તને મદદ કરી શકું મને ખ્યાલ નહોતો કે ની લઘુતા તારા જોવામાં આવી ગઈ હશે તેની સાથે વધુ સંસર્ગમાં આવવાનું મેં હેતુ એટલે મેં તને સહેજ એતરી હતી ગમે તેમ પણ મારી એતરણી તને વખતસર મળી યોગ્ય પળે યોગ્ય વસ્તુ કરવાનું હડાપણ અને હિંમત ધૃશ્વર તને આપી રહેશે એક વસ્તુ બરામર યાદ રાખજે તારો ત્યાગ એટલી હદે જ્યાં ન દર્શાવે જેથી તારું દિલ ખીંટું થઈ જાય અને તારા પોતા પ્રત્યે તથા આસપાસના પ્રત્યે કટાણો આવે આ મોટામાં મોટી લાલચ છે અને કાર્યકર્તાઓ ઘણી વાર એનો ભોગ થઈ પડે છે તેઓ ત્યાગ કર્યે જ જાય છે અને હેન્ટે તેનો જનામ ન મળતા આસપાસની દરેક વસ્તુ અને દરેક વ્યક્તિનો તેમને કટાણો આવે છે આપણે સાચો ત્યાગ ત્યારે જ કર્યો કહેવાય, જ્યારે આપણે સામા જનામની કશી અપેક્ષા જ ન રાખીએ એ શબ્દ (સેક્રિફિસ)નો ધાર્મિક બરામર જણી લેવો જોઈએ તું જાણતી હઈશ કે તેનો અર્થ (હું મેં સેક્રડ) પાવન ધરતું અથવા પાવન થતું એવો થાય છે આપણે પોતાને અથવા બીજાને પાવન નથી રી શકતા જ્યારે આપણે ચિત્તથી જીએ અથવા ગુસ્સે થઈએ છીએ ઘણી વાર કહેનાતી સગીન સેના કરતા એક દિવ્ય શિખરમાં વધારે સેના અથવા યજ્ઞ (સેક્રિફિસ) એટલે કે પાવન થવા અને કરવાપણ હોય છે આ લીંગાઓ લખુ છું ત્યારે મેરી અને મોડલીનનો*

* મને વાગે છે મેરી અને માર્થા જોઈએ બાઈબલમાં મેરી અને મોડલીનના ઉલ્લેખ આવે છે પણ બાપુની દલીલ સાથે બધેએસતી આવે એવી કોઈ વાત તેમની હોય એમ જણાવું નથી નવા કરારમાં સેન્ટ લુઈની સુવાર્તા પ્રકરણ ૧૦માં માર્થા અને મેરીની વાત નીચે પ્રમાણે છે

દાખલો મને માદ આવે છે. બન્ને સારી હતી પણ એક ને કશી ધાંધલ કર્યા વિના પ્રભુમાં તન્મય થઈ ગઈ, તે પેલી બીજી કરતાં વધારે ત્યાગ કરનાર હતી. તારું પણ કદાચ એવું થતું હોય. . . . તું અથવા તો ઠોઈતું પણ ફિલ જીતી લેવા માટે તારા મન ઉપર વધારેપડતો બોલે ન નાખતી અમુકની સાથે નથી જ નિભાવી શકાતું એમ તને લાગે તો જુદા થઈ જવું સારું છે. એમ કરીને પણ તેની સેવા થઈ શકે છે. હા, તેની સાથે નિકટને સંબંધ ન બંધાય. એવું કશું ત્યાં ન કરતી જેથી તારું શરીર અથવા મન ધ્રુષ્ટી નવ.

“ખાતાની બાબતમાં અથવા બીજી ઠોઈ પણ બાબતમાં તારે જે સગવડ જોઈતી હોય તે વિના સંકોચે માગી લેજે. મગનલાલને, ધમામસાહેબને અથવા જે તારી સાથે નિકટ સંબંધમાં આવ્યું હોય તેને કહેજે.

“હા, દીપકતું તું વર્ણન કરે છે એવો જ બરાબર એ છે. હું ઇચ્છું છું કે હળવેથી તેને કહી તેની જગ્યાદારીનું તું એને જાન કરાવે અને તેના અભ્યાસમાં એકાગ્ર કરે. એના પત્રલેખન ઉપર ધ્યાન આપજે. ફરેજ એની માનુશીને તે વિગતવાર અને ચોખ્ખા અક્ષરે કાગળ લખતો રહે એ જોજે.

“તારા દુઃખમાં મારું હૃદય દ્રવે છે. તારા ભાઈ પાસે ડેન્માર્ક પહોંચી જવાની તારી ઇચ્છા હું સમજી શકું છું. પણ તે બીજો માર્ગ પસંદ કર્યો છે. એ માર્ગમાં બીજાને છોડી એકની જ મેવા કરવાપણું નથી બની શકતું. ઈશ્વર તને કર્તવ્યપાલનનું બળ આપે.

“મહાદેવની બાબતમાં તું લખે છે તેમાં હું સંમત છું. પોતાની તગિયતની એ નકામી ચિંતા કર્યાં કરે છે. તેના શરીર માટે નહીં, પણ તેના આત્માને

“હવે એવું બન્યું કે આવતાં આવતાં તેઓ એક ગામે જઈ ચકચા. ત્યાં માર્યા નામની એક સ્ત્રીએ પોતાના ઘરમાં ઈશુનું સ્વાગત કર્યું.

અને તેને મેરી નામની એક બહેન હતી. તે ઈશુને ચરણે ઝેડી અને એનો ઉપદેશ સંભળવા લાગી.

પણ માર્યા સ્વાગતની લારે ધમાકમાં ગૂંથાઈ ગઈ. ઈશુની પાસે જઈ તે કહેવા લાગી : બગવન, મારી બહેન બધા સ્વાગતનો બોલે મારી એકલી ઉપર નાખી અહીં ઝેડી રહે એ આપને હીક લાગે છે? તેને આપ કહો કે મને મદદ કરવા લાગે.

ઈશુએ જવાબમાં કહ્યું :

માર્યા, માર્યા, તું ઘણી વસ્તુઓની ધમાક કરે છે અને તકલીફ ઉઠાવે છે. પણ ખરી જરૂરની જે એક વસ્તુ છે, એ સારું કામ કરવાનું મેરીએ પસંદ કર્યું છે. તે કામ તેની પાસેથી છાડાવાય નહીં.”

માટે સૌ તેને ચાહે છે તેના મદનાડમા તેની 'ચાકરી' કરવી એ મિત્રોને માટે લઘાવો છે

“ ખ્યાલ ”

મિસ ફેરિંગને બીજો કાગળ

જા “ વહાલી દીકરી,

“ નરહરિ મને કહે છે કે તે હવે ઇમામસાહેબને ત્યાં જન્મવાનું રાખ્યું છે હું રાજી થયો બીજા કોઈના કરતા ત્યાં તને ૨૫-૧-૨૦ જરૂર વધારે ઘર જેવું લાગશે કાંઈ નહીં તો એટલા માટે કે ત્યાં કામ કોઈ તારી સાથે અગ્રેજીમાં વાત જરનાર તને મળી રહેશે. ક્ષતિમાં ઉપર તારો નિવેક્યુક્ટ પ્રેમ ન્યાયને અને તને તરફાળી જવાબ મળશે

“ તે તારી તમિયત બગાડી છે અથવા મનની શાન્તિ ગુમાવી છે તો મને બહુ દુઃખ લાગવાનું છે ‘ અનિષ્ટનો પ્રતિકાર ન કરવો ’ એનો અર્થ ઉપરથી દેખાય છે તેના કરતા વલ્લો વધારે ઊંડો છે દાખલા તરીકે . મા રહેવા અનિષ્ટનો પ્રતિકાર, ન કરવો જોઈએ એટલે કે તારે અથવા તો મારે પણ તેના ઉપર ચિડાવું કે અંધીરા ન થવું જોઈએ આપણે મનમાં એવો વિચાર ન લાવવો જોઈએ કે આટલું સત્ય આને કેમ સમજાવું નથી ? હું એના પ્રત્યે જે પ્રેમ રાખું છું તેના જવાબ કેમ મળતો નથી ? દીપડો જેમ પોતાના શરીર પરના ટપકા ન બદલી શકે, તેમ એનાં પોતાના સ્વભાવથી વિરુદ્ધ જઈ શકાવું નથી છું અને હું પ્રેમથી વર્તીએ છીએ તેમાં આપણા સ્વભાવને અનુસરીએ છીએ એ એનો પ્રતિષ્ઠાપ ન આપે તેમાં એ પોતાના સ્વભાવને અનુસરે છે તેથી આપણે હું ખી ચર્ચાએ તો આપણે અનિષ્ટનો પ્રતિકાર ક્યો કહેવાય વું આમાં સમત થાય છે ? મને લાગે છે કે પેના શિક્ષાસૂત્રનો ઊંડો અર્થ આ છે એટલે હું ઇચ્છું છું કે સૌની સાથેના તારા વ્યવહારમાં વું સમતા રાખે

“ બીજું મારે એ કહેવાનું છે કે તારા શરીરની સુખાકારી માટે તારે જે કાંઈ જોઈતું હોય તે વિના ચનાની લેતી નહીં ત્યાં કોઈની પાસે માગતા સકાય થતો હોય તો મને લખજે મને તારી ચિંતા રહ્યા કરે છે ત્યાં સુધી વું મને દરરોજ લખતી રહે એમ હું તારી પાસે માગુ છું

“ ખ્યાલ અને પ્રાર્થના સાથે ”

લો. મા. તિલક મહારાજે 'યંગ ઇન્ડિયા'ના અધિપતિ તરીકે લાપુછને એક કાગળ લખેલો. એ કાગળ તેના ઉપર નાનાં ૧-૨-૨૦. દિપ્તિ સાથે છાપ્યો :

૧ "ગયા અંકમાં 'સુધારાનો ઠરાવ'ના આપના લેખમાં આપે મને 'રાજ્ય-પ્રકરણમાં બધુંય આલે' 'Everything fair in politics' એમ માનતો જણાયો છે એ જોઈને હું દિલગીર થયો છું. આ પત્રથી હું આપને જણાવવા ઇચ્છું છું કે આપના એ લેખમાં મારો વિચાર ખરી રીતે રજૂ કરવામાં આવ્યો નથી. રાજ્યપ્રકરણ એ સાધુઓની નહીં પરંતુ સંસારીઓની બાજુ છે અને 'અકલેષેન જિને વક્તોઘં' એ બુદ્ધના ઉપદેશ કરતાં 'મે યથા મા પ્રપચતે તાસ્તર્થવ મજામ્યહમ્' એ શ્રીકૃષ્ણનું સૂત્ર માનવાનું હું વધારે પસંદ કરું છું. આ વિષે મારો સઘળો મતભેદ અને સરકાર જેટલે સુધી આપણી સાથે મળીને વતે તેટલે સુધી તેની સાથે મળીને સુધારાનો અમલ કરવા વિષે મારા 'Responsive Co-operation'નો અર્થ પણ આ સૂત્રથી સમજાઈ જાય છે. બંને માર્ગ એટલા જ ન્યાયી અને પવિત્ર છે, પરંતુ પહેલા માર્ગના કરતાં બીજો આ દુનિયાને વધારે અનુકૂળ છે. આ ભેદ વિષે વધારે માહિતી મારા 'ગીતારહસ્ય'માંથી મળી શકશે.

પૂના શહેર

૧૮-૧-૨૦

આપનો

બા. ગં. તિલક "

[ધર્મગ્રંથોના અર્થના વિષયમાં લોકમાન્યની સાથે વાદમાં ઊતરતાં હું સ્વાભાવિક રીતે અચકાઈ છું. પરંતુ કેટલીક બાબતો એવી હોય છે કે તેમાં અંતઃકરણનો અવાજ ઠીક પણ ગ્રંથના અર્થ કરતાં ચઢી જાય છે. લોકમાન્યે જણાવેલા બંને સૂત્રોમાં મને તો કંઈ વિરોધ લાગતો નથી. બુદ્ધનું સૂત્ર એક સનાતન સિદ્ધાંત રજૂ કરે છે અને ભગવદ્ગીતાનું સૂત્ર તિરસ્કારને પ્રેમથી અને અસત્યને સત્યથી છતવાનો સિદ્ધાંત શી રીતે અમલમાં મૂકી શકાય તે બતાવે છે. બીજા સાથે આપણે જેવું વર્તન રાખીએ તેવું જ વર્તન પ્રભુ આપણી સાથે રાખે છે, એ જો ખરું હોય તો સખત શિક્ષામાંથી છૂટવા માટે આપણે ક્રોધનો બદલો ક્રોધથી નહીં પણ ક્રોધની સામે પણ શ્રદ્ધાથી જ વાળવો જોઈએ. આ નિયમ વૈરાગીઓ માટે નહીં પરંતુ ખસસ કરીને સંસારીઓ માટે જ છે. લોકમાન્યને માટે મને માન છે, છતાં હું કહેવાની દિ મત ધરું છું કે સંસાર સાધુઓ માટે નથી એમ કહેવામાં માનસિક મંદતા જણાઈ આવે છે. પુરુષાર્થ કરવો એ સર્વ ધર્મનો સાર છે. અને પુરુષાર્થ એ સાધુ — ખરેખર

સત્યજેન ધર્મના ચિત્ત પ્રધાન મિત્રા બીજા કંઈ જ નથી.

છેવટે, જ્યારે મેં લોકમાન્યના મન પ્રમાણે 'રાજ્યપ્રકરણમાં અધ્યય ચાલે' એ વાક્ય લખ્યું ત્યારે તેમણે ઘણી વાર ઉચ્ચારેલું 'શઠ પ્રતિ શાઠ્યમ્' એ વાક્ય મારા મનમાં રમી રહેતું હતું. મારી નજરે તો તેમાં ખોટી નીતિ સમાયેલી છે. કુશાગ્રબુદ્ધિ લોકમાન્ય પોતે જ આ સૂત્રનું ખંડન કરવાને એકદા તત્ત્વજ્ઞાનનો ગ્રંથ લખી હિંદને કોઈ દિવસે તાજુબ કરે એવી આશા હું છોડી શકતો નથી. ગમે તેમ હો, પણ 'શઠ પ્રતિ શાઠ્યમ્' માં સમાયેલા વાદની સામે હું મારો ત્રીસ વરસનો અનુભવ ખડો કરું છું. ખરી નીતિ તો, 'શઠં પ્રત્યપિ સત્યમ્' એ જ છે.]

સિંહગઢ ઉપર. દક્ષિણ આફ્રિકાના એક મિ. લેક્ઝરસ ગેશિયલને કાગળમ લખે છે :

૩૦-૪-૨૦

જા "મારા બે દીકરા મેં દક્ષિણ આફ્રિકાને આધ્યા છે. તેમને દીક લાગે ત્યાં મુઠી તેઓ ત્યાં રહે. એથી વધારે આપવાની મારી શક્તિ નથી. જેટલા માણસ મળી શકે એટલાની અહીં જરૂર છે. તે જ પ્રમાણે પૈસાનું"

અમદાવાદના મિ. ગિલેસ્પીને લખે છે :

જા "ખ્રિસ્તી ધર્મમાં પ્રાર્થનાને બહુ મહત્ત્વ આપ્યું છે તે મને ખબર છે. પણ મારી જાણ એવી છે કે સઘળી પ્રાર્થનાઓની માફક ખ્રિસ્તી પ્રાર્થના પણ મોટે ભાગે કેવળ યાત્રિક ધર્મ ગઈ છે અને ઘણી વાર સ્વાર્થી પણ હોય છે. હિંદુ પ્રાર્થનાવિધિમાંના આ યાત્રિક અને સ્વાર્થી અંશ સાથે મારી તમામ શક્તિથી હું ઝઘડી રહ્યો છું."

નિર્મળાગહેનને* લખે છે :

"તમારી સાથે વાત થયા પછી તમારા વિચારો મને બહુ આવ્યા છે. હું જોઉં છું કે તમે ધારો તો ઘણું કરી શકો તેમ છે. પણ તમારું મન રિથત થવાની જરૂર છે. તમે સાંભળો અને વાંચો તેટલું વિચારવું જોઈએ ને તેનો અમલ કરવો જોઈએ. તમારી વિચારશક્તિ મંદ છે એમ હું તમારી નોટબુક ઉપરથી જોઈ શક્યો. હવે મારી સલાહ આ છે. તમે જેટલું વાંચો તેનો અર્થ સમજો ને વિચારો, સારું લાગે તેનો અમલ કરો. 'નવજીવન' પ્યાનપૂર્વક વાંચવું. ગીનાજીના દરેક શ્લોકોનો અર્થ વિચારવો. ત્યારે જ તમે આગળ વધશો. આશ્રમમાં જ મરવું છે એવો નિશ્ચય કરી આશ્રમમાં દરેક કામ જોઈ લેવું. તેમાં તમે ક્યાં વધારેમાં વધારે ઉપયોગી થઈ શકશો એ જોઈ જવું ને તે પ્રમાણે ચાલવું. ચિ. મગનલાલને મળતા રહેવું ને તેમની પાસેથી

* બાપુજીના ભાણેજ વહુ.

અહું જાણવું. તેમની પાસેથી કામ માગવું. તમે જાણક છો, ખીંજાની સાથે કેમ બોલાય એમ વિચારી કોટડીમાં ભરાઈ ન રહેવું પણ તમે જ્યાં સુધી તમારું હૃદય સ્વચ્છ છે ત્યાં સુધી બધાની સાથે ભળી શકો છો એમ માની, સર્વ લાઈ છે એમ સમજી બધાની પાસેથી શીખવું. બધાની સેવા કરવી. યોગ્ય સમયે હું તમને મુંબઈ લઈ જઈશ. તમારું લખાણ ચોખ્ખું કરજો. અક્ષર છાપેલા જેવા કરજો. મને નિયમસર શાહીયા સાફ અક્ષરે લખજો.”

નાની નાની ખંખરોથી ભરેલા કેવા કાગળો લખે છે તેનો સુંદર ખ્યાલ દેવી વેસ્ટને લખેલા નીચેના કાગળ ઉપરથી મળે છે :

જ, “પ્રિય અહેન દેવી,

“આજે જ્યાં પહોંચ્યો છું એ, એકંનાનો, એકાન્ત, ઐતિહાસિક કિલ્લો છે. આસપાસનું દરમ ભવ્ય છે અને હવા બહુ જ તાજગી આપનારી છતાં સખન નથી. મારું શરીર બહુ નિચોવાઈ ગયું છે. તેને આસાએશ આપવા અહીં આવ્યો છું. મારી સાથે ડૉ. જીવરાજ મહેતા, મહાદેવ દેસાઈ, રવામી આનંદ, પ્રભુદાસ, બાલકૃષ્ણ તથા દીપક એટલા છે. એમાંથી એકલા પ્રભુદાસને જ તમે ઓળખો છો. આ કાગળમાં ખીંજાઓની ઓળખાણ આપીશ નહીં, કારણ કાગળ મારે યત્ન પૂરો કરવો છે. અત્યારે માથું ખૂબ ફાટે છે. પણ તમારો કાગળ હાથમાં લીધો છે એટલે જવાબ પૂરો જ કરું.”

“બાની તખ્તિયન સરસ છે. હરિલાલનાં બાળકોની એ સંભાળ રાખે છે. ગઈ તા. ૨૦મીએ ક્ષતિમાનાં લગ્ન એક સુંદર જીવાનની સાથે થઈ ગયાં. લગ્નવિધિ બહુ જ સારો, કથી ધમાલ વિનાનો હતો. લગ્ન આશ્રમજૂમિ ઉપર જ થયાં. એના પતિ અમદાવાદમાં જ રહે છે એટલે ક્ષતિમાને મળવાનું વારંવાર થયાં જ કરશે.

“જીજ્ઞાસામાંથી એમને કાઢી મૂક્યા પછી મિ. કેટલનએક તરફથી કશું સમાચાર નથી. મેં તપાસ કરાવી પણ કશો પત્તો લાગ્યો નથી.

“મિસિસ વેસ્ટની તખ્તિયનનું સાંભળી દિલગીર થયો. આશા રાખું છું હવે તે સારાં થઈ ગયાં હશે. મારા તરફથી દિલગીરે પ્યાર. એ ઠાઈ દિવસ મને સંભારે છે અથવા મારો વિચાર કરે છે ખરી ?

“આશ્રમમાં મકાનો બાંધવાનું કામ દજી આત્માં જ કરે છે. હું આશા રાખું છું કે ઠાઈક દિવસ તમે એ જોગો અને તેની ગ્યનામાં તમારો દિસ્મો પણ લેશો.

“મારું જીવન તો હમેશની જેમ ખૂબ પ્રતિભવ ચાલે છે. મારી પોતાની કવી શક્તિ એવી એક રાજુ પણ ટોની નથી.

“ દેવદાસ બનારસમાં છે. હિંદીનો અભ્યાસ પાકો કરવા ત્યાં ગયેલ છે. દરિલાલ વેપારમાં આગળ વધતો નથી. છેવટે શું કરશે તે કાંઈ ખબર પડતી નથી.

“ ભાઈ કોટવાલને બહુ વખત થયાં જોયા નથી. તેમનાં તરફથી કશા સમાચાર પણ નથી. પરાગજી દેસાઈ બાના ભાઈ સાથે જોડાયા છે. મેં કશું કરતા નથી. જગનલાલ હિસાબ રાખે છે. મગનલાલ મુખ્ય વ્યવસ્થાપક છે. એનાં બાળકો મોટાં થયાં છે. પ્રભુદાસને ક્ષય છે એમ કહે છે. કાશીબહેનનો બાંધો બહુ નબળો તો છે જ. કૃષ્ણદાસની તબિયત પણ બહુ સારી ન ગણાય. હામમસાહેબ ખરીદીનું કામ સંભાળે છે. તેમનાં પત્ની આશ્રમનું દરજ્જાકામ યુક્ત કરે છે. તમે જેમને જોળખો છો તેમની પ્રવૃત્તિઓનું હીક હીક વર્ણન મેં આપ્યું.

“ પ્યાર.”

મૌલાના અબદુલ ખારીને લખ્યું :

જ “ પ્રિય મૌલાના સાહેબ,

“ હું ફૈઝાબાદ ન આવ્યો તે માટે તમારી માફી ચાહું છું. મારી તબિયતને ગંભીર ઈલાજ પહોંચાડવા વિના હું આવી શકું એમ નહોતું અને કાંઈ નહીં તો આવી રહેલી લડત માટે હું તબિયત સાચવવા ઇચ્છું છું. મારો ડાખો પગ ખોટકો ગયો હોય એમ લાગે છે. અહીં તેને બરાબર કરી દેવાની આશા રાખું છું, જે થોડા દિવસ અહીં રહી શકું તો. આપણા મિત્રો આગળ મારા તરફથી વફાવત કરશે.

“ ઇબ્રહીમ જવા વિષે તો બધું તમે સાંભળ્યું હશે. મિત્રો જવાનું ખાસ ઇચ્છે તે વિના મારી જવાની ઇચ્છા નહોતી. એવું કાંઈ જણાયું નહીં એટલે મિ. મોન્ટેગ્યુને મેં તાર કરી દીધો છે. તેના જવાબની રાહ જોઈ છું.

“ મને એ બહુ જરૂરનું લાગે છે કે કાયમ સલાહ મસલત માટે મૌ. અબુલ કલામ આઝાદ અને મૌ. શૌકતઅલીએ મુખ્યમંત્રી રહેવું જોઈએ. સંગદન તરત જ શરૂ થઈ જવું જોઈએ. મૌ. અબુલ કલામ આઝાદ હજી માંદા છે એ કમનસીબી છે. બને તેટલા વહેલા મુંબઈ આવી જવાનું મેં એમને કહ્યું તો છે.”

મિસિસ ઝીજીને એક કાગળમાં લખ્યું :

જ “ મિ. ઝીજીને કહેશે કે તેમને હું યાદ કરું છું. તેમને હિંદુસ્તાની અથવા ગુજરાતી શીખી લેવા તમારે સમજાવીપટાવીને તૈયાર કરવા જોઈએ. તમારી જગ્યાએ હું હોઉં તો હું-તો તેમની સાથે હિંદુસ્તાની અથવા ગુજરાતીમાં જ બોલવાનું શરૂ કરી દઉં. તેમ કરવામાં તમારું આગ્રહ તમે

જૂલી જતઓ અથવા એકખીજની વાત તમે સમજી ન શકો એવો દશો ભેગ નથી. કે પછી છે ?

“ત્યારે શરૂ કરશો ને ? મારા પ્રત્યે પ્રેમ ગળો છે તે ખાતર” પણ શરૂ કરવાનું હું તમને કહું છું.”

સરલાદેવી ચૌધરાણીને ગર્ભ કાલે લખ્યું :

૧ “આ લખી રહ્યો છું ત્યારે દીપકને બાલકૃષ્ણના મધુર સિતાર સાથે ગાતો સાંભળું છું. બાલકૃષ્ણ મને બગવાન પાસેથી મળેલી મહા ભેટ છે. તે ફૂલ જેવો નિર્દોષ છે. મારી સંભાળ માના જેવી રાખે છે.

“ખિલાફત વિષે એ. પી. ને મેં સંદેશો આપ્યો છે તે તમે વાંચ્યો ? ‘યંગ ઇન્ડિયા’ની નકલ તમારી પાસે ન હોય એમ ધારીને એક નકલ મોકલું છું. એમાંથી ખાદી ઉપરનો મારો લેખ જરૂર વાંચજો.

“કાલે ગવાયેલું” ભજન મોકલું છું :

મેરી લાગી લગન ગુરુ ચરનન કી

ચરન બિના મુઝે કહુ નહીં લાવે,

બૂઝ માયા સખ સખન કી. મોરી૦

બવસાગર સખ સખ ગયા હે,

ફિકર નહીં મુઝે તરનન કી. મોરી૦

મીરાં કહે પ્રભુ ગિરિધર નાગર

ભલત ભઈ મોરે નયનન કી. મોરી૦”

સરલાદેવીને આજે ખીજે કાગળ લખ્યો :

૧ “ગર્ભ કાલે પૂનાથી સિંહગઢ ઉપડતાં પહેલાં તમને એક કાગળ પેન્સિલથી લખ્યો છે. દાકતારે મને કહેલું કે મારું શરીર બહુ ન ખોઈ ગયેલું છે અને ચાલીને ઉપર ચઢવાનું સાહસ મારે કરવું જોઈએ નહીં. પણ મારી મૂર્ખામાં મને લાગ્યું કે હું ચઢી શકીશ. એટલે મહાદેવ, દીપક અને હું ચઢવા લાગ્યા. પણ તમને બંધીને દુઃખ થશે કે અર્ધો ફર્લાંગ પણ અમે ગયા નહીં હોઈએ ત્યોં તો મારા કાગળ સાચળમાં અસહ્ય વેદના થવા લાગી અને મારે પ્રવાસ છોડી દેવો પડ્યો. હું બહુ શરમિંદો પડી ગયો અને મારી તાકાત આટલી બધી ઘટી ગઈ છે એ જાણીને ખૂબ દુઃખી થયો. પણ આવી શૂંડી હાલતમાં પણ મારે પ્રકુલિત રહેવું જોઈએ. હું પ્રયત્ન કરીશ.

“એ સ્વપ્નામાંથી હમણાં જ ઊઠ્યો. એક સ્વપ્નું તમારે વિષે હતું અને ખીજું ખિલાફતનું. તમે એ જ દિવસમાં પાછાં આઝ્યાં તેથી મને ખૂબ આનંદ થયો. મેં પૂછ્યું કે આટલાં જલદી ક્યાંથી ? તમે કહ્યું કે, ‘એ તો મને પોતાની પામે બોલાવી લેવાની પંડિતજી* યુક્તિ હતી. જગદીશનાં લખની તો

*સરલાદેવીના પતિ પંડિત રામભજ દત્ત ચૌધરી. દીપક તેમનો દીકરો.

હજી ઘણીયે વાર છે. એટલે પાછી આવી.' પછી મને ખગર પડી કે એ તો 'સ્વપ્ન' હતું એટલે મારો આનંદ ઊડી ગયો. હું ફરીથી ઊંઘી ગયો. ત્યાં મુસલમાનોની એક મોટી મજલિસમાં જઈ પહોંચ્યો. સામાન્ય ભાષા તરીકે હિંદુસ્તાનીના ઉપયોગ વિશે બોલતાં એક વક્તાએ જણાવ્યું કે બગદાદી લોકો જે બોલી બોલે છે તેને પંચ હિંદુસ્તાનીની જ શાખા ગણવી જોઈએ અને તેનો અભ્યાસ કરવો જોઈએ. સભામાંથી ખીજાઓએ આમ હિંદુસ્તાની બહાર જવા સામે વિરોધ કર્યો. અમદુલ ખારીસાહેબ મારી બાબુમાં જ બેઠા હતા. તેમણે પેલા વક્તાનો પક્ષ લીધો. પણ સભાજનો એટલા ગુસ્સે ભરાઈને વિરોધ કરવા લાગ્યા કે તેઓ કશું બોલી શક્યા નહીં. પેલા વક્તા પ્રત્યેનું આ નિવર્તન જોઈને ખારીસાહેબને પસંદ ન પડ્યું. મેં એના ગુણદોષ સમજાવવા માંડ્યા. પછી એ શી રીતે થઈ શકે એ મુદ્દા ઉપર ચર્ચા ઊતરી. ઠોઈ પણ બોગે સ્વપ્ને વળગી રહેવાની આવશ્યકતા ઉપર મેં ભાર મૂક્યો. એટલામાં સભામાં ગરબડ મચી અને હું જંગી ગયો. જંગીને તરત આ કાગળ લખવા બોલે છું.

“દીપક મહાદેવની સાથે ખુરશી વિના ચઢી ગયો. તેથી એને કશું જ થયું નથી. નીકળતી વખતે એણે દૂધ પી. લીધું હતું અને આવીને કેક ખાધી. અત્યારે ઘસઘસાટ ઊંઘે છે. પ્રમુદાસ બહુ સારો દેખાય છે અને વધારે સફૂર્તિમાં છે. બાલકૃષ્ણ અમારી સાથા અડધે રસ્તે આવ્યા હતા. રેવાશંકરભાઈ આવતી કાલે આવવાના છે. ડૉક્ટર હમણાં જ મારે માટે બે બકરીઓ લઈને આવ્યા. મને ખગર મળી છે કે તિલક મહારાજ પણ આજે સાંજે આવવાના છે. એમના માણસો તો એમના બંગલામાં આવી પણ ગયા છે.

“બકરીઓ હવે પોતાના રુચિર સંગીત સાથે દાખલ થાય છે. લગ્ન પતી ગયું હોય અથવા મુલતવી રહ્યું હોય તો હું આશા રાખું છું કે તમે પણ મંડળીમાં બળશે અને તમારા સંગીતથી તથા તમારા હારપથી આનંદમાં શ્રદ્ધિ કરાવશે.

“આમ તો હું લખ્યો જ જઈ પણ મારે અટકવું જોઈએ. તમને કંટાળો આવશે એ ભય નથી, પણ મારે ખીજાં કામોને પહોંચી વળવું જોઈએ.

“તમે (જલિયાંવાલા) બાગ ફાંડમાં તમારી બંગડીઓ આપવાનું જાહેર કર્યું હતું તેની માગણી કરતા લાલા ગિરધારીલાલના કાગળની મને હમણાં જ માદ આપવામાં આવે છે. મને લાગે છે કે એ ગઈ કાલે તમને મોકલી આપવામાં આવી છે. ગમે તેમ હો હું એ વાતની તમને માદ દેવડાવું છું. મેં ધારેલું કે તમે ત્યાં ને ત્યાં જ બંગડીઓ આપી દીધી હશે.

“મારા પગની તો તમે ચિંતા કરશો જ નહીં. આ સ્થળની ગળગળ હવાથી હું સાંજેતાંજો થઈ જઈશ. દીપકની પણ કશી ચિંતા ન કરશો. અમે બધા એની સંભાળ રાખીશું. શંકરલાલ એને મોટરમાં ડોલાવ્યા ફરવા લઈ ગયા હતા. એમણે મને પૂછ્યું કે એને સિનેમામાં લઈ જાઉં? ‘મેં કહ્યું કે ‘એ જવાબદારી હું ન લઉં.’ તમારી જે રજા હોય તો ખીજ કાઢી માર એને મોકલીશ. મેં તો એને બદલે એને ડોલાવ્યા અથવા વિક્ટોરિયા ગાર્ડનમાં ફરવા લઈ જવા કહ્યું. ફરવા જવાનો ઇતિહાસ આ છે, મહાદેવ તથા દીપક શંકરલાલ સાથે જન્મા હતા. દીપકની બાબતમાં મેં કહ્યું તે ખરું હતું ને?”

“ધ્યાર.”

સરલાદેવીને કાલે સાંજે લખેલો કાગળ :

જી “અત્યારે સાંજના લગભગ પાંચ વાગ્યા છે. પયારીમાંથી હમણાં જ ઊઠ્યો. કાલે રાતે સખત માથું દુખતું હતું અને

૧-૫-૨૦

અગિયાર વાગ્યા સુધી અર્ધજાગૃત જેવી દશામાં હતો. ત્યાર પછી બરાબર ઊઠ્યો. અત્યારે માથું જરાયે દુખતું નથી. પણ એક ફ્લોંગ પણ ચાલી શકતું નથી. છતાં મારી જરાયે ચિંતા ન કરશો. મારી સ્થિતિ તમે જાણો અને પપ્પવાડિયાનો વાપદો આપ્યો છે તે પાળો એટલા જ ખાતર આ લખું છું. ત્યાં સુધીમાં જગદીશનું લગ્ન પતી ગયું હશે અથવા મુલતવી રહ્યું હશે. પંડિતજીને પણ સાથે લાવી શકો તો એના જેવું ફૂડ શું? એમણે આશ્રમજીવન જોવું જોઈએ અને ગાળવું જોઈએ.

“તિલક મહારાજ આજે સવારે મળી ગયા. સાથે એમના દીકરા અને જમાઈ આવ્યા હતા. વાર્તાલાપ ડેવળ ઔપચારિક થયો.

“દીપકનું ઠીક ચાલે છે. આ જગ્યા એને પસંદ પડી જણાય છે. એના રસો શુદ્ધ છે. પણ એ સહેલાઈથી દોરવાઈ જાય છે.

“રેવાશંકરભાઈ સવારે આવ્યા. સુદર ટ્રેડિંગો લાગ્યા છે. તેમાં ભાગ પડાવવા તમે હાજર નથી એ મને જરાયે ગમતું નથી.

“આજે સવારે રોજને વખતે ઊઠેલો, પણ પાછે સુઈ ગયો. સૂર્યોદય જિહ્વાજો નહીં. તમે અડીં હોત તો હું જાણું છું કે ગલ્લરજેશ્વરી સવારી આવતી જોવા તમે મને ખેંચી ગયાં હોત.

“પાદશાહ ‘ઈસ્ટ એન્ડ વેસ્ટ’માં લખે છે. તમે સાથે હતાં ત્યારે જ ધણું કરીને કાપલી આવેલી. તેના ઉપરથી મેં એક લેખ લખાવ્યો છે. સારો છે. તમે પ્રમાણપત્ર આપશો.

“હવે મારી માગણી હું જાણું છું કે તમે ઘણું આપ્યું છે પણ જેમ મળાતું જાય છે તેમ મારી બૂખ વધે છે તમે કહેતું કે આશ્રમમા કામ કરતા તમને શરમ આવે છે ત્યાં ધરકામ કરવાનું શરૂ કરીને એ શરમ તમે કાઢી નાખો નહીં ? મારી ખાતર એ કરવા માટે તો પણ મને વાધો નથી એમા પોતાના નિયારો ફેરવવાનો પ્રશ્ન નથી એ તો પોતાનો અણગમો વાઢી નાખવાનો સનાહ છે તમે મદ્દાન અને બના છે, જતા જ્યાં મુખી ધરકામ કરવાની શક્તિ તમે ન મેળવો ત્યાં મુખી હું તમને પૂર્ણ સ્ત્રી ન કહું તમે તેમ કરવાનો ખીજને ઉપદેશ આપો છે ખરો તમારો એ ઉપદેશ વધારે અસરકારક ત્યારે જ થશે, જ્યારે લોકો જોશે કે આ ઉમરે અને આની સ્થિતિએ પહોંચેલા હોવા છતાં કામ કરવામા તમે નાનમ નથી માનતા ત્યાર

તમારો

સ્મૃતિકાર (લો-ગિનર)”

આજે અષ્ટાનક ગીતામાથી નીચેના ત્રણ શ્લોકો ઉતારીને સરલાદેવીને મોકલ્યા અને તેની સાથે લખ્યું

*મુક્તિમિચ્છસિ ચત્તાત વિપયાન્ વિપવત્તયજ ।

ક્ષમાર્જવદયાનોપસત્ય પીયૂષવદ્ભજ ॥ ૨ ॥

યદિ દહ પૃથક્કૃત્ય ચિતિ વિશ્રમ્ય તિષ્ઠસિ ।

અયુર્નંવ સુહી શાતો વન્ધમુક્તો ભવિષ્યસિ ॥ ૪ ॥

મુક્તાભિમાનો મુક્તો હિ વદ્ધો વદ્ધાભિમાયપિ ।

કિંવદતીહ સત્યમ યા મતિ સા ગતિમવત ॥ ૧૧ ॥

“અર્ધ માસે હું અષ્ટાનક ગીતા વાચતો હતો તેમાથી વધારેમા વધારે પ્રમાણશી મને લાગ્યા તે શ્લોકો ઉતારીને મોકલું છું તમે એક વાર કહેતું કે ખીજ કનિઓની ખીજ વસ્તુઓ તમને જેટલી અસર રે છે તેટલી ભગવદ્ ગીતા તમને અસર કરતી નથી એટલે એમ મને કે આ શ્લોકો પણ તમને અસર ન કરે પણ જે વસ્તુ અત્યારે મને પાવનકારી લાગી છે તે વસ્તુમા

* અષ્ટાવક મુનિ જનકને કહે છે

૨ હું તાર, જો તું મુક્તિને ઇચ્છતો હોય તો વિષયોનો વિષર્ગ જેમ ત્યાગ કર (અને) ક્ષમા સંજ્ઞાવા દયા સતોષ તથા સચતુ અમૃતની જેમ સેવન કર

૪ જો તું દેહને અવગણી પાણી ચિદ્(૩૫)મા સ્થિર થઈને રહેશે, તો હમણા જ મુખી, શાંત અને બધથી મુક્ત થઈશ

૧૧ જે પોતાને મુક્ત માને છે તે મુક્ત છે, જે પોતાને બદ્ધ માને છે તે બધાયેલો છે આ લોકવાયકા સાચી છે કે જેવી મતિ તેવી ગતિ યાય છે

તમને ભાગીદાર બનાવ્યા સિવાય રહી શકતો નથી. વળી મારે પરાણે આજસુ રહેવું પડે છે, કારણ હું હજી પથારી છોડી શકતો નથી, તે વખતે આ શ્લોકો મને સાંત્વન આપનારા થઈ પડ્યા છે.”

એક મિ. રહેમાનને લખ્યું :

૧ “બ્રિટિશ માણતો બહિષ્કાર કરવો એ (તેને) સમ્મત (રૂપ) છે. હું બ્રિટિશ માણ ખરીદું તેથી કાંઈ બ્રિટિશ રાજ્યને અન્યાય આચરતું હોય તેમાં ભાગીદાર બનતો નથી. પણ અમારે સરકાર અન્યાય કરી રહી હોય ત્યારે એની સાથે સહકાર કરું

તો હું સરકારના અન્યાયમાં ભાગીદાર બનું છું. એટલે અન્યાયી સરકારની સાથે અસહકાર એ કૃત્રિમ અથવા ધર્મ અર્થ પડે છે. જો લાગવગવાળા મુસલમાનોની બીરુતાને લીધે અને હિંદુઓના અળગાપણાને લીધે મુસલમાન જનતા અસહકારને અપનાવી નહીં શકે તો તેનું અનિવાર્ય પરિણામ ખુનામીરકીવાળા વિશ્લેષમાં આવવાનું છે, અલબત્ત જો ખિલાફતના પ્રશ્નોને કૈંસલો મુસલમાનોની વિરુદ્ધમાં આવે તો, પરંતુ ઉપર જણાવેલા બન્ને વર્ગ મુસલમાન જનતામાં આપેલી લાગણીની આંતરિકતા સમજી જશે તો તેઓ અસહકારને સંપૂર્ણ રીતે ક્ષેત્રમંદ બનાવશે અને ઇષ્ટ પરિણામ લાવી શકશે.”

સરલાદેવીને કાગળ :

૧ “ગઈ કાલે અષ્ટાવક્રગીતાના પહેલા અધ્યાયમાંથી મને પસંદ પડેલા ત્રણ શ્લોકો મેં તમને મોકલી આપ્યા. એમાં જનક શીખે છે કે પોતાનો મોક્ષ પોતાના જ હાથમાં છે. તેનો ઉપાય પોતાની ઇન્દ્રિયોત્તી મોહમગ્નમાંથી છૂટવું એ છે, બીજા અધ્યાયમાં આ જ્ઞાન લાઘતાં પોતાને થયેલો આનંદ તે વ્યક્ત કરે છે. નીચેના શ્લોકો જુઓ :

*અહો નિરજ્જન. શાન્તો વૌધોઽહ પ્રવૃત્તે. પર ।

એતાવન્તમહ કાલ મોહેનેવ વિદિવિત્ ॥ ૧ ॥

તન્તુમાત્રો ભવેદેવ પટો યદ્વવદ્વિચારિત્ ।

આત્મતન્માત્રમેવેદ તદ્વદ્વિથં વિચારિત્મ્ ॥ ૫ ॥

*જનક કહે છે :

૧. હું નિરંજન, શાન્ત, જ્ઞાનરૂપ અને પ્રકૃતિથી પર છું. આટલો વખત મોહથી હું સરભાયેલા હતો.”

૫. જેમ વિચાર કરતાં જણાય છે કે કપડું તન્તુરૂપ જ છે, તેમ વિચાર કરતાં જણાય છે કે (આ) વિશ્વ આત્મારૂપ જ છે.

આત્માજ્ઞાનાઽગ્નિર્જગદ્ભાતિ આત્મજ્ઞાનાગ્નિ ભાસતે ।

રજ્જ્વજ્ઞાનાદહિર્ભાતિ તગ્જ્ઞાનાદ્ભાસત ન હિ ॥ ૭ ॥

મત્તો વિનિગત વિશ્વ મપ્યવ લ્યમપ્યતિ ।

મૃદિ કુમ્ભો જલ ધીચિ વનવે વટક યયા ॥ ૧૦ ॥

અહો જનસમૂહેઽપિ ન દ્વંત પદ્યતો મમ ।

અરણ્યમિવ નવૃત્ત વય રતિ ચરવાણ્યહમ્ ॥ ૨૧ ॥

“બીજી અધ્યાયના પચીસ શ્લોકોમાંથી મેં પાંચ જ પસંદ કર્યા છે તમને એક કામ સોપું ? આ શ્લોકોની નકલ કરીને દેવદાસને મોકલી આપશો ? આ મુંદર કળાકૃતિની એક સંક્ષિપ્ત આદૃતિ તમારે માટે તૈયાર કરવાનું મને મન થઈ ગયું છે

“આજે પણ મારી તમિયત સારી નથી હજી મારે વધુ વખત પચારીવશ રહેવું પડશે બિધમા પણ હજી તમારા વિચાર આપ્યા કરે છે પડિતજી તમને હિંદુસ્તાનની મહાશક્તિ કહે છે તે ખોટું નથી તમે એમના ઉપર જૂરકી નાખી દશો હવે એ કળા મારી ઉપર અગ્નિમાવી રચા છે પણ બે પખીડા ગાના માટે તેથી કાઈ વસત આની ન કહેવાય બે તમે ખરેખરી મહાશક્તિ હો તો મનસા, વાચા અને કર્મણા હિંદના દાસી બનીને હિંદને તમે મત્રમુગ્ધ કરશો

“તમારી તથા પડિતજી બન્ને ઉપર હું દીપક પાસે કાગળ નથી લખાવી શકતો એટલે પડિતજી ઉપરના એક કાગળથી તમારે સંતોષ માનવો પડશે એ કહે છે કે માતાજી મને રોજ ન લખે, પછી મારે શા માટે એમને રોજ કાગળ લખવો જોઈએ ? અપકાર સામે પણ ઉપકાર કરાવો પાઠ મેં આમાંથી એને આપ્યો મેં તેને કહ્યું કે તમે કાગળ તો કદાચ લખ્યો હશે પણ હજી ટપાનમાં આ થો નહીં હોય ગઈ કાલે તમારા કાગળની મને ખાતરી હતી, પણ આજે નહીં આજનો દિવસ પણ ખાલી ગયું છે મને નવાઈ લાગે છે છતાં હું જાણ છું કે તમે તો લખ્યો જ હશે દુષ્ટ ટપાનનો જ એ ગોટાળો છે

૭ આત્માના અજ્ઞાનને લઈને જગતનો ભાસ થાય છે આત્માનું જ્ઞાન થતાં એ (જગત) ભાસવું નથી દોરડાના અજ્ઞાનથી જ (એમાં) સર્પનો ભાસ થાય છે તેવું જ્ઞાન થતાં જ એ (સર્પ) ભાસતો નથી

૧૦ જેમ ઘડો માટીમાં તરંગ પાણીમાં અને કંડુ સોનામાં લય પામે છે, તેમ મારામાંથી બહાર નીકળેલું વિશ્વ મારામાં જ લય પામે છે

૨૧ અહો જનસમૂહમાં પણ દ્વંત ન જોનારા મારે માટે (બધું) અરણ્ય જેવું થઈ ગયું છે (તો) હું શામાં રતિ રાખું ?

“ટાઈમ્સ ઓફ ઇન્ડિયા”માંથી હિંદી સંગીત વિષેની બે કાપડીઓ આ સાથે મોકલું છું. તમને કદાચ એમાં રસ પડશે. તમે તમારી આજ્ઞા અપેરી નાખો તો હિંદને તમારું સંગીત આપી શકે. એને માટે તમે ગાઓ એટલું બસ નથી. તમે ગાઓ તેની સાથે હિંદને પણ ગાતું કરવાનું છે. પણ તે માટે તો અબ્યાસ અને લગન જોઈએ, તમારી સંગીતશક્તિ હિંદને અર્પણ કરવાનો સંકલ્પ જોઈએ.

“દેવદાસને માટે આ શ્લોકોની નકલ કરવાની તમે તકલીફ ઉઠાવશો તો હું માનું છું કે એને માટે ભજનની પણ તમે નકલ કરશો.”

“ગઈ કાલે પણ તિલક મહારાજ અહીં આવ્યા હતા. તેમણે નિખાલસપણે કહ્યું કે તમારી ખામોશ અથવા ક્ષમા મારામાં નથી. હું તો ‘જેસે કી સાથ તૈસા’ની નીતિને માનું છું. મિસિસ બેસન્ટ ઉપર હાડોહાડ લાગી જાય એવી ટીકા તેમણે કરેલી, તેની સામે મારે નમ્ર વિરોધ મેં દર્શાવ્યો. તેના જવાબમાં આ તેમણે કહ્યું. મિસિસ બેસન્ટ ઉપરની ટીકા તમે કદાચ નહીં વાંચી હોય. મેં પણ અહીં જ વાંચી. શ્રી ખાપરડેએ તેને પૂતના માથા કહી છે તેના પણ એ બચાવ કરતા હતા. આગળુને બહુ ગમે એટલી નિખાલસપણે તેમણે વાત કરી.

“મિસ ફેરિંગ હજી આવી નથી. સ્કીમરની ટિકિટ મેળવવા માટે મુબઈ રહેવાની જરૂર ન હોય તો એને મેં સિંહગઢ આવવાનું નોતરું આપ્યું છે. આજના તમારા કાગળની છેલ્લી આશા હવે ગઈ. કારણ ટપાલવાળો થોડાં વર્તમાનપત્રો જ લઈને આવી ગયો. દેવદાસ મને લખે છે કે પંડિતજી — માફ કરજો, માલવિયાજી — વળી પાછા કહે છે કે મારે ઇંગ્લંડ જવું જોઈએ. મને લાગે છે કે તેમનું કહેવું હવે બહુ મોડું છે. મને તો લાગે છે કે અહીં જ આપણું સંગઠન પાકું હોવા વિના આપણું ત્યાં જવું કેવળ નિર્થક છે.”

‘યંગ ઇન્ડિયા’ના તા. ૨૮મી એપ્રિલના અંક ઉપર સવિસ્તર ટીકા કરતાં નીચેના કાગળમાં પત્રકારની સાધનસંપત્તિ ઉપર બેંકાણાથી ચર્ચા કરે છે :

૧ “પ્રિય ભાઈ લાલચંદ,

“તા. ૨૮મી એપ્રિલના ‘યંગ ઇન્ડિયા’માંની તમારી બધી નોંધો વાંચી ગયો. પહેલી ખરાબર છે, બીજી ખરાબ નથી, ત્રીજી નબળી છે, ચોથી કુદ નથી. ત્રીજીનું વસ્તુ સાચું છે, પણ વિવેચનની રીત સારી નથી. ચોથીનું વસ્તુ તથા રીત બન્ને ખરાબ છે. વસ્તુ ખરાબ એટલા માટે કે તમે જાણો છો કે કોમિસનું ટ્રાનિનિધિમંડળ વિલાપન જનું નથી. તમે એ નહોતા જાણતા તો તમારે ખાતરી કરી લેવી જોઈતી હતી. રીત એટલા માટે ખરાબ છે કે એ ‘યંગ ઇન્ડિયા’ની શૈલીમાં નથી લખાઈ. પાંચમી નોંધ વસ્તુની બાબતમાં બહુ સારી છે, પણ એક સન્નારી પ્રત્યે દુર્વર્તન થયું એવા મહત્વના કેસને તમે

ભાગ્યે જ પૂરો ન્યાય આપ્યો છે. મારી કીકા તમને ભડકાવરા માટે નથી, પણ ભવિષ્યમાં વિષયોની પચ્છગીમાં તથા તેના વિવેચનની ગીતમાં તમે વિશેષ ધ્યાનજી રાખો એની ચેતવણી આપવા માટે છે. 'યંગ ઇન્ડિયા'માં વિષયોની વિવિધતા નહીં આરે તેથી તે ઊતરતુ દેખાવાનું નથી પણ વિષયોની પચ્છગીમાં મૌલિકતા નહીં હોય, હકીકતોની ચોકસાઈ નહીં હોય અને વિવેચનમાં જાજ નહીં હોય તો એ જરૂર હુદ લેખારો ચોક્કમ, મૌલિક અને સામર્થ્યવાળા થવા માટે તમારે જિંદગી અભ્યાસી બનવું જોઈશે ત્યારે જ પોતાને વિષે તમાગમાં જ્ઞાનપૂર્વકનો વિશ્વાસ આવશે. વિષયોની સંખ્યા ઉપર ધ્યાન ન આપનાં વિષયના જિંદગીમાં જાઓ વિષયની આત્મપામ ફરી વળો, વિષયની અંદર પ્રવેશ કરો, વિષયનો ચાર પાસો (walk around your subject, walk into it, walk through it) અને 'યંગ ઇન્ડિયા'નાં પાના તમે હવંત બતાવશો.

“આતુ અંકમાંના મારા પોતાના લેખો ફરી વાંચી જતાં એ લેખોના કેટલાક ભાગોમાં મારું હમેશનું જાગ હું જોઈ શકતો નથી. ખાદા વિષેનો લેખ ઉત્તમ છે, પણ તેના છેલ્લા પેરાનું અંગ્રેજી જોતાં જણાય છે કે એ વખતી વખતે હું અર્ધો જિંદગીમાં હાઈસ અથવા બેદરકાર હાઈસ 'ટાઈ એ વાપરવા નારાજ હોય છતાં' (even if one is disinclined to use it) એ વાક્યની પગી તરત ફરી આ વાક્ય આવે છે: 'ટાઈ એ વાપરવા ગણ ન હોય છતાં' (even if one is not inclined to use it). 'વાપરવું' શબ્દ ચાર લીનીમાં ચાર વાર આવે છે. માગ લેખમાં આતુ દસમી પકિતનું વાક્ય હું નિભારી ન લઉં. પણ તમે એ નિભારી લીધું. તેનું હું ખ નથી કહ્યો, કારણ તમારી કંપીને વિષે મને વિશ્વાસ બેસી જાય ત્યાં સુધી મારી માદગી, ઊઘણીપણુ અથવા બેદરકારીની સગત માટે બોગમવી જ નહીં

“હવે અમહકાર ઉપરનો મારો લેખ લો એમાં વસ્તુ મધ્યનું સગીન છે પણ એ સગીન રીતે મુકાયુ નથી. હું જાણુ છું કે કેટલી મુશ્કેલ પરિસ્થિતિમાં એ લેખ મે લખ્યો છે પણ તે કારણે વાચકો બેદરકારીથી લખાયેલા લેખો દરમુજર દરે એની આશા મારાથી કેમ ગખાય? મારો પહેલો લેખ કીક વાચના લાયક છે, પણ એ જ લેખ મેં સિંહગદમાં લખ્યો હોત તો જુદી જ રીતે લખાત જાહેરનામું (મેનિફેસ્ટો) એ મને પસંદ પડતી ચીજ છે એની કૌંથી મુંદગ છે, વક્તવ્ય સ્પષ્ટ અને આકર્ષક છે, અને તમામ મુદ્દા સક્ષેપમાં અને ખૂમીદાર રીતે આપી જાય છે. એના કરતા પણ વધારે સાગી રીતે હું લખી શકત, પણ છે તેવાયે એ લેખ સરસ છે

“હવે વિચાર માટે મેં તમને પૂરતી સામગ્રી આપી દીધી. મારામાં જે ઉત્તમ હોય તે લેવા તમે મારી પાસે આવ્યા છો. તમારામાં જે ઉત્તમ હોય તે દેશને આપો અને પ્રતિ સપ્તાહ તમારા ઉત્તમ કરતાં વધારે સારું કરો (do better than your best). આમ કરવા માટે તમારે ‘સ્વદેશી’નો અભ્યાસ કરવો પડશે. રમેશ દત્ત, રાધાકમલ મુકરજી, બેરો અને હિંદુસ્તાનના ઉદ્યોગો પર લખનારા બીજા લેખકો વાંચી જાઓ. તમારે સરકારી રિપોર્ટો તથા આંકડાનાં તારણો (Statistical abstracts) વાંચવાં જોઈએ અને દર અઢવાડિયે હકીકતો અને આંકડાથી વાચકોને નવરાવી દેવા જોઈએ. તમારી પાસે પુસ્તકાલય નથી એમ મને કહેશે નહીં. અમદાવાદમાં જઈને અધાં પુસ્તકાલયો ફૂંદી વળો અને તમારે જોઈતી વસ્તુ ખોળી કાઢો. તે જ પ્રમાણે હિંદી અને પ્રાદેશિક ભાષાઓના પ્રશ્નનો અભ્યાસ કરવાનો છે. ઇંગ્લંડમાં નોર્મન રાજ્યોના વખતમાં ફ્રેન્ચ ભાષાની લહે લોકોને લાગેલી હતી. તેમાંથી કેટલાક અંગ્રેજના પ્રેમીઓએ અંગ્રેજી ભાષાને કેવી રીતે ઉગારી લીધી તેનો અભ્યાસ કરો. કેવી રીતે રશિયામાં એક જ અધ્યાપકે પોતાના પુરુષાર્થથી રશિયાની આખી કેળવણીમાં ભારે ક્રાંતિ આણી અને ત્યારથી રશિયાની રાષ્ટ્રીય જાગૃતિનો આરંભ થયો તેનો અભ્યાસ કરો. ભાષાવાર પ્રાદેશિક વહેંચણીનો પ્રશ્ન લો. મારાં કાગળિયાંમાંથી એ વિષે સંગ્રહાયેલી સામગ્રી મળી આવશે. પણ તમે પોતે પણ સામગ્રી એકઠી કરી શકો છો. હિંદુ-મુસલમાન એકતાના પ્રશ્નમાં તો તમારે નિષ્ણાત બનવું જોઈએ. ખિલાફતના પ્રશ્ન ઉપર શ્રી બેન્કર પાસેથી તેમનાં અંગ્રેજી સાપ્તાહિકો, ‘ધી ન્યુ એજ’ ‘ધી નેશન’ વગેરે તમારે મેળવી લેવાં જોઈએ. ટકીના ઇતિહાસનો અભ્યાસ કરો. તેની જે બદલોઈ ચાલે છે તેનો અભ્યાસી તરીકે જવાબ આપો. આ બધામાં તમારા નાણાંવિષયક જ્ઞાનનો ઉમેરો થશે એટલે દર અઢવાડિયે પીરસવાની પૂરતી સામગ્રી તમને મળી રહેશે.

“મારી સૂચના છે કે આ કાગળ તમે કાઢી નાખશો નહીં, પણ અનેક વાર કાગળપૂર્વક વાંચી જાઓ અને હું તમારી પાસે શી અપેક્ષા રાખું છું તેના સ્મરણ તરીકે રાખી મૂકશો. પટવર્ધનને તો આ વંચાવજો જ. પણ હું ઇચ્છું છું કે જવાબદારીમાં તેમને ભાગીદાર કરશો નહીં. કારણ એટલું જ છે કે ‘મંગ ઇન્ડિયા’ ‘એડિટ’ કરવાની જવાબદારીનો બોલ્તો હજી મેં તેમના ઉપર નાખ્યો નથી. તેમણે તે લઈ લીધી છે અને બહાદુરીથી લીધી છે, પણ મેં હજી તેમને એ માટે જવાબદાર ગણ્યા નથી. ત્યાં સુધી ‘મંગ ઇન્ડિયા’નું એમનું કામ બેટના રૂપનું છે. તે માટે હું આભારી છું. પણ તમારી કસમમાંથી આવે એ બધાની દૃઢ નેમ ટીકા કરું તેમ તેમના કામની ટીકા કરું નહીં.

“અહીં બે જુદા જુદા વિચારોનો ગોઠવો કરશે નહીં. તમે પગાર લેો છો તે કારણે તમારા અને પટવર્ધનના કામમાં બેદ પડતો નથી. તમે મારી પાસે ખાસ ‘યંગ ઇન્ડિયા’ માટે જ આવ્યા છો. પટવર્ધન કેઈ પણ કામ હું સેણું તે માટે આવ્યા છે. મગનલાલ પગાર લેતા નથી, પણ જે કામ તેના ખાતાનું હોય તેની હું નિર્દય ચર્ચને ટીકા કરું છું. પટવર્ધનને પણ કેઈ ખાતાની જવાબદારી સોંપીશ ત્યારે એમના પ્રત્યે પણ એ જ પ્રમાણે વર્તીશ.”

“ટ્રેડિસર*ના પિતાને લખેલા નીચેના કાગળમાં આશ્રમની રાષ્ટ્રીય શાળાના ઉદ્દેશોનો કાંઈક ખ્યાલ આપી દીધો છે. ગિરધારીના સંબંધમાં તેમણે કાગળ લખેલો, તેના ઉત્તરમાં :

૧ “હું ચોક્કસ માનું છું કે બીજે ક્યાંય મેળવી શકે તે કરતાં આશ્રમમાં તમારો પૌત્ર વધારે મેળવી રહ્યો છે. કેઈ પણ હેતુથી વિશે મને એમ ન લાગતું હોય તો હું જરૂર એ હેતુને આશ્રમમાં ન રાખું. મારે મતે આશ્રમની ડેજવણી એવી સર્વતોમુખી છે કે, તેમાંથી નીકળેલા યુવાનને કમાવું હોય તોપણ, એટલાં વર્ષ બીજે ક્યાંય અભ્યાસ કર્યા પછી જેટલું કમાઈ શકે તે કરતાં એ વધારે કમાઈ શકે. કારણ એ વધુ આત્મવિશ્વાસ પ્રાપ્ત કરે છે. મારે એ કપ્પૂલ કરવું જોઈએ કે આશ્રમમાં બાળકોને સતત એવું માનવાનું શીખવવામાં આવે છે કે ડેજવણી એ ચારિત્ર્યના ઘડતર માટે છે, પૈસા માટે નહીં. આશ્રમનાં બાળકોને ધનની તૃપ્ત્યુષ્ઠી દૂર રહેવાનું શિક્ષણ સતત આપવામાં આવે છે. હું તમને આગ્રહપૂર્વક સલાહ આપું છું કે કેઈ પણ સંસ્થામાં ગિરધારીને પરાણે મોકલશો નહીં, પણ જે સંસ્થામાં એને રહેવું હોય ત્યાં રહેવા દેશો. પોતાને માટે પસંદગી કરવાની એ કીક શક્તિ ધરાવે છે.”

મગનલાલબાઈને કાગળ :

“મેં કાલે મહાદેવને અનાયાસે પૂછ્યું કે તમે મગનલાલના સંતાપનું કંઈ કારણ જાણો છો ? તે ઉપરથી મોટર બાજત થયેલી વાતને પ્રસંગે તમે કાદેલા ઉભરા તેણે મને જણાવ્યા. છતાં હું હમણાં તે એકેનો જવાબ નહીં આપું. તમારા કાગળની રાહ જોઈશ. આજે તો તમારો કાગળ આવવો જ જોઈતો હતો. અથવા મારે જવાબ તો શા આપવાના હોય ? પણ તમને શાંતિ મળે એવાં વચનો તો લખું જ. એ તમારો કાગળ આવ્યો જ.

“...તું તો હું લખી નાખું. મારે ... ના વિવાદ નથી કરવા. પણ હું તમારી ચિંતા જે પ્રમાણે સમજ્યો તે પ્રમાણે જ મેં વિચારેલું ને હું બોલ્યો.

* આચાર્ય કૃપાલાનીજી. ગિરધારી એમના ભત્રીજા.

જો તમે હવે તે છોડરીને વિશે દૃઢ થયા હો ને ... ને તમારી સાથે લઈ જઈ શકો તો તો હું તો ... તું અખંડ અહ્યયમ એ જ આશ્રમનું મોટામાં મોટું પરિણામ માનું. ... ને વિશે અને વિવાહને વિશે મારા હૃદયારો ને વિચારો હતા તે જ છે. ... તું પૃથક્કરણ આ છે. મારા વિચારો તો હતા તેવા જ છે, પણ ખીજાઓ પ્રત્યેની મારી ઉદારતા વધી છે, અથવા તો તેને શિથિલતા પણ કહેવી હોય તો કહો. ખીજાઓ મારા વિચારો ધરાવે એવી મને જે અધીરાઈ રહેતી તે નથી. એ અધીરાઈ, વિચાર અને અનુભવથી ગઈ છે."

મગનલાલભાઈને ખીજો કાગળ લખ્યો :

"આજે તમારી ટપાલ મળી. પણ તમને મારી

૩-૫-૨૦ ઉપર લખવાનો વખત નથી મળ્યો તેથી ભાઈ મહાદેવ

પાસેથી સાંભળેલું લખીને જેટલી શાંતિ તમને આપી શકાય એટલી આપવા ઇચ્છું છું.

"૧. મોટર વિશે મેં પુછ્યું જ કેમ ? એ જ મારી શિથિલતા બતાવે છે.

"૨. શુરુદેવ તથા ક્ષાંતિમા વિશે જે કંઈ તેમાં વખતનો અને પૈસાનો ધણો વ્યય થયો. ક્ષણ કંઈ નહીં અથવા થોડું જ.

"૩. પ્રવૃત્તિઓ મારી પામે આવે છે, હું તેને શોધતો નથી જતો, એ વાક્ય બરોબર નથી.

"૪. સરલાદેવી ગાદલે બેસી જમ્યાં. હું પણ ત્યાં જ બેસી ખાઉં છું. એવી શી ઉતાવળ ? શું તેઓ અને હું ફેંકાણેસર બેસી ખાઈએ તો વધારે વખત જવાનો સંભવ છે?, અને જા્ય તો એવી શી ધાડ ?

"૫. મારામાં જે ચુસ્તપણું આગળ હતું એ હવે ગયું છે.

"૬. મારી બાહ્ય પ્રવૃત્તિઓથી હિંદુસ્તાને અને આશ્રમે શુભાચ્ચ છે.

"૭. મારે ખરું જોતાં તો બધું છોડી આશ્રમમાં જ બેસી તેની પ્રવૃત્તિ, શાળા ઇન્માં જ ગૂંથાઈ જવું જોઈએ. હવે કોઈ મારી ઉપર હારી જવાનો આરોપ નહીં મેલે.

"૮. મારામાં જે તેજ પહેલાં હતું, જે વડે બધાને માનું સાંભળવું પડતું હતું, તે તેજ હવે ગયું છે.

"આ કે આવા પ્રશ્નો તમારા મનમાં આવે એ સ્વાભાવિક ગણું છું; તેમાંયે જ્યારે હું દૂર હોઉં, આશ્રમમાં રહેતો છતાં દૂર જેવો જ હોઉં, ત્યારે મારી અનેક પ્રવૃત્તિઓને લઈને ધણા ગૂંથવાય જાડે જ. મોટર વિશે મેં પુછ્યું કેમ કે આપણે ધણી ઉપાધિઓ દાખલ કરી છે. મોટરનો મેં વેપારની દૃષ્ટિએ ઉપયોગ જોયો. મોટરનો ઉપયોગ તો થયાં જ કરે છે. એટલે મોટરની બેટ લેવાય

કે નહીં એનો પરખારો જવાબ દેવો મને તદ્દન યોગ્ય ન લાગ્યો. બે દિવસ તો હું એ વિચારની સામે ખૂબ થયો. મને લામલ* માદ આવનાં હું મોજો પડ્યો, ને તમારી પણ ઇચ્છા થાય તો હું મોટરની બોટ લઉં એવું લાગ્યું. પણ મને મોટરનો મોદ તો એટલો ઓછો છે કે ઘણી વેળા અનસૂયાબહેનની મોટર તૂટી પડે એવું મેં ઇચ્છ્યું છે. છતાં આટલું ખર્ચું કે જેટલો મોટો વિશેષ પ્રથમ હતો એટલો આજ નથી. એમાં તમે મારી શિથિલતા ઘટાવો તો હું વાગળી જ માનું.

“શુરુદેવને વિશે હું માત્ર સાક્ષી જ રહ્યો. તમારી બધાંની ઇચ્છાને વશ થયો છું. હું પોતે ધ્માનો વગેરેમાં ન પડત. તેમની પૂજન કરવાનો કંઈક અલ્પ પ્રયાસ શોધી કાઢત. જે થયું તેને વિશે હું તદ્દન તટસ્થ છું. તેમનું સુદર રીતે સ્થગત કરવું એ આપણી ફરજ હતી એમ માનું છું. વિદ્યાર્થીઓ તેમાં શેકાર્ષ ગયા તેથી તેઓએ શુભાચ્યુ છે એમ મને નથી લાગ્યું તેમાં રહેલો મેનાધર્મ તેઓએ આચર્યો એ વાત ધ્યાનમાં રાખવા જેવી છે. વળી શુરુદેવ બહુ અસાધારણ વ્યક્તિ ગણાય. તેમનામાં કવિત્વ, સાધુતા અને દેશપ્રેમ છે. એ મેળવણી અલૌકિક છે. તે પૂજન યોગ્ય છે. તેમની સરળતા કેવી છે ?

“ક્રાંતિમા સારું જે થયું એ તો મને કેવળ યથાર્થ લાગે છે. ઇમામસાહેબ મુસલમાન છે એટલું માદ રાખીએ તો આપણને લાગે કે આપણે કંઈ વધારે નથી કયું. દરેક પગલું વિચારપૂર્વક ભરાયું છે. આપણે તેના વિનાહ ઊજવવા બંધાયા હતા, એટલું કબૂલ રાખીએ તો બધું ઠીક થયું છે. ઇમામસાહેબ હજી પણ વધારે સાદાર્ષ રાખી શક્યા હોત ઘણીના કાર્ષ જ ન કરત તો ઘણું સારું કહેવાત પણ એટલી બધી આશા કેમ રાખીએ ? આ બાબત તમને વિશેષ સંતોષવા ઇચ્છું છું.

“પ્રવૃત્તિઓ હું નથી જ શોધતો એ ચોક્કસ માનવું મેં ગોતી એવી કંઈ પ્રવૃત્તિ તમે જોઈ ? ખિલાફતમાં હું ન પડું તો સર્વસ્વ શુભાચ્યુ ગણું. તેમાં તો મારો બધો વિશેષ ધર્મ આવી ગયો. તેની વાટે હું અહિંસાનું સ્વરૂપ બતાવી રહ્યો છું, હિંદુ-મુસલમાનને એક કરી રહ્યો છું, બધાના પ્રસંગમાં આવી રહ્યો છું ને જો અસહકાર બરોબર ચાલે તો મહાપશુબળને એક સાદી લાગતી ચીજને વશ થવું પડશે. ખિલાફત એ હિંદુસ્તાનના સમુદ્રનું મથન કરનારું ભારે વલોણું છે તેમાથી શું નીકળશે તેની સાથે આપણે શે સંબંધ ? એ પ્રવૃત્તિ શુદ્ધ અને યોગ્ય છે કે નહીં એટલું જ આપણે જોવાનું છે. જે જે વિષયોમા મેં શક્તિ ખીંચવી છે તે તે નિષ્ણોને હું ન જ મેલી શકું.

* ખ્રિસ્તી ગોરા નિશનરી, જેઓ આશ્રમમા અંગ્રેજી શીખવવા આવતા.

મારો મોક્ષ પણ તેમાં જ રહે સભવે. જો હું તેમ ન કરું તો આશ્રમ વાટે પણ હું કંઈ ન આપી શકું. તેવા જ કારણથી મને ડોકે માર્ગદર્શક કહ્યો હતો. તેના પુસ્તકનું નામ તેણે 'પાથ ફાઈન્ડર' અથવા 'જંગલ ઇન્ડર' રાખ્યા મારેનું પણ પોલાકની મૂચનાને તાબે થઈ તેણે જે નામ હાલ છે તે રાખ્યું.

“આશ્રમ સ્થાપીને પણ મેં માર્ગ ખતાવ્યો છે. તે રીતે જવું અને મુકામે પહોંચવું એ તમારું અને જેઓ જોડાયા છે તેમનું કામ છે. આમ કરતાં જો મારે વધારે છવી શાંતિ લેવાનું હશે તો મારા પરિપક્વ અનુભવે આશ્રમની રેખાઓ હું વધારે સારી આજેખી શકું એ નોખો સવાલ છે. પણ આ આખતમાં તમે ચર્ચા કરવામાં મને ખૂબ રોકી શકો છો.

“સરલાદેવી તો તે દહાડે એકલા જ જન્મવાનાં હતાં તેથી ત્યાં જ જન્મ્યાં. હમેશાં તો રસોડે જમતાં. હું તો માદો પડ્યા પછી અનાજ નથી ખાતો ત્યારે જ્યાં બેઠો હોઉં ત્યાં જ જમું છું. તેમાં મેં મારી સમ્પત્તિ શોધી છે. તેમાં મારી શિથિલતા પણ કહી શકાય. તમારી ફરિયાદ તો વાજખી જ છે.

“મારામાં જે સુસ્તપણું આગળ હતું તે ગયું નથી. મારા વિચારો વધારે દૃઢ થયા છે, વધારે સક્ષમતાને પામ્યા છે. હું જે ઝાંખું જેતો હતો તે હવે ચોખ્ખું જેઉં છું. મારી સહનશીલતા વધી છે. તેથી ખીજાઓને વિષેનો મારો આમહ ઓછો થયો છે.

“મારી બાહ્ય પ્રવૃત્તિથી હિન્દુસ્તાને અને આશ્રમે કમાણી કરી છે કે ગુમાન્યું છે એનો જવાબ આપવો અશક્ય જેવો સમજીું છું.

“જો મને રસ્તો મુઝે તો જરૂર આશ્રમમાં જ બેસી જાઉં. પણ તે વાત કેવળ મારા હાથમાં નથી. મારી સાથે વાતો કરી મને ખાંધી શકો તો ખાંધી લો એમ ઇચ્છું છું.

“મારું અસલ તેજ ગયું એ વાત તદ્દન સાચી છે. હું માદો પડ્યો તેથી અપંગ બન્યો. તમારી બધાંની જોડે ઊભી કામ કરવાની મારી શક્તિ ગઈ, ત્યારથી મારું તેજ ગયું છે એ હું પોતે જાણી શક્યો છું. મારા શરીરમાં જે વજ્રતા હતી તેને બદલે નાજીકાઈ આવી તેથી ઘણી બીજાને હું નભાવી રહ્યો છું. મને હવા ખાવાને જતો કોઈએ લાગેલો ખરો ? એ માણસ આજે હવા ખાતો ચર્ષ ગયો. મારી પાછળ જે ખર્ચ થયું છે તેનો વિચાર કરું છું ત્યાં વળી વધારે ગભરાઉં છું. ખીજા વર્ગમાં બેસતાં શરમાઉં છું. આવા પ્રસંગોથી મારો આત્મા ક્લેશ પામે છે, ને જરૂર નિસ્તેજ થાય છે. આનો ઉપાય જ નથી. મારો સુંદરમાં સુંદર કાળ ગયો. હવે તો મારા વિચારોમાંથી જે લેવાય તે જ લેવાનું રહ્યું. હું આદર્શ આચરણી હતો તે મટ્યો. આ

મારી દયામણી દશા છે. આમાં અતિશયોક્તિ નથી. ઉપરના ઉદ્દગારો ધણી વેળા પ્રસંગોપાત્ત કાઢ્યા છે.

“પણ આ બધાંમાં તમારે કે મારે નિરાશ થવા જેવું નથી. આપણે આપણી ખામીઓ જોઈ શકીએ અને જ્યાં બની શકે એવું હોય ત્યાં તેને દૂર કરીએ. મારાં પચાસ વરસોમાંથી તમને ઘણું શીખવાનું મળ્યું છે, તેને સંધરો. તેની ઉપર અણુતર કરો, શોભો ને મને શોભાવો. જ્યાં તમને અડચણો હોય તે મને બતાવો. તમારી મેળે દૂર કરી શકો તે દૂર કરો. ગભરાશો નહીં. આ કાગળમાં ક્યાંયે અનર્થ થયો હોય તો તે મનમાં ન રાખજો, પણ તુરત તેનો ખુલાસો કરાવી લેજો.

“તમને પરમ શાંત અને પ્રકુશિત જોવા ઇચ્છું છું. . . . એ પૈસાનો મને તાર ક્યો છે તેને હું ના લખું છું. તેને પૈસા ન જ અપાય.”

સ્વામી શ્રદ્ધાનંદના કાગળનો જવાબ :

“ભાઈ સાહેબ,

આપકા પત્ર મિલા. સરકારી નોકરોં કો, નોકરી છોડને કા તબી કહા જાયગા, જળ્ય ઉનકે લિયે ખાનેપીતે કી યોજના કીક બનાવી જાયગી. ઇસ ખારેમેં મુસલમાન ભાઈયોં કે સાથ મેં મસલત કર રહા હું. દેશત્યાગ કરનેકી સલાહ મેંને તો કિરીકો બી ન દી હૈ, ન મેં દે સકતા હું. કિતનેક મુસલમાન ભાઈયોંકા હિન્દુરત કરનેકા અવશ્ય અભિપ્રાય હૈ. ઉનકો હમ નહીં રોક સકતે હૈ. ઉનસે બી હિન્દુરતકા નતીજ નહીં આ સકતા હૈ એસા બતા રહા હું. યદિ સત્યાગ્રહ દષ્ટિસે હમ હિન્દુસ્તાનકા ત્યાગ કરેં તખ ઉસમેં સરકાર પર કુજ બી દયાવ પડનેકા ખ્યાલ નહીં આ સકતા. મેરી રાયમેં હિંદુઓકો હિન્દુસ્તાન છોડનેકા મોકા તો તખ આ સકતા હૈ, જળ્ય કોઈ હિંદુ રાજા હોગા ઔર પ્રજા ઉસકે સાથ મિલકર હિંદુ ધર્મકા પાલન હી આવશ્યક કર દેગી. યદિ સરકારકા અસહકાર કરનેમેં ઇસ સમય હમ અસમર્થ હોંગે તો ઇસકા અર્થ મેં એસા હી નિકાલૂંગા કિ મુસલમાનોંકી ધર્મવૃત્તિ ક્ષીણ હો ગઈ હૈ. હર કોઈ બી દેખ સકતા હૈ કિ ઇસ ખિલાફતકે પ્રશ્નમેં ઇસ્લામકો બગ ઘોખા પહોંચાનેકી ખાત હૈ. યદિ એસે સમય પર બી મુસલમાન જન-માલકી કુરખાની કરનેકે લિયે તૈયાર ન હોંગે, તખ તો ધાર્મિકતાકા લોપ હો ગયા એસા હી કહ સકતે હૈ. યદિ એસા ચુરા પરિણામ આ જાયગા તો મુઝે આશ્ચર્ય નહીં હોગા. ક્યોં કિ મેં સંસારમેં બ્રમણ કરતા હુઆ કલિકાળકી મહિમાકો દેખ રહા હું. ધર્મકી ભાવના હરેક જગહ બહુત હી મંદ હો ગઈ હૈ ઔર અનેક કામ જે ધર્મકે નામસે હોતે હૈ ઉસમેં બી તો અધર્મ દેખ

રહા હું. યદિ મૈને જો લિખા હૈ વહ સ્પષ્ટ નહીં હોગા તો આપ મુઝે ફિર બી પૂછેગે.

૧૩

“શુરુકુવકા કાર્ય અબ અચ્છી તરહસે ચલતા હોગા. મૈ અબ આર દિનસે ઇસ એકાંત સ્થાનમે આયા હું.”

સરલાદેવીને .

૧ “પોતે નિષ્કલ બ્રહ્મ છે એ જ્ઞાન લાધતાં જનકને આનંદ આનંદ થઈ જાય છે એ જોઈ અષ્ટાવકે ત્રીજા આધ્યાયમાં નીચેના શ્લોકોમાં તેને ચેતવ્યો :

*અવિનાશિનમાત્માનમેક વિજ્ઞાય તત્ત્વત ।

તવાત્મજ્ઞસ્ય ધીરસ્ય વથમર્યાજિને રતિ ॥૧॥

આત્માજ્ઞાનાદહો પ્રીતિ : વિષયમ્મગોચરે ।

શુસ્તેરજ્ઞાનલો જ્યોષો યસ્ય રજ્જતવિશ્વસે ॥૨॥

વિશ્વ સ્ફુરતિ યન્નેદ તરદગા ઝિવ સાગરે ।

સોઽહમસ્મીતિ વિજ્ઞાય વિ દીન ઝિવ ધાવસિ ॥૩॥

શ્રુત્વાઽપિ શુદ્ધચૈતન્યમાત્માનમતિસુન્દરમ્ ।

અપસ્યેઽપ્યન્તસસક્તો માલિન્યમધિગચ્છિતિ ॥૪॥

સર્વભૂતેષુ ચાત્માન સર્વભૂતાનિ ચાત્મનિ ।

મુનર્જાનત આશ્ચર્યમ્ મમત્વમનુવર્તતે ॥૫॥

આસ્થિત પરમાદૈત મોક્ષાર્યેઽપિ વ્યવસિત ।

આશ્ચર્ય વામવશગો વિવલ કેલિશિક્ષયા ॥૬॥

* અષ્ટાવક બોલ્યા :

૧. આત્માને તત્ત્વત* એક અને અવિનાશી જાણ્યા પછી, આત્મજ્ઞ અને ધીર એવા તારી અર્થોપાનમાં પ્રીતિ કેમ થાય છે ?

૨. જેમ છીપના અજ્ઞાનથી ચાંદીનો વિભ્રમ થતાં તેમાં લોભ જાપડે છે, તેમ અરે, આત્માના અજ્ઞાનથી વિષયોરૂપી ભ્રમાત્મક વસ્તુઓમાં પ્રીતિ થાય છે.

૩. જ્યાં આ વિશ્વ, સાગરમાં તરંગની જેમ સ્ફુરે છે, તે હું જ છું એમ જાણીને (પણ) હું હીનની ભાંક કેમ હોઉં છે ?

૪. આત્મા શુદ્ધ ચૈતન્યરૂપ અને અતિ સુંદર છે એમ સાક્ષ્યથી છતાં જે વિષય-ન્દ્રિયને વિષે અત્યંત આસક્ત રહે છે, તે મહિનતાને પામે છે.

૫. આત્માને સર્વ ભૂતોમાં અને સર્વ ભૂતોને આત્મામાં જાણનારો મુનિ પણ, મમત્વ પાછળ પડે છે એ આશ્ચર્ય છે.

૬. પરમ અદ્વૈતમાં સ્થિત થયેલો અને મોક્ષને માટે પણ પ્રયાસ કરનારો (માણસ) પણ ભોગના અભ્યાસને લઈને કામવશ થઈ બ્યાકુળ થાય છે, એ આશ્ચર્ય છે.

અદ્ભુત જ્ઞાનદુર્મિનમવધાર્યાતિદુર્બલ ।
 આશ્ચર્યં, જ્ઞાનમાત્રાદ્દશેત્કાલમન્તમનુશ્ચિત ॥ ૭ ॥
 અિહામુત્ર વિરક્તસ્ય નિત્યાનિત્યવિવેકિન ।
 આશ્ચર્યં મોક્ષાનામસ્ય માક્ષાદેવ વિભીષિકા ॥ ૮ ॥
 ધીરસ્તુ મોજ્યમાનોઽપિ પીઢ્યમાનોપિ પર્વદા ।
 આત્માન કેવલ પશ્યન્ ન તુષ્યતિ ન કુપ્યતિ ॥ ૯ ॥
 ચેષ્ટમાન શરીર સ્વ પશ્યત્યન્યશરીરવત્ ।
 સસ્તવે ચાપિ નિન્દાયા વય ક્ષુમ્બન્મહાશય ॥ ૧૦ ॥
 માયામાત્રમિદ વિશ્વ પશ્યન્ વિગતકૌતુક ।
 અપિ સન્નિહિતે મૃત્યૌ કયમ્ વસ્યતિ ધીરધી ॥ ૧૧ ॥
 નિસ્પૃહ માનસ યસ્ય નૈરાશ્યેઽપિ મદાત્મન ।
 તસ્યાત્મજ્ઞાનતૃપ્તસ્ય તુલ્ના કેન જાયતે ॥ ૧૨ ॥
 સ્વભાવાદેવ જાનાતિ દૃશ્યમેતન્ન કિઞ્ચિન્ન ।
 બિદ ગ્રાહ્યમિદ ત્યાજ્ય સ કિં પશ્યતિ ધીરધી ॥ ૧૩ ॥
 અન્તસ્પૃક્તકપાયસ્ય નિર્દ્રંદ્રસ્ય નિરાશિપ ।
 યદૃચ્છયાઽઙગતો મોગો ન દુઃસાય ન તુષ્ટયે ॥ ૧૪ ॥

૭ જ્ઞાનેના જ્ઞાનશત્રુને જાણતો છતાં અતિ દુર્બળ અને અતકાળની નજીક પહેચેલો (માણસ) વિષયભોગની આકાંક્ષા કરે છે, એ આશ્ચર્ય છે

૮. આ લોક તથા પરલોક પ્રત્યે વિરક્ત, નિત્ય અનિત્યનો વિવેક કરનારો અને મોક્ષની ઇચ્છાવાળો, એવા (મનુષ્ય)ને મોક્ષનો જ ભય (રહે) છે, એ આશ્ચર્ય છે.

૯ જોગ જોગવતો છતાં અને પિડાતો હોવા છતાં ધીર મનુષ્ય સર્વદા કેવળ આત્માને જોતો હોઈ, પ્રસન્ન થતો નથી, તેમ કોપ પણ કરતો નથી.

૧૦ પોતાના પ્રવૃત્તિમય શરીરને જે ખીનના શરીર જેવું જુએ છે તે મહાશય સ્તુતિથી અથવા નિદાથી કેમ જોશ પામે ?

૧૧. આ વિશ્વને માત્ર માયારૂપે જે જુએ છે, જેનામા કુલહલ રહ્યું નથી તે ધીર બુદ્ધિવાળો મનુષ્ય, મૃત્યુ નજીક હોવા છતાં કેમ ત્રાસ પામે ?

૧૨ જે મહાત્માનુ મન નિરાશામા પણ નિસ્પૃહ (રહે) છે તેવા આત્મજ્ઞાન તૃપ્તની તુલના કોની સાથે થઈ શકે ?

૧૩ આ દૃશ્ય (વિશ્વ) મૂળે જ કાંઈ નથી એમ જાણનાર ધીર બુદ્ધિવાળો (માણસ) શું એમ જુએ છે કે આ ગ્રાહ્ય છે અને આ ત્યાગ્ય છે ?

૧૪ કપાયનો જેણે અતરથી ત્યાગ કર્યો છે, જે નિર્દ્રંદ્ર છે અને જે આરાધી રહ્યો છે, તેને સહજ પ્રાપ્ત થતો જોગ દુઃખકર નથી તેમ સુખકર પણ નથી.

“આવે પડકાર મળતાં જનક પોતાની એ જ આનન્દમગ્ન વૃત્તિ કાયમ રાખીને ચોથા અધ્યાયમાં જવાબ આપે છે. ૪

*હન્તાત્મજ્ઞાનસ્ય ધીરસ્ય લેલતો મોગલીલયા ।

ન હિ સસારવાહિકર્મુદ્ધં સદૃ સમાનતા ॥ ૧ ॥

યત્પદ પ્રેક્ષવો દીના શક્યાયા સર્વદેવતા ।

અહો તત્ર સ્થિતો યોગી ન હર્ષમુપગચ્છતિ ॥ ૨ ॥

તઙ્ગસ્ય પુણ્યપાપાભ્યા સ્પર્શો હ્યન્તર્ન જાયતે ।

નહ્યાવાશસ્ય ધૂમેન દૃશ્યમાનાઽપિ સદ્યતિ ॥ ૩ ॥

આત્મવેદ જગત્સર્વ જ્ઞાત યેન મહાત્મના ।

યદૃચ્છયા વર્તમાન ત નિપેદ્ય ક્ષમેત વ ॥ ૪ ॥

આવ્રહ્મસ્તંમ્વપયંતે ભૂતગ્રામે ચતુર્વિધે ।

વિજ્ઞસ્યંવ હિ સામર્થ્યમિચ્છાનિચ્છાવિસર્જને ॥ ૫ ॥

આત્માનમદ્વય કશ્ચિજ્જાનાતિ જગદીશ્વરમ્ ।

યદ્વેતિ તત્સ કુસ્તે ન ભય તસ્ય કુત્રચિત્ ॥ ૬ ॥

“તમે જોશો કે ચોથા અધ્યાયમાંના શ્લોકો કેઈક જોખમકારક છે, નાબુક હોજરીને તે ભારે પડે એવો ખોરાક છે બધા અધ્યાયો સરખા વિસ્તારવાળા નથી દાખલા તરીકે ત્રીજા અધ્યાયમાં ચૌદ શ્લોક છે, જ્યારે ચોથા અધ્યાયમાં માત્ર છ જ છે.”

* ૧. અરે, ભોગલીલાથી કીડા કરતા અને આત્મજ્ઞાની એવા ધીર (મનુષ્ય)ની સાથે સંસારનો ભાર વહન કરતા મૂઠંગી સરખામણી જ ન હોય.

૨. જે પદની ઇચ્છા કરતા ઇન્દ્રિય સર્વ દેવો લાચાર બની બચે છે, તે પદે સ્થિર થયેલો યોગી હર્ષ ખામનો નથી.

૩. એ બાળનારને અતરમાં પુણ્ય અને પાપનો સ્પર્શ થતો નથી, (જેમ) એ પ્રમાણે દેખાતું હોવા છતાં આકાશને ધુમાડાનો સગ નથી હોતો (તેમ).

૪. આ સર્વ જગત આત્મરૂપ જ છે એમ જોણે બણ્યું છે એવા મહાત્માને સદૃશ ક્રિયાઓ કરતા અટકાવવા કોણ શક્તિમાન છે ?

૫. બ્રહ્માથી માંડીને તુણ પર્વન્તની ચાર પ્રકારની ભૂતસૃષ્ટિમાં માત્ર જ્ઞાનીમાં જ ઇચ્છા અને અનિચ્છાને રોકવાનું સામર્થ્ય છે.

૬. કેઈક જ આત્માને અને જગદીશ્વરને એકેત્વરૂપે બોલે છે. તે જ બોલે છે તે જ આચરે છે. તેને કશીયી પણ ભય નથી.

કરાંચીના શ્રી જમશેદ મહેતાએ કાગળ લખી અસહકાર વિષે કેટલીક શંકાઓ ઉઠાવેલી. તેમને જવાબ;

૧૯-૫-૨૦

“તમે કાગળ લાલે લખ્યો. તમને અથવા તમારા ભાવોને હું ન સમજી શકું એવું નહીં બને. તેમ જ અસહકારના વિચારથી વિરુદ્ધ હોય એ મુસવમાનોનો મિત્ર નથી એમ કહી નહીં શકાય. મિત્રભાવમા પણ મતભેદ હોઈ શકે છે.

“હવે તમારા સવાલોનો જવાબ આપું:

“૧. અસહકારની અસર સરકારની વિરોધી જરૂર થશે, પણ અસહકાર એ સર્વોપે નથી દેખાયો, એટલે સરકારના શુનાનો સવાલ બહી શકતો નથી. એમ છતાં સરકારે જેટલું કરવું જોઈએ તેટલું નથી દેખું. જે ઇચ્છાની સરકાર ન્યાય ન મેળવે તો હિંદુસ્તાનની સરકાર ગણનામું આપી શકે છે. હિંદુસ્તાનની સરકાર આવે સમયે માત્ર ‘પ્રોટેસ્ટ’ કરી સતુષ્ટ નથી રહી શકતી. એ તેમની સ્ત્રી છે, અને તેથી એ સરકારનો સહકાર બંધ કરી પ્રજા પોતાનો અણગમો દર્શાવી શકે છે.

“૨. આપણે કોઈને જ્ઞાનપૂર્વક દુઃખ નથી આપી શકતા, પણ આપણા અનિવાર્ય કાર્યથી કોઈને દુઃખ થાય તેને સારું આપણે જવાબદાર નથી. સરકારની નોકરીનું રાજીનામું આપવાનો મને સદાય હક છે. તે રાજીનામું આપતાં સરકારને દુઃખ થાય તેમાં હું હિંસા નથી કરતો મારા પિતાના ઘરમાં હું રહું, તેની હું કેટલીક સેવા પણ કરતો હોઉં, પણ પિતાને હું અન્યાય કરતો જોઉં તે વખતે તેના ઘરનો ત્યાગ કરી સહકાર બંધ કરું તેથી તે અશય દુઃખી થશે, છતાં મારે એ ઘરનો ત્યાગ કરવો એ જ મારી ફરજ હોઈ શકે એ દુઃખ મારા પિતા પોતાને હાથે વહોરી લે છે. જે આ પ્રમાણે આપણે વર્તન ન રાખીએ તો જગતમાં જીલમગાર-માત્રને જીલમ કરવાનો રક્ષો મળે

“૩ તેથી તમે જોશો કે ખુનામરખી કર્પાવિતા અસહકાર ચલાવી શકાય તો અશય ચલાવવાનો આપણને અધિકાર છે, એટલું જ નહીં પણ તેમ કરવાની આપણી ફરજ છે

“૪ શૈક્ષણિકની લાપચુથી હું નથી ચમકી ગયો, કેમ કે મને લાગે છે કે તેનો અર્થ હું સમજી શકું છું જે લાવથી હું અસહકારને જોઉં છું તે જ લાવથી બધા મુસવમાનો નથી જોતા એ હું કબૂલ કરું છું, પણ તેઓની સાથે સ્પષ્ટ સમજૂતી છે કે અસહકારની સાથે ખુનામરખી ન જ હોઈ શકે. અને જોકે મુસવમાન લાઈઓ વેરલાવે અસહકાર પ્રદર્શ કરે તે છતાં પણ

તે વડે આપણે યુગ પરિણામ ઉપજતી સજીએ છીએ અને ખુનામરડીમાંથી ગામી નર્મ સજીએ છીએ. અપાં સારાં કાર્યો ગમે તે ભાવે થાય તોપણ થોક-ધણું ફળ આપે જ છે. જે માણસ ખીકથી કે લગ્નથી સ્વયં કે સંયમનું પાલન કરે છે તે માણસ પણ તેનો સ્વયં લાભ ઉઠાવી લે છે એ સ્વકાયનો મદિમા છે.”

મિ. એન્ડ્રીના ખિલાફત વિષે અનેક કાગળો આવેલા તેનો, લાંબો ન્યાય આપનાં શ્રુતિએ લખ્યું :

૨૦-૬-૨૦

૬ “ખિલાફતના અને ખીન પ્રશ્નો ઉપર

તમે તમારું હૃદય દાલવતા કાગળો મને લખી રહ્યા છો, ન્યારે હું તમને ન્યાય નથી લખી શક્યો. તેનું દારણ એ છે કે હમણાં હમણાં મને કામની ભારે ખેંચ રહે છે. છતાં તમે એ તો જાણો છો જ કે તમારું સ્મરણ મને હંમેશાં રહેતું જ હોય છે. આધ્યાત્મિક મંથનોથી તમને શું થાય છે તે હું જાણું છું. હું આશા રાખું છું કે તમારી તબિયત સારી રહેતી હશે. કલકત્તાથી પાછા આવ્યા પછી તબિયત બહુ કચળેલી એમ તમે મને લખ્યું હતું.

“હું ઇચ્છું કે તુર્કસ્તાનના પ્રશ્ન વિષે મારી જે સ્થિતિ છે તેની તમે ચિંતા ન કરો. એટલે કે હું કશું આંધળું નહીં કરું એટલો મારી ઉપર વિશ્વાસ રાખો. તુર્કસ્તાનના પ્રશ્ન ઉપર હું એવો જરાયે બંધાઈ ગયો નથી કે એમાં સ્થિતિ અનીતિમય છે એવી સાબિતી મળે છતાં હું પાછો ન ફરી શકું. મારી દશા કોહાડી એ રીતે છે કે ‘લોઈડ ન્યોન્’ ઉપર મને જરાયે વિશ્વાસ રહ્યો નથી. એક યા ખીન કારણે જેમ અરબસ્તાનના કેસ વિષે હું અવિશ્વાસ ધરાવું છું તેમ જ આર્મીનિયાના કેસ વિષે પણ હું અવિશ્વાસ ધરાવું છું. અત્યારની બ્રિટિશ રાજનીતિ વિરુદ્ધ મારો મત એવો બંધાઈ ગયો છે કે આર્મીનિયા, અરબસ્તાન, મેસોપોટેમિયા, પેલેસ્ટાઈન અને સીરિયાની બાબતમાં કેઈ કુટિલ રાજ્યકારણીનો મેલો હાથ હોવાની મને ખૂ આવે છે. એટલે અત્યારે મારી સ્થિતિ એ છે કે મારો આ બંધાઈ ગયેલો મત ફેરવી શકાય તો હું ‘મરી વાલ છેડી દઉં’ અને રોમાંથી ‘વાળો ફરું’. આર્મીનિયા, મેસોપોટેમિયા, પેલેસ્ટાઈન અને સીરિયા ઉપર તુર્કસ્તાનનું ઉપરીપણું અમુક સલામતીઓ સાથે રહે એમ હું કહું છું. તમે કહેશો કે સલામતીઓની શી કિંમત? એમાં હું તમારી સાથે સંમત થતો નથી. મિત્રરાજ્યોના મનમાં મેલ હોય અને તેઓ જ એકબીજાની ઈર્ષા કરતાં હોય તો તેની કશી કિંમત નથી. પણ જે

તેમનાં દિલ ચોખ્ખાં હોય તો જરૂર સલામતીઓ અસરકારક કરી શકાય. બ્રિટન ટ્રાન્સવાલ ઉપર ઉપરીપણું રાખે છે, પરંતુ પોતાના આંતરિક વ્યવહારમાં ટ્રાન્સવાલને કંઈ દબાવ નહીં નથી. જો આમીનિયાને પણ, એને ત્યાં તુર્કસ્તાનનો રેસિડેન્ટ હોવા છતાં પૂર્ણ આંતરિક સ્વાતંત્ર્ય મળતું હોય તો એણે શા માટે ફરિયાદ કરવી જોઈએ? જો બ્રિટન તુર્કસ્તાનનું બહુ ચાહતું હોય તો અધુરે સંતોષકારક રીતે ગોઠવી શકાય. તુર્કસ્તાન જો મિત્રરાજ્યો સાથે બળેલું હોત તો એની પાસેથી એ (બ્રિટન) આમીનિયા, અરબસ્તાન અને મેસેપોટેમિયા છીનવી લઈ શકત? તો તો બ્રિટને મૈત્રીની રાહ દેખાણુ લાવીને, નહીં કે વિજેતાના દોરદમામથી, તુર્કસ્તાનમાં સુધારા કરાવ્યા હોત. બ્રિટિશ પ્રધાનમંડળની ઉદ્દતાઈ અને દંભ અને એટલી જ ઉદ્દતાઈ અને દંભથી ભરેલી વાઈસરોયની યાદી ખરેખર અસહ્ય છે.

“તમને મહમદઅલીની અરજી પેલી સંધિના જોટલી જ અસ્વચ્છ લાગે છે. એમાં સંધિને વખોડી કાઢી છે તેની સામેના તમારા વિરોધમાં હું સંમત થતો નથી. હું ધારું છું કે લગભગ આખું હિંદુસ્તાન મહમદઅલીની સાથે છે. તમે જો એમ કહો કે સંધિને વખોડી કાઢવાનું જીલ્લિયુક્ત નથી તથા તેની પાછળ જ્ઞાન નથી, પણ બ્રિટન પ્રત્યેના અત્યંત અવિશ્વાસને કારણે છે, તો હું તમારી સાથે એમાં સંમત થાઉં. છતાં સંધિ વખોડી કાઢવામાં આવે છે એ હકીકત તો રહે જ છે. સામાન્ય રીતે હું જાપાં વાંચતો નથી, પણ ‘લીડર’માંની કાપડી મોકલું છું તે જોશો. મહમદઅલી જરૂર માને છે કે સંધિને વખોડી કાઢવામાં આવે દેશ એને પડખે છે. તુર્કસ્તાનના ઉપરીપણાને એનો દાવો પણ અસ્વચ્છ નથી, કારણ પોતાની માગણીની સમ્યક્તામાં એને પૂરો વિશ્વાસ છે. એણે કોઈ પણ જાતનો વચનભંગ કર્યો નથી. કારણ એનો દાવો તો આજે એણે કર્યો છે તે કરતાં ઘણો વધારે હતો. જ્યારે સંધિ તો નિંઘ છે, મંદિર અને માણસ પ્રત્યે દ્રોહ છે. ખીજી વસ્તુ યાદ રાખવાની છે કે મિત્રરાજ્યો, એટલે ચોખ્ખેચોખ્ખું કહીએ તો ઇંગ્લંડ, પોતાના પાશવી બળ ઉપર મુસ્તાક ગંડીને વાતો કરે છે. બિચારા મહમદઅલી તો, એ ચોતે જ કહે છે તેમ, એક નબળી પ્રજાના પ્રતિનિધિ છે અને એવા રાજ્યની વડીલાત કરી રહ્યા છે જેને સારી પેઠે નીચે પાડવામાં અને અપમાનિત કરવામાં આવ્યું છે. એના લખાણમાં કાંઈ અતિશયોક્તિ હોય તો હું તો એ દરગુજર કરું. પણ સામેથી પાશવી બળનું જે બેશરમ પ્રદર્શન કરવામાં આવે છે તે સાંખી લેવા હું રજા પણ તૈયાર નથી. અમિશ્રિત કટ્ટસહન અથવા આપભોજનાં સાધનો ઉપર મારી જે શ્રદ્ધા છે તે હિંદુસ્તાનમાં હું પ્રગટાવી શકું તો આ શુભાનીને એક”

ક્ષત્રીમાં ઉતારી હું ભોંયભેગી કરી નાખું અને યુરોપના દારૂગોળાના બંડારોને નકામા કરી મેલું.

“આ સંધિની શરતોથી હું કૂંજી જાઉંલો તો હતો જ, તેમાં વળી હંટર કમિટીનો રિપોર્ટ આવ્યો એટલે બ્રિટિશ પ્રધાનમંડળ અને વાઈસરોયની કાઉન્સિલ પ્રયત્નો મારે જે કાંઈ વિશ્વાસ હતો તે બધો ઊડી ગયો છે. આ પ્રકરણમાં મિ. મોન્ટેગ્યુએ પણ સારો ભાગ ભજવ્યો નથી. એમણે ઈશ્વર અને શયતાન બંનેને સાથે ભજવાનો પ્રયત્ન કર્યો અને બાવાનાં બેઠિ બગાડ્યાં. આ આધાતમાંથી બ્રિટિશ રાજમંથાગણુ બચવા પામે તો તેના અંતરમાં રહેલી કાંઈક જીવનશક્તિને લીધે એ જગી જશે. બાકી જેમના હાથમાં રાજ્યની લગામ છે તેમણે તો અંધારણુને ધૂળ મેળવવામાં કરી કચ્ચાશ રાખી નથી. મહાદેવ હમણાં જ મને યાદ આપે છે કે તમારા જે કાગળનો હું જવાબ આપી રહ્યો છું એ કાગળ તો તમે તાર કરીને રદ કર્યો છે. પરંતુ તેથી પરિસ્થિતિમાં ફરક પડતો નથી. હું ઇચ્છું છું કે મારી જેમ બ્રિટિશ તંત્રના બેવડા ગુનાની ગંભીરતા તમે સ્વીકારો અથવા તો મારી જૂઝ થી હોય તો તે મને જતાવીને મારી પામે તે સુધરાવો.

“શાંતિવ્યવસ્થા વિષેના મારા વિચારોથી તમારે ગમગવાની જરૂર નથી. મારા વિચારો નીતિ ઉપર બંધાયેલા હોઈ, તેથી તમને ચિંતા થવી જોઈએ નહીં. મારા દષ્ટિબિંદુની બાબતમાં તમારી સમજદૈર ચર્ષ છે. કોઈ પણ માણસ સાથે તેની પ્રત્યેના અણગમાને કારણે ન જમવું એ પાપ છે. પણ આત્મસંયમને કારણે કોઈની સાથે ન જમવું એમાં ગુણ રહેલો છે. તમને એ ખબર છે કે હિંદુસ્તાનમાં કેટલીયે માતાઓ કુટુંબના સામાન્ય રસોડાનો ખોરાક નહી લેવાનો સંયમ પાળે છે. હું ધારું છું નરોત્તમ શેઠનાં મા કુટુંબને સામાન્ય રમોડે જમતાં નથી. મને લાગે છે કે એમનો આત્મસંયમ બિનજરૂરી છે. છતાં સંભવિત છે કે તેમાં કાંઈ ગુણ હોય તેમાં પાપ તો નથી જ. તે જ પ્રમાણે પત્નીની પસંદગીનું ક્ષેત્ર મર્યાપ્તિ કરવામાં ગુણ રહેલો છે, જેમ અનેકને બદલે એક સ્ત્રીની મર્યાદા રાખવામાં ગુણ છે તેમ. ભોગ ભોગવવા મર્યાદા બાંધવાની આવશ્યકતા તથા તેમાં રહેલા ગુણ તમે અવશ્ય સ્વીકારશો. પાપ ત્યારે આવે છે જ્યારે હું મારા સેનાના ક્ષેત્રની, ત્યાગના ક્ષેત્રની મર્યાદા બાંધી દઉં. મને ઘણી વાર ચર્ચ આવે છે કે હિંદુ ધર્મ, બલે અત્યારે બ્યવહારમાં તે અધમતાને પામ્યો હોય, છતાં તેનાં ખર્ગ રહસ્યોની પૂર્ણ બચ્ચતા તમારા સમજવામાં હજી બરાબર નથી આવી.

“મારી તબિયત ઠીક કહેવાય. પણ હજી મારે શાંતિ, આરામ અને એકાંતની જરૂર છે. મેં હમણાં જ સાંભળ્યું કે હિંદુસ્તાન સાથેની સુલેહની

શરતો આખી ફરી વિચારવાની છે. એમ થાય તો થોડા દિવસ ક્યાંક સરકી જઈ શાંતિ ભોગવવાની હું આશા રાખું.

“સર જ્યોર્જ બાર્નેસે મને બ્રિટિશ ગિયાના જવાનું આમંત્રણ આપ્યું છે. મેં એમને લખ્યું છે કે ખિલાફત આંદોલન ચાલે છે ત્યાં સુધી હું કશું બહાર જઈ શકું નહીં. તમે જવાના છે?”

“ધમ્પીરિયલ સિટિઝનશિપ એસોસિયેશન ઉપરનો પૂર્વ આદેશ વિશેનો તમારો કાગળ વાંચ્યો. ચોખ્ખું દેખાય છે કે તમે ભારે કામની વચ્ચે એ જાણેલા છે. તેઓએ એની વિરુદ્ધ ટીકા કરી છે. હું મૌન રહ્યો, પણ તેમની ટીકા સાથે મનમાં સહાનુભૂતિ બતાવ્યા વિના રહી શક્યો નહીં. તમારો કાગળ ઘસડી કાઢ્યો હતો. તેમાં માહિતી બહુ જ થોડી હતી. દક્ષિણ આફ્રિકાની આબતમાં તમારો રિપોર્ટ હજી મોકલ્યો નથી, એની પણ તેઓ ફરિયાદ કરતા હતા. મને લાગે છે કે તેમના નામેલા એજન્ટ તરીકે તમે ત્યાં ગયા હતા. એટલે તેમને પૂરો રિપોર્ટ આપવાની તમારી ફરજ હતી. વિનયની આતર પણ સૌથી પ્રથમ તમારે તેમને લખવું જોઈતું હતું. હું ધન્યું છું કે આ બૂલ હજી પણ તમે શક્ય તેટલી સુધારી લો.”

આજે વાઈસરોયને નીચે પ્રમાણે પત્ર લખ્યો :

જ “આપના કેટલાક વિશ્વાસને પાત્ર અનેક વ્યક્તિ તરીકે તેમ જ બ્રિટિશ સામ્રાજ્યના એક અનન્ય શુભેચ્છક તરીકે આપની અને આપની મારફત નામદાર ગઠેનશાહના પ્રધાનમંડળની સમક્ષ ખિલાફતના સવાલની જોડેનો મારો સંબંધ તેમ જ તેને વિશે મારી વર્તણૂક બાબત ખુલાસો કરવો એ હું મારો ધર્મ સમજું છું.

“લગાઈના છેડ આરભથી જ્યારે લંડનમાં હું ઇન્ડિયન એમ્બુલેન્સ ટુકડી જોખી કરવામાં ગૂંથાયો હતો ત્યારથી જ ખિલાફતના સવાલમાં હું રસ લેતો થયો હતો. અને જ્યારે વુડ્રોવિલે જર્મનીની બાજુ લેવાનું નક્કી કર્યું ત્યારે લંડનમાંની નાની સરખી મુસલમાન કોમ કેવી ભેયેન થઈ બેઠી હતી તે મેં જોયું હતું. ૧૯૧૫ના બન્યુઆરીમાં હિંદુસ્તાન આવ્યા પછી પણ જે જે મુસલમાનોના પ્રસંગમાં હું આવ્યો તેમને એ જ ચિંતા અને આતુરતાથી ઘેરાયેલા મેં જોયા. ફખી સંધિઓની વાત જ્યારે ફૂટી ત્યારે તેમની એ ચિંતા ઘણી જ વધી. બ્રિટનના ઇરાદાઓ પ્રત્યે તેમના અણવિશ્વાસનો પાર રહ્યો નહીં અને તેઓ હતાશ થઈ ગયા. તે વખતે પણ મેં મારા મુસલમાન લાઈબ્રેરોને

નિરાશ ન થાતી અને તેમની ખીટ તેમ જ તેમની ઉમેદોને વ્યવસ્થિત રૂપમાં જાહેર કરવાની સલાહ આપી. અને સૌ કોઈ કબૂલ કરશે કે છેલ્લાં પાંચ વરસ સુધી સમસ્ત હિંદી મુસલમાનો વખાણવાળેા સંઘમથી વર્ત્યા છે અને તેમના આગેવાનો કોમના તોફાની વર્ગો ઉપર સંપૂર્ણ કાબૂ જાળવી શક્યા છે.

“ સુલેહના કોલકરારથી અને આપ નામદારે એ કરારોના કરેલા બચાવથી હિંદી મુસલમાનોના મનને જે ધક્કો લાગ્યો છે તેમાંથી ટટાર થવું તેમને કઠણ થઈ પડશે. આ કોલકરાર પ્રધાનોનાં વચનોનો ચોખ્ખો ભંગ કરનારા અને મુસલમાન લાગણીને સાફ તરછોડનારા છે. મને લાગે છે કે મારા મુસલમાન દેશબંધુઓની જોડે પૂરેપૂરા ભાઈચારાના નાતાથી રહેવા ઇચ્છનાર હિંદુ તરીકે તેમના સંકટને સમયે જે હું તેમની પડખે ન બોલે રહું તો મેં હિંદમાતાની રૂખ લજ્જી કહેવાય. મારી નમ્ર સમજણ મુજબ તેમનો પક્ષ સાચો છે. તેઓ કહે છે કે જો તેમની લાગણીને માન આપવું હોય તો તુર્કીને સજ કરવાની વાત જતી કરવી જોઈએ. મુસલમાન સિપાહીઓ કંઈ પોતાના જ ખલીફાને સજ કરાવવા અગર તેનો મુવક છીનવી લેવાવવાની ખાતર નથી લડ્યા. મુસલમાનોનું આ ધોરણ છેલ્લાં પાંચે વરસમાં એકસરખું રહ્યું છે.

“ જે સામ્રાજ્યને વફાદાર રહેવાને હું બંધાયેલો છું તે જ સામ્રાજ્ય પ્રત્યેનો મારો ધર્મ મને અત્યારે મુસલમાન લાગણીને થયેલા નિર્દય આઘાતનો પ્રતિકાર કરવાની ફરજ પાડે છે. મારા ધારવા પ્રમાણે હિંદુમુસલમાન બન્નેના અંતરમાંથી ખ્રિષ્ટિય ન્યાય અને ખ્રિષ્ટિય ઇન્જિલ પ્રત્યેનો વિશ્વાસ ઊડી ગયો છે. હાંટર કમિટીનો બહુમતીનો રિપોર્ટ, તે ઉપરનો આપ નામદારનો ખરીતો અને મિ. મોન્ટેગ્યુએ તેનો આપેલો જવાબ — આ બંધાએ એ અણવિશ્વાસમાં માત્ર વધારો કર્યો છે.

“ આવી સ્થિતિ વચ્ચે મારા જેવાને માટે એક જ રસ્તો ખુલ્લો રહે છે. તે એ કે કાં તો નિરાશ થઈને ખ્રિષ્ટિય રાજ્યની જોડેનો સંબંધ તોડી નાખવો, અને નહીં તો જો હાલનાં બંધાં રાજ્યબંધારણ કરતાં ખ્રિષ્ટિય રાજ્યબંધારણની શ્રેષ્ઠતા વિષે મને હજુએ શ્રદ્ધા હોય તો એવો કોઈ માર્ગ મદલ કરવો કે જેથી થયેલા અન્યાયનું પરિમાર્જન થાય અને ઊડી ગયેલો વિશ્વાસ પાછો આવે. ખ્રિષ્ટિય રાજ્યબંધારણની શ્રેષ્ઠતા વિષેની મારી શ્રદ્ધા હજુએ મેં નથી ગુમાવી; અને જ્યોતે દુઃખ સહન કરવાની પૂરતી શક્તિ મળ જતાવી શકશે તો

હજુયે કોઈ ને કોઈ રીતે પણ ન્યામતું પલ્લું નીચું નમશે એ આશાને હું છોડી શકતો નથી. અલગત, બ્રિટિશ રાજ્યબંધારણ વિષેની મારી કલ્પના એવી છે કે માથું ઊંચું રાખનારને જ એ મદદ કરે છે. નબળાંતું એ રક્ષણ કરી શકે છે એમ હું નથી માનતો. માત્ર જોરાવર જ એના આશરા હેઠળ ફેલેકાલે છે; દુબળાં રખડી મરે છે.

“આમ બ્રિટિશ રાજ્યબંધારણને વિષે મને શ્રદ્ધા છે એ જ કારણથી મુલેહના કોલકરારોમાં બ્રિટિશ પ્રધાનેનાં વચનો અને મુસલમાન લાગણી ધ્યાનમાં લેવાઈને ઘટતા ફેરફાર ન થાય તો મારા મુસલમાન ભાઈઓને આપની સરકાર જોડેનો સહકાર બંધ કરવાની અને હિંદુઓને તેમાં લગવાની મેં સલાહ આપી છે.

“જે મહા અન્યાય બ્રિટિશ પ્રધાનેને હાથે મુખ્યત્વે કરીને થયો, અગર જે કરવામાં ઓછામાં ઓછું બ્રિટિશ પ્રધાનો ભાગીદાર બન્યા, તેને વિષે પોતાનો જોરભર્યો વિરોધ દર્શાવવાને ત્રણ માર્ગ મુસલમાનો સામે ખુલ્લા હતા :

“૧. ખુનામરકી ચલાવવી.

“૨. આખી કોમે એકીવારે હિજરત અથવા દેશનો ત્યાગ કરવો.

“૩. સરકારની જોડેનો સહકાર બંધ કરી અન્યાયની ભાગીદારીમાંથી નીકળી જવું.”

“આપની જાણમાં હશે જ કે એક વખત એવો પણ પણ હતો કે જ્યારે મુસલમાનોમાંનો સૌથી સાહસિકમાં સાહસિક — અવિચારી તો ખરો જ — વર્ગ ખુનામરકીની તરફેણમાં હતો. તેમ હિજરતની ધૂમ પણ હજુ છેક નથી સમી. હું કહીશ કે અસાધારણ ધીરજપૂર્વક દલીલો કરી કરીને આ ખુનામરકીની દિમાખત કરનારા વર્ગને તેમના વિચારોમાંથી પાછા વાળ્યાનો હું દાવો કરી શકું. હું કબૂલ કરું છું કે માત્ર વ્યવહારની દૃષ્ટિએ જ હું આમ કરાવી શક્યો છું; સિદ્ધાન્તની દૃષ્ટિએ હું તેમની પાસે ખુનામરકીને અગ્રાજ નથી મનાવી શક્યો, તેમ કરવાનો મેં પ્રયત્ન પણ નથી કર્યો. પરિણામે હાલ દુરતને માટે ખુનામરકીના વિચારો છોડી દેવાયા છે. હિજરતની દિમાખત પણ તદ્દન ન અટકી હોય તોપણ મોળી તો જરૂર પડી ગઈ છે. હું માનું છું કે જેમાં મોટા પ્રમાણમાં આપભોગની જરૂર પડે છે અને પ્રભુ મોટા પ્રમાણમાં અમલમાં મૂકી શકે તો જે વડે કાર્યસિદ્ધિ થવાની પ્રગતને ખાતરી લાગે એવો કોઈ સ્વાતંત્ર્યનભર્યો કાર્યક્રમ પ્રગતી સમક્ષ મૂકવામાં ન આવ્યો હોત તો

સરકાર તરફનું આ હેતુ તોટું દબાણ કે સખતાઈ પણ ખુનામરકીને ફાટી નીકળતી અટકાની શક્ત નહીં. અસહકાર એ એક જ આવો ખાનદાનીઓ, સ્વાવલંબનઓ ને કાયદેસર કાર્યક્રમ હતો. કારણ જે રાજ્યકર્તા પોતાનો રાજ્યધર્મ મૂકી કુરાન્ય ચલાવે તેને મદદ આપવાની ના પાડવી એ પ્રજાનો સ્નાતન કાળથી સ્વીકારાયેલો હક છે.

“આની સાથે સાથે જ હું એ પણ કબૂલ કરી લેવા છઠ્ઠું હું કે આજે પ્રજાની મોટી સંખ્યાને હાથે અસહકાર અમલમાં મુકાય તેમાં ગંભીર જોખમો તો રહેલાં છે જ. પણ આજે આ દેશના મુસલમાનોની સામે જે ગંભીર સ્વાલ જીમો થયેલો છે તે બિનજોખમી ઇલાજોથી સુધરી શકે એવી આશા ઓછી છે. આજ થોડું ધણુજે જોખમ ખેડવા તૈયાર ન થવું એ ધણુ જ મોટા જોખમને નોતરવા જેવું અથવા કદાચ સુલેહશાન્તિનો સંપૂર્ણ નાશ માથે ઓઢી લેવા જેવું છે.

“પણ આવા અસહકારમાંથી, બચવાનો હલ્લુ પણ રસ્તો છે. દક્ષિણ આફ્રિકાના મામલામાં આપની પહેલાંના નામાંકિત વાઈસરોયે કયું હતું તેમ આપને પણ આ મામલામાં આગેવાની લેવા મુસલમાન ભાઈઓએ તેમની અરજીમાં વિનંતી કરેલી છે. પણ તેમ કરી શકવાને જો આપની જાતને અસમર્થ ગણો અને અમારે અસહકાર કરવો જ પડે, તો મને આશા છે કે જેમણે મારી સલાહ સ્વીકારી છે તેઓ તેમ જ હું આ મામલામાં પોતાની એકમાત્ર યોજ્જી ફરજના વિચાર સિવાય બીજા કોઈ પણ જાતના હેતુથી સામેલ થયા નથી એમ માનવાનું શ્રેય આપ અમને આપશો.”

[અસહકારને અંગે બાપુજીએ આખા હિંદુસ્તાનમાં ભ્રમણ કર્યું તેમાં મહાદેવભાઈ જ્યાં જ્યાં બાપુજીની સાથે હતા ત્યાંનાં ભાષણો, ૧૪-૭-૨૦થી ૨૧-૭-૨૦ સુધીકાલો તથા બતાવોની બહુ કાચી નોંધ તેમની હાથરીમાં છે તે ન આપતાં, એ નોંધો ઉપરથી ‘નવજીવન’માં તેઓ પત્રો લખતા તે સહી આપવાનું યોગ્ય માન્ય છે.]

પંજાબનો પત્ર - ૧

લક્ષ્મીમાંયે મર્યાદા જોઈએ

અમે ૧૪મી તારીખે બપોરે મુંબઈથી નીકળ્યા. મોજાના શૌકતઅલીની જોડવાણમાં કાંઈ જ મળ્યા ન હતી. કલ્યાણથી ખિલાફતમાં રસ લેનારા માણસો સ્ટેશન ઉપર આવવા લાગ્યા. ઠેક અમૃતસર સુધી દરેક અગત્યના

રેશન ઉપર માણસોની હા મચતી હતી. રેશનોએ તો માણસોને શૌકતઅલી જે થોડી મિનિટ મળતી તેટલામાં એમની સુંદર જળાનમાં ખિલાઈતું તત્ત્વ અને પહેલી ઓગસ્ટના દિવસનું કર્તવ્ય સમજાવતા. આ પ્રમાણે ભુસાવળ મુઠ્ઠી ચાલ્યું. લોડોની સંખ્યા એટલી બધી ન હતી કે શાન્તિ ન જળવાય; એટલે સહેજે શૌકતઅલી પોતાનું કામ ચલાવ્યા જતા હતા. પણ મધરાતથી ધમાલ શરૂ થઈ. હોશંગપાદ રેશને તો શૌકતઅલીના રોકાણ પણ માણસો ન રોકાયા; ‘મહાત્મા ગાંધીજી જે’, ‘અલ્લાહો અકબર’થી રેશન ગળવી મૂક્યું હતું. ગાંધીજી પણ જાગી ઊઠ્યા. આ પ્રમાણે આલિયર, ભોપાળ, ખીના, ઝાંસી, આગ્રા, મથુરા અને ખીજ રાત્રે મીરત પહોંચ્યા ત્યાં મુઠ્ઠી ચાલ્યું. ઘણે ઠેકાણે સેંકડો નહીં પણ હજારો માણસો ભેગાં થતાં અને ગાંધીજી, શૌકતઅલી અને ડૉ. કિચલુને એક દિવસ માટે ઉતારવાનો ભારે આગ્રહ કરતાં. ઘણે ઠેકાણે ઉત્સાહ એટલો બધો વધારેપડતો હતો કે લોડો ગાડીમાંના ખીજ ઉતારુઓને તેઓના શોકબરોથી અને ગિરદીથી કેટલી અગવડ થતી હશે તેનો વિચાર ન કરતા; તેમની ભક્તિનાં પાત્ર શૌકતઅલી, ગાંધીજી અને ડૉક્ટર કિચલુને કેટલી હેરાનગતિ થતી હશે તેનો ખ્યાલ પણ ન કરતા; અને અતિશય વિનવણી છતાં ફૂલોના ઢગલા ફાલથી ગાડીમાં કચરો વધારતાં અચકાતા નહીં. ફૂલોથી તે કચરો થાય? આ વચન આકરું લાગશે, ભક્તિની કદરનો એમાં અભાવ જણાશે, પણ વસ્તુતઃ તેમ નથી. ભક્તિમાંયે મર્યાદા નોઈએ. અને મર્યાદા ઓળંગી જેમના તરફ ભક્તિ દાખવવામાં આવતી હોય તેમને દેખીતી રીતે કાચવવામાં આવે ત્યારે તે ભક્તિ રહેતી જ નથી. જેમને લોડો મળવા આવ્યા હોય છે તેમનાથી બે ઘડીના સમાગમનો લાભ લેવાતો નથી, તેમને બે અગત્યનાં વચન કહેવાં હોય તે કહેવાની તક પણ મળતી નથી, અને આમ બધાંયે ઉત્સાહ વ્યર્થ જાય છે. આપણે જેમ બને તેમ જલદી આપણી ભક્તિમાં મર્યાદા અને વિવેક રાખતાં શીખ્યા વિના છૂટકો નથી.

જલધર

પણ હવે તો મુસાફરીના અનુભવો કરતાં વધારે અગત્યની હકીકતો ઉપર આવીએ. પંદરમીની સવારે જલધરમાં રાયગઢ ભગતરામને ત્યાં ઉતારો હતો. આખો દિવસ સ્ત્રીઓનાં ટોળેટોળાં સૂતરના દડા અને દોરા લઈને આવ્યાં જ કરતાં હતાં. ગાંધીજીને એક વાર તેઓ સૂતરના દડા અને દોરાથી રીઝવતાં એટલે આ અનુભવ તેમને તો નવો ન હતો. પણ સ્ત્રીઓએ બેયું કે હવે કેવળ સૂતરના દડાઓથી ‘મહાત્માજી’ને રીઝવી શકાય એમ નથી;

કારણ કે દરેક સ્ત્રીને 'તમે કાંતો છો તો ખરાં, પણ તમારા કાંતેલા સારનાં કપડાં તો તમારાં અંગ ઉપર હું બેતો નથી.' એ પ્રમાણે મીઠી ટોકાર કરીને, મૂંઝવતા, અને પછી તો ચાલવા માટે ખાસાં બેશ ખાદીનાં શુભગાન. આ શુભગાન જેમણે સાંભળ્યાં છે તે તેની અસર કદી શકશે. મને તો શંકા નથી કે હવે પછીની ગાંધીજીની મુલાકાત વખતે સ્ત્રીઓ ખાદીનાં કપડાં પહેરીને દર્શન કરવા આવશે. તેમની વિશુદ્ધ ભક્તિથી હું ચકિત થયો. ટોકાર કરતાં કરતાં પણ ગાંધીજી તેમને મુંદર ઉત્તેજન આપતાં ચૂકતા ન હતા : 'પુરુષો બોલનારા છે, પુરુષોને હું કહી કહીને યાદી બનઉં કે સ્વદેશી સમજો. તેઓ કહેશે કે સ્વદેશી એ પરમ ધર્મ છે, પણ એ પરમ ધર્મ છે એમ વચનથી નહીં પણ વર્તનથી બતાવનારી તો તમે બહેનો જ છો.'

પ્રથમ જ રામજી સાહેબે ખબર આપ્યા કે 'અહીં અસહકાર માટે લોકોમાં પૂરતો ઉત્સાહ નથી.' આ વચનનું સ્વયં તો આગળ ઉપર આપણે જોઈશું, પણ લોકોના કરતાં લોકનેતાઓને વિશે એ વચન સ્વયં હોવાનો કાર્ષ્ણભાસ થયો ખરો. ધારાસભાના બહિષ્કારનો પ્રશ્ન લાક્ષા લગ્નપતરાયે અહીં બિલો કર્યો છે એટલે તે સંબંધે ગાંધીજીને સાંભળવાને સૌ ઉત્સુક હતા. આ વિશે કેટલીક રસમય ચર્ચા ચાલી, પણ રામજી સાહેબને બોલકોટના મહત્ત્વ વિશે ખાતરી ન થઈ શકી. સાંજે જ અમૃતસર જવાનું રાખ્યું હતું, એટલે બપોરે બે વાગે શામિયાના તળે સભા રાખી હતી. પંજાબનો આકરો તાપ અને આપણા લોકોની કાચી વ્યવસ્થાશક્તિ એ બંને કારણોએ સભાનું કાર્ય શરૂ કરવું અશક્ય થઈ પડ્યું. લગભગ એક કલાક લોકોને શાંત રાખવામાં વીતી ગયો, પણ કાર્ષ્ણ વળ્યું નહીં. આખરે સભા વિસર્જન કરવી પડી. ત્રણ કલાક પછી શહેરના એક હોલમાં સભા ચર્ચા ત્યાં લોકોએ હીક શાંતિ જાળવી. એ સભાનું વર્ણન હું અહીં નહીં આપું, કારણ એક બીજા ભારે જલસાનું વર્ણન તો મારે આપવાનું જ છે, અને તે જલસામાં થયેલાં ભાષણોનો હું ટૂંક સાર આપીશ તો જલધરનાં ભાષણોનો સાર આપવાની જરૂર એાછી રહેશે એમ હું માનું છું.

અમૃતસર

લોહિતી, અગ્નિવેશિકા, ભક્તિનો જલધર મેળો, ઉપર પણ દાલો. અનુભવ થયો. ગાંધીને આવવાને થોડો વખત હતો એટલે ગાંધીજી, શ્રીમતી સરલાદેવી, શૌકતઅલી અને બીજા નેતાઓ 'વેષ્ટિંગ રૂમ'માં બેસાં હતાં. લોકોએ 'વેષ્ટિંગ રૂમ' ઉપર હાલો મચાવ્યો. સંક્રો લોકો 'દર્શન'ને માટે ચડસાચડસી કરી રહ્યા હતા. બીજા ઉત્તારુઓના સામાનની અને જેમનાં દર્શન માટે આ ધમાક

થતી હતી તે નેતાઓના સામાનની ખૂંચી વણે થઈ પડી હતી આ ધમાલ ગાડી આવી ને જેમતેમ, ચાલના માડી ત્યાં સુધી બધ ન થઈ. શ્રીમતી સગલાદેવીની એક કીમતી ચામડાની પેગી સ્ટેશન ઉપર આ ધમાલને લીધે જ રહી ગઈ નેતાઓના 'દર્શનથી સંતોષ' માનવાને બદલે તેમના કાર્યોમા લાગ લેતા આપણે ક્યારે શીખીશું ?

અમૃતસર જન્મધરથી પચાસ માઈલ છે. સાળે અમૃતસર આવી પહોંચ્યા. બસા ગરે જ રાખી હતી. આ સમાને, સમા નહી પણ એક જંગી જલસો કહી શકાય વ્યવસ્થાશક્તિ વિષે બીજા દેશો જે નિરાશા ઉત્પન્ન થયેલી તે નિરાશા અહીં ઘણું અંશે ઓછી થઈ અન્નુમન આગના વિશાળ મેદાનમા આ જલસો હતો જાહેર કરેલા વખતના ત્રણ વાકે અગાઉથી ટોળેટોળા આનીને ભેગં હતા જલસામા હિંદુઓ વધારે હશે કે મુસલમાન એ કહેવું અશક્ય હતું — એવા બધા સેજબેજ થઈને લોકો ગોઠવાયા હતા તેમની સખ્યા ઓછામા ઓછી દસ હજાર જેટલી હશે, છતાં ભારે શાન્તિ જળવાઈ રહી હતી સ્ત્રીઓ પણ આટની મોડી રાતે હીક સખ્યામા હાજર હતી સમાને પ્રમુખસ્થાને એક ધીરા અને ગંભીર મુસલમાન મૌલવી સનાઉલ્લા મિરાન્યા હતા

શરૂઆત ભાઈ અખતરઅલીની મધુર ગઝલથી થઈ ગઝલ લામી છે એટલે અહીં હું આપી શકતો નથી પણ તેનો વાદી સૂર તો એ હતો કે 'આ ઘડી કસોળીની છે, એ પારખની છે, અને પારખ તો ભાઅવાનની જ થાય, એ પારખને અતે શરૂ નીવડીશું એ માટે જ પરવરદિગારને બદલી'

ખોંક નથી, નાઉમેદી નથી

મૌલાના શૈક્ષતઅલીએ પદરેક મિનિટ સુધી આખા જલસાનું ધ્યાન એથી રાખ્યું એમનો અનાજ બોલી બોલીને એમી ગયો છે, છતાં લોકોની ગાતિને લીધે તે બધાએ સાભળી શકતા હતા.

હું એમના મુખેસર મુઠ્ઠા આપીશ મૌલાનાએ શરૂઆત કરી "કેટલાયે મહિના થયા ખિન્નકૃત વિષે અનેક લલીખૂરી ખમરો સાભળ્યા જ કર' છું, પણ મને તેની કશી અસર નથી થતી 'ખોંક, ખતરા યા નાઉમેદી' વિના હું તો આપણી ફરજનો વિચાર કરતો કામ લીધે જઈ છું. આમા કાઈ ચિંજાયે વળે એમ નથી, ડરી ગયે વળે એમ નથી, કે કટાન્યે વળે એમ નથી હું તો ઈચ્છુ છું ખુદાતાવાને વીનવું છું કે યુરોપ આ સવાલનો પોતાનો આખરનો ફેસો આપી દે કે લાગલો જ યુરોપને આપણે પણ આપણો

આખરનો ફેંસલો બતાવી દઈએ. આ આખરનો ફેંસલો સરકારની સાથે સઘળી તફલુકાત બંધ કરવાનો, સરકારની સાથે તફલાક કરવાનો, કુરાને શરીફના શબ્દોમાં 'અદમ-તા-અવન' કરવાનો છે." હિજરત અને જોહાદના બે ઉપાયો મુસલમાન ભાઈઓને ખુલા હોવા છતાં તેમણે આ ઉપાય કેમ પસંદ કર્યો તે સમજાવ્યું : "જ્યાં સુધી ગાંધીજીની મદદ આપણે જોઈએ ત્યાં સુધી તેમણે સૂચવેલો જ ઉપાય આપણને મુખ્યારક છે." પંતખના સવાલ ઉપર પણ એમણે ખૂબ ભાર મૂક્યો અને કહ્યું : "આપણામાં હિંમત ન આવી હોય, ખુદાની અને ઇસ્લાનિયતની તરફની ફરજનું આપણને ભાન ન થયું હોય, આગ્રહી શું છે તેનો ખ્યાલ આપણને ન આવ્યો હોય, તો આપણને એક નહીં પણ દસ જલિયાંવાલા બાગ ઘટે છે."

સાત કરોડ એક લાખનું કામ ન કરી શકે ?

આ પછી ડોક્ટર કિચલુ બોલવા ઊઠ્યા. ડોક્ટર કિચલુ તો શૌકતઅલ્ આગળ દેખાવમાં બચ્ચા જેવા, એટલે તેમને તો પ્લેટફોર્મ ઉપર ઊભા થઈ બોલવાની ફરજ પડી. તેમણે પોતાના બુલંદ અવાજે લોકોને જણાવ્યું : 'આ શબ્દોનો વખત નથી, આ કામનો વખત છે.' અસહકારનું રહસ્ય લોકોને સમજાવીને તેમણે પૂછ્યું : "આપણી આંખ આગળ એક લાખ ગોરાએ આખા દેશનો વહીવટ ચલાવી રહ્યા છે. શું આપણે સાત કરોડ મુસલમાન એક લાખનું કામ નહીં કરી શકીએ ? આપણે એટલા બધા નાતીકાત, નાલાયક બની ગયા છીએ ? હિજરત કરવાનું મુસલમાન ધર્મનું ફરમાન છે ખરું, પણ હું પોતે તો અહીં રહીને જ મારા ધર્મની સ્વતંત્રતા સંધવાનો છું." પછી પંતખના અત્યાચારોનું હૃદયવેધક વર્ણન આપીને અસહકારની અગત્ય સમજાવી.

પછી ગાંધીજી ઊઠ્યા. ઊઠ્યા એટલે ઊડીને બોલ્યા એમ નહીં, પણ ડો. કિચલુની માફક ટેબલ ઉપર ખુરશી મૂકીને જાંઘા બેસાડ્યા પડ્યા. એમનું ભાષણ અતિશય મદદરૂપનું હોઈ હું તેમાં જરા વિગતવાર ઊતરીશ. તેઓએ કહ્યું :

આપણી રોર બૂલ, સરકારની ખાંડી બૂલ

"હું મારું દુઃખ તમને શી રીતે બતાવું ? પંતખનું દર્દ કહી બતાવવું અશક્ય છે. હિંદુમુસલમાન પાસે હું એટલું જ માથું કે ગયા એગ્રિલને કરી ન બૂમરો. સાથે સાથે હું એટલું કહી લઉં કે આપણે જ્યાં સુધી આપણી બૂમને નથી પિછાનતા અને દૂર નથી કરી જણતા ત્યાં સુધી આપણે બીજાની પણ બૂમ નથી જોઈ શકતા. સરકારે, સરકારી અમલદારોએ બારે ગુનાઓ

ક્યાં છે. પણ આપણે પણ ગુનાઓ કર્યા છે. શા સારું આપણે મકાનો બાળ્યાં? શા સારું નિર્દોષ માણસોના પ્રાણ લીધા? પોલીસના મનાઈક્રમે મૌનવાની આપણી ફરજ હતી. આપણા આ ગુનાઓ માટે સરકાર આપણને થોડી શિક્ષા કરત તો આપણે તે વિષે બોલવાનું ભાગ્યે જ રહેત. પણ સરકારે તો શિક્ષા નહીં પણ કેવળ અત્યાચાર કીધો છે. આપણી શેર બૂલ થઈ હશે તો સરકારે ખાંડી બૂલ કીધી છે.”

ત્યારે શું કરવું?

ઉપાય એક માત્ર ‘અસહકાર’ છે એમ સમજાવતાં અને અસહકારનાં ચાર પગથિયાં સમજાવતાં ગાંધીજીએ કહ્યું: “અમારા યુગ્મર્ગ બંધુઓ કહે છે કે આ તો દીવાનાનું કામ છે; ગાંધી તો ગયો એપ્રિલ જૂલીને કામ લેવા બેઠો છે; અને શૌકતઅલી તો સમશેર ખેંચનારો રહ્યો. મને ઉમેદ છે કે હું તેમને બતાવી શકીશ કે આમાં કશું દીવાનાપણું નથી, કે નથી જૂથો હું ગયા એપ્રિલને. આપણે વિશુદ્ધ થઈએ, આપણે બેગુનાહ થઈએ તો પછી સરકારના ગમે તેટલા અત્યાચાર થાય તેની મને પરવા નથી. પણ આપણા ગુનો હશે તો આપણું કશું ચાલવાનું નથી. આપણે જ્યાં સુધી ‘બેગુનાહ’ થતાં નહી શીખીએ ત્યાં સુધી આપણે એક નહીં, પણ સેંકડો જલિયાવાલા બાગની બરદાસ્ત કરવી પડશે. અને તેથી મને દુઃખ નથી થવાનું. પણ આપણે ‘બેગુનાહ’ હર્ષિયું છતાં સરકાર આપણને દુઃખ આપશે તો આપણે ‘આઝાદ’ થઈને બિભા રહીશું.”

પંતબીઓ ડરી ગયા

“પંતબીઓ ભારે ઉરતાદ અને શરા હોવાનું સાંભળ્યું છે; પણ એપ્રિલમાં તો તેઓ ડરી ગયા ત્તા એમ ભારે કહેવું જોઈએ. અને તેમ કહેવાનાં મને તો બરોબર કારણો છે. હું પૂછું છું કે તમે ડરી ગયા ન હતા તો શા સારું તમે જમીન પર નાક ધસ્યાં હતાં? શા સારું તમે પેટે ચાલતાં અચકાયા નહીં? મેં તો તમને નહોતું કહ્યું કે તમે નાકલીટી કાઢજો કે સાપની માફક પેટે ચાલજો. આવા હુકમ થયા ત્યારે તેને તાબે થવાને બદલે તમે મરી કેમ ન ગયા? તમે એમ કેમ ન કહી શક્યા કે ‘હું સાપ નથી, આદમી છું; મારું કામ પેટે ચાલવાનું નથી, પણ સારી દુનિયાની સામે છાતી કાઢીને બિભા રહેવાનું છે.’ જરૂર પંતબીઓ ડરી ગયા. પણ હું અહીં પંતબીની ઉપર આજી લાવવાને નથી બિભા. જે મિટ્ટીમાંથી પંતબી બન્યું છે તે મિટ્ટીમાંથી હું બન્યો છું. એવા સંજોગોમાં હું પણ એવા ગુનો ન કરું એમ હું શી રીતે કહી શકું? હું તો પ્રાર્થના કરું કે મારી ગરદન ઉપાય પણ હું આવું કદી કરું નહીં. તમારે માટે પણ એ જ પ્રાર્થના હું કરું છું.”

ખરી સિપાઈગીરી કરીને મરજો

આ પછી પટેલી ઓગસ્ટનું મહત્ત્વ ગાંધીજીએ સમજાવ્યું હતું : “ ગુસ્સાથી ‘આ ખંને મામલા — પંજાબ ખિલાફતનો નિયેડો નહીં આવે, શાંતિથી જ આવશે. આ ખંને મામલા સર કરવા માગતા હો તો શાંતિથી જ વર્તવાની પ્રતિજ્ઞા લેજો. આપણા તરફથી અત્યાચાર ઘરો તો આપણું કામ આપોઆપ. બંધ થઈ જશે. હું તો ખરી સિપાઈગીરી જ સમજીએ છું અને તેની તમને બેટ કરું છું. ખરી સિપાઈગીરી મસ્વામાં છે, મારવામાં નથી; કોઈની આખર માયવામાં છે, આખર લૂંટવામાં નથી. ”

જિલાનીની આખર કેમ સાચવશે ?

ઘણા કહે છે કે ખિલાફત વિષે સામાન્ય જનમૂલકને જ્ઞાન નથી. ગાંધીજીએ એ દલીલનો ઉત્તર આ પ્રમાણે વાળ્યો :

“ ખિલાફતના સવાલ વિષે જ્ઞાન અધાને ન હોય એ સંભવ છે. પણ તે અધાને જગાડવા એ ખિલાફતનું કામ કરનારાઓની ફરજ છે, અને તેઓ તેમની ફરજ બજાવશે જ. પણ જલિયાંવાલાનું જ્ઞાન કેને નથી ? ભાઈ ગુલામ જિલાની ઉપર જે અત્યાચાર ગુજર્યો તેની કેને ખબર નથી ? [ગાંધીજીએ ગુલામ જિલાની સભામાં છે કે નહીં એમ પૂછતાં ઉત્તર મળ્યો કે જિલાની હિજરત ઉપર નીકળ્યા છે.] જિલાની તો હિજરત કરી ગયા છે, પણ તે તેની આખર તમારા કબજામાં આપી ગયા છે. તે તમને કહી ગયા છે કે તેમની આખર લૂંટાઈ, તેનો સરકાર પાસે કાંઈ જવાબ લેશો કે નહીં ? ઓસ્થર્થ સ્મિથ, ઝોલાયન, શ્રીરામ અને મલિકખાનના અત્યાચારો આપણે સાંખી રહીશું ? તે લોકો પંજાબમાં હજી અમલ કરી રહ્યા છે તે આપણે સાંખી રહીશું ? અને આપણે સાંખી રહીશું તો તે શું મર્દાની કહેવાશે ? આપણને ખિલાફતનું જ્ઞાન નહીં હોય, પણ જલિયાંવાલા બાગ આપણા હૈયામાં સાલે છે. ”

સરકારની સાથે મહોબ્બત તોડો

આગળ બોલતાં તેમણે કહ્યું : “ આપણે જેઓ જીવતા રહ્યા છીએ તેમની ફરજ છે કે એ સરકારની સાથે મહોબ્બત તોડવી. જે સરકારની હકૂમતમાં આપણું પુરુષાતન ધૂળમાં રોળાયું અને આપણા ધર્મને કલંક લાગ્યું તે સરકારની હકૂમતમાં આપણે શી રીતે નોઝરી કરી શકીએ ? તેમની શાળાઓનો ઉપયોગ આપણે શી રીતે કરી શકીએ ? વફાઈત કેમ કરી શકીએ ? ધારાસભામાં કેમ જઈએ ?

આપણને રોટી દેવાવાળો ખુદા છે, સરકાર નથી

“આપણે બૂખે મરશું એમ કહેવું એ કામરતાની નિશાની છે. આપણને રોટી આપવાવાળો ખુદા છે, સરકાર નથી. હાથ અને પગ વાપરશું તો રોટીની ફિક્કર આપણને કરવી પડવાની નથી. આપણને સ્વતંત્રતાનું કાંઈ પણ જ્ઞાન હોય તો આપણે માટે સરકારની મહોબ્બત તોડવી એ એક જ રસ્તો છે. આપણી પાસે યુરોપના જેટલી તાકાત હોત તો શું આપણે આમ બેસી રહેત? આપણે જરૂર તલવાર લેત — જોકે મારે તે વખતે હિંદુસ્તાનમાંથી હિજરત કરવી પડત. પણ તે તાકાત આપણમાં નથી. આપણા દરેકમાં એટલી તાકાત તો છે કે સરકારની ‘તાલુક’ બિલકુલ બંધ કરવી. સરકારનું કામ આપણી મદદ વિના કાલુજાર ચાલવાનું નથી. હું હિંદુમુસલમાન બંનેને કહું છું કે સરકારના કામમાં મદદ કરીને તેમના અન્યાયમાં કદી મદદ ન કરશો, તમારા ધર્મને ખરાબ ન કરશો. પંજાબીઓને હું કહું છું કે તમારા નિર્દોષ ભાઈઓ માટે જો કાંઈ કરવાનું હોય તો તે આ છે. પહેલી ઓગસ્ટ બરોબર સાંભળી લેજો. આ કામ પાર પડે ત્યાં સુધી ખામોશી રાખજો. સરકારના સિપાઈ તમને બગાડવા આવે તો ન બગાડશો. તમારું ડોકું આપજો, પણ દીવાના ન બનજો.”

ધારાસભામાં જવું ?

આ વિષય વિષે ગાંધીજીએ સભામાં ચર્ચા કરવી દુરસ્ત ન ધારી. ગાંધીજીને એમ લાગ્યું કે આ પ્રશ્ન લોકનેતાઓ સાથે ચર્ચવાનો છે, અને લોકનેતાઓ સાથે ચર્ચાને જે નિવેડો આવે તે નિવેડો ઉપર વિચાર કરવાનું જ લોકોને સોંપવું. લોકોને સીધી સલાહ આપવી એ લોકનેતાઓની સામે લોકોને જીભા કરવા બરાબર છે એમ તેમને જણાયું. “હું તો મુસાફર રહ્યો. હું તમારી અને તમારા નેતાઓની વચ્ચે વિખવાદ પેદા કરવા નથી આવ્યો. હું તેમની સાથે વાતો કરીશ અને તે તમો સાંભળી લેજો. દરમિયાન હું તો મુઝાઈમાં બેઠો બેઠો તમને મારી સલાહ સાંભળાવીશ. હું તો હિંદુસ્તાન મારું સાંભળતું હોય તો કોઈને ધારાસભામાં ન જવા દઉં.”

ખાદીમાં ખાનદાની

પણ ગાંધીજીનું કોઈ ભાવણ ખાદી વિષે વચનો વિના જાય ? ખિલાફતની આથે સ્વદેશીનો સંબંધ એ રીતે છે કે, “આપણે આપણાં વસ્ત્રો માટે ઇંગ્લંડ કે બીજા કોઈ પણ દેશ ઉપર આધાર રાખના નથી એમ આપણે ઇંગ્લંડને અતાવી આપીએ તો આવી મદ્ પ્રગ્તને ન્યાય મળવો જ નોઈએ એમ ઇંગ્લંડને જણાય અને અંગ્રેજ પ્રજા પણ આપણી સાથે જોડી રહે” એમ ગાંધીજીએ જણાવ્યું.

કુરબાની કરો.

ઉપસંહાર કરતાં ગાંધીજીએ જણાવ્યું: “મુસલમાન કાંઈ કરવા માટે તૈયાર ન થાય તો આ જંગી જલસો નકામો ગયો એમ સમજજો. પણ આપણી સામે જે મામલા ખડા છે તેનો નિવેડો આવા જલસાથી નથી થવાનો, પણ સાચી કુરબાનીથી જ થશે. માટે ખુદાનું નામ લઈને જન, માલ અને તમારું સઘળું કુરબાન કરીને જ જૂઓ”.

આમ જલસો પૂરો થયો. આજે તો પત્ર લાહોરથી લખું છું. લાહોર વિષે કાંઈ લખવા જઈ તો આ પત્ર બમણો થઈ જાય અને લાહોરમાં તો કેટલાક એવા સ્મરણીય કિસ્સા બન્યા છે કે તેનું વર્ણન બનશે તો હું ગાંધીજીની પાસે જ અપાવીશ.

લાહોર, ૧૯-૭-૨૦

પંતબનો પત્ર - ૨

લાહોર

મેં ગયા પત્રમાં લાહોર સુધાના પ્રવાસનું તો વર્ણન કર્યું. લાહોરમાં થયેલા કામનું ખ્યાન મેં નથી આપ્યું. ત્યાં સાંજે પાંચ વાગ્યે જાહેર સભા રાખી હતી. એક વિશાળ તખ્તની નીચે લોકો ભેગા થયા હતા. લાહોરનો તાપ તો હંટર કમિટીની આગળ અપાયેલી જુબાનીમાં મશહૂર થઈ ગયો છે. પસીના નીગળતા હજારો આદમીઓ જેમ તેમ કરીને પંખા હલાવતા હોય અને પાછળથી બીજાં માણસોનો ધસારો આવ્યો કે વિહ્વળ થઈને ઊભા થાય! શોરબોર તો આ સંજોગોમાં હોય જ. આ શોરબોરને શાંત પાડવા સભાના પ્રમુખ પંડિત રામલાજદત્ત ચોધરીએ ભારે પ્રયત્ન કર્યા, બીજાઓએ પણ કર્યા, પણ તેઓનો સાદ જ દૂર સુધી પહોંચી શકતો ન હતો અથવા બીજા અવાજમાં ડૂબી જતો હતો. આમ એક કલાક સુધી પ્રયત્ન ચાલ્યા; પણ આખરે સભા અરખાસ્ત કરી રાત ઉપર મુલતવી રાખવી પડી. પંતબમાં ગંજવર સભાઓ ભરવાને અનુકૂળ વખત ચંદની રાતો જ હોય એમ લાગે છે.

લોકોને બપોરે નાસીપામ થઈને ચાલ્યા જવું પડ્યું એટલે રાતની સભા ભારે થશે એવી કોઈને આશા ન હતી; પણ લોકોને તો તકલીફની પરવા ન હતી એમ જણાયું. રાત્રે જખરદસ્ત સભા થઈ. લોકોએ શાંતિ મંપૂર્ણ રીતે જાળવી અને રાતના એક વાગ્યા સુધી સ્થિર ચિત્તે, ભાવણે સાંભળ્યાં. આ ભાવણોનો સાર હું અહીં નહીં આપુ. ડૉક્ટર કિમપુ અને શૌરતઅલીનાં ભાવણ અમૃતસરની માફક જોશદાર હતાં અને તેની મતલબ ત્યાંનાં ભાવણોના જેવી જ હતી. ગાંધીજીનું ભાવણ અમૃતસરના કરતાં વધારે

જોરદાર હતું, પણ રાવળપિંડીના જે ભાવણનો સાર હું આગળ આપવાનો છું તેમાં તે આવી જાય છે.

મહાજરીનો વિષે ફરાવ

સભામાં બનેલી એક અગત્યની ખીનાનો અહીં ઉલ્લેખ કર્યા વિના ચાલે એમ નથી. ગોળીબાર થયેલા મહાજરીનો વિષે કાંઈક વિગત પેશાવરથી આવી હતી. બને તેટલો સંપૂર્ણ અને સંતોષકારક હેવાલ સરકાર જલદી બહાર પાડે એવો ફરાવ સભાએ કરવાનું ફરાવ્યું હતું. આ ફરાવ રજૂ કરવાને મોલવી અરઅલીખાન ઊભા થયા હતા. મોલવીજીની જખાન બહુ જ જોરદાર અને કટાર જેવી વીંધી નાખનારી છે, જે મહાજરીન ઉપર એક નહીં, બે નહીં પણ છ ગોળીબાર થયા તેનું વર્ણન આપતાં એઓ ઊઠ્યા ગયા. શ્રોતાઓનાં હૈયાં પણ એ કમકમાટી ભરેલી ખીના સાંભળી ઊઠ્યા ગયાં. ટેટલાકની આંખમાંથી ચોધારાં આંસુ વહેતાં હતાં. મોલવીજી એ કંજુ પ્રસંગની વિગતોમાં ઊંડાં જિતરી તેને વધારે ફરજી કરતા હતા. ભાઈ શૈક્ષતઅલીથી વધારે ન સ્હન થઈ શક્યું, તેથી જીવિને મોલવીજીને રોક્યા અને કહ્યું: 'ભાઈ, તું હવે એને ટૂંકું કર, અમારાં હૈયાં ઊઠ્યાવ નહીં.'

રાવળપિંડી

ખીજે દિવસે રાવળપિંડી ગયા. ત્રીજા વર્ગના ઉતાડુઓ માટે નોથ વેસ્ટન રેલવેની લાહોરથી પેશાવરની મુસાફરી જેટલી ત્રાસજનક છે તેટલી ખીજી રેલવે ઉપર ભાગ્યે જ હશે. મને એ મુસાફરીનો અંગત અનુભવ તો નથી મળ્યો, પણ આઠ માણસ એસવાના ડબ્બામાં વીસ આવીસ માણસો, ગંદડીનો પાર નહીં, એટલી ઠોઠાં પણ ત્રેફાકને જણાતી વસ્તુઓ વિષે જ અહીં કહી લઉં. રાવળપિંડી ખીજે દિવસ સવારે પહોંચ્યા. સ્ટેશન ઉપર માણસ જિભરાઈ રહ્યાં હતાં. મહામુમીયતે સ્ટેશનના પ્લેટફોર્મની બહાર નીકળ્યા. માથા ઉપર ખરો તાપ હતો તોપણ લોકો પોતાના મોંઘા મહેમાનોને સરઘસમાંથી કેમ છટકવા દે? લગભગ એક દોઢ કલાક સ્ટેશનથી મુકામે જતાં લાગ્યો.

ખપોરથી તે સાંજ સુધીમાં સેંકડો સ્ત્રીઓ આવી ગઈ. તેમની આગળ 'ખાદીની ખાનદાની'નો ખરૂં આપવામાં આવ્યો અને અનેક હિંદુમુસલમાન આવ્યા તેમની આગળ હિંદુમુસલમાન ઐક્યની વૃદ્ધિનાં વ્યાવહારિક પગલાંની ચર્ચા થઈ. સાંજે સભા હતી. સભામાં માણસ ખપોરથી આવવા લાગેલાં હતાં અને સભા એક કલાક મોડી હોવાથી ટેટલાક તો ચાલ્યા ગયા હતાં. છતાં અને સભામાં પહોંચ્યા ત્યારે ઓછામાં ઓછા વીસ હજાર માણસો તો

હશે જ. મહામુસીબતે વ્યાખ્યાનપીઠ ઉપર અમે પહોંચ્યા. ઘડીક વાર એમ જ લાગતું હતું કે સભાને વિખેરી નાખરી પડશે; પણ અહીં તો વિખેરી નાખ્યે કંઈ છૂટકો થાય તેમ નહોતું, કારણ રાત તો લગભગ પડ્યા આવી હતી અને બીજે દિવસે તો અહીંથી નીકળવાનું હતું. અતિશય મુસીબતે લોકોને શાંતિ જાળવવાનું ગાંધીજી સમજાવી શક્યા, અને તેમણે શરૂ થયું ત્યારે તો એવી ભારે શાંતિ હતી કે જમીન ઉપર ટાંકણી પડે તો સંભળાય.

હિંદુસ્તાનની આઝાદી, હિંદુ ધર્મની આઝાદી

ગાંધીજીએ મુસલમાન ભાઈઓની લડત ઇન્સાફને માટે છે એમ કહીને ટૂંકામાં હિંદુઓએ તેમની સાથે શા માટે જોડાવું એ સમજાવ્યું:

“હિંદુઓ સમજતા હોય કે સાત કરોડ મુસલમાન તેમના હમવતની છે અને તેમની સાથે દુરમનાઈ કરીને તેઓ નથી રહી શકતા તો, તેઓ સમજશે કે તેમની ભારે મોટી દ્રવ્ય છે કે મુસલમાનોની સાથે રહીને ઇવવું અને તેમની સાથે મરવાનો તેમણે નિશ્ચય કરવો. હું તાળીઓના અવાજ નથી આહતો, હું જલસા નથી જોવા માગતો, હું તો ‘અમલી કામ’ માગું છું. હિંદુઓ પોતાની દ્રવ્ય બૂલીને કુરખાનીમાં ભાગ ન લે તો હું તેમને કહીશ કે જો મુસલમાન ધર્મ જોખમમાં આવ્યો તેમ કેઈ વાર હિંદુ ધર્મ પણ જોખમમાં આવે. યુરોપમાં મિત્રરાજ્યના પ્રધાનો સમજે છે કે યુરોપમાંથી મુસલમાનોનો પગ કાઢી શકાય છે, તેમ કેઈ દિવસ તેઓ એમ પણ ઇચ્છે કે હિંદુઓને શુભામ ખનાવી શકાય તો સારું. આપણને લાજમ છે કે જ્યાં સુધી મુસલમાન ભાઈ પોતાના ઈમાન અને દીન ઉપર કાયમ રહીને કુરખાની કરવા તૈયાર હોય ત્યાં સુધી હિંદુસ્તાનની આઝાદી માટે મુસલમાનોની સાથે જોવા રહેવું.”

તલવાર ખ્યાનમાં રાખી કુરખાની કરે

આમજ ચાલતાં તેમણે વિજય મેળવવાનો માર્ગ એકમાત્ર કુરખાની છે એમ કહી કુરખાનીનું સ્વરૂપ સમજાવ્યું:

“ત્રીસ વર્ષ થયાં હું મુસલમાન ભાઈઓને જાણું છું. હું આફ્રીન છું કે મુસલમાન ભાઈઓ દિ‘મતનું’ કામ કરી શકે છે, ગદાદુરી કરી શકે છે. મેં એમ પણ જોયું છે તેઓએ કાચી વાર ભારે કાચે કાચાં છે તે કેવળ શરતના જોસમાં આવીને; અને ગુસ્સો પૂરો થયે તેમની તાકાતનું જોશ પણ પૂરું થાય છે. આ લડનમાં કુરખાની આપવા માટે આપણે તો જે સત્તનતની સાથે લડી રહ્યા છીએ તે સત્તનતની કાબેલિયત મેળવવાની છે. તે સત્તનતના સિપાઈઓ ગુસ્સો બૂલી તાલીમથી, હોશિયારીથી, ગદાદુરીથી, લડત ચલાવે છે. તેમની સામે

તમારે જિભા રહેવું હોય તો તમારે હોશિયારી, બહાદુરી અને તાલીમ કેળવવી જોઈએ. ગુસ્સામાં આવીને તમારા સરદારના હુકમને તમે તાબે ન થાઓ તો તમને ફતેહ નહીં મળે. ગુસ્સામાં આવનાથી ઘણા ઝમોતો ઇન્સાફ નથી મળી શકતો. ખુદા તે જ માણસને ઇન્સાફ આપે છે જેનામાં તદખીર છે, હિંમત છે, સાચે રસ્તે કામ લેવાની શક્તિ છે, પણ ગુસ્સો નથી. રાનગપિડીમાં હિંદુમુસનમાન ભાઈઓનું જોર ખૂબ છે તેઓ ટટાની પણ ઠીક તાકાત ગાંધે છે તેઓને હુ વીનવું છું કે રુમાનીની તાકાત મેળવો. હુ ફરીથી કહું છું કે આ કુરમાની તનવાર જે અનાની નથી તનવાર જે અનામાં મુસનમાન જગ છે હુ તેમની તનવાર મુમાગ ગણ છું, પણ તેમને સમજાવવા માગુ છું કે તનવાર વાપરવાની તામત જોઈતી હોય તો તમારે મગાની તામત જોઈશે. પગની તનવાર જેવી જાતો છે પણ હુ તેને લાહૂતી તનવાર કહું છું. હુ એ તનવારથી કોઈને ડગવી નથી શકતો તમારી તનવાર તમારા પ્રતા વધુ પ્રજાતાથી તનવાર વાપરનારની આમે નમામી થઈ પડે છે તમારા હાથમાંથી તનવાર ગઈ કે તમે નકામા થઈ પડો છો. તમે તમારી તલવાર અનામાં ગમીને લડી શકો એવો રસ્તો મે ગોંધી કાઢ્યો છે અને લાગે છે કે તમે તનવાર વાપરશો તો હારશો એટલું જ નહીં પણ તમારા સ્ત્રીપુરુષો ઉપર તમારી તલવાર ચાલશે. તમે જે અદમ તા અવાન (અસહાર)ની ખૂની સમજવા માગતા હો તો મારું કહેવું માનજો કુરાને શરીફ જાણવાનો હુ ઘવો નથી પ્રતો, પણ તમારા ઉનેમાઓએ જ કહ્યું છે કે અદમ તા અવાન એ પ્રભારની જેહાદ છે તલવાર જેવીને પણ મરવું છે, અદમ તા અવાન પ્રીને પણ મરવું છે તો જેમા પારખને મારવાપણું નથી રહેતું તેનું અદમ તા અવાન અગણ્ય પ્રીને શા મારે રુમાની ન કરો?

“મે સામજીય છે કે પેશાવરમાં મહાજરીનની ઉપર જુલમ થવાથી લોકોનાં દિલ બહુ ઉશ્કેરાયા છે, લોગી જીળી રહ્યા છે અને લાગે છે કે મહાજરીન ભાઈઓની ખુશ ન હતી, અંગ્રેજ સિપાઈઓનો જ વાદ હતો પણ આવી ભૂનો આમે પણ આપણે સમૂગી પકડની પડશે, નમી જવું જોઈશે તમે નિશ્ચય પ્રગો કે લોહીની નદી વહેશે તોપણ મર્યાદાની ન ખોઈ, મિત્તજ ન ખોઈ, હિંમતથી રુખાની રીશ તો ફતેહની ખાતરી છે.”

પહેલી ઓગસ્ટ અને પછી

પટેલી આગરના તત્વ ૫૦ વિવેચન ગતા તેમજ સમાન્ય કે, “સરકારની સામે મહોખત ન રાખી એટલું તત્ત્વ સમજવામાં ખરો અસહ્યાર રહેલો છે. માન્યાદનાળાને સમજાવ્યા પછી નોકરીવાળાઓને સમજાવવાની

ઉમેદ છે એમ જણાવી તેમણે કહ્યું કે, “જો તેવાં માણસોમાં તાકાત ન હોય, નેકી ન હોય તો તો મોટા નોકરને છોડી હું ખાનસામાને પણ કહીશ કે સરકારી નોકરોની રોટી પકવવામાં પણ જે સરકાર નક્કિમ થઈ છે તેના નક્કિમપણામાં મદદ કરવા જેવું છે.” આગળ જતાં સોજરોને હથિયાર છોડવાનું અને ખેડૂતોને મહેસૂલ ન ભરવાનું પણ કહેવામાં આવશે, એમ કહીને તેના ઉપર જગ વધારે વિવેચન તેઓએ આ પ્રમાણે કયું હતું :

“હું સોજરોને હથિયાર છોડવાનું કહીશ, પણ હથિયાર છોડી તે બીજા ઉપર વાપરવાનું નથી કહેવાનો. તેમને મારા જેવા બેતલવાર સિપાઈ બનવાનું કહેવાનો છું મારામાં શરીરની તાકાત તો કશીયે નથી, પણ, હું માનું છું કે મારી મરજી વિરુદ્ધ મારી પાસે કોઈ કોઈ ન જ કરાવી શકે ખેડૂતોને પણ હું આગળ ઉપર મહેસૂલ ન ભરવાનું કહેવાનો છું, પણ કોઈ પણ સોજર કે ખેડૂત હુકમ વિના કોઈ પણ પગલું ન લે એમ હું તેમને કહું છું. આપણી લડતની ખૂબી જ તાલીમમાં છે તેથી હું આપણી બેહથિયાર, બેતલવાર સેનાને કહીશ કે આપણાં હથિયાર હુકમ વિના કદી ન ઉપાડશો. તક આવશે ચોટલે તમને હુકમ મળશે પણ જ્યાં સુધી અમને લાગ્યું નથી કે સારા હિંદુસ્તાનની ઉપર અમે અસર નથી પાડી શક્યા ત્યાં સુધી સિપાઈઓ અને ખેડૂતોને અમે કોઈ જ નહીં કહીએ.”

રંગરૂટો તરીકે ન જોડાઓ

રંગરૂટભગતી તો અત્યારે પણ પંજાબમાં ચાલી ગઈ છે, તેને ઉદ્દેશને ગાંધીજીએ કહ્યું :

“આ લોકો શા માટે ભરતીમાં જાય છે? પૈસા માટે. જે પૈસા ઇન્સાનિયત લઈ લે છે તે પૈસા ધૂળ બરાબર છે. તમે બોસ્વર્થ સ્મિથ, જોનસન, શ્રીરામ વગેરેનાં કાળાં કૂચો બૂલી ગયા છો? પેટ ઘસતાં પડ્યાં હતાં તે ભૂલી ગયા છો? હું આજીજી કરીને કહું છું કે આ ભગતીની લાલચમાં ન ફસો મજૂરી કરીને રોગી મેળવો અને આદિ દિલથી કદી દો કે અમે રંગરૂટ નહીં આપી શકીએ. અને પંજાબ આમ કહેશે તો શા ભાગે અસર થશે તેનો નિચાગ કરો. પંજાબ જેટલા સોજર કોણે આપ્યા છે? અને પંજાબ સોજર આપવાની ના પાડી દે તો પછી કોની તાકાત છે કે બીજે દેશોથી સોજરો લઈ શકે?”

પંજાબના તાક માટે

“મેં પણ સરકારની સોજરી કરી છે, પણ હવે તો સરકારને એમ કહેવાનો વખત આવ્યો છે કે તમારી સત્તનતના કરતાં ખુદાની સત્તનત અમને દબર

ગણી પ્યારી છે. એ સસ્તનતમાં અમે અમારા ધર્મને કાયમ રાખી શકીએ એમ છીએ. તમારી સસ્તનત અન્યાયથી ટકી રહી છે, ખુદાની વિરુદ્ધ ધર્મને ટકી રહી છે, તેની સાથે અમે વફાદારી નથી રાખી શકતા.

“માર્શલ લોમાં પંજનપતું નાક કપાયું છે, પંજનપતી લાજ ગઈ છે. એનો બરોબર બદલો વળે તે માટે સરકારને કહી દે કે તમારી વફાદાર દેવત અમે રહેવા માગીએ છીએ, પણ તે ક્યારે કે ન્યારે તમે સીધા થશો ત્યારે, પંજનપને ન્યાય આપશો ત્યારે. ત્યાં સુધી અમારે તમારી સાથે મહોબ્બત નથી, કાંઈ લેવાદેવા નથી.”

તમે પાગલ ન બનજો

મોન્ટેગ્યુએ પોતા ક્ષિપ્રે આમની સભામાં કહેલા ઉદ્ગારો વિષે ધ્વાસો કરી ગાંધીજી બોલ્યા :

“મોન્ટેગ્યુએ કહ્યું છે કે ગાંધીએ ફેશની સેવા તો કરી છે, પણ ગાંધી હવે દીવાના થઈ ગયા છે, અને જરૂર પડ્યે એમને પરહેજ કરવા પડશે. હું તમને કહું છું કે ગાંધીને પરહેજ કરે તો તમે પાગલ ન બનશો. કિચલુને માટે તમે પાગલ બન્યા હતા, સ્વયંપાલને માટે પણ તમે પાગલ બન્યા હતા, મકનો બાબ્યાં હતાં, નિદોગોને માર્યા હતા. તમે મને આહતા હો તો અમને બંનેને પરહેજ કરે, અમને બંનેને ફાંસીને લાકડે લટકાવે તોપણ તમે ગરદાસ્ત કરી લેજો. હું સમજું છું અને મારું દિલ કહે છે કે હું દીવાન હોઉં અને મારી સામે કોઈ એવો માણસ થયો હોય કે જેને હું પાગલ ગાંધી માનતો હોઉં તો હું જરૂર તેવા ગાંધીને આદામાન મોકલું. મોન્ટેગ્યુ મને પાગલ સમજે — પ્રમાણિક રીતે પાગલ સમજે અને મને પરહેજ કરે તેમાં શુસ્સો શેનો? તમે મને પાગલ ન સમજતા હો તો તમે મારું કહેલું માનજો અને મારું કહેલું કરીને જેલમાં જજો. ન્યાં બલિમ રાજ કરી રહ્યો છે ત્યાં જેલ મહેલ સમાન છે અને મહેલ જેલ રૂપ છે. તમે જે જેલમહેલનો ઇક્કમ લીધો હોય તો હું કહું છું તે માનજો. જે તમે માનતા હો કે ખુદા મને જે અવાજ સંભળાવી રહ્યો છે તે જ હું તમને સંભળાવું છું, તો હું તમને કહીશ કે તમે મને એવી ખાતરી આપો કે સરકાર મને સખ આપે તોપણ તમે તમારા લોહીને પી જશો, ઊકળવા દેશો નહીં. બુલંદ અવાજે સરકારને કહેજો કે અમને કાં તો ફાંસીએ ચઢાવો, કાં તો જેલમાં નાખો, પણ અમારી મદદ તમને નહીં મળે. અમારી મદદ તમને જેલમાં મળશે, ફાંસી ઉપર મળશે, પણ લશ્કરી રિસાલામાં નહીં મળે, ધારાસભાઓમાં નહીં મળે, બીજા નોકરીખાતાંઓમાં નહીં મળે.”

હિંદુમુસલમાન એકબીજાનાં ગુલામ બનશે

ઉપસંહાર કરતાં જણાવ્યું :

“આ તાલીમને માટે કાંઈ તાકાત નથી જોઈતી, કાંઈ ધન્ય નથી જોઈતો, ગૌરવઅર્થીના જેવું શરીર નથી જોઈતું; કેવળ એક તત્ત્વની સમજ ન જોઈએ છે, સમૂદ્રી જોઈએ છે. હું પ્રાર્થના કરું છું કે ખુદા તમને દિદાયત આપે; તાકાત આપે કે હિંદુસ્તાન ખીજ વસ્તુ બૂલીને આ જ કામ લઈ લે. આ કામ સર કરવાથી હિંદુમુસલમાન એકબીજાના ગુલામ બની રહેશે અને જગતને હુકમ આપી શકશે કે બેઈમાની અને અન્યાય બંધ કરે.”

શૌકતઅલી અને ડૉ. કિયયુએ પણ ‘ખાગવ ન બનવાની ખાદેશ પોતાની તોગસ્વી જખાનમાં રમૂ કરી હતી.

ગુજરખાન અને એલમ

આમ આ સભા પૂરી થઈ. સવારે રાવગપિંડીથી નીકળી મોટરમાં ગુજરખાન અને એલમ જવા નીકળ્યા. રસ્તામાં એક ભયંકર અકસ્માતમાંથી ગાંધીજી, શ્રી સરલાદેવી અને શૌકતઅલી પ્રચુતી મહેરથી બચી ગયાં એમ કહું તો ચાલે. આ વિષે હું ‘જોઉં છું’ કે વર્તમાનપત્રોમાં તો ખબર આવી ચૂકી છે. ગુજરખાનમાં એક નાની સરખી પણ સુંદર સભા થઈ. મુખ્યત્વે હિંદુમુસલમાન એકથ ઉપર બોલવાની જ લોકોની વિનંતી હતી. પાંચ દસ મિનિટના જ ભાષણમાં ગાંધીજીએ અને શૌકતઅલીએ અકચનું મહત્ત્વ સમજાવી દીધું. એવમના લોકોનો ઉત્સાહ તેમની કાર્યશક્તિની મર્યાદા બોળાંગીને બહાર પડ્યો હતો. એલમથી લાહોર જવાની ટ્રેન લેવાની હતી અને ટ્રેનને પંદર વીસ મિનિટ રહેલી હતી, છતાં શાંતિથી સભાની વ્યવસ્થા કરવાને બદલે લોકો સરઘસના પ્રયત્નમાં પડ્યા. વખત બહુ થઈ ગયો. આખરે લોકોના દિવ દુખાવીને ગાંધીજીને સરઘસ અધવચ પડતું મૂકી સ્ટેશન ઉપર ચા'વા જવું પડ્યું. સ્ટેશન ઉપર લોકો આવ્યા. ત્યાં ટ્રેન આવી ત્યાં મુધીનો વખત પહેલી ઓગસ્ટનું કર્તવ્ય સમજવવામાં ગાળ્યો.

એક આકરો પ્રસંગ

પ્રસંગ નાનકડો હતો, પણ એનું મહત્ત્વ આખા દેશમાં સમજવવાની જરૂર છે એટલે હું અહીં તેની નોંધ લીધા વિના નથી રહી શકતો. હું આગલા પત્રમાં લોકોની સ્ટેશન ઉપર ચલી બીડ વિષે કહી ગયો છું. આ બીડ લાહોર પાછા ફરતાં દરેક સ્ટેશને ચલી હતી; પણ અહીંના લોકોમાં એક ખીજ ઘેલજ પણ જોવામાં આવી. સ્ટેશન ઉપરથી અનેક માણસો ગાંધીજીના ડખાની ઉપર ચડી બેસે અને એક સ્ટેશન મુધી ગાંધીજીની સાથે જાય

ત્યારે શાંતિ વળે. આવી રીતે દરેક સ્ટેશને થતું. ગુજરાંવાલા પર આમ આડેક જણા મડયા. તેમને ગાંધીજીએ વીનવ્યા કે બિનરી જાઓ; પણ તેમણે ન માન્યું અને હક ધરી ડાળામાં બિલા રહ્યા. બેસવાની તો જગ્યા હતી જ નહીં. ગાંધીજીએ તેમની સામે સ્વયાગ્રહ કર્યો, તેઓ પણ બારણા આગળ બિલા રહ્યા. બે કલાક સુધી ગાડી ક્યાંયે થોભે એમ ન હતું. લોકોને પણ અર્ધાંબેક કલાકે ભાન આવ્યું કે તેઓએ ભૂલ કરી છે. તેઓ માફી માગવા લાગ્યા. તેમને સમજાવતાં ગાંધીજીએ કહ્યું, “માફી શેની હોય? માફી આવી હકને માટે મળે જ નહીં. તમે મારી ધૂળ જેવી આરા નથી પાળતા તો ‘હ’ હજારો ગાઉ બેઠો બેઠો બીજી મોડી આરાઓ કરીશ તે શી રીતે પાળશે? મારી આરા તમે નથી માનતા તે મારા તપની ખામી છે એટલે હું બિભા રહ્યો છું. માફી તો તમને એ રીતે આપી શકાય છે કે તમે આ કિસ્સાને જ્યાં જાઓ ત્યાં સુણાવો અને કહો કે જેને તમે સરદાર બનાવ્યા છે તેની અવસ્થાથી શું કળ આવે છે.” અથા અતિશય ગળગળા થઈ ગયા અને અતિશા લીધી કે એ પ્રસંગની અને તેમાંથી લેવાના બોધની ટેકાણે ટેકાણે વાતો કરીશું. ગાંધીજી બે કલાક બિલા રહ્યા, પણ આ સ્વયાગ્રહ એટલો આવશ્યક અને અકૃત્રિમ હતો કે એમને બેસવાની વિનંતી કરવાની મારી હિંમત ન ચાલી.

તિલક મહારાજનું અવસાન. ‘યંગ હિન્દિયા’ માટે એમના પર ભવ્ય લેખ લખ્યો.

૧-૮-૨૦

સુરતમાં શી રીતે શોક પ્રગટ કરવો એમ પૂછતો શ્રી દયાળજીનો પ્રશ્ન. તેમને જવાબ:

“ભાઈશ્રી દયાળજી,

“તમારો કાગળ મળ્યો. ત્રણ દિવસની હડતાલનો વિચાર મને તો જરાયે પસંદ નથી. એક દિવસની હડતાલ હું મમજી શકું. જો આપણે ખરેખર આપણી પૂજા ખતાવવી હોય તો હું તો કાંઈક અમલી કામ ઇચ્છુ. તેથી એમના ગુણોને શોધી કાઢી એ આપણામાં આવી શકે એવો પ્રયત્ન કરવો. તેઓ અત્યંત સાદા હતા, તેમની યાદગીરીને અર્થે આપણે સાદાઈનું તત્ત્વ લઈએ. કાંઈ પણ વસ્તુ જે આપણને પ્રિય હોય તેનો ત્યાગ એમને નામે બધાયે કરે. તેમને બહાદુરી પસંદ હતી તેથી આપણે અનેક પ્રકારનાં ભયો છોડીને બહાદુર બનવા પ્રયત્ન કરીએ. એઓ પ્રજાને વિષે શરીરગળા ઇચ્છતા હતા. આપણે અથા તેઓનું સ્મરણ કરીને સખળા થવા પ્રયત્ન કરીએ. તેમને દેશ પ્રાણ સમાન પ્યારો હતો, આપણે પણ તેમનું સ્મરણ કરીને પોતાની જાતનો ગ્રેમ છોડીને દિનપ્રતિદિન દેશ પ્રયોનો શુદ્ધ ગ્રેમ વધારીએ. તેમને

વિદ્વાતા પ્રિય હતી, માતૃભાષા અને સંસ્કૃત ભાષા ઉપર ભારે કાબૂ હતો. આપણે પણ માતૃભાષાને ઓછી માહતા હોઈએ, તેનું ઓછું જ્ઞાન હોય તો આપણે તે વધારીએ. આપણે માતૃભાષા અને સંસ્કૃતનું જ્ઞાન ખીસવીએ. આવી બીજી અનેક વિભૂતિઓ આપણે નોંધી શકીએ. તેમાંની જે જે આપણને પસંદ પડે તે તે ડેળવીને તેમને અમર કરી રાખીએ. છેવટે જેનાથી બીજાનું કાંઈ ના થાય તે એક પંસાથી માંડીને ગમે તેટલું નાણું દેશદિતને માટે વાપરે.”

કેલનએકનું ઘણું દહાડે; ઘણું વર્ષે સરનામું મળ્યું. તેમને પત્ર :

જ “પ્રિય લોઅર હાઉસ,

૧૦-૮-૨૦

“કેટલા લાંબા વખતે તમને લખવાનું સૌભાગ્ય

સાંપડે છે. ભારે તપાસ કર્યા પછી અત્યારે તમારું

કેટલાં મળ્યું છે. એક દિવસ એવો નથી ગયો, જ્યારે મેં તમારું ચિંતવન

ન કર્યું હોય. તમારા પહેલા ખબર જોવાનિસર્ગનાં એક બહેને આપ્યા.

મિસ વિન્ટરબોટમ અને પોલાક કશી ખબર મેળવી શક્યા નહીં. પી. કે.

નાયક કાંઈ કરી શક્યા નહીં. ડો. મહેતાએ તમારું સરનામું આપતો તાર

મને ક્યો. બર્લિનમાં તમારો કશો પત્તો લાગે તો બર્લિન જઈને તમને

મળવાનું મેં જમનાદાસને લખ્યું હતું. એનો પણ કાગળ આવ્યો છે. એ

લખે છે કે તેઓ પોતે અથવા ડો. મહેતા તમને મળવાનો પ્રયત્ન કરશે. મને

એટલી બધી ઇચ્છા થાય છે કે હું તમને મળવા દોડી જઈ અને તમને

બેરી પકું. મારે માટે તો તમે યમને ઘેરથી પાછા આવેલા હો એવા હો.

મેં તો માત્રી જ લીધેલું કે તમે મરી ગયા છો. આટલો વખત તમે મને

કાગળ લખ્યા વિના ગહો એ મારા માન્યામાં જ આવતું નહોતું. બીજો

નિકરપ એ હતો કે તમે કાગળો તો લખ્યા જ હશે પણ એ મને આપવામાં

આવેલા નહીં. તમારી ધાવણી ઉપર મેં કાગળ લખેલો, પણ કશો જવાબ ન

મળ્યો. હજી હું એમ જ માનું છું કે તમે કાગળો લખેલા પણ તે મને

આપવામાં આવેલા નહીં. ડો. મહેતાને હું તાર કરું છું કે તમને મળે. મારી

તમને શી વાત કરું? હમણાં મારું કાંઈ નહીં લખું. દેવદાસ મારી પાસે છે.

બધી રીતે અને બધી દિશામાં વધતો જાય છે. અત્યારે હું પ્રવાસ કરી રહ્યો

છું. સાથે દેવદાસ છે. બીજા એક વક્તાદાર સાથી છે. તમે તો એના ઉપર વારી

જાઓ. એક બહેન સાથે પણ હું ગાઢ પરિચયમાં આવ્યો છું. તે

ઘણી વાર પ્રવાસમાં સાથે હોય છે. તમે એમને મળો એમ ઇચ્છું છું. લાહોરમાં

કેટલાયે મહિનાઓ સુધી હું એમના ઘરમાં રહ્યો હતો. બા આશ્રમમાં છે.

તેને ઘડપણ કીક કીક દેખાઈ આવે છે પણ હમેશની જેમ બહાદુર છે. તેના

ગુણો અને દોષો સાથે જેવી તમે જોયેલી એવી જ એ છે. મણિલાલ અને રામદાસ દિનિક્ષમાં છે અને ‘ઇન્ડિયન ઓપિનિયન’ સંભાળે છે. હરિલાલ કલકત્તામાં વેપાર કરે છે. એની પત્ની ગુજરી ગઈ. એનાં બાળકોને બા સંભાળે છે. જીનલાલ અને મગનલાલ મારી સાથે આશ્રમમાં છે. મેઢ અને પરાગજી હિંદુસ્તાનમાં છે. પરાગજી સંસર્ગમાં રહે છે. મેઢ એટલા આવતા નથી. મગનભાઈ મારી સાથે નથી. આપણા કુટુંબના જેટલા માણસોને તમે ઓળખતા એટલાનું કહી નાખ્યું. અરે, ઇમામસાહેબનું લખવાનું તો હું જુદી જ ગયો ! એ અને એમનાં પત્ની મારી સાથે છે. એમની વફાદારી અદ્વિત છે. થોડા જ દિવસ ઉપર મેં કાતિમાને પરણાવી. તેથી ઇમામસાહેબને નિરાંત થઈ છે. એન્ડ્રૂઝ મને ઘણી વાર મળે છે. બંગાળમાં રહે છે. આનંદલાલ પણ મારી સાથે છે. હું એ સાપ્તાહિકોનું તંત્રીપદ કરું છું. બન્ને સારાં ચાલે છે. સરકાર સાથે ભારે લડતમાં પડ્યો છું. શું થશે એ તો કાલ કહી શકે ?

“હવે મારે બસ કરવું જોઈએ. બે વરસ પહેલાં હું મોતના પંખમાં આવી ગયો હતો. તમે હવે મુક્ત થયા હો તો પત્રવ્યવહાર શરૂ કરશો એવી આશા રાખું છું. મારું જીવન પહેલાં કૃત્રિમ સાદું છે. હમણાં મારે જ્યોરાક ફળ અને સિંગદાણા અથવા મીઠા નથી રહ્યો. બકરીનું દૂધ, રોટી અને અંગૂર લઈ છું. આખા દિવસમાં ચર્ચને પાંચથી વધુ વસ્તુઓ ન ખાવાનું પ્રત લીધું છે. લંડનમાં લીધેલા પ્રતને કારણે ગાયનું દૂધ હું ન લઈ શકું. મીઠાનો ત્યાગ હવે નથી રાખ્યો કાગળ દુ જોઈ છે કે પાણીમાંથી અને સમુદ્રની દવા આપણે લઈએ છીએ તેમાંથી નિર્જીવ મીઠું તો આપણે લેના જ હોઈએ છીએ.

“ધ્યાર. તમારા મોતના અક્ષર સ્વર જોવાને કાંપતો.

તમારો સદાનો

‘અપર હાઉસ’”

મદ્રાસ ઇલાકાતી મુસાફરી. રોજનીશી :

	૧૦ મી ઓગસ્ટ મુંબઈ જોડ્યું
૧૦-૮-૨૦ થી	૧૨-૧૩ ” મદ્રાસ
૦૩-૮-૨૦	૧૪ ” અંબૂર ને વેલોર
	૧૫ ” મદ્રાસ
૧૬ મી ઓગસ્ટ	તંજાવર અને નાગોર
૧૭ ”	ત્રિચિનાપલી

૧૮	ઓગસ્ટ	કાલિકટ
૧૯	"	માંગલોર
૨૦	"	સેલમ
૨૧	"	સેલમ અને બેંગલોર
૨૨	"	મદ્રાસ
૨૩	"	બેંગ્લોર

મદ્રાસમાં સમુદ્રતટ પર ત્રીમ-ચાળીસ હજાર માણસોની વિરાટ સભા આગળ અંગ્રેજીમાં આપેલું વ્યાખ્યાન :

અસહકારની અગત્ય

જે વિષે આગ્રહાસ આટલી બધી ચર્ચા થઈ રહી છે એ અસહકાર શું છે અને આપણે શા માટે એ શસ્ત્ર લેવાનું છે? ધડીવાર હું એના કારણમાં ઊતરીશ અત્યારે દેશની સામે બે પ્રશ્નો પડેલા છે. પહેલો અને મોટામાં મોટો ખિવાફતનો છે. આ બાબતમાં મુસલમાનોનાં દિલ ચિગઈ ગયાં છે. ઇંગ્લંડને નામે બ્રિટિશ પ્રધાનોએ અત્યંત વિચારપૂર્વક આપેલાં વચનો પર પાણી ફેરવવામાં આવ્યું છે. હિન્દી મુસલમાનોને અપાયેલાં જે વચનોના જોર પર બ્રિટિશ પ્રજાએ સ્વીકારેલી મદદ હિન્દી પાસેથી કઢાવવામાં આવી તે વચનોના ભંગ કરવામાં આવ્યો છે અને મહાન હક્કમાં ધર્મ જોખમમાં આવી પડ્યો છે. મુસલમાનો વાળખી રીતે માને છે કે બ્રિટિશ વચનો જ્યાં સુધી ન પળાય ત્યાં સુધી તેમને માટે બ્રિટિશ પ્રત્યે વફાદાર રહેવું અશક્ય છે. અને બ્રિટિશ પ્રત્યે વફાદાર રહેવું કે હક્કમાં અને પયગમ્બર પ્રત્યે, એ સવાલ જ્યારે આવી પડે ત્યારે તો કોઈ પણ મુસલમાન પોતાની બાબુ જાહેર કરવામાં એક ક્ષણની પણ વાર ન લગાડે એ દેખીતું છે અને મુસલમાનોએ લગાડી પણ નથી. તેમણે કશું ન છુપાવતાં હોયેાક અને ખાનદાનીભરી રીતે દુનિયાને જાણારી દીધું છે કે જો બ્રિટિશ પ્રધાનો તેમ જ બ્રિટિશ પ્રજા આપેલાં વચનો નહીં પાળે, હિન્દના સાત કરોડ મુસલમાનોની લાગણીને માન નહીં આપે, તો તેમનાથી વફાદાર રહી શકાશે નહીં.

મતલબ બાકીના દિંદાઓનો જ રહ્યો, કે તેમણે આટલો મુસલમાન ભાઈઓને પડખે ઊભા રહી પડેલાં તરીકેનો ધર્મ જાનવો યા નહીં. એ તો દેખીતું છે કે એમને આ જિંદગીની તક છે. મુસલમાનો પ્રત્યે રિશ્વાત, બંધુભાવ અને મિત્રાચારી જનાવવાની, તેમ જ મુસલમાન હિંદુના ભાઈ છે એમ આટલા દિવસ આપણે જે વાતો કરતા આવ્યા તે ખરી કરી જનાવવાની તક એ વખતે પણ ફરી મળવાની નથી. જો દિંદુને મન અંગે કરતાં મુસલમાન

વધારે નહકનો હોય, અને જે મુસલમાનોની માગણી ન્યાય અને ધર્મના પાયા પર ખડી થયેલી હોવા વિષે તમારા મનમાં શંકા ન હોય, તો હું તમને કહું છું કે જ્યાં સુધી મુસલમાનોની માગણીનું વાળખીપણું કાયમ છે, અને તેમના ધલાળે ખુલા, ખાનદાનીલયાં અને હિંદુસ્તાનને કર્યું નુંકસાન ન કરનારા છે, ત્યાં સુધી તમારે મુસલમાન ભાઈઓની પડખે ઊભા રહે જ છૂટકો છે. મુસલમાનોએ આ નિર્મળ સાધનોની શરત સંપૂર્ણતાએ સ્વીકારી લીધી છે અને સારી આલમની સમક્ષ વગર સંકોચે તેઓ તેમ કરી શકશે એમ જોયા પછી જ એ શરતે હિંદુ ભાઈઓની મદદ કબૂલ રાખવા તેઓ તૈયાર થયા છે.

આવી સ્થિતિમાં હિંદુમુસલમાનોએ મળીને જ આખા યુરોપની ખ્રિસ્તી રાજસત્તાઓનો પ્રતિકાર કરવો જોઈએ, અને તેમને જણાવી દેવું જોઈએ કે હિંદુ નિર્મળ હશે, પણ સ્વાભિમાન જળવવાની હજી તેનામાં શક્તિ છે. પોતાના ધર્મની ખાતર, પોતાના માનની ખાતર હજી તેને મરતાં આવડે છે આ જ ખિલાફતનો એક શબ્દમાં અર્થ છે.

પણ આ ઉપરાંત પંજાબનો સવાલ ઊભો છે. પંજાબના બનાવે હિંદુન હૃદયને જે કારી જખમ કર્યો છે તેવો છેલ્લા સૈકામાં ખીજા કોઈ પણ બનાવ નહીં કર્યો હોય. પંજાબી સાલનો બળવો હું નથી ભૂલતો. પણ એ બળવ દરમિયાન હિન્દને ગમે તેટલું ખમવું પડ્યું હોય તોપણ રોલેટ કાયદા દ્વારા હિન્દનું જે અપમાન કરવાનો પ્રયત્ન થયો અને એ કાયદો પસાર થય પછી હિન્દનું જે પ્રત્યક્ષ અપમાન કરવામાં આવ્યું તેની તુલના હિંદના આખા ઇતિહાસમાં કયાંયે થઈ શકે તેમ નથી. આ ખ્રિષ્ટિય પ્રજા પાસેથી પંજાબને ન્યાય મેળવવાને કારણે પણ તમારે કંઈક રસ્તો શોધે જ છૂટકો છે. આમન સભા, ઉમરાવોની સભા, મિ. મોન્ટેગ્યુ, નાં વાર્ધસરોય, એકેએકને ખિલાફત તેમ જ પંજાબને વિષે લોકલાગણી શી છે એની પૂરી ખબર છે. પાર્લમેન્ટન અને સભાઓમાં થયેલી ચર્ચાએ તથા મિ. મોન્ટેગ્યુએ અને નાં વાર્ધસરોયે લીધેલાં પગલાંએ પૂરેપૂરું બતાવી આવ્યું છે કે તેઓ હિંદને વાળખી ન્યાય આપવા તૈયાર નથી. આપણા આગેવાનોએ આ મુશ્કેલીમાંથી રસ્તો કાઢવે જ જોઈએ. આપણે ખ્રિષ્ટિય રાજ્યકર્તાઓના બેરાબરિયા છીએ અને તેમને હાથે આપણું સ્વમાન જળવાવી શકીએ છીએ, એ જ્યાં સુધી આપણે સાબિત નહીં કરી આપીએ ત્યાં સુધી આપણી અને તેમની વચ્ચે ઠોંઠા જાનનો સંબંધ કે ભાઈચારો સંભવતો નથી. આથી જ હું અસહકારનો મુંદા અને સચોટ માર્ગ ગતાવી રહ્યો છું.

અસહકાર ગેરકાયદે છે ?

ઠેકણક કહે છે કે અસહકાર ગેરકાયદે છે. હું તેનો ઇનકાર કરું છું. હું તો કહું છું કે અસહકાર એ ન્યાયી અને ધર્મસંમત માર્ગ છે. દરેક મનુષ્ય તેને અવલું કરી શકે છે અને તે સંપૂર્ણપણે કાયદેસર છે. બ્રિટિશ સામ્રાજ્યના એક મહાન આદેશ તો કહ્યું છે કે બ્રિટિશ બંધારણની દૃષ્ટિએ તો ચોખ્ખો બળવો મુખ્ય સફળ નીવડે તો સાવ કાયદેસર છે. અને પોતાના કથનના ટેકામાં તેણે મારાથી ઇનકાર ન કરી શકાય તેવા ઐતિહાસિક આધાર ટાંક્યા છે. હું તો સફળ કે નિષ્ફળ કોઈ બળવાને કાયદેસર કહેવાનો દાવો બિલકુલ નથી કરતો, કારણ બળવામાં ખુનામરફીને માન્યતા આપવાપણું રહેલું છે. હું તો હિંદુસ્તાનને પહેલેથી જ કહેતો આવ્યો છું કે ખુનામરફી યુરોપમાં ગમે તે હેતુઓ ખર લાવતી હોય, પણ આ દેશમાં તે આપણું કામ કદી સાધી આપવાની નથી. મારા ભાઈ સમાન ભાઈનું શૈક્ષણિક બુનામરફીમાં શ્રદ્ધા રાખનારા છે. જે તેમનાથી બની શકે તેમ હોત તો તો કે દલાહાનીએ એમણે બ્રિટિશ સામ્રાજ્ય વિરુદ્ધ તલવાર ખેંચી હોત. તેમનામાં શરૂઆતની મર્યાદા અને બ્રિટિશ સામ્રાજ્યની સામે થવાની જરૂર જોવાનું ઝઢાપણ બને છે. પણ ખગા સિપાઈની દૃષ્ટિએ આંજો હિંદમાં તલવારથી કામ લેવાની અસંભવિતતા તે જોઈ શકતા હોવાથી તેઓ મારા પક્ષને સ્વીકારી મારી અંધ મદદ કમ્પૂત રાખવા તૈયાર થયા છે. તેમણે પ્રતિજ્ઞા કરી છે કે જ્યાં મુઘી હું તેમની જોડે છું ત્યાં મુઘી અંગ્રેજીની સામે તો શું પણ આ દુનિયા પરના કોઈ પણ માણસની સામે તેઓ ખુનામરફીના વિચાર નહીં કરે. હું તમને ખાતરી આપુ છું કે તેઓ પોતાનું વચન અર્થનિષ્ઠને શોભાવે તેમ પાળી રહ્યા છે, ખરી ઈમાનદારીથી અસહકારને માર્ગ ચાલી રહ્યા છે; અને એ જ ખુનામરફી વગરનો અસહકારનો માર્ગ પકડવા હું હિંદુસ્તાનને વીનવી રહ્યો છું.

હું તમને કહું છું કે હિંદુસ્તાનમાં આપણી વચ્ચે આજ ભાઈ શૈક્ષણિક અધીના કરતાં વધુ સાચો કોઈ સિપાઈ નથી. જે કદી તલવાર ખેંચવાનો વખત આ દેશમાં આવી જ પહોંચશે તો એ જ તલવાર ખેંચી શકે છે એ તમે જોશો. મને પણ તમે તે દિવસે હિમાલયનાં અરણ્યો તરફ ચાલી નીકળેલો જોશો. હિન્દ જે દિવસે તલવારનો ન્યાય સ્વીકારશે તે દિવસે હિન્દી તરીકેનું મારું જીવન સમાપ્ત થશે. હિન્દુસ્તાનને આ દુનિયામાં પ્રભુતા વરસે વિશેષ આદેશ છે એમ હું માનું છું તેથી જ, અને હિન્દના પ્રાચીન ઋષિઓએ સેંકડો વર્ષોના અનુભવ પછી પશુબળ ઉપર ખડો થયેલો ન્યાય નહીં પણ આપબોગ ઉપર, યજ્ઞ ઉપર, કુરબાની ઉપર ખડો થયેલો ન્યાય જ આ સંસારમાં કોઈ પણ મનુષ્યને માટે ખરી વસ્તુ છે એ મહાન સત્યને શોધી

કાઢ્યું છે એમ હું માનું છું; તેથી જ હું એ સિદ્ધાન્તને વળગી રહ્યો છું. અને મરણની ઘડી લગી વળગી રહીશ, તેથી જ હું તમને સમજાવી રહ્યો છું કે જ્યારે ભાર્ષ શૈક્ષતિકલી ખુનામરકીમાં શ્રદ્ધા રાખતા હોવા છતાં અસહકારને નજાણા હથિયાર તરીકે સ્વીકારે છે ત્યારે હું તો તેને સજામાં સજાના હથિયાર તરીકે જ માનું છું. હું તો માનું છું કે વગર હથિયારે દુશ્મનની સામે ઉઘાડી છાતીએ મરવાની હિંમત જે કરી શકે છે તે શરવીરમાં શરવીર સિપાઈ છે. આવો ખુનામરકી રહિતનો અસહકાર છે. તેથી મારા વિદ્વાન દેશબંધુઓને સમજાવી રહ્યો છું કે જ્યાં સુધી અસહકાર લોહીના ડાઘ વિનાનો છે ત્યાં સુધી તેમાં ગેરકાયદે એવું કશું જ નથી.

હું તો ઊંચડો સવાલ કરું-હું કે આજે બ્રિટિશ સરકારને 'હું તમારી સેવા કરવા ઇન્કાર કરું છું' એમ કહેવું શું ગેરકાયદે છે? આપણા માનવતા પ્રમુખ સાહેબે પોતાના બધા માનવ્યાદ સરકારને વિનયપૂર્વક પાછા સોંપી દેવા એ શું ગેરકાયદે છે? સરકારી કે ગ્રાંટ લેતી મિશનરોમાંથી પોતાનાં ઊંચડાંને ઉઘાડી લેવાં એ કોઈ પણ માણસને માટે શું ગેરકાયદે છે? જે કાયદાની સત્તાનો મને અડાવવામાં નહીં પણ મારી અધોગતિ કરાવવામાં ઉપયોગ થાય છે તે કાયદાની સત્તાને હું હવે નથી પોષી શકતો એમ કોઈ પણ વકાલે કહેવું શું ગેરકાયદે છે? 'જે સરકાર આખી પ્રજાની ઇચ્છાને માન આપવા નથી ઇચ્છતી એની' સરકારની નોકરી કરવાની હું ના પાડું છું' એમ કોઈ પણ સિવિલ સર્વન્ટે કે જજે કહેવું શું ગેરકાયદે છે? હું તમને પૂછું છું કે કોઈ પણ પોલીસે કે મિપાઈએ પોતાના જ ભાઈઓને અપમાનિત કરનાર સરકારની સેના ખત્તવવાની ફરજની સામા થઈને પોતાની નોકરીનું રાજીનામું રજૂ કરવું એ શું ગેરકાયદે છે? હું કૃષ્ણા જિલ્લાના ખેડૂતોને જઈને કહું કે 'તમે જે કર સરકારને આપો છો તેનો ઉપયોગ સરકાર તમને અડાવવામાં નહીં પણ તમને નજાણા પાડવામાં કરે તો બહેતર છે કે તમારે કશા કર ન ભરવા' એ શું ગેરકાયદે છે? હું માનું છું અને વિનયપૂર્વક કહું છું કે આમાં કશું જ ગેરકાયદે નથી. મેં આમાની એકેએક બાબત મારા જીવનમાં કરી જોઈ છે, અને કોઈએ મને એના વાજબીપણા વિષે પડકાર કર્યો નથી. ખેડમાં સાત લાખ ખેડૂતોની વચ્ચે હું હતો. તેમણે બધાએ પોતાના કરો આપવા ઇન્કાર કર્યો હતો અને આખા હિન્દુસ્તાનનો મને ટેકો હતો. કોઈને એ ગેરકાયદે ન લાગેવું.

હું કહું છું કે અસહકારનાં આખા પંથમાં કશયિ ગેરકાયદે નથી. આ કાયદેસર સરકાર હેઠળ, આવીશાન બધારણવાળી બ્રિટિશ પ્રજાની હકૂમત હેઠળ, ભારેમાં ભારે ગેરકાયદો તો આખા હિન્દુસ્તાનની પ્રજાએ નિર્બળ બનવામાં,

પેટે ચાલવામાં રહેલો છે. ગેરકાયદે તો, આખા હિન્દુસ્તાનની પ્રજાએ પોતાના ધડીએ અને પળે થતાં સઘળાં અપમાન મૂગે મોટે ગળી જવાં એ છે. ગેરકાયદે તો, હિન્દના સાત કરોડ મુસલમાનોએ પોતાના ધર્મ પર ગુજરેલા અન્યાયને સાંખવો એ છે. ગેરકાયદે તો, આખા હિન્દુસ્તાને મૂગે મોટે બેસી રહી આ બધું ટગર ટગર જોયા કરવું અને જે અન્યાયી સરકારે પંજાબની ઇજ્જત ધૂળમાં રમદાળી તેની સાથે મહકાર કરવો એ છે. હું મારા એકેએક દેશમંદુને કહીશ કે જો તમારામાં સ્વમાનનો છંટો હોય, જો તમને આબરૂની કિંમત હોય, જો તમે તમારી જાતને તમારા મહાન આપદાદઓની પેઠી દર પેઠીથી ચાલતી આવેલી ઉચ્ચ પરંપરાઓના વારસ અને રક્ષક માનતા હો, તો હાલની સરકારના જેટલી અન્યાયી બનેલી સરકાર સામા અસહકાર ન કરવો એ જ તમારે માટે સૌથી મોટામાં મોટો ગેરકાયદો છે એ તમે જોઈ શકશો.

મને અંગ્રેજો પ્રત્યે દ્વેષ નથી. મને કોઈ સરકાર પ્રત્યે દ્વેષ નથી. પણ અસત્યની જોડે, આંખમાં ચામણાંની જોડે, અન્યાયની જોડે મારે હાડવેર છે. જ્યાં સુધી સરકારને અન્યાય કરવો છે ત્યાં સુધી એ મને પોતાનો શત્રુ, હાડવેરી ગણી શકે છે. હજી ગયે જ વર્ષે અમૃતસર કોંગ્રેસ વેળાએ — મશ્વરને સમક્ષ રાખીને આ હું તમને કહી રહ્યો છું — મેં આ સરકારની જોડે સહકાર કરવા ઘૂંટણિયે પડી પડીને જે વિનવણીઓ કરી તે એ શ્રદ્ધાએ કે મને પૂરી ઉમેદ હતી કે બ્રિટિશ પ્રધાનો જેઓ સામાન્યપણે ડાહ્યો વર્ગ છે તેઓ મુસલમાન લાગણીને ધ્યાનમાં લેશે; પંજાબના અત્યાચારોની પૂરી ભેરપાઈ કરશે. અને તેથી જ મેં ભરી કોંગ્રેસને ફરી ફરી આગ્રહ કરીને વીનવી કે સરકારે મિત્રતાનો હાથ લંબાવ્યો છે; આપણે પણ આપણી ખાનદાની સામું જોઈ શ્રદ્ધા ધરી આપણો હાથ લંબાવવો ધટે. હું માનતો હતો કે આદશાહી ઢંદોરાને રૂપે ખરા દિલથી સરકાર દોસ્તીનો હાથ લંબાવી રહી હતી. આથી જ મેં પ્રજાને સહકારની તરફેણમાં એટલી વીનવી. પણ બ્રિટિશ પ્રધાનોએ પોતાને હાથે મારી એ શ્રદ્ધાને જાળીનદોસ્ત કરી; અને એનો એ હું આજ તમારી સામે કેવળ ધારાસભાઓમાં નિરર્થક ઘોંચપરોણા કરવા આતર નહીં, પણ સરકારની જોડે ખરો, વજનવાળો અને દુનિયાની જોરાવરમાં જોરાવર સરકારને પણ ઘંભાવી દે એવો જોરાવર અસહકાર કરવા વીનવી રહ્યો છું. આ અત્યારે તમારી આગળ માર્ગી માગણી છે. જ્યાં સુધી આપણે ન્યાય નથી મેળવી શક્યા, જ્યાં સુધી આપણે નાપુશ નોકરશાહીના હાથથી આપણું સ્વમાન નથી રક્ષી શક્યા, ત્યાં સુધી આપણાથી સહકાર થઈ જ કેમ શકે? આપણાં શાસ્ત્રો કહે છે અને હું પણ શાસ્ત્રો અને ધર્માચાર્યો પ્રત્યે સંપૂર્ણ માનપૂર્વક કહું છું કે અન્યાય અને ન્યાય વચ્ચે, અન્યાયી અને ન્યાયપ્રિય

માણસ નચ્ચે, સાચે અને જૂન વચ્ચે કદાપિ સહકાર થયે નહીં. જ્યાં સુધી સરકાર તમારા માન ધજ્જત રક્ષનારી છે ત્યાં સુધી તેની જોડેનાં સહકાર એ ધર્મ છે પણ જ્યારે એ સરકાર તમારી ધજ્જતને સમજવાને બદલે લૂટવા લાગે ત્યારે તેની મરકારની જોડે સહકાર નહીં પણ અસહકાર તેટલો જ જરૂરી ધર્મ છે.

અસહકાર અને ખાસ કોંગ્રેસ

મને કહેવામાં આવે છે કે મારે પ્રગમતના વાજિત્ર રૂપ કોંગ્રેસની ખાસ બેઠક સુધી રાહ જોવી પડતી હતી હું જાણું છું કે કોંગ્રેસ પ્રગમતનો પડઘો પાડનારી સંસ્થા છે મારા પોતા પૂરતો આ સમાલ હોત તો હું અનતકાળ સુધી રાહ જોવાનીયે ના ન પાડત પણ મારા હાથમાં તો મુસલમાન કોમનુ પવિત્ર સુકાન સોપવામાં આવ્યું હતું હું મુસલમાન કોમનો સલાહકાર હતો અને હાલ તુરતને માટે તેમની ધજ્જત મારા હાથમાં સોપાયેલી છે અતઃકરણના અવિનિર્ણય ઉપરવટ ધર્મને ઠાઈ પણ સરથાના નિર્ણયની રાહ જોવાની સલાહ તેમને મારાથી કેમ આપી શકાય ? શું મુસલમાનોએ ચૂકેલું ગળીને પોતે આ ચાર લગી સ્વીકારેલું ખાનદાનીભયું ધોરણ આજે ફેરવવા તૈયાર થવું ? ઈશ્વર ન કરે ને કદાચ કોંગ્રેસે તેમની વિરુદ્ધ દરાવ આપ્યો તો ? હું તો તોપણ મુસલમાન ભાઈઓને કહે જ જવાનો કે તેમણે તેમના દીનને થયેલા અપમાનને સામવા કરતા એકલે પગે પણ ઊભા રહેવું અને લડયે જવું મુસલમાનો ચાહે તો કોંગ્રેસની પાસે ભલે બિશુકની હાલતમાં મદદ માગે, પણ મદદ મળેા પા ન મળે, કોંગ્રેસ દ્વારા દોરાનાની તેમનાથી રાહ જોવાય તેમ નહોતું તેમને તો નિરર્થક ખુનામરકી અથવા નિર્દોષ છતાં સક્રિય અસહકાર બેમાથી એક રસ્તો લીધે જ છુટકા હતો, અને તેમણે અસહકારનો માર્ગ પસંદ્યો છે અસહકારનું પવિત્ર સ્વરૂપ મારી પેડે જ જોને મન વસી ગયું છે તેમની તો ચોખ્ખી ફરજ છે કે તેમણે વગરહીલે એ મુજબ અમલ કરવો અને ખુદ કોંગ્રેસને પણ બીજો કશો નિર્ણય આપવાનું અશક્ય કરી મૂકવું કારણ કોંગ્રેસ પણ અતે તો વ્યક્તિઓના મોટા સમુદાયનો મત દર્શાવનાર નહીં તો બીજું શું છે ? અને જો વ્યક્તિઓ એકમત બનીને કોંગ્રેસમાં બન્યો તો પછી કોંગ્રેસનાથી પણ તેમના મતથી જુદો મત કેમ આપી શકાય ? જો આપણે અગાઉ મત આપ્યા વગર અથવા મત દર્શાવતા ડરીને કશો મત વગર જ કોંગ્રેસમાં જ્યાં માગતા હોઈએ તો જ આપણે કોંગ્રેસના નિર્ણયની રાહ જોઈ બેસીએ જેઓ નિશ્ચય નથી કરી શકતા તેમને હું કહું છું કે ભલે કોંગ્રેસ સુધી થાભે, પણ જેમને આ બાબતમાં દીન જેવું દેખાઈ ચૂક્યું છે તેમને માટે તો હવે થાભવું એ ચોખ્ખું પાપ છે કોંગ્રેસ તમને થાભવા નથી

ઠહેલી, પણ તમને તમારા વિચારો મુજબ અમલ કરતા જોવા ઇચ્છે છે કે જોયી તે લોકલાગણીનો ખરો આંક કાઢી શકે.

કાઉન્સિલોનો બહિષ્કાર

અસહકારની વિગતોમાં સૌથી પહેલો મેં નવી ધારાસભાના બહિષ્કારને મૂક્યો છે. કેટલાક મિત્રોએ આ 'બહિષ્કાર' શબ્દ સામે વાંધો લીધો છે, કારણ હું પ્રથમથી જ સ્પિટિશ માલનો અગર કોઈ પણ 'માલનો બહિષ્કાર' કરવાની વિરુદ્ધ છું. પણ ત્યાં 'બહિષ્કાર' શબ્દ જુદો ભાવ સૂચવે છે અને અહીં 'બહિષ્કાર'નો જુદો અર્થ છે.

હું પૂરા વિચારપૂર્વક આવતી નવી ધારાસભાનો બહિષ્કાર સૂચવી રહ્યો છું. અને તે શા માટે? પ્રજા—જનસમુદાય આજે આગેવાનો તરફથી ચોખ્ખી સમજૂતી તેવી આગેવાનીની અપેક્ષા રાખે છે, દ્વિઅર્થી વાતોની નહીં. પ્રથમ ધારાસભા માટે ચૂંટાવું અને પછી ધારાસભામાં સોગંદ લેવાની ના પાડવી, એવી જે વાત ચાલી રહી છે તેથી પ્રજામાં આગેવાનો પ્રત્યે અવિશ્વાસ જ આવશે. લોકો તેમાં કંઈ નહીં સમજે. ઊલટો પ્રજાનો શુદ્ધિભેદ થશે. આ જ કારણથી આ જાળમાં ન ફસાવા હું તમને ચેતવું છું. પ્રથમ ચૂંટાઈને ધારાસભામાં ગયા પછી ત્યાં સોગંદ લેવાનો ઇનકાર કરવાનું ધોરણ અખતવાર કરીને આપણે આપણે હાથે દેશને વેચશું. આપણને વસતું લાગે તેવું છે, છતાં હું ખુશ્તી દિલથી કહું છું કે જેટલા હિન્દીઓ આજ ઉપલી વાત કરી રહ્યા છે તે બધા એ મુજબ કરી શકશે જ એવો મને ભરોમો નથી. એ અભિપ્રાય ધરાવનારાઓને આજે હું ચેતવું છું કે તેમ કરવાથી તેઓ પોતાને છોડે તેમ જ પ્રજાને માટે જાળ ઊભી કરી રહ્યા છે; અને તેમાં તેઓ ફસારી આ મારો અંગત મત છે. હું તો માનું છું કે પ્રજાને ખરેખરા નિર્મળ રસ્તે દોરવી હોય, આ મહાપ્રજાની જોડે આપણે આજે જે મળક કરવા ન માગતા હોઈએ, તો જ્યાં સુધી હિન્દને કરવામાં આવેલો બેવડો અન્યાય ઊભો છે ત્યાં સુધી સરકાર તરફની ગમે તેટલી મોટી મહેરબાનીઓ પણ જતી કાંધે જ આપણો છૂટકો છે; તેમના તરફની કોઈ પણ મહેરબાની આપણે સ્વીકારીએ તે પહેલાં પંજાબ અને ખિવાહતના બેવડા અન્યાયની ભરપાઈ થવી જ જોઈએ. પ્રાચીન યુરોપમાં કહેવત ચાલતી કે 'ગ્રીકોયે ચેતતા રહેજો; અને તેમાંથી જ્યારે તેમને હાથમાં બહિષ્કાર લઈને આવતા જુઓ ત્યારે તો ખસસ ચેતજો.' જે પ્રધાનમંત્રી ઇસ્ટામ અને પંજાબને કરેલા અન્યાયોને કાયમ કરવાની આજે ગાંધી વાળી બેઠું છે તેના હાથની કોઈ પણ બહિષ્કાર આપણે સ્વીકારી જ કેમ શકીએ? ઊલટું આપણે તો તેણે બિચાવેલી જાળમાં ન ફસાવા સારું બમણું

સાવચેત રહેવું ઘટે. આથી હું તમને વીનવું છું કે નવી ધારાસભા જોડે નખરાં કરવાના કે બીજી કશી જ લેવાદેવાના બધા વિચારો આપણે છોડી દેવા.

એમ પણ કહેવામાં આવે છે કે પ્રજામતના ખરા પ્રતિનિધિ એવા આપણે જો ધારાસભામાં નહીં જઈએ તો મોડરેટો જે પ્રજામતનો સાચો પડોષી પાડનારા નથી તેઓ ધારાસભામાં જશે. હું તેમાં મળતો નથી થતો. મોડરેટો શાના ખરા પ્રતિનિધિ છે અને નેશનાલિસ્ટો શાના છે તે હું નથી જાણતો. હું તો માનું છું કે સારામાસ બધે છે. હું એ પણ માનું છું કે ધણા મોડરેટો સાચા દિલથી માને છે કે અત્યારે અસહકાર અખત્યાર કરવો એ પાપ છે. હું માનપૂર્વક તેમનાથી જુદો પડું છું. તેમને પણ હું કહું છું કે જો તમે ચૂંટણીને માટે જાણ રહેશે તો તમારી પોતાની જાણી કરેલી જાળમાં તમે ફસાશો. પણ આથી મારી સ્થિતિમાં ફેર પડતો નથી. જો મારા અંતરને એમ જ લાગે કે નવી ધારાસભાઓમાં મારે ન જવું જોઈએ તો મારે ઓછામાં ઓછું મારા પૂરતો તો તેનો અમલ કરવો જ રહ્યો; પછી ખાફીનામાંથી ભલે નળાણુ ટકા ચૂંટણી માટે જાણ રહે. એ જ જાહેર કામ કરવાનો અને પ્રજામત ઈજ્જતવાનો રસ્તો છે. એ જ સુધારા મેળવવાનો અને ધર્મ રક્ષવાનો રસ્તો છે. મારે મન જો એ દીનની ઇજ્જતનો સવાલ છે, તો હું એક હોઉં કે હજારમાં એક હોઉં, મારે મારા સિદ્ધાંતને વળગી રહે જ છડકો છે. એમ કરતાં મારું મરણ થાય તોપણ એ, જીવીને મારે મોઢે મારા સિદ્ધાંતનો ઇનકાર કરવા કરતાં તો ખહેતર જ થયું. હું ફરી ફરી કહું છું કે કોઈએ પણ ધારાસભામાં જવું એ ભારે ભૂલ છે. હાલની સરકાર જોડે આપણાથી સહકાર ન કરી શકાય એમ જો આપણને સાચે જ લાગી ગયું છે તો આપણે છેક મથાળેથી જ આરંભ કરવો જોઈએ. પ્રજાના આપણે સ્વાભાવિક આગેવાનો છીએ અને આજે પ્રજાને અસહકારની સલાહ આપવાનો અધિકાર તેમ જ શક્તિ આપણે મેળવેલાં છે. તેથી હું તો ફરી ફરીને એ જ કહેવાનો કે નવી ધારાસભા માટે કોઈ પણ શરતે જાણ રહેવું એ અસહકારના ધોરણથી વિરુદ્ધ જ છે.

વકીલો અને અસહકાર

બીજું પણ એક કાણુ પગલું મેં સચવ્યું છે, વકીલોએ વકીલાત છોડવાનું. સરકાર વકીલોની મદદથી પોતાની સત્તા કેટલી નભાવે છે એ જો હું પૂરેપૂરું જાણું છું તો મારાથી બીજી સલાહ આપી જ કેમ શકાય? દેશની લડત ચલાવનારા આપણા હાલના આગેવાનોમાં ઘણાખરા વકીલો જ છે એ વાત સાચી છે. પણ જ્યારે સરકારની પ્રવૃત્તિને થંભાવી દેવાની વાત આવે ત્યારે તો હું જાણું જ છું કે સરકાર પોતાનું માન અને મોભો

જાળવવાના કામમાં વફીલ વર્ગ સામું જ જુઓ છે. તેથી જ હું માગ વફીલ ભાઈઓને તેમની વફીલાત મોકૂફ કરી દઈ સરકારને એમ ખતાવી આપવા સમજાવી રહ્યો છું કે તેઓ પોતાના ઓનરરી હોદ્દા વધુ વખત નભાવવા નથી ઇચ્છતા. કારણ કે વફીલો અદાલતોના ઓનરરી અમલદારો ગણાય છે, અને તેટલે દરજ્જે તેઓ કોર્ટના ધારાધોરણને આધીન છે. જો તેઓ સરકારની જોડેનો સહકાર ખેંચી લેવા માગતા હોય તો તેમનાથી આ ઓનરરી હોદ્દા ન જ ભોગવી શકાય. પણ આમ થતાં કાયદા અને વ્યવસ્થાની શી ગત થશે એવો સવાલ કરવામાં આવે છે. મારો જવાબ એ છે કે આ જ વફીલવર્ગની મારફત આપણે કાયદો અને વ્યવસ્થા ઊભી કરીશું. આપણે પંચાયતી કોર્ટો સ્થાપીશું અને આપણા દેશખંડુઓને શુદ્ધ, સાદો, નિર્મળ, ધરગથુ અને સ્વદેશી ન્યાય વહેંચીશું. વફીલોએ વફીલાત છોડવાનો અર્થ આ છે.

માખાપો અને અસહકાર

- ખીજો પણ એક મુશ્કેલ ઉપાય મેં પ્રખરે સૂચવ્યો છે. છોકરાઓને નિશાળોમાંથી હાડી લેવાનો, કોલેજના છોકરાઓએ ઊંડી જવાનો અને સરકારી તેમ જ સરકારી ગ્રાંટ લેનારી અર્ધસરકારી નિશાળો અને કોલેજો ખાલી કરી મૂકવાનો. ખીજું હું સૂચવી જ કેમ શકું? મારે લોકલાગણીનો તાગ લેવો રહ્યો. મારે જાણવું રહ્યું કે મુસલમાનો કેટલે જીંડે સુધી દુભાયા છે. જો જીંડે સુધી દુભાયા હશે તો તો તેઓ સનકારામાં સમજી જવાના કે જે સરકાર ઉપરથી તેમનો બંધો છતખાર જી ગયો છે તેમની મારફત પોતાના છોકરાઓને ઠેગવણી મળવા દેવી એ કેટલું અજીબ છે. જો હું સરકારને કશી મદદ આપવા રાજી નથી તો તેની કોઈ પણ જાતની મદદ હું લઈ પણ કેમ શકું? મારી નજરમાં તો હાલની નિશાળો અને કોલેજો સરકારને જોઈતા કારકુનો અને નોકરો તૈયાર કરવાની ફેક્ટરીઓ માત્ર છે. જો હું સરકાર જોડેનો સહકાર ખેંચી લેવા માગું છું તો હું એ મોટી ફેક્ટરીને મદદ ન જ કરું. ગમે તે બાબતોથી વિચાર કરી જુઓ. અસહકારના સિદ્ધાંતને માનવો અને છોકરાઓને સરકારી નિશાળોમાં પણ મોકલતા રહેવું એ ખરેખર તમારાથી ખતી જ શકશે નહીં.

માનવ્યાંદવાળાઓની ફરજ

માનવ્યાંદ અને ઇલકાઓ ધરાવનારાઓને પણ મેં તેમના ઇલકાઓ છોડી દેવાની સલાહ આપી છે. સરકારની માનવ્યાંદ હવે તેમનાથી રાખી રહેવાય જ કેમ? એક કાળે જ્યારે આપણે એમ માનના હતા કે આપણી ઇજ્જતઆખરે આ સરકારના હાથમાં સલામત છે ત્યારે એ માનવ્યાંદ સાચે

જ માનસૂચક હતા, પણ અત્યારે તો એ આપણા માનતા નહીં પણ અપમાન અને નામેશીના નિદર્શક છે કારણ આપણે જોયું કે આ સરકાર પાસે ન્યાય જેવી વસ્તુ નથી દરેક માનસૂચક ધરાવનાર પોતાનો દલકામ પ્રગતિ દ્રષ્ટી તરીકે ભોગવે છે, તેથી જ અત્યારે સરકાર જોડેના અસહકારના પ્રગ્ન તરફના પહેલા પગથિયા તરીકે એક ઘડીની દીલ કે વિચાર કર્યા વગર એ સરકારના માનસૂચકોનો ત્યાગ આપણો ધર્મ થયો મારા મુસલમાન ભાઈઓને હું કહું છું કે આ પહેલી ફરજ બખ્શનામા જે તમે નિષ્ફળ નીવડો તો આખા અસહકારમાં તમે નિષ્ફળ થશો, સિવાય કે પ્રગ્ન કેળાવેના વર્ગને બાળુએ મૂળ ક્રાંતિના સમયની ક્રાંતિની પ્રગ્નએ રાજ્યની લગામ હાથ હાવી હતી તેમ અસહકારની લગામ પોતાના હાથમાં લે અને ફતેહને સર કરે હું ક્રાંતિની હિમાયત નથી કરતો, હું તો પ્રગતિ ઇચ્છું છું મારે ગેરવ્યવસ્થા નથી જોઈતી મારે અધાધૂધી નથી જોઈતી મારે તો અત્યારે વ્યવસ્થા તરીકે દેખાવામાં આવતી અધાધૂધીમાંથી સાચી વ્યવસ્થા જોઈએ છે જે એ વ્યવસ્થા જુનમગારે રાજ્યની જુલમી લગામ હાથ કરના સ્થાપેલી વ્યવસ્થા હોય તો મારે મન એ વ્યવસ્થા નહીં પણ અવ્યવસ્થા જ છે મારે આજના અન્યાયમાંથી ન્યાય ધરાવવો છે, તેથી જ હું તમારી સમક્ષ આ અસહકાર મૂકી રહ્યો છું જે આ શાન્ત છતાં રામ બાણ માર્ગનું રહસ્ય આપણે સમજી જઈશું તો તમે જોશો કે આપણે કોઈની સામે એક કડવો મુખન પણ કાઢવાપણું નહીં રહે તેઓ તમારી સામે તનવાર ઉગામરો તમારે સામી તનવાર તો શું પણ સાદી લાકડી કે આગળી પણ ઊગી નહીં કરવી પડે

અસહકારમાં સામ્રાજ્યસેવા

તમને લાગશે કે આ શબ્દો મેં કોઈ ભરાઈને કહ્યા છે, કારણ કે અરખારની હાલની નીતિને હું અપાયી, અનીતિમાન, હલકાર્થ તથા જુઠ્ઠી ભરેલી માનુ છું પણ મેં આ વિશેષજો પૂરેપૂરો વિચાર કર્યા પછી જ વાપર્યા છે તેનો ઉપયોગ મેં મારા સગા ભાઈની સામે કર્યો છે, જેની સામે મારો અસહકાર તેર વર્ષ લગી ચાલુ હતો અને આજે જોકે એ ભાઈ મદાની નિદામાં સૂતો છે, પણ હું તમને કહી શકું છું કે હું એ રોજ કહેતો કે ‘તમે અન્યાયી છો અને તમારા મનો અનીતિના પાયા ઉપર ઊભા થયેલા છે’ હું એને કહેતો કે ‘તમે સૂચને તમારું સત્ર નથી કરતા’ આમાં મારો એના પ્રત્યે રોષ નહોતો હું તેને આવી કડવી વાત કહેતો કારણ કે હું તેને ચાહતો એ જ ન્યાયે આજે હું બ્રિટિશ પ્રગ્નને કડી રહ્યો છું, કારણ હું તેમને ચાહું છું, અને તેમની સોમત ઇચ્છું છું, પણ એ સોમત ચોખ્ખી

શરતોએ ઇચ્છું છું. મને તો મારું સ્વમાન જાળવીને, તેમના ચોખ્ખા બરોબરિયા બનીને જ રહું પોસાય તેમ છે. જો એ બરોબરિયાપણુ આપવા ક્ષિત્તિશ પ્રત્ન તૈયાર ન હોય તો મારે એ ક્ષિત્તિશ સંબંધ ન જોઈએ. આમાં જો મારે ક્ષિત્તિશ લોકોને જતા કરીને દેશમાં ચોડા વખતને માટે અન્યવસ્થા અને અધાધૂધી વહોરવાં પડે તેમ હશે તો એવી અન્યવસ્થા અને અધાધૂધી પણ હું વહોરી લઈશ, પણ ક્ષિત્તિશ જેવી મહાન પ્રત્નને હાથેથી અન્યાયને નહીં લઉં. તમે જોશો કે આ આખું પ્રકરણ પૂરું થયે આ જ મિ. મોન્ટેગ્યુ અને તેમની પછીના અમલદારો મને, અસહકાર દ્વારા, અને શાહજાદાના અંગત નહીં પણ અધિકારી વર્ગે પ્રજાની ગરદન પરની ફાંસી વધુ ટાઈટ કરવાની દાનતથી ગોડવેલા આગમનનો બહિષ્કાર પોકારીને તે દ્વારા, સામ્રાજ્યની અગાઉ કદી ન કરેલી એવી મોટામાં મોટી સેવા કર્યાનાં સર્ટિફિકેટો આપશે! શાહજાદાના આગમનને ન વધાવવા અને તેનો જેટલો બની શકે તેટલો જોરોબર બહિષ્કાર કરવા હું પ્રત્નને નહીં સમજાવી લઈ શકું તોપણ એકલો જામીને હું એની સામે પોકાર કરતો રહીશ. એટલા જ માટે હું અહીં તમારી સામે જાઓ રહીને તમને આ ધર્મયુદ્ધમાં જોડાવા બીનબી રહ્યો છું.

એ ધર્મયુદ્ધ કોઈ ખવાળી કે ત્યાગીવેરાગી સૂચવી રહ્યો નથી. હું સાધુ કે સાગીપણાનો ઇનકાર કરું છું. હું ખવાળી કે શેખચલ્લીપણાનો ઇનકાર કરું છું. મારામાં સાધુસંન્યાસીપણાનો આરોપ મને માન્ય નથી. હું માટીનો માણસ છું, માટીમાંથી પેદા થયો છું. તમારામાંના દરેકના જેવો — કદાચ તમારાથી વધારે — દુનિયાદારી સાદો ખેડૂત છું. તમારા જેટલી જ દુર્બળતા-ઓથી ઘેરાયેલો છું. પણ મેં કાળા માયાના માનવીને માથે પડનારી કાંચમાં કાંચ કસોટીઓ પાર કરી છે; એ પાર કરવાની પૂરી તાલીમ લીધી છે. મેં મારા પવિત્ર હિન્દુ ધર્મનું રહસ્ય ઓળખ્યું છે. અસહકાર એ સાધુસંન્યાસી કે ત્યાગીવેરાગીને જ સારું નહીં પણ દરેક સામાન્ય પ્રજાજનને માટે, વધુ વાતો જાણ્યા વિના, જાંડા પાણીમાં જીન્યાં વિના — ઊતરવાની ઇચ્છા કર્યા વિના — કેવળ પોતાનો સામાન્ય ગૃહસ્થધર્મ જાળવવા ઇચ્છનાર દરેક માણસને માટે પણ છે, એ પાકું હું શીખ્યો છું.

પ્રજામાંના જનસાધારણને પણ યુરોપ, આજે તત્ત્વવારનો ન્યાય શીખવી રહ્યું છે, પણ ભરતખંડના ઝવિઓ જેઓ આર્યાવર્તની ધર્માન પરંપરાઓના રક્ષક હતા તેમણે તો ભારતવર્ષની પ્રજાને તત્ત્વવારનો કે ખુનામરખાનો નહીં, પણ સડી લેવાનો, આદમચર કરી છૂટવાનો મર્ત્ત ઉપદેશો છે; અને જ્યાં સુધી હું અને તમે આ સાદી સાધનાના શ્રી ગણેશાય ધૂંટવા જેટલા પણ તૈયાર

નથી ત્યાં સુધી તલ્લવાર ખેંચવાની તૈયારી તો આપણાથી સેંકડો યોજન દૂર છે એ તમે નિઃસંદેહ માની લેજો. એ રહસ્ય ભાર્ષ શૈક્ષતઅલીના અંતરમાં કોતરાયું ત્યારે જ એમણે મારી સાચેસાચા ભક્તિભાવે અને વિનયભાવે આપેલી સલાહ સ્વીકારી લીધી છે અને આજે ‘ધણું જીવો અસહકાર’ એમ તેઓ અસહકારની જે બોલાવી રહ્યા છે.

ખુદ ઇંગ્લંડમાં પણ હમણાંની જ લગાઈ દરમિયાન નાનાં બાળકો શિક્ષે નિશાળોમાંથી ઉઠાવી લેવામાં આવેલાં. ઓક્સફર્ડ અને કેમ્બ્રિજની કોલેજોને બોગળો લાગેલી, એ ભૂલતા ના. વકીલોએ પોતાની કોર્ટો અને ઓફિસો છોડેલી અને ખાઈઓમાં સડતા રહી લડવાનું સ્વીકારેલું. હું તમને ખાઈઓમાં લડવાનું તો નથી કહેતો, પણ ઇંગ્લંડમાં સ્ત્રીપુરુષો અને શરવીર બાળકોએ જે આત્મચરિત્ર કર્યા તે આત્મચરિત્ર હું તમારી પાસેથી અવશ્ય માગી રહ્યો છું. જે પ્રજાની જોડે તમે લડત ચલાવવા તૈયાર થઈ રહ્યા છો તે વખત આવ્યે કેટલો આપભોગ આપવાવાળો છે એ ભૂલતા ના. સાથે એ પણ માદ રાખજો કે બોઅરની એક નાની ટોળીએ આ જ જોરાવર પ્રજાને હંફાવી હતી. પણ તેના વકીલોએ પણ વકીલાતો છોડી હતી, તેમની માતાઓએ પોતાનાં છોકરાંઓને શાળાઓ તેમ જ કોલેજોમાંથી ઉઠાડી લીધાં હતાં અને એ જ બાળકો પ્રજાનાં સ્વયંસેવકો બન્યાં હતાં. મેં આ મારી સગી આંખે તેમને જોયેલાં. હું મારા દેશબાંધવોને આજ દરેક લગાઈની પૂર્વે સાધવી પડતી આ આત્મચરિત્રની સાધના માટે વીનવી રહ્યો છું. તમે ખુનામરકીમાં શ્રદ્ધા રાખનારા હો કે અહિંસામાં શ્રદ્ધા રાખનારા હો, આ આત્મચરિત્રની તાલીમની પરીક્ષા તમારે આપવી જ પડવાની. ઇશ્વર તમને તથા આપણા આગેવાનોને સહસ્રબુદ્ધિ આપે, પ્રજાને તેના ઇશ્વર ધ્યેય તરફ દોરી જવાનું સમ્યક્જ્ઞાન આપે. ઇશ્વર હિન્દુસ્તાનની પ્રજાને સત્ય માર્ગે દોરે અને કાણુ છતાં સહેલો એવો આ આત્મચરિત્રનો માર્ગ કાપવાની દૃષ્ટિ, શક્તિ અને સાહસ આપે.

એક નમૂનેદાર માનપત્ર

ગાંધીજીને અને શૈક્ષતઅલીને અનેક ઠેકાણે માનપત્રો આપવામાં આવ્યાં છે, પણ જે એક માનપત્રે એમના મનનું હરણુ કરી લીધું એમ કહેવાય તે મલખાર ડિનારા ઉપર કાલિકટ અને માંગલોરની વચ્ચે આવતા કાસરગોડ રેશન ઉપર આપવામાં આવેલું માનપત્ર. એ માનપત્રનો ભાવાર્થ નીચે આપું છું :

“પ્રિય અને પૂજ્ય બંધુઓ,

“અમે, કાસરગોડ તાલુકાના લોકો, અમારા જિલ્લામાં આપનાં પ્રથમ યુગ્મનાં યનાં આપને રિસોજનીભર્યો આવકાર આપીએ છીએ. આપના વિધવિધ

અવસાયો વચ્ચે, ખૂણામાં પડેલા અમારા કાનડા પ્રાંતની મુલાકાત માટે આપ અવકાશ કાઢી શક્યા એ અમારે મન મોટા આનંદ અને માનની વાત છે; અને એ માનને માટે અમારો અંતરનો આભાર અમે પ્રગટ કરીએ છીએ.

“પૂજ્ય બંધુઓ, બાળકને જેમ કાંઈ દુ.ખ થાય કે લાગતું જ પોતાની માતા તરફ વળે છે તેમ પીડિત, અપમાનિત હિન્દુ આ અણીને વખતે સદાય અને માર્ગદર્શન માટે તમારા તરફ જોઈ રહ્યું છે. સ્વદેશી અને અસહકારનાં આધ્યાત્મિક શસ્ત્રો વડે, અમને શંકા નથી કે આપણે આપણુ પુરુષાતન પ્રતિપાદન કરી શક્યું અને બ્રિટિશ સામ્રાજ્યમાં સરખા ભાગીદાર તરીકે આપણું સ્થાન સ્વીકારાવી શક્યું. પ્રિય બંધુઓ, અમને આપણા પુરાતન ઋષિઓના દુર્ધર્મ ઉત્સાહ અને આત્મબળનો આપનામાં પુનરુદ્ધાર થયેલો જણાય છે, અને દેશના પવિત્ર અને ઉદાત્ત કાર્ય માટે પોતાની જાતને હોમનારા આપના જેવા ગજદારી સાધુઓમાં જ અમારી એક પૂરી આશા સમાયેલી છે અસહકારનાં તમામ પગથિયાં ચડવાનું અમારે માટે ન હોય, પણ આપને અમે ખાતરી આપીએ છીએ કે આપે ચીઘેલી દિશામાં અમારી શક્તિ પ્રમાણે નમ્રભાવે જેટલે અંશે જવાય. ત્યાં સુધી અમે જવાની ઉમેદ રાખીએ છીએ, અને આપે જે લડત આપની કરી લીધી છે તેમાં અમે અમારી ખરી દિલસોજી અર્પે ટેકા આપીએ છીએ.

“આપની બિરાદરીમાં હિન્દુમુસલમાન એકચત્ર ઉદાત્ત અને જીવંત દૃષ્ટાન્ત જોઈને અમારાં દૈયાં દર્પ અને ઉત્સાહથી જીભરાય છે, અને અમને તો એ બિરાદરીમાં આપણા જીજ્ઞા ભવિષ્યની આશા રહેલી લાગે છે.

“અંતે અમે આશા રાખીએ છીએ અને પ્રાર્થના કરીએ છીએ કે આપ ધણાં ધણાં વર્ષો સુધી અમો વચ્ચે વિરાજો, જેને પરિણામે આપણી ભારતમાતાની પુરાણી કીર્તિ અને જાહોજલાલીના પુનરુજ્જીવનના આપના ઉદાત્ત પ્રયત્નો સફળ થાય.”

આ માનપત્ર વિષે ગાંધીજીએ પોતાના ઉદ્દગારો મુક્તકંઠે માંગલોરના લાયણમાં નીચે પ્રમાણે પ્રગટ કર્યા હતા :

“અમારી મુસાફરી દરમિયાન અમને અનેક જગ્યાએ માનપત્રો મળ્યાં છે. પણ મારા નમ્ર અભિપ્રાય પ્રમાણે કાસરગોડમાં આપવામાં આવેલા માનપત્રના જેવું સાચું માનપત્ર એકે નહીં હોય. એને હું ‘સાચું’ કહું છું કારણ એમાંનાં વિશેષણો ધણાંખરાં સાચાં હતાં. એમાં અમને ‘પ્રિય અને પૂજ્ય બંધુઓ’ તરીકે સંબોધ્યા છે. ‘પૂજ્ય’ વિશેષણ અમને ભારે પડે છે, પણ ‘પ્રિય’ વિશેષણ તો અમને વહાવું લાગે છે, અને એથીયે વધારે વહાવું તો લાગે છે અમને મધુદં નામ ‘બંધુઓ’. એ

માનપત્ર આપનારાઓ અમારા પ્રસન્નતા હેતુ સમન્નતા છે અમને લાગે છે કે અમારા કરતા વધારે ગાદુ સગપણ ધરાવનારા બીજા બે સગા ભાઈઓ ભાગ્યે જ હશે એમ ધ્યેય લઈને એ જ ગર્વમાં અમારા પ્રતા વધારે પ્રેમથી પરાવાઈ ગયેના બીજા બે સગા ભાઈઓ કોઈ ભાગ્યે જ હશે એ ભાઈમધ્યથી મારી છતી અભિમાનથી ઊઠે છે, અને એ માનપત્રમાં મને અને શૈક્તચીને સગા ભાઈઓ ખીન સળોખ્યા છે એથી અમારા હર્ષનો પાર રહેતો નથી આગળ જતા હિ હુમ્મસમાન ઐક્ય અમાગમાં મૂર્તિમત થતુ એ ભાઈઓ જુએ છે અને હુ તમને મહેરા માગુ છુ કે એ જી ઐશ્વર્યનો તાપનો અમે ન બેસાડી શકીએ, અમે એ બને કોમોની અખડ અથિ ન સાધી શકીએ તો બીજુ કોણ તેમ કરી શકશે? કાઈ અતિશયતા વિનાની અને અન્યાર વિનાની ભાષામાં ખિનાઈત અને પળમ માટેની લડતનુ રહસ્ય એમાં જણાવવામાં આવ્યુ છે, અને પગી સાદી અને મધુરી ભાષામાં સલામત અને અસહ્યરનુ તાત્પર્ય એમાં વર્ણુ યુ છે અ તે એક નિખાનસ અને નિર્મળ વચન એમાં આપનામાં આવ્યુ છે અમારી પ્રણુ જ ગી લ ત માટે તેઓ મુક્તકે પોતાની દિલ્લોટ અને ટેકા આપનાની મરણ દાખવે છે ખતા બધા પગના ચડવાને માટે તૈયાર ન થઈએ એમ પણ નમ્રપણે તેમાં જણાવવામાં આવ્યુ છે એના કરતા વધારે સાચા, વધારે સમગ્ર વચનો બીજા મ્યા હોય? એમલા જ સાચા અને સમગ્ર વચનોમાં એઓ કહે છે કે એઓ અસહ્યરમાં અમારી સાથે અમુક અશે નહી રહી શકે તો તે પ્રયત્નને અભાવે નહી પણ કેવળ શક્તિની ખામીને લીધે જ આથી વધારે સુર માનપત્રની મને ઇચ્છા નથી, આથી વધારે અદકા વચનની અમને ઇચ્છા નથી તમે માગલોરના લોકો આ માનપત્ર આપનારાઓની કોટિએ પણ ગી શકો તો અમને સતોર જ છે

પુન જણાવનાની જરૂર નથી કે એ માનપત્રનું મત્ત જ પ્રિય અને ચિર થઈ પ યુ આપણે સત્ય શિવ સુન્દરમ ન રહસ્ય સમજ જઈએ તો સત્તર આપણું શ્રવ સારી શકીશુ

ખિલાફત અસહકાર પ્રશ્નોત્તરી

જેમ પળમમાં તેમ મદ્રામમાં દરેક સ્થાને ગાંધીજી સ્થાનિક નેતાઓ અને ગર્વ પ્રનારાઓની ખાનગી સભા બોલાવે છે અસહ્યરની લડતને અગે વક્તા પ્રશ્નોનો ઉકેલ આ ખાનગી સભામાં થાય છે જ્યારે અસહકારના તત્ત્વનુ નિરૂપણ મોટા જલસાની સમક્ષ અપાના ભાષણોમાં થાય છે માગલોરમાં થયેની આરી ખાનગી સભામાં પુછયેના પ્રશ્નોના જવાબ જ પ્રશ્નો બીજે સ્થળે

પુણતા હોવાથી, એ ચર્ચાનો સાર પ્રશ્નોત્તરીના રૂપમાં આપી દેવો ઠીક છે એમ મને લાગે છે. અહીં આપેલી ઘણીખરી દલીલ તો જુદે જુદે દેકારો મળી ચૂકી છે, છતાં સંગઠિત રૂપમાં એ બધી દલીલો અહીં આપવાની અગત્ય સ્પષ્ટ જ છે.

અસહકાર હિન્દી સરકાર સામે શા માટે?

પ્ર૦ — આ લગત તો હિન્દી સરકારની સામે ઉઠાવેલી છે. હિન્દી સરકારે શા ગુનો કર્યો? એ તો આપડી બ્રિટિશ સરકારના હુકમ ઉઠાવનારી આડતિયાની પેઠી છે.

ઉ૦ — હિન્દી સરકારનો ગુનો તો જખરો છે. ખિલાફતના પ્રશ્નનો સંતોષકારક નિવેડો કરવા માટે એ તો અનેક વાર વચન આપી ચૂકી છે. જાહેરમાં તેમ જ ખાનગી રીતે મારી રમક, એક નહીં પણ અનેક અમલદારોએ કહ્યું છે કે મુસલમાનોની લાગણી અને માગણી માટે તેમને ભારે દિલસોજી છે. એ દિલસોજીનું આપણે કશું કળ દીઠું નથી. મુખ્ય ગુનો કરનાર વડા ગુનેગાર હિન્દી સરકાર ન હોય, પણ ગુનો શરૂ થયા પછી તેમાં મળતિયા યઈ ગુનેગાર બનનાર તો હિન્દી સરકાર છે જ. હિન્દી સરકારની ચોખ્ખી ફરજ છે કે તેણે મુસલમાનોની સ્થિતિમાં પોતાને કલ્પી લેવી અને મુસલમાન પ્રત્યેની લાગણી કૃત્યમાં બતાવવી. વાઈસરોય અને તેના નેડીદારો બધાએ એકસામટાં રાજીનામાં આપી શકતા હતા. તે તેઓએ ક્યાં આપ્યાં છે?

વાઈસરોયને તમે નોકર અને આડતિયો કહો છો. વાઈસરોયને પોતાના શેઠના ગુનામાં ભાગ લેવાનો કશો હક નથી. શેઠે ગુનો કર્યો છે એ તેને ખબર છે. એ ગુનાથી પોતે જે દેશના હાકેમ છે ત્યાં ખળભળાટ ઊપજી રહ્યો છે એમ પણ તેને ખબર છે. જાણીબૂજીને શા માટે તે ગુનાને ટપેરી આપે છે? હિન્દમાં રાજ્ય કરવા આવનાર દરેક વાઈસરોયે લોકમત સમજી લેવો જોઈએ અને લોકોના મતને અમલમાં મુકાવવો જોઈએ. તેમ ન કરે તો લોકોનો વિરોધ સાંપી લેવો જોઈએ. પણ તેમ ન કરતાં કડવી ઝેર ગોળીને ગોળીમાં વીંટળીને આપણને આપવાનો તેમણે અને તેમની સરકારે પ્રયત્ન કર્યો છે. કેવી સુંદર ધારાસભાઓ તમને મળશે, ત્રણ ત્રણ હિન્દીઓ તો વાઈસરોયની કાઉન્સિલમાં બેસશે — એ બધી મલામણી ગોળના પડ જેવી છે; પણ એ પડ નીચે તો હલાહલ ઝેર ભર્યું છે. ક્યાં છોડી છે તેમણે તેમની કડવાશ, ક્યાં ઢાઈ પણ પ્રકારે ન્યાય આપવાની છે તેમની દાનત? ઢાઈ પણ અમલદારે એમ કહ્યું છે ખરું કે મુસલમાન લોકોની લાગણીને ભારે ધક્કો નથી પહોંચ્યો? મને બોઅર લડાઈ પછીની સ્થિતિ યાદ આવે છે.

એમરોને આપવાની રાજ્યવ્યવસ્થા વિષે વાટાઘાટ થવા માંડી. આટલું જ અપાય અને આટલું ન અપાય એવા વાંધાસાંધાઓ નીકળવા માંડ્યા. ત્યારે લોર્ડ મોલીએ કહેલું કે ‘સાઉથ આફ્રિકાની સાથે પાછી લડાઈ તો તમારે નથી મંડાવવીને?’ વાઈસરોય પણ બ્રિટિશ સરકારને સ્પષ્ટ કહી શકે છે કે ‘તમારે હિન્દુસ્તાન સામે લડાઈ તો નથી જાહેર કરવાનીને?’ હિન્દુસ્તાન સરકાર આપણી વતી આપણો મત રજૂ કરનારી છે એ વાતની તો તે ના પાડતી નથી, તો તેની જવાબદારી પણ ચોખ્ખી જ છે. મને શંકા નથી કે હિન્દુસ્તાનમાં તેની આંખ ઉઘાડવા જેટલી શક્તિ છે. એ શક્તિનું તેને ભાન નહીં હોય, પણ ભાન આવવા જેટલી જ વાર છે. ભાન થશે કે હિન્દુસ્તાન ખતાવી આપશે.

અસહકાર અને તુર્કી સુલતાન

પ્ર૦ — સુલતાને તો સલાહનામા ઉપર મતું મારી દીધું છે. હવે આપણી ધમપછાડથી શો ફાયદો ?

ઉ૦ — સને ૧૯૧૮માં લોર્ડ્સ જ્યોર્જે આપેલું વચન સૌને માદ હશે. તેમણે સ્પષ્ટ કહેલું કે ‘જગમશહર થયેલા કળદ્રુપ પ્રદેશો — ગ્રેસ અને એશિયા માઈનર — તુર્કી સલ્તનત પાસેથી છીનવી લેવાનો અમારો હેતુ નથી. આ લડાઈ એ હેતુથી નથી લડાતી, કે નથી તે કુસ્તુનતુનિયા પગાવવા માટે.’ તે વખતે આમની સભામાં જે ચર્ચા થઈ હતી તે દરમિયાન લોર્ડ્સ જ્યોર્જે વધારે ખુલાસો કરેલો કે ‘તુર્કી કે તુર્કીના સુલતાનને માટે આ વચન નથી આપનામાં આવતું. આ હિન્દુમુસલમાનોને રીઝવા આપવામાં આવે છે. લડાઈમાં હાલ કટોકટીનો પ્રસંગ છે, અને હિન્દી લશ્કર વિના કાંઈ વળે એમ નથી. હિન્દના મુસલમાનોને રીઝવા વિના એ લશ્કર ન આવે, માટે જ એ વચન આપવામાં આવ્યું છે.’ આ વચનના આધારે તો માણસોના થોડેથોડ લડાઈમાં જોડાયા. એટલે તુર્કીના સુલતાને મતું માણું, તેની તો ફૂટી જદામ જેટલી કિંમત નથી. મુસલમાનોની મદદ લેવા માટે જે કરાર થયેલા તે મદદ લીધા પછી તુટ્યા છે એ જ મુસલમાનોની ફરિયાદ છે, અને અહીં હું ધર્મની વાતમાં તો ઊતરવા માગતો નથી, પણ ટૂંકમાં તમને કહી દઉં કે મુસલમાન દીનની વિરુદ્ધ સલાહ કરવાની કોઈ પણ સુલતાનની મગદૂર નથી. સુલતાન એમ પારકું ઘર ભાડે આપી શકતા નથી. અને સુલતાન એમ કરે તો સુલતાનને તો તરત મુસલમાનો દુખસદ આપી શકે છે. અને સુલતાન તો કુસ્તુનતુનિયામાં નામનો રાજિયો થઈને બેસી રહેવાને બલે તૈયાર હોય, પણ કુસ્તુનતુનિયા સાથે ઇસ્લામને એટલી લેવાદેવા નથી કે જેટલી જઝીરત-ઉલ-અરબની સાથે છે. આ હાલ મુસલમાન દીનની આખરે સારું, મોભાને સારું છે.

મુસલમાન જગતમાં સંદેશ

પ્ર૦ — બીજા ખંડના મુસલમાનોને આ સવાલમાં એટલું લાગતું નહીં હોય ? કે ભરતખંડના મુસલમાનોએ જ આ બાબતમાં ધજરા લીધી છે ?

ઉ૦ — બીજા પોતાની આબરૂને વેચી આવે, માટે આપણે પણ વેચવી ? પણ આ વસ્તુસ્થિતિ તો જુદી છે. બીજે દેશોએ પણ વિરોધાત્મિ સળગી રહ્યો છે. આપણને કોણ સરખી ખજાર આપે છે ? આપણા પાસે જે આવે છે તે પણ બંધી ટાળાંટાળ માહિતી આવે છે. બાકી જેટલી માહિતી મળે છે તે ઉપરથી પણ નિષ્ણાતો તો સમજી ચૂક્યા છે કે મધ્ય એશિયામાં ભયંકર દાવાનળ ભમૂની રહ્યો છે. હા, એમ હોય કે બીજે દેશોએ અહીંની માફક મુસલમાનો સંગઠિત નથી, તેથી પણ ત્યાંની પરિસ્થિતિની ઓછી ખજાર પડે. પણ હિન્દી મુસલમાનો આટલા સંગઠિત છે એ તો તેમને શોલાવનારી વાત છે. હજુ કેટલેક દેશોએ ખિલાફતના સંબંધમાં બરોબર સમજ ન હોવાનો પણ સંભવ છે, એટલે તેઓ અજાનસંતોષમાં પડેલા હોય; પણ આપણે તેમના અજાનનાં અધારાં ફેડવાં પડશે.

અસહકારની સરકાર પર અસર

પ્ર૦ — વારુ, સારે અસહકારથી આ સવાલનો શી રીતે ફટકો ચલાવો ?

ઉ૦ — આનો ઉત્તર તો ઉધારો જ છે. સરકારના સાધેસાંધા અસહકારને લીધે રહી જશે, એટલે સરકાર દેશોએ આવશે. સુલેહની શરતોમાં ફેરફાર શા માટે ન થાય ? અને એમ સમજો કે અહીંનું શાસકમંડળ ફેરફાર ન કરાવી શકે, તો તેણે અહીંથી વધાય લઈ લેવી જોઈએ. તેમને વધાય થવું પડે એવી સ્થિતિ, આ નિર્દોષ હથિયારના બળે કરીને આપણે ઉત્પન્ન કરી શકીએ છીએ, અને એ ગુનાના કગારા અહીંથી વધાય થાય એટલે આપણી ગજબરી મુસલમાનોને પછી તેમની માથે દર્શી વદવાડ ગ્રહેવાની નથી.

અસહકારની શક્યતા અને વ્યવહારુતા

પ્ર૦ — સારે અસહકાર તમને તો એકમાત્ર ધલાજ લાગે છે કેમ ? અને એ જ રામજાણી ધલાજ લાગે છે ? અમને તો એની શક્યતા વિષે સવાલ ગ્રહે છે. એ શક્ય નથી લાગતો તેમ જ વ્યવહાર નથી લાગતો.

ઉ૦ — આના દરતાં કોઈ વધારે સ્વરપરિણામી ઉપાય હોત તો ગા સારું તે અમે છોડત ? એ જીવત અમલમાં મુકાય એવો પણ છે અને વ્યવહારુ પણ છે. વ્યક્તિપરત્વે કદું તો એ એક અમોઘ અસ્ત્ર છે. દરેક વ્યક્તિ પોતાનું કર્તવ્ય કરીને બેગી જઈ શકે છે. તેના કર્તવ્યનું પાલન એ જ તેનો અંતોષ. અનેક વ્યક્તિઓ કરે તો એ જ ધનાઞ્ઞ મંપૂર્ણ રીતે વ્યવહારુ થઈ પડે છે. વ્યક્તિપરત્વે બોલનાં હું અમારો બન્નેનો જ દાખલો આપીશ. અમારાં

અનેનાં દિલ એટલાં બધાં નાજુક છે કે કંઈ પણ વિષમતાથી એની ઉપર અસર થવા વિના રહેતી નથી, જતાં અમે તો આઝાદ આલમગીરોની માફક ફરીએ છીએ. તેનું કારણ શું ? કર્તવ્યપાલનનું ભાન. એ જ આઝાદી હરેક વ્યક્તિ ભોગવી શકે છે. શમશેરનો ઉપાય આની સાથે સરખાવો. એ શક્ય છે, પણ વ્યવહારુ નથી. એની અવ્યવહારુતાનાં શૌકેતઅલી જ જીવતાજીવતા દૃષ્ટાન્ત છે. શૌકેતઅલી તો ભારે તાલીમખાજ છે, મોટા પહેલવાન છે, આપણા જેવા અનેકને ચપરીમાં મસળી તામે એવા છે. પણ તેઓ સમજે છે કે તેઓ એકલા તલવાર લઈને ઝૂઝી શકે નહીં, ઝૂઝે તો તેમાં કંઈ સાર નથી. ત્યારે અસહકારમાં તો દેશ પણ ઊતરી શકે અને એકલશ્ચરા લડવૈયાઓ પણ નીકળી શકે. દેશજાગૃતિ થતી જવાની એટલે એ ઉપાયની વ્યવહારુતા વધતી જવાની.

અસહકાર અને રાજ્યમાન્ય ઉપાય

પ્ર૦ — રાજ્યમાન્ય ઉપાયો ઉપરથી તમારો વિશ્વાસ ઊડી ગયો છે ?

ઉ૦ — ના. હરગિજ નહીં. રાજ્યમાન્ય ઉપાયોનો શિરોમણિ આ ઉપાય છે. આ સિવાયના બીજાં ઉપાયોમાં મારો વિશ્વાસ ઊડી ગયો છે ખરો. મેં કેટલા અને કયા કયા ઉપાયો લીધા એની તમને અને દેશને મેં ખબર નથી આપી. મારું ફાવ્યું હું બધું કરી ચૂક્યો. ભાગ્યે જ કંઈને ખબર હશે કે મોન્ટેગ્યુની સાથે મસલત કરવાની મુસલમાન ભાઈઓની મને ફરમાશ થવાથી મેં હિન્દુસ્તાન સરકારને તેમની પરવાનગી અને અનુમતિ માટે માગણી કરેલી. હિન્દુસ્તાન સરકારે તો ભલમનસાઈથી મને ઉત્તર આપેલો કે તમારા જવામાં અમે અડચણ ન નાખીએ, પણ અનુમતિ પણ ન આપીએ. એટલે મેં મોન્ટેગ્યુ સાહેબને તાર કર્યો. તેમણે મને તડ અને ફડ જણાવી દીધું કે ‘સુલેહની શરતો છઠ્ઠીના લેખ જેવી છે. એ લેખ કંઈ મટે એમ નથી. તમારે એ મટાડવા આવવું હોય તો આવશો મા. બાકી સુલેહમાંથી ઉપસ્થિત થતા તથા હિન્દુસ્તાનના હિતના બીજા સામાન્ય સવાલની ચર્ચા કરવા આવવું હોય તો આવો !’ આ જવાબ પછી મારા બીજા ઉપાય બંધ પડ્યા. હું તો મુત્સદ્દીઓના કુળનો રહ્યો, પણ મારા જેવા એકાનું મુત્સદ્દીપણું પણ કંઈ કામ ન આવ્યું. તમે હરગિજ ન માનશો કે હું કંઈ ઉપાયની અવગણના કરું છું. સ્વરાજ્ય માટે જે ભારે ચળવળ ચલાવતા આવ્યા છીએ તેની કિંમત હું બરાબર સમજું છું. તિલક મહારાજે જે ભગીરથ પ્રવ્રત્નો કર્યા છે તે કંઈ મારાથી ભુલાય એમ નથી, પણ એ જીનવાણી રીત મૂકીને

અસહકારની આ સુધરેલી રીત હું આદરું એમાં ખીજને વસવસો શા માટે ઊપજે ?

અસહકાર અને અરાજકતા

પ્ર૦ — અસહકારની નીતિ અરાજકતાની જનેતા નહીં નીવડે ?

ઉ૦ — જે ધીરજ, શાન્તિ અને ડહાપણથી અમે કામ લઈ રહ્યા છીએ તેમાં જ તમે કહો છો તે પ્રમાણે ન થવાની ખાંધરી રહેલી છે. તમે જોતા નથી મૌયાના શૌકતઅલીને ? તેઓ કેટલે દંડે મળજે કામ લઈ રહ્યા છે ! તેઓ તેમના દિલમાં આવે તેમ કરતા હોય તો તો આજે તેઓ ધડ પરથી શીશ વેગળું મૂકીને ફરતા હોત. પણ તેઓ સમજે છે એટલે જ ધડ પર શીશ રાખીને ફરે છે. તેઓ સમજે છે કે હિંસારહિત અસહકાર હિંસા અથવા અરાજકતામાં પરિણમી ન જ શકે. તમે પૂછો છો કે કદાચ પોલીસ પોતાના કામ પરથી ફારગ થઈ જશે તો રક્ષણ કોણ કરશે ? જેઓ કામ પરથી નીકળશે તે નકામા નહીં બેસી રહે તેઓ આપણા વધારે સાચા રક્ષકો બની રહેશે. અને તેઓ નહીં બને તો ‘મામલામાં માટી’ એ કહેવત પ્રમાણે આપણામાંથી માણસો નહીં તૈયાર થાય ? ગયે વૃષે લાહોરમાં અને અમૃતસરમાં ન્યારે પોલીસ ત્રણ દહાડા સુધી ઉઠાવી લેવામાં આવેલી ત્યારે શું થયું હતું તે તમને ખબર છે ? અમૃતસર તો ચોરધાડપાકુનો વાસ છે. ત્યાં સામાન્ય રીતે જનમાલ મુશ્કેલીથી સુરક્ષિત છે. છતાં ત્યાં ત્રણ દિવસમાં ચોરી કે લૂંટફાટનો એકે દાખલો બન્યો ન હતો. અશસ્ત્ર સ્વયંસેવકોએ રાતદિવસ પહેરા ભર્યા અને લોકોના જનમાલની રક્ષા કરી.

અસહકાર અને રાષ્ટ્રીય ઐક્ય

પ્ર૦ — આપણામાં ઐક્ય તો છે નહીં; અસહકાર શી રીતે થવાનો ?

ઉ૦ — અસહકાર સુંદરમાં સુંદર રેવણુ છે. એનાથી સમાજનાં છૂટાંછવાયાં અંગોને સરસ રેવણુ દેવાશે, અને એ અંગો એક થશે. ઘણું કાર્ય કરવાનું બેશક બાકી છે; પણ પ્રગ્ન કેટલા પ્રમાણમાં દરરોજ ચડતી જશે એનો કેને ખ્યાલ છે ? હું તો ભારે આશાવાદી રહ્યો. તેમ જ શૌકતઅલી. તમને હસવું આવશે પણ હું સાચું કહું છું કે ધર્મચુસ્ત માણસો ભારે આશાવાદી હોય છે. એટલે મને તો શંકા જ નથી કે આપણામાં સત્વર ઐક્ય થવું જશે. પૃથ્વીના પડ ઉપર ફાટનારા જ્વાળામુખીઓ કાંઈ નિયમ વિના જેમ તેમ નથી ફાટી નીકળતા. દરેક કાંઈ નિયમને આધારે જ ફાટે છે. અને આપણે ત્યાં ફાટેલો જ્વાળામુખી પણ તે જ રીતે નિયમને આધીન હોઈ આપણને એક કરશે.

આત્મ-પરિતોષની દૃષ્ટિએ ખિતાબત્યાગ

પ્ર૦ — તમે પ્રથમ પગલા તરીકે ખિતાબો આપી દેવા વગેરે મૂલ્યવંતું છે, પણ કેટલા ખિતાબો છોડી દેવાયા? અને પુષ્કળ ખિતાબો તજવામાં ન આવે ત્યાં સુધી દહાડો વળે?

ઉ૦ — હું તમને સમજાવવા માશું છું કે એક ખિતાબ છોડવામાં આવે તેની પણ કિંમત છે. ઘરની દીવાલની એક દૃષ્ટિ દીલી થઈ ખંરી પડે કે કુશળ ઘરવાળાને ચિંતા પેમે છે, તેમ ખિતાબો ખરવાથી બ્રિટિશ રાજ્યસત્તા જેવી હોશિયાર રાજ્યસત્તાને પોતાના સત્તાબલનમાંથી દૃષ્ટિ ખરતી, જાણતી જશે તેમ તેના પાયા ધૂળવા માંડશે. પણ હું કબૂલ કરું છું કે એ છૂટાછવાયા ખિતાબો છોડવાની સરકાર ઉપર ભારે અસર ન થાય. વાત તો એ છે કે ખિતાબો ધારણ કરનાર વ્યક્તિ પોતે કર્તવ્ય કયું છે એમ માનીને શી રીતે આત્મપરિતોષ મેળવી શકે એ વસ્તુ ધ્યાનમાં રાખીને જ આ પગલાનો વિચાર કરવામાં આવ્યો છે.

નોકરીના ત્યાગમાં ભય

પ્ર૦ — આપે નોકરી છોડવાની કહી છે, તે શું હિંદુમુસલમાન નોકરી છોડે એટલે બીજા હિંદુમુસલમાનો તેમની જગ્યા લઈ લેનારા ન નીકળે?

ઉ૦ — જરૂર નીકળે. પણ આપણે કોઈની નીતિ કે અંતરાત્માના ચોક્કાદારો નથી. તેમ જો થાય તો મને ભારે દુઃખ થાય એ ખરું, પણ એ થવું મને અસંભવિત લાગે છે. આપણી ધર્મદાઝની એટલી અસર શું ન પડે કે બીજાને આવી જગ્યાઓમાં દાખલ થતાં જ શરમ આવે?

શાળાત્યાગ અને સ્વાશ્રય

પ્ર૦ — શાળાઓ ખાલી કરવાનું આપે કહ્યું છે. આજે આપણને જે કેળવણી મળી રહી છે તે શાળામાંથી મળી રહી છે, તે શાળાઓ બંધ કરી આપણે કેળવણી અશક્ય કરશું તો તેથી પ્રગતિ અશક્ય નહીં થઈ પડે?

ઉ૦ — એનો ઉત્તર તો એમાં જ આવી રહ્યો છે. શાળા બંધ કરી કે તે શાળાનો આપણે જ હવાલો લઈશું. આપણા શિક્ષકો ગણા હશે તો આ શાળા બંધ થયા પછી આપણે હાથે જ બિઘડે તે શાળાઓમાં કામ કરશે. અને તમે લાંબો વિચાર શા સારું કરો? તમે તો માંગલોરની શાળા બંધ કરીને નવી ચાલુ કરો એટલે બચુ થયું. દેશમાં દરેક ગામ પોતપોતાની હાજતો સંભાળી લેવાને શક્તિવાળું છે; અને તે જ પ્રમાણે શાળાની. સરકારે અત્યાર સુધી આપણી હાજતો પૂરી પાડી છે, પણ મહા વિધનકારક રીતે પૂરી પાડી છે. હવે આપણે એ જ હાજતો આપણી જાતમહેનતથી નહીં સંભાળી શકીએ?

બ્રિટિશ માલનો બાંધકોટ

પ્ર૦ — બ્રિટિશ માલનો બાંધકોટ કરવાથી કાંઈ ન થાય?

ઉ૦ — હું આ બાબત બે વર્ષ થયાં દેશની આગળ મારા પોતાના વિચાર મૂકી રહ્યો છું, છતાં તમાગ આગળ સંક્ષેપમાં હું એનું તાત્પર્ય મૂકી દઈશ. એ ઉપાય દેખાય છે સરસ, પણ અમલમાં મૂકવો કઠણ છે; કારણ એ ઉપાયમાં તો આપણાથી ન સમજતી શકાય એવા કઠણ કરોડપતિઓને પિગળાવવાની જરૂર છે. હું તેમની પરિસ્થિતિ સમજું છું, પણ બ્રિટિશ માલના પોશિંદાઓ તેઓ હોઈ તેઓ ન્યાં સુધી તે છોડે નહીં ત્યાં સુધી કાંઈ વળે નહીં. બે તેઓ તે છોડવાને માટે તૈયાર હોય તો બાંધકોટની કાંઈક અસર થાય ખરી. પણ આખરે આ વિચાર આવીને નડે છે કે એ અશુદ્ધ, દ્વેષદૂષિત, હિંસાદૂષિત હથિયાર છે; એમાં એકને તણ બીજા પરદેશને સેવવાપણાનો આત્મઘાતક અવગુણ રહેલો છે. સત્વર પ્રયોગ થાય તો જ તેની અસર થઈ શકે એમ હોઈ તે અશક્ય જેવું છે, કારણ આપણી પાસે બાંધકોટ બારે પ્રમાણમાં, પૂર્ણ પ્રમાણમાં કરવાની સામગ્રી જ નથી. ગંગાધરરાવ દેશપાંડેએ ધાર્યું હતું કે અહમદનગર કોન્ફ્રન્સ વખતે એને વિષે ઠરાવ કર્યાથી તે ત્રણ મહિનાની અંદર અમલમાં આવશે. પણ તે વાતને વધો વીસાં અને તે હતી ત્યાંની ત્યાં રહી. હવે તેઓ મારી વાત કબૂલ કરતા થયા છે. તેમ જ હજારત મોહાની. બંગાળમાં બંગલંગ પછી કાંઈ ઉત્સાહની ન્યૂતતા હતી? પ્રયત્નની કંઈ ઊણપ હતી? અનેક વાર શુદ્ધ કરેલી ભાવનાઓના અર્કરૂપ બંગાળમાં પણ બાંધકોટ અશક્ય અને અવ્યવહારૂ નીવડ્યો. કારણ શું? તેનો યોગ્ય અને અસરકારક પ્રમાણમાં અમલ કરવા માટે સામગ્રી જ ન હતી.

બાંધકોટ બાંધકોટમાં ભેદ

પ્ર૦ — બ્રિટિશ માલનો બાંધકોટ અસરકારક થવી માટે તે બહુ મોટા ક્ષેત્રમાં પથરાયેલો હોવો જોઈએ એમ આપ કહો છો, અને તેના વિસ્તારમાં, હાલની સ્થિતિમાં, તે થવો અશક્ય છે એમ કહી આપ બાંધકોટને અવ્યવહારૂ ઠરાવો છો. ધારાસભાના બાંધકોટ અને શાળાઓના બાંધકોટનું પણ એમ જ છે. છૂટાછવાયા માણસો પોતાનાં છોકરોને શાળામાં મોકલતાં બંધ પડે તે પણ સંકુચિત પ્રમાણમાં થતા બાંધકોટના જેવું નિરર્થક અથવા અવ્યવહારૂ ખડુંને?

ઉ૦ — ના. એમ હોત તો હું એ સૂચવત જ નહીં. કાઉન્સિલ-બાંધકોટ અને શાળાત્માગ એક એક વ્યક્તિ કરીને પણ કર્તવ્ય કર્યાનો સંતોષ મેળવી શકે છે. મતલબ કે કાઉન્સિલ-બાંધકોટ અને શાળાત્માગ બંનેને મેં આદર્શરૂપ

(ideal) માન્યા છે તેથી જ કેવળ એક વ્યક્તિ કરીને બેસી રહે તોપણ તેની કિંમત છે, જ્યારે બ્રિટિશ માલના બોમ્બોટને મેં આદર્શ માન્યો નથી એક જ વ્યક્તિને ધર્મ તરીકે એ હું ઉપદેશી શકું જ નહીં, જ્યારે ઉપર કહેલી બે વસ્તુઓ તો ધર્મ તરીકે હું લોકો આગળ મૂકી રહ્યા છું બ્રિટિશ માનનો બોમ્બોટ કેવળ રાજકીય શસ્ત્ર છે અને મેં સૂચવેલા શસ્ત્રો આધ્યાત્મિક શસ્ત્ર છે એવો મારો દાવો છે એ દાવો તમે સ્વીકારો તો તમારા પ્રશ્નનો ઉત્તર ઉઠાડો જ છે

સ્વરાજ્યમાં લશ્કર

પ્ર૦ — આપણે લશ્કર અને આરમાર વિના શી રીતે કામ લઈ શકીશું ? બ્રિટિશ સમઘ તોડીને તમે તો દેશને રક્ષણ વિનાનો કરી મૂકના ના !

ઉ૦ — (હસીને) તમે બધી જ રીતે હારીને બેઠા છો એટલે શું ? આપણે બધુએ કરી શકીશું આપણા હાથમાં અખત્યાર આવ્યે આપણે તૈયારી ન કરી શકીએ ? અરે, વખત આવ્યે શૌક્તઅલીને જ આપણે આપણા કમાન્ડર-ઇન-ચીફ કરીશું, અને મને ખાતરી છે કે જનરલ મનરોથી એઓ ઓછા બિતરશે નહીં [અહીં શૌક્તઅલી પણ કહેવા લાગ્યા, 'કરોડો સિપાઈ અનામતની તાકાત હું રાખું છું']

અસહકાર અને આભવર્ગ

પ્ર૦ — આ પ્રશ્ન અગાઉ કરવાનો હતો પણ હવે બિંદે છે, માફ કરવો સામાન્ય માણસ પામે શું કામ લઈ શકશે ? અને કાઈ કામ ન લઈ શકે એટલે જ તમે મોટેરાઓને પકડી રહ્યા છોને ?

ઉ૦ — અરે કઈ રામ રામ બળે એ લોકો તો મારી અખૂટ ખાણ છે એમની પાસે હું જે કરાની શકવાનો છું તે તમારી પાસે નથી કરાની શકવાનો પણ એમને મેં હમણાં 'રિઝર્વ' મા રાખ્યા છે એઓમાં સપૂર્ણ આત્મનિયંત્ર હજી નથી ખેડૂતો તો લાખો હું તૈયાર કરી શકું, પણ તેઓના ગાડીમગદ, ઘેરઘાખર, જરજમીન વેચામ ત્યારે તેઓ મીઠી મુદ્રા રાખી શકે એ માટે મારે હજી તેમને તૈયાર કરવા રહ્યા મારે ખેડૂતોની સાથે ભારે સમઘ છે તેઓની પાસે ધીરજના કામો મેં લીધા છે પણ આ કામને માટે હજી તેમની પાસે માગણી કરવાનો હું સકાગણ જ નિલબ કરી રહ્યો છું એઓને તૈયાર કરી શકીશ એમાં તો મને શંકા જ નથી દક્ષિણ આફ્રિકામાં હજારો મજૂરો તૈયાર થયા અને હજારો જેલમાં ગયા એ બુધવાનું નથી પણ તેમને નિયંત્ર ગણવાનું કહેતા મને સંકેત નથી થતો, એવે મેં તમો મોટેરાઓથી સંસ્પૃત કરી છે અમદુલ બારી સાહેબે મને

કહેવું કે તેમની પાસે વીસ હજાર માણસો નોકરી છોડવાને માટે પણ તૈયાર છે. પણ હું તેમની પાસે 'હમણાં નોકરી છોડવાને શું કરું? મારી પાસે હજી તેમને માટે વ્યવસ્થા નથી અને અમે તો શાણી દૂરદેશીથી ને ધીરજથી લડાઈ લડી રહ્યા છીએ. અમારી સમગ્રીનો અપવ્યય નથી કરવાનો. તક આવ્યે જ વાપરીશું.'

તપ, તપ ને તપ

પ્ર૦ — પણ મને તો વિશ્વાસ નથી રહ્યો આપણી તૈયારીમાં કે આપણી સહનશક્તિમાં. તમે તો કેવળ 'તપ, તપ ને તપ'નો પાઠ ભણાવી રહ્યા છો. એ તપનો લૂખા પાઠથી લોક ચાકશે અને આખરે દારીને ખેંચી જશે.

ઉ૦ — તમને માનવજાતિના ઇતિહાસની ખબર નથી. માનવજાતિ અખંડ રહી છે, જ્યારે અનેક નીચી કોટિઓ નષ્ટ થઈ છે; કારણ માનવજાતિમાં સહન કરવાનો ભારે ગુણ રહેલો છે. તમે આપણા ગરીબો શી માતાઓ બોગવે છે તે જુઓ. આપણી સ્ત્રીઓ કેવી માતાઓમાંથી પસાર થાય છે તે જુઓ. આપણી માતાઓને પૂછો. તેઓ તમને જવાબ આપશે અને તમારી અશ્રદ્ધાને કારણ નહીં રહે.

મારો પ્રયત્ન અને આશાવાદ

હા, તમારા કહેવાનું તાત્પર્ય એ હોઈ શકે કે દેશ રાજકીય કાગળે દુઃખ ખમવાને તૈયાર નથી. પણ તૈયાર નથી એટલું જ તમે કહી શકો; અશક્ત છે એમ કહેશો તો હું ના પાડવાનો. પણ હું દેખું તે માટે તૈયાર કરવાનો જ પ્રયત્ન કરી રહ્યો છું; દેશદાત્રનો ગુણ હું તેમનામાં જાગ્રત કરી રહ્યો છું. અન્ય યુરોપીય દેશમાં રાષ્ટ્રને માટે ખમવાની જે લાગણી છે તે લાગણી હું પ્રેરી રહ્યો છું; અને તેનો બહુ થોડા કાળમાં ઉદય થશે એ વિશે મને શંકા નથી. આ ભારે જલસાઓથી તમે મને માન આપો છો, હજારો લોકો મને જોઈને હર્ષધ્વજા ધાઓ છો, તે શા સારું? એ તમારો હર્ષ, તમારો ઉત્સાહ હું ચોક્કસ દિશામાં વાળવાનો પ્રયત્ન કરી ગયો છું. તૈયાર નથી માટે તૈયાર થઈએ ત્યાં સુધી ખેંચી રહ્યો એમ કહેવું એ કાયરનું વચન છે. એમ કહીને તો આપણે કોઈ દિવસ જન્મા થવાના નથી. દેશદાત્રનો ગુણ જાગ્રત કરવામાં મને જગતે નિરાશા નથી થતી. આ તમારો હર્ષ અને ઉત્સાહ એની શક્યતાની સક્ષી પૂરે છે. ઇરાવીના દુઃખને માટે હું દુઃખી ન થઈ શકું, જર્મનીના દુઃખને માટે લોકોમાં દુઃખ ન પ્રેરી શકું, તેમ કરવાની ઉમેદ પણ ન રાખું; કાગળ તું પરમેશ્વર નથી. પણ આપણા દેશના દુઃખે દુઃખી થવાને તો હું દેશમાં જન્મેલા દરેકને તૈયાર કરીશ. અહીં જ કદી દઈ કે ખિન્નાશનના સવાસમાં તુમ્હારો માટે સદાનુભૂતિ દર્શાવવાનું હું નથી કહેતો. હું સાત કરોડ

મુસલમાન ભાઈઓ સાથે ન રહેતો હોત તો આ લડત લેત જ નહીં. હું તો તેમની લાગણીને વશ થઈને જ આ લડત લડી રહ્યો છું.

સત્યાગ્રહની ત્રિકાલાખાધતા

પ્ર૦ — અગાઉના એક પ્રશ્નમાંથી ઉપસ્થિત થતો પ્રશ્ન મેં છોડી દીધો, સત્યાગ્રહ તો હવે ગયો જ ના?

ઉ૦ — અરે સત્યાગ્રહ શી રીતે જવાનો? એ તો ત્રિકાલાખાધ છે. એ નિષ્ફળ ગયો જ નથી. એ તો અનેક રૂપમાં ચાલુ રહેવાનો જ. સત્યાગ્રહથી કશું પણ અનિષ્ટ પરિણામ આવ્યું છે એમ મને લાગતું નથી. જલ્દિયાંવાલા બાગને હું જૂતતો નથી. હું તો અનેક જલ્દિયાંવાલાથી ડરતો નથી. પણ મેં સત્યાગ્રહ મોટુંકે રાખ્યો, કારણ હું સાચા સિપાઈની માફક નિરર્થક સંહાર ન થવા દઉં. સત્યાગ્રહને જ ધન્ય છે કે આજે આપણે છએક રાજદ્રોહની વાતો કરીએ છીએ, જે કરતાં આપણે ધૂનતા હતા. રાજદ્રોહનું અમે કારખાનું માર્ગદર્શક છે એમ કહું તો ચાલે. હું તમારા સૌમાં આ સરકારની પ્રત્યે અપ્રીતિ ગાળી રહ્યો છું.

અને એમ ન સમજાવે કે સુલેહની શરતો રદ થશે એ એક મારું સ્વપ્ન માત્ર છે; કારણ કે તે રદ કર્યા વિના બ્રિટિશ સરકાર શાન્તિથી રહી નહીં શકે, સામ્રાજ્ય શાંતિ નહીં ભોગવી શકે. અને આ પ્રમાણે પારાવાર અશાંતિની કિંમત આપી સરકાર પોતાની હકમાં કાયમ ન જ રહે.

ખેજવાડા. મદ્રાસની મુસાફરી દરમ્યાન સરલાદેવીના સાત આઠ પત્રો આવ્યા. તેમાં . . . વિષે શંકા. તેનાથી બાપુ

૨૩-૮-'૨૦ અંગત છે એવો આક્ષેપ. બાપુના પત્રોમાં માનસિક

થાક દેખાય છે એવી ફરિયાદ. મેં આ બધો ત્યાગ કર્યો, જીવનનો આનંદ, જગતનાં સુખો એક ત્રાજવે અને બીજો ત્રાજવે તમે અને તમારા કાયદા રાખી મેં બીજું ત્રાજવું પસંદ કરવાની બેવફૂરી કરી! વગેરે. એમને લાંબો પત્ર :

જુ “દરરોજ રાત અથવા દિવસ હું ટ્રેનમાં ગાળું છું. રાતો ટોળાંઓના અવાજથી વિલેપવાળી જાય છે ઈશ્વરના અનુગ્રહથી આ થકવનારી મુસાફર લગભગ પૂરી કરી છે. એકંદરે જોતાં મારી તબિયત હું સારી રાખી શક્યો છું

“તમારા કાગળો તમારા રોજના સ્વભાવ પ્રમાણે છે. કેટલાકમાં અત્ય નિરાશાનો સૂર છે. કેટલાક નાસ્તિક અને કેટલાક શંકાશીલ છે.

“તમે હજી . . .ને ઝોળાખ્યો નથી. એ અને બીજા જેઓ મારા આસપાસ વી ટાયેલા છે તેઓ આપણા કરતાં ચડિયાતા છે, મારી સાથે તમે

પણ ગણવા દેા તો. મારા કરતાં તો ચડિયાતા છે જ. અને એમ જ હોવું જોઈએ. મારા દાવો એવો છે કે મારા સાથીઓ તરીકે જેમને મેં પસંદ કર્યા છે તેઓ ચારિત્ર્યમાં મારા કરતાં ચડિયાતા છે. એ અર્થમાં ચડિયાતા કે તેમની ચડવાની શક્તિ વિશેષ છે. હવે મારી પ્રગતિ થોડી થવાની. તેમની પ્રગતિનો અવકાશ અમર્યાદ છે. મારું ચારિત્ર્ય તેમનો આદર્શ છે અને તેના તેઓ અભિમાની છે. મારે અને તમારે તેમની મમતા અને પ્રીતિને પાત્ર બનવા માટે સર્વસ્વ આપવું જોઈએ. હા, એકમાત્ર સિદ્ધાન્તનો પ્રશ્ન આવે ત્યાં માંડવાળ ન કરાય. તે માટે તો સૌ કાંઈનો ત્યાગ કરવાની તત્પરતા જોઈએ. હું તો આટલા શુદ્ધ અને નિઃસ્વાર્થ પ્રેમને પાત્ર થવા માટે સારી પૃથ્વીનો ત્યાગ કરું. તેમનો પ્રેમ મને જીવે ચડાવે છે અને દેકાણે રાખે છે તેઓ મારું અને હું તેમનું લંગર છું. તેમની કાળજી અને ચોક્કસ માટે હું તો ગર્વ લઉં છું. તેઓ કશું જોખમ ખેડવા ઇચ્છતા નથી અને તેમાં તેઓ ખરા છે. તેમની દરેક વાજખી માગણીને સંતોષવી એ તમારો અને મારો ધર્મ છે.

“હા, લાહોરમાં તમાગ સ્થાનને તમે વળગી રહો એ જ તદ્દન બરાબર છે. ધમાલ અને ત્રાસના આ સપ્તાહમાં કલકત્તા આવવાથી તમે બહુ ઓછું મેળવી શકશો. તમારાં માતૃશ્રીને મળવાનું, કેઈ શાંત સમયે, રેલિયો અને હિંદી બરાબર શીખી લીધાં પછી તથા લાહોરનું તમારું કામ રાગે પાડ્યા પછી રાખો એ ફીક છે. તમે જોશો કે પંજાબને બદલે લાહોર શબ્દને મેં પસંદગી આપી છે. મારે પાચો પાકો કરવો છે તેથી વ્યાપકતાને બદલે જિંઝાણ હું ઇચ્છું છું.”

“તમારા મહાન બલિદાનના બદલાની તમે વાત કરો છો. હું કહું છું કે એ જ એનો બદલો છે.

“ખૂન પ્યારે સાથે.”

૧ “પ્રિય ચાલી,”

“મદ્રાસ પ્રાંતની ચક્રવતારી મુસ્લાદગી આજે પૂરી થાય છે. સ્વતંત્ર પ્રવાસ કર્યાં કર્યો. આ લડતના સાચાપણની અને શૈક્ષત્યલીના મહાનપણ તથા જાણપણની અખુલને મારી મારી આજે વર્ષ છે. મને મળ્યા છે એટલા માણસોમાં ખરે જ એ એક ખૂબ સાચા દિલના આદમી છે. તેઓ ઉદાર, નિખાલસ, બહાદુર અને નમ્ર છે. પોતે ઉપાડેલા કાર્યને વિષે અને પોતાની જાતને વિષે એમને શ્રદ્ધા છે. ઈશ્વરમાં અપાર શ્રદ્ધાવાન હોઈ તેઓ બીજાને ટકાર કરે એવા આસાવાદી છે. લોકોનો ઉત્સાહ પણ અગમ્ય છે. કાર્યક્રમનો અદ્વિસાવાળો

ભાગ જોર પકડતો જાય છે. બેંગલોરમાં મેદની નાખી નગર ન પહોંચે એટલી એક્ટી થયેલી હતી. તેમાં એક અંગ્રેજ સ્ત્રી અને પુરુષ એકલાં હતાં. પથુ ટોળામાં ઠાઈએ તેમને ધક્કો સરખો લાગવા દીધો નથી. દરેક રથભેડી મોટાં ટોળાંઓના અધિસક વર્તનના પુરાવા મારી પાસે આવ્યાં કરે છે. મુદ્દાજરીનને પડતી લાઝમારીઓની સરકારને* નાદુરુદ્ધ કે કબૂલાત કરવી પડી છે તે તમે જોયું હશે. મારા મત પ્રમાણે આ બધાં શુભ ચિહ્ન છે. બીજી તરફથી આગેવાન વર્ગમાંથી બહુ નબળો જ્ઞાન મળે છે. તેઓ જરા પથુ ત્યાગ કરવા ઇચ્છતા નથી. તેઓ તો ભાવજો અને દરાવેથી બહુ મેળવવાની આરામ રાખે છે. ભોગ આપવા તૈયાર રાખીને પાછળ ખેંચવાનું તેઓ કરે છે."

રાત્રે બેઠવાડા હોયું.

મુંબઈ સાદુ હૈદરાબાદથી મનમાડ જતાં સરલાદેવીને
૨૪-૮-૨૦ તીમિરો કામળ લખ્યો :

જ "તમારા કાગળોથી મને દુઃખ થયું છે. તમને મારાં ઉપદેશપ્રવચનો ગમતાં નથી. પથુ તમે જ્યાં સુધી નિશાળે જતી બાળા જેવાં રહો ત્યાં સુધી શિખામણ આપ્યા વિના બીજું હું શું કરું ? મારો પ્રેમ જો સાચો હોય તો જ્યાં સુધી તમે અપનાવેલા આદર્શને વાગળી ન માનો ત્યાં સુધી મારે ઉપદેશ આપના જ રહેવું પડે ને ? તમે જે જીવન સ્વીકાર્યું છે અથવા જે સ્વીકારવાનો પ્રયત્ન કરી રહ્યાં છો તેની આવશ્યકતા વિશે તમે શંકા ઉઠાવો છો તે મને જરાયે ગમતું નથી. જીવને જોખમે પથુ સદાસર્વદા સત્ય બોલવું અને આચરવું તેનો તે વળી બદલા શો હોઈ શકે ? પોતાના દેશને માટે મરવું એના તે વળી બદલા હોતા હશે ? પિયારો વગાડવામાં પ્રતિજ્ઞા પ્રાપ્ત કરવામાં તમે વધોં આપ્યાં છે તેનો તમે બદલો ઇચ્છો છો ? અપનાવેલા કાય* માટે આપણે સર્વસ્વ અર્પણ કરીએ છીએ કારણ આપણાથી તેમ કયાં વિના રહેવાતું નથી. તમારો સંતોષ તમારા સંપૂર્ણ આત્મવિલોપનમાં રહેલો છે. જે વિલોપનથી તમને સંતોષ ન થાય એ દરમિયાન શરણાગતિ છે. સ્વમાન-વાળા માણસને એ ન શોભે. મારી સાથેની સંગતિથી આટલું સાદું સત્ય તમને ન સમજાયું હોય તો તમારા પ્રેમને હું નાલાયક હોવો જોઈએ. મારા જીવનમાંથી તમે આટલું પથુ ન શીખ્યાં હો તો હું નાલાયક માણસ છું. અમર્યાદ આત્મવિલોપન અને સત્યપરાયણતાની શક્તિ, એ સિવાય મારામાં બીજી કશી યોગ્યતા નથી. આ મુજબ સૌએ મારામાં જોવા છે. અને તમે, જેઓ મારા જીવનમાં આટલાં ઊંડાં ઊંડાં છો તે ન જોઈ શક્યાં હો તો મારામાં

* વાઈસરોયના તે વખતના બાબજીમાં, અસહકાર અને અિવાકિત વિશે બોલતાં.

કાંઈ ભારે ખામી છે. મારી કીમતીમાં કીમતી સંપત્તિમાં ભાગીદાર બનાવવા ઉપરાંત ખીજું હું તમને શું આપી શકું? એટલે મારાં ઉપદેશપ્રવચનોથી તમારે ખોટું ન લગાડવું જોઈએ, પણ જે પ્રેમથી હું એ આપું છું એ પ્રેમથી તમારે એ સરકારવાં જોઈએ. તમે મને તમારો સ્મૃતિકાર ગણતાં હો તો, બલે હું હમેશ તમારે માટે સ્મૃતિ ન આપું, પણ હું એટલું તો કરું ને કે શાશ્વત મહત્ત્વની વસ્તુઓ વિશે અથવા જે દેશને આપણે આટલો ચાહીએ છીએ અને જેને માટે જીવીએ છીએ તેને સારું આત્મતિક મહત્ત્વની વસ્તુઓ વિશે હું તમારી સાથે દલીલ કરું?

“પણ આનો અર્થ એવો નથી કે તમને જૂઠા વિચાર આવતા જ હોય તો એ તમે ન લખો. મારો આગ્રહ તો એ છે કે તમારે જૂઠા વિચારોનું સેવન જ ન કરવું જોઈએ. પ્યાર”

કલકત્તાની ખાસ કોંગ્રેસ. તેમાં અસહકારનો દરાવ રજૂ કરતાં આપેલું ભાષણ :

૮-૯-૨૦ થી હું સારી પેઠે સમજું છું કે આ મહાન મેળાવડા

૯-૯-૨૦ સમક્ષ આ દરાવ મૂકવાથી મારે માથે કેટલી બધી જંબીર જવાબદારી આવી પડે છે. જે તમે આ દરાવ મંજૂર

કરશો તો મારી પોતાની તેમ જ તમારી મુશ્કેલીઓમાં કેટલો બધો વધારો થવાનો છે એ પણ હું સમજું છું. મારો દરાવ તમે મંજૂર કરો તો એનો અર્થ એ જ થવાનો છે કે આજ સુધી પ્રભુ પોતાના હક અને ઇજ્જતને જાગવવા સારું જે નીતિ અપ્ત્યાર કરતી આવી તેને આપણે સાફ બહલી રહ્યા છીએ. હું પૂરેપૂરું જાણું છું કે આપણા ઘણા આગેવાનો આની વિરુદ્ધ છે. આપણી માતૃભૂમિની સેવામાં હું આપી નથી શક્યો તેટલાં વખત અને શક્તિ તેમણે આપ્યાં છે. ચાહે તે આપભોગે પણ સરકારની રાજ્યનીતિમાં કાંતિ કરી મૂકવા કહેનારી આ નીતિનો વિરોધ કરવો એ તેમને પોતાની ફરજ લાગે છે. આ બધું પૂરેપૂરું સમજીને હું તમારી સમક્ષ ઊભો છું. પરમેશ્વરથી ડરતો અને સ્વદેશ પ્રત્યેના ધર્મભાનથી પ્રેરાઈને હું આ દરાવ રજૂ કરું છું. તેને તમે વધાવી લેશો એમ હું ઇચ્છું છું.

ગાંધીનેા જ્યાલ છોડી દેજો

હું માગી લઉં છું કે હું ગાંધી છું એ ખ્યાલ ધરીને માટે તમે છોડી દેજો. હું મોટો ‘મહાત્મા’ છું અને જેલુકમી અગલ કરવો મને ગમે છે એવા મારા ઉપર આરોપ છે. હું દ્વિંમતપૂર્વક કહું છું કે હું તમારી પાસે ‘મહાત્મા’ તરીકે

નથી આ યો, તેમ જોઈએ અમન સવારનાની ઉમેદથી પણ નથી આવ્યો હું તો મારા અનેક ગોળા આચરણમાં અસહ્યારનો મને જે અનુભવ થયો તે રજૂ કરના સાદુ તમારી આગળ ખર્ચ થયો છું હજારોની મેદનીશાણી ગેઝેડા સમાજોએ અસહ્યારનો સ્વીકાર કરેલો છે અને મુસનમાનોએ તો પહેલી ઓગળથી એને આચારમાં મૂક્યા હતા સ્વરૂપ પણ આપી દીધું છે હાલના કાર્યક્રમમાંની ઘણીખરી બાબતો ઓળ કે વત્તા જોશ સાથે અમનમાં પણ મુશ્કેલી જાય છે હું ફરીથી તમારી પાસેથી માગી લઉં છું કે તમે આ મહત્વના પ્રશ્નમાં માથુસ ઠોણ છે તે સાચું ન જોશો, પણ ધીરજ અને શાંતિથી દરાનના શુશ્રુષા ઉપર તમારો નિર્ણય બાધજો

મહત્વશક્તિની તાલીમ

વળી આ દરાન મજૂર ધ્યોં એવે તમે કૃપા એમ નહીં દરેક જણે દરાનની જે જે કનમ પોતાને લાગુ પડતી હોય તેના પ્રમાણમાં લાગેના જ તેનો અમલ શરૂ કરી દેવો પડ્યાનો મારી વિનંતિ છે કે તમે ધીરજ રાખીને મારું જો યુ સાલગજો તાળીઓ પણ પાડશો નહીં કે દુરિયોએ કરશે નહીં મારે પોતાને માટે તો એમ કરો તોયે મને બહુ લાગ્યાન નથી પણ તાળી ઓથી વિચારનો પ્રસાદ અટકે છે અને તાળીઓ અને દુરિયોથી બેલનાર અને સાલગનાર વચ્ચે સધાગેલો તાગ તૂટે છે માટે તમારું પોતાનું વલણ ગમે તે હોય, જતા એકે વક્તાને તમે દુરિયો કરીને બેસાડી નહીં દેજો અસહ્યાર એ તો તાલીમ અને આપબોગમી સાધનારૂપે પ્રપાથેનો છે, અને વિરુદ્ધ પક્ષના મત ધીરજ અને શાંતિથી સમજી લેના એ અસહ્યારનું લક્ષણ છે પૂર્વ પશ્ચિમ જેટલા વિરુદ્ધ વિચારો પણ અરસપરસ નમાની લેનાની વૃત્તિ જ્યાં સુધી આપણે કેળવીશું નહીં ત્યાં સુધી અસહ્યાર અસહનિત છે કોધની વરાળો નીખળતા વાતાવરણમાં અસહકાર ન જ નબી શકે કોધને દાખી દેવો એટલી એક અગત્યની વાત હું કે ના અનુભવોથી ત્રીસ વરસમાં શીખ્યો છું દાખી રાખેની ઉજ્જ્વલતામાંથી જેમ શક્તિ પેદા થાય છે તેમ સયમમાં રાખેલ કોધ માથી પણ એવું બળ પેદા કરી શકાય કે જે સાગ જગતને હચમચાવી નાખે એ ત્રેસમાં આનંદારાઓને એક જ સેનાના સૈનિક મિત્ર તરીકે હું પૂછું છું કે આપણી વચ્ચે પરસ્પર સહનશક્તિ કેળવીએ અને એકબીજાના મત ગમે તેટલા નિરોધી હોય તોપણ તે નભાવી લેતા રાખીએ તેના પ્રતા વધુ સારી તાલીમ બીજી મ્દિ હોઈ શકે ?

કાન્થેસ અને અન્યમતી

મને કહેવામાં આવે છે કે મારો દરાન રજૂ કરીને હું મોટું ભગણું પાડ્યા બેઠો છું, મારા દરાનથી હું દેશના રાજ્યપ્રકરણી જીવનમાં ચિરાડ પાડી

રહ્યો છું. કોંગ્રેસ એ કંઈ અમુક પક્ષની સંસ્થા નથી. દરેક મતમતાંતરને માટે કોંગ્રેસનો માંચડો ખુલ્લો હોવો જોઈએ. પોતાના પક્ષની સંખ્યા નાની છે એટલા માટે કોઈએ કોંગ્રેસ છોડી જવાની જરૂર નથી. તેમણે વખત જતાં દેશને પોતાનો મત દુચ્છતો કગવીને પોતાની જ બહુમતી કરી લેવાની આશા રાખવી જોઈએ. કોંગ્રેસે વખોડી કાઢેલી કોઈ પણ નીતિને કોંગ્રેસને નામે કોઈ અપમાન કરી ન શકે. તમે મારી પોતાની રીતને માપસંદ કરશો તો હું કંઈ કોંગ્રેસ છોડીને ચાલ્યો નથી જવાનો. આજ મારા વિચારોની અપમતી હશે તો તે બદલાઈ બહુમતી થાય ત્યાં સુધી હું કોંગ્રેસને સમજાવતો જ રહેવાનો.

એક જ ઉપાય - અસહકાર

ખિલાફતને અન્યાય થયો છે એ વિષે તો બે મત છે જ નહીં. ગમે તેટલો ભોગ આપવો પડે તે આપીને પણ જો મુસલમાનો પોતાની લાજ આજે જાળવશે નહીં તો તેઓ માનઆખર સાથે રંછી શકવાના નથી અને પોતાના હજરત પયગમ્બરનો ધર્મ પાળી શકવાના નથી.

પંજાબ ઉપર સિતમ શુભર્યો છે; અને જે દહાડે એક પણ પંજાબીને પેટે ચાલવું પડ્યું તે દહાડે આખું હિંદુસ્તાન પેટે ચાલ્યું એમ માનજો. જો આપણે હિંદના નામને લજવવા ન માગતા હોઈએ તો આ નામોશીને ધોઈ કાઢ્યે જ આપણો છટકો રહ્યો. આ બે સિતમોની દાદ મેળવવા મહિનાઓ થયાં આપણે મથી રહ્યા છીએ, પણ હજી બ્રિટિશ સરકારને આપણે વાળી શક્યા નથી. પ્રજા અત્યાર સુધી આટઆટલું કર્યું પછી — આટઆટલો બુસ્સો અને લાગણી બતાવ્યા પછી માત્ર પોતાના ક્રોધની લાગણીઓનું પોકળ પ્રદર્શન કરીને જ બેસી રહેવાનું પસંદ કરશે? પ્રમુખ સાહેબે પોતાના પ્રારંભિક ભાષણમાં પંજાબના સિતમોનું જે દિગ્દર્શન કરાવ્યું એનાથી વધુ તાદરશ વિવેચન તમે કદી સાંભળ્યું? આરી હાલતમાં નાખુશ અધિકારીઓને ન્યાય કરવાની ફરજ પાડ્યા વિના, ખૂતથી અરકાચેલા તેમના હાથોની ગમે તેવી ભારે મહેરબાની સ્વીકારતાં પહેલાં, તેમના દિલનો પશ્ચાત્તાપ જોયા વિના, કોંગ્રેસને આ બાબતમાં દાદ મેળવવાનો, પોતાનું નામ અને પોતાની હજરત જાળવવાનો બીજો રસ્તો જ કયો છે?

અસહકારની સર્વોત્તમ યોજના

કેવળ આ જ કારણથી હું મારી અસહકારની યોજના તમારી સમક્ષ મૂકી રહ્યો છું અને તમને આમદ કરી રહ્યો છું કે બીજું કોઈ પણ યોજનાને એની અર્થેષમાં તમે સ્વીકારતા ના. મારી યોજનાનો મને આમદ છે એટલા માટે હું તમને આમ નથી કહેતો. મારા કહેવાની મતક્ષમ એ છે કે ખૂબ

પ્રિયાર કરી જોના મારી યોગનાના કરતા ખીછ યોગના તમને ચડિયાતી ન લાગે તો જ તમે એને મનૂર ખરજે આ યોગનાને પ્રગ્ન તગથી પૂરતા પ્રમાણમાં ટેકો મળ્યો છે એવો હું દાવો મું છું અને તેનો અમન કરો તો તમે એક જ વરમમાં સ્વરાજ્ય મેળવી શકો એ તમને ફરીથી મેંવાની હું હિંમત મું છું આ ગળતર સમાજ આ દરાને માત્ર પસાર કરે એટલું બસ નથી પણ દિનપ્રતિદિન વધુ વધુ જોમપૂર્ક પ્રગ્ન તો અમતમાં મૂકે ત્યારે જ એ ફગદાથી નીરડે તેમ છે આ અમની ઈર્ષ્ય દેશની અત્યારની સ્થિતિને પૂરેપૂરી લક્ષમાં લઈને જ ગેહરામાં આવ્યો છે

આપસોગ અને તાલીમની કેળવણી

અસહ્યાર મિત્રાપ ખીજે એક માર્ગ પ્રાપ્ત અમક્ષ હતો, અને તે તનવાગ ખે ચરાનો પણ હિ દની પાસે અત્યારે તનવાગ નથી જો તેની પાસે તવનાર હોત તો હું જાણું છું કે તેણે અસહકારની આ સનાદને મત અરખાયે ન દીધો હોત પણ હું તો તમને એ જણાવી દેના છું છું કે ખુનામરકીને રસ્તે નાખુશ રાજ્યમર્તાઓના હાથથી ન્યાય પાડના છું હતા દરો તો તે માર્ગે પણ આ અસહકારના કાર્યક્રમમાં જરૂરી એવી તાલીમ અને આપબોગ એ ખે વસ્તુઓ વગર તમારું ચાનનાનું નથી જોનાલ જોજનાના મહાંવટિયાઓએ લાઈ છતેની મે આજ રીતે નથી સામગ્રી પણ પોતાનાના નાકુ સાચની ગદીને માથુ હાથમાં લઈને મરનાનાના પ્રાપતી લરકરે લાઈઓ છતેની મે તેમ તમે પણ જોઈ છે તમારે બિશિશ સરકારને, અગ્રેજ પ્રગ્નને કે યુરોપની સામગ્રી પ્રગ્નઓને એક વખતનો પૂરો ફડો મરી નાખનારી લડાઈ આપની હોય તો આપણે તાલીમ અને આપબોગને કેળવના જ પડનાના એ તાલીમ અને આપબોગની સ્થિતિએ પ્રગ્નને ચર્ચેની જોના હું ઉસું છું, એ સ્થિતિ જોના હું ઉતાવળે થયો છું બુદ્ધિમગ્નમાં આપણે પદ્યત નથી પણ હું જોઉં છું કે રાષ્ટ્રીય પાયા પર હજુ આપણામાં આપબોગ અને તાલીમ નથી આવ્યા ઔદ્યોગિક ક્ષેત્રમાં તો દુનિયાની ખીછ કોઈ પ્રગ્નએ નથી કેળવ્યા એટલા તાલીમ અને આપબોગ આપણે કેળવ્યા છે એ જ વૃત્તિને રાષ્ટ્રીય મહેતગમાં પણ દાખવનાને અચારે હું તમને વીનની ગલો છું

ફતેહના મૂળાક્ષર

હું હિ દના એક છેડાથી ખીજા છેડા સુધી એ ચાતનો પતો મેળવના ફરી રહ્યો છું કે પ્રગ્નમાં ખરો પ્રગ્નકીય જુસ્મો આ યો છે કે નહીં, પ્રગ્ન રાષ્ટ્રની વેળ ઉપર પોતાના ધન મોનાનાં સ્ત્રીપુત્ર અને સર્વસ્વનું બનિદાન આપના તૈયાર છે કે નહીં અને જો પ્રગ્ન મશુ બાકી રાખ્યા વગર પોતાનું સર્વસ્વ હોમી દેના આજે તૈયાર હોય તો આ જ ક્ષણે સ્વરાજ હું તમારા હાથમાં

મુકાવી દેવગવવા તૈયાર છું. આટલો આપભોગ આપવા પ્રગ્ન તૈયાર છે? ખુશી છે? શક્તિમાન છે? માનચાંદવાળા પોતાના પિતાઓ અને માનના હોદ્દાઓ છોડી દેવા તૈયાર છે? માથાપો દેશની લડત લડવા ખાતર પોતાનાં છોકરાંઓની પુસ્તકી કેળવણી છુટાડવા તૈયાર છે? હું તો કહું છું કે જે શાળાઓ અને કોલેજો સરકાર માટે કારકુનો કાઢવાનાં કારખાનાંમાત્ર છે તેમાં - છોકરાઓ ન મોક્ષલાધી આપણે છોકરાઓની કેળવણી હુઆવીએ છીએ એમ જ્યાં સુધી આપણે માનતા હોઈશું ત્યાં સુધી સ્વરાજ આપણાથી સેંકડો ગાઉ દૂર છે. બીજી પ્રગ્નના હાથ હેઠળ પડેલી ઠાઈ પણ પ્રગ્ન એક બાળુ એની મહેરબાનીનો સ્વીકાર કરતી જાય અને બીજી બાળુ રાજ્યકર્તા પ્રગ્ન તેને માથે જે યોગ્ય અને જોખમદારી નાખે તેને ફગાવતી જાય એ ન બની શકે. વિજેતાઓના તરફથી આવતી ઠાઈ પણ મહેરબાની જિતાયેલી પ્રગ્નના કલ્યાણની ખાતર નહીં પણ રાજ્યકર્તાઓના જ લાભની ખાતર હોય છે, એ વાત જે ક્ષણે ઠાઈ પણ પરાધીન પ્રગ્નને સૂઝી આવે છે તે જ ક્ષણથી એ પ્રગ્ન રાજ્યકર્તાઓને દરેક જાનની મરજિયાત મદદ આપવી બંધ કરે છે અને તેવી મદદ લેવાની ચોખ્ખી ના પાડે છે. આપણી સ્વાતંત્ર્યની લડતની, કૃતેહના આ મુળાક્ષર છે. પછી તે સ્વાતંત્ર્ય સામ્રાજ્યની અંદરનું હોય કે બહારનું.

ધન્યતા આપણને ખાતર

મારા દેશબંધુઓ મારી આ વાત બરાબર સમજી લે એમ હું ઇચ્છું છું; અને આ વાત તેમને ગળે જો ન જીતરતી હોય તો મારા દગવને નામંજૂર કરેવો એ જ તેમની ફરજ થશે. હિન્દુમુસલમાન વચ્ચેની ખરી એકતાને હું ખ્રિદિશ જોડેના સંબંધના કગતાં હજારો દરજ્જે વધુ કીમતી ગણું છું અને એ સંબંધ તથા હિન્દુમુસલમાન એકતા એ જે વચ્ચેથી ઠાઈ પણ એક જ પસંદ કરવાનું મારે ભાગ આવે તો હું હિન્દુમુસલમાન એકતાને જ પસંદ કરું અને ખ્રિદિશ સંબંધને જતો કરું. તે જ પ્રમાણે એક બાળુ પંજાબની અને તેથી આખા હિન્દની ધન્યતા, અને બીજી બાળુ હિન્દમાં અમુક વખત પૂરતી અંધાધૂંધી, છોકરાઓની કેળવણીની ધૂળધાણ, અદાલતોની અને ધારાસભાઓની બંધી, ખ્રિદિશ સંબંધનો ત્યાગ, એ વચ્ચે પસંદગી કરવાનું આવે તો પણ હું પંજાબ અને હિન્દનું માન અને તેની સાથે આવનારાં અંધાધૂંધી, શાળાઓ, અદાલતો, યોજેલી બંધી, અમિ એ જોડે આત્મારિત બંધી, અવ્યવસ્થાને જ રજ પણ આનાકાની કર્યા વગર વધુ વધાણાં કરું. તમારાં અંતર પણ તેટલાં જ બળતાં હોય, તમે પણ ધસલામી ધન્યતા અદાત રાખવા મારા જેટલા જ ઉત્સુક હો, પંજાબની આખર નિષ્કલંક કરવા તરફડતા હો, તો વગર સંકોચે આ દગવ તમારે મંજૂર કરવો પડે.

ધારાસભાનો બહિષ્કાર

પણ આપુએ જમ નથી મૂળ મુદ્દાની વાત ઉપર તો હજી દુ નથી આવ્યો તે વાત એ છે કે ધારાસભાઓનો ઉમેદવારોએ તથા મત આપનારાઓએ સંપૂર્ણ બહિષ્કાર કરવો આ જ અત્યારે મુદ્દાનો પ્રશ્ન થઈ પડ્યો છે, અને બીજી નાનીમોટી બાબતોમાં માડના ધરો તોપણ આ સભાના મતમાં ને તોડે પડનાના હશે તો તે આ જ પ્રશ્નની બાબતમાં પડશે એ દુ નાણુ છું ધારાસભાઓ મારફત સ્વરાજ મેળવવાનો કે ધારાસભાનો ત્યાગ કરીને ? ધારાસભાઓ દ્વારા સ્વરાજ મેળવવાની વાતમાં પ્રગતી શ્રદ્ધા છે ખરી ? આ બાબતમાં અત્યારે હું વધુ દલીલ નહીં કરું ધારાસભાઓનો બહિષ્કાર ન કરવાની તરફેણમાં ને ને દલીલો રજૂ થશે તેનો જવાબ હું પાછળથી આપીશ હાલ તો એટલું જ કહીશ કે ને બ્રિટિશ સરકાર અને તેના અત્યારના અમલદારો ઉપરનો આપણો વિશ્વાસ તદ્દન ઊડી ગયો હોય, ને આપણે માનતા હોઈએ કે બ્રિટિશ સરકારને તેના દુષ્કૃત્યોને માટે ઠાઈ પણ જતનો પશ્ચાત્તાપ નથી થયો, તો આ સુધારાઓ મારફત અતે સ્વરાજ્ય મળશે એમ તમે માની શકો જ કેમ ?

વિદેશી માલનો બહિષ્કાર

પ્રજા વિદેશી માલનો બહિષ્કાર કરે એમ હું અત્યારે ધમ્મું છું, પણ અત્યારે તે ન બની શકે તેવી વાત છે એ પણ હું જાણુ છું જ્યાં સુધી સોયોટાકણીઓને સાદુ પણ આપણે પરદેશના મો સામુ જોતું પડે છે ત્યાં સુધી વિદેશી માલનો બહિષ્કાર અશક્ય છે પણ ને તમે મુખ્ય પહેલવાને અધીરા થયા હો અને ગમે તે બોગ આપના તૈયાર હો, તો હું કબૂલ કરું છું કે પરદેશી માલનો સંપૂર્ણ બહિષ્કાર જી બતાવીને આખી મીચીને ઉઘાડો એટલી વારમાં હિન્દ પોતાનું સ્વાતંત્ર્ય મેળવી લઈ શકે ને એમ છે આથી આ દરાવમાં ઉમેરેલો સુધારો વગર આનાકાનીએ મે સીકાર્યો એ મારા મૂળ દરાવની સુદરતાને જરા બગાડે છે એટલું જ મારા નમ્ર અભિપ્રાય મુજબ દરાવમાંના બહિષ્કારને લગતા એ શબ્દો કાર્યક્રમના સમતોલપણને જરૂર બગાડે છે પણ અહીં હું સધાડે ઉતારેલા કાર્યક્રમની વક્રીનાત કરવા નથી ઊભો મારે તો પ્રજાની આગળ વહેવારુ કાર્યક્રમ મૂકવો છે, અને હું સહેજે મૂલ કરું છું કે વિદેશી માલનો બહિષ્કાર ને આપણાથી થઈ શકે તો એ જોરાવર વસ્તુ છે આવો બહિષ્કાર અને સ્વરાજ બન્ને તમને પસંદ હોય તો તે દરાવના છેલ્લા પેરેઆક્રમા છે

મહેનતથી ઘડેલો કાર્યક્રમ

અતમા હું તમને આ બાબત ખૂબ ઊંડો વિચાર કરીને મત આપવા અને મારા તરફનો અગત્યવાળ તદ્દન છોડી દેના પીનવું છું મે દેશની

મેવાઓ ખગતી હોય તેના ખ્યાલને પણ તમે વચ્ચે આવવા દેજો નહીં. એની કિંમત અહીં ન હોય. હું પ્રગ્ન આગળ મૂકું તે કાર્યક્રમ શૂન્ય વગરનો જ હોય એવો મારો લેશ દાવો નથી. હું એટલો જ દાવો કરું છું કે મેં આ કાર્યક્રમ તૈયાર કરવા પાછળ ઘણી જ મહેનત ઉઠાવી છે, અત્યંત વિચાર કર્યો છે અને વહેવારું હોય તેવો જ તે કાર્યક્રમ ઘડવાનો નિશ્ચય મેં કાયમ ગણ્યો છે. આ બે વાતો તો તમે ગચ્છતરીમાં જરૂર લેજો. તમારી પાસે કામ કરનારું મંડળ પણ તૈયાર છે. અત્યારે આ ધોરણ દરાવતી વેળાએ જ હાલ બહે વિચાર પૂરતા જ હોય, પણ મારા કાર્યક્રમને પ્રત્યક્ષ કબ્જા કરનારા હજારો અનુયાયીઓ તમારી નેડે બિલા છે.

ઠરાવ સામે રજૂ કરવામાં આવેલા વાંધાઓનો જવાબ

ઠરાવ સામે રજૂ કરવામાં આવેલા વાંધાઓનો જવાબ આપવાનો મારો ધર્મ છે. ભાઈ જમનાદાસને તમે ન માંબળી લીધા એ નોંધ હું બહુ દિલ્ગીર થયો છું.

બધા વાંધા મેં ખૂબ ધ્યાનપૂર્વક સાંભળ્યા, પણ તે મારે ગળે નથી બિતરી શક્યા. મિ. ઝીણા અને દાસ કહે છે કે મારો કાર્યક્રમ અવહેવારું છે. હું તો કહું છું કે એમાનો ઠાઈ પણ ભાગ આ જ આ ધડીએ અમલમાં મૂકી શકાય તેમ છે. વળી નિશાળો અને વકીલાતો બંધ કરવાની બાબતમાં 'રફતે રફતે' શબ્દ ઉમેરવામાં આવ્યો છે એ કંઈ આ યોજનાનું અવહેવારુંપણું પુરવાર નથી કરતો. એ આપણી દુર્બળતાનો અવશ્ય સૂચક છે. પ્રગ્નમાં જેટલી ધગશ આવી હશે અને કામ કરનારાઓ જેટલે અંશે આ કાર્યક્રમ સફળ કરવા લોહીનું પાણી કરશે તેટલે દરજ્જે એ દીરડી આવશે બાકી અસહકાર-અમિતિ ઢીંધાં સુધી હયાત છે ત્યાં સુધી તો એ આવી અને બીજી અનેક કલ્પનાઓ કાર્યક્રમ પ્રગ્ન આગળ મૂક્યાં જ કરશે. મારા દોઢ જ મહિનાના અનુભવથી મારી ખાતરી થઈ છે કે પ્રગ્નમાં પૂરતી લાંગણી છે અને આ કાર્યક્રમ અમલમાં મૂકવા લોકો તૈયાર છે.

એથી બિવહું પરદેશી માલનો બહિષ્કાર ખરેખર અશક્ય છે એ કલ્પના બરાબર ન હોય તોપણ પ્રગ્ન આહે તો આજે જ અમલમાં મૂકી શકે એવો વહેવારું કાર્યક્રમ જ પ્રગ્ન સમક્ષ મૂકવા હું ઉત્સુક છું.

સુદ્ધકાળમાં નિશાળો અને અદાલતો

એક વાત ચોખ્ખી કરવા હું ખાસ ઉત્સુક છું જો તમે અસહકારનો કાર્યક્રમ મંજૂર કરો તો આવતી કાલથી જ છોકરાંઓને નિશાળમાંથી ઉઠાડી

લેવાનું અને વકીલાત બંધ કરવાનું તમારે માથે છે એ ધ્યાનમાં રાખજો, જે તુરત તેમ કરવા તૈયાર ન હો તો જ 'રફતે રફતે' વિશેષણ તમને વિચાર કરવાનો વખત લેવા પૂરતી દૂર આપે છે. આ તો પાયા વગર ઘર બાંધવા વાળી વાત છે. હોકરાઓને ડેળવણી આપ્યા વગર સુદર મકાન તો શું પણ ધાસનું ઝૂંપડું પણ હું ન જમું કરી શકું. પણ ગ્રાન એક વાર લડાઈમાં જિતરી — પછી તે લોહીવાળી હોય કે વગરલોહીની — એટલે તત્કાળ એની નિશાળો અને અદાલતો બંધ જ પડવી જોઈએ. મેં જે લડાઈઓ જીતે નિહાળી છે, ત્યાં તો લાગલી જ અદાલતો બંધ પડેલી મેં જોઈ, કારણ લોગને પોતાના ખાનગી કનિયાનો વિચાર કરવા, કુરસદ ન રહી, અને નિશાળો બંધ પડી, કારણ માળાપોએ જોયું કે એવા આપદાળની વખતે તેમનાં હોકરાઓને માટે જગ્યામાં જગ્યા ડેળવણી એ જ હતી કે તેમણે નિશાળો જતું અટકવું. આ જે બાબતો જ આપણી લાગણી અને ધગશની કસોટી છે.

બ્રિટિશ રાષ્ટ્રને નોટિસ

બ્રિટિશ રાષ્ટ્રને અગાઉ નોટિસ આપ્યા વગર અસહકારમાં સ્વરાજની માગણી બેળગ્યા સામે વાંધો ઉઠાવવામાં આવ્યો છે; પણ મારા દરાવમાં સ્વરાજની સ્વતંત્ર માગણી નથી કરવામાં આવી. થયા તેવા જુલમો ફરી ન થવા પામે તે માટે સ્વરાજ સાધનરૂપે જરૂરી છે એમ કહેવામાં આવ્યું છે; અને પાલખાણની સૂચનામાં પણ મિશન વિલાયત રહ્યું કામ કરે તે દરમિયાન અમુક આમતોનો આવતી કાલથી જ અમલ અને બીજીની તૈયારી કરવાનું તો છે જ. તો પછી એને જ નોટિસની મુદત માની લેવામાં શો વાંધો ?

ધારાસભા અને વિરોધનાતિ

ધારાસભાઓના બહિષ્કારની બાબતમાં તો આટઆટલી ચર્ચા વચ્ચે એક પણ વળૂંદવાળી દલીલ મેં ન સાંભળી. પાંત્રીસ વર્ષમાં ધારાસભાઓ મારફત આપણે કંઈક કરી શક્યા છીએ એટલો એક જ મુદ્દો સૌને મોઢે મેં સાંભળ્યો, જે મને કબૂલ છે; અને આપણી બહુમતી આપ એટલે ત્યાં રહીને આપણે વધુ ત્રાસ આપી શકીએ અને સરકારને જામી પણ રાખી દઈ શકીએ એ પણ મને માન્ય છે. પણ ઈંગ્લંડના અધ્યાસી તરફે હું જોઈ શક્યો છું અને વિલાયતમાં એ વાત અત્યારે સિદ્ધાંત રૂપે મનાય છે કે, હરકોઈ સંસ્થા વિરોધમાંથી જાલકું પોપણ મેળવે છે અને શક્તિ પામે છે.

ધારાસભા અને લોકમાન્ય

સરકાર આજે નેશનાલિસ્ટોને ધારાસભા બહાર રહેલા જોવા નથી માગતી. હું ચોક્કસ માનું છું કે ધારાસભામાં જવા કરતાં ધારાસભાની બહાર રહીને

જ વધુ દેશસેના થઈ શકે છે હિન્દના એક પૂરા લોકમાન્ય ધારાસભાની બદાર રહ્યા તેથી જ આનંદી અનોકિડ લોખંડેના કંગી શમ્યા એ ધારાસભામાં ગયા હોત તો કરોડો હિન્દીઓ ઉપર આની જાદુઈ અસર પાડી શકત ખરા ? અસહકાર વિષે તેમનો મત તમારી આગળ રજૂ કરનામાં આવ્યો છે, પણ તેની સાથેની બીજી વાત તમને નથી કહેનામાં આવી, તે મારે કહેવી રહી તેમના મરણ અગાઉ પદર દિવસ પર હું તથા ભાઈ શૌમ્તઅલી તેમને મળવા ગયા ત્યારે તેમણે કહ્યું હતું કે ‘હું પોતે એવા મતનો છું કે ધારાસભામાં જઈને જરૂર પડે ત્યાં સરનારને હરકત કરવી અને જરૂર પડે ત્યાં સહમત કરવો એ બહેતર છે,’ પણ ભાઈ શૌમ્તઅલીએ તેમને પૂછ્યું કે ‘આપે દિલ્હીમાં મુસનમાનોને વચન આપેલું તેનું શું ?’ લોકમાન્યે જવાબ આપ્યો કે ‘અલમત, જે મુસનમાનો ડરશે’ — અને આ શબ્દો કેવળ ધારાસભાના બહિષ્કાર પૂરતા જ નહોતા — ‘તો હું તમને મારો કોન આપુ છું કે મારો પક્ષ તમારી જોડે જ રહેશે’

પથાત્તાપ ક્યાં છે ?

અને આ ધારાસભાઓ શું છે ? શું તમે એમ માનો છો કે ત્યાં જનાથી અને જઈને ચર્ચા કરનાથી તમે બ્રિટિશ પ્રધાનો ઉપર અસર કરી તુકી જોડેની શરતો ફેરવાવી શકનાના છો અથવા પબ્લિકને માટે પથાત્તાપ કરાવી શકનાના છો ? માલનિષાજી તહે છે કે કોંગ્રેસ કમિટીની ઘણીખરી માગણીઓ હવે જનદી જ પૂરી પડશે, કારણ જુનમમા ભાગ લેનારા ઘણાખરા વડા અમલદારો ચાલ્યા ગયા છે અગર જનાના છે, અને ખુદ વાઈસરોય પણ ઉનાળો આવના જશે હું માનપૂર્વક જણાવું છું કે મેં પોતે તો આટલું જ કરારના રિપોર્ટમાં ક્યમ નથી વાપરી મેં તો આ વિષે ચર્ચા ત્યારે એ જ વાત પર ભાર મૂક્યો હતો કે અમલદારોને તેમની નાવાપકી અને જુલમાટી દષ્ટિએ જ ધરંતરક કરનામાં આવે, તેમની મુદત પૂરી થયે નહીં, અને વાઈસરોયને પણ તે તેની મુદત પૂરી થયા અગાઉ રાજીનામું ન આપે તો રિટાયર થવાની ફરજ પાડનામાં આવે મુદત પૂરી થયે તો વાઈસરોય શું કે બીજા અમલદારો શું, ક્યાં જાય છે એ લઈને મારે શું કરવું છે ? મારે તેમની પામે પથાત્તાપ કરવો છે, તેમના અંત કરવું બદલ છે, અને તેમના કાર્ય તો હું નથી જ જોતો એવી સ્થિતિની અમૂલ્ય કોંગ્રેસ વેળાએ મેં ઉમેદ રાખી હતી તેથી જ સરમાર જોડે સહમત કરવાની તરફથી મેં મંત્રિમને તે વેળાએ એવો નવી આગ્રહ કર્યો હતો પણ પાછળથી મારી આખો બીધડી અને દુખી અંત કાળે મેં જોયું કે બ્રિટિશ પ્રધાનમંડળે કે

હિન્દી સરકારે કોઈએ મૂળથી જ કદી હિન્દુનું લખું ધર્યું નથી. પશ્ચાત્તાપ કરવાને બદલે તમને ઊલટું દેખાડી દેવામાં આવ્યું કે બ્રિટિશ રાજ્ય હેઠળ એ તમારે રહેવું હશે તો જુલમ અને ત્રાસની આણુ તમારે માની લેવી પડશે. આટલા માટે જ હું આ જાલિમોની ટોળાને અત્યારની અદાલતોની અને રાષ્ટ્રીય શાળાઓ ન સ્થાપી શકું તો મારાં છોકરાંઓના શિક્ષણની સુધારા, ભેટ ચડાવવા ધર્યું છું.

પણ એવી રાષ્ટ્રીય શાળાઓ પ્રથમ સ્થપાય અને પછી આપણાં છોકરાંઓને આપણે શાળામાંથી ઉઠાડીએ એવી રાહ જોવાની હું ચોખ્ખી ના પાડું છું. જરૂર ઊભી થશે એટલે સાધનો એની મેળે ઊભાં થશે. આપણાં છોકરાંઓ શાળા બહાર નીકળશે એટલે આપણા માલવિયાજી જ રાષ્ટ્રીય શાળાઓ માટે ફંડ ઉઘરાવવા ફરતા થઈ જશે. હું હિન્દીઓને જ્ઞાન વગરના રાખવા નથી માગતો. દરેક હિન્દી રીતસર કેળવાય, પોતાના રાષ્ટ્રની પ્રતિષ્ઠા સમજતો થાય અને પોતાને ગુલામ બનાવનારી કેળવણી લેવા ઇનકાર કરે એમ હું ધર્યું છું.

ધારાસભા બહિષ્કારના બીજા લાભ

એ જ બાબતો છેલ્લાં કહી લઈશ. પ્રજા ઝીણા ભેદ નથી સમજી શકતી. એને તો એમ જ લાગે છે કે પ્રજા સરકારની જોડે સહકાર કરવા ઇનકાર કરતી હોય ત્યાં નવી ધારાસભાએ જૂલથી પ્રજાના પ્રતિનિધિ મનાતા મંડળમાં તો અસહકાર સૌ પહેલાં દેખાઈ આવે એ જોઈએ અને તેમ થતાં સરકારની આંખો જરૂર ઊઘડી જશે. વાત તો એમ છે કે ધારાસભામાં જવાની ના પાડનારા ધારાસભાઓનો બહિષ્કાર કરીને કંઈ ખેસી રહેશે તાર્કી, પણ દેશના એકથી બીજા છેડા સુધી ફરીને સરકારની નહીં પણ લોકોની નજરે એકેએક પ્રજાકીય દુ.ખ લાવશે અને કોંગ્રેસ પણ દર વર્ષે એ દુ.ખોને જાહેર કર્યા કરશે; જેથી એ બધાં દુ.ખોનું જોશ આ મહાપ્રજામાં તે દૂર કરવાની અસાધારણ ધગશ આણે અને તેના મહાકોધનો સંયમ કરી તેને અદમ્ય કાર્યશક્તિના રૂપમાં ફેરવી નાખે.

મુસલમાનોનો અડગ નિશ્ચય

ધ્યાન રાખજો કે મુસ્લિમ લીગ તો ધારાસભાઓનો સંપૂર્ણ બહિષ્કાર, પોકારી ચૂકી છે. આપણો ચોથો ભાગ એક મેર ખેંચે અને ત્રણ ભાગ એથી તદ્દન ઊલટી નિશાએ ખેંચે એ શું સારું છે? બંને સ્વતંત્ર છતાં એક જ દિશાએ ખેંચતા હોત તો જુદી વાત હતી. દરેક મુસલમાન ધારાસભાનો બહિષ્કાર કરે તો હિન્દુઓ ધારાસભામાં રહીને અડચણ કરવાની નીતિ અપનાવે કરીને કશો લાભ ઉઠાવી શકે ખરા? મુસલમાનો તો ધાર્મિક દૃષ્ટિએ

ધારાસભામાં જઈ વફાદારીના સોગંદ લેવાને પાપ માને છે. અહીં વહેવાર મનાતી રાજનીતિના દિમાયતી આગેવાનોનું આ વાત તરફ હું ખાસ ધ્યાન 'ખેંચું' છું. જો તમે એમ માનતા હો કે મુસલમાનોના દરાવ નામના જ છે તો મારી દલીલ અલબત્ત હાંગી પડે છે. પણ જો તમે માનતા હો કે મુસલમાનો જિંદગીમાં વાત નથી કરતા, તેઓ થયેલા અન્યાયથી ઊઠી રહ્યા છે અને દિવસ જતા જાય છે તેમ એ અન્યાયની લાગણીઓ મોળી પડવાને કે કુદાર્થ જવાને બદલે વધુ ને વધુ તીવ્ર થતી જાય છે — તો તમે જોશો કે હિન્દુ મદદ કરે કે ન કરે તોપણ મુસલમાનો તો આગળ વધે જ જવાના. એ જ આખરનો નિર્ણય આ કોંગ્રેસે કરવાનો છે. તેથી હું માનપૂર્વક જણાવું છું કે મેં 'વગર વિચાર્યે' આ રસ્તો નથી પકડ્યો, 'વગર વિચાર્યે' મારા જેવા એક સામાન્ય, એકાકી, ભૂત કરનારા માણસે દેશના સારામાં સારા આગેવાનો સામે ઊભા રહેવાનું માથે નથી લીધું. એમાં જ હું તો ધર્મ જોઈ રહ્યો છું. હિન્દુ મુસલમાન વચ્ચે એકતા કરવી હોય, અને તે કાયમની કરવી હોય તો અત્યારે જ્યાં સુધી મુસલમાનો ખાનદાન રસ્તે, ખુનામરકી વગર, ગેરવાજબી માગણીઓ ન કરતાં ન્યાયની માગણી કરી રહ્યા છે ત્યાં સુધી હિન્દુઓએ સંપૂર્ણ રીતે તેમની પડખે ઊભા રહ્યા વિના છૂટકો નથી.

અંગત સંબંધ વિનં અંતઃકરણ

હું તમારો વધુ વખત નહીં રોકું. મેં વકીલ ન બનતાં નિષ્પક્ષપાતપણે દરેક દલીલ તમારી સમક્ષ મૂકી છે. મેં તો પંચ તરીકે આ વસ્તુ તમારી પામે મૂકવા પ્રયત્ન કર્યો છે, જે માટે હું માલવિયાજીનો આભારી છું. એમને હું એટલા માનું છું કે એમને રીઝવાની ખાતર હું પ્રાણ આપતાં પણ ન અચકાઉં. પણ ફરજ અને અંતઃકરણના અવાજની વાત આવી પડે ત્યારે તો એમના પ્રત્યેની મારી ફરજમાંથી પણ હું મુક્ત થાઉં છું અને એઓ પણ મને મુક્ત કરે છે; અને જો હું એમને માન આપતો હતો એમના મતથી જુદો એવો મારા અંતઃકરણને શુદ્ધ લાગે છે તે માર્ગ લઈ શકું છું, તો આ મંડપમાં મળેલાં સર્વ લાઈબરેનોની પાસેથી પણ હું એ જ માગી લઉં છું કે મારા પોતાના વિષેનો કોઈ પણ જાતનો ખ્યાલ તમારો મત આંધવામાં બિલકુલ વચ્ચે ન આવવા દેતાં તમે આ દરાવ ઉપર તમારો મત આપજો. અતે, જો તમે આ દરાવ મંજૂર કરો તો તે ઉઘાડી આપે કળે. તમારામાંથી દરેક જણ દેશને માટે અને કાયમની હિન્દુમુસલમાન એકતાને માટે દરાવમાં સૂચવેલા આપબોગ આપવા તૈયાર અને શક્તિમાન હો, તો વગર આનાકાનીએ આ દરાવ પસાર કરજો; ન હો તો તેટલી જ દલતાપૂર્વક તેને તામંજૂર કરવાનું બગ બનાવજો.

કલકત્તા કોંગ્રેસમાં મિસિસ બેસન્ટને લોકોએ બોલવા ન દીધાં તે વખતે કહેલા ઉદ્ગારોનો સાર :

આપણે ન્યાય માગવા માટે અહીં બેગા થયા છીએ. જો તમારે ન્યાય જોઈતો હોય તો ન્યાય આપવાને માટે તમારે તૈયાર હોવું જોઈએ. મિસિસ બેસન્ટ તમારાં શત્રુ નથી. અસહકારની લડતનો આરંભ આવી અમંગળ રીતે ન થાય. તેઓ તેમની વચને લીધે જ નહીં પણ દેશને માટે કરેલી તેમની ભારે સેવાને લીધે પણ પૂજ્ય છે. તેમનો વિરોધ કરવામાં જેમ હું કોઈથી ઊંતરું એમ નથી તેવી જ રીતે તેમની ભક્તિમાં પણ હું કોઈથી ઊંતરું એમ નથી. આજે જે આત્મનિગ્રહ અને સંયમની લડતમાં ઊતરવાની તમે અણી ઉપર છો, તેવે સમયે આ નિગ્રહ અને સંયમ વિનાના આગરણથી તમે દૂર રહો એમ હું અતિશય નમ્રભાવે અને પ્રમુખાર્થના સાથે તમારી પાસે ચાલું છું.

શાંતિનિકેતનમાં એક સપ્તાહ

કલકત્તા કોંગ્રેસ વખતે ગાંધીજીની તબિયત ખૂબ લચડી હતી અને તેઓ દાર્જિલિંગ જવાના વિચારમાં હતા, તેવામાં પ્રેમજી સપ્ટેમ્બર, ૧૯૨૦ મિ. એન્ડ્રુકનો તાર આવ્યો કે, ‘શાંતિનિકેતનમાં તમને જેવી શાંતિ અને આરામ મળશે તેવાં કોઈ દાર્જિલિંગ નહીં આપી શકે; અહીં જ આવો.’ એટલે ગાંધીજી દાર્જિલિંગનો વિચાર છોડી શાંતિનિકેતન ગયા. શાંતિનિકેતન કલકત્તાથી ઉત્તરે સો માઈલ ઉપર આવેલા બોલપુર ગામની નજીકમાં આવેલું છે. મહર્ષિ દેવેન્દ્રનાથ દાકુરની થોડી જૂની મિલકત હતી તેની આસપાસ ખીણ વધારે જમીન લઈ આ પ્રજ્ઞાપર્યાયમ સ્થાપવામાં આવેલું છે. અનેક કોશો સુધી વિસ્તરેલા વેરાન મેદાનમાં સુંદર વૃક્ષોથી ભરેલું આ સ્થાન મોટા રણમાંહે એક લીલાછમ ટાપુ જેવું ગિરાઈ રહેલું છે. જમીનની ખૂબ મોકળાશને લીધે વિદ્યાર્થીઓનાં અભ્યાસગૃહો અને આવાસગૃહો અને શિક્ષકોના આવાસગૃહો એ બધાં એકબીજાથી ઠીક ઠીક અંતરે માધ્યમાં આવ્યા છે. સૌ ગૃહો કલાની દૃષ્ટિથી જોતાં કોઈ તપસ્વીના આશ્રમને શોભે એવી દાયકાઈથી ખાંધવામાં આવેલાં છે. વિદ્યાર્થીઓનાં ગૃહો સુંદર આમ્ર, બદામ અને આમલકાની વૃક્ષરાજ્યોથી વીંટળાયેલાં છે, અને એ ગૃહો અને વૃક્ષો કવિવર સ્વી-દ્રનાથના, બાળકોને માટે રચેલા ‘આમાદેર શાંતિનિકેતન’ વાળા કાવ્યમાં અમર રચાં છે. મહર્ષિ દેવેન્દ્રનાથની સ્મૃતિ સદૃશ રીતે તો જ્યાં ત્યાં નજરે પડે છે; સ્થૂલ રીતે

જાળવી રાખવા માટે તેઓ સમાધિસ્થ થયા તે સ્થાને એક બુદ્ધવૃદ્ધ તથા આરસ્ના ચોતરા ઉપર ઊભી કરેલી આરસ્ની શિલા ઉપર અસ્પૃશ્ય અર્થ-ધન અને પ્રેમધન શબ્દોમાં આ પ્રમાણે લેખ છે :

તેઓ અમારા પ્રાણના આગમ

મનના આનંદ

અદ્વિતીય શાંતિ

આ રમ્ય વાતાવરણમાં વૃદ્ધો તથા બેગી વિદ્યાર્થીઓ અભ્યાસ કરે છે, અને અભ્યાસ સિવાયના સમયમાં રવિપ્રાણના ગીતો લલકારતા ફરે છે. હું, એટલે સુધી 'તો ન જ કહું' કે ત્યાંનું જીવન સંગીતમય છે, પણ એટલું 'તો ખરું' કે કેઈ પણ ધડીક માટે ત્યાં જનારને લાગ્યા વિના ન રહે કે સંગીત એ જ જાણે તેમનું જીવન છે.

રવિપ્રાણનું રહેવાનું ઘર આ રચનાથી બેઠક ફર્નિચ દૂર બાંધવામાં આવ્યું છે. મૂળ તો શાંતિનિકેતનની શાંતિ જ લાગે અને તેમાં આ તો બધાં ગૃહોથી દૂર આવેલું, એટલે ત્યાં અપાર શાંતિ છે. આ ઘરમાં ગાંધીજીને રાખ્યા હતા. અમે રહ્યા તે દરમિયાન વરસાદ આખો દિવસ પડતો હતો એટલે ગાંધીજીને જે સૂકા હવા જોઈતી હતી તે તો ન મળી, પણ શાંતિ અને આરામથી જે લાભ થાય તેટલો તો થયો જ.

પણ આ શાંતિના કરતાં મેટી શાંતિ દેનારો તો ત્યાંનો સત્સમાગમ ધર્મ પડ્યો. મોહનમૂર્તિ એન્ડ્સ તો ત્યાં હતા જ. તેમણે અને વિદ્યાર્થીઓએ અમને પ્રેમમાં નવરાખ્યા પણ બીજા એક પૂજ્ય મૂર્તિ વયોવૃદ્ધ અને જ્ઞાન-વૃદ્ધ બાપુ દ્વિજેન્દ્રનાથ ઠાકુર પણ ત્યાં જ રહે છે. બડો દાદા—આ તેમનું વહાલનું નામ છે—નું વય એંશી ઉપર છતાં અભ્યાસ અને તત્ત્વચિંતનમાં તેઓ નિરંતર નિમગ્ન રહે છે, અને તેમના અભ્યાસમાં 'અસહકાર'ની પ્રવૃત્તિને પણ આગકાલ તેમણે અગ્રગણ્ય સ્થાન આપ્યું છે એ જાણીને કોઈને આનંદ થયા વિના રહેશે નહીં. પણ એઓ અસહકાર ઉપર આશક છે એ તો એઓ ગાંધીજીને મળવા આવ્યા ત્યારે જ જોઈએ. બાદ ઉમંગથી વાતો કરતાં એમણે કહ્યું, 'જે વસ્તુને મારો રોખી—સ્વીન્ડલાણુ—લેખો દારા, કાવ્યો દારા, પત્રો દારા ઉપદેશ અને પ્રચાર કરી રહ્યો છે તેને તમે આવરી રહ્યા છો અને દેશની સમસ્યા આચારને માટે મૂકી રહ્યા છો એથી મારા હૃદયની સીમા નથી રહેતી. તમે દેશની આગળ જે એક સિદ્ધાંત મૂકવા જોવો છે તે મૂક્યો છે. અસહકાર વિના આપણી આ રાજ્યકર્તાઓ પ્રત્યે બીજી

કોઈ વૃત્તિ હોઈ શકે જ નહીં. સહકાર સરખેસરખા વચ્ચે હોય, ગુલામ અને ગુલામના માલેક, વચ્ચે ન હોઈ શકે. અંગ્રેજો આપણને બરોબરિયા માનતા નથી; તેમની સાથે બરોબરિયાપણું આપણે ન અનુભવીએ ત્યાં સુધી સહકારની વાત મારે મન ભ્રમણા છે. અને આ વિષમતા જ્યાં સુધી પ્રવર્તે છે ત્યાં સુધી સહકારમાં હું આપણો નાશ જ નેહું છું. પૃથ્વી બિચારી સૂર્ય સાથે સહકાર કરવા જાય તો ભરમ ન થઈ જાય? પછી તો એમણે 'અસહકાર' વિશે એક લેખ લખી આપવાની વાત કરી.

એક અહવાડિયાના ત્યાંના અમારા વસવાટ દરમિયાન વિદ્યાર્થીઓએ 'વાસ્તીક્રિપ્રતિમા' નામનું રવિનાથનું એક નાનકડું નાટક બે વખત ભજવી બતાવ્યું. પણ ગાંધીજીને તો સૌએ બધાયે દિવસ શાન્તિ જ આપી હતી. છેલ્લો દિવસ બધાને મળવાનો રાખ્યો હતો. સવારે વિદ્યાર્થીઓ પ્રાર્થનામંદિરમાં મળ્યા, પછી શિક્ષકો મળ્યા, પછી બપોરે સ્ત્રીઓ મળી. આ બધાંની સાથે થયેલી વાતચીત આપવાનો લોભ તો હું નહીં કરું, પણ પ્રાર્થનામંદિરમાં થયેલી વાતચીત ખાસ વિશેષતાવાળી હોવાથી તેનો ટૂંકો સાર આપી દેવો મને ઇષ્ટ લાગે છે.

પ્રાર્થનામંદિર એક સાદું આરસની પરચાળતુ મકાન છે. નિત્યપ્રાર્થના તો વિદ્યાર્થીઓ બહાર કરે છે, પણ અહવાડિયે કવિશ્રી હોય તો તેઓ અથવા ખીજા કોઈ અધ્યાપક ધર્મ-નીતિ સંબંધી બોધનાં વચનો કહે છે; તે આ સ્થાને કહેવામાં આવે છે. શિક્ષકો અને વિદ્યાર્થીઓની સાથે મેળાપ થવાનું મેં ઉપર જણાવ્યું છે તે આ મંદિરમાં થયો હતો. એક નાના આસન ઉપર ગાંધીજી વિરાજ્યા હતા, સામે ગંધપુષ્પ રાખેલાં હતાં, અને સામે વિદ્યાર્થીઓ અને શિક્ષકો બેળા બેઠા હતા અને એક બાજુએ બહેનો બેઠી હતી. આ મેળાપનો આરંભ અને ઉપસંહાર બહુ અમુચિન રીતે થયો. આરંભ રવિનાથના નીચેના પ્રસિદ્ધ ગીતથી થયો:

અંતર મન વિકસિત કરો

અંતરતર હે!

નિર્મળ કરો, ઉત્તમ્મળ કરો,

સુંદર કરો હે! અતરંગ

ભગ્વત કરો, ઉદયક કરો,

નિર્મય કરો હે,

મંગલ કરો, નિરક્ષ, નિસ્ત્રાણ કરો હે! અતરંગ

યુક્ત કરો હે સત્ચાર ૧ સંગે,
 મુક્ત કરો હે બધ,
 સત્ચાર કરો સકલ કર્મે
 શાંત તોમાર છંદ ૨ !
 ચરણેપદમે મમ ચિત્ત નિષ્પદિત ૩ કરો હો !
 નન્દિત કરો, નન્દિત કરો, નન્દિત કરો હો !
 અંતર મમ વિકસિત કરો
 અંતરતર હો !

અંતરને નિર્મળ નિર્ભય કરવાની આ ગંભીર પ્રાર્થના પછી પ્રાંધીજી શ્રોતાઓને સંબોધીને જે અંગ્રેજીમાં બોલ્યા તેનો ટૂંકો સાર આ હતો :

ભાઈઓ અને બહેનો,

તમારી સાથે થોડા દિવસના આનંદનો સંડવાસ મળ્યો એ તો અવશ્યનીય છે. હું મારી કચ્છેલી પ્રકૃતિ મુધારવા અહીં આવેલો, અને તમને આનંદ થશે કે હું તદ્દન સાંને ચર્ચને નહીં તોપણ સારી રીતે સુધરીને તો અહીંથી જઈશ જ.

અંગાળીમાં તમારી સાથે હું વાત કરી ન શકું એ મને વસમું લાગે છે. મને લાગે છે કે કોઈ દિવસ તમારી સાથે અંગાળીમાં વાત કરવાની મારી આશા બરાબર ન હોય તોપણ મારું હિન્દુસ્તાની તમે સમજી શકશો એની મારી આશા તો અયોગ્ય નથી જ, હિન્દુસ્તાની તમારી શાળામાં ફરજિયાત વિષય ન થાય અને તમે ન શીખી લો ત્યાં સુધી તમારી કેળવણી સંપૂર્ણ નહીં કહેવાય. વળી એક બીજી વાત હું તમારાથી જાની નથી રાખતો કે તમારી શાળાને જતે દલાડે અનિશ્ચ ઉઘમી મધમાખેથી ભરેલો રૂડો મધપૂડો ચર્ચ રહેલી જોવાની હું આશા રાખું છું. આપણા હૃદયની સાથે આપણા હાથનો સુંદર સહકાર નહીં જામે ત્યાં સુધી આપણું જીવન ખરું જીવન નહીં બને.

મને લાગે છે કે હું હાલ જે કામમાં ગિરફતાર ચર્ચ રહ્યો છું તેનું રહસ્ય નાના બાળકો આગળ પણ મૂકી શકાય એમ છે. છતાં હું જે કહેવાનો છું તે સંપૂર્ણ બાળકોને જ માટે નથી. મારાં પોતાનાં બાળકો પામેથી, મારાં પોતાનાં તથા દક્ષિણ આફ્રિકામાં મારાં પોતાનાં માનેલાં બાળકો પામેથી મેં કદી વાત જાની નથી રાખી.

મારે માટે તો માત્ર એક ધર્મ છે, તે હિન્દુ ધર્મ. હું મને હિન્દુ કહેવડારીને અભિમાન લઉં છું. પણ હું કોઈ કંઈ કમંઠ હિન્દુ નથી. હું

હિન્દુ ધર્મને જે રીતે સમજીું છું તે પ્રમાણે એ અનિશ્ચય વ્યાપક છે એમાં જીવન બનાવે ધર્મો માટે સમભાવ રહેવો છે, માન રહેવું છે. એટલે જ હું મારા ધર્મના સરક્ષણ માટે જોઈતો ઉત્સાહ અને વેળી પ્રયત્ન કરું તેટલા જ ઉત્સાહ અને વેળી દરવામનું સરક્ષણ કરતો તમે મને જુઓ છો. દરવામનો જવાબ કરવામાં તો મને હર્ષના ધૂટકા આવે છે, કાગળ મને લાગે છે કે તેમ કરતાં હું મારા પોતાના ધર્મનો જવાબ કરવાને માટે લાવકાન મેળવી રહ્યો છું. યુગેપતી પાગરી સત્તાઓનું જોખમ દરવામ ઉપર જોઈતું પ્રજૂમે છે તેટલું જ હિન્દુ ધર્મ ઉપર પ્રજૂમે છે. આજે દરવામનો વાગે છે, કાગે હિન્દુ ધર્મનો વાગે આવે મને લાગે છે કે હિન્દુ ધર્મની ઉપર જોખમ તો ત્યાગથી ચિટિશ ચતા આ દેશમાં આવી ત્યાગથી છે એ જોખમ બહુ મુશ્કેલ રીતે ગળેડું છે. મેં જોયું છે કે આપણા વિચારના પાયા પાશ્ચાત્ય અચરે કરીને દાની બાંધે છે. પાશ્ચાત્ય ચર્યના રચનાની પ્રતિરૂપ છે અનેક વર્ગો થયાં આપણે કોઈ અજ્ઞા માયાથી બોળવાઈ રહેલા છીએ.

મારી આંખો ખરેખરી તો ગયે વર્ષે જ બીધડી મિત્રગાન્યો યુદ્ધમાં જોડાયા ત્યારે તેમનો પ્રગટ હેતુ તો નમળા ગાંડોનું સરક્ષણ હતો, પણ એ હેતુની પિટોડી નીચે તેઓએ અનેક દૂકપટોનો પ્રયોગ કર્યો છતાં ગઈ અમૃતચર કોઝિમ નખને સરકાર સાથે સહમત કરવા માટે મેં દેશને અતિશય આશ્રયપૂર્વક અને ખરા દિનથી વિનતી કરી, કાગળ મને ત્યાર સુધી બરાબો હતો કે ચિટિશ પ્રજા પોતાના પાપો માટે પશ્ચાત્તાપ કરશે, ચિટિશ પ્રધાન પોતાનાં વચનો પાળશે પણ પંચગમના પ્રકરણનો નિમગ્ન થતા અને તુષ્ટી સુવેદની શરતો પ્રગટ થતા મારો એ બંધો વિધાસ નાખ્યું થયો હું એવા નિર્ણય ઉપર આગ્યો કે મનુષ્યને જીવનમાં એક વાર એવો પ્રસંગ જરૂર આવે છે કે જ્યારે ખુદ કે રાષ્ટ્રતાન એ મેમાથી એમનો પથ તેણે મદલ કરી લેવો જોઈએ. ચિટિશ રાજચત્તાની અંધે આટલા વર્ષના સદકાગના પરિણામે મેં એ જોયું કે એ સત્તાધીનો સાથે જે પ્રસંગ પાડે છે તેની અનનતિ થાય છે મને એકલસ લાગી ગયું કે ત્યાં સુધી હિન્દુ પોતાનો આદેશ સમજી ન જાય અને ઇંગ્લંડની પ્રજાની સાથે પોતાના સરખાપણનું આખી પ્રજાને જાન જામત ન થાય, ત્યાં સુધી ચિટિશ સમગ્ર આનું ગહેરાથી આપણે અધ પાત આનું જ રહેવાનો મેં એ પણ જોયું કે મુસનમાનોની સાથેનું આપણું ઐક્ય જાળવવું એ ચિટિશ સમગ્ર જાગવરા ખૂટા અનેકગણુ વધારે કીમતી છે, અને મુસનમાનોની સાથેનું ઐક્ય આપણે તેમને અણીને ટાકણે મદદ ન કરીએ તો ટકાવનું મુશ્કેલ છે વળી રાષ્ટ્રશરીરનો એથો ભાગ રહી ગયેલો હોય તો આપણા દેશાભિમાનનો વિકાસ થવો અશક્ય છે.

આથી મેં શૌકતઅલીની સાથે મૈત્રી બાંધી, એમને મારા ભાઈ કયાં. એમની સાથેના મારા સમાગમ એ માટે મન એક આનંદ અને અભિમાનની વાત છે. કેટલીક બાબતોમાં તેમની ને મારી વચ્ચે મતભેદ છે. હું અહિંસાધર્મને માનનારો છું. એ હિંસાધર્મને માનના દેખીત છે. એઓ એમ માને છે કે અમુક સંજોગોમાં મનુષ્ય મનુષ્યનો દુશ્મન હોઈ શકે, અને દુશ્મનોને રેંગી શકાય. પણ હું તેમની સાથે કામ કરી રહ્યો છું એનું કારણ કે એમનામાં મેં કેટલાક ભવ્ય ગુણો જોયા. એઓ એકવચની છે, એઓ અતિશય વફાદાર મિત્ર છે, અત્યંત શૂરીર છે. એમને ઈશ્વર પ્રત્યે ભારે શ્રદ્ધા છે. મને તરત લાગી ગયું કે આટલા ગુણો તો ધર્મિષ્ઠ માણસમાં જ હોઈ શકે. એમના ધર્મિષ્ઠપણા ઉપર મોહિત થઈને જ મેં એમનો સંગ કર્યો, અને મેં તો સદાય વિશ્વાસ રાખ્યો છે કે મારા અહિંસાના સફળ પ્રયોગથી એઓ અહિંસાની ખૂબી સમજી શકશે.

અંગ્રેજી શબ્દ 'innocence'માં જેટલા અહિંસાના ભાવો આવે છે તેટલા કોઈ શબ્દમાં આણુવા મુશ્કેલ છે. તેથી અહિંસા અને 'innocence' શબ્દ લગભગ સરખા કહી શકાય. મારો વિશ્વાસ છે કે અહિંસામાર્ગે ચાલનારને બંધી વાતે કુશળ જ છે. અહિંસાના પંથીને જે શસ્ત્રો મળી શકે છે તે શસ્ત્રો હિંસાના પંથીને મળી શકે તેના કરતાં વધારે જોરાવર છે. હિંસાની યોજના એ એક જંગલી યોજના હું કહી શકું. એમાં પાગવતા રહેલી જ છે. અહિંસાધર્મનો સંપૂર્ણ પાળનારો જ સંપૂર્ણ મરદામી ખતાવી શકે. એક માણસ પણ અહિંસાજીવન સંપૂર્ણપણે ગાળવાને તૈયાર હશે તો દુનિયાને વશ કરી શકશે. હું નમ્રતાથી કહીશ કે આજે મારા આ જર્જરિત દેહે પણ આટલી ભારે લડન ઉઘવવાની મારી કંઈક શક્તિ છે, તેનું કારણ મારું અહિંસાધર્મનું પાલન જ છે. અને હિન્દુ પોતાના ધર્મને ઓળખી તેને પાળશે તો પોતાની છાપ જગતમાં પાડશે જ. હિન્દુસ્તાન જે દિવસે હિંસા-ધર્મને પ્રાધાન્ય આપશે તે દિવસે મારું જીવન શત્ત્રુપ થઈ પડશે.

પણ મારો વિશ્વાસ હજી અચલિત છે. અને તમે હિન્દુ માઆપોનાં સંતાનો હિન્દુ તરીકે જગતમાં તમારું કર્તવ્ય શું છે એ સમજશો તો તમે કદી અન્યાયી અને દુર્જનની સાથે સહકાર કરશો નહીં. દુર્જનની સાથે કામ ન પાડવા વિષે તુવગીદાસજીએ જે અમર દુહાઓ લખ્યા છે તેના સૌંદર્યની કયાંય સરખામણી થાય એમ નથી. હિન્દુસ્તાને આજે બ્રિટિશ રાજ્ય જેવા પ્રકારનું છે તેવાની પાસેથી કંઈ પણ શુભની આશા રાખવી એ આભમાં બાય ભરવા જેવું છે. મેં તો એ રાજ્યની સાથે અનેક વર્ષો સુધી ગાઢ સહકાર ગુર્યો છે અને એ સહકારને અંતે મને કેટલાક ભારે અનુભવો થયા

છે. એ અનુભવોના પરિણામે જ આ ભયંકર છતાં ઉદાત્ત અને તેજસ્વી યુદ્ધ મેં ઉગાડ્યું છે અને તમેને જાણાને તેમાં શામિલ કરવા મથી રતો છું. આ ધર્મમંદિરમાં હું તમારી પામે એટલું જ માગું છું કે આત્મવિકાસના આ યુદ્ધમાં મને હૃદય આરોગ્ય અને સન્મતિ આપે, દોષ અને કાતરતાથી સદાય વેગળો રાખે એવી તમે પ્રાર્થના કરો.

ગાંધીજીના અંતિમ શબ્દોમાં કરેલી વિનંતીનો શાન્તિનિકેતનના અધ્યક્ષોએ રનિબાણના નીચેના ગીતથી અનુપમ ઔચિત્યવાળો ઉત્તર વાળ્યો :

આમાદેર જત્રા હલો શુરુ, એખન એ જો કણધાર !

તોમારે કરિ નમસ્કાર;

એખન બાતાસ છુટકે, તુશન ઉઠુકે, ફિરજો ના જો આર,

તોમારે કરિ નમસ્કાર.

આમરા દિયે તોમાર જયજ્વનિ, વિષદ બાધા નાદિ ગણિ,

એ જો કણધાર !

એખન 'મા મે:' જોલી, બાસાઈ તરી, દાઓ જો કરિ પાર,

તોમારે કરિ નમસ્કાર.

એખન રઈલા જરા આપન પદે, ચામેના જય તાદેર તદે

એ જો કણધાર !

જખન તોમારે સમય એલો કાઠે, તખન કેવા કાર ?

તોમારે કરિ નમસ્કાર.

આમાર કેવા આપન કેવા અપર, કોયાય બાદિર, કોયા વા ધર ?

એ જો કણધાર !

એયે તોમાર મુખે, મનેર મુખે, મેજો સકલ બાર,

તોમારે કરિ નમસ્કાર.

આમરા નિષેછિ હાંડ, તુલેછિ પાવ, તુમિ એખન ધર જો હાવ,

એ જો કણધાર !

માદેર મરણ બાંચન ટેલેયેર નાચન, બાવના કિ વા તાર ?

તોમારે કરિ નમસ્કાર.

આમરા સદાય ખુલે દારે દારે, ફિરજો ના આર બારે બારે,

એ જો કણધાર !

કેવલ તુમિ આઠો, આમરા આઠિ, એવં જેનેછિ સાર,

તોમારે કરિ નમસ્કાર.*

* આ સુપ્રસિદ્ધ ગીત જમાનામાં સ્વદેશીનો વાણ પ્રથમ વારો તે અરસામાં કવિવર રવીન્દ્રનાથે રચ્યું હતું. વાચીને પણ એનું સંગીત અનુભવી મગાય એવું છે એટલે એ એમનું એમ અહીં આપ્યું છે. શબ્દાથ આ પ્રમાણે છે :

અમારી જત્રા હલો રાત ઘઈ છે, હલે હે કણધાર, (સુકાની) તને અમારા નમસ્કાર હો; હલે બલે પવન ફૂંકાઓ, તુશન જાઠો, તોપણ અમે પાછા ફરીશું નહીં. તને અમારા નમસ્કાર હો.

એ જ દિવસે સાંજે અમે ત્યાંથી વદાય લીધી. ‘બધાયે વિદ્યાર્થીઓ અને શિક્ષકો વદાય દેવા બેગા થયા હતા. સોના મુખ ઉપર વિયોગદુઃખની છાયા સ્પષ્ટ હતી. ‘આમાદેર શાન્તિનિકેતન’ તેઓ ગાતા હતા. અમારી માઠી ઊપડી, અને તેમના રુદ્ધ કંઠમાંથી ગીતનો રહેલો ભાગ ન નીકળી શક્યો. અમારી સ્મૃતિમાં તો ‘આમાદેર શાં...નિ...નિ...કે...તોન’ના બચ્ચકારા હજી વાગી રહ્યા છે.

અમદાવાદમાં એવિસાક્ષિજ હેઠળ વિદ્યાર્થીઓની એક જાહેરસભા આગળ આપેલું ભાષણ :

૨૮-૧-૨૦

પંજાબમાં વિદ્યાર્થીઓને સોળ અદાર માર્ફત ચલાવ્યા,

કેટલાંક બાળકોને ચાલુક મારવામાં આવ્યા. એટલું જ અપમાન થયું હતું એમ નથી; પણ વિદ્યાર્થીઓને યુનિયન જેટને સલામ ભરવા બોલાવવામાં આવતા. એમ બળાતકારે યુનિયન જેટને અને ખુદ પરમેશ્વરને પણ સલામ ભરાવવામાં આવે એવી, જેના પર બળાતકાર કરવામાં આવ્યો હોય તેના પર અને ખુદ પરમેશ્વર પર શી અસર થાય એ વિચારવાનું હું વિદ્યાર્થીઓને શોપુ છું. વળી કેટલાકને કોલેજમાંથી કાઢી મૂકવામાં આવ્યા હતા. આવા વિદ્યાર્થીઓના મારા પર પત્રો આવતા. તેઓને તો એમ જ લાગતું કે પોતે બેઢાલ થઈ ગયા અને સર્વસ્વ ગુમાવી દીધું.

વિદ્યાર્થીઓને પંજાબના પ્રકરણમાંથી કાંઈ શીખવાનું હોય તો તે એ છે કે કોલેજે પર જે મોહ છે એ કાઢી નાખવો; અને જે ત્યાં ન જઈએ તો આપણે રોટી પિનાના થઈ જવાના છીએ એ માન્યતામાંથી નીકળી જવું.

અમે તારો ‘જયકાર’ કરીએ છીએ. કાંઈ કહ કે અડચણને હવે અમે ગણતા નથી, હવે તો ‘મા મૈ:’ (ડરો નહી) બાલી કિસ્તી જુકાવીને અમને પાર ઉતારી દે; હે કલ્ધાર, તને અમારા નમસ્કાર હો.

અત્યારે જેઓ પોતાના ઘરમાં બરાઈ રહ્યા છે તેમના તરફ પાછા ફરીને જોઈશું નહી; જ્યારે તારો સમય આવ્યો છે, ત્યારે કોણ કેનું? હે કલ્ધાર, તને અમારા નમસ્કાર હો.

અમને અમારું કોણ અને પારકું વળી કોણ? ઘર શું અને બહાર શું? માત્ર તારા મુખ તરફ દૃષ્ટિ રાખી, સંપૂર્ણ સંતોષથી, સખો બાર વહીશું. હે કલ્ધાર, તને અમારા નમસ્કાર હો.

અમે હલેસાં લીધાં છે અને શઢ બોલ્યા છે. હવે મુકાબ પડ્યો, હે કલ્ધાર; અમારું મરતુ કે જીવનું તો બહજતા મોજ સમાન છે. તેની તે ચિંતા શી?—તને અમારા નમસ્કાર હો.

હે કલ્ધાર, હવે અમે મદદની શોધમાં બારણે બારણે ફરીશું નહીં, કેવળ તું જ છે, અને અમે છીએ એટલો સાર અમે સમજી ગયા છીએ, —તને અમારા નમસ્કાર હો.

ત્યારે તું વાહોર ગયો ત્યારે વિદ્યાર્થીઓના ચહેરા ઉપર જે ઉન્માદ હતો એથી મેં જોયું કે કોલેજનો એમનો મોહ ઈ ઓઝો થયો હતો જે તું વિદ્યાર્થીઓની સાથે ગાભરો બન્યો દોત અને જોગી લાગણી બતાવી દોત કે કોલેજમાં જે આપણે નહીં જઈએ તો આપણે માથુસ જ મળી જવાના છીએ તો એમનો મોહ વધતો જે વિદ્યાર્થીઓ સરકારી કોલેજોમાં ન હોત તો સરકાર એમને શું કરી શકતી? મદદ હું કે જે એ વિદ્યાર્થીઓ સરકારની કોલેજોમાં ન દોત તો સરકાર એમનો સાકો વાગ પછી ન કરી શકતી એમને સનામ ભરવાની પ્રજ્ઞ ન પાડી શકતી વિદ્યાર્થીઓને જે મોગમાં મોટો રૂ હતો તે એ હતો કે આપણે યુનિયન જેટલે સનામ ભરના નહીં જઈએ તો આપણે મૂંઝાળ પડ્યા છીએ જે એ વિદ્યાર્થીઓ સ્વતંત્ર — સમજાને જેની સાથે ઈ પછી સમર્થ ન હોય એવી — શાળાઓમાં ભણતા હોત તો તેમને કંઈ થાત નહીં પણ વિદ્યાર્થી સરકારી જ શાળામાં દોવાથી સરકાર વિરુદ્ધ અપુરુ રાખી શકી અને પ્રજ્ઞને નામ જાપી લીધું વિદ્યાર્થીઓને લીધે જ આપણે સ્વતંત્રતા મેળવી શકીએ અને વિદ્યાર્થીઓની નબળાઈથી જ આપણે પરતવ્રતામાં પડી રહીએ મેં ધારાસભાના બહિષ્કાર ઉપર ખૂબ ભાર મૂક્યો છે એ ખરું છે માથુમ માત્ર પ્રતિભાપૂર્ણ છે, માટે ત્યારે પ્રતિનિધિ થયાને લાયક હોય એના નાયકો ધારાસભામાં જવાનું માડી વાગરો ત્યારે એની ક્ષણિક અમર બ મોગી થયો એ હું જાણું છું એ મામ અત્યારે ને અચાગે કરી શકાય એવું છે, એટલે તુરત થતું જોઈએ તેની અસર પણ મોગી થવાની પડતા હું એમ પણ વચન આપવા પ્રમુદ્ધ છું કે જે સરકારના તાગાની બંધી નિશાળો ખાતી થાય તો એ માસની અંતર દિ દુસ્તાનનો ચહેરો બદલાઈ ગયેલો તમે જોશો દરેક વિદ્યાર્થી એકાએક આંસવી મલે જ નીમળી જાય તો એની જે અસર પ્રજ્ઞની અને રાજ્યકર્તાઓની ઉપર પડવાની તે બીજા પ્રશ્નથી નહીં પડે જેટલી અસર વિદ્યાર્થીઓના છોડનાથી પડવાની છે એવી અસર વળાણોના છોડનાથી પણ નહીં પડે ત્યારે વિદ્યાર્થીઓ સરકારની નિશાળમાંથી નીમળા જશે ત્યારે સરકાર સમજી જશે કે આપણું તાનમાં વોટર વર્ક્સ — એટલે દર શા માટે જઈએ? — દૂધેશ્વર વોટર વર્ક્સ બધે થયું વિદ્યાર્થીઓની ઉપર જ દિ દુસ્તાનની સ્વતંત્રતા નિર્ભર છે, કારણ કે વિદ્યાર્થીઓ એ જીવાનવર્ગ છે વડીનો કુટુંબ ગણાય, મારણ એમને વ્યવસાયો રહ્યા પણ વિદ્યાર્થીઓ નિર્ભર જીવન ગાળે છે વડીનોને સ્વાર્થ (ભરણપોષણનો) રહ્યો છે તેથી વડીલો પાસે વડીનાત છોડાવવી મુશ્કેલ છે પણ વિદ્યાર્થીઓને એ સ્વાર્થ નહીં

હોવાથી માત્ર સરકારી નિશાળોની માયા છોડાય તો વિદ્યાર્થીઓને નિશાળો છોડવી સહેલી છે.

કોઈ કહેશે કે વિદ્યાર્થીવર્ગે એમ શા સારુ કરવું ? નિશાળો શા માટે છોડી ? એ દિલચાલની સામે આપણા મહાન, ધર્મધુરંધર, પ્રજ્ઞાની મેવામાં અત્યંત કસાયલા એવા પડિત મદનમોહન માલવિયાજી, હિન્દુસ્તાનમાં અત્યંત વિચાર કરવાની શક્તિ ધરાવે એવા શાસ્ત્રિયાગ અને બીજા આપણા નેતાઓ — લાલા લજપતરાય સુધ્ધા — એમ કહી રહ્યા છે કે વિદ્યાર્થીઓની પાસે શાળાઓ છોડાવવી એ ઘણું જોખમભરેલું પગલું છે. એમના વિચારોની તમારા પર અસર ન થાય એ મારોથી નહીં ઇચ્છી શકાય. માટે વિદ્યાર્થીઓને હું એ જ વાત સૂચવી ગયો છું કે આવા આપણા દેશદાઝવાળા આગેવાનોના કહેવા ઉપર તમે પૂરેપૂરો વિચાર કરજો, અને એમ વિચાર કરતાં છતાં જો તમને એમ લાગે કે હું જે કહી રહ્યો છું એ જ બરાબર છે તો જ નિશાળો છોડજો.

કોઈ સવાલ કશે કે આપણે જે કેળવણી લઈ રહ્યા છીએ એ શું આજ જ એર સમાન થઈ પડી ? સરકાર ગમે તેટલી ખરાબ હોય પણ જે નિશાળોની અંદર આપણે જતા હોઈએ તે નિશાળોની અંદર સારી વ્યવસ્થા હોય, સારા ટ્રેઈસરો હોય, સારા માસ્તરો હોય તો આપણે શા સારું એ છોડવી જોઈએ ? એ પ્રશ્ન દરેકને થાય.

પંજાબનું પ્રકરણ થયું અને ખિવાહતનું પ્રકરણ થયું ત્યારે સરકારની રાજ્યનીતિ સદ્દેશ હતી હું તમને ખાતરીપૂર્વક કહેવા ઇચ્છું છું કે હું પંજાબમાં હતો ત્યારે મને એવી પ્રતીતિ હતી કે આપણને ન્યાય મળ્યા વિના ગહેવાનો જ નથી. મુમલમાન લોઈઓને પણ હું એમ જ કહેતો કે તમને જે વચન પ્રધાન લોઈડ જ્યોર્જે આપેલું છે એટલું તો જરૂર મળજે છતાં આપણને પંજાબની બાબતમાં સખત ફટકો લાગ્યો, અને એ અન્યાય દાંડી દેવાને ખોટામાં ખોટા કાયદરા કરવામાં આવ્યાં ખિવાહતની બાબતમાં એક છોકરું પણ સમજી શકે એવો વચનભંગ કરવામાં આવ્યો.

પંજાબમાં જે જે માણસો પર અત્યાચાર થયો એ કાંઈ સામાન્ય માણસો ન હતા; પણ સરકારે જેમને કેળવ્યા હતા એવા શિક્ષિતવર્ગ ઉપર જેટલા અત્યાચારો કરવા હતા એટલા કડવામાં આવ્યા.

મગકારે હિન્દુસ્તાનના સ્વતંત્ર હરણ કર્યું છે. જે કોઈ લૂટારો આપણું ઘરખાર લૂંટી જાય અને આપણને આવીને કહે કે ‘હું તમારું ધન લૂંટી ગયો છું એમાંથી થયેલા આ શાળામાં તમે ભણો’ તો મારી ખાતરી છે કે

આપણે તો એ લૂટારાને એવો જ જવાબ આપીશું કે 'અમારે તમારી કેળવણી નહીં જોઈએ મારું ઘર કોઈ લૂટારો લૂંટી જાય તો એ હું સહન કરી શકું છું, પણ મારું માનમગ ઘઈ જાય, મારું પુરુષત્વ, સ્ત્રીત્વ લૂટનામા આવે તો હું એ પાછું કેમ મેળવી શકું ? મારું નાક કાપનામા આવે એ હું કેમ આપું કરી શકું ? કાઠિયાવાડના લૂટારાઓ મુસાફરોના નાક કાપતા, અને એમ દાકતર એવો નીકળ્યો હતો કે એ કપાઈ ગયેના નાકને આપ્યા કરતો પણ હિન્દુસ્તાનનું નાક જે કપાઈ ગયું, જે ચીંધું થઈ ગયું એને અણિયાળું કગનાર કોઈ દાકતર છે જ નહીં એ નાકને અણિયાળું કરવું હોય તો તે આપણે જ કરી શકીએ તેમ છીએ સારામા મારા દૂધમા સોમલ પડવાથી જેમ આપણે તેનો ત્યાગ કરીશું, તે જ પ્રમાણે સારામા સારી કેળવણીમા ઝેર પડવાથી એ ત્યાજ્ય છે એમ આપણે માનવું જ જોઈએ મને જરૂર એવી શકા થાય છે કે જેટલું દરદ આ બે પ્રકરણોથી મને થયું છે એટલું જ દરદ પત્તિ માલવીજી અને શાસ્ત્રિયારને નથી થયું સરનારે જે રાજ્યનીતિ બતાવી છે તેથી દૂધ જેવી એમણે આપેલી ચીજને ઝેર જેવી ધઈ પડી છે, એનું જો તેમને લાગતું હોય તો તેઓ મે કશું છે એમ જ કહેશે અરકાગની કેળવણીમા દાખલ થઈ ગયેના ઝેરને આપણા આ મહાન પુરુષો નથી ઝોળાળી ગયા એમ મારે કહેવું જોઈએ

જો આપણે આ સ્થિતિમા કાઈ પણ નહીં કરીએ તો આપણું નામ સદાને માટે કપાઈ જવાનું છે, કેટલાં જમાના સુધી પ્રજા પોતાનું સ્વત્વ આ જગત આગળ બતાવનાને નાલાયક બનનાની છે તમે વિદ્યાર્થીઓ બાળક વયના છો એમ તો ન જ ખેંચી શકાય માટે તમે માગ્યો વગેરે વડીલોને માનપૂર્વક કહી સભાગારી ગાંધે જ નિશાળોનો ત્યાગ કરો પણ જે સ્વતંત્રતા સોગ વરઅની ઉપરના બાળકો અને બાળકીઓ વાપરી રાકે છે એ સ્વતંત્રતા વાપરનાની જે શરત છે એ તમે પૂરેપૂરી સમજશો એમ હું ઇચ્છું છું

જેમને દુષ્કાળ લાગ્યું છે — માનસિક અને હાર્દિક — અને જેઓ માને છે કે આ સંકારની સતત એ મિનિટ પણ મારાથી સહન થઈ શકતી નથી, જે અનન્ય અવાયના ઝેરથી વ્યાપી ગઈ છે એ અતનનમા રહેવું મારે માટે નામોશીલરેતું છે, તેમને જ નિશાળ છોડનાનો અધિાર છે જે લૂટારો આપણું સર્વસ્વ હરણું કરી જાય એના હાથનું દાન આપણે ન લઈ શકીએ, તેમ સરખારના હાથની કેળવણી આપણે ન લઈએ એમા જ માતા પ્રત્યે, પિતા પ્રત્યે અને નેતા પ્રત્યે આપણો વિનય રહેલો છે, એમા જ આપણી આધીનતા રહેતી છે જે કોઈને અદરથી હૃદયનો અનાજ આવે છે કે 'મારે આ કામ કરવું જ જોઈએ' એ માણસને એમ કરવાનો હમ

છે. એ ચીજનેની પ્રતીતિ તમને પડતી હોય તો તમે આવતી કાલે જ નિશાળો ને કોલેજને છોડો એમ હું ઇચ્છું છું.

ખીજ નિશાળો ક્યાં છે? એમ પૂછનાર વિદ્યાર્થીને મારે એ જવાબ છે કે તમારે હજી રાહ જોવાની જરૂર છે, માળ્યાપોની સાથે સલાહ કરવાની જરૂર છે, કારણ કે તમે શક્તિ છો. જે ઓરડીમાં સરખ વસતો હોય એ ઓરડીમાંથી નીકળી જવા માટે મને શંકા શાની-હોઈ શકે? રાષ્ટ્રીય કોન્ગ્રેસે જે દરાવ કરેલો છે એનો અર્થ શો છે એ તમે વિચારવા ધારતા હો તો હું કહું છું કે એ દરાવમાં આપણને નવી નિશાળ મળવાની શરત નથી. આપણને નવી નિશાળો મળો યા ન મળો, પણ જે નિશાળ આપણને ઝેરૂપ થઈ ગઈ છે એ નિશાળનો તો ત્યાગ કરવો આવશ્યક જ છે.

આ યુદ્ધનો સમય આગ્યો છે

આથી ઠીકએ એમ નહીં સમજ લેવું કે હું કેળવણીની વિરુદ્ધ છું અથવા તો મારા કેળવણી વિષે જે વિચારો છે એનો હું પ્રચાર કરવા ધારું છું એ વિચારોનો પ્રચાર હું રાષ્ટ્રીય શાળા મારફત કરી રહ્યો છું; અને જે વખતે એવી કેળવણીનો પ્રચાર મારે વધારે કરવો હશે ત્યારે હું મારું સાધન શોધી લઈશ. પણ અત્યારે જે દૃષ્ટિએ હું નિશાળોનો ત્યાગ કરાવવા ઇચ્છું છું એ દૃષ્ટિ સિપાકીની છે. જ્યારે યુદ્ધ શરૂ થાય છે ત્યારે નિશાળિયાઓ નિશાળ છોડે છે, અદાલતો ખાલી થાય-છે અને જેલો પણ ખાલી પડે છે. જેલમાં રહેનાર જેલીઓ પણ પોતાનો સ્વભાવ છોડી દે છે અને લડાઈમાં ઝૂકે છે. તે જ પ્રમાણે આપણને આ યુદ્ધનો સમય આગ્યો છે. જો આ પ્રગ્ન શસ્ત્ર ઉગામનારી હોત તો હિન્દુસ્તાનમાં ક્યારનીયે અસંખ્ય તલવારો નાગી થઈ હોત; પણ હિન્દુસ્તાનમાં એ તત્ત્વ હાલ અશક્ય છે. અત્યારે તો સામાન્ય દૃષ્ટિએ, લૌકિક દૃષ્ટિએ જ આ પ્રશ્ન હું પ્રગ્ન આગળ મૂકી રહ્યો છું કે જે સરકાર તરફથી આપણુ આટલું માનભંગ થયેલું છે તે સરકાર પાસેથી આપણે દાન લઈ શકતા નથી, મદદ લઈ શકતા નથી. માટે જો એ તત્ત્વ માન્ય થાય તો નિશાળો હો કે ન હો એનો સવાલ રહેતો જ નથી. એટલે તમારે તો એ દૃષ્ટિએ વિચાર કરવાનો છે કે અત્યારે વિદ્યાર્થીઓની તાત્કાલિક ફરજ નિશાળ છોડવાની થઈ છે કે નહીં? નિશાળો છોડીને વિદ્યાર્થીઓ શું કરે? અધ્યાપકોને, વખતે જે વિદ્યાર્થીઓ નવરા થઈ જશે તેઓ શું કરે? એ બધા પ્રશ્નો તમે પૂછી શકો છો. સિદ્ધાન્ત મેં જે મૂકેલો છે તે જ છે. એમાંથી જે ઉપસિદ્ધાન્તો નીકળે છે એ તમારી આગળ હું મકતો જ નથી. મુખ્ય સિદ્ધાન્તને અનુસરીને આપણા દિલમાં જે ફેસલો થાય તે પ્રમાણે અટળપણે વર્તવું. પણ શંકાનું

સમાધાન થઈ ગયા પછી નમગાર્ધને લીધે એક પણ વિદ્યાર્થીને કોલેજમાં કે નિશાળમાં રહેવાનો અધિકાર નથી એ પણ કહેવાની મારી ફરજ છે અત્યારે પ્રશ્ન એ નમગાર્ધ જતાં રાત્રીનો અમય નથી

[ત્યાર બાદ કોલેજ છોડનાર વિદ્યાર્થીઓના નામ વચ્ચાયા અને વિદ્યાર્થીઓ તરફથી સવાયો પૂછવામાં આવ્યા, તેના ગાંધીજીએ નીચે પ્રમાણે જવાબો આપ્યા.]

પ્રશ્ન — મહાત્માજી, નાગપુરમાં મળનારી કોંગ્રેસ આ ધરાવ મુલતવી રાખે તો અમારે શું કરવું ?

ઉત્તર — નાગપુરમાં મળનારી કોંગ્રેસથી આ ધરાવ મુલતવી રાખવાનો ધરાવ ન થઈ શકે એમ હું માનું છું જે માણસ અત્રે કંપેના સિદ્ધાન્તને સમજી ગયો હોય તેને નાગપુરમાં ભરાનારી કોંગ્રેસ શું કરશે કે શું નહીં કરે એ લાગુ જ નથી પણ ગુજરાતના વિદ્યાર્થીઓની જનશક્તિ કોંગ્રેસને સાનુ એવો ધરાવ કરવાનું અશક્ય કરી શકે છે

પ્રશ્ન — મહાત્માજી, આપ વિદ્યાર્થીઓ પાસે આત્મઘાત ડરાવવા માગો છો કે સ્વાર્થત્યાગ કરાવવા માગો છો ?

ઉત્તર — વિદ્યાર્થીઓ પાસે સ્વાર્થત્યાગ કરાવવા ઇચ્છું છું, અને સ્વાર્થત્યાગથી આત્મરક્ષા મેળવવા ઇચ્છું છું

પ્રશ્ન — ગુજરાત કોલેજ ગુજરાતને પૈસે થયેલી છે ને સરકારે તેનો કારભાર લીધો છે, તો આપણે આપણી જ મિલકત છોડવી કે કારભાર પાછો મેળવવો ?

ઉત્તર — જે વસ્તુ વિશ્વાસથી આપણે કોઈ માણસને સોપેલી હોય એનો એ બીજો જ રસ્તો ઉપયોગ કરે તો કાયદામાં પણ એ માણસને વિશ્વાસઘાતી કહે છે એક ધોમીને આપણે વપક ધોમી આપ્યું હોય અને એનો બીજો ઉપયોગ કરે તો એની ઉપર ચોરીનું તહોમત મુકાય છે એવી રીતે હું સરકાર ઉપર ચોરીનું — વિશ્વાસઘાતનું — તહોમત મૂકી રહ્યો છું ‘તમને જ્યારે એવેજ સોપી લારે તમે પગખંડો અન્યાય રચના, ખિલાફતનો અન્યાય કરશો એ ખબર ન હતી’ બીજું પ્રશ્ન સાંભળે ત્યારે તે પ્રમાણે ગુજરાત કોલેજમાં કોઈ જનનર ભરવાના નથી એ કોલેજ દેવટે આપણી જ છે આપણી મિલકત જે અત્યારે આ સત્તત લઈને બેઠેલી છે એ મિલકતનો પૂરેપૂરો, ખરો કબજો લેવાને સારું જે ખોટો ઉપભોગ છે એ પણ આપણે છોડી દેવો ઘટે છે આપણા પોતાના ઘરમાં મરકી થઈ હોય તો એ વરને મૂકી દઈએ છીએ, એમ આ કોલેજ પરથી આપણી ખર્ચખરી માલિકા ચાલી ગઈ છે માટે એનો ત્યાગ કરવો જોઈએ જે માણસનો હાથ સડી ગયો હોય

એ માણસનો હાથ મે.કાનુગા કાપી નાખે છે, કારણ એ હાથમાં સડાએ ધર કરેલું છે. વહાણવાળા પોતાના માલને દરિયામાં હોમી દે છે તેથી કાંઈ તેઓ આત્મચાત કરતા નથી. તે જ રીતે આપણને અત્યારે આપણી માલિકીની હતી એવી નિશાળનો પણ ત્યાગ કરવો પડે છે, અને એવા ત્યાગથી જ આપણે માલિકી પાછી મળવીશું.

પ્ર૦— મહાત્માજી! જે નિશાળો સરકારી ન હોય પણ ખાનગી હોય તે પણ છોડી દેવી કે?

ઉ૦ — જે ખાનગી નિશાળો સરકાર સાથે (યુનિવર્સિટી સાથે) સંબંધ ધરાવતી હોય એ નિશાળો છોડી દેવી જોઈએ, કારણ કે એ નિશાળ પર સરકારની સત્તા છે, ત્યાં એનો અધિકાર ચાલે છે. મારા મત મુજબ તો સરકારની અસરકારી ગંધ પણ રહેલી હોય એ નિશાળો સુધ્ધાં છોડી દેવી જોઈએ.

પ્ર૦ — થોડા વિદ્યાર્થીઓ નિશાળ છોડી દે તેથી સરકાર પર શી અસર થવાની?

ઉ૦ — આમાં અસરની વાત નથી, પણ અન્યાયકારી દ્રવ્ય લેવું કે નહીં તે સવાલ છે. આપણું પોતાનું માન જાળવવું એ આપણો ધર્મ છે. જે ભાઈએ કે બહેને નિશાળ છોડી એટલે દરજ્જે એણે પોતાની ફરજ અદા કરી અને દુનિયાની પણ સેવા કરી. એકના ત્યાગથી પણ અસર થઈ શકશે.

પ્ર૦ — મારા ધારવા મુજબ સરકારની દાનત જ આપણને કેળવણી આપવાની હતી નહીં. તો કોલેજને છોડવાથી આપણે સરકારને મદદ નથી કરતા?

ઉ૦ — હું એમ માનતો જ નથી કે આપણે કોલેજ છોડીએ એમ સરકાર ઇચ્છે છે. સરકારે તો એ બાબતમાં સરકાયેલર પણ કાઢ્યો છે. સરકાર તો ધૂણ રહી છે કે ‘જે કોલેજને અને નિશાળો ખાલી થઈ જશે તો પ્રજા ઉપરનો જે કબજો છે તે આપણે ગુમાવી બેસવાના.’ સરકાર ઇચ્છે યા ન ઇચ્છે પણ આપણે ચોખ્ખા કામ કરવું જોઈએ.

પ્ર૦ — જે નિશાળો રાષ્ટ્રીય બનવાની છે એ નિશાળો પણ છોડવી કે?

ઉ૦ — એ શાળાના વ્યવસ્થાપકોને પણ લખી મોકલો કે ‘તમે આપણી નિશાળને રાષ્ટ્રીય શાળા બનાવવાનો વિચાર ગપ્પો છે એ સારું તમને મુખ્યારકબાદી આપીએ છીએ અને વિનંતી કરીએ છીએ કે તમે સરકારને સ્વર નોટિસ લખી મોકલો જેથી અમે નિર્ભય બનીએ.’

પ્ર૦ — માતાપો અમારી વાત કબૂલ ન રાખે તો શું કરવું?

ઉ૦ — માતાપિતાને સમજાવવાં. આપણે માતાપિતાની સાથે અદ્ય બજાવવાની છે, વિનય રાખવાનો છે. આપણે એમના આજ્ઞાકારી છીએ એ

નહીં જુલવું જોઈએ. જ્યારે આપણને એમની આજ્ઞા અચોગ્ય લાગે ત્યારે વિનયથી એનો અનાદર કરી શકીએ.

પ્ર० — જો રાષ્ટ્રીય શાળાઓને સિડીશિયસ-ફિટરી ગણવામાં આવે તો ?

ઉ० — તો દરેક સરકારી સ્કૂલનો છોકરો નીકળી પડે. જો પ્રજ્ઞા એ સમયે સરકારની નિશાળોમાં રહેશે તો એ પ્રજ્ઞા ગુલામીને જ લામ્પક રહેશે. પ્રજ્ઞાની રાષ્ટ્રીય ઈળવણીને સરકાર નહીં રોકી શકે. ઘરમાં જતા મહેતાજીઓને, સ્વયંસેવકોને નહીં રોકી શકે.

પ્ર० — મહાત્મા ગાંધીજી ! આપે કહ્યું કે નિશાળો છોડી દેવાથી સરકારનું દ્વિધર્મનું વોટર વક્સ બંધ થશે તે કેવી રીતે ?

ઉ० — સરકારને આપણે નોકરૈફી પાણી પાઈએ છીએ અને એ નોકરથી જ સરકારની તૃપ્તિ છીપી શકે છે. માટે જો એ નળ બંધ થઈ જાય તો સરકારને તરસે મરવું પડે. મેકોલે સાહેબે પણ કહ્યું છે કે નિશાળોની મારફતે જ સરકારને નોકર મળી શકે.

પ્ર० — બંગલગતી પરપોટાની માફક આ ચળવળ પણ ફૂટી જશે એમ કેટલાક માને છે. એને માટે શો ખુલાસો છે ?

ઉ० — હંમેશાં પ્રજ્ઞાની અંદર એવા પરપોટા ઊભા થાય છે અને ફૂટી જાય છે. મા જણે છે એટલા જીવતા જ રહેતા હોય તો જોઈતું જ શું હતું ? આપણે સ્ટ્રીઓનો વિચાર કરીને જ આ કામ કરવું જોઈએ. બંગલગતી ચળવળમાં બે સ્ટ્રીઓ હતી : (૧) સરકારી નિશાળોમાંથી છોકરાઓ નહીં ઉઠાડી લેવાની અને (૨) આગેવાનોએ પોતાનાં છોકરાં સરકારી નિશાળે રાખવાની. આ બન્ને સ્ટ્રીઓને જોડે દરજ્જે રોકી રખાય એટલે દરજ્જે રોકી રાખવામાં આવે છે. મને વિદ્યાર્થીઓ શાપ આપે તે માટે હું તો તૈયાર જ છું. જે માણસને પ્રજ્ઞાની મેવા કરવી હોય એણે તો શાપ પહેલેથી જ વહોરી લેવો જોઈએ. આનાં જે પરિણામ આવે તે માટે અને પ્રજ્ઞાએ સહન કરવાં જ જોઈએ. તેથી જ ભવિષ્યની પ્રજ્ઞા જાણે ચડે.

પ્ર० — આ ચળવળમાં યુદ્ધની બધી શરતો આવી જાય છે કે ?

ઉ० — યુદ્ધની બધી શરતો આ ચળવળની અંદર પગામાં જ કરે છે, અને આ યુદ્ધ જ છે.

એ જ જગ્યાએ બીજે દિવસે શિક્ષકવર્ગને ઉદ્દેશીને આપેલું લાપલુ :

એક વાર હું પોને શિક્ષકવર્ગનો જ હતો; હજી

૨૯-૯-૨૦

પણ હું શિક્ષક છું એવો દાવો કરી શકાય. મને શિક્ષણનો અનુભવ છે. મેં તેના અમનરાઓ કરી જોયા છે. એ કામ

કરતાં કરતાં મને એમ લાગ્યું કે જે પ્રાન્તના શિક્ષકોએ પોતાનું પુરુષત્વ ગુમાવી દીધું છે તે પ્રાન્ત ઠોઠ દિવસ ન થયે.

આપણા શિક્ષકો પોતાનું પુરુષત્વ જરૂર ખોઈ બેઠા છે. જે વસ્તુ કરવાને તેઓ ઇચ્છના નથી તેવી વસ્તુ તેઓ બળાત્કારે કરે છે. તેમની પાસે મારીને ઠોઠ ઠોઠ નથી કરાવતું, પણ તેમના ઉપર સૂક્ષ્મ બળાત્કાર થાય છે જ. એમના મોટેરાઓની ધમકી, પગારમાં નુકસાની જે પગાર વધી ન શકે એવી ધમકી કે સૂચનાઓથી શિક્ષકો ગાભરા બને છે.

હવે એવો પ્રસંગ આપણી સામે આવીને લીધો છે કે શિક્ષકો તેમ જ શિક્ષિકાઓ પોતાના જ્ઞાન, પોતાના માત્ર અને પોતાના પગાર જોખમમાં મૂકી દે અને ખરી વસ્તુ હિંમતથી વિદ્યાર્થીઓ પાસે મૂકે. તેઓ તેમ મૂકી ન શકે તો તેમણે ઉચ્ચપોષણના સાધનનો ત્યાગ કરવો જોઈએ. આટલું હું આજે શિક્ષકોને બતાવી લઉં એટલે મારું આજનું કામ સમાપ્ત થશે. મારી સામેના પક્ષમાં શાન્તિવાર જેવા મહાન શિક્ષક છે. પંડિત માલવિયાજી, જેમણે હિંદુ યુનિવર્સિટી જેની સંસ્થા સ્થાપી છે, તે પણ માને છે કે હું પ્રજાને આડે રસ્તે દોરી રહ્યો છું. જે નેશનાલિસ્ટ પક્ષના છે તેમને પણ શંકા છે. છતાં મને લાગે છે કે હું સાચો છું.

આરબોની સ્વાતંત્ર્યપ્રિયતા

જગદાદથી આવેલા એક ગૃહસ્થે મને આજે તેમનો ત્યાંનો અનુભવ સંભળાવ્યો. તેથી હું તો ચકિત થઈ ગયો છું. હું કહું છું કે હિંદુસ્તાનમાં રહેવું મારે સારું વસતુ થઈ પડ્યું છે. જો હું અસહકારનો નિવાર ચોવીસે કલાક કરતો ન હોઉં—સતી વખતે પણ મારું મન એ જ વિચારથી શાત થાય છે—તો હિંદુસ્તાનમાં મારે સારું રહેવું અશક્ય થઈ પડ્યું હત. હું મારું છું કે જગદાદના નિરક્ષર આરબો આપણા કરતાં અતંત્રકોટિગણા આગળ વધેલા છે. આ ગૃહસ્થ ઠોઠ નાખી દીધા જેવા માણસ નથી. એ જગદાદમાં સરકારી નોકરીમાં મોટા હોદ્દેદાર હતા. તેઓ અંગ્રેજ સરકારના દુશ્મન નથી. તેમણે જેવા હતા તેવા જ અનુભવ મને કલા છે. ગંગાબહેને તેમને પૂછ્યું, ‘ત્યાં અંગ્રેજનું રાજ્ય ટકશે ખરું?’ તેમણે કહ્યું, ‘એ કંઈ હિંદુસ્તાન છે?’ જ્યાં સુધી એક પણ અંગ્રેજ મેમોરેન્ડમિયામાં હશે ત્યાં સુધી આરબો શાત થઈને બેસશે નહીં. આરબોની પાસે દારૂગોળા કે તલવાર એવી સામગ્રી નથી—હશે તોપણ ધૂળ જેવાં હશે—પણ એક સામગ્રી માત્ર તેમની પાસે જરૂર છે. ‘આ દેશ અમારો છે. આ અમારા દેશમાં જેમને અમે ગળ નહીં દઈએ તે એક પણ પણ ન રહી શકે.’

અંગ્રેજ સરકારે ત્યાં જેટલા શીખોને મોકલ્યા તે બધાને તેમણે કાપી નાખ્યા. હું હિંદુસ્તાનને એ શિખામણુ નથી આપતો. હું તો એ તરફની ગતિ જિલ્લો રોકી રહ્યો છું. આરબોને કંઈ શીખોનો વિરોધ ન હતો. આપણે તો આરબોનો હેતુ શો હતો તે જ જોવાનું છે. અંગ્રેજોએ તેમને બહુ બહુ આશાઓ આપી. બગદાદમાં એટલો તાપ હોય છે કે તમે બધા અહીંયાં ખેડો છો તેમ ત્યાંની રેતીમાં કોઈ બેસી નહીં શકે. ત્યાંની રેતી એટલી તપેલી હોય છે કે તેની ઉપર રાંધી શકાય. અંગ્રેજ સરકારે કહ્યું કે અહીં તમારા માટે પાક રસ્તા બાંધશું, રેલવે લાવશું, તમને જે રીતે સુખ થાય એવી બધી સગવડ કરી આપશું, તમને શિક્ષણ આપશું. મોટર પણ આરબોએ હમણાં જ પહેલી જોઈ. પણ આરબોને તો એક જ વાત ખબર હતી. તેમણે કહ્યું, 'તમે અમારો મુલક લેવા આવ્યા છો.' અહીંયાંના મુસલમાનોના પહેલાં જ મેસોપોટેમિયાના મુસલમાનો અંગ્રેજોને પોતાના દેશમાંથી કાઢી રહ્યા છે.

બ્રિટિશોનાં હવાઈ જહાજ એમને ડરાવી નથી શકતાં. હવાઈ જહાજ હો કે ગમે તે હો, આરબોને શું? તેઓ તો મોતને હથેળીમાં લઈને ફરે છે. એમની પાસે હોય શું કે લઈ જાય? તેઓ પોતાની જાત માટે નથી લડતા. તેમનાં કપડાં છે તે ચામડાનાં. તેઓ તંબૂમાં રહેનાર રહ્યા. પોતાનો દેશ — ભલે તે રેતાળ રહ્યો — તે એમને બચાવવો છે. બગદાદ શરીફ જે પાકજૂમિ છે, ત્યાં અનેક પીર ચર્ચ ગયા છે ત્યાં પરવાનગી વિના કોણ જઈ શકે? ત્યાં અંગ્રેજ, શીખ કે તેમના ભાઈબંધ કોઈ નહીં રહી શકે.

આરબો આપણા કરતાં અગણિત દરજ્જે મહેલા છે. 'આ અમારો દેશ છે; તેના ઉપર આંગળી ઝાંધે તેની આંગળી કાપી નાખીએ, ત્રીજાને અહીંયાં રહેવા નહીં દઈએ,' એ જુસ્સો જેતામાં છે તે ખરા સુખી છે. જો આપણે માનીએ કે આરબો જંગલી અને આપણે સુધરેલા તો આપણે તેમને અને આપણને પોતાને ગેરઈન્સાફ કરીએ છીએ. આપણે પોતે ગુલામની દયામાં રહેતા છતાં થોડાંધણાં સુખ અને ભોગ આપણને મળે છે. આવા ભોગો અને વિલામોની જ્યાં સુધી આપણે ઇચ્છા રાખીએ છીએ ત્યાં સુધી આરબો કરતાં આપણે ઊતરતા જ છીએ.

ધર્મવિરુદ્ધ બ્રિટિશ રાજ્ય

આપણા આપદાદા કહી ગયા છે, વેદમાં, ઉપનિષદમાં કહેલું છે કે પવિત્ર ભૂમિને અપવિત્ર થવા ન દો. બીજાઓ તમારી ભૂમિમાં પેસે તે અતિથિ યજ્ઞને જ પેસી શકે છે. જેણે સ્વતંત્રતા ખોઈ તેણે સર્વસ્વ-ખોયું, ધર્મ ખોયો.

બ્રિટિશ રાજ્યમાં આપણે આપણો ધર્મ સુખેથી પાળી શકીએ છીએ અને મુસલમાની રાજ્યમાં એણે પાળી શકતા એ હું નથી માનતો. મુસલમાની

રાત્ર્યમાં જુલમ થતા એ નું જાણું હું; તેનામાં અભિમાન હતું. અત્યારે તો અંગ્રેજ રાત્ર્ય નાસ્તિક છે, ધર્મથી વિમુખ છે. એ રાત્ર્યમાં આપણો ધર્મ જોખમમાં આવી પડેલો છે.

આપણી આસપાસના મુલકમાં પણ, ઈરાની અને આરબોની રિશ્તિ આપણા કરતાં સારી છે. આપણા જેવું શિક્ષણ તેમને મળતું નથી છતાં આપણાથી તેઓ ચડતા છે.

આ પ્રમાણે આપણી દીન દશાનું ચિત્ર આપ્યા પછી શિક્ષકોની પાસે હું મારો ટેસ મૂકું છું. જ્યાં સુધી આપણે આપણા શિક્ષણની આદૃતિ આપવાને તૈયાર નથી ત્યાં સુધી દેશને સ્વતંત્ર કરી નહીં શકાય.

આજકાલ મારી પાસે ધણી વિદ્યાર્થીઓ આનીને પોતાની વાતો હૃદય-બેદક રીતે કહે છે, છતાં તેઓ બેમાફગા છે એમ હું જોઉં છું. અમે શાળા છોડી દઈએ તો કાલે જ બીજી શાળા મળે કે નહીં એવા સવાલ કરે છે. એ શિક્ષણનો મોહ છે. હું પોતે શિક્ષણનો વિરોધી છું એમ કોઈ નહીં કહે. હું કહું પણ વિચાર કે વાચન વિના નથી રહેતો. પણ ચોપાસ દાવાનગ સળગતો હોય ત્યારે આપણે ડિક્સ કે રોક્સપિયર લઈને વાંચવા બેસી નથી શકતા. અત્યારે દાવાનગ સળગે છે. અત્યારે શિક્ષણનો મોહ ન જ રાખવો જોઈએ.

મેલા શિક્ષણનો ત્યાગ

તમને જો મનમાં સિદ્ધ થઈ ગયું હોય કે અંગ્રેજોએ પંજાબમાં ને ખિલાફતમાં હિન્દુસ્તાન ઉપર અત્યાચાર કર્યો છે, દગો દીધો છે, તો તે અત્યાચારનું તેઓ પૂરું પ્રાયશ્ચિત્ત ન કરે, પોતાનું મલિન અંતઃકરણ પૂરું સ્વચ્છ ન કરે, ત્યાં સુધી કોઈ પણ જનનું દાન કે પગાર કે શિક્ષણ તેમની પાસેથી સીકારવું એમાં મદાપાપ છે. રાક્ષસ પાસેથી આપણે શિક્ષણ નહીં લઈએ. મેલા હાથથી અપાતું શુદ્ધમાં શુદ્ધ શિક્ષણ પણ મેલું જ છે. અંગ્રેજો તો પોતાના મેલને પણ સ્વચ્છતા કહીને બતાવે છે.

અત્યારે આપણામાં જે દીનતા છે, પામરતા છે, આપણે જે ભ્રમણામાં પડેલા છીએ તે અંગ્રેજ કેળવણીને લીધે જ છે અંગ્રેજ કેળવણી મળી ન હોત તો આપણે અત્યારે કંઈદિલચાલ કરતા ન હોત એ મિથ્યા વાત છે.

દેશને માટે મરવું એ વૃત્તિ આરબોમાં છે તે આપણામાં નથી. આવી પતિત દશામાંથી જ્યાં સુધી આપણે નથી નીકળ્યા ત્યાં સુધી હું ભવિષ્ય કહું છું કે હિન્દુસ્તાન સ્વતંત્ર થઈ શકશે નહીં.

શિક્ષકો અને પ્રોફેસરોને હું હિંમતથી કહું છું કે પ્રજાને જો બચાવવી, ઉત્સાહિત કરવી હોય તો આવતી કાલે જ રાજનામું આપજો. રાજનામું આપનાર શિક્ષક વિદ્યાર્થીને ભારેમાં ભારે પાઠ શીખવશે.

જે શિક્ષકોને યજ્ઞતન ચડી જાય, તેમને લાગી જાય કે જે સત્તાનત ઇન્સાફ નથી આપતી, પોતાના અન્માવને માટે પ્રાયશ્ચિત્ત નથી કરતી, તેની પામેથી પગાર ન લેવાય, તો ગુજરાતમાં આજે જ સ્વરાજ્ય છે શિક્ષકો જે હિંમત ધરીને કહેશે કે અમે બીજા માગીનેય સાચુ રાષ્ટ્રીય શિક્ષણ જ આપીશું તો આમશમાં દેવતાઓ પણ જોવા આવશે અને તેઓ પૈસાના વરસાદ વરસાનગે

સુરત પાગદાર વિદ્યાર્થી આશ્રમની આગામીમાં સાર્વજનિક

અને હાઈસ્કૂલોના વિદ્યાર્થીઓ તથા શિક્ષકો સમક્ષ

૬-૧૦-૨૦

આપેલું ભાષણ

અમદાવાદના વિદ્યાર્થી બાઈઓને આપેલા ભાષણનો સાર તમે વાંચ્યો હશે, તેમાંની કેટલીક વાત તમને કહેવા ઇચ્છુ છું તમારા નડિયા સાથે સાજે વાત કરીશ મું જ્યાં જઈ છું ત્યાં વિદ્યાર્થીઓ સાથેના મારો વિશે સંબંધ જાગી રાખવા ઇચ્છુ છું હું પોતે પણ ચાર દીકરાનો બાપ છું, એટલે દીકરાની માન્ય તરફની ફરજ સમજી શકું છું હું પણ એક વખત ફરજ દ હતો અને જેને વડીન તરીકે પૂર્ણ તેવા કેળાક માણસો હજી હયાત છે તેથી હું બાપ પ્રત્યેની પુત્રોની ફરજ સારી રીતે જાણુ છું ફરજ દને એવી સનાહ આપી શમય કે પ્રસંગ આવ્યે બાપની સામે પણ યર્ષ શમય એટલે મેં વિશેષી સનાહ આપી કહેવાય હું જે ઉદ્ગારો કાઢવાનો છું તે મારા પોતાના ફરજ દને સંલગ્નતા છે મારે અનેક દીધરા છે, અનેક માગકો મયપણથી મને સોપાયા છે અને તેમને મેં ઉછેર્યા છે ગર્ભ કાલે જ એમ દેડ માન્યપે પોતાની દીધરીને મને સોપના ઇચ્છા દર્શાવી એ છોકરી પહેલા મારી સાથે રહી ગર્ભ હતી મેં એના બાપને કહ્યું કે બહેન લઈની ઉપરનો તમારો બધો દાવો ઉગાવી લઈને જ તમે તેને મને સોપી શકો છો મને સોપાયના બધા છોધરાના માન્યપો સાથે એવી શરત નહોતી, છતાં જેમને મેં ઉછેરવા છે તેમને પણ પોતીકાં ફરજ દ જ સમજુ છું જે સનાહ આજે હું વિદ્યાર્થીઓને આપુ તેની આશ્રી સલાહ મેં મારા દીધરાને આપેની છે યોગ્ય પ્રસંગે મારી સામે, માબાપની સામે અને આખા જગતની સામે તમે યર્ષ શકો છો હું એમ ન કહું તો જે ધર્મ હું સમજુ છું તેનો લોપ થાય ધર્મને ખીલવો હોય તો જે વખતે ખરેખરી લાગણી થાય ત્યારે એ યજ્ઞમાં મા, માપ, સ્વાસબધી સૌતું બલિદાન આપતું ઘટે તો આપતું જોઈએ, જેમ પ્રહનાદે પોતાના બાપતું બલિદાન આપ્યું હતું પ્રહલાદે પોતાના બાપની સામે લાકડી પણ નહીં ઉગામી, છતાં હિરણ્ય શિપુના અત મરણ વિદુદના હુમ્મને — નિષ્ણતુ ભજન નહીં કરવાના હુમ્મને — ન માન્યો ને મહુ, આ

વખતે જે તમારા પણ પિતા છે અને તેના પ્રપિતાના પણ પ્રપિતા છે તેને હુકમ હું માથે મઝાવીશ.’

તમારાં માઆપ કહે કે તમારે નિશાળ ન છોડવી અને હું છોડવાની કહું છું. હું કહું છું તે તમે ધર્મ તરીકે ઓળખી શક્યા હો તો તમે વિનયપૂર્વક કહેજો કે અમે એ નિશાળમાં જઈ શકતા નથી. તમારી લાગણી ઉરકેરાઈ હોય તો આ ફરજ તમને પ્રાપ્ત થાય છે. હું આવી સલાહ શા માટે આપી રહ્યો છું? હું જે કહું છું તે દસ બાર વર્ષની વયના વિદ્યાર્થીને નથી લાગુ પડતું. તેમને સ્વનંત્ર વિચારનો અધિકાર પ્રાપ્ત નથી થઈ શકતો. તેમણે તો માઆપ કહે તેમ જ કરવું. ‘આપણા શાસ્ત્રમાં છે કે બાળકનું પાંચ વર્ષ સુધી લાલન કરવું, દસ વર્ષ સુધી તાડન કરવું’ — તાડન એટલે લાંકડીથી મારવું એમ નહીં પણ બોધ કરી તેને સમજાવવું — અને સોળ વર્ષ પુત્રને પોતાનો મિત્ર માનવો. હું જુવાન છોકરાએની આવી સલાહ કેમ આપું છું? ધણાં વર્ષો થયાં સરકાર સાથે, બ્રિટિશ સરકાર સાથે હું સહકાર કરતો આવ્યો છું મારાથી વધુ સારા સહકાર કેઈએ કર્યો નહીં હોય, કારણ કે એથી વધુ સહકાર લગભગ અસંભવિત હતો. મારા એ સહકારમાં કાંઈ જ સ્વાર્થ નહોતો. મારે મારા ભાઈ કે દીકરાને સરકારી નોકરી અપાવવી ન હતી મને ઇલકાબની આશા નહોતી. એટલે મારે સંબંધ ઠેવળ સ્વચ્છ હતો. હું સહકાર ધર્મ — ફરજ સમજીને કરતો હતો. એના શાસનને હું માન આપતો આવેલો છું, તે એ શાસનમાં દંડ રહેલો છે તેથી નહીં, પણ એને માન આપવું જોઈએ એમ સમજીને એનો એક દાખલો આપીશ.

મને ત્રીજા પુત્રની પ્રાપ્તિ થઈ ત્યારે શીતળા કઢાવવાનો સવાલ ઊભો થયો. હું માનું છું કે ગૌશીતળા કઢાવીને હું સારું નથી કરતો છતાં ૧૮૯૭માં મેં એ બાળકને ગૌશીતળા કઢાવ્યા અમુક દિવસમાં ગૌશીતળા ન કઢાવાય તો દંડ થાય. આ કાયદો ચોપડીમાં જ છે. પ્રજા એને જોઈતું માન નથી આપતી મને લાગ્યું કે મારે કાં તો એને માન આપવું કે કાં તો સરકાર સાથે ચોખ્ખટ કરી લેવી એટલે કે તેના કાયદાનો સાદર અનાદર કરવો. કારણ આ કાયદો મને પસંદ નથી. પણ એને ફેરવું નહીં ત્યાં સુધી એને તાબે રહેવું મને ઠીક લાગ્યું ને તેથી મેં છોકરાને શીતળા કઢાવ્યા પગ એ જ ગૌશીતળાની સામે થવાનો પ્રસંગ આગળ ઉપર આવ્યો. દક્ષિણ આફ્રિકામાં અમે જેલમાં ગયા. જેલના કાયદા મુજબ શીતળા કઢાવવા જ જોઈએ ત્યારે અમે અસહકાર કર્યો — સાદર અનાદર કર્યો. સરકાર માહે તો જેલમાં વધુ વખત રાખે પણ અમે શીતળા નહીં કઢાવીએ એમ અમે કહ્યું. સરકારને આખરે હુકમ કાઢવો પડ્યો કે એમાં ધર્મની વાત હોય તો ભલે કેઈ ન કઢાવે.

સદકારને મેં કેટલે દંરજી પીલ્યો છે ? સરકાર તરફની નાની નાની ઉપાધિઓને ગળી જતી અને તેની સાથે ચલાવી લેવું એ સુંદર ધર્મ છે એમ હું માનું છું. આપણે સ્વરાજ લઈશું ત્યારે પણ પાખંડ, ચોરી અને ગાયરિજમ ચાલશે. હું એવો બોલો નથી કે એવો પાખંડી નથી કે એમ કહું કે સ્વરાજથી સત્યયુગ થશે. આ સ્વરાજ સત્યયુગનું નહીં પણ કળિયુગનું જ હશે; એ અંગ્રેજો અને આરબોના જેવું હશે; પણ એ વખતનું ગાયરિજમ સદા હશે. સત્તા આપણા હાથમાં હશે; એટલે બહુ તો એ સત્તાનો આપણે પોતે દુરુપયોગ કર્યો હશે કે કરવા દીધો હશે. પણ આજે જે થયું છે તે એવું નથી; એ આપણી મરજી વિરુદ્ધનું છે. વાઈસરોય લોર્ડ ચેમ્સફર્ડ કે લોર્ડ સિંહને આપણે નીમ્યા હોત તો જુદી વાત હતી. આપણો વિરોધ આમડીનો નથી, પણ રીનનો છે. મારા સાથી દયાળજી કે કમ્તાણજી અન્યાય કરે તો હું તેમનો વિરોધ કરું, કે તેમનું આપેલું દૂધ પણ ન લઉં. ભાઈ એન્ડ્રૂઝ, મદમદઅલી અને શોકતઅલી સહોદર છે, પણ સરકાર એમને વાઈસરોય નીમે તો તે પણ મને કબૂલ ન થાય; કેમ કે એ સરકારી ધોરણે નિભાયેલા હશે. આપણા પોતાના હાથમાં સત્તા હોય ત્યારે અને આપણને વિશ્વાસ પડે તો લોર્ડ ચેમ્સફર્ડને પણ આપણે વાઈસરોય નીમીએ. અને વિશ્વાસ ઊડી જતાં ઉતારી પણ મૂકીએ. આજે આખું હિન્દ લોર્ડ ચેમ્સફર્ડને કહે છે કે તમે ઊતરો, છતાં એ ખેડા જ છે. હું તો અંહીં દહો તેવી જ જાતનો સદકાર કરવા ઇચ્છું છું. એમ અત્યારે નથી માટે અસદકાર ઇચ્છું છું.

સદતતનો સરવાળો

મેં સરકારની સત્તનતનો સરવાળો કાઢ્યો, તો તે સરવાળો નહીં પણ બાદબાકી જણાઈ. રિકોમ્પમાં સુધારા આપવાનું નહીં, પણ લઈ લેવાનું જણાયું. સરકારની સત્તા મશીનગતથી નહીં પણ એનામાં રહેલા આપણા મોહથી ટકે છે. એ મોહ ત્રણ પ્રકારના છે દિગ્બળનાથ હાકુરે જેને માયામૃગ કહેલો છે એ ધારાસભાનો મોહ, અદાલતોનો મોહ અને કેળવણીનો મોહ. માનઅકરામ ને ઇલકાબનો તો હું છેદ જ ઉડાવી દઉં છું, કારણ એ ધરાવનારા બહુ જ થોડા છે. પણ આ ત્રણ મોહમાં તો આપણે ઘણા ફસાયેલા છીએ. આપણા અંગ્રેસર વિદ્વાન વડીલ લાલા લગ્નપતરાય પણ એમાં ફસાયેલા છે. મને સદા પૂજનીય મહનમોહન માલવિયા પણ એમ માને છે કે મારી મતિ ફરી ગઈ છે અને હું સૌને આડે રસ્તે દેરી રહ્યો છું. એઓ માને છે કે ધારાસભામાં જવું એ ધર્મ છે, નિશાળમાં જવું એ ધર્મ છે. મારે મત ધારાસભામાં જવું એ પાપ છે, અદાલતમાં જવું એ પાપ છે, નિશાળમાં જવું એ મદા પાપ છે.

હું વજીસાને નહીં સમજાવી શકું એનું કારણ છે. એમનામાં 'કેટલી માયા રહેલી છે તે હું જાણું છું. અચ્ચાંકચ્ચાં, આરામપુરથી ને મોટરકારનો ત્યાગ મુશ્કેલ છે. પણ વિદ્યાર્થીને એવું કશું જ નથી. એને જેમ વાળો તેમ વળી શકે છે. જે ગુલામીની તાલીમ લે ને નોકરીને માટે શાળામાં જમાં જ કરે એને નહીં રોકું તો સહનતની જડ નહીં નીકળે. હું એ જડ કાઢવા માગું છું. વિદ્યાર્થી મારફત સહનતને ખાતરપાણી મળે છે; એજળ નામગરા ફોક્સ જેવાં — ગંગા, જમના, બ્રહ્મપુત્રાના એકત્ર ધોધ જેવાં છે. તમે સાનમાં સંમળ શકશો કે એ વહેમી વિદ્યા — ગુલામગીરીની વિદ્યા — આપણને નથી જોઈતી. હું ગુલામી છોડવાના અલેક્ષ એને — કક્કાને શીખવું નહીં ત્યાં સુધી બીજું બધું નકામું છે. મેલા પાત્રમાં દૂધ રેડ્યાં કરશો તો પાત્ર નેહીં સુધરે પણ દૂધ મેલું યશે. આપણે ગુલામીના પાત્રથી ખરડાયેલા હોઈશું ત્યાં સુધી કેળવણી ધૂળધાણી છે. ઉપર દેવતાઓ હોય ને તે જુએ કે હિંદુસ્તાન મેલું પાત્ર છે, તો કેળવણીનો વરસાદ ફેકટ છે. માટે પ્રથમ સાફ થાઓ. કામદા, વૈદકનું જ્ઞાન નહીં મળે તો હિંદુસ્તાન રસાતાળ નથી જવાનું; પણ ગુલામીથી રસાતાળ જશે. ત્યારે હિન્દ મનુષ્યના નહીં પણ જનવરોના દેશ તરીકે ઓળખાશે. માણસ કોઈથી — મોટી સહનતથી પણ — દબાઈને પોતાના શુદ્ધ ઉદ્ગાર ન બોલી બતાવે એનું નામ ગુલામી. એમાંથી નીકળવું એ આપણો પ્રથમ પાઠ. જે ધમશ મને લાગી છે તે જલિયાંવાલાના દૃષ્ટાન્ત તથા ઇસ્લામના અપમાનથી સૌને લાગે.

ઇસ્લામને ઘેરે એ હિંદને મોટિસ છે.

હિન્દુઓને બેવડો મારો છે. ઇસ્લામીઓ ગુલામો બનશે ત્યારે એ ઇસ્લામી ગુલામો મારફત હિન્દુઓને ગુલામ બનાવવામાં આવશે. એ ત્રિરાશીનો દાખલો છે. મારે હિંદુ ધર્મનું રક્ષણ કરવું હોય, છાંયા તળે બેસીને વિધ્જીને ભજવો હોય તો મુસલમાનોને મદદ કરવી એ મારી ફરજ છે. મુસલમાનો કદાચ ભવિષ્યમાં જીલમ કરે તો હું તેમને કહું, 'ભાઈ, પેલો દિવસ યાદ કરો!' તમે પણ કહી શકો કે અમારામાંનો એક ગાંધી — એ ગમે તેવો હતો પણ — તમારે માટે કાંઈક કરી ગયો છે. છતાં ન ચાલે તો તમે લડી લેજો. હું તો મરદ થવાનું કહું છું. લાકડી ઉગામીને મરવા તૈયાર હોય તેના કરતાં લાકડી છોડીને મરે તે વધારે મરદ છે. હિમાલય ઉપર લાકડી લઈને કે ડોળીમાં બેસીને જે ચડે તેના કરતાં લાકડી કે ડોળી વગર જાય તેનો શ્વાસ કેટલો મજબૂત હોવો જોઈએ! ઉપર ચડીને એ આખા હિન્દની સામે ખડખડ હસશે. મારી પાસે બેઠેલા મારા ભાઈ મહમદઅલી એને નજીબાઈનું હથિયાર ગણે છે. એ ખડું હો' કે ન હો પણ તલવારનો ન્યાય પણ એમાંથી જ શીખી શકાય એમ છે. મેં ભાઈ શોકતઅલીને કહ્યું કે મુસલમાનોમાં કુરબાનીની

તાકાત નથી. મરવાની તાકાત આવશે ત્યારે તેઓ જોશે કે તત્તવારની જરૂર જ નથી. છતાં જ્યારે જરૂર લાગે ત્યારે મુખે તત્તવાર કાઢજો. જે સંસ્થાનતે ઇસ્લામને દોઢ દીધો, જેણે હિન્દને પેટે ચલાવ્યું—કરણ એક પણ માણસ પેટે ચાલ્યો છે—, જેણે હિન્દની સ્ત્રીઓના સુરખા ખેંચ્યા—કરણ પંજાબમાં એ થયું છે—, એ સરકારની સાથે સદકાર હોય જ કેમ? ગમે એટલા પાકા રસ્તા મળે, દેશમાં ગમે એટલી સુલેહ વર્તે, તે કરતાં લોહીની નદીઓ વહે એ કબૂલ. અરે, રેલવે જમ, સ્ટીમર જમ, વ્યવસ્થા તૂટી પડે, એ બધુંયે એ સ્થિતિના કરતાં મારે મન બહેતર છે. મારા જેટલી જ ધગશ તમને થઈ હોય તો જે વિદ્યાર્થીને માળાપે ના કહી હોય તે પણ શાળાનો ત્યાગ કરી શકે છે. એક વિદ્યાર્થીના બાપે કહ્યું કે રાષ્ટ્રીય શાળા નીકળી છે તે કેવી ચાલે છે તે જોવા પછી થઈ રહેશે. રાષ્ટ્રીય શાળાની આવી પરીક્ષા કરીને જાણકને સરકારી નિશાળેથી ઉઠાડી લેનારથી હિંદ સર નથી થવાનું. વિદ્યા મળે કે ન મળે તેની પરવા ન હોવી જોઈએ. ગુલામી સ્થિતિમાં રહ્યાં આઝાદીની વાત શીખી શકાતી હોય તોપણ તેથી સ્વતંત્રતા કેળવી શકાય જ નહીં. આ હું કહું છું તે બરાબર સૂઝી જાય તો બધું છોડી દેવું. પછી સૌ મળી રહેશે. ઇશ્વરી કામદો છે કે શ્રદ્ધાપૂર્વક ભક્તિ કરે તો તેને સર્વ કંઈ મળે.

સુરતની શાળાઓમાંથી બધા વિદ્યાર્થી નીકળી જાય તો કેવું શુભ પરિણામ આવે? તે વખતે તો પ્રેસિડેન્સ અને શિક્ષક તમને પૂછ્યા આવશે કે તમે કેવી શરતે રહેવા માગો છો? તમે કહેજો કે સરકારની સાથેનો સંબંધ અને મદદ છોડીને અમે ભિક્ષા માગીને પણ શાળાના ખર્ચની જોગવાઈ કરીશું. એ અસહ્ય ન્યાય છે. પહેલાંના વખતમાં વિદ્યાર્થી ગુરુની પાસે સમિત્પાણિ થઈને જતો. ગુરુને કહેતો કે હું તમારું બજાવણ લાવીશ, ગાય-ઘેરની સંભાળ રાખીશ; તમે મને ભણાવજો. પૂનામાં આવું એક અનાથ વિદ્યાર્થી આશ્રમ વિદ્યાર્થીઓ માધુકરી માગી લાવીને ચલાવે છે. તમે એમ કરજો, પણ અત્યારની તમારી શાળામાં જઈ તમારું મનુષ્યત્વ ખોઈ ન દેશો. તમારી ઉપર તો ભારે આશા છે.

અહીં સુરતમાં આ બે સંસ્થાઓ ભારે પડેલી છે. તેના વિદ્યાર્થીઓ બહુ સુદર કામ કરી શકે સુરત અત્યારે બેસુરત બની ગયું છે. હું સુરતમાં એટલી આશા રાખું છું. ‘અમે વિદ્યા વિનાના રહીશું’ અથવા તો અમારી શરતે જ ભણીશું.’ બધા વિદ્યાર્થીઓ એટલું બળ બતાવે તો એક મહિનામાં ધારેલું થાય. છતાં જ્યારે વિદ્યાર્થીઓને જ વસી જાય તોપણ તેઓએ તો આજે શાળામાંથી નીકળી જવું રહ્યું. તેવાને હું કહીશ કે તમે સ્વરાજને સારું એક પગલું ભણું છે, હિન્દને માટે મોડું ભાવણ કયું છે. તમને ઘેરથી મદદ

૨૧૪ હું તમારા હૃદય અને બુદ્ધિને સતેજ કરી રહ્યો છું

ન મળે તો મજૂરી કરજો, હાથપગ વાળનાં નથી શીખનાં તે શીખજો, પણ ગુલામીમાં ન પડશો. વિદ્યાર્થીઓ ! જરૂર માનજો કે દિન્દને સારુ સ્વરાજ જોઈવું હોય તો શાળાનો, અદાલતોનો અને ધારાસભાનો મોદ તજવો જોઈએ. સ્વરાજનું સૌથી પહેલું અને છેલ્લું પગથિયું પોતે સ્વચ્છ બનવું એ જ છે. જેને દાંત આપેલા છે તેને આવશ્ય આપનાર સરકાર નહીં પણ સરકારનીયે સરકાર છે. આ આપણો પહેલો પાઠ છે. એ આપણે જૂલી ગયા છીએ. હું તો શેઠ કે સરકારના આવશ્યનો સ્વીકાર નથી કરતો. સરકારની હયાતી છતાં ઓરિસ્સામાં હજારો દુકાગિયા મૂઆ. દિંદમાં અનેક શેઠિયાઓ છતાં હજારો દુકાગિયા હરિશરણ થયા. તમે ઈશ્વરનું નામ લઈને, દિંમત રાખીને કંઈ પણ ગચ્છતરી વગર—કશો પણ દિસાજ ક્યાં વગર—ગુરુને અને માઆપને નોટિસ મોકલજો કે મારાથી શાળામાં નહીં જવાય. મેં કહ્યું છે તેથી ઉરકેરાઈને નહીં. હું તમારા હૃદય અને બુદ્ધિને સતેજ કરી રહ્યો છું એ બુદ્ધિ અને હૃદય કપૂલ ન કરતાં હોય તો આગકને અધિકાર નથી કે વડીલની સામે થવું. એ તો એક જ બાગકને અધિકાર છે કે જેનું હૃદય મારા જેટલું જ ધગી રહ્યું હોય. દારૂડિયાં માઆપને દારૂના વ્યસનમાંથી છોડાવવા સારુ છોકરાએ તેના વારસાનો, ધરનો, તેની જાયાનો ત્યાગ કરવો જોઈએ. તમને લાગે કે જે શિક્ષણ મળે છે તે ગુલામીની જાયામાં છે તો માઆપની આરા સામે થઈને પણ આવની કાલે જ યાજ્ઞમ કરજો.

સવાલજવાબો

સ્વાલ — મહાત્માજી ! આપ માનો છો કે આપને પકડવામાં કે દેશ-પાર કરવામાં આવે ત્યારે દેશમાં શાંતિ રહેશે ?

જવાબ — હા. અને શાંતિ નહીં રહે તો માનીશ કે આપણે નાલાયક. મેં તલવાર છોડી તે વાપરતાં ન આવડી યા તો કમતાકાત છું તેથી નહીં. આજે પણ હું એક રિવોલ્વર ફાડવાની તાકાત તો ધરાવું છું. અણીવાળો જમૈયો પેટમાં ભોંકવો હોય તો હું ભોંકી શકું એમ છું. છતાં મેં એનો ત્યાગ કર્યો છે, કારણ એથી કાયદો નથી. મને, ભાઈ શૌકતઅલીને કે ભાઈ મહમદઅલીને પકડે ને દેશમાં શાંતિ ન રહે તો હિંદુસ્તાન હજી નથી સમજ્યું એમ મને લાગે. એવી અશાંતિ આયલેન્ડમાં થઈ શકે, અરબસ્તાનમાં થઈ શકે. ત્યાં સૌને તલવાર રાખવાનો હક છે, ને સૌ તે વાપરી જાય છે. તેમની વચ્ચે હું હોઉં ને સરકારે મને પકડ્યો હોય તો તેઓ સરકારને કહે કે લડીને લઈ જાઓ. પણ અહીં એવું નથી. અહીં શાંતિ ન રહે તો મારે હિમાલય જવું પડે, કારણ કે મારે માટે ખુનામરુદી ન થવા દેવાય. પણ આવી તાકાત હિંદુઓમાં નથી. મુસલમાનોમાં પણ નથી. મેં અલાહાબાદમાં મુસવમાન

ભાઈઓને કહેલું કે મેં આજે જે વાત મૂકી છે તે નવી નથી. બધાં શાસ્ત્રોમાં તે સૂચવાઈ છે. પણ આજ સુધી આપણે તેને બૂલી ગયા હતા. તમને લાગે કે આજે જ તક્તવારથી મુકાબલો કરી ધરલામનો ખચાવ કરી શકાએ તો તક્તવાર ખેંચી શકો છો. ધારો કે વાઈસરોયને ચૂપકાથી મારી શકાએ કે મરાવી શકાએ, પણ એથી ધરલામનો ખચાવ ન થાય. એથી માર્શલ લો થાય. તેનીયે દરકાર નહીં. પણ હિન્દુસ્તાન એથી દુઝાઈ જાય. આ માર્ગ અત્યારે જખરાનું નહીં પણ નખળાનું સસ્ત્ર છે. જે મુસલમાનોમાં તેવું જોર હોત તો તેઓ મને કહેત કે તું અમને તક્તવાર ખેંચતાં અટકાવવાનું કહેનારો કેણુ? કુરાને શરીફનું ફરમાન છે. હિન્દુઓમાં પણ મારું ન માનનારા પડ્યા છે. છતાં હિન્દુસ્તાનને આ ઘૂંટડો ઊતર્યો છે એ ધ્યાનમાં લેવું જોઈએ. જલિયાંવાલામાં મર્યા એ કંઈ શહીદ — વીર ન હતા. વીર હોત તો ડાયર ઉદ્ધતાઈથી આવ્યો ત્યારે કાં તો તક્તવાર ખેંચત કે લાકડી ઉગામત કે કાં તો સામી છાતીએ બલા રહીને મરત; નાસત નહીં. જેમ ઇમામ હજરત કરી ગયા હતા તેમ કરનારા હિન્દુસ્તાનમાં અત્યારે શીખ નથી, ગુરખા નથી, વાણિયા તો નથી જ, ને રજપૂતો તો કેવળ વાણિયા ખતી ગયા છે. એટલે જે હિન્દુસ્તાનમાં મારા પકડાવાથી અશાંતિ થાય તો હું કહું કે તમે હારી ગયા; કારણ તેવી તાકાત તમારામાં નથી. હું પકડાઈ તે દિવસે તો તમારાથી આજે નિશાળ ન છૂટતી હોય તો તે દિવસે છોડો, વડોલો વડોલાત છોડો, સિપાઈ સિપાઈગીરી છોડો ને લશ્કર હથિયાર છોડો. વળી હું ખેડૂત છું. ખેડૂતો તે દિવસે કહે કે અમે કર નથી આપવાના. આમ યશો તે જ દિવસે આપણો ઉદ્ધાર છે.

કદાચ અમને ત્રણેને એકસાથે ધસડે. પહેલા હુ બેને સાથે પકડે તે માટે બંદગી કરતો હતો. હવે ત્રણેને માટે કરું છું. આથી જ શૈક્ષણિક એકલા દિલ્હી જતા હતા ત્યારે મેં ના પાડેલી. કેમ કે મારી મુરાદ પકડાઈએ તો બંને સાથે પકડાઈએ એવી છે. સરકારને પાગલપણું આવ્યું હશે ત્યારે અમને ત્રણેને કે ત્રણમાં જે વધુ ગુનેગાર જણાશે તેને પકડશે.

સરકાર આપણને તક્તવારથી દુખાવી ન શકે. ‘તમારી સસ્તનત ગેરકાયદે હશે તો તમેને તગડીને કાઢી મૂકશું’ એ કહેવાનો મને હક હોવો જોઈએ. આજ સુધી મનમાં કંઈ એને ‘લેટરફોર્મ’ ઉપર કહેવાનું કંઈ, શાંતિનો અર્થ અશાંતિ, એમ કરવાની નીતિ હતી. એ હવે ગયું છે. આ બે ભાઈઓ ઉપર મને એટલી શ્રદ્ધા છે જ કે જે દિવસે એમને અશાંતિ કરવી હશે તે દિવસે અગાઉથી નોટિસ આપી દેશે કે આજથી એક પણ અંગ્રેજનો જન સલામત નથી. આ ત્રિગે તમે એ બંને ભાઈને પૂછજો. છુટા છુટા પૂછી જોજો. મને પૂછજો. ત્રણેના એક જ જવાબ નીકળે તો માનજો ને અમે પકડાઈએ ત્યારે

તમે બધા વોલન્ટિયર બની શાંતિ જળવવા નીકળી પડ્યો. નહીં તો માર્શલ લો થશે. માર્શલ લો થાય તેની હરકત નથી; પણ તે સરકારને ચાલુ જ રાખવો પડે એટલી લડત ટકાવવાનું આપણામાં જોર નથી તેની હરકત છે.

સ૦ — મહાત્માજી! આપ અંગ્રેજી નિશાળમાંથી છોકરાને ઉઠાવી લેવાનું કહો છો ત્યારે મ્યુનિસિપાલિટીની પ્રાથમિક શાળાઓ છોડવાનું શા માટે નથી કહેતા?

જ૦ — મ્યુનિસિપાલિટીઓ પણ સરકારની મદદ અને સંબંધ ફગાવી દઈને સ્વતંત્ર થઈ શકે છે. નડિયાદ મ્યુનિસિપાલિટી આવું પગલું ભરવાની તૈયારીમાં છે.

સ૦ — આપ નિશાળ વગેરે છોડવાનું કહો છો ત્યારે સરકારની ખીજ મદદ કે આગગાડીનો ઉપયોગ, પાણીના નળનો લાભ વગેરે છોડવાનું કેમ કહેતા નથી?

જ૦ — હું ‘પ્રેક્ટિકલ આઇડિયાલિસ્ટ’ (વ્યવહારકુશળ આદર્શવાદી) છું એટલે જે વાત બની શકે એવી છે તે જ પ્રજા પાસે મૂકું છું. છતાં કોઈ એનો ત્યાગ કરે તો એને હું ધન્યવાદ આપું. મારા અસહકારની સામે મિસિસ બેસન્ટે જ્યારે એવી સૂચના કરી કે સરકારે ગાંધી અને શૌકતઅલીની ટપાલ બંધ કરવી, એમને આગગાડીની ટિકિટ ન આપવી વગેરે, ત્યારે મારી આસપાસ જે લાઈઓ બેઠા હતા તેમને મેં કહેલું કે એવો પ્રસંગ આવે તો તે દિવસ મુંદર હશે. એથી ખિલાફત કે અસહકારનું કામ અટકશે નહીં.

સ૦ — મહાત્માજી! અમારે ત્યાં પ્રાથમિક કેળવણી ફરજિયાત છે તો નિશાળ છોડવાનું કેમ કહેવાય?

જ૦ — કેળવણી ફરજિયાત છે, કંઈ નિશાળ ફરજિયાત નથી.

સ૦ — અસહકારની બાબતમાં દેશી રાજ્યમાં શું કરવું?

જ૦ — દેશી રાજ્યોમાં રહેનારા તો ગુલામોના ગુલામ છે. હાલ તો સીધા ગુલામોની જ વાત કરો. છતાં ત્યાંથી કોઈ આપોઆપ શાળા કે કોલેજ છોડે તે વાત જુદી. પણ ત્યાં હિલચાલ કરવા હું ન જઈ. એમાં દેશી રાજ્યોની કંઈક રીયલિટી થાય. પણ વડોદરાના ગાયકવાડને જ એમ લાગે કે મારી મુસલમાન રૈયતના ધર્મનું રક્ષણ કરવા રાજપાટ છોડવું પણ બહેતર છે તો એ વાત જુદી.

મૌલાના મહમદઅલી — એ પ્રશ્ન તો ન્યૂટનની બિલાડી અને તેનાં બચ્ચાને ઓરડામાં દાખલ થવાનાં કાણુઓ જેવો છે. એટલે કે મોટી બિલાડીનો રસ્તો થયો કે આપોઆપ બચ્ચું દાખલ થઈ જ જવાનું. બ્રિટિશ હિંદનો નિકાલ થયો કે તરત જ દેશી રાજ્યોનો પણ થયો જ સમજવો.

સં — સરકાર રાષ્ટ્રીય શાળાઓ બંધ કરાવે તો શું?

જા — આ સરકાર શાળા સરકાર છે, એટલે એવું પગલું ન લે, અને જો હરે તો તેથી કંઈ રાષ્ટ્રીય કેળવણી અટકશે નહીં. બિલકુલ જે વિદ્યાર્થીઓ અને શિક્ષકો આજે શાળા કે કોલેજ નથી હોતા તેઓ તે દિવસે છોડીને ખેસશે અને શિક્ષકો વિદ્યાર્થીને ઘેર ઘેર જઈને ભણાવતા થઈ જશે. એનો અટકાવ કોઈ પણ સરકાર ન કરી શકે. કરે તો એનો અર્થ એમ થાય કે હિંદુએ ગીતા ન વાંચવી, કારણ કે તેમાં યુદ્ધની વાત છે, અને મુસલમાનોએ કુરાન ન વાંચવું. એવું પગલું સરકાર ભરી શકે જ નહીં.

સંયુક્ત પ્રાંતમાં મુસાફરી. આ મુસાફરી તો ગાંડાની માફક કરી છે, એમ નીચેની રાજનીતી કોત્રાથી જણાશે : ૮ —

૮-૧૦-૨૦ થી રોહતક. ૯-૧૦-૧૧ — મુરદાબાદ. ૧૧ — રાત્રે
૧૭-૧૦-૨૦ ચંદીગઢ. ૧૨ — અલીગઢ. ૧૩ — હાથરસ, એટા,
કાસગંજ. ૧૪ — કાનપુર. ૧૫ — લખનૌ. ૧૬ —

શાહજહાનપુર. ૧૭ — બરેલી.

રોહતકમાં મોલવી લાકાઉલ્લા અને સફી ઇકબાલને રાજકોષી બાપણો કરવા માટે પકડવામાં આવ્યા હતા. એમાંના પહેલા ભાઈને કલકત્તામાં ગાંધીજી મળ્યા હતા. તેમની સાથે વાતો કરતાં ગાંધીજીએ મળકમાં કહેલું કે, 'તમે કાંઈ કામ કરી બતાવો તો હું રોહતક આવું.' તેમણે કહેલું કે 'હું જેલમાં જઈ તો આવો કે નહીં?' અને ગાંધીજીએ વચન આપેલું કે 'તો હું જરૂર આવીશ.' મોલવી લાકાઉલ્લાએ તો વચન પાળ્યું એટલે ગાંધીજીને પણ વચન પાળવાની ફરજ પડી. રોહતક દિલ્હીથી પિસ્તાળાસ માર્ગ ઉપર નાનકડો કસબો છે, અને ઝાઝી વસ્તી જાત લોકોની છે. લોકો બહુ સાદા, ભોળા દિલના અને સાચાગોલા છે. મોલવી લાકાઉલ્લાના ઉપરનું તહોમતપત્ર ગાંધીજીને રોહતકમાં સુભાએ મળી ગયું. તહોમત એ હતું કે મોલવી સાહેબે એક ભાષણમાં અંગ્રેજોને 'હરામખાદા', 'બેઈમાન' અને 'ધોકાખોર' કહ્યા. મોલવી સાહેબે મહામદીના ઉપર ગોળી ચલાવવામાં આવી છે એમ કહ્યું હતું, અને સહનત મિટ્ટીમાં મળનારી છે એમ કહ્યું હતું ગાંધીજીએ ભાષણમાં સ્પષ્ટ જણાવ્યું કે 'હરામખાદા' એ ગાળ છે. એ ગાળ પોતાના મોંમાંથી કદી ન નીકળે, પણ જરૂર તેઓ સરકારને 'બેઈમાન' અને 'ધોકાખોર' એટલે દગાખોર કહે, અને તે કહેવા માટે સરકાર પકડતી હોય તો તેમને જરૂર પકડે. મહામદીના ઉપર ગોળી ચાલી હતી એમ કહેવામાં મોલવી સાહેબનું અચાનક હતું એમ ગાંધીજીએ કહ્યું, અને સાથે સાથે જણાવ્યું કે, "જે સહનતે બેઈમાની કરી

છે, જે સસ્તનત ત્રીસ દરોડ પ્રગ્ન તરફ જલિમ ખની છે, જે સસ્તનત ત્રીસ દરોડ પ્રગ્નને હગી રહી છે તે સસ્તનત, આ દુનિયામાં કોઈ ખુદ હોય તો જરૂર માટીમાં મળવી જ જોઈએ. ” મહમદઅલીએ મહામદીના વિષેના મોલવી સાહેબના વચન માટે કહ્યું કે, ‘ખુદ એક અંગ્રેજ પ્રોફેસરે આક્સફર્ડમાં જાહેર કયું હતું કે મહામદીના ઉપર હવાઈ જહાજો બેઠ્યાં હતાં. એટલે મોલવી લોકાઉસ્તાનાં વચનમાં કાંઈક વિગતની જ ખામી હોઈ શકે, આ બંને મોલવી-ઓએ વફાલો મારફત કાંઈ બચાવ રજૂ કર્યો નથી.

રોહતક છોડીને બીજે દિવસે મુરાદાબાદ ગયા. ત્યાં સંયુક્તપ્રાંતની રાજકીય પરિષદ બહુ ભારે ધર્મ.

મુસલમાન ભાઈઓ ખિલાફતનો પ્રશ્ન બિંધો ત્યારથી રાજદ્વારી બાબતોમાં લાગ લેના થયા છે; તોપણ આવા જલસામાં ઝાઝા મુસલમાનો જણાતા નથી. આ પરિષદમાં તો મુસલમાનો અને હિંદુઓ એકબીજાની સાથે જોડાજોડ બેઠેલા જ્યાં ત્યાં નગરે પડતા હતા. વ્યાગત સભાના અધ્યક્ષ પણ મુસલમાન જ હતા. આ પરિષદના અધ્યક્ષ કાશીના સુપ્રસિદ્ધ વિદ્વાન બાબુ ભગવાનદાસ હતા. તેમનું ભાષણ હિંદીમાં આપવામાં આવ્યું હતું. ભાષણ ગૌરવયુક્ત વાણીમાં લખાયેલા વિચારો અને વિદ્વત્તાથી ભરપૂર હતું. એનો સાગમાન જ બાબુ ભગવાનદાસના શબ્દોમાં આપી શકાય એમ છે.

બાબુ ભગવાનદાસે બ્રિટિશ રાજ્યનાં બે મૂળ દુ:ખ બતાવ્યાં (૧) મનનું — એટલે તિરસ્કાર અને અપમાનનું દુ:ખ, (૨) તનનું — એટલે રાજગાર ક્રમે ખાવા પીવા પહેરવાના નાશનું દુ:ખ. બ્રિટિશ રાજ્યથી કેટલાંક સુખો પણ મેળ્યાં છે. — શાંતિનાં, પોસ્ટ, પોલીસ, રેલવે, વીજળી, ગેસની બત્તી વગેરેનાં; પણ તે સુખો એવાં સુખ છે કે જે ભાંગ, ગાંજ, શરાબ અને અફીણથી ઉત્પન્ન થાય છે, જેનાથી અંતરમાં પ્રાણ ફીણ થતો જાય છે, ત્યારે બહારથી દેખીતી સ્ફૂર્તિ દેખાય છે, જેથી સ્વાધીનતા પ્રત્યેક રીતે ઝોડી થતી જાય છે, પરવશતા વધતી જાય છે; અને જેમ પરાધીનતા વધતી જાય છે તેમ આપણો તિરસ્કાર વધતો જાય છે, અને ભાંગ, શરાબ, અફીણ પાઈને આપણી બધી દોહલત બરબાદ કરવામાં આવે છે.

દોષ રાજનીતિના ધોરણનો છે. સરકારનો સિદ્ધાન્ત એ નથી કે હિંદીઓ સુખ મેળવે; સિદ્ધાન્ત એ છે કે રાજ્યની ઇંજન તરફ. એ રાજ્યની નૈયત એ નથી કે હિંદીઓ અને અંગ્રેજોની વચ્ચે બરાબરી, ભાઈચારા અને મનુષ્યવત્ત્વનું વર્તન રહે; બલકે એ છે કે હિંદીઓ હમેશાં શાસિત રહે — દુશ્મની ગીચ અને હળ ખેંચનારા બનદ રહે.

ઉત્તમ, મધ્યમ અને અધમ, રાજા

જાણુ ભગવાનદાસે રાજ્યપ્રાપ્તિનો સબધ બહુ સરળ રીતે બતાવ્યો

આ દેશના પુરાતન સિદ્ધાન્તો પ્રમાણે તો રાજા ક્ષત્રિયવૃત્તિનો હોવો જોઈએ પ્રજાની રક્ષા કરીને તેની પાસે કર લઈ રાજ્યનો વહીવટ ચલાવે તે જ રાજા ઉત્તમ કહેવાય જે રાજા વેપાર કરીને પોતાની આમદાની વધારે તે વૈશ્યવૃત્તિ ગામ મધ્યમ કહેવાય, કારણ પ્રજાનો વેપારરાજ્યગાર તેથી નષ્ટ થાય છે પણ જે નીચ રાજ્યગાર કરે અને રાવે — જેવા કે આમદારી અને અફીણનો પ્રચાર અને વેચાણ — તે ગામ અધમ છે આ નવા રાજ્યમા શરામ અને અફીણનો રાજ્યગાર ચલાવવામા આવે છે રૂબરૂબની જે રીત નવા રાજ્યે આપણા દેશમા દાખલ કરી છે તેથી નવું ધન પેદા કરનારો ઉપાય આપણે નથી શીખતા કેવળ એમના મોમાથી રોગી અને ગજરામાથી પૈસા લઈને ખીજના મોમા અને ખીસામા મૂંઝાની ચતુરાઈ શીખનામા આવે છે એ જ આ રાજનો દોષ છે આ દેશમા લોકોને લુચ્છાઈના ધધા શીખના અને કરવા પડે છે, કારણ અસનના બધા રાજ્યગારો તો વિલાયતી રાજ્યગારે ચૂરી નાખ્યા, અને અલીની નીતિનું વાતાવરણ દૂષિત કર્યું

દૂકામાં અત્યાર મુઢીની આ દુખો મટાડનાની પ્રણાલિમનું વર્ણન કરીને જાણુ ભગવાનદાસે તે પ્રણાલિકામાથી મળેલા મુધારાઓનું માયાવી સ્વરૂપ બતાવી આપ્યું પગલમ અને ખિનાફત એ લખ કર અપમાનો છે એમ થોડા જ વાક્યોમા મ્હી દીધું, અને તેને માટે જે જલદ ઉપાય લેવામા આવ્યો છે તેની ચર્ચામા ઊતર્યા

અસહકાર 'રાજ્યમાન્ય (constitutional) નથી એ ભ્રમને ભગવાનદાસજીએ પહેલો ફોડ્યો તેમણે જણાવ્યું કે, આ રાજ્યમા ફલાણું 'રાજ્યમાન્ય અને ફનાણું 'રાજ્યમાન્ય નહીં' એમ ઠરાવવું મુરકેલ છે અમૃતસરમા કોંગ્રેસ ભરવાતી એક વાર મનાઈ થઈ ચૂકી હતી, પછી પગવાનગી મળી જે મનાઈ હોત તો કોંગ્રેસ 'કોન્સ્ટિટ્યુશનલ' ન હતી, પરવાનગી મળી એટલે તે 'કોન્સ્ટિટ્યુશનલ' થઈ ૧૮૧૭ની મિસિસ બેસન્ટની નજરબંધીનો વિરોધ કરના કલકત્તામા મનાઈ જતા સભા ભરી એટલે લોડ્જે રોના ડરેએ મનાઈ ઉઠાની લીધી અને સભા 'કોન્સ્ટિટ્યુશનલ' થઈ ગઈ 'કોન્સ્ટિટ્યુશનલ' અને 'અનકોન્સ્ટિટ્યુશનલ' ઠરાવવું એ તો અંગ્રેજ અમલદારોની હાથચાલાકીના ખેન છે રોને એન્ટ, સિડિશિયસ મીટિન્સ એક્ટ, ડિફેન્સ એક્ટ ઇન્ડિયા એક્ટ, ગ્રેસ એક્ટ, ગવર્નર જનરલના ઓર્ડિનન્સ, માર્શલ લો, આ બધી

વાતો જે 'કોન્સ્ટિટ્યુશનલ' હોય તો પ્રજાના પ્રાણ લેવા એ પણ 'કોન્સ્ટિટ્યુશનલ' છે

આપણો ધર્મ શું કહે છે

પશ્ચિમના વિવાયતી કાનૂનો ગમે તેમ કહે, પણ આ દેશના હજારો વર્ષના પુરાણા ધર્મના કાનૂન જે આદિરાજ મનુના નામથી પ્રસિદ્ધ છે તે, તથા તેમની પછી લખાયેલી શુદ્ધ અને વ્યાસાદિ ઋષિઓની નીતિ તો સ્પષ્ટ કહે છે કે જે રાજા અને રાજાના નોકરો અધર્મ કરે, અન્યાય કરે અને સાચો પત્થ છોડીને ત્રિપત્થે ચાલે અને પ્રજાને પીડે તો પ્રજાની તરફથી તેનો નિમ્રદ્ધ થવો જોઈએ, દંડ થવો જોઈએ પુરાણા કાગમાં તો રાજાને પ્રતિજ્ઞા લેવી પડતી હતી, અને રાજાને ચેતવણી આપવામાં આવતી હતી કે તેણે કો લઈને પ્રજાના પગારદાર નોકર તરીકે અને ગુલામ તરીકે રહેવું, અને પોતાનો આરામ છોડી, પ્રજાના આરામને સાધવો, એટલું જ નહીં પણ જે પોતાની આપણીથી તે પ્રજાને દુઃખ દેશે તો જે દડથી પ્રજામાંના દુષ્ટ જૈનનું દમન કરવાનું હસાનું છે તે જ દડથી રાજાનું દમન થશે

આ સિદ્ધાન્તોના પ્રતિપાદન માટે ભગવાનદાસજીએ ટાંકેલા અવતરણો જેમના તેમ અહીં આપી દઉં છું :

યયા હિ ગમિણી હિત્વા સ્વ પ્રિય મનસાઞ્જુગમ ।

ગર્ભસ્ય હિતમાષત્તે તયા રાજાપ્યસસયમ્ ॥

વર્તિતવ્ય કુરુશ્રેષ્ઠ સદા ધર્માનુવર્તિના ।

સ્વ પ્રિય તુ પરિત્યજ્ય યદ્યલ્લોકહિત મર્વેત્ ॥^૧

(મ ભા શા અ ૫૫)

પ્રજા સૂદ્વિજતે યસ્માદ્યત્કર્મ પરિનિન્દતિ ।

ત્યજ્યત ધનિકૈર્યસ્તુ ગુણિભિ સ નૃપતપમ ॥

નરથેઋષિગોરથ્ય વાગિજ્ય ચાપ્યનુષ્ઠિત ।

સસય ભમતે વિચિત્તેન રાજા વિગહ્યતે ॥

અધર્મસીલો નૃપતિયયા સ ભીષયેઞ્જન ।

૧ જેવી રીતે ગર્ભવતી સ્ત્રી પોતાને મનગમતી વસ્તુઓનો ત્યાગ કરીને કેવળ ગર્ભનું જ હિત ધાય તેમ કરે છે, તેવી જ રીતે હે કુરુક્ષેત્ર (યુધિષ્ઠિર), નિરતર ધર્મ અનુસાર વર્તન કરનાર રાજાએ પણ પોતાને ગમતી વસ્તુઓ જતી કરીને લોકોનું હિત ધાય તેવું જ વર્તન કરવું જોઈએ

યદૂનામંકમતયં હિ નૃપતેવંલવત્તરમ્ ।
 યદૃસૂત્રકૃતો રઙ્ગઃ સિંહાઘાતકર્ણશમઃ ।^૨
 એ રાજા અદિસાધી પણ ન સમજે તો
 નવીનવરશુલાદેલોક ઉદ્વિજતે યતઃ ।
 ગુણનોતિવલદ્વેષો કુલમૂતોઽપ્યપામિતઃ ॥
 નૂપો યદિ ભવેત્તં તુ ત્વજેદ્રાઘ્નિનાશકમ્ ।
 તત્પદે તસ્ય કુલજ ગુણયુક્ત પુરોહિતઃ ॥
 પ્રકૃત્યનુમાતિ કૃત્વા સ્થાપયેદ્રાઘ્યગુપ્તયે ।^૩
 ('શુક્રીની' અ. ૨૭૪-૨૭૫)

અંતિમ દંડ મનુ લગવાન આ પ્રમાણે જણાવે છે :
 કામાત્મા વિપમઃ દુદ્ધો દળ્ડનંવ નિહન્યતે ।
 દળ્ડો હિ સુમહત્તેજો દુર્ધરધાકૃતાત્મજિઃ ।
 ધર્માદિવલિત હન્તિ નૃપમેવ સવાધવમ્ ।
 વેનો વિનવ્ડોઽપિતપાત્રદ્રુપધૈવ પાત્યિવઃ ।
 સુદા પંજવનધૈવ મુમુક્ષો નિમિરેવ ચ ॥^૪

આ પ્રમાણે આપણા દેશના પુરાતન 'કોન્સ્ટિટ્યુશન' અનુસાર રાજાની નીતિ અનીતિની તપાસ થઈ શકતી હતી, અને રાજાની કસર સાબિત થયે

૨. જેનાથી પ્રભુ બહુ દુઃખ પામે છે, જેના કામને ચારે કાર વખોડવામાં આવે છે અને ગુણવાન તથા પૈસાદાર લોકો જેનો સંગ કરતા નથી તે રાજા અધમ જાણવો. જેની, ગોપાલન, અને વેપાર કરનાર માણસ એ ધધાઓ કરતાં સંસાયમાં કે બેખમમાં પડે તો તેથી રાજા જ વગેરે વાચ્ય છે.

અધમશીલ રાજાને લોકોએ ધાક બતાવવો જોઈએ. અનેક લોકોનો સંગ કે એકમત રાજાના બગ કરતાં વધુ બગવાન છે. જેમ કે, અનેક તાંતણાના બનેડા દોરડા વડે સિંહ વગેરે જેવા બગવાન પ્રાણીઓને પણ બાંધી ખેંચી શકાય છે.

૩. નવા કરવેરાને પરિણામે પ્રભુ ઉદ્વેગ પામે છે; તેથી તેમ કરનાર રાજા રાજકુળમાં જન્મેલા હોય તોપણ તે ગુણ અને નીતિનો દ્વેષ કરનારો અને અધાર્મિક હોય તો તે રાષ્ટ્રનો વિનાશ કરનારો છે એમ સમજી તેનો ત્યાગ કરવો જોઈએ. અને તેની જગ્યાએ તેના કુળમાં જન્મેલા કોઈ ગુણવાન પુરુષને રાજ્યનું રક્ષણ થાય તે માટે પ્રભુની અનુમતિ લઈને પુરોહિતે ગાદી પર બેસાડવો જોઈએ.

૪. વિષયવૃત્ત, ક્રોધી અને ક્ષુદ્ર વૃત્તિવાળો રાજા દંડ વડે જ અમાત્ય વગેરે દ્વારા હણાય છે. દંડ મઠા તેજસ્વી હોય છે; તે નીચ વૃત્તિવાળા કે અસરકારી રાજા વડે મુરકેલીથી ધારણ કરાય છે. દંડ રાજધર્મથી ચલિત થયેલા રાજાનો તેના બાંધવો સહિત નાશ કરે છે.

વેન અને નદુષ, તેમ જ પિજવનનો પુત્ર સુદા તથા સુમુખી નિમિ — એ બધા રાજાઓ તેમના અવિનય કે ઉદામપણાને કારણે વિનાશ પામ્યા.

કસૂરના પ્રમાણમાં સગ પણ થતી હતી. માત્ર આ પ્રમાણે તપાસ કરવાનો અને સગ કરવાનો ખરા સાધુ પુરુષોને અપ્પયાર હતો.

પણ સરકારે તો ‘કોન્સ્ટિટ્યુશનલ’ના ચાહે તે અર્થી ક્યાં છે. આપણા વિધાયતી ભાઈઓએ દેશનું અંધારણ એવું ક્યું છે કે જેથી રાજ્ય માત્ર પૂતળું બની રહી છે. અહીં કામ રાજ્યના પ્રતિનિધિ કરે છે; અને જેવા જેવું એ છે કે મુખ્ય પ્રધાન ખુદ તો ‘અનકોન્સ્ટિટ્યુશનલ’ વસ્તુ છે, કારણ તેનું નામ વિધાયતી કાનૂનમાં નથી. તે પણ જ્યાં સુધી લોકમતનો ટેકો હોય છે, ત્યાં સુધી જ પોતાના પદ પર કાયમ રહી શકે છે.

આ દેશમાં કોન્સ્ટિટ્યુશન અંગ્રેજોએ એવું ક્યું છે કે નથી તેમાં રાજ્ય કે નથી પ્રજા. કુલ અપ્પયાર માત્ર નોકરોના હાથમાં રહેલો છે; અને તે નોકરોને પસંદ કરવાનો કે કાઢી મૂકવાનો એકે અધિકાર પ્રજાની પાસે નથી.

આ પ્રમાણે ‘અસહકાર’ની રાજ્યમાન્યતા નહીં તો ધર્મમાન્યતા સમજાવી બાણુ ભગવાનદાસે અસહકાર વિષેના નરમ ગરમ દળના વિચારોનું વિવેચન ક્યું અને પોતાનો મત બતાવ્યો. ભગવાનદાસજી કોંગ્રેસના દરાવની બંધી ત્રિગતોને સ્વીકારતા નથી. ધારાસભામાં સારા સારા માણસો ન જવાથી નહારા માણસો જશે અને ધારાસભાનું કામ કીક નહીં ચાલે, શાળા, પાઠશાળાઓ પણ યોગ્ય વ્યવસ્થા વિના ચાલી નથી શકવાની, એમ તેમને લાગે છે. અત્યાર સુધીના કામનું કંઈ ફળ નથી આવ્યું તો એક વર્ષની અંદર આપણે શું કરીશું? મહાત્મા ગાંધી, પંડિત મોતીલાલ નેહરુ અને શ્રી વિઠ્ઠલભાઈ પટેલ સાહેબે જે કાર્યક્રમ ઘડ્યો છે તે નહીંતા કરતાં તો કાંઈક સારું છે; પણ કાંઈ ‘ઓરગેનિઝેશન’ (સંગઠન) નથી, આપણા કાબૂતા રાજગાર આપણા હાથમાં નથી કે વફીલો પોતાની વફીલાત વગેરે છોડીને ઉપાડી શકે. હા, ઈસ્ટની મદદ જિતરી પડે તો કાંઈક થાય; પણ ઈશ્વરની મદદ ન મળે અને એક વર્ષમાં કાંઈ ન થાય તો ભારે મોટી મૂર્ખાઈ થશે અને પહેલાં કરતાં વધારે ભારે પરતંત્રતા જન્મશે.

વળી દેશમાં ક્રોધ, આવેશ, ધત્યાદિનો પાર નથી, દ્રોહ ઉત્પન્ન કરનારી વસ્તુઓનો પાર નથી, ત્યારે શાંતિથી અને કાર્ય કરનારા યોગ્ય માણસો વિના અસહકાર જેવું સસ્ત્ર શી રીતે ચલાવશે?

ત્યારે ઉપાય શો છે? ઉપાય માત્ર આપણા પુરાણા મન્યોમાંથી મળતો ‘વિદ્યા અને તપસ્યા’નો છે એમ બાણુ ભગવાનદાસજીએ ઉપસંહાર કરતાં જણાવ્યું. જે મહાત્મા ગાંધીની વિદ્યા અને તપસ્યાને વશ થઈ ઇચ્છાનું મંત્રીમંડળ સુધ્ધાં ધરધરી રદ્યું છે, તેવા ધણા ગાંધી થાય — તેવી વિદ્યા અને તપસ્યાવાળા ધણા ગાંધીઓ થાય — તો જ ઉદ્ધાર છે. આવી વિદ્યા

અને તપસ્યાની સંપત્તિ પ્રાપ્ત કરેલું દેવસેવક મંડળ તૈયાર કરે, જેઓ પોતાનો બધો વખત દેશને આર્થિક કરીને કુરખાનીને માટે તૈયાર રહે. આપણે અજ્ઞાન અને ઇલાહીમના જેવી કુરખાનીઓ કર્યા સિવાય બીજાને ઉપાય શોધ નથી.

જાણુ ભગવાનદામના ભાગ્યવુના ઉપર આપેલા સાર ઉપરથી જાણી શકે તેઓ તૈયારીની ઉપર ખૂબ ભાર મૂકે છે, અને તે વાત બરાબર છે. પણ આપણે તૈયાર નથી એનો અર્થ તૈયાર ની ચર્ચ શકીએ એમ નથી, અને તૈયાર ચર્ચ વીધીએ ત્યાં સુધી રાદ જોઈને બેઠીએ તો યોગ્ય મુદ્દત જોઈ બેઠીએ. વિદ્યા, તપસ્યા અને કુરખાનીનો ઉપદેશ તો સૌએ મંધરવા જેવો જ છે.

ઠરાવો

આ મુદ્દે ભાગ્ય પત્રી બીજા દિવસે પરિષદમાં પ્રથમ ઠરાવ લાવવામાં આવ્યો, તે કોંગ્રેસના ભેષમાં યોગ્ય ફેરફાર કરવાની કોંગ્રેસને ભલામણ કરવા બાબતનો હતો. ભાઈ મુદરલાલ, જવાહરલાલ નેહરુ, વગેરે એ ઠરાવના મમર્થનમાં બોલ્યા આ ઠરાવ મિત્રે બોલતાં એક ગૃહસ્થે એક રમૂજ દાખવે આવ્યો: “એક બાઈ અઘલતમાં ગઈ. તેને ન્યાયાધીશે પૂછ્યું, ‘તારી ઉંમર કેટલી છે?’ તેણે કહ્યું, ‘પચીસ’ ન્યાયાધીશે પૂછ્યું, ‘પાંચ વર્ષ ઉપર તું અડી’ આવી હતી ત્યારે પણ તે’ પચીસ વર્ષની ઉંમર કહી હતી અને આજે પણ તું પચીસ વર્ષની છે?’ બાઈએ કહ્યું, ‘હા, હું તો છુ તેની તે જ છું.’ પેલી બાઈની જેમ આપણી કોંગ્રેસને છે તેની તે જ નથી રહેવું.”

આ ઠરાવ પસાર થયા પછી અસહકારનો કોંગ્રેસે પસાર કરેલો ઠરાવ પરિષદ સીકારે છે તથા તેનો અમલ કરવાને પગલાં લેવાની પ્રાન્તિક સમિતિને ભલામણ કરે છે એવો ઠરાવ રજૂ થયો એ રજૂ થયા પછી એક ભાઈ તરફથી તેના ઉપર સુધારો રજૂ થયો કે ‘પરિષદ અસહકારના સિદ્ધાન્તને સીકારે છે, પણ શાળાત્યાગ, અદાલતત્યાગ, અને ધારાસભાત્યાગનાં પગલાં યોગ્ય નથી માટે નાગપુર કોંગ્રેસને ભલામણ કરે છે કે ‘કોઈ બીજા’ યોગ્ય પગલાં આદરે.’ આ ગૃહસ્થે રજૂ કરેલી ફાઈલોમાં એક આ હતી તેમનું ભાષણ એક જ પ્રશ્નમાં મૂકી દઈ શકાય: ‘અત્યાર સુધીમાં શું કામ થયું? કેટલી શાળાઓ ખાલી થઈ? કેટલા વકીલોએ વકીલાત છોડી?’—‘કેટલા જાણુ ધારાસભામાં જતા અટક્યા?’ એ પ્રશ્ન તો સુભાગ્યે ન પુછાયો.

અહીં પરિષદનું કામ બંધ થયું. બીજા દિવસે એ જ ઠરાવ ઉપર બોનનારા સ્વામી અદાનંદજી, અલીભાઈજી, માનનીય પંડિત માલવીજી,

પ્રંડિત મોતીલાલજી, ગાંધીજી, ધર્માદિનાં નામે અગાઉથી જાહેર થયા હતા એટલે સભામાં એકે જગ્યા ખાલી રહી ન હતી.

પંડિત મોતીલાલજી

પંડિતજીએ પેલા પ્રશ્નોનો જે એક જ જવાબ હોઈ શકે તે આપ્યો : 'Circumspect' યાને 'તમારી આસપાસ આંખ ઉઘાડીને જુઓ. અત્યાર સુધીના ટૂંકા વખતમાં કેટલું કામ ચલ્યું છે તે સંલગ્નચું. 'ક્રમશઃ' શબ્દ જે પોતાને લીધે જ ગાંધીજીએ દરાવમાં દાખલ કર્યો હતો તેનો અર્થ સમજાવ્યો, અને પોતાનો જ દાખલો આપી ખીજ વકીલોને તેમનો ધધો ઊડવાની વિનવણી કરી. તેમણે સ્પષ્ટ ક્યું કે 'ક્રમશઃ' શબ્દનો કદી એવો અર્થ નથી થતો કે માણસ ધીમે ધીમે પોતાની કમાણી ઓછી કરતો જાય અને આખરે ધણે વર્ષે ઘોળા વાળ થવાનો વખત આવે ત્યારે છોડે. એ શબ્દ તો જેઓ અગાઉથી પોતાના વચનવાયદાથી અંધાર્ષિ ગયા છે તે વચનવાયદા જેમ અને તેમ જલદી પૂરા કરી નાખી શકે તેટલા પૂરતા રક્ષણ માટે રાખવામાં આવ્યો હતો.

માલવીજી

માલવીજીનું ભાષણ તેમનાં ગયા એ મહિનાનાં જમાં ભાષણોથી વિશ્વક્ષણ હતું. પોતાની સ્થિતિનું સમર્થન કરવા માટે આ સમયે પંડિતજીએ વાપરેલી દલીલો પંડિતજીના મોંમાં શાભે એવી ન હતી એમ દુઃખ સાથે કહેવું પડે છે.

તેમણે ક્યું, "સરકારની સાથે સંબંધ છોડો તેની સાથે મને તકરાર નથી, બાળકો શાળામાંથી હાજરી લો તેની સાથે મને તકરાર નથી, વકીલાત છોડો તેની સાથે મને તકરાર નથી, પણ જ્યારે કોંગ્રેસ કોન્ફરન્સ દ્વારા તમે લોકોને તેમ કરવાની ભલામણ કરો છો ત્યારે મને લાગે છે કે તમે દેશનું નુકસાન કરો છો."

દેશમાં અપાતી કેળવણી ખરાબ નથી, તેમાં ધર્મનું તત્ત્વ નથી, માટે નવી વિદ્યાપીઠ સ્થાપવી જોઈએ એવી જગજગત દલીલથી કરોડ રૂપિયા દેશમાંથી એકઠા કરી હિન્દુ વિશ્વવિદ્યાલય જામું કરનાર પંડિતજીના મોંમાંથી, આ પછી જે દલીલ નીકળી તે આશ્ચર્ય ઉપજાવે એવી હતી. તેમણે પૂછ્યું, "હમણાં શિક્ષણ મળે છે તે ગુલામ બનાવે છે માટે તે તજવું જોઈએ એમ તમે કહેો છો, તો હું પૂછું છું કે તમારામાંના મોટેરાઓએ ક્યું શિક્ષણ લીધું હતું? તમારા ગાંધી, શ્રદ્ધાનંદજી, મહમદઅલી, મોતીલાલજી, શું શીખ્યા હતા? એ જ તાલીમ મેળવીને તેઓ દેશાભિમાન શીખ્યા, દેશપ્રેમી થયા."

“અંગ્રેજોએ તાલીમ ન આપી હોત તો ગાંધીજી, અદ્વાનંદજી જેવા સંન્યાસીઓ શા રીતે રાજકાન્તમાં ભાગ લેવા નીકળી પડત ?

“હાલની કેમરણીમાં ખામી છે, પણ તે ખામી સુધારો, વિદ્યાવયોમાં ધર્મનું અને સ્વદેશભક્તિનું શિક્ષણ આપો; તેનું શિક્ષણ સરકાર ન આપવા દે તો તે શાળાઓ — વિદ્યાલયો બંધ કરો.” તેમજે હાલની પદ્ધતિને ચોક્કસ રેલગાડીની ઉપમા આપી : “આ રેલગાડી ચાલી ગઈ છે. ખામી માત્ર એટલી જ છે કે સ્ટેશન ઉપર પાણી નથી મળતું. તો સ્ટેશને સ્ટેશને પાણી રખાવો, પણ તેમ ન કરતાં, રેલવે ગાડી જ બંધ કરો, પુરાણાં બગદારાં-ઓથી કામ લેવાનો વિચાર કરો, એમ કહેવામાં શું ઝડાપણું ?

“આ તાલીમમાં રોગ શો છે ? કોયે રોગ નથી. તેમાંથી ગોખલે, રાનડે, દાદાબાઈ પેદા થયા, તે તાલીમ લઈને જ આપણે અંગ્રેજોથી નાગજ થયા છીએ શાળાઓ આપણી, તેમાં શીખવનારા આપણા જ લોકો, અને તેને ચલાવવાને આપણા જ પૈસા — શા માટે તેનો ઇનકાર કરીએ ? સરકાર અને આપણો સબંધ વાંધો અને ગંભીરનો છે પૈસો આપણો છે, સરકાર ન આપે તો આપણે લડીને લઈએ છીએ સરકારની મદદ લેવાની બે રીત છે. એક ગુલામની રીત, અને બીજી માનિકની રીત આપણે માલિકની રીતે મદદ લેવા માગીએ છીએ.”

ધારાસભામાં જવા રિપે બોલતાં તેમજે કહ્યું : “જે લોકો સ્વરાજ્ય મેળવવાના કસમ ખાઈને જવાના છે તેમને પણ તમે રોકશો ? ધારાસભામાં જઈને દરોજ કરીએ કે લોડ એમ્સફર્ડ અમને નથી જોઈતા, અને છતાં લોડ એમ્સફર્ડ ન જાય તો ધારાસભામાંથી લોડે જઈએ તેમાં વધારે ગૌરવ કે ધારાસભામાં પહેલેથી જ ન જવામાં વધારે ગૌરવ ? અને છેવટે ચૂંટાયા છતાં પણ તમે જવાને બંધાયેલા નથી તમારી જગ્યા તમે ખાલી રાખી શકો છો નહીં જાઓ તો કેટલાક જામીનદારો જેમજે ઝેરી તાલીમ નથી લીધી તેઓ જવાના, અને તેઓ ત્યાં જઈને શું ઘોળજે ? મેદાનમાં પડીને લડવાને બદલે મેદાનમાંથી ખસી શું જાઓ છો ?”

આ દલીલો આટલા વિસ્તારપૂર્વક આપી છે તેનું કારણ એ છે કે આમાની ઘણી દલીલો સામાન્ય છે, ને તરત જ લોડી શકે એવી છે. ‘નવજીવન’ના પાનામાં તો તેમાંની ઘણીખરી નિરસ્ત થયેલી છે, અને પડિતજી જેવા પુરુષો તો તે ન જ કરે એમ માનેયુ તે હવે ખોટું પડ્યું છે. પડિતજીએ અતે નબળામાં નમળા હથિયારોનો ઉપયોગ કર્યો છે તેથી દુઃખ થાય છે

૨૭૬ આ ઠેળવણીની મદદમાયા આપણને ભોળવી રહી છે

મદમદઅલી

આ પછી મદમદઅલી જણાવે. તેમને ઉપરની દલીલો ઉઘાડવામાં થી મુશ્કેલી હતી? તેમણે જણાવ્યું, “આટલે આટલે વર્ષે મોતીલાલજી જેવા ગણ્યાગાંધ્યાને દાંત ફૂટ્યા છે, અને આંખે બાંધેલી અધારી ફૂટી છે, તે દેશનાં નરીય કે કમનરીય? આજે હજારો મોતીલાલજી હોત તેને બદલે એક મોતીલાલજી છે તે દાલની તાલીમને નહીં તો શેને ખુશારક? મદાદુઃખની વાત એ છે કે એ તાલીમની મદદમાયા આપણને ભોળવી રહી છે; એ ઝેરને આપણે અમૃત સમજી રહ્યા છીએ.

“પંડિતજી અભ્યાસમાં ફેરફાર કરવાની વાત કરે છે! અભ્યાસમાં શા ફેરફાર કરીશું? જ્યાં સુધી પહેલો પાઠ ગુલામીનો છે ત્યાં સુધી ખીજા હજારો આઝાદીના પાઠથી શું વળવાનું છે? એ ‘પ્રથા’માં ઝેર ભરેલું છે, અને એ પ્રથાની સામે આપણો બળવો છે.”

ગાંધીજી

ગાંધીજીને પંડિતજીના બાપજીથી દુઃખ થયું હતું એમ સ્પષ્ટ જણાતું હતું. તેમણે તેમની દલીલોમાંની એકને સ્પર્શ ન કરતાં એટલું જ જણાવ્યું કે, “જે સસ્તનતની અને જેની તાલીમની એવી અસર થઈ રહી છે કે તેની નીચે રહેલા આખા દેશનું બહુ કરવાનો મંત્ર જપનારા મારા બાઈ માલવિયાજી એમ માની રહ્યા છે કે એ સસ્તનત પાસે એ તાલીમમાંથી કાંઈ મેળવી શકાય, તે જ સસ્તનતની સાથે હું આજ ધડીલર સહકાર કરી શકતો નથી.”

અસહકાર વિષે એમના વિચારો અગાઉ જણાવ્યા છે એના એ જ દૂંકામાં હિન્દુસ્તાનીમાં એમણે જણાવ્યા અને કહ્યું કે, “પંજાબના જેવા અધાર અન્યાય કરીને પંજાબને જૂલી જવાની સલાહ આપવા જેવી બેતકાર્ષી જે સરકાર કરે છે, મેસોપોટેમિયામાં પારકાને ગળે પરતંત્રતાનો ફાંસો નાખવા માટે જે સરકાર સિપાઈઓ મોકલી રહી છે, જે સરકારની નિશાળોમાં આવા પાપાચારો છતાં યુનિયન જેકને સલામી માગવામાં આવે છે, તે સરકારની ધારાસભામાં, અદાલતમાં, નિશાળોમાં જપું દરામ છે.”

શૈક્ષતઅલીનાં માતાજી

અલીબાઈઓનાં માતાજી સુરખો નાખી પ્લેટફોર્મે પર આવતાંની સાથે આખી સભાએ ઊભી થઈને તેમને વધારી લીધાં. પ્રથમ તો તેમનો અવાજ ધીમે હોઈ તેમનું જ કહેવું મોટે અવાજે સંભળાવવા માટે શૈક્ષતઅલી ઊભા હતા. પ્રથમનું વાક્ય શૈક્ષતઅલીએ કહી સંભળાવ્યું: “આવી મિજલસમાં આવવાનો પદેનશીન ઓરતોનો રિવાજ નથી; પણ હવે સમય એવો આવ્યો છે કે

મારા જેવી બુદ્ધિમાન માત્ર નહીં, પણ બુદ્ધિમાન ઠોકરીઓ પણ આવી મિઝલમોમાં ભાગ લેશે." આ વાક્યને બારે દર્પનાદ સાથે લોકોએ વધાવી લીધું, અને એ દર્પનાદથી જાણે તેમના અવગતમાં પણ જેર આવ્યું હોય તેમ તેઓ પોતે જ બોલવા લાગ્યાં. બે ત્રણ મિનિટ બોલ્યાં હશે, પણ તેની ચમત્કારિક અસર થઈ. તેમણે પૂછ્યું, "હું તમને પૂછું છું કે ખુદા જોરાવર છે કે સરકાર? તમને પેદા થાણે ક્યાં? તમે જનમાત્ર અચાવીને શી ઇજ્જત મેળવવાના છો? દિંમનને મગજૂત કરો, ખુદાને વાદ કરો. મુસલમાનને માટે ઇસ્લામથી વધારે કોઈ વસ્તુ નથી. મારા પોતાના દીકરા મારા નથી, ખુદાના છે. ખુદા તેને મારે કે ઉગારે. મેં તેમને ખુદાને મોંઘ્યા છે. ખુદાનો ડર કરો, ઇસ્લામનો શો ડર કરો છો? ખુદા તમને તાકાત આપે—એટલું કરવાની કે જેથી તમારી, તમારા દેશની, તમારા ધર્મની ઇજ્જત કાયમ રહે. દિંમુસલમાન એક થાઓ. પછી સરકાર તમને મારી નથી શકતી; અને મરવાનું એક વખત છે." આની શી અસર થઈ હશે એ તો આ ટૂંકાં ને ટચ હૃદયસોંસરાં પેઠી જનારાં વાક્યો વાંચવાથી જ કંઈપી શકાશે. મત લેવાતાં બે કે ત્રણ હાથ દરાવતી વિરુદ્ધ હતા. બાબુ ભગવાનરામે બહુ ઔદાર્યથી એ દરાવ પચાર થયેલો જાહેર કરતાં કહ્યું: "અલીભાઈઓની માતા નહીં, પણ હિંદુ અને મુસલમાન બે કેમકે પુત્રોની માતા—એ દેવીએ આપણને આશીર્વાદ આપ્યો છે આપણું કુશળ છે."

યુનિવર્સિટીએ પાસે અસહકારનો ઠરાવ

પણ એથીયે વધારે અગ્રયનો દરાવ તો હજી બાકી હતો. એ દરાવ મુસ્લિમ યુનિવર્સિટી અલીગઢ, અને કાશીનું હિંદુ વિશ્વવિદ્યાલય સરકારની મદદ લેતાં બંધ થાય અને સરકારનો 'આર્ટર' ફાટી નાખે, તેમ ન થાય તો વિદ્યાર્થીઓ એ સંસ્થાને ખાલી કરે એ મતલબની લાગતાવળગતાઓને ભલામણ કરવાનો હતો. એને માટે બોલનારા પસંદ કરવામાં પણ ભારે ઔદિય હતું. અલીગઢ માટે જિભા થયા શૌકતઅલી, જેમણે અલીગઢ કોલેજને પોતાની માતાની જેટલી ચાહી છે, જેની આબાદીમાં એમણે અભિમાન લીધું છે. કાશીના વિશ્વવિદ્યાલય માટે જિભા થયા પંડિતજીના દિલોજીન દોરત અને વિશ્વવિદ્યાલયને નખથી શિખ સુધી જાણનાર બાબુ શિવપ્રસાદ ગુપ્ત

મૌ. શૌકતઅલીએ જણાવ્યું કે, "લાખ રૂપિયાની ગંદી ગ્રાન્ટ સરકારને પાછી એનાયત કરીને શિક્ષણમાં અસહકાર કરવાની ભારે પરીક્ષાઓ પાસ થવાનું અલીગઢના નસીબમાં છે બારસો છોકરા ખાલી કરી તેને ખિલાફતની ખિજમતમાં હું મોકલી શકીશ તો તે તાલીમના કરતાં હું તેમને બીજી વધારે ચડતી તાલીમ કઈ અપાવી શકીશ?"

ખાત્રુ શિવપ્રસાદ ગુપ્તે અતિશય ચિનમ અને નમ્રતાથી પંડિતજીના કેળવણી વિશેના ખ્યાલની વિગિરતા ઉપાડી પાડી. “૧૯૦૬થી તે ૧૯૧૦ સુધી પંડિત માલતીજીનાં અમુનમયાં ભાવજો જેમજો સાંભળ્યા છે તેમને આગતું ભાવજુ સાંભળી અનહદ દુઃખ થયા વિના નહીં રહે” એમ તેમજો જણાવ્યું. “તેમજો જ એ વિશ્વવિદ્યાલય સ્થાપવા માટે દેશની આગળ જાહેર કરેલું કે ‘આત્રુ કેળવણી ત્રણ કારણોથી કૃપિત છે. તેને લીધે આત્રુ શાળાઓ અને પાઠશાળાઓ નહીં ચાલી શકે : (૧) તેમાં માતૃભાષા દ્વારા શિક્ષણ ન અપાતું હોવાથી સર્વનશકિતનો વિપ્લવ થાય છે. (૨) તેમાંથી કેવળ વજાલ, ડોક્ટર અને કારકુનો પેદા થાય છે; (૩) તેમાં મોટે દાનદાસ શાખવવામાં આવે છે.’ પુકાર કરીને ઉપર પ્રમાણે જણાવનારા પંડિતજી એ તાલીમથી મોહિત છે? એ સરકારના લાખ દેશ દર્શિયું તો કરોડો બેગા કરવાની શક્તિ ધરાવનારા પંડિતજીને લાખ કૃપિયા વર્ષે નથી મળી શકવાના? અને ક્યાં ગર્ભ પંડિતજીના ધર્મપરાયણતા? આ જ. મુરાદાબાદ શહેરમાં એ જ વિશ્વવિદ્યાલય માટે પૈસા એકઠાં કરતાં એક વેરવાએ ત્રણ દાનર કૃપિયા આગળ ધર્મ ત્યારે પંડિતજીએ તેને અપવિત્ર દાન કહીને નહીં સીકારેલા. તે પંડિતજી સરકારનાં દાનને પૈસા દાનના કરતાં વધારે પવિત્ર સમજે છે?”

આ રીતે મુરાદાબાદ પરિષદે બહી ખખરી. છેલ્લા દિવસની આગલી રાત્રે ગાંધીજીએ એક નાની ખાનગી મિજલસ બરી હતી. તેમાં પ્રાન્તને માટે કાર્ય કરનારાઓનાં નામ નોંધાયાં અને ધડીકમાં તો સાફ જણાવ્યોએ નામ નોંધાવ્યાં! આમાંના ચાર જણાએ બીજે દિવસે પોતાની બેરિસ્ટરી ઊડવાનું જાહેર ક્યું. ત્રણ જણાએ પોતાની ઓનરરી મેનિસ્ટ્રેટશિપ ઊડવાનું જાહેર ક્યું, એક ગૃહસ્થે પોતાનો ચાંદ અને પોતાનું પેન્શન તજવાનું જાહેર ક્યું. આમ અમલી કામ ખખરી મુરાદાબાદ પરિષદે ઘણા વિપક્ષીઓનાં મોં બંધ કીધાં છે. અમલી કામ જેવો ટીકાનો બીજો કોઈ સત્તજડ જવાખ નથી.

મુરાદાબાદની પરિષદને છેલ્લે દિવસે અલીગઢ જવા નીકળવાનું હતું. અલીગઢને રસ્તે જ ચંદૌસી આવે છે. ચંદૌસી સુધી મોટરમાં જઈ ગાંધીજી, સ્વામીશ્રી શ્રદાનંદજી અને સ્વામી સત્યદેવજીએ ટૂકાં ટૂકાં ભાવજો આપ્યાં હતાં.

અલીગઢ તો માત્ર નૌદાખત નૌકૌતબકરીત આપ્રદશી જ ગાંધીજી ગયેલા. “પ્રથમ અલીગઢ કોલેજ ખાલી કરીશું તો હિંદુસ્તાનની ઉપર ભારે અસર પડી થશે અને તો જ ગુજરાતે જે કામ કરેલું છે તેવું કામ મુસલમાનો ખતાવી શકશે” એમ શૌકતઅલી જ્યાં ત્યાં કહેતા હતા. અપોરે અલીગઢના વિદ્યાર્થીઓને કોલેજના ક્ષેત્રમાં જ આવેલા તેમના ‘યુનિયન’ના મકાનમાં

ગાંધીજી, મૌલાના શૌકતઅલી અને મહમદઅલી મંજ્યા.. શરૂઆતમાં ગાંધીજીએ અસહકારનો સિદ્ધાન્ત વિદ્યાર્થીઓને સમજાવ્યો. પોતાની અનેક વર્ષની સક્તિનતની સેવા — નિઃસ્વાર્થ સેવા — સક્તિનતની સાથેનો, અનેક વર્ષો સુધીનો સહકાર — બોચર અને ખૂબ લડાઈ, તથા ગઈ લડાઈ વખતે પોતે કરેલો સરકારનો સહકાર, અને ગયા છ મહિનામાં રાજ્ય પરનો ઊડી ગયેલો પોતાનો ઇતિહાસ — એ સઘળું ખૂબ વિગતથી તેમણે કહી સંભળાવ્યું, અને ખૂબ અદબથી ટ્રસ્ટીઓને સરકારની મદદ છોડી દેવાની નોટિસ આપવાની, તથા તેમ ન થાય તો પોતાનાં માથાપોને કોલેજ છોડી દેવાની પરવાનગી આપવાની વિનંતી કરવાની તેમણે વિદ્યાર્થીઓની પામે માગણી કરી. વિદ્યાર્થીઓમાં તો ઘણા દિવસથી ખગલગાટ પેદા થઈ જ રહેલો હતો. તેઓમાંથી ઘણાઓએ ઊડીને સવાલો કર્યા. એક બેન્ડિટર જેઓ અગાઉ અલીગઢના વિદ્યાર્થી હતા તેમણે ખૂબ દલીલો કરી : “તમારું કામ ખંડનમક (destructive) છે, મંડનમક (constructive) નથી. જ્યાં સુધી નવી કોલેજ નહીં જનાવી શકો ત્યાં સુધી વિદ્યાર્થીઓ શું કરશે? સરકારની પાસેથી જે ગ્રાંટ મળે છે તેટલી આપો, પછી કોલેજ બંધ થઈ શકે. તાલીમ બહુ ઉત્તમ નહીં મળતી હોય તોપણ ત્યાજ્ય તાલીમ તો નથી જ મળતી.” એવી એવી દલીલો કરી. ગાંધીજીએ કબૂલ કર્યું, “આ કામ ખંડનું જરૂર છે, પણ હાલ જે ખરાબ ઘાસ ઊગી નીકળ્યું છે તેને જડમૂળથી ઉખેડવાની જ જરૂર છે કે જેથી તેમાં સારું અનાજ વાવી શકાય.” તાલીમના સારામાણપણા વિષે ગાંધીજીએ એટલું જ જણાવ્યું કે, “જ્યાં તમારે ઘડીભર પણ યુનિયન જેકના વાવડાને કબૂલ કરવો પડે છે, જ્યાં કોઈ પણ ગવર્નર અગર ખીજે મોટો અમલદાર આવે તેને તમારે કહેવું પડે છે કે તમે વફાદાર છો, અને હકીકતમાં તમે વફાદાર નથી, ત્યાં ઘડીભર પણ તમે કેમ રોકાઈ શકો?” પૈસા વિષેની દલીલની સામે ગાંધીજીએ જણાવ્યું કે, “સ્વતંત્ર થયેલી કોલેજને માટે તો નાણાં તમારે આવી પડશે, અને જ્યાં શૌકતઅલી અને મહમદઅલી જેવા ભડ પડ્યા છે ત્યાં પૈસાનો શો ભય હોય?” મૌ. શૌકતઅલીએ પણ આ સવાલજવાબમાં બહુ આવેશપૂર્વક ભાગ લીધો હતો. તેમણે જણાવ્યું કે, “મિત્રાકૃતને માટે તમારી પ્યારમાં પ્યારી કોલેજ છોડવાને તમે તૈયાર થાઓ છો એ જ કોઈ નાનીસની તાલીમ નથી. ઇસ્લામના દુશ્મનોની સેવા કરે, ખુશામત કરે, તે ટ્રસ્ટીઓની કોલેજ મુસ્લિમ કહેવાય નહીં.” મૌ. મહમદ અલીએ સવાલ કરનારા ભાઈને પૂછ્યું, “તમે કોલેજને વધારે ચાહો છો કે મુસલમાન ધર્મને વધારે ચાહો છો? તમારે અંગ્રેજોની સાથે દુશ્મનાઈ જાહેર થઈ છે કે નહીં? જઝીરત-ઉલ-અરબમાં ચિટાનિયાનો કબજો છે કે નહીં?

આ સવાલોના તમે 'હા'માં જવાબ આપી શકો તો તમને અંગ્રેજ સરકાર પાસેથી મળતી મદદ હરામ છે. તમે કહો છો કે તમારે પૈસે કોલેજ બની, મકાન તમારાં છે, બધું તમારું છે, તો હું તમને પૂછું છું કે તમે 'રેડ્ડેચી હોલ' શા માટે બનાવ્યો? 'લિટન લાયબ્રેરી' શું કરવા બનાવી અને રેડ્ડેચી અને લિટનને અમર રાખ્યા? અલીગઢનો પાયો તો સર સૈયદ અહમદે ચાલુ કેળવણીની સામે બાળા ઉપર નાખેલો હતો. એ પાયો ખસી ગયો છે. એ પાયોને તમે પાછો મળજીત કરો."

વિદ્યાર્થીઓ ઉપર ભારે અસર થયેલી જણાઈ. આખી રાત તેઓ જાગ્યા. ગ્રેફિસરોની સાથે મળ્યા, કેટલાક ટ્રસ્ટીઓને તેઓ મળ્યા. બીજે દિવસે કેટલાક ટ્રસ્ટીઓએ બીજા ટ્રસ્ટીઓને ગ્રાન્ડ છાંડવાની નોટિસ આપી. તેની સાથે જ વિદ્યાર્થીઓએ ગ્રાન્ડ ન હોવાય તો કોલેજ છાંડવાની પંદર દિવસની નોટિસ આપી. તા. ૨૬મીએ આ નોટિસની મુદત પૂરી થાય છે. આખી મુસલમાન આલમ ૨૬મીએ શું થાય છે તેની રાહ જોઈને બેઠી છે. વિદ્યાર્થીઓ પૂર-જોસમાં છે. ઘણા વિદ્યાર્થીઓએ પોતાના ખર્ચ કમી કરવાનાં અને ગ્રાંટના પૈસાને પેટે દરેક વિદ્યાર્થી દીઠ પાંચ રૂપિયા ભરવાનાં વત લીધાં છે. કોલેજમાં વિદ્યાર્થીઓ ઘણાખરા વર્ગમાં બેસતા નથી. એક ગ્રેફિસરે તો વર્ગમાં જણાવ્યું કે, "જ્યાં ભારેમાં ભારે કરાવો થઈ રહ્યા છે ત્યાં હું તમને વનસ્પતિશાસ્ત્ર ઉપર ટાલજી શું સંભળાવું?" આપણે પણ ૨૬મીએ શુભ યશે એવી આશા રાખીશું.

૧૩મીની મુઆફરી તો બિડતાં બિડતાં કરી એમ કહેવાય. અલીગઢથી વીસ માઈલ મોટરમાં હાથરસ ગયા. ત્યાંની સભા ફીક થઈ કહેવાય. ત્યાંથી વીસ માઈલ મોટરમાં કાસગંજ ગયા, કારણે કાસગંજથી કાનપુર માટે ટ્રેન લેવાની હતી. કાસગંજની સભા બહુ વ્યવસ્થિત હતી, એટલે ગાંધીજીને કાંઈક કાસગંજથી શાન્તિ મળી; પણ એ જ શાન્તિનો રાત્રે ભંગ થવાનો હતો એ કોને ખબર? એ રાત્રિની દુઃખદાયક મુસાફરીનું ખ્યાન ગાંધીજીએ 'યંગ ઇન્ડિયા'માં આપ્યું છે. તેનું ભાષાન્તર 'નવજીવન'માં આવ્યું છે એટલે હું નથી આપતો. લોકોએ સ્ટેશને સ્ટેશને ધમાલ કરી આખી રાત એક ઘડીનો જંપ નથી આપ્યો. લોકોએ કદી ગાંધીજીનાં દર્શન ન કરેલાં એટલે ઘેવા હતા એ ઘેલાઈની અમૃતસરના લોકોને ભારે કિંમત આપી પડી, કારણે એ ઘેલાઈની સરકારને કાંઈ કદર નથી. એ જ ઘેલાઈમાં આપણે કાયમ રહીએ તો સરકાર તેનો દુરુપયોગ ભવિષ્યમાં પણ કરવા ન ચૂકે. એટલે આ અસહકારની લડતમાં પ્રજાએ એકબીજા વચ્ચે સહકાર અને આરંભમાં પોતાના નેતાઓની સાથે સહકાર કરીને એટલે તેઓ કહે તેમ કરીને જ લડતમાં જીત મેળવવી જોઈ એ

એમ ગાંધીજીએ ઉપદેશ આપ્યો છે. આ જ ઉપદેશ સવારના જે સ્ટેશનો અમારે રસ્તે આવ્યાં ત્યાંના લોકોને આપતા ગાંધીજી ૧૪મી તારીખે કાનપુર આવી પહોંચ્યા.

કાનપુરમાં સ્ત્રીઓની બે સભાઓ આગળ ગાંધીજી બોલ્યા. બપોરે તેમણે સરકાર પાસેથી મદદ ન લેતી એક ગુજરાતી શાળા ખોલી, અને સાંજે જાહેર સભામાં ગયા. સાંજની સભામાં હાજર રહેલા માણસોનો અંદાજ ત્રીસથી આઠીસ હજારનો કહેવાય છે. વ્યવસ્થાની ખામી તો અહીં પણ જણાતી હતી. વ્યાખ્યાનપીઠ સુધી પહોંચતાં જ દસ પંદર મિનિટ ગર્ભ હશે. પણ સભાનું કામ શરૂ થઈ ગયા પછી ભારે શાંતિ પથરાઈ રહી. ગાંધીજીનું ભાષણ વ્યવસ્થા-શક્તિની આવશ્યકતાથી શરૂ થયું. તેમણે જણાવ્યું : “આપણે હિન્દુસ્તાનનું રાજ્ય ચલાવવા માગીએ છીએ તો આપણામાં અંગ્રેજની વ્યવસ્થાશક્તિ આવવી જોઈએ. મેં આ જલસાના કરતાં પણ મોટું લશ્કર જોયું છે; તેની સાથે કૂચ કરી છે; પણ તેમાં મેં ભારે તાલીમ જોઈ હતી. સવારના બે વાગ્યે ઊડી દસ હજાર માણસોને લઈને મેં જતે કૂચ કરી છે. રાતના અમને હુકમ મળ્યો હતો, અને ગુપ્તપ સવાર સુધીમાં તો અમુક જગ્યાએ પહોંચી જવાનું હતું. સવાર સુધીમાં અમારામાંથી નથી કોઈએ એકમીન સાથે વાતો કરી કે નથી બાંડી પીવાને માટે દીવાસળી સળગાવી. પણ ત્યાં તો તલવારથી મુકાબલો કરવાનો હતો. અહીં તો તલવાર છોડીને મુકાબલો કરવાનો છે. એટલે લશ્કરી તાલીમના કરતાં પણ વધારે ભારે તાલીમ જોઈશે એ તાલીમ વિના આપણી લડત લડવી બહુ કઠણ થઈ પડશે. લડતમાં ફતેહની બીજ કૂચી હિન્દુમુસલમાન મહોળતની છે. મોદાની મહોળત નહીં, પણ માળખ્યા ભાઈઓની વચ્ચે જે મહોળત હોય છે તે મહોળત હિન્દુમુસલમાનો વચ્ચે થાય એમ હું ધમધું છું.” સરકારની સાથે અસહકાર એટલે આંતર સહકાર. આંતર સહકારનું લાન ન થાય તો અસહકાર ચલાવવો અશક્ય છે એમ તેમણે જણાવ્યું. “આંતર સહકાર કરીને જે કુરખાની થયે તેમાં કાંઈ ઓર જ જોર હશે; તેમાં મકાનો બાળવાપણું નહીં રહે; તેમાં દિલને જલાવવાપણું રહેશે અને દિલને જલાવ્યા વિના દિલની કુરખાની નથી થઈ શક્યાની.”

અસહકારના કાયકમની ઉપર કેટલુંક વિવેચન કરીને તેમણે ઉપસંહાર કરતાં જણાવ્યું : “આપણો પક્ષ સચ્ચાર્ધનો છે એ વાત ખરી, પણ સચ્ચાર્ધની સાથે કુરખાની આવે તો જ સચ્ચાર્ધ જીતી શકે છે. સચ્ચાર્ધની પરીક્ષા કુરખાની છે.”

મૌ. મહમદઅલીએ હમેશની જેમ એ વાતો ઉપર ખાસ ભાર મૂક્યો: “એક તો એ કે બહારના ઠાઠ ઉપર વિશ્વાસ રાખવામાં કાંઈ સાર નથી; અને બીજી એ કે તમારે પોતાની આજ્ઞાદી જાળવવી હોય તો બહારના તમારા પાડોશીઓની પણ આજ્ઞાદી જાળવો. આખું યુરોપ ખુવાર થઈને આજે એકું છે. પારકાઓની ગુલામીની સાંકળ વધારે મજબૂત કરવાને સરકારને હિન્દુસ્તાનના જ ગુલામો મળે છે. તમે એ કામ ચાલુ રાખશો તો એમ ખચીત સમજાશે કે જેમને તમારા વડે તેઓ ગુલામો બનાવી રહ્યા છે તેમની મદદ વડે તમારી ગુલામી પણ કાયમ રાખવાની એ સક્તનત પેરવી કરશે. તમને ગુલામોથી ઘેરી લઈને તમે ઠાઠ દિવસ ચૂં કે ચાં ન કરી શકો એવી સ્થિતિ ઉત્પન્ન કરવાની અહર્નિશ પેરવીમાં એ સક્તનત છે.”

લખનૌની ભારે સલા

કાનપુર છોડી અમે લખનૌ ગયા. આખા પ્રાન્તમાં ઓછામાં ઓછી જાગૃતિવાળું લખનૌ ગણાય છે. સત્યાગ્રહપ્રતિષ્ઠા ઉપર સહી લેવાને એ વર્ષ ઉપર ગાંધીજી જ્યારે લખનૌ ગયા હતા ત્યારે ત્યાં સભા બોલાવવાની પણ ગાંધીજીને મહામુશ્કેલ પડી હતી. જેમ તેમ સભા બોલાવેલી અને તે પણ હમણાં જ એ વર્ષ અને નવ મહિનાની જેલ મેજવીને આજ્ઞા થયેલા મોલવી ઝફરહમીદે જ્યારે પ્રમુખ થવાનું બીકું ઝડપેલું ત્યારે જ થઈ શકેલી. એ સભામાં હાજરી પણ માંડ માંડ પાંચસો માણસોએ આપેલી. એ જ લખનૌમાં તા. ૧૬મીને દિવસે ‘રિફાર્ક આમ’નું મોટું યોગાન માણસોથી ઊભારાઈ રહ્યું હતું. વ્યવસ્થા પણ ભારે હતી, અને વ્યાખ્યાનોની શરૂઆત થઈ એટલે આખી પચીસ ત્રીસ હજારની સભા ચિત્રવત્ બની ગઈ હતી.

આમ આ સભા ભારે હતી, ત્યારે તેની ઊંચુપ એ હતી કે તેમાં શહેરના આગેવાનોનું નામનિશાન ન હતું. આ દુઃખની વાત છે ખરી, પણ નાઉમેદ કરનારી વાત નથી. પ્રજા જ જગત થઈને ઊંઘતા આગેવાનોને જગાડશે, અને તેઓ નહીં જાગે તો તેઓ આગેવાન થતા પણ મરશે. જમાનો બદલાતો જાય છે, જેમ પ્રજામાંથી નવા કામ કરનારા — કરાની કરનારા આગેવાનો ઉત્પન્ન થશે.

ગાંધીજીએ પોતાના ભાણેડની શરૂઆત કરતાં જણાવ્યું કે, “આપણે તો મોટું રાષ્ટ્રીય લશ્કર બનાવવાનું છે. ભારે તાલીમ વિના આપણે તેવું લશ્કર નથી બનાવી શકવાના.” આગળ એમણે જણાવ્યું કે, “બ્રિટિશ સરકારના આજે સંચાલનનિયમની મૂર્તિ એ છે, અને જેઓ ખુદના બંદ છે તેઓ સંચાલનનિયમની આજે મહોબત રાખી શકતા નથી.”

તાલીમની જરૂર ઉપર બોક્ષતાં ગાંધીજી સ્વાભાવિક રીતે જ મિ રિલોગીના ખૂન વિશે બોલ્યા. તેમણે જણાવ્યું : “ તત્કાલ ન ચલાવવાની તમે ટેક લીધી છે, તો આવી રીતે છટાંજ્યાયાં ખૂન થય એ તાલીમનો ગંભીર ભગ બનાવે છે. દરબામ ધર્મમાં પણ આવા તાલીમના ભંગ માટે પરવાનગી છે એમ નું નથી માનતો. ત્યાં સુધી મુમયમાનો દિવસારદિત અસ્વકારને બધાનેવા છે ત્યાં સુધી તેમને એવો નિયમ પણ ન આવવો જોઈએ કે તનવાર ઉપરાધી સરમ કામ થશે આ મતનતે બૂગર્ધ કરી છે, પણ બેગુના માયુમને મારીને તો આપણે મરકારની દયાણ અને ગામ્ની નીતિને જ ઉત્તેજન આપવાના છીએ દરબામમાં તપસગના ઉપયોગની પરવાનગી છે ખરી, પણ આવી રીતે પ્રેકાં ઉકારવાનું તે ધરલામમા પણ ન હોય એમ મારી ખાતરી છે, અને હું માનું છું કે ઉનેમાઓ પણ મારી માન્યતાને ટોડી આપશે તમે (એટલે મુમયમાનો) જે દિવસે દિવસારદિત અસ્વકારનો સિદ્ધાન્ત તથા તનવાર ઉપરાધો નિશ્ચય કરો તે દિવસે જરૂર તમે દરેક કુરોપિયન સ્ત્રી, પુરુષ કે ગામફને એનગી આપી શકો છો કે તેમની નિદગી નેખમમાં છે પણ એવો નિશ્ચય કરવાનો તમને વખત ન આવે એવી હ આગ રાખીશ ”

મતનતને મિટાવવાની ફરજ છે .

આ પછી ગાંધીજીએ જરૂરવમુક જોડો તે દિવસે જોલમા હતા નેઓની ગેગલાગી માટે દિવગીરી દર્શાવી. “ જરૂરવમુક તો અતિશય પ્રમાણિક અને નીકર માણસ છે, એટલે તેમને તો જોલમા ગયે જ શાન્તિ મળવાની છે ” એમ ગાંધીજીએ જણાવ્યું “ તેઓ શા માટે જોલમા છે? તેમણે એક બાપણમાં જણાવેલું કે આ સત્તનત જમીનદોસ્ત થશે તે માટે, અને સરકારની ગંગડીમા જવું એ દોષખનો રસતો લેવા જેવું છે એમ કહેલું તે માટે ” ગાંધીજીએ જણાવ્યું કે, “ એ સત્તનત એટલા ધાર અત્યાચારો કરીવા છે કે તે પ્રુદા મામે અને હિન્દુસ્તાનની સામે તોળા નહીં કરે તો જરૂર એ સત્તનત માટીમા મળી જશે હું તો એ પણ જણાવીશ કે જ્યાં સુધી એ તોળા ન કરે ત્યાં સુધી એને મિટાવવાની દરેક હિન્દીની ફરજ છે સરકારની ગંગડીમા જવું એ દોષખમા જ્યાં બરોબર છે એમ કહેલું એ શુનો હોય તો જરૂર એ શુનો કરીને સાર થતું એ પ્રયેક જણની ફરજ છે ”

આગળ જતા ગાંધીજીએ મો જરૂરવમુકનો કેસ જાહેરમા ચલાવવાની માગણી લોકો તરફથી થઈ એ કેટલું ખોટું છે તે જણાવ્યું “ આપણે એવી

માગણી કરી શકના જ નથી. આવી માગણી કરવી એ જેલમાં જવાની આપણી દાનત નથી એમ ખતાવે છે. આપણે શા માટે એમ કરીએ છીએ તે સમજાતું નથી. જફરુલમુદકને પોતાને તો જેલ મહેલ સમાન છે. આપણે તો એવું કૃમ કરવું કે જેથી સરકાર ત્રાહે ત્રાહે પોકારે અને આપણું માગ્યું આપે, અથવા આપણને દરિયામાં નાખે. ગુલામીમાં રહેવા કરતાં દરિયામાં પડવું બહેતર છે.”

“સરકારને હું ડાકુની સાથે સરખાવતો આવ્યો છું. કાંઈ ડાકુ આપણી મિલકત લૂંટી જાય અને પછી આપણને તેમાંથી અરધી પાછી આપવા માગે તો તે શું આપણે લઈ શકીએ? પણ આ સરકાર તો ડાકુના કરતાં પણ ખૂરી છે. સરકારે આપણને ખાલી કર્યો છે, એટલું જ નહીં પણ તે તો આપણા આત્માનો કબજો લેવા બેસી છે. સરકાર આપણને ગુલામ બનાવવા બેસી છે. તો તેને આપણે એટલું જ કહેવાનું રહે છે કે જ્યાં સુધી અમારું વિત્ત માત્ર જ નહીં પણ અમારી આત્મ, અમારી સ્વતંત્રતા પાછી ન આપે ત્યાં સુધી તમારી સાથે મહોજત રાખવી હરામ છે.”

હું મહમદઅલીના લાંગા લાપણનો સાર અહીં નહીં આપું. ખેરીના ખૂન વિષે મૌલાના શૌકતઅલી અને મૌલાના અબ્દુલ ખારીના ખાસ ઉદ્ગારો. આ પ્રસંગે જણાવવા જરૂરના છે.

ખેરીનું ખૂન અને શૌકતઅલી

મૌ. શૌકતઅલીએ જણાવ્યું કે એ ખૂનને ખિલાફત કમિટીની સાથે જોડનારા માણસો ખિલકુલ જૂથ છે. ખિલાફત કમિટીએ હિંસારહિત અસહકારની પ્રતિજ્ઞા લીધી છે. તેણે તકવાર ઉપાડવાનું ફરમાન કાઢ્યું હોત તો તો એક વિલોખીનું નહીં પણ એક હજાર વિલોખીનાં ખૂન થાત. [આ ઉદ્ગારોને સભામાંના ઘણા જણાએ તાળીના અવાજથી વધાવ્યા હતા એમ અહીં જણાવવાની જરૂર છે.]

ખેરીનું ખૂન અને મૌલાના અબ્દુલ ખારી

પછી મૌલાના અબ્દુલ ખારી સાહેબ બોલ્યા. તેઓ નમાજ પઢવાની સ્થિતિમાં ઘૂંટણ ઉપર બેસી બોલ્યા; કારણ તેમણે જણાવ્યું કે હું એક આલિમ તરીકે બોલું છું અને ખુદાને હાજર રાખીને બોલું છું.

તેમણે જણાવ્યું: “મને ખેરીના ખૂનને વિષે બોલવાનું કહેવામાં આવ્યું છે એમ સમજું છું; એટલે આલિમ તરીકે મારા વિચાર જણાવીશ. એ ખૂનને માટે મને જેટલું દુઃખ થાય છે તેટલું કદાચ ખીજા કાંઈને નહીં થતું

હોય પણ જ્યારે એ ખૂનીને વમોડી કાઢનાગ હયો પમાર કરનામા આવે છે ત્યારે તે હરાય પસાગ કરાનામા હું ભાગ નથી લઈ શકતો એ વાત જ એ માણસ અને ખુન વચ્ચેની છે એને હું નથી અપગાધી કરી શકતો એ માણસને એ મમ કરતા 'હું ખુદાની મેરા કરુ છુ' એમ લાગે એ સભવિત છે મજહમ તો એને શરીર જ કહેશે કુગને શરીરમાં તો જેને કાફર કહ્યા છે તેની ઉપર તનવાર ખેચવાની પરવાનગી છે જે માણસ જેહાદ જાહેર થયેલી સમજે છે તેને મન કાફરના મદનામાના મોઝાઈ દુરમનાઈ છે, પછી તે નિર્દોષ હોય યા ગુનેગાર એ શત્રુની રોળામા છે એમનું નક્કી થયુ એટલે વાત પતી દાનની લગાઈમા પણ શુ થાય છે? એક પદનો સિપાઈ બીજા પદના સિપાઈને હરો છે એમા કાઈ કાઈ સિપાઈએ વ્યક્તિ તરીકે સામા સિપાઈનું ખગાડેલું નથી હોતું, પણ એ તો લગાઈનો કાયદો જ છે તેમ જ જેહાદનું પણ છે જે માણસે ખૂન કર્યું તે માણસની ખરીખોળીને એમ માન્યતા હતી કે પોતાને અંગ્રેજ પ્રાંતની સાથે દુરમનાઈ છે, એને તેમાના ગમે તેની ઉપર તનવાર ખેચી શકાય તેણે ખૂન કર્યું તે માટે તેને જન્મન મળે કે જહન્નમ તે ખુદાને હાય છે, પણ આપણે તેને વખોલનારા ઠાણ? તે તો શરીર હતો એમ આપણે માનવું જોઈએ પણ વાત એ છે કે આપણે તો કુરાને શરીરના ફરમાનતા કરતા પણ ગાંધીજીના ફરમાનને વધારે પસંદ કર્યા છે,* આપણે ગાંધીજીને જોણે આપણુ માથું મૂકયુ છે, એટલે આપણે તનવાર ખેચી શકતા નથી

“આપણી લડત જ આજે જુદા પ્રકારની છે, અને એ લડતમા આપણે તનવાર ન ઉઠાવનાને બદલે ચૂકેલા છીએ એ ખૂનથી ખિનાઈતના સલાવને જરા પણ કાયદો થયો નથી, જિનદુ નુમ્સાન થયુ છે એમ હું માનુ છુ આ વિચારમા કદાચ ઘણા ઉમેમાઓ મારાથી જુદા પડશે હું હિંદુઓની હમદિની કરી ગોવધની વિરુદ્ધ થયો છુ તેથી પણ હું તો વગોનાયો છુ પણ મને તો આ લડતમા પડ્યો ત્યાગથી હિંદુઓ અને ગાય જેટલા પ્રિય છે તેમનું કઈ પ્રિય નથી ”

આ પ્રમાણે મે મારા શબ્દોમા મૌનાના સાહેબની દલીલ મૂકી છે એમા દોષ હોવાનો પણ સભન છે પણ મે મારી સમજ અને સ્મૃતિ પ્રમાણે એ મૂકી છે એ પ્રસંગ એમને બધા ગંજીર હતો અને એના ઉપર વિવેચન એટલું બધું તોળેના શબ્દોમા કરનામા આવ્યુ હતું કે એ શબ્દોશબ્દ આપ્યા પિના એમા મધક અધરાપણુ રહી જ ગય

* જુઓ આગળ આપેલો ‘એક નિર્દોષ ખૂન’ નામનો બાબુજનો લેખ

તા ૧૬મીએ શાહજહાનપુર અને બરેલી ગયા શાહજહાનપુરની કાર્ક ખાસ જાણના જેવી હકીમન નથી બરેલીમા લોકોનો ઉત્સાહ અવલુનીય હતો ૧૭મીની સવારે અને સસ્થાએ તરફથી ગાંધીજી અને અલી ભાઈએને માનપત્ર આપવામા આવ્યા આ માનપત્રોમા—જેની સખ્યા સાત હતી—ખાસ નોંધના જેવું માનપત્ર બરેલીની મ્યુનિસિપાલિટીનું હતું એ માનપત્ર મ્યુનિસિપાલિટી તરફથી સર્વાનુમતે આપનામા આવેતું હતું પ્રમુખ અને ઘણા સભ્યો હાજર હતા એ માનપત્રમા અસહ્યાર માટે સહાનુભૂતિ દર્શાવનામા આવેલી છે આની નીડરતા સપરનારી મ્યુનિસિપાલિટી અમને અમારા પ્રસાસમા આ પહેલી જ મગી છે ગાંધીજીએ એ માનપત્રનો ટૂંક જ ઉત્તર વાળ્યો બહુ આભાર દર્શાવના ઉપગન તેમજો જણાવ્યું કે, “તમે આટલા નીડર યવા છે તો નીડર રહેજો એની હું તમારી પાસેથી આશા રાખીશ અમૃતસરમા મ્યુનિસિપાલિટીની પામે સરખારે જે નીચ કૃત્ય કરાન્યાં—લોકોને પાણી પૂરું પાડનાનું બંધ કરાવ્યું—એનાથી ખીનુ ધાતકી કૃત્ય કયું કહી શકાય? તમારા ઉત્તર મિતમ ગુજરે તોપણ તમે તમારું સ્વાતંત્ર્ય જાળવજો, દુઝારો તની, અમૃતસર મ્યુનિસિપાલિટીની જેમ કરો નહી ખીજ વાન એ કહું છું કે તમારામા જે તાકાત હોય તો તમે તમારી શાગાઓને સ્વતંત્ર બનાવી શકો છો અરજારના તરફથી મગતી માં બંધ રહે એટલે તમારી શાગાઓ સ્વતંત્ર થઈ રહેશે આ બંને બામતમા તમે ખૂબ વિચાર કરો એમ ધન્યુ છું ’

એક નિર્દોષ બૂઝ

ગયા ‘નવજીવન’ના અકમા વખતોની ભારે સમાનો હેરાન એક દરે બહુ સારી રીતે ભાઈ મદાદર દેસાઈએ આપેનો છે તેમા જ તેમજો મો અમદુન બારી સાહેબના ભાણુનો મુખ્ય હેરાન પણ આપ્યો છે એ ભાણુ મહુએ બહુ ખ્યાનપૂર્વક સાલવ્યું હતું એનો અનર્થ મિ ડગનમ નામના એક ઈસાઈએ તો ત્યા સુધી કર્યો કે અમદુર અખત્યાર કરીને તેજો વકીલાન છોડી હતી, તે પાડી મદલજ કરી છે અને અસહ્યારનું મામ છોડી દીધું છે ખીલઓની ઉપર પણ એ ભાણુની એમરખી અસર નથી પડી શ્રી મદાદર દેસાઈ મોનાના સડેમડુ મરગી અને અળીમમ હૂં પૂરેપૂરું સમજે નહીં એ હું જાણું છું તેમજો જે રિપોર્ટ આપ્યો છે એમા મારી સમજ પ્રમાણે ખૂબ કરી છે મો સાહેબના જાણુની મારી ઉપર જુદી જ ખાપ પડી છે એ ભાણુ જે પ્રમાણે મને માદ છે તેવું ને તેવું હું આપી જાઉં છું એ શબ્દો મો સાહેબના ન ગૂં શકાય, મરજુ કે મે કઈએ ભાણુની નોંધ

નહોતી લીડી, પણ પ્રિયારો તો એમના જ છે એમ મારી તો એકસ મમજલ છે

“ગાંધીજીએ ખેરીના કિસ્સાને વિષે જે વિવેચન કયું ત્યાર પછી મારે બાપજી એમ મારી હું ફરજ સમજું છું હું રાજ્યપ્રકરણી વિષયો જાણતો નથી હું બાપજી કરવા ઇચ્છતો નથી એક આવિમ તરીકે જ જોવા માગું છું તેથી જોયે જોયે જ બોલીએ એ ખૂતને વિષે ધણા માણસોએ ધણા ઉદ્દગારો કાઢ્યા છે તેમાના કુવાઓ તો કઈ સમજતા જ નથી હું તો માત્ર મારા દીનના ફરમાનોને જે પ્રમાણે જાણું છું તે વિચારીને જ મારો મત આપવા ઇચ્છું છું કોઈ કહે છે કે ખૂત કરનાર માણસ જહાનનમમા જરો મારાથી એવું કહી નહીં દની શકાય માણસનું દિવ ખુદા જ સમજે છે એ માણસો શા માટે અને કદી રીતે ખૂત કયું એની અને શી ખબર? હસ્તામમા દુશ્મનને મારવાનો હક એજીબી રીતે આપેલો છે દુશ્મનમા નિરોપ કાણ અને દોષિત કાણ એવો વિચાર નથી કરી શકો. વર્ગમા દુશ્મન કોમના બધા માણસને મારી શકાય છે એવો પ્રસિદ્ધ કાયદો છે મિ વિનોબી એ કાફર હતો, દુશ્મન કોમના હતો, અને ને જોડાઈ જાહેર ધરેલી હોત અને એવા માણસનું પણ કાયદેસર ખૂત થયું હોત તો તે માણસ જરૂર સહીદ થાત પણ આ વખતે આપણે જોડાઈ નથી કરતા આપણને ગાંધીજીએ બીજો રસ્તો બતાવ્યો છે અને આપણે જોઈ લીધું છે કે આપણે જોડાઈ કરીને હસ્તામને અત્યારે બચાવી શકતા નથી, આપણી તેની તાકાત નથી ગાંધીજીએ આપણને ‘તર્ક’ મવાલાત’ કુવાનું બતાવ્યું છે અને તે આપણે પસંદ કયું છે તેને સાડુ કરાને શરીરમા એજીબી રીતે ફરમાનો છે પેગમ્બર સાહેબે પણ તેર વસ્ત્ર સુધી ‘તર્ક’ મવાલાત’ અખત્યાર કર્યો હતો ગાંધીજીને બોલે મે મારું માયુ મૂકેલું છે તેથી કે વાક મુસામાનો મારી ઉપર ચિડાયેલા છ, પણ તેઓ બિનકુવ સમજતા નથી એમ હું કહી શકું છું જે કાફરોએ હસ્તામને ખતરામા નાખેલું છે તેની દોસ્તી કરવી તેને મુકાબલે હું હિંદુઓની દોસ્તી વધારે પસંદ કરું છું અને તેઓને ખાતર ગાયને બચાવી લેવાનું પણ હું જાણજ સમજું છું પેગમ્બર સાહેબે પોને ખુતપરસ્તોની દોસ્તી કરી હતી જ્યાં સુધી બિવાફા કમિટીએ અને આવિમ લોકોએ જોડાઈના ફરમાન કાઢ્યા નથી ત્યાં સુધી આપણે તત્વાર જેથી શકતા નથી અને તેથી મિ વિનોબીના ખૂતને સાડુ મને દુખ થાય છે મને ને ખબર પડત તો હું એ ખૂતને જરૂર અટકાવત પણ એમ કહેવું તથા ખૂતની નાપસંદગી બતાવવી એ એક વાત છે અને ખૂત જહાનનમ છે કે જહાનનમ છે એનો ઠરાવ તો માત્ર ખુદા જ કરી શકે છે આપણે તો એટલું જ કહી શકીએ કે એ ખૂતથી બિવાફાની હાલતને ધક્કો પડ્યો છે અને એવા કમોને આપણે અટકાવવા જોઈએ ’

આ પ્રમાણે મૌનાના સાહેબના બાપજીની મારી સમજ છે આ ઉપરથી આપણે જોઈ શકીએ છીએ કે જ્યાં સુધી શાંતિ રિપોર્ટ ન લેવાયો હોય

ત્યાં મુઠ્ઠી અગત્યનાં લાપણાના રિપોર્ટ આપવા એ ઘણું જોખમકારક છે. ભાઈ મહાદેવના રિપોર્ટથી અગત્યને મૌલાના સાહેબને ગેરઠન્સાફ થઈ ગયો છે. ખૂતી શહીદ થઈ ગયો એમ મૌ. સાહેબે કહ્યું નથી અને એમ કહેવાથી ઇસ્લામને પણ નામેશી લાગે એમ હું તો માનું. જ્યારે જેહાદનો પોકાર નથી થયો, તે વખતે કોઈ પણ મુસલમાન સારા હેતુસર અને ખિલાફતની ખાતર પણ પોતાના જવાબદારીથી ખૂત કરે તો તે શહીદ ન થઈ શકે એવી મારી અપ મતિ છે. એ જહનમને લાયક ન થાય એ જુદી વાત છે અને એ સમજી શકાય તેવું છે; પણ શહીદપણું એ તો સારા કામનું ખાસ ઇનામ છે. જે કાયદાં ખિલાફતને ઘણો પહેાંચે એમ આપણે કબૂલ કરીએ તે કાયદાં શહીદ ન થાય. એટલે મૌ. સાહેબના લાપણ્યમાં ખૂતી શહીદ થઈ ગયો એવું વચન સંભવી શકતું નથી એમ મારી માન્યતા છે.

ભાઈ મહાદેવના રિપોર્ટમાં બીજી ભૂલ હું એ જોઉં છું કે તેમણે મૌ. સાહેબે કુરાને શરીફના ફરમાનના કરતાં પણ મારાં ફરમાન વધારે પસંદ કર્યાં છે એમ. ખતાવ્યું છે. કોઈ મુસલમાનથી કુરાને શરીફના ફરમાનના કરતાં બીજા મુસલમાનના ફરમાનને પણ વધારે પસંદ ન કરી શકાય, તો પછી એક હિંદુના ફરમાનની તો વાત જ શી કરવી હોય? જેમ હિંદુને ગીતા અથવા વેદ એ આખરી ફરમાન છે તેમ મુસલમાનને કુરાને શરીફ છે. વળી મૌલાના સાહેબ જેવા આલિમને મારાથી ફરમાન જ ન અપાય. મારાથી તો ખિલાફત કમિટીને પણ ફરમાન ન આપી શકાય. હું કેવળ સલાહકાર જ હોઈ શકું અને છું.

હજી એક ભૂલ ખતાવવાની રહે છે. ભાઈ મહાદેવે મૌ. સાહેબના લાપણ્યનું છેલ્લું વાક્ય નીચે પ્રમાણે આપ્યું છે :

“પણ મને તો આ લડતમાં પડ્યો ત્યારથી હિંદુઓ અને ત્યાજ જેટલાં પ્રિય છે તેટલું કંઈ પ્રિય નથી.”

આમ મૌલાના સાહેબે કહેવું મને માદ નથી, અને એઓ એમ ન કહે એમ હું માનું છું. બીજાઓને મુકાબલે હિંદુઓ તેમને અત્યારે પ્રિય છે એટલું જ એ કહી શકે. જતાં આ ભૂલ ઉપસી બે જૂલોની સાથે સરખાવી શકાય એવી નથી. પહેલી ભૂલથી અમાન લોકોને ખૂત કરવામાં ઉત્તેજન મળી જાય છે કે જે આપણો મૌલાના સાહેબનો કદી વિચાર ન હતો અને નથી એ મારી દૃઢ માન્યતા છે. બીજી ભૂલથી મૌ. સાહેબને ગેરઠન્સાફ થઈ જાય છે અને મુસલમાનોને દુઃખ માનવાનું પણ કારણ મળે. છે. કુરાને શરીફના ફરમાન કરતાં બીજાના ફરમાનને કોઈ મુસલમાન વધારે પસંદ કરે એ ચુસ્ત મુસલમાનને અસહ્ય થઈ પડે.

‘નવજીવન’ ધ્યાનપૂર્વક વાંચનારને મારે કહેવાની જરૂર નથી કે ભાઈ મહાદેવે પોતાના રિપોર્ટની નીચે જે નોંધ કરેલી તેમાં તેમણે પોતાનો અને મૌજાના સાહેબનો પૂરેપૂરો ખ્યાલ કરી દીધો છે, તેઓ કહે છે :

“આ પ્રમાણે મેં મારા શબ્દોમાં મૌજાના સાહેબની ફલીલ મૂકી છે. એમાં દોષ હોવાનો સંભવ છે. પણ મેં મારી સમજ અને સ્મૃતિ પ્રમાણે એ મૂકી છે. એ પ્રસંગ એટલો બધો ગંભીર હતો અને એના ઉપર વિવેચન એટલું બધું તોળેલા શબ્દોમાં કરવામાં આવ્યું હતું કે એ શબ્દેશબ્દ આપ્યા વિના એમાં કંઈક અધૂરાપણું રહી જાય.”

ભાઈ મહાદેવે પણ કંઈ શબ્દેશબ્દ રિપોર્ટ તો લીધો જ ન હતો, તેથી જે અધૂરાપણું મેં જોયું તે મેં વાંચનારની આગળ મૂક્યું છે. મારું અધૂરાપણું તો બીજા સાંભળનારાઓ અવશ્ય બતાવી શકે. મારી એક પત્રકાર તરીકે જવાબદારી શી છે એ મારે આમાંથી શીખી લેવાનું રહ્યું. દરેક તંત્રી પોતાના પત્રની લીટીએ લીટી ઉપર અંકુશ રાખી શકતો નથી. જે મેં ભાઈ મહાદેવનો રિપોર્ટ અગાઉથી જોયો હોત તો હું ઉપર પ્રમાણે ફેરફાર જરૂર કરત. પણ હું ભાઈ મહાદેવનો દોષ કાઢવાને પણ તૈયાર નથી. રિપોર્ટર પોતે સાંભળેલું અને સમજેલું પ્રામાણિકપણે અને શુદ્ધ બુદ્ધિથી આપી દે એટલે તેમણે પોતાની ફરજ બજાવી છે. વાંચનારે તંત્રીની અને રિપોર્ટરવર્ગની મુશ્કેલીઓનો ખ્યાલ કરી હંમેશાં વર્તમાનપત્રોમાં યોગ્ય સુધારા કરીને વાંચવા જોઈએ. એમ ન કરે તો વર્તમાનપત્રો ચલાવનારાને એ મોટો ગેરબંતસાફ કરે અને જેટલો લાભ તેને ઉઠાવવો શક્ય છે તેટલો તે હરગિજ ન ઉઠાવી શકે.

હવે રહ્યા મિ. ડગલાસ કે જેણે હું ઉપર સૂચવી ગયો તે પ્રમાણે રાજીનામું આપ્યું છે. એ ભાઈએ કેવળ ઉતાવળ કરી છે. મૌ. સાહેબે ઇસાઈને વિષે ‘કાફર’ શબ્દનો પ્રયોગ કર્યો એથી તેમને દુઃખ લાગ્યું. હું એ દુઃખ સમજી શકું છું. કાફર શબ્દનો પ્રયોગ ન યાત તો વધારે સારું હતું. પણ મૌ. સાહેબે તો એ શબ્દનો પ્રયોગ શુદ્ધ દિલથી કર્યો હતો, અને જેને અમારે તેઓ દુઃખમન તરીકે જોઈ રહ્યા છે તેવા અંગ્રેજોને વિષે એ પ્રયોગ હતો. છતાં મિ. ડગલાસે જે પગલું ભર્યું તે ભરતાં પહેલાં એમણે મૌ. સાહેબની પાસેથી તેમના કહેવાનો અર્થ જાણી લેવો તો જોઈતો જ હતો. તેમ નહીં કરતાં અતિશય ઉતાવળથી પોતાનું રાજીનામું આપ્યું છે તેથી એમના પગલાને હું પોતે તો શકની નજરે જોઉં છું. મૌ. સાહેબનાં વચન તીખાં હતાં, પણ કોઈ નિર્દોષ માણસે ખોટું લગ્નડવા જેવાં ન હતાં એમ મારી ખાતરી છે; અને તેવી જ મારી ખાતરી છે કે ખૂનને ઉત્તેજન આપવાનો પણ તેમાં જરાયે ભાવ ન હતો. એમણે તો પોતાના ભાષણમાં શાસ્ત્રાર્થ આપ્યો અને પોતાની ઉપર થયેલા આરોપોના રદિયા આપ્યા.

પંજાબની મુસાફરી.

૧૮ અમૃતસર

૧૮-૧૦-'૨૦ થી ૧૯-૨૦-૨૧ લાહોર

૨૨-૧૦-'૨૦ ૨૨ લિયાની

ખરેલીથી સંયુક્ત પ્રાન્તની વધુ મુસાફરી ટેટલાંક કારણસર તજવી પડી. અમૃતસરમાં શીખોની ભારે જાગૃતિ ગાંધીજીને ત્યાં ખેંચી રહી હતી. તા. ૧૮ મીએ અમૃતસર પહોંચ્યા. બપોરે ખાલસા કોલેજના વિદ્યાર્થીઓની સાથે મેળાપ થયો. તેઓને ગાંધીજીએ આરંભમાં સ્થિતિ સમજાવી. તેમને કહ્યું : “મારા ભાઈ મહમદઅલીએ ‘Choice of the Turks’ (તુર્કોની પસંદગી) નામનો લેખ લખ્યો હતો, જે જપ્ત થયો હતો. હું તમને આજે કહું છું કે આજે Choice of the Believers of India—હિંદુસ્તાનના ધર્મનિષ્ઠ લોકોએ શું પસંદ કરવું તેના નિર્ણયનો વખત આવ્યો છે. શીખ વિદ્યાર્થીઓને હું પૂછવા આવ્યો છું કે તમે સક્તનતને વફાદાર રહેવા માગો છો કે ગુરુ નાનકને વફાદાર રહેવા માગો છો ? જે આરખોએ આપણું કાંઈ નથી બગાડ્યું અને જે એક ભારે સ્વતંત્ર પ્રજા છે તેને જેર કરવા માટે તમારા જાતબાઈઓને મોકલવામાં આવે છે. તમારી પાસે સરકાર ઐરણ્ણની ચેરી કરીને સોયનું દાન આપી રહી છે. સરદાર ગોહરસિંગ ઉપર જે ત્રાસ ગુજર્યો ત્યારે પછી ટાઈ શીખ સરકાર માટે તલવાર ઉપાડી શકે જ કેમ ? જલિયાંવાલામાં બોસ્વર્થ સ્મિથે જે સિતમ ગુજર્યો ત્યાર પછી એ સરકાર સાથે કેમ મહોબત રાખી શકીએ ? મને પંજાબને માટે જેટલું દુઃખ થયું છે તેટલું દુઃખ તમને થવું હોય તો ખાલસા કોલેજની આન્ટ ઓગ્રવીને, મ્યુનિસિપાલિટી સાથેના તેના સંબંધ તોડાવીને, તેને તમે ખરેખરી ખાલસા કરી શકો છો. તેમ ન બને તો તેને છોડી દઈને તમે બની શકો છો.”

પૈસા આપીને શુભામી

મહમદઅલીએ આ પછી અંલીગઢની સ્થિતિ સમજાવી : “અંલીગઢને માટે પૈસા ભેગા કરતા હતા, તે ભેગા કરવાની અટકાયત શૈક્તઅલીને થઈ ત્યારે તેમણે પોતાની સરકારી નોકરી છોડેલી; તે જ શૈક્તઅલી આજે તે કોલેજને ખાલી કરવા કેમ બેઠા હશે ? આપણને કહેવામાં આવે છે કે આપણાં પોતાનાં મકાનો છે, આપણા પોતાના પૈસાથી આ કોલેજને ચાલે છે, તો શા માટે એ કોલેજ છોડવી ? હું તમને પૂછું છું કે એ મકાન આપણાં હતાં તો શા માટે આપણાં મકાનોને ‘મેકડોનલ્ડ હાઉસ’ ‘લીટન લાઇબ્રેરી’નાં

નામ આપ્યાં? એ આપણા પૈસાએ ચાલતી કોલેજ હોય તો તો આપણે પૈસા આપીને ગુલામ બનીએ છીએ એમ થયું. તમને ખરાબ કેળવણી મળે છે એટલે તમારે કોલેજ છોડવી એમ હું નથી કહેતો. કેળવણી સૌના જેવી મળતી હોય તોપણ એ પાઠ દાનતથી નથી મળતી તે માટે એ છોડવાનું કહું છું. પકવાન કુકરના ગોસ્તનો પટ લગાડીને પીરસવામાં આવે છે માટે તમને એ પકવાન તળવાનું કહું છું.” આ પછી વિદ્યાર્થીઓ તરફથી અધ્યાપકો ગાંધીજીને મળ્યા હતા. કેટલોક વાદવિવાદ કર્યા બાદ તેઓએ જણાવ્યું હતું કે બીજે જ દિવસે મળનાર શીખ સંઘ જે નિશ્ચય કરે તે પ્રમાણે વર્તવાને તેઓ તૈયાર છે. રાત્રે કોલેજના પ્રિન્સિપાલ તેઓ એક ગોરા છે તેમને તથા અધ્યાપકોને ગાંધીજી મળ્યા. તેમની સાથે ખૂબ વાતચીત થઈ. પ્રિન્સિપાલ બહુ મીઠાબોલા — પણ માત્ર મીઠાબોલા જ — લાગ્યા. ઘણીખરી દલીલો તેઓ કમૂલ કરતા હતા, પણ છેવટના મિલુપમાંથી તેઓ છટકી જતા હતા.

રાત્રે અમૃતસરમાં મોટી જાહેર સભા થઈ. એનું વિગતવાર વર્ણન આપી હું પત્રને બહુ લાંબો નથી કરી દેવા ઇચ્છતા. બે મહિના ઉપર જે અમૃતસરના જલસામાં એક પણ શીખ વક્તા ન હતો તે જ અમૃતસરમાં એક નહીં, બે નહીં, પણ પાંચ શીખ વક્તાઓ એક પછી એક ઊઠીને જુસ્સાદાર ભાષણો કરી ગયા, અને જણાવ્યું કે શીખ સંઘ તો અસહકારનો દરાવ પસાર કરશે એમાં તેમને શંકા ન હતી. શીખ થોતાઓમાં પણ ભારે ઉત્સાહ દીસતો હતો; કંઈક વધારેપડતો પણ કહી શકાય. કારણ પોતાની કુહાડી ઊભી કરીને ધણીક બતાવતા હતા કે જરૂર એ હથિયાર હાથમાં છે એટલે ડરશું નહીં.

લાહોર

લાહોર ત્રણ દિવસ રોકાયા. પ્રથમ દિવસે એટલે ૧૯મી તારીખે રાત્રે જંગી જલસો હતો. ત્રીસ ચાળીસ હજાર માણસો હાજર હશે.

આરંભ પંજાબના વતની સ્વામી સ્વયંદેવે કર્યો. અતિશય લાગણીભરેલી રીતે તેમણે પૂછ્યું, “મુલકમાં આઝાદીની સહર ચાલી રહી છે, બીજા બધા પ્રાન્ત જાગ્યા છે, ત્યારે શું પંજાબ જ સૂતું રહેશે?”

તત્કાલ કાંતિલોના તરફથી જાહેરો, આપણા તરફથી નહીં.

મૌ. મહમદઅલીએ યુરોપમાં છુટી મુલેહનામા વિષે શું વલણ છે તે સમજાવ્યું. પોતાની ખાતરી થયેલી જણાવી કે આ સરકાર દગાબાજ સાથે દાવખેચ રમનારી છે. એટલે હિંદુસ્તાન તરફથી પોતે ઇચ્છામાં જાહેર કરી આવેલા છે કે જેની વખતદારીને લીધે તમે જગતમાં મોટી સલ્તનત ગણાઓ.

છે તેની વફાદારી હવે તમને નહીં મળે. આમ કરવાનું કારણ બધી કસૂર અંગ્રેજની તેમજે જોઈ. “શાન્તે આપણી વાત સુણી છે, સુલેહનામાથી શાન્ત વિરુદ્ધ છે, અને એમ લાગતું હતું કે સુલેહનામું ફરસે પણ બ્રિટિશ પ્રધાનના કાયદરાથી ન ફરી શકયું. પણ આજે શી સ્થિતિ છે? આજે બહાર ગુલામી કેમ કાયમ રહી છે? અંગ્રેજી લશ્કરથી નહીં, ફ્રેન્ચ લશ્કરથી નહીં, ઇટાલિયન લશ્કરથી નહીં, પણ આપણું ગુલામી લશ્કર મોકલાઈ રહ્યું છે માટે એ ગુલામી ચાલુ છે. આપણે જ પોર્ટુગીઝ મુલકોની ગુલામી કાયમ રાખવા કોશિશ કરી રહ્યા છીએ. આ બધી સ્થિતિનો ઉપાય ‘તર્ક’ મવાલાત’ છે. આજે તલવાર આપણા તરફથી ન ઊપી શકે, તલવાર કેવળ કાતિલોના તરફથી, જલિમની તરફથી ઊડી શકે; આપણા તરફથી ઊડશે તો આપણને ફતેહ નથી એ ખચીત માનજો. ન કરે ખુદા અને વખત આવ્યો અને હું તે વેળા જીવનો હોઉં તો ફર્જ થઈ પડેલી જોઈએ હું જ પહેલો પોકારીશ અને પહેલી તલવાર હું જ ચલાવીશ.” આ વચનને તાળીઓ મળી, અને એક ફકીર જીઘ્યો ને બોલ્યો: ‘જે બોલ્યા તે થાઓ એવો મારો આશીર્વાદ છે.’

મૌલાના અબુલ કલામ આઝાદે પૂછ્યું: “પંજાબનાં મુઝાં ક્યારે જીવતાં થશે? જ્યારે ધડીધડીએ દુનિયાની પ્રજાનાં નસીબ ફેરવાઈ રહ્યાં છે ત્યારે દલીલોનો વખત કયાં રહ્યો છે? જે કોમ કૃષ્ણ અને જીલમનું પૂતળું છે, જે કોમ બધા ઇનસાનની આઝાદીનો નાશ કરનારી છે, જે કોમમાં ધણીયે વસ્તુ છે પણ ઇન્સાફ નથી, તે કોમની પાસેથી તમે તાલીમ લેશો? તેની કોર્ટમાં તમે ઇન્સાફ શોધવા જશો?”

ગાંધીજીએ તો પોતાના ભાષણનો વિષય અફરઅલીખાનના જેલમનને બનાવ્યો. આરંભમાં તેમજે જણાવ્યું કે, “સુખની વાત છે કે મોલવીજી જેલમાં છે. કારણ તેઓ જેલમાં જઈને આઝાદ બન્યા છે, જ્યારે આપણે હજી ગુલામ રહ્યા છીએ.” સત્યનંત મંડી જશે એવું વચન અફર-અલીખાને કાઢ્યું હતું તે વચન જેમ લખનૌમાં તેમ અહીં પણ ગાંધીજીએ વિશેષ ભાર મૂકીને કહી બતાવ્યું “આ સત્યનંત પંજાબ અને ખિલાફતના અંબધમાં ઇન્સાફ નહીં આવે. તો, જલ્દી જામી. જશે. એ પણ મારું છે કે પ્રત્યેક હિંદીની ફરજ છે કે સત્યાગ્રહ અને ઇન્સાફને રસ્તે રહીને બધાઓએ સત્યનંતને જીએડવા માટે બનવું કરવું. એ જલિમને નાશ કરવી એ ખુદાના હુકમને માનવા બરાબર છે.”

“આપણા ભાઈ મહમદઅલીએ કહ્યું કે, ‘ચોડા દિવસમાં અફરઅલી-ખાનને આપણે મળી શકશું.’ હું કહું છું કે ચોડા દિવસમાં મળવું અશક્ય છે. માત્ર બે શરતથી આપણે તેમને મળી શકીએ. અફરઅલીખાનને એક ગંદી ક્રેટડી મળી છે, તેમને જેલવું ખાણું મળે છે, તેમને તાવ આવે છે, પણ તેઓ પોતાની હિંમત ઉપર કાયમ છે. તેઓ માફી માગવાના નથી એટલે તેમને બહાર મળવાની એક શરત તો બંધ છે. હવે રહી બીજી શરત; તેમને જેલમાં જઈને મળવાની. શીખ, હિંદુ, મુસ્લમાન સૌમાંથી કોઈ એવી તાકાત રાખવું હોય કે તેમનાં જેવાં કામ કરી જેલમાં જાય તો તેને આજે મળીને છોડાવી શકે છે. જે કોઈ સરકારને બહાર રહ્યાં રહ્યાં કહેશે કે એને છોડો, તે પ્રજનો ગુનો કરશે.

“મેં જાણી જોઈને શીખોને બહાદુર કહ્યા છે. શીખોએ સરકારને માટે પોતાનું લોહી રેડ્યું છે. તેમના લોહીથી બીજી પ્રજાઓ પડતી જાય છે. આરઓ અને ઈન્ડિયનોનાં ગળાં શીખોને લીધે કપાયાં છે. આજ સુધી સરકારને માટે શીખોએ જે સૈન્ય બનાવ્યું છે તેનું પરિણામ શું આવ્યું? સરદાર ગોહરસિંગ શેખપુરાવાળાને પૂછો. હું તો કહું છું કે હિંદુમુસલમાનો સાથે શીખો પોતાની ફરજ બજાવી શકશે તો અફરઅલીને છોડાવી શકશે. સ્વરાજ્ય મેળવવું અને અફરઅલીને છોડાવવા એ બંને કામ સાથે થશે.

“મહમદઅલીએ બ્યારે તલવાર વાપરવાની વાત કરી ત્યારે કોઈ ફરીરે ‘જે બોલ્યા તે થાઓ’નો અવાજ કાઢ્યો. તેથી મને દુઃખ થયું છે. તલવારને માટે સામાન તૈયાર નથી ત્યાં સુધી તલવારથી હાનિ જ રહેલી છે. મેં તો મારો વિચાર આખરને માટે બતાવી દીધેલો છે. મારે માટે તો હું તલવારનો ઉપયોગ કદી જોતો નથી. મહમદઅલીને માટે આ શરનો મામલો છે. તેમને પણ અંતે તલવારની નિષ્ફળતા જણાય એમ હું ઉમેદ રાખું. આજે તો એક અંગ્રેજને કાપીને હનરે જલિયાંવાલા ખનાવશે, પણ સ્વતંત્રતા નહીં મેળવી શકે. તલવારથી મુકાબલો કરવા ચાહતા હો તો પણ કુખ્યાની અને તાલીમની જરૂર છે.

“મને અમૃતસરમાં ગઈ કાલે સવારના પહોરમાં એક સ્ત્રી મળી. તેણે મારી સામે પુરુષોની વિરુદ્ધ ભારે ફરિયાદ કરી : ‘પુરુષો સાચી વાત નથી કરતા. સ્ત્રીઓને ફેસલાવે છે. તેમનામાં ખુદાનો ડર નથી. અમારા ગંદા મરદો અને ગંદા સ્ત્રીઓ પાસેથી શું તમે આ મામલાને જીતી શકશો? તમે પુરુષોને

વિદ્યાર્થીઓમાં ભારે જાગૃતિ ફેલાઈ રહી હતી. તેઓનાં ટાંગેટોળાં ગાંધીજીના મુકામ રામભજનદત્ત ઓધરીના મકાને ખીજે દહાડે મેઘાં વધ્યાં, સાગ્રસાત વાગ્યે ગાંધીજી તેમને મળ્યા. કોલેજો બંધ થતાં પાંચસો ઉપરાંત વિદ્યાર્થીઓ હાજર હશે. ગાંધીજીએ પ્રથમ જણાવ્યું કે આ અસહકારનો મામલો ઉત્પન્ન થયો ખિલાફતમાંથી, પણ ન્યારે પંજાબ લાવ્યું ત્યારે આખા દેશને તેઓ તેમાં ભેળવી શક્યા. પોતાના ગુજરાતના એક સારામાં સારા કામ કરનાર ઇન્ડુલાલ યાસિકે પંજાબનું કારણ ન્યારે આમાં દાખલ થયું ત્યારે જ અસહકારમાં ભાગ લેતા થયા. “જે પંજાબને માટે આખો દેશ આ લડત લડવા તૈયાર થયો છે તે પંજાબ શું સૂતું જ રહેશે? તમે કદાચ ખિલાફત જૂલો, પણ પંજાબ ન જૂલો શકો. જલિયાંવાલાથી આપણે બહાદુર થયા, પણ પેટે ચાલવાનું આવ્યું ત્યારે આપણે આપણા બન્યા; જલિયાંવાલાથી હિંદ ચડ્યું છે, પણ પેટે ચાલવાથી હિંદ પડ્યું છે. વિદ્યાર્થીઓ પાસે યુનિયન જેકને સલામ કરાવવી એ તો એથી પણ વધારે કડવું હતું. કર્નલ જોનસને તમારું નાક કાપ્યું અને તમે કપાવ્યું. મારો સ્વામી કદી આખરે ખોવાનું નહોતો કહેતો. પંજાબમાં મરી ગયેલા છોકરાઓનો આત્મા અહીં આવીને પોકારી રહ્યો છે કે તમે શું કરવા માગો છો? સર માર્કિસને તમે ફાંસીએ ચઢાવવા માગતા હો તોયે તમારે તો ફાંસી ઉપર ચડવાને લાખુકે થવું જોઈએ.”

જોઆર લોકોની કુરખાની શીખો

ગાંધીજીએ ટ્રાન્સવાલનો દાખલો લીધો. “ત્યાં ન્યારે જોઆર લગાઈ ચાલતી હતી તે વખતે સ્મટ્સ અને હરઝોગ જેવા નામીયા વંકીલો વહીલાત છોડી લગાઈમાં પડ્યા હતા. જોઆર સ્ત્રીઓ છોકરાંને એ શીખવતી કે એક પણ શબ્દ અંગ્રેજી ન બોલવો. ત્યારે અહીં સ્ત્રીપુરુષ — દાખલા તરીકે પંડિત રામભજનદત્ત ઓધરી અને સરલાદેવી — એકબીજાની સાથે અંગ્રેજીમાં પત્ર-વ્યવહાર કરે છે! એમાં હું નામદર્દી જોઉં છું. ટ્રાન્સવાલની બાઈઓ તો ગ્રાંસીની રાણીઓ હતી. આપણી સ્ત્રીઓમાં એવું શરાતન ક્યારે આવશે? હું અંગ્રેજી ભાષા ઉપર આક્રીન છું. ન્યુ ટેસ્ટામેન્ટ પર હું ફિદા છું. ટોલ્સ્ટોય અને ટુરગેન હું અંગ્રેજી માન્યતા જ રાખ્યો છું. મધ્ય હિંદી હિંદી જન્મે અંગ્રેજી ભાષા વપરાય તે હું ન જ સાંખી શકું. હું તો માનું છું કે હિંદુસ્તાનનો જે પિતા પોતાના પુત્રની સાથે, પતિ પત્નીની સાથે અંગ્રેજીમાં વ્યવહાર રાખે છે તે નામદર્દ છે. અંગ્રેજીની સાથે હું મુકાબલો કરી શકીશ ત્યારે જ તેનું કાર્ક પણ વાપરી શકીશ. જોઆર લોકોની ખીજ કુરખાની ફીનિખનની સલાહ થઈ ત્યાર પછીની હતી. સ્મટ્સ-મોયાએ સુધારાને ફેંકી દીધા. તમામ ઠેકાણે

જિતેન્દ્રિય બનાવો તો કંઈક થાય.' આ તે સ્ત્રીના જ શબ્દો છે. મને તે વાતુ, ખરોખર લાગે છે. જિતેન્દ્રિય થયા વિના અસહકારની લડત લડવી કઠણ છે. જે માણસ, જીએ જૂઠું બોલતો નથી, ગંદું ખાતો નથી, જે બૂરું જોતો નથી, જેની નજર સાફ છે, જે માણસને પોતાની સ્ત્રી સિવાય બધી સ્ત્રીઓ માગ્યહોન સમાન છે, જેનું મન કાબૂમાં છે તે જિતેન્દ્રિય છે. આજે તો તમે નથી ચોરત કે નથી મરદ. તમે તલવાર ખેંચવાની વાત કરતા હો તો તલવાર તમને મુઝારક હો, બાકી મને તો સ્પષ્ટ જાણે છે કે તમે જિતેન્દ્રિય થઈ, કોમિસમાં જે દરાવ માટે હાથ જાંચો કરી આવ્યા છો તે દરાવનો અમલ કરીને આઝાદ થઈ શકવાના છો. આ જલિમ સરકારની પાસે ઇન્સાફ લો. ઇન્સાફ ન મળે તો તેની સાથે મહોબ્બત તોડી તેને મિટાવો; અને ઝકરઅલીને છોડાવો અથવા બધા જેલમાં જઈને બેસો."

આ પછી અમૃતસરની માફક ઘણા શીખ ભાઈઓએ લાહોરમાં પણ જોશભર્યાં ભાષણ આપ્યાં, અને શીખ સંઘ જરૂર અસહકારનો દરાવ પસાર કરશે એમ જણાવ્યું.

ડો. કિચલુએ જાહેર ક્યું કે પંજાબમાં સ્વરાજ આશ્રમ સ્થપાયો છે. તેમણે એમ પણ જણાવ્યું કે પોતાને અનુભવ એવો થાય છે કે પંજાબમાં ખુશ જવાબ તો શીખ લોકો જ દેશે.

પંડિત રામભજદત્ત ચોધરીએ જણાવ્યું કે પોતામાં તો ખરેખર પરિવર્તન થઈ ગયું છે. પોતાને એક વર્ષ ઉપર બાદશાહની સામે લડાઈ કરવાના આરોપસર જેલમાં મોકલવામાં આવ્યા હતા ત્યારે તો પોતે લડાઈ નહોતી કરી, બાકી આજે તો જરૂર બાદશાહના ગેરઇન્સાફ સામે પોતે લડત શરૂ કરી છે. તેમણે સ્વરાજ આશ્રમ માટે પોતાનું ઘર તૈયાર છે એમ પણ જાહેર ક્યું.

મૌ. શૌકતઅલીએ આ પછી જાહેર ક્યું કે ભાઈ શુલામ મોહીઉદ્દીને વઝીલાત છોડી છે. શુલામ મોહીઉદ્દીન પંજાબના એક બહુ જાણીતા વઝીર છે. તેમનો ધંધો ધીકતો ચાલે છે. તેઓ અતિશય નમ્રતાથી બોલ્યા અને બોલ્યા : 'હું રાતદિન વિચારી રહ્યો હતો. પણ આજે આ ઘડીએ જ ખુદાએ મને હરમાન્યું કે વઝીલાત છોડ. મારે કેટલી દીકરી છે તે સૌને ખબર છે. જ દીકરીઓ છે તે સૌ કાંતવાનું કામ કરશે. મારો એક દીકરો છે તે હું ગાંધીજીની સેવામાં અર્પણ કરીશ. મારી જાતને પણ હું નજર કરું છું. મારી પામે જે કામ લેવું હોય તે લેજો. કાંઈ નહીં તો સ્વદેશીના પ્રચારનું કામ તો હું કરીશ જ."

વિદ્યાર્થીઓમાં ભારે જાગૃતિ ફેલાઈ રહી હતી. તેઓનાં ટાળેટાળાં ગાંધીજીના મુકામ રામભગદત્ત ચૌધરીના મકાને બીજે દહાડે ભેગાં થયાં. સાડાસાત વાગ્યે ગાંધીજી તેમને મળ્યા. કોલેજે બંધ થતાં પાંચસો ઉપરાંત વિદ્યાર્થીઓ હાજર હશે. ગાંધીજીએ પ્રથમ જણાવ્યું કે આ અસહકારનો મામલો ઉત્પન્ન થયો ખિલાફતમાંથી, પણ જ્યારે પંજાબ ભણ્યું ત્યારે આખા દેશને તેઓ તેમાં ભેળવી શક્યા. પોતાના યુગરાતના એક સારામાં સારા કામ કરનાર ઇન્દુલાલ યાસિક પંજાબનું કારણ જ્યારે આમાં દાખલ થયું ત્યારે જ અસહકારમાં ભાગ લેતા થયા. “જે પંજાબને માટે આખો દેશ આ લડતે લડવા તૈયાર થયો છે તે પંજાબ શું સત્તું જ રહેશે? તમે કદાચ ખિલાફત બૂલો, પણ પંજાબ ન બૂલી શકો. જલિયાંવાલાથી આપણે બહાદુર થયા, પણ પેટે ચાલવાનું આવ્યું ત્યારે-આપણે બાયલા બન્યા; જલિયાંવાલાથી હિંદ ચડ્યું છે, પણ પેટે ચાલવાથી હિંદ પડ્યું છે. વિદ્યાર્થીઓ પાસે યુનિયન જેકને સલામ કરાવવી એ તો એથી પણ વધારે કડવું હતું. કર્નલ બેનસન તમારું નાક કાપ્યું અને તમે કપાવ્યું. મારો સ્વાગત કદી આખરે ખોવાતું નહોતો કહેતો. પંજાબમાં મરી ગયેલા છોકરાઓનો આત્મા અહીં આવીને પોકારી રહ્યો છે કે તમે શું કરવા માગો છો? સર માઈકલને તમે ફાંસીએ ચડાવવા માગતા હો તોયે તમારે તો ફાંસી ઉપર ચડવાને લાયક થવું જોઈએ.”

બોઅર લોકોની કુરખાની શીખો

ગાંધીજીએ ટ્રાન્સવાલનો દાખલો લીધો. “ત્યાં જ્યારે બોઅર લડાઈ ચાલતી હતી તે વખતે સ્મટ્સ અને હરઝોગ જેવા નામીયા વકીલો વકીલાત છોડી લડાઈમાં પડ્યા હતા. બોઅર સ્ત્રીઓ છોકરાંને એ શીખવતી કે એક પણ શબ્દ અંગ્રેજી ન બોલવો. ત્યારે અહીં સ્ત્રીપુરુષ — દાખલા તરીકે પંડિત રામભગદત્ત ચૌધરી અને સરલાદેવી — એકબીજાની સાથે અંગ્રેજીમાં પત્ર-વ્યવહાર કરે છે! એમાં હું નામદી જોઉં છું. ટ્રાન્સવાલની બાઈઓ તો ઝાંસીની રાણીઓ હતી. આપણી સ્ત્રીઓમાં એવું શરાતન ક્યારે આવશે? હું અંગ્રેજી ભાષા ઉપર આફરીન છું. ન્યુ ટેસ્ટામેન્ટ પર હું ફિદા છું. ટોલસ્ટોય અને કુરાન હું અંગ્રેજી મારફતે જ શીખ્યો છું. પણ હિંદી હિંદી વચ્ચે અંગ્રેજી ભાષા વપરાય તે હું ન જ સાંખી શકું. હું તો માનું છું કે હિંદુસ્તાનનો જે પિતા પોતાના પુત્રની સાથે, પતિ પત્નીની સાથે અંગ્રેજીમાં વ્યવહાર રાખે છે તે નામદ છે. અંગ્રેજીની સાથે હું મુકાબલો કરી શકીશ ત્યારે જ તેનું કાંઈ પણ વાપરી શકીશ. બોઅર લોકોની બીજી કુરખાની શીખનખની સલાહ આ ત્યાર પછીની હતી. સ્મટ્સ-બોચાએ સુધારાને ફેંકી દીધા. તમામ ઠેકાણે

અસહકાર થયો, અને તે ત્યારે જ બંધ થયો કે ત્યારે ધારેયું સ્વતંત્રતાનું બંધારણ બેચર લોકોને મળ્યું.”

આ ઉપરાંત ખીજી ઘણી વાતો વિદ્યાર્થીઓને સંભળાવી. ત્યાર પછી લગભગ એક કલાક સુધી વિદ્યાર્થીઓ સાથે સંવાદગત્વાચ આત્મા. કેટલાક વિદ્યાર્થીઓએ માગણી કરી કે કોલેજ છોડનાર વિદ્યાર્થીઓનાં નામો લખી લેવામાં આવે. ગાંધીજીએ ના પાડી. મૌને એક દિવસ ખૂબ વિચાર કરી નિશ્ચય ઉપર આવવાનું કહ્યું. ખીજે દિવસે તો આગલા દિવસના કરતાં ઘણા વિદ્યાર્થીઓ હાજર હતા. ટપોટપ વિદ્યાર્થીઓએ નામ નોંધાવ્યાં. આ નામ નોંધાવનારની સંખ્યા નેવુંની હતી, પણ હવે તો તે સેંકડો ઉપર ગઈ છે એમ થીમતી સરલાદેની મોંઘરાણી લખે છે. આને પગિણામે એંગ્લો વેદિક કોલેજ, દયાળસિંગ કોલેજ, સનાતન ધર્મ કોલેજ ખાલી થશે, યા તો ગ્રાંટ છોડી, યુનિવર્સિટી સાથેનો સંબંધ તોડી સ્વતંત્ર થશે. સ્વામી સત્યદેવજી ત્યાં વિદ્યાર્થીઓમાં કામ કરી રહ્યા છે; સરલાદેની તો છે જ. અને ડો. કિચલુ તથા ખીજા કાય કરનારાઓ મળી વિદ્યાર્થીઓને કોલેજ છોડવી પડે તો તેમને માટે શિક્ષણના પ્રબંધમાં મૂંઝાયા છે. મોલાના મહમદઅલી અને શૌકતઅલીએ ઇસ્લામિયા કોલેજ અને સૂફમાં તો ચમત્કાર કર્યો છે. ત્યાંના ટ્રસ્ટીઓ જ માની જશે એવી વધી છે. એટલે ત્યાં તો કોલેજને ખાલી કરવાપણું નહીં રહે; કોલેજ જ આઝાદ બનશે અને તેમાં અનાયાસે ખીજી કોલેજમાંથી નીકળેલા વિદ્યાર્થીઓની પણ જોગવાઈ થઈ શકશે. અલીગઢની આમ ઇસ્લામિયા કોલેજ ઉપર અસર થઈ છે, ઇસ્લામિયા કોલેજની અલીગઢ ઉપર અસર થઈ છે. શું પરિણામ આવ્યું તે તો રહમીએ જણાશે.

શાંખપરિષદ અને ભિવાનીની પરિષદ માટે તો મારે ખીજે જ પત્ર લખવો રહ્યો. એમરે જગૃતિનો ખ્યાલ તો આટલાથી જ ઠીક આવશે. ઠેક-ઠેકાણે નવા નવા પ્રજાસમૂહોમાં ચેતન આવતું જાય છે. આ ચેતનની સાથે કંઈક ઉદ્ધામતા તો ચાલુ છે જ. આ લખનારો અને લાહોરમાં તલવારનું નામ સાંભળી તાળી પાડનારા ઉપરથી સૂચવાય છે. શાંખ પરિષદનો અને ભિવાની પરિષદનો આવતા પત્રમાં હેવાળ આપીશ તેથી આ કથન વધારે સિદ્ધ થશે. આપણે જે બળને ગતિમાં મૂક્યાં છે તેને અંકુશમાં રાખવાની ફરજ દિનપ્રતિદિન વધતી જાય છે. તે હાથમાથી છટકતાં નથી એ પ્રભુનો પાડ છે.

૨

કોઢા થાવ દેવં પાદશાહી
લશ્કર કરે સવાહ,

નદીઆ વીચો ટીવે દેલાલે
યલી કરે અસગાહ,
નાનક જ્યો જ્યો સાચે માવે
તીવે ચલાઝી રાહ.

[કાંડો મોટી પાદશાહીને ઉપેશી નાખી શકે છે, અને આખા લશ્કરને સ્વાહા કરી જઈ શકે છે; નદીની અંદર પહોંચ અને મેદાનો ઉત્પન્ન થઈ શકે છે; જળને ઠેકાણે સ્થળ અને સ્થળને ઠેકાણે જળ થઈ જાય છે; નાનક કહે છે પ્રભુ તેની ઇચ્છા હોય તેવાં વાનાં કરી શકે છે.]

ગયા પત્રમાં હું શીખ પરિપદ અને લિવાની પરિપદનો ઉલ્લેખ કરી ગયો. એ બંને પરિપદોએ મારા ઉપર પાડેલી છાપ હું આ પત્રમાં આપીશ.

શીખ પરિપદ તો બહુ જોવા જેવી હતી. બેંગ્લો હોલમાં શીખ ભાઈઓ — અથવા તેમનું વધારે ચોખ્ખું નામ ‘ખાલસાજીઓ’ — મળ્યા હતા. પ્રમુખપદ શિયાળકોટના એક પ્રતિષ્ઠિત શીખ જમીનદારને આપવામાં આવ્યું હતું.

પ્રમુખ સાહેબ આવ્યા તે પહેલાં તો આખો બેંગ્લો હોલ સ્ત્રીપુરુષોથી ચિકાર ભરાયો હતો. સ્ત્રીઓ પણ મોટી સંખ્યામાં હાજર હતી. પ્રમુખ સાહેબના આવવા પહેલાં એ ભુવંદ અગાજના શીખ ભાઈઓ ‘અયસાહેબ’ માંથી ઈશ્વરસ્તુતિ અને ઈશ્વરશ્રદ્ધાનાં વચનો બોલતા હતા. આખો પુરુષવર્ગ એ ઝીલતો હતો અને તે પછી તમામ સ્ત્રીઓ એ ઝીલતી હતી. આ દૃશ્ય હૃદયને હલમલાવનારું હતું. બધીએ બહેનોને એ વચનો મોઢે જ હોય એમ લાગતું હતું. લગભગ એક કલાક સુધી શુરુ નાનક અને કપીર સાહેબનાં ભજનોની ધૂન ચાલી રહી, અને પરિપદના કાયને મારે શાંતિ ઉત્પન્ન કરવામાં આવી. મને લાગે છે કે રાગકાજની ચર્ચા કરનારી ઠાઠ પણ પરિપદમાં અગર સંસ્થામાં શુરુ નાનક અને કપીર સાહેબનાં પવિત્ર ભજનોથી ભાગ્યે જ મંગલ્લાચરણ થતું હશે. જે જોશ અને જે ઉત્સાસથી એ ગવાતાં હતાં તે ઉપરથી ઠાઠ પણ અપરિચિત શ્રોતાની ઉપર એ કામની જાંડી શ્રદ્ધાની છાપ પડ્યા વિના રહે એમ ન હતું.

‘सर्वमे सच्चिद अचे। सोअे।

जिस्वा किआ सबकुठ होअो

*

*

*

गुर गुर दीना मोठा पीआरीआ

कहत कबोरा मेरो सना नासी

सरव निरजन दोठा पीआरीआ

આ અને આવાં તો આપણા આખા દેશનાં લોકલજનો છે. પણ એને ભક્તિથી સંઘરી રાખનારો તો આજે શીખસમાજ જ છે એમ લાગ્યું. આ પત્રને મધ્યમે ટાંકેલાં વચનો આ જ પરિપદમાં બીજાં દિવસે ગવાયેલાંમાંનાં છે. એમાં શીખ સ્વભાવનું પ્રતિબિંબ છે. એમાં જે નમ્રતા રહેલી છે — આપણામાં કશી શક્તિ નથી, આપણી પામે ભારે સાધનસંપત્તિ નથી — છતાં ઈશ્વરમાં જે અડગ શ્રદ્ધા રહેલી છે કે શુભ સંકલ્પને પાર પડાવનારો માલિક છે, તેનું ધાયું હોય તે દહાડે કોણે પણ મોટી પાદશાહીને ઉથલાવી નાખી શકે — એ નમ્રતા અને અડગ શ્રદ્ધા આપણે સૌ આ મહાભારત યુદ્ધમાં આપણી રંગરંગમાં અનુભવી શકીએ તો શું અંશકચ છે ?

શીખ પ્રજા તો આજ સુધી અંગ્રેજ સરકારનો જમણો હાથ ગણાતી હતી; તે જ શીખોને આ પરિપદમાં એકે અવાજે ‘સ્વાજ’ પોકારતા સાંભળ્યા, નામિલવતન — અસહકારને માટે સુયોગ્ય પંજાબી શબ્દ — ની સાત આવે કે ઉમંગ અને આશાથી લાછળતા બેસ્યા, એ શબ્દના નામમાત્રને ખોલે સો નિહાલ, સત્ શ્રી અકાલ ના પવિત્ર ઉદ્ગારથી વધાવી લેતા સાંભળ્યા, એનું કારણ શું હશે ? શીખો સરકાર પાસેથી જેની આશા રાખી મેલા હતા તે નથી મળ્યું, બિલ્લદું જલિયાંવાલા અને શેખપુરાના માર્શલ લોની મદ્દિસ મળી છે, એ જ પ્રત્યેક વક્તાના વચનનો ખવનિ હતો, સરકાર શીખ પ્રજાની જાગૃતિની અવગણના કરી શકતી નથી.

સ્વાગત સભાના પ્રમુખ અને પરિપદના પ્રમુખ બંનેનાં ભાષણોનો ખવનિ સાંભલવતન જ હતો. બીજા દિવસે પ્રથમ ઠરાવ નામિલવતનનો જ હતો, કોંગ્રેસનો આખો કાર્યક્રમ ગ્રહણ કરવા તરફ હતો, અને તે વિષે વિરુદ્ધ મત તો આખા મંડપમાં ગણવાગાંડ્યાના જ હોય એમ જણાતું હતું.

પણ એ ગણવાગાંડ્યાના વિરુદ્ધ મત પ્રતિ સહિષ્ણુતા નહોતી એમ પણ દુઃખની સાથે જણાવતું પડે છે. એકે વિરુદ્ધ બોલનારાને ખાલસાજીએ સદન તરીકે શક્યા. સરદાર સુરમલસિંગ જ્ઞાની અને ગુજરાંવાલા ખાલસા કોલેજના વેદાન પ્રોફેસર બેઘસિંગ જેવાની દલીલો સાંભળવાને પણ શ્રોતાઓ તૈયાર ન હતા. પહે પહે ખળભળાટ થતો હતો. ખળભળાટ થતો કે તરત જ શુદ્ધ તાનક અને કપીર સાહેબનું સ્મરણ કરવામાં આવતું, અને તુરત શાંતિ પથરાતી. શાંતિ પથરાવવાનો આ ઇલાજ દેશની બીજી રાજકીય સંસ્થાઓએ અનુકરણ કરના જેવો છે. પણ આખા મંડળને નામિલવતનની વિરુદ્ધ શ્વાસ કર્યો સાંભળવાની વૃત્તિ ન હતી એમ જણાતું હતું.

ગાંધીજીએ તો પ્રથમ દરાવ પસાર થઈ જાય ત્યાર પછી જ જવાનું અને બોલવાનું શીખ નેતાઓની સંમતિથી દરાવ્યું હતું. આ પ્રમાણે ગાંધીજી ત્રણ વાગ્યે આવ્યા પણ દરાવ પસાર નહોતો થયો; પસાર થવાની તૈયારીમાં હતો. પાંચ વાગ્યાની ગાડીમાં જવાનું હતું એટલે ગાંધીજીને તુરત જ બોલવાનું કહેવામાં આવ્યું, અને અહીં અસહકારના દરાવને ટેકા આપવાને નહીં, પણ શીખ સમાજને કંઈક સંદેશો આપવાને જ તેઓ ગયા. જ્યાં આખો સમાજ નામિલવર્તનનો દરાવ કરી ચૂક્યો હતો ત્યાં તેમને નામિલવર્તનનો દરાવ પસાર કરવા વિષે તો ઝાઝું શું કહેવાનું હોય? નામિલવર્તન ચલાવવામાં શી સામગ્રીઓ જોઈએ તે વિષે જ ગાંધીજીએ પોતાના ભાષણમાં ભાર મૂક્યો.

શરૂઆતમાં ગાંધીજીએ જણાવ્યું કે, “તમે હિંદુસ્તાની હોવાનો દાવો કરતા હો, પંજાબી હોવાનો દાવો કરતા હો, તમારા ગુરુ નાનકના ધર્મને, આઝાદ રાખવા ચાહતા હો, તો મને લાગે છે કે નામિલવર્તન સિવાય બીજો કોઈ ઉપાય નથી.” નામિલવર્તનના વિજયની કેટલીક શરતો આ પછી ગાંધીજીએ જણાવી. તેમણે કહ્યું: “નામિલવર્તન બહુ ભારે શબ્દ છે. જે તમે એનો ખરો પ્રયોગ કરવા ચાહતા હો તો તમારે બે શરતો પાળવી જોઈએ. એક શરત એ કે તમારે દિસાદટ્ટાને વેગળાં મૂકવાં જોઈએ. આ લડતમાં તલવારને અવકાશ નથી. તલવારમાં દંડ આવી જાય છે. એટલું જ નહીં પણ કોઈ ભાઈને જખ્મી કરીને બોલતો રોકવો એ પણ દિસાદ છે. તમે નાનકપંથીઓ ‘નામિલવર્તન’ ખરોખર કરવા ચાહતા હો તો તમારે તલવારને ધ્યાનમાં રાખવી જોઈશે. ગુરુ નાનકને જેમ તમે પૂજો છો તેમ હું પણ તેમને પૂજનારો છું. તે ખુદના સાચા ખંદ હતા. ખાલસા સાહેબે, ગુરુ ગોવિંદે તલવારને માટે જગ્યા રાખી છે ખરી, પણ તેને માટે એક શરત પણ રાખી છે; તે એ કે તમને હુકમ નથી મળ્યો ત્યાં સુધી તમે તલવાર નથી ઉપાડી શકતા — તમારા ગુરુ તમને હુકમ ન આપે ત્યાં સુધી તમે તલવાર નથી ઉપાડી શકતા. આજે તમારી કામમાં કોઈ ગુરુ નાનકની સરખામણી કરે એવો ગુરુ છે?”

“શીખોએ તલવાર સરસ રીતે વાપરી છે; મુસલમાનોએ પણ સરસ રીતે વાપરી છે. પણ તલવાર ચલાવવાનો પણ ઢંગ હોય છે. એટલે તમને પ્રાર્થના કરું છું કે તમે તમારા જુસ્તાને રોકજો. પાણી પાયા વિનાની તલવાર પાણીદાર કહી શકાતી નથી, તેમ જ આદમી પોતાના જોશને રોકી શકતો નથી તે પાણીદાર કહેવાતો નથી. જુસ્તામાં આવીને જ માણસ વખત કવખતે

ગુસ્સો ખતારી દે છે તેને માટે આ લડત જ નથી. જે હિંદુસ્તાનમાં તત્તવાર ખેંચવાને કોઈ કાળેય હોય તો તે મુસલમાન તો છે જ. પણ તેમના ધર્મમાં પણ એવું તો છે જ કે તત્તવાર વિના કામ સાધી શકાય તો તત્તવાગ ઉગવવી જરાબર નથી. એટલે તે લોકોએ ‘તકેમવાવાન’ પસંદ કયું છે. તમે પણ તત્તવાર ધ્યાનમાં રાખીને જ કામ લઈ શકવાના છો.”

• ગુરૂના હુકમ વિના તત્તવાર ન ઉઠાવી શકાય એ દલીલ પાછી ઉપાડીને ગાંધીજીએ સ્ત્રીઓને ઉદ્દેશીને કહ્યું. “તમારે ત્યાં આજે ગુરુ, નાનક અને ગુરુ ગોવિંદસિંગ જેવાં ગુરુઓ છે? તમે તત્તવાર ખેંચવા માગતી હો તો ગુરુ નાનકને પેદા કરો. કામ, ક્રોધ, મદ, મોહ, મત્સરને છત્તશો તો જ તમે એવા વીરોની માતા થઈ શકવાની છો. એ ગુરુઓ વિના તત્તવારને આજે અવકાશ જ રહ્યો નથી. આજે તો તમારે તમારા આવેશને દબાવવા દુરખાની કરતાં શીખવું, તમારો પરદેશી લેમાસ છોડવો, તમારાં ઘરેણાં તગત્યાં અને નાનકનાં ભજન ગાતાં ગાતાં નામિલવર્તન કરવું એ જ તમારી ફરજ છે.”

નામિલવર્તનની ફતેહની ખીજ શરત ગાંધીજીએ એકખીજ વચ્ચે સહકારની ખતારી. “આપણે અદ્યાર સુધી ગુલામ કેમ રહ્યા છીએ? આપણને એકખીજમાં વિશ્વાસ ન હતો, આપણે એકખીજને શંકાની દૃષ્ટિથી જોતા આવ્યા હતા. હિંદુઓ માનતા હતા કે મુસલમાનોને મારીને ગાયને બચાવી શકાય. પણ તેઓ પોતાની જૂઠ્ઠા સમજ્યા. તેમને એમ લાગ્યું કે મુસલમાનની સાથે ભાઈ-ચારા વિના ગાયનો વધ અટકાવવો અશક્ય છે. શીખો એમ માનતા કે તેમના શરાતનનો ઇતિહાસ અખંડ તો ત્યારે જ રહે કે જ્યારે તેઓ અંગ્રેજોની સાથે સહકાર ચાલુ રાખે. એ સહકારથી તમે શું મેળવ્યું છે? પંજાબમાં જે બન્યું છે તે. જે સરકારે આપણને નામોશી લગાડી છે અને અપમાન કયું છે તેની સાથે સહકાર હરામ છે. આપસઆપસમાં લડાઈ કરવાથી તો આપણે પ્રજા તરીકે મટી જઈશું. પણ જે એકખીજ સાથે એકથ સાધી શકાઈ તો તો એક લાખ અંગ્રેજો ત્રીસ કરોડની ફૂંકથી પણ ચાવ્યા જશે, અથવા હિંદુસ્તાનના સેવકો થઈને હિંદુસ્તાનમાં રહેશે.”

છેવટે સ્વરાજ્યમાં શીખોને કોમી પ્રતિનિધિત્વનો હક્ક રહે કે નહીં તે વિષે ગાંધીજીએ ખુલાસો કર્યો કે જેમાં એવો હક્ક નહીં હોય તે સ્વરાજ્ય નહીં હોય. પછી સૌને ગુરુ નાનકની સાદાઈ અને સચ્ચાઈ લેવાની ભલામણ કરીને ગાંધીજીએ પૂરું કયું હતું.

‘નામિલવર્તન’નો દરાવ તો પસાર થઈ ગયો. ખાલસાજીઓ શુ કરે છે તે જોવાનું છે. જે જોશ આજે શીખ પ્રજામાં પ્રગટી રહ્યું છે તેને કાબૂમાં રાખી

તેનો વ્યવસ્થિત ઉપયોગ કરવાની જવાબદારી પંચજના આગેવાનો ઉપર રહેલી છે. ખાત્રસા કોલેજના તેર પ્રોફેસરોએ કોલેજનો યુનિવર્સિટીની સાથેનો સંબંધ તોડવાની નોટિસ આપી છે.

કાસગંજથી લખનૌની મુસાફરીનું જે વર્ણન ગાંધીજીએ આપ્યું છે તે જ વર્ણન લગભગ ભટ્ટીંગાથી લિવાનીની મુસાફરીનું કરી શકાય. લાહોગંજી નીકળી ભટ્ટીંગા રાત્રે સાડા અગિયાર વાગ્યે પહોંચ્યા છે. રાત્રે ભટ્ટીંગાના સ્ટેશન ઉપર માણસોની એટલી મેદની હતી, કે અમને અમારો સામાન કાઢવો મુશ્કેલ પડ્યો. ભટ્ટીંગા આગળ ગાડીમાંથી ઊતરી લિવાનીને માટે અમારે બીજી ગાડી લેવાની હતી. બીજી ગાડી તો પ્લેટફોર્મ ઓળંગીને જ લેવાય એવું હતું. પણ લોકોએ અમારી મુશ્કેલીનો કરો જ ખ્યાલ ન રાખ્યો. અમે કબે કરીને સામાન ટેકાણે પાડી શક્યા, અને જુદા જુદા ડબ્બામાં તે વહેંચી નાખવો પડ્યો પણ અમારા કટુમાત્રથી જ આ વાત અટકત તો ફીક હતું. ડેટલીક શરમભરેલી વાતો પણ બની. 'ગાંધીજી અને મૌલાનાઓ જે ડબ્બામાં બેઠા હતા તે ડબ્બાની અને તેની પાસેના ડબ્બાની બહાર હજારો માણસ ઘેરો ઘાલી ઊભું હતું. મૌ. મહમદઅલી અને બીજાઓ તેમને ખમી જવાની વિનંતી કરતા હતા : 'અમારો સામાન તો દાખલ થતા દેવો જ જોઈએ, તમે ગિરદી મટાડો તો અમારો સામાન આવી શકે,' એમ વારંવાર કરેલી આજીજી ફેકટ હતી. 'મહાત્મા ગાંધીજી કી જય' 'મૌલાના મહમદઅલી શૈકતઅલી કી જય'ના અવાજમાં ગાંધીજી અને મૌલાનાજીની વિનંતીઓ ડુબી જતી હતી ! રેલવે ઉપરની પોલીસ જે અત્યાર સુધી તટસ્થ હતી તે વચ્ચે પડી. તેમને એમ લાગ્યું કે લોકો નાહક પગવણી કરી રહ્યા છે, એટલે તેમણે લાકડી અને ચાબુક વાપરવા માંડી ! લોકો ધડીક વાર ખસીને પાછા ત્યાં ને ત્યાં એકઠા થતા હતા — તેમને અને અમારે બન્નેને માટે આ શરમભરેલી સ્થિતિ હતી એ તેઓ સમજી શકતા ન હતા !

આખરે અમારે નસીબે ગાડી ચાલી. પણ કમનસીબે એ ગાડી કાસગંજ કાનપુરની ગાડીની માફક બંધે સ્ટેશને ઊભી રહેનારી હતી, એટલે સવારે બિત્તાની પહોંચ્યા ત્યાં સુધી અમારામાંના જે દૂરના ડબ્બામાં સટકી ગયા હતા તેમના સિવાય કોઈને નિદ્રા ન મળી શકી.

ઉપરનું ચિત્ર કમકમાટી ઉપજાવે એવું છે. પણ સંતોષ ઉપજાવે એવું ચિત્ર હવે આવે છે, અને તે બતાવી આપે છે કે વ્યવસ્થાપકો જરા મહેનત

લે, સ્વયંસેવકોને તાલીમ આપવામાં આવી હોય, તો ઘણી સુધર રીતે ભારે જનસમૂહોની સાથે પણ કામ લઈ શકાય છે. ભિવાની એ અંબાલા વિભાગનો એક કસબો છે. લરકરનું મોટું મથક છે. ત્યાં આ વર્ષે પ્રથમ જ વાર વિભાગીય પરિષદ ઘઈ. એના સ્વાગત સભાના અધ્યક્ષ આપણા સુપ્રસિદ્ધ દીવાન બદાદુર અંબાલાલ સાકરલાલના પુત્ર કૃષ્ણલાલ અંબાલાલ દેસાઈ હતા. તેમણે સ્ટેશન ઉપર તેમ જ શહેરમાં અને ખાસ કરીને મંડપમાં જે વ્યવસ્થા રાખી હતી તે હેરત પમાડે એવી હતી. સ્ટેશન ઉપર વોલન્ટિયરો સિવાય એક પણ માણસ ન હતું ગામડાંઓમાંથી પચાસ હજારથી ઓછાં માણસ નહીં આવેલાં હોય. છતાં બહાર રસ્તાની બંને બાજુએ માણસોનાં ભારે ટોળાંઓ, વચ્ચે ગાડીઓ માટે મોકળો માર્ગ મૂકીને શાંત ઊભાં હતાં. સરઘસ વિના તો લોકોને શી રીતે સંતોષ વળે? પણ સરઘસ પણ સુખે થોડા વખતમાં આટોપી લેવામાં આવ્યું.

મંડપે દસ બાર હજાર માણસો માટે હતો, પણ એટલો અવકાશવાળો હતો કે ભરતક ભરેલો છતાં તેમાં માણસની ગિરદી લાગતી ન હતી. મંડપ પ્રતુંલાકાર હતો. પુરશી ટેબલનું ક્યાંયે નામનિશાન ન હતું એટલે કોઈ પ્રાચીન રાજસભા જેવો મંડપ દીપ્તો હતો. મધ્યમાં પ્રમુખ અને માનનીય નેતાઓ માટે પણ બેઠક જ હતી. એક અમેરિકન ગૃહસ્થ ખાસ પરિષદને માટે આવેલા. તેઓ પણ અપટ બેઠા હતા. પ્રેક્ષકો તથા બીજાઓને જવા આવવા માટે મોકળા રસ્તાઓ હતા. શાંતિ પણ અનુપમ હતી.

પરિષદમાં અસહકારનો અખંડ સૂર નીકળી રહ્યો હતો. ભાઈ કૃષ્ણલાલ દેસાઈનું ભાષણ નાનકડું 'દસ મિનિટમાં વંચાઈ રહ્યું એવડું, સરસ હિંદીમાં લખાયેલું અને કોંગ્રેસના હરાવને વધાવી લેનારું હતું. પ્રમુખની ચૂંટણીની દરખાસ્ત મૂકનારા જુદા જુદા જિલ્લાના સભ્યોમાં કેટલાએક વકીલો હતા, તેમાંના જે ધારાસભામાં જનારા હતા તેઓએ પોતાની ઉમેદવારી એમ્મી લીધેલી હતી. વકીલોમાંના વકીલાત છોડનારાઓ પણ હતા. પ્રમુખ વયોવૃદ્ધ લાલા મુરારિલાલ અંબાલાના પુરાણ વકીલ હતા તેમની ઉંમર આશરે એંશી વર્ષની હશે. તેઓની આખી જિંદગી 'મોડરેટ' તરીકે ગઈ. તેઓ પંતખના 'માન્ડ ઓફ મેન' તરીકે ઓળખાય છે હાલ નિવૃત્ત છે, અને થોડા જ સમય ઉપર અસહકારને અંગે તેમણે પોતાનો રાવસાહેબનો ધ્વજાજ સરકારને પાછો સ્વાધીન કર્યો છે.

આટલા વૃદ્ધ છતાં તેઓએ વ્યાખ્યાન પીઠ ઉપર જઈને 'ય વ્રહ્મા-
વર્ણેન્દ્રરુદ્રમહન સ્તુન્વન્તિ દિવ્યં. સ્તવં 'ના પવિત્ર સ્તોત્રથી મંગળાચરણ
કયું'. ભાષણની હસ્તલિખિત પ્રત પોતાના હાથમાં હતી. મને પાછળથી
ખબર પડી કે એ ભાષણ તેમણે આગલે દિવસે જ લખેલું એટલે છપાઈ ન
શકેયું. તેઓ શીઘ્ર કવિ છે એટલે તેમના ગદ્યમાં સ્થળે સ્થળે પદ સ્વાભાવિક
રીતે જ ગૂંથાઈ રહેયું હતું. અને છતાં એ ભાષણ પણ બહુ જ ટૂંકું હતું.
પંદરેક મિનિટમાં એ પૂરું થયું હશે. ભાષણની શરૂઆતમાં ઈશ્વર પ્રત્યેની
તેમની ભારે શ્રદ્ધાસૂચક એક પદ હતું :

પક્ષ પક્ષીઓની વરતા હું કોન રક્ષા ?
બિન માગે ભિક્ષુઓનો દેતા હું કોન ભિક્ષા ?
ફરિયાદ બેનવાની સુનતા હું કોન રાજા,
'તેરે સિવા વિષાતા હું કોન અન્નદાતા ?
ભારતનિવાસિનો કોન વિનતિ હું તુસે —
કર દે દયાસે અપનો ભારતકા પાર વેડા

અને એક પદમાં મુશર્રફીધરની ખાસ બંદગી હતી. તેમાંની છેલ્લી બે કડી
નોંધવા જેવી છે :

ઘર વર ઝિઘરમેં ફિરસે વજા ઝંસી વસરી
વોસિદા બુસ્તલામેં આ જાય જિન્દગી

(હે કૃષ્ણ દીનબંધુ ! તુ ફરી અહીંયાં એવી બંસરી બગવ કે જેથી નિષ્પ્રાણ
અસ્થિઓમાં પ્રાણ આવે.) આગળ જતાં 'મુલક કા રોશન સિતારા' ** હિંદ
પ્રી આંખોકા તારા' બાળ ગંગાધર ટિળકને નિવાપાંજલિ હતી.

ભાષણમાં પંજમ અને ખિલાફતની આફતના ટૂંકા નિરૂપણ અને
કોંગ્રેસના દરાવની બંધીયે વિગતોના સરસ સમર્થન સિવાય બીજાં કંઈ નહોતું.
'અસહકાર' વિષેનું તેમનું કવિત રમૂજ છે :

તર્કે વાઝુન્સિલ, તર્કે કૉલેજ તર્કે સરકારી સ્કૂલ
તર્કે અસનાદિ વકાલત, કાર્યસવા હૈં અસૂલ
અદલકી અમ્મિદ રક્ષના હૈં અદાલતસે ફુજૂલ,
જીન્સ પર જિન્સાપત્તી જો ટૅક્સ વરતી હૈં વસૂલ

આટલું જ નહીં પણ કાઉન્સિલ, શાળા, કોલેજ, અદાલતમાંથી ફાયદાની આશા રાખી તેને તેમણે

‘વેતની ઘાતોમેં મવ લગવે મિલતે હે ફૂલ?’

એમ સલાહ પૂરી નેતરના જાડ પરથી ફૂલ તોડવાની આશા કરવા જેવું છે એમ જણાવ્યું.

ગાંધીજીએ આ સાદાગીધા બોળા લોકોની મિજલસ આગળ ચોતાનું બાપણ બહુ જ દ્રઢકામાં પતાવ્યું. આરંભમાં તેમણે વ્યવસ્થાપકોને વ્યવસ્થા માટે અને દિંદની અગ્યતાને પિછાનીને ખુરશીઓને ડુખમદ આપવા માટે શાખાઓ આપી. ‘ખિલાફત અને પંજનના ઘોર અન્યાય બતાવે છે કે આપણા ઉપરની સંસ્તનત રામતાનની છે, અને આપણા ધર્મમાં કહેવાયું છે કે જે પ્રુદાથી ડરે છે તેણે રામતાનની સાથે મહેબબ રાખવી હરામ છે’ એમ જણાવી કોમિસે, મુસ્લિમ લીગે, શીખ સમાજે સ્વરાજ સેવાનો ઉપાય જે અસહકાર મદલ્ય કીધો છે તે મદલ્ય કરવાની ભલામણ કરી હતી. દ્રઢકામાં અસહકારની શરતો ત્રણ બતાવી : (૧) ખૂન અને ગુસ્સો રોકવો, (૨) શુદ્ધ કુરબાની કરવી, (૩) વ્યવસ્થાશક્તિ મેળવવી. કુરબાનીમાં વકીલોનો વકીલતલાગ, શાળાઓનો લાગ અને રંગરૂટીનો ત્યાગ. બિવાની તો રંગરૂટીનું મથક છે એટલે ત્યાં તો સૌને રંગરૂટીમાં ન જવાનો આમ્રહ ખાસ કરવો જોઈએ એમ તેમણે જણાવ્યું. “હિસ્તાર જિલ્લામાંથી ધણાથે રંગરૂટી ચાલ્યા જાય છે. તે સૌને હું કહું છું કે રામતાનિયત જેનામાં ભરેલી છે તેવી સંસ્તનતને માટે રંગરૂટી કરવી હરામ છે.”

આખરે સ્વદેશીમાં રહેલા બલિદાનની વિનંતી કરી. પરદેશી કપડાં પહેરવાને મુકાબલે નાગા કરવું બહેતર છે એમ જણાવી, નેકી, હિંમત, સ્વચ્છ દિલ અને સમ્યક્ સમજ આ રામતાનિયતથી ભરેલી સંસ્તનતને કુઆડે એમ કહી તેમણે તેમનું બાપણ પૂરું કર્યું.

આ પછી મોજાના શોકતઅલી, મહમદઅલી, અબુલ કલામ આઝાદ, ડો. અનસારી આ બધાથે નેતાઓ જાએ ત્રણ ત્રણ મિનિટ બોલ્યા હતા.

સાંજે ખેડૂતોની જે આલમ બિલરામલી હતી અને જે ટિકિટ લઈને પરિવહમાં નહોતા આવ્યા તેમને માટે એક સભા ભરી હતી, તેમને તેમનું કતબ સમજાવી સૌ મોટરમાં રાત્રે દિલ્હી જવા બિપડી ગયા હતા.

શ્રી કૃષ્ણલાલ દેસાઈ અને પંડિત નેકીરામ શર્મા જેઓ રાયતાની આ ભારે જગૃતિને માટે જવાબદાર છે તેઓની આગળ હવે વધારે કાલ્ય કામ બીબેલું છે. ‘તેઓ આ લોકને ભારે તાલીમ આપી શકશે — અને તાલીમ’

આપનાનું કામ 'સહેલું' નથી — તો એ રૈયત આ લગતમાં બહુ મુંઢર ભાગ આપી શકે એવી છે.

ડાકોરમાં ગાંધીજી

૧

સંવત ૧૯૭૬ની માલુકાદારી પૂતમની રાતે ડાકોરમાં ચાળીસ હજાર યાત્રાળુઓની મેદની સમક્ષ આવેલું બાપજી :

તમે બધા અને હું આ યાત્રાને સ્થળે એકઠા થયા છીએ પણ અત્યારે હિંદુસ્તાનની એવી કફોડી સ્થિતિ છે, એવી દીન દંશા છે કે આપણે યાત્રાને સ્થાને આવીને પણ પવિત્રતાને નથી ઝોળખી શકતા. અને હું તો આ પવિત્ર સ્થાનમાં આવ્યો છું તે રણછોડજીનાં દર્શન માટે નથી આવ્યો. અત્યારે રણછોડરાયમાં ઋણ છોડવાની તાકાત રહેલી નથી. એનું કારણ એ છે કે આપણે પૂજારીઓ તે પૂજારીઓ જ નથી રહ્યા; આપણે આપણી શ્રદ્ધાને ખોઈ બેઠા છીએ. યાત્રાસ્થાન પવિત્રતાને બદલે પાખંડનાં ધામ બનેલાં છે એ હું નગરે બોઈ રહ્યો છું. એ આપદમાંથી, એ પાપમાંથી ઈશ્વર આપણને કયારે છોડાવશે ?

મારા સાંભળવામાં ઘણી વાર આવેલું છે કે ડાકોરજીમાં આવનારા ધણા લોકો સારા વર્તનથી નથી રહેતા; આવતાં આવતાં ટેટલીકૂળ્યાએ અત્યાચાર કરે છે. આ વાત સચી છે કે ખોટી છે તેની મને ખબર નથી. પણ બે આપણા ધર્મ — હિંદુઓનો ધર્મ અને મુસલમાનોનો ધર્મ — આપણને કઈ શીખવતો હોય તો પહેલી વસ્તુ તે એ શીખવે છે કે આપણે આપણા વિષયોને, આપણી ઇન્દ્રિયોને, કાબૂમાં રાખવાં. બધા જ ધર્મો આપણને શીખવે છે કે જગતમાં જેટલી સ્ત્રીઓ છે તે બધી, મોટી ઉંમરની તેટલી આપણી માતા સરખી છે, સરખી વયની બહેન સમાન અને નાની દીકરી ઘઈ શકે એવડી હોય તો તે દીકરી સમાન ગણવાની છે. મેં સાંભળ્યું છે અને માન્યું પણ છે કે ડાકોરમાં આવનારાઓ ધર્મના આ પહેલા નિયમનું ખંડન કરે છે. જતાં એ માને કે ગોમતીજીમાં સ્નાન કરી પવિત્ર ઘઈ જઈશું. એ શા ખપતું ? સ્નાન કરીને પવિત્ર થવાનો એનો ઇરાદો હોય એ પણ હું તો નથી માનતો. સત્પત્નું પાલન, બ્રહ્મચર્યનું પાલન એ સામાન્ય ધર્મો છે. ગૃહસ્થોને માટે પણ બ્રહ્મચર્યપાલન એ ધર્મ છે. બ્રહ્મચર્ય એટલે કાન, આંખ, નાક, જીભ અને ચામડી બધી ઇન્દ્રિયોનો સંયમ. આ ધર્મ કેવળ સંન્યાસીને માટે નથી,

સદ્ગૃહસ્થોને માટે પણ છે. આ સાદા નિયમો ન પાળતો હોય તે સદ્ગૃહસ્થ જ નથી. આ સંસારમાં, હિંદુ સંસારમાં તેમ જ મુસલમાન સંસારમાં, જે આપણે યોગ્ય રીતે રહેવું હોય, સ્વતંત્રપણે રહેવું હોય, કોઈના શુદ્ધામ ન થવું હોય, તો આ આપણું સૌથી પહેલું કર્તવ્ય છે.

• ઠાકોરભાઈઓને

મને કોઈએ કહ્યું કે આ મિળલસમાં ઘણા ઠાકોરભાઈઓ હશે, તેમને એ શબ્દો કહો. તેમને હું શું કહું? પણ એટલું તો મારે તેમને કહેવું જ જોઈએ કે જે તમે ધર્મને સમજતા હો, તો એ ધર્મ એવું નથી કહેતો કે ખીજને તમે લૂટો. લૂટીને જીવવા કરતાં તો આપઘાત કરવો સારો. ખીજને લૂટીને ખાવા કરતાં જૂએ મરવું તે સારું. ખીજને લૂટીને કપડાં પહેરવાં તે કરતાં નમદશામાં ફરવું વધારે સારું છે.

આજે હું આખા હિંદુસ્તાનને આજીજી કરી રહ્યો છું. તે એકલા વાણિયા-ધાણજીને નથી કરતો, પણ હિંદુસ્તાનમાં દેડ, ભંગી, ઠાકોર છે તે બધાને — મુસલમાન, પારસી, ખ્રિસ્તી એ બધાને — હું આજીજી કરું છું કે જે તમારી ઇચ્છા હિંદુસ્તાનને સુખી કરવાની હોય તો તમારો પહેલો ધર્મ એ છે કે તમારે ભુદા ભુદા ધર્મોની સાથે એકદિલ ચર્ધને રહેવું. એ પયોશીનો ધર્મ છે. ભાઈ શૌકતઅલીને કામ પ્રસંગે મુખર્ષિ બહાર જવું ન પડ્યું હોત તો આજે આ હિંદુઓના યાત્રાસ્થાનમાં તમે તેમને મારે પડખે જોત. હું જમાં જાઉં છું ત્યાં તેમને — અને હવે તો એ બંને ભાઈઓને — મારી સાથે જ ફેરવું છું. હું બધાને કહું છું કે મારા બે સગા ભાઈઓ ચુનરી ગયા છે, પણ આ બે ભાઈઓ પ્રત્યે મને સગા ભાઈ કરતાં જરાયે ઓછો ભાવ નથી. હું સનાતની હિંદુ હોવાનો દાવો કરું છું અને હું આ બે મુસલમાનોની સાથે ભાઈધારો રાખીને મારો હિંદુ ધર્મ સંપૂર્ણપણે પાળી શકું છું. તેમાં મારો સ્વાર્થ રહેલો છે. જે હું એક હિંદુ તરીકે ધરુલામ માટે મરી શકું તો વખત આવ્યે હિંદુ ધર્મ માટે પણ મરી શકીશ. આમાં મારી પોતાની અને દેશની ક્ષોડી રહેલી છે.

સાત કરોડ મુસલમાન ભાઈઓ ઉપર મહાન ધર્મસંકટ આવી પડેલું છે. એક વિકરાળ સત્તતન તેમના ધર્મને ઝિન્નલિન્ન કરવા બેઠી છે. આકાશમાં આ ચંદ્રમાને જેમ અત્યારે મહાજી લાગ્યું છે તેમ ધરુલામને આ સત્તતનના મહાજી થયો છે. તેને તમે ઊગાવો. ચંદ્રમાનું મહાજી એ તો સ્પષ્ટ મહાજી છે. એને ઊગાવવું એ આપણા હાથમાં પણ નથી. મને આ ચંદ્રમહાજી જરાયે

નથી ડરાવતું, મને ઉપરાસ નથી કરારી શકતું પણ આપણા આત્માને જે મહણ લાગ્યું છે, આપણું દિવ જે મહણમાં ઘેરાયું છે તેનાથી હું મૂંઝતું છું તે મહણને ઊડાવવાનો ઇનાજ ઉપરાસ હોય તો હું ઈશ્વર પાસે માગું છું કે મને ઉપરાસ કરવાની શક્તિ આપો. આ મહણ ઊડાવવાનો ઇલાજ આપનાત હોય તો આપનાત કરવાની શક્તિ પરમેશ્વર મને આપજે. હિંદુસ્તાનનો સુદર ચક્ર ઇન્દ્રના ડાઘથી ઘેરાયેલો છે તેનું એક કારણ હું જાણી ગયો. ઇસ્લામ ઉપર સત્તનતની તત્તવાર ક્રબૂએ છે આજ ઇસ્લામ પર તો મલે હિંદુ પર જે સત્તનતે ઇસ્લામને દગો દીધો છે, જે સત્તનતે પગલ મારફત સારા હિંદુસ્તાનને પેટે ચના ચું છે, જેણે પગલ મારફત નાના નાના બાળકો પાસે જામીથી સનામી કરારી છે ને તેમ કરતા કરતા જે સત્તનત મારફતે છ સાન વર્ના બે માગકના પ્રાણ ગયા છે, જે સત્તનત નીચે દોઢ હજાર કે એક હજાર નિર્દોષ માણસોના ખૂન થયા છે, તે સત્તનત કેવી હશે? એ સત્તનતનું મહણ આપણી ઉપર કેને દરજ્જે છે તેનો હું તાગ નથી કાઠી શકતો.

અર્થવારનું રાજ્ય એ રામરાજ્ય નથી એ રાવણરાજ્ય છે એ રાવણ રાજ્યમાં આપણે પીડાઈએ છીએ અને પાખડ શાખીએ છીએ આના રાવણના રાજ્યમાંથી મુક્તિ કેવી રીતે મેળવી શકીએ? પાખડીઓની જોડે પાખડી બનીને? શાની જોડે શતાથી મુકામલો કરીને? પાખડમાં આપણાથી તેમને કેમ પહોંચાશે? એ સત્તનતના બેદોને આપણાથી કેમ પહોંચાશે? જે સત્તનતને પોતાના જીવકપથી પાખડી ધુરોષને પણ માત કયું છે તેની સામે અઘીના પાખડીઓ શું કરી શકના? હિંદુમુસનમાનને પાખડ કરવું હોય તોપણ આપણી પાસે પાખડ નથી રાવણને પાખડથી મારવો હોય તો તેના જેવા દશ માથા અને વીશ ભુજ જોઈએ તે કયાથી લાવના? એને મારવાનું કામ રામ જેવો પાખડી જ શ્રી શકે રામની પાસે શું પાખડ હતું? એણે અલ્પચર્ચનું પાનન કયું હતું એને ઈશ્વરનો ડર હતો એની સેના વાદરાઓની હતી વાદરાઓએ કોઈ દિવસ હથિયાર ઉપાડ્યા છે? આજે પણ આપણે દિવાળી બિજીએ છીએ તે એ રામનો રાવણ ઉપરનો વિજય બિજીએ છીએ. પણ એ વિજય આપણે ત્યારે જ બિજી શકીએ કે જ્યારે આપણે આ દસ નહીં પણ હજાર માથાવાળા રાવણને પિન્નિલિન કરી શકીએ તે નથી કરી શક્યા ત્યાં સુધી આપણે માટે વનવાસ જ રહ્યો છે તમે સીતાજીના જેવી સતીઓની ઉપર કુદૃષ્ટિ ન કરો તો જ આ સત્તનતને તમે માત કરી શકશો. શમતાનને કોઈ માત કરી શક્યો હોય તો તે ઈશ્વર જ છે તેણે જ શમતાનને પેલ કયો અને તે જ તેને મારી શકે છે આદમીની શક્તિથી

તે હારતો નથી એકલા ઈશ્વરની ગુલામી કરનાર માણસ મારફત ઈશ્વર જ તેને હરાવે છે

આની જગરી સત્તનત સાથે આપણે મુકામલો કરવાનો છે એના તરફથી પડતાં હુ ખો રોનાને હું ઇચ્છતો નથી હું તો ઊલટો હિંદુસ્તાન પાસે માગી લઉં છું કે તેનું વાકું ખોનવાનો અધિકાર તમે મને એકલાને જ આપજો હું તમારે સત્તનત જોડે સહમર કરતો હતો તમારે તમારા મોમાથી આ સરકારને વિરોધ ગારા કરતા મેં જોયેલા છે સરકારની નિંદા પણ તમારા મોમાં શોભતી નથી મેં પીધા છે તેવા કડવા ઘૂંટડા તમે કદી પીધા નથી એ કડવા ઘૂંટડા ઉતારીને મેં જે શક્તિ મેળવી છે તેની શતાશ પણ તમે નથી મેળવી તેની તરફ ગુસ્સે થવાના અને ધણા કારણો મળ્યાં, પણ હું મારો ગુસ્સો પી ગયો છું આ પ્રસંગે પણ હું ગુસ્સામાં આવીને એકે શબ્દ નથી બોલતો, પણ મારા આત્માના જ શબ્દો ઉચ્ચારુ છું અગ્રેજી સત્તનત માટે તમારી પાસેથી હું ગુસ્સાનું વાક્ય સરખું નથી માગતો અગ્રેજોમાનુ ખૂંડુ જોવાના કરતાં તમે તમારું પોતાનું જ ખૂંડુ જોજો અને તેને કાઢજો, એમ્લે તમે સ્વતંત્ર—છટા થશો અગ્રેજી સત્તનતની હું એમ બતાવું છું તે સાક્ષીરૂપે બતાવું છું એ સત્તનતને ત્રીસ વર્ષ ખરા દેલથી સેન્ના પગી મારી ખાતરી થઈ છે કે એ રામરાજ્ય નથી પણ રાવણ રાજ્ય છે આ સત્તનત મને અત્યારે જૂડી લાગે છે તે મને કંઈ અગ્રેજોનો તેરસ્કાર નથી, મને તિરસ્કાર સત્તનતની સાથે છે જ્યાં સુધી અગ્રેજી સત્તનત વશાત્તાપ કરતી નથી, હિંદુસ્તાનની સ્ત્રીઓની અને પુરુષોની પાસે માફી માગતી નથી, ‘અમે તમારા નોકર છીએ અને નોકર તરીકે રાખો તો રહેવા માગીએ છીએ’ એમ કહેતી નથી, ત્યાં સુધી હું એ સત્તનતના હવાઈ જહાજો સામે અને મશીનગનો સામે મુકામલો કરવાને તૈયાર છું એના હવાઈ જહાજ ૬ મશીનગન અને ડરાવી નહીં શકે

એ સત્તનત સાથે મુકામલો કરવામા હું ધર્મની હાનિ બિયકુલ જોતો નથી હું પ્રસંગ આવે તો સગા દીકરા સામે અસહકાર કરી શકું, તેમ સત્તનત સાથે પણ કરું એ પણ ધર્મ છે માણસમાત્ર જૂલથી ભરેલો છે, પાપી છે હું કપૂલ કરું છું કે હું મોતે સ્વમધર્મ પાળું છું, છતાં હું સ્વચ્છ નથી મારામા પાપ અને અપૂર્ણતા ભરેલા છે તોયે હું પાપથી ડરું છું મારામાં સ્ત્રીઓ છે અને તેને કાઢવાને હું પ્રયત્ન કરું છું હું તેમનો શુભામ નથી આ સત્તનત તો પાપને જ ધર્મ માને છે આ સત્તનત બીજા દેશને કચરી નાખીને પોતાના દેશને આગાદ બનાવે છે તે અત્યાચાર છે બીજા દેશને

કચડીને—તારાજ કરીને—હિંદુસ્તાનને આપાદ કરા હું ઇચ્છતો નથી
ખીખના ધર્મનો લોપ કરીને હું હિંદુસ્તાનને અગ્રાજ નથી ઇચ્છતો પણ
આ સત્તત તો કહે છે કે બાદશાહીને સાદુ ગમે તેવા અત્યાચાર
અને કરીયુ સત્તત બોનતી નથી, કરી બતાવે છે. પંજાબમાં તેણે કરી
બનાયું છે હું કૃષ્ણનો પૂજારી તમને સૌને કહું છું કે એવી સત્તતની
નિશાળને, તેમની અદાલતોને તમે કેકા દેખે મારા શરીર માટે મને કાઢીને
ડર નથી મારું શરીર તો હું એ સત્તતને સોંપીને જ અહીં બેસી છું
તમારા દિનની સરદારી તમે ઈશ્વરને જ સોંપજો તે વખતે તમારી એડી
તૂટી જશે

અસહકાર એ સોના જેવું શસ્ત્ર છે, દિવ્ય શસ્ત્ર છે હિંદુઓને તે શ્રીકૃષ્ણે
આપેલું છે, મુસનમાનોને મહમદ પયગબરે આપ્યું છે, પારસીઓને ઝદ અસ્તામા
મળેલું છે, જ્યાં તમે અન્યાય જુઓ, કોઈ માણસમાં અન્યાયને મૂર્તિમત
જુઓ ત્યારે તે માણસનો ત્યાગ કરજો તુરસીદાસજીએ બહુ જ મૃદુ બાવામાં
કહ્યું છે કે અમ તથી દૂર બાગો, અમ તો પોતાના સમાગમથી પીડે છે દાવાનળથી
દૂર નાસો તેમ અસ તથી—અન્યાયથી નાસજો નાસતુ એકે જ અસહકાર
અસહકાર એ દ્રોષ કે વેર નથી એ તો ધર્માનુ ધર્માચરણ છે અસહકાર એ
બાપદીન્દ્ર વચ્ચે ચોખ્ખું છે, સ્ત્રીપુત્ર વચ્ચે ફરજરૂપ છે, સગામળા વચ્ચે કર્તવ્ય
છે મારો દીકરો મદમસા ખાઈ આવે અને હું તેનો વૈષ્ણવ બાપ તેને મારા
ઘરમાં ઘડી પણ સઘડુ તો પડી મારે ચૌરવ નરકે જ પડવું પડે આ
અસહકારનું રહસ્ય હું તમને ન સમજાવી શકું તો પડી સ્વરાજ એ
એક અશક્ય વસ્તુ છે સ્વરાજ મેળવવું હોય તો એક જ ધ્વાજ છે
અને તે અસહકાર છે

હા, તનવાર એ પણ એક ખીજો ધનાજ છે ખરો પણ તનવારને સાદુ
તમે કોઈ દિવસ તપશ્ચર્યા કરી છે ? તવવારને સાદુ તમે સયમ કર્યો છે ?
ધસ્યામીઓને તો તમારા કરતા તનવાર વાપરતા વધારે આવડે છે તેમણે
પણ જાણી લીધું કે આ કામ તનવારથી નહીં ચાપ બે ચાર માણસ માયે
આ સત્તત કરી જઈને સ્વરાજ દઈ દેશે ? જે સત્તત હળવે અગ્રેજોના
મડદા પર રચાયેલી છે, જેણે હળવે અગ્રેજ, શીખ અને પાણોના ડુધિરો
દરિયો ચનાયો, તે સત્તત પાત્ર પચીસ ખૂનથી ડરી જવાની ? હરગિજ
નહીં હું અગ્રેજ સત્તતની નિંદા મુડું છું, છતાં એને બહાદુર પણ મહુ છું
એને સ્વદેશ વહાલો છે તેમાં રાક્ષસી જાવના છે તે ત્યાગ્ય છે હું તો
રાજ્યની પણ બહાદુરી જાનારો છું તુરસીદાસજીએ કહ્યું છે કે હુશમન મળે

તો રાવણ જેવા મળજો. લક્ષ્મણ સાથે લડનાર તો ઇન્દ્રજિત જેવા હોવો જોઈએ. આવી સંતનતની જોડે લડો તો બહાદુરીથી મેદાનમાં પડીને તલવાર કાઢીને લડજો. પણ તે વસ્તુ તાકાત બહારની છે. હું હિંદુ ધર્મ સમજું છું તે પ્રમાણે હિંદુએ તલવાર વિના જ લડવું જોઈએ, બીજાનું માથું કાપવા કરતાં પોતાનું જ માથું ફગાવી દેવું જોઈએ. હું તો પોતે હિંદુસ્તાનનો એક મોટામાં મોટો ક્ષત્રિય હોવાનો ઘવો કરું છું. મને રિવોલ્વરના પાંચ બાર કરતાં ન આવડે? મને કોઈને એર પાતાં ન આવડે? મને એરોપ્લેનમાં કોઈ લઈ જાય તો ત્યાંથી બોમ્બ ફેંકતાં ન આવડે? પણ મેં એ વસ્તુનો જ્ઞાનપૂર્વક ત્યાગ કરેલો છે. મને ઈશ્વરે એક માંકડ સરખાને પણ સરજવાની તાકાત આપી નથી, તો પછી કોઈને મારવાનું પણ કામ મારું નથી. મારું કામ મરવાનું છે. હું મારુ, મારી સ્ત્રીનું, મારા દેશનું રક્ષણ કરવામાં માથું આપું ત્યારે હું શુદ્ધ ક્ષત્રિય છું. અશક્તમાં અશક્ત માણસ — સ્ત્રી પણ — પોતાની અંદર ક્ષત્રિયનો સ્વભાવ પેદા કરી શકે; એટલે કે દુશ્મનને કહી શકે છે કે હું તો અડગ બ્રો રહીશ, તારાથી થાય તે તુ કરી લે. નહીં તો ખૂતી તે જ ક્ષત્રિય ગણાય! જે પુરુષ સ્ત્રી ઉપર હાથ ઉપાડે તે પણ ક્ષત્રિયમાં ખપે! તેથી હું હિંદુસ્તાનને પોકારી પોકારીને કહું છું કે જે કંઈ કરે તે શુદ્ધ ક્ષત્રિયવૃત્તિથી કરજો. મુસલમાનને ગાળ આપવી, મુસલમાનનો તિરસ્કાર કરવો, એ આપણા ધર્મને લજવે. મુસલમાન તમને દગો દેશે એમ ઘડીબર માની લો, તોયે જે શક્તિ તમે આ સંતનત સાથે અસહકાર કરવામાં વાપરો તે જ શક્તિ તમે મુસલમાનો સાથે અસહકાર કરવામાં વાપરજો. આજ સુધી તમે મુસલમાનો જોડે સહકાર કર્યો છે જ ક્યાં? એક વાર તમે તેમની જોડે સહકાર કરી જુઓ. તમે સરકાર જોડે તો ખૂબ સહકાર કર્યો છે, અને તેમ છતાં આપણે દુ:ખી છીએ. તેથી હું તમને કહું છું કે તમે સરકાર સાથે અસહકાર કરો અને મુસલમાન લાઈઓ સાથે સહકાર કરો. અસહકાર કરાવવાને તમારે ખુના-મરફી નથી કરવાની. જેને તેમાં નથી બળવું તેને તમે મારીને મુસલમાન નથી કરી શકવાના તેને તમારે નમવું અને વીનવવું. પાટુ મારે તો સહન કરશો ત્યારે તમે અસહકાર કરાવી શકશો. તમારામાં સવચારી હશે, નત્રતા હશે, એકદિલી હશે, તમે બહાદુર થજો, તો તમારો ત્યાગ કરીને સરકારને સાથ કાણ કરી શકનાર છે? તેવાઓને અમનવવા માટે તમે પોતે બહાદુર બનો અને ત્યાગ કરો.

એક લાખ ગોરા આટલા તેત્રીસ કરોડ ઉપર કેમ સરદારી ભેગવી શકે છે? કારણ એ છે કે આપણે ગુલામ બન્યા છીએ આપણે જો કહીએ કે

ભાઈ, આજથી અમે ગુલામ નહીં રહીએ, તો કાં તો 'એ ચાલ્યા ગય, નહીં' તો આપણા નોકર ધર્મને રહે. પણ એટલું કહેવાની શક્તિ પ્રાપ્ત કરવાનું પ્રથમ પગથિયું એ છે કે આપણે શિક્ષક, બીલ, મુસલમાન સથે, ટેકલંગી લોકો સાથે, અદારે વર્ણો સાથે ભાઈચારો કરવો, તેમને ભાઈઓ ગણવા, તેમનો નિરસ્કાર ન કરવો. મુસલમાન ગાય મારે છે એથી તમે ગુસ્સે થાઓ છો, પણ હિંદુઓ ક્યાં ગાયોને નથી મારતા? ગાયનું દૂધ ખૂટી ગય છતાં તેનું લોહી ખેંચી કાઢવું, ગાયના વારસોને આર ભોંકવી એ પણ ગોહત્યા અરાબર જ છે. આવી ગોહત્યા હમેશાં કરનાર હિંદુ શું મોં લઈને મુસલમાન ભાઈની પાસે જઈને કહે કે મારી ગાયને તમે કેમ મારો છો? ગાયને બચાવવી હોય તો હિંદુએ પોતાની ખાનદાની બનાવવી જોઈએ. મને તો મુસલમાનો પાસે માગવા જતાં લાગ આવે. અને તમારી ગાયને અંગ્રેજો તો રાજ ખાય છે, અંગ્રેજ સોલ્જરોને બીક — ગોમાંસ વગર ધડીબર ચાલતું નથી. તમે મુસલમાન ઉપર શા સારું તિરસ્કાર કરો છો? મુસલમાનમાં તો ઈશ્વરનો ડર પણ છે. તમે અલી ગિરાદરો સથે થોડો વખત રહો તો તમને ખબર પડે કે ઈશ્વરથી તેઓ કેટલા ડરે છે. મુસલમાનો સાથે એકદિલ બનો તો સ્વરાજ મળવું એ થોડા કાળની જ વાન છે.

સ્વદેશી

તમારાં છેકરોને સરકારી નિશાનોમાંથી ઉઠાડી લો, ધારાસભાઓમાં પ્રતિનિધિ ન મોકલો, રેલિયા પર સૂતર કાંતો અને ખાદીનાં કપડાં પહેરો.

છેવટમાં કહેવાનું કે આપણે છેકરોંઓને ઠેળવણી આપવી છે, નવી અદાલતો ચલાવવી છે, તેમાં પૈસો જોઈશે. તમે યથાશક્તિ પૈસા આપો.* તમારી પાસેથી પૈસા લેવા એ મને કશું લાગે છે. હું એવા ધણા જીવાનિયાઓ નથી જોતો કે જેમના હાથમાં તમારા પૈસા સોંપીને હું નિર્ભય રહી શકું. અસહકારને તમારે મદદ કરવી હોય તો અત્યારે સ્વયંસેવકો ફરશે તેમને એક પૈસાથી માંડીને તમારે જેટલું આપવું હોય તેટલું આપજો. અસહકારને અર્થે એકેક પૈસો આપવો એટલું તો ઓછામાં ઓછું દરેક જાણ કરી જ શકે તેવું છે. બીજું નહીં તો ઓછામાં ઓછું દરેક જાણ કાંતવું વણવું તો કરી શકે જ. મિલનું કપડું પહેરીને સ્વદેશી પગાય છે એવું માનતા હો તો તે જુન છે. મિલો હિંદુસ્તાન માટે પૂરતું કાપડ બનાવી નથી શકતી. ખાદીમાં જ સૌ દૈવ રહેલું છે. ઝીણી મલમલની અંદર ગુલામીની નિશાની રહેલી છે,

* ગાંધીજીએ શિક્ષકમાંથી પૈસા ઉઘરાવવાની શરૂઆત કરી તે જુદાં જુદાં કામો માટે તેમના દેહાંત સુધી ચાલુ રાખી.

તેથી મને ખાદી હલકીપૂલ લાગે છે અને પાનળી મલમલ બારે લાગે છે. તમે તમારાં છેકરાંઓને ઘેર બેસાડી જ દેજો. તેઓ થોડા વખત નહીં બાંહે તો હરકત નથી. ઘેર બેઠાં તેમને વિધ્નું ભજન કરવા દો.

ઉપસંહાર

તમે જો અસહકારને પસંદ કરતા હો, આ રાક્ષસી સ્વતંત્રતાની ધૂંસરી-માંથી ફટવા માગતા હો, તો સ્વયંસેવકો આવે ત્યારે તમે ઊઠી નહીં જતા, પણ કંઈક યથાશક્તિ આપતા જાઓ. મારું નામ લઈને કે વસ્ત્રભાઈનું નામ લઈને કે સ્વરાજસભાનું નામ લઈને તમારી પાસે કોઈ કંઈ માગે તો તમે એકદમ આપી નહીં દેશો. તમે એમને ઝાળખતા હો તો તેમના હાથમાં પૈસા મૂકજો. અત્યારે જેની પાસે પૈસા ન હોય તે અમદાવાદ મોકલી શકે છે. આગથી ઈશ્વર તમને હિંમતવાન બનાવે, બલિદાનની તાકાત આપે, ઈશ્વર તમને સચ્ચાઈ અને નમ્રતા આપે અને તમે માત્ર ઈશ્વરનો ૬૨ રાખો અને માણસમાત્રનો ૬૨ ઈશ્વર તમારામાંથી કાઢી નાખો.

૨

શ્રીઓની સલાહ*

બહેનો,

તમે સહુ મારું શાંતિથી સાંભળજો; હું થોડા શબ્દોમાં જ બધું પૂરું કરીશ. તમારામાંથી કેટલીક બહેનો ડોકોરની જ હશે અને કેટલીક બહારની આ માત્રાસ્થળમાં આવી હશે. મને ખાતરી છે કે આટલી બધી બહેનોમાંથી બાંહે જ કોઈને ખચર હશે કે આજે હિંદુસ્તાનની શી સ્થિતિ છે? આજે હિંદુસ્તાનની જે સ્થિતિ છે તેવી સ્થિતિમાં આપણું કર્તવ્ય શું છે, આપણો ધર્મ શો છે? તમે સહુ આ માત્રાસ્થળમાં પવિત્ર ભાવથી આવેલાં છો, તમને લાગતું હશે કે ડોકોરજનાં દર્શન કર્યાં એટલે બધાં પાપ નાશી ગયાં; ગોમતીમાં સ્નાન કર્યું એટલે સર્વસ્વ મળી ગયું. કેટલીક બહેનોને એમ પણ લાગતું હશે કે ગાંધી જેવા મહાત્માનાં દર્શન કર્યાં તેથી કૃતાર્થ થઈ ગયાં. આ વાત સાવ ખોટી છે. ગોમતીજમાં સ્નાન કરે અને મનને પવિત્ર ન કરે તો જીવટાં તમે ગોમતીજને ગંદી બનાવો છો. ડોકોરજનાં દર્શન કરવા જઈએ અને કેવળ પગનો મેલ જ ત્યાં મેલીને પાછાં આવીએ તો એ દર્શન કશાથે કામ નહીં આવે. મનને પવિત્ર કરીએ, દિલમાં સારા ભાવો ઉત્પન્ન કરીએ,

*આ જ અવસરે ડોકોરમાં લગભગ ત્રણ હજાર શ્રીઓ સમક્ષ આપેલુ બાંધલું.

આપણે પોતાના વિશે જ્ઞાન મેળવીએ તો જ ડાકોરનાથનાં દર્શન ફળે. મારા જોવા અબ્રહાવાનને કે ડાઈ ખ્રિસ્તીને દર્શન રૂં ફળશે એમ તો તમે પોતે જ કહેશો. હું તમને જનારી દેવા છઠ્ઠું છું કે આપણું મન જ્યાં સુધી સાફ નથી થયું, દિલ જ્યાં સુધી સાફ નથી થયું, ત્યાં સુધી ગોમતીનું સ્નાન કે રજીએડરાયનાં દર્શન કરું ન ફળી શકે.

હવે જ્યાં બહેનોને મારી પ્રથમ વિનંતી એ છે કે તમે ખરો ધર્મ શામાં રહેલો છે એ સમજી લો. જ્યાં સુધી ખરો ધર્મ શેમાં છે તે તમે નહીં સમજો, જ્યાં સુધી હિંદુસ્તાનની શી દશ છે તે નહીં સમજો, સરકાર એ તો માળાપ છે, તેના રાજ્યમાં આપણે શાંતિથી રહીએ છીએ એવું જ્યાં સુધી તમે માનો છો, ત્યાં સુધી તમે ગુલામીમાંથી છુટી શકવાનાં નથી. હું માનું છું કે સરકારે આપણને ગુલામ બનાવ્યાં છે. ત્રીસ વરસ સુધી મેં માન્યું કે અંગ્રેજ રાજ્યની ડાયામાં આપણે સુખી છીએ. પણ હવે મારી ખાતરી ધઈ ગઈ છે કે આપણે આ સરકાર નીચે ડાયામાં નથી પણ તાકામાં સોસાઈએ છીએ. આપણો ધર્મ જ્યાં બેઠો છે. મેં રસ્તામાં પાટિયાં લટકાવેલાં જોયાં કે હોટેલમાં જવાથી આપણે ધર્મ મેલીને આવીએ છીએ. એ ખરું છે; પણ અરધું ખરું છે. એ હોટેલો ક્યારે ધઈ? આ સરકારના રાજ્યમાં. અને કેમ ધઈ? આ સરકારે આપણને એશઆરામ કરતાં શીખવ્યું તેથી. હવે આપણે ઘર ડોડીને બગ્ગરમાંથી જ્વાલ લેતાં શીખ્યાં છીએ, વૈષ્ણવનો મયોદાધર્મ આપણે ઓળંગી ગયાં છીએ. આ સરકાર એવી છે કે જે દારૂ અને અડીલનો વેપાર કરીને લાખો રૂપિયા પેદા કરે છે. શાસ્ત્રમાં કહેલું છે કે જે રાજ્ય વેપાર કરે તે વચલા વર્ગનો છે; પ્રજાનું રક્ષણ કરી શકે એટલાં સારૂ થોકું કે તેની પાસેથી લે તે પહેલા વર્ગનો; પરંતુ જે પ્રજાને વ્યસની બનાવીને અને મદ્યમાન શીખવીને પૈસા ઉપજાવે છે તે તો અધમ રાજ્ય છે. અત્યારે આપણી ઉપર આવું અધમ રાજ્ય છે એ તમને બહેનોને શીખવવાને હું અહીં આવેલો છું.

દેશની બે આંખો

ભગવદ્ગીતામાં આપણને શીખવવામાં આવ્યું છે કે બધાંને સરખાં ગણીએ. હિંદુ-મુસલમાન એ તો દેશની બે આંખો બરાબર છે. તેમની વચ્ચે વેરભાવ હોય નહીં. પણ આપણે એ મુસલમાનોનો તિરસ્કાર — અસહકાર કરીએ છીએ, તેમની જોડે વેર કરીએ છીએ. આ સરકાર આજે એ મુસલમાનોનો ધર્મ લોપ કરવા બેઠી છે. આજે તેનો ધર્મ લોપ કરી શકે છે તે આવતી કાલે આપણો ધર્મ પણ લોપ કરી શકે.

ખીન્ન પન્નમ પન્નમનુ નામ પણ તમે નથી માનવું હોય પણ પન્નમમાંથી જ આપણા કષિ હિંદુસ્તાનમાં દાખન થયા હતા પન્નમ તે ભૂમિ છે જ્યાં બેઠા નરિઓએ બધા શાસ્ત્રો લખ્યા હતા તે જ પન્નમમાં અરમરે મહેનોનુ ઓ પુરોનો અપમાન મ્યું છે, તે જ પન્નમના મર્યાને આશુક માર્યા છે તે જ પન્નમના માણસોને સરખાવે તેમ પે ચલાવ્યા છે આવી સમગ્રની આણ માનવી એ અધર્મ છે તેથી જ હું મું છું કે આપણે આ રાવણરાજ્ય બનીને રામરાજ્ય સ્થાપવું જોઈએ

મારી બીજી વિનંતી તમને એ છે કે તમે સ્વદેશીધર્મ પાળતા થઈ જાઓ આ સગકારે આપણને પાખડ શીખ યુ છે વિનાયતી કપડાથી ધરીસતી શોભા વધે છે એમ માનના આપણે શીખ્યા છીએ અહીં આવેલી બહેનોએ જે કપડા પહેરેનાં છે તેમાં પણ પરદેશીની બત્તો છે મિલોનુ કાપડ પણ સ્વદેશી નથી મિલોમાં થાય છે તેનું મપડ હિંદુસ્તાનમાં પૂરતું થતું નથી તમે પોતે ધર્મ બિખારી નથી તમારાથીયે વધારે ગરીબ મે જોયાં છે પુરોને એની લગોગી જ મગતી હોય અને બહેનોને ફાટેની તુટેલી ઘાઘરી જ રોય એના મે જોયાં છે સ્વદેશીધર્મને હિંદુસ્તાન આજે અગીયાર કરે, 'રૂપે રૂપિયો' બધી બહેનો અનાવતી ધર્મ જાય, પોતે કાંતી શકે તેટલા જ કપડા પહેરે તો આજે આપણે ગુનામીમાંથી છીએ પહેનાંની સ્ત્રીઓ ગુણોમાં ખૂબસૂરતી માનતી પરદેશી કપડાં પહેરનારી તે ફૂંડી છે કપડા પહેરીને સુંદર દેખાવુ એમાં તો વેશ્યાનો ભાવ છે આપણે કેરી સીતાજી અને દમયતીને પૂછ્યો છીએ? જીણા નાં પહેરનારી દમયતીને, જીણાં કપડા પહેરનારી સીતાજીને? નહીં, અર્ધ વસ્ત્રે વનમાં ભમનારી દમયતીને, ચૌદ વર્ષ વનવાસ ગાળનારી સીતાજીને આપણે પૂછ્યો છીએ હરિશ્ચંદ્રની રાણીએ દાસ્ય કરેનુ તે શું જીણા કપડા પહેરતી હશે? એ વખતે તો પાદડાથી એમ ઢાકતા મહારની શોભાથી સુંદર દેખાવુ એ વેશ્યાનો ભાવ છે તમે તમારો ધર્મ પાળવા ઇચ્છતા હો તો પહેનુ પગથિયુ એ છે કે તમે સ્વદેશીધર્મ સમજી લો પોતાને જ હાથે કાંતેનુ સૂતર અને પોતાના જ ધરના પુરોએ ગાતા ગાતા વણેનુ કાપડ વાપરવું એનું નામ સ્વદેશીધર્મ હું પોતે સાચો ખૂબસૂરત છું કારણ કે મે પહેરેલા કપડામાં બહેનોને હાથે કાંતેલું સૂતર પુરોએ ગ્રેમથી વણેનું છે જે તમારે રાવણરાજ્યમાંથી સ્વતંત્ર થઈને રામરાજ્ય સ્થાપવું હોય તો તમારે સ્વદેશીધર્મનો અગીયાર કરવો, રેડિયો ધરમાં દાખલ કરવો રેડિયો શીખરનારી અત્યારે તો તમને ઘણી મળી શકે એવામાં એણે

પ્રત્યેક જાહેન ઈશ્વરજન કરતી કરતી એક ક્યાક તો કાંને જ. એ મુનગ્ના તમે કપડાં વણાવી નાખતો

પરદેશી મયમય હોડીને દાયનું વજેયુ પહેરવું પ્રથમ તમને ભારે તો પડશે જ. મુંઝવણી કેટલીક જાહેનોએ મારી આગળ ફરિયાદ કરી કે અમારી સારી પહેનાં ચાળીસ તોવાથી એકી થતી તે દને મિત્રો તોવાથીયે વધી જાય છે મેં તેમને જરા આવકાગિક લાયામાં જવાબ આપ્યો કે કપડાંનો ભાર એકાં કરીને તમે તમારા પોતાનો ભાર આજ સુધી દવડો ક્યો છે સ્ત્રીઓ નવ મામ મુઠી ગર્ભનો ભાર આનંદ સાથે જાંચે છે, પ્રમ્નમાળની ભારે વેદનાઓ સુખે સદન કરે છે આજે તો ભારતરણનો પ્રસવકાળ છે, આ નવા ભારતના પ્રસવકાળમાં તમે જાડાં કપડાંનો ભાર ઉપાડ્યા જોડલાં પણ તૈયાર ન થાઓ ? એ ભાર ઉપાડ્યો તો જ તમે દિંદુરતાને સ્વતંત્ર બનાવી શકો. દિંદુસ્તાને નવો જન્મ આપવો હોય તો દરેક સ્ત્રીએ નવ મામ શુ, ના વાં પણ ભારે ખાતો ભાર ઉપાડવો જોઈશે

ખીનું, તમે તમારા છોકરાને ક્યાં લજ્યા મોકલો છો એ તમે જાણો છો ? તેમને તમે રાવજુરાન્યની નિશાળોમાં મોકલો છો. ધાર્મિક વૈષ્ણવ કોઈ દિવસ પોતાના આગળે અધર્મી રાન્યની નિશાળમાં મોકલે ? હું કોઈ દિવસ પાખડી પાસેથી ગીતા કે ભાગવત લજવા જઈ ? અસારની નિશાળ પાખડી રાન્યની છે એ નિશાળો આપણી ન થાય ત્યાં સુધી તમે તમારા છોકરાને તેમાંથી કાઢી લો તેમને રામરક્ષા શીખવો, ઈશ્વરના ભજન શીખવો, અથવા તમારા ગામના ડાહ્યા લોકોને જઈને કહો કે 'અમારા છોકરાને લજાવો', પણ આ નિશાળોમાં તો તમે છોકરાંને ન જ મોકલો

આજે એક જાહેન મારી આગળ પાચ ફૂંચા મૂકી ગઈ. આજ સુધી મેં આવી રીતે દાન લીધું નથી મારે જોઈએ તેટલું હું મિત્રો પાસેથી જ મેળવી લઉં છું પણ હવે તો મારે સ્વરાન્ય સ્થાપવું છે, અનેક શાળાઓ ચલાવવી છે, તે આમ મિત્રો પાસેથી પૈસા લઈને ચલાવી નહીં શકાય તમારે રામનુ રાન્ય જોઈતું હોય તો તે મારે તમારે પ્રવાસ કરવો જ જોઈએ ફાવે તેટલું દાન તમે આપજો, એનો ઉપયોગ હું સ્વદેશને અર્થે, તમારા છોકરાઓ માટે નિશાળો ચલાવવામાં કરીશ અત્યારે તો ડાહ્યરનાથજીને માટે આપણા મારી પાખડી લોકો કોરટે ચડ્યા છે ! દેવો સાડુ તે આપણી તકરારો આપણે કોરટમાં વઈ જતા હઈશું ? એ પાખડ છે વડીલોને ઘેર બેસાડવા માટે

એમને થોડુંક આપવું જોઈશે. મારી અને મારા સાથીઓની દલીલ સાચા છે ત્યાં સુધી તમારા એક પૈસાના તમને એ પૈસા થશે. એ પૈસાથી તમારું જ સ્વદેશી, તમારી જ અદાલતો ચાલશે. આજ દેવસ્થાનોમાં જે પૈસા આપજો, આપીએ છીએ તે પાખંડીઓને હાથે લૂંટાઈ જાય છે.

જો તમારે સીતાજી જેવાં પવિત્ર થવું હોય, મેં સમજાવ્યો તેવો અનેક જાતનો સૂક્ષ્મ માનસિક વ્યભિચાર છોડવો હોય અને તમારી બીજી બહેનો પાસેથી છોડાવવો હોય, પાખંડમાંથી પવિત્ર ધર્મ શીખવો હોય, તો તમારે આ સ્વરાજ્યની દિલચાલમાં પૂરો ભાગ લેવો જોઈએ. પાખંડ શું અને ધર્મ શું એની પરીક્ષા તો દરેક જણને આવડવી જોઈએ જ. તમારી પાસે ઘણા પાખંડીઓ પણ પૈસા માગવા આવશે. એ દરેકને તમે આપો એવું હું ન કહું. મારા પોતામાં તમને વિશ્વાસ છે એવી ખાતરી થઈ છે ત્યારે જ હું તમારી આગળ આજ હાથ લાંબો કરું છું. મારા કાર્યમાં પૈસાફાળી મેલું તપ દાખલ કરતાં હું મૂળું છું. પૈસા વિના કામ કૌરી શકું એટલું મારું તપ હોય, એટલી મારામાં તદખીર હોય, તો હું જરૂર ન માગું. પણ તેવું તપ કે તદખીર મારામાં નથી. હું પોતે પણ કળિયુગનો જ માણસ છું, અનેક સુટીઓવાળો છું; પણ મને ખાતરી છે કે હું મારી સુટીઓને કાઢી નાખવાનો સતત પ્રયત્ન કર્યાં કરું છું. માટે તમને વિશ્વાસ આવે તો તમે એક પૈસાથી માંડીને બની શકે તેટલું દાન આપજો. બધાનો વહીવટ સ્વરાજસ્થા કરશે.

મહાત્માને દિવસે દિલનો મેલ કાઢો

છેવટે તમને સહુ બહેનોને મારી વિનંતી છે કે તમને જે એ ચાર વસ્તુઓ મેં આપી છે તે એક કાને સાંભળી તેવી જ બીજો કાનેથી કાઢી નાખશો નહીં. સ્વદેશીધર્મથી તમારા પોશાકમાંથી થોડા પૈસા બચશે, તેમાંથી તમારાં છોકરાંને તમે દૂધથી આપી શકશો. અત્યારે છોકરાંનાં દૂધધાના પૈસા તમે એશઆરામમાં ખરચી નાખો છો. અને એ બચતમાંથી હું પણ થોડુંક માગું છું. પૈસા તો તમારી ખુશી હોય તો જ આપજો. પૈસા ન આપો તોયે તમારી આગળ મેં રેડિયાનો ધર્મ મૂક્યો છે તે તો સ્વીકારી લેજો જ. આજે મહાત્મા કાઢવાનું છે. આપણા દિલનો મેલ કાઢવો એ ખરું મહાત્મા કાઢવું છે. બધી બહેનો સાચા દિલથી રામનમિ લેશે, રાવણને બદલે રામરાજ્ય મળે, એવી પ્રાર્થના કરશે તો હું ખાતરી આપું છું કે એ રામનિર્જાનું બળ જરૂર બનશે. પરમેશ્વર તમારા બધાંના દિલનો સરદાર થાઓ અને બીજી ગુલામી-માંથી તમને છોડવો.

અમદાવાદ કુડિયાની વાડીમાં સ્ત્રીઓની સભા સમક્ષ આપેલું ભાષણ :

“આખા હિંદમાં હું જ્યાં જ્યાં ફરી રહ્યો છું ત્યાં

૩૧-૧૦-૨૦ . બધે સ્ત્રીઓનાં દર્શનથી કૃતાર્થ થાઉં છું. હજારો સ્ત્રીઓ

મને દરેક જગ્યાએ મળે છે. આજે હું તમને એક

મુંદર વાત કહેવાનો છું. અમૃતસરનું નામ તો હવે તમારામાંથી ઠાઈને અમૃત્યું નહીં જ હોય. એ શહેરમાં જ આપણા હજારો ભાઈઓનાં ખૂતની નદી વહી હતી, અને ત્યાં જનરલ ડાયરે હજાર અથવા પંદરસો નિર્દોષ માણસોને કતલ અથવા ધામલ કરેલાં. એ અમૃતસરમાં હું થોડા દિવસ પર ગયો ત્યારે એક દિવસ સવારે સાગ્રજ વાગ્યે ચાર બહેનો મારી પાસે ચાલી આવી. અમૃતસરમાં તો અહીંના કરતાં ટાઢ ઘણી વધારે હોય છે. પણ એ બહેનોએ જાણ્યું કે જે ભાઈ આપણી આટલી બધી ચાકરી કરી રહ્યો છે, તેને ચેનવણી તો આપી દેવી જ જોઈએ. એમાંની એકે મને કહ્યું, ‘ભાઈ, તું કામ તો સારું કરી રહ્યો છે. પણ તને ખજર નથી કે અમારા પુરુષો અને કેટલેક અંશે અમે સ્ત્રીઓ પણ તને છેતરીએ છીએ.’ હું તો ચોંટી જ ગયો. મેં કહ્યું, ‘મને શું કામ છેતરે? એમાં એમને શો લાભ હોઈ શકે?’ તેણે કહ્યું, ‘પુરુષો લુચ્ચા છે. તેઓ તારી પાસે જૂઠું બોલે છે. અમે તો સમજી જ ગયાં છીએ કે તારા કામમાં પવિત્ર સ્ત્રીઓ અને પવિત્ર પુરુષોની જ જરૂર છે, અને તેથી જ તારી ભાવનાઓ અમારામાં પેદા થાય તે માટે અમે સ્ત્રીઓ તારી પાછળ લમીએ છીએ.’ એ બહેને પછી એક સંસ્કૃત શબ્દ વાપર્યો. પંજાબની સ્ત્રીના મોંમાં એવા સંસ્કૃત શબ્દની આશા ન રાખી શકીએ. તમે પણ કદાચ એ શબ્દનો અર્થ નહીં સમજતાં હો. એણે કહ્યું કે અમારા પુરુષો ‘જિતેન્દ્રિય’ નથી, અને અમે સ્ત્રીઓ પણ તું માગે છે અને માને છે એટલે દરજ્જે ‘જિતેન્દ્રિય’ નથી. હું એમનું કહેવું સાનમાં સમજી ગયો. જિતેન્દ્રિય એટલે જેની ઇન્દ્રિયો કાબૂમાં છે તે; અર્થાત્ જે પુરુષ કે જે સ્ત્રી કાનેથી ખૂંટું સાંભળી શકે છે, જીભથી ખૂંટું બોલી શકે તેને જિતેન્દ્રિય ન કહી શકાય. હાલમાં એનો ખાસ અર્થ તો એવો છે કે જે પુરુષ એકપત્નીવ્રત પાળતો નથી અથવા જે સ્ત્રી પતિવ્રતાધર્મ પાળતી નથી તે જિતેન્દ્રિય નથી. એ બહેને કહ્યું, ‘તું અમારી પાસે માગે છે કે ગુસ્સાને રોકો, પણ જે વિધ્યોને રોકી નથી શકતો તે ગુસ્સાને કેમ રોકી શકે? અને જે ગુસ્સાને રોકી નથી શકતો તે કુરખાની, સ્વાર્થત્યાગ કેમ કરી શકે?’”

ડોક્ટરની પેઠે અમદાવાદની સ્ત્રીઓ પાસે પણ ગાંધીજીએ ચાર લિફ્તા માગી. પહેલી લિફ્તા તેમણે પવિત્રતાની માગી. પવિત્રતા વિના ઇન્દ્રિયજન્ય ન મળે અને તે જોને ન મળ્યો હોય તેનાથી કુરખાની થઈ જ ન શકે.

“ ગાંધીજીની બીજી ભિક્ષા માનાઓએ પોતાનાં છોકરાં સરકારી શાળાઓમાંથી ઉઠાડી લેવાની હતી. “અસંતનો સંગ ત્યાજ્ય છે એવું” તુલસીદાસજીનું અને ગીતાજીનું કહેવું છે. અને આ રાજ્ય પણ ‘અસંત’નું છે, નીચ છે. એ રાજ્યની નિશાળોમાં છોકરાં ભણે તે કરતાં તેમને ભણતર જ હરામ હોવું બહેતર છે. દીકરો નહીં ભણે તો કમાઈને ‘ઠાણુ’ ખવડાવશે એવી બીક રાખવાનું કંઈ કારણ નથી દીકરા નથી હોતા તેઓ કેમ પેટ ભરે છે? પેટ ભરવાવાળો તો પરમેશ્વર છે.”

ગાંધીજીની ત્રીજી ભિક્ષા બધી બહેનો સ્વદેશીધર્મ પાળે એ હતી. આપણે સ્વદેશીધર્મ છોડ્યો તેથી જ દેશ ગુલામ બન્યો એમ જણાવી ગાંધીજીએ ખાદી ભારે લાગે છે એ દરિયાદનો ડાકોરની પેઠે જ રદિયો આપ્યો, અને પૂછ્યું કે, “તમને જાડા રોટલા આવડતા હોય અને બીજીને પાતળા રોટલા આવડતા હોય તો તમે તમારા જાડા રોટલા ખાશો કે પેલીના પાતળા માગીને ખાશો? મિલેનું — દેશી મિલનું” પણ — કપડું પહેરવાથી સ્વદેશીધર્મ પળાતો નથી. તેથી તો બિવટું ગરીબોમાં વપરાતો માત્ર મોંઘો બનાવશો ” ગાંધીજીએ કહ્યું કે, “દુઃખ ખમ્યા વગર તો સુખ નથી. રામે ચૌદ વરસ વનવાસ ભોગવ્યો ત્યારે સીતાજીને છોડ્યાં; નજે એટલાં દુઃખ સહન કર્યાં ત્યારે એ અમર થઈ ગયો; હરિશ્ચંદ્ર, રાણી તારામતી અને રોહિતે એટલેટલાં દુઃખ સહન કર્યાં ત્યારે તેમના સત્યનો સૂર્ય બન્યો અને તેનો પ્રકાશ દુનિયામાં પ્રસર્યો. તેથી દુઃખથી ન ડરતાં અને જાડી સાડીથી ન શરમાતાં, પોતાને હાથે કાંતીને વણાવેલું કપડા વાપરો.” એમ ગાંધીજીએ માગી લીધું. “વળા ઈશ્વરનું નામ ભજવું જરૂરનું છે, પણ પોપટની પેરે રામનામ લેવાથી મોક્ષ નથી મેળવી શકાતો. હૃદયમાં રામ હોય તો દયાધર્મ રહે અને દયાધર્મ દિલમાં હોય તો બીજા લોકોને દુઃખ થાય તેવું વર્તન આપણે કરીએ નહીં. હું કહું છું કે તમે હાથે કાંતેલાં વણેલાં કપડાં નહીં પહેરો તો હજારો સ્ત્રીઓને નામ રહેવું પડશે, ચીંથરાં પહેરવાં પડશે. આજે પણ હું તમને દેશમાં હજારો દમવંતીઓ દેખાકું. મેં એક બાઈને નાહવાનું કહ્યું તો એ કહે, ‘મને બીજું કપડું પહેરવાને આપો તો નાહું!’ દેશની આજ એવી કંટણ દશા છે.”

ગાંધીજીએ સ્ત્રીઓનો ચોથો ધર્મ અને પોતાની ચોથી ભિક્ષા ત્યાર પછી બનાવી. “સ્વરાજ્ય સ્થાપવું, નવી શાળાઓ સ્થાપવી તે માટે પૈસા જોઈએ. એ હું ઝાડેથી ઉતારીને નહીં કરી શકું. ડાકોરમાં મેં આ ભિક્ષા પહેલી શરૂ કરી ત્યાં એક દળનારી બાઈએ પોતાની વીંટી કાઢી આપી. બીજી બે ત્રણ બાઈ એઓ વીંટીઓ, કંડી વગેરે આપ્યું.” એક બાઈએ સોનાની પોંચી ઉનારી

આખી તેમણે જગ્યાએ કે એક પૈસો આપનારને એ પૈસા પાછા મળશે એવી મારી ઉમેદ છે. ગાંધીજી એવું જ્ઞાન આપવાને તૈયાર ન હતા, પણ તેમણે કહ્યું “આ કમિયુનિસ્ટ છે ત્યાં ત્યાં પાખડ છે પૈસા માથા પર ચનારી શકુ તો હું ખુદ રાજ થાઉં અને કદાપિ ન માગું માગ્યાં કે માગ્યાં સાથીઓથી બનતા સુધી પૈસા ખોટા રહેતે નહીં અપરાધ પાતા તમે માનુ કહેવું માનવા હો તો જ આપજો ” પત્રી દિરાળી કે એના ઉત્તમને પ્રમોગે મિષ્ટાન્ન ન કરતાં, ફદાન ન ફોડના તે પૈસો દેશને અર્થે આપવાની ગાંધીજીએ વિનંતી કરી “દિરાળી એ રામ મીનાજીને છોડી લાગ્યા તેની ખુશાલીને ઉત્સવ છે. રામે સવજી પર મેળવ્યો તેવો જ્ય આપણે ફરીથી મેળવી ન શકીએ ત્યાં સુધી આપણને એગઆગમ પ્રચારનો કે શલુગાર મનવાનો, સ્વાદ કરવાનો કે ફગડા ફોડવાનો અધિકાર નથી ”

આ પત્રી જે ઉપરાણુ ચાલ્યું તે વખતેના દેખાવ તો કેવળ અચળનીય હતો. થોડીક છોમ્મીઓ અને આશ્રમમાની કેટલીક બહેનોએ સ્ત્રીઓ વચ્ચે ફરવા માંડ્યું અને સમાનો પેખાવ દેખ દિરને મળતો ધર્મ ગયો જેણે તેણે, નાની મોળી તેમ જ જૂદાં બીજાંએ પણ, પૈસા, આનીઓ, ચરનીપાવરીઓ અને રૂપિયાઓનો પણ વરસાદ વરસાવ્યો કેટલીક બહેનોએ અને જૂદાં ડોશીઓએ પોતાની સાથે મધુ અગર ઝાઝુ આપવાનું ન હોવાને મરણે જીવ આપ્યો કેટલીક બહેનોએ સ્વયં મેદાં તેમ જ સેનિમઓને પોતાના ઘરેમાણા લખાવી પોતાને ઘેર આવી અમુક પૈસા લઈ જવાની આશ્રમભરી વિનંતણીઓ કરી જોતજોતામાં લગભગ સરામો રૂપિયા જેટલા ચિત્તવરનો ઢગલો થયો આ પરચૂરણમાં તામાનાણુ, પૈસા, જીવ, એવું જ નહીં પણ અધેરીઓ અને પાઈઓ પણ હતી ! ગાંધીજી તો પ્રેમખીની આખોથી ગગગળા જેવા દેખાતા હતા તેઓ મહેતા હતા કે, “આ પૈસો ના મો રૂપિયાની રકમોના લક્ષ્મીપતિઓના દાનો પ્રતા વધુ પવિત્ર છે આ દરેક તામાના પૈસાની જોડે અમદાસદતી બહેનોનો આત્મા જડાયેનો છે, એમની દેશભક્તિ રાણેરી છે આ પવિત્ર પૈસાથી હું દેશના બાળકોને કેળવીશ આના પવિત્ર પાઈ પૈસના દાન પર હું સ્વાસ્થ્યને ઘેર કરીશ આ ચાલતુ હતુ તેટલામાં એક છોકરીએ ચટ ઈર્ષને પોતાના કાનમતો દાગીનો ઉતાર્યો બીજાંએ પણ ઉતાર્યો ત્રીજાંએ બગડી કાઢી તુરત જ એમરથી અનમરો ઊતરવા લાગ્યા જોતજોતામાં તો હાથની વીંતીઓ કઠી, લગણિયાઓ માળા, પોચીઓ લાકડેડાં અને એના નાનામોટા દાગીનાઓની પણ એક ઢગની ધર્મ ગઈ ! ગાંધીજી કઈક વિનોદ કરતા જાય, કઈક સમજાવતા જાય કે જે બહેનો ઘેર જઈને નવા દાગીના માગે કે ઇચ્છે તેમનું ધન અને ન અપે તે સાથે જ સખ્યાનધ મહેનોએ

અને ઊકરીઓએ ગાંધીજીને ખાતરી આપી કે તેઓ ખિલકુલ દાગીનાઓ અને અલંકાર પહેરવાની નથી. ગાંધીજી તરફથી આનો એક જ જવાબ મળતો હતો કે આવે આપત્કાળે તમને એ જ શોભે — એ જ ધર્મ છે. સભા પૂરી કરી ગાંધીજી આશ્રમમાં પાછા ફર્યા ત્યારે સાંજ પડી હતી. સાંજની આશ્રમની પ્રાર્થનામાં પણ એ જ ઉદ્ધરાણું ચાલુ રહ્યું. તેમાં કેટલીક બહેનોએ ચૂડી પરની સોનાની ચીપો ઉમેડી અર્પણ કરી હતી.

મહેમદાવાદમાં આપણું ભાષણ

મારી ઇચ્છા આજે તમારી સાથે પુષ્કળ વાત કરવાની છે. પરંતુ હું લાંબો વખત ચલાવવા ઇચ્છતો નથી. આજકાલ હિંદુ-સ્તાનનો કંઈક કાળ છે. દેશની ખરાબ સ્થિતિનું હું વર્ણન નથી કરી શકતો. હું હમણાં જ બહેનોને કહી

૧-૧૧-૨૦

આવ્યો કે આ દેશમાં જે રાજ્ય વર્તે છે તે રાક્ષસી રાજ્ય છે, રાવણરાજ્ય છે, તેમાં શયતાનિયત રહેલી છે. આની સાબિતીમાં આપણી પાસે એ મોટા દાખલા છે : પંજાબનો અને ખિલાફતનો. ખિલાફતની બાબતમાં આપેલાં વચનો નથી પળાયાં; દગો ચયેલો છે. પંજાબમાં વિના કારણ ખૂનો કરેલાં છે. જેનો સ્વભાવ રાક્ષસી હોય, શયતાની હોય તે જ આવાં કામ કરી શકે. આવા રાજ્યને તુલસીદાસજીએ રાક્ષસી રાજ્ય કહેલું છે. તેની સ્થળે સહકાર કરી ન શકાય, એટલું જ નહીં પણ અસહકાર કરવો એ ધર્મ અને ફરજ છે. એની સરકાર પાસેથી આપણે મદદ લઈએ અથવા તેની મહેરબાની સ્વીકારીએ તો તેણે કરેલા અન્યાયમાં અને પાપમાં આપણે ભાગીદાર બનીએ. જ્યાં સુધી એના પાપમાં આપણો ભાગ રહે ત્યાં સુધી પ્રજા સુખી ન થઈ શકે.

એ અસહકાર કેમ થઈ શકે? એક રસ્તો તો એ છે કે આપણી બધાની વચ્ચે સહકાર થવો જોઈએ. દેશના તમામ માણસો હિંદુ, મુસલમાન, પારસી, ઈસાઈ, સૌની વચ્ચે પૂરેપૂરો સહકાર થવો જોઈએ. રાક્ષસ સામાને અંદર અંદર લગાવીને જ રાજ્ય ચલાવી શકે છે. આપણી સરકારે તેમ જ ક્યું છે. તેણે હિંદુમુસલમાનને લગાવ્યા. મદ્રાસ દલાકામાં બ્રાહ્મણઅબ્રાહમને લગાવ્યા. એનાથી બની શકે તો અહીં પણ લગાઈ કરાવે. મારી ઉપર તો કાગળો આવી રહ્યા છે. દેડ અને ભંગી મને પૂછી રહ્યા છે કે સ્વરાજ્યમાં અમારું સ્થાન કયાં હશે? હું એનો અર્થ સમજી ગયો છું; અને તેથી મને હું કે જ્યાં સુધી આપણામાં એકદિલી ન થાય ત્યાં સુધી અસહકાર અસંભવિત

છે. એકદિલી પાખંડી નથી થઈ શકતી. આપણે એકબીજાને ન્યાય આપીએ તો જ એકદિલી સંભવે.

કુરખાની ઠંડો, પવિત્ર બનેા

તેને સારું આપણામાં કુરખાની કરવાની તાકાત નોંધીએ, સ્વાયંત્ર્યગ કરવાની તાકાત નોંધીએ; આપણને મરતાં આવાયું નોંધીએ. આપણે મારીને, મકાનો બાળીને, રેલના પાટા ઉખેડીને સ્વચ્છ નથી મેળવી શકવાના. સ્વરાજ મેળવવું હોય તો આપણે પવિત્ર બનવું નોંધીશો. પવિત્ર બનવું એટલે નિતેન્દ્રિય થવું.

જ્યાં સુધી અસ્ત્ય, દંત્રે આપણામાંથી ન જાય ત્યાં સુધી આપણે કામ નથી કરી શકવાના. અમદાવાદમાં બકરાનો વધ અટકાવવા કરેલ પ્રયત્નનો દાખલો તાજો જ છે. ત્યાં એક પાખંડી મોલવીએ લોકોને ભ્રમાવવાનું શરૂ કર્યું. બાર બાર વાઝ્યા સુધી તેમણે સભાઓ ચલાવી. પોતે ગાંધીની વતી આવેલો છે, તેમના કહેવાથી અહીં રોકાયો છે, એવું જાહેર કર્યું. એ માણસે બાપજીમાં સારીનરસી દહીકતથી લોકોને ઉરકેયાં અને તેની સાથે એક સાધુ બળ્યા. બકરાને બચાવવાથી પોતાને વિમાન મળી ગયું એમ તેણે માન્યું. સાધુએ તેમાં બેળગ્યા મોલવીને, અને મોલવીએ એ બકરું મારનારને ધમકાવી તેનો વધ ન ચલા દીધો. પરંતુ આ બનાવમાંથી હિંદુમુસલમાન વચ્ચે તકરારનો પાયો રેપાયો. હિંદુઓ માને કે માતાને બકરો ચડાવાય. મારા જેવો માને છે કે ન ચડાવાય. ચડાવવું હોય તો મારું શરીર ચડાવાય. પરંતુ આ હિંદુઓની અંદરઅંદરની તકરારમાં હું મૌકાના શોકતઅલીને તો ન જ બેઠાવવા જાઉં. છતાં નામદં હિંદુઓ તો મોલવીને બોલાવી લાવ્યા. મોલવી દાખલ થયા અને તેમની દાંડી પીટનારા માણસોની મદદથી તેમણે બકરો છોડાવ્યો. પેલા સાધુ મને મળ્યા. તેમને મેં કહ્યું કે સાધુનો વેશ ઉતારી નાખો. મોલવીને મેં કહ્યું કે તમે અમદાવાદમાંથી ચાલ્યા જાઓ. તમે આ રીતે દેશની સેવા નથી કરી શકતા. આપણે જેઓ સરકારને પણ મારીને રાજ્ય બોગલવા નથી ઇચ્છતા તેઓ શું આપણા ભાઈઓને મારીને રાજ્ય બોગલવી શકીશું? તેવું પરિણામ શું આવે? પરિણામ તો જોયા જેવું આવત; પણ અમદાવાદના કલેક્ટર સારા કે તેમણે બકરાને મારવાની ના કહી. નહીં તો એમ બને કે સરકાર પોલીસ મોકલે અને પોતાની મદદથી જ બકરું કપાવે. પછી આપણો અસહકાર સ્પર્ધિ જાય. મેં મોલવીને બોલાવીને આ કહી દીધું. આવું પાખંડ જે દાખલ થઈ જાય તો આપણું કાંઈ ન ચાલે. મેં તેમને

કહ્યું કે તમે તમારો છલાકો ન છોડો, તમારું કામ ન છોડો. ત્યારે તે કહે કે હિંદુઓએ મને મજબૂર (તંગ) કર્યો. બસો નામદો આપણને કેમ તંગ કરી શકે? બસો નામદોથી આમ થઈ શકે તો એક જોગે શું ન કરી શકે? અને થયું પણ તેવું. કલેક્ટરે મોલવીને બોલાવ્યા ત્યારે તે ડરી ગયા ને તેમણે મજબૂરાની મદદ માગી કે તેમના તોફાનના ભયથી સરકાર તેને કંઈ ન કરે.

હું પકડાયો અથવા મૌ. શૌકતઅલી પકડાયા તે વખતે તમે તોફાન કરશો, મકાન બાળશો, રેલના પાટા ઉખેડશો તો બાજુ દારી જશો. તમે આરબ નથી તેથી હું તમને આ કહું છું. તમને તો લાકડી મારતાં પણ આવડતી નથી. ગધેડાને લાકડી મારી અથવા ઘરમાં સ્ત્રીને લાકડી મારી એ લાકડી મારતાં આવડ્યું ન કહેવાય. જેને લાકડી મારતાં આવડે છે તે તો હજારની સામે ઝૂકી શકે છે. પરંતુ એવા તમે નથી તેથી તમને સલાહ આમ આપી શકાય.

આપણે સિંહપણું બૂલી ઘેટાં બની ગયા છીએ. એટલે આપણે આપર્લેન્ડ અથવા ઇંગ્લિંડનો દાખલો લઈને તેવા બનવા જઈશું તો દોઝબમાં પડીશું. જ્યારે સરકાર પોતાનું તેજ બતાવશે — અને તેમાં કંઈ બોલું નથી, હું પોતે સરકાર હોઉં તો લોકોને પકડું, જે સરકારને પોતાની હદમત ચલાવતી છે તે સામા થનારને પકડે, તે તેનો ધર્મ છે, એટલે જ્યારે સરકાર તેનું તેજ બતાવશે — ત્યારે તમે તોફાન કરશો તો દારશો. તમે આવી રીતે જે તેને ડરાવવા બેસો તો તમે ડરપોક છો. હિંદુસ્તાનને આપણે છેડાવવું હોય તો આપણે સિંહ બનવાનું છે.

તમે છ હજાર માણસો અત્યારે ભયમાં છો. તમારે તે વળી મ્યુનિસિપાલિટી શી? એ તો સરકારે તમારી વચમાં દાખી બિંબો કર્યો છે. છ હજાર માણસોની વસ્તી ઉપર બાર હજારનું ખર્ચ! તમે એ મ્યુનિસિપાલિટીને આટોપી લેજો એ તમારું કંઈ કામ નથી કરતી. એ કેળવણી આપે છે, પણ તે કેળવણીનો તો આપણે અસહકાર કરવો છે. આપણે અપાત્ર પાસેથી દાન કેમ લઈશું? મારે વિદ્યાપીઠ માટે પૈસા જોઈએ છે, પણ તે શું હું વેચ્યા પાસેથી દાન લઈને ચલાવીશ? દારૂના પીણામાંથી નફો લઈને ચલાવીશ?

હું કહું છું કે આપણી કેળવણીના પૈસા દારૂના પીણામાંથી આવે છે. આખરે આતું બધ કરવાનું આપણે કહીએ તો કહેશે કે તેના પૈસા વિના

નિશાળો ખંધ કરવી પડશે. દાડના પૈસામાંથી બજેટ આપણાં વકીલો, બેરિસ્ટરો, વિદ્વાનો દેશનું શું ઉકાળવાના છે ?

હું અહીંના ઇન્કરોએને મુખારકબાદી આપું છું કે તેમણે સરકારી નિશાળોનો ત્યાગ કર્યો છે. તમે આજથી એ ઇન્કરોએને અને દુન્યાએને તમારે દિસામે બજાવો. તમે શિક્ષકો પાસેથી રાજીનામાં અપાવો અને આજે જ મુદ્દત કરો. તમારા મકાનમાં તમે મુદ્દત કરો અને સરકારી મકાન છોડી દો. મ્યુનિસિપાલિટીની ફગવણીનો આ તોડ થયો. બીજું કામ પાપખાનાં અને જતીઓ છે. તે રેડિયાળ સ્થિતિમાં છે. મ્યુનિસિપાલિટી રક્ષણ તો કરતી નથી, કારણ પોલીસખાતું તેના હાથમાં નથી. મ્યુનિસિપાલિટીના રસ્તા ઉપર તો ધૂળ ગડે છે. એટલે ફગવણી સિવાય બીજું કંઈ મુદ્દતું કામ એ નથી કરતી. દવાખાનું તેનું છે, પણ તેની સામે તો ત્રણ ખાનગી દવાખાનાં ચાલે છે. એટલે તે તેમને મુખારક દો. મતલબ, આપણને મ્યુનિસિપાલિટીનો કંઈ ખપ નથી. એ તો એક પૂજ્યાની પ્રતિમા થઈ. માટે તમે નવસો કર ભરનારા બેગા ચર્ચને દરાવ કરો કે આ મ્યુનિસિપાલિટીને ઉઠાવી લો. કહો કે અમારે તમારું 'સેનિટરી બોર્ડ' નથી જોઈતું. ગ્રામ પંચાયત નથી જોઈતી. એમ્બરોને નોટિસ આપો કે તમે મ્યુનિસિપાલિટી ખાલી કરો.

અમે તેનો કર નથી આપવાના

સરકારને જણાવી દો કે અમે તેનો કર નથી આપવાના. આમાં કાયદાનો ભંગ નથી, બેઅદબી નથી. તમે એની સેવા નથી લેતા એટલે સરકારને કહેવાપણું હોય નહીં. તમે સામે ચર્ચ શકો છો. થોડા વખત સુધી સરકાર તમને ધમકાવશે. તમે સામા થશો એટલે તમારા ઘર ઉપર ટાંચ લાવશે. તમે તેમને ઘર વેચવા દેજો. જ હજારની વસ્તી ગ્રામ પણ ખાલી કરી દાકે છે. પછી મ્યુનિસિપાલિટી કેતું કામ કરશે ? પણ એટલે સુધી જાણ એવી સરકાર થેલી નથી. હું તેનું જૂઠું બોલી રહ્યો છું, પણ એટલું જાણું છું કે તે ગાલી છે. જો એમ ન કરે તો તેને આજે જ જતું પડે. પણ સરકાર તેની સસ્તનત છોડી દેવા નથી માગતી.

વિરોધીઓને વીનવો

આ કામ પાર ઉતારવા માટે તમારામાં એકદિલી જોઈએ. એમાં કેટલાક વિરોધીઓ તો નીકળવાના જ, પરંતુ વિરોધીને અદબ સાથે વિનય-પૂર્વક કહેવું કે તમે અમારા શિરના તાજ છો. મહાજનના મતને વશ થવાનું જ અમે તમને કહીએ છીએ. તે ન ચર્ચ શકે તો પણ આપણે તેમને વીનવીએ કે તમે અમારા કામમાં પહોંચો ન નાખો. એમને શું ખાતી જવાનું છે કે

એવા બસોપાંચસો માણસ ૭ હજારની સાથે યામ ? તમે હિંદુમુસલમાન સખેથી રહો તો તમને આ મારી સલાહ છે.

હું કાપડ કરવા માટે બે શરતો બનાવી ગયો. એક સહિષ્ણુતા અથવા અહિંસાધર્મ. એ નબળાનો ધર્મ છે એમ માની લઈએ તોપણ જ્યાં સુધી તમારામાં તલવારની શક્તિ નથી આવી ત્યાં સુધી બીજું બતાવી શકાય જ નહીં. બીજી શરત એ છે કે હિંદુમુસલમાન વચ્ચે, દેશની તમામ કોમો વચ્ચે, એકદિલી થવી જોઈએ. આ બે શરતોનું પાલન કરો તો જ તમે અસહકાર કરી શકો. ધારાસભામાં પ્રતિનિધિ નહીં મોકલવા અને નિશાળેથી હાજરાઓને ઉઠાડી લેવા તે અસહકારનું પહેલું પગથિયું છે. તમે આટલું કરો એટલે તમે સ્વરાજ લઈને બેશો.

ચોલીસનો ૩૨ ન રાખો

સરકારી નોકરોનો ૩૨ ન રાખો. તેમની સાથે આપણે વેર નથી, પણ આપણે તેમને ગ્રેમથી, મહોબતથી વશ કરવાના છે. પછી તમારે ૩૨વાનું નથી.

હવે બે વાત કરવાની રહી છે. તમે અમદાવાદથી કાપડ મંગાવો છો. મહેમદાવાદમાં પહેલાં સુંદર કાપડ વણાતું, પણ આજે એ ધધો કરનારા મોંઘા નથી રહ્યા. તમે ૭ હજાર માણસ ધારો તો શું ન કરી શકો ? તમારે મિલનું કાપડ શું કામ જોઈએ ? તમારાં ઘર તમારી મિલ છે. તમે ખાવાનું હોટેલમાંથી નથી મંગાવતા, તો કપડાં શું કામ બહારથી મંગાવો છો ?

તમે મિલનું કાપડ નહીં લો તેથી મંગળદાસ રૂઢી કે તાતાની મિલો બંધ નથી થવાની. તે માલ તો ગરીબોને માટે છે. તેમના પેટ ઉપર તમારાથી પગ ન દેવાય. પછી રહી વિલાયતી માલ. તે તો તમારે હરામ જ ગણવો જોઈએ. પારકાં વસ્ત્ર આપણે નથી પહેરી શકતા. એક પુરુષ પરત્વી ઉપર નજર કરે તેના જેવો પારકા દેશના કાપડ ઉપર નજર કરવી એ વ્યભિચાર છે. જ્યાં સુધી આપણે કાપડને માટે એ સસ્તનતના ગુલામ છીએ ત્યાં સુધી આપણે તેનાથી સ્વતંત્ર નહીં બનીએ. જાપાનનો માલ વાપરવો એ પણ વિલાયતના માલની બરાબર જ છે. કારણ આ સસ્તનતના જહાજને લીધે એ માલ અહીં આવી શકે છે. સસ્તનતે ચારે તરફથી આપણા દેશને ઘેરા ઘાલ્યો છે. માટે મારી સલાહ છે કે તમે ઇતિહાસમાં નવું પ્રકરણ ખોલો. કરોડો માણસોને માટે મુશ્કેલ હોય, પણ તમારા જામ પૂરતા તમે સ્વાવજાબી થઈ શકો છો. અનાજ તો તમારે મંગાવવું પડતું નથી. ખેડ ગિલ્લામાં અનાજની ખોટ ન હોય; પણ તમે તમારાં વસ્ત્ર પણ અહીં પેદા કરો,

શ્રદ્ધાથી આપેલો એક પૈસો કરોડપતિના લાખ ખરાબર ૩૨૫

એટલું જ નહીં પણ વધારે પેદા કરી આજીવ્યાજી મોકલો. પછી મ્યુનિ-
સિપાલિટીના કામ માટે ખાર હજાર રૂપિયા કાઢવા તમને મુશ્કેલ નહીં પડે.

હવે હું પૈસાની વાત ઉપર આવું છું. આટલાં બધાં કામ કરવાં રહ્યાં,
એટલે પૈસા તો જોઈશે જ. પરંતુ સૌથી વધારે મુશ્કેલી મને પૈસા ભેગા કરવામાં
આવે છે. ઉધરાવનારાં માણસો અપ્રામાણિક મળે છે તેથી હું કૂંજ રહ્યો છું.
પરંતુ પૈસા તો જોઈએ જ. એટલે લાચાર થઈને મેં મારો હાથ લંબાવ્યો
છે. હું આ કામ કેવળ કરોડપતિઓ મારફત નથી ચલાવવા ઇચ્છતો. હું તો
ભાંગી પાસેથી પણ દાન લઈશ. શ્રદ્ધાથી આપેલો એક પૈસો મારે લાખ
ખરાબર છે. કુમારિકાઓ મને પીંટીઓ અને ધરણી આપે છે તે મને બહુ
પ્રિય લાગે છે. કારણ કે તેઓ ઈશ્વરને દરમ્યાન રાખીને તે આપે છે. હું
ખુશામત કરવા જઈ અને મને પૈસા આપે તેના કરતાં આ હજાર દરજ્જે
સારું છે. અહીં તમે આપો તે મારી સામે નહીં આપો, પણ ઈશ્વરને દરમ્યાન
રાખીને આપજો.

સ્વયંસેવકોને પ્રજ્ઞના પૈસા હરામ છે

પૈસા ઉધરાવનારા સ્વયંસેવકો પ્રજ્ઞના પૈસા હરામ સમજીને કામ લેશે
તો જ કામ ચાલી શકશે. પ્રજ્ઞ તો બોળી છે. મારે નામે ગમે તે માણસ
આવે તેનું માને છે. કોઈ એક ધુતારી સ્ત્રી માંધીજની દીકરીને નામે દારકા-
માંથી પૈસા ઉધરાવતી હતી. હાલ તે હેરાબાદ ગઈ છે. ત્યાં તેની આગતા-
સ્વાગતા થઈ. આમ મારા નામથી પ્રજ્ઞ બોળવાય એ મારે માટે અસહ્ય છે.
આમણી પાસે અમદાવાદવાળા મોલવીનો દાખલો છે. તેણે મારા જ નામનો
ઉપયોગ કર્યો. માટે હું દરેક માણસ પાસે સ્વચ્છતા માગું છું. જો તમે પ્રામા-
ણિક બનો તો તમારી ચરણરજ લેવા હું તૈયાર છું. દુનિયામાં પાખંડ તો
હંમેશાં રહેશે. પણ એને પ્રજ્ઞની પાસે ન જવા દેજો. જો એમ નહીં થઈ
શકે તો સરકારની ફાંસીનો મને ડર નથી, પણ આ ફાંસીનો ડર મને લાગે
છે. માટે તમે ઈશ્વરને દરમ્યાન રાખીને પૈસા ઉધરાવજો.

ધુતારાથી ચેતતા રહો

પ્રજ્ઞને હું કહું છું કે કોઈનું પણ નામ લઈને મોટો ચમરબંધી આવે
તો એને પૈસા ન આપશો. ખિલાફત કમિટી તથા સ્વરાજ્ય સલા તરફથી તે
તે સંસ્થાના સિક્કાવાળાં પ્રમાણપત્રો કાઢવાનો મારો વિચાર છે. જે માણસ
પાસે પ્રમાણપત્ર ન હોય તેનું સાબળશો નહીં, તેને કોઈ આપશો નહીં.
તેને જોતો રાખશો નહીં. આપણે રાજ્યતંત્ર આપણા હાથમાં લેવા માગીએ
છીએ તો તે તંત્ર ચલાવવા આપણે અક્કડ બનવું પડશે.

સરકારની ગુલામી છોડીને તમે મારી ગુલામીમાં આવો તો એ સ્વતંત્રતા નથી. હું તમારાં મન અને હૃદય ચોરવા છઠ્ઠું છું, પણ તમને ગુલામ બનાવવા નથી છઠ્ઠતો, કારણ હું પોતે ગુલામ બનવા નથી છઠ્ઠતો.

નડિયાદમાં

મહેમદગઢથી અગિયાર વાગ્યાની ગાડીમાં નડિયાદ ગયા. નડિયાદમાં આ પ્રખતે ત્યાંના મહારાજ જનપ્રીયસજ્જના ખાસ આમહથી સંતરામના મંદિરમાં ઉનારો રાખ્યો હતો. બે વાગ્યા સુધી આરામ લીધા પછી મ્યુનિસિપલ કાઉન્સિલરોને મળ્યા હતા. ત્યાંના મ્યુનિસિપલ યોડે સરકાર તરફથી ડેળવણી માટે મળતી એકવીસ હજારની મદદનો અસ્વીકાર કર્યો છે તથા શાળાઓ ઉપરથી સરકારી અંકુશ હટાવી લેવાની માગણી કરી છે. તેના જવાબમાં ખેડા જિલ્લાના કલેક્ટર તરફથી આ દરાવ ઉપર ફરી વિચાર કરવાનું, મ્યુનિસિપાલિટીની આર્થિક સ્થિતિ સરકારી મદદનો અસ્વીકાર ન કરી શકે તેવી હોવાનું તથા મદદનો અસ્વીકાર કર્યો પણ સરકારી અંકુશમાંથી મુક્ત ન થઈ શકાય એમ જણાવવામાં આવ્યું હતું. ગાંધીજીએ તો સલાહ આપી કે તમે માત્ર ડેળવણીની આગતમાં જ નહીં, પણ બધી બાબતમાં સરકારથી સ્વતંત્ર થઈ શકો છો. મ્યુનિસિપાલિટી તમારા હાથમાં લો અને કર તમે ઉધરાવો. સરકાર થોડા વખત સુધી દબાણ તો કરશે જ અને પોતે કર ઉધરાવશે, પણ કર ભરનારાઓએ તેનો વિરોધ કરવો જોઈએ અને જે આવી પડે તે સહન કરવું જોઈએ. આ બધી વ્યવસ્થા એક સાથે ઉપાડવી મુશ્કેલ પડે એમ કાઉન્સિલરોએ દલીલ કરી. તેના જવાબમાં ગાંધીજીએ જણાવ્યું કે આપણે આજે સ્વરાજ્ય માગીએ છીએ તો પછી બધું ચલાવવાને પણ આપણે આજે જ તૈયાર હોવું જોઈએ. તમે કર ભરનારાઓને આ બધું સમજાવી શકો છો અને તેઓ કર આપવાની ના પાડવા તૈયાર ન હોય તો તમે જેમ સરકારની સાથે, તેમ તેમની સાથે પણ અસહકાર કરી શકો છો. તમે તેમને કહી શકો કે પછી તમે તમારું કામ અમારી મારફત નહીં કરાવી શકો. આગેવાનોએ તો લોકોને દોરવાના છે, લોકોની દોરવણી પ્રમાણે નથી ચાલવાનું. વળી તમારે લોકોને ચોક્કસ સમજાવવું જોઈએ કે સરકારને કર ન આપીએ, એટલે પૈસા આપવામાંથી આપણે બચી નથી જતા. આપણું તંત્ર ચલાવવા આપણે પૈસા કાઢવા જ પડશે. પણ સરકારની પાસેથી જેમ દસ રૂપિયા આપીએ ત્યારે એક રૂપિયાનો અવેજ મળે તેમ આમાં નહીં થાય. અહીં તો તમે એક પૈસો આપશો તો બે પૈસાનો અવેજ મળશે. પરંતુ પૈસા તો આપવા જ પડશે. આ ઉપરથી કાઉન્સિલરોએ બીજે દિવસે

દર ભરનારાઓની સભા બોલાવી તેમને આ પ્રમાણે સમજાવવાનું કપ્યું. ત્યાંથી એક મરિજદમાં મુસલમાનોને મળવા ગયા. તે પાકે 'જમીન ઉપર પોતાને બોલાવવા માટે ગાંધીજીએ મુસલમાનોનો આભાર માન્યો. તમાર પછી ઠોઠ ઠોઠ હિંદુ તથા ઠોઠ ઠોઠ મુસલમાનોનાં વચનો અથવા કૃત્યથી, જન્મે કોમમાં હોજ થઈ જાય છે તે ઠીક નથી એ સમજાવ્યું. હિંદુમુસ્લમાન વચ્ચે સાચી એકતા સાધવી હોય તો જન્મે કોમે 'વચ્ચે સાચી એકદિલી જોઈશે. આપણાં દિલ જ્યાં સુધી શકવાળો છે, જ્યાં સુધી આળાં છે, ત્યાં સુધી કાંઈ કામ નથી થઈ શકવાનું. કેટલીક વાર નિર્મળ ભાવવાળા માણસોં પણ જૂલ કરી પડે છે. તે વખતે ઉરકેરાઈ ન જતાં, તેમને તેમની જૂલ ખતાવી દેવી એ જ કર્તવ્ય છે.

આ સભા ખતમ થયા બાદ શ્રીઓની સભામાં ગયા. અમદાવાદની શ્રીસભા કરતાં શ્રીઓની હાજરી લગભગ દોઢી હતી. આ, રાવજીરાજ્ય છે અને તેને નાખૂદ કરવા માટે પવિત્રતા તથા સ્વદેશીની જરૂર છે એમ કહી પવિત્રતાની, સ્વદેશી ધર્મના પાલનની, બાળકોને નિરાળેથી ઉઠાડી લેવાની તથા પૈસાની, એમ નડિયાદની બહેનો પાસે આર લિફ્ટાઓ માગી. ધર્મનું પાલન કેવળ માળા ફેરવવામાં કે દેવદર્શન કરવામાં નથી આવી જતું, પરંતુ સ્વરાજ્ય એટલે રામરાજ્ય મેળવવા માટે મથવામાં છે. અને આવા ધર્મનું પાલન આપારે અસહકારથી થઈ શકે; માટે શ્રીઓએ અસહકારમાં ભાગ લેવો જોઈએ એમ સમજાવ્યું.

નડિયાદનિવાસીઓની જાહેર સભા રાતના આઠ વાગ્યે ગામની એક ભાગોળે મોટા મેદાનમાં રાખી હતી. ગામડાંમાંથી પણ લોકો આવ્યા હતા અને હાજરી દસ હજારથી વધુ હશે; છતાં શાંતિ સારી પેઠે હતી. પ્રમુખસ્થાન વલ્લભભાઈને આપવામાં આવ્યું હતું. પોતાના ભાષણ દરમિયાન ગાંધીજીએ જણાવ્યું હતું કે,

“આવી ભારે લડતમાં જ્યારે તમામ કોમ વચ્ચે એકદિલીની જરૂર છે તે વખતે કોઈ બિનજવાબદાર અથવા પાખંડી માણસના સારાનરસા બોલવાથી હિંદુ હિંદુ વચ્ચે અથવા મુસલમાન મુસલમાન વચ્ચે કનિયો જોડે એવું ન બનવું જોઈએ. તે સાદું મારી ઉમેદ છે કે સ્વરાજ્ય સભા તથા ખિલાફત કમિટી તરફથી નોટિસ નીકળે કે તેમના પ્રમાણપત્ર વિના કોઈ ન બોલે. ગમે તે કોઈ માણસ બોલવા આવે તો તમે સાંભળવા મુખાપાર છો, પરંતુ તમને ખબર તો પડી જશે કે આ કોઈ સંસ્થાનો પ્રતિનિધિ નથી. જે સદતત સાચે આપણે લડવાનું છે તેનો બંદોબસ્ત ભારે છે. તેમનામાંનો કોઈ માણસ

હું દાન નથી માગતો

ઉપરીના મુદ્દકમ વગર નથી બોલતો કે કામ કરતો. આપણામાં એ શક્તિ આવવી જોઈએ.

“આપણે સ્વતંત્ર થવા ઇચ્છતા હોઈએ તો હિંદુ-મુસલમાન વચ્ચે એકતા, સાદુ દિલ હોવાં જોઈએ. કોઈ મુસલમાન ગફલતથી કોઈ બોલી જાય તો હિંદુઓએ તેની બરદાસ કરી લેવી જોઈએ. તે જ પ્રમાણે કોઈ હિંદુ કોઈ બોલી જાય તો તેની મુસલમાનોએ બરદાસ કરી લેવી જોઈએ.

મને પકડે તો હડતાળ ન પાડવી

“મને પકડે, મૌ. શૌકતઅલીને પકડે, મૌ. અબદુલ બારીને પકડે તો તમારે મૂંગે મોઢે કામ કરવાનું છે. તમે હડતાળ પાડી નહીં પાડી શકો. તેમ કરીએ તો આપણે હારી ગયા ગણાઈએ. અમને તમે શું કામ પાછા લાવવા ઇચ્છો? ઝંઝરઅલી પકડાયા છે તેમને તો મેં કહ્યું : ‘અમે તમારે માટે અરજી નથી કરવાના, પણ સ્વરાજ્ય મેળવીને તમને છોડાવીશું. તમે મારા જેવાને છોડાવવા ઇચ્છતા હો તો અસહકારનાં ચાર પગલાં ભરવાનો વિચાર કરજો. ગાંધી ઉપર લોકો ઝૂઝી રહ્યા છે એમ હું સરકાર હોઠિ’ ને જાણું તો ગાંધીને જરૂર પકડું.

હિંમત વિના કિંમત નથી

“માટે તમારી પોતાની હિંમત નહીં હોય તો તમારી કશી કિંમત થવાની નથી. પણ અમે ન હોઈએ તો આજે તમે નથી કરતા તે કાલે કરતા થઈ જાજો.”

ત્યાર બાદ ધારાસભામાં પ્રતિનિધિ નહીં મોકલવા વિષે, નિશાળો ખાલી કરવા વિષે, વફીલાત અને ખિતાબો છોડવા વિષે, માનસિક પવિત્રતા વિષે, સ્વદેશી વિષે તથા દિવાળી કેમ ઉજવવી તે વિષે કદી પૈસા સંબંધી બોલ્યા હતા.

ગરીબોની લડત

“સ્વયંસેવકોની પ્રામાણિકતાની ખાતરી કરી તેમને પૈસા આપવા. આ લડત કરોડપતિઓની નથી પણ ગરીબોની છે. ત્રીસ કરોડ લોક એક એક પૈસો આપે તોપણ આપણી પામે પચાસ લાખ રૂપિયા થાય અને મફત ઈજવણી આપી શકાય. હું પૈસા માગું છું તે દાન નથી માગતો. તમાગ સ્વાર્થની વાત છે. તમે એક પૈસો આપશો તો બે પૈસાનો અવેજ મળશે.”

ત્યાર બાદ અમદાવાદની સ્ત્રીસભાના ભવ્ય દેખાવ વિષે બોલતાં તેમણે જણાવ્યું કે, “નાની નાની સોળ અને આઠ વર્ષની બાળકોઓએ પોતાની વીંટીઓ અને માંગાઓ મને ઉતારીને આપી. તેમણે ફરી તેમનાં માથાપ પામે માગવાની ના કહી

છે. કારણ તેઓ ધરેણી પહેરીને શું કરે? હિંદુસ્તાન તો સંડીસંડ થયું છે. હિંદુસ્તાનમાં પુરુષો ક્યાં છે કે તે માંડીમાંડ થઈ શકે? એ તો ત્યારે પાકશે ત્યારે હિંદુસ્તાન સૌઆમ્યવાન થશે અને તેની સ્ત્રીઓ ધરેણી રાકશે.”

ત્યાર બાદ સભામાં પૈસા ઉઘરાવવાનું કામ ચાલ્યું. ગાંધીજી મેજમાં ભૂચ જતા બેસી ગયા.

ભૂચમાં નર્મદા તટે આપણું બ્યાખ્યાન

અત્યારે રાવજીરાન્ય અને રામરાન્ય વચ્ચે યુદ્ધ ચાલી રહ્યું છે. ખુદા અ-
રાયનાન વચ્ચે લડાઈ છે. રાક્ષસી પ્રજા અને દૈવી પ્રજા

૨-૧૧-૨૦ વચ્ચે કળિગો ચાલી રહ્યો છે. આ સરકારમાં

આત્માને હું રાક્ષસરૂપે રહેલો જોઉં છું. જે દિવસથી

મારી આંખ બંધ થઈ ત્યારથી હું આ વિચારનો પ્રચાર કરી રહ્યો છું. મં-

લાયું છે કે અંગ્રેજી સત્તનત શયતાનિયતવાળી છે, રાક્ષસરૂપ છે. સ-

ધર્મો — હિંદુ, મુસલમાન, પારસી બધા ધર્મ — સૂચવે છે કે અધર્મ

ધર્મથી ટેલવો જોઈએ, એટલે કે અધર્મને સદાપ કરતા અટકવું. મુસલમા-

શાસ્ત્રમાંથી આવા દાખલા મળે છે. પારસી શાસ્ત્રમાં તો અતુરમજ્દ અ-

અહરિમાન વચ્ચે સત્તનત યુદ્ધ ચાલે જ છે. ગીતામાં પણ એ જ છે. આને

આપણે માટે અસહકાર સિવાય બીજો એક ધર્મ નથી. પણ તમને એ-

લાગતું હોય કે અંગ્રેજી સત્તનતમાં હજુ લેવા જેવું કંઈક છે, એ પાપમા-

નથી તો તમે એને જરૂર વળગી રહેજો. અંગ્રેજો ખરાબ છે એવું હું કહેવ

છેતો નથી. એણે પેદા કરેલી પ્રવૃત્તિ, એણે નાખેલી પાપની જડ, હિંદુસ્તાન

નુકસાન કરે છે. લોડ દાર્ડિંગ, લોડ રિપન જેવા આરા વાઈસરોય અં-

અમદાવાદના ભલા ખાનદાન કલેક્ટર મિ. એટકિન્સ જેવા અમલદારો સત્તનતમ

છે ખરા, છતાં એ લોકો રાક્ષસી પ્રવૃત્તિમાં પડેલા છે અને તેથી રાક્ષસ

પ્રવૃત્તિને જ પોષે છે. મારા પોતાના પિતાથી એક સંસ્થાનમાં નોકર હતા

તેમના રાજા અધર્મી હતા. મેં એમને પૂછ્યું કે, ‘આવા રાજાની નોકરી છોડ

કેમ નથી દેતા?’ તેઓ કહે : ‘આપણે એનું લણ ખાધું છે.’ મારા પિત

ભૂલદરામી ન થયા, પણ વિષય, માંસ અને દારૂમાં ચકચૂર રાખતું આશ્રિત

અમારું આખું કુટુંબ રહ્યું. આખા હિંદુસ્તાન સમક્ષ હું કહી રહ્યો છું કે

આપણી પાસે બીજો કોઈ ધર્મ નથી. ગમે તેવા પુણ્યવાન પુરુષો હોય તોપણ

એ પ્રવૃત્તિનો સ્પર્શ થવાથી તેઓ સારા રહેતા નથી. તેથી જેને હું પૂજનીય

ગણું છું તેવા શ્રી શાસ્ત્રિયાર અને પં. માત્રવિયાજી — જેમનો નિકટ સંબંધ

મને પ્રિય છે, જેમને માટે અત્યારે પણ મને અત્યંત ભાવ છે એવા એ

પુરુષો છે 'તોપણ અમારી વચ્ચે મતભેદ પડ્યો છે. એમને લાગે છે કે આ સસ્તનતમાં પુણ્ય છે, મને લાગે છે કે તેમાં પાપ છે. માલવિયાજી મારા વડીલ ભાઈ તુલ્ય છે, શાસ્ત્રિયાર સાહેબને માટે મને માન છે, તોપણ તેમની જોડે મારે લડત ચલાવવી જ જોઈએ. અસહકાર કેમ કરવાનો છે તે તો કોંગ્રેસે બતાવેલું છે, મુસ્લિમ લીગે બતાવેલું છે અને શીખ લીગે પણ બતાવેલું છે.

અસહકાર કરવાની બે શરતો છે. તેમાંની એક હિંદુમુસલમાનની એકતા. હિંદુમુસલમાનની એટલે સર્વ કેમોની એકતા. આ હિંદુમુસલમાનનું તો મેં એક જગપ્રસિદ્ધ દૃષ્ટાંત લીધું છે. એ બે વચ્ચે ધણા કાળથી અવિશ્વાસ છે, તેથી હિંદુ કે મુસલમાન જ્યાં સુધી લડે ત્યાં સુધી આપણને જય મળવાનો નથી. એવા જ પ્રેમથી પારસી વગેરેને વશ કરી લેવા ઘટે. તેમને રાક્ષસી પ્રવૃત્તિથી એટલે ખૂનથી વશ કરી શકીએ, પણ આપણે એસી હજાર પારસીઓનો નાશ કરવો પડે. આપણે તો તેમને પ્રેમથી જ વશ કરી લેવા ઘટે છે. હિંદુ કે મુસલમાન શીખને દબાવે તોયે આપણે સ્વતંત્રતા નથી મેળવવાના. હમણાં હમણાં જૈનો પણ કહેવા લાગ્યા છે કે અમે હિંદુ નથી, તો તેમનું શું આપણે નિકંદન કાઢવાના? સખળાની સખળાઈ સામાને પ્રેમથી છતી લેવામાં આવે છે, મદથી કચડી નાખવામાં નહીં. માટે આપણું સૌથી પહેલું કાર્ય એ છે કે બધા ધર્મો વચ્ચે એકતા જળવધી.

આપણું બીજું સાધન છે યોજનાશક્તિ. આપણી અંદર યોજનાશક્તિ નહીં આવે ત્યાં સુધી અસહકાર અશક્ય છે.

તમારા તમાને વળગી રહેજો

બીજી જગર છે દયાની. ખૂનનો વિચાર જ ન આવવો જોઈએ. દયા નહીં ને કૂરતા કરો તોયે તમારું કામ નહીં થાય. તલવાર લેશો તો તમારી તલવારના કટકા ચર્મ જવાના છે. દેશને બચાવી શકતા હો તો તો તમને તમારી તલવાર મુખારક; પણ એ અશક્ય છે. સરકારને માટે એક પણ ખરાબ શબ્દ ન બોલો; ગાળો દેવી છોડી દેજો. સહકારવાદીઓ જે કહે તે અદ્યત્તથી સાંભળી લેજો, પણ તમારા નન્દાને વળગી રહેજો. 'એક નન્નો સો રોગનો હણો.' એ અસહકારનું મહત્ત્વ તમને જણાવે.

બે મહાન બલિદાન

અસહકારને ફતેહમંદ બનાવવા તમારે બે મહાન બલિદાન આપવાનાં છે. પહેલું કેળવણીની બાબતમાં. હિંદુસ્તાનમાં કેળવણીનો આજે મોટામાં મોટો

પ્રશ્ન યર્ષ પડેલો છે બીજી બનિદાન ધારાસભાના ત્યાગથી આપવાનું છે અસહકાર અમાર સુધી પ્રગ્ન — આમવર્ગ જ કરી રહ્યો છે ખાસ્તવર્ગ મિનકુન નથી કરતો તેમની પામે આપણે કરાવવો હોય તો આપણા શત્રુથી કરાવી શકીએ છીએ આપણી સંતુની સહીથી તેમને એક નોટિસ આપી દર્ષએ કે તેઓ આપણી તરફથી ધારાસભામાં જર્ષ નથી શમ્તા, તો તેઓ નહી જર્ષ શકે પણ કેળવણીમાં માનાપ, વિદ્યાથી, માસ્તરો મૂઝાય તે શુ? ભવિષ્યની પ્રગ્નએ ગુલામીમાંથી નીમ્ળવુ જ જોઈએ જુગરગોની એ ફરજ છે કે તેમને સ્વતંત્ર કરી મૂકવા એ સ્વતંત્રતા માઆપો અને શિક્ષકો ભરિધ્યની પ્રગ્નને ગમે તેમ કરીને કરી આપો પૈસાના નડતર ખાતર તમે રાષ્ટ્રીય કેળવણી એમ વડીબર પણ ન રોકો 'સરખર કાપદો કરીને બાધા નાખે તો?' એમ કોઈ પૂછશે તે નિષે હું એક શબ્દ પણ કહેના નથી ઇચ્છતો, કારણ એ નિરર્થક છે જો તમને લાગે કે એ રીતે આપણા ક્ષેત્રને સમૃદ્ધિત કરવા કોઈ સમર્થ છે તો તમે વીર બનીને અને નીડર બનીને સગકારી નિશાળોનો ત્યાગ પ્રજ્ઞે જેટલા માલમ, આલિમ અને જુનાનોને તમે શીખવી શકો તેવાને શીખવજો ને બીજાને લોભ છોડજો

હવે સ્વદેશી સ્વદેશીની અદર સ્વરાજ્ય રહેનું છે એ મારી શ્રદ્ધા છે મારે નિષે એક વાર ચિન્તામણિએ લખ્યું હતું કે, ગાંધીને સ્વરાજ્ય અને ખિનાફતના કરતા સ્વદેશી વહાનું છે મને ખરેખર સ્વદેશી વહાઈું છે જ ખિનાફતનો પ્રશ્ન છત મળ્યા પછી થોડો જ રહેનાનો છે? સ્વદેશી એ તો શાશ્વત છે સ્વદેશી દેદ સાથે જન્મ્યાયેલો ધર્મ છે એ અચલિત છે તીવ્રરૂપે એક દિવસ આપણે સ્વદેશી પાળીએ તો આજે જ સ્વરાજ્ય હાથમાં છે ગણા લોકોએ મને મ્હુ છે કે લોકશાયરને આપણે બેસાડી દર્ષએ પણ એ કામ અચરુ છે આપણામાં નથી બોયકોટની શક્તિ કે નથી બોયકોટની ભાવના શક્તિ હોય તો હું કઈ બાયકોટથી ડરુ એમ નથી જેમ શસ્ત્રથી હું ન ડરુ તેમ બાયકોટ વિના હિંદુસ્તાન નિયોવાઈ જાય તો હું તે પણ ઇષ્ટ ગણુ છું હું પોતે જોનો એક નાર ત્યાગ મું તે ફરીથી અહણુ કરુ જ નહી દારૂડિયા અને પાપીની જોડે ક્ષણુ પણ સહમર ન હોય દારૂ છોડે ત્યારે જ એ સભવે એ અચનિન સિદ્ધાન્ત હિંદુસ્તાન અહણુ ડરે તો આજે જ સ્વતંત્રતા મળી જાય, ખિનાફતના સમાનમાં આજે જ ન્યાય મળી જાય મુસનમાનોને હજી ખાદી નથી પહેરાવી શક્યો ફકીર નથી મનાવી શક્યો હિંદુને પણ નથી મમજની શક્યો આથી ખિનાફતના મામનામાં ઇન્આફ આપણે હજી નથી મેગવી શક્યા પગમનુ પણ આગલા બધા રુદ્ધ છતા હજી કઈ નથી

થતું. આપણા મનમાં એટલું થઈ જવું જોઈએ કે પરદેશી કાપડ આપણે માટે હાથમ છે. સ્ત્રીઓને તો મારી દીન વચ્ચે પ્રાર્થના છે કે સ્વદેશી તો તમારા હાથની વાત છે. કાંતવું એ તો તમારો ધર્મ જ છે. પુરુષો સામે તમારે તમારો પોતાનો દાખલો મૂકવો જોઈએ. ખાદીમાં ભાર હોય છે એવી ફરિયાદ માતાઓ તો ન જ કરી શકે. નવ મહિના પ્રગતો ભાર આનંદથી ઉપાડનાર માતા એક શેર ભાર મને અસહ્ય થાય છે એવું કેમ કહી શકે? તે વાંચણી રહેવાને તૈયાર હોય તો જ એવું કહી શકશે. પણ એ વાંચણી રહેવા નથી ઇચ્છતી, પણ ચીરોને અને ચીરાંગનાઓને જન્મ દેવા ઇચ્છે છે, ત્યાં સુધી એ શબ્દો હું માતાની પાસે સાંભળવા નથી માગતો. તમારો દેશ જો નમ દશામાં છે તો તમે જ્ઞપાનની, ચીતની, ઇશ્વરની કે શાન્તની મિલમાં બનેલી સાડીઓને કેમ પહેરી શકો એ મારી સમજ બહારની વાત છે.

ત્યાગવૃત્તિ દેખવો

ઉપાડેલા કામ માટે પૈસો જોઈએ. પૈસો તો પાખંડીઓ પણ મેળવી શકે છે એવો શ્રદ્ધાળુ આ દેશ છે. તમારાં મંદિરો, મસ્જિદો અને ધર્મશાળાઓ માટે તમે પૈસો પેદા કરી શકો તો તમારાં વધારે શુદ્ધ મંદિરો — કૃષ્ણવણી-મંદિરો — માટે કેમ પેદા ન કરી શકો? આપણામાં તપશ્ચર્યા જોઈએ, ત્યાગ જોઈએ છે. હિંદુઓ ત્યાગનો અર્થ બરાબર સમજી જશે. શાસ્ત્રમાં કહેલું છે કે અપરિમલ પાળનાર પાસે રત્નો તો નાગે છે. મારો પોતાનો એવો જ અનુભવ છે. આદિકા જેવા ગરીબ દેશમાં લડત પૈસાને અભાવે કદી બંધ નથી રહી. જલદા પૈસા ન મોકલે એમ મારે ગોખલેજીને લખવું પડ્યું હતું. ખેડા ચંપારણ વખતે પણ પ્રગળે પૈસાના વરસાદ વરસાવ્યા હતા. મેં તે અટકાવેલા. અમદાવાદના મનુરોએ ત્રેવીસ દિવસ પ્રત્યંક અસહકાર કર્યો તે છતાં બહારથી જરાયે મદદ માગી ન હતી. ત્યાગવૃત્તિ હોય તો પૈસાના તો વરસાદ આવે.

વૈષ્ણવનાં, જૈનનાં અને ક્ષત્રીનારાયણનાં મંદિરોમાં કરોડો રૂપિયા કાઢ ખાઈ રહ્યા છે, તેમાંથી તમને થોડો ભાગ મળે તોયે તમારું આખું કૃષ્ણવણીનું ખાતું નબ્બે. પણ સરકાર જેમ પૈસા લૂંટાવીને ધડીના છૂટા ભાગમાં સરકારી ખાતાં ઉઘાડે છે તેમ આપણે ઉઘાડવા નથી માગતા. આપણું કામ હિંદુસ્તાનની જાતીમાઈના પ્રમાણમાં જ રહેશે. જનદુર્ઘ આંખો ધડીમાં ઉગાડી સમ્રાટ; પરંતુ તેનો રસ આપણે ચાખી નથી શકતા. ખરા આંખાને જગતાં વીસ વરસ લાગે છે. એટલે કોઈ તમને રાષ્ટ્રીય* કૃષ્ણવણીને માટે કરોડ રૂપિયા આપે તો હું કહું કે એ ફેંકી દેજો. ખાલસા કોલેજના પ્રિન્સિપાલે કહેવામાં આવ્યું કે જો ગાંધી એક કરોડની ગ્રાન્ટ આપે તો પછી અસહકાર કરજો. પ્રિન્સિપાલે કહ્યું,

‘અમે સરકારના ગુલામ મટી ગાંધીના ગુલામ થવા નથી માગતા. અમે ખૂંપડે ખૂંપડે ફરીને શીખો પાસે ભિક્ષા માગશું.’ એ જ પ્રેરિસરોએ ખાલસા કોલેજને નોટિસ આપી દીધી છે કે સરકારી કબજે નહીં નીકળી જાય તો તેઓ ફકીર બનશે અને દેશનાં બાળકોને રાષ્ટ્રીય કેળવણી આપશે.

તમારામાં શ્રદ્ધા હોય તો યંત્રાંશકિત અને ન શરમાતાં બને તેટલું આપજો. આનો ઉપયોગ કેવળ તમારા ગામ માટે જ નહીં થાય. અમદાવાદમાં ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ સ્થાપન કયું છે તેને અગે આ પૈસો વપરાશે.

અંકલેશ્વરમાં લોકમાન્ય રાષ્ટ્રીય શાળા ખોલતાં કરેલું ભાષણ :

જે પૂન્ય પુરુષનું નામ તમે તમારી શાળાની સાથે જોડ્યું છે તેના નામને તમે શોભાવજો. સ્વરાજ્ય જોડ્યું લોકમાન્યને વહાલું હતું તેટલું ખીજા કોઈને નહીં હોય. આ રાષ્ટ્રીય શાળાની સાથે સ્વરાજ્યને પાસે લાવવાના ઉદ્દેશથી જ સ્વં લોકમાન્યનું નામ જોડ્યું થયે. માઆપ, વિદ્યાર્થીઓ અને શિક્ષકોને હું સરકારી શાળા છોડવા કહું છું તે એટલા માટે નહીં કે તેમની કેળવણી ખરાબ છે. જે ભાવના તમારામાં હું પેદા કરવા ઇચ્છું છું તે સાથે કેળવણીના પ્રશ્નને ઓછો સંબંધ છે. જે કેળવણી સરકારી શાળામાં અપાય છે તેમાં સુધારાની જરૂર છે જ, પણ એ થાય ત્યાં સુધી જે કરવાનું કામ છે તે રોડી ન શકાય.

પચાસ વરસથી આપણે સરકારી શાળાઓની ખરદાસ કરેલી છે અને તેમાંથી કંઈક લાભ પણ ઉઠાવેલો છે. અત્યારે એ બંધી શાળાઓ આપણને હરામ છે. એનું કારણ જુદું છે. અત્યારની શાળાઓ ઉપર જે ધમ્મ ફરકે છે તે રાક્ષસી સત્તનતની ધમ્મ છે. એ શાળાઓ પર જે સત્તનતની ધમ્મ ફરકે છે તેણે સાંત કોટિ મુસલમાનોનાં દિલ જખમી કર્યાં છે, તેણે પંચમ્ય મારક્ત હિંદ પર કાળો ઠેર વરતાવ્યો છે. બધાં ધર્મશાસ્ત્રો એકે અવાજે કહે છે કે અધર્મી રાજનો આશ્રય એ પાપ છે, એ અધર્મની ભેદ, કર્યા બરોબર છે, અધર્મમાં ભાગ લીધા બરોબર છે. એ સત્તનતની શાળામાં જવાથી તમને દ્રવ્ય મળતુ હોય, એ શાળામાં તમને કુરાને શરીર, ઝંદબવસ્તા કે ગીતા પણ્ય લાગુવવામાં આવે તોપણ તમે ત્યાંથી ભાગી જાવો. એ કુરાન કે ગીતા શીખવે તોયે તેમનો હેતુ ખૂરો છે. તેથી જે શાળા ઉપર રાક્ષસી ધમ્મ ફરકે છે તેમાં આપણાં બાળકોને કેળવણી આપી આપણે તેમને ગુલામ બનાવવા નથી ઇચ્છના. આ વસ્તુ જેઓ સમજી ગયા હોય તેઓ એક દિવસને સારુ પણ પોતાનાં છોકરાંને સરકારી નિશાળોમાં રહેવા નહીં દે, પ્રથમ છોકરાંને ઉઠાડી લેશે અને ત્યાર પછી બીજી કેળવણી આપવાનો પ્રયત્ન કરશે. આપણું

મકાન સળગવા માંડ્યું હોય તો બીજું સારું મકાન. મળતાં સુધી આપણે તે સળગતા મકાનમાં ન જ રહીએ. આપણે તરત જ નીચે કૂદકો મારીએ — પછી ભલે નીચે ખાઈ હોય. આ ભાવ જો આપણી અંદર પેદા નહીં થાય તો આપણે કેળવણીની ચળવળમાં નિષ્ફળ થવાના; કારણ કે સરકારી માણસો — જાણસો તો હમેશાં આપણને લલચાવેતા રહેશે અને બનાવશે કે, ‘જુઓ, અમારી શાળાઓની કેળવણી કેવી સરસ છે! અમારાં મકાનો કેવાં સારાં છે! અમારે ત્યાં મફત કેળવણી આપીએ છીએ.’ એ બધું હોવા છતાં એમની કેળવણી આપણને ત્યાજ્ય છે — હરામ છે એવી ભાવના પ્રજામાં પેદા ન થાય ત્યાં સુધી ચળવળ આગળ નહીં ચાલે.

માખાપોને મારી પ્રાર્થના છે કે તમે પોતાનાં ઊકરાંને ગુલામીમાં ન રાખો. તમારું પહેલું કાર્ય એ છે કે ઊકરાંઓને સરકારી શાળામાંથી ઉઠાડી લેવાં. ઉઠાડી લીધા પછી ઊકરાંઓને આપણે શેરીઓમાં રખડવા દેવાનાં નથી, માટે તમારું બીજું કાર્ય એ છે કે રાષ્ટ્રીય કેળવણી આપવાને માટે પોતાનું સર્વસ્વ અર્પી દઈને પ્રયત્ન કરવો. જો એટલી શક્તિ આપણામાં નહીં હોય તો આપણે સ્વરાજ્ય મેળવી શકવાના નથી. સ્વરાજ્ય એટલે પોતાનું રાજ્ય ચલાવવા માટે શક્તિ તો જોઈએ જ.

રાષ્ટ્રીય શિક્ષણની સફળતા માટે બીજી જરૂર છે સારા ચારિત્ર્યવાન શિક્ષકોની. અહીંની હાઈસ્કૂલના મુખ્ય અધ્યાપક અને બીજા શિક્ષકો જેમણે ધર્મને અને દેશને અર્થે ત્યાગ કર્યો છે તેમને હું મુખારકબાદી આપું છું, અને તેમની પાસે માગી લઉં છું કે જે વૃત્તિથી તમે સ્વાર્થત્યાગ કર્યો છે તે જ વૃત્તિ હવેના કાર્યમાં વાપરજો. કાર્યમાં તન્મય થઈ જશો તો પૈસા તો સુલભ થઈ પડશે. તમારું વ્યવસ્થાપક મંડળ સહેલાઈથી પૈસા મેળવી શકશે. સ્વચ્છ જમીન ઉપર બેસીને ભણવા છતાં રાષ્ટ્રીય શાળાના ઊકરા બીજા ઊકરાઓ સાથે હરીફાઈ કરી શકશે, અને શિક્ષકો ચારિત્ર્યવાન હશે તો સરકારની ભારે નિશાળો કરતાં રાષ્ટ્રીય શાળાઓના વિદ્યાર્થીઓ વિશેષ પુરુષાતનવાળા બનશે. અંત્યારે પુરુષો પુરુષત્વ ખોઈ બેઠા છે, સ્ત્રીઓ સ્ત્રીત્વ ખોઈ બેઠી છે. મદ્દ પ્રજા પેદા કરવાનું તેમનામાં જોર નથી. ગુલામો પેદા કરવાની તેમને હું ના પાડું છું. મદ્દ પ્રજા પેદા થાય તો જે શાળાનું શિક્ષણ તેમને ગુલામ બનાવી દે છે ત્યાંનું શિક્ષણ લેવાનો ઇનકાર કરશે. ગુલામીનું શિક્ષણ લેવા માતાપિતા ઊકરાને નહીં મોકલે તો બીજી શાળાઓને મુશ્કેલી રાષ્ટ્રીય શાળા જરૂર શોભશે.

વ્યવસ્થાપક કમિટીને મારી સૂચના છે કે તમે બિલકુલ અધીરા નહીં થતા. માખાપોને તમે વિનતી કરજો, પરંતુ કદુ વચન નહીં કહેજો. તેમને

સમજાવવાં એ મુરકેલ કામ છે. દરેક જાણુની આંખ ખૂલી જાય અને આપણી પેઠે જોઈ શકે એમ ન માની લેવું. આ નવો વાયુ હજુ થોડા વખતથી જ વાયો છે, ત્યારે જો આપણે ધીરજ રાખી નહીં શકીએ તો કંઈ કામ કરી નહીં શકીએ.

મેં સાંભળ્યું છે કે અંકલેશ્વરનાં ધનાદય પારસીઓ અસહકારની વિરુદ્ધ છે. હિંદુસ્તાન જેટલો હિંદુઓનો અને મુસલમાનોનો મુલક છે તેટલો જ તે પારસીઓનો પણ છે. દાદાભાઈ નવરોજી શું હિંદી ન હતા ? સર ફીરોજશા શું હિંદી ન હતા ? પારસીઓને પણ દેશ માટે સૌના સરખું જ લાગવું જોઈએ. પારસીઓને સમજાવીને, પગે પડીને તેમની પાસેથી પ્રત્યેક માગ્યું, તેમનાં હોદ્દાઓને આપણી શાળામાં મોકલશે તો એમને નમન કરશું, નહીં મોકલે તોયે નમન કરશું. એમ કરીને આપણે તેમને બતાવશું કે હિંદુસ્તાનમાં જે જંગી ચળવળ ચાલી રહી છે તેમાં તેમણે પણ પોતાનો હિસ્સો આપવો જોઈએ. તમે પારસી ભાઈઓને પ્રેમથી વશ કરજો. તેમને કહેજો કે તમારી ફરજ તમને સમજાવતી એ અમારો ધર્મ રહ્યો.

રાષ્ટ્રીય શાળાને કૃતેહમંદપણે ચલાવવાની સારામાં સારી રૂચી એ છે કે બિલકુલ આડંબર નહીં રાખવો, જાહેરનામું બિલકુલ ન કરવું. તેથી પાછું પડવાપણું નહીં રહે. અજુતર સુંદર ઈંટોનું કરવું હોય તો ઉતાવળ નહીં ચાલે. નાશ કરવાના કામમાં ઉતાવળ થઈ શકે. પાકને કાપવાનું કામ એક દિવસમાં દાતરડું લઈને કરી નાખી શકાય, પણ વાવણીનું કામ એમ ઉતાવળથી નહીં થઈ શકે નિશાળોનાં મકાનો ખાલી કરાવવાનું કામ તો એક દિવસમાં જ કરી શકાય, પણ જ્યાં નવી વસ્તુ કરવાની છે ત્યાં પુષ્કળ ધીરજની જરૂર છે. તમને સારા માસ્ટર ન મળતા હોય તેથી આકળા થઈને તમે ચારિત્ર્ય વગરનો માસ્ટર નહીં લેજો આપણે જો સત્યને નહીં છોડીએ, ઉતાવળા નહીં થઈએ તો આજે આ શાળામાં ૧૨૦ વિદ્યાર્થીઓ દાખલ થયા છે તેવા તમે ૧૨૦૦ વિદ્યાર્થીઓ મેળવી શકશો. સરકારી શાળામાં હોય એટલા તમામ વિદ્યાર્થીઓ તમને મળે એ પણ પૂરતું નથી. ત્યાં કંઈ તમામ બાળક જતાં નથી ગામમાં એક પણ બાળક કે એક પણ બાલિકા એવી ન રહેવી જોઈએ કે જેને સારામાં સારું ચારિત્ર્ય લગાય એવી કેળવણી આપણે ન આપી શકીએ.

જે મહાપુરુષને નામે તમે આ કાર્ય આરંભ્યું છે, ખિલાફત અને પંતબનો ઇન્સાફ મેળવવો, સ્વરાજ્ય પ્રાપ્ત કરવું એવાં શુભ કાર્યો માટે જેની સ્થાપના થાય છે, જેની યાદગીરી માટે આ શાળા સ્થપાય છે.

તેને તમે શોભાવજો. પરમેશ્વર માળાપોને, વિદ્યાર્થીઓને અને શિક્ષકોને સહજુદ્ધિ આપો.

જગદ્ગુરુનું નાશિકનું આમંત્રણ

ગાંધીજીના મહારાષ્ટ્રના દોરારો કાર્યક્રમ તા. ૪થીને રોજ નિશ્ચિત થયો.

૪-૧૧-૨૦ થી તેમાં નાશિક જવાની વાત ન હતી, જોકે નાશિક તરફનાં આમંત્રણો અગાઉ આવી ચૂક્યાં હતાં. એટલામાં નાશિકથી

૮-૧૧-૨૦ કરવીરપીઠવાળા જગદ્ગુરુ શ્રીમત્ શંકરાચાર્યજી તરફથી

ખાસ નિમંત્રણ લઈને એક ડેપ્યુટેશન આવી પહોંચ્યું અને

જગદ્ગુરુ આપને માટે જ ખાસ નાશિકમાં રોકાયા છે, નાશિકમાં રાષ્ટ્રીય શિક્ષણની વિદ્યાપીઠ સ્થાપવાની તેમની મનીષા છે તેમાં તેઓ આપની સલાહ ઇચ્છે છે; લોકો તો કાગળે ડોળે આપની રાહ જોઈ રહ્યા છે, આપ ગમે તેમ કરીને એક દિવસ આવી જ જાઓ; નહીં તો આખી વસ્તી નિરાશ થશે, એવા આગ્રહપૂર્વક પાંચમી તારીખનો એક જ દિવસ ગાંધીજી જે કંઈક વિશ્રાંતિમાં ગાળવાના હતા તે નાશિકવાસીઓએ ઝડપી લીધો.

રાતની ગાડીમાં મુંબઈથી નીકળ્યા. તા. ૪થીની સવારે સાઘ છ વાગ્યામાં નાશિક પહોંચી બાર વાગ્યા સુધીમાં બધો કાર્યક્રમ આટોપી બપોરના એક વાગ્યે પંજાબ મેલથી પાછા મુંબઈ આવવા નીકળવાનું હતું, કારણ કે રાત્રે મહા-રાષ્ટ્રની મુસાફરીએ નીકળવાનું હતું. મુંબઈથી તો બરાબર નીકળ્યો. પં. મોતીલાલ નેહરુ તથા સેન્ડલ ખિલાફત કમિટી તરફથી મિ. મોઆઝમઅલી, જેઓ ઍરિસ્ટર હોર્ષ હમણાં જ વકીલાત છોડી મુક્ત થયા છે તેઓ પણ સાથે હતા. કમનસીબે ગાડી ખાસા ત્રણ કલાક મોડી થઈ અને સવારના છ ને બદલે નવ વાગ્યે અમે નાશિક પહોંચ્યા!

જાણીતી અવ્યવસ્થા

સ્ટેશન પરથી જ લોકોની જીડ, વ્યવસ્થાની ખામી, સ્વયંસેવકોની ધાંધલ એવી ને એવી જ જોવામાં આવી. ઠોઈનું ઠોઈ કાને ધરે નહીં; એક હુકમ આપે તેની સામે બીજો આપે. જેને જેમ ફાવ્યું તેમ ફાવે તે મોટરોમાં ખડકાઈ રવાના થયા. અમારા સામાન ફાવે તેમ ફેંક્યા. સ્ટેશનથી શહેર પાંચ માઈલ છે. સાડાત્રણેક માઈલ તો અમે ફીક ગયા, પણ ગામ માઈલ દેઠ માઈલ રહ્યું ત્યારથી જ લોકોનાં ટોળેટોળાં મોટરોને વીંટી વળ્યાં અને આટલું મોડું થયું હોવા છતાં એ સરઘસ કીડીને વેગે ચાલવા લાગ્યું. ગાંધીજીએ આગેવાનોને ખૂબ સમજાવ્યા. કાર્યક્રમ પૂરો નહીં થાય તો બધું માંડી વાળીને

પણ એમ ને એમ પોતે બાર વાગશે એટલે સ્ટેશન પહોંચવા પાછા નીકળશે, દસ તો લગભગ વાગવા આવ્યા હતા, આ બધું હસાવ્યું; પરંતુ આગેવાનો કે સ્વયંસેવકો સૌ કોઈ લોકોના એ સમુદાયોને ખસેડવા અસમર્થ અને નિરુપાય હતા એમ દેખાયું.

આખરે જેમતેમ શહેરની સાંકડી બજારોમાં થઈ ગોદાવરીતટે શ્રીમત્ શંકરાચાર્યજીના મહા આગળ આવી પહોંચ્યા અને થોડી મિનિટમાં ગોદાવરીના પાત્રમાં ઊંચાનીચા ખડકો પર એકલા થયેલા પ્રચંડ જનસમુદાયની સભામાં ગયા. વચમાં એક પથ્થરના ઓઠા ઉપર વ્યાખ્યાનકર્તાઓને માટે જગ્યા રાખવામાં આવી હતી. ગાંધીજી, પં. મોતીલાલજી વગેરે જગદ્ગુરુની જોડે લાં પહોંચ્યા ત્યારે અગિયાર વાગવા આવ્યા હતા અને સૂર્ય ઠીક તપતો હતો. ધણાધણીને સીમા નહોતી. વ્યાખ્યાતાના માથા ઉપર એક આચ્છાદન બાંધવામાં આવ્યું હતું, પણ તેના છાંયોનો લાલ તેમને ખિલકુલ મળી શકતો ન હતો. સભાના પ્રમુખ શ્રી શંકરાચાર્ય તરફથી તથા ખિલાફત કમિટી તરફથી પરાજ્ઞાઓનું સ્વાગત થયા પછી ગાંધીજીએ હિંદીમાં પોતાનું બાધણ શરૂ કર્યું :

“ભાઈઓ, આ વખતે આ પવિત્ર સ્થળમાં હું તમને લાંબી વાત નથી કરવાનો. હું દિલ્લીર હું કે મારા ભાઈ સમાન મૌ. શૌક્તઅલી અત્યારે મારી સાથે નથી. તેઓ તથા તેમના ભાઈ મહમદઅલી અત્યારે અલીગઢમાં ભારે કામ કરી રહ્યા છે, તેથી આ વખતે એમનો બનેલી મુરાદાબાદવાસી ભાઈ મોઆજમઅલી જેમણે હમણાં જ પોતાની બારિસ્ટરી છોડી છે તેઓ મારી સાથે અહીં આવ્યા છે.

“આપણી આજુ કોંગ્રેસના પ્રમુખ પં. મોતીલાલજી નેહરુને તો નામથી તમે સૌ ઓળખતા હશે. પંજાબના મામલામાં તેમણે કેટલી ભારે સેવાઓ બજાવી છે અને કેટલી કુરબાની કરી છે તે જગજહેર છે. તેમના તથા પં. માલવિયાજીના મહાભારત પ્રયત્નથી જ પંજાબમાં કેટલાયે બેથુના હિંદુ-મુસલમાન ભાઈઓની જાન બચી છે. આજે પણ તેઓએ લગભગ એક લાખની માસિક આવકની ધીકતી વધીલાત છોડી પોતાની જાતને હિંદુસ્તાનની સેવામાં સમર્પિત કરી છે.

“હેલા દસ મહિનાના બનાવો ઉપરથી મારી ખાતરી થઈ ચૂકી છે કે આગ્રકાલ જે સંસ્તનન આપણા ઉપર અમલ કરી રહી છે તે કેવળ રાક્ષસી છે. હું એને રાવજીરાજ્ય કહું છું. આની બે મોટી સામિતીઓ પ્રજાની સામે મોઝૂ છે. પંજાબમાં જે કેર વર્ત્યો તેવો કોઈએ કદી નહીં સાંભળ્યો હોય. બીજું, ખિલાફતના સવાલમાં દોઢ દર્ઢને હિંદના સાન કરોડ મુસલમાનોનાં

દિલ આ સસ્તનતે જે રીતે જખમી ક્યાં તેવાં કોઈ રાગ કુંરી શકે નહીં. આવી રાક્ષસી સસ્તનતની રૈયતે શું કરવું? તુલસીદાસજીએ કહ્યું, 'હે કે જે અસંત છે, જે ખૂરા છે તેમની અસંગતિ કરવી — તેમનો સગ છોડવો, તેમની મહોબત તોડવી, તેમનો અસહયોગ કરવો, તેમને મદદ આપવી બંધ કરવી. આ એક યજ્ઞ છે, તેમાં જ્યારે આપણે આપણું બલિદાન દર્શિયું ત્યારે જ આપણે જાતે વિશુદ્ધ ચર્ધિયું અને રાવણરાજ્યને મિટાવીને રામરાજ્યની સ્થાપના કરી શકીશું. એ રામરાજ્ય તે સ્વરાજ્ય છે. સ્વરાજ્ય સ્થાપ્યા વિના આપણે આ રાક્ષસી રાજ્યમાંથી છુટી શકીએ તેમ નથી

“એ સ્વરાજ્ય કેવી રીતે સ્થાપવું? હિંદુમુસલમાન વચ્ચે પરસ્પર પ્રેમ અને મહોબત વધારીને અને સહકાર કરીને. જ્યાં સુધી આ સસ્તનત પોતે કરેલાં પાપોનો પશ્ચાત્તાપ ન કરે, તોઆ ન કરે, ત્યાં સુધી એની જોડેનો વહેવાર આપણે હરામ કરવો જોઈએ. અંગેને કાપીને, તેમનાં મકાનો બાળીને આપણે સસ્તનતને મિટાવવાની કે નમાવવાની નથી, પણ તેમની મહોબત તોડીને આપણે તેમને મિટાવી શકીએ છીએ. એક લાખ લોકો ત્રીસ કરોડ પ્રજાને મજબૂર કરી રહ્યા છે એનું કારણ એટલું જ છે કે આપણે પોતે એમના ઉપર મોહિત છીએ. આપણે પોતે માની લઈએ છીએ કે અંગે અહીંથી જશે તો અમે આપસ આપસમાં લડી મરીશું. આ બ્રમણને આપણે એકદમ ફેંકી દેવી જોઈએ. આપણે આ એક લાખ અંગેને હાથે મજબૂર બનવાનો ઇનકાર કરવો જોઈએ. હિંદુમુસલમાનોએ મળીને ખૂન કરવાને બદલે પોતાનું ખૂન રેડીને જ સ્વતંત્ર થવું જોઈએ. એ જ એક રસ્તો છે, બીજો રસ્તો નથી, એમ હું તમને સમજાવવા ઇચ્છું છું. સેતાનની સાથે સેતાનીથી નહીં પણ ઇશ્વરની મદદ લઈને જ લડત જીતી શકાય, સેતાનને મજબૂર કરી શકાય; અને ઇશ્વરની મદદ એને જ મળે જેના દિલમાં મહોબત છે.

“આમ આપભોગના અને કુરખાનીના પાપા ઉપર ઇમારત ચણવી છે — એ સારું બાળે આપણે આ અસંત સસ્તનતનું સગપણ એનું દાન, એની મહેરબાની, સર્વ કંઈ છોડવું જોઈએ. એના ઇલકાબો, એની શાળાઓ, એની નોકરીઓ આપણે હરામ માનવાં જોઈએ અને બળતા ધરને જેમ આપણે છોડી જઈએ તેમ બીજો કરો વિચાર ક્યાં વગર સૌ પહેલાં આપણે તેમાંથી નીકળી જવું જોઈએ. એ સરકારના લશ્કરમાં પણ આપણાથી ભરતી ન ચર્ધ શકાય. એમણે આપણા માટે પાયરેલી ધારાસભાની જાગમાં પણ આપણે ન ફસાવું જોઈએ. ઢેટલાક લોકોને હું એવી દલીલ કરતા જોઉં છું કે સરકાર જે પૈસામાંથી શાળાઓ ચલાવે છે તે પૈસા ક્યાં એમના છે? એ તો પ્રજાના

જ પૈસા છે. તો એ પૈસે ચાલતી શાળાઓ આપણે શા માટે છોડવી ? હું કહું છું કે તમારા પૈસા ડાકુ લૂંટી લે તે પછી પણ એના હાથમાંના પૈસાને તમે તમારા પૈસા થી રીતે કહી શકો ? અને જે મિલકત ડાકુએ તમારી પાસેથી ચૂંટવી લીધી તેનો દુકડો પાછળથી એ તમને દાન તરીકે આપવા કાઢે તો એ દાન તમારાથી કેમ લેવાય ? જેણે આપણી ઇજ્જત લીધી, જેણે આપણા મજાહજને ખતરામાં નાખી મોટામાં મોટું ડાકુપણું કીધું તેના હાથનું દાન આપણે કેમ લઈએ ? એમનો તો સંગ ત્યાગવો એ જ આપણો અત્યારે ધર્મ રહ્યો. આપણા આપસના કનિષ્ઠા માટે એમની અદાલતોનો આશ્રય ન લેવો જોઈએ, એમણે નવી આપવા કાઢેલી ધારાસલાઓના ઉમેદવારોને એક પછું મતદાર એક પછું મત ન આપે એમ કરવું જોઈએ.

[પછી સ્વદેશી વિષે કહીને પ્રાર્થના કરી:]

“હું ઇશ્વરને પ્રાર્થના કરું છું કે તે તમને આ ગંગાના પવિત્ર સ્થળમાં હિંદુસ્તાનને સ્વતંત્ર કરવા, મુસલમાન લાઈઓને થયેલા જખમ રુઝાવવા, પંજાબની દાદ મેળવવા માટે સર્વસ્વનું બલિદાન કરવાની પવિત્ર પ્રતિજ્ઞા કરવાનું બળ આપે.”

પંડિત મોતીલાલ નેહરુનું ભાષણ

ત્યાર પછી પંડિત મોતીલાલજી બોલ્યા. તેમણે કહ્યું: “આ દુનિયામાં હરકોઈને એ વસ્તુઓ ‘સખમે પ્યારી’ છે; ધર્મ અને ઇજ્જત. એ ધર્મ અને ઇજ્જત પર હુમલો થાય અને જે કેમ એને નીચી મૂંડીએ બરદાસ્ત કરે એના કરતાં વધારે અધઃપાત પામેલી બીજી કોઈ પ્રજા નથી. મુસલમાનોના ધર્મ ઉપર સીધો હુમલો થયો છે અને એ હુમલો કરનારાઓમાં પશ્ચાત્તાપનો છટિ નજરે પડતો નથી. એ જ લોકો આવતી કાલે એમનો કાપદો થતો હશે તો તમારા ધર્મ ઉપર હુમલો કરવામાં આંચકો ખાશે શું ? આ સત્તનતના કારોબારનું કોઈ પણ પગલું તપામી જુઓ. અમલદારવર્ગના લાલ સિવાય બીજા કોઈ પણ હેતુ તેમાં તમને નહીં જડી શકે. રૈયતના લાભને તેઓ ત્યાં સુધી જ બરદાસ કરશે જ્યાં સુધી એમાં એમના પોતાના લાભને કશો ધક્કો નહીં પહોંચતો હોય. પંજાબનો કિસ્મો તો હવે સર્વત્ર જણીતો છે. જે બેચુના જલિલાવાવામાં મૂચા તે તો મૂચા, પણ બીજાઓ પાસે અંગ્રેજ અમલદારોએ જે નાક રગડાવ્યાં, પેટે ચલાવ્યાં, સલામો કરાવી, હજાર રીતે બેજનજતી કરી એ બધું શા સારું ? તમને બનાવી આપવા કે તમે શુદ્ધામ છો અને અમે માલિક છીએ; આપણા દિલ પર એવું દસાવવા કે આપણે માણસના નામને લાયક નથી, આપણે જનવરથી બહેતર નથી. આ નોકરશાહી

પાસે એનાં કુર્મોની તોખા કરાવવા આપણે શું કરીશું? એમનો મુકાબલો કરવાનાં બધાં સાધન એ નોકરશાહીએ આપણી પાસેથી ખૂંચવી લીધાં છે. કોઈ રીતે એમની સામે થવાને એમણે આજ આપણને લાયક રહેવા દીધા નથી. છતાં ઈશ્વરે એક હથિયાર હજી આપણાં હાથમાં રાખ્યું છે. એ આત્મબળ છે. લોહી વહેવડાવ્યા વગર, ક્રોધ કર્યા વગર, દુશ્મનને નમાવવાનું આ દૈવી હથિયાર છે. આ વસ્તુ મહાત્માજીએ તમને સમજાવી છે. તેની પુનરુક્તિ નહીં કરું. હું એટલું જ કહીશ કે આજ સુધી આપણા દેશમાં કોઈ મહાન સંકટ આવી પડતું કે સાધના કરવી પડતી ત્યારે દેવતાઓની પૂજા આરાધના થતી. આજે હિંદુમુસલમાનની પૂજા કરો. આ દેશની પ્રગતિ જીવવાનો ખીજો કોઈ રસ્તો નથી. હું તમને ખાતરી આપું છું કે જે ઘડીએ રાજ્યકર્તાઓ આખી પ્રજામાં આવું જોશ આવેલું જોશે તે જ ઘડીએ તેઓ ઈંડા બની જશે અને માગશે તે આપી દેશે. એ જુસ્સો બધાં સુધી પ્રજામાં નહીં ફેલાય, બધાં સુધી આપણે એમની સૂલો કોલેજોમાં, એમની અદાલત કોર્ટોમાં જવું પાપ નહીં માનીએ, હરામ નહીં ગણીએ, ત્યાં સુધી આપણા દિલમાંથી શુભામી નથી નીકળી એમ જ હું માનીશ, ત્યાં સુધી આપણે સારું બેઠજતીની ખોટ નથી, ત્યાં સુધી આપણે માટે માથું બાંધું રાખીને ચાલવાને જગ્યા નથી, એમ ખાતરીથી માનજો.”

જનાબ મોઆઝમઅલી

પંડિતજીના આ જુસ્સાદાર બાપણ બાદ જ. મોઆઝમઅલી જાણા. તેમણે સ્થાનિક મુસલમાનોને ઉદ્દેશીને પોતાના લાપણની રાફત કરી તેમણે કહ્યું કે, “બધારે મેં સાંભળ્યું કે નાશિકના મુસલમાનો ખિલાફત કમિટી સ્થાપતાં ડરે છે ત્યારે મને ભારે અફસોસ તેમ જ અજ્ઞયખી થયાં. મુસલમાનો હમેશાં કુરાનની આપત પડે છે કે, ‘દુનિયામાં ખુદા સિવાય ખીજ કોઈ તાકાત નથી, કોઈનો ખોદ ન રાખો.’ એ શું તમે ફાગટ પડો છો? જિંદગી તો ચંદરોજનું ચાંદરનું છે, સૌને એક દિવસ માલિકની સામે ખડા રહી આ દુનિયાનો હિસાબકિતાબ કરવો પડવાનો છે. મજહબના મામલામાં, ઇજ્જતની વાતમાં તમે કલેક્ટર-ઇન્સ્પેક્ટરથી ડરશો, ધૂળ જેવા એરાઆરામ અને શારીરિક સુખોને વહાલાં કરશો તો તમે તમારા ધર્મને, તમારા દેશને, તમારી જાનને એજ લગાડશો.

“આ સરકારની સૂલો, અદાલતો, કોલેજો, ધારાસભાઓ — એમના એકેએક તમારા તમને ફસાવવાની ધોખાની ટટ્ટીઓ (ઇજ્જતો) છે. એમનાથી

ભરૂચી જાઓ, એમાંથી સાફ થઈ જાઓ. ભાઈઓ, રોજ પ્રાર્થના કરજો કે ‘પ્રદ્યુમ્ન સિવાય બીજો કોઈ શક્તિમાન નથી — કોઈનો ખોડ નથી, અને એ પ્રાર્થનામાંથી અખૂટ આત્મભાગ મેળવજો.’”

શ્રીમત્ શંકરાચાર્યનો ઉપસંહાર

શ્રીમત્ શંકરાચાર્યે પ્રમુખસ્થાનેથી ભાષણકર્તાઓનો આભાર માન્યો અને જણાવ્યું કે, “ગાંધીજીએ નાશિકને ભેટ આપી અમને સૌને કૃતાર્થ કર્યા છે. જે પુરુષે પોતાના તપાચરણથી અને સત્ય અહિંસાદિના પાલનથી પોતાના વિરોધીઓને પણ નિર્વેર કરી મૂક્યા છે તે પુરુષ આપણી વચ્ચે છે.

“હું કહું છું કે એ જ આજે પ્રજાના ખરા ગુરુ છે; એ જ સાચા ધર્મસંસ્થાપક છે. એમણે આજે પ્રજાને પ્રાચીન યત્નનું ખરું રહસ્ય નવેસર શીખવ્યું છે. આપણા ધર્મની ખાતર, આપણું ચારિત્ર્ય સિદ્ધ કરી આપવાની ખાતર, આપણા સ્વાભિમાનની ખાતર, અધર્મી, અનીતિમાન અને જુલમી રાજ્યકર્તાઓની જોડે નાતો તોડવાનો તેઓ ઉપદેશ કરી રહ્યા છે. હું પૂછું છું, તેમની ધારાસભાઓમાં, તેમની શાળાકોલેજોમાં જઈને તમે ડાલે ને પગલે અપમાન સિવાય બીજું શું મેળવો છો? એવી રીતે નિર્વજ્જીવ જનતા કરતાં ઘેર રહેવું શું ખોટું? તમે પોતાને માણસ કહેવડાવતા હો, તમારામાં સ્વાભિમાન હોય, તો તમે આ કરી જ કેમ શકો? હું કહું છું કે તમે આ મહાત્માનો પવિત્ર ઉપદેશ અંતરમાં ભરી સરકારી ઇલકાઓનો, શાળાકોલેજોનો, અદાલતોનો, ધારાસભાઓનો ત્યાગ કરો. આપણા દેશને આ પવિત્ર પુરુષે આપણી સાચી સંસ્કૃતિને અનુસરીને જતાવેલો માર્ગ અનુસરવાની પ્રજાને સદ્બુદ્ધિ થાઓ અને આ હિલચાલ યશસ્વી થાઓ એવો મારો આશીર્વાદ છે.”

બાદ સભા વિસર્જન કરી શ્રીમત્ શંકરાચાર્ય પરોણાઓને પોતાના મઠમાં લઈ ગયા હતા. નદીપાર પંચવટીમાં સ્ત્રીઓની સભા ગોઠવવામાં આવી હતી, પણ હવે તો વખત જ રહ્યો ન હતો અને મોડું થયાથી એ સભા પણ વિસર્જન થયાના ખખર મળવાથી થોડી જ મિનિટમાં ખાવાપીવાનું આટોપી લઈ બધા સ્ટેશન પર ઊપડી ગયા હતા. શ્રીમત્ શંકરાચાર્ય સ્ટેશન પર ગાંધીજીને વળાવવા આવ્યા હતા અને સ્ટેશન પર તેમણે રાષ્ટ્રીય શિક્ષણ તથા નાશિક વિદ્યાપીઠની સ્થાપના વિષે ગાંધીજી જોડે લાંબાણથી ચર્ચા કરી હતી.

પૂના અને વાઈમાં

સાધુસત યેતીં ઘરા તોચિ દિવાળી દસરા ।

—તુકારામ

જિકડે જગ તિકડે જગન્નાયક ।

—શ્રી સમયં રામદાસ

શર અને સાધુઓથી પવિત્ર મહારાષ્ટ્રે કરેલું નિમંત્રણ સ્વીકારવાનો ગાંધીજી અને મૌલાના શૌકતઅલીને હમણાં જ પ્રસંગ મળ્યો. તુકારામ, રામદાસ, જ્ઞાનદેવની અમૃતવાણીથી ગાજી રહેલી પવિત્ર ભૂમિમાં દિવાળીના દિવસોમાં પ્રવાસ એ એક અલબ્ધ લાલ હતો. શ્રી શિવાજી, સમયં રામદાસ અને તિલક મહારાજના સ્વતંત્રતાના મહામંત્ર ગાતી પ્રજાને પણ ગાંધીજી અને શૌકતઅલીનો સમાગમ એ કટ્યાણુકર જ જણાતો હતો.

સાધુસંત આવ્યા

તા. પમી નવેમ્બરે આખું પૂના ઉમંગથી ઊજળી રહ્યું હતું. લોકના થોડેથોડ રસ્તા રોકીને ઊભેલા હતા એટલે ઝાઝી વ્યવસ્થા દૃષ્ટિએ નહોતી પડતી, પણ લોકોનો ઉત્સાહ માતો ન હતો એ ચોખ્ખું હતું. સાધુઓ અને સાધુઓનાં વચનોને પૂજનાર મહારાષ્ટ્રે તો આજે તુકારામનો પ્રસિદ્ધ અભંગ યાદ કરી એમ જ માન્યું કે આ વર્ષની તેમની દિવાળી સાર્થક થઈ, કારણ તુકારામ મહારાજ કહી ગયા છે કે સાધુસંત ઘેર આવે તે જ દિવસ ખરી દિવાળી દસરા કહેવાય. ભાવિક સ્ત્રીઓના મુખથી તો આ વચન અનેક ઠેકાણે સાંભળ્યું. આ લડત શુદ્ધ ધાર્મિક લડત સિવાય બીજું કંઈ નથી એવું ભાન મહારાષ્ટ્રમાં જેટલું જોયું તેટલું ક્યાંયે ન જોયું.

ભરપૂર કાર્યક્રમ

અમને મહારાષ્ટ્રમાં હજી ચાર દિવસ થયા છે, પણ ચાર દિવસમાં પાર વિનાનું કામ ઉઠેલાયું છે. પૂનામાં પહેલે દિવસે દખ્ખણ નિમખાતામાં એક જાહેર સભા, અપોરે પાંચ સાત ઠેકાણે પાનસોપારી કરી કાર્યવાહકોની ખાનગી સભા, ત્યાર પછી સાંજે ભવાનીપેટી મોટી જાહેર સભા, અને અંતે રાત્રે ‘સર્વન્ટસ ઓફ ઇન્ડિયા સોસાયટી’માં નરમ ણના આગેવાનો સાથે વાતચીત. બોમ્બે દિવસ સર્વોચ્ચવર્ણીઓ અને નીચવર્ણીઓની સભા, એપોર-સ્ત્રીઓના અભિવ્યક્તિ મેળાવડો, અને પૂનાથી છપ્પન માર્ષલ દૂગતી મોટર મુસાફરી. પછી રાત્રે વાર્ષિક સભા અને ત્યાંથી વીસ માર્ષલ મોટર મુસાફરી. પછી રાત્રે સત્તાશમાં મુકામ. બીજે દિવસે સત્તાશમાં સ્ત્રીઓની સભા, પછી જાહેર સભા. ત્યાંથી બાર વાગ્યે નીકળી બીજી માર્ષલ મુસાફરી; પછી દરાડમાં વ્યાખ્યાન. ત્યાંથી સિતેર

માર્ચન દર નિપાણી રાત્રે પહોચ્યા બીજે દહાડે એમ્લે આમીએ સવારે નિપાણીમા જાહેર સભા ત્યાથી તેર માર્ચન ઉપર ચિકોડીમા સ્ત્રીઓની જાહેર સભા, અને ત્યાથી બેનગામને રસ્તે હુકેરી અને સકેશ્વરમા જાહેર સભા રાત્રે બેલગામ પહોચીને સ્ત્રીઓની સભા અને જ ગી જાહેર જલસો આ ચાર દહાડાની રોજનીશી જ માત્ર માહિતીની ખાતર આપી દઉં છું આમ ચાર દિવસમા કોઈ દિવસ ઓછામા ઓછી ચાર સભા તો કોઈ દિવસ સાત સુધીયે સભા ભરી પૂતા સતારા અને બેનગામની મુખ્ય જગાઓએ પહોચી વગાયુ છે

દુષ્પણુ જિમખાનાના વ્યાખ્યાનમા ગાંધીજીના ખાસ નોંધવાલાયક ઉદ્દગારો થોડા દહાડા ઉપર ગવર્નરને હાથે ત્યા વહેચામા આવેલા વ્યાખામ અને મનઃસ્તીના ખેલોના ઇનામ વિષે હતા તેમણે કહ્યું

“આ જિમખાનામા પરમ દહાડે ગવર્નરને બોનાવ્યા હતા અને તેમની પાસે ઇનામ વહેચાયા હતા તે હકીકત સાબળી મને શરમ આવી છે હું ગવર્નર સાહેબને પિછાનુ છું તે લાયક પુરુષ છે પન્નમના ગબીર અત્યાચારો વેળા જ્યારે પન્નમનો હાકેમ થેલો બન્યો હતો ત્યારે એમનુ માથુ ઠેકાણે રહ્યું હતું તેમણે ભારે શાંતિ જાળવી હતી જો આપણે આ સત્તનતને રાખના માટે ખૂબ હોઈએ તો આ જ હાકેમ જોઈએ પણ હમણા હું તેમનો ઇનકાર કરું છું તેનું કારણ એ છે કે તેમણે સરકારની નોકરી નથી છોડી જે સત્તનતમા ખુદાની ફૂક નથી પણ શયતાનિયતની ફૂક છે તે સત્તનતની નોકરીમા એમના જેવા પુરુષથી ટકાય જ કેમ ? મારા પૂજ્ય ગુરુ ગોખને હોત અને તેમને ગવર્નર બનાવેના હોત તોપણ હું પ્રેત કે જે ગવર્નર આની સત્તનતના અત્યાચારો સાખી રહ્યો છે તેની પાસે હું કદી નહીં જાઉં સારામા સારો સંજ્ઞન પણ આ સત્તનતમા માર્ચન પ્રી શકે તિનક મહારાજ જેમણે સ્વરાજ્ય પામ્યા સારી જિદ્દગી બરબાદ પ્રી તે વાઈસરોય થયાને લાયક હતા તેઓ પણ આ સત્તનત જેણે માફી નથી માગી, તોના નથી કરી તેમા વાઈસરોય થાત તો તેમને પણ હું સનામ કરવાને તૈયાર ન થાત મારો ઝઘડો અંગ્રેજ કોમની સામે નથી, સત્તનતની સામે છે તે સત્તનત લાખી નાતો પ્રે છે, પણ એકે પાળતી નથી મેન્ડન* તથા

* રિચર્ડ કોન્ડન (૧૮૦૪-૧૮૬૫) ઇંગ્લેન્ડનો એક મહાન અર્થશાસ્ત્રી એ ખુલ્લા વેપારની નીતિનો દિમાયતી હતો પહેલા ઇંગ્લેન્ડ પોતાના દેશમા બહારથી આવતા માત્ર ઉપર જકાત નાખતુ ત્યારે અનાજ ઉપર પણ જકાત નાખવામા આવતી તેથી ઇંગ્લેન્ડમા અનાજની મોંઝવારી બહુ રહેતી અને ગરીબ લોકોને બહુ હાડમારી વેઠવી પડતી અનાજને લગતા એ કાયદાઓની સામે સખત ઝુલિસ

ધાર્મિકને* વીસરીને આજે તે રાષ્ટ્રતાનિયતની શુભામી કરી રહી છે. આવી સ્થિતિ ન્યાં સુધી ચાલુ છે ત્યાં સુધી તેમની સાથે કાંઈ પણ લેવાદેવા આપણને દરમ હોવી જોઈએ.”

ભવાનીપેઠની જંગી સભા

રાત્રે જે સભા ભવાનીપેઠમાં ઘર્ષ તેવી સભા પૂનામાં અગાઉ ભાગ્યે ઘર્ષ હશે. ત્રીસેક હજાર માણસ હાજર હશે. સભામાં ગોલનારા ગાંધીજી, પંડિત મોતીલાલ નેહરુ, શૌકતઅલી, હાજી સિદ્દીક ખત્રી સાહેબ, શ્રી કેળકર, ખાડિલકર, પરાંજપે વગેરે હતા. આરંભમાં ગાંધીજીએ આ રાત્ર્યનું રાત્ર્ય-રાત્ર્યપણું સમજાવ્યું, અને રાક્ષસની સાથે પ્રેમ તોડવા માટે રાક્ષસીપણાથી નહીં, પણ દેવપણાથી કામ લેવાની સૂચના કરી. આ દેવપણું એટલે ઈશ્વરનો ડર અને આવેશનો અભાવ.

મહારાષ્ટ્રમાં બ્રાહ્મણો અને અધ્યાક્ષણો વચ્ચે ખટાશ રહી છે. આ અંધડા ત્રણ ચાર વર્ષનો જ જૂનો છે. અર્ધદંઘ કેળવણી લીધેલો વર્ગ તેને માટે જવાબદાર છે. પ્રજાનો મોટો ભાગ મરાઠા અધ્યાક્ષણોનો છે. એમાંના ધણાઓ તો પોતાનું દિત બ્રાહ્મણોની સાથે રહીને જ કામ લેવામાં સમજે છે. પણ મરાઠાઓમાં જ એક સત્યશોધક નામનું મંડળ ઉત્પન્ન થયું છે. તેણે બ્રાહ્મણોની સામે ભારે ઝંડો ઉઠાવ્યો છે. તેની ઉત્કેરણીથી બ્રાહ્મણ-બ્રાહ્મણોતરના ધણા અંધડા થાય છે. બ્રાહ્મણોનાં દોરોનાં અપહરણના, પાક અને ઘાસ સળગાવી મૂકવાના અને સ્ત્રીઓની લાજ લૂંટાવાના કિસ્સા પણ બન્યા છે. આ મંડળ બ્રાહ્મણોને પોતાની જુલમી સરકાર કહીને ઓળખાવે છે, તેમના ઉપર ખરા અને ક્રાંત્યનિક અનેક આરોપો મૂકે છે અને સરકાર તરફ મદદની નજરથી જુએ છે. છતાં મેં આગળ કહ્યું તેમ મતભેદ એવો નથી કે જે ટાળી ન જ શકાય; અને બ્રાહ્મણ નેતાઓ એ ખટાશ મટાડવાના ઉપાય લેતા જ રહ્યા છે. મહારાષ્ટ્રની ખાસ માગણી હતી કે ગાંધીજીએ આ પ્રશ્નનો કાંઈ પણ રીતે ઉકેલ કરવો, કારણ મદ્રાસના વિદ્યાર્થીઓ આગળ આપેલા

ચલાવીને સને ૧૮૪૬માં અનાજને લગતા કાયદાઓ (કોન'વોઝ) તેણે રદ કરાવ્યાં. ત્યારથી ઇંગ્લંડમાં એ બહુ જ લોકપ્રિય ઘર્ષ પડ્યો હતો.

* જન ધાર્મિક (૧૮૧૧-૧૮૮૯) પ્રખ્યાત અંગ્રેજ રાજનીતિશાસ્ત્રી. તેણે ઇંગ્લંડમાં રાજકીય સુધારા કરાવવામાં બહુ આગળપડતો ભાગ લીધેલો. અનાજને લગતા કાયદા રદ કરાવવામાં કોંગ્રેસનો તે સાથી હતો. ઓડરબનની સાથે તે બ્રિટિશ પ્રધાનમંડળમાં પણ હતો. પરદેશો સાથે બહુ ઉદારતાભરેલી નીતિનો તે દિમાચતી હતો.

તેમના એક ભાપણુમાના ઉદ્ગારો પડી લઈ એ ટોળીવાળાઓએ ગાધીજીએ
ખાહ્યોને જ દોષ દીધો છે એવો ભારતીય ઝાઝકો હતો એટલે આ પ્રશ્ન
વિષે ગાધીજીએ દરેક ઠેકાણે ખૂબ વિવેચન કર્યું પૂનાના ભાપણુમા એ વિષે
બોલતા તેઓએ કહ્યું

“હિંદુમુસનમાન બન્નેમા આજ સુધી દુશ્મનાઈ ચાલી આવી છે
એકદિલીની આપણે વાતો જ કરી છે, કેવળ રાજકીય પ્રમ માટે જ આપણે
થોડી મહોમત રાખી છે, પણ દિલ્લી નથી રાખી હવે આપણે દિનને સાફ
કરી દિનની મહોમત નધારીએ એ હું ઇચ્છુ છું પણ હું જોઉં છું કે અહીં
તો ખાહ્યુ અચાહ્યુમા એવું ચાલી રહ્યું છે કે તેથી મને કપારી છૂટે છે
મદ્રાસમા ખાહ્યોની આગળ હું એક વાર બોલતો હતો સભા ખાનગી હતી
ત્યા અચાહ્યોનો સવાલ જુદો છે અને અતિશય તીવ્ર છે ત્યા એક દાખલો
આપી મેં કહ્યું હતું કે પચમ (અસ્પૃશ્ય) પ્રતિનાવર્તનમા તો નોકરશાહી
જેટલી શયતાનિયત ખાહ્યો કરી રહ્યા છે હું ખાહ્યોની આગળ વાત કરી
રહ્યો હતો માટે મેં ખાહ્યોનો દોષ બતાવેનો પચમોને અસ્પૃશ્ય માનવા
એ જરૂર શયતાનિયત છે જ્યાં સુધી આપણે આપણી શયતાનિયત નથી
મટાડી ત્યાં સુધી આપણામા બીજાની શયતાનિયત મટાડવાની લાયકાત નથી
આવી એમ મેં કહેનું પણ મારો આરોપ તો ખાહ્યો ઉપર નહીં પણ
હિંદુ કેમ ઉપર હતો આગકાલના ખાહ્યો ઉપર ન હતો સ્વ ગોખલેજી
ખાહ્યુ હતા, લોકમાન્યજી ખાહ્યુ હતા, અને તેઓ પણ અસ્પૃશ્યને અસ્પૃશ્ય
કહેતા હતા અને હમેશા કહેતા કે તેમને અસ્પૃશ્ય સમજશું તો સ્વરાજ્ય
નહીં ચલાવી શકીએ

“મદારાજની તો ત્યાં મેં વાત કરી નહોતી મેં મદ્રાસમા મદ્રાસને
માટે જ જે ઉદ્ગારો કાઢ્યા હતા, તેમાથી એક શબ્દ ઝાઝીને અચાહ્યો
તેનો દુરુપયોગ કરી રહ્યા છે અચાહ્યો ટેટલાડ એમ પણ કહે છે કે તેઓ
હિંદુ નથી આવાઓને તો ખાહ્યુ અચાહ્યુની તકરારમા પડ્યાનો કશો જ
હક નથી પણ હું અચાહ્યુને કહું છું કે જેમ મુસલમાન ભાઈઓ આપણને
ગળો દેશે તોપણ આપણે ફોજદારીમા નથી દોડાના તેમ અચાહ્યોએ પણ
તેના વિચાર તજના જોઈશે જો ખાહ્યોને દમાવવા માટે તેઓ આ બૂરી
સત્તાત પાસે જઈને તેની કુમક માગશે તો તેમણે માદ રાખવું કે તેમણે
તેના જ ગુનામ બનવું પડશે અચાહ્યુને મારી અરજ છે કે મારા નામથી
તેઓ માર્ક જૂનાજી ન ફેનાવે સ્વયંશોધન મંડળ શું છે તેની મને ખબર
નથી, પણ તે એમ પ્રગ્ કરી રહ્યું છે કે હું વર્ણાશ્રમનું ખડન કરનારો છું
હું કહું છું કે આ બૂરી વાત છે મારા નામથી ગમે તેના પોગળ ચા પા છે

હું ચુસ્ત હિંદુ — વૈષ્ણવ છું; રામાયણ, મહાભારત, ઉપનિષદની ઉપર મારી અચલિત શ્રદ્ધા છે. મારાં શાસ્ત્રોની ખામી હું સમજું છું, પણ વર્ણશ્રમને હું ચુસ્તપણે માનનારો છું. એ ઉપરથી મારા નામનો કાયદો લેવા ઇચ્છતા હોય તે ભલે લો. જે હિન્દુઓ બ્રાહ્મણ અબ્રાહ્મણ એવા ભેદ પાડીને આ શમતાની સરકારને શરણે જશે તો તે ખત્તા ખાશે અને તેમને પાછા ફરવું પડશે એમ મારું કહેવું છે. મુસલમાનોને આનો અનુભવ મળ્યો છે. રાષ્ટ્રીય અન્યાય દૂર કરાવવા માટે બધાઓએ એક થયા વિના છૂટકો જ નથી.”

વાઈમાં એ જ પ્રશ્ન વિષે બોલતાં ગાંધીજી બોલ્યા :

“મદ્રાસમાં મેં જે વાત કહી હતી તેને ઉલટાવીને અબ્રાહ્મણો તેનો દુરુપયોગ કરી રહ્યા છે. હું તમને નમ્રતાથી કહું છું કે એમાં આ ક્ષયકાને કશું સ્થાન નથી. અબ્રાહ્મણો એમ પણ કહે છે કે બ્રાહ્મણોને અમે હકાવી દઈશું. તેમને તેઓ ત્રાસ પણ આપે છે, અનેક પ્રકારની કનડગત કરે છે. પણ આપણી હિંદુ સંસ્કૃતિ એવી નથી કે કોઈની પણ સાથે એવા પ્રકારનું વર્તન કરવાની પરવાનગી આપે. આ સંસ્કૃતિમાં બહારનો કોઈ પણ માણસ પોતે હિંદુ નથી એમ કહે એ વાત જ હું સમજી નથી શકતો. મને એમ પણ ખ્યાલ નથી આવી શકતો કે કોઈ અબ્રાહ્મણને બ્રાહ્મણ માટે દેવ હોય. હું અબ્રાહ્મણ છું; મને કોઈ બ્રાહ્મણ પ્રત્યે દેવ નથી. હું ભગવદ્ગીતાનો અભ્યાસી છું, અને ભગવદ્ગીતાના ખરા અભ્યાસીને દેવ અને ધૃણા તજવાં સહેલ છે એવો મારો દાવો છે. તેમાં એમ પણ છે કે કોઈને જીતવા હોય તો પ્રેમથી જીતવા જોઈએ. અબ્રાહ્મણોને હું કહીશ કે તમે હિંદુ સંસ્કૃતિને પિછાનતા હો તો ટંટાકિસાદ છોડો. બ્રાહ્મણોએ અન્યાય કર્યો હોય તો તમે તેને જાહેર ન્યાય માગી શકો છો. તમારું પ્રથમ કર્તવ્ય એ છે કે બ્રાહ્મણોએ તમને શું શું કયું છે, તે તપાસો અને તેનો કોઈ બ્રાહ્મણ નેતાઓ આગળ નિકાલ માગો. આજકાલ હિંદુ ધર્મમાં જે અતિશયતા છે, જે ખોટી છે, તે સુધારવાનો પ્રયત્ન બ્રાહ્મણો કરી રહ્યા છે. બ્રાહ્મણના દિલમાં તે વિષે દુઃખ છે. હું જે બ્રાહ્મણો અધિકારમાં પડેલા છે, શાસ્ત્રનું ઉચ્ચારણ માત્ર કરે છે, તેમને વિશે નથી બોલતો, પણ હું તો જેની સામે અબ્રાહ્મણો હુમલા કરી રહ્યા છે તે બ્રાહ્મણોને વિશે બોલું છું કે જે બ્રાહ્મણોનો દેવ કરશો તો તમે તમારે પોતાને ગળે છરી મૂકશો.” આ પછી ૨૫૦ ગોખલેજી, તિલક મહારાજ, પરાંજપે વગેરે બ્રાહ્મણ નેતાઓની સેવા તેમણે વર્ણવી હતી અને જણાવ્યું હતું કે, “એવાં દેશભેરકો જેણે ઉત્પન્ન કર્યો છે તે કોમનો દોહ કરવો એ આત્મઘાતક છે.”

સતારામાં અબ્રાહ્મણોને ઉદ્દેશાને એ જ દલીલ તેમણે આ પ્રમાણે આગળ ચલાવી હતી :

“તમે તેમને અપૂજ્ય ગણતા હો તોપણ બ્રાહ્મણોની તપશ્ચર્યા, જ્ઞાન, યજ્ઞ અને પવિત્રતાને લીધે તેમની પૂજા કરવી પડશે; જે બ્રાહ્મણોએ ઉપનિષદ વગેરે ગ્રંથો રચેલા છે તેમની જૂનો કાલતાં હું કંડુ ખરો, છતાં એ બ્રાહ્મણોએ પણ અસ્પૃશ્યતાને મંજૂરી આપીને થોડી સમનાનિયત લઈ લીધી હતી એમ.મેં કહેલું અને કહું છું. બ્રાહ્મણોનાં મકાન બાળાને, તેમને ગાળો ઘર્મને તમારા પોતાના ધર્મનો તમે બચાવ નથી કરી શકવાના. તમે હિંદુ હોવાનો દાવો કરતા હો તો તમે હિંદુ ધર્મની વિરુદ્ધ વર્તો છો. તમે હિંદુ ન હો તો હું તમને કહું છું કે તમારે એક વધારે ધર્મ થયો. તમારું અહિંદુપણું તમને મુખ્યારક છે. જેમ હું જૈનને કહું કે તમે અહિંદુ હો તો ભલે, પણ તમે હિંદુસ્તાનને તમારો દેશ માનતા હો તો તમને બીજો એક ધર્મ પ્રાપ્ત થાય છે — સ્વરાજધર્મ. એ સ્વરાજધર્મ તમને શીખવે છે કે સ્વરાજ તમે ચાહતા હો તો હિંદુઓ સાથે મેળાપ કરો. તિલક, ગોખલે, રાનડે, આગરકર એ કોણ હતા? તેઓએ બ્રાહ્મણ છતાં અબ્રાહ્મણોને માટે મોટોટોટી તપશ્ચર્યાઓ કરી. તિલક મહારાજની મારા જેવા અબ્રાહ્મણ ઉપર પણ ભારે પ્રીતિ હતી. જે કોમમાં રામદાસ, તુલસીદાસ, રાનડે, તિલક આદિ જન્મેલા છે તેની ધૂણા કરીને તમારો ઉદ્ધાર થવો અશક્ય છે. તમે અંગ્રેજની મદદ માર્ગને વધારે ગુલામીમાં ગરક થશો. શૌકતઅલીને તમે પૂછી જુઓ કે તેમણે સરકારની મહોબતથી શું કાઢ્યું?”

અસહકારનું પવિત્ર નામ

“તમે બ્રાહ્મણો સાથે અસહકાર કરવાની વાત કરો છો, પણ અસહકારનું પવિત્ર નામ ઉચ્ચારવા માટે પવિત્રતા જોઈએ. હું અંગ્રેજ સલ્તનતને શયતાની કહું છું, પણ મને કોઈ અંગ્રેજને માટે દ્રેપ નથી માટે કહી શકું છું. લોર્ડ એમ્સફર્ડ જેમની સાથે હું આજે કોઈ પણ પ્રકારના સહકારની ના પાડું, જેમનું પાણી પણ ન લઉં, તેઓ જો બીમાર પડી જાય તો જરૂર હું તમારી સેવા કરું છું તેમ તેમની કરું. તમે બ્રાહ્મણોની પાસે ન્યાય માગતા હો તો તમે તેમના જેવી તપશ્ચર્યા કરો. તમે તત્તવાર ઉપાડશો તો તમે જ મરશો. મુસલમાનોને પણ હું એ જ કહી રહ્યો છું. ઇસ્લામને તેઓ તત્તવારથી નથી સ્વતંત્ર કરી શકવાના. તત્તવાર તેને વધારે જોખમમાં નાખશે એમ હું માનું છું. અબ્રાહ્મણોને હું કહું છું કે તમે હિંદુસ્તાનને એક વાર સ્વતંત્ર બનાવો, અને પછી બ્રાહ્મણનું ગળું કાપવું હોય તો કાપજો. હિંદુઓને પણ તેમ જ કહું

કે પહેલું સ્વરાન્ય પ્રાપ્ત કરે અને પછી મુસલમાન સાથે લડવું હોય તો લડજો. તેમ જ મુસલમાનોને પણ. આજે તો આ સત્તનન તમાગ ત્રીસ કરોડનું અપમાન કરી રહી છે, તેની ઉપર અત્યાચાર કરી રહી છે, તે અટકાવવા માટે સત્તનન સાથે અસહકાર અને આપસમાં સહકાર સિવાય બીજો ઉપાય નથી.”

પણ હજી આથી વધારે સચિત્તર વિવેચન તો ગાંધીજીએ નિપાણીમાં એક મરાઠા ગૃહસ્થે સવાલો કર્યા ત્યારે કયું હતું, અને તેમાં બ્રાહ્મજોની ભારે સ્તુતિ કરી હતી. તે ઉદ્ગારો બ્રાહ્મજો વિષેનો ગાંધીજીનો ઊંડો આદર. અતાવનારા હોઈ જેમના તેમ ટાંકવા અસ્થાને નહીં ગણાય.

મારુતિરાવ રાવજી નામના ગૃહસ્થે આરોપ મૂક્યો કે, “બ્રાહ્મજો અબ્રાહ્મજોને ગૂંચાણુંમરેણાં શાસ્ત્રોથી વશ રાખવા માગે છે; અમને જનાવરથી પણ નીચ બનાવી બદાર રાખ્યા.”

ગાંધીજીએ ઉત્તર આપ્યો : “મારુતિરાવે કહ્યું તે મેં પ્યનથી સાંભળ્યું, અને સર્વ અબ્રાહ્મજોને હું કહેવા માગું છું કે તેમણે જે જે કહ્યું છે તેમાં અર્ધસત્ય છે. અર્ધસત્ય હમેશાં ભયંકર હોય છે. મારુતિરાવ જાણીબૂજીને અર્ધ સત્ય કહે છે એમ હું નથી કહેતો. ઘણી વાર આપણે ગેરસમજથી અર્ધસત્ય કહીએ છીએ અને તે પ્રમાણે વર્તીએ છીએ. એમાં કોઈ શક નથી કે જગનમાં એવા બ્રાહ્મજો પણ પડેલા છે કે જે બીજા પાસે પોતાનું ચરણામૃત લેવરાવે છે, હિંદુ ધર્મપુસ્તકોમાં ખપતાં એવાં પુસ્તકો છે કે જેમાં ધૂર્તવિદ્યા છે. પરંતુ વિવેકભુદિથી આપણે જોવું જોઈએ કે પાખંડ કયાં છે અને સત્ય કયાં છે. થોડા બ્રાહ્મજોએ અસત્ય કહ્યું, થોડાએ ખોટાં શાસ્ત્ર બનાવ્યાં એટલા સારુ આખી બ્રાહ્મજી જાતિનો દ્વેષ અને ત્યાગ કરવો એ આત્મઘાતક છે. અબ્રાહ્મજોને હું પ્રતિષ્ઠાપૂર્વક સુણાવવા આહું છું કે મેં કુરાન, જંદ અવસ્તા અને બાઇબલનો યથાશક્તિ અભ્યાસ કર્યો છે. મારા દિલમાં આ સર્વ ધર્મ વિશે માન છે, અને હું માનું છું કે એ પ્રત્યેક ધર્મમાં બહુ સત્ય છે. પણ હું માનું છું કે હિંદુ ધર્મમાં જેટલો સ્વાર્થત્યાગ, સંયમવશ છે તેટલો બીજા કોઈ ધર્મમાં નથી. હું હિંદુઓને કહેવા માગું છું કે એ સંયમ વશધર્મ માટે, બલિદાનધર્મ માટે આપણે બ્રાહ્મજોને જ આભારી છીએ. જેટલું બલિદાન બ્રાહ્મજોએ આ જગનમાં કયું છે તેટલું બીજા કોઈએ નથી કયું. અને આજે પણ આ દારુણ સમયમાં, આ કળિકાળમાં જેટલું બલિદાન, જેટલી શુદ્ધતા તેમણે દાખવ્યાં છે તેટલાં કોઈ કોમે નથી દાખવ્યાં. આથી હું મારુતિરાવ અને બીજા અબ્રાહ્મજોને કહેવા માગું છું કે તમે જે દોષ પ્રતાવ્યા છે તે ઠીક છે,

પણ તે વિષે મને એક ઉપમા યાદ આવે છે દૂધમા મેન હોય તે તુરત દેખાય છે, પણ મેરી ચીજમાનો મેન તરત દેખાતો નથી અબ્રાહ્મણોએ બ્રાહ્મણો વિષે એવો જોયો આદર્શ બાધી દીધો છે કે તેઓના દોષો તરત તરી આવે છે હું તો જુદું છું કે બ્રાહ્મણની નાની, જૂન મોગી ખરી મતાનમા આવે છે તે જ બ્રાહ્મણની પરીક્ષા છે બ્રાહ્મણોએ જેટલી તપશ્ચર્યા કરી છે તેટલી કોઈ કોમે કોઈ દેશમા કરી હોય એવું મે નથી જોયું એવેલે અબ્રાહ્મણ ભાઈઓને કહું છું કે તમે બ્રાહ્મણોના દોષો તરફ વિવેકબુદ્ધિથી જુઓ બ્રાહ્મણો જેડે અસહકાર કરીને આત્મહત્યા કરો નહીં

“મને ખબર છે કે બ્રાહ્મણોની સખ્યા બહુ ઓછી છે અને અબ્રાહ્મણોની બહુ મોટી છે અને તેથી જ કોઈ શયતાન હિંદીએ કહ્યું છે કે આજની અંગ્રેજ સરકાર પણ એક બ્રાહ્મણ છે કારણ એક લાખ અંગ્રેજ ત્રીસ કરોડ હિંદુમુસનમાન અને શીખ જેવી શીર્ષવાન, વીર્ષવાન પ્રજા ઉપર રાજ ચલાવે છે પણ અંગ્રેજ સરખર તો તનનારને બળે ત્રીમ કરોડને પોતાની સત્તામા ગણે છે હિંદુસ્તાનના બ્રાહ્મણો કરોડો અબ્રાહ્મણોને તલનારથી તાબામા નથી રાખવા ચાહતા પણ એ મૂલીબર બ્રાહ્મણ કેવળ પોતાના સયમધર્મથી ત્રીસ કોમિને દલાવી શકશે જેમ આ જનિમ સત્તનતની સાથે આપણે સયમ ધર્મથી લડના માગીએ છીએ તે પ્રમાણે બ્રાહ્મણોએ પોતાની પવિત્રતાથી પોતાની સ્વનત્રતા — શુદ્ધિ જાળવી રાખી છે બ્રાહ્મણોએ આજે પોતાનો ધર્મ છોડ્યો છે એની મને ખબર છે આથી હું મહારાષ્ટ્રના બ્રાહ્મણોને વીનવું છું કે તમારામા શ્રદ્ધા અને ભક્તિ પાછી આપશે તો પછી મારે કોઈ કહેવાનું રહેશે નહીં હું અબ્રાહ્મણ ભાઈઓને એટલું કહેવા માગું છું કે તેઓ ધૈર્ય અને શાન્તિ ખોઈને બ્રાહ્મણોને દૂષ કરતા અટકે આથી એમ નથી સમજવાનું કે બ્રાહ્મણની ઉપેક્ષા કરવી કોઈ પણ અન્યાયને સહન કરી લેવાની હું સલાહ નથી આપતો આ અન્યાયી સત્તનતને આપણે જે મર્તવ્યશક્તિથી હક્કના માગીએ છીએ તે જ કર્તવ્યશક્તિથી કોઈ પણ કોમની પાસે ન્યાય મેગની શખાય બ્રાહ્મણધર્મમા અંગ્રેજ સરખરની શયતાનિયત નથી એ તો એક નાનો બાગક પણ ખેડી શકે બ્રાહ્મણોના ધર્મમાં એવું છે કે કોઈ નાનું બાગક પણ પોતાનું મન પવિત્ર રાખીને, સયમધર્મ પાળીને, બાદશાહને બાદશાહ થઈ શકે છે બ્રાહ્મણધર્મ એ છે કે અત્યજનેમાથી જે સાધુસતો થયા છે તેની તે પૂજા કરે છે બ્રાહ્મણોના દોષ મઝ છે, તે બને તમે જુઓ પણ તેનો ઇન્સાફ પચ્ચી કરો તેમણે જગતની જે સેવા કરી છે તેની કદર કરી આપણે તેમની સાથે સહખર ખરતા રહેવું એ જ આપણો ધર્મ છે”

આ વિવેચન પછી ભાઈ માનુસિરાવે જણાવ્યું કે પોતાની કેમના આગેવાનો ગાંધીજીને બેલગામ મળશે ને તેમની સાથે મસલત કરી તેઓ સમાધાની ઉપર આવવા તૈયાર છે. બેલગામમાં મરાઠાઓમાં જે વેપારી પક્ષ છે તે બ્રાહ્મણોની સાથે બહુ પ્રેમથી રહે છે. માત્ર નોકરિયાત મરાઠા વર્ગમાં જ ઝેર રહેલું છે. આ મરાઠાઓ ગાંધીજીને મળીને તેમના જેટલા દોષો ખતાવે અને ગાંધીજી નિર્ણય કરે તે પ્રમાણે વર્તવા બ્રાહ્મણો કબૂલ થયા છે.

આજે મરાઠાઓની એક ખાસ સભા છે અને કાંઈ સંતોષકારક નિર્ણય અડી જ આવી જાય એવો સંભવ છે.

પણ મેં તો અડી અબ્રાહ્મણોના પ્રશ્ન વિષેના ઉદ્દગારો સ્વિસ્તર આપવામાં જ લગભગ પત્ર પૂરો કર્યો. પૂતાની લવાનીપેદની સભામાંના વધારે નોંધવા લાયક ઉદ્દગાર હજી રહ્યા જ છે.

તમે મારફાડ કરશો તો તેની જવાલામાં હું ભરૂંમ થઈશ

ઉપસંહાર કરતાં ગાંધીજી બોલ્યા : “મેં સાબળ્યું છે કે સરકાર અમને પકડવા આહિ છે. અમને સરકાર પકડવા માગતી હોય તો તેમાં આપણે તેને દોષ નથી દર્શાવવા શકતા. અમે તે સસ્તનતને ઉમેડવા માગીએ છીએ. તે સસ્તનતને અમને કેદ કરવાનો હક છે. તમને હડતાળ પાડવાનો હક નથી. તેમ તમે કરશો તો તેનો અર્થ એ થશે કે તમે જેલમાં જવા માગતા નથી. તમારામાંથી કોઈ ગોંડા બનશે, મકાન બાળશે, કોઈ કોઈ અંગ્રેજનું ખૂન કરશે તો તમે છક્કડ ખાશો. આપણે હમ્મિન નથી, રશિયા નથી, આયર્લેન્ડ નથી. આપણી લડત શસ્ત્રોની નથી. અસહકાર જ આપણું શસ્ત્ર છે. અમને પકડશે તો તમે બંધા ડરીને બેસી જશો એમ સરકાર માને છે. તમે સરકારને ખતાવી, શકો છો કે તેઓ આમ વાણિયાનો હિસાબ કરે છે, પણ અમને પકડ્યા પછી તેમ નહીં થઈ શકે. મારા અસહકારનું કામ તમે સહેલાઈથી ઉઠાવીને અમને છૂટા કરી શકશો. સ્વરાજ્યનો સિક્કો મેળવી અમને ત્રણેને તમે છોડાવી શકશો. અમને છોડાવવાનું તમારા હાથમાં હોવું જોઈએ. હું તેમના હાથે નથી છટવા માગતો, તમારા જ હાથે છટવા માગું છું. પણ તમારા ખૂનથી ખરડાયેલા હાથે પણ નથી છટવા માગતો. મારા પકડાયાથી ખૂન થશે તો મારું પશુ તત્કાળ ખૂન કરશે એમ સમજજો. હું ખુદાને પ્રાર્થના કરીશ કે મને કોઈ એવી તાકાત આપે કે જેથી હું તમારાં કૃત્યોના જલનની જવાલામાં ભરૂંમ થઈ જાઉં. મારી કામ મને દગો ન દે એમ હું વિશ્વાસ રાખું છું. પણ જે દગો દેશે તો હું મરી જાઉં એમ માગી લઉં.”

આ પછી ઘણા વક્તાઓનાં ભાષણ થયાં હતાં. તેમાં શ્રી ખાડિલકરના શબ્દો બુવાય એમ નથી :

“ગાંધીજીનાં શરીર, મન અને બુદ્ધિ તેમણે તપશ્ચર્યાથી પવિત્ર કરેલાં છે. તે શરીર કોઈ શયતાની કેદખાનામાં રહેવાનું નથી, ઈશ્વરના જ કબજામાં રહેશે. અને અમે તેમને વિશ્વાસ આપીએ છીએ કે જો કદી તેનો દબાવે કેદખાનાનો થશે તો તેમના જ તપના સામર્થ્યથી અમારાં દુશ્મનાં અંગેમાં પણ એવું દૈવી જોર આવશે, એવું સામર્થ્ય પ્રગટશે અને આપણે જ હાથે આપણે તેમને છોડવી ઘેરે આણીશું.”

આ પછી અસહકારની પ્રવૃત્તિ માટે સદર બજારમાંથી ૧૦૦૧ રૂપિયાની થેલી, ગુજરાતી વેપારીઓ તરફથી ૧૦૦૧ રૂપિયાની થેલી અને ૨૧ ધનજી રતનજી તરફથી ૧૦૧ રૂપિયાની થેલી ગાંધીજીને અર્પવામાં આવી હતી. બીજો દિવસે ૭૦૦ રૂપિયા જૈન મંડળે, ૧૦૧ રૂપિયા ‘કેસરી’ એડિસે અને બીજી બીજી નાની રકમો અન્ય મંડળોએ ભેટ કરી હતી.

પુણ્યતીર્થ

પાંચમી તારીખે બપોરે ગાંધીજીને સ્વ. તિલક મહારાજના ગાયકવાડવાડામાં લઈ જવામાં આવ્યા. ગાયકવાડવાડો એ તો એક તીર્થ જ છે. તિલક મહારાજ જે ખંડમાં ભક્તોએસતા તે ખંડમાં ગાંધીજીને શ્રી કેળકર લઈ ગયા. એ ખંડ અમે ચાર મહિના ઉપર જોયો હતો તેવો ને તેવો જ આ વખતે પણ હતો. પણ આ વખતે ત્યાં અમને કોઈ અજબ શત્રુતા લાગી. મહારાજના પુત્રોએ સૌનું સ્વાગત કર્યું, બધાને તિલક મહારાજની પ્રિય સોપારી આપી, ગાંધીજીને તિલક મહારાજની પ્રતિમાવાળો એક ચાંદીનો ચાંદ પહેરાવ્યો, અને એ સોપારી જે ચાંદીની દાખડીમાં રહેતી તે દાખડી પણ ગાંધીજીને એનાયત કરી. આ બધું ગાંધીજીને બહુ વહાલુ લાગ્યું. આ ચાંદ અને દાખડી તેઓ તે દિવસથી સદા પોતાની પાસે જ રાખે છે.

નેતાઓની અશ્રદ્ધા

આ પછી બીજા જ ખંડમાં સ્થાનિક નેતાઓ અને કાર્યકર્તાઓની ખાનગી સભા રાખી હતી. રાષ્ટ્રીય પક્ષના ધણીપ્રમુખ સ્થાનિક નેતાઓ હાજર હતા. કાર્ય શી રીતે લેવું તે વિષે વાતો કરતાં વધારે વાતો શંકાઓ અને મુશ્કેલીઓ વિષે ચાલી. કેટલાકને શાળાત્યાગની આવશ્યકતા વિષે શંકા હતી, કેટલાક રાષ્ટ્રીય સંસ્થાઓ થાય ત્યાં સુધી રાહ જોવાના પક્ષમાં હતા, બધાને નાણાંની ભીડ એ મોટામા મોટી નડતર લાગતી હતી. ગાંધીજીની બધી દલીલ તો અડી નડી આપું, પણ તેનો સાર આંપીશ. તેમણે પ્રથમ જણાવ્યું કે શિક્ષણ સારું હોય ના નરસું હોય તેનો પ્રશ્ન નથી; ચાલુ પ્રથમાં ખામી હોય ના ન હોય તે પ્રશ્ન નથી; જે સરકારે આપણને જખમ કર્યા છે તે સરકારના

છત્ર તમે શિક્ષણ લેવું એ પાપ છે એ વાત છે. ખીજી વાત - તેમણે એ જણાવી કે રાષ્ટ્રીય સંસ્થાઓ થાય ત્યાં સુધી કેવી સ્થિતિમાં રાહ જોઈ શકાય કે જ્યારે આ સરકાર સહ્ય હોય; આ સરકાર તો સહ્ય રહી નથી અને એ અસહ્ય સરકારના કરતાં કોઈ પણ સ્થિતિ બહેતર છે. નાણાં ન મળી શકે એ વાત તો શ્રદ્ધાની જૂ હતી પ્રખર બુદ્ધિ અને અપ્રતિમ સ્વાર્થત્યાગના ધામ મહારાષ્ટ્રમાં કોઈ ઊણપ હોય તો તે શ્રદ્ધાની જ છે એમ ગાંધીજીએ જણાવ્યું. જે વસ્તુને તિલક મહારાજે પોતાનો ધર્મ બનાવ્યો હતો અને જેનું રટણ કરતાં તેઓએ દેહ છોડ્યો તે સ્વરાજ્યને ધર્મ બનાવવાની ગાંધીજીએ માગણી કરી. શ્રદ્ધા વિષે કહેતાં તેઓએ લગભગ એમ કહ્યું કે તમે આંખ મીચીને શ્રદ્ધા રાખો—*I want you to be reckless in faith.* બધા છોકરાઓ એકીવખતે સાળાઓ ખાલી કરે તો પછી તેમને માટે શી રીતે વ્યવસ્થા થાય, બીજા માગીને કરી શકીએ?—આ પ્રશ્નનો ઉત્તર આપતાં ગાંધીજીએ કહ્યું કે બધા જ વિદ્યાર્થીઓ નીકળશે તો તો અધ્યાપકોને નીકળ્યા વિના ચાલવાનું છે? અને બધા અધ્યાપકો નીકળ્યા એટલે તો આખો દેશ હાલી ઊઠશે. આખો દેશ આમ હાલી ઊઠે તો શું હિંદુસ્તાનમાં બધી પ્રવૃત્તિને પહોંચી વળવાને માટે નાણાં છે?—એ પ્રશ્નનો ઉત્તર આપતાં ગાંધીજીએ કહ્યું, આટલી જાગૃતિ થશે તે દિવસે રામનાથ કાળી કામળીવાળા પોતાના ખજનામાં એકે પૈસા દાખી શકશે ખરા કે? શ્રી કેળકરનું આથી સમાધાન બહુ થયું હોય એમ ન જણાયું. તમારો તો આવો સીધો દિસાબ છે, અમારો નથી, અમને ગમે તે ધર્માદા ખાતાંઓમાંથી પૈસા કાઢવા સહેલા નથી લાગતા, એમ તેમણે જણાવ્યું. આ અશ્રદ્ધા લગભગ બધાએ નેતાઓમાં જણાવતી હતી. પણ એ અશ્રદ્ધા નિષ્કારણ છે એ વાતની સાબિતી તો પૂનામાં જ મળી રહી હતી. તે તરફ હવે આપણે વળશું.

‘પ્રાતઃસ્મરણીય લાગિનીઓ’

તા ૬ ફીએ જ્યારે સ્ત્રીઓની સભા કિર્લોસ્કર નાટકશાળામાં રાખેલી હતી. નાટકશાળાની નીચેની બંધી જગ્યા તથા ઉપરની બંને ગેલરીઓ સ્ત્રીઓથી ભરેલી હતી. એક તમ્બુ પણ જગ્યા ભાગ્યે જ ખાલી હશે. ચન્દ્રને જોઈ સાગર જાયતે તેમ આજે ભરતી ચડી હતી. હિંદુ, મુસલમાન, પારંગી બધા વર્ગોની, બધી વયની સ્ત્રીઓ હતી. એક સુંદર પદ્મી દાયનો આરંભ થયો. તેમાંની કેટલીક કડીઓ તેની સાર્થકતા જણાવવા માટે અહીં આવી દઈ:

દિન આલે દુર્ધર ભારત મૂલા

સર્વદા યા સારક તુમ્હી જનતેલા

પ્રમુ દેવો યસ યા સત્કાર્યાલા ॥ ચાલ ॥

જાઓ દે નશિવાચે હૈ પારતંત્ર્ય વિલયાલા ॥

માન્ય અસો સ્વાગત૦

જરી આમુચા બાલ તિલક આજિ ગેલા

અવચિત્ હા ઘાત જનાચા કાલા

તરિ આતા ભાર તુમ્હાવર આલા ॥ ચાલ ॥

ઠેઝુનિયા વિસર્હ આન્ટી મા તિલકનિધનદુ આલા ॥

માન્ય અસો સ્વાગત૦

! .

ગાંધીજીએ બહેનોને ‘પ્રાતઃસ્મરણીય’ કહીને સંબોધી અને લગભગ પોણા કલાક સુધી જે ઉદ્બોધન કર્યું તેમાંના વિશિષ્ટ ઉદ્ગાર માત્ર અહીં આપું છું :

“હું ત્રણું છું કે હિંદુ, મુસલમાન, પારસી અને બીજી બધી કોમેનો. મારું આપણી સ્ત્રીઓના જ હાથમાં છે. સ્ત્રીઓ ધર્મ તજશે તે દિવસે આપણે મારું નષ્ટ થઈ જશે. આપણા શાસ્ત્રમાં કહ્યું છે કે જ્યાં રાજા અને સ્ત્રીઓ મળે છે તે જ્યાં દેશ નષ્ટ થાય છે. આપણે ત્યાં સ્ત્રીઓએ ધર્મ તદ્દન નથી ઓડ્યો, પણ રાજાએ તે ઓડ્યો છે. આપણે ત્યાં જે રાજાધિકાર ચાલે છે તે રાવલરાજ્ય જેવો છે — તે રાક્ષસી રાજ્ય જેવો છે.” ખિલાફત અને પંજાબના અભ્યાયોનો ઉલ્લેખ કરીને તેઓ બોલ્યા : “આ સત્તનત મોદોને નામદં બનાવી રહી છે. આપણે નામદં ન હોત, સ્ત્રીઓ વીર પુરુષો પેદા કરતી હોત તો અત્યાચારો અસંભવિત થાત. પણ મને અફસોસ છે કે બાજકાલ આપણા દેશમાં આપણા મોદો નામદં થઈ ગયા છે. હું હિંદુસ્તાનની માતાઓ પાસે અશ્રુપાત ચાહું છું. તેઓ મોદો પેદા ન કરે ત્યાં સુધી દેશનો ઉદ્ધાર અશક્ય છે. . . . પણ મોદો પેદા કેમ કરાય ? જ્યારે સ્ત્રીઓના દિલમાં હિંમત આવે, ભકિત આવે, શ્રદ્ધા આવે, ઈશ્વર તેમના હૃદયનો પતિ અને, તેઓ ઈશ્વરથી જ ડરતી થાય, મનુષ્યથી ડરતી મટે, તો જ હિંદુસ્તાનમાં મોદો પેદા થાય. . . . રાવલરાજ્યને બંધ કરવું હોય તો રામરાજ્ય પેદા કરવું જોઈએ. રામરાજ્ય મેળવવાની તાકાત તો જ્યાં સુધી બહેનોએ પાર્વતી કૌસલ્યાના જેટલાં તપ નથી કર્યાં, દ્રૌપદી દમયંતીના જેટલું ધર્મપાલન નથી કર્યું, ત્યાં સુધી કેવું ? ત્યાં સુધી મોદો પેદા થવા અશક્ય છે.” આ પછી અમૃતસરની જે સ્ત્રીએ પ્રભાતમાં આવી દેશને ‘જિતેન્દ્રિય’ બનાવવાની ગાંધીજી પાસે માગણી કરેલી તેનો કિસ્સો કહી સંભળાવ્યો અને પોતાની બિંદા માગવી શરૂ કરી. પ્રથમ બિંદા પવિત્રતાની માગી, બીજી બિંદા મુસલમાનો માટે દ્વેષ કાઢી નાખવાની કરી, ત્રીજી બિંદા રાવલરાજ્યની શાખામાંથી બાળક બાળકીઓ

ઉણવવાની માગી, ચોથી લિક્ષા સ્વદેશીધર્મના પાલનની માગી, અને પાંચમી લિક્ષા ત્યાગ — અલંકાર આભૂષણાદિ તથા દ્રવ્ય — ની માગી

આ માગણી ચતાંની સાથે જ જે દરમિયાન બની રહ્યું તે વર્ણવવાને કવિની કલમ જોઈએ. અમદાવાદ, ડાકેર, વગેરે સ્થળોની બહેનોએ પોતાનાં આભૂષણો આપી દીધેલાં જોયાં છે, પણ પૂનાએ આ સ્થળોને જુલાબ્યાં એમ કહ્યું તો અતિશયોકિત નથી. મંગલારંભ એક પારસી બહેને પોતાની સોનાંતી બંગડી આપીને કર્યો; અને પછી તો એક બે ત્રણ એમ બંગડીઓ જાદુગરના ખિસ્સામાંથી નેટલી ઝડપથી નીકળે છે તેમ નીકળવા માંડી. બંગડીની સાથે ગળાની કંડીઓ, એરિગો, વાળનાં ફૂલો, રૂપિયા ઉમેરાયાં. સ્ત્રીઓ માહોમાંહે નાણાં ભેગાં કરીને આપી રહી હતી. ઉપરની ગેઝરીમાંની બહેનોએ ઠાઈ લાઈનું ઉપરણું લઈ તેમાં ઉવરાણું કરી તે ઉપરણું ઉપરથી લટકાવ્યું. આમ પૈસા અને દાગીનાની લગભગ અર્ધી કલાક સુધી છોળ ઊડી. ગાંધીજીએ શ્રી હરિભાઈ ફાટકને કહ્યું: “હજી દખખણમાં શ્રદ્ધા નહીં આવે તો ક્યારે આવશે?” પણ આ દરમિયાન લાંબો વખત નીરખ્યાં કરવાનું લાઝમાં ન હતું. અમારે તો તરત વાઈ અને સતારા જવા માટે મોટર પકડવાની હતી, એટલે શ્રી હરિભાઈ ફાટકને એ છોળ સંકેતવાનું કહી અમે આ ‘પ્રાતઃમરણીય’ બહેનોની રજા લીધી. રસ્તે શ્રી કેળકર ગાંધીજીને મળ્યા. ગાંધીજીએ તો જે અલૌકિક દરમિયાન તેઓ જોઈ આવ્યા હતા તેનો તેમને ચિતાર આપ્યો. શ્રી કેળકર માની નહીં શક્યા. તેમને પણ ગાંધીજીએ હસતાં હસતાં કહ્યું કે, “સ્ત્રીઓને જોઈને તો તમે શ્રદ્ધાવાન થાઓ.”

વાઈ

કિલોસ્કર નાટકશાળામાંનાં હૃદયને હલાવી નાખનારાં દરમિયાન, છોડી અમે વાઈ જવા માટે મોટરમાં બેઠા. વાઈ જવાનું ખાસ કારણ ન હતું. માત્ર ત્યાં બાહ્યજોની વરતી ઝાઝી છે અને મુસલમાનો પણ છે અને એક પુણ્યક્ષેત્ર ગણાય છે તે ખાતર તથા તેની પાસે જ આવેલા સતારા શહેરમાં તો અમે જવાના જ હતા એટલે રસ્તે વાઈ પણ જીતરણું એમ ધારીને વાઈ ગયા હતા. ઘણા કાળથી આ સ્થળ વિધાનું ધામ મનાતું આવેલું છે અને આજે પણ પુરાણી પ્રથા ઉપર ચાલતી ‘પ્રાતઃપાઠશાળા’ આજન્મ જન્મચારી અને સંસ્કૃતના પ્રૌઢ પંડિત પૂજ્ય નારાયણશાસ્ત્રી મરાઠે ચલાવી રહ્યા છે. રેડિયો ત્યાં પણ પહોંચી ગયા છે. એક યુવકે કોંગ્રેસમાંથી જ જઈને પોતાની આવડત પ્રમાણે રેડિયો બનાવ્યો અને તેની ઉપર સૂતર કાંતીને બીજાને શીખવી રહ્યો છે. તેણે તેમાં સુધારાવધારાની સચના લેવા માટે રેડિયો સ્થામાં આપ્યો હતો.

આ કૃષ્ણા નદીના નિશાળ ઘાટ ઉપર ધર્મ હતી અહીંની પવિત્ર પગિચિયનિને લઈને ગાંધીજીના ભાષણે નિશેષ ધાર્મિક સંસ્કૃતિ. આરંભમાં મુગનમાનની ઓછી હાજરી નિમે તથા સરકારની સાથે અસહકાર, માંદોમંદિ સહકારની આસપડાતા દ્વિપાદિ નિમે બોલતાં ગાંધીજી બ્રાહ્મણ-અથવા જાણના કષ્ટ નિમે થોડું બોલ્યા, જે હું મારા મદારાષ્ટ્રની મુસાફરીના પ્રથમ પત્રમાં જ આપી ગયો છું અહીં તેની પુનરુક્તિ નહીં કરું 'હું' અસહકાર કેમ કરું છું' એ પ્રશ્ન કરી ગાંધીજી નીચે પ્રમાણે બોલ્યા :

“એ ત્રીસ વર્ષ સહકાર કર્યો છે, પણ આજે અસહકાર કરવા પ્રવૃત્ત થયો છું, તેનું કારણ શું? કારણ એ જ કે આપણું શાસ્ત્રો કહે છે. કે જ્યાં સુધી માણસમાં કૌર્મિક પણ સારું ગહે ત્યાં સુધી તેનો સહકાર કરવો, પણ જ્યારે માણસ પોતાની માણસાર્થ તણ દેવાની દંડ હો ત્યારે તેનો ત્યાગ કરવાની મનુષ્યમાત્રની ફરજ ધર્મ પડે છે. તુલસીદાસ, તુકારામ, રામદાસ બધા એ જ ગ્રામીણ ગયા કે દેવ અને દાનવ, ગમ અને રાવણ વચ્ચે સહકાર નથી રહી શકતો. ગમ અને લક્ષ્મણ તો બાળકો હતા, છતાં દેસ મસ્તકના રાવણની સામે બૂજ્યા આપણી અંગ્રેજ સરકારે મુસલમાનોના કિંમતમાં કરી ખજાર બોંકપુ છે, અને હસ્તામનુ અપમાન કર્યું છે. પંજાબમાં સીપુતો ને વિદ્યાર્થીઓ ઉપર અત્યાચાર થયા છે તેને કરી થતા અટકાવવા સરકારની સામે અસહકાર એ એક જ માર્ગ છે

“ગીતામાં અબેદુશ્ચિ કહી છે તેનો અર્થ શો? જ્યાં સુધી પંજાબના પુરુષ ઉપર જે મારપીટ ધર્મ, પેટ અને નાક ધસાવવામાં આવ્યા, વિદ્યાર્થીઓની ઉપર અત્યાચાર થયા, તે તમારા ઉપર જ થયા હતા એમ તમને ન લાગે ત્યાં સુધી તમે અબેદુશ્ચિ નથી મેળવી શ્રી સમર્થ રામદાસ સ્વામી નિમે કહેવાય છે કે તેમણે કોઈને આજુક મરાતી જોઈ હતી ત્યારે તેમને એટલું દુઃખ થયું હતું કે તેમની પોતાની પીઠ ઉપર આજુકની સોજો દેખાઈ રામદાસ સ્વામીએ કેળવેલી આ અબેદુશ્ચિને લીધે તેઓ આપણા પૂજ્ય ધર્મ પડ્યા છે પંજાબમાં અને મુસલમાનોને જે ગેરહત્યાક થયો છે તે આપણને જ થયો છે એમ આપણને ન લાગે તો આપણે હસ્તામનુ રક્ષણ શી રીતે કરી શકીશું? હિંદુ ધર્મનું રક્ષણ શી રીતે કરી શકીશું?

સીતાજીનો અમહકાર

“જૂન તો સૌ કાઈ કરે, પણ જૂન ધર્મ જાણીને સૌ કાઈ માફી માગે છે, તોખાહ કરે છે. પણ આ સદતનતે તો જૂન કરીને હુપદમાં તોખાહ

કરવાની ના કરી અને આપણને જ્યાં અસહ્યને ભૂલી ગયું હતું. એ ગરબી થા છે. તૃપ્તીદાયક કરી ગયા છે કે અસહિષ્ણુ તરફ કરેલા તે ઉપદેશને આધારે જ સ્થાનનનો ત્યાગ કરવાની સલાહ દુઃ સ્વપ્ની સ્વો પૂ. આ સ્થાનનમાં ગરી આપણે તેની મહેરબાની કે મદદ સ્વીકારવા જવું જરૂર છે એટલે જસ. મીનાજી રાવજીરાજ્યમાં જઈ ગયેલી પત્નીની પાસે પક્યાન્ન સ્વીકારી શકતાં ન હતાં, ગરબીઓનું દાસ્ય સ્વીકારી શકતાં ન હતાં, એટલે તેમણે બારે તપશ્ચર્યા કરીને પોતાના સ્ત્રીવત્તુ પાલન કર્યું. આપણે આપણા શીવનું યજ્ઞ કરવું હોય તો અસહકાર વિના ખીલે ઉપાય નથી. વિગ્રાથીએ શાળાત્યાગ એ કારણથી કરતા અટકે છે કે આજે શાળા છોડીશું તો શાને આપણા શિક્ષણનું શું થશે? દુઃ તમને વિશ્વાસ આપું છું કે જે શ્રદ્ધાથી જનકીજી રાવજીનો આદાર તગર્તા હતા—ગમચંદજી પાસેથી તેમને આદાર તો મેળોયતો જ દેતો—તે શ્રદ્ધાથી તમે આ શપથની સ્થાનનનું શિક્ષણ છોડ્યો તો તમારે મારે ગમચંદજી અને શ્રીકૃષ્ણ ભગવાન શિક્ષણની ગોણવળ કરશે.

આપણી સંસ્કૃતિ શું સીખવે છે ?

“ મને વિદ્યાર્થી લોકો કહેશે કે તમારા ગમચંદજી ક્યાં છે ? અંગ્રેજ પદ્ધતિથી તાલીમ લઈને, તેના ઇતિહાસો શીખીને આપણને આવા પ્રશ્ન થાય છે. આપણા વિદ્યાર્થીઓ પનિન થતા જાય છે, પશ્ચિમની વિદ્યાર્થી આપણે પશ્ચિમની આદતો શીખ્યા છીએ અને શરમ શરમના પોશાકો કરતાં શીખ્યા છીએ. મિસિસ બેમનને તમે નહીં આહતા હો તો ખસે તેમની શાળાઓમાં ન જાયો, તેમની સમાજોમાં ન જાયો. પણ તેમની સમાજોમાં જઈને ટોટાક્ષિયા કરવાનું તો નથી હિન્દુ સંસ્કૃતિમાં લખેલું કે નથી ધરવામાં ખાનદાનીમાં કહેલું. તાળીઓના અવાજથી આપણે પસંદગી નથી જતાવી શકતા; શરમના અવાજથી આપણે નાપસંદગી નથી જતાવી શકતા; કેવળ વનનથી જ જતાવી શકીએ છીએ. તમારે અસહકાર કરવો હોય તો તમારા માત્ર શું કહે છે તે સમજવું જોઈએ. આ ધાર્મિક યુદ્ધ છે. આપણે અધર્મને ધર્મથી દગવી શકીએ છીએ અને ધર્માચરણથી અધર્માચરણ અટકાવી શકીએ છીએ.”

વજીસેને ઉદ્દેશીને ગંધીજી બોલ્યા: “ તમે કેવળ હિન્દુસ્થાનના સેવક થશો ત્યારે તમે કરો છે તેના કરતાં યોગ્ય સેવા કરી શકશો. આપણા સંન્માસી-ઓ જેમ આદાર મેળવી સંતોષ માનતા તેમ તમે પણ દેશને સાર એક વર્ષ મારે સંન્માય લો અને સ્વગત્ય પ્રાપ્ત કરો.”

આગળ જતાં અમૃતસરની બહેન અને ‘જિતેન્દ્રિય’ થવાના ઉપદેશનો કિસ્સો ગાંધીજીએ કહી સંભળાવ્યો અને કહ્યું કે, “ત્યાં સુધી આપણો યગ પવિત્ર નહીં હોય ત્યાં સુધી તે યજ્ઞની કિંમત નથી.”

ઉપસંહાર કરતાં તેમણે જણાવ્યું કે, “દિંદુ ધર્મમાં સૌથી ભારે સંસ્કૃતિ છે, અને તેમાં કશું છે કે સાચો શુદ્ધ દ્વિતિય તે છે કે જે મારી નહીં પણ મરી જાય છે. ગીતાજીમાં ભારેમાં ભારે શબ્દ મને ‘અપલાયનમ્’ મળી ગયો. તલવારથી જે કામ કરે છે તે કેઈ વાર પણ હડી જવાનો સંભવ છે. તે ધ્વજ ઉપરની ત્રિકાને તટ્ટને બાદ ઉપર ત્રિકા કરે છે એટલે ‘અપલાયન’ નો ધર્મ પાળતો નથી. પ્રેક્ષાદિ અપલાયનનો ધર્મ પાળી શુદ્ધ દ્વિતિય રક્ષિત ગયા એમ જ હું તો કહીશ.”

ગિતામી વળે રે । સ્વાતંત્ર્યવિજય મિલવા રે ।

અસહનારિતાશસ્ત્ર ધેયોની । બદ્ધધર્મચંડાલ
વરી ધરોની । દેશમક્તિચિલતત વલયોની । મુદ્ધ વરા રે ॥

સ્વાતંત્ર્ય ૦

સ્વાયંત્યાગશિસ્ત હે દોઢી । રામિટ્ લેપટ અસે પદચિ ટાકુનિ ।
પરમસ્તૃતિવા હૈન્ડ મ્હળોની । વૂચ વરા રે ॥ સ્વાતંત્ર્ય ૦
સ્વાવલંબની ટ્રેષ લોદોની । રાહનસીલતા મશીંગન
ઘરુનિ । મોહિ વિદેશીવસ્તુ મરોની । વાર વરા રે

સ્વાતંત્ર્ય ૦

સતારા અને કરાડ

વાર્ષમાં દાદાસાહેબ કરંદીકર ગાંધીજી અને શૌકતઅલીને સતારા તરફથી આમંત્રણ આપવા આવેલા હતા. તેમના આમંદાનુસાર વાર્ષી રાત્રે જ સતારા જ્યાં માટે મોટર લીધેલી. સતારામાં સવારે સ્ત્રીઓની સભા અને પુરુષોની સભા રાખેલી હતી. સતારા છેડવાનો વખત અને ત્યાર પછી બીજી જગ્યાએ જવાનો વખત એવો તો કદગો રાખેલો હતો કે સતારામાં સ્ત્રીઓ અને પુરુષો સમક્ષ ભાષણ ઉપરાંત કશું જ થયું નહીં. ગાંધીજીને તો ખાસ રચાનિક કામ કરનારાઓને મળવું હતું, પણ દાદાસાહેબે તે બાબત તજવીજ કરીધેલી જણાઈ ન હતી. આખરે દાદાસાહેબને ગાંધીજી મળ્યા. તેમની સાથેની વાત ઉપરથી તેમનું અસહકારના સંપૂર્ણ કાર્યક્રમમાં મન જણાયું નહીં. ગાંધીજીએ તેમને કહ્યું કે ‘ત્યારે તો મને અહીં બોલાવવાનું પ્રયોજન જ ન હતું.’ દાદાસાહેબે કહ્યું કે, ‘હું તૈયાર ભલે ન હોઉં પણ લોકો તો તૈયાર હોય, અને લોકો આપનો ઉપદેશ સાંભળે એ ખાતર આપને બોલાવેલા.’ લોકોનો ઉત્સાહ તો સારો હતો. સ્ત્રીઓની ગભામાં પુરુષ સ્ત્રીઓ આવી હતી અને દ્રવ્ય અને

દાગીનાની ભિક્ષાને સરસ જવાબ મળ્યો હતો. પુરુષોની સભામાં નગરવાસીઓ તરફથી રૂ. ૧૦૦૦ની થેલી સ્વરાજ્ય ફંડ માટે ગાંધીજીને આપવામાં આવી હતી. ત્યાંથી કરાડ ગયા. કરાડમાં સરસ સભા થઈ. આસપાસનાં ગામેના લોકો પુષ્કળ આવેલા હતા. લોકોએ રૂ. ૪૦૦ની થેલી આપી અને જાહેર સભામાં રૂ. ૨૦૦ને આશરેનું ઉધરાણું થયું. કરાડ અને આસપાસના વિદ્યાર્થીઓએ નાની નાની રકમો કરીને રૂ. ૨૫ સ્વરાજ્ય ફંડ માટે ભેગા કર્યા હતા તે અહીં નોંધવા જેવું છે.

નેપાણી અને ચિંજેડી

સતારામાં થયેલી કંઈક નિરાશા બેલગામ જિલ્લામાં આવતાં ઊડી ગઈ. શ્રી ગંગાધરરાવ દેશપાંડે જેઓ પોતાની જિંદગીની ક્ષણેક્ષણ આજે અસહકારને માટે વ્યતીત કરે છે તેમની વ્યવસ્થાની છાપ જ્યાં જઈએ ત્યાં દેખાતી હતી. નેપાણીમાં બ્રાહ્મજીવનની રાત્રી વરતી છે અને વણાટકામનું એ મોટું ક્ષેત્ર છે. ગુજરાતી વેપારીઓની વસ્તી પણ સારી છે. સવારે જે સભા થઈ તેમાં બ્રાહ્મજીવનને ઉદ્દેશીને ગાંધીજી કેટલુંક બોલ્યા, એટલે ભાઈ મારુતિરાવ રાવણ નામના ગૃહસ્થ બ્રાહ્મજીવનના તરફથી બોલવા ઊઠ્યા. ત્યાર પછી જે બન્યું તેનો અહેવાલ તો હું પહેલા પત્રમાં જ આપી ચૂક્યો છું. બ્રાહ્મજી અને બ્રાહ્મજીવન વિષે ગાંધીજીએ કાઢેલા ઉદ્દગારો જે હું આપી ચૂક્યો છું તેની કેટલી અસર થઈ છે તે તો ત્યાં હમણાં થોડા જ દિવસ ઉપર બનેલા એક બનાવ ઉપરથી જણાશે. શ્રી લટ્ટે જેઓ બ્રાહ્મજીવન દિલચાલના ઉત્પાદક અને નેતા છે તેઓ નેપાણીમાં થોડા જ દહાડા ઉપર ગયા હતા. ત્યાં તેમણે બ્રાહ્મજીવનને આગળ 'મહાત્મા ગાંધી અને બ્રાહ્મજીવન' એ વિષય ઉપર એક ભાષણ રાખ્યું હતું. સભામાં કેવળ બ્રાહ્મજીવન જ હતા. તેમણે શ્રી લટ્ટેને વિનંતી કરી કે તેઓ ભાષણ ન કરે, કારણ તેઓ શું કહેવાના છે તે તેમણે કળી લીધું હતું. તેમણે એમ પણ જણાવ્યું કે ગાંધીજી પોતે બ્રાહ્મજીવન હોઈ બ્રાહ્મજીવનનું દિત તેઓ સમજે છે, અને તેઓ કહી રહ્યા છે તે પ્રમાણે બ્રાહ્મજીવનને ધારાસભામાં ન જતું જોઈએ. શ્રી લટ્ટેને પણ તેમણે ધારાસભામાં ન જવાની વિનંતી કરી. શ્રી લટ્ટેએ તેમની એ વિનંતી સાંભળી કે નહીં તેની મને ખબર નથી; પણ ભાષણ તો તેમણે પડતું મૂક્યું, એટલું જ નહીં પણ ચિઠોડી ગામે એ જ વિષય ઉપર તેઓ બોલવા જવાના હતા તે પણ તેમણે છોડી દીધું.

નેપાણીમાં રૂ. ૭૦૦ની થેલી અને ભરસભામાં ત્રણસો રૂપિયા જેટલું ઉધરાણું થયું.

ચિઠોડી નેપાણીથી ચૌદ માઈલ દાવ છે. એ પણ વણકરોનું મથક છે. આજકાલ તો શ્રી ગંગાધરરાવના પ્રયત્નોને લીધે નેપાણી અને ચિઠોડી બંને

જગ્યાએ રેડિયાનું સૂતર ખૂબ કંતાઈ રહ્યું છે અને તેમાંથી સારા પ્રમાણમાં ખાદી તૈયાર થાય છે. ચિકોડીમાં તો બહેનોએ ખાસ સૂતર અને ખાદીનું પ્રદર્શન બધું હતું. એમાં સંકેશરના સૂતરનો નમૂનો હેરત પમાડે એવો હતો. ઘણી સ્ત્રીઓ સૂતર કાંતતી યઈ ગઈ છે. આવા ગામડા ગામમાં પણ સ્ત્રીઓમાં જે ઊંચી સંસ્કૃતિ જોઈ તે ઉપરથી આખા હિંદુસ્તાનની સ્ત્રીઓમાં મહારાષ્ટ્રની સ્ત્રીઓનું સ્થાન સહેજે પ્રથમ આવે એમ લાગ્યું. ચિકોડીની સભામાં પણ પાંચસો રૂપિયાની થેલી ગાંધીજીને આપવામાં આવી અને સભામાં સારું ઉદ્ગરાણું થયું.

બેલગામની સુંદર વ્યવસ્થા

નેપાણી અને ચિકોડીની સુવ્યવસ્થાએ બેલગામની સુંદર વ્યવસ્થાની અમને આશા આપી હતી અને તે ફળીજૂત યઈ. તા. ૮મીની સાંજે અમે બેલગામ પહોંચ્યા. શુદ્ધ ખાદીના પોશાકવાળા સ્વયંસેવકોની આગેવાની હેઠળ લોકોનાં ટોળેટોળાં બે ગાડીઓ સાથે સાથે ચાલી શકે એટલો માર્ગ વચ્ચે ખુલ્લો મૂકી વ્યવસ્થાસર ઊભાં હતાં. ગાંધીજી અને શૈક્ષતઅલી આવ્યા ત્યારે પણ આ ટોળાંમાં ખળભળાટ નહોતો, અવાજ નહોતો. સંપૂર્ણ શાંતિથી તેઓએ પોતાના નેનાઓનું સ્વાગત કયું. તેટલી જ શાંતિથી તેઓએ સભાનું કામ થવા દીધું. પણ એ સભા વિશે બોલવા પહેલાં બેલગામની બહેનો વિશે બે બોલ કહેવા જરૂરના છે.

સ્ત્રીઓનો જીલટભર્યો જવાબ

સાંજે સાત વાગ્યે માનુતિના મંદિરમાં સ્ત્રીઓની સભા રાખવામાં આવેલી હતી. દેવળનો અંદરનો ભાગ અને વિશાળ આંગણું સ્ત્રીઓથી ઊભરાઈ રહ્યું હતું. મંદિર જેવી પવિત્ર જગ્યામાં બહેનોએ મૌલાના શૈક્ષતઅલીને બોલાવવાનો આગ્રહ ધર્યો હતો, અને તેઓ ગાંધીજી સાથે જોડાનેડ બેસા હતા. એક બહેનના મધુરા ગાન પછી ગાંધીજીને બોલવાની વિનંતી ધઈ. ગાંધીજીનું હૈયું આનંદથી ઝલકાતું હતું. બહેનો આગળ આપેલું તેમનું ભાષણ મેં જેમનું તેમ આ પત્રને છેડે આપી દીધું છે. દ્રવ્યની શિક્ષાને સુંદર જવાબ મળ્યો. પૂનાનાં દરયો અહીં ફરી જોવાનાં મળ્યાં. પણ પૂનામાં જે જોવાનું મૂકાને આવ્યા હતા તે પણ અહીં તો જોવા મળ્યું. એક મેલાંધેલાં કપડાંવાળી વિધવા બહેને ગાંધીજીએ બોલવાનું પૂરું કયું તે પહેલાં 'એક દરિદ્ર વિધવાની બેટ લો' એમ કહીને ગાંધીજીના પગ આગળ દસ રૂપિયા મૂક્યા. ગાંધીજીનું ભાષણ પૂરું થયા બાદ દાગીનાનો જેવો વરસાદ પૂનામાં વરસ્યો હતો તેવો જ બેલગામમાં વરસ્યો. આ સભામાંથી પુરુષોની બહેર સભામાં જવાનું હતું એટલે અમે ત્યાં ગયા. બીજે દિવસે બેલગામમાં રહ્યા તે દરમિયાન બહેનો તો પોતાની

બેટ લઈને ગાંધીજીને મુકામે આવ્યાં જ કરતી હતી. આ ભક્તિમાં કેટલેક વિવેક ભરેલો હતો તેનો કદી ન છુટાય એવો એક દાખલો અહીં આપી દઉં. ગાંધીજી દાગીનાની માગણી કરતાં હમેશાં બહેનોને કહે છે કે ‘જે વસ્તુ હવે પછી ન પહેરવાનાં હો તે જ આપો’ એટલે કે જે વસ્તુ આપો તેનો ખર્ચ ત્યાગ કરો. એક બહેને સાંજે આવીને પોતાના અંગ ઉપરની ત્રણ વસ્તુઓ કાઢી આપી. ગાંધીજીએ પોતાની શરત તેમને સંભળાવી. એક આબૂલુનો સદાને માટે ત્યાગ કરવાને એ બહેન તૈયાર ન હતી. દુરત જ તેણે એ વસ્તુ પાછી ઉપાડી લીધી. કેટલી બધી પ્રામાણિકતા !

પણ બહેનોની વાત પૂરી કરવા બેસું તો પાનાનાં પાનાં જરાય. બે દિવસ પછી બેલગામના સ્ટેશનથી પસાર થઈ મુંઝઈ તરફ જવાનું હતું. બેલગામના સ્ટેશન ઉપર તે દિવસે પણ બહેનો બેટ લઈને ઊભી જ હતી. નિરર્ગલ વહેતાં પ્રેમાશ્રુથી બીની કીમતી બેટ જે વેળા અપાઈ તે પ્રસંગ સ્મૃતિમાંથી કદી ખસે એમ નથી.

બેલગામની જાહેર સભા

જાહેર સભા ઠાઈ પરિવદ જેવી લાગતી હતી. પરિવદોમાં જે શાંતિ ન મળે તેવી શાંતિ આ સભામાં પથરાયેલી હતી. આ પત્રને આરંભે ટાંકેલી કડીઓમાંના સ્વરાજ્યના સિપાઈઓ બનવાને બેલગામના સ્વયંસેવકો તો લાયક છે એમ તેમણે પુરવાર કરી આપ્યું. પ્રથમ ગાંધીજીને અને મૌ. શૌક્તઅલીને ચાંદીની ‘કારકેટ’માં માનપત્રો આપવામાં આવ્યાં. પ્રથમ માનપત્ર અંગ્રેજોમાં હતું એટલે તે ગાંધીજીની થોડી મીઠી દીકાને પાત્ર થયું અને ‘કારકેટ’ નાનીમોટી હતી તે વાત પણ ગાંધીજીની દીકાને પાત્ર થઈ. શ્રી ગંગાધરરાવે ખુલાસો કર્યો કે સરખા કદની ‘કારકેટ’ ન મળી શકી, ત્યારે ગાંધીજીએ સામો ઉત્તર વાળ્યો કે, “શૌક્તઅલીને મોટી કારકેટ આપવી હતી !”

વ્યાખ્યાનમાં ગાંધીજીએ બહેનોની જે પ્રશંસા કરી તે નોંધવા જેવી છે :

“માનુતિના દેવળમાં હું જે દશ્ય જોઈ આવ્યો છું તેથી મારા ઉપર થયેલી અસર હું વર્ણવી શકું એમ નથી. એની એ જ વસ્તુ પૂતામાં જોઈ. અમારા ઉપર તેમણે પ્રેમ અને આબૂલુણો વરસાવ્યાં છે, અને તે સ્વરાજને માટે, રામરાજ્ય મેળવવા માટે, માગવામાં આવ્યાં છે એમ સમજીને. આટલાં દાન આપણા કરોડપતિઓએ નથી આપ્યાં. આપણે તેમની પાસે દાન મેળવવા તેમના પગ ચૂમીએ છીએ, આજીજી કરીએ છીએ ત્યારે તેઓ કંઈક પક્ષભે છે બહેનોને મારે કશી આજીજી કરવી પડી નથી. તેમણે તો કેવળ

બલદથી, ભાવથી જ દેવાનું દીધું. અને તેમણે ભાવથી જ દીધું તે કરોડોથી પણ વધુ છે. ”

હાલની પરિસ્થિતિ વિષે ઉદ્દગારો, ખાલણોતરના પ્રશ્ન વિષે ઉદ્દગારો, અન્યથ થયેલા ઉદ્દગારોના જેવા છે એટલે તે અહીં ઉતારતો નથી. સભાની આખરે ૩૨૦૦ રૂપિયાની થેલી સ્વરાજ ફંડ માટે એનાયત કરવામાં આવી; તથા સભા ચાલતી હતી તે દરમિયાન જેમ બીજી જગ્યાએ થાય છે તેમ અહીં પણ ઉધરાણું થયું, તેની રકમ પણ ઘણી સારી હતી. બીજે દિવસે ‘કારકેટો’નું લીક્ષામ થયું. એક ‘કારકેટ’ ૧૧૦૦ રૂપિયે અને બીજું ૮૦૦ રૂપિયે વેચાયું.

આ પ્રમાણે બેલગામના કાર્યકર્તાઓએ બળવેલા કામનો કાંઈક ખ્યાલ ઉપર આવી જાય છે. બેલગામના કાર્યકર્તાઓની ઓળખ આપવી બહુ જરૂરી છે, પણ તે આવતા કાળમાં આપીશ.

બેલગામમાં મારુતિના મંદિરમાં સ્ત્રીઓ સમક્ષ આપેલું ભાષણ :
પ્રાતઃસ્મરણીય ભગિનીઓ,

આ પવિત્ર મંદિરમાં આપ સૌ બહેનોના દર્શનથી હું કૃતાર્થ થયો છું. મને વધારે આનંદ તો એથી થાય છે કે તમે મારા ભાઈ શૌકતઅલીને પણ મળવા ઉત્સુકતા બતાવી છે. અમે સૌ થાકેલા હતા અને જરા આરામ લેના હતા, પણ જ્યારે મેં સાંભળ્યું કે તમારી ઇચ્છા છે કે શૌકતઅલીને પણ લાવવા ત્યારે મેં તેમને બોલાવ્યા. આ સદ્ભાવમાં હું હિંદુસ્તાનની સિદ્ધિ સમજું છું કારણ મને ખબર છે કે જ્યાં સુધી આપણી હિંદુ મહિલાઓ મુસલમાનને ભાઈ સમાન નહીં ગણે ત્યાં સુધી હિંદુસ્તાનના માસ દિવસ મટવાના નથી. હું આ મંદિરમાં બેઠીને તમારી ધાર્મિક કદરવાને કરો ધોઢા પહોંચાડવા માગતો નથી. હું સનાતની હિંદુ ધર્મનો છુ. પણ મેં હિંદુ ધર્મમાંથી શાખી લીધું છે કે ઠાઈ પણ ધર્મની ધૂણા કે તિરસ્કાર ન કરવાં. મેં એમ પણ જોયું છે કે જ્યાં સુધી બધા પરધર્મવાળા સાથે અને પડોશીઓ સાથે આપણે પ્રેમ રાખીશું ત્યાં સુધી દેશનું કલ્યાણ સાધવું અશકય થશે. હું તમને એમ નથી કહેવા આવ્યો કે મુસલમાન અથવા બીજા ધર્મના લોકોની સાથે તમારે ખાવાપીવાનો અને બેઠીવ્યવહારનો સંબંધ શરૂ કરવો. પણ હું જરૂર એમ કહેવાને આવ્યો છું કે આપણે પ્રત્યેક મનુષ્યની સાથે પ્રેમ રાખવો જોઈએ. હું તમને પ્રાર્થના કરું છું કે તમારા બાળબચ્ચાને પરધર્મીઓ પ્રત્યે પ્રેમ રાખતાં શીખવો.

હું તમારી પાસે એ પણ માશું છું કે તમે હિંદુસ્તાનની રાષ્ટ્રીય સ્થિતિ સમજી લો. એ જાન લેવા માટે ભારે શિક્ષણ લેવાની વા મોટાં મોટાં

પુસ્તકો વાંચવાની જરૂર નથી. હું તમને જણાવવા માગું છું કે આપણી સરકાર રાક્ષસી સરકાર છે. પૂર્વે જેવું રાવજીરામનું હતું તેવી સ્થિતિ આજે છે; કારણ આપણી સરકારે મુસલમાન ભાઈઓની લાગણીઓને મોટો ધક્કો પહોંચાડ્યો છે, પંજાબનાં સ્ત્રી, પુરુષ, બાળકો ઉપર 'ભખંડર' અત્યાચારો કર્યા છે, અને આટલું કરતાં જતાં સરકાર પોતાની જૂથ કબૂલ કરતી નથી, પશ્ચાત્તાપ કરતી નથી; બિલકુલ આપણને અત્યાચારો ભૂલી જવાનું કહે છે. આથી હું આ સરકારને રાક્ષસી કહું છું. અને સીતાજીએ જેવો રાવજીની સાથે અસહકાર કર્યો, રામચંદ્રજીએ જેવો રાવજીની સાથે અસહકાર કર્યો, તેવો અસહકાર આપણાં સ્ત્રીપુરુષોએ સરકાર સામે કરવાનો છે. રાવજી સીતાજીને લાલચો આપી, નાના પ્રકારનાં પકવાન્ત મોકલ્યાં, પણ સીતાજીએ તેની અવગણના કરી અને રાવજીના પંજામાંથી છૂટવાને તેમણે ભારે તપશ્ચર્યા કરી. જ્યાં સુધી સીતાજી રાવજીના હાથમાંથી છૂટ્યાં ન હતાં ત્યાં સુધી તેમણે કાંઈ વસ્ત્રાભૂષણ યા અલંકારોથી પોતાનું અંગ શણગાર્યું ન હતું. ગમચંદ્રજી અને લક્ષ્મણજીએ ભારે ઈદ્રિયદમન કર્યું. કળાકૂલ, કંદમૂળ ખાઈને સંયમમાં દિવસ ગુળ્યા, જન્મે ભાઈઓએ કહ્યું બ્રહ્મચર્યવ્રત પાળ્યું. તમને હું કહેવા માગું છું કે જ્યાં સુધી આ જાલિમ સસ્તનત આપણા ઉપર બેઠી છે ત્યાં સુધી તમે સૌ બહેનો અને આપણાં સૌ ભાઈઓને કશો શણગાર કરવાનો અધિકાર નથી. જ્યાં સુધી દિંદુસ્તાન સ્વતંત્ર નથી, મુસલમાનોના ધા રુઝાયા નથી ત્યાં સુધી આપણે માટે કંઈરી જરૂરની છે. આપણે એશ-આરામને આપણા શોશનિમાં બાળીને ભસ્મ કરવા જોઈએ. હું દીન વચનથી તમારી પામે માગું છું કે એશઆરામ તજી કંઈ તપશ્ચર્યા કરો, હૃદય અને મનને પવિત્ર રાખો.

પચાસ વર્ષ ઉપર આપણી સર્વ બહેનો — દિંદુમુસલમાન તમામ — સ્ત્રીઓના ઘરમાં પવિત્ર રેંટિયો ચાલતો હતો અને પ્રત્યેક સ્ત્રી હાથથી બનેલા ચૂતરનું કાપડ વાપરતી હતી. હું તમને બહેનોને કહેવા માગું છું કે આપણે જ્યારથી સ્વદેશીધર્મ છોડ્યો ત્યારથી આપણું અધઃપતન શરૂ થયું, આપણા ઉપર ગુલામી નંખાવાની શરૂ થઈ. આપણા દેશમાં જગ્યાએ જગ્યાએ લોકો બૂંમે મરી રહ્યા છે, વસ્ત્ર વિના મજા કરે છે. આ સ્થિતિમાં તમે પ્રત્યેક બહેન જોઈમાં જોઈ એક કલાક પણ દિંદુસ્તાનના નામથી સૂતર કાંતો અને દેશને એ સૂતર અર્પણ કરો. તમને બારીક કપડું મળવું હાલ મુશ્કેલ છે, પણ બારીક સૂતર તમે કાંતતી થશો તો બારીક કાપડ પણ મળશે. પણ દેશ જ્યાં સુધી સ્વતંત્ર દેશમાં છે ત્યાં સુધી બારીક સૂતરનું કાપડ આપણને

હરમ થતુ ઘટે, કારણ ખારીક સતર કાઢનામા મહુ વખત ગય છે, અને હિંદુસ્તાનમા આજે એમ મિનિટની પણ પ્રિમત છે

[આ પત્રી સરમરી શાળામાંથી બાળકો અને માનિમઓ ખેચી લેવાની માગણી કરીને શાળા પાઠશાળા ખોલવા માટે ગાંધીજીએ નીચે પ્રમાણે દ્રવ્યની માગણી કરી]

હુ ડોક્ટર અમદાવાદમા દ્રવ્યની માગણી કરી ચૂક્યો છું પૂનામા પણ પરમદહાડે જ માગી આ-વો કેટલીક બહેનોએ, નાની નાની છોકરીઓએ વીંતીઓ, બગડીઓ, નાખતી નથનીઓ, ગળચરો ઉતારી આપ્યા હુ તમારા દિનમા જે ફકીરી જામત કરના આ-વો છું તે જામત કરી શમ્યો હોઉ તે તમને તમાગ મધ્યાયે આશુઓ દેશને માટે ઉતારતા સકાય થવો ન જોઈએ એમાંથી થતા પૈસાનો ઉપયોગ શ્રી ગંગાધરરાવ શિક્ષણ અને સ્વદેશીને માટે પ્રશે તમે મહેનો જે કોઈ રોકડા પૈસા અથવા દ્રવ્ય આપના માગતી હો તો જે ભાવથી આ મદદિરમા તમે પૈસા મૂકો છો તે જ ભાવથી તે દેશમાંને માટે આપશો હિંદુસ્તાન અત્યારે કસાઈના હાથમા ગરીમ ગાયની જેમ છે, અને એ હિંદુસ્તાનઝંપી ગરીમ ગાયને છોડાવવી એ મારું અને તમારું કામ છે, અને ગાયને છોડાવના દાન કરવામા દેનમદદિરમા દાન કર્યા જોટલુ પુણ્ય રહેતુ કે

કે ની ભિક્ષા તમારી પામે એ માગુ છું કે જે કામ હું, શૌન્તઅની અને ગંગાધરરાવ કરી રહ્યા છીએ તે કામ સફળ થના માટે આશીર્વાદ આપો હું એમ પણ કહી દઉ કે કોઈ બહેન શરમની મારી દાગીનો ઉતારી આપે એવું હું પ્રાર્થતા નથી તમારા દિનમા ભીંગી ગય કે આ દાન કરવું એ તમારું કર્તવ્ય છે, એ એક પુણ્યકાર્ય છે, તો જ દાન આપજો ઈશ્વર તમને પરિવ્રતા, હિંમત અને દેશને માટે યત્ન કરવાની ભાવના આપો

અમદાવાદના ગજરાત મહાનિધાલયની સ્થાપના પ્રતા મનપતિસ્થાનેથી
૧૫-૧૧-૨૦ કરેતુ ભાવણ

ભાઈઓ અને બહેનો,

આત્મકથન

મારી જિંદગીની અદર મે અનેક મર્થો કર્યા છે તેમાના ઘણા કાર્યોને માટે મારા મનમા હું મગફરી પણ માનુ છું, કેવલામને સાર પશ્ચાત્તાપ પણ થાય છે એમાના ઘણા મોની જવામદારીવાળા હતા પણ અત્યારે જરાયે અતિશયોક્તિ મિના હું મહેવાને છ છું છું કે મે એવું એક પણ કાર્ય નથી કર્યું કે જેની સાથે આજે પ્રવાના કાર્યનો મુકાબલો થાય આ કાર્યમા મને

૩૬૪ હૃદયમાં જે સિદ્ધ છે તે સિદ્ધ કરી ખતાવવાની અશક્તિ

ભારે જોખમ લાગે છે, તે એ કારણથી નહીં કે એમાં 'અજ્ઞાને નુકસાન રહેલું છે, પણ મને દુઃખ થયાં કરે છે અથવા હું મારા મનમાં મુકાબલો કરી રહ્યો છું તે એક જ વસ્તુ છે, કે હું જે કાર્ય કરવા બેઠો છું તેને માટે હું લાયકાત ધરાવતો નથી. આમ હું વિવેકદૃષ્ટિએ નથી કદી રહ્યો, પણ મારો આત્મા જે કહે છે તે હું તમારી સામે આજેખી રહ્યો છું. મને જે ખબર હોત કે અત્યારે જે કાર્ય કરવાનું છે તે કેળવણીનો જે ખરો અર્થ છે તેને અવલંબીને કરવાનું છે તો મારે આ પ્રસ્તાવના મૂકવી ન પડત. આ મહાવિદ્યાલયની પ્રતિષ્ઠા કરવાનો હેતુ કેવળ વિદ્યાદાન આપવાનો નથી, પણ આશુવિકાની પ્રાપ્તિને સારુ સાધન કરી આપવાનો છે, અને તે સારુ આ વિદ્યાલયની સરખામણી ગુજરાત કોલેજ આદિની સાથે કરું છું ત્યારે મને ધૂમરી આવે છે.

ઈટિયૂનાની સરખામણી

આમાં પણ અતિશયોક્તિ નથી. ક્યાં ગુજરાત કોલેજ અને એવી બીજી કોલેજો અને ક્યાં આપણું આ નાનું મહાવિદ્યાલય? મારા મનમાં તો એ મહાન જ છે. પણ મને ધાસ્તી છે કે હિંદુસ્તાનમાં પડેલી કોલેજોની સામે આ વિદ્યાલયનો વિચાર કરતાં તમારી દૃષ્ટિથી આ મહાવિદ્યાલય અજુવિદ્યાલય લાગતું હશે; મનમાં ઈંટો અને ચૂનાની સરખામણી થતી હશે. ઈંટો અને ચૂનો તો હું ગુજરાત કોલેજમાં વધારે જોઉં છું. ટ્રેનમાં આવતો હતો ત્યારે એ જ વિચાર હું કરતો હતો કે તમારી આગળ આજે હું ક્યો વિચાર મૂકું કે જેથી આવી ઈટિચૂનાની સરખામણી તમારા મનમાંથી કાઢી નાખી શકું. એવો વિચાર મને હજી સુધી સૂઝ્યો નથી એ મને ખૂંચે છે. આવો કંઈયે પ્રસંગ મેં મારે વાસ્તે અગાઉ કદી ઊભો નથી કર્યો. અત્યારે અનાયાસે એમાં હું આવી પડ્યો છું. મારા હૃદયની અંદર જે વસ્તુ સિદ્ધ છે તે હું તમારી આગળ તેવી રીતે સિદ્ધ નહીં કરી શકું. જેને તમે સ્ટુડીઓ માનશો તેને હું સ્ટુડી નથી એમ કંઈ રીતે ખતાવી શકું? એ સ્ટુડીઓ સરળ લાવે જણાવીને ભાઈ કિશોરલાલે (મહામાત્રે) મારું કામ સહેલું કરી મૂક્યું છે. એ સ્ટુડીઓ હોવા છતાં કાર્ય મહાન છે એમ તમે માનજો. મારામાં એને વિષે જેવી શ્રદ્ધા છે તેવી જ શ્રદ્ધા ઈશ્વર તમારામાં આરોપો. હું પોતે તમારામાં એ શ્રદ્ધાને નહીં આરોપી શકું, મારામાં એટલી તપશ્ચર્યા નથી. મારે મારું અસમર્થપણું કપૂલ કરવું જોઈએ. મેં કેળવણીમાં એવું કાર્ય નથી કર્યું કે હું તમને ખતાવી શકું કે આ કાર્ય મહાનમાં મહાન છે. હિંદુસ્તાનની આજની પરિસ્થિતિમાં આપણે જે કાર્ય કરી રહ્યા છીએ તે જ શો

મકાનોની શી સરખામણી?

આને તો ધરતીનો એક ઈંચ પણ આપણો નથી. બધું સરકારી છે. આ જમીન, આ ઝાડ, સૌ કંઈ સરકારી છે, શરીર પણ સરકારી છે, અને આપણો આત્મા પણ પોતાનો છે કે નહીં એ વિષે આજે મને શંકા થઈ રહી છે. આવી દયામણી સ્થિતિમાં આપણે મહાવિદ્યાલયને સારું સારાં મકાનો કેમ શોધીએ? વિદ્વાનોને શોધવા રહીએ તો કેમ અને? કેઈ અજ્ઞાનમાં અજ્ઞાન અણુધડ માણસ આવીને ડહે અને સમજાવી શકે કે આપણો આત્મા શુદ્ધ થઈ ગયો છે, આ દેશ તેજોડીન, જ્ઞાનડીન થઈ ગયો છે, તો તેવા માણસને હું આચાર્યની પદવી આપું. એક ભરવાડને આચાર્ય પદવી આપવાને તમે તૈયાર હો એવી મારી ખાતરી નથી. એટલે આપણે ભાઈ ગિદ્વાણીને શોધવા પડ્યા છે. એમની પદવી ઉપર હું મોહિત નથી. તમે એમને એમની પદવી સિવાય ખીજી રીતે ઓળખતા નહીં હો. પણ આ વિદ્યાલયની કસોટીને માટે તમે જુદો આંક મૂકજો, આની પારખ કરવાને સારું તમે જુદી પથરી શોધો એમ હું ઇચ્છું છું. સામાન્ય પથરી ઉપર કસોટી કરશો તો આભાસ પીતળનો માલૂમ પડશે, પણ ચારિત્ર્યની કસોટી ઉપર તપાસશો તો તમને પીતળ નહીં પણ સોનું જણાશે.

અહીંયાં આ વિદ્યાના કાર્યને સારું જે સંગમ થયો છે તે તીર્થરૂપ છે. અહીં ચારિત્ર્યવાન પુરુષો એકઠા થયા છે. સુંદર સિંધી, સુંદર મહારાષ્ટ્રી, સુંદર ગુજરાતીઓનો સંગમ થયેલો છે. આવો સંગમ આપણે ક્યાંથી પ્રાપ્ત કરી શકીએ?

અહીં જે ભાઈઓ અને બહેનો આવેલાં છે તેમને હું પહેલો પ્રાર્થના કરીશ. આ મહાવિદ્યાલયની પ્રતિષ્ઠામાં તમે સાક્ષીભૂત છો. તમારામાંથી કોઈને આ પ્રતિષ્ઠા કરવી એ તમારો લાગતો હોય તો તેવાઓનાં અંતઃકરણોને હું રોકવા માગું છું, અને તેમને હું કહેવા માગું છું કે તમે આ પ્રતિષ્ઠામાં ન બેસશો. તમે અહીં તમારા આશીર્વાદ આપવાને સારું જ બેસજો. તમારો આશીર્વાદ મળવાથી મહાવિદ્યાલય મહાન તરીકે ઓળખાશે. પણ તે મુખનો જ ન હોવો જોઈએ, હૃદયનો આપજો. હૃદયનો આશીર્વાદ તો તમે તમારાં છોકરાઓ અને છોકરીઓ મહાવિદ્યાલયને આપીને જ આપી શકશો. હિન્દુસ્તાનમાં પૈસો આપવાની શક્તિ તો ઘણી છે. પૈસાને અભાવે કોઈ પ્રગતિ નથી રોકાતી. પ્રગતિ રોકાય છે તે તો મનુષ્યને અભાવે — અધ્યાપક અથવા મુખીને અભાવે, કે મુખી હોય તો તેના શિષ્યોને એટલે કે સિપાઈઓને અભાવે. હું માનું છું કે જ્યાં આગેવાનો લાંબક હોય ત્યાં સિપાઈ મળી જ રહે છે. પોતાનાં ઓળખર ગમે તેટલાં બૂઠાં હોય પણ સુતાર તેની સાથે કળિયો નહીં કરે. એ તો બૂઠામાં બૂઠાં ઓળખરોને પણ પોતાના, હાથમાં રમાડશે. તેમ

મુખી પણ ખરેખરે કારીગર હશે તો જેવી વસ્તુ મળેલી હશે તેનીમાંથી, દેશની માત્રીમાંથી સુવર્ણ ઉત્પન્ન કરી શકશે. આચાર્ય પ્રતિ મારી એ પ્રાર્થના છે.

ચારિત્રનો અમત્કાર

આચાર્યની અને અધ્યાપકોની અહીં દાખલ થવામાં એક જ ભાવના છે. વિદ્યાનો નંદી પરંતુ ચારિત્રનો અમત્કાર બતાવીને તમે સ્વાતંત્ર્ય અપાવવાના છે. સરકારની તેજસ્વી તકવારની સાથે તકવારનો મુકાબલો કરીને નદી, પણ સરકારની અશાન્તિકારક રાક્ષસી પ્રવૃત્તિની સાથે આપણી શાન્તિમય દૈવી પ્રવૃત્તિનો — ભલે તે અપૂર્ણ હોય તોપણ — મુકાબલો કરીને. અત્યારે આપણે સ્વતંત્રતાનું ખીજ રોપી તેને પાણી પાઈ તેમાંથી સ્વરાજ્યનું સુંદર વૃક્ષ ઉગાડવું છે. તે ચારિત્રથી, શુદ્ધ દૈવી બળથી જ ઊછરશે. જ્યાં સુધી આચાર્ય અને અધ્યાપકો આ એક જ દષ્ટિ રાખીને કાર્ય કરે જશે ત્યાં સુધી આપણને જરા પણ ઝાંખપ નથી લાગવાની. જે મારી પોતાની શ્રદ્ધા છે તે આચાર્ય અને અધ્યાપકો, તમારે વિશે ઈશ્વર ખરી પાડો. એ અચ્છિત શ્રદ્ધા મારામાં નહીં હોત તો હું નિરક્ષર આ કુલપતિનું પવિત્ર સ્થાન કબૂલ ન જ કરત. આ કાર્યની અંદર જ જીવવાને તેમ મરવાને હું તૈયાર છું. તેને માટે મરવું એને જ જેમ હું જીવવું સમજું છું તેમ તમે પણ સમજો છો એમ જાણીને જ હું તમારી સાર્થે વસું છું, અને તેથી જ આ મહાન પદ મેં ધારણ કર્યું છે.

જો આચાર્ય અને અધ્યાપકો પોતાનો ધર્મ બળવે તો વિદ્યાર્થીને મારે શું કહેવું? વિદ્યાર્થીઓ ઉપર આક્ષેપો મૂકવાનું અધર્મ કામ હું કરવાનો નથી. વિદ્યાર્થીઓ તો પરિસ્થિતિનું આભણું છે. તેમનામાં દંભ નથી, દોષ નથી, દોંગ નથી. જેવા છે તેવા ને તેવા તેઓ પોતાને દેખાડે છે. જો તેમની અંદર પુરુષાર્થ નથી, સત્ય નથી, બ્રહ્મચર્ય નથી, અસ્તેય નથી, અપરિગ્રહ નથી, અહિંસા નથી, તો એ દોષ તેમનો નથી. દોષ માખાપનો છે, અધ્યાપકોનો છે, આચાર્યનો છે, રાજાનો છે. પણ આમાં રાજાનોયે શો દોષ કાઢું? કાલે જ મેં મુખર્ષિમાં વિદ્યાર્થીઓને કહ્યું હતું કે યદ્યા રાજા તથા વ્રજા જેમ સત્યું છે તેમ જ યદ્યા વ્રજા સત્ય રાજા પણ સાચું છે; બંને એ જ સાચું કહેવાય. પ્રજાનો પ્રથમ દોષ છે. પ્રજાના દોષ વિદ્યાર્થીવર્ગમાં નીતયા છે, અને તેથી તે વિદ્યાર્થીમાં સ્પષ્ટરૂપે જોઈ શકાય છે. તો આપણે, માખાપે, આચાર્યે, અધ્યાપકે તે દોષો કાઢી નાખવાને માટે જે કરવું ઘટે તે કરવું જોઈએ.

હિન્દુસ્તાનનું દરેક ધર વિદ્યાપીઠ છે — મહાવિદ્યાલય છે, માતાપિતા આચાર્યો છે; માતાપિતાએ એ આચાર્યનું કાર્ય છોડી દઈ પોતાનો ધર્મ છોડી દીધો છે. ખડારની સંસ્કૃતિને આપણે નથી ઓળખી શક્યા, એના ગુણ અને દોષોનું આપણે માપ નથી લઈ શક્યા. ખડારની સંસ્કૃતિને આપણે ભાડે લીધી છે, પણ ભાડું તો આપણે કર્યું આપતા નથી, એટલે એને આપણે ચોરી લીધી છે. એવી ચોરેલી સંસ્કૃતિથી હિન્દુસ્તાન કેમ જાગે ચડી શકે ?

આપણે આ વિદ્યાલયની પ્રતિષ્ઠા વિદ્યાની દૃષ્ટિથી નહીં, પણ રાષ્ટ્રીય દૃષ્ટિથી કરીએ છીએ. વિદ્યાર્થીઓને બળવાન અને ચારિત્રવાન બનાવવાને માટે હું ચોમેર કહી રહ્યો છું કે નેટલી સફળતા વિદ્યાર્થીઓમાં મેળવશું તેટલે અંશે હિન્દુસ્તાનના સ્વરાજ્ય માટે આપણે લાયક થઈ શકશું. સ્વરાજ્યની સ્થાપના બીજી રીતે થઈ નહીં શકે. આવાં વિદ્યાલયો સફળ કરવા માટે આપણો પૈસો, આપણું ચારિત્ર, નેટલાં ખરચી શકીએ તેટલાં ઓછાં છે.

આ બોલવાનો સમય નથી, કરવાનો સમય છે. મારા ઉદ્દેશો જેવા આઝ્મા તેવા હું તમને આપી ગયો છું. તમારી પાસે માગવાનું મેં માગ્યું. હવે અભ્યાસ કરનાર વિદ્યાર્થી પાસે પણ માગું છું. તેમની પાસે સાહસ છે એમાં તો શંકા નથી. તેમને — જેઓ દાખલ થઈ ચૂક્યા છે તેમને હું વિદ્યાર્થી તરીકે નહીં ગણું, એટલે એમને હું જવાબદારીથી મુક્ત નથી ગણવાનો. જે વિદ્યાર્થીઓએ અહીં નામ નોંધાવ્યાં છે તેઓ તો અરધા શિક્ષક ગણાય. તેમણે જ મહાવિદ્યાલયનો પાયો નાખ્યો છે. તેમના ઉપર જ મહા-વિદ્યાલયનું મંડળ રચાયું છે. તેઓ દાખલ ન થયા હોત તો આ મહાવિદ્યાલય ઉભું ન થઈ શક્યું હોત. તેથી તેમની પણ પૂરેપૂરી જવાબદારી છે. તમે આમાં પૂરેપૂરા ભાગીદાર છો. તમે તમારો ભાગ પૂરેપૂરો નહીં આપો તો શિક્ષક ગમે તેટલા પ્રયત્ન કરે તોપણ ફળીભૂત નહીં થાય, અથવા સંપૂર્ણ ફળીભૂત તો નહીં જ થાય. જે વિદ્યાર્થીઓએ પોતાની શાળા છોડી છે તેઓ શું સમજીને અહીં આઝ્મા છે, તેમને અહીં શું મળવાનું છે, એ તેમણે જાણી લેવાનું છે. ગમે તેટલા વખત સુધી આ દારૂ યુદ્ધ ચાલુ રહેશે તે દરમિયાન તેઓ પોતાનું કાર્ય કરતા રહે એવી શક્તિ ઈશ્વર તેમનામાં રેડો. તેમ જો યશે તો મારી ખાતરી છે કે મૂંઝવેર વિદ્યાર્થીઓ દશે તોપણ આ મહાવિદ્યાલય શોભશે અને આખા હિન્દુસ્તાનમાં આદર્શ વિદ્યાલય યશે.

આનું કારણ નથી ગુજરાતનું ધન, નથી ગુજરાતની વિદ્યા, પણ એનું કારણ એ છે કે અસહકારની ઉત્પત્તિનું સ્થાન ગુજરાત છે; અસહકારનું મૂળ ગુજરાતમાં રેપાયું છે; તેના ઉપર સિંચન ગુજરાતમાં થયું છે; એને માટે

૧૮ અસહકારનો મત્ર આપીને મેં કશિનું કામ કયું છે

તપસ્યા ગુજરાતમાં થઈ છે. આ ઉપરથી એમ નહીં માનશો કે આ મિથ્યા-
ભિમાની માણસ બોલે છે, એમ ન માનશો કે એ બધી તપસ્યા મેં જ કરી
છે કે એ મૂળ મેં જ રાખ્યું છે. મેં તો કેવળ મત્ર આપ્યો છે, એક વણિક-
પુત્ર બે કરી શકતો હોય તો મેં કશિનું કામ કયું છે.

સાથીઓએ તેમાં શ્રદ્ધા પૂરી છે .

એથી વિશેષ મેં કંઈ નથી કયું. તેનાં મૂળ તો મારા સાથીઓએ
રાખ્યાં છે. એમની શ્રદ્ધા મારા કરતાં પણ વધારે હતી ત્યારે કામ થયું. મને
અનુભવલાભ છે એમ મારો દાવો છે. દેવતાઓ આવીને સમજાવે તોપણ
મારી શ્રદ્ધા ચળે એમ નથી. નરી આંખે જેમ સામાં જાડું હું જોઉં છું તેમ
મને લાગે છે કે હિન્દુસ્તાનની ઉન્નતિ શાન્ત અસહકારથી જ થવાની છે. પણ
મારા સાથીઓએ તર્કથી, ન્યાયથી, શ્રદ્ધાથી માન્યું છે કે આ શાન્તિમય
અસહકારથી જ ઉન્નતિ થઈ શકશે.

હિન્દુસ્તાનમાં કે પૃથ્વીમાં ક્યાંયે કોઈ પોતાના જ અનુભવથી કામ
નથી કરતું. કેટલાકને અનુભવ મળે છે ત્યારે બીજા તે કામ શ્રદ્ધાથી કરે છે.

મારા સાથીઓએ પાચો રાખ્યો છે. તેમનામાં ધણા ગુજરાતી છે;
મહારાષ્ટ્રીઓ પણ છે. પણ એ મહારાષ્ટ્રીઓ તો ગુજરાતમાં આવીને અરધા
કે પોણા અથવા સવા ગુજરાતી જ બની ગયા છે. તેમના વડે આ શસ્ત્ર
ઉજાડવા બનેલું છે. એનો પૂરો ચમત્કાર આપણે હજી નથી જોયો. જેને
માટે બાલિકાઓએ પોતાની બંગડીઓ મને કાઢી આપી છે તે કાચનો
ચમત્કાર તમે જ માસની અંદર વિશેષ જોશો. પણ એ બધાનું મૂળ — તેની
દશ્ય પ્રતિમા આ મહાવિદ્યાલય છે. હિન્દુઓ પ્રતિમાપૂજક છે; અને તે માટે
આપણને અભિમાન છે. આ પ્રતિમાનાં જુદાં જુદાં અંગો છે. તેમાં કુલપતિ
તો હું પોતે; અધ્યાપકો, આચાર્ય, વિદ્યાર્થીઓ એ એનાં બીજાં અંગો છે.
હું પોતે છુટ્ટો છું, પાકું પાન છું; બીજાં કામોમાં રોકાયેલો છું. મારા જેવું
પાકું પાન ખરી પડે તો જાડને કંઈ આંચ આવે નહીં. આચાર્ય અને
અધ્યાપકો પણ પાતરાં જ છે, જોકે એઓ અત્યારે કુમળાં પાતરાં છે. થોડા
વખતમાં તેઓ પણ ધરડાં પાન થઈને કદાચ ખરી જશે. પરંતુ વિદ્યાર્થીઓ એ
આ સુંદર જાડની ડાળીઓ છે, અને આ ડાળીઓમાંથી આચાર્યો અને
અધ્યાપકો રૂપી પાતરાં ફૂટવાનાં છે.

મહાવાદના જેવો અગ્નિ પ્રગટાવો

વિદ્યાર્થીઓને મારી વિનંતી છે કે મારી ઉપર નેટલી તમારી શ્રદ્ધા છે
તેટલી જ શ્રદ્ધા તમારા અધ્યાપકોમાં ગણજો. પણ જો તમે તમારા અધ્યાપકોને

કે અધ્યાપકોને બહાલીન લુઓ તો તે સમયે તમે પ્રહલાદના જેવા અગ્નિથી એ આચાર્યને અને એ અધ્યાપકોને ભસ્મ કરી નાખજો અને તમારું કામ આગળ ચલાવજો. એ જ મારી ઈશ્વર પ્રત્યે પ્રાર્થના છે અને એ જ મારો વિદ્યાર્થીઓને આશીર્વાદ છે.

અંતમાં હું પરમેશ્વરને પ્રાર્થના કરું છું અને એ પ્રાર્થનામાં તમારા સર્વેની સંમતિ માગું છું. મારી પ્રાર્થનામાં તમે સહુ નિર્મળ હૃદયથી જોડાજો. હૈ ઈશ્વર ! આ મહાવિદ્યાલયને એવું બનાવ કે તેની અંદરથી જે સ્વતંત્રતાનો જાપ આપણે રાતદિવસ જાપીએ છીએ તે સ્વતંત્રતા મળે, અને એ સ્વતંત્રતાથી એકસુ દિ-દુસ્તાન જ નહીં, પણ આપણું જગત જેમાં દિ-દુસ્તાન એક બિંદુમાત્ર છે, તે સુખી થાઓ.

અમદાવાદના વિદ્યાર્થીઓ સમક્ષ-આપેલું લાપણું :

પ્રમુખ સાહેબ, વિદ્યાર્થીજી, ભાઈઓ અને બહેનો,

૧૫-૧૧-'૨૦

આપણને આચાર્ય મહારાજે સ્મરણ આપ્યું છે કે જે

પ્રતિષ્ઠા કોંગ્રેસે કલકત્તામાં પ્રજાની પાસે કરાવી તેનું પાલન કરવું જોઈએ. એ પ્રતિષ્ઠાના સ્મરણ સાથે હું તમને એક બીજું સ્મરણ કરાવવા માગું છું. મને લાગે છે કે એ પ્રતિષ્ઠા કોંગ્રેસે કરેલી પ્રતિષ્ઠાના કરતાં વધારે મહત્ત્વની છે. હું ગઈ સાલ પંજાબમાં ગયો હતો ત્યાં હંટર કમિટીના અધિષ્ઠારનો વિચાર અમે સહુએ એકમત થઈને કર્યો હતો. એ ઠરાવ પર આવતાં પહેલાં અમે ચર્ચામાં ઘણા દિવસ ગાળ્યા હતા. પંડિત માલવિયાજીએ ઘણી દલીલો કરી હતી, આપણામાં કેટલી કચાશ રહેલી છે તેની માદ આપી હતી, આપણે ચારંભયરા છીએ એનો પણ તે વખતે વિચાર થયો હતો; આગેવાનોને જેલમાં નાખવામાં પણ આવે, આ બધો વિચાર થયો હતો. તે છતાં ત્યાં આવેલા સહુએ — જેમાં પહેલો હું, બીજા પં. માલવિયાજી, ત્રીજા પં. મોતીલાલજી અને ચોથા મિ. એન્ડ્રૂઝ અને બીજા કેટલાક જણ પણ હતા, તે સહુએ મળીને ઠરાવ કર્યો કે હંટર કમિટીનો અધિષ્ઠાર કરવો. એ પ્રતિષ્ઠાનું સ્મરણ પહેલું હું તમને કરાવું છું. એ વખતે જ મેં ચેતવણી આપી હતી કે આ પ્રતિષ્ઠા કરશે તો તમારે તમારો પોતાનો રિપોર્ટ કાઢવો પડશે, અને તપાસ કરતાં જો બધા જુલમ સિદ્ધ થશે તો ન્યાય મેળવવાને મરવું પણ પડશે; તે માટે દેશનું બલિદાન આપવું પડે તો તે પણ આપ્યે જ આપણે છૂટકો છે. મારી ચેતવણી છતાં એ પ્રતિષ્ઠા એ વખતે તે બધાને પ્યારી હતી. એ સ્મરણ કોંગ્રેસની પ્રતિષ્ઠાના સ્મરણના કરતા પણ વિશેષ છે; કારણ કે

કોંગ્રેસની પ્રતિજ્ઞા ઉપર તો એવો એક આરોપ છે કે તે વખતે લોકોને વિચાર કરવાનો વખત મળ્યો ન હતો, મારી વાણીથી અંગર્થ જર્થને સહુએ કબૂલ કરી લીધું હતું. બીજાને આરોપ એ છે કે પહેલી જ વખત મુસલમાનો મોટી સંખ્યામાં કોંગ્રેસમાં ગયા અને તેમના સંખ્યાબળથી દરાવને બહુમતી મળી. ખરી વાત તો એ નહોતી જ. ખરી વાત તો એ હતી કે પ્રાંતવાર વોટની ગણતરી થઈ હતી અને તેમાં બે પ્રાંતોને છોડીને બાકીના બધાએ ઝૂકે મતે એક જ દરાવ કર્યો હતો. છતાં એ દરાવની ઉપર બધાએ માણસોએ વિચાર નહીં કર્યો હોય એ ખરું છે, અને તે માટે એ પ્રતિજ્ઞાને તમે ભલે વળન ન આપો. જોકે જેને કોંગ્રેસને માટે માન છે, કોંગ્રેસના દરાવનો અમલ કરવામાં જેને અંતઃકરણના અવાજનો ખાંધ નથી આવતો, તેણે તો એ પ્રતિજ્ઞાને પણ નિશ્ચયપૂર્વક પાળવી જ જોઈએ. પરંતુ પંન્નખની પ્રતિજ્ઞા તો ધરાદાપૂર્વક લેવામાં આવી છે. હું પેટે, જે વખતે આવેશ જરાયે રહ્યો નહોતો તે વખતે, વિચાર કર્યા પછી લેવામાં આવી છે, સંકટનું પૂરું જાન હતું ત્યારે લેવાયેલી છે. જેઓને માટે તમને માન છે, જેઓ તમારા અગ્રેસરો છે તેમણે જે પંન્નખને માટે આપણે લડી રહ્યા છીએ તે પંન્નખનું નાક રાખવા માટે દૃઢ નિશ્ચય કરેલો છે. એ પ્રતિજ્ઞાનું હું તમને સ્મરણ કરાવવાનો હતો.

સોનાની બેડી

હવે જે વિદ્યાર્થીઓ આ રાષ્ટ્રીય વિદ્યાલયમાં નથી જોડાયા તેમને હું પૂછુ છું કે તમે શું માગો છો? તમે હિંદુસ્તાનને સારું સ્વતંત્રતા—સ્વાસ્થ્ય ઇચ્છો છો? તમે તમારી પોતાની સંસ્કૃતિ ઇચ્છો છો કે પરાધીનતા ઇચ્છો છો? પરાધીનતાને સહન કરી લેવાને તમે તૈયાર હો તો તો તમને કહેવા સારું એક શબ્દ પણ મારી પાસે નથી. ગુજરાત કોલેજમાં તમારે માટે મોટાં મોટાં વિનોદનાં મેદાનો છે, ત્યાં તમે રમતગમત કરી શકો છો, ત્યાં તમારે માટે મોટા મોટા ગ્રેડેસરો છે. ત્યાં જેવી લેબોરેટરી છે તેવી આ વિદ્યાલય તમને આપી શકે તે પહેલાં ઘણો કાળ જશે. તેવી સગવડો તમને અહીં નહીં મળે. પણ કેદીને સોનાની અને રત્નો જોડેલી બેડી પહેરાવવાથી તેનું કેદીપણું ઓછું થતું હોય તો તમે ગુજરાત કોલેજમાં કેદી નથી. પણ જે તમે માનતા હો કે જ્યાં આપણી સ્વતંત્રતા ત્યાં જ આપણું તેજ રહી શકે, તો તમે ગુજરાત કોલેજનો, ત્યાં ગમે તેટલી સગવડો મળતી હોય તે છૂતાં, ત્યાગ કરજો, અને આ મહાવિદ્યાલયમાં અગવડો વેઠતાં છતાં તમે દાખલ થજો. હું તમને ઉશ્કેરવા નથી ઇચ્છતો, પણ તમારી શુદ્ધિને ન્યાય કરવાને ઇચ્છું છું, તમારી ફરજનું તમને જાન કરાવવા ઇચ્છું છું, તમારી અક્કલનો મારી અક્કલની સાથે યોગ કરાવી આપવા ઇચ્છું છું. છતાં તમને એવું સૂઝતું હોય કે જ્યાં સુધી સ્વકારી

નિશાળમાં ભણીએ ત્યાં સુધી આપણાથી સ્વતંત્રતાનો વિચાર જ ન કરી શકાય, એવો વિચાર કરવામાં નિમકહરામપણું રહેલું તમને લાગે તો તમે સરકારી શાળા લાલે ન છોડજો. જ્યાં સુધી સરકાર મારફત શિક્ષા લઈએ ત્યાં સુધી સરકારનું રૂકું બોલવું જોઈએ. પણ આ સરકાર તો ઉદ્ધત બની છે, તેણે આપણા ઉપર અત્યાચાર કર્યા છે, તેણે પ્રજાનું નુર હથું છે, તેણે આપણા ધર્મ ઉપર તરાપ મારી છે. આમ છતાં શું સરકારનું રૂકું ધમ્મી શકીએ? અને કહી શકીએ કે આ સત્તનત એવી ન્યાયી છે કે સૂર્ય તેની ઉપરથી કદી આંધમતો નથી? અને એવું ન ધમ્મી શકીએ તો તેથી સરકાર પાસેથી નાસી છૂટવું જોઈએ. એકેએક ધર્મ શીખવે છે કે ધર્મને યેવદા થવા સરખું બીજું પાપ નથી. માટે જ મેં લખેલું છે કે આ સરકારના વિદ્યાલયમાં રહીને શિક્ષણ લેવું એ જે કાળ પર બેઠા હોઈએ તે જ કાળ કાપવા બરાબર છે. તેથી જે વિદ્યાર્થીઓએ હજી સુધી સરકારી શાળા કે કોલેજ નથી છોડી તેમને હું કહું છું કે તમે ફરીફરીને તમારા હૃદયને તપાસો. તમને લાગે કે આ સરકારનો અંત લાવવો જ જોઈએ તો આપણું સત્ત્વ, આપણી બહાદુરી એમાં જ રહેલી છે કે એ સરકારની નિશાળોમાંથી તરત નીકળી જવું.

આચાર્ય મહારાજે તમને બતાવ્યું કે કેટલોક સહકાર તો અનિવાર્ય છે, જ્યારે કેટલુંક આપણે તરત ખેંચી લઈ શકીએ તેમ છીએ. કેટલાક પ્રકારની વસ્તુઓનો ત્યાગ કરવાને માટે તો આખા દેશનો ત્યાગ કરવો પડે છે. એવો દેશનો ત્યાગ કરવાનોયે વખત આવે, ન આવે એમ હું કહેતો નથી. પણ આજે એવો વખત નથી આવ્યો એટલે એ આપણે નહીં તપાસીએ. આપણે જે તપશ્ચર્યા કરીએ તે આપણા પોતાના કામ પૂરતી જ કરવી જોઈએ. આપણે જેટલી ચિત્તશુદ્ધિ કરવી હોય અથવા જેટલા રોગમાંથી મુક્તિ મેળવવી હોય તેટલી જો એક દિવસના ઉપવાસથી થઈ શકતી હોય તો બે દિવસ ઉપવાસ કરે તે યેવદૂઝ કહેવાય. જે તપશ્ચર્યા આપણે કરાવી છે તેટલીથી આપણું કાર્ય થઈ જતું હોય તો વધારે કરવી ન જોઈએ. એ જ જવાબ તાર, રેલવે વગેરેના સહકારને વિષે છે. જે સહકારથી આપણું તેજ હણાય છે, જે સહકારથી સરકારની પાસે આપણે ઇચ્છાપૂર્વક દાન લઈએ છીએ તેનો ત્યાગ તરત કરવો જોઈએ. તેવો સહકાર સરકારી નિશાળોમાં જવું એ છે. અમારે સારે નસીબે રાષ્ટ્રીય મહાવિદ્યાલય થયું છે. આપણા આચાર્ય અને અધ્યાપકો જેવા બધે કેસણે નથી હોતા. હું અહીંની શુન્દરાત કોલેજના પ્રોફેસર જોડે તેમની સરખામણી કરવા નથી માગતો. એ તો થોડા વખતમાં એની મેળે થઈ જશે. રાષ્ટ્રીય શાળા ન ખૂલવાથી હજી સુધી કોલેજ ન

છોડનાર વિદ્યાર્થીઓને હવે પહેલાં હતો તેવો ભય નથી રહ્યો. હવે તેઓ એમ નહીં કહી શકે કે નવું વિદ્યાભય નહીં ખૂલે તો શું યશો? તેમણે તો હવે તરત જ આ મહાવિદ્યાભયમાં દાખલ થઈ જવું જોઈએ.

બંધણીવાળા વિદ્યાર્થીઓ

મેડિકલ કોલેજના એક વિદ્યાર્થીએ મને પૂછ્યું કે અમારે અસહકાર કરવો હોય તો શું કરવું? મેડિકલ કોલેજના વિદ્યાર્થીઓમાં જે પ્રકાર છે. તેમાં જે ફી ભરીને ભણનારા છે તેઓ તો આવતી કાલે જ ઊડી જાય. પરંતુ જેઓ સરકાર પાસેથી શિખ્યશક્તિ લઈને ભણતા હોય અને અમુક મુદ્દતમાં એ રકમ પાછી આપી દેવાની કે અમુક વર્ષ સરકારની નોકરી કરવાની જેમણે બંધણી કરી હોય તેવાઓને આજે જ કોલેજ છોડવાની સલાહ હું આપતો નથી. પ્રજાની પાસેથી જે પૈસા આપણે એકઠા કરીએ છીએ તેમાંથી તેમને હું પૈસો નહીં આપી શકું. તેઓ એટલી રકમ ખીજે ક્યાંકથી મેળવી એ સરકારને ભરી દઈને પોતાની મેળે પોતાની મુક્તિ મેળવી શકે તો મેળવવી એ તેમનું કર્તવ્ય છે. પણ પોતાની ગાંઠના પૈસાથી ભણનાર વિદ્યાર્થીઓનો સવાલ મારી પાસે જોરથી આવી પડેલો છે. આપણને વૈદુ' શીખવાની ખીજ સગવડ મળે કે ન મળે તોપણ જે વિદ્યા લેતાં આપણી સ્વતંત્રતા દૂર જશે એમ લાગે તેવી વિદ્યાનો ત્યાગ કરવો જોઈએ, ને એવી સગવડ ન મળે ત્યાં સુધી એ વિદ્યાના મોહનો ત્યાગ કરવો અને ખીજ કોઈ ધંધામાં રોકાઈ જવું. આ પ્રજા જે શહેર વિનાની બની જશે તો વિદ્યા મેળવીનેયે શું કરી શકવાની? વિદ્યાના મોહને હું વખોડતો નથી. વિદ્યાનો મોહ હોવો એ જીવનનો ધર્મ છે, એ મને સ્વીકાર્ય છે. પણ એ મોહની ખાતર આપણા દેશને—આપણા ધર્મને હામવો નહીં જોઈએ.

સા વિદ્યા યા વિમુક્તયે

જે વિદ્યાર્થી ધર્મને સાચવી શકીએ તે જ વિદ્યા, આ વિદ્યાપીઠમાં એ જ સૂત્ર સ્વીકારવામાં આવેલું છે. તે સૂત્ર મને બહુ સરસ લાગ્યું છે. સા વિદ્યા યા વિમુક્તયે—જેનાથી મુક્તિ મળે તે વિદ્યા. મુક્તિ એ પ્રકારની છે. એક મુક્તિ દેશને પરાધીનતામાંથી છૂટા કરવાની તે. એ થોડા વખતને માટે હોય. ખીજ મુક્તિ સદાને સારુ છે. મોક્ષ કે જેને પરમધર્મ કહીએ તે મેળવવો હોય. તો દુન્યવી મુક્તિ પણ હોવી જોઈએ જ. અનેક ભયમાં રહેલો માણસ નિરંતરનો મોક્ષ નથી પ્રાપ્ત કરી શકતો. નિરંતરનો મોક્ષ મેળવવો હોય, પરમ પુરુષાર્થ પ્રાપ્ત કરવો હોય તો નજીકનો મોક્ષ પ્રાપ્ત કર્યે જ છૂટકો છે. જે વિદ્યાર્થી આપણી મુક્તિ દૂર જાય છે તે વિદ્યા ત્યાજ્ય છે, તે વિદ્યા

રાક્ષસી છે, તે વિદ્યા અધર્મ છે. સરકારી વિદ્યાલયમાં મળે છે તે વિદ્યા ગમે તેવી હોય તોયે ત્યાજ્ય અને રાક્ષસી એવી સરકાર મારફત મળતી હોવાથી ત્યાજ્ય છે.

માઆપના આજ્ઞાપાલનમાં વિવેક

વિદ્યાર્થીઓએ માઆપ પ્રત્યે કેમ વર્તવું, તેમની આજ્ઞાનું ઉલ્લંઘન કરવું કે નહીં એ વિષે હવે હું વિદ્યાર્થીઓને કહીશ. તમારો પરમ ધર્મ છે કે તેમની આજ્ઞાનું સુંદર રીતે પાલન કરવું. પણ માતાપિતાની આજ્ઞાના કરતાં પણ તમારા અંતરનો નાદ વધારે છે. તમારા અંતરનો નાદ જો તમને એમ સંભળાવે કે માઆપનાં વચન કેવળ નમ્રજાઈનાં જ છે, સરકારી શાળા છોડવી એમાં તમારો પુરુષાર્થ રહેલો છે, તો માતાપિતાની આજ્ઞાનું ઉલ્લંઘન કરીને પણ તમે સરકારી શાળાને છોડજો. પણ એવો અંતરનો નાદ કોને હોય ? મેં આગળ ઘણી વાર કહેલું છે તે જ ફરીથી કહું છું કે જે માણસની અંદર વિનય ભર્યો હોય, જેણે હમેશાં આજ્ઞાનું પાલન કર્યાં કરેલું હોય, જેણે નીતિના કાપદા સમજી લીધા હોય અને પાળ્યા હોય, તે જ આજ્ઞાનું ઉલ્લંઘન કરી શકે. જે દયાધર્મને પોતાના જીવનમાં પ્રધાનપદ આપે છે, જેણે ધ્વજ-ચર્ચવતનું માલન કરીને પોતાની છદ્મિયો પર કાચૂ મેળવ્યો છે, જેણે નથી પોતાના હાથપગ મેલા કર્યાં કે નથી પોતાના મનને મેલું કર્યું, જેણે અસ્તેય-વ્રતને પાળ્યું છે, જેણે અનેક પ્રકારના લોચા ભેગા કરીને પરિગ્રહ નથી કર્યો, તે જ કહી શકે કે મારા અંતરનો આ અવાજ છે. તમે ગાંધીનો અવાજ લઈને તમારાં માઆપ પાસે ન જજો. તમારો પોતાનો જ અવાજ લઈને તમે તમારાં માતાપિતા પાસે જજો અને તેમને 'દડવત પ્રણામ' કરીને કહેજો કે અમારાથી તમારી આજ્ઞા નહીં પળાય.

એક વિદ્યાર્થીએ મને કહ્યું કે મેં માઆપની આજ્ઞાનું ઉલ્લંઘન કરીને સરકારી શાળા તો છોડી, પણ હવે રાષ્ટ્રીય મહાવિદ્યાલયમાં મારે ન જવું એમ તેઓ કહે છે. મેં તેને સલાહ આપી કે એ આજ્ઞાનું તો તમે જરૂર પાલન કરો. માઆપને લાગતું હોય કે નવા વિદ્યાલયમાં મળશે તે વિદ્યાર્થી ગુસ્સાન થવાનું છે અને તેથી એ વિદ્યાને શેકવા ઇચ્છે તો તેવું ઇચ્છવાનો તેમનો હક છે, અને એવી આજ્ઞા માનવી એ પુત્રનો ધર્મ છે. માઆપ નવી વસ્તુથી, જો તે તેમને ખોટી લાગે તો, છોકરાંને શેકી શકે છે. મેલ ઉપાડવાની ફરજ તેઓ ન પાડી શકે. દરેક વિદ્યાર્થીએ આ બાબતમાં પોતાનો ધર્મ શો છે તે જોઈ લેવો, અને ત્યાર પછી જે પોતાનું કર્તવ્ય લાગે તે માઆપ કે સરકાર કાઈ પણ વિરોધ કરે તોપણ કરવું. તેમ કર્યા વિના દેશ ચડી નહીં શકે.

હવે હું તમને મુંઝાઈમાં બનેલા એક બનાવ વિશે કહું છું. ત્યાં કેટલાક વિદ્યાર્થીઓએ શરમ શરમના પોકાર કર્યા. તેવા અવાજ કરનારાઓમાં ભાઈ નિમકર પણ હતા. મુંઝાઈની સભામાં મેં મિસિસ બેસન્ટના અપમાન ઉપર ભાર મૂક્યો હતો. જેમણે અસહકારનો અંગીકાર કર્યો છે તેવા કોઈ વિદ્યાર્થી પાસેથી હું શાન્તિનો ભંગ જોવાને ન ઇચ્છું. અસહકાર કરનારે તેનાં ત્રણ પદનો સ્વીકાર કરવો જોઈએ. તેમાં પહેલું પદ છે કે શાન્તિને તમે હૃદયમાં નોંધી રાખજો કે નથી આપણે શાન્તિનો ભંગ કરવો, નથી કોઈને ગાળ દેવી, નથી ગુસ્સો કરવો, નથી કોઈને તમારો મારવો કે નથી શરમ શરમના અવાજો કરવા. એમ થાય ત્યાં સુધી કોઈનાથી આ લડતમાં ન જોડાઈ શકાય. મેં ભાઈ નિમકરને કહ્યું કે તમે શાન્તિનો ભંગ કર્યો છે. તમને મિસિસ બેસન્ટ કે લોઈ પુરુષોત્તમદાસે કે ભાઈ સેતલવાડે ભલે ગમે તેટલો આઘાત પહોંચાડ્યો હોય, છતાં 'શેમ શેમ' કરવું એ તમારો ધર્મ ન હતો. તમારો ધર્મ તો એ હતો કે શાન્ત રહેવું અથવા શાંતિપૂર્વક સભામાંથી ચાલ્યા જવું. ભાઈ નિમકર મારી વાત સમજી ગયા અને તેમણે ભરી સભામાં તે માટે પશ્ચાત્તાપ કર્યો અને ચોતાની બહાદુરી બતાવી આપી. જે ચોતાની ભૂલો કબૂલ કરે ને તે માટે પશ્ચાત્તાપ કરે તે ખરો બહાદુર છે. એમ કરીને ભાઈ નિમકર આગળ વધ્યા છે.

અસહકારનાં ત્રણ પદ

તે જ પ્રમાણે તમારી પાસેથી—ગુજરાત કોલેજમાં જાઓ છો તેમની પાસેથી તેમ જ આ મહાવિદ્યાલયમાં દાખલ થયા છો તેમની પાસેથી—ઇચ્છું છું કે તમે તમારો ધર્મ ન મૂડો. અસહકારની પ્રતિજ્ઞાનાં ત્રણ પદ છે. પહેલું પદ છે શાંતિ. અસહકાર શાંતિમય, તલવાર વિનાનો હોવો જોઈએ. જીભ પણ તલવાર છે, હાથ પણ તલવાર છે અને લોખંડનો ધારવાળો ટુકડો પણ તલવાર છે. બીજું પદ તાલીમ કે સંયમ છે, અને ત્રીજું યત્ન છે. આપણે વિશુદ્ધ હોઈએ ત્યારે યત્ન—બલિદાન કરી શકીએ. બલિદાન આપ્યા સિવાય કોઈ પવિત્ર—વિશુદ્ધ બની શકે નહીં અને વિશુદ્ધ ન બને ત્યાં સુધી તમે તમારી શાળા ન છોડજો. અહીં આજ સમયના સાત વિદ્યાર્થીઓ છે. તેમાંથી—પાંચ જ વિદ્યાર્થીઓ હોય તો તેટલાથી પણ વિદ્યાર્થી પોતાનો વ્યવહાર ચલાવશે. તેનો પાયો પવિત્ર હશે તો એ પાયાની ઉપર સ્વરાજ્યની સ્થાપના થશે. જેણે પોતાની વિશુદ્ધિ કરી નથી તે આ પવિત્ર પાયાની વિશુદ્ધતામાં ઉમેરો કરશે નહીં, પણ તેને નામોથી લગાડશે. માટે આ મહાવિદ્યાલયમાં દાખલ થતા ઇચ્છનાર વિદ્યાર્થીઓને હું કહું છું કે

તમે આ અસહકારનાં ત્રણ પદોનું પાલન કરવા ન ઇચ્છતા હો તો તમે તેનો ત્યાગ કરજો.

માખાપોને

આ સભામાં આવેલાં માખાપોને હું કહું છું કે તમે રાષ્ટ્રીય પરિપક્વતા હાજર હતાં. તેના કારણે તમે ઊંચા હાથ કરીને પસાર કર્યા છે, તમે કેંગ્રેસને પણ માનનારા છો, તમે તમારી જવાબદારી સંપૂર્ણ રીતે સમજાવે. તમે તમારા ઈકરા ઉપર આધાર ન કરો. તમે હિંદુસ્તાન ઉપર આધાર ન કરો, તમારાં ઈકરા ઈકરી ધસ કરવાને ઇચ્છે તો તેમને તેમ કરતાં અટકાવશો નહીં, પણ તેમને આશીર્વાદ આપજો અને આ રાષ્ટ્રીય મહાવિધાલયમાં તમારા આશીર્વાદ સહિત મોકલજો. તેમ નહીં કરો તો તમે તમને પોતાને લગ્નવશો, ગુજરાતને લગ્નવશો, ગુજરાત અને તેથી હિંદુસ્તાન નળણું છે એમ સિદ્ધ કરશો.

ઉપસ્કંહાર

ગુજરાતે આજ લગી રાજ્યપ્રકરણી બાબતમાં કદાપિ એટલો ભય નથી લીધો. આજે ગુજરાતે હવે રાજ્યપ્રકરણમાં પડવાનો નિશ્ચય કર્યો છે. તેનો તે નિશ્ચય ચાલુ રહો અને તેથી ગુજરાત અને ગુજરાતીઓ સમસ્ત હિંદુસ્તાનમાં ઉત્કલ્પ થાઓ. તમારામાં સ્વયં કે ક્ષેત્રતા આવી હોય, તો તમે તેને અવશ્ય પોષજો. એટલી શક્તિ ધૈર્ય તમને આપો એવી પ્રાર્થના કરીને હું વિરમુ છું.

કાશીક્ષેત્રમાં

ગાંધીજીની કાશીની મુલાકાત તરફ સૌનું ધ્યાન ચોંટી રહ્યું હતું ‘હિંદુ વિદ્યાપીઠમાં શું થશે? પંડિતજીને ગાંધીજીની મુલાકાતથી’

૨૬-૧૧-૨૦ આધાત તો ન પહોંચે? — તેમની અસ્વસ્થ પ્રકૃતિ વધુ નબળી તો ન બને? — આવા આવા સવાલો

ઘણાને થયાં જ કરતા હતા કેટલાક મિત્રો તરફથી ગાંધીજીને સૂચના પણ કરવામાં આવી કે પંડિતજીની પ્રકૃતિ તરફ જોતાં હાલ તેમણે ત્યાં જવાનું માંડી વાળવું. પણ ગાંધીજીએ તાર કરીને ત્રણ ચાર ટેકાણેથી ખબર મંગાવી હતી, અને પંડિતજીનો પોતાનો તાર જમારે એવો આવ્યો કે ‘જમારે આવો ત્યારે આવકાર છે,’ ત્યારે ગાંધીજીએ જવાનો નિશ્ચય કર્યો. ગાંધીજી જનારસમાં જઈને આવ્યા પણ ખરા. બે ભાઈઓ ભાઈઓ મળે બેઠે, પોતાના મતભેદ માટે બે આંસુ પાડે અને પ્રેમપૂર્વક જુદા પડે તેમ ગાંધીજી અને પૂજ્ય પંડિત મંદનમોહન માલવિયાજી વચ્ચે થયું. કાશીજીમાં જે શાંતિ અને પ્રસન્નતાથી કાયં આટોપાયું તેનું પૂ પંડિતજી, પૂ આનંદશંકરભાઈ અને ગાંધીજી એ

ત્રણ વચ્ચે રહેલો અખંડ પ્રેમ એ એક જ કારણ કહેવાય. વિદ્યાર્થીઓ ત્યાં સું કરશે, ઠેટલા વિદ્યાર્થીઓ પાસ્ટાળા છોડશે એ આજે ન કહી શકાય, પણ કાશીજીમાં વિદ્યાર્થીઓ, અધ્યાપકો અને પંડિતજી વચ્ચે જે ખુલા દિલથી ચર્ચા થઈ તેનું પરિણામ વાતાવરણને વિશેષ સ્વચ્છ કરનારું જ આવ્યું છે એમ કહેવામાં હરકત નથી.

પણ આ સામાન્ય વિવેચન છોડીને હવે ગાંધીજીનાં વિદ્યાર્થી પ્રયે ચેનાં ભાષણો તરફ વળીએ :

એક સૂર

જેમણે ગાંધીજીનાં બે દિવસનાં ભાષણો સાંભળ્યાં છે તથા પંડિતજીનાં ભાષણ સાંભળ્યું છે તેમણે ત્રણ ભાષણોને એકે અવાજે અલૌકિક કલા છે. ગાંધીજીનાં અને પંડિતજીનાં ભાષણની ખુબી તો એ કહેવાય કે આ બંને વચ્ચે વિવાદને બદલે ભારે સંવાદ હતો, જે સૂર સંભળવાને બદલે બંનેથી એક જ સૂર ઉત્પન્ન થતો, એક ખીન્નનું પૂરક હતું.

પહેલે દિવસે વિદ્યાલયની પાસે આવેલી 'નોનકોઓપરેશન ટ્રાઉન્સ' ઉપર ગાંધીજી સવારના પહોરમાં લગભગ સવા કલાક સુધી વિદ્યાર્થીઓ પ્રયે બોલ્યા. એનો આખો હેવાલ આપવો કઠણ છે. ગાંધીજીને એ બતાવવાનો મને વખત નથી રહ્યો. છતાં મેં એની નોંધ લીધેલી છે એટલું જણાવી દઈને એનો આખો શકાય તેવો હેવાલ હું નીચે આપું છું :

તમને બહેકાવવા નથી આવ્યો

ચોડા મહિના ઉપર તમને મેં સંયમ ઉપર ઠેટલુંક કહેતું. આજે પણ તમારી આગળ, મારા હિસાબે, હું સંયમની જ વાત કરવા આવ્યો છું. આજકાલ એમ કહેવાય છે કે હું વિદ્યાર્થીઓને બહેકાવી રહ્યો છું. મારી જવાબદારી સમજતો છતાં હું કહું છું કે ઠોઈને હું બહેકાવવા નથી માગતો. હું વિદ્યાર્થીઓને બહેકાવી શકું જ નહીં. હું પણ એક વિદ્યાર્થી હતો, અને વિદ્યાર્થી અવસ્થામાં પણ જે કામ કરતો હતો તે અદ્યતી કરતો હતો. વળી હું ચાર પુત્રોનો પિતા છું, અને સેંકડો છોકરા મારી પાસે આવી ગયા છે જેમનો પિતારૂપ હોવાનો હું આજે પણ દાવો કરી રહ્યો છું આવો હું રહ્યો ત્યાં મારા મોંમાંથી બહેકાવવાનાં વચનો ને જ નીકળે.

મારાં વચનોમાં અવિરેક નથી

પણ આજે તો જાંમનો એવો છે કે હું જે કાંઈ કરી રહ્યો છું તેમાં વડીલો માને છે કે હું તેમને અન્યાય કરી રહ્યો છું; તેમને લાગે છે કે જે સ્ત્રીના આગ્રહનો હું દાવો કરું છું તેમાં પણ હું જરા ચલિત થયો છું; અને

જે વિવેકનો દાવો કરતો આવ્યો છું તે વિવેક પણ મારી આજની ભાષામાં રહેલો નથી. આ બધી વાતોનો હું વિચાર કરી રહ્યો છું, પણ મારો આત્મા સાક્ષી પૂરે છે કે હું અવિવેકી ભાષા નથી વાપરતો. હું જે કહું છું તે શાન્તિથી, ખૂબ વિચારપૂર્વક કહું છું. વાત એ છે કે હું ગયા ડિસેમ્બરમાં જે ભ્રમણામાં હતો તે મારી ભ્રમણા ભાંગી ગઈ છે અને તેને લીધે આજે અગાઉના કરતાં મારા મોંમાંથી બીજી ભાષા નીકળે છે. પણ જે વસ્તુ જેવી છે તેવી જ હું તેને જણાવી રહ્યો છું. જે વસ્તુને ગંદી દેખું તેને ગંદી ન કહું તો સત્યનો ભંગ થાય, અવિવેક થાય. જે વસ્તુ જેવી છે તેવી બતાવવામાં વિવેકનો ભંગ નથી, સત્યનું પાલન છે. જોકે એકાન્તિક સ્થાન તો મૌનમાં જ રહ્યું છે, છતાં ભાષાનો પ્રયોગ કરવો પડે છે ત્યારે તો તેમાં સંપૂર્ણ સત્ય ત્યારે જ આવે કે જ્યારે હું સ્થિતિને જેની જોડે છું તેવી ને તેવી તમારી સામે આજેખું.

પંડિતજી મારા વડીલ બંધુ છે

પંડિતજીનું એક વ્યાખ્યાન ‘લીડર’માં આવ્યું છે. તે તેમની સંમતિ પછી છપાયું છે એમ જોડે છે. તેમાં એક વાક્ય વિશે હું તમારું ધ્યાન ખેંચવા માગું છું, તે એ કે ‘બંધુ’ જોઈ વિચારી તમને તમારો અંતરાત્મા કહે તે પ્રમાણે વર્તશો.’ હું પણ એ જ વાત કહેવા માગું છું. અને તમને અંતરાત્માના અવાજ વિશે કંઈ પણ શક હોય, તમારા દિલમાં તમે નિર્ણય ન કરી શકતા હો. તો તમે મારું ન માનશો, બીજા કોઈનું ન માનશો, કેવળ તમારા પૂજ્ય ભાઈસાહેબ પંડિતજીનું જ માનશો. માલવિયાજીથી વધારે મોટા ધર્માત્મા મેં જોયા નથી. હિન્દુસ્તાનની એમની સેવાના કરતાં વધારે સેવા કરી હોય એવો કોઈ હિન્દી હું આજે બીજો જીવંત જોતો નથી. પંડિતજી અને હું — એ બે વચ્ચે કેવો સંબંધ છે? હું તો દક્ષિણ આફ્રિકાથી આવ્યો ત્યારથી તેમનો પૂજનારો છું. મારાં દુઃખો મેં અનેક વાર એમની આગળ સુણાવ્યાં છે અને મેં એમની પાસેથી આશ્વાસન મેળવ્યું છે. એઓ તો મારા વડીલ બંધુ સમા છે.

અદેશો હોય તો પંડિતજી કહે તેમ જ કરજો

આવો અમારો સંબંધ છે. એટલે હું તો તમને એમ કહી શકું કે જે તમારું દિલ એવો જ અવાજ કાઢે કે ગાંધી કહે છે તે જ સત્ય વાત છે તો જ હું તમને કહું છું તે કરજો. પણ તમને લાગે કે બંને આપણા આજેવાનો છે, બંનેની વાતોમાંથી એકની પસંદગી કરવાની છે, તો તમે પંડિતજી કહે તેમ જ કરજો. તમને જગ પણ અદેશો હોય તો મારી વાત

તમે ન કરશો; જાહે તેમ કરવામાં તમારું બૂરું છે. પંડિતજી એ વિદ્યાપીઠના ગુરુવર્ય છે; પંડિતજીએ એની સ્થાપના કરી છે; પંડિતજી એના આત્મા છે; અને તેમનો આદર કરવો એ આપણો ધર્મ છે. આ આખતમાં હું પંડિતજીની જૂલ બેઠી રહ્યો છું તે વિષે તમને લેશમાત્ર પણ શંકા હોય તો તમે મારી વાત કબૂલ ન કરશો. મારી પાસે એક સન્નગન આવ્યા. તેમણે કહ્યું કે, 'તમે કાશી જશો પણ પંડિતજીની તબિયત એવી છે કે તમારી મુલાકાતથી તેમને સખત આઘાત પહોંચશે અને પંડિતજીને ખોઈ બેસવાનો વખત આવશે. તમારી મુલાકાત પંડિતજીનો નાશ તો ન કરે?' પંડિતજીનો નાશ કરવાવાળો હું કોણ? પંડિતજીના આત્માનું હતન કરવું એ અર્થ હોય તો તે તો અશક્ય છે. પણ પેલા સન્નગનને મારા કાશી જવામાં પંડિતજીનું મૃત્યુ રહેતું લાગ્યું. તેઓએ કહ્યું, 'હોકરાઓ તમારું કહેતું માનશે; વિદ્યાપીઠમાંથી નીકળશે, પંડિતજીને પોતાનું જિંદગીનું કામ અરબાદ થઈ ગયેલું દેખાશે અને તેથી તેમનો દેહ પડશે.' મને આથી કંઈક હસતું આવ્યું. મને એમ થયું કે એ સન્નગન પંડિતજીને ઓળખતા નથી. પંડિતજી કાંઈ નામદ નથી કે આવી વાતમાં પ્રાણ તળે.

પંડિતજીનો વિદ્યાલયના કરતાં હિંદુ વધારે પ્રાણ છે.

પંડિતજીનો પ્રાણ વિદ્યાલય છે એ ખરું. પણ મને તો એમનો પ્રાણ હિંદુસ્તાન વધારે લાગે છે. પંડિતજી આશાવાદી પડ્યા છે. પંડિતજીનું સાચું મંતવ્ય છે કે હિંદુસ્તાનનું બૂરું કોઈથી નથી થઈ શકવાનું; હિંદુસ્તાનની લગામ કોઈના હાથમાં નથી, પણ ઈશ્વરના હાથમાં છે, અને તેનું બનું કરનારો ઈશ્વર બેઠો છે. છતાં પંડિતજીને મેં તો તાર કયો અને, પંડિતજીએ મીઠા શબ્દોમાં મને કાશી બોલાવનારો જવાબ વાળ્યો.

પંડિતજીને એમ લાગી ગયેલું છે કે તમે કેટલાક જાણ વિચાર વિના પગલાં લઈ રહ્યા છો, અને વિચાર વિના તમે કાંઈ કરશો તો સ્વાનબદ્ધ થશો. પણ તમને એમ લાગે કે આ સંસ્થામાં અધ્યાસ કરવો એ પાપ છે તો તમે એને તરત છોડજો, અને પંડિતજી તમને આશીર્વાદ આપશે. પણ તમારો આત્મા પ્રત્યક્ષિત ન હોય તો તમે પંડિતજીનું જ. સંભળજો.

અંતરહતમાનો અવાજ દોને કંહેવો ?

જ્યારે તમારું કામ સ્વચ્છ હોય, તેનો હેતુ સ્વચ્છ હોય, તેનું પરિણામ સ્વચ્છ હોય, ત્યારે જ તે અંતરહતમાંથી પ્રેરાયેલું હોઈ શકે. પણ તેના ઉપર બીજો નિર્બંધ શાસ્ત્રોએ મૂક્યો છે. જે સંયમી છે, જે અદિસ્ય, સ્વચ્છ અને અપગ્રિહનું પાલન કરનારો છે તે જ દલી શકે કે મને અંતરહતમાનો

આદેશ થયો છે. તમે બ્રહ્મચારી ન હો, તમારા દિલમાં દયા ન હોય, મર્યાદા ન હોય, સ્ત્રય ન હોય તો તમે ઠોઠ કાર્યને અંતરાત્માના અવાજથી પ્રેરાયેલું નથી કહી શકતા. પણ મેં વર્ણવ્યું તેવું તમારું દિલ હોય, તમે પશ્ચિમી ઢંગનો ત્યાગ કરેલો હોય, તમારા સ્વચ્છ હૃદયમંદિરમાં પ્રભુનો વાસો હોય, તો તમે તમારા માઆપનો પણ સવિનય અનાદર કરી શકો છો. તે સ્થિતિમાં તમે સ્વતંત્ર છો એટલે પગલું લઈ શકો છો. પશ્ચિમમાં સ્વેચ્છાચારનો ધો આવી રહ્યો છે તે મને ખબર છે. પણ હું હિન્દુસ્તાનના વિદ્યાર્થીઓને સ્વેચ્છાચારી નથી બનાવવા માગતો. આ પવિત્ર કાશીક્ષેત્રમાં, આ પવિત્ર સ્થળમાં, હું તમને સ્વેચ્છાચારી બનાવવા માગતો હોઉં તો હું મારા કાર્યને લાયક નથી.

શાળાઓ શું કામ છોડવી ?

હું છોડરાઓને કેમ સમજાવી રહ્યો છું કે શાળા છોડવાનો તમારો ધર્મ છે ? હું શું તમારું અભ્યાસી જીવન નષ્ટ કરવા માગું છું ? નહીં. હું આજ સુધી અભ્યાસી જીવન ગાળું છું, વિદ્યાર્થી છું. પણ હું કહેવા માગું છું કે જેને સ્વતંત્રતાની તાલીમ નથી મળી — અને ખચીત તે મિલકૂત 'Liberty' ના અભ્યાસથી નથી મળતી — તે સ્વતંત્ર નથી કહેવાતો. તમારી તાલીમ અરબસ્તાનના છોડરાઓ કરતાં પણ નપાવટ છે. એ તરફથી આવેલા એક માણસે મને કહેલું કે ત્યાંના વિદ્યાર્થીઓની તાલીમના ચોથા ભાગ જેટલી પણ તાલીમ આપણા વિદ્યાર્થીઓની નથી. અરબસ્તાનનો એક પણ વિદ્યાર્થી એવો નથી કે જે આ સસ્તનતને સ્વીકારી શકે. ત્યાં તેમને ટપાલ, તાર અને ટ્રામ આપવા કાઢ્યાં, ઓરોપ્લેનો દાખલ કરવાની લાલચ આપવામાં આવી, જે રેલીમાં ખીચડી મૂકતાં ઘડીમાં ચડી જાય તે રેલીને ઠંડી કરી આપીશું એવું પણ કહેવામાં આવ્યું, તાલીમ આપવા સારું તાલીમની ભારે શાળાઓ ખોલવાની લાલચ આપવામાં આવી; પણ સાંના છોડરાઓ કહે છે કે અમારે એ નથી જોઈતી. સાંના વિદ્યાર્થીઓમાં ભારે ધાર્મિક તાલીમ છે. તમારે એવી ધાર્મિક તાલીમની જરૂર છે. તમે જે સંજોગોમાં ભણો છો તેમાં મનુષ્યનો ડર રાખવો પડે એવી જ તાલીમ મળી શકે છે. પણ હું તો મનુષ્યનો ડર છોડી ધૈર્યનો ડર રાખતાં શીખ્યો હોય તેને ખરો એમ. એ. કહું. તમારામાં એટલું જોર આવે કે આઘવિકા માટે તમારે ઠોઠની આગળ હાથ લાંબો કરવાની જરૂર ન રહે, ત્યારે તમારી કેળવણી ખરોખર કહેવાય. ત્યારે તમને ઊગી જાય કે આ દુનિયામાં ન્યાં સુધી મારા હાથપગ સાખૂત છે ત્યાં સુધી આઘવિકા મેળવવા મારે ક્યાંયે વીલું મોઢું કરવું નથી ત્યારે તમારી કેળવણી ખરોખર કહેવાય.

જનકની પુણ્યભૂમિમાં સત્તુ

અંગ્રેજ ઇતિહાસકારો કહે છે કે હિંદુસ્તાનમાં ત્રણ કરોડ લોકોને દિવસમાં પેટપૂર ખાવાનું નથી મળતું. બિહારમાં સત્તુ નામનો નિઃસ્ત્વ જોરાક ખાઈને પ્રજાનો મોટો ભાગ રહે છે. એ સત્તુ — મકાઈનો લોટ પાણી અને લાલ મરચાં સાથે ગળે ઉતારતા જ્યારે મેં લોકોને જોયા છે તે વેળા મારી આંખમાંથી આંસુ વરસ્યો છે. તમને તેવું ખાવાનું મળે ત્યારે તમે કેટલા દિવસ ગુજરી શકો વારુ? એ રામચંદ્રજીની ભૂમિમાં — જનક રાજાની પુણ્યભૂમિમાં લોકોને આજે ખાવા ધી નથી મળતું, દૂધ સરખું નથી મળતું. આવી સ્થિતિમાં તમારાથી નિરાંતે કેમ બેસી શકાય? દરેક જણ મેક્સિકની ચર્મ શક્તિએ એવી તાલીમ આપ્યુંને ન હોય તો તે તાલીમમાં કશો અર્થ નથી. તમને આઝાદીથી ખાવાનું ન મળે તો જૂખ્યા મરી આઝાદ રહેવાની તાકાત આવે.

હું સાંભળું છું કે અરેબિયા અને મેસોપોટેમિયાના હોકશાઓમાં એ તાલીમ છે. તે અંગ્રેજો સામે બાય બીડવાવાળા છે. ત્યાં તો સત્તુખાન પડેલું છે. આપણે ત્યાં તે નથી. પણ હિંદુસ્તાનની સ્વયંવૃત્તિમાં ભારે આરંભિક શક્તિ પડેલી છે, તેથી જ આપણે અત્યાચારને હાલી શકીએ એમ છીએ. અસંવનો ત્યાગ કરવાનો તુલસીદાસજીને ઉપદેશ છે. આ સત્તનત રાક્ષસી છે એમ હું કહું છું, એટલે તેનો ત્યાગ એ આપણો ધર્મ છે. ત્યાગ કરવો એટલે હિંજરત કરવી એવું જ થાય. પણ તેટલું કરવાનું હું નથી કહેતો. ત્યાગ કરીને આપણે ક્યાં જઈએ? હિંદી મહાસાગર મા અંગાળી ઉપસાગરના પેટ સિવાય તો હું ક્યાંયે આશરો નથી જોતો. પણ તુલસીદાસજીએ કહ્યું છે કે અસંવનો સદંતર ત્યાગ ન કરી શકો તો તેનાથી થોડા દૂર રહો. રાવણના પંજાનો તથા દારીઓનો ત્યાગ કરી અશોકવાટિકાનાં કેવળ કળકૂલથી નિર્વાહ કરનારાં સીતાજીના જેવો શાંતિમય અસહકાર કરવાની તાકાત તમારામાં ન આવે તો હિંદુસ્તાન ક્ષના થઈ જાય, ગુલામીમાં સમડ્યાં જ કરે એ વિષે મને લેશ શંકા નથી.

સત્તનત વર્ષો થયાં હિંદુ નબોદ વાળી સ્ત્રી છે

આ સત્તનત રાક્ષસી કેમ છે તેનાં કારણોમાં હું ઊતરવા નથી માગતો. પણ પંજાનના અત્યાચારો કરનારી, છ છ સાત સાત વર્ષનાં બાળકોને લાપમાં ચલાવી મારી નાખનારી, ઓરતોની લાગ લેનારી અને જે અમલદારોએ આ અત્યાચારો કર્યા તેમણે કંઈ શુના નથી કર્યા, તેમણે તો સત્તનતને બચાવી, એમ કહેનારી સત્તનતના તાબાની શાળા-પાઠશાળામાં બહુવું મારે મન મોટામાં મોટો અધર્મ છે. મારા વડીલ બહુ પંડિતજીને એ ધર્મ લાગે છે. મને મારાં

શાસ્ત્ર એવું નથી ભણાવતાં. રાવણના હાથથી હું ગીતા નથી શીખી શકતો, કુરાન નથી શીખી શકતો, બાઇબલ નથી શીખી શકતો. ગીતાનું ધાર્મિક દૃષ્ટિએ અભ્યાસ કયું હોય તેની પાસે શીખું. દારૂ પીનારા પાસે કેમ શીખી શકું? મારો આત્મા કેટલો સ્વચ્છ રહ્યો છે તેનો તમને હું ખ્યાલ નથી આપી શકતો. આ સક્તનતની મેં ત્રીસ વર્ષ સેવા કરી. તેમાં કાંઈ બૂરું કયું એમ કહેવા હું માગતો નથી. માત્ર હવે હું એને સેવા આપી શકતો નથી; કારણ કે પંજાબના અત્યાચારો જોયા છે. એટલું જ નહીં પણ હું એ પણ જોઈ શકું છું કે આ સક્તનત કેટલાંયે વર્ષો થયાં હિંદુનું એવું નષ્ટ વાળી રહી છે કે જેની સરખામણીમાં પંજાબના અત્યાચાર કાંઈ વિસાતમાં નથી. તમારા જેવો હું હતો ત્યારે દાદાભાઈ નવરોજીનું 'Poverty and the Un-British Rule in India' મેં વાંચ્યું. તેમાં જે Progressive drain — ઉત્તરોત્તર વધતું જતું દ્રવ્યશોષણ સાબિત કરેલું છે તે આજે એવું થયું છે? લરકરી ખર્ચ વધતું ગયું છે કે નહીં? પેન્શનોમાં તથાતાં નાણાં વધ્યાં છે કે નહીં? આનો જવાબ જો 'હા' હોય તો હું કહું છું કે લોકો સિંહ જેવા ભલે ગવર્નર થાઓ—અરે પડિતજી જેવાને વાઈસરોય બનાવવામાં આવે તોપણ—તેને સલામ કરવા હું ન જ જાઉં. ખરી સ્થિતિ એ છે કે આ રાજપ્રથા નીચે આપણી ગુલામી વધતી જ ગઈ છે. અને ગુલામ જ્યારે ગુલામીની શૃંગ્ખલાની ચમક જોઈને મુગ્ધ થાય ત્યારે તેની ગુલામી સંપૂર્ણ થઈ કહેવાય. પાંત્રીસ વર્ષ ઉપર જે ગુલામી હતી તેના કરતાં આજે આપણામાં વધારે ગુલામી છે એમ હું કહું છું. આપણે વધારે હતાશ બનતા ચાલ્યા છીએ, આપણામાં નામદારી વધતી ગઈ છે; એટલે તાર્વિક દૃષ્ટિએ હું, કહું તો જરૂર કહું કે આપણામાં ગુલામી વધતી જાય છે.

સક્તનતે હિંદુસ્તાનને નાપાક બનાવી દીધું છે

બાણુ લગવાનદાસના વિદ્વાતપૂર્ણ વ્યાખ્યાનનો એક ભાગ મારી સ્મૃતિમાં આવ્યાં જ કરે છે. તેમણે કહ્યું છે કે, આપણા રાજ્યાધિકારીઓ જ્યારે વણિક બનીને રાજ્ય કરે, અને વણિક બનીને જ નહીં, પણ જ્યારે ભાંગાંગળા જેવાં, નશાનાં સાધનનો વેપાર કરે ત્યારે તે અધમ બને છે. તેમનો ત્યાગ કરવો જોઈએ. આ સક્તનતે હિંદુસ્તાનને નાપાક બનાવી દીધું છે. આજકારીખાતુ વધતુ જ જાય છે. ગોખલેજી જેવાએ શાળાઓ વધારવાનો અવાજ કાઢ્યો હતો. પણ સ્થિતિ એ છે કે સન ૧૮૫૭માં પંજાબમાં જ્યારે ૩૦,૦૦૦ શાળાઓ હતી ત્યારે આજે ત્યાં ૧૦૦૦ છે. સરકારે એ શાળાઓને હઠવી. સરકારનામાં યોજનાશક્તિ છે. આપણામાં યોજનાશક્તિ છે? પણ આપણને તો તેમણે ભ્રમણામાં રાખ્યા છે. એ લોકો આપણને

સ્વરાજનો શો પાઠ શીખવતા હતા? ધારાસભામાં જઈને આપણે સ્વરાજનો પાઠ શીખીશું? સ્વરાજશક્તિ શીખવા માગતા હો તો આરબો પાસે જાઓ, બ્રિટિશરો પાસે ચાલ્યા જાઓ. હું તો કહું છું કે આપણામાં સ્વરાજશક્તિ આજે પણ છે, પણ આપણે સિંહ છતાં પોતાને બકરાં માની બેઠા છીએ. જેનામાં આત્મા છે તેને કોણ ડરાવી શકે? આ ભાવના તમારામાં ઉત્પન્ન થાય ત્યારે તમને ખરી તાલીમ મળી. એ તાલીમ પ્રથમ લીધા પછી જ તમે ખીજ સામાન્ય તાલીમ લઈ શકો. આજે તો તમારી બેડીઓને વધારે જરૂર એવી તાલીમ તમે લઈ રહ્યા છો. ડિઝીઓ ઉપર મુઘ્ધ હોવાને લીધે આપણે આજે કહી રહ્યા છીએ કે અમારે ચાર્ટર જોઈએ છે. આ ઝાડો નીચે આપણે નથી ભણતા તેનું કારણ શું? આવાં ભગ્ય મકાનો આપણને શા સારું જોઈએ? દેશમાં જ્યાં કેટલાયે માણસોને પૂરું ખાવા નથી મળતું, જ્યાંની સ્ત્રીઓ બદલવાનું ખીજું વસ્ત્ર ન હોવાને લીધે દિવસના દિવસ રનાન કરી શકતી નથી, ત્યાં તમને જ્ઞાન મેળવવા માટે મોટી મહેલાતો જોઈએ? જો તેમ હોય તો તમે અસહકારને બૂલી જાઓ. તમને દેશને માટે દઈ હોય, મારામાં જે આગ સળગી રહી છે તે તમારામાં સળગી રહી હોય તો મકાન બકાનની વાત બૂલી જાઓ, અને હું કહું છું તેવો અસહકાર કરો. જો તમે તેમ કરશો તો જે પ્રતિજ્ઞા મેં ખીજે સ્થળે કરી છે તે હું આ પવિત્ર સ્થળમાં પાછી કરું છું કે એક વર્ષમાં આપણને સ્વરાજ મળશે.

આ ભલકતી આગમાંથી હઠી જાઓ

પણ કરી કરીને કહું છું કે તમે તમારા ધર્મને પિછાનો તો જ એ મળે. હર્ષનાદો ક્યેં એ ન મળી શકે. હું આ વાતો કેમ કરી રહ્યો છું? મારે ધનદોલત નથી જોઈતાં, માનઅકરામ નથી જોઈતાં, હિંદુસ્તાનનું રાજ નથી જોઈતું; મારે તો હિંદુસ્તાનની આઝાદી જોઈએ છે. મને બધા કહે છે કે તમે ખીજની સાથે મળી જાઓ. પણ હું મળી નથી જઈ શકતો; મારા હૃદયનો મત છોડીને હું એક નથી થઈ શકતો; અંતરાત્માનો અવાજ તર-છોડીને હું એક નથી થઈ શકતો; સિદ્ધાંતની વાતને છોડીને મળવા નથી માગતો. સિદ્ધાંતની વાત એ છે કે સ્વરાજ મેળવવું હોય તો પ્રથમ જાણે આઝાદ થવું જોઈએ. તમે જેમ સામેનાં ઝાડોને જુઓ છો તેમ તમારો અંતરાત્મા પ્રત્યક્ષ અનુભવે કે આ સત્તનત રાક્ષસી છે, અહીં ભણવું એ પાપ છે, લેફ્ટેનન્ટ ગવર્નર સૂઝે તેટલું કહે કે 'અમારો કાર્પ કબજે નથી,' પણ ગુપ્ત રીતે તે પોતાની અસર ચલાવી શકે છે. જો તમને એમ લાગી જાય કે આ સત્તનતની પાસે બેવફાઈ છે, તો તમે એક દાણ પણ આ નિવારણમાં ન મેળો, એની ગંધ પણ ન લેજો.

હું તમને કહું છું કે આ ભવકતી આગમાંથી હરી જાયો અને નધાય
નેખમે ઉઘવો અને બીજાને પ્રશ્ન ન પૂછજો વિદ્યાર્થીઓ શું કરે એમ ન
પૂછશો પ્રેક્ષકો નથી, મકાનો નથી, કયા શીખશું એમ ન પૂછજો તમા-
ગમાં તાકાત હોય તો તમારા ઘરમાં આલ્પતા જાયો ઘર તમારી યુનિવર્સિટી
છે તમે વિનવી થાઓ, તમે સ્વચ્છતા થાઓ તો તમારું ઘર તમારી યુનિવર્સિટી
છે પણ આ મંદિરો (વિદ્યાનપના મંત્રો તરફ આગળી કરીને) સાથે મુકાનવો
જરા માગશો તો તમે પડશો આ મંદિરોની સાથે તમને આસક્તિ હશે
તો તમે બ્રષ્ટ થયા છો આ મંદિરો અને આપણા ઘર વચ્ચે સામ્ય છે ?
વિનાયકમાં તો તેનું કાર્ધક છે પણ અહીં તે પણ નથી અહીં તો આના
મંત્રો કેવળ લૂટના પૈસામાંથી મનેવા છે જે સ્વતંત્ર નથી તે ઈશ્વરની પ્રાર્થના
પણ મુખે નથી કરી શકતો તમારી શારીરિક, માનસિક અને આત્મિક સ્વતંત્રતા
આજે જ તમે મેળવી શકો એમ છે આ વિદ્યાલયમાંથી નીકળી નારાયણનો
મંત્ર જાપીશું, ગમનું નામ જાપીશું, તોપણ તે ભારે તાલીમ છે, એવો જોને
વિશ્વાસ આવી જાય તેણે ઉપર કહેલી ત્રણે સ્વતંત્રતા મેળવી છે હિંદુસ્તાનના
વિદ્યાર્થીઓમાં હું આ વસ્તુ કૂકી શકું તો હું તેમનામાંથી સ્વરાજનું લશ્કર
મનાવી શકું હું કહું છું કે આ સ્વતંત્રતાની કૂક ન્યા સુધી એ પાઠશાળામાં
સીધી અથવા આડકતરી રીતે અસર કરી રહી છે ત્યાં સુધી તમારે એ
પાઠશાળાઓને છોડ્યે જ છૂટકો છે પણ તમારામાં આત્મવિશ્વાસ ન આવ્યો
હોય તો તમે છો ત્યાં જ રહેજો

ચિત્રશરતે વિદ્યાલય છોડો

અહીં મેં વિદ્યાર્થીઓએ વિદ્યાલય છોડવાની પ્રતિજ્ઞા લીધી છે
તેથી મને દર્દ થાય છે પ્રતિજ્ઞાથી દર્દ નથી થતું, પણ તે વિદ્યાર્થીઓમાં રહેને
અવિશ્વાસ હોય એ વાતથી દર્દ થાય છે તમે જો માનતા હો કે ગાંધી
જીવુગર છે, તે આજે એટલે વિદ્યાલય બનાવી દેશે, તો તે તમારી જૂલ છે
તો તો હું તમને કહું છું કે અનારભ એ પ્રથમ બુદ્ધિવંશી છે તમે આટલું
વિચાર્યા વિના જો વિદ્યાલય છોડશો તો હું પાપી બનીશ હું તો તમને કહું
છું કે તમે વિદ્યાલય છોડીને ઘરમાં બેસો આ આગમાંથી બચી જાઓ
તમારામાં આત્મવિશ્વાસ હશે તો આજે જ વિદ્યાલય બનાવી શકશો પણ
પડિત જવાહરલાલે અને અનીગદમાં મહમદઅલીએ કહ્યું છે તેમ શરત કર્યા
વિના છોડો સાત હજાર વાર ગરજ હોય તો છોડો, નહીં તો પાછા
જાઓ વળી છોડીને પાછા જવાના હો તો છોડશો જ નહીં આપણા ધર્મનું
પાલન ન કરીએ તો આપણો દેશ આપણો નથી તમને — તમારી

પ્રાચીન સંસ્કૃતિ અને પવિત્રતાને — હું કહી રહ્યો છું તેનો ખ્યાલ કરતો ફરીફરીને કહું છું કે તમને જરા પણ અદેશ હોય તો તમે માનવિયાજનું જ માનજો તેમજો આ વિદ્યાપીઠ બનાવવા પોતાના આયુષ્યનો ક્ષય કર્યો છે પણ અતરાત્મા જેમ સામેની વસ્તુ ચોખ્ખી જુએ છે તેમ અહીં રહેવું એ પાપ છે એ વાત તમને સ્પષ્ટ ભાસી જાય તો તમે છોડજો 'પ્રાપ્ત તુ પોઢસ વર્ષે પુત્ર મિત્રવદાચરત્' એ આપણું શાસ્ત્રવચન છે, અને તમે સોળ વર્ષ ઉપરના હોઈ તમને મેં આજે કહ્યું તે કહેવાનો મને અખુદમાર છે આવી જ તાતીમ મેં મારા પુત્રોને આપી છે, અને તેમનું કશું નથી બગાડ્યું. અતે તમને કહું છું કે તમને કાશીવિશ્વનાથ પવિત્રતા આપો, ધર્મ આપો, તપશ્ચર્યા આપો અને બીજી જોઈતી સામગ્રી આપો.

આ ભાષણ તો વિદ્યાર્થીઓની જ જમીન ઉપર થયેલું, પણ પડિતજની તો ખાસ માગણી હતી કે તેમજો પોતે વિદ્યાર્થીઓને જ્યાં ઉપદેશ આપ્યો છે ત્યાં જ ગાંધીજી પણ તેમને ઉપદેશ આપે, એટલે બીજે દિવસે વિદ્યાનયના નિશાળ ખડમા ગાંધીજીએ યોનાનાનું સ્વીકાર્યું પડિતજ અને અધ્યાપકો પણ સૌ હાજર હતા એ ભાષણના હેતુનમા ગયા ભાષણમા આવી ગયેલી આમતોની પુનરુક્તિ હું નહીં કરું આરભમા અલીગઢ અને કાશીજમા પોતાની સમક્ષ આવી પડેલા કાર્યની ગાંધીજીએ તુનના કરી.

અહીં બેસીને જે દશ્ય અલીગઢમા જોયું હતું તેનું સ્મરણ મરી રહ્યો છું અલીગઢમાં ગયો અને વિદ્યાર્થીઓ સાથે વાતો કરી ત્યારે ત્યાંના હોલમા મારે જે તેમને કહેવાનું હતું તે મેં કહેલું તે પ્રસંગે મારી જુભેદારી ભારે હતી એ મને ખમર હતી તે સસ્થા આ સસ્થાથી વધારે જૂની છે એનું પણ મને ભાન હતું એ પણ મને ખમર હતી કે તે સસ્થા માટે વિદ્યાર્થીઓની મહોમત પણ બહુ ભારે હતી મને એ પણ ખમર હતી કે એ સસ્થા એક મહાને મુસનમાને પેતા મરી હતી જતા નીડર યઈ ત્યાંના વિદ્યાર્થીઓને કહેવાનું હતું તે મેં કહ્યું મારું દિલ રુદન મરી રહ્યું હતું કે હું આ શું કામ કરી રહ્યો છું? મારી આસપાસની ઇમારતો જોઈને આજે પણ મારું દિન રોઈ રહ્યું છે આજે વિશેષ રુદન કરી રહ્યું છે, મરણ તેના પ્રાણ મારા પૂન્ય બધું છે, જેને હું વડીન બધું સમજું છું તેમની સલાહ લીધા વિના હું મર્ઈ ન કરતો હું હુસ્તાનમા મારું જીવન એમની સાથે રહીને વ્યતીત મરીશ એવી મારી અભિનાયા હતી આવો મારો તેમની સાથે સબધ અલીગઢમા તેવી સ્થિતિ ન હતી અલીગઢ સસ્થાનો પ્રાણ કાણ છે તેની મને ખમર નથી.

લેવાય' એ ખાતર વિદ્યાલયનો ત્યાગ કરવાનું ચોતે સમજતી રહ્યા છે એ જણાવીને ગાંધીજી બોલ્યા.

હું આ સત્તનનનો જરૂર ત્યાગ કરું, પણ તેમ કરું તો હિન્દુસ્તાનને હું જે પેગમ આપના માથું છું તે ન આપી શકું એમ મને લાગે છે માટે જ હું આ અમલ સ્થિતિમાં માનું જીવન વ્યતીત કરી રહ્યો છું રામજીરાજ્યને મિત્રે વનસીલમે સુચાગ્ય છે તેમ હું સુચાવી રહ્યો છું કે આપણે માટે પણ આ રામજીરાજ્ય છે હું કનામની પ્રત્યેક પળે એ જ જાપ જાપી રહ્યો છું કે આ સત્તનનને હું શી રીતે હપતી શકું યા તો સુધારી શકું એ જ ઇગતથી હું આ દેશમાં રહ્યો છું

દેશની ખાતર ઉચ્ચ શિક્ષણનુયે બિદિદાન આપો

બીજી વિદ્યા મળે યા ન મળે પણ આ વિદ્યા છોડો એમ મ્હી પાછું તેમણે જણાવ્યું કે, ચાનું સ્થિતિ માટે ખરે વૈગમ્ય — પોતાના જેવા વૈરાગ્ય — છટ્યો હોય તો જ, સતતતા માટે કશે વિચાર કર્યા વિના દેહનો ત્યાગ કરવો એ પણ ધર્મ છે એમ લાગતું હોય તો જ વિદ્યાનય છોડજો આ વિદ્યાનયમાં ભારેમાં ભારે કેળવણી મળતી હોય સમગ્રે મળતી હોય, તો તેનું પણ હિન્દુસ્તાનના લાભ માટે બનિદાન કરવાની જરૂર છે

સયમ અને વિનય

અસહકાર પરમ સયમધર્મ છે તમારામાં અસહિષ્ણુતા હોય તે મેં અસહકારી નથી થઈ શકતા પિતામાતા પ્રત્યેના ધર્મ મિત્રે એટલું જ કહું છું કે તમે નિશ્ચય કર્યો હોય તો અદબથી ભારે વિનયપૂર્વક તેમની પાસે ચાત્યા જજો, તેમની સાથે દલીલ કરજો, અને તેમની વાતથી તમાનું દિલ હાલે છે એમ તમને લાગે તો જરૂર તેમની આજ્ઞાનું જ પાનન કરજો તમારા પ્રત્યેક કાર્યમાં વિનય માથું છું, ધર્મ માગું છું જે પ્રતિજ્ઞા લઈને તમે પાઠશાળા છોડશે તે જ પ્રતિજ્ઞાના તમે, ધર્મપાલનને તરછોડશે તો, ભગ કરશે માટે તમારે વિનયની તાલીમ પટેલી લેવી પડશે તમારે ભારે બનિદાન દેના પડશે 'ભારે' કહું છું કારણ આજની દીન દશામાં આપણે નામદ્ થઈ ગયા છીએ, અને રોગીનું સાધન તજવું એ પણ મોટું બનિદાન છે

અ તે પણ ફરી ફરીથી કહું છું કે તમને જેમના ઉપર વિશ્વાસ હોય તેના અધ્યાપકો અને માલવિયાજીને મળીને નિશ્ચય કરીને પાઠશાળા છોડશે અને તેમનો આશીર્વાદ લેશે

પંડી પંડિતજી બોલ્યા. તેમણે જણાવ્યું :

“તમે જે મંજીર ભાવપૂર્ણ ઉપદેશ સુણ્યો છે તે વિશે મને આશા છે કે તમે અક્ષરેઅક્ષરનો શ્રદ્ધા અને ભક્તિપૂર્વક વિચાર કરીને નિર્ભય કરશો. તમારી સામે પ્રશ્ન એ છે કે જે તમને અંગ્રેજ સરકારના વર્તનથી એમ લાગ્યું હોય કે જે ભૂમિ કે જે સંસ્થામાં સરકારનો સંબંધ હોય તેમાં રહેલું દુઃખદાયક છે તો તેનો સંપર્ક તજજ્ઞે, મનુષ્યને માટે આત્મા કહે તે પ્રમાણે ચાલવાથી વધુ મોટો ખીન્ને કોઈ ધર્મ નથી. પણ શીઘ્રતાથી કે ઉત્તાપથી, વગર વિચારે કાંઈ ન કરજો. તમારો આત્મા આકૃષ્ટ થઈ રહ્યો હોય તો જરૂર તમે આત્માને અનુસરજો. પણ તમને આહી જે પવિત્ર ઉપદેશ મળ્યો છે તે અને તેની કાણ કસોટી વિચારીને તમે ઘટે તેમ કરજો. આ સત્તનતમાં દોષ પાર વિનાના છે. પેલે દિવસે અનેક કલાક સુધી તમારી આગળ મેં ભાષણ આપ્યું ત્યારે મેં એ જ વાત કરી હતી કે એ દોષો વિશે બિધા એકમત છે. હું તમને કહું છું કે જે તમને આ શિક્ષણ મેળવીને અથવા તે છોડતાં એવી ભાવના ન બીકે કે દેશની સેવા માટે પ્રાણ તજવાને પણ તૈયાર થવું જોઈએ તો તમે કાંઈ ભણ્યા નથી એમ સમજજો. દેશમાં આપણું જ ગત્ય સ્થાપિત કરવું જ અને તેની સેવા માટે તન મન ધન અર્પણ કરવું જોઈએ, એ ભારથી જ વિદ્યાર્થીઓ પ્રતિદિન ભણે એમ હું ઇચ્છું છું. પણ તમારા દિલમાં એમ લાગી જાય કે આ વિદ્યાલયમાં શીખવું એ ધર્મ નથી રહ્યો તો માતપિતાને તમે જઈને તે વાત સુણાવજો અને તેમનાથી તમે ન સમજો તો તેમને પ્રથામ કરીને તેમની રજા લેજો. હિરણ્યકશિપુ જેવા પિતા હોય તો પ્રહલાદના જેવું જ તમે કામ કરજો. પ્રહલાદનામાં જે ન્યોતિનો પ્રકાશ થયો હતો તે પ્રકાશ તમારામાં હોય તો તમે પણ તમારા માતપિતા ના કહે તેપણુ વિવેકથી તેમની સલાહનો અનાદર કરજો. તેને અંગે જે પાપ થવું હશે તો તેમાં હું ભાગી જનીશ. માત્ર એટલું જ કહું છું કે હૃદયને કાણુ કરીને તમે સંકલ્પ કરી શકો કે નીકળી જવું છે તો જ નીકળજો. પાછા ન આવવાનો વિચાર કરીને નીકળજો કાચા સંન્યાસીઓની માફક અપરિપક્વ વિચારથી વિદ્યાલય ન છોડશો. જે તમે દેશની સેવા કરવાના ભાવથી જ વિદ્યાલય છોડશો તો હું તમને આશીર્વાદ આપીશ. દેશને માટે તમને બુદ્ધિ, સાહસ અને દૃઢતા પરમેશ્વર આપે.”

આ ભગ્ય ઉપદેશ હિન્દુસ્તાનનો પ્રત્યેક વિદ્યાર્થી સંઘરે એવી ઇચ્છા પ્રગટ કરી આ કાગળ હું પૂરો કરીશ. કાશીના વિદ્યાર્થીઓ વિચારી ગયા છે. પ્રીત્સર કૃષાલાની જેમણે વિદ્યાલય છોડ્યું છે તેઓ તેમના સલાહકાર

છે. પંડિત શિવપ્રસાદ અને આણુ ભગવાનદાસજી પણ મદદ કરી રહ્યા છે. જે કૃપા આવશે તે શુભ આવશે એ વિશે શંકા નથી.

અધ્યાપકો સાથે વાર્તાલાપ

હિંદુ યુનિવર્સિટીના અધ્યાપકોએ આપણને સેન્ટ્રલ હિંદુ કોલેજમાં મળવા માટે એક મેળાવડો રાખ્યો હતો. પ્રસ્તાવના કરતાં આપણે કહ્યું, “અહીં આપણે દિલ ખોલીને વાતો કરીએ એમ હું ઇચ્છું છું. હું જાણું છું કે કોલેજનો ત્યાગ કરવાની સલાહ વિદ્યાર્થીઓને આપવાની આખતમાં બહુ તીવ્ર મતભેદ છે. મારા ઉપર એવો આક્ષેપ મૂકવામાં આવે છે કે દેશના સુશિક્ષિત અને શુદ્ધિમાન માણસોને હું સમજતી શકતો નથી, એટલે વિદ્યાર્થીઓને હાથમાં લેવાનો પ્રયત્ન કરું છું. મારા ઉપર બીજો આક્ષેપ એ છે કે મારો સ્વભાવ એટલો બધો આગ્રહી છે કે કોઈ જાગૃત ઉપર મેં અમુક નિર્ણય કરી લીધા પછી તેમાં સુધારો ફેરવાનો અવકાશ મારે માટે રહેતો નથી. આના જવાબમાં મારે એટલું જ કહેવાનું છે કે મેં આ કાર્યક્રમ ઉત્તાવળમાં, ગુસ્સામાં, અથવા તો જેને પુણ્યપ્રકોપ કહેવામાં આવે છે તે વૃત્તિથી પણ, ઉપાડ્યો નથી. મુસલમાનોને આપેલાં વચનોનો ભંગ કરવા બદલ વાર્ષિકરોયને ખુલ્લો કાગળ લખીને મેં ચેતવણી આપી. મેં એ પણ ચેતવણી આપી કે આ જાગૃત તમે દિલગીરી દર્શાવો એટલું બસ નથી. મારા ખુલ્લા કાગળમાં મેં વાર્ષિકરોયને એ પણ જણાવ્યું કે આ એવો ભયંકર અન્યાય થયો છે જેની સામે લોકો તત્ત્વવાર ખેંચે તોપણ તેમને માટે એ ખોટું ન કહેવાય. પણ હિંદુ અધ્યારે તત્ત્વવાર ખેંચવા અસમર્થ છે. એટલે, લોકો પાસે એકમાત્ર વિકલ્પ અસહકારનો જ રહે છે. તેનો વિગતવાર કાર્યક્રમ મેં દેશની આગળ રજૂ કર્યો છે.

“વિદ્યાર્થીઓનો પ્રશ્ન વધારે આગળ આવ્યો છે. શિક્ષકો અને પ્રોફેસરો તરફથી મને જે નખળો જવાબ મળ્યો છે તેથી મારી આંખ ઊઘડી છે. આપણે એવા વાતાવરણમાં ઊઝ્યા છીએ અને આપણને એવી કેળવણી મળી છે કે દેશને માટે કંઈ પણ ભોગ આપવા આપણે અશક્ત થઈ ગયા છીએ. ભણેલાઓ તરફથી નખળો જવાબ મળવાનું આ સિવાય બીજું કશું કારણ નથી. મારે લોકોના વિચારમાં ક્રાંતિ આણવી છે.

“આપણા માનસિક બંધારણમાં એવી કોઈ ખામી નથી જેથી આજે જ આપણે સ્વરાજ્ય ન ભોગવી શકીએ. કોઈ પ્રગ્ન બીજી પ્રગ્નને ચરણે બેસીને સ્વરાજ્ય ભોગવવાનું શીખી શકી નથી. પ્રગ્નઓએ તત્ત્વવારથી સ્વરાજ્ય મેળવ્યાના પણ દાખલા છે. જેમ દક્ષિણ આફ્રિકામાં બોઅર યુદ્ધથી ત્યાંના લોકોએ મેળવ્યું તેમ. હિંદુસ્તાનમાં ગાંધીજીની કૃપા હોય તો કાં તો તત્ત્વવારથી કરી

શકાય અથવા અસહકારથી કરી શકાય. ખીજ કોઈ રીત નથી. અહીં હું તમારી સાથે ખુલા દિલથી ચર્ચા કરવા આવ્યો છું. તમે મારા ઉપર હુમલા કરતાં જરાયે દયા ખાશો નહીં. શિક્ષણની બાબતમાં અસહકાર કરવા વિષે હું અત્યારે ખીજ કશી દલીલ નહીં કરું.”

[ત્યાર પછી નીચેની પ્રશ્નોત્તરી અંગ્રેજમાં થઈ.]

પ્ર૦ — વિદ્યાર્થીઓની કેળવણી માટે આપણે ખીજે કશો પ્રયત્ન ન કરી શકીએ તોપણ વિદ્યાર્થીઓ અસહકાર કરીને શાળા કોલેજોનો ત્યાગ કરે એવું આપ ઇચ્છો છો?

ઉ૦ — પ્રયત્ન કરવો એ અનિવાર્ય નથી. અનિવાર્ય તો આપભોગ આપી ત્યાગ કરવો એ છે. આજે વિદ્યાર્થીઓને જે સાક્ષરી કેળવણી મળી રહી છે તેના કરતાં તેઓ દેશનું ખીજું કંઈ કામ કરે તે અનંત ગણું વધારે પસંદ કરવા જેવું છે. એમ કરીને જ આજની માથાભારે ખર્ચાળ કેળવણીને બદલે આપણા દેશની જરૂરિયાતને માફક આવે એવી કેળવણીની કોઈ ઓછી ખર્ચાળ રીત આપણે શોધી શકીશું. પણ અત્યારે તો જલાલ દમન-નીતિનો આપણે સામનો કરવો પડે એવો ઘણો સંભવ છે. એ દમનનો દેશ બરાબર જવાબ આપે તો આપણે એક મહિનામાં સ્વરાજ મેળવી શકીએ.

આનંદશંકર ક્યુ — આ આપભોગ સ્વરાજ ટકાવી રાખવામાં મદદરૂપ થશે ખરો?

ઉ૦ — સ્વરાજ મેળવવામાં જરૂર તે મદદરૂપ થશે. આપણે એક બહાદુર પ્રજા સાથે લડત આદરી છે. અંગ્રેજ પ્રજા એકંદરે બહુ શાણી પ્રજા છે, એટલે ભવિષ્યનો મારો ખ્યાલ એવો છે કે તેઓ આપણો સહકાર શોધશે. હું એક ક્ષણ વાર પણ માનતો નથી કે તેઓ આપણાથી છેક વિખૂટા પડી જવાની દૃદ સુધી જશે.

પ્ર૦ — પણ કેળવણી વિના બૌદ્ધિક વિકાસ અટકી પડશે તેનું શું?

ઉ૦ — આ કાર્યક્રમ એવો છે કે એક બે વર્ષથી વધારે વખત લાગશે નહીં. મારા હૃદયની માન્યતા તો એ છે કે, પ્રજા મારા કાર્યક્રમનો બરાબર અમલ કરે તો તો એક વર્ષની અંદર સ્વરાજ બારણાં ખખડાવતું આપણે ઘેગ આવે.

આનંદશંકર — આ વગતારા વિષે અમારો મતભેદ છે. લડત બહુ લાંબી ચાલશે એમ લાગે છે.

ઉ૦ — ત્યારે તો આપણે આથીયે વધારે આપભોગો આપવાને તૈયાર થવું પડશે. પરંતુ શિક્ષિત વર્ગ મારી વાત માની જાય તો હું તો આશાનું દિરણુ નોઈ રહ્યો છું. શિક્ષિત લોકો જ અંતરાય નાખી રહ્યા છે.

આનંદશ કર — અમે અત્યારે જે કેળવણીનું કામ કરી રહ્યા છીએ તે આનું રાખનાથી જ વધારે સેવા થઈ શકશે એમ લાગે છે

જીવવાની — આપણામાં સાથે મળીને કામ નહીં કરવાની ટેવ બહુ પુરાણી છે એને લીધે જ આપણે પરદેશીઓના ભોગ થઈ પડ્યા છીએ. જતા પ્રિવિશોના આ જીવતી શાસ્ત્રની એટલું તો ભયું થયું છે કે આપણામાં એક રાષ્ટ્ર હોવાની ભાવના પેદા થઈ છે એક સેનાપતિનો હુકમ સૌ સમજી ગઈ તેટલા માટે પણ કેળવણીના મૂળ તત્ત્વો પ્રગટને મળે એ જરૂરનું છે

બાપુજી — બીજા કોઈ પણ દેશ કરતા આપણા દેશનો પ્રશ્ન વધારે વિકટ હોય એમ સંભવે છે અત્યારે તો સમાન એ છે કે આપણા દેશમાં રાષ્ટ્રીય જાગૃતિના પૂર આપ્યા છે કે નહીં ? મને લાગે છે કે આપણે અહિંજીવ જાગૃતિ બતાવી રહ્યા છીએ આપણા દેશમાં જે જુરમો ફેલાયો છે તે કોઈ મારે લીધે નથી ધારે કે હું અત્યારે બગિચા ટકાવવાની વિદુદ પ્રચાર ઉપાડું, તો તેમને શું એમ લાગે છે કે મને શ્રોતાઓ મળે ? પણ આજે મારી પાસે લોકોના ટોળા જનરે છે તેનું ડારણ એ છે કે તેમને થયેલા અન્યાયને વિરે તેઓ જાગ્રત થયા છે અને તેમનામાં નવી આશાનો સચાર થયો છે આપણે આપણા દેશને લખતા વાચતા શીખવી શકીએ નહીં ત્યાં સુધી અપરજન્યની કપના પણ કરવી ફાગળ છે એમ જે આપણે માનતા હોઈએ, તો મને લાગે છે કે એ ગંભીર જૂથ છે લોકોને પોતાની દશાનું ભાન કરાવના માટે પ્રાથમિક કેળવણી જરૂરથી અનિવાર્ય નથી થોડાક વધારે જનિયાવાના બાગ થાય તો તમે જોશો કે દેશ મુક્ત થયો હશે અસહકારનો માર્ગક્રમ ખડનાત્મક છે એમ કહેવું એ પણ તેની વિડબના છે રાષ્ટ્રીય જાગૃતિ માટે અથવા તો પાર્લિમેન્ટરી ઢમના રાજ્યતંત્ર માટે અક્ષરજ્ઞાન અનિવાર્ય નથી

જીવવાની — આપણી મનોચ્છતિ તદ્દન અન પાલમે ટરી છે

બાપુજી — આમ વર્ગને હું ઓળખું છું તે પ્રમાણે તો આપણે કેળવણીના પાર્લિમેન્ટરિયનો છીએ સગ હેવી મેઈન એની સાક્ષી પૂરી છે મારે પોતાનો અનુભવ પણ એવો જ છે કોઈ વસ્તુ પોતાના કન્યાણની હોમ અને એમાં એને ખૂબ રસ પડે ત્યારે તમે જોશો કે ઇંગ્લેન્ડના લોકો મુકાબાજના ખેતમાં જેવો રસ લે છે તેવો રસ આપણા લોકો પોતાના કામકાજમાં લે છે

શેનાદ્રિ — અતરહમાના અનાજને ખસોડી તરીકે ગણવો એ મને તો ભારે નેપમકારી નાગે છે રરિમને તો કહ્યું છે કે કોઈ માણસનો અતરહમા મરેલા જેવો પણ હોઈ શકે એનાએ શું પોતાના અતરહમા પ્રમાણે વર્તવું ? સ્પેનના જીવતી ગામત્યર્તાઓ અથવા આપણે ઔરંગઝેબ પોતાના અતરહમાના અનાજ પ્રમાણે વર્તે છે એમ મહેના નિવાસીઓ પામેથી એના

અંતરાત્માની અપેક્ષા રાખી શકાય નહીં, જેથી તેઓ ખરાખોટાનો વિવેક કરી શકે.

આપુણ — અંતરાત્માને અપીલ કરવામાં રહેલા જોખમની બાબતમાં તમારી જે લાગણી છે તેમાં હું પૂરેપૂરો સંમત છું. તમે મને ચેતવણી આપી છે તે માટે હું આભારી છું. હું અંતરાત્માના અવાજની વાત કરું છું ત્યારે મારા ઉપર કેટલી જવાબદારી લઈ છું તેનું મને પૂરેપૂરું ભાન છે. પણ અત્યારે આપણી સામે જે મોટો ભય આવેલો છે તેમાંથી મારે રસ્તો કાઢવાનો છે. આપણે એવા વાતાવરણમાં જાંઘ્યાં છીએ કે તેમાંથી છૂટા થવાનું આપણને વસતું લાગે છે. અંતરાત્માના અવાજના તમે જે ભયંકર દાખલાઓ ટાંક્યા તેની સામે એટલા જ સારા દાખલા પણ છે. કેટલાયે એવા સારા છોકરાઓના દાખલા છે જેમણે પોતાના અંતરાત્માના અવાજનો ઉપયોગ માનવજાતના કલ્યાણ માટે કરેલો છે. હું તો એક હજાર જૂસોના દાખલા સહી લઉં, જે મને એક છોકરાનો એવો ચોખ્ખો દાખલો મળે જ્યાં તેણે પોતાના અંતરાત્માના અવાજનો ઉપયોગ વાજત્વી રીતે કર્યો હોય. એમ ન કરીએ તો ધર્મીયાર્યો અને સરકારી અમલદારોથી ઘેટાંની માફક હંકારાતા આ દેશમાં કશું જ કરી શકાય નહીં. મારે દેશના જુવાનોને શું એવું ન શીખવવું કે ઠાઠીને અસ્પૃશ્ય ગણવો એ પાપ છે? મારે શું દેશના જુવાનિમાઓને એવું ન શીખવવું કે તમારો બાપ દારૂડિયો હોય અને તમારી આગળ દારૂની પ્યાલી ધરે તો એવા બાપની આજ્ઞાનો અથવા સત્તાનો વિરોધ કરજો? હું ત્યારે અંતરાત્માની વાત કરું છું, ત્યારે ગધેડાના અંતરાત્માની નથી કરતો પણ સંયમી અને વિવેકી માણસના અંતરાત્માની કરું છું. હું વિદ્યાર્થીની આગળ નિર્મેળ સત્ય રજૂ કરવાનો પ્રયત્ન કરું છું. અને ત્યાં મારી ફરજ પૂરી થાય છે. ઠાઠી રમ્પડેલ વિદ્યાર્થીને ન ભણવું હોય એટલે એને શાળા છોડવાની વાત ગમે પણ તેમાં દોષ મારો નથી. મુલાનોના જીજ્ઞાસા ઉત્સાહને છૂંટીને કચડી નાખવામાં આવે તેના કરતાં કેટલાક યુવાન વિદ્યાર્થીઓ કદાચ કંઈ ગાંડુંથેલું કરી મૂકે એ જોખમ ખેડવાને હું તૈયાર થઉં.

આનંદશંકર — ત્યારે તો અંતરાત્માને બદલે સંયમ અને વિવેકની વાત ચર્ચ.

આપુણ — હા.

શેષાદ્રિ — રામ રામ રામ — હું આશા રાખું છું કે તમે કહો છો તે અક્ષરશઃ નહીં માનતા હો. ધર્મની વાતો કરવાનું છોડીને આપણે જેટલા વહેલા વધારે કૌતિકયાદી બનીશું તેટલી આપણી મુક્તિની આશા વધારે છે.

બાપુજી — એક વખત ખૂમ ઉત્તમાદ અને આવેશથી તરવરતા કેટલાક જુવાનિયાઓ સાથે વાતો કરનારો મારે પ્રમગ આવ્યો હતો. દેશની ધાર્મિક સન્નરિતાને તિનાજનિ આપીને તેઓ નાસ્તિક અને દ્વાખેર અનેના હતા તેમની ધાર્મિક વૃત્તિ ઘણી શોષાઈ ગયેલી છે એ જોઈ મેં તેમને કહ્યું કે તમારી પાસે કાઈ ધામ ન હોય તો હૃદયપૂર્વક આપના શબ્દો બોલો 'અમુના દરગાહની ખોજમા લાગો અને તમામ વસ્તુઓ તમને આપી મળશે'.

શોષાદ્રિ — મરકાર સાથે કોઈપણ જાતનો સબધ રાખવો એ ખરા હોય તો તમે લોકોને એમ કેમ નથી કહેતા કે આ દેશનો જ ત્યાગ કરો? તમે પોતે તાર, ટપાલ, નાણાંના સિદ્ધા એ બધું કેમ વાપરો છો? તમે આના જે બેદ પાડો છો તેની પાછળ શો સિદ્ધાત રહેલો છે? તમે આ બાબતમા શુદ્ધ તર્ક પ્રમાણે કેમ ચાલતા નથી?

બાપુજી — મારી તર્કબુદ્ધિ, ટાકવામા આવેલા દાખલામાં ગેહલી કડક તર્કપરાયણતાનો સ્વીકાર કરે છે, પણ તેની સાથે મનુષ્યસ્વભાવની મર્યાદાનો પણ હું ખ્યાન રાખું છું મને લાગે છે કે આપણે દેશ એટલી હદ સુધી જત્ના તૈયાર નથી આપણે એટલી હદ સુધી જવાની જરૂર પણ નથી જે બધી વસ્તુઓ ગણ્યાવવામા આવી તે આપણાં બધનની દૃશ્ય નિશાનીઓ હોવા છતાં દેશ એ વસ્તુઓ વિના આજે ચનારી શકે એમ નથી રેતાનની ચૂડ આપણી આસપાસ એની વીટળાયેલી છે કે તેમાથી આજે પૂરેપૂરા છટા થતુ અશક્ય છે.

અધિકારી — તમે શિસ્ત વિનાના માણસો પાસેથી કોઈપણ જાતનું કામ કેમ લઈ શકો? તમે ખોટે છેડેથી શરૂઆત કરો છો તું તો અહીં એવીસ વરસથી બજાતુ છું એક દહાડો તમને પણ કામીએ દેવા માટે આ લોકો માચડો જામે કરે એના છે.

બાપુજી — જે નિઘાથીવગર વર્ણવવામા આવે છે એવું શિસ્ત વિનાનું ટોળું હોય તો એ તો આ કેળવણીની પદ્ધતિનો નિરાશાજનક પુરાવો થયો. કહેવાય હું જાણું છું કે ૬ ભાગે જેખમો ખેડી રહેલો છું ૬ એ પણ જાણું છું કે કેવળ આના જેખમો ખેડનાથી મોટું સુદ્ધ ન જતી શકાય છતાં આજની અસહ્ય સ્થિતિ મરતા આના જેખમ ખેડવાની સ્થિતિ ઘણી વધારે સારી છે મારામા કદાચ અધીરાઈ આવી ગઈ હોય પણ એ દોષમાથી જીગરવા માટે તો અત્યારે ઓછામા ઓછા જેખમયાગા રસ્તા લીધા છે એકદરે આપણા નિઘાથીઓનાં દિન સાબૂત છે શિસ્ત શીખી લેતા તેમને થોડી વાર લાગશે એટલું જ.

આનંદશંકર — તમે એમ કેમ માનો છો, કે આ કેળવણી નિર્દય નીવડી છે ?

બાપુ — અત્યારે મારી વડત કેળવણીની પદ્ધતિ મામે નથી એ કેળવણી ઉપર જેની ખત્રજયા છે તેની મામે મારી લડન કે સગમના આધિપત્ય રાણી આ કેળવણીએ આપણી બુદ્ધિ પગલુ કરી નાખી છે અત્યારે તો કેળવણી મગધરી નોકરો જે પેના કરી ગઈ છે આપણી પ્રેવેન્ટિવાથી જે માનવિશાલ અને નેદર જેવા પેના થયા છે તેની હું ના પાડતો નથી પણ તેઓ એ કેળવણીને લીધે પેના નથી થયા, કેળવણી આની હોવા છતાં તેઓ પેના થયા છે કેળવણી જે મારી હોત તો કેટલાયે વધારે સાગ માણસો પેના થયા હોત દુનિયાના કોઈ દેશમાં એવો શિક્ષિત વર્ગ મેં જોયો નથી જે આપણા શિક્ષિત વર્ગના જેવો શક્તિશીલ અને શક થઈ ગયેલો હોય આ કેળવણી તો નાગની ગૂંદ જેવી કે એને લીધે આપણામાંથી ગણે ઉત્તરમ સુધાર્થ ગય છે.

આનંદશંકર — તમે જે આધિપત્યની વાત કરો છો તે બૌદ્ધિક આધિ પત્ય છે કે વહીવટી આધિપત્ય ? કેળવણેલા લોકો શકે દેખાય છે તે કેળવણીની પદ્ધતિને લીધે છે, કે આપણા લોકોના બૌદ્ધિક દારિદ્ર્યને લઈને છે ?

બાપુજી — વિદેશી ભાષા મારફત ખામીભરેલું શિક્ષણ આપણને અપાતુ ટેવાથી બુદ્ધિનુ દારિદ્ર્ય ઉત્પન્ન થયું છે આપણા ભગોના લોકો દુરેશિયન સંસ્કૃતિના શાલીયૂમ મગજ જેવા બન્યા છે

આનંદશંકર — ત્યારે કેળવણીના વાહનમાં ફગાર કરો

બાપુજી — તે ફગારાનો જ છું મેં તો તમને મુખ્ય કારણ જુ આપણે બૌદ્ધિક દારિદ્ર્યથી પીડાઈએ છીએ એટલું જ નથી, આજે આપણને જે કેળવણી આપવામાં આવે છે અને દેશને જેની જરૂરિયાત છે એ બેની વચ્ચે ડગો મેળ નથી દેશના એગ્રી ટપા લોકો ખેતી કરે છે અને કરવાના છે છતાં આપણી શાળાઓ અને કોલેજોના અભ્યાસક્રમમાં એ નિયમ આવતો જ નથી લોકોને સાચું ધાર્મિક શિક્ષણ મ્હા આપવામાં આવે છે ? જ્યાં આત્માને બૂખે મારવામાં આવતો હોય ત્યાં શી કેળવણી હોઈ શકે ? તેથી જ હું જુ છું કે આ આધિપત્યમાંથી છટો જે આધિપત્ય આપણને પણ બનાવી રહ્યું છે તેમાંથી છટો

આનંદશંકર — આ તો બધું તમે અસહ્યારી તરીકે નગી પણ કેળવણીના સુધારક તરીકે બોલો છો

બાપુજી—પણ અત્યારે મારો હેતુ કેળવણી—સુધાર કરતાં વધુ જાણ્યો છે. મારે તો આપણી પ્રગતિને આ ગુલામી વાતાવરણમાંથી મુક્ત કરવી છે.

તેજંગ—તમે જ્યારે ગુલામી માનસની વાત કરો છો ત્યારે વર્તમાન હાલન ઉપર જ તમે વધારે પડતો ભાર મૂકો છો. તમે ઐતિહાસિક દૃષ્ટિએ જોતા નથી. તમે દિંદુસ્તાનની પાલમેન્ટરી સંસ્થાઓની વાત કરો છો ત્યારે ખૂબી જાણ્યો છો કે એવી સંસ્થાઓ કદી સમસ્ત રાષ્ટ્ર માટે નહોતી. ‘રાષ્ટ્રીય પ્રગતીય સરકાર’નો ખ્યાલ તો પશ્ચિમમાંથી જ આવેલો છે. આજે, જે વખતે આપણે પશ્ચિમ પાસેથી શીખવાની શરૂઆત કરી છે તે વખતે, પશ્ચિમ સાથેના સંબંધ તોડી નાખીશું તો આપણે, હલે કદાચ કસ્યાણુકારી, પણ આપણુદ રાજાશાહીના જમાનામાં પાછા જઈશું. માટે કેળવણીમાં જ સુધારા કરવાની જરૂર છે. મને તો લાગે છે કે દિંદુ યુનિવર્સિટી અને અલીગઢ યુનિવર્સિટી, તેના ગમે તેટલા દોષો જતાવવામાં આવે તોપણ, આપણે જેની ખૂબ જરૂર છે એવી સંસ્થાઓ છે.

બાપુજી—આજે તો એ સંસ્થાઓ રાષ્ટ્રની પ્રગતિને રૂંધી રહી છે. એ જાને સંસ્થાઓ વધારે વિશુદ્ધ થાય એમ હું ઇચ્છું છું. મારે પશ્ચિમ સાથે કશો જંઘડો નથી. હું પશ્ચિમની સંસ્કૃતિને ધિક્કારું છું ખરો, પણ તેથી પશ્ચિમની તમામ વસ્તુઓને ધિક્કારું છું એમ નથી. પશ્ચિમની વૈજ્ઞાનિક વૃત્તિને, તેની ચોક્કસાઈને, સત્યની શોધ પાછળ અખંડ મંડ્યા રહેવાના તેના જુસ્સાને, હું પૂરતી માન્યતા આપું છું. મારો જંઘડો તો અત્યારના રાજ્યતંત્ર સામે છે. એ રાજ્યતંત્રનો મારે નાશ કરવો છે. પશ્ચિમની પાસેથી આપણે કેટલાયે પાઠ શીખવાની જરૂર છે, એ જાખતમાં મારી ના નથી. હું તો પૂર્વ અને પશ્ચિમનું મિલન ઇચ્છું છું. મારો જંઘડો તો કિર્લિગના* મત સાથે છે. છતાં આજે જેના મિલન માટે સમાન ભૂમિકા નથી. પૂર્વ અને પશ્ચિમ વચ્ચે કામમી જંઘડો છે, અથવા રાખવો છે, એવું માગ મનમાં છે જ નહીં. જે મોર્ષ પણ વસ્તુથી એ જેનું મિલન થાય તો તે અત્યારના અસ્પૃશ્યકારથી જ થવાનું છે અસ્પૃશ્યકાર એ તત્ત્વતઃ વિશુદ્ધિકરણની ક્રિયા છે. મારું જે હેતુ છે અને મારા ઉપર જે આરોપ મૂકવામાં આવે છે એ જેનો બેદ તમે બરાબર અમથ લો એમ હું ઇચ્છું છું. લોકોના મનમાં દેવ રહેવાનું મારે હાથે કદી બને જ નહીં. હા, લોકોના હિલમાં અન્યક્ત રહેલી ખરાબ લાગણીઓને આજે હું

* કુરિયાડ કિર્લિગ, એ ધણે વખત દિંદુસ્તાનમાં રહેલો એક અમેજ કવિ અને લેખક હતો. તેની આ ઉક્તિ: ‘પૂર્વ એ પૂર્વ છે અને પશ્ચિમ એ પશ્ચિમ છે. એનો કદી મેળ ખાવાનો નથી’, એ ધણી પ્રસિદ્ધ થયેલી છે. •

સપાળી ઉપર લાડી રહ્યો છું ખરો, પણ તે તો તેને વિશુદ્ધ કરવાને માટે છે
 હું તમને કીચ કે ધણા અંગેએ એ વાનની સાક્ષી પૂરે છે કે હું અત્યારે
 ખરેખરું વિશુદ્ધિનું કામ કરી રહ્યો છું આજે હું દેશનું પાન, વધારેમા
 વધારે શુદ્ધ સ્વપ્ના વાપરના ઉપર ઓ પોતાની જાતની શુદ્ધિ કરના ઉપર
 એકાગ્ર મગી રહ્યો છું અમદાવાદની આ યોગજ્ઞાના ધણા આખોએ કામ
 કરતા અકુશો રહેના છે ધણા અનામતીના બારણા (મેકી નાચ) રહેના
 છે, જેને લીધે ધણા થતો અગ્નિ હું દિલગીર છું કે જેને હું પૂજુ છું
 તેમનો મારે વિરોધ મને પડે છે પતિતને ચતી હ વ્યવહારમાંથી જો હું
 તેમને ગયાવી લઈ શકું તો મારા જેટલો આનંદ કોઈને ન થાય પણ તેમ હું
 મરી શકતો નથી તમે મને તે મ્હો, તમને મરી રાત્રતા છે એમ તમે બને
 માને, પણ જે હાય તમાગ ઉપર અકુશ ચાલી રહ્યો છે તે હુષાયેનો છે
 મખમના મોતને બીધે તે હાય દેખી ગમતો નથી આ આધિપત્યનું
 આપણને મચી રાખનારું નાન મારથી અનુ જનું નથી *

મશીહમા મુન્શીએને મળ્યા

મતીશ મુન્શી મહાશય સાથે મારો અમૂલ્ય મેળાપ

૦૮-૧૧-૦૦

ગતે અનાદામાદ માટે ચાલ્યા

ટ્રેનમા મુકરજની વાતો મરી માપુએ દેવદાસને,
 દીપકને, સરવાદેરી, હરહિસનનાને, મગનનાને મગગો લખ્યા પોતાના
 મા પીના વૈષ્ણવજન ભજનનું બાપાતર તૈયાર કરી આપ્યું

વૈષ્ણવજન તો તેને કરીએ, જે પી. પરદાં જાણે રે,

પરદુ એ ઉપકાર કરે તોયે ઉર અભિમાન ન આણે રે વૈષ્ણવ૦

સકળ લોકમા સદુને લહે નિદા ન કરે કેની રે

વાય કાઝ મન નિશ્ચય રાખે ધન ધન જનની તેની રે વૈષ્ણવ૦

સમઘિ ને તૃષ્ણાયાગી પરસી જેને માત રે

જિહ્વાયકી અસય ન બોને, પરધન નવ જાહે હાય રે વૈષ્ણવ૦

મોહમાયા વ્યાપે નહી જેને દહ વૈરાગ્ય જેના મનમા રે,

રામનામ શુ તાગી વાગી સકળ તીરથ તેના તનમા રે વૈષ્ણવ૦

વધુલોણી ને કપ રહિત છે કામકોધ નિવાર્યા રે

કહે નરસિંયો તેનું દર્શન કરતા કુળ એકોનેર તાર્યા રે વૈષ્ણવ૦

* આ સવાઈની મહાદેવજીની મોધ બહુ ઉતાવળે લેવાયેલી હોઈ ધાની
 ખતિ છે એટલે ઉપરના લખાણમાં કોઈ અક્ષિની ફની બરાબર રીતે રજૂ ન થઈ
 રોચ એવા સભવ છે તે માટે હું ક્ષમા ચાહું જેવો રજૂ કરી રાખ્યો છે તેવો
 પાલ આ સવાઈ રસપ્રદ અને બોધક છે એટલે મેં આવી આપવાની ધૃષ્ટતા કરી છે

વૈષ્ણવનાં લક્ષણ નરસિંહ મહેતાએ જણાવ્યાં છે તે પરથી આપણે જોઈએ છીએ કે તે

૧. પરદુઃખસંગક હોય,	૧૧. સ્વયંવત પાળે,
૨. તેમ કરતાં નિરભિમાની હોય,	૧૨. અસ્તેય પાળે,
૩. સંહુતી વંદના કરે,	૧૩. માયાતીત હોય,
૪. કોઈની નિંદા ન કરે,	૧૪. તેથી વીતરાગી હોય,
૫. વાચ દઢ રાખે,	૧૫. રામનામમાં તક્લીન હોય,
૬. કાજ દઢ રાખે,	૧૬. તેથી પવિત્ર હોય,
૭. મન દઢ રાખે,	૧૭. લોભરહિત હોય,
૮. સમદષ્ટિ હોય,	૧૮. કપટરહિત હોય,
૯. તેથી, તૃષ્ણારહિત હોય,	૧૯. કામરહિત હોય,
૧૦. એકપત્નીવત પાળે,	૨૦. ક્રોધરહિત હોય.

લાલા હરકિસનલાલને પત્ર :

જ “તમારો કાગળ મુસાફરીમાં મારી પાછળ પાછળ અહીં આવ્યો છે. તમારી ભવિષ્યવાણી સાચી પડે તો તેમાં કંઈકે દોષ તમારો પણ ખરો. તમે જાનામાના બેગી રહો, હિંસાના મૂળને પાંગરવા દો અને પછી કહો ‘જુઓ હું કહેતો હતો તે સાચું પડ્યું ને?’ એના જેવી તમારી વાત છે. પણ તમારી ભવિષ્યવાણી સાચી પડે કે ખોટી, અસહકાર તો આગળ ચાલવાનો જ છે, ત્યાં મુઠ્ઠી તે પેતાની જ હિંસાના વજનથી અટકી ન પડે ત્યાં મુઠ્ઠી. તમારે તો તમારી ભવિષ્યવાણી ખોટી પાડવાને માટે તનતોડ પ્રયત્ન કરવાનો છે.

“ખિલાફતની આજનમાં આપણી માગણી આટલી છે: યુદ્ધ શરૂ થયું તમારે તેની પાસે જોડાઈ મુલક હતો તે જ્યાં તુર્કસ્તાનને પાછો સોંપી દેવો જોઈએ, એટલી શરતે કે આરબો અને આર્મિનિયનો આત્મનિર્ણયનો હક ભોગવી શકે તેટલા માટે પૂરેપૂરી અક્ષમતીઓ રાખવામાં આવે. પંજાબની બાબતમાં પંજાબીઓની માગણી પ્રમાણે પૂરેપૂરી રાહત મળવી જોઈએ. આપણી ત્રીજી માગણી એ છે કે લોકોના પસંદ કરેલા નેતાઓની ઇચ્છા પ્રમાણે આપણું પૂરું સ્વરાજ થવું જોઈએ. તમે જોશો કે મેં ‘પ્રત્યેક અંગ્રેજને’ અહીં કાગળ લખ્યો છે, એમાં આ વસ્તુઓ આવી જાય છે.”

અરલાદેવીને પત્ર લખ્યો, તેમાંનો કેટલોક ભાગ :

જ “દીપક મને લખે છે કે થોડા વખત માટે અંગ્રેજના અગ્વાસમાંથી મને મુક્તિ આપો. છાંદરાની આ માગણીથી તેને માટે મને માન જપજે છે આ જાજનમાં તમે દિલની અંદરથી પણ વિરોધ ન કરનાં હો તો હું તો દંડ્ય

હું કે દીપન્ને એની મગ્ગ પ્રમાણે કર્યા દેવ તેને આગ ઉપર અગ્રેષ્ઠ ભગવાની પૂરેપૂરી તક મળે તે હું જોઈ લઈશ હું તમને ખાતરી આપુ છું કે એ થોડા વખત માટે અગ્રેષ્ઠ છોડી દેશે તેથી કશું ગુમાનશે નહીં તમે જાણો છો કે નિઘાથીમા ભાષા પડી લેવાની શક્તિનો ઉદય થાય અને ભાષાના શાસ્ત્રમાં એ પારંગત થાય ત્યાં પછી કોઈ પણ નવી ભાષા શીખી લેવી એને મગ્ગ થઈ પડે છે એન્સમૂનર આ પ્રમાણે મેળ ભાષાઓ શીખ્યા હતા એક રખત સામાન્ય ભાષાશાસ્ત્ર ઉપર કાબૂ આવી ગયા પછી તમારે થોડા સેકન્ડ શરો જ માફ કરી લેવાના રહે છે અને એ ભાષા તમને આનંદી નામ છે એમને હું સૂચનુ છું કે રાજપુર્ણથી તમે મમતિ આપો દીપક મધુ ભાગ અને સુર છોડો છે શીખવાની આનંદમાં તથા ખીજ કરી આનંદમાં હું તેના ઉપર દયાગુ મરનાનુ ઇચ્છુ નથી જો તે કોઈને કોઈરીતે ઉલોગી રહે અને દરેક વસ્તુનો નિચાર કરી લેવાની ટેવ પાડે તો એનું કુશળ જ છે આની ઉપર ખૂબ નિચાર મરજો અને તમારો સાચો નિર્ણય મને જાણુનને એટલું માફ ગમ્યજો કે આપણા માગમના શિક્ષકો ઉપર નિશ્વાસ રાખવો એમાં સનામતી છે શિક્ષકોની પસદગી રખતે જેટલી સાધનાની રાખી તકાય એટલી રાખીએ પણ એક વાર શિક્ષકની પસદગી નહીં લીવી, પછી માગમની કેમરણી તેને સોપી દઈએ

“બનાગમમાં મીઠું કામ થયું પરિણામ શું આનંદે તે જાણુતો નથી વાતાનરણુ જરૂર સાફ થયું છે, અને માનનિયાજ સપૂર્ણ શાત નહીં તોપણ પહેલા કરતા વધારે શાત થયા છે

દીપન્ને પત્ર

“હવે તો તમને ગુજરાતીમાં જ લખીશ તમારો કાગળ મળ્યો તમારે અગ્રેષ્ઠ હમણા છોડવું કે કેમ તે વિશે માતાજીનો અભિપ્રાય પુછાવ્યો છે તમે અગ્રયામી બની જશો તો અગ્રેષ્ઠ હમણા છોડનામાં માર્ગ અડચણુ નહીં આવે તમારું શરીર, તમારું મન અને તમારો આત્મા એ ત્રણેને સલાજને શરીરને સારું કસરત, ગમ્મત, સારો ખોરાક ને ખુશમિજ્જન મનને સારું વાચન અને મનન આત્માને સારું અતર શુદ્ધ અને તેને સારું વહેલા જાગુ, ધ્યાનપૂર્વક પ્રાર્થનામાં તત્લીન થવું, અને ગીતાબ્યાસ હમેશા આટલો પાઠ પઢી જવો હું સાચું જ ખોલીશ, ચિતરીશ ને કરીશ, હું બધાની ઉપર પ્રેમ રાખીશ, મારી બધી ઇન્દ્રિયો ઉપર કાબૂ મેગવીશ, હું પારકી વસ્તુની ઉપર કુદૃષ્ટિ નથી નાખુ હું માર્ગ મારુ નહીં ગણુ પણ સર્વસ્વ ઇન્ધિરાપંજુ દરીશ આ ૥ ચિતનનથી હૃદયશુદ્ધિ થશે

દેવદાસને કાગળ લખ્યો તેમાંથી થોડો ભાગ :

“કાશીમાં પૂરા બે દહાડા ગાળ્યા. હીક અનુભવ થયો. પંડિતજીની સાથે કડવાશ થવાનો જરાયે ભય ન હતો. બીજાઓને અદેશો હશે તે પણ તૂટી ગયો હોવો જોઈએ. વિદ્યાર્થીઓ સાથે ખૂબ વાતો થઈ છે. હવે પરિણામ શું આવશે એ તો જોવું રહ્યું. દેશમાં નજીબાઈનો પાર નથી. આ અસહકાર જ દેશને સમજાવે અનાવશે.”

ખપ્પેરે અગિયાર વાગ્યે અલાહાબાદ પહોંચ્યા. પં. મોતીલાલજી અને જવાહરલાલજી મળ્યા. શંખ અને ઘંટાધ્વનિ.

૨૦-૩૦-૧૧-૨૦ પંડિતજીએ આપુને અક્ષત અને કુંકુમ ચઢાવ્યા.

૧-૧૨-૨૦ અલાહાબાદની વધુ વિગતો નીચેના પત્રમાં છે.

દાગી છોડીને ગાંધીજી અલાહાબાદ આવ્યા. દેરદેર વિદ્યાર્થીઓએ શાળાઓ છોડ્યાની ખબર આપતી હતી એટલે ગાંધીજીએ સાવધાનતા અને દૃઢતા ઉપર ભાર મૂક્યો હતો એ આપણે જોઈ ગયા. અલાહાબાદમાં આવતાંવેંત પંડિત મોતીલાલ નેહરુએ ઝંખીથી તેમના ઉપર આદેશો એક પત્ર ગાંધીજીની આગળ મૂક્યો, જેમાં ગાંધીજીના ગયા પછી અનેક વિદ્યાર્થીઓ, શાળાયાગ કરવાના ગીતાજી અને કુરાને શરીફને નામે કસમ લીધા પછી બે કે ત્રણ જ દહાડામાં પાછા શાળામાં ગયાના ખબર આપવામાં આવ્યા હતા. એટલે તા. ૩૦મીએ અલાહાબાદમાં વિદ્યાર્થીઓ આગળ તેમણે જે ભાષણ આપ્યું તે ભાષણ મોટે ભાગે પ્રતિશાના મહત્ત્વ વિષે જ હતું એમ કહું તો ચાલે. એમાંના વિચારો નવા નથી; એ જ વિચારો અમદાવાદમાં ૧૯૧૭માં મજૂરોના તરફથી મોટી લડત લડતાં ગાંધીજી અનેક વાર દર્શાવી ચૂક્યા છે. છતાં તેના તે જ વિચારો જુદા રૂપમાં મુકાયલા હોઈ આજે માત્ર વિદ્યાર્થીઓને જ નહીં પણ સૌ કોઈને પ્રિયકર તેમ જ દ્વિતકર થઈ પડે તેવા છે, અને કોઈ પણ વિદ્યાર્થિમાં નીતિના પ્રથમ પાક તરીકે સદાને માટે કાયમ રહે એવા છે.

અતિશાધર્મ.

ઝાંસીનો કિસ્સો સંભળાવીને તેમણે કહ્યું : “ મને આ સમાચાર સાંભળીને અતિશય દુઃખ થયું. અહીં પણ ભાઈ જવાહરલાલની સાથે ઘણા વિદ્યાર્થીઓને મુલાકાત થઈ હતી. તેમને જવાહરલાલે સાફ સાફ કહેલું કે તમને શાળા પાઠશાળા છોડવી એ ધર્મરૂપ લાગતું હોય તો જ છોડજો; અમે કોઈ વ્યવસ્થા કરીશું તેવી આશાથી ન છોડતા. તેઓ ગમે તેવી વ્યવસ્થા સ્વીકારવાને કબૂલ થયા; ભાઈ જવાહરલાલે તેમને માટે મકાન પણ લીધું, પણ તે એક

અહ્યાડિયાથી ખાલી પડ્યું છે. આ અર્ધા સમાચારોથી મને કેટલું દુઃખ થયું છે તે હું દર્શાવી શકતો નથી. આ બનાવો મને આપણી ગુલામીની સ્પષ્ટ નિશાની લાગે છે. પ્રતિજ્ઞા લઈને જે તોડે છે તે હેવાન બની જાય છે, નામદં બની જાય છે. લોડ વિલિંગ્ડન વિલાયતથી આવ્યા ત્યાર પછી મુંબઈમાં થોડે વખત ગાળ્યા પછી તેમને થયેલા અનુભવ જણાવતાં તેમણે કહેલું કે હિન્દુસ્તાનમાં આવીને મેં કોઈ હિન્દુમુસલમાનને ‘ના’ કહેવાની દિમ્તવાળો ન દોઠો. આ આશ્ચર્ય હજી પણ સાચો છે. આપણા દિલમાં ‘ના’ હોય છતાં આપણે ‘ના’ નથી કહી શકતા; સામાનું મોં જોઈને, તેને ‘હા’ જોઈએ છે કે ‘ના’ એ વિચારી લઈને આપણે તે પ્રમાણે વાત કરીએ છીએ. અહીં પંડિતજીને ત્યાં ત્રણ ચાર વર્ષની છોકરીને પણ હું તેની મરજી વિરુદ્ધ કાંઈ નથી કરાવી શકતો. હું તેને કહું છું કે મારા ખોળામાં બેસ, તે કહે છે ‘ના’, તેને કહું છું કે તું ખાદીનાં કપડાં પહેરશે? તે કહે છે ‘ના’. આ બાળકોની તાકાત પણ આપણામાં નથી. એક મહાપુરુષે કહ્યું છે કે આપણે સ્વર્ગમાં જતું હોય તો બાળકના જેવા થવું જોઈશે. બાળકના જેવા થવું જોઈશે એનો અર્થ એ કે બાળકની નિર્દોષતા અને દિમ્ત જોઈશે. એડવિન આર્નોલ્ડ* બાળકની નિર્દોષતા સરસ રીતે વર્ણવી છે. બાળક વીંછીને પકડે છે, સાપને પણ પકડે છે, આગમાં હાથ નાખે છે, તેને ડરનું જરાયે ભાન નથી હોતું. તમે એ જાતની લખરહિતતા કેળવો. તમને ઈશ્વરની ઉપર બરોસો રહ્યો નથી એટલે તમે ડરને વશ થાઓ છો.

“મને ઘણી વાર એમ થાય છે કે હિન્દુસ્તાનમાંથી હું ક્યારે નાસ્તી છઠુંં યા તો હિન્દુસ્તાનને હું ક્યારે સ્વતંત્ર કરું? સ્વતંત્રતાનો એટલો જ અર્થ કે આપણે કોઈનાથી ન ડરી આપણા દિલમાં હોય તે કહી શકીએ, કરી શકીએ. કરોડો માણસ સામે ટટાર ઉભા રહીને પોતાની વાત કહી શકે તે ખરો દિમ્તવાન હોકરો છે. માટે તમારે માટે, પહેલો પાઠ તો ‘ના’ કહેવાનું શીખવવો છે. પ્રતિજ્ઞા તમે લો જ નહીં એ બહેનર છે; પ્રતિજ્ઞા લઈને તોડી એ ભારે ગુનો કર્યા બરાબર છે એમ હું કહીશ. તમે ભારે કેળવણી લીધી હશે, મોટી ઊંચી મેળવી હશે, તોપણ જો તમે ટપટપ પ્રતિજ્ઞા તોડો એવા દરોહ તો તમને જરૂર કહીશ કે તમે જમનામાં જઈને ધૂળી કેમ નથી મરતા? તમારું દિલ એક વખત અમુક કહે એટલે તે પ્રમાણે તમે વર્તો અને પછી

*એડવિન આર્નોલ્ડ (૧૮૩૨-૧૯૦૪). મહાન અંગ્રેજ કવિ. એ સરકાર સાહિત્યનો પણ અધ્યાપક હતા. ભગવદ્ગીતાનું તેણે કરેલું પદ બાપાંતર ‘સોંગ સેલેશિયસ’ અને પદમાં લખેલું સુદ્ધરિત ‘લાઇડ ઓફ એશિયા’ અંગ્રેજ સાહિત્યમાં બહુ પ્રસિદ્ધ છે.

જુદું કહે તેથી જુની રીતે તમે વની' મોકે છે, એવો બચાવ તમે કદાચ કરશો. પણ તેનો બ્યાગ એ છે કે તમારે કસમ લેવા જ ન જોઈએ. શાસ્ત્રોમાં કશું છે કે પ્રતિજ્ઞા લે તો તેને માટે મરે. અને એ વચનોને સાચાં પાડનારા હતા આપણા હરિશ્ચન્દ્ર અને રાહીદાસ કે જેણે ભંગીને ત્યાં સેવા કરેલી; એ ધર્મધીરોની આપણે ઓલાદ છીએ એ તમે કેમ જુદી જશો? હા; વ્યભિચાર કરવાની, જુદું બોલવાની પ્રતિજ્ઞા લીધી હોય તો તે જરૂર તોડી શકાય, કારણ તેથી માણસ પોતાની ઉન્નતિ સાધે છે. ત્યાગ કરવાની પ્રતિજ્ઞા કદી ફેરવી શકાય નહીં. હિન્દુ ગોમાંસ ન ખાવાની પ્રતિજ્ઞા અથવા મુસલમાન દારૂ અને કુછરનું માંસ ન ખાવાની પ્રતિજ્ઞા કરે તો તે બીમાર હોય, મરવાની નૈવારી ઉપર હોય, દોષ્ટગે આગ્રહ કરતા હોય કે સહેજ અભ્યુષ લઈ લે, તો તેનો પણ તેણે દખલાર કરવો લાગ્યો છે. આવી રીતે જિન્દગીના ભોગે અભ્યુષ તથા પોતાની પ્રતિજ્ઞામાં કાયમ રહેલ સખસને જ, તે બ્યારે જન્નતમાં જગે ત્યારે ખુદા કહેશે 'તું મરનો બચ્યો છે.'

“દુનિયાના તમામ ધર્મમાં પ્રતિજ્ઞા વિષે એવી કાણ સખનાઈ છે. સ્વપ્ના પ્રતિજ્ઞા લીધી હોય તો ગામ બચાવવાની ખાતર કે કોઈ મનુષ્યને બચાવવાની ખાતર તમે અસ્ત્ર નથી બોલી શકતા. પ્રતિજ્ઞાભંગથી થયેલું દુઃખ મારે કોઈ પણ રીતે કદી દેવું જ રહ્યું. કોઈ ઘરડો ખખ આદમી પ્રતિજ્ઞા તોડે તે મારાથી કંઈકે સમજી શકાય; હું પોતે છુટો રહ્યો એટલે કોઈ બૂલથાપ કરું. પણ તમે તો જીવાતજોધ રહ્યા, તમારામાં તાજું લોહી વહે છે, તમને હું કેમ માફી આપું? આ પ્રસંગે કાંઈક વિષયાંતરને ભયે પણ મારો અનુભવ મુલાવ્યા વિના મારાથી રહેવાતું નથી. અમદાવાદમાં બે વર્ષ ઉપર હજારો મજૂરોએ સાબરમતીને તીરે આવેલા એક જહાની નીચે ખુદાને હાજર રાખીને પ્રતિજ્ઞા લીધી કે પોતાની માણસી કબૂલ ન થાય ત્યાં સુધી તેઓ કામે ચડશે નહીં. વીસ દહાણ સુધી તેઓ ટકી રહ્યા, પણ પછી મને લાગ્યું કે તેઓ પડવાની નૈવારી ઉપર હતા; એટલે મેં તેમને કહ્યું કે 'તમે પડશો તો હું પણ અન્ન ન લઈને દેહ પાડીશ. તમે પ્રતિજ્ઞા ન લીધી હોત તો ચાલત, પણ લઈને તોડો એ તો મને અસહ્ય છે.' મજૂરો રોવા લાગ્યા, યગે પડ્યા લાગ્યા, 'મજૂરી કુરીને પેટ ભરશું પણ કામે નહી ચડીએ' એમ કહીને મારી પ્રતિજ્ઞા મૂકી દેવાનું મને કહેવા લાગ્યા. આમ તેમને પડતા અટકાવવા માટે મારે નિરાદારવત લેવું પડ્યું હતું. તમે મજૂરો કરતાં તો બેતાલીમ ન બનો; તેનાથી વધારે નાસ્તિક તો તમે ન બનો. તમે ઇસ્લામની ગુલામી તથા ખુદાની ગુલામી લો. આ સન્તનનને મિટાવરી હોય તો ગુલામી તજવી પડશે. તમે કસમ ન લો તો સગજ ન બને એમ નથી, પણ તમે કસમ તોડશો તો સ્વરાજ જરૂર પાછું

હકશે. આવા કસમ તોડનારા વિદ્યાર્થીઓની મદદથી મુસલમાનો મુસલમાનોને મદદ નથી કરી શકવાના. એટલે હું તમને પીનપીને કહું છું કે તમે કસમ ન લો, અને કસમ લો તો તે પૃથ્વી રસાતળ ન્ય તોપણ ન છોડશો. તમારામાંના ગણ્યાગાંઠ્યા કસમ લેશે તો તેઓનાથી પણ સ્વરાજ મળવાનું છે. મુસલમાન વિદ્યાર્થીઓની આગળ ધમામ હસન અને હુસેનના દાખલા મોજૂદ છે. ઇસ્લામને ટકાવનાર તલવાર નથી, પણ આવા અડગ ટેકવાળા ભારે ફકીરો થઈ ગયા તેમને લીધે તે ટકી રહ્યો છે. એમ. એ. થવાથી કે સેવાસમિતિના વૉલન્ટિયર થવાથી કે કોંગ્રેસમાં જઈને ભાષણ આપવાની તાકાત મેળવ્યાથી તમે દેશને સ્વતંત્ર નહીં કરી શકો — જેટલા તમે પ્રતિજ્ઞાનું માન જળવીને અને તેનું પાલન કરીને કરી શકશો.”

આ સરકાર અને રાવણ

આમ પ્રતિજ્ઞાધર્મ ઉપર લંબાણથી બોલીને ગાંધીજી પ્રસ્તુત વિષય ઉપર આવ્યા. તેમ કરતાં તેમણે સરકારની રાવણરાજ્ય સાથેની ઉપમામાં સહેજ સુધારો કર્યો : “આ રાજ્ય અને રાવણરાજ્યમાં ફરક નથી. જો કાંઈ ફરક હોય તો તે એટલો જ કે રાવણના દિલમાં કાંઈક દયા હશે, કાંઈક ઓછો દગો હશે. તેણે તો મંદોદરીને કહ્યું કે ‘દસ મસ્તકવાળો હું શું રામનો મુકાબલો કરી શકું ?’ તું તો દીવાની થઈ ગઈ છે. હું જાણું છું કે તે અવતારી પુરુષ છે. મને તો ખબર છે કે હું એવો તો ખૂરો થઈ ગયો છું કે તેના હાથથી હું મરી જઈ તોપણ કાંઈ ઓહું નહીં.’ પણ આપણી સસ્તનતને તો પ્રુદાનો ડર રહ્યો જ નથી. પ્રુદાને હાથે મરીશું એવો ખ્યાલ નથી. તે તો પ્રુદાને ઘોળીને પી ગઈ છે. તેના પ્રુદા તે તેની તકબ્બરી, તેની દોષત, તેનો દગો છે. યુરોપિયન સંસ્કૃતિ શયતાનિયતથી ભરેલી છે; પણ અંગ્રેજ સસ્તનત સૌથી વધારે શયતાનિયતથી ભરેલી છે. આજ સુધી હું યુરોપમાં અંગ્રેજ સસ્તનતને ઓછામાં ઓછી ખરાબ માનતો હતો; હવે તો મારી ખાતરી થઈ છે કે એના જેવી પ્રુદાને બૂહી ગયેલી સસ્તનત ખીજ કોઈ નથી. એ સસ્તનતની સેવા હું નથી કરવા માગતો. એના આશ્રય તજે મારાથી એક ફાલુ પણ ન રહેવાય.”

વધાવે શુભામ ન બને

“તમને મારાં વચનો વિષે શક હોય, તમને મારા જેટલી એની ખૂરાઈ ન લાગતી હોય તો તમે એલાશક તમારી શાળામાં ભણ્યાં કરજો. પણ જો તમે મારા વિચારના છે તો આ સસ્તનતની શાળામાં ગીતા શીખશો તે પણ નકામી છે. આપણને શુભામ કરીને રાખનારી સરકાર આપણને મહેલો બાંધી આપી તેમાં ગીતાજી ભણાવશે, દાક્તરી, સાયન્સ, ઇજનેરી ભણાવશે, તે

શું શીખી શકાય કે? હું ના કહું છું, ઠારણ કે બધી તાલીમમાં એર છે, એ બધી તાલીમ આપણને વધારે ગુલામ બનાવવા માટે છે. આપણી લગ્નધર્મની છે, સરકારની અધર્મની છે. જે સરકાર માર્કેટલ ઓડવાયો જેવા અમલદારના ગુના જાણે છે છતાં તેનો બચાવ કરે છે, ડાયરની હેવાનિયંત્રણવા છતાં તેને ગંભીર વિચારદોષ માત્ર ગણે છે, તે સરકારની મદદ કેમ લેવાય કે તેની સાથે સંબંધ કેમ રખાય? તેની સાથે સંબંધ રાખવો એ વધારે હેવાન બનવા બરાબર, વધારે ગુલામ બનવા બરાબર છે.

‘અમારે માટે શું કરશો?’

“આ પ્રશ્ન મને કરશો જ નહીં. હું તમને સરકારની ગુલામી છોડીને મારા ગુલામ થવાનું કહેતો નથી. મારા ગુલામ થતા માગતા હો તો મારે તમારું કંઈ કામ નથી. તમારામાં એટલી તાકાત ન હોય કે ગમે તેમ કરીને મારું પેટ ભરીશ, ગમે તે મહેનત કરીને મારાં માતપિતાનું પોષણ કરીશ, તો તમે શાળાપાઠશાળા ન જ છોડશો. તમારે માટે વ્યવસ્થા કરવાનું અમારું કામ છે; અને અમે થઈ શકે તેટલી વ્યવસ્થા જરૂર કરવાના. હિન્દુસ્તાનની આબોહવા એટલી બગડેલી છે કે શિક્ષકો, અધ્યાપકો અને દીવાનો પણ માનતા હોય, અને તેમની મદદ નહીં મળે. આવાઓની હું મદદ નથી ચાહતો. પણ શિક્ષક-અધ્યાપક ન મળે તો તમે તમારા અધ્યાપકો બનજો અને તમે તમારા જ પગ ઉપર ઊભા રહેજો. મારી, મોતીલાલજીની કે શૌક્તઅલીની તાકાત ઉપર ઊભા રહેવાની આશાએ આવતા હો તો છો ત્યાં જ ઊભા રહેજો.”

‘આજે પ્રહલાદો ક્યાંથી લાવવા?’ એ પ્રશ્ન કદપીને તેમણે ‘પ્રહલાદો આ જમાનામાં પણ છે’ એમ કહી સ્વામી દયાનંદ સરસ્વતીનો વૃત્તાન્ત કહી સંભળાવ્યો. કોઈકે કહ્યું કે તમે યુદ્ધની સ્થિતિ બતાવીને તેને યોગ્ય કામ લેવા ચાહતા હો તો કંઈ excitement — કંઈ નશો આપવો જોઈએ. ગાંધીજીએ કહ્યું, “હું કંઈ નશો આપવા માગતો નથી. તમારી તાલીમનો નશો તમારે માટે પૂરતો છે. હું તો તમને ઠંડી હિંમત આપવા માગું છું. કુરબાની માટે — તપશ્ચર્યા માટે તમારાં દિલ પાક હોય એમ ચાહું છું.” ‘માબાપોની રજા નથી મળી શકતી’ એ ફરિયાદના જવાબમાં તેમણે જણાવ્યું “કે, ખરી હકીકત તો એ છે કે માબાપો બાળકોને નથી અટકાવી રહ્યાં, બાળકો જ માબાપ શાળા છોડવાનું કહે તોપણ બેસવા તૈયાર નથી. હિંદુ યુનિવર્સિટીમાં સો દોઢો છોકરાઓને મેં પૂછ્યું હતું. તેમણે કહેવું કે અમારાં માબાપની અમને પરવાનગી છે એટલું જ નહીં પણ તેઓ ખચ આપવાને માટે પણ તૈયાર છે; પણ ગમે તેમ હોય, કોઈ ગમે તેમ કહે, સરકારથી ચાલતી

શાળાપાઠશાળામાં ભણ્યે જવું એ પાપ છે એમ તમારો આત્મા કહેતો હોય તો જ તમે તે છોડજો; કાંઈ પણ અદેશો હોય તો તમે માલવિયાજીની સલાહ માનજો. હું તો હિંદુસ્તાનમાં પાંચ વર્ષ ઉપર આવ્યો; માલવિયાજીએ તો આખી જિંદગી દેશની સેવામાં અપી છે. મોટે કહું છું કે મારો અવાજ તે જ તમારા આત્માનો ન અવાજ હોય તો માલવિયાજીનું માનો. મારો અવાજ તે જ તમારો અવાજ હોય તો માલવિયાજીની સલાહને પણ ન જ માનો.”

મૌલાના આજીવ સાહેબે પોતાના ટૂંકા પણ સુંદર ભાષણમાં એ વાત એ જણાવી કે પોતે ડેળવણીના ઉપર તો ભારે આશક છે. રાંચીમાં પરહેજ રહ્યાં રહ્યાં પણ તેમણે ડેળવણી ફેલાવવાના પ્રયત્ન કરેલા અને એક સ્વતંત્ર શાળા ચલાવવા માટે ફંડ ભેગું કરેલું. એટલે પોતે ડેળવણીની વિરુદ્ધ હોય એવું તો કેઈ ન જ માને. બીજી વાત એ જણાવી કે કેઈના હાથમાં દેશનું ભણું વધારેમાં વધારે હોય તો તે વિદ્યાર્થીઓના હાથમાં છે. અને વિદ્યાર્થીઓ આજની અમૂલ્ય ઘડીએ પોતાનો ભાગ ન ભજવે તો દેશ પોતાની આલુ સ્થિતિમાંથી નીકળવાનો નથી.

આ પછી નિશ્ચયપૂર્વક જે વિદ્યાર્થીઓ છોડવા ચાહતા હોય તેમને સ્વલગ થઈ જવાનું કહેવામાં આવ્યું. ૭૫ વિદ્યાર્થીઓ કોલેજના અને ૩૫ વિદ્યાર્થીઓ હાઈસ્કૂલનાએ પોતાનો નિશ્ચય જાહેર કર્યો. ડોસ્થેટ ગર્સ સ્કૂલની કેટલીક વિદ્યાર્થીનીઓએ પણ પોતાનો નિશ્ચય જાહેર કર્યો. આ બધાં ભાઈજાહેનો સાથે આ મીટિંગ બાદ બીજે દહાડે ગાંધીજીએ ખૂબ વાતચીત કરી; જેને પોતાના ભરણપોષણનું સાધન ન હોય તેવાઓના ભરણપોષણના સાધનની વ્યવસ્થા માટે નામ લખી લેવામાં આવ્યાં. બીજે દિવસે શાળાના વિદ્યાર્થીઓ માટે ગાંધીજીએ ‘તિલક વિદ્યાલય’ ખોલ્યું. જે વિદ્યાર્થીઓએ શાળા છોડી છે એઓથી આ વિદ્યાલય શરૂ થઈ જશે. પાઠશાળાના વિદ્યાર્થીઓ માટે હાલ તો ધૈર્યની, દરરોજ આશ્રમમાં નિપત સમયે હાજરી ભરવાની અને કાંતવાનું સરસ શીખી લેવાની તાલીમ જરૂરી છે એમ તેમણે તેમને સમજાવ્યું. આ વિદ્યાર્થીઓને માટે ભાઈ જવાહરલાલ નેહરુ મકાન લેવાની તજવીજમાં હતા; તે લેવાઈ ગયું હશે. તેમને સલાહ આપવાનું અને તેમને માટે બીજી વ્યવસ્થા કરવાનું પણ ભાઈ જવાહરલાલે માથે લીધેલું છે.

પહેલી ડિસેમ્બરે પટના માટે ભપડ્યું. હું અલાહાબાદ થોડું રોકાયો. બાપુથી છૂટા પડતાં હું રડી પડ્યો. મિસિસ જોસફની સાથે મેળાપ. બાપુ રાતે પટના પહોંચ્યા. હું બીજીએ સવારે પહોંચ્યો.

૨-૧૨-૨૦ થી

[એ વિશે મહાદેવભાઈને 'નવજીવન'માંના પત્ર

૧૨-૧૨-૨૦

પહેલો આપી દે' છું.]

રાતના નવ વાગ્યા છે. ભાગલપુરથી કલકત્તા

જતી ગાડીમાં બેઠીને આ પત્ર લખી રહ્યો છું. આ જ વખત ઈર્ષિક શાન્તિનો છે. દિવસના અનેક સમાચો, અનેક માણસોની આવૃત્તિ. રાત્રે દરેક સ્ટેશને સેંકડો — હજારો માણસો દર્શનાતુર બેઠાં જ હોય એટલે આગલી રાત તો પરાણે જાગતું જ પડે. રાત્રે બે, ત્રણ અને ચાર વાગ્યે માણસો આવતાં નથી એમ નહીં, પણ આખરે યાત્રીને ડોલાં તો આવવા માટે જ, એટલે માણસોના હુમલા છતાં અર્ધ સુષુપ્ત દશામાં રહીએ. પણ અમારી આગલી રાત તો જાગરણની જ — ગાડી ચાલતી હોય તે દરમ્યાન શાન્તિની એટલે કામને માટે ઉપયોગની.

આજે અમારી ગિહારની મુસાફરી પૂરી થાય છે. ગિહાર — ગાંધીજીનું માનીતું ગિહાર કેટલાયે મહિના થયાં ગાંધીજીનાં દર્શન માટે તકસી રહ્યું હતું. મુઝફ્ફર હક સાહેબના તો બે મહિના થયાં તારો શરૂ થયેલા. અતે ગયા મહિનાની આખરે કંટાળાને તેમણે છેલ્લો તાર કરેલો કે 'તમારું વચન પાછું તૂટ્યું' છે. હવે નહીં આવો તો લોકજીવન તજીને અમારે ક્યાંક ભાગતું પડશે.' ગાંધીજી કાશીમાં હતા ત્યારે જ હક સાહેબ બરોબર અગિયાર દિવસનો પ્રવાસક્રમ તૈયાર કરીને ત્યાં લાવેલા. તે પ્રવાસ તેમણે ગોઠવેલો હતો તે પ્રમાણે આજે પૂરો થયો છે. પ્રથમ આરાં, પટના, હપરા અને દક્ષિણમાં ગયા કરીને ઉત્તરે ચડ્યા, ત્યાં મુઝફ્ફરપુર, તેથી ઉત્તરે ગાંધીજીને જે ચંપારણને લીધે દેશ પિછાન્યા તે — ચંપારણ એટલે બેતિયા અને મોતીહારી; ત્યાંથી પૂર્વમાં — દરબંગા અને સમસ્તીપુર કરીને પાછા દક્ષિણમાં ગંગાકિનારે ઊતરી પડ્યા — મોંઘીર, જમાલપુર, ભાગલપુર; આમ અગિયાર દિવસમાં ગિહાર પહોંચ્યું. અગિયાર દિવસમાં તો કોઈ ઇલાકા ન પૂરો થાય પણ કામ કેટલી તરાથી લેવાયું છે તેનો ખ્યાલ આવી શકે છે. લોકો પણ એ સમજી ગયેલા છે અને દરેક મથકે ચાલીસ ચાલીસ પચાસ પચાસ કોસથી માણસો આવી પડ્યાં હતાં

નિરવધિ પ્રેમ

ગિહારમાં ગાંધીજી અને શૈક્ષિકાઓને જે પ્રેમનાં દર્શન થયાં તેનું વર્ણન આપ્યું જાય એમ નથી દરેક દેકાણે બેઠી રહેતી ગાડીવાળું બી. એન. ઝગરુ. રેલવેનું એક પણ સ્ટેશન સેંકડો માણસોથી ભરેલું ન હોય એમ અમારી મુસાફરીને દિવસે બન્યું નથી. કદી ઘરમાંથી બહાર ન નીકળતી બહેનો ગાંધીજીને સાંભળવા માટે જ્યાં ને ત્યાં આવ્યા વિના રહી નથી. વિદ્યાર્થીનાં

ટોળેટોળાંએ દરેક ઠેકાણે ગાંધીજીને પોતાના ઉત્સાહથી ગૂંચળાંથી દીધા છે. કોઈ ઠેકાણે કોઈ બહેન પોતાનો પરવાળાનો હાર કાઢીને ગાંધીજીને કહે કે ‘તમારા ગળામાં પહેરવા માટે જ એ આપું છું’ તો કોઈ ઠેકાણે સાધુઆવાઓ પોતાની માળાઓ ખોળામાં મૂકી જાય. કોઈ ઠેકાણે સુંદર હાથકંતામણ અને હાથવણાટના તાકા ધરવામાં આવે, તો કોઈ ઠેકાણે દૂર જંગલમાંથી ‘મહારાજ, મારા બાલુગળ વડે, અમરી વસ્તીને ત્રાસ આપનાર વાઘને મારીને આ ચામડું તમારે માટે લઈ આવ્યો છું,’ એમ કહેનાર ગ્રેમી ગામડિયા મળી આવે. કોઈ ઠેકાણે ‘દોગ સિમ્લો’થી તોપનું માન આપના, ક્યાંક પોતાની હૃદયમતની અંદરની સિમ્લ ન આપી દર્શન માટે ગાડી અટકાવતા રેલવેના નોકરો મળે. અનેક સ્ટેશનો છોડી ચાલી જનારી ‘સ્પેશિયલ’ ને ન ગણકારી ‘કદાચ સહેજ તો દર્શન મળી જશે, અને દર્શન નહીં મળે તો ‘ગાંધી શૌકતઅલી કી જય’નો અવાજ તો છેવટે પહોંચાડીશું’ એવી અદાથી બિભેલાં ટોળાંઓ જણાય, ક્યાંક દિવસથી સજામ કરતા અથવા હાથનો સ્પર્ગ કરવા આવતા પોલીસના માણસો મળે, તો ક્યાંક ક્યાંક ‘આ પાપી પેટને ખાતર આમાં પડ્યા છીએ, છતાં સ્વરાજ માટે આટલા પાંચ રૂપિયા તો લઈ જાઓ’ એવાં દીન વચનો કહેનારા ગુપ્તચર ખાતાના નોકરો પણ મળ્યા છે !

કૃત્રી સાર્થીઓ :

બિહારના અનુભવોમાં બીજાને નોંધવા લાયક અનુભવ ગાંધીજી અને મૌજાના શૌકતઅલીના કૃત્રી સાર્થીઓનો. બિહારના ઉંઝરામાં પગ દેતાં દર્શન થાય છે ઇસ્લામ અને સ્વરાજને માટે કૃત્રી અનેકા મજ્જિમુલ્લ સુત્ત સારાંખનાં. ક્યાં તેમની એકાદ બે વર્ષ ઉપરની નવાની અને બહોળલાહી, અને ક્યાં તેમની આજની કોઈ એકાદિયાને શોભતી સાદાર્થ ! બિહારમાં સરસમાં અરસ ઓરિસ્સામાં ગચ્છાતા એઓ આજે પોતાનાં કાયદાનાં પુસ્તકો દરાજ કરીને, ‘એ જહર આ જિંદગીમાં તો હવે ન જ નોંધે’ એમ નિશ્ચય કરીને બેસા છે. પટનાની સુંદરમાં સુંદર મોટર વાપરનારા આજે કોઈ મિત્રની ગાડી મંગાવી લે છે અથવા પગે જાય છે; દબદબા ભરેલા પોશાકમાં કરચલીની પથ્થુ ખામી ન આવે એવી કાળજી રાખનારા હક સારાંખ આજે નખથી તે શિખ મુઠી હાથકંતામણ અને હાથવણાટના લેખાસમાં, અનેક દિવસ અચકન-ધાયજનમાં બદલા વિના ફરે છે, દરરોજ દાઢીમૂંછ તદ્દન સાફ મૂંડ્યા વિના જેને નિદ્રા ન આવતી તે આજે ‘દાઢી વિના મુસલમાન શાનો ?’ એમ કહી ચાંદી જેની ચળકતી ઘડી વધારી રહ્યા છે; મશણની તળાઈએ પોદતા અને મોડે શુધી સવારે તેમાં જ રહેતા હક સારાંખ આજે જમીન ઉપર ગોદી પાથરી સૂએ છે, અને બડી બામદાદમાં બીડીને બંદગી કરે છે; આવતી

પહેલી તારીખથી મોટા આલેશન 'સિકંદર મઝિન' તેમના પિના સુનો પક્રો, ગગાકિનારે સ્થાપેના 'સદાકત આશ્રમ'માં પોતાના ચૂટી કાઢેના વિદ્યાર્થીઓને તાલીમ આપશે, અને તેમનાં પત્ની (જેઓ અમ્યાસ તૈયમન સાહેબના ખાનદાનના છે) મહિનાના સિતેર રૂપિયાના ખર્ચથી સતોપ માની તેમના બે પુત્રો સાથે ગામડામાં આવેલા પોતાના એક ઘરમાં રહેવા જશે !

અસહકારને પરિણામે આટલા એક જ ફકાર થયા હોય તોયે અસહકાર નિઃશ્વ કહેવાય નહીં. પણ ફકારોની જૂમિ દિન-દિને તો ધણીયે ફકારો પાનમ્ય દિવાકરો પવિત્ર ગાખનારા હશે. આગળ આવતા મુઝફરપુર જઈએ છીએ તો ત્યાં પણ મોનવી મદમદ શક્તિ સાહેબ પોતાની ધીકતી કમાગી છોડી બેરિસ્ટર મની ફખીર થયા છે તેમનો 'મોતી મઝિન' સાર્વજનિક કામને માટે સોંપ્યો છે, અને પોતે એક નાનકડા ધરમા ગદી ગુમરો કરશે મોઘીરમા ગયા તો ત્યાં પણ બેરિસ્ટર સાહેબ ગુમેગ ગઈ પટેલી ઓગસ્ટથી જ પોતાની દુકાન ઉનાળા મૂખને બેગ છે ! દિન્દુ ભાઈઓમાં તો પટનાવાળા બાણુ ગજેન્દ્રપ્રસાદ, દરભગાવાળા બ્રજકિશોરપ્રસાદ અને સમરતીપુરવાળા બાણુ ધરણીધરપ્રસાદ વગેરે જાણીતા છે જ.

બહેનોની હિંમત

ત્રીજી નોંધવાનાયક વાત દરેક સ્થળે થયેલી સ્ત્રીઓની સભાઓ હક સાહેબ કહેતા હતા કે પટનામાં સ્ત્રીઓની સભા કેટલાયે વર્ષોમા કદી ન થયેલી તે આજે થવાનો પ્રસંગ આવ્યો. હક સાહેબના ઘરમા જ બંધી બહેનો આવી હતી ધરમાયે પડ્યા તો ગણેના હતા પણ ગાંધીજીના અને શૌકતઅલીના તો દર્શન થઈ શકે જ માટે પડ્યામાંથી પણ એ બે ભાઈઓના દર્શન બહેનો કરતી હતી ! અને દ્રવ્યની માગણીને કેવો જવાબ મળ્યો ? હક સાહેબના પત્નીએ પોતાની ભારેમાં ભારે મોતી અને માણેકજડિત ચાર બગડીઓ ઉતારી આપી હક સાહેબને. આ વાતની ખબર પડતા તેમના હરખનો પાગ ન રહ્યો તેમણે કહ્યું, 'આના કરતા વધારે કીમતી બગડી એની પાસે નથી' ભાઈકે કહ્યું, 'આ હજાર દોઢ હજારની બગડી ઉતારતા એમને સંકેત ન થયો ?' તરત શૌકતઅલી સાહેબે ઉત્તર વાલ્યો, 'એણે એના માલિકને આપી દીધો છે તો એ બગડી તો શી વિસાતમા ?' ભાગ્યે જ સોએક સ્ત્રીઓ હશે જતા પહેલે જ દિનમે દોહસો ઉપર રૂપિયાનું ત્યાં ને ત્યાં જ ઉધરાણું થયું, અને પછી તો બેનગામની માફક પણ દહાડા સુધી સ્ત્રીઓ તરફથી ધરણી આવ્યા જ કીધા સ્વ બાણુ પરમેશ્વરલાલનું ગયે વર્ષ અસાન થયું ત્યાર પછી ગાંધીજી પહેલી વાર પટનામાં આવેલા, એટલે તેમના વિધાને મળવા ગયા કેવળ બેસવા અને દિનાસો આપવા ગયેના, ત્યાં તો ધરમાંથી વહુઓ

અને દીકરીઓના હારો ગાંધીજી આગળ આવીને પડ્યા ! બીજે બધેય ઠેકાણે બહેનોએ દીક દીક જવાબ આપ્યો જ છે. પણ આને ભાગલપુરમાં તો હદ વળી. ઉત્સાહી અને ગર્ભશ્રીમંત દેશભક્ત બાણુ દીપનારાયણસિંહ અને તેમનાં ત્રિદુધી પત્નીએ દરલંગામાં જે વ્યવસ્થા કરી હતી તેમાં તો કશી મળ્યા રાખી ન હતી. તેમાં સ્ત્રીઓની સભાનું તો વળું ન કર્યું જ નય એમ નથી. પાર વિનાનાં જવાહિર વરસ્યાં ! હીરાની વીંટીઓ, મોતી અને માણેકની બંગડીઓ, સોનાના હાર, અને ચાંદીના દાગીનાનો ઢગલો ! હજારો સ્ત્રીઓ હાજર હશે. રોકડું ઉપરાણું સાડા ઘસો રૂપિયાનું ચથું. દિલ્હી, અલાહાબાદ, પટના, ભાગલપુરની બહેનો શ્રદ્ધાહીનોમાં શ્રદ્ધા નહીં પૂરે ?

વિદ્યાર્થીઓનું જોમ

લગભગ દરેક ઠેકાણે વિદ્યાર્થીઓની પણ સભા તો યર્ષ જ છે. પ્રેમધેણી વિદ્યાર્થીઓનાં ટોળાં જોઈને ગાંધીજી — પોતાની વખતની ગણતરી કદી ન બૂલનારા ગાંધીજી પણ વખત ભૂલી જાય છે, ખાવાપીવાનું ભૂલી જાય છે, અને કેવળ વિદ્યાર્થીમય યર્ષ જાય છે, અને વિદ્યાર્થીઓ જગતમાં કોઈ શિક્ષકને ધ્યાન ન આપ્યું હોય તેટલું ધ્યાન આ મહાશિક્ષકને આપે છે. તડ ને ફડ વાતો જ હવેનાં ભાષણમાં થાય છે. ‘મેં બહુ ભાષણો કીધાં. ગુલામના માલિક કદી સ્વતંત્રતાનું શિક્ષણ આપી શકે, તેની શાળામાં સ્વતંત્રતા તમે શીખી શકો, એમ માનતા હો તો શાળા છોડશો નહીં’, ‘તમારા બિચનામાં સાપ હોય તો તમને ‘બીજું બિચનું’ મળે યા ન મળે તોપણ તે બિચનું તો તમારે છોડ્યે જ છૂટકો’, ‘હિંદુસ્તાનને સ્વતંત્ર કર્યા પછી છજનેર, રોક્ટર અને વૈરાગિક બનજો’, ‘જે વય લણવાનું નહીં મળે તો ખેતર અણવવાયલું સહી વધારે પાકને માટે તૈયાર થશે, અને વચગાળામાં હાથકંતામણ અને હાથચણાટ તો શીખવાનાં છે જ’, ‘કોઈ શીખવાનું ન મળે તો રામાયણ — અસહકારનો ભારમાં ભારે અંધ — શીખો, તેનું રટણ કરો’, ‘તમે કૂટબોલનો મોહ મૂકીને તમારાં ખેતરોમાં માટીનાં દેશં સાથે ખેલો’, આવી આવી અનેક હૃદયગમ ગોઠિયા વિદ્યાર્થીઓનાં ચિત્ત તેમણે દરી લીધેલાં છે. તેનાં પરિણામો આજે જણાઈ રહ્યાં છે. પટનામાં છજનેરી કોલેજના ૧૩૦ વિદ્યાર્થીઓ — બાકી પાંચ સાત રહ્યા છે તે માતૃપિતાની પરવાનગી માટે રોકાઈ રહ્યા છે — જાડી ગયા. વિદ્યાર્થીજીવનમાંથી પોતાના સરસામાનથી આઠ દસ ગાડી ભરીને સામાન કાઢી તેનું સરઘસ કાઢ્યું, અને સરકારી પાઠશાળાને સવામ એવા વાવટા ફરકાવતા બીજી કોલેજ આગળથી પસાર થયા ! હક સાહેબ તેમને સલાહ વગેરે આપવાને તૈયાર છે જ. અનેક ‘ઇન્ટર્ન’ થયેલ વિદ્યાર્થીઓનો કિસ્સો — મુઝફ્ફર કોલેજ પણ ખાલી યર્ષ રહી છે.

ગાંધીજીના ગયા પછી ૮૫ વિદ્યાર્થીઓ નવમીએ નીકળ્યા. તે અગાઉ દસ પંદર વિદ્યાર્થીઓ નીકળેલા. અગાઉ જે દસ પંદર વિદ્યાર્થીઓ નીકળ્યા હતા તેઓ સરસ સાર્વજનિક કાર્ય કરી રહ્યા છે. તેમાંના એક ભાઈ મનરંજનપ્રસાદનાં ગીતો — કોલેજ છોડ્યા પછી બનાવેલાં ગીતો અનેકને ગળગળા કરે છે ! અહીંની સ્થિતિ શકી સાહેબ, બાણુ બ્રજકિશોર અને ધરણીધરપ્રસાદ સંભાળી રહ્યા છે. ધૈર્યથી વિદ્યાર્થીઓ કામ ધ્યેય જાય તો તેઓ બિહારના બીજા વિદ્યાર્થીઓ ઉપર પણ સરસ અસર પાડશે.

સારું સારું કહી દીધું. હવે વળીએ પેલી, દુઃખ અને અત્યાચાર જ્યાં ઘણાં વર્ષો થયાં વામો કરી રહેલાં છે તે ભૂમિ, ચંપારણની તરફ ! દોઢ વર્ષ નીલવરો (પ્લેટસ) ની સાથે લડતાં લડતાં તેમના પંજનમાંથી રૈયતને ગાંધીજીએ ઘણાં વર્ષના અત્યાચાર પછી મુક્તિ અપાવી. તેમનામાં તે લડતને પરિણામ કંઈક જોઈ પણ આવેલું જણાતું હતું. પણ હજી ચંપારણના કેટલાક ભાગમાં તો કાળા કેર વતી શકે છે એ નજરોનગર પેલે જ દહાડે બેતીઆથી ચૌદ માઈલ દૂર આવેલા ગામડામાં જોઈ આવ્યા. એક ધૂળ જેવી ગોલાલડાઈમાંથી આ એક કેર ઉત્પન્ન થયો છે ! એક સોનીને ત્યાં એક માણસે જણુસ ઘડવા આપેલી; તે સોનીએ ઘણા મહિના વાવદો ન પૂરો કર્યો એટલે માણસે જર્મને અડગો નાખ્યો. બન્ને વચ્ચે લાકડી ઊઘળી અને કંઈક લોહીની ઇંટ ઊડી. એકે કરી ફરિયાદ, પોલીસે ફરિયાદીમાં બીજાનું નામ ઉમેર્યું; એ માણસને પકડવા આવ્યા, તેને ગામડાવાળાઓએ ભગાડ્યા, અને બીજા કેટલાક કોન્સ્ટેબલોની આસપાસ ફરી વળ્યા. પોલીસનો મિત્રજ ગયો એટલે હાથધોડેસવાર ચર્ચાગામડાંએ ઉપર કરી ચડાઈ. ગામડિયાઓ બિચારા તેમને જોઈને જીવ લઈને ભાગ્યા. બચ્યાંછોડરાને પણ ધરમાં મૂકીને ભાગ્યા. પોલીસે અને તેમની સાથે આવેલા પરગામના ભાડૂતિયાઓએ ગરીબ ગામડિયાઓના કોદાર તોડ્યા, પેટીપટારા તોડ્યા, જે કંઈ દીકું તે લીધું, ભાંગ્યું, તોડ્યું, વેચ્યું અને સરવાળે નિકંદન કરી ગામડાંમાંથી જીવ લઈને નાસતી સ્ત્રીઓ પાછળ પણ પડ્યા. તેમનામાંની એકનું લગ્ન ઉતારી લીધું, તેના ઉપર ધૂળ નાખી; બીજી શૌચ ગઈ હતી ત્યાં તેને મારી, હેરાન કરી ! રાયણસેનાનાં કૃત્યોનો આ ટૂંકો હેવાલ તો ગાંધીજી અને શૌકતઅલીની સાથે ફલવનિયા, સીસવનિયા અને સેદા ત્રણ ગામ જોવા હું ગયો હતો ત્યારે તેમની ખૂબ ઊલટતપાસ કરીને લેવાયલી જુઝાનીમાંથી આપું છું. હક સાહેબ નોખી તપાસનો રિપોર્ટ તૈયાર કરી રહ્યા છે. સરકાર પણ આ હકીકત જૂઠી છે એમ પુરવાર કરવાની તૈયારી કરી રહી છે. આ સત્યાનાશ વળેલા ગામડિયાઓનાં યોધારા આંસુઓ જેમણે જોયાં હોય તે, મનુષ્ય હોઈ. એમ કેમ કહી શકે કે આ બધી લૂંટની

નિશાની જે આજે મોજૂ છે તે કૃત્રિમ છે? પણ કાચ પણ માનવજાતિમાં જ અનતરેલો હતો ને!

આ લોકોને આશ્વાસન આપી આનીને ગાંધીજીએ તે જ સાજો બેલિવામાં જે ભાષણ પ્રધુ' તે અક્ષરેઅક્ષર લેવા જેવું હોઈ અહીં આપી દઉં છું (કેનામ્ લાગે તો મેં દૂકાન્યાજ છે, પણ આપણે ગાંધીજીને બતાવું છું)

બેલિયાનું ભાષણ

“ચપાણુ મારે માટે નવું નથી ચપાણુમાં હું આવું છું ત્યારે ત્યારે મને એમ જ લાગે છે કે હિન્દુસ્તાનમાં ચપાણુ મારી જન્મભૂમિ છે અને હું ચપાણુના ભાઈઓના દુખથી દુખી રહું છું આજે હું બે નાઈ અહીં પાછો આવું છું તોપણ તમને ખાતરી આપું છું કે તમારા દુખને હું મદી નથી જુઓ ન ચપાણુ જિલ્લાને થતું એવે મને થતું દુખ હું હમેશાં યાદ કરતો જ રહ્યો છું, અને તેને માટે કાંઈક કરતો પણ રહ્યો છું પણ તમે તેને માટે જેટલું કરી શકો તેથી તો તે આજે જ હોય એટલે આજે તો તમને તમે શી રીતે મર્યાદી શકો તે કહેવા માગું છું

“ગામડાઓમાં આજે હું જઈ આવ્યો તે વિષે જે સાબળયું હતું તેથી હું દુખી તો થઈ રહેલો જ હતો, પણ ત્યાં બનેલું નજરે જોઈને તો મારા દુખનો પાર નથી રહ્યો જે અત્યાચાર ત્યાં થયો છે તેમાં સગમરની ખૂન આ વખતે હું નથી જોઈ શકતો હું જે જોઉં છું તેમાં પ્લેટફોર્મની ખૂન પણ નથી જોઈ શકાતી આપણા પોલીસ અમલદારો, તેમના હાથ નીચેના માણસો અને દેહાતીઓ (ગામડિયાઓ)ની જ ખૂન જોઈ રહ્યો છું પણ આપણે આ લોકોની સામે ઇન્સાફ અદાલતમાંથી નથી મેળવવો આપણે એ લોકો પાસે જ તેનો ઇન્સાફ લેવા માગીએ છીએ પોલીસ આપણા ભાઈ છે, તે લોકો રૈયતનું રક્ષણ કરે ભક્ષણ ન કરે એ તેમની ફરજ છે મેં જ્યારે સાબળયું કે અહીંના દરોગા અને ખીજા પોલીસ ભાઈઓ ત્યાં જઈને અત્યાચાર કરી આપ્યા ત્યારે મને અત્યંત દુખ થયું તેઓએ આ પ્રધુ' છે એમ તેઓ પ્રધાય કમૂલ ન કરે, પણ મને લાગે છે કે દેહાતીઓએ મને જે સલાહો યુ છે તે બધું ખોટું ન હોય આપણામાંના મોટામોટાની ફરજ છે કે તે પોલીસને અમનજવે હું અહીં આવેના બધા પોલીસને મળેલા માગું છું કે તમે મારા ભાઈ છો, તમે ગામડિયાઓના પણ ભાઈ છો, તો તમને કંઈ છું કે સરકાર તમને ગદુ કામ સોપે તો તે તમારાથી ન જ થઈ શકે અમને પણ તમે તમારા ભાઈ સમજો તો અમારું મમ તમે કરો, પણ રજીડો નહીં સરકારના તમે નોખર છો તો સરકાર અમારી નોખર છે, અને તેથી તમારી ફરજ નથી કે સરકાર તમને કાંઈ ગદુ કામ ઉપાડવાનું કહે તે ઉપાડો પણ આજના

મામંદામાં તો સરકારનો પોલીસને ઘર લૂંટવાનો કાર્ડ હુકમ ન હતો, ખીજા દેહાતીઓ પાસે લૂંટ કરાવવી એવો હુકમ ન હતો, સ્ત્રી ઉપર જુલમ કરે એવો હુકમ ન હતો. આથી પોલીસે જે ક્યું તેમાં સરકારની કાર્ડ તકસીર નથી, પણ પોલીસે પોતાની મરજીથી જ શિરજોરી કરી છે. આનો રસ્તો એ છે કે સારા સારા માણસો પોલીસને જઈને સમજાવે કે તમારી લાલ પાઘડી રૂપતના રક્ષણ માટે છે, બક્ષણ માટે નથી તમે જે લૂંટ્યું હોય તે પાછું આપો, અને ગામડાનાં માણસો પણ તમારાં છે એમ સમજી તમે તેમને તમારાં કરો.

“પણ આ અત્યાચારો અટકાવવાનો રસ્તો સ્વયંવતાં પોલીસને સમજાવવા ઉપરાંત ખીજો રસ્તો પણ છે. હું બધાં દુઃખોનું નિવારણ સત્યાગ્રહ છે એમ કહી રહ્યો છું. આ સક્તિવત મિટાવવાનો છતાં શાન્તિનો ઇલાજ બતાવી રહ્યો છું. પણ શાન્તિનો ઇલાજ કરતો છતાં હું એમ નથી ઇચ્છતો કે હિન્દુસ્તાનની રૂપન નામદં બની જાય, પરધીન બની જાય અને સ્ત્રીઓની રક્ષા માટે પણ નાતાકાત રહે. મને દેહાતીઓએ શું બતાવ્યું, શું સંભળાવ્યું? [અહીં ત્યાં જે જોયેલું તેનું બ્યાન આવી જાય છે, જે હું ઉપર આપી ગયો છું.] તેમણે લૂંટારાઓ સામે શું બતાવ્યું? કેવળ નાસભાગ. મને એમ થયું કે શું હિન્દુસ્તાનના લોક એટલા નામદં બની ગયા છે કે પોતાના માલ અને સ્ત્રીઓનું પણ રક્ષણ ન કરી શકે? શું ચોરની સામે રક્ષણ કેરવાની પણ આપણામાં તાકાત નથી? ચોર લૂંટી જાય અને આપણે ભાગી જવું એ શું સત્યાગ્રહ છે? તમે તમારું ધન ચોરને લૂંટાવી દો તો તે જુદી વાત છે. તમારે ન આપવું હોય તો તેને સમજાવી શકો છો, ન સમજે તો તમે તેને મારી પણ શકો છો. પોલીસ અત્યાચાર કરવાને તૈયાર થાય, તેની સામે મરવાને તૈયાર થાઓ તો તમે સત્યાગ્રહી છો, બહાદુર છો એમ કહો. પણ તમે જિભા જિભા બેઠેજાતી થયા દો તેના કરતાં તેને મારીને હાથે એ સારું. સત્યાગ્રહનો અર્થ એ નથી કે સ્ત્રીઓને મૂર્છાને ભાગી જવું, સ્ત્રીઓને પોતાની સમક્ષ નાગી કરાતી જોવી. તમે લાંબી લાંબી ડાંગી લઈને અહીં આવ્યા છો તેમને પૂંછું છું કે શું તમે એને સત્યાગ્રહ સમજો છો? આપણો ધર્મ નથી શીખવતો કે નામદં બનવું, અત્યાચાર સદન કર્યા કરવા. ધર્મ શીખવે છે કે અત્યાચારીનું ખૂન લેવા કરતાં તેને ખૂન આપવા તૈયાર થવું એ સરસ છે. આપણે એવી રીતે ખૂન આપવા તૈયાર થઈએ તો તો આપણે દેવ બની ગયા; પણ અત્યાચાર જોઈને પચાવન કરીએ તો તો આપણે પશુથી પણ નપાવટ થયા. આપણે પશુમાંથી મનુષ્ય થયા છીએ. પશુના ધર્મો તો મનુષ્ય કરતો જ જાય છે; સમજ આવે છે એટલે તેનામાં મનુષ્યત્વ આવતું જાય છે. મનુષ્યત્વ આવતું જાય છે

એટલે પશુખંડનો આશ્રય તથા આદમખંડ પર આધાર રાખતાં આપણે ધીખીએ છીએ. પણ ઠાઈ આપણી સામે પશુખંડ વાપરવા આવ્યો તેની સામે આત્મખંડથી ઊભા રહેવાનું તો ધેર ગયું, પણ તેનાથી બાગી ગયા તો તો આપણે નથી રહ્યા પણ કે નથી રહ્યા મનુષ્ય. આપણે બાપડા—નામદં બની ગયા. કૃતરો જુઓને, તે પણ સલામત નથી કરતો, છતાં બાગતોયે નથી; હેરાન કરનારા સામે બને છે, લડી લે છે. હિન્દુસ્તાન મનુષ્યત્વ ન બતાવી શકે તો પોતાનું પશુખંડ તો જરૂર બતાવી શકે છે. હવે પછી કદી હું એવું સંભળવા નથી માગતો કે સો માણસો જુવાનનેય જેવા ઊભા હતા, ને સિપાઈ આવતા જેવા કે ભાઆ ! તમે તેમની સામે ઊભા રહીને મરી ગયા એમ સાંભળીને હું તમને સાજાથી આપીશ. તમે તેમની સામે સારી પેઠે લડ્યા એમ સાંભળીને પણ હું તમને સાજાથી આપીશ. પણ મને ઠાઈ કહેશે કે ‘અમે શું કરીએ, અમને પોલીસ પકડીને લઈ ગય તો ?’ હું કહું છું કે તેવી રીતે બચીને જીવો તે કરતાં મરવું જાતું. સરકારે પણ તમને તમારા જીવ અને માલના રક્ષણ માટે લડી લેવાની રજા આપી છે. કાયદામાં જોખમી છૂટ છે. ઠાઈ પણ ચંપારણી હવે આવે પ્રસંગે મુદ્દ કરશે અને મારશે અથવા મરશે. મારાથી આજે સાંભળી તેવી ફરિયાદ સાંભળી નથી શકાતી.

“પણ તમે મને જરાજર સમજી લો. બધીયે વેળા મારવા તૈયાર થવાનું હું તમને નથી શીખવતો. પોલીસ વોરંટ લઈને આવે ત્યારે તમે લડવા નીકળો એ તો તમારી નામદાઈ મુશ્કેલ. આપણે પચાસ માણસ ઊભા હોઈએ અને એક સિપાઈ હુકમ આપવા આવ્યો હોય તેને આપણે મારી શકીએ એમાં નવાઈ શી ? તોપણ તે હુકમને માનવો એમાં જ આપણી મદાનગી છે. પોલીસનું તો કામ પકડવાનું છે. તેનું વોરંટ અચોક્કસ હોય તોપણ પોલીસના હાથમાંથી આપણે ઠાઈને છોડાવી નથી શકતા. પોલીસ પકડતાં તમને મારે, ગાળો દે, તો તે પણ તમારે સહી લેવું જોઈએ. પણ તમારા ઘરમાં પોલીસ આવે, તમારાં ઘરમાંખર લૂંટવા આવે, તમારું ધન લૂંટવા આવે, તો તમે જરૂર તેની સામે થજો અને લાડી વાપરજો—જે તમે તમારો પ્રાણ આપવા તૈયાર ન હો તો. પણ વળી બીજી શરત કરું. તમને આવે પ્રસંગે મારવાનું કહું છું તેવી કાંઈ એમ નથી કહેતો કે તમે ઠાઈ ચોર આવે તેને જીવનથી મારી નાખજો. લાડાઈનો પણ કાંઈ કાયદો હોય છે ના ? લાડીની સામે તલવાર ખેંચવી એ ધર્મ નથી, લાડીની સામે મુઠ્ઠો મારવો એ ધર્મ છે. એક માણસની સામે પચાસનું સૈન્ય લઈને જવું એ ધર્મ નથી, નામદાઈ છે. લાડીની સામે તલવાર ખેંચવાથી, એકની સામે પચાસ જવાથી, આપણે નામદં બન્યા છીએ.

“આ મારી શિખામંજુનો તમે કદાચ દુરુપયોગ પણ કરો એવી મને બીતિ રહે છે. પણ આકીં બેઠેલા સમર્થ ભાઈઓ તમને તે વારંવાર સમજાવશે એમ ધમ્મું છું. આજે હું જે જોઈ આવ્યો ત્યાર પછી મને જે લાગ્યું તે તમને ન સુણાવું તો હું અધર્મ કરું, માનું કર્તવ્ય કર્યા વિના ચાલ્યો ગયો ગણાઉં, એમ મને લાગ્યું. તમે ડરપોક ન બનો; નામદ કદી ન થાઓ; છતાં કોઈનું ખૂન ન કરો એ હું ધમ્મું છું.”

“સરકારે એક બૂલ કરી ખરી. સ્વયંસેવકો ત્યાં તપાસ માટે ગયા તેને ધમકાવવાનો પ્રયત્ન કર્યો, ફોમલાવવાનો પ્રયત્ન કર્યો. પણ આમ ધમકાવ્યા તમે ડરશો નહીં. સ્વયંસેવકોને માથે પણ ભારે ફરજ આવી પડી છે. તેઓએ નીડર થઈ શાન્તિ રાખી કામ કર્યું જવું પડશે.”

આ ભાગનું અસહકાર વિષેના વિવેચનના ભાગ સાથેનું સાંધણ હું હવે નહીં આપું. અસહકાર કરતાં તો જરાયે બળજોરી નહીં વાપરવાની એ ત્રીજી શરત ગાંધીજીએ બળ વાપરવા વિષે કહેતાં મૂકી એટલું જ અહીં કહી દઉં.

[હવે બિહાર યાત્રા વિષે મહાદેવભાઈની ટાલરીમાંથી નીચેની હકીકત આપી છે:]

તા. ૪થીએ એક મિ. ગુડ ફેલોને લખ્યું :

¶ “તમારા કાગળ માટે આભારી છું. તમને એ ખબર છે કે આપણી. આ સરકાર ઇરાદાપૂર્વક દારૂનું અનિષ્ટ વધારી રહી છે? જ્યાં સુધી આ સરકારનો નાશ ન કરવામાં આવે અથવા તો તેમાં ધરમૂળના ફેરફાર ન કરવામાં આવે ત્યાં સુધી એ સોંકાની સ્થિતિ સુધારવાના આપણા બધા ઉપાય વ્યર્થ જવાના. હું જ્યારે કલકત્તામાં હોઉં ત્યારે તમને ખુશીથી મળીશ.”

તે જ દિવસે રાત્રે આરા જતાં ટ્રેનમાંથી મિ. હૈદરીને કાગળ લખતાં મિસિસ હકે આપેલી બંગડીની વાત લખી :

¶ “અમે હમણાં જ પટના ‘છોડયું’. જનાબ મજહરુલ હક અમારી સાથે છે, આ કાગળ હું તમને એ જણાવવા લખું છું કે કાલે રાત્રે બહેનોની સભામાં દાનની માગણી કરી ત્યારે હક સાહેબનાં પત્નીએ મોતી અને માણેક જોડેલી પોતાને બહુ ગમતી ચાર બંગડીઓ મને આપી દીધી. જે પોતાને વધારેમાં વધારે ગમતી ચીજ પોતાના દેશ માટે અને પોતાના દીનને માટે આપી દે, એવી બહેન પોતાને હોવાને માટે મિસિસ હૈદરીને મારાં અભિનંદન આપશે. મને તો તેમણે પોતાની બંગડીઓ આપી તે વખતે બહુ આનંદ થયો અને તેમજ છુટુંપ સાથે મને સંસર્ગમાં આવ્યું માટે મેં પરમેશ્વરનો પાઠ માન્યો.”

સરલાદેવીને લખેલા પત્રમાંથી :

¶ “હું તમને ઇરાદાપૂર્વક ન લખું એમ ન બને. પણ તમારે ધીરજ અને વિશ્વાસ કેળવવાની જરૂર છે. તમારે મને સંત કહીને ઉતારી પાડવો ન

જોઈએ, અને પોતાની જાતને પાપી કહીને ગૌરવ ન લેવું જોઈએ. આપણે દરેકે પોતાની મર્યાદાઓ સમજી લેવી જોઈએ. મિત્રોમાં અને પ્રેમીઓમાં પાપી અને મહાત્મા એવા ભેદ હોતા નથી. આપણે સૌ સમાન છીએ. પણ એવાં સમાન સ્ત્રીપુરુષોમાં કેટલાંક ગણાં હોય છે અને કેટલાંક મૂર્ખ હોય છે. કોણ ગણું છે અને કોણ મૂર્ખ તે કોણ જાણે છે? પણ એ માન્યતામાં તમે મને રાચવા દેશો કે હું તમારા કરતાં વધારે ગણ્યો છું, અને તેથી તમને શિષ્યામણ્ય આપવાને અને કેળવવાને યોગ્ય છું. પણ ધણીયે વાર એવું બન્યું છે કે ગુરુ કરતાં એલો ચઢી જાય છે. ગૌરવ મજાદરનો એલો હતો પણ તેનો ગુરુ બન્યો. તમને શીખવવાનો પ્રયત્ન કરતાં તમારી પાસેથી શીખનારું કહાપણ ધધિર મને આપો. તમારા ગુરુપણની હું તકરાર કરવાનો નથી. જો તમે મને ટપી જશો તો હું તો મેં આપેલી કેળવણીને પૂર્ણ સફળ ગણેલી માનીશ. એ શ્રદ્ધાથી જ હું તમને વળગી રહ્યો છું, અને તેથી જ હું પ્રાર્થના કરું છું કે તમારામાં નમ્રતા અને પશ્ચાત્તાપ આવે.”

નવજીવન વિષે પોતાને સંપૂર્ણ રીતે નિશ્ચિંત કરી દેવા માટે સ્વામી આનંદને મુક્ત કંઠે ધન્યવાદ આપતો કાગળ લખ્યો.

ગયાજીની મીટિંગ થઈ ગયા બાદ બોધિગયાના દર્શને ગયા. મોટરમાં બાપુ, બા, અણ્ણ કલામ આઝાદ અને હું હતા. રસ્તામાં આઝાદના જીવન વિષે કેટલીક વાતો થઈ. આઝાદની પેદાશ અરબી. એમના પિતા અને પિતામહ જાગ્રવા વખતે હિંદુસ્તાનમાં હતા. પાછળથી તે મક્કા ચાલ્યા ગયેલા. ત્યાં એમના પિતા એક અરબી ઓરત સાથે પરણેલા. એના એ ફરજંદ. દસ વર્ષ મક્કામાં જ એમણે ગાળેલાં. પછીથી પોતાની તબિયત સારી નહીં રહેવાથી તબીબી સલાહ માટે એમના પિતા કલકત્તા આવેલા. ત્યાં એમના અનેક મુરીદો (ચેલા) છે. અણ્ણ કલામે ફારસીનો અભ્યાસ એક સુંદર છલમી પાસે ત્યાં કર્યો. પછી બગદાદ, હમાસ્કસ, ફેરો વગેરે સ્થાને જઈને અરબીમાં જિંચામાં જિંચી તાલીમ મેળવી. અરબી અને ફારસીમાં તેઓ સુંદર લાપણ્ય આપી શકે છે. સને ૧૯૧૦માં એટલે એમની એકવીસ વર્ષની ઉંમરે ‘અલ દિલાલ’ પત્ર કાઢેલું (દિલાલ એટલે બીજનો ચાંદ) એ પત્રમાં હિંદુમુસલમાન એકતા વિષે લેખો આવતા, તેનાથી તે વખતમાં મહમદઅલી જેવા પણ વિરુદ્ધ હતા. યુદ્ધ દરમ્યાન યુદ્ધ વિષે આકરાં લખાણો લખવાને કારણે ‘અલ દિલાલ’ પાસે રૂપિયા બે હજારની જામીનગીરી માગી. તે જપ્ત થઈ. પછી પાંચ હજારની માગી. તે પણ જપ્ત થઈ અને પ્રેસ પણ જપ્ત થયું. છ મહિના પછી એ જ પેપર ‘અલ બલાલ’ નામથી કાઢ્યું. તે છ મહિના ચાલ્યું. મૌલાનાએ તે વખતે એક શાળા કાઢી. તે ગુપ્ત રાજદ્રોહી મંડળી છે જોતે

૪૧૪ ગોરક્ષાને માટે પ્રાણ આપવા તૈયાર ન થાય એ હિંદુ નથી,

બદાને. તેમને પાંચ વર્ષ રાંચીમાં અટકમાં રાખવામાં આવ્યા. ‘અલ્પ હિલાલ’માં પાંચજ મદદનીશ હોવા છતાં મૌલાના પોતાના ઉપર જ વધારેમાં વધારે ભાર રાખતા. ૧૯૧૪ના જુલાઈમાં ‘તર્કે મવાલાત’ નામનો લેખ લખેલો. એમાં ખતાવેલું કે આંખણી લડત તો અંગ્રેજ સાથે હોય, હિંદુઓ સાથે નહીં. મુસ્લિમ યુનિવર્સિટીમાં અંગ્રેજનો જરા પણ સંબંધ ન હોવો જોઈએ એવો મત પણ તેમણે ‘અલ્પ હિલાલ’માં ખતાવેલો. તેની વિરુદ્ધ મહમદઅલીએ ‘કોમરેડ’માં લખાણ કરેલું. અટક દરમ્યાન રાંચીમાં આઠેક હજાર રૂપિયા ઉધરાવીને એક શાળા સ્થાપેલી. હાલ તેઓ કુરાનનું ઉર્દૂ ભાષાંતર તૈયાર કરી રહ્યા છે. રાંચીની ગિરફતારી દરમ્યાન તેમણે ખીજાં પણ અનેક પુસ્તકો લખેલાં.

તા. ૮મીએ સાંજે ચાર વાગ્યે બેતિયામાં બાપુએ પોતે જ ૧૯૧૭માં સ્થાપેલી ગૌશાળા જોવા ગયા. ત્યાં તેમણે કાઢેલા સુંદર ઉદ્દગારો નોંધવા જોવા છે :

“હિંદુ ધર્મનું બાહ્ય સ્વરૂપ ગોરક્ષા છે. અને જે હિંદુ તે કામને માટે પ્રાણ આપવા તૈયાર ન થાય, તે હિંદુ નથી એમ હું માનું. મને એ કામ પ્રાણથી પણ પ્યારું છે. મુસલમાનને નમાજ પઢવાની જેની ફરજ છે તેની ગાય મારવાની તેને ફરજ હોત તો મુસલમાનને હું કહેત કે મારે તમારી સાથે પણ લડવું પડશે. પણ તેની ફરજ તેમની નથી. તેમની સામેના આપણા વર્તનથી એ ફરજ આપણે તેમને પાડી દીધી છે.

“ખરી વાત તો એ છે કે ગાયને બચાવવા માટે હિંદુઓ મોટે તેની રક્ષા કરતા થાય. કારણ હિંદુઓ પણ ગાયની હત્યા કરી રહ્યા છે. ગાયના ઉપર કૂંકવાની ક્રિયા કરી તેનું બધું દૂધ ખેંચી કાઢવું, ગાયની ઓલાદ બળદને આર બોંકી ત્રાસ આપવો, તેની પાસે તેની શક્તિથી વધારે ભાર વહેવરાવવો, એ બધું ગાયની હત્યા કરવા ખુરોખર છે. ગોરક્ષા કરવા માટે આપણે આપણું પોતાનું ઘર પહેલું સુધારવું જોઈએ.”

“મુસલમાન તો ઠાંકિ વખત જ ખાવાને માટે ગાયનો વધ કરે છે, પણ અંગ્રેજોને તો દરરોજ ગોમાંસ વિના ચાલતું નથી. તેના આપણે તાબેદાર થઈ રહ્યા છીએ. જે સરકાર ધર્મની રક્ષા કરતી નથી તેની શાળા, અદાલત આપણને ગમે છે. આ વાત મને આજે જ ખબર પડી છે એમ નથી, પણ પહેલાં હું સત્તનતની ગોબક્ષા બરદાસ કરી લેતો હતો કારણ હું ઉમેદ રાખતો હતો કે તેની પાસેથી હું કાંઈક કામ લઈ શકીશ. પણ આજે તો એ ઉમેદ રહી નથી. એટલે મેં એની સામે અસહકાર બહાર કર્યો છે. તે સમયે ગોરક્ષા કરવા માગતા હોઈએ તો આપણે મુસલમાનોને વિના શરતે

મદદ કરવી જોઈએ. હું શીકતઅણી સાથે રાતદિન ફરું હું તોપણ તેની આગળ ગોરક્ષા વિશે એક દરેક પથ નથી કાઢતો. કારણ આજે તો મુસલમાનની સેવા કરવી એ જ મારો ધર્મ છે. તે માટે મારા પુત્ર, સ્ત્રી, મિત્ર અર્પણ કરવા હું આજે તૈયાર છું. સરકારની ઉપર મુઝર રહીને આપણે ગાયની રક્ષા નથી કરી શકતા. પણ સરકારનો ત્યાગ કરીને તમે મુસલમાનનાં હૃદય પણ પક્ષાળી શકો છો.

“વળી આવી ગોરાળાથી ગોરક્ષા થઈ શકતી નથી. ગોરાળાએ તો શહેરને સુંદર દ્રષ્ય પૂરું પાડ્યું જોઈએ. એ ત્યારે અને જ્યારે તેમાં હજારો સારી દુધાળા ગાયો હોય, અને ગોરાળા પાસે હજારો વીધાં જનીન હોય. આપણે ગાયની સંપૂર્ણ રક્ષા કરી શકીશું ત્યારે જ તેમાંથી કામધેનુ ઉત્પન્ન થશે. ત્યારે જ હિંદુસ્તાનનું દુઃખ, જૂન, વસ્ત્રની દીનતા, માનસિક દીનતા એ બધું નષ્ટ થશે. આ ઉદ્ધારો અનાપાસે જ મારા મોંમાંથી નીકળી ગયા છે. આવા ગંજીર ઉદ્ધાર ગોરક્ષા ઉપર મેં કદી ક્યાંય કાઢ્યા નથી. ગોમાતાની રક્ષા કરો, અને ગોમાતા તમારી રક્ષા કરશે.”

તા. હમીએ સવારના પહેરમાં પાંચ વાગે જઈને ‘ચંપારણમાં ડાયરશાહી’ એ નામનો લેખ લખી કાઢ્યો. એમાં સત્યાગ્રહના રહસ્ય વિશે નીચેના ઉદ્ધારો કાઢ્યા :

“જ્યારે જ્યારે લૂંટફાટના અનાવ અને ત્યારે ત્યારે લોભાએ પોતાનું રક્ષણ કરવાને તૈયાર રહેવું જોઈએ. પોતાના જનમાસનો ખ્યાવ કરવા માટે સામે મારવાને બદલે માણસ પોતાની જાતને લૂંટાવા દે અને બહાદુરીથી માર ખાઈ લે, તે વધારે સારું છે. તેમાં ખરેખર જ્વલંત વિજય રહેલો છે. પણ આવી ક્ષમા બળવાન આપી શકે છે, નિર્જાન કદી આપી શકતો નથી. એટલે જ્યાં સુધી એટલું આત્મજાન ન આવ્યું હોય ત્યાં સુધી અત્યાચાર કરનારનો શરીરજાળથી સામનો કરવાને તૈયાર રહેવું જોઈએ. તેમાંય પ્રસંગને માટે જરૂરી હોય તે કરતાં વધારે શારીરિક ઈર્ષ્ય કરવાનો માણસને અધિકાર નથી. વધારેપડતું બળ વાપરવું એ હંમેશાં ડાયરપણાની અને ગાંડપણાની નિશાની હોય છે. બહાદુર માણસ ચોરને મારી નાખતો નથી, પણ એને પકડી લે છે અને પોલીસને હવાલે કરે છે. માણસ વધારે બહાદુર હોય તો એને ભગાડી મૂકવા માટે આવશ્યક હોય એટલું જ બળ વાપરે છે અને પછી એનો વિચાર સરખો કરતો નથી. પણ સૌથી બહાદુર તો એ છે જે માને છે કે ચોર બિચારો પામર છે. એટલે એ તેને સમજાવવા પ્રયત્ન કરે છે. તેમ કરતાં તે માર મારે તો માર પોતે સહન કરી લે છે. પ્રાણ જાય તોપણ સામે

૪૧૬ મિત્રનો હક્ક છે કે આપણી નબળી બાબુ પ્રેમથી બતાવે

મારવાનો એ વિચાર કરતો નથી. આપણે એટલું તો કરીએ જ કે કામગીરી અને નામદર ન બનીએ.”

તા. ૧૧મીએ રાત્રે ભાગલપુર જતાં ગાડીમાં એક કલાક મળ્યો તેટલામાં આપણે બે કાગળો લખ્યા. એક બડોદાદાને અને બીજો સરલાદેવીને. બડોદાદાએ તેમના છેલ્લા પત્રમાં રચનાત્મક કામનો આરંભ કરવા માટે કેટલુંક ખડનકાર્ય જરૂરનું છે એ સિદ્ધાંતનું પ્રતિપાદન કરીને આપણા કેળવણીમાં અસહકારને મજબૂત રોકા આપેલો. તેના જવાબમાં લખ્યું :

જ “તમારા કાગળથી મને ભારે આશ્વાસન મળ્યું છે. તમારી સમતિને હું આશીર્વાદ ગણું છું. હું તા. ૧૩મીએ કલકત્તામાં હોઈશ, અને તા. ૧૪મીએ દાકામાં હિંદુસ્તાનમાં સ્વરાજ સ્થપાયેલું જોવાને તમે ઘણું છવો.”

સરલાદેવીને :

જ “તમારા બે કાગળો મળ્યા. એક તો ચમરકી હતી, બીજો કાગળ જગ લાંબો હતો. એમાંથી જણાય છે કે તમે મારી ભાષા, એટલે મારા વિચારો સમજી શકતાં નથી. મારા કાગળમાં તમારા અટપટા સ્વભાવ વિશે મેં મારો કંટાળો બતાવ્યો નથી, પણ તેના ઉપર મેં ટીકા કરી છે. કેઈ માણસ જન્મથી કુરૂપ હોય તો તે માટે તે કુદરત સાથે ઝઘડો કરતો નથી, પણ તેની નોંધ લે છે અને તે સુધારવાનો પ્રયત્ન કરે છે. એ વસ્તુ ક્ષમ્ય છે અને એ જ વસ્તુ મેં કરી છે. વળી ન શકાય એવી જટિલતાને હું કળાકૃતિ માનતો નથી. કેઈ પણ કળાનું શાંતિપૂર્વક પૃથક્કરણ થઈ શકે છે, અને કેન્વાસ ઉપરના વૈવિધ્યમાં પણ યોગ્યતાની એકતા જોઈ શકાય છે. તમે તો તમારો મિત્ર તમારી ખામીઓ પ્રેમભાવથી બતાવે તોપણ તેને વળગી રહેવા ઇચ્છો છો. એથી હું ચિડાતો નથી પણ તેથી તમને મદદ કરવાનું મારું કામ સુશક્લિત થાય છે ખરું. માણસ ચંચળ હોય અને મિત્રજન કર્યા કરે તેમાં કી કળા હોતી હશે? એક અર્થમાં તો સૂરજમાં સરળ સ્વભાવ જરૂર વધારે જટિલ હોય છે. પણ તેનું પૃથક્કરણ સહેલાઈથી થઈ શકે છે. તે સરળ એટલા જ માટે કહેવાય છે કે તેને સહેલાઈથી સમજી શકાય છે અને તેનો તરત ઉપાય થઈ શકે છે. પણ મારે તમારી સાથે ઝઘડો કરવો નથી. તમે મારે માટે એક કોવચકાઈ છો. હું અધીરો થવાનો નથી માત્ર તમને એટલું જ કહું છું કે મને જે તમારી ચોખ્ખી ખામીઓ દેખાય તે હું તમને બતાવી આપું ત્યારે મારા ઉપર ચિડાશો નહીં. આપણે બધા ખામીઓથી ભરેલા છીએ. મિત્રનો એ હક્ક છે કે આપણી નબળી બાબુઓ પ્રેમથી તે બતાવે. મિત્રને જ્યારે આપણે શિખામણ આપીએ છીએ અથવા સુધારવાનો પ્રયત્ન

કરીએ છીએ ત્યારે જ મૈત્રી એક દિવ્ય વસ્તુ બની રહે છે. આપણે બન્ને એકબીજાને જાંએ ચઢાવવાનો પ્રયત્ન કરીએ.

“શુદ્ધિ ઉપર તમારા કાગળની હું આતુરતાપૂર્વક રાહ જોઉં છું.”

કલકત્તા :

સવારે કલકત્તા પહોંચ્યા.

ટ્રેનમાં અંત્યજ્ઞે ઉપર ખીજે લેખ. તેમાંના

૧૩-૧૨-૨૦

ભારે ઉદ્ગારો : “હું ધર્મયત્રમાં દેશને પણ હોમવા

તૈયાર થાઉં એવી મારી ભાવના છે. મારું સ્વદેશ-

ભિમાન ધર્માભિમાનથી મર્યાદિત છે તેથી જો ધર્મહિતનું વિરોધી દેશહિત હોય તો દેશહિતને જતું કરવાને તૈયાર થાઉં અંત્યજ્ઞેને અસ્પૃશ્ય ગણવામાં હું અધર્મ માનું છું ને અધર્મ આચરીને દેશહિત કરવાની લેશ માત્ર ઇચ્છા નથી. મારી દૃઢ માન્યતા છે કે દેશમાં જ્યારે ખરી ધર્મજન્યુતિ થશે ત્યારે જ સ્વરાજ મળશે. એવી જન્યુતિનો સમય આવ્યો જ છે. તેથી જ મેં એક વર્ષમાં સ્વરાજપ્રાપ્તિ સંભવિત માની છે. . . . આભમાં ધૂળ ઊરાડવાથી આપણી જ આંખમાં પડે છે, એની દલીલ શી ? જેને એમ ધૂળ ઊરાડવામાં રસ આવે એ ઊરાડીને જ સારાસારનો અનુભવ લેશે. અસ્પૃશ્યતાના પાપનો મેલ સંધરીને સ્વરાજ મેળવવાના પ્રયત્ન આકાશમાં ધૂળ ઊરાડવા સમાન છે.”

કલકત્તામાં આપેલું ભાષણ :

તમારામાંના આટલા બધા હિન્દી ભાષા કે જે હિન્દની રાષ્ટ્રભાષા થવાને નિર્માયેલી છે અને તેથી જો ભાષામાં હિન્દના જુદા જુદા પ્રતિના લોકોની બનેલી કોઈ પણ સલા કે પરિપદ ભવિષ્યમાં પોતાનું કામકાજ ચલાવવાને બધાયેલી છે તેનાથી અચ્છન છે એ જ ખતાવી આપે છે કે આપણી અધોગતિ કેટલી હદ સુધી પહોંચેલી છે. આ એક જ વાત એ અધોગતિમાંથી આપણને ઊગારીને બહાર આણનાર અસહકારની પ્રવૃત્તિની સર્વોપરી જરૂર સિદ્ધ કરવાને સારુ પૂગતી છે. આ અસહકાર હિંદુસ્તાનની આ મહાપ્રભને અનેક રસ્તે એ અધોગતિએ પહોંચાડવાનું કારણ બની છે અને આજ આપસમાં એક થયા વગર અને તેવા થયા રાષ્ટ્રીય ભાષાકૃપે પરસ્પર વચ્ચે વિચારવિનિમયનું એક સામાન્ય વાહન પ્રાપ્ત કર્યા વગર એ અધોગતિમાંથી ઊગરવાનો આપણે માટે ખીજે કોઈ રસ્તો નથી.

પણ એવા રાષ્ટ્રીય ભાષાવાહનની હિમાયત કરવા આજે અહીં હું તમારી સામે નથી ઊભો રહ્યો. હું તો આજે રાષ્ટ્રને 'અહિંસાત્મક અને ક્રમે ક્રમે આગળ વધનારો અસહકાર' અખત્યાર કરવા પીનવવા ઊભો છું. આમાં મેં જેટલા શબ્દોની યોજના કરી છે તે સઘળા સરખા જ મહત્વના અને જરૂરી છે. 'અહિંસાત્મક' તેમ જ 'ક્રમે-ક્રમે આગળ વધનારો' એ બંને વિશેષણો આખી વસ્તુના હાથપગ સમાન છે. મારે મન તો અહિંસા એ ધર્મનું જ એક અંગ છે — સ્વધર્મ છે. પણ સંખ્યાબંધ મુસલમાનોને મન એ માત્ર એક સાધન છે. પણ સ્વધર્મ હોય કે સાધનમાત્ર હોય, ગમે તે હોય, તોપણ અહિંસા અને પુનામરકીના અભાવની સર્વોપરી આવશ્યકતાને યોગ્યપણા સિવાય કશોડો હિન્દીઓના છુટકારાનો કાર્યક્રમ પાર પાડવાની વાત સર્વથા અસંભવિત છે. પુનામરકી કદાચ ધડીભરને માટે સફળતા મેળવવામાં ઉપયોગી થતી જણાય તોપણ લાંબે સરસાણે અંતે એ પોતાની બાજુએ કશો જ લાભ દાખવી શકે એમ નથી. ઊલટું એની પુનામરકીથી રાષ્ટ્રના સ્વમાનને તેમ જ રાષ્ટ્રની ખાનદાનીને ભારે ધક્કો પહોંચે છે. સરકારી હેવાલો ઉપરથી આપણે જોઈ શકીએ છીએ કે જેટલે દરજ્જે આપણે પુનામરકી બનાવી છે તેટલે દરજ્જે આપણા ઉપરના લશ્કરી ખર્ચોના યોગ્ય એકગણા નહીં પણ દસગણા વધ્યા છે. આપણી તકસીરને માટે આપણી ગુલામીની બેડીઓ વધારે સંકળિત કરવામાં આવી છે. અને હિન્દમાંના બ્રિટિશ અમલનો ઇતિહાસ જ એ વાતનો પુરાવો છે કે આપણે પુનામરકીમાં કેઈ દિવસ સફળતા નથી મેળવી શક્યા. તેથી ન્યારે હું આપણને આટલે દરજ્જે નામદ બનાવી મૂકનાર સરકારની ઝૂંસરી ગરદન ઉપર રહે તેના કરતાં ધડીભર પુનામરકી ચાલે તે પણ બરદાસ કરી લેવા રાજી છું એમ કહું છું ત્યારે સાથે સાથે તેટલા જ આગ્રહ-પૂર્વક એ પણ પ્રગ્નના મન ઉપર હસાવવા માગું છું કે પુનામરકી કરીને હિન્દુસ્તાન કદી પણ પોતાનો વારસો પાછો મેળવી શકનાર નથી.

મારું આદર્શ સ્વરાજ્ય

લોર્ડ રૌનાલ્ડસેએ મારું 'હિન્દ સ્વરાજ' વાંચીને મારા દેશબંધુઓને ચેતવણી આપવા માંડી છે કે મારા આદર્શ મુજબના સ્વરાજ્યની પ્રાપ્તિ માટેની લડતમાં અપલાવતાં પહેલાં વિચાર કરવો. જોકે એ પુસ્તકમાંનો એક પણ શબ્દ આજની ધડીએ પણ પાછો ખેંચી લેવા હું તૈયાર નથી, તોપણ મારે કહેવું જોઈએ કે એ પુસ્તકમાં નિરૂપેલું સ્વરાજ્ય મેળવવા પછ્યાડે હું હિન્દુસ્તાનની પ્રગ્નને આજે નથી દોરી રહ્યો, તેમાં બનાવેલી પદ્ધતિઓ અખત્યાર કરવા હું અત્યારે પ્રગ્નને નથી સમજાવી રહ્યો. એ માર્ગ પકડી શકે તો તો

પ્રજા એક વરસમાં નહીં પણ એક જ દિવસમાં સ્વરાજ્ય ધેર કરે એ વિશે મને તલમાત્ર શંકા નથી. એટલું જ નહીં પણ એ આદર્શ પ્રાપ્ત કરીને તો હિન્દુસ્તાન આખી દુનિયામાં સર્વોપરી અને. પણ હાલ તુરતને માટે તો એ આદર્શની વાત એક મનોરાજ્ય માત્ર છે. આજે તો હું માત્ર લોકોને પચે, લોકોને ગળે બીતરે એવા જ કાર્યક્રમ લોકોની આગળ અમલ કરવા માટે મૂકી રહ્યો છું. અદાલતો, ટપાલ, તાર અને રેલવેના નાશવાળું નહીં પણ માત્ર પાલમેન્ટની દૃષ્ટિ સ્વરાજ્ય જ મેળવવા લોકોને સમજતી રહ્યો છું. ન્યાં સુધી આપણે આ સરકારની જોડેનો બંધો સંબંધ તોડી નાખવા તૈયાર નથી થયા, ન્યાં સુધી આપણે શાળાઓ દ્વારા, અદાલતો મારફત, ધારાસભાઓ મારફત, મુલકી અને લશ્કરી ખાતાઓમાં તેમની નોકરી કરીને, કરે આપીને અને પરદેશી માલ લઈ દઈને તેમની જોડે સહકાર કરી રહ્યા છીએ, ત્યાં સુધી હું તમને એટલું જ સ્વરાજ્ય મેળવવા મથવાનું કહી રહ્યો છું.

‘ચઠતા કેમનો’ શા માટે ?

જે શણે પ્રજાને આ વાત વસી જશે અને અસહકાર જામશે તે જ ધડીએ આ સરકાર તૂટી પડવાની એ સિદ્ધ વાત છે. જે આમપ્રજા એવા અસહકારના આખા કાર્યક્રમને માટે તૈયાર છે એમ મેં જોયું હોત તો હું તેને તત્કાળ અમલમાં મૂકવાનું દેશને કહેતાં અચકાત નહીં. પણ હજી અત્યારે કાયદાનો અમલ કરવા આવનાર સરકારી કર્મચારીઓ ઉપર આમપ્રજાને ગુસ્સાની મારી તૂટી પડતી અટકાવી શકાય એવું નથી; હજી અત્યારે લશ્કરમાં આપણા ભાઈઓ કોઈ પણ જાનનો દંગોહિસાદ કર્યા વગર પોતાનાં હથિયાર હેંમાં મૂકી દઈ ઊભા રહે એવું નથી. જે સંભવતું હોય તો આજે જ — આ જ ધડીએ હું અસહકારનો આખો કાર્યક્રમ એકી વારે અમલમાં મૂકવાની પ્રજાને સલાહ આપત. પણ હજી આપણે આમવર્ગ ઉપર એટલો કાપૂ નથી મેળવ્યો. આપણે રાષ્ટ્રના જીવનનાં કીમતી વરસો નાહક અંગ્રેજ ભાષા ભણવા પાછળ બરબાદ કર્યાં છે, જે ભાષાના જ્ઞાનની આપણી સ્વતંત્રતા મેળવવાના કામમાં આપણને છાટાભાર જરૂર નથી. એ બધાં વરસો આપણે શેક્સપિયર અને મિલ્ટનમાંથી સ્વતંત્રતાને ઝોળાખતાં શીખવામાં, મિલનાં પુસ્તકોમાંથી સ્ફૂર્તિ મેળવવામાં વિતાવ્યાં, જે વસ્તુ આપણે ઘરમાં બેસીને પણ શીખી શકતા હતા. આમ આપણે પ્રજાવર્ગથી નોખા પડી આપણી જુદી જાત જીવનાવી બેધ છીએ. આપણે પશ્ચિમના પૂજની બન્યા છીએ. આપણે છેલ્લાં પાંત્રીસ વરસ કેળવણી લીધી છતાં તે કેળવણીનો ઉપયોગ જનસમાજમાં ભણવામાં કરતાં શીખ્યા નથી. બીચી પાટે બેસીને તેઓ ન સમજી શકે એવી ભાષામાં માત્ર ડહાપણ ડહોળ્યાં કીધું છે આજે આપણે જોઈએ છીએ

કે મોટા ફૂલસમૂહોને અને મેળાવડાઓને આપણે વ્યવસ્થા જાળવીને હાથ નથી રાખી શકતા. વ્યવસ્થા અને તાલીમ તો સરળતાનો પ્રાણ છે. હવે તમે જોઈ શકશો કે શાં કાગળોથી મેં અસહકારના દરાવમાં આગળ ‘કમે કમે વધનારો’ એવા શબ્દો દાખલ કર્યા છે. કશો અવિનય ન કરતાં હું તમારી આગળ કહેવા છું કે હાલના કોઈ પણ ઢેંગવાયેલ દિન્દીના કરતાં આમ-પ્રજાની નાડને હું વધારે ઓળખું છું. પ્રજા હજી કર આપવાનું બંધ કરવાની હદ સુધી જવા તૈયાર નથી થઈ. તેમનામાં હજી તે સ્થિતિને પૂરતો યામ એટલો સંયમ નથી આવ્યો. જો તેમને હાથે કશો ખૂનખરાળો નહીં યામ એની મારી ખાતરી યામ તો હું આજે જ તેમને કર આપતા બંધ થવાની સલાહ આપું અને પ્રજાના વખતની એક ઘડી પણ નકામી જવા ન દઉં. મારે મન તો દિન્દુસ્તાનની સ્વતંત્રતા એ આજે સર્વ કાંઈ થઈ પડી છે. ઇસ્લામની આજાદી મને તેટલી જ પ્યારી છે. તેથી આખો કાર્યક્રમ આજે જ અમલમાં મૂકવામાં અડચણ નથી એમ જો હું જોઉં તો એક ક્ષણનો પણ વિલંબ ન કરું.

‘અહિંસાત્મક’ શા માટે ?

આ સભામાં પ્યારા અને પૂજ્ય એવા કેટલાયે આગેવાનોને ગેરહાજર જોઈને મને દુઃખ યામ છે. અહીં અત્યારે દેશની અમૂલ્ય સેવાઓ બજાવનાર મુગેન્દ્રનાથ બેનરજી ગાજી રહ્યા નથી. અને આજે જો કે આપણે એકબીજાથી ઉત્તર અને દક્ષિણ જેટલા દૂર છીએ, આપણી વચ્ચે તીવ્ર મતભેદ વર્તી રહ્યો છે, તોપણ આપણે આપણા મતભેદોને ઘટતા સંયમપૂર્વક જ પ્રગટ કરવા ધટે. હું તમને સિદ્ધાંતની બાબતમાં એક રતીભાર પણ છૂટછાટ મૂકવાનું નથી કહેતો; હું તો માત્ર વાણીમાં તેમ જ વર્તનમાં સંપૂર્ણ અહિંસાનું પાલન કરવા કહી રહ્યો છું. જો સરકારની જોડેના આપણા વર્તનમાં અહિંસા આવશ્યક છે, તો તે આપણા આગેવાનો જોડેના આપણા વહેવારમાં તો અવશ્ય અને કંગણી વધુ જરૂરી છે. અને તેથી જ થોડા રોજ ઉપર પૂર્વ બંગાળમાં આપણા જ લોકોને કેટલાકોએ સતાવ્યા એની હકીકત સાંભળીને મને પારાવાર દુઃખ થયું છે. ચૂંટણીઓ વખતે મત આપવા ગયેલા એક માણસના ત્યાં કાન કાપી લેવામાં આવ્યા અને બીજા એક ચૂંટણી માટે ઊભા રહેનારની પચારીમાં મેયું નાખવામાં આવ્યું ! આ રીતે અસહકારનો કોઈ કાળે વિજય નથી થવાનો. ન્યાં સુધી સંપૂર્ણ સ્વતંત્રતાનું વાતાવરણ આપણે સર્વત્ર પેદા નહીં કરીએ, આપણી સ્વતંત્રતાના જેટલી જ આપણા વિરોધીઓની સ્વતંત્રતાને પણ કીમતી માનતાં નહીં શીખીએ ત્યાં સુધી એ વિજયી નહીં જ નીવડે. શ્રદ્ધાની, અંતરના નાદની, વિચારની અને વર્તનની જે સ્વતંત્રતા આપણે

માગીએ છીએ તે આપણે આપણા સામાજિકાઓને પણ આપણા તૈયાર રહેવું જોઈએ. અસહકાર એ આત્મશુદ્ધિનો માર્ગ છે; અને આપણે આપણાથી જુદા પડનારાઓનાં અંતઃકરણ અને લાગણીઓને જગાડવા સતત પ્રયત્નવાન રહેવા છતાં તેમનો વાળ વાંકો ન કરવો જોઈએ. શિસ્ત અને સંયમ આપણા વર્તનના પાયાના સિદ્ધાંતો છે, અને તેથી કોઈ સામે કોઈ પણ પ્રકારના જુલમી સામાજિક બદિબકાર કરવા તરફ ન ઝેરાવા હું તમને પીતવું છું. આ જ કારણથી દિલ્હીમાં એક મૈથતી પાપદસ્ત વિશે પણ અપમાન થયેલું સાંભળી મને અતિશય દુઃખ થયું અને મને એમ જ લાગ્યું કે એવું અપમાન કરનારા જો અસહકારીઓ હોય તો તેમણે પોતાના વર્તનથી પોતાને અને પોતાના પંથને કલંક લગાડ્યું છે. હું ફરી ફરી કહું છું કે જુલમ કે ખૂનખરાબાથી આપણે દેશની મુક્તિ નથી જ સાધી શકવાના.

એક વર્ષમાં સ્વરાજ્ય

પ્રજા તરફથી પૂરતો જગ્યા મળે તો એક જ વર્ષમાં સ્વરાજ્ય ધેર કરી શકાય એ કોંગ્રેસની વ્યાસપીઠ ઉપરથી મેં મરકરીમાં નહોતું કહ્યું. એ વરસમાંથી ત્રણ મહિના પીતી ચૂક્યા છે. જો આપણે સાચ ઉપર કુરબાન હોઈએ, વડના કટકા હોઈએ, રાષ્ટ્રને વફાદાર હોઈએ, રોજ દેશભક્તિનાં જે ભજનો ગાઈએ છીએ તે સાચા દિલથી-ગાતા હોઈએ, ગીતાણ અને કુરાને શરીફને ગ્રાણથી પ્યારાં ગણતાં હોઈએ, તો બાકીના નવ મહિનામાં આપણો કાર્યક્રમ પૂરો કરી બતાવીશું અને ઈસ્લામને, પંજાબને અને હિન્દુ-સ્તાનને સ્વતંત્ર કરીશું.

કેળવણી વર્ગની સ્થિતિને ધ્યાનમાં લઈને જ મેં એક વરસમાં પૂરો કરી શકાય એવો મર્યાદિત કાર્યક્રમ પ્રજા સમક્ષ મૂક્યો છે. આપણે કંઈક એવી જ ભ્રમણામાં પડેલા દેખાઈએ છીએ કે જાણે ધારાસભાઓ વગર આપણું ચાલી જ ન શકે જે ક્ષણે આ ભ્રમણામાંથી આપણે ઉઘરી જઈશું તે જ ક્ષણે આપણને અરજ મળ્યું સમજાશે. એક લાખ પરદેશી અંગ્રેજો ત્રીસ કરોડ પ્રજા પાસે પોતાનું ધાયું કરાવી શકે એ સરકાર અને પ્રજા બન્નેને સરખું જ પાડનારું છે. અને તેઓ આમ પોતાનું ધાયું કરાવી શકે છે એનું રહસ્ય એ જ છે કે આપણામાં અંદર અંદર બેદ અને કુસંપ પાથરીને તેમણે રાજ્ય ક્યું છે. ‘બેદ કરો અને રાજ્ય કરો’ એ બેદનીતિના પાયા ઉપર આ દેશમાં બ્રિટિશ સત્તા નભી રહી છે એ જામનો નિષ્પાલસ એકરાર હું કોઈ દિવસ જૂની શક્યો નથી.

એથી જ આજ અસહકારની સફળતાને સારું હિન્દુસલમાન એકતાને મેં સૌથી વધારેમાં વધારે મહત્ત્વની વસ્તુ નહીં છે. એ પણ યાદ રાખવું

જોઈએ તે એ એકતા કેવળ મોહાની કે કેવળ વાણિયાશાઈ જમાઉધાર ઉપર ખડી થયેલી ન. જ હોવી જોઈએ. એ તો હૃદયની વિશાળતા ઉપર, એક-દિલીની ઓળખાણ ઉપર ખડી થયેલી હોવી જોઈએ. જે હિન્દુ ધર્મનું આપણે રક્ષણ ધર્યું હોઈએ તો ખુદાને ખાતર મુસલમાનોની જોડે આવા વાણિયાશાઈ હિસાબ કરવાના ખ્યાલને અંતરમાં સ્થાન આપતા ના. આટલા મહિના થયાં મૌ. શૈક્ષણિકતાની સાથે હું કરું છું, પણ ગૌરક્ષા માટે એક શબ્દ સરખો હું તેમની આગળ નહીં બોલ્યો હોઉં. અલી બિરાદરો જોડે મારો માત્ર ખાનદાનીનો સંબંધ છે. મારી ખાનદાની સામે હું જોઉં, હિન્દુ ધર્મની ખાનદાની સામે હિન્દુ ધર્મ લુપ્ત થાય અને જે એની ખાનદાની એને કહે તો મુસલમાનો તરફ એ પોતાની દુરજ નિષ્કામ લાવે અમલે. એમાં કોઈ પણ જાતનું સાદું કરવા તાકતું એ આપણને પાડનારું છે. અહીં રાખજો કે અજવાળું પોતાની પાછળ અજવાળાને જ લાવશે, અંધારાને નહીં; ઉચ્ચ અને નિમજ્જિ હેતુથી પ્રેરણાને ખતાવેલી ખાનદાની અમલો ઉમદા ફળ આપશે; ગાયનું રક્ષણ કરનારો તો એક પરમેશ્વર જ છે. આજે 'ગાયત્રી રક્ષાનું શું' એમ મને ન પૂછો. હિન્દના આદ્યજાતી ઇસ્લામનું એક વાર નરક્ષણ થવા દો; પછી એ સવાલ પૂછજો. આપણા દેશી રાજાઓને પૂછો કે પોતાના અંગ્રેજ પરાજીઓની પરાજીગત કરવા તેઓ શું કરે છે ? તેઓ તેમને ગોમાંસ અને દારૂ લાવીને તથી ધરાવતા ? પહેલાં તેમને ગોવધ કરતા અટકાવો; પછી મુસલમાનો જોડે સાદું કરવાનો વિચાર કરજો. અને આપણું પોતાનું ગાય અને તેના વંશ તરફ કેવું વર્તન છે ? આપણું પોતાનું ઘર વ્યવસ્થિત ન કરીએ અને અંગ્રેજોને હાથેથી ગાયને ન અચાવીએ ત્યાં સુધી મુસલમાનો આગળ ગાયત્રી વક્રીલાત કરવાનો આપણને હક નથી પ્રાપ્ત થતો. એમને હાથેથી ગાયને બચાવવાનો રાજમાર્ગ એ જ છે કે આજ એમના સંકટને કાળે એમને વગર શરતે મદદ આપવી.

એ જ પ્રમાણે પંજાબના કિસ્સાથી આપણે શું શીખ્યા ? આપણા એક પંજાબી ભાઈને જે દિવસે અમૃતસરની પેલી ગંદી ગલીમાં પેટે ચાલતું પડ્યું તે દિવસે આખું હિન્દુસ્તાન પેટે ચાલ્યું; જે દિવસે મનિષનવાલાની એક ત્રિફોડી ઓરતનો ઘૂંઘટ એક ઉદ્ધત અંગ્રેજ અમલદારને દ્રાણે ખેંચાયો તે જ દિવસે હિન્દના આખા સ્ત્રીવર્ગની ઇજ્જત ઉપર હાથ નંખાયો; અને નાણુંક વખતે કુમળાં બાળકોને પંજાબમાં મારાઈ લો હોળ જ્યારે દિવસના ચાર ચાર વેળા ખરા બપોરના તડકામાં યુનિયન જેકને સલામ કરવા પગે ચાલતા જવા દુરજ પાડવામાં આવી અને જેને પરિણામે સાત સાત વરસનાં બે બાળકોએ પ્રાણ તજ્યા, તે જ દિવસે આખા હિન્દુસ્તાનના બાળકો પર

સિતમ ગુજ્યો. મારે મન તો સરકાર આ બધાં પાપોનું પ્રાપચિત ન કરે ત્યાં સુધી તેના આશ્રય હેઠળ ચાલતી શાળા કોલેજોમાં ભણવું એ નરકપાતનાઓ ભોગવવા સમાન છે. આપણામાં સ્વમાન જેવી કોઈ વસ્તુ હોય તો જે સરકારની અદાલતોમાં પૂંજબમાં સેંકડો નિર્દોષ માણસોને કેદની અને ફાંસીઓની સમૃદ્ધિ તેની અદાલતોનું આપણે મોં ન જોઈએ. એવી સરકારને સ્વેચ્છાએ મદદ કરવામાં અગર તેના તરફની મદદ સ્વીકારવામાં આપણે તેના ગુનાઓ અને પાપોના ભાગીદાર બનીએ છીએ.

હિંદની સ્ત્રીઓ આ લડતનું આધ્યાત્મિક સ્વરૂપ આંતર દૃષ્ટિથી જ ઓળખી ગઈ છે. હમ્મરો બહેનો ઠેકઠેકાણે અર્ધિસાત્મક અસહકારનો સંદેશો સાંભળવા ચાલી આવી છે અને સ્વરાજ્યની પ્રાપ્તિને અર્થે પોતાના શરીર પરનાં જરૂરોરાત મને સોંપતી ગઈ છે. આ બધાં અલૌકિક દર્શ્યો જેવા પત્રી એક વરસમાં સ્વરાજ્ય મળવાની સંભવિતતા હું જોઈ શકું એ સું આશ્ચર્ય છે ? હિન્દની સ્ત્રીઓ તરફથી મળેલા આ અલૌકિક જવાબની હું ઓછી કિંમત આંકું તો ધ્રુવરેના ચોર બનું, શ્રદ્ધાદીન પામર કહેવાઉં. વિદ્યાર્થીઓ પોતાનું કર્તવ્ય બળવશે એ વિષે પણ મને પૂરી શ્રદ્ધા છે. અને આજ સુધી જાહેરજીવનને મોખરે રહેનાર આપણા વકીલવર્ગ પણ આ નવી જાગૃતિને ઓળખી ઘટતો જવાબ આપશે એવી પ્રજા આશા રાખે જ.

ઉપસંહાર

મેં આકરા શબ્દો કહ્યા છે, પણ તે મેં જાહુ વિચારપૂર્વક જ ઉચ્ચાર્યા છે. એર કે વેરની લાગણીથી હું નથી બીકજ્યો. અંગ્રેજોને હું મારા દુશ્મન નથી માનતો. ઘણા અંગ્રેજો મારા પરમ મિત્રો છે. પણ હું અત્યારે જે રીતે અંગ્રેજ સત્તનત રચાયેલી છે તેનો કટ્ટો દુશ્મન છું ખરો. અને જે એક માણસની શક્તિ, એક મનુષ્યની તપસ્યા એ સત્તનતતો નાશ કરવાને સમર્થ હોય તો હું જરૂર એનો એ ન સુધરે તો નાશ કરવા ઇચ્છું છું.

જે સત્તનત અન્યાય અને દુગાને ધર્મ માની રહી છે તે તેના રખેપાઓ તોળ્યા ન કરે તો દુનિયામાં રહેવાને લાયક નથી અને એવી સત્તનતને ન્યાય કરવાની ફરજ પાડવાનું પ્રજાને સામર્થ્ય મેળવી આપનારા દિવ્ય અસ્ત્ર તરીકે જ અસહકારની ઉત્પત્તિ થઈ છે.

મને તો પૂરી ઉમેદ છે કે બંગાળ આત્મશુદ્ધિની હિલચાલમાં પૂરેપૂરો ભાગ ભજવશે. જ્યારે આખું હિન્દ બિંધતું હતુ ત્યારે બંગાળે સ્વદેશી અને રાષ્ટ્રીય શિક્ષણનો શંખનાદ કરેલો. આજે આત્મશુદ્ધિ અને આત્મઅભિવિદ્યા આપીને સ્વરાજ્ય ઘેર કરવાની અને ખિલાફત તેમ જ પંજાબની બાબતમાં

૪૨૪ પ્રેમપાત્રમાં રહેલ ઉત્તમ તત્ત્વોને બહાર લાવે તે પ્રેમ

ન્યાય મેળવવાની આ હડતમાં પણ, મને પૂરેપૂરી ઉમેદ છે કે, એ જ બંગાળી પોતાનો મોખરો નહીં છોડે.

સવારે, અસહકારી બંગાળીઓ આવ્યા. તેમાં એક શ્યામસુંદર ચક્રવર્તી પણ હતો. તેમના 'સર્વન્ટ' વિષે વાત. 'સર્વન્ટ'ના ૧૪-૧૨-૨૦ એક ખચરપત્રીએ એક વિચિત્ર સૂચના એ કરી કે 'યંગ ઇન્ડિયા'માં રાજદ્રોહથી મુક્ત એવા થોડા લેખો આવતા હોય તો તેમાંથી 'સર્વન્ટ'માં નકલ કરી શકાય. નહીં તો એની જામીનગીરી જપ્ત ન થાય? આ જ કારણથી બાપુના ભાષણમાંના બ્રિટિશ સામ્રાજ્યના નાશ વિષેના ઉદ્દગારો 'સર્વન્ટ'માં રિપોર્ટ ન થયા.

સરલાદેવીને રાત્રે કાગળ લખ્યો તેમાંનો ભાગ :

૧ "તમારા પ્રત્યેનો મારો પ્રેમ એ મારે માટે બોલે નથી. એ તો મારા જીવનનો એક ભારેમાં ભારે આનંદ છે. એનો આધાર તમારામાં એટલે કે તમારી ભલમનસાઈમાં શ્રદ્ધા ઉપર રહેલો છે. એ તો જ જન્ય જે તમે ખરાબ છો એમ મને માલૂમ પડે. મારા પ્રેમની કર્શી કિંમત નથી, જે તમારામાં રહેલું ઉત્તમ તત્ત્વ તે બહાર ન લાવી શકે, તમે આજે છો તે કરતાં તમને વધારે સારા અને શુદ્ધ ન બનાવે. પણ તમને મદદ કરવા જતાં કોઈ વખત હું તમને ખોટું લગાડી બેસું તો તે માટે મને ક્ષમા આપજો. હું અત્યારે તમારો અભ્યાસ કરી રહ્યો છું. તમને ખોટું ન લગાડવાનો પ્રયત્ન કરીશ."

કલકત્તાથી લોકા :

ગોલ-દોથી નારાયણજીની મુસાફરી પદ્યા નદીમાં કરી. ભારે સુંદર દૃશ્યો જોવાનાં મળ્યાં. દુર્ગાને ગોસ્વામીમાંથી ઉતાગ ૧૫-૧૨-૨૦ મોકલવા માંડ્યા. બાપુએ 'ક્સ' ઓફ 'સીક્રેટી' (ગુપ્તતાની ખૂરાઈ) એ ઉપર એક લેખ લખ્યો.

લોકામાં સ્વાગતના સરઘસમાં તેમ જ સભામાં વ્યવસ્થા જેવી ચીજ હતી નહીં એટલે પોતાના ભાષણમાં એ વિષે બાપુએ કહ્યું :

"આપણે એમ માન્યું છે કે જલસા કરવા, ચર્ચાઓ કરવી અને હાથ ઊંચા કરવા એટલે કામ થઈ ગયું. પણ અમલી કામ એમ નથી થતું. અમલી કામ માટે ભાષણોની જરૂર ન હોય. તમે મને રાહત આપવા માગના હો, મારો અવાજ બચાવવા ચાહતા હો તો મારો ઇતેજમ કરવાની તાકાત તમારે મેળવવી જોઈએ, ધૂળ ઓછી ખવરાવવી જોઈએ. બહુ વાર કહી ચૂક્યો છું કે આપણે મરઘસને છોડવાં જોઈએ. સરઘસથી કામ બગડે છે. હું ધૂળથી

મારી જાતને સલાળી લઉં છું અને મારો અનાજ સાચવું છું, કારણ કુદરતના કાનૂનો હું કેળાવે પાળું છું. પણ તમે મને ન પાળવા દો તો મારાથી સ્વાસ્થ્ય ન જળવાય. આપણે જ્યના પોકારો કરીએ છીએ, પણ એ પોકારોમાં સગીત નથી હોતું, કળા નથી હોતી. બગાળમાં તો કળાકૌશલ્ય અને સગીત શક્તિ ભારે છે. અહીં મેં પહેલા બહુ મધુર સગીત સાંભળેલું છે.

“આપણે આપણા સગીતનો ઉપયોગ કરીને આપણા સભા સરવસો નિયંત્રિત કરના જોઈએ. આપણા દીવાનખાનામાં અથવા અંગ્રેજી તાલીમ પામેનાના ઘરમાં જ ગવાતું સગીત એ હિંદુસ્તાનનું સગીત ન હોવાનું સામાન્ય જનસમાજમાં સગીતનો પ્રચાર કરવાની જરૂર છે.”

*

*

*

[આગળ ચાલતા તેઓ બોલ્યા],

“હું અંગ્રેજોનો દુરમન નથી. પણ માનું છું કે આ સંસ્તનતમાં શયતાની હવા ફેલાયેલી છે. હું ચક્રાવર્ત કરું છું કે મને ખુદા તાકાત આપશે તો આ સંસ્તનતને હું મટાડીશ કે સુધારીશ એ મારો પરમ ધર્મ છે. આ સંસ્તનતને મટાડ્યા વિના, ન હું એનથી બેસી રહી શકું, ન તમને બેસવા દઉં. હું રાજદ્રોહનો કાયદો તોડીને ફેફા દેના તૈયાર થયો છું, કારણ હું નિખાલસ છું. મારા દિનમાં જે છે તે કહું છું. હું અંગ્રેજની રૈયત નથી, પણ તેમનો ખાનદાન વફાદાર મિત્ર છું. એટલે જ તેમને આ પ્રમાણે સભાગાવી રહ્યો છું.”

હાકાના વકીલમંજી આગળ કાઢેના ઉદ્ગારો નોંધના જેવા છે.

“કેવળ કુતલનથી સમાજમાં જવાનું આપણે બધે જરૂર જોઈએ. હું આશા રાખું છું કે તકીન ન હોય તેઓ અહીંથી ચાલ્યા જશે.”

“મેં અહીં નાના મંજીની આશા રાખી હતી, જેથી આપણે દિન બોલીને વાતો કરી શકીએ. પોતાના અભિપ્રાય કુદરતી દર્શાવીએ તો આપણે એ બીજાને મારે સમગ્ર શકીએ છીએ. વીસ વર્ષ સુધી જેણે સતત તકીલાત કરી છે એના વકીલ તરીકે હું તમારી આગળ બોનવા માગું છું. મારી પ્રેમિસ પણ ભારે હતી. જોકે મારે બહુ રિશ્તેદારી વાતાવરણમાં ત્યાં રહેવાનું હતું, જતા હિંદુસ્તાનના વકીલ બેરિસ્ટરો કરતાં બિરે એવી નહોતી. મેં ઠેસ નિવાનના બેરિસ્ટર તરીકે મુમર્ઝની હાઈકોર્ટમાં પણ વકીલાત શરૂ કરી છે. મિયાવા મા પણ વકીલાત કરી છે. ત્યાં મારી વકીલાત મારી ચાલતી એટલે હું તમારી આગળ બહુ અનુભવી તરીકે બોલું છું. જેણે શિકારમાં મીઠા મીઠા ભાગ પામેલો છે એના બેરિસ્ટર તરીકે તમારી આગળ બોલું છું. જે વખતે મારી પ્રેમિસ બહુ

ધીકતી ચાલતી/હતી તે વખતે મેં એ છોડી દીધી. મારી પ્રેક્ષિતમાં મેં કોઈ દિવસ ખોટો પૈસો લીધો નથી. છતાં વકીલાતના કામ ઉપર મને તિરસ્કાર હત્યો. કારણ એ કામ દેશના કામની આડે આવવા લાગ્યું. મને જણાયું કે લોકોની હું બરાબર સેવા કરી શકું અને મારા અસીલોને પૂરો ન્યાય આપી શકું, એ બે કામ માટે હું વખત કાઢી શકીશ નહીં. મેં મારા અસીલોને બેગા કરીને કલ્પે કે પહેલાં જેટલો વખત આપતો હતો, તેટલા વખતની તેઓ મારી પામેથી અપેક્ષા ન ગણે. ‘નવરાશના વખતમાં રાજદ્વારી કામ કરનારાઓ’ એ ગોખલેછના શબ્દોના ભણકારા મારા કાનમાં વાગતા હતા. પણ તમને એવાં કારણોસર પ્રેક્ષિત છોડી દેવાનું આજે કહેતો નથી. આજે તો કારણ એ છે કે જ્યાં સુધી આપણે એની અદાલતમાં વકીલાત કરીએ છીએ ત્યાં સુધી આ અન્યાયી સરકારને ટેકા આપી રહ્યા છીએ. આ સરકાર આપણી વફાદારી અને પ્રીતિનો તમામ અધિકાર ગુમાવી બેઠી છે. આપણે અદાલતના અમલદારો કહેવાઈએ છીએ. કાયદાની સુગંધમાંથી ઘણા નિર્દોષ માણસોને છોડાવવામાં મેં પૂરતો હિસ્સો લીધેલો છે. હું એ પણ જાણું છું કે સારા વકીલની મદદને અભાવે અસીલને સહન કરવું પડે એમ પણ બને. છતાં આપણે સફળતા જ વકીલાત છોડી દઈએ અને કોઈ નિર્દોષ માણસને ફાંસીએ લટકવું પડે એ શું આદર્શ સ્થિતિ નથી? એવું બને તો કાયદાની અદાલતો ગંધાર્ષી બિરો. અહીંના પ્રખ્યાત વકીલ શ્રી મનમોહન ઘોષે કહ્યું છે કે કાયદાની અદાલતો ઘણી વાર અન્યાયનાં સાધન બની બેસે છે. જ્યારે ન્યાય મેળવી શકાય છે ત્યારે પણ એ મેળવતાં કેટલી ટીક થાય છે અને કેટલું ખર્ચ થાય છે? ન્યાય મેળવો થઈ પડ્યો છે કારણ આપણે ત્યાં મનમોહન ઘોષ જેવા વકીલો બહુ વિરલ હોય છે. તેઓ કેટલાયે દીવાની અને ફાજદારી કેસો મક્કત લેતા. પણ આ કાર્યક્રમ તો શબ્દશઃ એક વર્ષનો જ છે. એટલે તમે બધા વકીલાત છોડી દો એમ હું ઇચ્છું છું. મને તમારામાં શ્રદ્ધા છે. કારણ હું પણ એ જ પરંપરામાં બિછાયો છું, અને જાણું છું કે દેશસેવાના નશા વગર તમે છવી શકવાના નથી. હું તો એવું થાય એમ ઇચ્છું છું કે અદાલતમાં પ્રેક્ષિત કરતા કોઈ વકીલને માટે માન અને ગૌરવ સાથે જાહેર મંચ ઉપર બિલા રહેવું અશક્ય બની જાય. હું તમને વધારે ઉચ્ચ કોટિના મંચ ઉપર લાવવા ઇચ્છું છું. અત્યાર સુધી ગળી જી કોકોના બેલી બનવાને બદલે તમે શાહસોદાગરોના મદદગાર બન્યા છો. હવે એ છોડીને તમે રાષ્ટ્રની સેવામાં હિસ્સો લો એમ હું ઇચ્છું છું. પણ જ્યાં સુધી તમે તમારા હૃદયનો રૂપિયા કમાવાનું ચાલુ રાખશો ત્યાં સુધી તમારાથી એ બની શકશે નહીં. મને કહેવામાં આવે છે કે ખરો બંગલેશ તો પૂર્વ બંગાળ છે. તમે એ બતાવી આપો કે તમે બંગાળનું જે

સર્વોત્તમ છે તેના પ્રતિનિધિ છે. હું બંગાળના ખેડૂતો અને આમ વર્ગ સાથે સંપર્કમાં આવવા ઇચ્છુ છું. હું એવો સમય આવે એમ ઇચ્છું છું જ્યારે પ્રજા ઇલેક્ટ્રાધારીઓની, વકીલાત છોડી નથી એવા વકીલોની, શાળાત્યાગ નથી કર્યો એવા વિદ્યાર્થીઓની અને જેઓ સ્વેચ્છાપૂર્વક આ સરકારને ટેકા આપી રહ્યા છે એના કોઈની પણ વાત સાંભળવાની ના પાડે. આ શયતાનની ચૂક મને પણ એવી વળગી છે કે મારામાંથી પણ ગુલામી પૂરી ગઈ નથી, કારણ આ સરકારની આગળાડીમાં મુસાફરી કર્યા વગર, તેના તાર અને ટપાલનો ઉપયોગ કર્યા વિના હું પણ ચલાવી શકતો નથી. પણ હું વ્યવહારકુશળ માણસ છું જે તર્કયુક્ત હોય તેનો અમલ ન કરી શકું ત્યારે હું કબૂલ કરું છું કે એટલી મારી અશક્તિ છે. આ રેલવે વગેરેનો મને એટલો કંટાળો છે કે જે શક્ય હોય તો હું પગે ચાલીને અથવા નદીમાં તરીને દાકા આવું. પણ એમ કરું તો તમારા ગવર્નર સાહેબ રોનાલ્ડો કહેશે કે ગાંધી તો પાગલ છે તેથી હું જે કાયકમ તમારી આગળ મૂકી રહ્યો છું તે તો હજી ઘણો પશ્ચિમી લગતો છે. અત્યારે હું જે સ્વરાજ માટે લડત ચલાવી રહ્યો છું તે તો દેશમાં ઘુ દાસ અને બીજા રાજદ્વારી પુરોષોની આકાંક્ષાનું સ્વરાજ છે. કોંગ્રેસ જે સ્વરાજ માટે લડે છે તે પરદેશીઓના મિલકુલ અકુશ વિતાવું પૂરેપૂરી સ્વદેશી પાલ્મેન્ટરી લગતું સ્વરાજ છે સ્વરાજનો મારો આદર્શ તો મેં 'હિન્દ સ્વરાજ' પુસ્તકમાં બતાવ્યો છે તેમાં એક શબ્દનો પણ ફેરફાર કરવા હું તૈયાર નથી. આજે પ્રજાની માગણી પ્રમાણેનું સ્વરાજ આપણે જોઈએ છે એ વ્યવહારુ સ્વરાજ છે તેમા આપણે મોટાં લક્ષ્યો અર્થ કરવાનો, લેક્ષ્યાચરની મિલોને મદદ કરવાનો અને એમ્સફોર્ડો અને ડાયરોને નિભાવવાનો ઇન્કાર કરી શકીશું.

“આપણે જ્યારે કેડ વાકી વાળીને કામ કરવા તૈયાર થઈશું, કોઈની પણ આગળ લાચાર બનીને બેસા નહીં રહીશું, ત્યારે વકીલાત છોડી દીધા પછી આપણું કુટુંબ વીસ જણનું હશે તો તેને પણ બહુ આજ્ઞાએ નિભાવવાની આપણામા શક્તિ આવશે પશ્ચિમના આદર્શો પ્રમાણેનું નહીં પણ આપણી સાદી જરૂરિયાતો જોઈ ગુજરાન તમને મળી રહેશે એની હું ખાતરી આપુ છું આજે સ્વદેશીના કામમાં શુદ્ધિપૂર્વક અને હૃદયપૂર્વક પ્રામાણિકપણે કામ કરનારા હજારો માણસોની જરૂર છે. સ્વદેશીમા હું તો સ્વરાજના, સ્વધર્મનાં અને સ્ત્રીઓના પારિગ્વનાં દર્શન કરી રહ્યો છું માતાના સ્તનને બાળક જેમ વળગે તેમ હું સ્વદેશીને વળગ્યો છું.”

[ત્યાર પછી વકીલો સાથે કેટલીક પ્રશ્નોત્તરી થઈ જે બીજા શામ ૬૬ ક્રમાંકની જ હતી.]

ગેન્ડારિયા આશ્રમની મુલાકાત. ભારે સાદાર્ષ અને શાન્તિ. સવારે અગિયાર
પાગ્યે નારાયણગંજથી નીકળ્યા. રસ્તામાં ખાપુ સુંદર

૧૬-૧૨-૨૦ સ્ત્રી. પક્ષાનદીમાં નવ કલાકની મુસાફરી, પછી શું પૂછવું?

‘ગુપ્તનાનું પાપ’ વાળો લેખ સુધાર્યો. ‘મંગ ઇન્ડિયા’

માટે નોંધો લખી. કલકત્તાના ભાણજીનો મારો અહેવાલ સુધાર્યો. સાંજે કલકત્તાના
બે એરિસ્ટરો શ્રી મિત્ર અને મિ. મેપર સાથે વાતો થઈ. [એ વાર્તાલાપ નીચે
આપ્યો છે.]

રાતે આપણા દેશના સામાન્ય શિક્ષકો ઉપર વાત નીકળી. ખાપુએ કહ્યું:
ચોપડીમાંથી માથું જ બહાર ન કાઢેલું હોય એવા શિક્ષકો મેં જોયા છે.
એક સુંદર ખિતાબ શિક્ષકોને આપ્યો. આપણા શિક્ષકો ‘બોગળભટિયા’
જેવા હોય છે.

સરલાદેવીને કાગળ લખ્યો. છુક્સના કાગળના જવાબમાં નાનો કાગળ
લખ્યો અને તેની ‘મંગ ઇન્ડિયામાં’ ચર્ચા કરી. ‘મોરલ વેલ્યુઝ’ નામનો
અતિશય ઉદાત્ત કેટિનો લઘુ લેખ લખ્યો.

‘ગુરખા’ સ્ટીમર ઉપરની વાતચીત

હમેશ જ મારે મુસાફરીનાં કષ્ટો વણવવાનું હોય એવું નથી. હાકા જતાં
ગોલન્દોથી નારાયણગંજ અને નારાયણગંજથી ગોલન્દો સુધીના પક્ષા નદીના
પ્રવાસે અમારા આખા પ્રવાસના શ્રમને ભુલાવ્યો. નવ કલાકની મુસાફરીમાં માત્ર
બે ત્રણ ઠેકાણે સ્ટીમર અટકે, એટલે ઘણીક વાર તો કલાકમાં સાત આઠ
વખત બિભી રહેનારી અને કેઈકે વાર ઓઝમાં ઓછી કલાકમાં એક વખત
બિભી રહેનારી રેલગાડીની સરખામણીમાં સ્ટીમર ઉપરની શાન્તિનો પાર જ
શે? રેલ મુસાફરીની અશાન્તિ નહીં, બેસૂરો ઘડગડ નહીં, અકળાટ નહીં.
સ્ટીમરની મુસાફરી છતાં સ્ટીમરને બંધે નીચે ઉબાળતાં મોઝાં પથ નહીં.
સાગર જેવી વિશાળ છતાં સરોવર જેવી શાન્ત પક્ષા ઉપર સ્ટીમરે રેશમની
દોરી ઉપર મોતી સરી જાય તેમ સરી જતી હતી. અને આસપાસનાં દશ્યો
—જેમાં પ્રભાતનો અવજીનીય સૂર્યોદય કાંઈક ઓર ખૂબી પૂરતો હતો — એ
તો રેલવેની મુસાફરીમાં ક્યાં મળે?

પણ હું આ પ્રવાસની ક્ષિત્જત વણવવા નથી બેઠો. સ્ટીમર ‘ગુરખા’
ઉપર ચપેથી એક સુંદર વાતચીતનો સાર આપવાનો જ આ પત્રનો હેતુ છે.
શુભારે સાતેક વાગ્યે સાંજે નારાયણગંજથી અમે પાછા ફરતા હતા તે સ્ટીમરમાં
ગાંધીજીની શાન્તિનેબંધે અપરિચિત મિત્રોએ લંગ — મધુરો, મનોનુકૂલ લંગ —

કર્મો. બન્ને સજ્જનો ઝેરિસ્ટરો હતા; એક અંગ્રેજ હતા, અને બન્નેનો ધધો ધીકતો ચાલતો હશે એમ તેમની વાતચીત ઉપરથી લાગતું હતું. બન્નેની વાતોમાં વિનયની મજા ન હતી, અને કેવળ ગિરાસાથી જ પ્રેરાઈને તેઓ ગાંધીજીની સાથે વાતો કરવાને આગ્રહ હતા. અસહકાર વિષે કેટલીક વાતો પૂછી.

હિન્દી ભાઈએ પૂછ્યું — ત્યારે અસહકારનો તાત્કાલિક હેતુ તો અન્યાયની સામે વિરોધ કરવો એ જ છે ને ?

ગાંધીજી — ના, વિરોધ નહીં, શુદ્ધીકરણ. અમારા પોતાના શુદ્ધીકરણ વડે સામાનું શુદ્ધીકરણ.

અંગ્રેજ ભાઈ — અને પાપનો સંગત્યાગ ?

ગાંધીજી — ગરોળ, પાપનો સંગત્યાગ.

અંગ્રેજ ભાઈ — ત્યારે શું તમે આવું શુદ્ધીકરણ કાંઈ ઉપગમવી શક્યા છે એમ તમને લાગે છે ?

ગાંધીજી — હું આજે દેશનું પર્પેટન કરી રહ્યો છું તેમાં લોકોને નિમ્મલ, સ્વાશ્રય શીખતા જોઈને હું તો આશ્ચર્યચકિત થઈ રહ્યો છું. ખેડૂતવર્ગમાં પણ આ બન્ને વસ્તુ ખીલી રહી છે, અને બ્રિટિશ અમલદારો પણ આની અસરથી અસ્પૃષ્ટ છે એમ મને નથી લાગ્યું. તેઓનાં મન પણ સ્વચ્છ થતાં ગય છે.

અંગ્રેજ ભાઈ — આ શુદ્ધ કેપન કરી અંગ્રેજ પાસે તમે શું કરાવવા માગો છો ? અંગ્રેજના વર્તનમાં શો ફેર પડ્યો છે ?

ગાંધીજી — હું દરેક અંગ્રેજ દરેક હિન્દીને પોતાના સરખો સમજતો થાય એવી રિયતિ ઉપન કરવા ઇચ્છુ છું. અંગ્રેજ અભિમાનના શિખરે ચડીને વાતો કરે છે તેને હું નીચે ઉતારી હિન્દના સામાન્યમાં સામાન્ય મજૂરને પણ પોતાના સરખો માનતો કરવા માગુ છું. કોઈ પણ વ્યવહારમાં તે હિન્દીની અર્થગણના ન કરે, વ્યવહારમાં તેને તે પોતાનો સરખો ભાગીદાર સમજે, એવી રિયતિ હું ઉપગમવા માગું છું. ખીજ કોઈ પણ શરતે હિન્દમાં તેને સ્થાન નથી. અંગ્રેજ અને હિન્દી બન્નેમાં આ સગપણના ભાવનો અનુભવ થાય, સાક્ષાત્કાર થાય એટલે લાગ્યું જ મારા દેશને સ્વાતંત્ર્ય મળ્યું એમ સમજવું. અને આ પરિણામ લાવવા માટે પ્રતિજ્ઞા અને ધન્યતાની જે જૂની પ્રતિમાપૂજા ચાલુ છે તેનો નાશ થાય એટલે ખસ છે. આજે જ્યાં જોઈએ ત્યાં શું જોવાનું મળે છે ? અંગ્રેજથી

ડરતા હિન્દીઓ — પોતાના નિયારને ખીજથી સતાડતા હિન્દીઓ આના કરતા નવારે અત્તનતિકર ખીજુ શુ હોઈ શકે?

અગ્રેજ ભાઈ — તમે કહો છો કે દરેક અગ્રેજ હિન્દી મળૂરને પણ પોતાના સરખો સમજે એ વધારે પડતુ નથી? દરેક હિન્દી ગૃહસ્થ શુ મળૂરને પોતાના સરખો સમજે છે? તમે એટલુ માગો તો તે વાજખી છે કે દરેક અગ્રેજ ખીજ અગ્રેજ તરફ વર્તે છે તેની રીતે હિન્દી તરફ વર્તે કોઈ અગ્રેજ 'અશાયર' (જમીન ૧૨) પોતાના ખેડૂતો તરફ વર્તે તે રીતે અગ્રેજ હિન્દી મળૂર તરફ પણ વર્તે

ગાંધીજી — નહ, એ તો તમે મારા ડરતા પણ સુદર બાપા વાપરી દીધી મારુ કહેવાનુ તાત્પર્ય એ જ છે

ગુનેગારો માટે શુ માગીએ છીએ?

હિન્દી ભાઈ — ત્યારે અત્યાચારી સરકાર સાથે અસહ્યમરનો તાત્કાલિક હેતુ પણ આપ શુદ્ધીકરણ જ મ્હો છો? પત્રી શુદ્ધીકરણથી ખીજ ઐહિક લાભો પ્રાપ્ત થાય या ન થાય તેની ચિંતા નહીં?

ગાંધીજી — અમારી તપસ્યા શુદ્ધ અને પૂર્ણ હશે તો ઐહિક લાભો તો એની મેજે જ અદરથી ફલિત થાના દાખના તરીકે પગલમના અત્યાચાર વિષે કશુ કરનાપણુ રહેશે નહીં, પગલમના એક પણ ગુનેગારને પછી હિન્દુસ્તાનમાં જોમા રહેવાનુ સ્થાન નહીં હોય, એટલુ જ નહીં પણ કોઈ પણ ગુનેગારનો પગાર કે પેન્શન આપણી તિજોરીમાંથી આપી શકાશે જ નહીં

અગ્રેજ ભાઈ — ત્યારે સજ્જ શુ અગ્રેજને માટે જ તમે રાખી છે? હિન્દીઓએ — સામાન્ય નર્ગમાના હિન્દીઓએ પણ ગુના તો કર્યા હતા, તેમનુ શુ?

ગાંધીજી — આ સમય આશ્ચર્યકારક છે અમારા ગુના કરતા અમને હજાર દરજ્જે વધારે સજ્જ મળી ચૂકી છે તું ખાતરીપૂર્વક મ્હુ છુ કે જોગે ગુના કર્યા હતા તે તો સજ્જ પામ્યા, એવુ જ નહીં પણ બિનગુનેગાર પણ મેકડો માર્યા ગયા છે નિર્દોષ માણસોને જેન જવુ પડ્યુ છે બન્યાઓને પણ સહન કરવુ પડ્યુ છે નિર્દોષ ઓરતોનુ અપમાન થયુ છે જનિયાવાલાની કતલ પણ બિન ગુનેગારોની હતી આથી વધારે સજ્જ કઈ હોઈ શકે? પણ એ અગ્રેજ અમરજોને સજ્જની તો વાતે નથી કરી તેઓને હજુ હિન્દુસ્તાનના પૈસા ન મળ્યા કરે, ધનકામ તેઓ ન રાખે, હોદ્દા ન રાખે, એની જ વાત કરી છે તેઓની સજ્જ તો તેમાના કેપ્તાકને તો ફાસીની જ હોય એને મારા ધર્મમાં સ્થાન નથી હિન્દુસ્તાન શુ માગે તે તું જાણુતો નથી

(આ જ પ્રસંગે મને (મહાદેવભાઈને) એક વાત વાદ આવે છે. મિ. એન્ડ્રૂએ જલિયાંવાલા આગની કતલને 'ઝોંઢોની કતલ'ની સાથે સરખાવી ત્યારે તગ્ત જ મેંતો 'પંગ ઇમિયા માં ઝોંઢોની કતલનું વર્ણન પણ પ્રકટ કર્યું'. મિ. એન્ડ્રૂના મનમાં જલિયાંવાલાના ધાનપીપણા વિશે કેટલી ધ્રુણા હશે તે દર્શાવવા માટે જ મેં 'એ જાણ્યું'. પણ મને ફરી વાંચી ગયા પછી લાગ્યું કે એન્ડ્રૂએ કાંઈક અન્યાય કર્યો છે, અને મને તે વિશે બહુ દુઃખ થયું. હું પ્રિન્સિપાલ રુદ્રને મળ્યો, તેમની સાથે વાતચીત થઈ. તેમનો વિચાર પણ મારા જેવો જ હતો. પણ આજે મને મિ. એન્ડ્રૂની સરખામણીની મથાર્થતાનો ખ્યાલ આવે છે. ઝોંઢોની કતલના કરતાં પણ જલિયાંવાલાની કતલ વધારે ખૂરી, વધારે નિંદા હતી એમ મને હવે લાગે છે, કારણ ઝોંઢોના કાળના ને આજના કાળના સુધારામાં તો આમમાન જમીનનું અંતર છે.)

* ઇંગ્લંડના રાજ બીજા જેમ્સને સને ૧૬૮૮માં ગાદી ઉપરથી ઉઠાડી મૂકી તેની કુંવરી મેરી તથા જમાઈ પ્રિન્સ ઓફ ઓરિન્જને (ત્રીલ વિધિયમ તરીકે) ગાદી ઉપર બેસાડવામાં આવ્યાં. સ્કોટલેન્ડના પ્રદાત્રી પ્રદેશના કેટલાક ઠાકોરા જેમ્સ બીજા પ્રત્યે સદાનુભૂતિવાળા હતા. સ્કોટલેન્ડના સપાટ પ્રદેશના કેટલાક આગેવાનો વિવિધમ ત્રીજાના ખાંધિયા બન્યા હતા. પેલા પદાડી ઠાકોરાને નમાવવા માટે તેમણે વિવિધમ પાસે એવો હુકમ કઠાવરાવ્યો કે ૧૬૯૨ના નવ્યુઆરીની ૧લી તારીખ પહેલાં તમામ ઠાકોરાએ રાજ પ્રત્યે વફાદારીના સોગંદ લેવા. નહીં હોય તેમને મોતની સજા કરવામાં આવશે. પેલા ખાંધિયા આગેવાનો ઝોંઢોના ગર્વિષ્ઠ અને બહાદુર મેકડોનલ્ડ ગોત્ર પ્રત્યે બહુ ખાર રાખતા. મેકડોનલ્ડ ગોત્રના વડા મેક ધ્યાનને બરફનાં તોફાનોને લઈને સોગંદ લેવા જવામાં સહેજે ગોઝું થયું અને તેણે કરાવેલી મુદત પછીથી સોગંદ લીધા. પણ તેણે સોગંદ લીધા છે એ વાત જાણી રાખીને પેલા સ્કોટ આગેવાનોએ વિધિયમ રાજના કાન બંધેલાં અને તેની પાસે મેક ધ્યાન તથા એ 'લૂટારાઓને' મારી નાખવાના હુકમ કઠાવ્યા. આખા મેકડોનલ્ડ ગોત્રનું ઘસઘસાટી નાખવા માટે તેમણે ક્રેપ્પેર ગોત્રના માણસો જેમને મેકડોનલ્ડો સાથે પેદીગત વેર હતું તેમને સાધ્યા. એ ગોત્રના એક માણસ ક્રેપ્પેર ક્રેપ્પેર સાથે મેક ધ્યાનને સારાસારી હતી. તેનો લાભ લઈ આ હિંચકાકુટ્ય કરવાનું તેણે માથે લીધું. ૧લી ફેબ્રુઆરીએ તે પોતાના થોડા માણસો સાથે મેક ધ્યાનને ત્યાં જઈ મહેમાન રહ્યો. તે દરમિયાન ઝોંઢોની ખીલનાં બધા નાકાં ઉપર પોતાના માણસો ગોડવવાની તેણે તજવીજ કરી, જેથી એ કોમ્પાથી કોઈ નાસી જવા પામે નહીં. બધું ગોઠવાઈ ગયું એટલે ફેબ્રુઆરીની ૧૩મી તારીખે સવારે પાંચ વાગ્યે જે વખતે મેકડોનલ્ડો ઊઠતા હતા તે વખતે અગાઉ રચેલા બેત પ્રમાણે ક્રેપ્પેરો તેમના ઉપર તૂટી પડ્યા અને નિર્દય રીતે તેમની કતલ કરી. તેમા સ્ત્રીઓ અને બાળકોને પણ છોડ્યા નહીં. જે આસપાસના પહાડોમા નાસી છૂટ્યા તેઓ ત્યાની કડકડતી હિમ જેની ઠંડીમા લાટે અને બૂખે મરી ગયા હવિલાસકાર ચીન લખે છે કે આ કતલની વાત સાંભળીને પેલા કાવતરાખોર આગેવાનોમાથી એક બોલેલો: 'મને દિવસીરી એટલી જ છે કે કદાચ કોઈ બચી જવા પામ્યું હશે.'

હિન્દી ભાષા—સરકારે ધર્મની ઉપર હુમલો કર્યો છે એમ તમે કેમ કહો છો? સરકાર તો પિંગ્લી મિત્રરાજ્યોના મોટા મહાશય એક હિસ્સેદાર જ છે

ગાંધીજી—તમારા જેવાના મોમાથી છેક આજની ધડીએ આવો સલાહ નીકળે છે તે જોઈને હું ચમ્પિત થાઉં છું તુકાંનો નાશ ચોજવામા ઇંગ્લેન્ડનો મુખ્ય ભાગ છે મુખ્ય પ્રધાનને હાથના કર્યા હૈયે વાગે છે તેને વચનભગ કરવો પડ્યો છે ને તેથી તેણે મુસનમાનોના દિલને જખમ કર્યો છે.

હિન્દી ભાષા—નાર, ખીજી તરફ વળીએ તમે શાળાઓ ખાલી કરાવી રહ્યા છો, પણ કેળવણીની ઠોઠ ખીજી વ્યવસ્થા કરો છો ખરા?

[ગાંધીજીએ આના ઉત્તરમા ગુજરાતમા ચાલી રહેલી શિક્ષણપ્રવૃત્તિનું નિગતનાર વર્ણન આપ્યું]

હિન્દી ભાષા—ત્યારે શું પ્રચલિત શિક્ષણપ્રથા જોગી છે?

ગાંધીજી—આ પ્રશ્ન જ ઉપસ્થિત થતો નથી છતાં તેનો જવાબ આપનાને મને અડચણ નથી હું મૂંઝવે છું કે ‘હા તે જોગી છે’ કેળવણીનું વાહન અગ્રેણ હોનાથી વિદ્યાર્થીના મગજ ઉપર બેવડો બોલો મુકાયો છે હું તો મારા નિચારો તમને શું કહું? પ્રોફેસર જહુનાથ સરકાર જેવા કહે છે કે આ પરદેશી વાહનની પ્રથાથી કેળનાયેના વર્ગના મગજ નિર્વીર્ય થઈ ગયા છે, કમ્પેન્સેશન કે સર્જનશક્તિ જ આપણામાથી કેળ નષ્ટ થઈ છે આપણો સમય બધો પારકી ભાષાના ઉચ્ચારો અને શ્લોકોનો માદ રાખવામા વ્યતીત થાય છે એ કામતજ એક વેદ જેવું છે અને પરિણામ એ આવ્યું કે આપણે યુરોપીય સુધારાના શાહીયૂસ બન્યા છીએ, તેમાથી સરસ વસ્તુ લેવાને બદલે તેના ક્ષુન્ધક અનુકરણરૂપ બન્યા છીએ ખીજી પરિણામ એ આવ્યું છે કે આપણી અને સામાન્ય વર્ગની વચ્ચે મોટું દરિયા જેવડું અંતર પડી ગયું છે આપણે તેઓ સમજે તેની ભાષામા તેમને રાજકીય નિયમ તો શું નહીં ગરીબ સ્વાસ્થ્ય અને જનસુખામરીના તત્ત્વો પણ નથી સમજાવી શકતા આ જમાનામા અસનુતા બ્રાહ્મણો જેવા ધૂરા આપણે બની ગયા છીએ બ કે તેમના કરતા વધારે ખરાબ કારણ તેમના અંતર મલિન ન હતા, તેઓ રાષ્ટ્રની સજ્જતાના ‘ટ્રસ્ટી’ રૂપ હતા આપણે તો તેયે નથી રહ્યા આપણે તો આપણી કેળવણીનો અયોગ્ય ઉપયોગ કરી રહ્યા છીએ અને સામાન્ય વર્ગના તો જાણે મુરખીઓ હોઈએ એવું વર્તન રાખી રહ્યા છીએ તમે મારી સામે આ બાબતમા મારી બિનદત્તપાસ કરો એમ ઇચ્છુ છું પણ એટલું મહી લઉં કે આ નિચારો મારા આજના નથી પણ અનેક વર્ષના અનુભવના ફળરૂપ છે

અગ્રેજ ભાઈ— આ દિશામાં અમે વિચાર જ નથી કર્યો, એટલે આના ઉપર અમે વિચાર ફેરીશું એટલું જ કહી શકીએ.

ગાંધીજી — એ ખરોખર છે એક વાત કહેવી જૂતી ગયો આ પ્રયાથી અમારો આત્મા હજીયો છે એ તો મેં કહ્યું નહીં. તમે મિનિમાર્મિક કેળવણીની જ પૂર્ણ કૃત્તા આવ્યા છો એટલે હિન્દુઓને ધાર્મિક કેળવણી દેશી મળી શકી નથી. ઇંગ્લેન્ડમાં તો આ દુપરિણામ છેક નથી આવ્યું ત્યાં તો ધર્મગુરુઓ ધાર્મિક ધર્મશિક્ષણ આપનાનો પ્રયત્ન કરી લે છે

• હિન્દી ભાઈ— ખરી વાત તો એ છે કે લૂટેલા ધનથી તમે તમારાં બાળકોને કેળવણી નથી આપના માગના, નહીં ?

ગાંધીજી — હા, લૂટેલા ધનમાંથી જ નહીં, પણ લૂટ કરનારાઓના વાવગ નીચે પણ નહીં મેં કહ્યું કે જે સરકારના તરફ અમને બિવકુલ નિંદા રહી નથી, એમ રહ્યો નથી તે સરકારના હાથ નીચે ચાલતી શાળાની સાથે આપણને લેવાદેવા ન હોવી જોઈએ હું તમને એક સાદી વાત કહું એક વખત એવો હતો કે હું પોતે ‘ગોડ સેવ ધ કિંગ’ (રક્ષ દેવ તુ મહારાજા) અતિશય ઉમંગથી લયકારતો, એટલું જ નહીં પણ મારા અગ્રેજ ન બાળનારા છોકરાઓને પણ એ ગીત મેં કહે કરાવ્યું હતું હું આર્થિકથી ગળંગેટ આવ્યો ત્યારે ટ્રેનિંગ કોલેજના વિદ્યાર્થીઓને પણ મેં આ ગીત શિખનાડ્યું, કારણ હું સમજતો કે સાચા રાજનિષ્ઠ માણસને તો એ ગીત આવશ્યુ જ જોઈએ પણ આજે શી સ્થિતિ છે? હું એ ગીત મારા હૃદય ઉપર હાથ મૂકી આજે ન જ ગાઈ શકું તેમ ઠાઈને ગાનાનું ન કહી શકું રાજા ન્લોજ્ઞ એક સજ્જન તરીકે ધણુ જીવો એમ હું કહું. પણ મનુષ્ય અને દેવની આગળ અધમ બનેલું સામ્રાજ્ય તો કાલુમાત્ર પણ જીવે એમ હું નથી ગાઈ શકતો.

હિન્દી ભાઈ— તમે કહી ગયા કે સીખવવાની પ્રયા કેવી છે તેની તમને દરકાર નથી

ગાંધીજી — હા, સાચું

હિન્દી ભાઈ— આપણી યુનિવર્સિટીઓ તો હિંદીઓ ચલાવે છે, તેની નીતિ ધડનારા પણ હિંદીઓ હોય છે

ગાંધીજી — હા, સાચી વાત યુનિવર્સિટીવાળાઓ મારું સાબળે તો તેમને હું એમ જ કહું કે ‘તમે તમારા ‘ચાર્ટર’ ફાંડી નાખો, અને પછી તે મારી જ છે એમ હું કહું સરકારની પાસેથી મળતા પૈસા બધ યશે એમ

તેઓ કહે તો હું તેમને આંધર આપવાને તૈયાર છું કે પૈસા હું લાવી આપીશ. માત્ર તમારી યુનિવર્સિટીઓને રાષ્ટ્રીય અનાવો એટલું જ કહી રહ્યો છું. પંડિતજીને પણ મેં શું કહ્યું? ‘વાઈસરોયને ચાર્ટર પાછો આપી દો, અને મહારાજાઓને પૈસા પાછા જોઈતા હોય તો તેમના પૈસા પણ પાછા આપી દો. પૈસા ઘટશે તેની ભિક્ષા માગીશું. તમે મહારાજાઓની પાસે બીજા માગવાની અનનુકરણીય શક્તિ ધરાવો છો, તો હું સામાન્ય વર્ગ પાસે બીજા માગવાની થોડી શક્તિ ધરાવું છું.’

હિંદી ભાઈ— પણ ‘ચાર્ટર’ શું બગાડ્યું?

ગાંધીજી — અરે ‘ચાર્ટર’ આવ્યો તેની સાથે સરકારનું બધું આવ્યું. ‘ચાર્ટર’ માટે જ હિંદુ વિદ્યાપીઠ ડચ્ક ઓફ કોનોટમેન મેન આપશે. હું તે કેમ સાંખી શકું? નહીં, હું તો ખરું કહું છું કે મિસિસ જેસ્ટ એક વાર કહેતાં હતાં કે ‘તું તો રાજ્યવિશ્લેષ — બળવો કરવા માગે છે’ તે વાત સાચી છે. માત્ર તે વિશ્લેષ વિકાસક્રમને અનુસરી થતો (evolutionary revolution) વિશ્લેષ હોવો જોઈએ. બાકી વિશ્લેષ તો થવો જ જોઈએ એમ મને લાગે છે. તે વિના છૂટકો નથી. જુઓને સરકારનાં તો ભવન ફરી ગયાં છે. પેટ્રી છેડી નિર્લજ્જ જાહેર ધોણણા બહાર પાડી તે જુઓ. તેમાં મોટી મોટી વાકાળા રચી કહે છે કે હાલ તો અમે છાપાંઓને છૂટ આપી છે, અમે કોઈની જીલ્લ બંધ નથી કરવાના. જ્યાં તેઓ શું કરી રહ્યા છે? પંજાબના શાંત કામ કરનાર આગા સફદરને મોટે શું કામ તાળાં માર્યાં? તેનામાં ધર્માંધતા જેવી વસ્તુ નથી; તેઓના જેવા શાંત કામ કરનાર મેં પંજાબમાં જોયા નથી. વળી પેલે જ દહાડે ‘સર્વન્ટ’ પત્રના બાણુ શ્યામસુંદર ચક્રવર્તીએ મને કહ્યું કે તેમને એક ‘ચેતવણી’ સરકાર તરફથી મળી છે; શા માટે? તો થી રાજગોપાલાચાર્યના ‘મતદારોને સચના’ નામનો એક લેખ ‘યંગ ઇન્ડિયા’માં આવેલો તે તેમણે છાપ્યો છે માટે! આ રીતિ અસહ્ય છે.

હિંદી ભાઈ— હવે અદાલતો તરફ વળીએ. અદાલતો છોડાવી, વકીલોની વડીલાત અંધ કરાવી, તમે શું કરવા માગો છો?

ગાંધીજી — સરકારની પ્રતિષ્ઠા તોડવા માગું છું. આ અદાલતો અને શાળાઓ સરકારની પ્રતિષ્ઠાનો પાયો મજબૂત કરનારી વસ્તુઓ છે. લોકોને આ વડે જ સરકારે મોહજાળમાં ફસાવી રાખ્યા છે.

હિંદી ભાઈ— ત્યારે કનિયાઓ શી રીતે પતશે?

ગાંધીજી — મારો અનુભવ તમને કહું ? મારી વકીલાત દરમિયાન ૭૫ ટકા કેસો મેં ધરમેળે પતાવેલા. અને ધરમેળે પતાવવામાં હું તો એક નિષ્પાત ગણાતો હતો. નિષ્પક્ષના માટે ત્યાં હું પ્રખ્યાત થયો હતો. એટલે મારા તરફથી કેઈ સામા પક્ષવાળાને નોટિસ મળે કે તરત જ તે મારી પાસે આવતો અને પતાવટ કરવાને માગણી કરતો. એટલે ઘણા જાણીઓને બે કોલેસિસ્ટરો રાખવા પડ્યા. મારી પાસે ન ફાવે એટલે તેઓ લડવા માટે બીજા કોલેસિસ્ટરો પાસે જતા. હું તો માત્ર સ્વચ્છ કેસો જ લેતો.

અંગ્રેજ ભાઈ — આવી રીતે વિશ્વાસ્થી કામ કરનારા પદાકારો ઘણા આવે એમ તમને લાગે છે ?

ગાંધીજી — ૫૦ ટકા પદાકારો અદાલતો છોડશે એટલે ૫૦ ટકા કેસો ઓછા થવાના. ૫૦ ટકા કેસો તો કઝિયાદલાલો જ ઉત્પન્ન કરી રહ્યા છે એમ મેં સાંભળ્યું છે. કલકત્તામાં એમ નથી એવું શ્રી દાસ કહેતા હતા, પણ બીજાઓએ કહ્યું કે શ્રી દાસને તે વિષે અનુભવ નથી.

એક કલકત્તાના વકીલ બારીમાંથી આ વાત સાંભળ્યા કરતા હતા તે બોલી પડ્યા : મુકર્રિસન તો ‘ટાઉટ’ (કઝિયાદલાલો)થી ભરેલી છે. ત્યાંના ૫૦ ટકા કેસો તેમના જ બનાવેલા હોય છે એમ હું સાક્ષી પૂરું છું.

હિન્દી ભાઈ — હશે, પણ હું શહેરની વાત કરું છું. બંગાળ એંગર ઓફ કોમર્સ એક ‘આર્ગિટ્રેશન ટ્રિબ્યુનલ’ રચાવી છે; એંગર પ્રતિષ્ઠાવાન કહેવાય છે, છતાં વેપારીઓના કઝિયા અદાલતમાં જતા ઓછા નથી થયા.

ગાંધીજી — હોય, કારણ વકીલો ઓછા નથી થયા.

હિન્દી ભાઈ — એકાદ જણ વકીલાત છોડશે તેની શી અસર થવાની ?

ગાંધીજી — પ્રમાણમાં તો અસર થવાની જ. પંડિત મોતીલાલ નેહરુએ વકીલાત છોડ્યાથી સરકારની પ્રતિષ્ઠાની તૂટી પડતી ધમારતને એક વધારે ઘણો લાગ્યો છે એમ હું જરૂર કહીશ. સર હારકોટ જલલરને પૂછો.

અંગ્રેજ ભાઈ — તમે પદાકારોને પણ અદાલતોમાં જતા અટકાવી રહ્યા છો ખરા ને ?

ગાંધીજી — હા.

અંગ્રેજ ભાઈ — પણ એમ કેમ થશે ? તમારામાં તો તેમને વિશ્વાસ હતો. તમે તો જોઓ સાફ દિલ અને પાક હાથે તમારી પાસે આવતા તેમનું જ કામ કરી આપી શકતા હતા. નાપાક હાથે જોઓ થાવે તેનો તો તમે ભાવ પણ ન પૂજતા. આવા નાપાક હાથવાળાઓનું તમે શું કરશો ?

એવા કેસો તો ભાગ્યે જ આવવાના કે જેમાં બંને પક્ષકારો સાફ દિલ અને પાક હાથવાળા હોય.

ગાંધીજી — હું સરકારને બેંધડક બધા નાપાકોની ભેટ કરીશ.

બંને જણા તરફથી હિંદી ભાઈ — અમે તમારી સાથે લડવા નથી આવ્યા, સમજવા જ આવ્યા છીએ. એમ તો આપ જણો છો ને? હવે એક જ સંવાદ પૂછીએ. તમારા અનુયાયીઓ છે તેમનો અસહકાર તો વેર અને તિરસ્કાર ઉપર ખડો થયેલો છે એ ખરું કે નહીં?

ગાંધીજી — હા, મને મદ્રાસથી એક અંગ્રેજ ભાઈએ પણ આ બાબતમાં લખ્યું છે.

અંગ્રેજ ભાઈ — હું તમારો સિદ્ધાંત સમજું છું, પણ તમારા અનુયાયીઓની જગ્યાનમાંથી તો નયું ઝેર વળે છે.

ગાંધીજી — હા, હા, પણ મારું કહેવું તો એ છે કે કોઈ ઉદાત્ત કામ પ્રીતિથી કે અપ્રીતિથી કરો — તેનું ફળ આવ્યા વિના રહેતું નથી. સત્ય ખીકથી બોલાય કે સમજૂતીકે બોલાય તોપણ તેથી સત્યનું ફળ આવ્યા વગર રહે?

હિંદી ભાઈ — તમારો સિદ્ધાંત ‘પાપને તિરસ્કારો, પણ પાપીને તિરસ્કારો નહીં’ એ છે. ત્યારે તમારા અનુયાયીઓનો સિદ્ધાંત બાંધે લાગે છે — ‘પાપીને તિરસ્કારો, પાપને તિરસ્કારવાની જરૂર નથી’ એવો.

ગાંધીજી — તમે અન્યાય નથી કરતા? કેટલાક પાપ અને પાપી બંનેને તિરસ્કારે છે. પાપને તિરસ્કારે છે એટલે જ તેઓ આટલો ત્યાગ કરી રહ્યા છે, ભારે ભારે બોગો આપવાને તૈયાર થયા છે. કેવળ પાપીનો તિરસ્કાર કરનારથી આટલા બોગો અપાય? કોઈ કાળે નહીં.

અંગ્રેજ ભાઈ — તમારો મૂળ સિદ્ધાંત તો પાપીઓની સ્પર્ધા લગવાનો છે. તો પછી તમે નાપાક સાથીઓ સાથે કેમ કામ કરી શકો? તમારા જેવી જગ્યા કશાએ બાંધી રહીને કામ કરનારા પુરુષ મહિન હથિયારો વેંડે કામ કેમ લે?

ગાંધીજી — તમે સરકારના નાપાકપણાની અને મારા સાથીઓની અપૂર્ણતાની સરખામણી કરશો? તમે જરા વધારે વિચાર કરી જુઓ તો સમજશો. કોઈ પણ સુધારક — હું સુધારક છું — પોતાને મળે તેવાં હથિયારોથી કામ લેવાને બંધાયેલો છે — મહિન હથિયારો નહીં, પણ અધૂરાં હથિયારો કદો.

હિંદી ભાઈ (બેઠાં બેઠાં) — આપને આજે બહુ તરફી આપી; માફ કરશો. હું અત્યાર સુધી ‘અસહકાર’ સાથે લડતો આવ્યો છું, પણ આજે સમજું છું કે ‘અસહકાર’ સાથે હું લડી રહ્યો હતો તે તમારી પાસે આજે સમજ્યો તે ‘અસહકાર’ નહીં. અમે બંને તમારા આભારી છીએ.

કલકત્તાથી નીકળ્યા. રસ્તામાં ખૂબ ટપાલ કાઢી. કલકત્તાનું ભાષણ તપાસી આપ્યું. સરલાદેવીએ કાગળમાં લખ્યું હતું :
 ૧૭-૧૨-૨૦ અસહકાર તિરસ્કાર ઉપર અંધાય છે એટલે બાપુ ઉપર એટલો ઓછો પ્રેમ છે. તિરસ્કારમુક્ત બાપુ ઉપર તેનો વધારે પ્રેમ હોય એમ જણાવેલું. અસહકાર જેવું કામ તો બીજા નેતાઓ પણ કરી શકે છે. એને ઉત્તર આપ્યો :

૧ “મારામાં તમે કાંઈ તિરસ્કાર જોયો હોય અને તેથી મને ઓછા આહતાં હો તે માટે હું તમને વધારે ચાહું છું. હું અસહકારમાં પડ્યો છું તે માટે તમને દિલગીરી થાય છે. તમારે ખરેખર દિલગીર થવાનું કારણ ત્યારે હોય, જ્યારે અસહકાર મારે માટે એક રાજદ્વારી વસ્તુ હોય. પણ મારે માટે તો એ ધાર્મિક વસ્તુ છે. દેવનાં અર્ધાં બળો એકત્રિત કરીને ચોગ્ય — શુદ્ધ દિશામાં વાળી રહ્યો છું. દેવ એ તો નમજાઈની નિશાની છે, જેમ તિરસ્કાર એ ઉદ્ધત સત્તાની નિશાની છે. હું આપણા દેશબંધુઓને એટલું બતાવી શકું કે તેમણે અંગ્રેજોનો ભય રાખવાની જરૂર નથી તો તેઓ તેમનો દેવ કરતા અંધ થઈ જશે. બહાદુર પુરુષ અથવા સ્ત્રી કદી દેવ કરતાં નથી. દેવ એ તો તત્ત્વતઃ કાયર લોકોનો દુર્ગુણ છે. અસહકાર એ આત્મશુદ્ધિની ક્રિયા છે. આપણે સાકરને જ્યારે શુદ્ધ કરીએ છીએ ત્યારે ક્યારે જેમ ઉપર તરી આવે છે તેમ આપણે આપણી જાતનું શુદ્ધીકરણ કરીએ ત્યારે આપણી નમજાઈઓ ઉપર તરી આવે. તમારા કાગળમાં મને બહુ ગમે છે એ તો એ વસ્તુ છે કે તમે તમારી સ્થિતિ સ્પષ્ટ કરી છે. મારી શુદ્ધતા અને મારી નમ્રતા વિષેની તમારી માન્યતા ઉપર મારે માટેનો તમારો પ્રેમ અંધાયેલો છે. એ વસ્તુઓ મારામાં ન હોય તો હું કોડીની કિંમતનો નથી. તમારા પહેલા કાગળમાં તમારા ત્યાગનું તમે જે વર્ણન કર્યું છે તેને માટે પણ એ વિના હું નાલાયક ગણાઉં.”

સવારે બાર વાગ્યે નાગપુર પહોંચ્યા જમનાલાલજીની સરસ વ્યવસ્થા. ભારે પ્રેમ.

૧૮-૧૨-૨૦ થી તા. ૧૮ મીએ સાંજે જાહેર સભા.

૪-૧-૨૧ બાપુનું ભાષણ :

હિંદુસ્તાનમાં અમે બંને ભાઈઓ કેટલાક મહિનાથી ફરી રહ્યા છીએ. આપણા સદર માહેએ મૌલાના સાહેબની પિંજન નથી કરાવી કારણ તે તો છીંદવારામાં તમારા મહેમાન ધણો

વખત હતા. તેઓ જિંદગારામાં કેમ સરકારના મહેમાન હતા તે અને આજે અમે શું કામ કરીએ છીએ તે તમે જાણો છો. જે વકાલોએ વકીલાત છોડી છે તેઓને મુઆરકબાદી આપું છું અને કહું છું કે આટલાથી ન ચાલે. નાગપુરમાં કોંગ્રેસ બોલાવી તે શી રીતે શોભશે? મધ્ય પ્રાંતમાં સરસ કામ ચાલે છે અને કોંગ્રેસમાં સરસ કામ થશે એમ સંભળ્યું છે. મઘપાન છોડાવવાની હિલચાલ અહીં સારી ચાલી રહી છે એ સરસ વાત છે. હું કહું છું કે એ છોડાવવામાં પણ આપણો વિજય રહ્યો છે. આપણે અસહયોગ કરવા માગીએ છીએ અને દારૂ પીને મગજ ગરમ કરી ન કરવાનાં કામ કરીશું, તો તેનું નામ નથી અમન કે શાંતિ. અમન ન રાખીશું તો આ ભવે સત્તનતને નહીં મટાવી શકીશું. આને દુરસ્ત કરવી અથવા મટાડવી હોય તો શાંતિમય અસહકાર સિવાય એકેય હથિયાર નથી. હું કહી રહ્યો છું કે આ સત્તનત શયતાનિયતથી ભરેલી છે. શયતાનને મજબૂર કરવો હોય, દૂર કરવો હોય, તો શયતાનિયતથી નહીં યાંચ. આપણે ખુદાની જ મદદ લેવી જોઈએ. આપણી લડાઈ એ અધર્મની સામે ધર્મની લડાઈ છે. પંજાબ અને ખિસાફતના ગેરહત્તા સત્તનત તો આ નથી પોકારવા માગતી. આપણને કહે છે કે ખિસાફત પંજાબને જૂલી જે કામ કરવું હોય તે કરે. હિંદુ મુસલમાનની સાચી એકતા નહીં યાંચ ત્યાં સુધી 'અ'નેને કહું છું કે આ સત્તનતને મિટાવવાનું અસંભવિત છે. એ જ શરતે એ શક્ય છે. શાંતિમય અસહકાર એ પરમ ધર્મ છે. અધર્મ અને ધર્મની વચ્ચે સહયોગ કદી હોય નહીં. શયતાનની મદદ છોડવી એ બહાદુરીનું કામ છે. એ માટે જ જમનાલાલ આજે આના સદર થઈ ગેલા છે. જળતું ઘર છોડતાં આપણે ખ્યાલ નથી કરતા કે ઘર છોડવું કે નહીં. કાઉન્સિલમાં જવાથી ન પંજાબને દુરસ્ત કરી શકાય, ન ખિસાફતને. પંજાબને ન્યાય ત્યારે જ અપાવી શકાય જ્યારે સ્વરાજ લઈ શકાય.

સાત કરોડ મુસલમાન અને તેવીસ કરોડ હિંદુ અંકચ વિના બીજી કોઈ શરતે સાથે ન રહી શકે.

અત્યાર સુધી કરાવેા પસાર કર્યા, હવે કામ કરવાનો વખત આવ્યો છે. કોંગ્રેસ મળે તે પહેલાં તમારે કોઈ કામ કરી અતાવવું હોય તો નાગપુરની બધી શાળા પાઠશાળા ખાલી કરી નેઈએ.

આપડે અને મારી વચ્ચે ભારે મતભેદ છે, પણ તેને કોઈ દેરાન કરે તે હું નથી પસંદ કરતો. હું જેવી સ્વતંત્રતા ચાહું છું તેવી આપડેને પણ આપવી જોઈએ એમ હું માગું છું. આપણે આપણાં કામોમાંથી કોઈ પરિણામ અપાવીશું તો જોશું કે આપડે અને સૌ આપણા થશે.

આપણા બધા પ્રમુખ એક વર્તીની અદર ઘર્ષ શકે એવી વ્યવસ્થા
ખરવાની તાકાત આપણામાં જોઈએ વિશ્વાસ રાખવો જોઈએ કે પગખને
માટે આપણને ન્યાય મળી જ શકશે આપણે રૂપોક છીએ એટલે જ
મુઠ્ઠીભર અગ્રેજ અડી રાજ્ય ચલાવે છે આવો દગો આગળ ઉપર ન થઈ
શકે તે માટે સરાજ અમની કામ માટે તૈયાર ન થઈએ તમા મુઠ્ઠી કાઈ ન
જી શકીએ સ્વદેશીમાં કુમાની શી છે તે નથી ખમર પડી શકતી આપણે
માટે આ એવી તક છે કે જે ઇજિપ્ત અને મેરિયામાં નહોતી હિંદુસ્તાનમાં
ત્રીસ રોડ લોકો છે ઇજિપ્તમાં મુઠ્ઠીભર માણસો સારા દેશને માટે અમે
બને ભાઈઓ પદાર્થપાલ છીએ જેની રીતે એક માતા બે ભાઈ રહે, તેમ
અમે ગહીએ છીએ અમે બને સાક્ષિન છીએ

શીક્ષતઅની સાફ સાફ ખરી દેવુ કે ન્યાય ન મળે તો હિંદુસ્તાનમાં જ
તો એકના અગ્રેજો રહેશે કા તો એકલા હિંદીઓ રહેશે આ પહોડોમાથી
શિવાજી ક્યારે પે । થશે ? શુ હવે મરાઠા આગતોમાથી એવા લડકા ન નીખે,
કે જેની ગાદી ધોડા ઉપર હોય અને ઘર હજાર ગાઉ દૂર હોય ? તમારા
તમ પાછા ન હડે પણ ચાલુ વદમ આગળ વધે એમ ધન્ય હુ

૧

કોંગ્રેસના ધોય વિરોધા દરાન પર મમનત સમિતિમાં આપેલુ ભાષણ
મારા મળુવા પ્રમાણે આજે વ્યાસપીઠ પરથી મારા દરાન સામે બે
પ્રશ્નરતા નાધા રજૂ થશે એમાનો એક એ છે કે બ્રિટિશ સબધ
કાયમને માટે તોડનાનો મિયાર આપણે આજે જ ન ખરીએ હું જે કહી રહ્યો
હુ તે તો એ છે કે ગમે તે ભોગે પણ બ્રિટિશ સબધ સાચવી
ગળવો એ પ્રજાના સ્વામિમાનને હીણપત લગા નારુ છે આપણે જે
અસહ્ય દુખ બોગરી રહ્યા છીએ તે દૂર કરાવવા એ દરેક હિંદીની અગત
કુજ છે બ્રિટિશ સરકાર પેઠાન્યાફ દૂર ખરવાની ના પાડે છે, એટલુંજ નહીં
પગ તે પોતાની ભૂલ વમૂલ પણ કરવાની ના પાડે છે અને તેનુ આ વનણ
ઢાલમ ગહે તોપણ આપણે બ્રિટિશ સબધ જાળવી રાખવો છે એમ આપણે
ગી શકીએ નહીં આપણા માર્ગમાં ગમે તેવી મુશ્કેલીઓ હોય છતાં આપણે
આખા હિંદને અને દુનિયાને મળેજ ખરી દેવુ જોઈએ કે બ્રિટિશ પ્રજા આટલો
સાદે ન્યાય પણ નહીં આપે તો કદાચ આપણે બ્રિટન સાથેનો સબધ
જાળવી ન પણ ગળીએ એમ કાણ વાર પણ હુ એવી મૂચના કરવા નથી
માગતો કે આપણે કેઈ પણ ભોગે બ્રિટિશ સબધ તોડી જ નાખવો છે
જો બ્રિટિશ સબધથી હિંદુસ્તાનની પ્રગતિ થતી હોય તો આપણે તેનો નાશ
કરવો નથી પણ જો તે આપણા રાષ્ટ્રીય સ્વમાનની આડે આવતો હોય તો

તે તોડી નાખવાની આપણી પવિત્ર દ્રશ્ય છે. બ્રિટિશ સંબંધ દાયક રાખવાથી આપણે પોતે પણ વિશુદ્ધ ચર્ચ શકીશું અને બ્રિટિશ પ્રગતિને પણ વિશુદ્ધ બનાવી શકીશું એમ જે પક્ષ માને છે તે, અને જે પક્ષની એવી જરાયે શ્રદ્ધા નથી એ બંને પક્ષને માટે આ દગવમાં સ્થાન છે. દાખલા તરીકે મિ. એન્ડ્રૂસનું દર્શાવ લો. એ કહે છે કે બ્રિટિશ સંબંધ જાળવી રાખવામાં હિંદ માટે જરા પણ શુભ આશા નથી. તેમનું કહેવું એ છે કે હિંદ ઈંગ્લંડથી જુદા પડી તદ્દન સ્વતંત્ર થવું જોઈએ. મિ. એન્ડ્રૂસ જેવાને માટે પણ આ સુધરેલા કોંગ્રેસસિદ્ધાન્તમાં સ્થાન છે. બીજું દર્શાવતું હું પોતે અને શૌકતઅલી. આપણાં દુ:ખો દૂર થાય કે નહીં, છતાંયે આપણે બ્રિટિશ સામ્રાજ્યમાં જ આપણો વિકાસ કરવો પડશે એવો સિદ્ધાંત હમેશને માટે સ્વીકારવામાં આવતો હોય તો તેમાં અમારે માટે સ્થાન નથી. એવા ધ્યેયમાં મારું સ્થાન ન હોઈ શકે. આ નવા ધ્યેયમાં બંને મતના અનુયાયીઓને બેળા કરવાનું બળ રહેલું છે, અને સાથે સાથે બ્રિટિશ પ્રજા પણ એતરો કે તે ન્યાય આપવા ન માગતી હોય તો આ સામ્રાજ્યનો નાશ કરવો એ દરેક હિન્દીની પવિત્ર દ્રશ્ય ચર્ચ પડશે.

હવે આપણે સાધનો વિષેની દલીલોનો વિચાર કરવો રહ્યો. છેલ્લો જવાબ આપવાનો મને હક છે તેથી એ પ્રશ્નમાં હું અત્યારે ઊતરવા નથી માગતો. હમણાં તો હું ફક્ત બંગાળ પ્રાંતની જાવણીમાં બનેલા ગર્ભ કાલના બનાવે જે બોધપાઠ આપ્યો છે તે તરફ તમારું ધ્યાન ખેંચવા માગું છું. તમારે સ્વરાજ જોઈતું હોય તો તે કેમ મેળવાય તેનું એક દિગ્દર્શન કાલે થયું. કાલે બંગાળની જાવણીમાં થોડી રકઝક અને ઝપાઝપી થઈ, થોડો મતભેદ પણ જીભો થયો. મતભેદ તો દુનિયા ચાલે ત્યાં સુધી રહેવાના જ. હું પતિપત્ની વચ્ચેના મતભેદથી માહિતગાર છું, કારણ કે હું હજી પણ પતિ છું. ભાંડુભાંડુ વચ્ચેના કળિયા મેં જોયા છે, કારણ કે હું ચાર દીકરાનો આપ છું, અને એ બધામાં શારીરિક સુદમાં તો મને પૂરો કરી નાખવાની શક્તિ છે. પતિ અને પિતા તરીકેના વિવિધ અનુભવ મને થઈ ચૂકેલો છે. હું જાણું છું કે આપણામાં હંમેશાં રકઝક થતી જ રહેશે. પણ જે બોધપાઠ તરફ હું તમારું લક્ષ્ય ખેંચવા માગું છું તે તો એ છે કે મને બંને પક્ષ આગળ બોલવાનું માન મળ્યું છે, તેમણે મારી હકીકત પૂર્ણ ધ્યાનથી સાંભળી છે, અને એથી વધારે તો એ છે કે મેં તેમની આગળ જે બોધ નમ્રભાવે મૂકેલો તે અદલ્ય કરીને તેમણે મારા માટેની લાગણી, મારા પ્રતિનો પ્રેમ અને ભાતુભાવ પ્રદર્શિત કર્યાં છે. જો તમે દંડ હો, તમે બહાદુર હો, જો સ્વરાજ મેળવવાનો તમારો નિશ્ચય હોય અને જો તમારે ખરેખર કોંગ્રેસના ધ્યેયમાં ફેરફાર કરવો

હોય તો તમારે તમારો ગુસ્સો થમાવી દેવો. પડશે ગેરખંસાફની કાંઈ પણ લાગણી તમારા હૃદયને કાતરી ખાતી હોય તો તેને તમારે દમાવી દેવી પડશે અને આ બધું બૂલી જવું પડશે બગાળી ભાઈઓ અને બીજા બધા જે આ પરિવર્તમાં દૃઢ નિશ્ચય કરીને આવેલા છે તેમની પાસે હું એ જ માગી લઉં છું કે તમારા દેશને સ્વતંત્ર બનાવના સિદ્ધાંતની બીજી કોઈ પણ ખામત પાખળ પ્રયત્ન ન કરતા, તમારા પોતાના હક આગળ વધારના પિતાની કોઈ વાતની ચિંતા ન કરતા, તમારા દેશના સ્વમાનની રક્ષા ઝિવાયની કોઈ ખામત પર ધ્યાન ન આપતા જેમના મન ગઈ કાલે દુખાયા અને જેમને કાલે પોતાનાં માથા ફૂગી ગયેનાં લાગ્યા તેનાઓના દષ્ટાંતનું અનુકરણ કરવાની હું તમારામાના દરેકને સલાહ આપું છું (હર્ષના પોખર) કોંગ્રેસની ખાસ બેઠકમાં હંગામ કરીને આપણે જે મહાન યુદ્ધમાં જીત્યા છીએ તે નિઝહ પૂરો થઈ રહે તે પહેલાં આપણને કદાચ લોહીનો સમુદ્ર તરવો પડે. આ વાતનું મને ભાન છે, પણ આપણા પર કે આપણામાના કોઈના પર ખૂન રેડવાનો આરોપ ન આવવો જોઈએ. ભરિધ્યની પ્રજા પામે આપણે કહેવડવડું જોઈએ કે આપણે સહન કર્યું છે, આપણે પારખના નહીં પણ પોતાના જાનની જખ્ખાની કરી છે અને તેથી હું જરાયે આગ્રહ આપું વગર વડું છું કે જેમના માથા ફૂટ્યા અને જેમની જિંદગીઓ જોખમમાં આવી પડી કહેવાય છે તેનાને માટે હું બહુ સહાનુભૂતિ દર્શાવના માગતો નથી, આમ થયાથી ગયું શું? પોતાના દેશી ભાઈઓને જ હાથે મરવું એ તો બહેતર છે આપણે શાને માટે અને કેના પર વેર લેવાનું રહ્યું?

તમારામાના દરેક પાસે માગી લઉં છું કે કોઈ પણ પ્રસંગે તમારા દેશી ભાઈ મિત્ર તમારું લોહી બીકળી રહ્યું હોય (પત્રી ભણે તે સરકારી નોખરીમાં હોય, છપ્પી પોલીસમાં હોય કે ડિટેક્ટિવ હોય) તો તમારે ગુસ્સાને દામી રાખવાની અને ધાતો મદલો વાથી વાગતા અપકારની સલાહ લેવી જોઈશે એમ સમજાવે કે જે કાણે તમે સામે ધા કરશો તે જ કાણે તમારું કામ ધૂળમાં મળી જશે. આ તમારો અદ્વિસાત્મક કાર્યક્રમ છે પ્રમુખ સાહેબ પાસે દોડી જઈને તેમની સમક્ષ કળિયો ગળૂં કરતા જે અપકાર તમને હું અભિનંદન આપું છું. આ દરમિયાન હર્ષનાદથી જ પસાર કરશો નહીં, જોકે આ દરમિયાને માટે મારે તમારા હર્ષનાદની જરૂર તો પડશે જ. આ દરમિયાન પચાર કરવાની સાથે સાથે જ હું તમારી પાસેથી દુનિયામાં કશાથી ન ચાગી શકે એવી શ્રદ્ધા અને નિશ્ચયની આશા રાખું છું. હું જાણું છું કે તમારો નિશ્ચય જેમ બને તેમ પહેલું સ્વરાજ મેળવવાનો છે અને તમારી ઇચ્છા એ સ્વરાજ કાયદેસર, માનવર્ષા, અદ્વિસાત્મક અને શાન સાધનોથી જ મેળવવાની

હિન્દમાં આપણું ગૃહ્યકર્તા આવી નહીં શકે કારણ કે સ્વરાજ તે હિન્દના લોકોનું સ્વરાજ યશે જો હિન્દના લોકોને જ આપણુદીભયું રાજ્ય જોઈતું હતો તો તેને કોઈ અટકાવી શકનાર નથી

૩

‘આ કોંગ્રેસનું ધ્યેય હિન્દી પ્રજાએ શાન્તિના અને સમ્યાઈના સાધનોથી સંપૂર્ણ સ્વરાજ્ય મેળવવું એ છે’—આ હરાન ભગી કોંગ્રેસ સમક્ષ રજૂ કરતા તા ૨૮-૧૨-૨૦ ના રોજ કરેલું ભાષણ.

આ હરાનનો અર્થ એ છે કે આ રાષ્ટ્રીય કોંગ્રેસનો હેતુ સ્વરાજ પ્રાપ્ત કરવાનો છે, અને એ સ્વરાજ લેવાને વાસ્તે ઉપાય એક જ છે, તે એ કે આપણા આધનો ન્યાયી, નિર્મળ અને શાન્તિમય હોય. સ્વરાજ અને તેટલું વહેતું મળે, આજે મળતું હોય તો આજે જ લેવું જોઈએ એનું કોંગ્રેસ માને છે

સ્વરાજ મેળવવાને માટે શું કરવું જોઈએ તે પણ આ હરાવમાં કોંગ્રેસ બતાવે છે હરાવમાં લખ્યું છે કે સ્વરાજ આપણે તનનારથી નથી મેળવવું સ્વતંત્રતાને આપણે જામીને કે સાચને છોડીને નથી લેતી, પણ જો આપણે હેતુ નિર્મળ છે તેના આપણા સાધન પણ નિર્મળ હોવા જોઈએ એટલે આ હરાવનો અર્થ એ છે કે આપણે સ્વરાજ લેવાનો દૃઢ નિશ્ચય કરવો અને તે મેળવવામાં ન્યાય, સમ્યાઈ અને શાન્તિનો રસ્તો લેવો

હું મારું સુભાગ્ય સમજતું છું કે આવો મહત્વનો હરાવ આ કોંગ્રેસની આગળ રજૂ કરાતો મને પ્રસન્ન મન્યો છે આપને હું જણાવીશ કે આજ સુધીના કોંગ્રેસનો હેતુ એવો હતો કે જેનું બ્રિટિશ સામ્રાજ્યમાં સંસ્થાનો જવાબદાર ગૃહ્યતત્ત્વ ભોગવી રહ્યા છે, જેને ‘Responsible Colonial Government’ કહે છે તેનું રાજ્યતત્ત્વ એ સામ્રાજ્યમાં રહીને જ આપણે લેવા ચાહીએ છીએ, અને એ મેળવવું તે કાયદા પ્રમાણે કાયદો એટલે બ્રિટિશ સત્તાનતનો કાયદો બ્રિટિશ સરકાર ખિલાફતના પ્રશ્નનો સંતોષગરક નિવેડો ન આણે કે પશ્ચિમના અભ્યાસારોમાં ન્યાય તો બાબુએ રહ્યો પણ પોતાની જૂઠા સુધ્ધા કમૂલ ન કરે તોપણ તેની સરકારના કાયદાને માન આપવું, જો આપણે કોંગ્રેસમાં રહેવું હોય તો, આપણાથી એ સત્તાનતને મિત્રાત્રી ન શકાય, એવો આજ સુધીના મધારણનો અર્થ હતો આટલો ઘેર અન્યાય સત્તાનત કંઈ અને તેને દુરસ્ત ન કરે તોયે તેની બરદાસ્ત કરી લેવાનું હિન્દુથી કે મુસલમાનથી હવે બની શકે તેમ નથી તેથી આ હરાથી આપણે એકરાર કરીએ છીએ કે આપણે સ્વરાજ જોઈએ છે સ્વરાજ

લઈને જ આપણે પંચમ અને ખિતાફતના અન્યાયારોનો ધંધાકે મેળવી શકી શકી

પણ સ્વરાજ લેવામાં હું પશ્ચિમના સાધનો લેવા નથી માગતો હું જાણું છું કે હિન્દુઓ કે મુસલમાનો એમ નથી હેતા કે અમે અમારી સ્વતંત્રતાને માટે કોઈ દિવસ તનવાર નહીં ચલાવીએ, પણ આટલું તો સહુ અમને છે કે આજે જોઈએ છે તે તનવારથી નથી મેળવી શક્યાના, અને તેથી તો આપણે તકે મવાનાન અથવા અસહજાર ચલાવી રહ્યા છીએ તનવાર વડે આપણે આપણને પોતાને, આપણા ધર્મને કે અત્તનતને કોઈનેય બચાવી શક્યા નથી તમે સહુ આ મારું હેતુ મૂન કરતા હો તો જે પ્રસ્તાવ મે તમારી મમક્ષ મૂક્યો છે તેનો કોઈ વિરોધ પ્રશ્ન નહીં

હું જાણું છું કે આપણા પ્રજા પુરુષોમાં બે પક્ષો છે તેમાં એક પક્ષમાં મારા સહીનમધુ માનનીય પંડિત માવનિયાજી છે પંડિતજીને આજે તાવ અને ઘરની થવાથી અહીં તમારી પામે તેમનો અભિપ્રાય આપવાને આવી નથી શક્યા, તેથી તેમની મતનમ હું તમને દૂધમાં મીઠી જઈશ તમે જાણો છો કે પંડિતજી જેવી દેશની સેવા પ્રનાર ધણા નથી હોતા તેમના જેવી સેવા પ્રનારનું કહેવું માન્ય ન હોય તોપણ શાનિથી અને અદનથી સામળી લેવું જોઈએ તેઓ કહે છે કે ખ્રિસ્તિ સત્તનતને મિંગવરાની વાત પ્રવી એ આપણી તામનની બહાર છે જે દિન બેદધિયાજી છે, કમતામત છે તે આની જગરી અતનનને કેવી રીતે મિંગરી શકાવું તેઓ કહે છે કે પોતાની તામત બહારનું અમળવી લોકોને લમાવવા ન જોઈએ જે એવા લોકોને તેમની તામતની હદ મદાર નહીં જાય તે મૂખ છે તેમના કહેવા પ્રમાણે જ જે આ વસ્તુ પ્રાપ્તી તામત મદાર હોય તો તેમની સલાહ હું કબૂલ કરી લઉં પણ આ બાબતમાં હું તેમના મનથી વિરુદ્ધ મત ધરાવું છું હું માનું છું કે પ્રત્યેક સ્ત્રી અને પુરુષની અદર સ્વગત લેવાની શક્તિ રહેલી છે જ્યાં મુખી શરીરમાં આત્મા છે એમ્લો વિશ્વાસ આપણા દિનમાં રહ્યો છે ત્યાં મુખી આપણે સ્વગતને લાયક છીએ એમ મારું માનવું છે તેથી કોઈ હિન્દુમુસલમાનો બને ધર્મચુસ્ત છે, ખુલ્લું નામ લેનારા છે, ધર્મગને નામે મરણાનું ચાહનારા છે એમ ગામની મન ઉપર એક દાગર દિ હુઓ ખૂન લેવાને અને પોતાનું ખૂન રેવાને તૈયાર છે એક મુસલમાનના અપમાન ખાતર અનેક મુસ્લમાનો પોતાના ખૂન આપવાને ઓ ખૂન લેવાને તૈયાર છે જ્યાં મુખી આવા દિન્દુઓ અને મુસલમાનો દિન્દુસ્તાનમાં હયાત છે ત્યાં મુખી હું મી નહીં મદુ કે દિ દુસ્તાનને માટે સ્વરાજ લેવું અશક્ય છે, ત્યાં મુખી સ્વરાજના આપણા આ ચારે

હું દર ન રાખવા દઉં

આ સંતનતે એટલા બધા અત્યાચારો કર્યા છે કે તેના કડા નીચે રહેવું એ ઈશ્વરની મેનફાર્થ કરવા બરાબર છે માટે મારી તમને સડુને નંત્ર પ્રાર્થના છે કે તમે આ દરાનને પસંદ કરજો

આપણામાથી જેમને એમ લાગતું હોય કે આપણે અશક્ત છીએ, આપણી શક્તિથી સ્વરાજ લઈ શકાય એમ નથી, તેમને પણ આ ધ્યેય કળૂવ હોવું જોઈએ, ટારણ કે આપણે શાંતિથી, સચ્ચાર્થને ન છોડીને સ્વરાજ મેળવવું છે આથી આપણે આદર્શને ઊંચામાં ઊંચો રાખી શકીએ છીએ

જેમના દિલમાં એવો મશય હશે કે આ સંતનત કેમ નહીં સમજી જાય? આવી સંતનત પણ છેવટે સમજી જશે અને ન્યાય આપશે, ધારાસભાઓમાં જઈને તેમને સમજાની શકીશું, એવા મતના લોકોને માટે પણ આ હાવથી કોંગ્રેસમાં સ્થાન રાખેલું છે

આપણે સંતનતને દડ દેના નથી માગતા અંગ્રેજ સંતનતને મિટાવીને જ સ્વરાજ મેળવવું એમ આમાં નથી એ જ સંતનત જે આપણને ન્યાય દેના તૈયાર હોય, અધિકાર દેવા તૈયાર હોય તો આપણે તેની અંદર રહેવાને તૈયાર છીએ આને જ ન્યાયપથ કહું છું એ પથે જતા આપણને બાધા કે નિંદા નથી

માટે હું તમને કહું છું કે જો તમને આ દરાન કળૂવ હોય, આપણે સ્વરાજ લેવું છે અને તે આ દરાનમાં કળું છે તેના ઢગથી લેવું છે, એ તમને કળૂવ હોય તો તમે દિલમાં જલ પ્રતિજ્ઞા કરો કેવળ દરાન પસાર કરી દાધા એટલે કામ ખતમ નથી થતું તમે પ્રતિજ્ઞા કરશો તો સ્વરાજ જરૂર મેળવશો, પગલના જુનમોને અને ખિનાફતના અન્યાયને દુરસ્ત કરી શકશો

તમને એમ કહેનારા વક્તા પણ આપણે કે આપણા ઉદ્દેશને હાસલ કરવાને કાલે તેના સાધનો વાપરી શકીએ આનો જવાબ પ્રસંગ આવશે તે વખતે હું આપીશ અત્યારે તો હું એટલું જ કહીશ કે મહાસભાનો આપણે આદર્શ દરાવીએ તો તે આજનો સમો જોઈને જ દરાવો જોઈએ મારે પોતાને માટે તો એ જ ધર્મ છે કે હિંસા કરીને મારે સ્વરાજ મળતું હોય તો તે નથી જોઈતું, મોક્ષ મળતો હોય તો તે પણ નથી જોઈતો, ઈશ્વરની ભક્તિ પણ હિંસા કરીને થતી હોય તો મારે તેની ભક્તિ નથી જોઈતી તમારે માટે આજે આ દરાવમાં બતાવ્યા છે તેવા શાંતિના અને સચ્ચાર્થના સાધનો જ ચોગ્ય છે તેના સાધનોથી જ તમારી ઉપર થયેલા અન્યાયોને તમે દુરસ્ત કરી શકશો

હું તમને હવે વધારે કંઈ નથી કહેના છું. જો તો આજ દિ હુસ્તાનમાં એમર ફેટ્લી જાગૃતિ થયેલી છે તે હું પિગાનું છું અને તેથી માનું છું કે તમને કંઈ વધારે સભાગામ્યાની જરૂર નથી.

મારું વિવેચન પૂરું કરતા પહેલાં હું તમારી સમક્ષ એક આદર્શ પાઠ વર્ણવનાં ઇચ્છું છું કાલે બગાળા ડેમ્પમાં થોડો ઝડપો થયો હતો તે સંભળીને મને હું બ થયું સ્વતંત્રતા કંઈ રીતે મેળાયા તે બતાવું એમ જાણીને હું ત્યાં ગયો. અદમની સાથે મારે કહેવું હતું તે એ ભાઈઓને મ્હુ મે તમને કહ્યું કે તમારામાથી કયો પક્ષ ન્યાયી છે અને મ્યા પક્ષની જૂન છે એ હું નહીં કહી શકું, પણ જો તમે તમારા અજુગનાનને દુરસ્ત કરાવી લેના છૂંતા હો, હિ હુસ્તાનને માટે સ્વરાજ લેના માગતા હો, દિલ સાફ અને નિર્મળ રવા માગતા હો તો તમે બધી વાત જૂની જાઓ તમારી બધી તકરાર તમે અકીના અકી દફનાવીને છોડો અને એ બન્ને પક્ષો સમજી ગયા સ્વરાજ જોઈતું હોય તો પોતાના ભાઈએ ઈજ્જત કરી હોય કે માથું ફેડ્યું હોય તોયે આપણે સરકાર પાસે નથી જવું અધ્યક્ષ પાસે પણ શું કામ જવું પડે ? મને કેઈ લાકડી મારે તો હું તેને સામો નમન કરું તેને જીતવાનો એ જ અવસર છે તેમ ન વર્તીએ તો આપણાથી કંઈ નહીં અને જો તમે દંડ હો, બહાદુર હો, જો સ્વરાજ મેળવનાનો તમારો નિશ્ચય જ હોય, અને જો તમારે ખરેખર મહાસભાના ધ્યેયમાં ફેરફાર કરવો હોય, તો તમારે તમારો ગુસ્સો શમાવી દેવો પડશે ગેરહત્તાફની કંઈ પણ લાગણી તમારા હૃદયને કેતરી ખાતી હોય તો તેને તમારે દમાવી દેવી પડશે અને આ બધું જૂની જવું પડશે જેઓ દિ સાને ધર્મ સમજે છે તેમને હું કંઈ નથી કહેના માગતો, પણ જેઓ પોતાને અમલકારનાદી ગણાવે છે તેમને હું જરૂર દમાવીને કહી શકું બગાળી ભાઈઓએ ગુસ્સો નહીં કરવા એકરાર કર્યો છે હું બગાળના પ્રતિનિધિ ભાઈઓને આ પ્રશ્ન મુમારખાદી આપુ છું તમે સહુ તેમની પેડે જ વર્તશો તો મને રજમાત્ર શકા નથી કે તમે સ્વરાજ મેળવી શમ્શે તમને મારનારને તમે માફી આપો તે નામદીથી નહીં આપો મને કેઈ મારે તો હું નામદીથી તે બરદાસ્ત નહીં કરી લઉં, પણ મારનારની દયા ખાઈને મારા પર અપાયાગ કરનારને પણ હું માફી દઉં એમા બહાદુરી છે આ દરાવ તમારી પાસે મૂકતી વેળાએ આ પદાર્થ પાકે હું તમારી સામે મૂકું છું.

સાથે સાથે જ હું તમારી પામેથી દુનિયામાં કશાથી ન ચળી શકે એવા શ્રદ્ધા અને નિશ્ચયની પણ આશા ગણુ છું જેઓ આ દરાવને સીમારવા

વિદુદ્ધ જનારો હુકમ મળે તો પોતાની જિંદગી આપીને પણ એ હુકમનો અનાદર કર્યો જ એનો છટકો રહ્યો. મને ઉમેદ છે કે આ હરાવને પાસ કરીને તમે છેલ્લા ત્રણ મહિનામાં સરકાર જોડે અગર તો આપણી વચ્ચે થયેલા વિખવાદ અને કડેશ કડવાશ સર્વ કંઈ ભૂલી જશો અને કેવળ એકચિત્ત થઈને હરાવમાં દોરેલો કાર્યક્રમ પાર પાડવાના કામમાં લાગી જશો. આટલું કરશો તો હું ફરી એક વાર તમને યાદ આપું છું કે સ્વરાજ મેળવવાને એક વરસ તો નહીં, પણ નવ મહિના પણ તમને લાગવાના નથી.

૫

ગાંધીજીને આ પરિપદનું પ્રમુખસ્થાન લેવાની સૂચના એ સુધારક ગૃહ-સ્થોએ કરી. તેમણે કહ્યું કે ‘મહાત્મા ગાંધીના રાજકીય મતો સાથે અમને મેળ નથી. મહાત્માજીએ ગમે તેટલું મોટું કાર્ય કયું હોય તોપણ જ્યાં સુધી અસ્પૃશ્યતાને તેઓ નાબૂદ કરાવી શક્યા નથી ત્યાં સુધી તેઓ મહાત્માપદને લાયક નથી. આજ સુધી આપણે માટે મહાત્માજીએ કશું જ કયું નથી. તેમને આપણા પ્રયત્નોને માટે સહાનુભૂતિ છે. આપણી ઉન્નતિને અર્થે આપણને ગાંધીજીની ગરજ નથી. રાજ્યમાં સારા કાયદાઓ ધણવીને પણ આપણે આપણી ઉન્નતિ કરાવી શકશું, પણ અસ્પૃશ્યતાને આપણે કાયદાની મદદથી કાઢી શકીએ તેમ નથી.’

આવા ઉદ્દગારોથી જ્યારે સભાનો આરંભ થયો ત્યારે ગાંધીજીને અસ્પૃશ્યતા વિષે અને અંત્યજ્ઞોની ઉન્નતિ વિષેના પોતાના વિચારો ખૂબ સ્પષ્ટતાથી બોલવાની જરૂર પડી. પહેલાં તો આખા દિવસના થાકેલા હોવાથી તેમનો વિચાર ટૂંકામાં પતાવી દેવાનો હતો.

‘શરૂ કરતા પહેલાં ગાંધીજીએ ત્રણ સવાલ કર્યા. હું બોલું છું તે સહ સમજે છે ? જવાબ ‘હા’ મળ્યો. અંત્યજ્ઞે હોય તેમને હાથ ઊંચા કરવાનું કહેતાં ઘણા હાથ ઊંચા થયા. લગભગ પોણા ભાગ અંત્યજ્ઞે હતા.

“આટલા બધા અંત્યજ્ઞ લોકોને આ સભામાં આવેલા જોઈ હું બહુ ખુશ થયો છું.

“અંત્યજ્ઞવર્ગની હાલતનો અભ્યાસ હું કેટલાંયે વર્ષોથી કરી રહ્યો છું. આ વિષયમાં આપણા મોટા મોટા સુધારકોના જીવો હું નથી. સુધારકો જે રીતે કામ કરે છે તે રીતે હું કામ કરતો નથી. જ્યારથી હું હિન્દુસ્તાનમાં

આવ્યો છું ત્યારથી સુધારકો જે દબથી કામ કરી રહ્યા છે તેની ઉપર મેં વિચાર કર્યો છે. પણ હું જે કામ કરું છું તેમાં સુટી છે અગર તો ખીજાઓ દરે છે તે વધુ સારું છે એવું મને નથી લાગ્યું. મારામાં સુટી હોય એ સંભવિત છે. પણ સુટી નથી એવો જ મારો વિશ્વાસ છે.

“હું કામ કરું છું તે આ પ્રમાણે છે. અસ્પૃશ્યતા એ પાપ છે, તેથી એ પાપને હટાવવું જોઈએ. અસ્પૃશ્યતાને હટાવવી એ મારું કર્તવ્ય સમજું છું, પણ તે અત્યંતજોની અંદરથી નહીં પણ ધતર હિન્દુઓમાંથી હટાવવી જોઈએ. અસ્પૃશ્યતા એ હિન્દુ ધર્મની અતિશયતા છે. મદ્રાસમાં એક સ્થળે હું જોયો હતો કે જેની આપણી સત્તનનમાં બડી ભારી શયતાનિયત હું જોઉં છું અને જેમ એ દુરસ્ત કરી ન શકું જો તેને મિટાવવા હું ઇચ્છું છું, તેમ હું માનું છું કે હિન્દુ ધર્મમાં અસ્પૃશ્યતા એ ભારે શયતાનિયત છે.

“સ્વ. ગોખલેએ દક્ષિણ આફ્રિકામાં ત્યાંના બધા મામલો જાણ્યા બાદ કહ્યું હતું કે ‘આપણી હાલત આવી ખૂરી કેમ ન હોય ?’ જેમ આપણે અત્યંતજોને અસ્પૃશ્ય સમજીએ છીએ તેમ યુરોપની પ્રજા પણ આપણને, હિન્દુમુસલમાન બધાને, અસ્પૃશ્ય સમજે છે. તેમની સાથે રહેવા આપણને પરવાનગી નહીં; તેમના જેટલા આપણને હક નહીં. જેટલા બેહાલ હિન્દુ સમાજને અત્યંતજોને ક્યાં છે તેટલા દક્ષિણ આફ્રિકાના ગોરાઓએ હિન્દીઓને ક્યાં છે. હિન્દુ બહારના સત્તનનના જેટલાં સંસ્થાનો છે તેમાં પણ ગોરાઓનું વર્તન તેવું જ છે, જેવું હિન્દુ સમાજનું વર્તન અત્યંતજો સાથે છે. માટે જ ગોખલેએ કહેલું કે ‘આપણને હિન્દુ સમાજને બતાવેલી શયતાનિયતનું ક્ષણ મળી રહ્યું છે. સમાજે મોટું પાપ કર્યું છે, ભારે શયતાનિયત દેખાડી છે, એને પરિણામે જ દક્ષિણ આફ્રિકામાં આપણી ખૂરી હાલત થયેલી છે.’ મેં તરત તેનો સ્વીકાર કરી લીધો. એ વાત સાવ સાચી હતી. ત્યાર પછીનો મારો અનુભવ પણ તેવો જ છે.

“હું પોતે હિન્દુ છું; હું દાવો કરું છું કે હું ચુરત હિન્દુ છું. મારો વિશેષ દાવો છે કે હું સનાતની હિન્દુ છું. આજે ગુજરાતમાં હિન્દુ સમાજની સાથે મારે મોટો ઝઘડો ચાલી રહ્યો છે. હિન્દુ સમાજ — ખાસ કરીને વૈષ્ણવ સમાજ મારો સનાતની હિન્દુ હોવાના દાવાનો ઇનકાર કરે છે, છતાં હું મારો દાવો કાયમ રાખું છું અને કહું છું કે હું સનાતની હિન્દુ છું.

“હિન્દુ સમાજની આ ભારે મોટી ખામી છે. ખીજા ખામીઓ પણ બહુ છે. પણ એ તો આજે દૂર કરો કે હજાર વરસ પછી કરો તોયે કાંતવ્ય હશે, પણ હું અત્યંતજોને અસ્પૃશ્યતાને સાંખી શકતો નથી. અસ્પૃશ્યતાની હું ગરદાસ્ત કરી શકતો નથી. હિન્દુ સમાજનું કર્તવ્ય છે કે અસ્પૃશ્યતાને દૂર કરવા માટે

ભારે તપશ્ચર્યા કરે મે કહેતુ છે ને આજે પાછો હિન્દુ સમાજને કહુ છું કે જ્યાં સુધી અસ્પૃશ્યતાના પાપમાથી હિન્દુ સમાજ મુક્ત નથી થાય ત્યાં સુધી સ્વરાજ્યસ્થાપના અસંભવિત છે મારા ઉપર તમે ધતવાર રાખના હો તો તમને કહું છું કે જેટલું દદ્ અત્યજને અસ્પૃશ્ય રહેવામા છે તેથી વધારે દદ્ મને અસ્પૃશ્યતા હિન્દુ ધર્મમા હોનાથી છે અસ્પૃશ્યતા હિન્દુ સમાજમા ઠાપમ છે ત્યાં સુધી મને લાજ આવે છે અને હિન્દુ છું એવો દાવો કરતા પણ મને સકાય થાય છે આજે મરાઠીમા જેઓ મારી આગળ બોલી ગયા તેઓએ આક્ષેપ કર્યો છે જે પદ હિન્દુસ્તાને મને આપ્યું છે, પણ જે મે સ્વીકાર્યું નથી, તેને માટે હું લાયક ત્યારે જ થાઉં કે જ્યારે હિન્દુ ધર્મમાથી અસ્પૃશ્યતા નીમળી જાય (ગાંધીજીના ભાષ્ય દરમિયાન બે વાર તાળીઓના અનાજ ચર્ચ ગયા હતા અહીં વળી ત્રીજી વાર અનાજ થયો એટલે ગાંધીજીને કહેવું પડ્યું કે ‘હું જ્યાં હુંવના ઉદ્ગારો આપવા માગુ છું ત્યાં તમે અનાજથી મને ન રોકો’) હું તમને પૂછુ છું કે તમે મને કહી શકતા હો તો ખેલો કે એક આદમી શી રીતે કામ લેનાથી કેટલાયે વરમના ગિવાજને એક દિવસમા મટાડી શકે મને કોઈ મતારી શકે કે આમ કરવાથી આજ એને હમવી શકાય તો હું આજ હમવું પણ હિન્દુ સમાજ પાસે દોષનો સ્વીકાર કગવવો અને તે દોષ સુધરાવવો એ કહ્યું છે

“હું જે કહું છું તે જ કરુ છું હું જે કામ કરી રહ્યો છું તેમા મારી ધર્મપત્નીને સામેત કરવામા મને જે કષ્ટ પડ્યું છે, મને જે તપશ્ચર્યા કરવી પડી છે તે પરથી હું તમને અત્યજને અને હિન્દુ સમાજને જ્ઞાનના માગુ છું કે આ કામમાં ભારે મુશ્કેલીઓ રહી છે તેથી હું એમ નથી કહેવા માગતો કે આ કામને બધ પાડવું પણ કામ શી રીતે લેવું તેની પદ્ધતિ વિચારી લેવી જોઈએ માટે જ તમારા દરાવો મને પસંદ નથી પડતા

‘તમે દરાવ કરના માગો છો કે જેટલા દેવાનયો છે તેમા અત્યજને જવાનો હક હોવો જોઈએ એ કેમ બની શકે? હિન્દુ ધર્મમા જ્યાં સુધી વર્ણાશ્રમધર્મને પ્રધાનપદ આપનામા આ ચુ છે ત્યાં સુધી એમ કહેવું કે દરેક દેવાનયમા પ્રત્યેક હિન્દુ જર્થ શકે એ આજ નહીં બને આજે એ સમાજમાં ઘાપન કરવું અસંભવિત છે હિન્દુ સમાજ આને માટે તૈયાર નથી મારો અનુભવ છે કે ઘણા દેવાનયોમા અત્યજો સિવાયની બીજી કેટલીક જાતિઓથી પણ નથી જર્થ શકાતું મદ્રાસમા કેટલાંક દેવાનયોમા તો હુંયે નથી જર્થ શકતો મને એ વિશે કુખ નથી હું એમ પણ કહેવા તૈયાર નથી કે આમા હિન્દુ સમાજની સક્રિય દષ્ટિ છે યા તો તેનો દોષ છે દોષ હોય પણ, પગુ કઈ દષ્ટિથી એ દોષ કરાયેલો છે તેનો ખ્યાલ કરવો જોઈએ એ કાર્ય જે સમયની

દષ્ટિથી કરનામા આનતુ હોય તો હું નહીં મુઠું કે સહુને દેનાલથોમા જવાનો અધિકાર હોવો જોઈએ હિન્દુસ્તાનમા પૃથક્ પૃથક્ સપ્રદાયો છે, તેને નષ્ટ કરના નથી માગતો હિંદુ સમાજનું પતન સપ્રદાયોથી કે વર્ણાશ્રમથી નથી થયું પતન થયું છે તે તો વર્ણાશ્રમમા રહેના સૌન્દર્યના અને સયમના ત્યાગથી થયેનું છે તમારે એ સમજી લેવું જોઈએ કે વર્ણાશ્રમધર્મ એમ ચીજ છે અને અસ્પૃશ્યતા એ બીજી ચીજ છે વર્ણાશ્રમધર્મ દર્શિત છે, તેમા પાપ છે, એમ કહેનામા પશ્ચિમની પદ્ધતિનો પ્રયોગ છે હું એ પદ્ધતિનો પ્રયોગ નથી કરતો એના સ્ત્રીકારે હિન્દુસ્તાનને પાડ્યું છે અત્યજોના આશીર્વાદ અને અત્યજોની પ્રમત્તતા હું મક્કતમા લેના નથી ચાહતો તેથી હું આજે સાફ કહી દેના છઞ્છુ છું કે આ કામમા હું બહુ કષ્ટથી ભળ્યો છું મારણ હું અસ્પૃશ્યતાનો દોષ મગડનામા અત્યજોની અને મુધારકોની સાથે છું બીજી બાગતોમા તમે ને એ જે દરયા મગો એ તેમા હું સામેન નથી હું કોઈ પણ હિન્દુને નથી વડી શકતો — કારણ હું તે માનતો નથી — કે દરેક હિન્દુએ એમનીજની સાથે ખાવું, પીવું કે બેગીચવહાર કરવો તેની આવશ્યકતા નથી * હું જહું છું કે જે માણસ આ ત્રણે વ્યવહારનો ત્યાગ કરે તે સયમી હોઈ શકે છે અને સન્મહદી પણ થઈ શકે છે હું માનું છું કે એ તમા સયમવૃત્તિથી જ થયેલો છે

“હું પોતે અત્યજોની સાથે ખાઉં છું પીઉં છું એક અત્યજ છોમ્મરોને મેં દત્તક લીધી છે એ છો રી મને પ્રાણથી પ્યારી છે છતાં હિન્દુ સમાજને હું નહીં જહું કે તમારી ત્યાગવૃત્તિને તમે હક્કથી દો હું માનું છું કે મારા જોવાને માટે પણ હિન્દુ સમાજમા સ્થાન છે સત્યાસી ન હોવા છતાં હું કરી જરહો છું તેમ કરનારને માટે હિન્દુ સમાજની અદર સ્થાન છે મુસલમાનો મને કંઈ ખાવ વસ્તુ ખ્યાપે અને તેમની પાસેથી હું તે ખાઈ લઉં તેમ અત્યજો પાસેથી પણ હું ખાઈ વસ્તુ લઈ શકું છું પણ એમ કરવાને હું હિંદુને ફરજ પાડવા નથી છઞ્છોતો, કારણ કે આમ કરનામા સયમ તૂટે છે એ સયમમા હિન્દુ સસારની રક્ષા રહેતી છે વર્ણાશ્રમને કે ખાવાપીનાના વ્યવહારને મટાવો અને અસ્પૃશ્યતાને મગડી એ એક વસ્તુ નથી એક વસ્તુ સયમ છે, જ્યારે બીજી વસ્તુ શયનાનિયત છે હું અભ્યાસી છું અને અધ્યયન કરી રહ્યો છું એમને મને જ્યારે લાગશે કે મારી સમજમા ખૂબ હતી તે જ વિનિસે હું મારી ખૂબ કળૂન કરી લઈશ પણ અત્યારે તો હું કહેવાને તૈયાર છું કે જોઓ

* શરીરની વ્યવહાર વિધેના તથા હરિજનોના મદિરપ્રવેશના હક વિધેના માધીછતા વિચારો વખત જતા થયા આગળ વંચા હતા.

અસ્પૃશ્યતાનો અચાવ કરી રહ્યા છે તેઓનામાં હું પાખંડ જ જોઉં છું, શયનાનિયત જોઉં છું, જેનો તેઓ અચાવ કરી રહ્યા છે તે શયતાનિયત છે.

“મેં મારી મર્યાદા, મારું શું કામ છે તે કહી દીધું છે; તેની પદ્ધતિ પણ મેં જણાવી દીધી છે. હું નથી માનતો કે સુધારકો અંતઃજાતમાં કામ કરીને, તેમને કેળવણી આપીને અસ્પૃશ્યતાનો દોષ મટાડી શકે. હું એવા ધણાઓને જાણું છું કે જેઓ ‘સેલ્ટ્રેશન’ પર ખૂબ બોલે છે, પણ જ્યારે સ્પર્શ કરવાનો પ્રસંગ આવે છે ત્યારે હડી જાય છે. આવી દશ સાથે મારી સિન્નતા છે, અને ‘હું કહેવાને ઇચ્છું છું કે આ રીતે સુધારો નહીં થાય ! પણ બીજી તરફ હિન્દુ સમાજ સમજશે ત્યારે કરશું એમ કહેનારનો પણ મને કંટાળો છે. હું તો અંતઃજાતને કહી રહ્યો છું કે આવા પાપ સામે હું પોતે તો અસહકાર જ કરું. અહીં આવેલા અંતઃજાતો દોડોને હું કહીશ કે સમાજના આ પાપની સામે — આખા હિન્દુ સમાજ સામે હું એકલો અસહકાર કરું એવો પ્રસંગ પણ જો એ પાપ કોઈ રીતે દૂર ન થાય તો આવે. સ્વતંત્રતાની શયતાનિયત મટાડવી મને એટલી બધી મુશ્કેલ નથી લાગતી. સ્વતંત્રતાની શયતાનિયત દુન્યવી છે. અસ્પૃશ્યતાની શયતાનિયતે ધાર્મિક રંગ લીધો છે. હિન્દુઓ તો એમ જ સમજે છે કે અંતઃજાતને અડવામાં પાપ છે. તેમને મનાવવાનું કામ કહણ છે. આપણામાં એટલી મંદતા, આળસ આવી ગયાં છે, આપણે એટલા બધા દુઃખમાં ડૂબેલા છીએ કે આપણે વિચાર પણ કરી શકતા નથી. આપણા ધર્માધિકારીઓ પણ અજ્ઞાનમાં એટલા બધા ડૂબેલા છે કે તેમને સમજરી જ ન શકાય. અસ્પૃશ્યતા દોષના નિવારણનો અર્થ જ એ છે કે એનો હિન્દુ સમાજ પાસે સ્વીકાર કરાવવો. અંતઃજાતને કરોડો હિન્દુઓનો નાશ કરીને અસ્પૃશ્યતાના દોષને મટાડી શકે એ અસંભવિત છે. વેદમાં કે મનુસ્મૃતિમાં જો એવું ફરમાન હોય તો વેદને બદલવા જોઈએ. પણ બીજા ધર્મગ્રંથો કાણ રચી શકે? હું સંસારી છું, ધર્માધિકારી હોવાનો દાવો નથી કરતો. હું પોતે અનેક ખામીઓથી ભરેલો હિન્દુ સમાજને ધર્મનીની શી રીતે આપી શકું? હું તો મને પોતાને તેમની દયાને પાત્ર બનાવીને કામ કરાવી શકું તે કરી લઉં.”

“કામમાં મુશ્કેલીઓ ભારે રહેલી છે. પણ આપણા સુધારકો જો એટલું સમજી લેશે કે હિન્દુ સમાજને મિટાવીને આ દોષ કાઢવો અસંભવિત છે, તો તેમને ખાતરી થશે કે તેમની સદિષ્ટતાથી જ તે મટાડી શકશે. તમને અંતઃજાત લાઈઓને હું કહું છું કે તમે મારા જોટલા જ હિન્દુ છો. મારા જોટલા જ તમને પણ હિન્દુપણાના અધિકાર છે. તમે હિન્દુ ધર્મને બરાબર સમજશો તો તમારાં હથિયાર તમારા હાથમાં જ છે, જેમ સતતનને

મટાડવાનું હથિયાર આપણા જ હાથમાં છે. બીજા માગીને તેનો ઉપાય થઈ શકવાનો નથી. અસ્પૃશ્યતાને દૂર કરવાનો ઉપાય પણ અંત્યજ્ઞેના જ હાથમાં છે.

“અંત્યજ્ઞે કહેશે કે અમને અસહકાર શીખવો, તો હું તેમને જરૂર આજ રાત્રે જ અસહકાર શીખવવા ઇચ્છું છું. અસહકાર એ આત્મશુદ્ધિની ક્રિયા છે. હિન્દુસ્તાન ખીખત મુલકોથી લુદ્ધો મુલક છે. તેથી આપણે જે કરવાનું છે તે અંગ્રેજોને તંગ કરીને નથી કરી લેતા. પણ આપણાથી શુદ્ધ શી રીતે થવાય? હિન્દુ સમાજ કહે છે કે જુઓ અંત્યજ્ઞે દારૂ પીએ છે, ગમે તે ખાય છે, શૌચના નિયમો પાળતા નથી, અંત્યજ્ઞે ગાયોની કતલ કરે છે. આ વાત હું નથી માનતો. જે હિન્દુ હોવાનો દાવો કરતો હોય તે ગોમાંસ નથી ખાઈ શકતો. અંત્યજ્ઞે અસહકાર કરવા ઇચ્છતા હોય તો તેઓ મદ્યપાન છોડે, મુડદાલ માંસ છોડે, ગોહત્યા તો છોડે જ. ચમારોને હું ચમારકામ છોડવાનું કહેતો નથી. અંગ્રેજો એ કામ કરે છે તોપણ આપણે તેમને સલામ કરતા જઈએ છીએ. અત્યારે તો બ્રાહ્મણો પણ એ કામ કરે છે. પાયખાનાં સાફ કરવામાં હું મસિનતા નથી જોતો. એ કામ મેં પોતે જાહુ કપડું છે અને મને એ ગમે છે. મારી માતાએ મને શીખવ્યું છે કે એ કામ પવિત્ર છે. મેલાની જોડે કામ છે છતાં કામ તો પવિત્ર છે. એ કામને એવું પવિત્ર સમજીને જે કરે છે તે સ્વર્ગ પામે છે. એ કામને ન છોડતાં તમે હિંદુ ધર્મમાં રહી શકો છો. તમને એહું અન્ન કે રંધેલું અન્ન કોઈ આપે તો તમે તેનો અસ્વીકાર કરો અને કાયું અનાજ માગો. તમે સ્વચ્છતાથી રહો. પાયખાનાં સાફ કરી લીધા પછી તમે તમારા પોશાક બદલી નાખો. મેલું સાફ કરતાં છતાં પણ તમે મારી માતા રહેતી હતી તેટલા સ્વચ્છ રહો. કપડાં બદલવાને અમને કષ્ટથી મળે એમ તમે પૂછશો; તો તમારે કહેવું જોઈએ કે અમને પંદર, વીસ, ત્રીસ કે જોટલાને માટે એમ લાયક હોઈએ તેટલો પગાર ન મળે ત્યાં સુધી એમ કામ નહીં કરીએ. એમ તમે હિન્દુ સમાજને કહી શકો છો. જેમ સુતાર લુહાર તમારું કામ કરે છે તેમ એમ પણ સમાજનું આવશ્યક કામ કરીએ છીએ એમ તમે કહી શકો છો. તમે નીડર બની જાઓ. હું ગુજરાતના અંત્યજ્ઞેને પિછાનું છું, તેમના સ્વભાવથી વાકેફ છું. તેમને હું એ જ શીખવી રહ્યો છું કે તમે અસ્પૃશ્યતાનો દ્રોષ તમારી જ તાકાતથી દૂર કરો. તમે કદા હિન્દુ બનેા કે જેથી હિન્દુ સમાજ તમારી ધૂણા ન કરે પણ પૂજા કરે.

• “હું આ કામ તમારી જ મારફત અથવા હિન્દુ સમાજની જ મારફત કરાવી લેવા માગું છું. તમને હું કહું છું કે તમે જે હક માગી રહ્યા છો તેને માટે તમે લાયક થાઓ. આમ કહીને હું એ નથી કહેવા માગતો કે તમે

અસ્પૃશ્યતાનો બચાવ કરી રહ્યા છે તેઓનામાં હું પાખડ જ નેઉ છું, શયતાનિયત નેઉ છું, જેનો તેઓ બચાવ કરી રહ્યા છે તે શયતાનિયત છે

“મેં મારી મર્યાદા, મારું શુ કામ છે તે કહી દીધું છે તેની પદ્ધતિ પણ મેં જણાવી દીધી છે હું નથી માનતો કે સુધારકો અત્યંતે કામ કરીને, તેમને ઠેગવશી આપીને અસ્પૃશ્યતાનો દોષ મટાડી શકે હું એવા ઘણાંઓને જાણુ છું કે જેઓ ખોટા માર્ગ પર ખૂબ બોને છે, પણ જ્યારે સ્પર્શ કરનારો પ્રસંગ આવે છે ત્યારે હરી જાય છે આવી ઢગ સાથે મારી ભિન્નતા છે, અને હું કહેવાને ઇચ્છુ છું કે આ રીતે સુધારો નહીં થાય ! પણ બીજી તરફ હિન્દુ સમાજ સમજશે ત્યારે કરશું એમ કહેનારનો પણ મને કટાક્ષ છે હું તો અત્યંતે જી રહ્યો છું કે આના પાપ સામે હું પોતે તો અસહકાર જ કરું અહીં આવેના અત્યંતે લોકોને હું કહીશ કે સમાજના આ પાપની સામે — આખા હિન્દુ સમાજ સામે હું એકલો અસહકાર કરુ એવો પ્રસંગ પણ જો એ પાપ કોઈ રીતે દૂર ન થાય તો આવે સહનતાની શયતાનિયત મટાડવી મને એટલી બધી મુશ્કેલ નથી લાગતી સહનતાની શયતાનિયત દુન્યવી છે અસ્પૃશ્યતાની શયતાનિયતે ધાર્મિક રંગ લીધો છે હિન્દુઓ તો એમ જ સમજે છે કે અત્યંતે અડવામાં પાપ છે તેમને મનાવવાનું કામ કહણુ છે આપણામાં એવી મદતા, આળસ આવી ગયા છે, આપણે એના બંધા દુ ખમા રૂબેના છીએ કે આપણે વિચાર પણ કરી શકતા નથી આપણા ધર્માધિકારીઓ પણ અજ્ઞાનમાં એટલા બધા રૂબેલા છે કે તેમને સમજની જ ન શકાય અસ્પૃશ્યતા દોષના નિવારણનો અર્થ જ એ છે કે એનો હિન્દુ સમાજ પાસે સ્વીકાર કરાવવો અત્યંતે કરોડો હિન્દુઓનો નાશ કરીને અસ્પૃશ્યતાના દોષને મટાડી શકે એ અસંભવિત છે વેદમાં કે મનુસ્મૃતિમાં જો એવું ફરમાન હોય તો વેદને બદલના જોઈએ પણ બીજા ધર્મગ્રંથો કાણુ સ્વીકારે ? હું સસારી છું, ધર્માધિકારી હોવાનો દાવો નથી કરતો હું પોતે અનેક ખામીઓથી ભરેલો હિન્દુ સમાજને ધર્મનીતિ શી રીતે આપી શકું ? હું તો મને પોતાને તેમની દયાને પાત્ર બનાવીને કામ કરાવી શકું તે પ્રી લઉં

“કામમાં મુશ્કેલીઓ ભારે રહેલી છે પણ આપણા સુધારકો જો એટલું સમજી લેશે કે હિન્દુ સમાજને મિટાવીને આ દોષ મટાવે, અસંભવિત છે, તો તેમને ખાતરી થશે કે તેમની સહિષ્ણુતાથી જ તે મટાડી શકાશે તમને અત્યંત ભાઈઓને હું કહું છું કે તમે મારા જેટલા જ હિન્દુ છો મારા જેટલા જ તમને પણ હિન્દુપણના અધિકાર છે તમે હિન્દુ ધર્મને બરાબર સમજશો તો તમારા હથિયાર તમારા હાથમાં જ છે, જેમ સતનને

મટાડવાનું હથિયાર આપણા જ હાથમાં છે. બીજા માગીને તેનો ઉપાય ચર્ચ શકવાનો નથી. અસ્પૃશ્યતાને દૂર કરવાનો ઉપાય પણ અત્યંતેના જ હાથમાં છે

“અત્યંતે કહેશે કે અમને અસહકાર શીખવો, તો હું તેમને જરૂર આજ રાત્રે જ અસહકાર શીખવવા ઇચ્છું છું. અસહકાર એ આત્મશુદ્ધિની ક્રિયા છે. હિન્દુસ્તાન બીજા મુલકોથી જુદો મુલક છે. તેથી આપણે જે કરવાનું છે તે અંગ્રેજોને તંગ કરીને નથી કરી લેતા. પણ આપણાથી શુદ્ધ શી રીતે થવાય ? હિન્દુ સમાજ કહે છે કે જુઓ અત્યંતે દારૂ પીએ છે, ગમે તે ખાય છે, શૌચના નિયમો પાળતા નથી, અત્યંતે ગાયોની કતલ કરે છે. આ વાત હું નથી માનતો જે હિન્દુ હોવાનો દાવો કરતો હોય તે ગોમાંસ નથી ખાઈ શકતો. અત્યંતે અસહકાર કરવા ઇચ્છતા હોય તો તેઓ મઘપાન છોડે, મુઠદાલ માંચ છોડે, ગોહત્યા તો છોડે જ. ચમારોને હું ચમારકામ છોડવાનું કહેતો નથી અંગ્રેજો એ કામ કરે છે તેપણ આપણે તેમને સલામ કરતા જઈએ છીએ અત્યંતે તો બ્રાહ્મણો પણ એ કામ કરે છે. પાયખાનાં સાફ કરવામાં હું મનિતતા નથી જોતો એ કામ મે પોતે બહુ કર્યું છે અને મને એ ગમે છે. મારી માતાએ મને શીખવ્યું છે કે એ કામ પવિત્ર છે. મેવાની જોડે કામ છે છતાં કામ તો પવિત્ર છે. એ કામને એવું પવિત્ર સમજીને જે કરે છે તે સ્વર્ગ પામે છે. એ કામને ન છોડતાં તમે હિંદુ ધર્મમાં રહી શકો છો. તમને એકું અન્ન કે રાધેલું અન્ન ઠાઈ આપે તો તમે તેનો અસ્વીકાર કરો અને કાચું અનાજ માગો તમે સ્વચ્છતાથી રહો પાયખાનાં સાફ કરી લીધા પછી તમે તમારા પોશાક બદલી નાખો મેલુ સાફ કરતાં છતાં પણ તમે મારી માતા રહેતી હતી તેટલા સ્વચ્છ રહો કપડાં બદલવાને અમને ક્યારેથી મળે એમ તમે પૂછશો, તો તમારે કહેવું જોઈએ કે અમને પદર, વીસ, ત્રીસ કે જેટલાને માટે એમ લાપક હોઈએ તેટલો પગાર ન મળે ત્યાં સુધી એમ કામ નહીં કરીએ. એમ તમે હિન્દુ સમાજને કહી શકો છો જેમ સુતાર જુહાર તમારું કામ કરે છે તેમ એમ પણ સમાજનું આવશ્યક કામ કરીએ છીએ એમ તમે કહી શકો છો તમે નીડર બની જાઓ હું ગુજરાતના અત્યંતેને પિછાનું છું, તેમના સ્વભાવથી વાકેફ છું. તેમને હું એ જ શીખવી રહ્યો છું કે તમે અસ્પૃશ્યતાનો ઘેષ તમારી જ તાકાતથી દૂર કરો. તમે કદા હિન્દુ બનો કે જેથી હિન્દુ સમાજ તમારી ધૂણા ન કરે પણ પૂજા કરે.

• “હું આ કામ તમારી જ મારફત અથવા હિન્દુ સમાજની જ મારફત કરાવી લેવા માગું છું તમને હું કહું છું કે તમે જે દરેક માગી રહ્યા છો તેને માટે તમે લાપક થાઓ આમ કહીને હું એ નથી કહેવા માગતો કે તમે

નાયક નથી હિન્દુસ્તાનને સ્વગળને મારે યોગ્ય થવાનું કહું છું ત્યારે હું હિન્દુસ્તાનને નાવાયક નથી માનતો. હું હિન્દુસ્તાનને વધારે લાયક થના કહું છું તેમ અત્યજને કહું છું કે તમારો અધિભાર સ્વતંત્ર બનવાનો છે, દરેક હિન્દુની માથે સરખાપણું પ્રાપ્ત થવાનો છે પણ આજે તપશ્વર્યા કરીને તેને મારે વધુ લાયક બનાવે એમ હું મુંઝું છું.

“તપશ્વર્યા નિષે યોનતા મારી જિંદગીના બે પ્રસંગો નિષે હું તમને હેલા ધન્ય છું અમદાવાદમાં સત્યાગ્રહશ્રમ એવા પછી મેં ત્યાં દૂધાભાઈ નામના એક અત્યજ લાઈને ને તેમના પત્નીને આશ્રમમાં રાખ્યા અને મેં તેમને રાખ્યા ત્યારે હિંદુ સમાજે શું ચુકું ? અમે જે ફૂલે પાણી ભરતા તે પાણી પાણી દૂધાભાઈની પત્નીને ન ભરના દીધું મેં મૃત્યુ, દૂધાભાઈને પાણી ન ભરના દો તો હું પણ એ દૂધાભાઈ પાણી નહીં ભરું એ દૂધાભાઈ પાણી ભરનાનો તો મારો હિસ્સો હતો, પણ એ હિસ્સો મેં તજી દીધો દૂધાભાઈએ શું મૃત્યુ હતું ? દૂધાભાઈ તો સ્વચ્છ હતા તેઓ તો જેટની ગાળો પડતી તેટની સાલળી લેતા હતા આ તપશ્વર્યાથી નજી દિવસની અદર કષ્ટ દૂર થયું, અને લોકો સમજી ગયા કે એ ફૂલે દૂધાભાઈ પણ પાણી ભરી શકે છે એ જ દૂધાભાઈની છોકરી લક્ષ્મી આજે મારા ઘરમાં લક્ષ્મી સમી ફરે છે તમે બધા જો દૂધાભાઈની તપશ્વર્યા શીખો તો તમારા દુઃખ આજે મટે.

“હવે અત્યજોતર હિન્દુઓને કહું છું કે તમે પણ બહાદુર બનો અને તમારા પાપને હાથે હું ધાર્મિક છું એમ માનું છું તમે મને વહેમી પણ હી શકો છું માનું છું કે આ પાપમાંથી તમે મુક્ત નહીં થાઓ, અત્યજોની તમે ક્ષમા નહીં માગો ત્યાં સુધી બીજા અનેક કષ્ટો તમારે માથે આપ્યા પ્રશે અસ્પૃશ્યતા એ પાપ છે એમ સમજજો તમે જ્ઞાનપૂર્વક તમારી મનિનતાને હાથે શકો તો સ્વતંત્રતાને તમે આજે હાથ કરી શકો.

“હવે બીજું દૃષ્ટાંત આપીને હું તમને હિન્દુ ધર્મની સરળતા દર્શાવના ધન્ય છું હું દક્ષિણ આફ્રિકાથી આવે ત્યારે મારી સાથે નાયક નામનો એક પશુ (અત્યજ) મળે છે છોકરો હતો ભાઈ નરેશન અત્યજોનું ભારે કામ કરનાર ગૃહસ્થ છે તેમના ઘરમાં મારે અમદાવાદ જતા મદ્રાસમાં જતાગવાનું થયું મને ઘણા મિત્રોએ કહ્યું કે તું આ શું કરે છે ? નરેશનની માતા એટલા બરા જૂતા વિચારના છે કે તું એના ઘરમાં અત્યજને લઈને ગયો એ જાણશે તો ડોશીનું મોત જ થશે મેં મૃત્યુ હું એ છોકરાનો ત્યાગ કરું એના કરતાં તો બહેન છે કે હું નરેશનના વરનો જ ત્યાગ કરું પણ નરેશન ન્તો સરનચિત્ત માણસ છે તેમણે જઈને માનુષીને ખરી હકીકત જણાવી માતાજીએ કહ્યું બને આવવા દો તેઓ સમજી ગયા કે મારી સાથે આવનારો

અત્યજ મતિન નહી જ હોય, અને મે પણ એ છોકરામાથી બધી મહિનતા કાઢી નાખી હતી અને તેમના ધરમા ઊતર્યા અને જે કૂવેથી એ બાઈ પાણી ઝાઢતા તે જ કૂવેથી અને પણ પાણી કાઢ્યુ આ કિસ્સામાથી શુ ફલિત થાય છે? અત્યજેતરે પોતાની માતાએને અને બહેનોને બાઈ નટેશનની જેમ પત્રિકાથી, સરળતાથી સમજાવી શકે છે આતુ તાત્પર્ય એ છે કે આ પ્રશ્નો નિરડે અત્યજેતરેની સરળતા અને અત્યજેતરેની તપશ્ચર્યાથી જ આપશે

“ પરમેશ્વરને મારી પ્રાર્થના છે કે અત્યજ બાઈએને સન્મતિ અને ધૈર્ય આપજે કે જેથી તેઓ ધર્મને ન છોડે હિન્દુઓને માટે મારી પ્રાર્થના છે કે આ પાપમાથી — આ શપ્તાનિપતમાથી — હિન્દુ સમાજને પરમેશ્વર મુક્ત હો ”

૬

[નાગપુર કાન્ગ્રેસ વખતે મળેલી વણકર પરિષદના પ્રમુખસ્થાનેથી આપેલુ બાપથ તા ૨૫-૧૨-૨૦]

ખૂન કામમા રોમયેલો છતા આ સમાના પ્રમુખપદનો હુ ઇનકાર કરી શક્યો નહી મારો ધધો વણકરનો નહોતો છતા હવે હુ મને કિસાનકોષ્ટી ગણુ છુ અદાલતમા પણ મારો એ જ ધધો જણાવેલો છે મને લાગે છે કે વણકરોની ઉન્નતિ નહી થાય ત્યા સુધી હિંદની ઉન્નતિ શક્ય નહી તો મુશ્કેલ છે તેથી છે ની ખાસ કોન્ગ્રેસમા આ વિષે કઈક કહેવાયુ હતુ હિંદુસ્તાન પરત્ર થયુ ત્યારે હિંદુસ્તાનમા કપડ બનતુ તેવુ ને તેટલુ દુનિયામા નહોતુ બનતુ એવુ મધુ કાપડ પેદા થતુ ત્યારે અહી મિલ એ પ્ર પણ નહોતી તે વખતે ખાદીથી દાખની મલમલ સુધીનુ તરેહનાર કપડ મળતુ હિંદને જોઈતુ કપડ પૂરુ પાડવા ઉપગત વધારાનુ પરદેશ મોકનાતુ બહારના માણસો અહી જોવાને બે ચાઈ આવતા દારમીન્સ (કાતનાના સચાનો ચોગક) રતા વધારે શક્તિ પત્રિક રેટિયો શોધનારે બતાવી હતી આના કરતા હિંદમા મોની શોધકશક્તિ કોઈએ નથી બતાવી હિંદ સુખી હતુ ત્યારે દરેક ઘરમા સૂતરની મિલ હતી બ્રહ્માએ નિચારી લીધુ કે હિંદને સ્વત્ર રહેવુ હોય તો સ્ત્રીઓએ થોડુ સૂતર ગાનાની લેવુ એ પોતાનો પત્રિક ધધો છે એમ સમજ લે એટલે જ સૂતર બતાવનારી કોઈ જુદી પ્રેમ પેદા ન કરતા બવી સ્ત્રીઓ માટે તે આવશ્ય રાખ્યુ ઇસ્ટ ઇન્ડિયા કંપનીએ અહી પ્રવેશ મ્યો તે દિવસથી પડતી શરૂ થઈ ત્યારથી વણ રે અને માતનારે પોતાનો ધધો છોડ્યો અપારણુમાં જેમ લોકો પાસેથી ગણાને પાક લઈ લેનામા આવતો તેમ લોકો પાસેથી સૂતર માગનામા આવતુ તે એટલે સુધી કે લોકોએ કટાણાને પોતાના આગળા મપી નાખ્યા લેકેશાપરનુ કપડ પછી આવવા લાગ્યુ તમે ધર્મનો પુનરુદ્ધાર કરવા માગતા હો તો પ્રાયશ્ચિત કરી કાતનાના અને વણવાના પુગણા ધધાને

સજીવન કરો. આપણે ધર્માચરણ બૂઝ્યા તેથી સ્વદેશી નામે દુરાચરણ કરી રહ્યા છીએ. માટે હું કહું છું કે ધર્મરક્ષણ માટે નવું સતર પેદા કરો, નવું કાપડ બનાવો. તેમ ન થાય તો બહારથી જરૂર મંગાવવું પડે. ફાળભાઈ અને વાડિયા સાહેબ કહે છે કે પચાસ વર્ષ સુધી આપણે આપણું કપડું પૂરું કરીએ એ શક્ય નથી. ગોખલેજીએ બતાવ્યું હતું કે સો વર્ષ સુધીયે અશક્ય છે. તેઓની ભૂત છે. તેઓને ખબર નહોતી કે હિન્દના દરેક ઘરમાં રેડિયો ને સાળ હોઈ શકે છે.

જ્યાં સુધી સતર કાંનવાની ને વણવાની પ્રવૃત્તિ નથી ત્યાં સુધી સ્વદેશી ભંડાર કાઢવા તે દેશહિત નહીં. પણ પાપ છે. મને રૂમાલ આપવામાં આવ્યો તેનો ધાગો પરદેશી છે.

વણકરોની સંખ્યા બહુ થોડી જોડે છે. ત્રણ વર્ગના કોષ્ટીમાંથી ત્રીજા અસ્પૃશ્ય લોક જોતો નથી. મને એક ગૃહસ્થે લખ્યું કે તેઓને નહીં પેસવા દે. મેં કહ્યું કે તેઓને નહીં પેસવા દે તો હું ત્યાં જઈશ. બીજું અધિવેશન કરો ત્યારે એ વણકરોને બોલાવજો.

તમે તમારો ધંધો જે રીતે ચલાવો છો તે ઠીક નથી. દેશને માટે જ એ ચલાવવા માગતા છો તો નવું સતર પેદા કરીને કે કરાવીને તે વણો. એ વણવામાં તકલીફ પડશે, પણ તે ઉદાવી લેવી જોઈએ. હિંદુસ્તાનનાં બાળક અને બાળકીઓ રોજ એકે કલાક કાંતે તો જોટલું કે ઉત્પન્ન કરીએ છીએ તેટલું કંતાઈ જાય. આજે હિંદ માટે બારીક કાપડ બનાવવાનું કહેવાનો મારો ધર્મ નથી. આજે શોકાગ્રિ બળી રહ્યો છે. તેમાં હિંદનાં સ્ત્રીપુરુષોને જે કરી શકું તો ભસ્મ કરવા ચાહું છું. કોષ્ટીઓને કહું છું કે તેઓ પહેરે છે તે કાપડ. તેમનું બનાવેલું નથી એ ખેંદની વાત છે.

સ્વરાજ્યનું ખાતમુહૂત*

વાદ ને વિવાદ મળ્યા,

ઝેર વિખવાદ ટળ્યા,

જુદા સંભેગ મળ્યા રે.— (મણિવાલ)

*

*

*

અમો પ્રેમને વરા થયા રાજ રે,

તેમાં શું કરે પડિત ને કાજ રે— (એક નૂના બજનમાંથી)

*

*

*

પીર્ષ દેવો જુદા જને

ના કરિતે હીન જ્ઞાન; બલેર ચરણે

ના હુદિતે.*—

(ગીતાંજલિ)

* રકનો પડેલો હાથ કદી ન છોડવાનું અને ઉદ્ધત બળ આગળ કદી ન નમવાનું, હે પ્રભુ, મને બળ આપ.

કોંગ્રેસ ગર્હ, પણ કોંગ્રેસનાં સંભારણું તો સદાય રહેશે. આજે હિંદુ-સ્નાનનો એકે ભાગ, શહેર, કસબો કે ગામડું એવું નહીં હોય કે જ્યાં કોંગ્રેસના યાત્રાળુઓ પોતાના અનુભવો ઘેર રહેલાઓને નહીં કહી રહ્યા હોય. હિંદુ-સ્નાનના નાનામાં નાના ગામડાના ખેડૂત, અભણ બાઈઓ કે બાળકોને પણ કોંગ્રેસની કંઈક પિંજાન અર્થ ગમા વિના નહીં રહી હોય. કોંગ્રેસનો પવન જે થોડા દહાડા શહેરોની જ ચતુરસીમાં થઈને વેરાઈ જતો તે દેશની દસે દિશામાં પથરાશે; તેના ઉપરાઉપરી પથરાતા પ્રતિધ્વનિ લોકોના જીવનમાં ચિર-કાળને માટે સંઘરાઈ રહેશે; એટલું જ નહીં, દેશની સીમા આગળીને હજારો ગાઉ ઉપરના બહેરા કાનોને પણ ઉઘાડશે.

આ કોંગ્રેસ વિષે અતિશય લાગતી આ ભાષા શા માટે, એમ કોઈ નહીં પૂછે એમ માનું છું. કારણ સૌ સ્વીકારશે કે આ કોંગ્રેસ સામાન્ય નહોતી. ગર્હ કોંગ્રેસના જેવી કેવળ અપૂર્વ જ નહોતી; એ તો એક આશ્ચર્યપરંપરા હતી. બાહ્ય દૃષ્ટિએ જ જોઈએ તો તેમાં કેટલા પ્રતિનિધિઓ આવ્યા હતા, કેવા કેવા પ્રતિનિધિઓ આવ્યા હતા, તેટલું જ જોવાની જરૂર છે. સ્વાગત સમિતિના સભ્યોને ગણતાં અદાર હજાર જેટલી પ્રતિનિધિઓની સંખ્યા હતી. તેમાં ગાંધીજીના રાજદ્વારી સંન્યાસીના આદર્શને જાણે પોષવા આવેલા હોય તેવા ‘કેવળ ભગવાં જ ધારણ કરનારા’ નહીં એવા સાધુઓ, કોઈ વીર રજપૂતાણી જેવી અ. સૌ. જનકીબાઈ (જમનાલાલજીનાં પત્ની) ની આગેવાની નીચે કદી ઘર બહાર ન નીકળેલી એવી મારવાડી બહેનો, અને દેશમાં ચાલી રહેલી વિરાટ પ્રવૃત્તિની હાક સાંભળી દૂર બહારદેશથી આવેલા બરમી પ્રતિનિધિઓ, અને એ સૌ ઉપરાંત પુણ્યતેજ પ્રગટ કરવા ઊભા થયેલા દેશનુ પાણી નજરોનજર જોવા, દેશને મનાવી શકાય તો મનાવવા વિષ્ટિ કરવા આવેલા અંગ્રેજ મહેમાનો, એ મહાસભાના ગૌરવમાં વધારો કરતા હતા. પ્રતિનિધિઓની સંખ્યાએ પ્રેક્ષકોને માટે તો ભાગ્યે જ જગ્યા રાખી હતી; એટલે પ્રેક્ષકો સમાઈ શક્યા તેટલા મંડપમાં અને ન સમાયા તેટલા બહાર ઊભા રાતા હતા. અસહકારનો સિદ્ધાન્ત સ્વીકારનારા છતાં ગાંધીજીએ સૂચવેલા માર્ગને સંપૂર્ણ રીતે ન માનનારા સૌ કોઈ રિસાઈને બહાર ન નીકળતાં, ગયા ત્રણ મહિનાના અનુભવ પછી પોતાના બદલાયેલા વિચારનો લાભ આપવાને માટે ભારે સંખ્યામાં હાજર થયા હતા. આ બધાં એકત્રિત થોડા કેન્દ્રીભૂત થવાને લીધે હું જે આશ્ચર્યપરંપરા આગળ કહી ગયો તે ઉપનંત થવા પામી.

આ આશ્ચર્યપરંપરામાં હું પ્રમુખ મહાશય*ને પહેલા મૂર્ત્તા અવ્યક્તો નથી પ્રમુખ મહાશયની ચૂટણી દેશમાં વધાવી લેનામાં આવી હતી એમ તો ન જ પહેલાય તેમનું ભાષણ જોતા તેઓ કેવી વૃત્તિથી જામ-લેશે તે પ્રપ્ત મુશ્કેલ હતુ પણ તેમણે તેમના ભયથી, તેમની દક્ષતાથી, તેમના સ્પષ્ટ વચનીપણાથી સૌને આશ્ચર્ય પમાડ્યુ, અને તેમની ચૂટણી જોઈ નહોતી થઈ એમ સૌને ખાતરી થી આપી તેમના ભાષણમાં જ્યારે તેમની તેજસ્વી, અગાધ નિદ્ધતા દૃષ્ટિએ પ તી હતી, ત્યારે તેમના અનુભવના ઉદ્ગારો પણ કેનાને ખૂબ્યા વિના રહેતા ન હતા અચ્છન્દ્યના મુખ્ય તત્ત્વો વિષે અશ્રદ્ધા, એવુ જ નહીં પણ તે કૃતિમાં મુખ્ય તો દેશ પાછો પોતાની પ્રથમની જગતી દશા — દેશ જગતી ખ્યારે હતો તે તો પ્રમુખ મહાશય જ જાણે — ને પ્રાપ્ત કરશે એ મનવચના વચનો તેમના ભાષણમાં સ્પષ્ટ હતા છતાં એ ભાષણ નસાયુ ત્યારે અસદ્કારના તત્ત્વો ઉપરની નીમના ભાગને મોટે જ કહી જતા પ્રમુખ મહાશયે ટૂંક મે, મોજો મોં નિઘાર્યાંઓને વિષે મ્હુ કે મરોમર સમજીને તો તેઓ જેદના રહેના શાગાઓ છોડે તેમ સારુ વકીનો પણ સ્વાર્થત્યાગ રવા નીમ્મે તો સારુ એમ સુધ્ધા જણા યુ આમ પ્રથમ દિવસે જ તેમણે પોતાના વિચારમાં ફેરફાર કરવાની જરૂર જોઈ અને છેવટને દિવસે તો એમણે આશ્ચર્યમગ્ન અધ્ય જોઈને અસદ્કારના દરાવ વિષે પ્રચન્નતા દર્શાવી, એટલુ જ નહીં પણ ‘દેશનો આત્મા ખગલગી ઊંચો છે મદાન્ધ ધ નડને તે આખ ચોગાવી ટેમણે આજુશે’ એવા ભાનાર્થના ઉદ્ગારો મદદના વિચરિચારિણી સમિતિના અધ્યક્ષ તરીકે તેમણે જે દક્ષતા દાખવી તે તો એ સમાનુ ભ જોનારા જ જાણે તેમના જ્ઞાન, વ્યવસ્થા અને પરિતિ માટે તેમનુ અગ્રણ ચીમણાપણ અને તેમના અદ્વિતિમ તથા કૃતિમ વિનોદો અને મર્મવચનોનો એમ દિવસ અનુભવ લીધા પછી સૌ કોઈને ટોની સાથે ભ લેનાનુ છે તેની રોમર ખમર થઈ ગઈ હતી સર દિરોજગદ મહેતા અને ગોખનેશ જેવા અધ્યક્ષની નીચે જેમણે મામ પ્રેલુ તેઓને પણ આ અધ્યક્ષના આમ્રાપણાએ સૌને જુનાન્યા એમ મહેતા સાબન્યા છે પતાં એ આમ્રાપણાએ જ મોક્ષેસ્તી આગળ જે ભારે મામ ઉત્તરનાનુ હતુ તે સ સ રીતે ઉત્તરનાનુ એમ ધી સકાય

મોક્ષેસ્તી આગળ જૂતા બધારણે રંગવી તદ્દન નવુ જ — મૂળગામી પરિવર્તનો મનાડુ — બધારણ તૈયાર કરવાનુ મામ દાર્ઢી નાનુંનુ ન હતુ

ફરેક પ્રાત એ પસદ કરે તો જ પસાર થાય એના કાયદાને લીધે મુશ્કેલી વધેલી હતી આ ઉપરાંત એક વર્ષમાં ૨૨૨૪ પ્રાપ્ત થાય એવો અસહકારનો કાર્યક્રમ ચલાવતો તો હતું જ ત્રિપવિચારિણી સમિતિના સભ્યોએ નથી જોયું પોતાના સ્વાસ્થ્ય તરફ કે નથી જોયું સમય તરફ ચાર દિવસ આપ્યા હતા હતા કલાક કામ કરીને શુભ પરિણામ આપ્યું એ સભામાં જે રીતે કામ ચાલ્યું તે દરમિયાન હાજર રહેનાર સૌ કોઈ સાક્ષી પૂરશે કે આ કોમેસની ત્રિપવિચારિણી સમિતિએ કાર્ય સરસ રીતે આટોપવાની જેટલી ઉત્ક્રાંતિ, જેટલો જ્ઞાનભર્યો અને સમર્થ જીહાવોદા ચલાવ્યો છે તેટલો અગાઉ ભાગે જ કોઈ સભાએ ચલાવ્યો હશે.

અને તેના મધુરા ફળો દેશે એકે અનાજે પચાર કરેલા મહત્વના દ્રાવો છે .

એ દ્રાવો પચાર થનાના મૂળમાં દેશ ઉપર આની પડેલા અમલ સમુદાયના નિષ્ઠાભાવને જોઈને રહેલું હતું તેથી જ તે ભાનથી ઉત્પન્ન થતી સમાધાનવૃત્તિ હતી અને સૌથી અવોપરી તો બધા ‘વાદવિવાદ’, ‘ઝેર વિષ વાદ’ લાગનારી પ્રેમવૃત્તિ રહેતી હતી જે વીરો કનકતામાં ગાંધીજીના અસહકારના રાશની વિરુદ્ધના દળમાં હતા તેઓ ગાંધીજીની સાથે ભળ્યા શ્રીયુત ચિત્તરજન દામે અસહકારનો દગવ રજૂ કર્યો તેમને અનુમોદન આપનારા ગાંધીજી, શ્રીયુત ત્રિપવિચાર પાલ અને કસ્તૂરીરંગ આચાર્ય આ અઠૈવિક દરથે સૌ કોઈને હેરત પમાડ્યા સૌથી ભારે આશ્ચર્ય તો થયું આપણા અંગે મહેમાન મિ સ્પૂરને, જેમણે ચિરસમરણીય શબ્દોમાં એ અંધને વર્ણવ્યું છે ‘મારા જન્મારામાં એટલે ધરી, એ જ સાધ્ય માટે, અડગ આત્મચિન્તાના આપના માટે તૈયાર થયેલો આવડો જન્મસમૃદ્ધ મે યદી નથી જોયો હું મારે દેશ જર્મને સદેશો દર્શિ કે રાષ્ટ્રીય પક્ષના હિદીઓ સૌ એટલે થઈ ગયેના છે મને આજે એમ લાગે છે કે આ દેશ પોતાનું પતિત્ર કાર્ય પતિત્ર રીતે રી લઈ દુનિયાને વિવેકને પથે લાવશે આત્મોન્નતિના એક જ પથ, ત્યાગને પથે આ પ્રવૃત્તિ ચલાવનારો પ્રયત્ન આ દેશને જ સ્વતંત્ર કરીને નહીં અગ્રે, અમને અને બીજા દેશોને પણ સ્વતંત્રતા આપનારા મહદ દેશે

આ ઉદ્ગારોનું મરણ આ અંધમાં રહેલી સત્યતા અને સરલતા હતી ત્રિપવિચારિણી સમિતિમાં તો તેઓ મુદર જીહાવોદા જેઈ આવેના હતા પ્રયેક દરન ઉપર સૂક્ષ્મ ચર્ચા થતી જેઈ આવ્યા હતા પણ ભરી સભામાં તેમણે વધારે મોહક દરથો જોયા અસહકારના દ્રાવમાં શિક્ષણ વિષેના ભાગમાં

મૌલાના હંચરત મોહાનીને જરા મતભેદ હતો; તેઓએ દરાવમાં મુધારો મૂકવાનો પોતાનો વિચાર અમલમાં મૂક્યો. ગાંધીજીએ બન્ને વચ્ચે સિદ્ધાન્તનો ભેદ નથી એમ ભરી સભામાં સમજાવી બતાવ્યું, અને તરત તેઓએ પોતાનો મુધારો પાછો ખેંચી લીધો. દેશી રાજ્યોની આંતરગઢનાઓથી કેંગ્રેસને મુક્ત રાખવાના દરાવ વિષે ફેટલીક ગેરસમજ ઊભી થવાથી ફેટલાક ભાઈઓએ ઉચ્ચેરાઈને ભરી સભામાં ખુલાસા માગ્યા; ગાંધીજીએ તે ખુલાસા આપ્યા એટલે તે વિરોધપક્ષ પણ ટળી ગયો. આ બધાં દરયો શ્રદ્ધા ખોઈ ખેડેલામાં શ્રદ્ધા જાગ્રત કરે એવાં હતાં.

અસહકારના દરાવ ઉપર જેટલો ઊઠાપોઠ નાગપુરમાં ખાનગી અને જાહેરમાં થયો છે તેટલો ખીજા કોઈ દરાવ ઉપર નથી થયો. ગાંધીજીએ પોતાનો ખરડો ઘડીને તેની નકલો મિત્ર વર્ગમાં અગાઉથી વહેંચેલી હતી. તે ઉપર ચર્ચા કરવાને બે ત્રણ ખાનગી સભાઓ થઈ, ખાનગી મુલાકાતો થઈ અને સૌને મદાસભામાં ભગાણ પડવાની ધારતી કરાવતો દરાવ આખી મદાસભાએ ઉપર કહ્યું તેમ એકે 'અવાળે મંજૂર કર્યો! એ દરાવ રજૂ કરતાં શ્રીયુત ચિત્તરંજન દાસે તેટલું જ સુંદર ભાષણ કયું'. એ દરાવની ભાષા એટલી બધી સ્પષ્ટ છે કે તેના ઉપર જિંઝા વિવેચનનીયે જરૂર રહેતી નથી. અહીં એટલું જણાવી દર્શાવે કે બહુ આગળ જનારા અસહકારીને પણ ગાંધીજીના ભાષણમાંના એક વાક્યનું સ્વસ્થ જિંઝા વિચાર પછી સમજાવવા વિના નહીં રહે; 'લાલાજી, કસ્ટરીરંગ આયંગર કે શ્રીયુત દાસને મારા કરી લેવા માટે સિદ્ધાન્તનો કોઈ ત્યાગ ન કરવો પડતો હોય ત્યાં સુધી મારે એક પગલું પાછળ હટવું પડે તોપણ તૈયાર છું.' આ દરાવની ખૂબી વિષે એક પરમ મિત્રના ઉદ્ગાર અહીં આપવાની છૂટ લઉં? પુનિતહૃદય મિ. એન્ડ્રૂએ ગાંધીજીને એક પત્ર લખ્યો છે તેમાં જણાવ્યું છે કે, 'ગીતાંજલિમાંની

“Give me the strength never to disown the poor,
Or bend my knee before insolent might.”

એ પ્રાર્થનાની બન્ને વસ્તુ આ દરાવમાં અંતર્ગત છે. એ દરાવમાં આપણા ભાઈ સરકારી નોકરો — પોલીસ અને ફોજના નોકરો — પોતાના ક્ષેત્રમાં રહીને ફેટલું કરી શકે એનું દિગ્દર્શન છે, એટલું જ નહીં પણ આપણા જ અનોદાર્થથી જેઓ રંક બન્યા છે તેમને ફરી પોતાના કરી લેવાનો દૃઢ નિશ્ચય પણ રહેલો છે; એ એકથ અને દૃઢ નિશ્ચયમાં સગમના ઉદ્ધત બાળી સામે ન નમવાનો નિશ્ચય ગહેલો છે.

મહામત્તાએ જે અધારણ પસાર કર્યું છે તેની મહત્તા આજે સમજવી કઠણ છે. એ તો એક વર્ષના કાર્ય પછી સૌ ઠાઠ સમજી શકશે. ભવિષ્યનો ઇતિહાસકાર આ નવા અધારણમાં દેશના સ્વરાજ્યનું ખાતમુહૂર્ત જોશે એમ મારું તો સ્પષ્ટ માનવું છે. કંઈ પણ ઢંગધણ વિના, પોતાની અનુકૂળતા માટે — કેટલીક વાર તો તેની અનુકૂળતાના પણ વિચાર વિના — દેશના વિભાગો પાડી આજના રાજ્યકર્તાઓ રાજ્ય કરી રહ્યા છે. તેના બાપા પ્રમાણે વિભાગો પાડી મહાસભાએ દેશના એકથી એક સૌથી મોટી કૃત્તી સાધી છે. અધારણના જે જે દરાવોની ઉપર ભારે ચર્ચા ચાલી હતી — ખરું પ્રતિનિધિત્વ જળવાય એવી નવી પ્રથા દાખલ કરવા વિષેનો, તથા કોંગ્રેસના ધ્યેય વિષેનો — એ બંને દરાવ વચ્ચે કેટલો અન્યોન્ય સંબંધ રહેલો છે તે ધ્યેય વિષેના દરાવની સામે થનારા ગૃહસ્થોના ભાગ્યે જ ખ્યાલમાં હતો. પ્રતિનિધિત્વની નવી પ્રથામાં દેશના સર્વ રાજકીય પક્ષોને મહામત્તામાં લાવવાનો કાર્યસાધક ઉપાય રહેલો છે એ વાતની અવગણના કર્યા વિના આ નવા નક્કી થયેલા ધ્યેયની સામે થઈ શકાય એમ નથી. બ્રિટિશ રાજ્યમાં અંતર્ગત રહીને કે ન રહીને હિન્દના લોકોને હાથે થનારી સ્વરાજપ્રાપ્તિ એ કોંગ્રેસનું ધ્યેય છે એમ દરાવવામાં કોંગ્રેસની સર્વ પક્ષોને સાથે લેવાની ઉત્કંઠા તથા જાંડી દીર્ઘદષ્ટિ રહેલી છે. જે પક્ષને બ્રિટિશ રાજ્યનો પાલવ છોડવો નથી તે પક્ષને માટે આ ધ્યેય વિના કોંગ્રેસનું દ્વાર ખુલ્લું રાખવું અશક્ય હતું. ભવિષ્યમાં એ પક્ષ પોતાના જળે કરીને પોતાની ધ્વજ પ્રમાણેનું સ્વરાજ દેશની પાસે મંગાવી શકે છે.

સ્વરાજ્યનો આ પ્રમાણે પાયો નાખી તેને માટે કાર્ય કરવાને મહાસભાએ કાર્યવાહક સમિતિ નીમી છે. તેણે પોતાના કાર્યની શરૂઆત કરી દીધી છે. આ કાર્યને પાર પાડવાના ધન માટે પ્રાતઃસ્મરણીય લોકમાન્ય તિલક મહારાજનું સ્વરાજ્યફંડ સ્થાપવાનો સંકલ્પ પણ અસહકારના જ દરાવમાં આવી જાય છે. આનાથી ગાંધીજીને જે શાંતિ અને જ્ઞાનદ થયો છે તેટલો ભાગ્યે જ બીજા ઠાઠને થયો હશે. ત્રણેક માસ ઉપર-કોંગ્રેસ કમિટીની એક સભામાં તેમણે તિલક મહારાજના સ્મારક માટે તો ‘સ્વરાજ ફંડ’ જ જોઈએ એમ સૂચના કરી હતી; પણ પરદેશના પ્રચારના રસિયા શ્રીયુત સત્યમૂર્તિ અને બીજા ભાઈઓને એ સૂચના પસંદ નહોતી પડી શ્રીયુત કેળવરને પણ એ નહોતી ગમી. એ સૌ ભાઈઓએ આ વખતે દરાવમાં એ સૂચના દાખલ કરવામાં સંમતિ આપીને ભારે ઔદાર્ય દાખવ્યું છે અને દેશના ચિત્તને પણ પ્રસન્ન કર્યું છે. એ ફંડનું મંગળ મુહૂર્ત કરનારા સ્વાગતકારિણી સમિતિના પ્રમુખ શ્રી જમનાલાલજી જ થયા છે. એક લાખ રૂપિયાની અંજલિથી તેમણે લોકમાન્યના સ્મારક આ સ્વરાજ્ય ફંડની શરૂઆત કરી અને બીજે જ

દિવસે મુંઝાઈનાળાં મુપ્રસિદ્ધ દાનશર શેઠ શાવકશા બમનજીએ મહાસભાના કામને માટે જ્યાં સુધી સ્વરાજ્ય સ્થપાય ત્યાં સુધીને માટે દરમહિને દશ હજાર રૂપિયા આપ્યા કરવાનું વચન આપ્યું! મહાસભાની આશ્ચર્યપરંપરાનાં આ કાંઈ નાનાં આશ્ચર્યો નથી.

પણ મોટામાં મોટું આશ્ચર્ય તો માસિક અધલાખની કમાણીવાળા શ્રીયુત ચિત્તરંજન દામે વકીલાત છોડીને આપ્યું છે. એ આત્મબલિદાનથી દેશને કેટલો લાભ થશે તેનું સંપૂર્ણ માપ આજે ન નીકળી શકે; પણ પંડિતજી મોતીલાલ નેહરુની સાથે દેશસેવામાં જોડાઈને એમણે અનેક બીરુ દેશહિતૈવીઓને ઉત્તેજિત કર્યા છે એમ તો આપણે થોડા જ સમયમાં જોઈશું.

આ તો બધી વાતો યઈ. એથી કેઈ પણ જાણતી છાતી જાંચી આવે એમ છે, પણ મહાસભાએ કરેલા કાર્યથી ઉત્પન્ન થયેલી આપણી જવાબદારીનો વિચાર કરતાં છાતી એસી જાય છે. રાષ્ટ્રીય કેળવણીનો સવાલ આથે મૂકે, ખરે political boycott 'રાજદ્વારી બહિષ્કાર' પ્રજાને શીખવી ધારાસભા બહિષ્કારને ખરે વિજયવંત કરવાની વાત બાજુએ રાખો, નવા બંધારણનો ચોથો ભાગ અમલમાં મૂકતાં પ્રજાનો આખો દેહ વલોવી નાખવો. પણ એમ જુ અત્યારથી જોઈ રહ્યો છું. તાલુકાનાં મુખ્ય ગામેગામે ફરી, સભાઓ ભરી, બંધારણનું મહત્ત્વ લોકોના મન ઉપર દસાવવાને, ખરું સમજદાર પ્રતિનિધિ-મંડળ રચવાને, નિર્મળ મનના, નિઃસ્વાર્થી, સંપૂર્ણ સમય અર્પણ કરનારા વીરો, નવા બનેલા દરેક પ્રાંત માટે ઓછામાં ઓછા સાદ્ધી સો સુધી જોઈશે; ગાડેગાડાં નાણાં જોઈશે. એ બધાંને માટે દેશ તૈયાર છે? તૈયાર નહીં હોય તો શરમાવાનો વખત આવશે સામે બળિયા શસ્ત્ર તો અનેક વિદ્ધ નાખનારા પડ્યા જ છે. 'The hour of the greatest triumph is the hour of the greatest humility.' (ભારેમાં ભારે વિજયની પળ એ જ ભારેમાં ભારે વિનય અને નમ્રતાની પળ છે.) જે વિજયને ઉદ્દેશીને ગાંધીજીનું આ અમર વાક્ય નીકળેલું તે વિજય કરતાં આ વખતનો વિજય વધારે ભારે છે. તો તેને અનુરૂપ વધારે ભારે વિનયનમ્રતા પણ આપણે સગ્વી ધટે છે. એ વિનયનમ્રતા, મહાબલિદાનને માટેની એ શક્તિ, પરમકૃપાળુ પ્રજા સિવાય બીજા કોઈ આપી શકે એમ નથી.

જિંદવાડામાં. ત્યાં આટું કામ થયું. ચાર વકીલોએ વકીલાત છોડી.
૬-૧-૨૧ બાપુએ નીચે પ્રમાણે બાપણ આપ્યું :

ત્રણ વર્ષ થયાં હું તમારા શહેરમાં આવવાની
પેરની કરી રહ્યો હતો. હિન્દુસ્તાન આખા પડી માગ પરિચયમાં આવનાર
મુસલમાન લાઈઓમાં પહેલા અલીભાઈએ હતા ન્યારથી તેઓ નજરકેદ
થયા ત્યારથી હું તેમને મળવા આવવા માટે પગવાનગી મેળવવાની કશિશ
કરતો હતો, પણ તે મને મળેલી નહીં.

અલીભાઈએને જિંદવાડા પા ભારે મહોમત છે. હું મુખર્ષિ થઈને
અમદાવાદ થોડા આરામ મેળવવા જઈ એ અમારો પહેલો કરાર હતો. પણ
તેઓ મને જિંદવાડા જેને માટે તેમને એટલી બંધી લાગતી છે, જેની તેમણે
મેરા કરી છે, જેણે તેમની પણ અદલામાં ધણી સેરા કીધી છે, અને જેની
પામેથી તેમને ભારે આશાઓ છે તે આ સ્થળમાં લઈ આવ્યા છે.

મહાસભાના મેળાવડાથી તો મધ્ય પ્રાંતનું ગૌરવ વધ્યું જ છે, પણ જે
દરાવ મહાસભાએ કર્યો છે તેવી વળી એ વધારામાં વધારો થયો છે. હિન્દુસ્તાન
તથા મધ્ય પ્રાંતને સારે નગીએ કલકત્તામાં જે થયું તેનાથી એક ઝગતું પાછળ
નહીં પણ આગળ જ નાગપુરમાં આપણે વધી શક્યા છીએ આપણે ખિતાબતનું
અપમાન ટાળવા ધમ્મીએ, પંજામનો અન્યાય દૂર કરવા ધમ્મીએ અને
સ્વગત સ્થાપવા માગતા હોઈએ તો આપણું કર્તવ્ય શું છે તે નાગપુરની
મહાસભાએ આપણને બતાવ્યું છે. સરકારી ખિતાબદારોને જેટલું કહેવાપણું
હતું તેટલું આપણે કહી ચૂક્યા છીએ. ખિતાબોને અંધરવા કે તજવાની
જાનામદારી મહાસભાએ તેમના ઉપર જ રાખી છે, તેથી જ આ વખતના
દરાવમાં તેમનું નામ પણ જેમાં નથી આજીવું. કોઈ બાળક પણ હવે
એવો નહીં હોય કે જેને એ ખિતાબો ધરાવનારાઓનો ભય હોય અથવા
તેમના ખિતાબોને વિષે કોઈ પણ જાતનું માન હોય.

વકીલોને મહાસભાએ વકીલાત છોડવાનો વધુ આક્રેશ પ્રયાસ કરવા
તથા દેશની સેવામાં પોતાનો બધો વખત અર્પણ કરવા આમ્રહ કર્યો છે જે
વકીલોની પાસે પોતાના ગુજરાન જેટલી પણ ખર્ચ ન હોય તેઓને તેટલું
મહાસભા જરૂર પડે પાડે. વકીલો પોતાની જે શક્તિ તથા સમયનો વ્યય
અદાલતોમાં કરી રહ્યા છે તેની અત્યારે દેશના કાર્યમાં ધણી જરૂર છે.

વિદ્યાર્થીઓની તથા વિદ્યાર્થીઓ વિષેની માલાપોની ફરજ પણ મહા-
સભાએ સૂચવી છે હું અત્યારે તે બધાની દલીલ ન આપતાં મહાસભાનું

દરમાન જ તમારી સામે મૂકવા માગું છું. આજકાલે શાળાઓમાંથી ઉઠાડી લેવાની સાથે સાથે જ એ આજકાલે બીજાં કામોમાં જોડવાની પણ તમારી દરજ્જા રહેતી છે. શિક્ષણ મળી શકતું હોય તો તે આપવાની ગોઠવણ કરો. જો તે હાલ ન મળે તો આજકાલે બીજા દેશકાર્યમાં જોડો. હું નથી માનતો કે કોઈ પણ આજકાલે એવો દરજ્જો જે પંચનખમાં થયું, ખિલાફતને થયું તે સમજ્યા પછી નહીં કહે કે ‘હું આ રાજ્યને નિર્ભૂજ કરવા માગું છું.’ જો તેવો વિરલો કોઈ હોય તો તેને હું કડીશ કે તારી શાળા તને મુખારક છે. સોળ વરસની ઉપરના વિદ્યાર્થીઓને સરકારી અસરવાળી શાળાકોલેજોનો તરત ત્યાગ કરવાની મહાસભાએ સલાહ આપી છે.

તે જ પ્રમાણે લશ્કરી સિપાઈઓને પણ પોતાનો ભાગ ભજવવા મહાસભાએ કહ્યું છે. સરકારી નોકરીની વફાદારી દેશ પ્રત્યેની વફાદારીને તાબે છે, તેથી જ્યારે એક વફાદારી બીજી વફાદારીની આડે આવે ત્યારે નોકરીની વફાદારીનો ત્યાગ કરી દેશની વફાદારી સ્વીકારવાનો ધર્મ પ્રાપ્ત થાય છે. જો ડાયર જેવો કોઈ જુલમી અમલદાર બેઠેલો હુકમ કરે તો તમે તેના હુકમને માન આપવા કરતાં બહાદુર ધર્મને તેની ગોળી ખાઈ મરી જવું કબૂલ રાખજો. જલિયાંવાલાના નિર્દોષીઓ જેવાને ગોળીએ ઊડાડવા કરતાં જતો ગોળીએ ઊડવા તૈયાર થવું બહેતર છે. તમે તમારા દેશબંધુઓને માટે રક્ષમદિલ બનો. તમારા હોદ્દાનો ગેરલાભ લઈ તેમના ઉપર જુલમ કરવાને બદલે તેમને તમારા જ સમજી તેમના ખરા રક્ષક બનો. તમને મળતો પૈસો દેશના ભલામાં આપતાં તમને કોઈ નથી અટકાવી શકતું. જે કોઈ બચાવતા હો તે જાહેરમાં આપો. તમે જાહેર સભામાં નિર્ભય થઈ આવી શકો છો. તમારાથી ભાવણ ન અપાય એ ખરું, પણ તમારા દેશની હિલચાલોથી વાકેફ રહેવા સભાઓમાં આવવા માટે તમને સરકાર ખરતરક ન જ કરી શકે. આ બધા ઉપરાંત સ્વદેશી ઉપર મહાસભાએ ખાસ ભાગ મૂક્યો છે. જ્યારે લોકેશાયરનું કાપડ અહીં આવતું અટકશે ત્યારે જ હિન્દમાં સ્વતંત્રતાનો પાયો નાંખાયો સમજજો. વળી એમ નહીં માનતા કે લોકેશાયરની જગા જાપાનને આપીને તમે ધારેલું પાર પાડી શકશો. આપણી મુક્તિ રેટિયામાં છે. દરેક ઘરમાં રેટિયો દાખલ થવાની જરૂર છે. અત્યારે જો દેશનો એકેએક માણસ—સ્ત્રી, પુરુષ અને બાળક—કંઈક ને કંઈક વખત કાંતવામાં આપવાનું પ્રત લઈ લે તો જોતજોતામાં આપણે દેશનું અંગ ઢાંકવા બીજા ઉપર આધાર રાખના બંધ થઈ જઈ સાફ કરોડ રૂપિયા દેશને માટે બચાવી લઈ શકીએ.

તેટલું જ મહત્વ હિન્દુમુસલમાન એકતાનું છે. આપણે અંગ્રેજનું ગળું નથી ઉઘાડવા માગતા, તેવી જ રીતે આપણે એકબીજાનાં ગળાં પણ નથી ઉઘાડવા માગતા. આપણે ભાઈઓ થઈને રહેવું છે. શેતાન હમેશાં છિદ્રોનો લાલ લે છે. માટે છિદ્રો પૂરવાં એ આપણું કામ છે.

જેમ હિન્દુમુસલમાને સંપત્તી રહેવાની જરૂર છે તેમ હિન્દુઓએ અસ્પૃશ્યતાનું કલંક ટાળી હિન્દુ ધર્મ ઉપરની નામોશી દૂર કરવાની જરૂર છે. મહાસભાએ જ્યાં હિન્દુઓને અસ્પૃશ્યતાનો ખોરા રિવાજ છોડી દેવાની આજ્ઞા કરી છે. તમે ખચીત માનજો કે જેમ હિન્દુમુસલમાન વચ્ચેના અભ્યુદયનો લાલ સરકાર લેવા ચૂકતી નથી તેમ હિન્દુઓમાંના આ રિવાજને લીધે ફેલાતા આપસના અસંતોષનો પણ તે પૂરેપૂરો લાલ લેવા ચૂકે તેમ નથી જ્યાં સુધી આવી ખામીઓ આપણામાં છે ત્યાં સુધી આપણો સ્વરાજ્યનો પ્રયત્ન અશ્વજ નીરડે તો કાંઈ નવાઈ નહીં.

ટૂંકમાં, મહાસભાએ નાગપુરમાં એકે અવાજે મંજૂર કરેલો ફરાવ આવે છે. તેને અમલમાં મૂકવામાં આપણી કસોટી થવાની છે. આપણે એક વરસની અંદર સ્વરાજ ઘેર કરવાનું બીકું ઝડપું છે. જો સરકાર પોતાની શેતાનિયતને જૂલી આપણને સંતોષીને આપણી ઇચ્છાની હોય અહીં રહેવા તૈયાર હોય તો આપણે તેને રાખવા માગીએ છીએ, પણ તે શેતાનિયતને જાળવી રાખી આપણને દબાવવા માગે તો હું કહું છું કે તેને નાબૂદ કરવી એ જ આપણો ધર્મ થયો. તે જો આજ થઈ શકે તેમ હોય તો તેને માટે હું કાલ સુધી પણ રાહ જોવા નથી માગતો. ઈશ્વર આપણને આ મહાન લડતમાં જરૂરી તેટલી બધી કુશળતા કરવાનું બળ આપે એવી મારી પ્રાર્થના છે

નાગપુરથી ઊપડ્યા. રસ્તામાં મારા લાંબા કાગળ વિષે વાતચીત થઈ.
કસ્તૂરીરંગ આયંગરને તથા લાલાજીને કાગળ
૮-૧-૨૧ લખાવ્યા.

શ્રી કસ્તૂરીરંગ આયંગરને:

૧ “અસહકારના ફરાવથી તમને પૂરેપૂરો સંતોષ થયો છે અને કોંગ્રેસે તેની બે બેઠકોમાં કાયમ રાખેલા કાર્યક્રમની કોઈ વિગત સામે હવે તમે વાંધો નહીં ઉઠાવો એવી તમે ખાતરી આપી તેથી હું બહુ રાજી થયો છું. હું આશા રાખું છું કે તમારા પત્રમાં તમે પૂરા હૃદયપૂર્વક અને ટેકા આપશો. આપણે એક વર્ષમાં સ્વરાજ સિદ્ધ કરવું હોય તો આ ચળવળને જોડણું જોર આપણે આપી શકીએ તેટલું આપણું જોઈએ.”

લાલાજીને લખેલો પત્ર :

૧ “હું આશા રાખું છું કે પંડિત ગંગારામના કામમાં તમે તપાસ કરી રહ્યા છો. મારી ઉપર જે કાગળો આવ્યા છે તેમાં એની વિરુદ્ધ બહુ વાતો છે. તમારા તરફથી ખબર મળે ત્યાં સુધી એ બહાર પાડવાનું હું મુલનથી રાખું છું.”

“પંજાબને અસહકારની જાળમાં સંગઠિત કરવાનું કામ તમે કરશો એવી હું આશા રાખું ને? લાલા હરકિશનલાલ ચળવળની વિરુદ્ધ પડ્યા છે એટલે તમારી મુશ્કેલી લાગે છે એ હું જાણું છું. પણ જ્યાં સુધી આમચર્ચા તરફથી ખરાબર જવાબ મળે છે, ત્યાં સુધી જેઓને અસહકારની આવશ્યકતા અને અસહકારની શક્તિ વિષે પ્રતીતિ થઈ છે તેમની ચોખ્ખી ફરજ છે કે અસહકારને આગળ ધપાવવો. મને તો એમ લાગ્યાં જ કરે છે કે માલવિયાજી અને લાલા હરકિશનલાલ સાચા અને બહાદુર પુરુષો છે. એટલે પોતાની સ્થિતિની અંતર્ગત નબળાઈ અને અસહ્યતા તેઓ જોશે ત્યારે આ કામમાં આવ્યા વિના રહેવાના નથી. તા. ૨૦ મી એ મુખ્યમાં વર્કિંગ કમિટીની મીટિંગ છે તે વખતે તમે ત્યાં આવશો જ એમ હું માનું છું.”

“તમને હું એ હસાવવા ઇચ્છું છું કે હિંદુસ્તાનની બહાર પરદેશોમાં પ્રચાર કરવા માટે કાંઈ પણ ખર્ચ કરવું એ ખોટું છે. તમને એ જાણીને નવાઈ લાગશે કે અમેરિકાના એક મિત્ર તરફથી મારી ઉપર કાગળ આવ્યો છે તેમાં મારી વાતને તેણે અનુમોદન આપ્યું છે. આ વર્ષ આંખણી કસોટીનું વર્ષ છે. એ વખતે પાઈએ પાઈ બચાવવાની હું સલાહ આપું છું. દેશમાંનું આપણું કામ સંગઠિત કરવા માટે જેટલા માણસો અને જેટલા પૈસા મળી શકે તેટલાની આપણે જરૂર છે. પણ આ વિષે આપણે મળીશું ત્યારે વધારે વાતો કરીશું.”

સાબરમતી આશ્રમમાં.

નવ મહિનામાં સ્વરાજ મેળવવા માટે આપણે

૧૩-૧-૨૧

પુસ્તકો છોડી રેડિયો લેવો પડશે, અને ગામડે ગામડે

તેનો પ્રચાર કરવા પહેંચી જવું જોઈશે. એ વસ્તુ

ગૂઝરાત મહાવિદ્યાલય (અમદાવાદ) ના વિદ્યાર્થીઓને સમજાવતાં નીચેનું પ્રેરક બાપણ કયું :

મારી ઉમેદ હતી કે મુસાફરીથી પાછો ફરીશ ત્યારે તમને મળીશ, તમારી સાથે મસક્ત કરીશ, સુખદુઃખની વાતો કરીશ અને મારા મુસાફરીના અનેક અનુભવોમાંથી થોડાં રીપાં તમને આપીશ. તે વખતે મને ખબર નહોતી કે જે સદેશો આજે બે દિવસ થયાં હું જેને તેને આપી રહો છું તે જ સદેશ.

આજે હું તમને આપીશ જે વસ્તુ અભારે હું તમારી આગળ મૂકનારો છું તે કંઈ નથી નથી તે વસ્તુ મારા મનમાં મૂળથી રહ્યા જ કરી છે ટાણેડાણે મેં એનો વિચાર કર્યો જ કીધો છે અને એનો અમલ પણ કીધો છે પણ મારી જિંદગીમાં અમુક વસ્તુઓને અમુક વખતે જ ધોળા દિવસના જેવી જોઈ શકે છું જેમ કે રોલેટ એમની અળાળ વખતે નડિયાદમાં મને એક દિવસ એકાએક ઊગી આ યુ કે કાયદાઓનો સરિનય ભગ કરવાને પ્રજા હજી તૈયાર નથી નડિયાદમાં હું પોતે રહ્યો હતો અને મારી માન્યતા પ્રમાણે મોટામાં મોટું કામ મેં ત્યાં કર્યું હતું ત્યાંના જ માણસોએ બીજા ભૂલે તેવી મોતી જૂલ કરી મેં જોયું કે કાયદાનો સરિનય ભગ તો તે જ કરી શકે કે જેણે ધારતીથી નહીં પણ અમજને આખી જિંદગી કાયદાને માન આપ્યું હોય

મારે મારું અસ્ત્ર પાછું ખેંચી લેવું પડ્યું આની રીતે અમુક વસ્તુ અમુક પ્રસંગે જ ઊગી આવે છે હું વિદ્યાર્થી હતો ત્યારે ભૂમિતિમાં મને કંઈ અમજતું નહીં તેરમાં પ્રમેય સુધી ભૂમિતિ શું એની મને ખબર જ ન પડે પણ પગી એ તેરમું પ્રમેય જે વખતે શિક્ષકે પાટિયા પર સમજાવ્યું તે વેળાએ એટલે મારા અંતરમાં અજવાળું પડ્યું અને ત્યાર પછી હું રસપૂર્વક ભૂમિતિ શીખતો થયો એ જ પ્રમાણે આજે ત્રણ ચાર દિવસથી એક વસ્તુ મારા મનમાં ઊગી ગઈ છે આપણે અસહકારને સફળ કરના ઇચ્છતા હોઈએ, વિદ્યાર્થીઓની પાસે એમાં ભાગ લેવાનું ભાગતા હોઈએ અને સ્વરાજ એક વાર્તામાં જોઈતું હોય તો આપણે શું કરવું જોઈએ ? જે વસ્તુ હું પ્રથમથી માનતો આવ્યો છું તે જ વસ્તુને હું અભારે તમારી આગળ મૂકે છું મારો તો એ વસ્તુમાં મૂળથી જ અગ્ર વિશ્વાસ રહ્યો છતાં એ વિશ્વાસ શું કામ છે એનું એક પાસું હમણાં હું જોવું સમજ્યો તેવું અગાઉ નહોતો સમજતો

કુલપતિ તરીકે હું તમને કંઈ કહેના નથી આવ્યો મોટા ભાઈ તરીકે અથવા વડીલ તરીકે સલાહ આપવા અને મસલત કરવા આવેલો છું તે સલાહ આગ્રહપૂર્વક તો આપનારો જ જેટની દદતા અને વિશ્વાસથી અજે હું આ વસ્તુ કહીશ તેટલી દદતા અને વિશ્વાસપૂર્વક આ વસ્તુ અગાઉ કોઈ વાર મેં તમારી આગળ નથી મૂકી નિશાળો છોડવી, કેળવણી વગરના થવું એ તો આપઘાત કરના જેવું છે એવું તમારું કહેવું હોય તો હું તમને કહીશ કે નિશાળમાં રહેનારું પાપ ઝોડીને તમે અગ્ર આપઘાત કરો એ આપઘાતની માફી ધધિર તમને આપી રહેશે અભાર સુધી હું તમને અનેક વાનીઓ પીરસતો આજે તો હું એ કહેવા આવ્યો છું કે અસહકારને જો તમે ખરો

કરવા ઇચ્છતા હો તો તમારી પાસેનો એકેએક કલાક સૂતર કાંતવામાં જ આપો. આ તમને નવી વાત લાગશે, આથી તમને આધાત પહોંચશે. જેમને બી. એ. થવાની આકાંક્ષા છે અને જેમને આ વિદ્યાપીઠ એ ડિગ્રી આપશે એની ખાતરી આપવામાં આવી છે તેમને હું કહું છું કે આજે હિન્દુસ્તાનને માટે રેંટિયો ચલાવવો એ જ ભારેમાં ભારે ડિગ્રી છે. હું આટલે સુધી જાઉં છું તે માગ વિચારોના જેટલો વેગ અત્યારે છે તેટલો વેગ હું તમારામાં આવેલો જોવા ઇચ્છું છું તેને લીધે છે.

‘હિન્દુસ્તાન હાથથી ગયું તે આપણે સ્વદેશીનો ત્યાગ કર્યો તેથી જ. હિન્દુસ્તાનમાં સૂતર કાંતવું એ એક જુદો ધંધો નહોતો. દરેક વર્ગની પ્રત્યેક સ્ત્રી સૂતર કાંતતી. કેટલાક પુરૂષો પણ કાંતતા લોકોની મલમલનું સૂતર કાઢનાર પુરૂષો હતા. પણ એ તો મેં થોડા ધંધાદારીઓની વાત કરી. સામાન્ય રીતે કાંતવું એ ધંધો નહીં પણ કર્તવ્ય ગણાતું, ધર્મ મનાતો. કાંતવાનું હિન્દુસ્તાનમાં ચાલુ હતું ત્યાં સુધી હિન્દુસ્તાન આબાદ હતું, સમૃદ્ધ હતું. દેશની અંદરની માગણીને આપણે પેદા કરેલું કાપડ પહોંચી વળતું, એટલું જ નહીં પણ તેથી વધતું અને પરદેશ જતું એમ જૂઠાણનો ઇતિહાસ કહે છે. ઇસ્ટ ઇન્ડિયા કંપનીએ પવિત્ર કે અપવિત્ર સાધનો વડે કપડાં વણવાનો ઉદ્યોગ નાબૂદ કર્યો, કરોડો રૂપિયા મળે એટલા સારું તેમણે લડાઈઓ કરી, બંદરો મર કર્યાં, વેપાર હાથ કર્યો અને છેવટે રાજ્ય સ્થાપ્યું. આપણે જ્યાં સુધી પશ્ચાત્તાપ ન કરીએ, બાપદાદાઓની ઉપર ગુજરેલા જુલમ માટે જ્યાં સુધી પ્રાયશ્ચિત્ત ન કરીએ ત્યાં સુધી સ્વરાજ શી રીતે લઈ શકીએ? દંડ દઈને આપણે તે નથી જ લઈ શકવાના. દંડ દેવાની પ્રદતિ આપણે છોડી દેવી રહી. દંડથી નહીં પણ આત્મશુદ્ધિથી જ સામર્થ્ય પ્રાપ્ત કરીને આપણે અંગ્રેજને રાજ્ય કરતા અટકાવવા જોઈએ. આપણી અપવિત્રતાને લીધે જ તેઓ રાજ્ય કરી રહ્યા છે, નખી રહ્યા છે એમ જો તમે માનતા હો, નિર્મળ સાધનોથી જ સ્વરાજને તમારે જો ઘેર કરવું હોય, તો શું કરવું જોઈએ? પ્રાયશ્ચિત્ત કરવું જોઈએ, પહેલાં કરતા તે કાંતવાનું કામ પાછું ઉપાડી લેવું જોઈએ. તમે કહેશો કે એ કામ સ્ત્રીવર્ગનું છે, તેમને કાંતવાનું કહેવા તૈયાર છીએ. હું કહીશ કે એટલે નહીં ચાલે. પંખાની સ્ત્રીઓની લાજ લૂંટાયેલી આપણે જોવા વારો આવ્યો; એ લાજે પણ આપણે પુરૂષોએ એ કાંતવાનો ધંધો કોઈ બીજા ધંધાને બદલે કરવાનો નથી, પણ પ્રજના કાગલ વખતનો ઉપયોગ કરીને સૂતર કાંતવાનું છે અને તેનાથી હિન્દુસ્તાનનો ઉદ્ધાર કરવાનો છે. આપણું પ્રાયશ્ચિત્ત પૂરું તો ત્યારે જ થશે જ્યારે સ્ત્રી, પુરૂષ અને બાળકો બધાં કાંતતાં સર્વ જાઈશું. બ્રિટિશ માલના બદિહારના દિમાયતીઓ લેડેશાપરને પછાડવા માટે બદિહારની

વાન કરે છે, પણ બીજો પગારના કરતાં પોતે કોઈથી ન પગારની સાત ગ્રી એ મને તો ફીક લાગે છે નવા, વિભાવન અને અમેરિકાનુ બારુ બધ કરુ હોય તો આપણને જરૂરનું બધુ જ કાપડ આપણે ધરમા પેદા કરી લેવું જોઈએ જ્યાં સુધી આપણે સુતર પેદા નથી કરીએ ત્યાં સુધી આપણને જરૂર તોલુ કાપડ આપણે વળી નથી લઈ શક્યાના અનુભવી વેપારીઓનું કહેવું છે કે આપણને જરૂરનું બધુ કાપડ મિલોની મારફત મેળાવા છત્રીએ તો તેટલી મિલો ઉભી થતા પચાસ વસ્ત્ર જોઈએ ત્યારે ના મહિનામા એ કાપડ કેમ ગાળવું ? મિલોથી તમે કંગોરોનો ઉગાર કદાપિ નથી ખરી શક્યાના જે અનેક ભાઈઓ અને બહેનો ઉગારા ફરે છે તેમને દાકી નથી શક્યાના કોઈ પણ દેશ એની ખેતી ઉપર નથી નબી શક્યાના ખેતીની જોડે મદદનીશ એવો બીજો ધંધો જોઈએ જ તે ધંધો માત્રાવજનાનો જ છે તેનો જ્યાં સુધી આપણે પુનઃજાગ નહીં કરીએ, તે નથી શાખી લઈએ ત્યાં સુધી આપણું બીજું ભણતર ફાગળ છે

આ બધું કૃતિ એ શિદ્ધ કરવા માગુ છું કે જો આ વાત માચી લાગતી હોય — અને દેશની મદામમાએ ફગાવે ખીને આ વાતની સન્માર્થ જાહેર રીતે માન્ય ખરી છે — તો આપણે અત્યારે શું કરવું જોઈએ ? જો ના મહિનામા રંગજ મેળાવું હોય તો વિદ્યાર્થીઓને માટે ખરી વિદ્યા એ જ છે કે હિન્દુસ્તાનનો કાપડનો ભૂખમરો મટાડવો આજે હિન્દુસ્તાનમા કાપડનો ભૂખમરો છે અનાજનો ભૂખમરો તેવો નથી એ કાપડ પેટે માંડેડ રૂપિયા દર નગે બહાર આત્મા જન્મ છે હિન્દુસ્તાન આજે આર્થિક કરોડ રતન સુતર પરદનથી મગાવે છે એટલું સુતર આપણે ધરમા કાતી લેવું જોઈએ વસુનારની આપણે ત્યાં ખોળ નથી માતનારની આજે ખોટ છે રજુનાગઓની સખ્યાનો ચોખ્ખા આકરો હજુ મને માર્યો નથી, પણ તેમની ચખ્ખા પચાસ વાખ કે તેથી વધુ જોટલી છે જો એ પેસાને બચાવના હોય તો આપણે મુતર માતના લાગી જવું જોઈએ ૧૦ કરોડ રૂપિયાનો વેપાર દેશમા જ ખેડનામા કેટલા માણસોને રોજ મળે તેનો વિચાર કરો કપડાને ઘીની માફક વાપરવું જોઈએ જોઈએ તેવું કપડ વાપરી શકીએ એવી આપણી સ્થિતિ નથી એકના પહેરણથી ચાલે ત્યાં સુધી બીજું કંઈ ન પહેરવું જોઈએ ટૂંકા વોતિયાથી ચનારી શકીએ તો લાથુ નહીં પહેરવું જોઈએ માંડ કરોડ રૂપિયા નચાવના માટે તેવો જ મોટો આપજોગ આપવો પડશે

વિદ્યાર્થીઓ આ આખું વરસ આ જ કામ બિચકી લે તો મહાસભાએ દેશન્યા પ્રમાણે એક વરસની અંદર સ્વરાજ ઘેર કરી શકે પણ આને માટે

મહાપ્રયત્ન કરનારી જરૂર છે અમુક શરતે તમારું આ પ્તેય પ્રાપ્ત કરી શકો છો. વિદ્યાર્થી પોતાનો અભ્યાસ અગ્રાનીને હિન્દુસ્તાનને અર્થે મનુષ્ય અને તમારી મજૂરીને માટે તમે કંઈ મહેનતાણુ ન લો તો તમારી મહેનતાણી, પણ જેને લેવું હોય તે ખુશીથી લઈ શકે છે.

તમને સનાદ આપવાને હું યોગ્ય હોઉં તો તમને હું સનાદ આપીશ કે તમે તમારી કોલેજને છોડી દે. સ્વરાજ માટેની લડતમાં તમારા તરફનો પૂરો હિસ્સો આપવા માગતા હો તો હિન્દને માટે જેટલું સૂતર કાઢી શકો તેટલું કાઢો. રોજ છ કલાક કે તેટલા ન અને તો જેવડા ચાર વ્યાક પણ કાતવામાં ગાળો. તમે તદ્દન અભ્યાસ છોડી દે એવો મારો આગ્રહ નથી છોડી દેશો તોયે તેમાં તમારી વિચારશક્તિ ઝોળી થશે એમ હું માનતો નથી જેનું મન મનિન નથી તેની વિચારશક્તિ કદાપિ ઘટતી નથી. મારો પોતાનો તો એ અનુભવ છે કે જ્યારે હું જેવમાં હતો અને વાચવાને મને એક પુસ્તક નહોતું મળતું ત્યારે હું વધારે વિચાર કરી શકતો આપણા મગજ વાચી જોવાને સડી ગયેના છે તેથી મેં તમને ધ્યુ કે તમે છ કલાક કાઢો અને માફીના વખતમાં શીખો. તમને તો હું એમ પણ કહું છું કે તમે આ કાંતનાના ગમમાં પારગત થઈ જાઓ તો તમે ગામડામાં પણ ચાંચા જઈ શકો છો. તમારામાં એટલો આત્મવિશ્વાસ ન હોય તો તમે કોલેજમાં પણ રહી શકો છો. પણ મને એટલી તો ખાતરી લાગે છે કે બધાએ રોજ ચાર છ કલાક કાતવામાં આપ્યા વગર આપણને સ્વરાજ નહીં મળી શકે એક મહિનામાં કે બહુ તો ત્રણ મહિનામાં કાતતા શીખીને તમે ગામડામાં પહોંચી જવાને તૈયાર થઈ જશો અને ત્યાં તેનો પ્રચાર કરી શકશો. સૂતરનો જૂખમરો મટાડીને જેટલું હિન્દુસ્તાનને આગળ લઈ જઈ શક્ય તેટલું ખીજા કશાથી નહીં લઈ જઈ શકીએ વગી હવે તો આપણે મહાસભાના બધારણ પ્રમાણે મતદારસઘ તૈયાર કરનારા છે તે ખીજા કંઈ રીતે થઈ શકે? ગુજરાતના ગામડાંને આજ હું ધ્યો પેગામ પહોંચાડી શકું? અંગ્રેજોને ગાળો દેવાનું કું? કે તનસાર બંદૂક તેમને આપું? ત્યારે હું તેમને શું કહું? મારો સંદેશો આજ એ છે કે બધા સૂતર કાતવામાં લાગી જાઓ. એક ગામડાનો માણસ અમદાવાદ આનીને ટપક લઈ જાય છે ત્યારે મને ભારે લાગી આવે છે મારો સ્વદેવીધર્મ એ છે કે દરેક ગામડું પોતાની જરૂરિયાતની ચીજો પોતે જ પેદા કરી લે. આ પ્રાચીન પ્રથાને જો આપણે પાછી લાવી શકીએ તો આ હિન્દુ સ્નાતની ઉપર કેઈ કુદૃષ્ટિ નાખી શકનાર નથી. આચાર્ય મહારાજને અને અધ્યાપકોને હું વીનવું છું કે એક વર્ષને માટે તો તમે આનું જ ધોરણ સ્વીકારો અને વિદ્યાર્થીઓને ગામડામાં મોકલી દેના તૈયાર કરો.

આ વર્ષે દરમિયાન તમારું શિક્ષણ આટલું હોય તો બસ છે: તમારું ગુજરાતી સુધારો, અંગ્રેજીનો ત્યાગ કરો, હિન્દુસ્તાની શીખો, ઉર્દૂ લિપિ શીખી લો, અને રેડિયો ચલાવતાં શીખી લો. આટલું કરશો તો આપણે આવતા વર્ષને માટે તાજ બની જઈશું. હું તો ઇચ્છું છું કે સ્વરાજ મળે ત્યાં સુધી આ જ ધારણા સાચી રાખો. તેમ ન થાય તો છેવટ એક વર્ષ સુધી તો રાખો જ. આ મારો આજનો સંદેશ છે.

તમે એવડક ચર્ચાને જે કંઈ શંકા થાય તે પૂછજો. અશ્વઘાવળો એક પણ વિદ્યાર્થી આ નવું સ્વીકારી લે એમ હું નથી ઇચ્છતો. તમારાં બુદ્ધિ અને હૃદય કબૂલ કરે તો જ મારી વાત માનજો.

વિદ્યાર્થી — માઆપ કહેશે, તમને મહાવિદ્યાલયમાં લાજવા મોકલ્યા હતા, રેડિયો કાંતવા નહીં.

ગાંધીજી — તેમને કહેવું કે રેડિયો કાંતવો એ પણ ભણતર છે.

વિ. — માઆપ ગામડે જવાની ના કહેશે અને કહેશે ઘેર જ બેસી રહો.

ગાં. — તો તમે ઘેર બેસીને કાંતો એ સરસ રસતો છે. કાંતવાની પણ મનાઈ કરે તો વિનયપૂર્વક તેમને સમજાવવાં. આખો દિવસ રેડિયો કાંતનાર છોકરાને માઆપ એક દિવસ, બે દિવસ કે બહુ તો ચાર દિવસ લાડશે. પણ પછી તો સમજી જ જશે. મેં એવાં પણ માઆપ બેઠાં છે જે છોકરાને જૂઠું બોલાય એવું કહે છે. છોકરો જૂઠું ન બોલે તો ખિન્ન થાય છે, પણ બે ચાર દિવસ ખિન્ન થઈ પોતાની મેજે રહી જાય છે. તમારામાં તેટલી દૃઢતા તો જોઈએ જ, અને એટલી દૃઢતાની કોલેજના વિદ્યાર્થી પાસેથી તો હું આશા રાખું જ રાખું.

વિ. — રેડિયાર્થી અસહકારની લડતને શી મદદ મળશે?

ગાં. — રેડિયાર્થી હિન્દુસ્તાનની આર્થિક સ્વતંત્રતા પ્રાપ્ત કરી શકાશે. આર્થિક સ્વતંત્રતા નહીં આવે ત્યાં સુધી સ્વરાજ આપણે ભોગવી નથી શકતાના. આપણે સાચું વિના, સોય વિના કે ટાંકણી વિના ચલાવી શકીએ, પણ કાપડ વિના ન ચલાવી શકીએ. અત્યારે આપણે બહારથી જેટલો માલ લાવીએ છીએ તેટલો બહાર આપી શકતા નથી. આથી વરસોવરસ આર્થિક ખોટ ચડતી જ જાય છે. સરકારી લશ્કરનો ભારે ખર્ચ આપણે ઉપાડવો પડે છે જ. સાડ કરોડ કપડાંમાં આપી દઈએ, અને બીજા નકામી હાજતોમાં જાય એ તો જુદું. આ જો સાચું હોય તો આપણે આર્થિક સ્વતંત્રતા મેળવી લેવી જ જોઈએ. સાડ કરોડ રૂપિયા આપણે બચાવી શકીએ છીએ તે બચાવી લઈએ. સાડ કરોડ બચાવશું એટલે બીજા પણ બચાવવાની શક્તિ આવશે

અથવા તેની ચીજો ગદાગદી લેવી પણ તે વખતે પાવરશે ટાંમણીનું કે ઘડિયાળનું કારખાનું હિન્દુસ્તાનમાં નહીં હોય તો હિન્દ કંઈ ગણાતું નથી, પણ કપડાં વિના તો હિન્દ ખરેખર વેશ્યાગામી છે

વિનં — રેડિયાના દાખલ થનાથી વિદ્યાર્થીઓમાં પાછો ખગલગાટ ઉત્પન્ન થશે

ગાં — ખગલગાટથી તો વિદ્યાર્થીઓ ઓડે છે. ખગલગાટ ક્યો એ મારો અને અધ્યાપકોનો તો ધર્મ છે અત્યારે વિદ્યાર્થીઓ જગના છતાં મૂતા છે માયાપ માથે, જગન સાથે અને પોતાના ગાથીઓની સાથે આવી જતતની નદસીડ સાથે ત્યાં કેટલાક જામત થાય એ સંભવિત છે, તેમાં પડતી નથી

વિનં — વિદ્યાર્થી જગના બીજા વર્ગને તમે કાતરાનું કેમ નથી કહેતા ? વિદ્યાર્થી પામે ભણતર શા મારુ મુશ્કેલી છે ?

ગાં — કાતરુ એ કેમણી નથી એમ માનવું એ આપણી પહેલી બૂલ છે અનિદાન એ કેમણી નથી એમ માનવું તે બીજી બૂલ છે કાલે જો અધ્યા છેકરા સમજી જાય કે ભણતરનું અનિદાન કરીને દેશસેના કરવી છે તો તે જ કાલે મારુ એક વરસનું કામ પૂરું થયું એમ હું સમજી

વિનં — રેડિયાથી છુટત રી રીતે નબી શમશે ?

ગાં — શુદ્ધિ વાપગનાર કમાણી પણ કરી શકે પણ અત્યારે તો રેડિયાને હું આપદ્ધર્મ તરીકે બૂકે છું હિન્દુસ્તાનના અધ્યા છે રાઓ રોજ ચાર મનાક સૂતર કાંતવાની પ્રતિષ્ઠા લે તો એક મહિનામાં સૂતરના ભાવ ધરી જાય

વિનં — શાગાઓમાં આવો ફેફાર કરનાથી અસહકારની અગમળને ધક્કો નહીં પડેયે ?

ગાં — નહીં સરકારી શાગા હોડનારે સરકારી શિક્ષણ મનિત રસ્તું છે એમ માનીને શાગા હોડનાની છે આ વિદ્યાલયની લાલચથી જ હોડતા હોય તો તેમને તેમની કોલેજો જ મુશ્કેલી છે જેને એકલું અક્ષરજ્ઞાન જ આપવું હોય તે ભલે તેની જુદી કોલેજ ઉઘાડે આપણને જો સજાતું હોય કે આપણે આ જ કર્તવ્ય છે, એક વરસ આ કામ કરશું તો દેશને લાભ થશે, સ્વરાજના આપણે સાધનશૂન્ય થઈશું, તો આપણે આ કામ કરવું જ જોઈએ

વિનં — તમે માનો છો કે તમારા નવા વિચારને માટે દેશનું વાતાવરણ તૈયાર છે ? લડતના ‘ટર્કિશ યાથ’ના છેલ્લા ઓરડામાં એકદમ જ તમે પ્રખરે હાડસેલો મારો છો !

ગાં — વાતાવરણ તૈયાર છે એમ જાણુ છું, તેથી તો હું આ વાત કહું છું ગયા નજી માસમાં દેશ ધણો જ વધ્યો છે વાતાવરણ રેલવેની ગતિથી

નહીં પણ મરફ પડે તેમ જૂમિનિની રીતી ઝડપે ની રહ્યું છે એ આ ત્યાં ઉપર લખ્યું હતું કે દિન્દુસ્તાનને આ માર્ગ લેવો પડ્યાનો છે તે અખતે દુઝતુતો ન હતો કે ૧૮૨૧ ના જનનેસારીની ૧૩ મીએ તમારી પામે હું એ વાત કરીશ

પિં — દેશસેના ડગતા પહેલા કુટુમ્બેના ન કરી જોઈએ ?

ગાં — જરૂર કંપી જોઈએ પણ કુટુમ્બેના એ લોકમેનાની વિરોધી ન હોઈ શકે પહેલા પોતાની સેના; પત્રી કુટુમ્બેના, પત્રી ગામમેના અને પત્રી દેશમેના એ કમ દુ માનુ હુ પરતુ કોઈ પણ મેના જગતના કડ્યાહની વિરુદ્ધ ન હોવી જોઈએ દેગના આના દાગિરયાના કાગમા કુટુમ્બેનાને નામે બહેનના વિનાહમા વીસ દગત રૂપિયા ખર્ચી ન શકાય

પિં — દેગના રક્ષણ માટે પોલીસની જરૂર પડશે આપ રેટિયાને બદલે અમને કામત શીખાવે તે મમ માટે વાચક કેમ નથી કરતા ?

ગાં — પોલીસનુ માય તે હુ તમને કેવી રીતે શીખવું ? જ્યાં લખાય ત્યાં જઈને જિલ્લા રહેવાની શક્તિ આપવી જોઈએ તમે શું એમ કહેના માગો છો કે ઉચ્ચ શિક્ષણ નિરાતે લઈ લીધા પત્રી જ સ્વગજની પેરની કરીશ ?

પિં — સ્વરાજનો અર્થ શો ?

ગાં — આપણા હાથમા લશ્કરી ખાતુ આવે, બેખજખર્ચનો અધિગાર આવે, મહેસૂલનો સહીનટ આપણા હાથમા આવે અને અદાલતો આવે, એનું નામ સ્વગજ એવું સ્વગજ મને એવેલે બધા અત્યાચારો આપણે અટકાવી શકીએ આમા આર્થિક સ્વાતંત્ર્ય તો આપણે આજે જ મેળવી શકીએ તેમ જીએ તે રેટિયાથી મેળવી શકાય દેશ આજે દ્વાય આ વસ્તુને ન પણ ઝીલે

પિં — તમે મારવાર 'લગાઈની સ્થિતિ' છે 'લગાઈની સ્થિતિ' છે એવી વાત કર્યા કરો છો તો શું 'ગોનગિયર આગી' (સ્વયમેક સૈન્ય) બંધુ કર્યા પિના તે અર્થ શમશે ? વિદ્યાર્થીઓને લશ્કરી તાલીમ પણ આપવી જ જોઈએ તો હાન રેટિયાને બદલે તેના ઉપર મધારે ભાર મૂકવાની જરૂર નથી શું ?

ગાં — એ નશ્તરી તાલીમ તો ૧૦ જ થોડા અખતમા દઈ શકાય એમ છે અને લશ્કરી તાલીમ એટલે વળી શું ? બહાદુરી [અવાલ પૂતનાર વિદ્યાર્થી ભાઈ પુરાસીના અખામા જનાર હતા એ ગંધીજીને ખમર હતી] બહાદુરી તે ડઈ અટાપટા ખેનવાથી આવે ? શહેરમા પાછા તોફાન થાય અને લોકો વર બાગના લાગે તો તરત દોડી જઈને જે વચ્ચે પડે અને કહે કે મને માર્યા પત્રી જ તમે ધ્રુ માળી શમ્બો તે ખરે બહાદુર તેવે

વખતે શું હકમો અપાતા હશે? ‘માય’, ‘શ્વિક માય’ સાબળવા સુધી જીભા રહેવાતું હશે? તેવે વખતે તો કનાયત પણ જૂવનાની એવે પ્રસંગે તો હું એમ જ કહી શકું કે ભાઈ, દોડાય તેટલું દોડીને એ જગાએ પહોંચી જાઓ હું તો એવો સમય આવે તો કંઈ પણ માથે લીધા વિના — જોડા પહેરતો હોઉં તો તે પણ પહેરવા મૂકીને — દોડુ અને આગો હોલવતા ભસ્મ ચર્મ જાઉં હું જો આમ ભસ્મ ન ચર્મ જાઉં તો કહેજો કે ગાંધી બડી બડી વાતો કરતો હતો તે બધી મિથ્યા

વિનં — આપણી બધી માગણીઓ સરકાર આપે ને કેવળ ખિલાફતની માગણી ન સ્વીકારાય તો લડત ચાલુ રાખવી જોઈએ ખરી?

ગાં — જરૂર, ધરનામને બચાવનામા હિન્દુ ધર્મને બચાવનાની હું તાલીમ લઈ રહ્યો છું એમ મેં ઓક વેળા કહ્યું છે ધરનામના બચાવના જ ગાયની રક્ષા રહેલી છે, અને જ્યાં સુધી હિંદુસ્તાનમાં એક પણ ગાય મરે છે ત્યાં સુધી મારા માસ, માગ સ્નાયુ, માગ નિધિરતુ પાણી ચર્મ રહ્યું છે ગાયને મચાવવાને હું તાલીમ લઈ રહ્યો છું, તપશ્ચર્યા કરી ગયો છું, અને નિબૂનિઓ મેળવી રહ્યો છું, અને એ ગોઠાના મત્ર જપતો જપતો જ હું મરીશ

વિનં — કેળ રેટિયાનું જ ધ્યાન કીધાથી ચાલુ કેળવણી જૂલી જવારે એમ શું આપ નથી માનતા?

ગાં — રેટિયાની પ્રવૃત્તિથી સ્વતંત્ર ચર્મ અઘરજ્ઞાન લેવા માટે આપણે ખરી લાયકાત મેળવીશું એમલે એ રેટિયાની પ્રવૃત્તિથી તો હાનની કેળવણી સતેજ ચર્મ રહેશે

વડતાલની યાત્રા

ચોડા દિવસ પછી ગાંધીજીએ સ્વામીનારાયણના પવિત્ર ધામ વડતાલની યાત્રા કરી અમદાવાદથી નડિયાદ આગાડીમાં અને ૧૯(૧)-૧-૨૧ નડિયાદથી વડતાલ મોટરમાં ગયા નડિયાદની રાષ્ટ્રીય શાળાના વિદ્યાર્થીઓ આગળ ભોલતા મ્હુ

“સ્વરાજ એ કંઈ ગજાપ્રકરણી વિષય છે એમ તમે ન માની જેમો એમ ઇચ્છુ છું દરેક માગે સ્વરાજ શું છે તે સમજવું જોઈએ એ સ્વધર્મ છે એમ માનવું જોઈએ સ્વધર્મની રક્ષા કરવાની દરેક બાળકમાં શક્તિ હોવી જોઈએ એને મારીને કે ધમકાવીને એની પાસે કોઈ કાઈ ન પ્રાવી શકે, એની એનામાં સત્તા હોવી જોઈએ ખોટું માને તેને ખોટું કહે, સાચાને સાચું મહે એની હિંમત દરેક બાળકમાં હોવી જોઈએ દરેક માથાપે બાળકને સાચામોગ વિષેનો બેદ શીખ થો હોવો જોઈએ એ જ

સ્વરાજનો અર્થ છે સ્વરાજ એટલે જે મનમાં હોય તે ગોનનાનો અને પ્રવાનો તથા જે વસ્તુ પાપરૂપ મનાય તે ન કરાવતો અધિકાર ”

વડતાનમાં સાધુઓની સભામાં પોતે ભગવાં કેમ નથી પહેર્યાં તે સમજાવ્યું

“ મને કેવળાક મિત્રોએ મુશ્યુ છે કે માટે મન્યાગી થવું જોઈએ પણ મન્યાગી નથી થયો. મારો અતરાતમાં કળ્પન નથી કરતો એવું નરણુ મારે કાઈ ભોગ ભોગવવા છે એવું તો તમે નહીં જ માનો. તેનો ત્યાગ કરવા હું યથાશક્તિ પ્રયત્ન કર્યો કરું છું એ પ્રયત્નમાં જ હું જોઉં છું કે હું ભગવાં પહેરવાને લાયક નથી હું કાયા, વાચા અને મન જોઈથી મત્ત, અદ્વિસા કે મલ્લમય પાત્રું છું એમ મારાથી ન કરી શકાય મને મનમાં સમજાય આવે, નામના ઉઠે તેને હું વિચાર કરીને રોમમાં પ્રયત્ન કરું છું અને શરીરે કરીને દાખી દઉં છું જે અપૂર્ણ રીતે હું આ મધુ પાણી શરૂતો હોઉં તો તો હું આજ મને વિનંતિના ત્યાગી હોઉં, હું તમ છતાં જગત માર ચળે હોય, કોઈ મને તરી કાઢવા કે મારો તિગરુર કરવા છડે જ નહીં. ”

વડતાનની જાહેર સભામાં જે વ્યાખ્યાન આપ્યું તેનો આર નીચે પ્રમાણે છે
આ પરિત્ર સ્થાન પર આસના મને આનંદ થાય છે ઈ સ ૧૮૧૫ ની સાનથી આ પરિત્ર ધામની હું યાત્રા કરીશ એવું મોરા મનમાં ઇચ્છતો હતો અને એ તમ આપના માટે હું ધ્યેયરતો અનમલ સમજી છું અને તમારો પણ પાઠ માત્રુ છું

આ સભામાં આપના મધ્ય સાધુઓ આ પા છે તેથી મને અહીં આનંદ થાય છે, કારણ કે મારો સંદેશો સામાન્ય સ્ત્રીપુરુષો માટે જ નહીં, પણ સર્વેન માટે છે — સાધુને માટે રિશર છે જ્યારે સાધુવર્ગ અસહ્યારુ શુ છે, શુ કામ હિન્દુસ્તાનની પ્રજા એ રી ગ્હી છે તે સમજશે ત્યારે અસહ્યારના મત્ર વિના સાધુ નહીં રહી શકાય, સાધુતા જાગવી નહીં શકાય, એમ તેઓ જાણશે અસહ્યાર એ મધ્ય આપણા ધર્મમાં નવું તત્ત્વ નથી પણ કેટલીક ઉપાધિને લઈને આપણે એને ભૂતી ગયા છીએ, અથવા તેના વક્ષણ વીસરી ગયા છીએ, તેથી એનો અમન પ્રવામાં કેટલીક દીત થાય છે, શમજો ઉઠે છે અને તેથી સ્વરાજની સ્થાપનામાં મળ જાય છે પણ એ તત્ત્વ નવું નથી એમ હું જાણું છું, તેથી જ હું મહું છું કે જે પ્રજા ગરામજ જવા આપે તો આપણે એક નામમાં સ્વરાજ સ્થાપીએ આ સાત પ્રવાને ચાર મહિના ધર્મ ગયા તોપણ એમ કહી રહ્યો છું તેનું કારણ મારી પ્રજા ઉપરની અચિત્ત શ્રદ્ધા છે

જ્યારે કેવળાક પ્રજા રાજ્યપ્રકરણમાં મળેના લાઈઓ શરૂ લાવે છે અને મહે છે કે આ પ્રગતિ રાજ્યપ્રાય નથી, પણ કોઈ જાણે કેવીને દશે,

અથવા ધાર્મિક કે, ત્યારે જ વ્યૂત કરુ છું કે હા એ ધાર્મિક છે એમા જરાયે
શ । નથી એ મેં છુપા યુ પણ નથી અને તેનો ઉપયોગ રાજકીય પ્રશ્નોના
ઉકેલમા પ્રત નથી ત્યા મુરી મુશ્કેલી ઊભી થાય છે જ્યા મુધી સાધુ આમા
પોતાનો પૂરો ઉપયોગ ન આપે ત્યા મુરી તેમનામા અધના નથી આની સમ્તી

ક્ષત્રીને વિશ્વાસ હોય તો મગ્ય એ માથાનો મુગટ છે મરનાનો ભય
જો ? જ્યા સૌથી નધારે મગનાનો સભન ત્યા જર્જને ઊભો રહે તે જ બહાદુર
જે મારી શકે તેને કાઈ બહાદુર નથી કહેતું એ કુભાર ગધેડી માયા કરે
કે તેને આપણે ઠાની નથી કહેતા તેમ જે ક્ષત્રી માયા નરે છે તેને આપણે
ગાતકી પ્તી યથાર્થ વિરોધાગ આપીએ છીએ નામદ પુરુષ સ્ત્રીને માયા કરે
કે, તેને આપણે મહાદુર નથી કહેતા, પણ નામદ ની ખર વિરોધાગ આપીએ
છીએ જ્યા મુરી ક્ષત્રીનો ગુણ આપણામા નથી આ પો ત્યા સુધી સ્વરાજ
મગનુ મુશ્કેલ છે દેવત્રીનો ગુણ ધીરજ છે માર વર્ના પ્રકલાતમા, સુધનમા,
મીનામા એ ગુણ આ પો હતો રાવણે સીતાને લાનચો મો ની, ભય મ્થો
પણ સીતાજી એમના બે ન થયા, તેથી જ આપણે એને શુદ્ધ દાત્રિયાણી — દેવી —
માતા માનીએ છીએ સ્ત્રીઓમા સીતાના ગુણ ન આવે ત્યા સુધી અસહ્યાર
કરવા, સ્વરાજ મેગના આપણે નાલાયક છીએ સીતાએ રાવણના મિજાન્નોનો
ત્યાગ કર્યો, એ મોહાર્થે કાઈ કકની ન હતી પણ એ અપાત્રની હતી, માટે
એણે એને ફેકી દીધી રાવણે જે શણગાર મોકલ્યા તે તમે પ્તી ન જોયા હોય
એના ઉત્તમ દશે, એના હીરામોતી આજના હીરામોતી કરતા નધારે ચમચિત
હરો પણ એ અપાત્રને હાથે આવે છે ગણી એનો ત્યાગ મ્થો ત્યારે જ
એ પોતાના મતીલવનુ રક્ષણ કરી શક્યા

સરકારે આપણા માનની ચોરી કરી છે પૈસા તો તે ચોરતી જ હતી
પણ જ્યા મુરી એ કેવળ પૈસાની ચોરી પ્રતી હતી ત્યા સુધી મેં એની
ગરદાસ્ત કીધી મેં મારા આશ્રમના જેવો એની સાથે વ્યવહાર રાખ્યો
જેમ આશ્રમમા હું કાઈ ચોરને શિખા કરતો નથી તેમ મેં સરકારને પણ
સહન કરી પણ જ્યારે સરકારે મારા ડેરના માનને છેલ્લું ત્યારે જ ચેતી
* ગોઠે કે આ તો રાવણનો અવતાર છે, એનો અહાર કરવો જોઈએ આથી
હું રામચંદ્રનો અવતાર છું એમ મહેનાનો દાવો નથી કરતો રામચંદ્રો
આપણે ઈશ્વર માનીએ છીએ હું ઈશ્વર નથી તમે પણ નથી પણ આપણે
બધા રામચંદ્રના નારસ છીએ તેની તપશ્ચર્યા, તેના દુખ વેદવાનો આપણો
ધર્મ છે એણે જેમ ગવણનો અસહ્યાર મ્થો તેમ આપણે પણ પ્રવે રહી
આપણે રામ નથી માટે આપણે એના શરીરને મારી કચુ ન કરી શકીએ
આપણે તો માનીએ છીએ કે એની દુષ્ટ નાસનાએને વીધે એ નારવાર ૧૧

નરા શરીરો ધારણ કર્યા કરશે પણ આપણે વાઘીશી તથા તુન્દરીનારુદ્ધની આજ્ઞા પાળી તેના સગનો ત્યાગ કરવો જોઈએ, તેની દુષ્ટતાનો નાશ કરવો જોઈએ. અસ્ત્રા, કુરાન, બાઈબલ, રામીનારાયણે એ જ શીખવ્યું છે કે દુષ્ટનો સગ ન કરવો, એને મન ન દેવી, ન લેવી સરખારે ઇસ્લામ પર હાથ નાખી, મુસનમાનોને દગો દઈ એનું રાનણપણ ખનાવ્યું છે આજે ઇસ્લામ અને કાને હિન્દુ ધર્મ હિન્દુ ધર્મ ઉપર તે એણે અત્યાર પહેલા જ ત્રાપ મારી છે, પણ અજાણથી આપણે આપણી સંખ્યતાનો ત્યાગ કરીને તેની અમે બાંધુ નથી કર્યું. હિન્દુઓએ પોતાના ધર્મનો ત્યાગ ન કર્યો હોય તો ગાયોની છયોકે મતલ કરનારને આપણે કેમ સનામી ભરી ગયોએ ? આ કાર્ક એક વ્યક્તિનો સવાલ નથી એક વ્યક્તિ ગાય મારે તો તે આપણે મદન કરી લઈએ તે જુની વાત છે પણ આ તો આપણા સરદાર-સરમગ-અન્નદાતા ધર્મને ગાય મારે તેને કેમ વફાદાર ધર્મ શકીએ ?

તમે પૂછો કે આ વાત શું મેં એક વર્ષ ઉપર જ જાણી ? ના, પણ તે વખતે હું મિથ્યાત્વમાં હૂંચ્યો હતો હું સરખારને સુધારીશ એમ માનતો હતો હું મરીને પણ એને અસર કરીશ એમ માનતો હતો પણ ઇસ્લામને જનશીઘ્રજીને દીધેલા મગાથી મારો એ વિશ્વાસ ચાલ્યો ગયો હું ચેતી ગયો ને સમજ્યો કે હું છુ. હું હિન્દુ હોય જો એનજે કે હવે તારે નામનું જોઈએ, નહીં તો હું હિન્દુ ધર્મ એડીશ ત્યારથી હું હિન્દુ માતાપિતાને ધર્મરક્ષણથી અસહકાર શીખરી રહ્યો છું જો તમારે હિન્દુ ધર્મનું પાલન કરવું હોય તો આ પવિત્ર ધામમાં હું કહું છું કે તમારો પહેલો અને છેલ્લો પાપ અસહકાર છે

*

*

*

સરખારે ઇસ્લામને દગો દીધો અને પગલનું નાક કાપ્યું પગલ તો આપણું શિર આપણા કષિમનિઓ ન્યા વસ્યા તે એ દેશ એ દેશના લોકોને એમણે આજુકે માર્યા, પેટે ચનાન્યા, એમની સ્ત્રીઓના છુરખા ખેચ્યા, સાધુઓના કપડાંને ઘોળી પીછીથી રાંધ્યાં, એક હગ્ગર માણસના પાછળથી ગોળી મારી ખૂન કર્યા, એ સરકાર હવે મહે છે એ તમે જુદી જગ્યા હગ્ગર માણસની કતન ધર્મ તેનો મને જખમ નથી પણ કારી ધા લાગે એવું તો એણે બીજું એ કહ્યું કે એ બધામાં હિન્દુસ્તાનનો જ દોષ પોતે ખરાબ છતાં હિન્દુસ્તાનને જ ખરાબ કહ્યું પોતે કાર્ક નથી કર્યું એ તો માત્ર જનરલ ગયરની સહેજ બૂન ધર્મ એમ કહે છે એને માટે નથી એને પશ્ચાત્તાપ કે નથી માફી માગવાની વૃત્તિ જ્યા સુધી પગલને ન્યાય નથી મળ્યો ત્યા સુધી હિન્દુ, મુસનમાનો, ખ્રિસ્તી, સર્વેનો ધર્મ છે કે અસહકાર કરવો મુસલમાન ધર્મમાં પણ એ વસ્તુ છે તે માટે એમણે 'તર્કે મનાનત' શબ્દ વાપર્યો છે

એ અમલદાર શાન્ત છે એમા વાકડીનો - ધારિયાનો ઉપયોગ નથી, માયા કાપનાના નથી, માયા દેવાના છે અગ્રેજો પ્રયે તેમ આપણા પ્રમે પણ અદિ સ્થા પાગાનો એ ધર્મ છે

તમે ધારાગા નથી, પણ હાકરગા — નહીં હાકોર છે તમારે હાકોર જનતુ હોય તો તમે નાના ચોર ન થઈ શકો પાગીદાર પણ પોતાને ક્ષત્રી ગહેનગાવે છે, પણ એ ક્ષત્રી નથી, કાગળ કે એ ચોરીમા પોતાનો ભાગ રાખે છે, એ ચોરીનો માન લે છે, એ ક્ષત્રીપણુ બૂલી ગયા છે પણ તમે તો ક્ષત્રી જેવા જ લાગો છો, શસ્ત્ર ગળી ક્ષત્રીપણુનો દેખાવ કરો છો હું તમને કહું છું કે તમે પ્રજાને રક્ષકના સ્થાન ક્ષત્રી નથી, પણ તેમનું રક્ષણ કરવા સારુ છો તમે દારૂ પીઓ, પ્રજાને દૂભવો, સ્ત્રીઓ પર કુદૃષ્ટિ કરો, કોઈને લૂંટો એ તમારો ધર્મ નથી એમ કરો તો તમે લુપ્ત કહેનાઓ લપટને ક્ષત્રી ન કહેનાય હું ધારાગાઓને માગ બાઈ સમજી તેમની મુલાકાત લેવા આવ્યો છું હું કહું છું કે કોઈ પાગીદાર લપટ અને તો તમે એને છોડજો હું તમારામાંનો જ છું પાગીદારમાંનો પણ છું એમને ક્ષત્રી ગણી હું એમની સાથે રહેવા આવ્યો જ્યારે મેં સાબરમુ કે એ પાગીદારો લૂંટલો માન રાખે છે ત્યારે મને શકા થઈ કે નામદં તો નહીં હોય ? જો તમે પાટીદાર કામ મારકતે સ્વરાજ્યમા દિસ્સો આપવા ઇચ્છતા હો તો તમે એ કામ સૂઝી જજો

ધારાગા હાકોર ત્યારે જ જનસે કે જ્યારે તે દેશનું રક્ષણ કરતા હશે સાધુ એ જ કે જો એમનામા ચા પો જાય, જો એમનો સગ કરવા છતા પગપત્ર મારક નિર્ભય રહી એમને મમજાવવા જાય હું સાધુ હોવાનો દાવો નથી કરતો, પણ ગૃહસ્થ હોવા છતા કહું છું કે જો હું આ કામમા ન રોકાયો હોત તો હું બીવીમા અને જગની જાતોમા જઈને રહેત તેમને શુદ્ધ, દયાવાન બડાદુર, સંદાયરણી, સાચામોસા ચવાનો ઉપદેશ આપી એમની પામે પ્રજાનુ રક્ષણ કરાવત

અહીં અનેક સાધુઓ રહે છે, તેમને હું પીનવીને કહું છું કે જ્યાં સુધી આવો કેર વતે ત્યાં સુધી જેમ નિશાગિયાને પણ સ્વયંસંકે ચવાનું કહું છું તેમ તમે તમારો અધિકાર ઉપયોગમા લઈ દેશના આ કામમા પડી જાઓ છુટ્ટા, ચોર, લપટના દોષોનું હરણુ કરવું એ તમારો ધર્મ છે એમ ન કરો ત્યાં સુધી તમને સાધુ કહેવાનાનો અધિકાર નથી જો તમે સ્વરાજ્ય ઇચ્છતા હો — એટલે સમરાજ્ય, સત્યયુગ ઇચ્છતા હો, જો તમે ભરતખ ને ધર્મભૂમિ — દેવભૂમિ બનાવવા ઇચ્છતા હો, તો પગશી પર અત્યાચાર થતા હોય ત્યારે રક્ષા કરવી એ તમારો ધર્મ છે તમારી પાસે યમનિયમના દિવ્ય શસ્ત્રો છે એ શસ્ત્રોને યત્નિયત તપશ્વર્પાથી તમે સહેજમા સચા કરી શકો

ધારાળાને હુ કહુ છુ કે તમે સાધુને તપ્તી ન આપશો પાત્રીદાગને કહુ છુ તમે લુટચોરીને ઉત્તેજન ન આપશો તમે બ્રાહ્મણધર્મ ન પાળી શકો તો ધાડપાકુને મારીને કાઢો

એ બન્ને પોતાનો ધર્મ જૂરે તો હુ સાધુઓને કહુ છુ કે તમે તેમની રક્ષા કરજો, મુધારજો એમનો મેન ધોજો, એ કામ કરશો ત્યારે ધર્મની પુનઃ સ્થાપના થશે, ત્યારે જ આપણે હિન્દુતાનને ઝર્મભૂમિ કહીશુ

હુ તો આ યો નિર્ણય પણ તમે આ કામ ઉપાડી લેજો હુ તો કહુ છુ આજે જ બેચાર સાધુ બેચાર પાત્રીદાર, બેચાર ધારાળાની એક કમિટી નીમી આ કામ કરાવો — પ્રતિજ્ઞાઓ લેડાવો આ કામ કરશુ તો સરખાજ એક વર્ષમાં મળશે જ ઈશ્વર તમને પ્રેમ, હિંમત, દયા, સત્ય, યશ સવાની શક્તિ અર્પો એવી મારી તેની પ્રત્યે પ્રાર્થના છે

[કવિતામાં ત્યાની પ્રવૃત્તિનો મહાદેવબાઈએ લખેલો પત્ર નીચે આપ્યો છે]

૨૫(૨)-૧-૨૧ થી અમે મલે જ મનકતા પહોંચ્યા થી જયકરે
૪-૨-૨૧ • પોતાનો ધધો (સ્વરાજ મળે ત્યા સુધી) છોડ્યાની

પુણખબર લઈને જ અમે મુબાઈની નીકળ્યા હતા તે ખબર શ્રી દાસને ગાંધીજીએ આપી તેઓ બહુ રાજ થયા શ્રી જયકર મુબાઈમાં તા ૨૧મીએ સવારના પકોરમાં આવીને પોતાનો ધધો છોડ્યાની વાત કરતા લાગ્યા ત્યારે ગાંધીજીએ તેમને કહેલુ એક વાક્ય યાદ આવે છે 'ત્યારે હવે આપણો કાશીના મ્હાર બરોમર પગાયો માત્ર માલખિમાજ અને લાલા હરકિસનનાન રહ્યા છે', આ કરાગતી વિગતમાં સહેજ ઊતરનાની જરૂર છે કે જેથી શ્રી દાસને આ લડતમાં પડાને પ્રેરનારુ ખુબારણ જડી આવે હાકામાં અમે ડિમેન્ગમતી ૧૬મીના અરસામાં હતા ત્યા આપેલા એ પ્રોડ લાપણના આરભમાં ગાંધીજીએ કહુ હતું કે, 'પન્નમ કમિટીનો રિપોર્ટ' તૈયાર કરવામાં શ્રી દાસની મને અમૂલ્ય મદદ મળી છે એ રિપોર્ટની છેવટની ભનામણ ઉપર અમે આવ્યા ત્યારે મે સૌને મિનતી કરી કે આપણી એજમાં એકી માગગી આપણે લખી જોઈએ, અને તે માગણી મેળવના માટે આપણે સૌએ પ્રાણ અર્પણ કરવાને પણ તૈયાર થવુ જોઈએ અમારી વચ્ચે કાલીમાં મોઢે થયેના આ સારનું શ્રી દાસને હુ સ્મરણ કરાવુ છુ' તે દિવસના શ્રી દાસ બારે મિયારમાં પડ્યા હતા મહાસ્થામાં આવીને તેમણે મિયારને નિશ્વયનુ રૂપ આપ્યુ અને આજે તે નિશ્વયને કૃતિમાં મૂકી રહ્યા છે

શ્રી દાસ બંગાળમાં આને આગાહુદ્ધ સૌથી ખત્રીસીએ ચડી રહ્યા છે. તેમણે જ કહ્યું કે 'હું તો ગભરાઈ ગયો; આટલી આશા મેં નહોતી રાખી; અને હવે તો મારાથી અહીંથી ખસાય એવું નથી — આ વિદ્યાર્થીઓને છોડીને' માસિક અધવાખતી આવકવાળી વક્રીલાત ઇડ્યાનુ આ પરિણામ છે એમ સૌ ઠાઈકહી રહ્યું છે. ત્રીયુત દાસ પણ તે માનતા થયા છે. 'નાયક' નામના એક પત્રમાં આવેલું એક 'કાર્ટૂન' (રમૂજ ચિત્ર) બંગાળીઓની શ્રી દાસને વિષેની લાગણીનું ઘોનક છે. એ ચિત્રમાં ગાંધીજી કપી ગંગાને બંગાળમાં ઉતાગતા ભગીરથ જેવા શ્રી દાસને ચીતર્યા છે.

કેટલા વિદ્યાર્થીઓ નીકળ્યા તે વિષે તો 'નવજીવન'માં ખબર આવી ગયા છે. પ્રેસિડેન્સી કોલેજના, સિઆપુર એન્જિનિયરિંગ કોલેજના અને મેડિકલ કોલેજના છોકરાઓ સિવાય અહીં કોલેજના વિદ્યાર્થીઓ મોટે ભાગે નીકળ્યા છે. ગાંધીજીને વિષે અમદાવાદમાં જે અફવા બડી હતી (કે તેઓ ગુજરાત કોલેજનાં પગથિયાંને આડે લાંબા ધર્મ સરવાળા છે) તે અહીં તો વિદ્યાર્થીઓએ સાચી પાડેલી જણાય છે. આમાં બંગલારાં કોલેજના વિદ્યાર્થીઓને સૌથી ઓછા દોષી કહી શકાય. તેઓએ જે સંજોગોમાં આકહેવાતો સ્થાપક કર્યો તે સંજોગો જાણવા જેવા છે. શ્રી દાસને કોલેજના આચાર્ય કહી ચૂકેલા હતા કે સાનમો જેટલા છોકરાની સહીવાળું વિનંતીપત્ર લાવે તો તેઓ કોલેજને રાષ્ટ્રીય કરશે, એટલે કે તેનો યુનિવર્સિટી સ્થિતો સંબંધ તોડશે. શ્રી દાસ હમ્મર સહીઓ લઈને ગયા, ત્યારે તેમણે કહ્યું: 'એ સહીઓનો કાંઈ અર્થ નથી.' વિદ્યાર્થીઓ આ સહન ન કરી શકે એ સ્વાભાવિક છે. તેમણે કોલેજનાં પગથિયાં ઉપર અડંગા નાખ્યા! તેમજ આચાર્યજીના ઘરના આંગણમાં જઈને સ્ત્રારના આક વાખ્યાના સૂતા. રાત્રે દસ વાગ્યે આચાર્યજીનાં પત્નીની કુતુહલ વિનંતી તેમને માનવી પડી: 'બેટાઓ, તમે બેટા, ખાઓ. તમારે દેશનું કાર્ય કરવું છે, આમ ઉપવામે કરીને શરીર પાડી નાખો એ શીક નથી. પાંચ દિવસની મુદત આચાર્યજીને આપો; જરા વિચારવાનો અવકાશ આપો.' સંક્રાંતિ સ્થાપકનાં આ પગલાંઓને પહેલી વળવાનો શ્રી દાસ પ્રવલ્ન કરી રહ્યા છે. તેઓ સમજે છે કે આપું કંઈમાં સૂક્ષ્મ દિલ્સા રહેવી છે. માત્ર એટલું જ કે આ સૂક્ષ્મ 'દિલ્સા' બાદ કરીએ તો વિદ્યાર્થીઓ અતિશય આત્મનિઘ્ન બતાવી રહ્યા છે, એનો એક દાખલો આપું. રોક્રેશિયન અર્થે કોલેજના આચાર્ય ડૉ. વાટ પોતાનાં બૂટ અગાડી એક વિદ્યાર્થીને ઓગંગી ગયા — લાન મારવા ખાતર બૂટ અગાડ્યાં હોય એમ

નથી લાગતું, પણ ચીડવવા ખાતર તો ખરાં જ, કારણ બીજો જવાનો રસ્તો તેમને માટે હતો — બીજા વિદ્યાર્થીઓ પણ તેમને ઓળંગી ગયા. પણ તેમણે શ્વાસ સરખાવે નથી કાઢ્યો. આમ પોતે આત્મનિગ્રહ કરીને બીજાને પણ આત્મનિગ્રહના પાઠ આપી રહ્યા છે.

સર પ્રફુલ્લચન્દ્ર રોય જેવા હજી તટસ્થ રીતે આ રંગો જોઈ રહ્યા છે. તેમના જેવા સરલ હૃદયનાની પાસેથી હજી આશા રાખવી વ્યર્થ નથી કે તેઓ પોતાની કોલેજ રાષ્ટ્રીય કરી બીજાને પણ માર્ગ બતાવશે. યુનિવર્સિટીના શિક્ષકોમાંથી એકાદ બે પ્રોફેસરો સિવાય કોઈ નીકળ્યા નથી.

મિરંજાપુર સ્કેવરની વિરાટસભા

ગઈ રાત્રે મિરંજાપુર સ્કેવરમાં વિદ્યાર્થીઓની જે સભા થઈ તેનું વર્ણન આપ્યું નય તેમ નથી. સ્કેવર (ચોગાન)નો વિસ્તાર જલિયાંવાલા બાગ જેટલો હશે; તેની તસુ જગ્યા પણ ખાલી રહી ન હતી. ચોગાનની બહાર લોકોનાં ઘાડાં બેઠાં હતાં. ચારે બાજુનાં ત્રણ ત્રણ ચાર ચાર માળનાં મકાનો સ્ત્રીપુરુષોની દારથી જાણે લગી જશે એમ લાગતું હતું. શાન્તિ સ્થાપન કરતાં પ્રથમ ફીક સમય ગયો. પ્રમુખપદ તો શ્રી દાસને જ હોય. એક ટેબલ ઉપર ગાંધીજી અને ખુરશી ઉપર દાસ બેઠા હતા. ગાંધીજીએ આ પ્રમાણે આરંભ કર્યો :

“ મહાસભા શરૂ થઈ ત્યારે મારો જે અવાજ હતો તે અત્યારે નથી રહ્યો તે ખાતર હું દિલગીર છું. જેઓ મારો અવાજ ન સાંભળી શકે તેમણે તો મારા ભાષણના જેવા મળી શકે તેવા રિપોર્ટથી જ સંતોષ માનવો જોઈશે. આટલો અવાજ થાય છે તેથી હું દિલગીર છું, પણ શું કરીએ? આવી મેદની આગળ આપણે ભાષણો આપવા જેવાં કામ લેવાં છે તે આ પ્રકારનાં વિધો વચ્ચે જ લીધા વિના છૂટકો નથી.

“ આજે આપણે પ્રસૂતિવેદનાનો અનુભવ લઈ રહ્યા છીએ. પ્રસૂતિ પહેલાં જે દુઃખો — કષ્ટો પડે છે તે સૌનો આજે આપણે અનુભવ કરી રહ્યા છીએ. દેશની હાકલનો આટલો સુંદર જવાબ આપ્યા બદલ બંગાળના વિદ્યાર્થીઓને હું ધન્યવાદ આપું છું. તેઓ જવાબ આપશે એ તો હું જાણતો જ હતો. પણ શ્રી દાસ તેમના અગ્રેસર થાય તેની તેઓ રાહ જોઈ રહ્યા હતા. તેઓ અગ્રેસર થયાં તે બદલ અને તમે તુરત તેમની પાછળ ચાલી નીકળ્યા તે બદલ તમને બન્નેને હું જેટલું અભિનંદન આપું તેટલું ઓછું છે. પણ શ્રી દાસના વિદ્યાર્થીઓના કાર્યનો આરંભ તો હવે થાય છે. તેમ

વિદ્યાલયો તજ્યાં છે એટલું જ બસ નથી; પાછા તેને બારણે ન ચડેા તેની ખરી જરૂર છે. શ્રીયુત દાસ તમને બહાર કાઢીને બેસી શકે તેમ નથી. તમારે માટે તેમણે કાર્ય શોધવું પડશે; અને યોગ્યતા મેળવવાના આ કાળમાં, આત્મશુદ્ધિના કાળમાં તમને તેમણે શુભ પ્રવૃત્તિમાં પરોવાયલા રાખવા પડશે.”

[આટલું બોલાયા પછી અવાજ બારે થવા માંડ્યો. કેટલોક કાળ અશાંતિ રહી. ગાંધીજીનો અવાજ પણ કાંઈ પડેલો લાગ્યો. શ્રી બિપિનચંદ્ર પાલે પોતાના મોઢા અવાજે શાંતિ માટે વિનંતી કર્યા પછી પાછી ગાતિ પથરાઈ. ત્યાર પછી ગાંધીજીનો અવાજ ક્રમે ક્રમે એટલો તો પ્રકુલિત થતો ગયો કે તે તો ત્રીસે ત્રીસ હબર જેટલા શ્રોતાઓ સાંભળી શક્યા હશે એમ લાગે છે.]

“ત્યાર પછી શ્રી દાસે અને તમારે મળીને એવા ઉપાયો યોજ્યા જોઈશે, કે જેથી આરંભેલું કાર્ય યોગ્ય રીતે આટોપી શકાય, જેથી તમારી શક્તિઓનો ઉપયોગ કેવળ સ્વરાજ મેળવવાને માટે જ થાય, અને કોઈ પણ દિશામાં મિથ્યા વ્યય થાય નહીં.

અધ્યાપકગણ અને શિક્ષિતવર્ગ પ્રત્યે

“જ્યારે વિદ્યાર્થીઓએ આવો ઉમંગભર્યો જવાબ આપ્યો છે, ત્યારે અધ્યાપકો, ટ્રસ્ટીઓ, ચાલકો, માલિકોએ—દૂ કામાં શિક્ષિતવર્ગે, જે જવાબ આપવો જોઈતો હતો તે નથી આપ્યો તેથી મને પારાવાર દુઃખ થાય છે. આ કહું છું ત્યારે હું તેમના ઉપર અથવા તેમના દેશપ્રેમ ઉપર આક્ષેપ કરવા માગતો નથી. મને લાગે છે કે તેઓના મનમાં સ્પષ્ટ બાસે છે કે વિદ્યાર્થીઓએ ભૂલ કરી છે, શ્રી દાસે ભૂલ કરી છે. તેઓ માને છે કે દેશની આગળ અસહકાર મૂકવામાં મેં પણ ગંભીર ભૂલ કરી છે. અને ખાસ કરીને વિદ્યાર્થીઓને શાળાપાઠશાળાઓ તજવાનો ઉપદેશ આપવામાં તો મારી લયંકર ભૂલ ચર્ચ છે. પણ મને જે કાંઈ અનુભવો થયા છે, મેં જે કાંઈ વાંચ્યું છે અને સાંભળ્યું છે, તે છતાં પણ હું આપણા સૌ નેતાઓ અને મોટેરાઓને કહી શકું એમ છું કે જો આપણે આપણી ધરણ પ્રમાણેનું સ્વરાજ જોઈતું હોય, જો વિદ્યુસ્નાનને બોયેલું માન પાછું મેળવવું હોય, અને ધરણમાં જે માન બોવા બેઠું છે તેને જવા ન દેવું હોય, તો સરકારને આપણે ચોખ્ખા શબ્દોમાં કહેવું જોઈશે કે તેને આપણા તરફથી કશી મદદ મળશે નહીં, તેમ આપણે તેની મદદ લઈશું નહીં. તેના ઉપર આપણને તકભાર વિશ્વાસ રહ્યો નથી. તમે કહેશો કે મને એકલાને જ નથી રહ્યો, કારણ તમને તો અજ્ઞા છે કે આવી વાત હું કરતો જ આવ્યો છું. મેંસામૂવરે પોતાના એક પુસ્તકમાં કહ્યું છે—એક સંસ્કૃત કહેવતનું ભાષાન્તર કરીને—કે સત્ય જ્યાં સુધી આમાને હમી ન જાય ત્યાં સુધી તે ફરી ફરીને કહ્યાં જ કરવું જોઈએ. એટલે જ હું

ઉપરની વાત વિદ્યાર્થીઓના અને મોટેગઓના મનમાં ફાટી ન શકે ત્યાં સુધી ફરી ફરીને કલાજ કરનારો એકે આજે મેં અનેક ટેકાણે કહ્યું છે તે અહીં પણ કહેવા આવ્યો છું કે હિંદુસ્તાનને પોતાની સતત ત્રતા પાછી નહીં મળે ત્યાં સુધી તેણે અમલકારની હાક નહીં બરાબર જવાબ આપ્યો નથી ગણાય

અમલકાર આપણા હાડમાં છે

“મારા અત્રને સિદ્ધ થઈ ચૂક્યું છે કે અમલકાર ત્રિમાસ બીજી કાર્ષ ગીતે આ સરખાર મામે લગાઈ થઈ શકે એમ નથી પ્રત્યેક હિંદી પોતાના હાડમાં અમલકાર લઈને જન્મ્યો છે અને હિંદુસ્તાનના લાખો માણસોને અમલકાર કેમ ગમે બતરી ગયો છે એ જાણવું હોય તો તું કહીશ કે તેનું કારણ એ પ્રગતિનો હું પ્રણેતા છું એ નથી, તેનું કારણ તો એ જ છે કે અમલકાર આપણામાં જન્મ્યો છે દરેક ધર્મમાં તે અતર્ગત છે—પણ તે હિંદુ ધર્મ હો કે ઇસ્લામ હો અને આ જ કારણે આપણી શક્તિ પૂરતી ન હોવા છતાં, આપણે નિરાધાર છીએ એમ લાગવા છતાં પણ એ અમલકારે આપણને આપણી દીર્ઘ નિદ્રામાંથી જાગતા કાઢ્યા છે તેના વડે જ આપણે શ્રદ્ધા, આશા અને બળ મેળવી રહ્યા છીએ શિક્ષિતનર્ગે હજી કાર્ષ જવાબ નથી દીધો તેનું કારણ તેઓ શ્રદ્ધાહીન છે, અને સામાન્યવર્ગમાં આવેલી ધર્મજાગૃતિ નામ પણ તેમનામાં નથી પાશ્ચાત્ય સુધારો તેમની રંગેરંગમાં ભરેલો છે—આધુનિક સુધારો કહું તો તેજસ્વધાર દીક છે, જોકે મેં તો બને શબ્દો એમીજના પર્વાય તરીકે વાપર્યા છે હું પશ્ચિમનો તિગ્રસ્ત કંઈ તો નથી પશ્ચિમની પાસેથી તું મળ્યો શીખ્યો છું, તેને માટે તેનો આભારી છું

“આધુનિક સુધારાએ મને જો કાર્ષ વસ્તુ ખાત્ર શીખવી હોય તો તે એ છે કે તેનાથી ખાર ગાઉ દૂર ભાગના રહેવું આધુનિક સુધારો શી વસ્તુ છે? તેનો અર્થ પાર્થિવ પૂજા, પશુપૂજા પદે પદે પાર્થિવ સુધારાની પૂજા તેમાં ન રહી હોય તો તેમાં બીજું કશું નથી એમ ખચીત માન્યે મને સામાન્યવર્ગના મનની ખમર ન હોત તો આ પ્રગતિ ઉપાડનામાં મારી બૂન થાત નીમ નહીં સુધી આધુનિક પ્રગતિથી ખમર રહેલા એ દેશમાં— દક્ષિણ આફ્રિકામાં— રહ્યો છું તે દેશે આધુનિક તેટલી સચળી વાતો મહણ કરી છે, અને આજે તે પ્રગતિથી તગરી રહેતો છે ત્યાં મેં દુનિયામાં શરવીરમાં શરવીર પુ પો જોયા છે છતાં મારે શિક્ષિતનર્ગે હેતુ જોઈએ કે આધુનિક સુધારાને શ્રેષ્ઠ રીતે પ્રચલિત થતો જોઈ આવ્યા છતાં તું એ જ નિશ્ચય ઉપર આ પો છું કે હિંદુસ્તાનને તો પ્રભુ આધુનિક સુધારાની બલાથી મુક્ત જ રાખે તો સારું

“આ પાઠ હું આજે નહીં પણ ૧૯૦૮માં શીખેલો; અને એ જ પાઠ હું અહીં આવ્યો ત્યારથી શાંતિથી પણ દબતાથી દેશને બચાવી રહ્યો છું. આપણી પ્રાચીન સંસ્કૃતિ વિશે મારા અડગ વિશ્વાસને લીધે, આપણા ધર્મની સાહજિક સરળતા વિશે મારા વિશ્વાસને લીધે જ વિરોધ અને વિખવાદનાં વાદ્યોમાં પણ હું મારી શાંતિ અને આશા બળાવી શક્યો છું. આપણી તો હજી પાશ્વરમાં પહેલી પૂણી છે. આ વિરોધ અને વિખવાદ ડગલે ડગલે આપણને હેરાન કેરશે; પણ મારા જેવો બ્રહ્મત, બ્રહ્મલિત વિશ્વાસ રાખશે તો લડાઈ કદી હારવાના નથી એમ નિશ્ચે માનજો. આધુનિક સુધારા ઉપર ઊછરેલા તમે લોકો આગળ પણ હું કહેતાં શરમાતો નથી કે આ ધર્મસુદ્ધ છે; હું કહેતાં શરમાતો નથી કે આપણી રાજકીય દૃષ્ટિ પલટાવી નાખવાનો આ એક મહાપ્રયાસ છે; આપણાં રાજકાળને ધર્મમય બનાવવાનો મહાપ્રયાસ છે. અને જેમ આમાં આપણે પ્રગતિ કરતા થશું તેમ આપણે આપણા ઉદ્દેશ તરફ પણ વધારે પ્રગતિ કરી હશે.

“હિન્દુસ્તાનનો સામાન્યવર્ગ આજે સાક્ષતા બ્રિટિશ રાજ્યથી કંટાળેલો છે એમ હું માનું છું; મારે જ મેં કહેવાની હિંમત ધરી છે કે સ્વરાજ એક વર્ષની અંદર મેળવી શકાય. અત્યારે મારામાં જે વિશ્વાસની જ્યોત જળી રહી છે તેટલી ક્યારેય બળતી ન હતી. તમે મારી આશા, હિંમત અને બળમાં શ્રદ્ધા કરી છે. પ્રભુ કરે ને શૈક્ષતઅલી, મહમદઅલી અને હું સ્વરાજની ધન એક વર્ષની અંદર સેપાયેલી જ્વેલાને જ્વલતા રહીએ. પણ ઈશ્વરની મરજી એવી હોય કે મારા શરીરની લગ્ન આઠ મહિના પૂરા થાય તે પહેલાં ગંગાજળમાં કુઆડવી પડે, તોયે હું એટલી ખાતરી આપું છું કે એવા જ વિશ્વાસથી મરીશ કે આ વર્ષ પૂરું થાય તે પહેલાં સ્વરાજ તમે મેળવશું હશે.

આપણી સમજમાં ફેર થવો જોઈએ

“આને તમે જેટલું દુષ્કર સમજો છો તેટલું તે કાણ નથી. માત્ર આપણી સમજ જ ફેરવાવી જોઈએ. આપણે માની રહ્યા છીએ કે ધારારુલા હોલમાં આપણને સ્વરાજના પાકો મળશે. એ જ તો મુરકેલી છે. આપણે માની રહ્યા છીએ કે આજે જે કેળવણી આપણે મેળવી રહ્યા છીએ તેવી કેળવણીના સોળ વર્ષના અભ્યાસક્રમમાંથી નીકળ્યા વિના આપણો ઉદ્ધાર નથી. એમાં જ તો મોટી મારામારી છે. પણ એમાંની એકેય વસ્તુની આપણને જરૂર નથી. આપણને માત્ર બળ, હિંમત અને શ્રદ્ધા જોઈએ; અને સામાન્ય-

વર્ગની પાસે આ બધું છે એમ મને પ્રતીતિ છે. માટે જ હું માનું છું કે સ્વરાજ આ વર્ગની અદર મેળવી શકાય એમ છે

મહાસભાની હાકલનો શો અર્થ છે ?

“મહાસભાની હાકલનો એ અર્થ છે કે તમારી સામે, મારી સામે અને દેશના આખા શિક્ષિતવર્ગની સામે — જે વર્ગ હિન્દના કરોડો લોકો, કારીગરો અને ખેડૂતો આગળ મહાસમુદ્રના એક ટીપા બરાબર છે તેની સામે — એક કંગોડી મુકામેથી છે અને હું કહું છું તે ખગીન માન્યો કે મહાસભા તો હિંદુસ્તાનને તમારાથી છુટું પાડશે, અને ઉદ્ધત લાઘોમાથી સ્વતંત્રતા લઈ તેનો વાવટો રોપશે અને તેમ કરવામા તમારી મદદ હશે તો તો હીક છે, અને મદદ વિના ચલાવવું પડશે તો તે પણ ચલાવી લેશે આખું હિન્દુસ્તાન શિક્ષિત હિન્દુમા જ નથી આવી જતું આખું શિક્ષિત હિન્દ અશ્રદ્ધાળુ રહી આશા, હિંમત અને બળ વિના બાકીના હિન્દથી અલગ ગહેશે તોપણ હિન્દની આશા ટકી રહેશે એ વિશ્વાસ મને ટકાવી રહ્યો છે અને મારી આશા છે કે બગાળના વિચાર્યાઓ જે પોતાની પ્રતિજ્ઞા પ્રમાણે વર્તશે, પોતાની પ્રતિજ્ઞાને પાળશે, તો અધ્યાપકો, ટ્રસ્ટીઓ અને શિક્ષણશાસ્ત્રીઓ પણ તેમની હાક સાંભળશે, અને તેમની નિરાશાની શિશિર બદલી તમે આશાની વસત ઉત્પન્ન કરી શકશો.

“પણ હું તમને નગાળના સુરમેને જે નિશ્ચય ઉપર આવ્યા છો તે નિશ્ચયને ગમે તેમ થાય તોપણ વગળી ગહેવાનું કહું છું. શ્રી દાસ પોતાના વચનને વગળી રહેવાના છે એમા મને શંકા જ નથી તેમને ૧૦,૦૦૦ રૂપિયાનું વચન મળી ચૂક્યું છે અને ૧૦,૦૦૦ વાર્ષિક મળવાની વકી છે કેટલાક મારનાડીઓ — સ્વકક્ષામા વસતા મારનાડીઓ — પામેથી પણ તેમને વચનો મળ્યા છે અને પૈસાની મદદના બીજા ધણાએ વચનો મળવાની વકી છે પણ પૈસા મેળવના એ તો એક સામાન્ય મુશ્કેલી છે તેમને કોલેજોને માટે મકાન શોધના પડશે, વધારે સારા અધ્યાપકો શોધના પડશે

ચાહું ધોરણને જૂલી જાઓ

“હું તમને વીનવીને કહું છું કે તમે જૂના ધોરણને જૂલી જાઓ જેમ આપણે જે સ્વરાજ મેળવના માગીએ છીએ તે પણ આજની રાજપ્રથાની હલકી નકન હોય એવું આપણે નથી ઇચ્છતા, તેમ આપણી શિક્ષણપ્રથા પણ ચાલુ ધોરણની હલકી નકલ નહીં હોય તમિ એ આશા ન રાખશો કે ઇટિ કે પથ્થરના મકાનો, બાગ્ચાઓ અને ખુરશીઓ તમારામા ચેતન પૂરશે તમે કેવળ ચારિત્ર શોધજો, તમે તમારા અધ્યાપકો અને તમારા શિક્ષકોના નિર્ભર

ચારિત્રથી ચેતન મેળવવાની આશા રાખજો, તમને જરૂરનું ગ્રેકગળ તમારા પોતાના અતરમાથી, પોતાના આત્મનિશ્ચયમાથી જ મેળવજો, અને હું તમને વચન આપુ છું કે પછી તમને નિરાશ થવાનું કારણ નહીં રહે. પણ જો તમે એમ માનતા હોજો કે શ્રી દાસ તમને આલેશાન મકાનો આપવાના છે, તમને સુખશાન્તિ અને એશઆરામીમા રાખવાના છે, તો તમે છેક નિરાશ થશો.

નવો સંદેશ

“પણુ આજે તો હું તમને એક નવો સંદેશ દેવા આવ્યો છું, વધારે સરસ સંદેશ દેવા આવ્યો છું. જો તમે એક વર્ષની અંદર સ્વરાજ મેળવવાનો આગ્રહ રાખતા હો, જો તમારે એક વર્ષની અંદર સ્વરાજ જોઈતું હોય, તો તે મેળવવાનો માર્ગ હું તમને જે સલાહ આપવા ધાડુ છું તે સલાહ સ્વીકારીને વધારે ચોખ્ખો અને સુગમ કરવાનું હું તમને કહું છું. સ્વરાજ પ્રાપ્તિને માટે જેણે પોતાના જીવન નિવેદિત કર્યા છે તેમનો માર્ગ વધારે સહેલો અને સુગમ કરવાનું હું તમને કહું છું.

“તમે માનતા હો કે ગાળાપાઠશાળાઓ હાવ ચાલે છે તેમ જ ચાનુ રાખવાથી સ્વરાજ મળી શકવાનું છે તો તમે ભારે ભૂન ખાઓ છો. ઠાઈપણુ દેશને કંઈ ખમ્યા વિના અને ભોગ આપ્યા વિના સ્વતંત્રતા નથી મળી, નવો જન્મ પ્રાપ્ત નથી થયો અને ભોગ યા તો ત્યાગનો અર્થ શો? અગ્રેજીમા ‘Sacrifice’ શબ્દ પવિત્ર કરતું એ ધાનુમાથી આવેલો છે. અમહકાર એ આત્મશુદ્ધિની ક્રિયા છે અને આ મશુદ્ધિની ખાતર ચાનુ કાર્યવ્યવહાર તજવા પડે તોપણુ તે જરૂરનું છે. હું મગાગને જાણુતો હોઉં તો મને લાગે છે કે તમે તે કર્તવ્ય તજશો નહીં અને મને યોગ્ય જવામ આપશો.

રેડિયો લેા

“આપણા શિક્ષણમા જે ભારે ખામીઓ છે આપણો શિક્ષણક્રમ વડનારાઓએ શરીર અને આત્માના શિક્ષણની અવગણના કરી અસદકાર કરવામાથી જ તમને આત્માનું શિક્ષણ મળી રહે છે,— કારણ પાપનો અપકર્ તજવો એ જ અસદકારનો અર્થ છે. જો આ અપકર્ આપણે ખરા દિલથી નિચારપૂર્વક તજીએ તો આપણે ઈશ્વરાભિમુખ ધર્મને ચાલીએ છીએ આગળ થયું એવું આત્માનું શિક્ષણ શરૂ થાય છે. યા તો પૂરું થાય છે પણ આપણા શરીરના શિક્ષણની અવગણના થઈ છે, અને હિન્દુ રેડિયો તજીને અને વાધરી ખાતર બેસ મારીને શુનામ થઈ બેઠું છે તેથી હું તમો જંગાળી યુવકોની આગળ રેડિયો મૂકતા અચકાતો નથી અને આ આત્મશુદ્ધિના એક વર્ષ દરમિયાન રેડિયો શીખવો અને જોટલું ઉત્પન્ન થઈ શકે તેવું

સૂતર ઉત્પન્ન કરવું એ જ તમારો મુખ્ય ઉદ્દેશ અને મુખ્ય કામ થઈ પડે એમ હું ઇચ્છું છું. તમારી સામાન્ય કેળવણી સ્વરાજ સ્થપાયા પછી શરૂ કરજો. આજે બંગાળનો દરેક યુવક અને યુવતી પોતાનો સમય અને શક્તિ કાંતવા પ્રીત્યથે જ આપો એમ માગું છું.”

૨

“તમારામાંથી જેઓને ઇચ્છાંત્રી માહિતી છે તેમને હું ત્યાંની લડાઈના દિવસોની સ્થિતિ યાદ દેવડાવું છું. તે વેળાએ ત્યાંના એકેએક બાળકે - અને એકેએક બાળકીએ પોતાનો નિયમિત અભ્યાસ બંધ કરી લડાઈને લગતું કંઈ ને કંઈ કામ ઉપાડી લીધું હતું. નાની વયનાં બાળકોને પણ કાંમે લગાડવામાં આવેલાં. માઆપોની ઇચ્છા ઉપરવર્ટ થઈને પણ લડાઈના મેદાન પર જૂઠવાનો પ્રસંગ જ્યારે ખેડના નવજુવાનો આગળ મૂક્યો ત્યારે મારી પ્રવૃત્તિથી સરકારની આંખ ઠરતી. એ જ સરકાર આજે મને કાચી વયનાં બાળકોને માઆપો સામે ઉશ્કેરવાનો દોષ ઈ રહી છે. મારું તમને એટલું જ કહેવું છે કે તમારું અંતર તમને આજની લડતમાં કેવળ યાદોમ કરવા જ પ્રેરતું હોય, તો આજે તમે ‘બીજું’ બધું કામ બંધ કરી તમારો બધો સમય અને શક્તિ એક વરસને માટે સ્વરાજ મેળવવા પાછળ આપો. સૌ પહેલો તો તમે રેડિયો કાંતતાં શીખી લઈ સૂતર પેદા કરતા થઈ જાઓ. જ્યાં સુધી હિન્દુસ્તાનનાં તમામ પુરુષ, સ્ત્રી અને બાળક કાંતતાં નહીં થઈ જાય ત્યાં સુધી વિદેશી કાપડ અને વિદેશી વસ્તુઓનો સંપૂર્ણ બહિષ્કાર અસંભવિત છે. શાબ્દિક સૂતરના તાંતણા તો મહાસભાએ પાંત્રીસ વરસ કાઢ્યા. એથી ભૂખ્યાં-સંતોખાયાં નહીં તેમ નાગાં ઢંકાયાં નહીં. આજે એ કાર્યનો ખરો માર્ગ આપણને લાખ્યો છે. માટે જ બંગાળી ભાઈબહેનોને ચરણે દેશોદ્ધારની આ નવી તક હું અર્પણ કરી રહ્યો છું એ ઉપાયથી વિદેશી કાપડનો સંપૂર્ણ બહિષ્કાર સાધીને લોકશાયર તરફથી આમની સભામાં બેસનારા પંચાવન સભાસદોની પ્રવૃત્તિઓને આપણે નિષ્ફળ કરી મૂકીશું. એથી હિન્દ ઉપર લોભની દૃષ્ટિ નાખનાર જાપાનને પણ આપણે અટકાવીશું. મહાસભાએ આપણને કહ્યું છે તેમ હિન્દ પોતાના અન્ન-વસ્ત્રની આત્મતામાં સ્વતંત્ર નહીં બને ત્યાં સુધી તેની આર્થિક સ્વતંત્રતાની આશા વ્યર્થ છે. હિન્દુસ્તાન જેવો અદ્વાદ દેશ પારકે આધારે નબ્યાં કરીને સ્વાધીન બની જ કેમ શકે? કંપનીના કાળનો ઇતિહાસ યાદ કરો, અને જુલમથી કાયર થઈ આપણે સ્વધર્મ ભૂમ્યા તેનું પ્રાયશ્ચિત્ત આજે જ આરંભો. આજે સૂતર કાંતીને હિન્દની આર્થિક સ્વતંત્રતા ઘેર કરો.

“જે તમે એક વરસની અંદર સ્વરાજ સ્થાપવા માગતા હો, તો જેને આજથી તેર વરસ ઉપર આ મંત્રની સ્ફુરણા થઈ, ત્યાર પછી તે ઉપર આંધેલા સિદ્ધાન્તોમાંથી મેળવેલી શ્રદ્ધામાંથી જેને આજ સુધી ઠોઠ ઝગારી શક્યું નથી, અને જે એ દિશાએ આટલાં વરસો દરમિયાન એની શ્રદ્ધાને વધારે દૃઢ કરવામાં જ પરિણમેલા અનેક પ્રયાસો કરી ચૂક્યો છે, તેની સલાહ માનજો. હિન્દી આર્થિક દશાનો જેમજેમ હું અભ્યાસ કરતો ગયો, મિલોના સંચાલકો નોડે નોટનેટલી મેં વાતો કરી, તેમ તેમ મારી વધુ ને વધુ જ ખાતરી થતી ગઈ છે કે ઘેર ઘેર રેટિયો ચાલુ કર્યા વગર આપણો ઉદ્ધાર નથી. ઠોઠ પછુ મિલવાળાને જઈને પૂછો; તે કહેશે કે મિલોમાંથી જ હિન્દી પોતાને નોંધવું બધું કાપડ મેળવવા માગે તો તેટલું બધું કાપડ આપે એટલી મિલો કાઢવાને પચાસ વરસ નોંધે. આમાં હું એટલું ઉમેરું છું કે જે હજારો વણકરો આજે દેશમાં હાથવણાટનું કામ કરી રહ્યા છે તેમને દેશી મિલો સત્તર પૂરું પાડી શકતી ન હોવાથી તેઓ વિદેશથી સત્તર વાપરી રહ્યા છે. ફરીફરીને હું આખા બંગાળના નવજુવાનોને આ ભુતાર્થ ગયેલી કળાનો છણોદ્ધાર કરી હિન્દી પરાધીનતાની બેડીઓ તોડવા વીનવું છું.

હિન્દી ભાષા શીખો

“બીજી પણ એક સૂચના મેં કરી છે. આપણી શાળાકોલેજમાં આટલા દિવસ ખરા રાષ્ટ્રીય શિક્ષણના મૂળાક્ષર સમાન એક રાષ્ટ્રીય ભાષાનું શિક્ષણ પણ આપણે આપ્યું નથી. અત્યારે દેશના એક પ્રાંતના નવજુવાનોને બીજા પ્રાંતમાં જવું ને ખપ લાગતું વસમી વાત થઈ પડે છે. માટે મારી બીજી સલાહ એ છે કે કાંતવામાંથી જે કંઈ વખત તમે ફાજલ પાડો તેનો ઉપયોગ હિન્દી શીખી લેવામાં કરો. મારી તો ખાતરી છે કે ચાલાક, નમ્ર, મહેનતુ અને દેશાઝવાળો દરકોઈ નવજુવાન આ બંને વસ્તુ એ મહિનામાં શીખી લઈ શકે.

ગામડાંઓની સેવા

“આટલી તૈયારી કર્યા પછી તમે મદ્રાસ ઇલાકા સિવાય દરકોઈ પ્રાંતનાં ગામડાંઓમાં સેવાર્થે નીકળવા લાયક બનશો અને પ્રગ્નની નોડે અંતર ખોલીને વાત કરી શકશો, ૨૦ કરોડ પ્રગ્ન હિંદુસ્તાની સમજે છે. બીજી એકે ભાષા તે એટલી નથી જાણતી. તમારે એમનાં હૈયાં હાથ કરવાં હોય તો તમારે હિંદી શીખી જ લેવી રહી. આટલું કરવા તૈયાર થશો તો મારું વચન છે કે આટલા દિવસની હિંમત અને શક્તિની ખામીનો એક વરસમાં તમે ખંજ વાગી દીધો હશે.

“સરકારી નોકરી નહીં મળે એ ધ્રાસકો પડતાં જ હતાશ થઈ પડતા હજારો અધ્યપ્રાણુ વિદ્યાર્થીઓને હું જાણું છું. જે આ સરકારને સુધારવા

અને નહીં તો ફિટાડવા તમે સકપ્ત કર્યો હોય તો સરખારી નોકરીનો તમારી આગળ સનાહ જ કેમ જીમે? થઈ શકે? જો તમે આશ્ચર્ય માટે સરકારની સામુ ન જ જોવાનો નિશ્ચય કર્યો હોય તો પછી અગ્રેજી ભાસના રાતનું તમારે શું પ્રયોજન રહ્યું? સાહિત્યની દૃષ્ટિએ અગ્રેજી ભાષાનું મહત્ત્વ હું નથી ધ્યાનમાં લેતો. અગ્રેજી અથવા સમાયેલ ભારે વિભૂતિઓનો આકર્ષણ હું જોઈને નથી આપતો. હું તો એટલું જ ઠસાવવા માગું છું કે સમસ્ત પ્રજા વર્ગ ઉપર અગ્રેજીને આપણે નાહકની લાદી છે. સ્વરાજની દૃષ્ટિએ તો અગ્રેજી ભાષાને બહુ જ ગૌણ સ્થાન છે. સ્વરાજ પ્રાપ્ત કરવાની લાચરતા મેળવના સાડુ ડોઈએ અગ્રેજી શરૂ કરીને ભારતીય વધારનાની જરૂર નથી અને તેથી જ ગુજરાતના નવજુનાનોને મેં અગ્રેજી કેળવણી નવ કે બાર મહિનાને સાડુ સાવ મુનતરી રાખી કાતનાની સનાહ આપી છે.

“આટલું શાખીને તેઓ પોતાની જાતને દેશની સેનામાં અર્પણ કરવાને લાયક બનશે. હિંદના સાડા સાત લાખ ગામડાઓ માટે જ્યાં સુધી આવા મેનડોનું સૈન્ય આપણે તૈયાર ન કરીએ ત્યાં સુધી મહાસભાના નવા બધારણથી આપણે લાલ ઉદાવ્યો ન કરેલાય. ગામેગામે મહાસભાની એકાદ સમિતિ સ્થપાયેલી આપણે જોના માગતા હોઈએ તો નવજુનાનોએ આ મમ ઉપાડી લેવું જ રહ્યું. બગાળના તેમ જ આખા હિંદના વિદ્યાર્થીવર્ગને સાડુ આ મેનડોની તમને એક અપૂર્વ પર્ણી છે. મારું હૃદય તો સાક્ષી જ પૂરે છે કે આવી શ્રદ્ધાથી જો તમે એકેએક જણ આ સેનાના ક્ષેત્રમાં યાદોમ કરશો તો એક વરસને અંતે આ પગનાને પથ્થાત્તાપની લાગણીથી યાદ કરનાનો વખત તમને નથી જ આવનાનો. જિલ્લો તે દિવસે તો તમારા હૈયા દરખથી ફૂલ્યા નહીં સમાતા હોય, કારણ સ્વરાજ સ્થાપીને તમે હિંદનું નાક રાખ્યું હશે, ઈસ્લામની ઇજ્જત બચાવી હશે, આખું રાષ્ટ્રને જીવે મસ્તકે દુનિયાભરમાં ફરવાનું અધિકારી ક્યું હશે. ઈશ્વર તમને — બગાળના યુવકો તેમ જ યુવતીઓને — આપબોગ અને આત્મશુદ્ધિના આ પવિત્ર નરસમાંથી વિજયન તપણે પસાર થવાને ઈચ્છુ થૈય, આશા અને શ્રદ્ધા આપો.

મેડિકલ વિદ્યાર્થીઓને

ગાંધીજી જોની રહ્યા પછી દાકતરી અભ્યાસનાગી વિદ્યાર્થીઓને ઉદ્દેશીને થોડા મોનનાની તેમને ફરી વિનંતી કરનામાં આવી એટલે તેઓ ફરી જોનવા જિલા થયા.

“એક નસ્ટુને મેં જાણી જોઈને છોડી દીધી. મારા ખ્યાલ બહાર નહોતી, પણ કાતનાની તેમ જ હિંદની વાત કરવામાં મારે તમારો એટલો

બધો વખત લેવો પડ્યો કે મેડિકલ કોલેજના વિદ્યાર્થીઓની મુશ્કેલીઓ વિશે કહેતાં હું જાણીજોઈને જ રહી ગયો. સામાન્ય શાળાકોલેજોના વિદ્યાર્થીઓને જે લાગુ પડે છે તે ખરું જોતાં મેડિકલ વિદ્યાર્થીઓને તો કંઈક વધુ જ લાગુ પડે છે. તેઓ હિન્દના ધા રૂઝવનારા છે; જે રોગોથી દેશ દુઃખિત છે તેને મટાડનારા છે. પંજાબના ઉપર પડ્યો તેના કરતાં મોટો ધા હિન્દના શરીર ઉપર હું અત્યારે જોતો નથી. જે પરાધીનતા, દીનતા અને નાદારીના રોગમાં પ્રભુ અત્યારે તરફડી રહી છે તેના કરતાં વધુ ભયંકર ખીજે રોગ હિન્દને વળગેલો હું જાણતો નથી. જે મેડિકલ વિદ્યાર્થીઓ પોતાના ભાવિ ધંધાને વફાદાર નીવડવા માગતા હોય તો તેઓ આ અવસરે હિન્દનું અપમાન ધોવા, હિન્દની નાદારી ટાળવા, નાગોને ઢાંકવા અને દુઃખિયાંને દિલાસો આપવા આગળ આવતાં ગિરકુલ આંચકો ખાશે નહીં. ગમે તેટલા ભણેલા-જેળવાયેલા, ગમે તેટલા સમૃદ્ધ હિન્દીને માટે હિન્દને પીડી રહેલા આ રોગને મટાડવાના કરતાં વધારે જીંચું ખીજું કાર્ય અત્યારે હોઈ શકે નહીં. -તેથી સોળ વરસની ઉપરની વયના ઓકેઓકે મેડિકલ વિદ્યાર્થીને એક દાણની પછુ રાહ જોવા વિના તેમની શાળાકોલેજે છોડવાનું કહેતાં હું અચકાતો નથી. મારી સલાહ માનવા ન માનવાને તમે મુખ્યત્વે છે જ. તમારો અભ્યાસ ન જ અટકવા દેવાના તમે આગ્રહી હો તો નવી રાષ્ટ્રીય શાળાકોલેજો ખોલવાને પછુ તમે સ્વતંત્ર છો. પછુ યાદ રાખજો કે જ્યાં સુધી તમે તમારો આખો સમય આજની સ્વરાજની લડતમાં અર્પણ કરી પ્રગતિ કાર્ય સંધિનું નહીં કરી મૂકો ત્યાં સુધી આજની આ પ્રગતીય લડતમાં નવજીવાનો તરીકેના સૌથી અગ્ર્યના દિરસામાં તમે તમારો પૂરેપૂરો ફાળો આપ્યો નહીં કહેવાય.

‘ભાષણો કરતાં થાક્યો છું’

“તમારા મનમાં હજીયે કંઈ શંકાઓના નિર્ણય કરાવવા બાકી રહેલા હોય તો હું તેના જવાબો આપવા તૈયાર છું, જોકે મારે કપૂર કરવું જોઈએ કે જવાબો દેતાં દેતાં અને ભાષણો કરતાં હવે તો હું થાક્યો છું. હવે તો હું મારાથી બને તો મૌન રાખી તમારા પોતાના ઉઘમ અને તમારા પોતાના અંતઃકરણ ઉપર આ સત્યાગ્રહ છોડવોનું વધારે પમંદ કરું. આજે જ ‘નવ-જીવન’ના એક ચર્ચાપત્રીએ મને મવાલ કીધો છે કે “જો તમે અંતઃકરણને સૌથી ઉપર ગણો છો તો શા માટે અમારી જોડે આંટલી બધી દલીલો કર્યા કરો છો? અમને અમારા અંતરના બળ ઉપર છૂટા કેમ નથી મૂકી દેતા?” એક દૃષ્ટિએ આ ટાણો હીક હતો એમ મારે કહેવું જોઈએ. પછુ હું જાણું છું કે મારા અંતરમાં જે અનલ પ્રગટી રહ્યો છે તે જો તમારી પામે ઉઘાડો

ન કરી બતાવુ તો મારા પોતા તરફનું કર્તવ્ય ચૂક, આપી જ હિન્દના એકથી બીજા છેડા સુધી ધૂમતો રહીને હું તમને આગા તથા ધૈર્યનો સંદેશ આપી રહ્યો છું હું નરો પડું તો તો તમે મને કાતતો અને હિન્દુસ્તાની ચોપડીઓના પાના ફેરવતો જ જુઓ હું હિન્દુસ્તાની જાણુ છું પણ તેની ત્રુટીઓથી હું તેટલો જ વાકેફ છું અંગ્રેજના જેટલી પ્રતીજ્ઞતા હિન્દુસ્તાનીમાં હું નથી ધરાવતો એથી મને કેટલી અડચણ થાય છે તે હું જ જાણુ છું

“બગાળના નવજુવાનો, તમારી બધી શકાકુશલઓને બગાળના ઉપસાગરમાં કુનારી દો અને એ-એરી અસીમ આશાથી બિમા થાઓ કે જેને નિરાશાનું કોઈ ક્ષિત્રિજ મર્યાદિત કરી શકે નહીં”

ગાંધીજીનું લાપણું ઉપર પૂરું આપી દેનામાં આ યુ છે એ પ્રસંગે મૌ મહમદઅલીનું લાપણું પણ બહુ અગત્યનું હતું ખાત્ર કરીને તેમનો કનલ વેજવૂડના કેન્લાક આલેખોને જનામ. કનલ વેજવૂડે ‘નેશન’ પત્રમાં લખેના ગાંધીજી ઉપરના એક લેખમાં મૌ શૌર્યઅંબીને વિષે લખ્યું છે કે તેમની અહિંસાવૃત્તિ માત્ર ઉપરઉપરની છે તેને જવાબ આપતા મૌ મહમદ અલીએ જણાવ્યું કે, “અમે અહિંસાત્મક કાર્યક્રમ રીકાર્થો છે, કારણ તે કાર્યક્રમથી કાર્ય વધારે જલદીથી આટોપી શકાય એમ અમને લાગ્યું છે આપણે હિંસાત્મક હુકુને માટે બોમ્બમદ્દકો મનાવના બેસીએ તો કેટલા વર્ષ તૈયારીમાં લાગે તેની કલ્પના નથી, જ્યારે આ કાર્યક્રમથી — શાન્તિના કાર્યક્રમથી એક વર્ષમાં સ્વરાજ લેવાની આપણે આસ્તા રાખીએ છીએ” કાતનાનું કામ કરવા વિષે બોલતા તેમણે વિદ્યાર્થીઓને મ્હુ “જેમ આપણી અનેક નર્ષોની ગુનામીની સરખામણી થઈ શકે તેમ નથી તેમ જ આપણી સ્વતંત્રતા પણ એની જલદી પ્રાપ્ત થશે કે તેની સરખામણી પણ નહીં કરી શકાય વગરદીને સ્વતંત્રતા ઘેર કરાય તે માટે ગાંધીજી એક વર્ષને માટે તમને સૌને પુસ્તકો પડતા મૂકી રેડિયો લેવાનું મ્હે છે એ રેડિયાના તાતજાથી તમે આર્થિક પરતવ્રતાના તાતજા તોડી શકો તમે તમારા દિલને પૂછી જુઓ કે તમારી સ્વતંત્રતા માટે કોઈ તમને શેક્સપિયર વાચવાનું કહે છે ? જો તેમ કહેતું હોય તો તેમ કરો પણ જો તેમ વાચ્યા કરવાથી મેં એસ્ટરનો આપણી ઉપરનો કમળો વધતો જાય એમ લાગે તો શેક્સપિયરના અભ્યાસ ઉપર પૂજો મૂકો”

આ પડી બીજા લાપણો શ્રી દાસ, પાવ, જિતેન્દ્રલાલ બેનરજીના થયા હતા, તેમાં હું વાચકને નથી ઉતારવા ઇચ્છતો માત્ર શ્રી દાસને ૧૦,૦૦૦ રૂપિયા મોકલવાનો પત્ર લખતા બાણુ ગોપાનચન્દ્ર સિંહે તેમને લખેના પત્રમાંનો છેલ્લો ફકરો અહીં ઉતારું છું “વિદ્યાર્થીઓએ સારું કાર્ય

હોય કે માહું કયું હોય, કાર્પમાં જે અદભ્ય ઉત્સાહથી તેઓ અગ્રેસર થયા છે તે અદભ્ય ઉત્સાહને સુપર થે વાળવાને માટે પ્રગ્નએ — ધની, નિર્ધન, પંડિત, મૂર્ખ, સૌએ — જીવતોડ પ્રયત્ન કરવો જોઈએ. જેઓ નહીં કરે તેઓની ઉપર તે ન કયા બદલ આજ રહી જશે એવી મારી ખાતરી છે. આ ખાતરીને લીધે મેં જે કાંઈ આપવાનું હતું તે આપ્યું છે.” બાણુ રામાનંદ ચટ્ટોપાધ્યાય, સર પ્રફુલ્લચન્દ્ર રોય અને બીજા વિદ્વાન શિક્ષણશાસ્ત્રીઓ જેઓ આ હિલચાલની વિરુદ્ધ યર્ષ રહ્યા છે તેઓ ઉપરના પત્રમાંની વાતની અવગણના કરે છે.

આ વિરાટ સભા પત્રી ગાંધીજીએ અહીં અનેક સભાઓ આગળ લાવેલી આપ્યાં છે, અનેક જગ્યાને મળ્યા છે, શિક્ષણ મંડળ સ્થાપ્યું છે, વિદ્યાર્થીઓનાં માઆપોને મળી રહ્યા છે, અને બીજાં જે કાંઈ વ્યવહારું પગલાં લેવાં જોઈએ તે લઈ રહ્યા છે. સ્ત્રીઓની સભાઓમાં પ્રગટ થયેલા ઉત્સાહનું વર્ણન આખી શકાય એમ નથી. સ્ત્રીઓની કુલ ત્રણ સભાઓ થઈ. એક શ્રીયુત દાસના આંગણમાં, જ્યાં ચારસો પાંચસો અંગાળી બહેનો હશે તેમનામાં ઘણેક ઉધરાણામાં જસો રૂપિયાથી વધારે રોકડા રૂપિયા અને પાંચ હજાર રૂપિયાની કિંમતનો દાગીના હતા. બીજી મારવાડી બહેનોની યર્ષ; તેમણે તો ઘરેણાં અને નાણાંનો વરસાદ વરસાવ્યો. અને મળીને દસ હજારથી ઓછું ઉધરાણું નહીં હોય. અને ત્રીજી એક સભા બાણુ નિર્મળચન્દ્રને ત્યાં થઈ. ત્યાં માત્ર એકેક અંગાળી બહેનોમાંથી આઠમે જેટલા રૂપિયા થયા.

શ્રીયુત દાસની પાસે ખાનગી ગૃહસ્થો તરફથી તો મદદ આવ્યે જ નય છે; જમીન, મકાન વગેરેની. પેલે દિવસે લગભગ લાખ રૂપિયાની કિંમતની જમીન અને મકાનવાળી એક શાળા આખી શ્રીયુત દાસને સોંપવામાં આવી. મારવાડી ભાઈઓ પણ હીક ઉત્સાહ બતાવી રહ્યા છે. તેમના તરફથી એક લાખ રૂપિયાને આશરે ઉધરાણું થયું છે. ગુજરાતી ભાઈઓની ખાસ સભા મુખ્યવારે રાખવામાં આવી છે.

રેટિયાની પ્રવૃત્તિ વિષે અહીં હજુ જોઈએ તેટલો રમ ઉત્પન્ન થયો ન કહેવાય; જોકે બહેનો શ્રીયુત દાસને ત્યાં મુકવામાં આવેલા રેટિયા ઉપર કાંતવાનું શીખી નય છે. શ્રીમતી જિર્મિલાદેવી — શ્રીયુત દાસનાં નિધવા બહેને — પોતાનું મકાન કાંતવાનું શીખવા આવનારી બહેનોને માટે ખુલ્લું મુક્યું છે. એક વેપારી સસ્થાએ રૂ. ૧૦,૦૦૦ કેવળ રેટિયાને માટે જ આપ્યા છે.

વિદ્યાર્થીઓ કેટલા બહાર છે તે કાલ કહેવું મુશ્કેલ છે, ઘણું કોલેજને બધી બંધ કરવામાં આવી છે. બે ત્રણ દિવસમાં રાષ્ટ્રીય વિદ્યાલય ખૂસરો

એટલે ખખર પડી જશે કે કેટલા નવા આવે છે. પ્રવેશ માટે અરજીઓ જ્યારે જલરાવા નાગી ત્યારે શ્રીયુત દાસે એવો આગ્રહ ધર્યો કે જેઓ પોતાની કોલેજ છોડ્યાનું સર્ટિફિકેટ લઈ આવે, તેમને જ દાખલ કરવા. આવા વિદ્યાર્થીઓની સંખ્યા પણ કાંઈ ઓછી નથી. વિદ્યાલય માટે મહિને ૨,૦૦૦ રૂપિયા ભાડાનું એક મકાન તથા ત્રણ મકાનો તેમને રહેવા માટે લેવામાં આવ્યાં છે. આવતી કાલે નવી બધડનારી ધારાસભા પ્રત્યે વિરોધ પ્રદર્શિત કરવા માટે આખા શહેરમાં સવારથી સાંજ સુધી આઠ સભાઓ થશે. દરેક સ્થાને ગાંધીજી અને મૌ. મહમદઅલી હાજરી આપશે.

૩

મારા છેલ્લા પત્રમાં હું ગાંધીજીની કલકત્તાની પ્રવૃત્તિનો ધ્વારો કરી ગયો. ત્યાર પછી જાણવા જેની મોટી ખીના તો પહેલી તારીખની વિરોધસભાઓ હતી. અધુ મળીને ત્રણ ચાર લાખ માણસ આ સભાઓમાં ગયું હશે એમ અંદાજ કઢાય છે. ડ્યૂક ઓફ કોનોટને કાને જો આ સભાઓના કાંઈ અહેવાલ પહોંચતા હોય તો તેમને તો જરૂર પોતાને અગાઉથી મળી ગયેલી આજ્ઞા પ્રમાણે યત્નવત્ વર્તવામાં ભારે પસ્તાવો થતો હશે ! નવી ધારાસભાના વિરોધ માટે મળેલી સભાઓમાંની એક સભામાં પ્રમુખ અને પાંચ સભામાં વક્તા શ્રીયુત દાસ હતા; એકે સભામાં પ્રમુખ નહીં છતાં આ બધી સભાઓમાં વક્તા ગાંધીજી હતા. તે દિવસનો શ્રી દાસનો અને ગાંધીજીનો શ્રમ કલ્પી શકાય તેમ છે.

પરમાત્મીયોનો સહકાર

ત્યાર પછી ગુજરાતીઓની સભા થઈ મનમોહન નાટયગૃહમાં. ત્યાં કલકત્તામાં આવી વખીને, કલકત્તાના વેપારે ધનિક થયેલા ગુજરાતીઓએ બંગાળ પ્રત્યે પોતાનું ઝણુ અદા કરવાનો પ્રયત્ન કર્યો. ૪૭ હજાર રૂપિયાની થેલી શ્રીયુત દાસને સુપરત કરવા માટે તેમણે ગાંધીજીને આપી. ગુજરાતી ભાઈઓ ઉચિત અવસરે પોતાનું ઝણુ અદા કરી કૃતકૃત્ય થયા છે. બીજે દિવસે શીખોનો એક નાનકડો જલસો થયો હતો. સાં તો ગાંધીજીની ભિક્ષા માગવાની ખાસ વૃત્તિ પણ ન હતી. તેમના આગ્રહભર્યા નિમંત્રણને માન આપી તેમને અહિંસા અને સખરીના પાઠ સંભળાવવા ગાંધીજી ગયા હતા. બંને ત્રણમે માણમે ભાગ્યે જ સાં હશે. પોતાનું કથન પૂરું કરી ગાંધીજી શીખ બહેનોનું સંગીત સાંભળવાને તત્પર થઈ રહ્યા હતા એવામાં એક વૃદ્ધ શીખે શીખ કોમમાં ફેલાયેલી મઘપાનની ખૂરી ટેવ વિરુદ્ધ થોડો બોધ આપવા

ગાંધીજીને વિનંતી કરી ગાંધીજીએ તે વિનંતી સ્વીકારતા લિફ્તા માગનારી પછુ તક લીધી અને લિફ્તાની સાથે નાણા નીકળના માડયા બહેનોએ પોતાના આજ્ઞાણો ઉતાર્યા અને પુરુષોએ પાચમે જેટના રૂપિયા ઘડી નારમા ભેગા કર્યા એક શ્રીમત શીખે બગીચ ગાંધીય વિદ્યાલયને દર માસે રૂ ૧૦૦ આપનાનું નાહેરમાં વચન આપ્યું

છેત્રે ગદ્દા મારવાડી ભાઈઓ હિન્દુસ્તાનની સ્વતંત્રતાની લડતમાં મારવાડી ભાઈઓનો ફાળો ધણુ અગ્રસ્થાન લેશે એને વિષે હવે કોઈને શંકા રહી નથી એ કોમના અગ્રગણ્ય શ્રી જમનાલાલજીએ તો જાણે પહેલ કરી પછુ તેટલાથી જ સતોષ ન માનતા ગાંધીજીને મદદ કરવા માટે પોતે કલકત્તા આવ્યા હતા નકત્તામાં અનેક મારવાડી ભાઈઓને તેઓ મળ્યા તેમનો ફાળો બે લાખ ઉપર જુવાની વધી છે આમા મારવાડી બહેનોના બન્ય ફાળાનો સમાવેશ થાય છે

આમ રાસમિદારી ઘોષ અને બાણુ તારનાથ પાનિતની ભારે સખાવતોથી મશ્હૂર થયેના બગાળમાં આજે પરપ્રાંતીયો પોતાનો ફાળો આપી રહ્યા છે

નવું રાષ્ટ્રીય વિદ્યાલય

એથી તારીખ ભારે મહત્વનો દિવસ હતો તે દિવસે વેનિંગન સહેર ઉપર આવેના એક આલેશાન મંદિરને ગાંધીજીએ વિદ્યાલય માટે ખુલ્લું ચૂક્યું ત્યારની ક્રિયાના ગાંધીજીની તે શી વાત થાય? ગાંધીજીના પોતા ઉપર પછુ તેની ભારે અસર થયેલી એ જોઈ છે હમરો વિદ્યાર્થીઓ છતાં અપૂર્ણ શાન્તિ હતી ‘બદેમાતરમ’ના જયઘોષ એ જ નાર થયા ત્યાર પછી જેટલો સમય કાર્ય આપ્યું તેટલો સમય અમુક શાન્તિ ગમી રહી હતી આ શાન્તિમાં ભગવદ્ગીતાના અધ્યાયના શ્લોકોથી કાર્યનો આરંભ થયો ગાંધીજીએ એ શાંત ગાંધીજીનો પોતાની પ્રસન્નગભીરપદ્ધતિ વાણીમાં પ્રતિધ્વનિ પાડ્યો એ વચનોમાં રહેલી તીવ્ર ચિંતા, અગ્ર શ્રદ્ધા, તેમ જ મન, વચન અને પ્રયાની નિર્મળતા માટેનો અનિવાર્ય આગ્રહ પરિણામ પાડ્યા વિના નહીં રહે એવી આશા છે. એ વચનો આજે શ્રદ્ધેશ્વર ‘નરજીવન’માં બીજો દેખણે આપવામાં આયા છે એટલે હું તે વિષે વધારે વિવેચન કરતો નથી ગાંધીજીએ પોતે તે વિષે બોનાર્ત મને કહેયું કે એની વાણી મિલ પ્રસંગે જ માગ મુખમાંથી ફૂટે છે!

અમે તો ૪૫ની જ સાંજે કનકતાથી નીમળ્યા શ્રીયુત દાસને લા જે પ્રીતિ અને સરળતા અનુભવ્યા તેનું વર્ણન આપ્યું બન્ય એમ નથી શ્રીયુત દાસના પ્રૌઢ અહેરાથી દર્બાર તેમનાથી દૂર ભાગતા લોકો તેમની સાથેના ઘડીકના સહવાસમાં તેમના મિત્ર થઈ ગય છે અને તેમની આથે સરખાપણું

અનુભવી શકે છે; તેમની સરળતા તો ખાલેચિત છે. તેમણે પોતાનું આલેશન ઘર આળે એક જાહેર ઓફિસ જેવું બનાવી દાંડું છે. તેમનાં પત્ની તથા તેમનાં ગં. સ્વ. લગિની શ્રીમતી જિમિંદારેવી તથા તેમના ભાઈ પ્રફુલ્લરંજન દાસ જેઓ પટણા હાઈકોર્ટના જજ છે તેમની દીકરીઓએ તો પોતાની પ્રીતિથી સૌને અજળ મોહિની લગાડી છે. જજ દાસની દીકરીઓ તો આગ્રહપૂર્વક ખાદી પહેરવા લાગી છે અને કાંતતાં શીખી ગઈ છે.

[તા. ચોથીએ એક કલકત્તાનું રાષ્ટ્રીય મહાવિદ્યાલય ખુલ્લું મૂકતાં કરેલું ભાષણ:]

મિત્રો,

વિદ્યાર્થીઓએ ગીતાશ્રમાંથી કરેલી સુંદર પ્રાર્થના તમે સાંભળી છે. એની ઉદાત્ત ભાષાનું તમે મનન કરજો. આ સંસ્થાનાં બધાં કામકાજ આપણે આમ પ્રાર્થના ઉપર બાંધ્યું તો આપણે અવશ્ય આપણું તેમ જ દેશનું મુખ્ય અધિક ઉજ્જવળ કરીશું. હમણાં હમણાં મેં આવી કેટલીય સંસ્થાઓ ખુલ્લી મૂકી હશે, પણ આ સંસ્થા ખોલતાં મને જેટલાં ચિંતા અને ભય લાગી રહ્યાં છે તેટલાં અગાઉ કદી નથી લાગ્યાં. આજે આખા હિંદુસ્તાનની નેજર કલકત્તા ઉપર છે. દેશના આમંત્રણને ઝીલી લઈ વિદ્યાર્થીઓએ દાખલે પગક્રમ માટે સાબાશીના અનેક તારો તમે રોજ છાપાઓમાં વાંચો છો. ખીજા અનેક ન છપાતા તારો મેં વાંચ્યા છે. તમારો દાખલો લઈને આખા દેશભરના વિદ્યાર્થીઓ સરકારી શાળાકોલેજો ખાલી કરી રહ્યા છે એ અમલુ તમે જોયું છે આમ તમારી, તમારા અધ્યાપક વર્ગની, મારી પોતાની અને શ્રી દાસની જવાબદારી નિઃશય ભારે છે. વળી હું પોતે તો તમારા પ્રયત્નો સફળ કરવા અહોરાત્ર પ્રભુપ્રાર્થના કર્યા જ કરવાનો, પણ વિદ્યાર્થીઓ જાતે અત્યંત નમ્રભાવે પ્રભુશ્રી કરીને ખંત અને એકનિષ્ઠાથી અને જેને સારું તેમણે સરકારી શાળાકોલેજો છોડી તે દેશ પ્રત્યેની અનન્ય ભક્તિથી પોતાનું કામ ન ઉપાડી લે ત્યાં સુધી કોઈ પણ જાતની પ્રાર્થના ફળીભૂત ન નીવડી શકે. દેશની સેનાની ભાવના ખાતર કેળવણીને, પ્રમાણપત્રોને અને ભાવિ અભિ-લાષોને હોમી દેવા તૈયાર થવું, દેશની એવી સેવામાં જ પોતાનો સર્વોચ્ચ સ્વર્થ સંધાય છે એમ માનવું, એ નાની વાત નથી મને પોતાને તો એ વાતની કશી શંકા જ નથી હું જાણું છું કે સરકારી સંસ્થાઓ છોડવા માટે તમારે કદી પસ્તાવું પડવાનું નથી. પણ સાથે હું એ પણ જાણું છું કે શાળાકોલેજો છોડીને જો તમે તમારો સમય ઉપયોગી કામમાં નહીં ગાળો તો

તમારે જરૂર પડતાવાનો વખત આવશે અને દેશના ઠેકાણે દિતચિંતક આગેવાનોને લાગતી બીક તમે ખરી ઠેરવશો. મને ઉમેદ છે કે એમની બીકને તમે જોડી જ પાડશો.

તમારે તો આ વરસ એરી જ હશે ગાળવું ઘટે કે જેઓ આજ શંકા-શીલ છે તેમની શંકાઓ અરથાને હતી એમ સાબિત થાય. બીજા લોકો તમારે — કલકત્તાના વિદ્યાર્થીઓ — માટે શું ધરિ છે તે પણ હું કહી દઉં. તેઓ તમારે વિષે સારી પેઠે શંકાલીલ છે. તેઓ તમને ભાવનાપ્રધાન અને નાબુક દેખાના ગણે છે. ખત અને અવિશ્રાંત ઉદ્યોગ પણ તમારામાં છે એવો એમને વિશ્વાસ નથી.

અધ્યાપકવર્ગની જવાબદારી

તમે નરી કેડી પકડી છે, નરી દિશાએ તમારું વહાણ હંકાયું છે. તમે હિન્દનું ભવિષ્ય ધડી રહ્યા છો અને આ જવાબદારીઓનું ખરું ભાન તમારામાં પ્રગટે તો તમે ઉપલી બધી શંકાઓને જોડી પાડો જ એ વિષે મને શંકા નથી. જેઓ બંગાળને સાચું ઝોળખે છે તેમણે જોયું છે કે બંગાળીઓ પાછા પડનારા નથી અને હું તો ગાંઠ જ વાળી બેઠો છું કે જે વિદ્યાર્થીઓ બહાર પડ્યા છે અને જેઓ આ સંસ્થામાં આવશે તેઓ ઠાઠ કાળે પાછા પડવાના છે જ નહીં. હું એ પણ ઉમેદ રાખી. રહ્યો છું કે અધ્યાપકવર્ગ પણ તેટલો જ ઈમાનદાર નીવડશે. ગૂજરાત મહાવિદ્યાલય ખોલતી વેળા મેં કહેલું તે જ એમને ઉદ્દેશને અહીં પણ તેટલા જ નમ્રભાવે હું કહીશ કે તેમના જ ઉદ્ભવ, પરિશ્રમ અને તેમની જ અનન્યતા ઉપર આ સંસ્થાની સફળતા કે નિષ્ફળતાનો આધાર રહેશે. આપણા પ્રિય દેશના ઇતિહાસના આવા અણીને કાળે નવજીવાનોનાં અંતઃકરણ ઘડવા માગનારને માથે જોખમદારીનો પાર નથી. એવી સ્થિતિ વચ્ચે અધ્યાપકવર્ગ જો બીધે, સંશયાત્મા બને, ભાવિની ચિંતાથી બીતિગ્રસ્ત થાય, તો વિદ્યાર્થીઓની શી દશ થાય ? હું પ્રાર્થના કરું છું કે સર્વશક્તિમાન પ્રભુ આપણા અધ્યાપકવર્ગને ડહાપણ, હિંમત, શ્રદ્ધા અને આશાથી અડગ બનાવે.

જળરહસ્યતીથી બચો

હું વિદ્યાર્થીઓને કહી ચૂક્યો છું કે તમે પોતે પોતાને માટે દોરી કાઢેલે માર્ગે આઠે તેટલું પરાક્રમ બતાવજો, પણ બીજાના નિર્ણયમાં હાથ નાખતા ના. બારીસાલનો કિસ્સો (બારીસાલમાં સરકારી શાળાઓમાં જતા વિદ્યાર્થીઓને પગે પડવાને બહાને પગ પકડી રાખી શાળા કોલેજમાં જતા

અટકાવવામાં આવ્યા હતા.) તમે આજે છાપાઓમાં વાંચો જ દશે. એમાં અનિશ્ચયોક્તિ હોય કે ન હોય તોપણ તે એટલું તો થાપવે જ છે કે ગમે તે સ્થિતિમાં પણ આપણાથી જગત્સતી કે અમોઘ ઈલાહથી તો કામ ન જ લઈ શકાય. મને ઉમેદ છે કે શાળાકોલેજને ન છોડનારાઓને ત્યાં ધરણું ધરવાનું (બારણા આગળ લાંઘવા બેસવાનું) અગર ખીજું કોઈ પણ વસ્તુનું દબાણ લાવવાનું વિદ્યાર્થીઓ છોડી જ દેશે. જેમને સરકારી સંસ્થાઓમાં ગહેવું પાપ લાગે તેઓ જ એ સંસ્થાઓ છોડે એટલું બસ છે. આપણે શ્રદ્ધાવાન હોઈશું તો ખીજે એક પણ વિદ્યાર્થી અદાર નદી પડે તોપણ આપણે દડ રડીશું. અધીનાઈથી આકળા થવું એ તો અશ્વદાની જ નિશાની છે. આકળા થઈએ ત્યારે જ ખીજાઓ પર આપણે હાથે દબાણ થાય. મને ઉમેદ છે કે આ સંસ્થાનો એકેએક વિદ્યાર્થી આ બાબતમાં પોતાનો સ્વયં ધર્મ સમજી જશે.

દિંદીલાપાનાં અણમૂલાં રત્નો

ખીજ એ પણ ઉમેદ રાખું છું કે એક મદિના બાદ આપણે ફરી મળીએ ત્યારે તમે મને તમારી જોડે અંગ્રેજીમાં વાત કરવાનું કહેવાપણું નહીં રહેવા દો અને મારે જે કાંઈ સદેશો આપવાનો હોય તે રાષ્ટ્રીય ભાષામાં જ હું તમને આપી શકું એટલી દિંદી તમે બધા શીખી ચૂક્યા હશે. હું તમને ખાતરી આપું છું કે તમે દિંદી ભાષા તરફ વળો એટલી જ વાર છે. એટલી એ સહેલી ભાષા છે. કેટલાયે શબ્દો તમને ધરના જ લાગશે; કારણ દ્રાવિડી ભાષાઓ સિવાયની ઉત્તરવી ભાષાઓનો મોટા ભાગનો શબ્દ-ભંડોળ એક જ છે. એ ભાષા તમારા ઉચ્ચ અને વિદ્વતાભર્યા વિચારોને મુખમાં પહોંચી વળે એવી છે એ પણ તમે જાણો. દિંદી શીખો કે ઉર્દૂ, બન્નેમાં તમને પાર વગરનાં છૂપાં રત્નો મળી આવશે. તમે દિંદી સાહિત્ય અને આજની દિંદીને નિર્ધન કહો છો, પણ તમે તુલસીદાસની તો ઓળખાણ કરી જુઓ! તમને લાગશે કે આધુનિક જમાનાઓએ આટલી સદીઓમાં એ ગ્રંથની જોડે મૂકી શકાય એવો એકે ખીજે ગ્રંથ પેદા કર્યો નથી. એ એક જ ગ્રંથે મારામાં જે શ્રદ્ધા અને આશા પૂર્ણ છે તે ખીજા એકે પુરતકે નથી આપ્યાં. હું માનું છું કે તુલસી ગમામણ રસમાં, અલંકારમાં કે ભક્તિભાવમાં કોઈ પણ પંક્તિની ટીકા કે પરીક્ષા સામે ટકી રહે તેમ છે.

વેટિયામાં કાવ્યાનંદ

હું ત્રીજી પણ ઉમેદ રાખું છું, અને એ તો વળી સર્વોપરી છે. તે એ કે હું પાછો આવું ત્યાં સુધીમાં તમે સંપૂર્ણ કાંતનારા અને તમારા ગામના વજ્રકરો પાને એવું હાથે કાંતેલું સૂતર વણાવી લઈ એવી પોતાના હાથની

૪૬૮ ધર્મશુદ્ધિથી કાર્ય ઉપાડશે તો સ્વરાજ હાથમાં છે

ખાદી પહેરનારા ધર્મ ગયો હશે, એટલું જ નહીં પણ હું તો એટલે મુઠ્ઠી ઉમેદ રાખું છું કે એટલી મુદતમાં કાંતવામાં અદ્ભુત કરામતો કરી બતાવતા, અને જે બૌદ્ધિક આનંદ અને કાવ્યાનંદ હું કાંતવામાં અનુભવું છું તે ભોગવતા ધર્મ ગયા હશે. હિન્દના લાવિ વિષે શ્રદ્ધા અને આશા ગાખી કાંતશે તો કાંતવામાં એવો આનંદ તમને મળ્યા વગર નહીં જ રહે. મને ઉમેદ છે કે તમારા અધ્યાપકો પણ તમને અંગાળીમાં જ પોતાનાં લાપણાં સંભળાવશે અને તમે પણ આટલા દિવસ સરકારી સંસ્થાઓમાં જે કંઈ જ્ઞાન મેળવ્યું હોય તે અંગાળીમાં લાવી આમ વર્ગને તેની લદાણી કરશે; અને તેમ કરવામાં અંગ્રેજ અને બીજાં સાહિત્યોમાંના ઉમદા વિચારો વ્યક્ત કરી શકનારા અંગાળી શબ્દપ્રયોગો શોધી કાઢી તથા ૩૬ કરી દર્ષ પ્રગાળી લાપાને ખેડશે અને અધિક ફળદ્રુપ બનાવશે.

શ્રદ્ધા ફેળવો

તમે આ તમારા કાર્યને ધર્મશુદ્ધિથી હાથ ધરજો. જો આ, લડતને આપણે ધર્મ સમજીને નહીં ચલાવીએ તો હું વગર આનાકાનીએ કહું છું કે એ પડી ભાંગશે, એટલું જ નહીં પણ આપણને નામોશી આપશે કામ કરવાની આ નવી દબ આપણે કાઢી છે, અને તેમાં જૂની દબમાં થોડા સુધારા કરવાથી કામ સિદ્ધ થશે એમ માની બેઠીશું તો આપણે હારી બેસીશું. અંગાળ તો લાવનામયતાને માટે પ્રખ્યાત છે. એ જ ધર્મલાવનાપૂર્વક તમે આ કાર્ય ઉપાડશે તો સ્વરાજ હાથમાં છે એ તમે જોશો. ઈશ્વર તમને અને તમારા અધ્યાપકોને મદદ કરે અને શ્રી દાસ માગે તેવું બળ તમને આપે. હવે હું આ મહાવિદ્યાલયને ખુલ્લું જાહેર કરું છું.

ઝરિયામાં

દાસ કુટુંબથી છટા પડી અમે ઝરિયા ગયા. ઝરિયા ગુજરાતીઓ અને કચ્છીઓની એક મોટી વસાહત છે. તેઓ ઢાલસાની ખાણોના ટોન્ડાકટ માટે અને ઢાલસાના વેપાર માટે ઝરિયા જઈ વસેલા છે. મોરવાડીઓ પણ ધણા છે, અને આ ધંધામાંથી શ્રીમંત થયા છે. આ ખાણોમાંના મજૂરોની સ્થિતિ વર્ણવવાનું આ સ્થાન નથી. એમની સ્થિતિ ધ્યાનપૂર્વક જોવાનો અમને સમય ન હતો, જોકે તેઓ કેવા કષ્ટમાં, કેવા જોખમમાં, પેટભર અન્નને માટે કામ કરી રહ્યા છે એ નજરોનજર અમે જોયું ખરું.

ઝરિયામાં થયેલા કામ વિષે કાંઈ કહું તે પહેલાં એક રમૂજ વાત કહી દઉં. અમે કલકત્તા છોડવાના દિવસે તેના એક દિવસ આગળ શ્રીયુત દાસ મને કહેવા

લાગ્યા, “મહાદેવ, ઋચિયાને કોઈ રીતે બગાળામા ગણી ન શકાય?” હું સંતાલતું રહ્યું અમથ ગયો, છતાં મેં પૂછ્યું “કેમ?” હસવા લાગ્યા અને બોલ્યા, “ઋચિયાનું ઉધરાણું પિદારમા તથાશે!” મેં કહ્યું “જો સરકાર પોતાની મરજી પ્રમાણે પ્રાન્તો તોડે છે અને જોડે છે તે સગર નીચે બીજી શી આશા રાખી શકે? તમારા પ્રાન્તો મનાવો ત્યારે ઋચિયાને, બગાળામા દાખલ કરજો.” આ ગમ્મતની ખૂમી ઋચિયામા થયેલા ઉધરાણાથી વધારે સમજારો.

ઋચિયામા તો ભાઈઓ અને બહેનોએ હા વાળી લાલા રામજસ અગરનાવ નામના માગવાડી સંજ્ઞને પદર હજાર રૂપિયા અર્પાને પહેલ કરી પછી તેઓ પોતે જ બીજા વેપારીઓને આગ્રહ કરવા લાગ્યા, અને તેમના આગ્રહથી કચ્છી વેપારીઓએ દસ હજાર મૂકેલા તેને બદલે વીસ હજાર કર્યા બીજા સંજ્ઞનોએ પણ ચારી રકમો ભરી સ્ત્રીઓએ જાહેર ઉધરાણામા સાગરજી હજાર રોકડા અને બે ત્રણ હજારના ધરેણા આપ્યા બધું મળીને સાઠ હજાર જેટલું ઉધરાણું ઋચિયામા થયું સનારે ધનબાદમા એક હજાર, સાગરે કતરાસમા દસ હજાર અને બગમ્મતમા બે હજાર રૂપિયા ઉધરાણા પાડ્યાં આ ઉધરાણાના આકાંક્ષાની મોટી કિંમત હતી આકાંક્ષા નથી એ ઉધરાણાની પાછળ રહેલી ધર્મવૃત્તિ આધર્ષકારક છે એ આ નવી પ્રવૃત્તિનું પરિણામ છે એવું મારું નામ માનવું છે સ્ત્રીઓની પ્રેમભક્તિ અને શ્રદ્ધાથી ઉત્પન્ન થતી રમણીય મૂલ્યવત્તા દાખનામાથી એક જ અડી નોંધું? એક બહેને પોતાના સોનાના કડા અને સોનાનો હાર પૂજ્ય કસ્તૂરબાને પહેરાવ્યાં કસ્તૂરબાએ ગભરાઈને તરત જ તે “મને કેમ ચક્રવે ઝા?” બોલી ઉતાર્યો અને કહ્યું “બહેન, આ ધરેણા તો ગાંધીજી સ્વરાજ માટે માગે છે” બહેને હાર સ્વરાજક માટે ચાલીટના ચરણ આગળ મૂક્યો પણ “પ્રજા તો તમે પહેરો તો જ આપું” એમ કહ્યું કસ્તૂરબાએ કડા ન લીધા એટલે કડા સ્વરાજકને ન મળ્યા.

પટણામાં

[એ વિષે મહાદેવભાઈનો પર નીચે પ્રમાણે છે:]

વિદ્યાલયની સ્થાપના

મારા છે લા ગામમા હું ઋચિયાથી અટક્યો હતો ઋચિયાનો ગાસડો ઉપાડીને ગાંધીજી પટણા આવ્યા પટણાનું ગાંધીય ૬,૭-૨-૨૧ વિદ્યાલય ચાલુ તો થઈ જ ગયેનું હતું પણ આશીર્વાત લઈને તેનો આરંભ કરવાનું પાત્ર મુદ્દર્ત ગાંધીજીની પાસે તો જીએ કરાવવાનું હતું મિત્રાર જેવા ગરીબ પ્રાતમા પેસાની તાબ તો હોય જ એટલે ઋચિયાનો ગાસડો જોઈને બાણ રાજેન્દ્રપ્રસાદ અને બ્રજશિરબાણ બહુ રાજી થયા પણ એ ગાસડો યોગ્ય રીતે નાપરવાની જવામદારી પણ જાણે

તેમને દાખા દેતી હતી. આ બંને નેતાઓની બાલોચિત સરલતા અને જાંડું કર્તવ્યભાન મશહૂર છે. તેમનો પ્રયાસે આ વિદ્યાલય સ્થપાયું. તેમની પ્રતિષ્ઠાએ વિદ્યાલયમાં ઉત્તમ કામ કરનારાઓ મળ્યા છે, એટલું જ નહીં પણ ઉત્તમ વિદ્યાર્થીઓ પણ આવ્યા છે. આજે લગભગ બાર આમાપકો છે. વધારેમાં વધારે પગાર માસિક સવાસો રૂપિયા લેનારા છે. આજમાં તો ત્રીસ આણીસ રૂપિયા લઈને પણ કામ કરનારા છે. અને ઘણાખરાની લાયકાત 'યુનિવર્સિટીના સુવર્ણપદકપ્રાપ્ત' બી છે. વિદ્યાર્થીઓની તો થી વાત કરું? સરકારી કોલેજમાંથી 'ઓનર્સ' ફોર્સ' મારે ભણતા વિદ્યાર્થીઓની જ આ રાષ્ટ્રીય વિદ્યાપીઠમાં ભરતી થઈ છે. વિદ્યાર્થીઓને ભણવાનું ગમતું નથી, રખણું છે, માત્ર દેશનું કામ કરીએ બીએ એમ કહેવડાવતું છે એવા જ આ રાષ્ટ્રીય વિદ્યાપીઠમાં બન્ય છે, વગેરે કહેનારાઓને જ્યલંત જ્યાગ આપનાર આ વિદ્યાલયના વિદ્યાર્થીઓ અને મજ્જદુલ હક સાહેબના વિદ્યાર્થીઓ છે. એ વિદ્યાર્થીઓ ત્રણ કલાક સાહિત્યિક અભ્યાસ કરી બાકીનો બધો સમય રેંટિયા ઠાંતવામાં, સાળ વણવામાં અને રેંટિયા બનાવવામાં આંપશે.

અસતો મા સદ્ગમય

ગાંધીજીને વિદ્યાપીઠ ઉદ્ઘાટનાને વિનંતી કરતાં મજ્જદુલ હક સાહેબે ગદ્ગદ કંઈ જે ભાષણ કર્યું અને તેનો ગાંધીજીએ જે જ્યાગ આપ્યો તે આપવાનું બહુયે મન થાય છે, પણ હું એનો ખાનિ માત્ર આપી દઉં છું. મૂળ કાર્ય કરવાનો મંત્ર હક સાહેબે અજબ રીતે સાધ્યો છે એમ દરેક જણને તેમના ઉદ્ઘાટોથી જણાયું. 'ગાંધીજીએ મૌનવ્રત લીધું, હું પણ આવા મેળાવડામાં આવતો બધ થઈ જઈ' એમ ઘણુંયે થાય છે, પણ ગ્રેમીઓ ખેંચી લાવે છે અને બે શબ્દ બોલવા પડે છે.' આવા પ્રકારનું કહી તેમણે શરૂઆત કરી, અને 'ગાંધીજી હિંદુમુસલમાનનું એકથ સાધવા અવતર્યા છે તે સાધશે અને તેથી જ સ્વરાજ્ય મળશે; તે સ્વરાજ્યના પાયામાં આ વિદ્યાલયો જેવાં વિદ્યાલયો ઈંટો રૂપ છે, અને તે સ્વરાજ્યપ્રાપ્તિમાં મારા જેવા નિમિત્ત-માત્ર છે' એમ કહી પૂરું કર્યું. ગાંધીજીએ પોતાના ભાષણમાં જે પ્રાર્થનાથી તે દિવસે કાર્યારંભ થયો હતો તે પ્રાર્થના ઉપર ખાસ ભાર દીધો. પ્રાર્થના વિના પાઠ ભણાવવાની કેળવણી ખૂબી આપણે પ્રત્યેક કાર્ય પ્રાર્થનાથી જ આરંભીએ. આજે જેમ તમે બોલ્યા તેમ જીવનના દરેક દિવસે

અસતો મા સદ્ગમય

તમસો મા જ્યોતિર્ગમય ।

મૃત્યોર્માન્મૃત ગમય ॥

એવી દુદ્ધની પ્રાર્થના કરીએ, એવી શુભેચ્છા દર્શાવી તથા આત્મશુદ્ધિની આ

પ્રતિ અમલમાંથી સત્તામાં જવાનું પ્રેરનારી છે, અશાનાન્ધકારમાંથી ન્યોતિમાં જવા પ્રેરનારી છે, મનુષ્યમાંથી સર્વ જર્ઘ અમૃત તથા પમાડનારી છે એવા ઉદ્ધારકાદયા. આ શુભવચન દરેક માણે અસહકારી સંપત્તિ એવી આશા ગાખીશું.

સાથે સાથે વિદ્યાપીઠની સ્થાપના થઈ, તેમાં પણ કર્તાદર્તા તો ગળેડાખાણુ, હક માટેનું અને ધ્વજકિશોરખાણુ જ તો! દક્ષિણ આફ્રિકામાંથી લડન આરંભાઈ ત્યારે તો માત્ર સોળ જ પોદાઓ દતા. પાછળથી જેમ જેમ ખીખીને રમ ચડતો ગયો તેમ, તેમ મેળ દત્તાર થયા. એ વિચારે કાર્ય કરનારાઓની ઝોખી સંખ્યાથી ડરી જતાનું નથી. જદાર રલા રલા પણ ટેટલાક સ્પર્શનો, દેવું કામ કરી ગયા છે તે જોવા દેવું છે. વિદ્યાપીઠને માટે ઉપરાણું થયું ત્યારે પ્રેરિત જગત્તાવ જેઓ આજે સરકારી યુનિવર્સિટીમાં વ્યાખ્યાતા છે તેઓએ યુનિવર્સિટીના ગવિરદારને લખ્યું કે 'મારા ભાણ્ણુ વેતન ૪૦૦ રૂપિયા મહેરખાની કરીને તુલ મોડલી આપો, કારણ મારે રાષ્ટ્રીય વિદ્યાપીઠ માટે તે આપવું છે.' રવિરદારને આવો પત્ર લખવામાં જરા ટીખળો અંશ રહેલો લાગે, પણ 'યુનિવર્સિટી'નું પોતાનું વ્યાખ્યાતાપદ નય તો તે જવા દેવું પણ પ્રામાણિક રીતે કહી દેવું કે પોતાની લાગણીઓ શા પ્રકારની છે એ દર્શાવનારી પ્રામાણિક નીકરતા પણ આમાં રહેલી છે એમનો દાખલો સર્જને સરકારી નોકરો વાનાદુખા સ્ખાઓમાં જતા, ખનાદુખા સ્વરાજ્યમાં નાખ્યાં આપના અટકને?

આ મિત્રાની પ્રતિષ્ઠા તો આજે મિદ્ધારમા ચાલી રહેલી નોકરશાહીની દોડદોડી અને ધરપકડ ઉપરથી જ ખગર પડશે લોડ સિદ્ધતા અમલનો આગંભ વાજતેગાગતે દીક શરૂ થયો છે. તિરહુત વિભાગમાં, દરલગા વિભાગમાં જ્યાં ત્યાં કામ કરી નહેવાઓ અમે કોઈને ન બોલવાની તો કોઈને રજા ન ભગવાની, કોઈને સારી ચાલચલનતા જમીન આપવાની તો કોઈને અમુક ક્ષેત્રમાં પ્રવેશ ન કરવાની નોટિસે મળી રહી છે આ બધું શા આરોપસર? અશાનિ ફેલાવવાના મીતામઢીના એક જ કુટુંબમાંથી ચાર પાંચ જણને જમીન આપવાની નોટિસ મળી અને જમીન ન આપ્યા એટલે જેલમાં મોકલવામાં આવ્યા ધરડા પિતાને જેલમાં વળાની પુત્ર ગાધીજીને ગોરખપુર મળના આવ્યો દુત્રો તે પ્રત્યેક ઘડીએ અને પળે પોતે પકડાનાની વધી ગાખી રહ્યા હતા તેણે ગાધીજીને કહ્યું કે, "જે જગ્યાએ અશાતિ ફેલાવવાનો મારા પિતા ઉપર આરોપ છે તે જગ્યાએ તો તેઓ કદી ગયા નથી ને જવાના પણ ન હતા! પણ એ તો ફિઝિંગ હોલ નામના એક સહદયી સિવિલિયન પોતાના સુદર પુરતક 'આધમતા સામ્રાજ્ય'માં લખી ગયા છે તેમ "ફેજલદારી કાયદા

પ્રમાણે કામ ચનાવવાની રીતના પ્રયત્નની 'અટક પત્તની કનમો'ની રૂએ કશા ખામ્ય શુના માટે આરોપ મૂક્યા વિના જ અનેક માણસો પાસેથી જામીન લેવામાં આવે છે, અને જલ્દીને જેલમાં મોકલવામાં આવે છે. આ પ્રલમ્બ ધર્માર્થ ધરાર્થને નાપરવાના કાયમી હુકમો મજિસ્ટ્રેટો અને પોલીસને આપી રાખવામાં આવેલા હોય છે મુસાફરીએ હોય ત્યારે દરેક ગામે ભ્રમણા વિનાના અથવા શક્યપડતા માણસો કે કે નહીં તેની તપાસ કરવા. હુકમો હોય છે અને તેની ઉપર મમ ચનાવવાના હુકમ રોય છે ગામના મુખીઓની ઉપર આવા શખ્સોને બનાવી આપવાનું દમાણ ચવાવવામાં આવે છે અને તેમને જેલની સામે અલુમના હોય તેવાને તેઓ સુખે પગડાવી આપે છે. આ તો પાચ વર્ષ ઉપરની સ્થિતિ આજે તો 'ધોળી ટોપી' દેખીને બહુકનાર પોલીસ જ્યાં જોઈએ ત્યાં શક્યપડતા માણસો જ જુએ તેમાં શમ શી? ફિડિંગ હોન લખે છે, "ફિડુસ્તાનનો આમો ફોજદારી પ્રયત્ન અને પ્રયત્નો અમન જ મૂકે છે એ તમામ ફોજદારી અદાલતો ઉપર તાળા દેવાય અને ગ્રામપચાયતોની સાથે મચ્ચનત કરીને ગના અગ્રમનાનો મારા હાથમાં હોય તો હુ તો જિલ્લાને વધારે જ શક્તિમાં રાખી શકું પણ અધિમાગ ફિડિંગ હોન જેવા સિવિલિયમનોનો આજે ભાગ્યે જ જોડો મળે છે," અને તેમણે પોતાના પુસ્તકમાં કરેલી અતિશય ગંભીર આગાહી—સામાન્ય રૂબી જવાની આગાહી સાચી પાડવાની સપૂર્ણ પેરની પડ આગની નોકરશાહી મ્દી રહી છે.

પણ નોનરગાહીને લોકો સી રીતે જતામ આપી રહ્યા છે? મિહારના નિરહુત વિભાગમાં કેટલીયે અદાલતો ખાતી છે જ્યાં વખલો ખાતી નથી કરતા ત્યાં લોકોએ ખાતી કરી કે પચાયતો ત્યાં મોગ મોગ શુનાઓના સંધમાં પણ સતોનમરક રીતે ચાય આપી રહી છે ગયા, આરા, મોઘીર ગોરે જિલ્લાઓમાં દારૂ વેચવાના પરવાનાનાળા ધરાઈ વિના મો વધારી બેઠા છે. શાગાઓ પણ જ્યાં ત્યાં ખૂની રી છે તાજપરની જે શાગાને ગાધીલૂએ બે મદિના ઉપર પાસે નાખ્યો તો તે શાગા બધાર્થ ગઈ, તેમાં સાતલનો વિદ્યાર્થીઓ કે સ્થાનિક અગ્રેજ શાગાના વિદ્યાર્થીઓ લગભગ ધણાખ. ૧૧માં છેડીને આ શાગામાં જોડાયા છે, અને ધણાખરા રિક્ષકો પણ નીમળી આ શાગામાં આયા છે મીઠા સ્થળોએ જાણુ ધજ્જિશોરઅદ અને જાણુ ધગીધર મમ મ્દી ગલા છે અને શાગાઓ ખોતી રહ્યા છે એની એમ ફકીંગની ઉત્તરક્ષિતો ઉલ્લેખ થાં વિના ચાલે એમ નથી એ ફકીરને મોકે મદ માનના દતા એગેરે મો પેમો મ્દીતિ એની પામે અન આદ હજારની મના થેરેની દત્તી તેની પોતે ધર્મશાગા બીધારી આ શાગા મોવવાની ભારે

પ્રતિ માની રહી છે તે જોઈને તેણે પોતે જ સ્થાનિક કામ કરનારાઓની પામે માગણી કરી કે પેલી ધર્મશાળાની એક શાળા ખનાવી દેશમાં આવે! એ ધર્મશાળા આને ગિરજાશાળા ધર્મ પડી છે, અને પેલા કપોર મસ્ત જાનીને આને ગામડાંઓની અનેક પ્રતિઓમાં ધૂમી રજા છે!

હક સાહેબને મિત્રે આરંભમાં ૫ કાર્મિક કહી ગયો. તેમને મેં આ વખતે જોયા તે કાર્મિક નવા જ જોયા. ગર્ભ વખતે જોયા ત્યારનું તેમનું ચિત્ર મેં મારા તે વેળાના પત્રમાં આપ્યું હતું. આ વેળાનું ચિત્ર પણ એટલું જ આપવા જેવું છે. સીધી સટ ભાષામાં કહું તો તેમને મેં ખૂબ બડા થયેલા જોયા. તેમના ગાય ભરેલા દના, તેના ઉપર કાર્મિક ઓર જ લાવી હતી, તેમનું અચકન — અંચરખું તડુંતડું ચર્ચ રહેતું હતું. મેં કહ્યું: ‘તમે તો ખરે જ આ વખતે બહુ જ માત્યા છો.’ તેમણે હમીને કહ્યું: ‘ન મારું? કેટલી જ્ઞાનંતતા, ગગાનો કિનારો અને મારા વડાલા વિદ્યાર્થીઓનો સહવાસ! એ વિદ્યાર્થીઓને ખીનના જોઈને હું ખીનું છું’ આ વિદ્યાર્થીઓનું જીવન જોના અમે ગાંધીજીના મૌનવારે — મોમવારે સદાશત આશ્રમે ગયા. વિદ્યાર્થીઓ કસોય કરતા દના. ગામડાના લોકો તો ત્યાં ‘ગાંધીજીનો આશ્રમ’ નીકળ્યો છે કહી ભિમરાય છે જ. તેમની સાથે તેઓ ભળી ગયા છે. ગામડિયાઓ આવે છે તેની માથે ટોળું વળી આ વિદ્યાર્થીઓ પખાજ મંજરા સાથે રામાયણ લલકારે છે, અને તેમને જોઈને હક સાહેબની પાતી લમી આવે છે. આ દમ કલાક તેઓ રેડિયા બનાવવાના કાર્યમાં અને ઉદ્યોગશૃદ્ધ બાંધવાના કાર્યમાં આપે છે, અને સાંજે એકાદ ધાપ છે ત્યાં ગામડાવાસન પડી હક સાહેબ તેમની આગળ દિવસની હકીકતો ઉપર નિવેચન કરે છે. તેઓ પૂછપૂછ કરે છે અને એકાદ બે કલાક સુધી આ જાનગોષ્ઠિ ચાલે છે અને તેઓ શું ખાય છે? મને જરા તાતુબી ચર્ચ હું સ્વાગે હક સાહેબ સાથે જમ્યો. બડા ચોખા અને દાળ શાક ખાધા પછી હક સાહેબને મેં પૂછ્યું ‘આવું જ તમે હમેશા ખાઓ છો શું?’ તેમણે મારી મરકરી કરી કહ્યું ‘ભાઈ, આ મિકદર મજિલ છે શું કે જ્યાં ગમે તેટલા શાકો ધાય અને મમે તેટલા જમી જાય?’ એ જ બોગક વિદ્યાર્થીઓ ખાય છે એમ તેમણે મને કહ્યું અને ઉમેર્યું, ‘મિત્ર, હું હિન્દુઓને વડાજના બેંચે છું એમ લોકોને ન ધાય તે ખાતર હું એમની સાથે નથી જમતો’ સાંજે ૯ વિદ્યાર્થીઓની માથે જમ્યો વિદ્યાર્થીઓની માથે પણ એ જ ખોરાક વિદ્યાર્થીઓને મેં પૂછ્યું ‘તમને ખર્ચ શો આવે છે?’ તો તેમણે કહ્યું: ‘પોચાઆક કે આ કપિયા’ હિન્દુસ્તાનમાં સામાન્ય રીતે દસ કપિયાથી ઓછે

ન ખાપ — બે ત્રણ રૂપિયે ચનાવનારા માણસ છે એ મને ખબર ન હતી એમ નથી — એ મારી બ્રાન્તિ આ વિદ્યાર્થીઓએ ટાળી દૂધ, ઘી એઓ ભાગ્યે જ વે છે એમને પૂછ્યું ‘તમારી તમિષત આ ખોરાકે સારી રહે છે?’ હક સાહેબના મુખની ચુનામી સુરખી જોના છતાં મેં આ પ્રશ્ન કરવાની મૃદુતા કરી મને પણ દનાવનારો જ ઉત્તર મળ્યો, ‘અત્યાર સુધી તો તમિષત નથી બગડી પડી હરિને ખબર’ આ આશ્રમમાં અપરિચિત અને અસ્તેવવનનું પાવન મેં જોયું જોયું તેવું ભાગ્યે જ કયાયે જોયું હશે આ વિદ્યાર્થીઓનું એ અને નતના પાનનું દેશ અનુકરણ રશે?’

આ મારો પત્ર વાંચો થયો છતાં હક સાહેબના આશ્રમમાં એ નાત જે જોઈ તે વિષે મેં જોન લખ્યા વિના રહેવાનું નથી ગાંધીજીને સોમનારે મૌન હોય છે એમ લોકો જાણતા તે છતાં ગામડાઓમાંથી ખૂબ લોકો કેવળ દર્શન માટે ત્યાં ઊભરાતા હતા હક સાહેબે કહ્યું કે, ‘આમાના અર્ધો તો ગાંધીજીને આશ્રમ બધાય છે તે જોના જઈએ એમ કરીને પણ આવે છે, આજે જમણા આગ્યા છે હવે તો શાન્તિને માટે ગાંધીજીનું નામ ન સહનાયેનું હોય તેવે કોઈ સ્થાને આશ્રમ નઈ જવું જોઈશે મહાત્માજીનું નામ એક પીડા (nuisance) છે’ તરત જ મ્હું ‘એ પીડા વિના જીવી શકાય એમ નથી એ લોકો તો માત્ર જીવન ચર્ચ પડ્યા છે પણ આટલી વારમાં તો એક વિદ્યાર્થી આગ્યો અને કહેવા લાગ્યો ‘સેન્ટ્રલ સ્ત્રીઓ પેલા મહાપ્રભા બેડી છે — કેવળ દર્શનને માટે’ મેં ગાંધીજીને મ્હું ગાંધીજી નીચળ્યા, જઈને ઊભા રહ્યા તેમના આગળ નાનામોટા ધરણાઓથી ભરેલી એક કોથળી હતી આવી શ્રદ્ધા જ્યાં ત્યાં જોઈને હું ચકિત થયો છું ઋષિયાની કોથળીમાં ઋષિયાના અર્ધનગ્ન મજૂરોની સ્ત્રીઓના ધરણા પડેલા છે પટથામાં તે જ દિવસે પૂ કસ્ટરમાં ગગાજી નાહવા ગયા હતા, ત્યાં અને, બહેનો નાહતી હતી તેમને કોઈકે કહ્યું ‘યે માતાજી હે એલે પોતાને છેડે જે માર્શ બાંધેનું હશે તેનું છેડીને તેમણે કસ્ટરબાને ચરણે ધર્યું’ પણ આખરે એક ફાટાટૂટા કપડાનાળી ધરડી ડોશી આવી અને તેણે એ રૂપિયો મૂક્યો પૂ કસ્ટરમાં એ પૂછ્યું ‘બહેન તમે શો ધધો કરો છો?’ જવાબ મળ્યો ‘દૂધ વેચવાનો’ એલે બીજા પાસે ઊભેલા એ ભાઈએ કહ્યું ‘દૂધ વેચીને જેમ તેમ બચાવેલા પૈસામાંથી એ એ રૂપિયો આવ્યો છે!’ એટલે પેની ભરી બાઈ બોલી ‘માતાજી, આપ જે દેશકા બનાર રહી હો, ઉસકે વિષે યે દિયા હૈ’

[આડમીએ રાત્રે ગોરખપુરથી કાશી જતા આગમીમા બે દુ ખદ અને મુખદ અનુભવે
થયા એનું વર્ણન મહાદેવભાઈએ નીચેના પત્રમાં કર્યું છે]

પટણા છોડી અમે ગોરખપુર ગયા ગોરખપુરના અહેવાલમાં હું અહીં
જીતરવા નથી માગતો તા ૮ મીએ કાશી જતા
૮-૨-૨૧ અમારા ઉપર જે વીતી તે વર્ણવના તથા તેના ઉપરથી
સૂઝતા કેટલાક વિચારો આ પત્રમાં જણાવના

ધરદો રાખુ છું

ગોરખપુર જિલ્લો સમુક્ત પ્રાન્તનો મોટામાં મોટો જિલ્લો છે એલા
ગોરખપુર જિલ્લાની વસ્તી ૨૯ લાખની કહેવાય છે થોડા દિવસ અગાઉ જ
ખમર પડ્યા છતાં અનેક ગામડામાંથી લોકો ગોરખપુરમાં ઉભરાયા હતા.
ગોરખપુરની વિરાટ મત્તામાં એક વાખથી એવા માણસો ભાગ્યે જ હશે
આટલા માણસો જોઈને હું એક રીતે નચિત થયો હતો કે અમારો રાતનો
સમય તો શાન્તિમાં જરો જ, કારણ દર્શન માટે આવનારા પણ ઘણાખરા
આ સભામાં આવી ગયા હશે પણ મારી ધારણા ખોટી પડી

ગોરખપુરથી રાત્રે સાડા આઠ વાગ્યે ગાડી ઉપડી ટાશી જતા ભટની સ્ટેશને
લગભગ અગિયારેક વાગ્યે ગાડી ખલ્લાય છે ગાડી દરેક સ્ટેશને ઊભી રહેનારી
હતી ગોરખપુરના કાર્ય કરનારાઓએ દીર્ઘદષ્ટિથી અમારે માટે એક બે ઠેકાના
ડમ્પા લઈ ગયાં અને ગાડી અલ્પરાત્રી ચિન્તામાંથી મુક્ત કર્યા હતા પણ
અમને કેઈ ચિન્તામાંથી મુક્ત રાખી શકે એમ જ ન હતું ગોરખપુર પછીના
જ સ્ટેશનથી દરે સ્ટેશને માણસોના ધાડેધાડ આવીને અમારા ડમ્પા ઉપર
હલ્લો મચાવના લાગ્યા કાસગંજથી માનપુરની મુસાફરીનું વર્ણન જોશે વાન્યુ
છે તેને માટે આ હલ્લાઓનું વર્ણન આપનાની જરૂર નથી માત્ર આ હાનાઓ
પેના ઐતિહાસિક હલ્લા કરતા પણ વધારે ભયાનક હતા, અને એટલે જ
દરજગે હું તેનું વર્ણન આપના ચાહુ છું દરેક સ્ટેશને મોટી મોટી લારીઓ
અને મશાલોનાગા ખેડૂતો આવીને કાન ફાડી નાખે એના અવાજો કરતા તેમને
જોટની વિનતી કરાય તેમની ડમ્પામાં અમે સૌ ઝાં જ કરતા

અમારું કોણ સાંભળે ? ઘણેક ઠેકાણે ગાડીમાંથી ઊતરીને દુ લોકોને
પ્રજો ખડો ત્યારે ધીરેક વાર પાછા હલતા પણ દુ ઉપર અડખો કે પાછા
બારણે આવીને ખેંચાર કરતા જ હોય આટલાથી જાણે સતોય ન વળતો
હોય તેમ સેકડો માણસો ગાડી ચાનના માડ કે ગાડીની ઉપર ચડી જતા
અને ડમ્પાની મહાર ઊભા રહેતા કેટલેક ઠેકાણે તો પોતાના ખજાની ગાડીને
અટકારી રાખી શકાશે એમ માનીને અનેક જણા ગાડીને ખેંચી રાખનાનો
પણ પ્રયત્ન કરતા ! આમને અટકારનામાં અને ગાડી આગળથી ખસેડનામાં,

કોઈને ઈજ્જત થાય તે જોવામા મિચારા ગાર્ડના ત્રાસની અને ધીરજની પણ અવધિ વળતી હતી પણ લોકો કેમે ક્યાં ન જ માને

મારી ચીડ સમાતી ન હતી એ ચીડમા ને ચીડમા ગાંધીજીની સમક્ષ મેં અસત્ય જોનાની પણ ધૂજતા કરી એ ચૂકી કબૂલ કરી લઉં આ ઘણા ભક્તોને તો ખબરે નથી હોતી કે ‘મહાત્મા ગાંધી’ કોણ છે થોડા જણ ડાહ્યાઓ ઉપર ચડ્યા, ‘મહાત્માજી કોન હૈ ?’ ‘મહાત્માજી કોન હૈ ?’ એમ પોકારના લાગ્યા મેં ચિડાઈને કહ્યું ‘મેં હું’, એટલે સત્પુષ્ટ થઈ, પ્રજ્ઞામ કરી ઊતરી ગયા ! કયા મારી ધૂજતા અને કયા તેમનો નિર્મળ પ્રેમ ! પણ એ નિર્મળ પ્રેમ પર મોહિત થયે કાઈ વળે એમ ન હતું

ભગ્ની સ્ટેશન આવ્યું ભગ્ની સ્ટેશન ઉપર તો હદ વળી ગાડી સ્ટેશને સુમારે અગિયારે પહોંચે તે આ હવ્યાઓને લીધે આગ વાગ્યે પહોંચી. લોકો દર્શન ન મેળવી શકે એટલે ચિડાઈને અનેક નિતવણી છતાં ગાડીના પાટા રોપાને ઊભા રહ્યા અને જલ્દી કહેના લાગ્યા કે દર્શન ન થાય ત્યાં સુધી ગાડીને ખસવા જ ન દઈએ તું પાછો ઊતરીને તેમને પગે પડ્યો તોયે તેઓ હમવાને તૈયાર ન હતા આખરે તું ક્રોધે ભરાયો ન કહેવાના શબ્દો મેં તેમને કહેના માડ્યા ગાંધીજી પગમમા બે માણ્યો સામે સત્યાગ્રહ કરીને ગાડીમા બે કનાક ઊભા રહ્યા હતા તે મેં તેમને કહી સંભળાવ્યું, આ તોફાનને પરિણામે કદાચ તેઓ પ્રાસ કરતા બધ થઈ જશે અથવા કાંઈક અપ્રતીત આકરો સત્યાગ્રહ કરી ગેસશે એની ચેતવણી આપી, પણ તે તેઓના કાનને પણ સ્પર્શ નહોતી કરતી ‘ભગવાનના દર્શન કરવા આવ્યા તેમા શરમ ગાની હોય !’ એમ કરી કરીને અમને શરમાવનાનો પ્રયત્ન કરતા આમ કરતા કરતા અમારો ડાહ્યો બીજી ગાડીને લગાડતા ગાર્ડને અર્ધો પોણો કવાક લાગી ગયો

ગાંધીજી આ ધમાનમા જીધે તો શાના જ ? પણ ગુપ્તગુપ્ત પડી ગયા હતા ભગ્ની પત્રી નર્મક ગાનિ થશે એમ અમે આશા રાખી, પણ તે આશા પણ વ્યર્થ ગઈ પત્રી તો દરેક સ્ટેશને લોકોનો ઉપર કહ્યા પ્રમાણેનો દગાબદ આવ્યો એક સ્ટેશને થાકી કદાગી દોરેક વાગ્યે ગાંધીજી જોયા ગાંધીજી નીનસા વાગ્યા, ‘મહેરમાની કરીને તમે જાઓ આગની ગતે શા માટે પમ્વો છે !’ તેના જવાબમા ભયદર હર્ષનાદો જ થતા હતા ગાડી અને ત્યાં સુધી ન દીએ એમ પણ ધનાક જોનાના હતા ગાંધીજીએ ફરી પત્રી આજીજી કરી, પણ કોણ માન્યો ? આ પ્રમગે ગાંધીજીની ગૌરવ મૂર્તિમા થેરીની મિટ્ટિનું વર્ણન આપવાને માટે મારી પામે શબ્દો નથી તું પણ ત્રાસ્યો હતો શ થને તેની પ્રપના મ્મી શકતો ન હતો ગાંધીજીને કુદ દશમ

મે આ પહેલા મ્હાં લેયા ન હતા એમને હું કાપતો હતો આખરે તેમણે પોતાનું મ્હાગ કૂતી કહ્યું 'તમો પો લાગુ છું જીના થઈને અગીયી દોરે' લોકોની ઉદ્ધતાઈની અધિ વળી । ગાંધીજીએ આમ પણ વાગ કપાગ કૃપા પત્રી લોકો ત્યાં તો શાન થયા

આ બધું એક અપરિચિત ગદરથે લેયેનું દવે પત્રીના દરે સ્ટેશને અમાગ મ્હાં આગળ પહોંચી જઈ ટોળાઓને અનિશ્ચ નમ અને ઉત્પ્રદાનક લાભામા તેઓ લાગળ આવી જતા અને સુભાગે ટોળા પણ તેમની અનાદ જાતે ધરતા અને શાનિયી વીખરતા આમ અમારા શિર ઉપરનો ભાર એ દેવદૂતે જ લઈ નીતો । તેમના ભાણે અક્ષરશુદ્ધ હતા તેમણે ગાંધીજીના ગદ્યા સિદ્ધા તો સોરી રીતે જીવેતા જણાતા હતા, અને શાનિયી પણ દરતાપૂર્વક દરેક લાગણ્યને અતે તેઓ સામાન્ય અદિસાના, પરદેવી વસ્તુમહિમાર ॥ અને અમલકારના પ્રત્યે અગ જાગન ઉપદેશ આપતા હતા તેમની ભક્તિ, તેમના ધૈર્ય અને તેમની શાનિ મિતે માગ નિશ્ચયનો પાર ન રહ્યો

મે તેમને તેમનું નામ પૂજ્ય તેમણે મ્હુ 'મારું નામ રામગોપાલ હું મહિમા એમ મામૂની — સામાન્ય વેપારી છું અને ત્યાં ખિલાફત કમિટીનો મેકેન્ડરી છું' મને મધારે આશ્ચર્ય થયું આવી ગીતે કેમનાયે શાત પ્રમ ગ્નાનજો દેશમા પ્રમ મરી રહ્યા હશે, જેની ટેંગ ॥ ધણા મોટા ભાગે ખમરે ની હોય ।

Some village Hampden that with dauntless breast
The little tyrant of his fields withstood

Some mute inglorious Milton here may rest

Some Cromwell guiltless of his country's blood *

એ લીંગીઓ મને યા આવી ગઈ, અને તરત જ એક પ્રધારનું આશ્વાસન મળ્યું અમલકાર ॥ આ સદસમુખી જવાબામુખીન, ગમે તેના પ્રયત્ન જતા, ગમે ત્યાં ગમે ત મુખ ફાગી નીમવાનો સભર જેટલો રહે છે, તેલો જ સભર તેવે સ્થાને તે ઉત્પાત અગ્રપરાને નીળા પડતાગ અને તેન શમાવતા તમા શમી જનારા મનખો બટાર આનરાતો, પણ છે આ

* અંગ્રેજ કવિ એએ ગામડાના કબરસ્તાન ઉપર એમ કહ્યું પ્રચલિત લખી છે તેમાની આ વિખ્યાત પંક્તિઓ છે ભાવાય અગી કદાચ એવા મઈ ગામડિયાના અગ્નિ હશે કે જે તક મળી હોત તો પોતાનું બેતર પથારી પાડનાર જમીનદાર સામે છાતી મરી જૂઝારો હોત અને હોમ્પ નની ખ્યાતિ મળવી રમ્યો હોત એવો મઈ મૂં છતિ વિહોરો અહીં પો નો દરો જે મિ ન જેવો કવિ થઈ રમ્યો હોત અથવા પોતાના દેરબાન્ધવતા લોગીથી અકલ્પિત એવો મઈ પડ્યો હશે જે કામવેળની છતિ મેળવી શક્યો હોત

પ્રતિનિતિ લવિષ્ય જ. પાધરું છે. ઠાણ જાણે કેવી ગુપ્ત રીતે શાન્તિ અને અહિંસાના સિદ્ધાન્ત દેશશરીરમાં પ્રવેશ કરી રહ્યા છે અને યોગ્ય પાત્રમાં ઉત્તમ રીતે છી જઈ ઉત્તમ પરિણામ આપી રહ્યા છે !

જરા વધારે વિચાર કરતાં મને હંટર કમિટીની બેઠક વખતે અમદાવાદમાં ગાંધીજીને સર ચિમનલાલ સેતલવાડે પૂછેલો પ્રશ્ન યાદ આવ્યો. ગાંધીજીને વારંવાર તેમણે પૂછ્યું હતું કે, 'તમે જેટલું સહન કરી શકો, તમે જે શાન્તિ રાખી શકો તે રાખવાને માટે બીજા અશક્ત જ હોય એમ ખરું ને ?' આનો ગાંધીજીએ ઇનકાર કર્યો હતો, અને કહ્યું સહન કરવાની હિન્દની શક્તિ માટે દરેક માતાનો દાખલો આવ્યો હતો. આજનાં પ્રસંગથી પણ તેવો જ દાખલો મળી રહે છે. જે પ્રસંગે ખુદ ગાંધીજીનું ધૈર્ય ન રહી શક્યું, 'જે પ્રસંગે ગાંધીજીની મુખચળિ ઉપર ક્રોધની છાયા ફરી વળી, તે પ્રસંગે અસામાન્ય શાન્તિથી લોકોને સમજાવનાર પણ એક કેવળ સામાન્ય આદમી જ હતો. કોઈ આની સામે દલીલ કરશે કે ગાંધીજીને તો આવા અનુભવો દરરોજ હોય એટલે તેમનો શાન્તિભંગ થવો સ્વાભાવિક છે. એ બરોબર છે, પણ પેલા ભાઈ જેમણે અસાધારણ શાન્તિ આ પ્રસંગે દાખવી, તે એવા પ્રસંગ દરરોજ બને તો ન દાખવે એનો પણ આપણી પાસે કશો પુરાવો નથી. અને હું કહ્યું છું તેવા પ્રસંગો તો ક્વચિત જ બનશે એવી આશા રાખીએ, છતાં તેવે પ્રસંગે આવશ્યક શાન્તિ જાળવનાર માણ્યો સામાન્ય માણ્યોમાથી પણ મળી આવશે એટલું જ કહેવાનું તાત્પર્ય છે.

ગાંધીજીની ઉત્તરની મુસાફરી

[કાશી, લખનૌ, દિલ્હી થઈને પંજાબ. તે વિષે મહાદેવભાઈનો પત્ર નીચે પ્રમાણે છે. 'એ પત્રમાં આચાર્ય' કૃપાવાનીજીનો આપણને સરસ પરિચય

૧-૨-૨૧ થી થાય છે :]

૧૨-૨-૨૧

કિસ્સો આગળ

ગિદાર છોડી ગાંધીજી સંયુક્ત પ્રાંતમાં ગયા — ખાસ કરીને ખેડૂતોને મળવા ખાતર અને કાશી વિદ્યાર્થીક બોલવા ખાતર. ખેડૂતોના બે મોટા જલસા ગોરખપુર અને ફૈઝાબાદમાં થયા. ગોરખપુરના લાખ માણસના જલસાની વ્યવસ્થા અભિયુક્ત હતી. હજારો મોટી મોટી લાકીવાળા કિમાન ભાઈઓને જોઈને કોઈને પણ આનંદ થવા વિના રહે તેમ ન હતું. એ લાકીઓનો ઉપયોગ કોઈને હજીવામાં, ઉપદ્રવ કરવામાં ન વપરાય એ જ બોધ ગાંધીજીને દેવાનો હતો. ફૈઝાબાદમાં પણ એ જ બોધ દેવાયો. લૂંટફાટ, બદમાશી અને તોફાનીપણાનાં જે ઇમકાન સંયુક્ત પ્રાંતમાં જણાયાં હતાં તેને ઉદ્દેશીને

જ ગાંધીજીના યતન નીકળ્યા હતા આ જ રિપે પોતાના જે વિચારો 'યુગ ઇન્ડિયા'માં ગાંધીજીએ સ્વરૂપે મૂકી દીધા છે તે ત્યાં વિસ્તારથી જણાવ્યા હતા એમ કહી દઉં તો ચાલે તે અહીં સ્વરૂપે જ આપી દઉં 'સરકારની કે લોકોની નાસનીતિ જ્યાં ચાંદી રહી હોય ત્યાં એક વર્ષમાં લોન્ડાઅનનુ વાતાવરણ ઉત્પન્ન કરનું અરાધ્ય છે કેટલીક ગીતે લોકો નાસનીતિ લોકશાસનના વાતાવરણને સરકારી ના પીતિના કરતાં પણ વધારે પ્રતિફળ છે, કારણ સરકારી નાસનીતિથી જ્યારે લોન્ડાઅસનની ભાવનાને પુષ્ટિ મળે છે, ત્યારે લોકોની નાસનીતિથી એ ભાવના નષ્ટ થાય છે કાયરશાહીથી સ્વાતંત્ર્ય માટે જેવી ઉત્ક્રાંતિ જામન થઈ છે તેવી બીજા કશાથી જામન નથી થઈ પણ માહોમાહેની કાયરશાહી તો મુમત્તથી ચાલતી ત્રાસનીતિનો પડથો ટોઈ એક એવી અપોતકસતા સ્થાપન કરશે કે જેથી સ્વાતંત્ર્ય ચર્ચા અને સ્વતંત્ર આચરણની વૃત્તિ જ ચગઈ જશે' 'લીડર' જેવાએ પણ સ્પષ્ટ રીતે કહ્યું છે કે 'ગાંધીજીના ફેજમાદના ભાષણમાં અહિં સારી ઉપર અતિશય ભાર મૂકવામાં આવ્યો હતો'

કાશીજીમાં ગાંધીજી પ્રથમ ગયેલા ત્યારે જે આશરે બસેક વિદ્યાર્થીઓ નીકળી આવ્યા હતા તે સિવાય નવા કોઈ નીકળ્યા નથી જતા તેઓએ પોતાનું કામ ધીરે ધીરે પણ દૃઢતાથી ચલાવ્યે રાખ્યું અને તેને પરિણામે જ આજુ ભગવાનદાસ અને શિવપ્રસાદ ગુપ્તે ત્યાં વિદ્યાર્થી કાદનાનો નિશ્ચય કર્યો એમ કહું તો ચાલે એ વિદ્યાર્થીઓના નામક પ્રોફેસર કૃપાલાની છે એ વિદ્યાર્થીઓને લઈને જ એઓ નીકળ્યા હતા ચારેક વર્ષ ઉપર એઓ મુજરપુરની સરકારી કોલેજમાં પ્રોફેસર હતા ત્યાં તેમણે ગાંધીજીને નોતરવાનું પહેલું પાપ કરેલું અને પછી પોતાના સ્પષ્ટનક્તાપણાને લીધે આખરે સરકારની સંપૂર્ણ ઇતરાજી વહોરી અને તેમને ત્યાંથી નુબસદ મળી એમણે તેઓ ચ પારણમાં ગાંધીજી હતા ત્યાં તેમની મદદે ગયા પોતે અતિશય જુસ્સાવાળા હોના જતા, જન સમુદાયને દોરવાની ભારે શક્તિ ધરાવતા જતા, તેમણે તો ગાંધીજીનું નાનામાં નાનું કાર્ય કરવાનું તે વખતે પસદ કરેલું કેટલાય મહિના સુધી જ્યારે કસ્ટૂજી ત્યાં ન હતા ત્યારે ગાંધીજીની રસોઈ તેઓ પકાવતા (ગાંધીજી ત્યારે દાળભાત શાક જેવી સામાન્ય લોકોની રસોઈ જમતા એમણે કૃપાલાની જેવા ભાવિક રસોઈયાને પોતાનો ભાગ જતાવનાનો અનુભવ હતો) કોઈ વર્ષ ત્યાં કાર્ય કર્યું પછી તેમને માવપિયાજી લઈ ગયા તેમની સાથે તેમના મંત્રી તરીકે લાળો સમય કાર્ય કર્યું પછી તેમને સંડિતજીએ હિન્દુ વિદ્યાર્થીમાં ઇતિહાસના અધ્યાપક નીમ્યા વિદ્યાર્થીમાં વિદ્યાર્થીઓના તેઓ અતિશય માનીતા થઈ પડ્યા હતા અને 'જુનિયર' જતા તેમની મદદની તેમના 'સિનિયરો'ને ઘણી વાગ જરૂર પડતી પડિતજીના દિનને કેમ દુખી ન પ્રાય અને પોતાના દિનને કેમ સન્તોષાય

એ પ્રેમ અને કર્તવ્યતા પન્થો વચ્ચેના ધર્મસંકટમાંથી તેઓ થોડા જ વખત ઉપર છૂટ્યા, અને ઉદ્ધર દિલના પંગિતજનો આશીર્વાદ લઈને તેઓએ વિદ્યાપીઠ છોડ્યું. ત્યાર પછી તેમણે પોતાના વિદ્યાર્થીઓની નાની દુકાડી સાથે જે જે વિટંબજીઓ ભોગવી છે તેનું વર્ણન આપવાનું આ સ્થળ નથી. વિદ્યાર્થીઓ માટે તેમણે એક નાનકડું ઘર લઈ આશ્રમ કાઢ્યો. તેમાંના ધણાક વિદ્યાર્થીઓએ મળીને એક શાળા કાઢી, અને એ શાળા દરરોજ વધતી જાય છે. પેલા વિદ્યાર્થીઓનો આશ્રમ જોઈને જ બાણુ શિવપ્રસાદ ગુપ્તે અને ભગવાનદાસજીએ વિદ્યાપીઠ કાઢવાનો ઉપક્રમ કર્યો એમ મારું માનવું છે. વિદ્યાપીઠ ખોલવામાં આવી તે પ્રસંગે પ્રિન્સિપાલ આનંદશંકરભાઈ પણ વિદ્યાર્થીઓને આશીર્વાદ દેવા માટે હાજર રહ્યા હતા બાણુ ભગવાનદાસનાં અને ગાંધીજીનાં ભાષણો ‘આજ’ પત્રમાંથી ઘણાં વર્તમાનપત્રોમાં ઉતારાપે આવી ગયાં છે એટલે તે નિર્ગે કાંઈ કહી હું વાંચનારને નથી રોકવા ઇચ્છતો. આજે વિદ્યાલયની સ્થિતિ એ છે કે તેમાં વિદ્યાર્થીઓની સંખ્યા હતી તેની તે જ કાયમ છે, પણ શાળામાં વિદ્યાર્થીઓની ભરતી થયે જ નય છે. તે એટલે સુધી કે વિદ્યાલયના કરતાં પેલી શાળાના નભાવ ઉપર ચાકડોને વધારે ધ્યાન આપવું પડશે.

લખનૌ

લખનૌમાં પણ દિલ્હી જતાં ઘડીક વાર ગાંધીજી જતયાં હતા. તે વખતની એક બે વિગત અહીં મૂકી દઉં. લખનૌના સ્ટેશન ઉપર ઘણા સોજરો પોતાના વડા (જે ગોરા અમલદાર હતા) સાથે જમા હતા. તે સૌએ ગાંધીજીને લશ્કરી દબે સલામ કરી ગોરાએ પણ કરી. આમાં કાંઈક આશ્ચર્ય થવા જેવું છે, અને નથી પણ લખનૌમાં રેલવેવાળાઓએ જે હડતાળ પાડી હતી તેને ગાંધીજીની મુલાકાત સાથે તકભાર સંબંધ ન હતો. જતાં ‘લીડર’ના ખચરપત્રીએ તેનો આ પ્રમાણે સંબંધ જોડવાનો પ્રયત્ન કર્યો છે! કાંઈ હડતાળિયો ગાંધીજીને મળવા સુધ્ધાં આવ્યો ન હતો.

દિલ્હી

દિલ્હીની ગાંધીજીની મુલાકાત સ્મરણીય હતી. હકીમજીના જે વૈદિક વિદ્યાલયનો પાયો લોડ હાડિંગે નાખ્યો હતો તેને ખુલ્લું મૂકવા ગાંધીજી ગયા હતા. આમાં લોકોને કાંઈક વિચિત્રતા લાગી હશે. પણ તે વિચિત્રતાનો જીવાનો ગાંધીજીએ ત્યારના પોતાના ચિરસ્મરણીય ભાષણમાં સરસ રીતે આપ્યો હતો. હિન્દુમુસલમાન એકચની મર્તિરૂપ હકીમજીની સંસ્થા — હિન્દુમુસલમાન એકચના સિદ્ધનરૂપ જે સંસ્થા, તે ખોલવા જવાની ના કેમ પગાય? અને ત્યાં જઈ લોડ હાડિંગની જીમી ખુલ્લી મૂકવાનું કાર્ય પણ ઉપલક્ષિયા દષ્ટિથી

જોનારને અમહકારજીતિ આથે અમગત લાગે જતા સૂણું સગત છે એમ જતાનનાની તક ગાંધીજી કેમ છોડી શકે? અને છેવટે અર્નાચીન વૈદક મિત્રે પોતાના મત સ્પષ્ટ રીતે પ્રગટ કરવાની પણ આ સધિ હતી આ ત્રણે વસ્તુઓ એ બાણુમા સરસ રીતે અપાયેલી જોશો એ ભાવયુ અક્ષરેઅક્ષર વાચવા જેવું છે

પણ એ તો વિદ્યાવયની વાત થઈ એ 'વિદ્યાલય ખોલવા જતા જે અદ્યુત દશ્યો જોયા તે જોનાર કદી ન મૂલે એના હતા ગાંધીજી, લગ્નપતરાય, મોતીનાન નેહન, અલી ભાઈઓ અને ખીજ નેતાઓની દસ મોટર ઝપાગમધ વિદ્યાલયને સ્થાને ચાલી જાય એની વ્યવસ્થા હતી વિદ્યાલય દરિયાગળ — ડો અનસારીના સ્થાનથી ચારેક માઈન દુરે, પણ ડો અનસારીના મગનાથી તે વિદ્યાલય સુધી રસ્તાઓ માણુમોથી ભરચક હતા જુમામસીદ આગળથી ચાલની ચોકને રસ્તે જતા બે અઢી માઈન સુધી ચાળીમાર માણુસ હતુ ત્રણ ત્રણ ચાર ચાર માગની હવેનીઓ મધપૂડો મધમાખીથી ભર્યો હોય તેમ ખીઓખીચ ભરેલી હતી આમા અીઓનો પણ પાગ ન હતો ગાડીધોડા તો બધ જ હતા એમ્લે કેવળ માણુમોના ટોળા સિવાય રસ્તા ઉપર કયું ન હતુ. અને તે ઠીકઠીક તાપમા દિવસીએ આવુ સ્વાગત કોઈનું કયું નથી એમ વણાનું જહેવું છે ઘણુએ સહકારીઓ પાસેથી પણ આના જ વચનો સાલવા છે 'ના ડયુકને આ વાતની ખમર ન હોય? ધોળે દિવસે આખ મીચીને બેસે તેને પણ આ વાતની ખમર તો પડે' 'ડયુક બે ત્રણ દિવસ આના ત્યારે અજમ હડતાળ પડી હતી રસ્તાઓ ઉપરનું ઘરોમા દીના સુધા થયા ન હતા લોડોના આ અણુગમા ઉપર સરગર કયા સુધી અધારપિછોડો રાખશે?'

પંતથ

દિલ્હીથી સિસાની અને રોહતકમા જા લોડોને અદિસાના પાઠ ભણાની ગાંધીજી પંતથ ગયા પંતથમા હુ આ નખતે ગાનીજીની સાથે જવાનુ મહભાગ્ય નથી પ્રાપ્ત કરી શક્યો, એમ્લે ત્યાની મુસાફરીના મિતવવાર વર્ણનની મારી પામે કોઈ આશા ન રાખશો ત્યા તો નાનમના કાહેમ આચરક જે શીખ હતામહ થઈ ગયો તે જ આજે મોટો ચર્ચાનો વિષય થઈ પડ્યો છે આજે જ ખમર વાયુ છુ કે તેની તપામ મરનાગી એક કમિગીમા ગાંધીજીને પણ લોડોએ નીમ્યા છે, અને ત્યા દસે દિવસ ગાગરા પડશે એવો ગાંધીજીનો તાર પડ્યો છે ચાર દિવસ ઉપર માગ ઉપર ચાવેલા એ પત્રમા ગાંધીજી જણાવે છે

“મારું મન તો શીખ ઉઠ્ઠાપાતમાં રોકાયું છે. આ યત્ર (એટલે અસહકારયત્ર)નો શો અર્થ છે, તેમાંથી શું થશે એ તો કહી જ મકાતું નથી. આ તો દાવાનળ સળગ્યો છે. એ શું ચૂસવે છે એ અંતરમાં તપાસ્યાં કરું છું. લડતને તો જોખમ નથી જોતો, છતાં લડત ઉપર તેની મહા અસર તો થવાની જ.”

કાલે જ આવેલા એક પત્રમાં તેઓ લખે છે : “શીખની આખનમાં હજી મને સત્ય જડ્યું નથી.”

ખીજા ખાનગી પત્રો ઉપરથી જાણાય છે કે ત્યાં શીખોના એક પક્ષે ધોતકી કતલ સામે ભારે સુંદર સત્યાગ્રહ કર્યો છે. પણ આપણે ધીરજ અને શાંતિથી સત્ય બહાર આવવાની રાહ જોઈએ એ જ ઠીક છે.

[આ પછીના અરસામાં મહાદેવભાઈ કેરલોક વખત દાસબાણ સાથે અને પછીથી પરિત મોતીલાલજી સાથે રહેવા હોવાથી ડાહરી લખી રાક્યા નથી, પણ વચમાં મેં તથા જૂન માસમાં કેરલોક વખત તેઓ બાપુજી પાસે આવેલા તે વખતે લખેલા ચાર પ્રવાસપત્રો નીચે આપ્યા છે.]

૧

ઉત્તરમાં મુસાફરી

ત્રણ મહિના બાદ

।

ત્રણેક મહિના પછી મારા પત્રો દ્વારા ‘નવજીવન’ના વાચકોની હું પાછી ભેટ કરું છું. ખીજા કામના રોકાણને લીધે આટલા દિવસ ગાંધીજી જોડે જવાનું લાગ્યું મને ‘નહોતું’ મળ્યું. દરમિયાન ભાઈ ‘રામાનુજ’ દેકેટેકાણેની હકીકતોનાં સુંદર ખ્યાનો ‘નવજીવન’ને આપ્યાં છે.

સંયુક્ત પ્રાન્તમાં અમે ત્રણ મહિને આવ્યા. લોકોનો ઉત્સાહ વધેલો લાગ્યો, પણ વ્યવસ્થાશક્તિમાં જાઓ સુધારો ન જાણાયો. રાત્રે ગાંધીજીનો નિદ્રાભંગ હવે લાગ્યો જ થાય છે, પણ સ્ટેશનો પર બીડ, પોકારો અને ખીજાં ઉતાવળોની સળગત પ્રત્યે દુર્લક્ષ વગેરે દોષોમાથી હજી આપણે છટકા નથી.

ટોળાંના ત્રાસ

બોરીબંદર પર રાત્રે હું જેમ તેમ નોકરોના ડાબામાં જગા મેળવી શકેલો. નોકરો કેમે માને જ નહીં કે હું ‘નોકર’ હોઉં. પણ ‘હું ગાંધીજીનો નોકર છું’ એની ખાતરી મળ્યા પછી મને તુરત તેમણે ફાખલ કર્યો અને કહ્યું : ‘અમે ગાંધીજીના શુભામ છીએ.’ બીજે દિવસે તેમની વૃત્તિ ફેરવાઈ. લોકોનાં ટોળેટોળાં સ્ટેશન ઉપર આવતાં હતાં અને પેલાઓને પૂરી શાક લેવાને ડાબામાંથી બહાર નીકળવું ફાવતું ન હતું. બપોરે ચાર વાગ્યા પણ

પેનાઓ મ્હુ પામ્યા ન હતા ! મારી આખ મી ચાર્જ એને પેનાઓ અમારે મિત્રે ક્રના વચ્ચે મદદ લાગ્યા મે બેઠા થઈ મારી પાસે જોડતુ કઈ ખાતાનુ હતુ તે તેમને દાનવી આપ્યુ મે પાઠી આખ મીચી એટલે પેનાઓએ પાઠી વાતો પ્રના મારી એકે કહ્યુ 'જો કાલે તો તુ આને ડામા પેમરા નહોતો દેતો પેમરા ન દીધો હોત તો આજે શા હાન થાત ?' એણે ખાતાનુ આપ્યુ તો આપણે પામ્યા, નહી તો જૂમ્યા જ મરવાનુ હતુ ને ?' બીજાએ જવાબ આપ્યો 'શા માનુ ? ગાંધી અને ગાંધીના ઠેકાં પહુ માઝમોને પેમરા ન દીધા હોય તો મધેય પૂરી શાક મળે '

મુસાફરોની તકલીફનો આથી ખ્યાન આનશે મનપુગના રેશન આગળથી અમે દસમાર વાગ પસાર થયા હકથિ, છતા આ વખતે પહુ દબરોના ધાગ એકમીજ ઉપર ધણામુકી કરતા ગાંધીજીના ડામા ઉપર ધસારે કરતા હના આપણી વ્યવસ્થાશક્તિની ત્યૂનતા અને ભક્તિની ધેવણ જ મદામ્મિતિને સમિતય ભગતી સનાદ આપતા અખાવે છે માલેગાનના ધાગઓ આ જ પ્રકારના હશે આજે તો સ્થળે સ્થળે ડેવણ શાન્ત કામમા જ પરાપહુ ગહેરાની તથા તેમ પ્રનાની સૌને સનાદ આપનાની દરે જલુની ફરજ છે શાન્તિ વિના સ્વગજ આધુ જમે એ તો આજે સૌને ચોખ્ખુ આરજુ જેવુ ભાગી જવુ જોઈએ

અલાહાબાદ મ્યુનિસિપાલિટી

અમારા ગયા પહેલા અનાહાબાદમા જરાક ખજલગાન મચેલો ત્યાની મ્યુનિસિપાલિટીના કેનાક ઉત્સાહી સભ્યોને બીજી મ્યુનિસિપાલિટીના માફક ગાંધીજીને માનપત્ર આપી ગાંધીજીના કામને માટેની સદાતુજીતિ પ્રગટ પ્રનાની ધ્રજા થઈ તેમણે દરાન મૂખ્યો નિરુદ્ધ મતે તે જોડી ગયો એટલે લોકોએ બેળા થઈને દરાન મ્યો કે કેનાક 'શહેરી બાનાઓ' — 'જામે જમશે જેવા પત્રોનો 'સિગી કાધર્સ' ને માટેનો શબ્દ વાપરી લઉ ? — ગાંધીજીને માન ન આપે તો 'શહેરી મચ્યાઓ' એ તો જરૂર આપવુ એટલે કિસાનોની પરિપદ હતી તેમા જ ગાંધીજીને માનપત્ર આપનામા આવ્યુ પ્રતાપગદ. કેનાબાદ. બરેલી વગેરે જિનાઓસા સભાજીની કુકમે હેરાને લીધે પડિત જનાહરવાલ નેહુએ કિસાનોની પરિપદ અનાહાનાદમા જ કરવાનો વિચાર રાખ્યો હતો પરિપદ આદનીમા ખુલ્લા મેદાનમા બેઠી હતી હજારો ખેડૂતો ગામડામાથી જિભરાયા હતા પતિત મોતીલાલજીએ ખાદીના કપડા ઉપર લખાયેલુ સાદુ માનપત્ર ગાંધીજીને વાચી સભાગવ્યુ તેના ઉત્તરમા કહેલા વચનોમાના અગત્યના અહીં લોકુ છુ

“હું આજે પહેલી વાર અહીં નથી આવ્યો, ધણી વખત આવી ગયો છું; બન્ને હું તો અહીંનો પુરાણો રહીશ બની ગયેલો કહેવાઉં. પણ જેમ બ્રીજ મ્યુનિસિપાલિટીઓ મને આવકાર આપી તે તે મ્યુનિસિપાલિટીઓ અમારી સાથે છે કે નહીં તે ખાતરીપૂર્વક બતાવી આપે છે તેમ તમે પણ બતાવવાનો વિચાર કર્યો. અહીંના સભ્યોએ ‘માન્યું’ કે મ્યુનિસિપાલિટીને રાજદ્વારી બાબત સાથે કશો સંબંધ નથી એટલે રાજદ્વારી કામોમાં પડેલા મારા જેવાને માન આપવું ન જોઈએ. આ દલીલ ઠીક છે. પણ આપણે તો આજે જોઈ રહ્યા છીએ કે મ્યુનિસિપાલિટીને રાજદ્વારી કામમાં મોં ઘાલ્યા વિના છૂટકો નથી. મ્યુનિસિપાલિટી પોતાની તાકાતનો ઉપયોગ કરે તો જ આપણે સ્વરાજને માટે લાયક થઈએ. પણ અલાહાબાદની મ્યુનિસિપાલિટી સ્વરાજને પંથે આસ્તેકદમ આલશે એમ લાગે છે. તેણે જે કામ ક્યું તે મારી સામે કશી અદાવતથી નથી ક્યું. આજકાલ જે મ્યુનિસિપાલિટી માનપત્રો આપી રહી છે તે નાની છે, અલાહાબાદ જેવી મોટી નથી. પણ વાત તો એ છે કે નાની મ્યુનિસિપાલિટીથી જે કામ થાય છે તે મોટીથી નથી થતું, કારણ મોટી મ્યુનિસિપાલિટી એવી કાણ પદ્ધતિને વશ થઈ બંધ છે કે તે સહેજે તેના ચીકામાંથી નથી નીકળી શકતી.

“પણ મ્યુનિસિપાલિટીની સાથે આપણે ઝઘડો નથી કરી શકતા. એવાં જોક્ષનોમાં પડીશું તો આપણે આપણી મહાસભાની કારોબારી સમિતિએ કરેલાં ફરમાનો જૂલી જવાના. આપણે તો આ વર્ષમાં ત્રણ વાતો સિદ્ધ કરવાની છે. અને તે માનપત્રોથી, ગઝલો પઢવાથી કે જલસા કર્યાથી ન મેળવી શકીએ. સાચી સરકાર તો આપણે છીએ અને જ્યારે મહાસભાનું ફરમાન થતું છે કે અમુક જ કાર્ય કરવું ત્યારે તે છોડીને આપણે બીજું કાંઈ કાર્ય નથી કરી શકતા. આપણે જલસા છોડીશું, ગાનતાન છોડીશું, માનપત્રો આપવાનું છોડીશું તો સ્વરાજ નથી રોકાવાનું, પણ મહાસભાએ સોંપેલું કામ છોડીશું તો સ્વરાજ જરૂર રોકાશે.

અલાહાબાદ ફકીરાબાદ

આવકારપત્રમાં કહ્યું તેમ અલાહાબાદને તમે ખરું ફકીરાબાદ બનાવશે તો સ્વરાજ તુરત લઈશું. અહીં આવ્યા છો તેમાંના ઠેટલાએ કમિટીમાં નામે દાખલ કરાવ્યાં છે? (પં. જવાબરહાસ : ‘બધાએ.’ ગાંધીજીએ આનંદ પ્રગટ કર્યો.) ફકીરાબાદ પૈસા કેમ ઉઘરાવે એ પ્રશ્ન તમે કર્યો છે. મને તો એનો ઉત્તર સ્પષ્ટ લાગે છે. આ તો ત્રિવેણી સ્થાન છે. ત્રિવેણીના પવિત્ર સ્થાન પ્રયાગજીમાં લાખો માણસો માત્રાણુ તરીકે આવે છે. હું જ્યારે જગન્નાથપુરીમાં ગયો ત્યારે જ મેં વિચાર કરી લીધો હતો કે આપણાં માત્રાનાં સ્થાનો

યાત્રાગુઓ પાસેથી નાણા એકઠા કરી સ્વરાજ મેળવવામા ભાગે મદદ કરી શકે છે અહીંના તીર્થક્ષેત્રમાથી અચુકત પ્રાન્તનો ફાગો તો તમે સહેજે એકરોડ કરી શકો ”

આ પત્રી ગાંધીજી રેડિયા અને સરદેશી વિષે બોલ્યા, અને માલેગાનના ગુના ઉપર સખત ઉદ્દગારો કાઢ્યા “આપણામા ફારસીએ ચડનાની તાકાત આવી જોઈએ મને કે પડિતજીને પણે તો અમને સ્વરાજ લઈને છોડાવજો, તોફાનથી છોડાવવા ઇચ્છતા નથી માલેગાવે આપણને ભારે ધડા આપવો જોઈએ ત્યાના લોકોએ મદાસખા અને ખિનાફત કમિટીને નામોશી લગાડી છે, ઈશ્વરનુ અપમાન ક્યું છે ”

મહામદઅલીને શીદને પકડરો ?

મૌ મહામદઅલીના અફઘાન હાઉ વિષેના કેટલાક સ્પષ્ટ ઉદ્દગારોથી સરકાર ચિંતિત છે અને તેમને પકડવા માગે છે એવી અફઘાઓ ન્યા ત્યા બિડી રહી છે, તેને ઉદ્દેશીને ગાંધીજી બોલ્યા

“સરકાર ભાઈ મહામદઅલીને શા માટે પકડવા માગે છે? તેઓ જે કહી રહ્યા છે તે જ હું પણ કહું છું જો તેઓ કહે કે અમીર ચડી આવે તો એક પણ હિન્દુ કે મુસનમાન ખ્રિસ્તિ સત્તનતને મદદ નહીં દે, તો હું પણ તે જ કહી રહ્યો છું હું અફઘાનોથી નથી ડરતો હુ કોઈથી પણ ડરતો હોઉ તો હું નાલાયક છું હુ સાત કરોડ મુસલમાનથી ડરુ તો નાલાયક છું ઇસ્લામથી ડરવું એ તો સ્વરાજ માટેની નાલાયકી સૂચવે છે સાત કરોડ મુસનમાન શા માટે હિન્દુઓથી ડરે? કોઈ ધર્મ ડરવાનુ નથી શીખવતો અમીરને હુ એટલું જરૂર કહું કે આ સત્તનત અમારી વાત ન સાંભળે, અમારી માગણી હાંપૂર્ણક ન જ સ્વીકારે તો અમે તેને મદદ ન દઈએ મારામા, આપણામા આજે એની તાકાત નથી કે સિપાઈઓને આપણે સમજાવવી શકીએ, કારણ તેઓએ પોતાનો ગુસ્સો નથી રોક્યો એટલે સિપાઈઓને સરકારની બાબતોએ રહીને લડતા અફઘાની હુ આજે સનાહ ન આપી શકું, પણ જે સત્તનતને આપણે મિગવની છે તેને નબાવનામા આપણે શા માટે મદદ કરીએ? મહામદઅલીને પકડે તોપણ તમે તેમને સુખે જેનમાં જ્યા દેજો તમે તેમને જેવમા ન જના દેના માટે તોફાન કરશો, કાયરતા બતાવશો, તો તમે એમને લજ્જવશો, ખુદને લજ્જવશો મારા ઉપર તમે જરા પણ મહોબત રાખતા હો, ખિનાફત પન્નમના મામલાનો આ જ વર્ષમા ફડવો કરવા માગતા હો, તો તમે તોફાનની વાત જૂતી જાઓ તમે તેટલુ પણ કરવા તૈયાર ન હો તો તમે સ્વરાજ માટે લાયક નથી, હું પણ લાયક નથી ”

૫૧૬ અસહકારમાં સામા પક્ષ સાથે વાત કરવામાં બાધ નથી

કિસાનોની પરિપદ જોવાની તો અમને તક ન મળી, કારણ પૂ. પંડિત માલવિયાજીનો પત્ર આવવાથી ગાંધીજીને બીજે જ દિવસે સીમલા જવાનું નક્કી થયું. સીમલા વિષે ગાંધીજી તો ઘણુચે લખી ચૂક્યા છે. બીજું કેટલુંક હું આવના પત્રમાં લખીશ.

૨

સીમલામાં ગાંધીજી

વાઈસરોયની મુલાકાત

સીમલા જવાનું કેમ થયું તે ગાંધીજી પોતે જ પોતાની નોંધમાં ગયા અંકમાં જણાવી ગયા છે. એ જ સંલેગો ગાંધીજીએ પોતાના સીમલાના જાહેર ભાષણમાં તેમ જ સીમલા છોડ્યા પછી અંબાલા, હુસાવળ, સંગમનેર વગેરે સ્થળે વર્ણવ્યા છે. ‘ઈંગ્લિશમેન’ પત્ર આ કૃત્ય તરફ ભારે શંકાની દૃષ્ટિથી જુએ છે અને કહે છે કે ગાંધીજીના બધા સાથીઓ તેમના સીમલા જવાની વિરુદ્ધ હોવા જોઈએ, નહીં તો ગાંધીજીને સીમલા જવાનાં કારણોના આટલા લાંબા ખુલાસા કેમ આપવા પડે? અહીં એટલું જ કહી દેવું જરૂરનું છે કે પૂ. પંડિત માલવિયાજીનો પત્ર અલાહાબાદ આવ્યો ત્યારે પંડિત મોતીલાલજી, અલી ભાઈઓ, લાલા લગ્નપતરાય અને બીજા કેટલાક નેતાઓ ત્યાં હાજર હતા. ગાંધીજીએ તેમની સાથે મસલત કરીને નિશ્ચય કરેલો કે સીમલા જવું. તે મુખ્યત્વે પંડિતજીને મળવા માટે; અને પછી જરૂર જણાય તો વાઈસરોયને મળવું. મિ. એન્ડ્રૂઝ જોયો સીમલાથી તે જ દિવસે આવ્યા હતા તેમનું કહેવું હતું કે વાઈસરોય ગાંધીજીને મોટેથી ગાંધીજીનું દૃષ્ટિગિંદુ જણાવવા આગુર છે. સીમલા જઈને પંડિતજીને મુખે પણ એ જ હકીકત સાંભળી. એટલે ગાંધીજીએ વાઈસરોયને લખી જણાવ્યું કે મારા વિચાર જણવાની આપની ઇચ્છા હોય તો હું તે સંભળાવવાને તૈયાર છું. વાઈસરોય સાહેબે તે પ્રમાણે મળવાનો વખત ગાંધીજીને મોકલી આપ્યો. ગાંધીજી આટલા ખુલાસા આપે છે તે નેતાઓને માટે નહીં, પણ લોકોને માટે. લોકોની વિચારશક્તિ એટલી જાગ્રત થયેલી છે કે તેઓ નેતાઓના પ્રયેક કૃત્યની બરોબર ચોક્કી રાખે છે, અને તે જ સ્થિતિ બરોબર છે. આ ચોક્કીદારોને સંતોષવા માટે આ હકીકતો ગાંધીજી વારંવાર આપી રહ્યા છે, તે એ સમજાવવા કે અસહકારનો સિદ્ધાંત એમ નથી કહેતો કે સામા પક્ષને પોતાનો શો પક્ષ છે તે સમજાવવો નહીં. સરકારનો નાનામાં નાનો અમલદાર

આપણું દૃષ્ટિબિંદુ જાણવા માગે, તો તેને પણ તે સ્પષ્ટ રીતે સમજાવવું એ આપણો ધર્મ છે.

સીમલામાં વાઈસરોયને ગાંધીજી એક બે વાર નહીં પણ ૭ વાર મળ્યા! આટલી બધી મુલાકાતોમાં શું કરી આવ્યા એ પ્રશ્ન અનુચિત નથી અને તેના જવાબ ગાંધીજી આપી ચૂક્યા છે. તેમણે અયથી ધૃતિ સુધી વાઈસરોય સાહેબને અસહકારીઓનો પક્ષ સંભળાવ્યો, સમજાવ્યો. વાઈસરોયે પણ ૭ દિવસ સુધી કલાકના કલાકો શાંત ચિત્તે, સંપૂર્ણ સભ્યતાથી તે સાંભળ્યું. એથી એટલું તો કદી જ શક્ય કે આપણી સ્થિતિ સમજવાની તેમની ઇચ્છા તીવ્ર હોવી જોઈએ. આપણો પક્ષ સમજાવ્યા પછી ગાંધીજીએ તેમની હકીકત પણ સાંભળી. એટલે કાંઈ પરિણામ આવ્યું હોય તો એટલું આવ્યું કહેવાય કે વાઈસરોય ગાંધીજીને વધારે સમજતા થયા અને ગાંધીજી વાઈસરોયને વધારે સમજતા થયા. આ ઉપરાંત કશું ફળ આવ્યું નથી એમ ગાંધીજી કહે છે. ‘હું કાંઈ લેવા ગયો ન હતો કે લઈને આવું, હું તો દેવા ગયો હતો તે દઈ આવ્યો. આટલી મુલાકાતો પછી મારા વિચારો હતા તે જ કાયમ રહ્યા છે, અને આપણે જે છતવું હોય તો દશ ગણા જોશથી આપણી શાંત લડત આજુ રાખ્યાથી જ જિતાશે. સ્વરાજ આવવું વાઈસરોયના હાથમાં નથી; એ લેવું આપણા હાથમાં છે.’ આ ગાંધીજીના સીમલા પછીના ઉદ્ઘારો છે. આટલું તો ત્યાં શું બન્યું તે વિષે. ‘તમે વાઈસરોયની સાથે શું વાતચીત કરી આવ્યા?’ એ પ્રશ્ન પણ નથી પુછાતો એમ નથી. પણ એ પ્રશ્ન સુરુચિસુક્ત નથી એમ ધણા કબૂલ કરશે.

જતી વેળા અમે કાલકા પહોંચ્યા ત્યારથી જ હું તો કંઈ ભુલ જ વાતાવરણની હિમેદ રાખતો હતો. ગરમી તો કાંઈક ઝોલી થવા લાગી, પણ લોકોના મનનું વાતાવરણ તો જરાય બદલાયલું ન હોયું. કાલકાનું પ્લેટફોર્મ પણ માણસોથી ભરેલું હતું. પંજાબના સતરના દડાએ અહીંથી જ કેંકાવા લાગ્યા, તે સીમલાને પાંચસેમે મળેલે પણ ઝોજા ન થયા. કાલકા સ્ટેશન ઉપર પોલીસનાં માણસો પણ દીક આવકાર આપતાં હતાં. ગાંધીજીએ પૂછ્યું: ‘તમે કેમ આવી શક્યા?’ જવાબ મળ્યો, ‘અમે તો અમારા વડાની રજા લઈને આવ્યા છીએ!’ અને કાલકાથી તે સીમલા સુધીનાં ડ્યુનબંધ સ્ટેશનોએ માણસોનાં ટોળાં સ્ટેશન પર આવતાં જ હતાં. ‘હજારો ફૂટ ઊંચે સીમલાના પહાડ પર લોકોને શી ખબર હશે?’ એમ મને સહેજ શંકા થતી હતી, પણ પહાડ ઉપરના અને નીચે તળેટીના માણસોના ઉત્સાહમાં મને કશો ફરક ન લાગ્યો. નાનામાં નાના સ્ટેશન ઉપર મજૂરો સુધ્ધાં આવીને તિલક સ્વરાજ કાળામાં પૈસા

અર્થે જતા હતા. એક ગામે તો સો સંવાસો રૂપિયાની થેલી લોકોએ તૈયાર રાખી હતી. ત્યાંની વસ્તી ભાગ્યે જ પાંચસો માણસની હશે !

સીમલા સ્ટેશન ઉપર મને આપણો નવો રાષ્ટ્રીય વાવરો જોઈને આશ્ચર્ય થયું. લંબચોરસ લાલ, લીલી અને ઘોળી ભૂમિ પર રેલિયાની આકૃતિ રૂ ચોંટાડીને કોઠી હતી !

સીમલા આઠ દિવસ રહ્યા તે દરમિયાન દર્શનને માટે આવનારની સંખ્યા ખીજે કોઈ ટેકણે કરતાં ઊતરે એમ ન હતી. આખો દિવસ તળેટી ઉપરનાં ગામડાંઓના માણસો આવ્યાં જ કરતા, અને સવારે ને સાંજે સરકારી ક્યુરીઓમાંથી નોકરો આવતા. સરકારી નોકરોની એકે ટોળી સ્વરાજ કાળા માટે પોતાનું નાનું ઉઘરાણું લીધા વિના નહોતી આવતી. ગાંધીજી વાઈસરોય સાહેબને ત્યાં ગયા હોય તો ‘વાઈસરીગલ લોન્ગ ની બહાર સેંકડો નોકરો — સેક્રેટરિયેટમાંના — દર્શન માટે ટોળું વળીને ઊભા હોય. આમ સરકારી નોકરો સરકારી જાહેરનામાંઓને ઓટીએ બાંધી પોતાથી થાય તેટલું કરી રહ્યા છે. સીમલાના નોકરોને ગાંધીજીએ ઊન ન વાપરતા હોય ત્યારે ખાદીનો ઉપયોગ કરવાને કહ્યું. પણ તેમણે બિચારાઓએ જણાવ્યું કે કદાચ ખાદી તેમની નોકરી લઈ લે તો ? આમને જ ઉદ્દેશીને ગાંધીજી ૧૫મી તારીખની સીમલાની જાહેર સભામાં બોલેલા કે ‘જ્યાં તમને તમારી માતાએ કંતેલા સૂતરનાં કપડાં પહેરવાની પરવાનગી ન હોય તે સૂત્રાન્તમાં હું રહેવા, નથી માગતો. તેને મિટાવી દેવી જોઈએ અથવા સુધારવી જોઈએ.’

સીમલામાં જ્યારે સામાન્યવર્ગનો હિસાહ ઠીક જણાયો ત્યારે ડેળવાયેલો વર્ગ એટલે મોટે ભાગે વકીલવર્ગ (કરજી વકીલવર્ગ સિવાયના ઘણાખરા તો સરકારી નોકરો જ હશે) તો અસહકારની ચળવળથી ન પલળેલો જણાયો. કોઈ વકીલે સીમલામાં વકીલાત છોડી નથી. છતાં લાલા મોહનલાલ નામના એક પંચજી શૂદ્રસ્થ જેઓ નામની વકીલાત હજી કરે છે અને વેપાર કરે છે તેમણે કાર્યમાં સહાનુભૂતિ અનાવવા ગાંધીજીને એક સંજો નોતપાં અને દસ હજાર રૂપિયા મિત્રમંડળ પામેથી ભેગા કરી આપ્યા.

સીમલાની જાહેર સભા

વાઈસરોય સાહેબની સઘે લાંબી મુલાકાતો છતાં સભાઓએ ગાંધીજીને સીમલામાં પણ હોડયા ન હતા; તેમ જ શાન્તકુરી ઉપર પણ ઘણા કુરોશિયન અમલદારો, અંગ્રેજી બાપાના પ્રતિનિધિઓ વગેરે મુલાકાત માટે આવ્યાં જ કરતા. એક સ્ત્રીઓની સભા રાખી હતી તેમાં સ્ત્રીઓની હાજરી ઠીક હતી, પણ જો જાહેર સભા થઈ તે તો કોઈ ગંજવર જલમો હતો.

જે સ્થળમા આ મમા યર્ષ ત્યાં દરમ પણ અત્ય મોહ પમાડે એવું હતું મોગ રસ્તાથી ઊતરતા લગભગ એમ હજાર* ફી' નીચે થોડીક સપાટ જમીન છે ત્યાં થોડીક ખુરશીઓ અને માચડોઓ આવ્યો હતો, અને મામે પાચમે ફૂંની ઊંચાઈ સુની જાણે એક ઉપર એમ અગાડીએ ચડી હજારો માણસો મધપૂત્રમાની મધમાખીની જેમ ચોટચા હતા અભામાં લાપાછ અને અબ્બાનાના વડીન લાના દુનીચ ઉપરાત પડિત માલમિયાછ પણ પધર્યા હતા તાડની ઊંચાઈને પણ જુનાવે એવા સામેના દેવદારો પેના માણસોથી ખીચોખીચ ભરેલી અગાડીઓને સોહાવતા હતા પ્રમુખસ્થાને લાનાછ નિગળ્યા હતા પ્રથમ ગાંધીજીને શહેરીઓ તરફથી એક માનપત્ર આપવામા આ યુ.

આગળુ ગાંધીજીનું લાચ અગ્રમનું હતું આરભમા તેમણે વાઈસરોયની મુનાકાત લેવાનું કેમ થયું તે સમર્થ જુનામો કર્યો અને જણાવ્યું “અમારી વાતનું ઝાઈ પરિણામ આવશે? હુ કહુ છુ કે આવે અને નયે આવે આપણે તો જે મરવાનું છે તે ખુલતી મદદ માગીને કરી લેવાનું છે મે વાઈસરોયને આપણો કેસ સુણાવ્યો ને તેમણે બહુ ધીરજ અને પ્રેમથી લાગા સમય સુધી તે સાંભળ્યો મે પણ તેમનું કહેવું સાંભળી લીધું છે મેં અગ્રેજ સત્તનતની મુરકેડીઓ તેમની પામેથી માંભળી હુ તો એનું જ મ્હી શકુ છુ કે જે એકશર આપણે ઈશ્વરને દરમિયાન રાખીને મહાસભામા, શીખ લીગમા તેમ જ ખિનાફત પરિષદમા મરેલો છે તે પાગથુ તો આ વર્ષમા જરૂર ધારેનું મેગવથુ વાઈસરોય સાહેબના હાથમા માર્ષ નથી ઇચ્છ થી શુ તાર આવે છે તે જૂહી જાઓ આપણી લાન ખાનદાનીની છે, ઇન્સાફની છે અને ઇન્સાફ માટે મરનાને આપણે તૈયાર છીએ એ આપણે જગતને બતાવી આપવાનું છે પરીક્ષા લીધા વિના ઈશ્વર કશું આપતો નથી, અને આપણે માર્ષ મેગરીએ તે પહેલાં એ પરીક્ષામા ઊતર્યે જ આપણો છુટકો છે મત્માશ જેવા બદમાશ પણ પોતાનું ધાર્યું મેગવવા માટે તૈયાર હોય છે તો તમે મોગ છ છ ફૂં ઊંચા પગમીઓ, જે ફૂં પેં ચાનના ન માગતા હો, જે તમારામાનો એક પણ નામનીગી ન તાણના માગતો હોય તો જે પાક શીખ લાઈઓએ શીખવ્યો તે લઈએ એમની માફક માયુ કેરે મૂઢી ધર્મકૃત્ય માટે તૈયાર થાઓ મહત નારણદાસની માફક ખૂતી ન બનો ખૂત કરીને સ્વરાજ નહી મેગવી શકો પગલ ને ખિનાફતના સનાતનો નિવેડો નહી લારી શકો કોઈનું ખૂત લઈને નહી, ખૂત આપીને જ તમે આ નસ્તુઓ મેગવી શમશે નજમનસિદની તાકાત મેગરીને જ મેગરી શમશે

‘આ સત્તનન મટે તો હિંદુઓનું શું થાય?’ એ પ્રશ્નનો ગાંધીજીએ પછી ઉત્તર આપ્યો: “હું તો તમને કહું છું કે તમારાં તીર્થો પક્ષોને હાથે બ્રહ્મ થશે, તમારી ઓરતની ઇજ્જત લૂંટાશે એવા ભયથી તમે જ્યાં મુઠ્ઠી ડરી રહ્યા છો ત્યાં મુઠ્ઠી તમારા હસ્તકારને ઘાટી દે, તમારી ઓરતોને જોદર કરાવો. તમે પક્ષોને મારી ન શકો તોપણ તેમનાથી ભાગી જવાની નહીં પણ તેમની સામે જમા રહી મરી જવાની તાકાત તો તમારામાં હોયી જ જોઈએ. અધ્યાનથી ન ડરો, ન મુસલમાનથી ડરો; કેવળ ઈશ્વરનો ડર રાખો. પેગમ્બર સાહેબના જમાનામાં પણ સામેથી આવનાં ધાડાંએને જોઈને કેટલાક ડરકણોએ કહ્યું હતું કે ‘અમે એકલા જ છીએ, કેમ લડશું?’ પેગમ્બર સાહેબે જવાબ આપ્યો હતો, ‘નહીં તમે એકલા નથી; તમારી સાથે ખુદા છે!’ હું પણ તમને કહું છું કે તમારી જાતને પામર ન માનો. તમે બદાહુર દર્શો તો તમારી સાથે અધ્યાન પણ પાક જનશે. હું અધ્યાનને ઓળખું છું. દર્શિયુ આદિકામાં તેમનામાંના ઘણા મારા અસીવ હતા. તેમની આનંદાનીની મને પિધાન છે. તેઓ ખૂરા હોય તોય મને લાગે છે કે તેઓ ખુદાથી ડરનારા છે. જે મુસલમાનોને તમે ભાઈ સમજતા હો, જે તમારે તેમના ઉપર ઇતજાર હોય તો પક્ષોની દહેશન તમે જગાય ન રાખશો. જે પક્ષો આવે તો તેમની સાથે પણ અસહકાર કરવાવાળો હું બેઠો છું. હિંદુસ્તાનનો એક ટુકડો પણ તેમને હાથ નહીં જવા દઉં. મને ખુદા તે ધડીએ તાકાત આપશે કે હું તેમને ટુકડો લેવા દેતાં પહેલાં મારી જિંદગી આપી દઉં. આપણે એકબીજાના ગેરવિશ્વાસથી ગુલામ બન્યા છીએ. જે મુસલમાનો ઇસ્લામને એજ આણુશે, જે કરોડો મુસલમાનો દગો દેશે; તો ઇસ્લામ મટી જશે. આપણો અને તેમનો વાણિયાગતનો સંબંધ નથી, આનંદાનીનો વ્યવહાર છે.

ડાયર માટે જાહેર આયોજના

“જ્યાં ધર્મોને હું કહું છું કે આપણે એકદિલ થવા માગીએ છીએ. ખ્રિસ્તીઓ સાથે આપણે એકદિલ નથી શું? એન્જલ અને સ્ટોન્સ જેવા મદદ કરે તે શું આપણે નથી સ્વીકારતા? આપણે કોઈને દુશ્મન કરવા નથી માગતા. આપણે આપણું ખૂન આપવા માગીએ છીએ. અંગ્રેજ નોકર બનીને રહે, ભાઈ બનીને રહેવા માગે, સરદારી છોડીને રહેવા માગે તો લલે રહે, નહીં તો ચાલ્યા જાય.

“જો તેમ હોય, શાન્તિ વિના કશું નથી. જે તમે શાન્તિ છોડશો તો બાજી ખોશો. મારા દિલમાં મેં જનરલ ડાયર કે માઈકલ એડવાયર

માટે સગ્ન નથી ચાલી અને આજે ઇદગાદની આ પરિત્ર જગ્યાએ હું ખુદાને પ્રાર્થના કરું છું કે ખુદા તેમના દિવસે સાફ કરે ”

છેતરે શીખોને ગુરુ નાનક અને ગુરુ તેમ બહાદુરની માફક જાતે મરી છૂટવાનો મત્ર આપી સ્વદેશી પર વિવેચન કર્યું હતું.

એક સમૂહ પ્રસંગ

આ પછી લાવાણ ઉપસંહાર કરવાને ઉભા થયા તેમણે હિન્દુમુખ્યમાન અંકપ અને નીડરતા ઉપરના ગાંધીજીના વચનો ઉપર વધારે ભાર મૂક્યો ‘દેશમા અશાન્તિ ફેલાઈ રહી છે’ એ આક્ષેપને તેમણે એક જ વાક્યમાં ઉડાવ્યો “દુનિયામાં આટલી વસ્તીવાળો એકે દેશ એવો જનાવશો કે જે હિન્દુસ્તાન જેટલી શાંતિ આવી લડનમા જાગી શક્યો હોય ?” સ્વરાજનો મત્ર પ્રજા કેટલો પી ગઈ છે તે શ્રોતાઓને જનાવના તેમણે કહ્યું “ન કરે નારાયણ, અને ગાંધી મહાત્મા સ્વરાજથી કાઠિ ઓછુ લઈ લે તો તે પણ આપણે ન લઈએ મહાત્માજી આપણને છેતરે તો આપણને મહાત્માજી પણ ન જોઈએ ” આ વચનોને શ્રોતાજનો પણ ગમ્મનમા જ લેતા હતા, અને તરત ‘મહાત્મા ગાંધીજી કી જે’ કરીને વખાવતા હતા । પછી માવવિયા જીએ મજામમા લાવાણને કહ્યું ‘આ બેઅદમીને માટે ગાંધીજીની માફીમાગો’ લાવાણજીએ આ પ્રમાણે માફી માગી ‘લોકો તો સ્વરાજ — શુદ્ધ સ્વરાજ — ને માટે ગાંધીજી જમા લઈ જાય ત્યાં તેમની પાછળ જવાને માટે તૈયાર છે’ આથી લોકોમા ભારે ખુશાલીના પોકારો ચાપ્યા અને ફરી ફરી જાપ્તી ‘મહાત્મા ગાંધીજી કી જે’ થી ચોખેરના પહાડો કેટલીક મિનિટો સુની ગાજી રહ્યા ।

૩

ગાંધીજીની મનોદશા

ગાંધીજી હવે મુસાફરી કરે છે તે ઠેરજા બેઝવાડાનો કાર્યક્રમ ડબ્બી જૂત પહેલા પૂરો કરવાને માટે જ સ્થળે સ્થળે કાર્યક્રમને ઉત્તેજન મળે એવા જ એમના લાપણો હોય છે, પણ એ ઉપરાંત દરેક સ્થળે જવાની પ્રથમ શરત તો તે સ્થળે સારુ ઉપરાણું કરેતું હોવું જોઈએ, અથવા સારા ઉપરાણાની આશા આપની જોઈએ એમ હોય છે મૌલાના શૌકતઅલી તો પોતાની મજાકની લાપામા આ ઉપરાણાને ‘ફી’ કહે છે, અને દરકોઈ સ્થળે જવાનું આમ ત્રણ આપનારને કહે છે ‘ઈતને હજાર રૂપિયે ફી હમારી દે, ઇતને હજાર ફી મહાત્માજીકી દે, ચાહો ઉસકો લે જાઓ ।’

આ ફી માટે જ ગાંધીજીને અંબાલા લઈ જવામાં આવેલા. ત્યાં ચાર હજાર રૂપિયા ઉધરાવી શક્યા. આ માટે ચાર કલાકની અંદર ચાર સ્ત્રીઓ ભરવી પડી; બે સ્ત્રીઓની અને બે પુરુષોની. પંચનખમાં સૂતરના ઢગલાનો પાર નથી, પણ હજી આદીનો વાપર તો ઓછો જ છે. ચાર બહેનો ખરા દિલથી પોતાની મુશ્કેલીઓ ગાંધીજી આગળ જણાવતી હતી અને આદીની વધરાશ સ્ત્રીઓમાં દાખલ કરાવવાની પ્રતિજ્ઞા લઈ ગઈ હતી.

અંબાલાથી નીકળી ખંડવા આવ્યા. ત્યાં ઠીક ઠીક ઉધરાણું થયું કહેવાય. ત્યાંથી હુસાવળ જવા નીકળ્યા. મુસાફરી દિવસની હતી. સ્ટેશન ઉપર તિલક સ્વરાજ ફંડના પૈસા તો ભેગા થતા હતા જ. એક સ્ટેશન ઉપર લોકોનો ભારે હલ્લો હતો. તેમને ઉદ્દેશને ગાંધીજીએ બોલેલાં વચનોનો સાર અહીં ટૂંકી દઉં છું. (દરેક ટેકાણે એકાદ મિનિટ તો તેઓને સમય હોય તો બોલે છે જ, પણ અહીં પાંચેક મિનિટ સુધી બોલવાનો સમય મળ્યો હતો.)

ગાંધીજી અધીરા થયાં

સ્ટેશન ઉપર આવનારાઓએ પૈસા લઈને જ આવવું જોઈએ. આપણે ત્રણ ઉપાધિમાંથી આ વર્ષે મુક્ત થવાનું છે. તેને માટે એજવાડમાં ઉપાયો યોજાયા. જૂન ૩૦મી સુધીમાં એક કરોડ રૂપિયા નહીં થાય તો નાક કપાશે, અને જો તેવું થવાનો પ્રસંગ આવ્યો તો હું જરૂર કહેવાનો કે આ વર્ષમાં સ્વરાજ નહીં મળે. સ્વદેશી ચાલી રહ્યું છે, તોયે જોઈ છું કે ઠેટલાક તો માત્ર સ્વદેશી ટોપી પહેરીને જ સ્વદેશી થયા કહેવડાવવા માગે છે. હું હવે તમને સ્પષ્ટ કહું છું કે પરદેશી કાપડ છોડવા માગતા ન હોય તેવાને હું મળવા નથી માગતો. આદીને ખાનદાનીનો પોશાક નથી, બનાવી ત્યાં સુધી સ્વરાજ નથી મળવાનું. જો આ લડત આત્મશુદ્ધિની છે એ વાત ખરી હોય તો આદી પહેરવા ઉપરાંત તમે શરાબ તજો, વ્યભિચાર તજો, પ્રામોહિક, બનો, માલેગાંવના લોકોની માફક પાગલ ન બનો, ભંગીચમારને અસ્પૃશ્ય ન માનો; તેમની અને બ્રાહ્મણની સરખી સેવા કરો. ફૂલો ન લાવો; સ્વરાજ માટે ફૂલોને બદલે પૈસા લાવો."

આ ટૂંકાં ને ટવ વાક્યોમાં ગાંધીજીનાં ઘણાં ભાષણોનો નિચોડ આવી જાય છે. એમાં એમની હાલ ચાલી રહેલા કામથી થતી અધીરાઈ સ્પષ્ટ દીપ્ત છે. આટલાં વર્ષમાં ગાંધીજીની બીજી પ્રવૃત્તિનો જોણ અભ્યાસ કર્યો છે તેને આ મનોદશાથી આશ્ચર્ય નથી થવાનું. એક લક્ષ્ય બાંધી દઈ તેઓ તેને માટે તન્મય બને છે અને બીજા સૌને તન્મય બનાવવાને ઇચ્છે છે. લોકો

તેમ તન્મય ન બને તો સહેજ અપીરા થાય છે. મને યાદ છે કે રંગશટ ભરતી કરતી વખતે કોઈ મળવા માગતું અથવા તો અમુક માણસ સરસ છે એમ તેમને કહેવામાં આવતું તો તેઓ કહેતા : 'રંગશટ થાય એમ છે ?' ત્યાર પછી સત્યાગ્રહ વખતના એક બાપણમાં તેમણે કહેલું, 'હું તો સ્વદેશીયેલો થયો છું, વેદબીજે એમ નગ માટે ઘેલી યઈ હતી તેમ હું સ્વદેશીયેલો થયો છું, મને બીજો વિચાર નથી.' આ જ દશા આજે તેમની છે. તેઓ સ્વરાજ્યધેલા છે અને દેગને પણ તેની પાછળ ઘેલો ચલાવતું કઢી રહ્યા છે.

આ જ મનોદશા હવે પછીના ધણાખરા પ્રસંગોએ દીસતી હતી. બુસાર્વજ તા. ૨૦મીએ પહોંચ્યા. બુસાર્વજમાં બાઈ દાસ્તાનેએ પોતાનાથી ઘણાં એટલી મહેનતે ઉધરાણું કરીને દોઢક દળર રૂપિયા બેગા કર્યા હતા. ત્યાંના બાપણના બે ચાર, ઉદ્દગાર અડીં મૂકી દઈ :

"લોકમાન્યને તમે પૂજનારા છો. અડીં લોકમાન્યને તમે સાદી રાખ્યા છે. (મરાઠી પ્રદેશમાં બધેય લોકમાન્યની મૂર્તિ કે છબી સમાને સ્થાને હોય જ.) સ્વરાજના જે આત્મા હતા, સ્વરાજ જેમનો મન્ત્ર હતો, તેઓનો આત્મા તમને પૂછે છે કે તમે સ્વરાજ માટે કેટલું કરવાને તૈયાર છો ? શું તમે તેમના નામને અમર રાખવા માટે એક કરોડ રૂપિયા ન બેગા કરી શકો ? પરદેશી કાપડને તમે ન કાઢી શકો ત્યાં સુધી સ્વરાજનાં દર્શન તથી. જે ખાદી તથી પહેરતો, જેને બીણાં મલમલનાં વસ્ત્ર વિના નથી ચાલતું તેને ખારણે હું નહીં ચકું. આજ સુધી સરકારને સુણાવ્યું છે કે તમે કલાણુ કરો. હવે પ્રજાને સુણાવવા માણું છું કે તમારું આ કર્તવ્ય છે. હું તો પ્રજાનો ગુલામ છું. પણ પ્રજા મને અમુક શરતે જ ગુલામ બનાવી શકે છે. જે શરતો મેં પ્રજા આગળ મૂકી છે તે પાળીને જ તે મારી બેવાની આશા રાખી શકે. ચરણસ્વર્ગમાં તો પતન જ રહેલું છે "

બુસાર્વજથી સંગમનેર આવ્યા. સંગમનેર તો હળરો માણસો આવશે, એ એક મધ્યસ્થજ છે, એરી એરી વાતો કરવામાં આવી હતી. પણ બધી વાતો ખોટી પડી. ત્યાંના જેવી અવ્યવસ્થા અથવા કુવ્યવસ્થા ક્યાંયે ન જોઈ. ઘણો જ સમય ગુમાવવો પડે એવું લાંબું સરખસ દાઢયું હતું. તેમાં કાલ કાઢી નાખે એવા અવાજ કરવામાં આવતા હતા; મુકામનું કશું કેકાણું ન હતું; એક મંદિરમાં લઈ ગયા; ત્યાં સેંકડો માણસોનો ધસારો થયો અને લવલેશ શાન્તિ ન રહી. આ સંગેગો જ અધીગાઈ ઉત્પન્ન કરે એવા હતા. ત્યાંના બાપણમાં ગાંધીજીના દિલને થયેલું તીવ્ર દુઃખ જ જોઈ શકાય છે.

“આજે ભારેમાં ભારે સંસ્તનતનો આપણે મુકાબલો કરી રહ્યા છીએ. ત્રણ મહાપ્રશ્નોનો ઉકેલ લાવવાનો છે. પણ આપણા ચાળા કશું કરવાના નથી લાગના. મને આજના દશમથી વિચાર આવ્યો કે આખા હિન્દુસ્તાનમાં જો આ જ પ્રમાણે કામ ચાલી રહ્યું હોય તો સ્વરાજને માટે હિન્દુ લાયક નથી. હિન્દુસ્તાનમાં સ્થળે સ્થળે મળતા પ્રેમના સાગરમાં હું નાહી રહ્યો છું. પણ પ્રેમામિત્રી જ્યાં સુધી શક્તિ પ્રગટે નહીં ત્યાં સુધી તે પ્રેમ નકામો છે. મને મારી પૂજા નથી ગમતી, મને ચરણસ્પર્શ નથી ગમતો મને તે અતિશય અપ્રિય છે. એમા હિન્દુસ્તાનનું તો પતન જ થયું છે હિન્દુસ્તાન ચરણસ્પર્શથી સ્વરાજ નથી મેળવવાનું; હિન્દુસ્તાનને હું ટટાર જૂનેલું જોવા બિચ્છું છું. જગતમાં બધા દેશની સામે તે ટટાર બિનું ગ્રેહ એ જોવા ઇચ્છું છું, મારે નથી જોઈતું ગાંધીરાજ, નથી જોઈતું વ્યક્તિરાજ, મારે એક સ્વરાજ જ જોઈએ છે. એટલે મને ચરણરૂપશ' નથી જોઈતો.”

ઉપર નાગરી બીજાંમાં આપેલા ઉદ્દગારો અર નારાયણરાવ ચંદાવરકરને હું મેટ કદં છું. ‘ગાંધીજી ચોતાને અવતાર મનાવા દે છે, ચરણરૂપશ' કરવા દે છે, તેની આમે કશો હુંકાર સુધાં નથી કરતા,’ એવો તેમણે ‘ટાઈમ્સ’ પત્રમાં આશ્લેષ કર્યો છે. ‘યંગ ઇન્ડિયા’ પત્ર પણ તેઓ નામદાર વાંચના નથી જાણતા. તો આ ઉદ્દગારો તેમને, શી રીતે પહોંચશે? (પણ ન પહોંચે તેમાં વાંક કેનો?)

વર્ણસંકર કારભાર

ગાંધીજીને પહેરાવવામાં આવેલો હાર કેઈ રંગીલા માણાને ત્યાંથી આવેલો હશે, એટલે તેના ઉપર ખાસી ગંપાની રેશમની ગુલાબી પટીઓ હતી! તેથી સ્વાભાવિક રીતે ગાંધીજીનું દિલ દુભાયું :

“યુરોપીય સુધારાની નકલ આપણે તેની અતિશયતામાં જ કરી. તેના કરતાં તેની સુન્દરતાની નકલ કરત તો સારું. આ રિખનને ઉપયોગ તો કેવળ ઓરતોને માટે જ થાય છે. તમને ક્યાં શું વાપરવું તેનો પણ ખ્યાલ નથી, ત્યારે શાં સારુ તે વાપરે છે? યુદ્ધની સાથે રિખનથી શોભા વધતી હશે એમ તમે માન્યું, એ બતાવે છે કે હિન્દુસ્તાનમાં આપણો વર્ણસંકર કારભાર ચાલી રહ્યો છે. એ કારભારમાંથી બચવાનો ઉપાય મહાસ્ભા બતાવી રહી છે. તમે કરો છો તેમાં નથી વિવેક, નથી વિચાર. તિલક મહારાજની પૂજા કરો, છો? તિલક મહારાજે તો એક જ મંત્ર બતાવ્યો છે. એ જ મંત્ર જપતાં તેમણે દેહ છોડ્યો. તિલક મહારાજનો વારસો તો હિન્દુસ્તાનને હતો, પણ હિન્દુસ્તાનનાં બીજા ભાગો કરતાં તમારી ફરજ વધારે છે. પહેલી ઓગસ્ટને

દિવસે તમે તેમના આત્માને શો ઉતાર વાળશો? પૂર્ણ સ્વદેશી તો બનો. મંદિરમાંથી તો પરદેશી ચીજોનો ઉપયોગ છોડો. પૂનરીઓને કુલું છું કે તમે મને પરદેશી કાપડથી શણગારનાં મંદિરમાં લઈ જાઓ છો તેથી મને કુલું થાય છે.” સંગમનેરમાં ૧,૬૦૦ રૂપિયા થયા.

થેવડા

થેવડાએ તો ભારે નિરાશા ઉત્પન્ન કરી. ત્યાંની અવ્યવસ્થાનો પણ પાર ન હતો. રાત્રે અગિયાર વાગ્યે પહોંચ્યા; ચોખ્ખી ‘ના’ છતાં સરપસ નીકળ્યાં; એ વાગ્યે સભા થઈ! અને સભા થતાં શું થયું તે તો ગાંધીજી ગયા અંકમાં પોતે જ કહી ચૂક્યા છે. ત્યાંના ખર્ચસંકટની વાત કરી છે તે વીસરવી એકતી નથી.

ખાશી

અદમદનગરથી નીકળી શોલાપુર જિલ્લામાં આત્મા. ખાશીમાં થી યશવંતપ્રસાદ દેસાઈને ત્યાં મુકામ હતો. એઓ એક વણચાકાંતવાની મિલ ચલાવના હોઈ ખાદીના પ્રચારમાં ભારે રસ લેનારા છે, અને આર્થિક રીતે ખાદી જ ઉદ્ધારકતા છે એમ ચોક્કસ માનનારા છે. એમણે તો મિલના મજૂરો માટે રેટિયા રાખ્યા છે. તેમની મિલના એજાનમાં અનેક રેટિયા ચાલે છે અને તેની ખાદી નીકળે છે. આ મજૂરો અને મિલના નોકરોએ મળીને ગાંધીજીને માટે એક થેલી તૈયાર ગાળી હતી જ. આ થેલી ૧,૭૦૦ રૂપિયાની હશે. શહેરનું ખાફીનું ઉધરાણું માંડ એટલું હશે.

સાંજે ખાશીમાં સભા થઈ. ત્યાંના શ્રી સુલાખે ત્યાં થયેલું કાર્ય વર્ણવવા ઊભા થયા અને શાન્ત ચિત્તે, કાર્મિક અભિમાન સાથે કહેવા લાગ્યા કે અમારો ખાશી તાલુકો કૃતકૃત્ય થઈ ચૂક્યો છે, કારણ તેણે બેગા કરવાના ૪,૨૦૦ રૂપિયા તો દવે લગભગ થઈ જવા આવ્યા છે; પચીસ જેટલા તો રેટિયા ચાલે છે! અને તેના સત્તરમાંથી ખાદી થાય છે, એટલું જ નહીં પણ તે વણાય પણ છે અને પૂના વેચાવા જાય છે! આ ‘કૃતકૃત્યતા’થી ગાંધીજીએ પોતાના ભાવણમાં હીક ખખર લીધી. આખું ભાવણ બહુ મહત્વનું છે, અને પ્રાન્તના દરેક કાપકર્તાને વિચારવા જેવું છે.

“આપણા ભાઈએ આનંદથી કહ્યું કે ખાશી જિલ્લો ખુશીથી પોતાનું કામ કરી લેશે. હું ભાઈ સુલાખેના હિસાબને ખન્યવાદ નથી કરી શકતો. પ્રત્યેક જિલ્લો, તાલુકો, ફિરકો આવો ઊલટો હિસાબ કરવા માટે તો તો હિન્દુસ્તાનના દરેક જણ દીઁ એ પૈસા લેખે પણ હિસાબ પતે! પણ એ ત્રીસ કરોડમાંથી ત્રણ કરોડ તો એવા છે કે જેને પૂરું એક રોજનું ખાવાનું પણ નથી મળતું.

૫૨૬ પોતાની જાતને ફેમલાયીને સન્તનત માથે કેમ લડાય ?

એવા ત્રણ કેટલી પાસેથી ડાણુ મળ્યો પૈસા લેશે ? હિન્દુસ્તાનના અપગ્રેહ પાસેથી ડાણુ બમ્મે પૈસા લેશે ? મુમર્ઝાળા કહે કે અમારો હિસ્સો પૂરો થયો, અને તેમ કહીને ખેરી જાય તો કદી આપણે આપણુ કાર્મ કરી શકવાના નથી આવો હિસામ છોડ્યે જ દુટકો છે પ્રત્યેક સ્ત્રીપુરુષે સમજવું જોઈએ કે એક કરોડ રૂપિયા હિન્દુસ્તાનમા બેગા કરવા માટે દરેકે પોતે કેટલા કાટવા જોઈએ હું તો એ પૂછુ છું કે તમારા જિલ્લોના ભોકોની શક્તિ કેટલી છે ? તિલક મહારાજના જીવનને પૂછ્યો છીએ તેમથી કાર્મિક તો બોધ લઈએ તેમણે એવો વિચાર કરેલો ખરો કે જેટલું દરેક હિન્દી આપે તેટલું જ હું પણ દેશને આપીને બેઠો રહું ? તેમણે તો પોતાનું સર્વસ્વ આપ્યું હું તમને પૂછુ છું કે સર્વસ્વ આપનાર કેવલા છે ? પણ સર્વસ્વ તો ઘેગ ગયું તમે જેટલું આપી શકો છો તેટલું આપી ચૂક્યા ? પરમેશ્વર ડોઢની પાસે શક્તિ ઉપરાંત નથી માગતો શક્તિ પ્રમાણે ન આપે તો તે પોતાના દેશનો, ગામનો દ્રોહી છે તમે તમારા દ્રોહી ન થાઓ તમે તમને છેતરો નહીં એમ હું ઇચ્છુ છું આપણે એક ભારે સન્તનતની સામે લડવાનું રહ્યું છે આપણને એણે છેતર્યા, આપણને દગો દીવો, આપણને એણે પેટે ચલાવ્યા એ સન્તનતને આપણે દગાથી કે શયતાનિયતથી ન મિટાવી શકીએ દગામાણનો ઉપાય ખાનદાની છે, શયતાનિયતનો ઉપાય ખુદાની ભક્તિ છે તમે તમારા હૃદયને ન ફેસવાનશો તમે તિલક મહારાજની સ્મૃતિ કાયમ રાખના માગતા હો તો તેમની સત્સરી ફરી આવે તે પહેલાં તમારો જન્મસ્થિત દર છે તે આજે તમને જે શાસ્ત્ર બતાવુ છે તે પ્રમાણે ગણતરી કરીને સિદ્ધ કરી આપશો

રેડિયા નંગ પચીસ અને ખાદી સુખર્ષ લય !

“ પચીસ રેડિયા છે અને ખાદી તો મુમર્ઝ પૂતા જાય છે, એમ તમે મહુ ત્યારે મારું હૃદય રડવા લાગ્યું અહીંથી ખાદી બહાર જાય તેનો અર્થ તો એ છે કે તમને ઝીણું કાપડ જોઈએ એટલે ખાદી તમે અહીં વાપરી ન શકો, અને બહાર મોકલો છો તમારું સ્વદેશી તો એ છે કે તમે તમારું જોઈ લો મુમર્ઝનો વિચાર જ ન કરો મારું સ્વદેશીભિમાન કહે છે કે હું પ્રથમ મારા વરને, પત્ની શહેરને, પત્ની પ્રાન્તને સ્વતંત્ર બનાવું હું તમને કહેના માથે છું કે પચીસ રેડિયાથી તમે ભારે સન્તનતની સાથે મુમર્ઝનો નથી કરી શકવાના આપણે મદામમાને માનના હોઈએ તો સ્વદેશીતત્વ બરાબર તમજ લેવું જોઈએ વજીનોએ વખીનાત ન છોડી એનું મને દ્વેષ છે, પણ વજીનો નિર્મય કે ધાર્મિક અને તેટલાથી કઈ આપો દેશ નિર્મય ને ધાર્મિક ન બને, અને સારા સારા વજીનોએ તો બો ! આપ્યા અને ખાનદાની બતાવી છે ખીન વજીનો જે અશ્વદાથી ભર્યા છે, કુટુંબનિર્વાદનો

જેમને ભય છે, તેઓ પણ ભવિષ્યમાં નીકળશે. પણ સ્વદેશી માટે તો એમ જ છે કે દેશ જ્યાં મુઠ્ઠી એ ગ્રહણ ત કરે ત્યાં મુઠ્ઠી પરદેશી કાપડ આવતું બંધ નથી થવાનું. હું મારા દિલને છેતરી નથી શકતો. હજી ત્રીસ કોટિને મારો અવાજ નથી પહોંચ્યો. મિલનું કાપડ તો ગરીબ માટે છે, જેમને મારો અવાજ નથી પહોંચી શકતો. તે ગરીબોને માટે જ રહેશે તો જ મિલના માલિકો ખાનદાન થશે. જેને મારો અવાજ ન પહોંચે તેને માટે તો બીજો ઉપાય નથી, સિવાય કે તેઓ અહીં કાપડ કાઢે અને તે વાપરે. એમાં દ્રવ્ય, યત્ન કે હોશિયારીની જરૂર નથી. એને માટે દિલની લાગણીની જરૂર છે.

પચીસ રેંટલુડીથી આપણો શુક્રવાર કેમ વળે?

મૌ. મહમદઅલીએ કહ્યું છે કે, “રેંટિયો વેચીને આપણે શુક્રામીનો પાયો નાખ્યો. જે શુક્રામી હંફાવવા માગતા હો તો રેંટિયો લો. ચરખા વિના હિંદુસ્તાનનાં અત્માચાર, દારિદ્ર્ય મટાડનાં અશક્ય છે. આથી તમને કહું છું કે તમે ખોટું મિથ્યાભિમાન ન લો કે પચીસ રેંટલુડીથી આપણો શુક્રવાર વળી ગયો. હું તો અહીં કોઈને ખાદી પહેરતા નથી જોતો. ખાદીની ટોપી જ પહેરીને પચાસ કરોડનો વેપાર નથી બંધ કરી શકતો. તમારે ખાદીનો બોજો ઉપાડવો જ પડશે!

આપણા ઘરડાઓ ખારીક પહેરતાં શરમાતા

“તમારે ખારીક કપડું જોઈતું હોય તો તમે તમારી સ્ત્રી, છોકરા, છોકરીને ખારીક કાંતતાં શીખવો. ૩૦ વર્ષ ઉપર તો આપણા ઘરડાઓ ખારીક કાપડ પહેરતાં શરમાતા. મારી માતાનું પવિત્ર સ્મરણ મને હજી છે. તે તો પોતાની વહુ માટે ખારીક લૂગડાં રાખતી; પોતે પહેરતાં શરમાતી. તમે હિન્દની ગ્રામીન સાદાર્થ ગ્રહણ ન કરો તો હિન્દુસ્તાનની ખારીક મલમલતો ઉદાર ન કરી શકો. તમે ૪,૨૦૦ સભાસદ દાખલ કરીને સંતોષ માની લેશો તો બિહારનાં બૂખ્યાંઓને કાણ દાખલ કરશે? તમે ૧,૨૦,૦૦૦ ની વસ્તીમાંથી ૫૦ હજાર જ્યારે ભેગા કરો ત્યારે કામ ચલાવી આશા રહેશે. બિલટો હિસાબ છોડીને સીધો હિસાબ કરો.”

આ મહત્વના ભાષણનો મેં આટલો અંશ આપી દીધો. બીજા વિષયો વિષે તેઓ બોલેલા તે ભાગ નથી લીધો. ટૂંકામાં ટૂંકાં અને લાંબાં ભાષણોમાં ગાંધીજીનું હાઈ સમગ્રર્થ ગયું હશે. જે અધીરાર્થ ગાંધીજીની અહીં દેખાય છે તે તેમના ભરૂં પ્રાન્તિક પરિપક્વના અજ્ઞતા ભાષણમાં વધારે ખૂંચે એવી રીતે જોશે. એ અધીરાર્થને દેશ શું જત્યાજ નહીં આપે?

એક મહત્વનો પ્રસંગ

ભાઈ એચ. પી. મોદીની વિનંતીથી ગાંધીજી ગયા અહવાડયામાં પારસી સેન્ટ્રલ એમેસિયેશનને મળ્યા. એના સભ્યો તો સોથી ઉપર છે, પણ દસ પંદરથી વધારે આ વેળા હાજર ન હતા. બીજાઓ તો એમેસિયેશનની બહારના પારસી સજ્જનો હતા. છતાં આટલા નાનકડા મેળાવડામાં થયેલી વાતચીતને મેં ‘એક મહત્વનો પ્રસંગ’ કરી ઓળખાવવા ધારી છે. શા માટે એ આગળ ઉપર સમજાવવાનો પ્રયત્ન કરીશ.

પ્રથમ તો એ પ્રસંગનો થોડો ખ્યાલ આપી દઉં. આરંભમાં પારસી કેમની ખાનદાની, ઉદારતા, ચારિત્રબળ અને સત્યપ્રિયતાની ગાંધીજીએ ભારે તારીફ કરી. પછી એ કેમમાંથી નીપજેલા દેશભક્તોની સાથેના પોતાના પ્રસંગનાં પુણ્યસ્મરણો કહી બતાવ્યાં. સર ફિરોઝશાહની સાથેના પ્રથમ પ્રસંગ તો ગાંધીજીની ભાષામાં જ આપી દઉં : “હું તાજે બેરિસ્ટર થઈને આવેલો હતો. એક વેળા રાજકોટમાં પોલિટિકલ એજન્ટે મારું અપમાન કર્યું. સર ફિરોઝશાહ ત્યાં એક કેસમાં આવ્યા હતા. તેમને મેં એક મિત્રની મારફત જણાવ્યું કે પોલિટિકલ એજન્ટને હું નોટિસ આપવા માગું છું. તેમણે મને કહ્યું, તું બેવફા છે; એવા તો કડવા ઘૂંટડા ઠેટલાયે પીવા પડશે. ત્યારથી તે આજ સુધી મેં તેમનો ઉપદેશ સંઘરી રાખ્યો છે કે પોતાના અંગત સ્વાર્થને માટે લડાઈ કરવા જતાં બહુ સાવચેતી રાખવી જોઈએ. અને તે શિખામણને, માન આપીને સેંકડો અંગત માનઅપમાન હું સહન કરી ચૂક્યો છું.” આટલું કહી સંસ્કૃત નાન્દીમાં નાટકકાર જેમ નાટકનું રહસ્ય અવ્યક્ત રીતે કહી દે છે તેમ ગાંધીજીએ કહી દીધું કે હાલની લડત અંગત સ્વાર્થની નથી કે કોઈ સહ અપમાન સામે નથી, પણ આખા દેશના થયેલા અસહ્ય અપમાન સામે છે. આગળ ચાલતાં તેમણે જણાવ્યું : “જાડા અવ્યાસ પછી હું કહી શકું છું કે હિન્દની આર્થિક અને નૈતિક રિયલિટિ બ્રિટિશ અમલમાંજેવી કંગાલ છે તેટલી નબળી કદી ન હતી, કોઈ જમાનામાં આવી કંગાળ ન હતી. પછાતી તે માથા સુધી કોઈ બાદશાહત હિન્દુસ્તાનને દબાવી દઈ શકી હોય તો તે આ જ છે એમ મને લાગે છે.” આ બાદશાહતમાં ભલભલા ચમરબાંધીને પણ નમવું પડે છે અને અપમાન સહેવાં પડે છે એવું તો મરહુમ હિન્દના દાદા અને ગોખલે કહી ગયેલા. આ જ બાદશાહતમાં લાલા હરકિશનલાલ જેવા નરમ માથુસને અશાન્તિ અટકાવવા જતાં કાળાપાણીની સજા થયેલી અને લાલા ફુનીચંદ જેવા કદી જાહેરમાં ન બોલનાર પણ એ જ સજા પામેલા; આ જ

આદશાહતમાં બહાદુર ચતુર લોડ^૧ સિંહ જેવાને સિવિલ સર્વિસ ઘોળાને પી ગઈ છે, અને બિહાર સર્વિસના આજે જેટલા છૂટાદોર છે તેટલા ક્યાંયે નથી; આ સખત લડત ચાલી રહેલી છતાં આસામમાં હજી ખીન્ને ગણિયાંવાલા અન્યાનું સાંભળીએ છીએ. જે દૂષિત પ્રથાને લઈને આ બધું થઈ રહ્યું છે તેને મિટાવવા અથવા તો સુધારવા હું મથી રહ્યો છું. પારસી કામ જેણે ઠાઈ કોમનો વાદ કર્યા વિના ભારે સખાવતો કરી છે, જે ૫૦ વર્ષ ચપાં આગેવાની ભોગવતી આવી છે, તે તે ન જોડે એમ માયું છું. અભિદાન કરવાની શક્તિ ધરાવનારી, ચક્રાર, અને ગણતરી કરી કામ કરનારી તમારી કામ હિન્દુસ્તાનનું સિંહાસન લઈ લે એમ ઇચ્છું છું.’

આટલી વાતચીત પછી ‘તમારે કેવું સ્વરાજ જોઈએ છે?’ ‘આપણે આસ્તે આસ્તે સ્વરાજ લઈએ તો શું?’ એવા હવે તો જૂના થઈ ગયેલા પ્રશ્નો પૂછવામાં આવ્યા. એ પ્રશ્નોનો તડ અને ફડ જવાબ તો એ જ હોય કે ‘જે રાજ્યમાં ઉપર કહી તેવી હેવાનિયત ન હોય, ઉપર કહી છે તેવી કંગાલિયત ન હોય તેવું સ્વરાજ આપણે જોઈએ.’ પણ ગાંધીજી તો તડ અને ફડ જવાબ આપવા નહોતા ગયા. તેમને તો એક કામને પોતાની કરવી હતી, લડતમાં પોતાનો હિસ્સો આપતી કરી દેવી હતી, એટલે તેમણે વિસ્તારથી એનો ઉત્તર વાળ્યો : ‘મારે જે સ્વરાજ જોઈએ છે તે તો સહેલાઈથી મળે એમ નથી. પણ આજે હું જે માગી રહ્યો છું તે તો પાલમિંટરી સ્વરાજ. લરકર તથા પોલીસ ઉપરની અને કાયદા ઘડવાની સત્તા આપણા હાથમાં આવે, કમાન્ડર ઇન ચીફની પણ આપણે નિમણૂક કરી શકીએ. એક પણ સિપાઈને આપણી મરજી વિના બહાર ન મોકલાય. એટલું થાય તે જ ક્ષણે આપણી પાસે સ્વરાજ છે. આપણો પ્રધાન અંગ્રેજ હોય કે હિન્દી હોય, પણ તે આપણે જ પસંદ કરેલો હશે. અંગ્રેજ અમલદાર જે મારા ઉપર સરદારી કરવા ઇચ્છે એને હું કાઢી મૂકું. ટોમસન પંગળમાં નાલાયક કર્યા તેમને વાઈસરોય સાહેબે સીમલામાં જાંચી જગ્યા આપીને ત્યાંથી ખેંચી લીધા, એવી જગ્યા લેવાને તેઓને પીનગ્યા ! આવો ન્યાય સ્વરાજમાં ન હોય.

‘પણ’ સામે સવાલ ઉઠ્યો : ‘આપણે સ્વરાજ માટે લાયક છીએ ખરા ? તમે જ કહો છો કે આપણે સ્વદેશી વાપરતા ન થઈએ તો સ્વરાજ ન મળે; આપણે અહિંસા પાળનારા ન હોઈએ તો સ્વરાજ ન મેળવી શકીએ, આપણે બેઝવાડનો કાર્યક્રમ પાર ન ઉતારીએ તો સ્વરાજ ન મેળવી શકીએ, તો સ્વરાજ માટે આપણે આજ લાયક છીએ એમ કેમ કહેવાય ?’ ગાંધીજીએ આના ઉત્તરમાં લાયકાત અને તાકાત વચ્ચેનો ભેદ એક સાદો દાખલો આપી સમજાવ્યો : ‘એક બિખારી પાસેથી તમે તેનો ચેટલો ખૂંટવી લો તો તે પાછો

મેળવવાનો તેને અધિકાર છે ને લાયકાત પાંચુ છે; પણ તે મેળવવાની તેનામાં તાકાત ન હોય એમ બને. તેવું જ હિન્દુસ્તાનને વિષે છે. તેનામાં સ્વરાજ લેવાની લાયકાત આજે છે, તાકાત નથી.’

વળી પાછો સવાલ બીજો : ‘આપણે કાયદા, લશ્કર ઇત્યાદિનો કાબૂ શી રીતે મેળવશું? આપણે તો દોઢસો વર્ષ સુધી મુનશીપણું જ કર્યું છે. આપણામાંથી કોઈ કેપ્ટન થયા નથી, કમાન્ડર થયા નથી.’

ગાંધીજીએ વધારે સ્પષ્ટ કર્યું, ‘હું એમ માનનારો છું કે માણસજાત પોતાનું રક્ષણ કરવાની શક્તિ કોઈ કાળે ખોઈ બેસી નથી હોતી. આપણે ઇંગ્લંડની શરતે જ કામ કરીએ તો કેટલાં વર્ષો સુધી મુનશીપણું કર્યાં કરવું પડશે તેનો મને ખ્યાલ નથી આવી શકતો. મારે તો મુનશીપણું ન જોઈએ. આપણે ભૂલો કરશું, પણ આપણે જ આપણી ભૂલો સુધારશું. અંગ્રેજ સત્તા ચાલી જત્ય ત્યારે કોઈ ચકાઈ કરવાને નવરું નથી. હિન્દુસ્તાન સ્વાયત્તી બને તો તેને નોકાસેના ન જોઈએ, ઘણી સક્તનતો નોકાસેના વિનાની છે.’

છેવટે એક ભાઈએ પ્રામાણિકપણે પોતાને લાગતું હતું તે જણાવી દીધું. ‘આ લડત્તથી પારસી કોમને લાભ છે કે નહીં? અમને તો લાગે છે કે સ્વરાજમાં પારસી કોમને ખમવું પડશે. અમને અંગ્રેજ સરકારનું રાજ્ય કોઈ પણ રાજ્ય કરતાં સારું લાગે છે. અંગ્રેજ સરકારનું ઉપરીપણું નીકળી જત્ય તો પારસીઓને કશો લાભ થાય એમ નથી.’

આનો ઉત્તર ગાંધીજીએ આપ્યો : ‘તમે વિચારો કે આ સત્તાનતના ૧૫૦ વર્ષના અમલ પહેલાં પારસીઓની શી સ્થિતિ હતી? જો તે ખૂરી હતી એમ તમને લાગે અને આજે તેમની સ્થિતિ મારી છે એમ લાગે તો તમે અસહકારમાં ન જ જોડાશો. હિન્દુમુસલમાન કોમ કરોડોની છે એટલે હિન્દુ-મુસલમાન સંજ્ઞા વાપરીએ, બાકી એ એકચમાં બધી કોમોનું એકમ આવી જાય છે. એ બેનું એકચ કોઈની ઉપર શિરજોરી કરવા માટે નથી. મહાસભામાં વરસોનાં વરસ કોણે સ્વરાજ ભોગવ્યું છે? પારસીઓએ પોતાના પરાક્રમને બગે રાજ્ય ચલાવ્યું છે. જે કોમનામાં આટલી શક્તિ, આટલી કાબેલિયત છે, તે કોમનું કોણે ખગાડી શકે? નાનકડી કોમનો મોટી કોમમાં હમેશાં સમાસ થઈ જાય છે અને રક્ષણ થાય છે. પણ હું તમને હિંમત દેવા નથી આવ્યો. તમને એમ થાય કે હિન્દુમુસલમાન કોમનાં જે અંદરનાં અડિયાં વચ્ચે તમે દાણાની માફક પિસાઈ જશો તો તમારે હરગિજ અસહકારમાં ન જોડાવું’

આ વાતચીતની શરૂઆત તેમ જ આખર એક જ ધ્વનિથી થઈ. શરૂઆતમાં શેઠ હોરમસજી એડનવાલા બોલેલા કે ‘જ્યાં સુધી ગાંધીજી વાઘાદર રહેશે ત્યાં સુધી પારસી કોમ તેમને હમેશા આભારી રહેશે અને તેમના કામને

સપૂર્ણ ફતેહ ઇચ્છશે તેમ જ તેમના કામમાં મદદ કરશે' અતમા ભાઈ કુમસિયાએ પણ આ જ વાત વધારે ખુલી કરીને કહી 'પારસી કોમ માને છે કે અંગ્રેજોએ તેમને આશ્રય આપ્યો છે (ગાંધીજીના માથા ઉપર ટાંગેલી ના આદેશાહની છબી તરફ આગળી કરીને) જગતની મુલેહ જળવનાર જ્યોર્જ પાચમાં જે આપના માથા ઉપર બેઠા છે તેને જ પારસીઓ તો માનશે વફાદારીમાં રહીને તમે જે ડરશે તેમાં તન મન ધનથી અમે મદદ કરશું જ્યોર્જ પાચમાંની છાયા અમારા ઉપર છે ત્યાં સુધી અમને જે દુઃખ પડે, જે વિપત્તિ પડે તે ખમીશું, પણ એ રાખ્યને ની કાઢીએ'

આ તો મેં ગાંધીજી અને પારસી ભાઈઓની વાતચીતનો સાર આપી દીધો એ વાતચીતમાં તો હિન્દુસ્તાનમાં આજે જે સ્થિતિ વર્તી રહી છે તેના હખડ ચિતાર મળી રહેતો હતો એમ મને લાગે છે, અને તેમાં જ એ પ્રસંગનું મહત્ત્વ છે પારસી કોમ જેવી નાનકડી કોમને જે ભયો છે તે જ ભયો બીજી નાનકડી કોમ પણ રાખી રહી છે વફાદારીના જે ઉદ્દગાર આપણે સાલ્યા તે જ ઉદ્દગાર કાઢનાર ધનિધ્વર્ગ હિંદુ સમાજમાં, મુસલમાન સમાજમાં આજે ભયો પડ્યો છે, આપણે સ્વરાજ માટે લાયક નથી એવો નિચાર ધરાવનારા દરેક કોમમાં મોજૂ છે છતાં કોઈ કોમમાંથી અસહકારીઓ નથી નીકળ્યા એવું તો છે જ ની પારસી કોમમાં જાણ્યા અજાણ્યા અનેક ભાઈઓ આ લડતમાં સરસ લાગ ભળી જ રહ્યા છે 'એક ગરીમ પારસીનો સ્વરાજ ફડ પેટ ફાળો,' 'એક ગરીમ પારસી સ્ત્રીના શૈરનો ડિવિડડ સ્વરાજ ફડ પેટ' આની આની ચિઠ્ઠીઓ સાથે ગાંધીજી પાસે પારસી ભાઈઓ તરફની મદદે ચાલી જ આવે છે જે નાસીપાસી ઉપલા સજ્જનના ઉદ્દગારમાં આપણે જોઈ તે નાસીપાસી, આ આદેશાહના પ્રતાપે, આપણામાંના વજાઓ હજી સેવી રહ્યા છે

આનો ઉપાય શો? 'આ આત્મશુદ્ધિની લડતમાં હિસ્સો લઈ લુઓ'' એ જ ઉત્તર મળ્યા વિના રહેતો નથી તવગરવર્ગને ગાંધીજી કહે છે કે તમારા ઉલ્લોગથી ગરીમના પેટ નથી ભરાતા ગરીમને ભૂખે મારીને તમે તાલેનાન થવાની તાત મૂકી દો એ થતાની સાથે જ ગરીમ તાલેનાનના કળિયા બધ થશે આ વસ્તુ નથી સમજાઈ એમ પણ નથી 'કોઈ પણ માણસે હિન્દુસ્તાનમાં બોલોનિઝમ રાખ્યું હોય તો તે ગાંધીએ એમ તમે મને પાચ વર્ષ પછી કહેશો' એ ઉદ્દગારને બધાએ તાળીઓથી વધારી લીધા હતા ગાંધીજીએ પારસીઓને કહ્યું તે જ બીજે કેકાણે પણ કહ્યું છે કે અહરમઝદ અને અહરિમાન, ધર્શ્વર અને શયતાન એ બે વિરોધી તરવા બધા જ ધર્મોમાં છે' અને એકને ભણને બીજાને તળે એવું દરેક ધર્મમાં ઉપદેશાયું છે હજી એ બીજી વફાદારી આગળ

ઈશ્વરને વફાદાર રહેવાનું ઊંચે મૂકનારા આપણામાં ઘણાંયે છે. એક અમેરિકન પાદરીને પણ ગાંધીજીએ તો કહ્યું હતું કે, ‘તમે સરકારની દયાને પાત્ર રહેશો તો ઈશુના સેવક બની, સરકારના (કોર્ષ વેળા) ઊંધી સલાહના ઉશ્કારના બનશો.’ આ સલાહ સૌને નથી સમજાતી એમ નથી. ગાંધીજી આ ઉશ્કારો દાટે છે તો તે બધે વધાવી લેવાય છે.

સલાહ એ છે કે આપણામાંના ઘણાને આજે આપણે કેટલા પાણીમાં છીએ તેનું માપ નથી, આપણે ઘણા આપણા મન સાથે નિશ્ચય કરી શક્યા નથી. આ દિવસોમાં ક્યાં તો ખૂબી છે, તો તેને તોડે જ છૂટકો; અથવા તો તે ઝડી છે તો તેને માટે કરોડ જોડે જ છૂટકો. આ વિધાન ચોખ્ખું આંદરણ જેવું આપણને ભાસી જવું જોઈએ તે હજી નથી ભાસ્યું. એ નથી સમજાયું તેથી જ સર ફિરોજશાહ અને હિન્દના દાદા જેવા જેના સંસ્તાન હતા તેની ભડકામાં પણ અંગ્રેજ સરકારના આશય નિના અમે કેમ ટપ્પી શકીશું એવી કાપરની બીક કોઈ અનુભવી રહ્યા છે. એ નથી સમજાયું એટલે જ આપણામાંના ઘણા ભડકા પુરુષો હજી બધાંયે માનઅપમાન સેવી વફાદારીનો કક્કો ધૂંટી રહ્યા છે; કરોડો નાગાંઉધાડાં જૂખમાં ટળવળે છે તોપણ ‘સ્વરાજ માટે આપણે લાયક નથી’, ‘સ્વરાજ મળશે તો રખેને આપણે સર્વસ્વ ખોઈ ખેસીશું’ એવી શંકાઓ કરી રહ્યા છે; અને પોતાના કર્તવ્યનો વિચાર મૂકી ભયભીત દશામાં ગાંધીજીને પૂછે છે: ‘તમને માગેલા પૈસા મળશે?’ આ સલાહ તો ગાંધીજીને કોઈ અંગ્રેજ પૂછી શકે, આપણે પૂછવાનો ન હોય. ‘મને પૈસા શી રીતે મળે? કરોડપતિ પારખીઓ, કરોડપતિ ખોળાઓ, કરોડપતિ મારવાડીઓ તો મારાથી ભાગતા ફરે છે. મારે તો હવે મારા જેવા ભંગી પાસેથી જ લેવા રહ્યા.’ આ કડુણ વચનની ઉપર વિચાર કરવો ઘટે છે. ગ્રંથનો એક ભાગ — દાનવીરો, અગાઉ ભારે બલિદાન અને સેવાથી મશહૂર થયેલી કેમો — શું બાકીના ભાગને જ સ્વરાજની લડત સોંપી જાતે હાથ જોડી બેસી રહેશે? હાલ વર્તેલી ભયભીત દશામાંથી નીકળવાની એકમાત્ર કૂચી શ્રદ્ધા છે.

[આ પરિશિષ્ટમાં હિંદુમુસલમાન એકતાનું અને સ્વદેશીનું મત લેવા વિષેની પત્રિકાઓ આપી છે.]

૧

હિંદુમુસલમાન એકતાનું મત

મોનાપુરી મસ્જિદના કંપાઉંગમાં હિંદુ અને મુસલમાનોની જે મંજૂર સભા ગયે રવિવારે થઈ હતી, તેમાં જેમ આપાદી ઉપર સ્વદેશીમતની સૂચના થઈ હતી તેમ અહીં હિંદુમુસલમાન વચ્ચેની એકતા વિશે મત લેવાની સૂચના થઈ, અને જેમ સ્વદેશીમતને વિશે મારે આવ્યેતી આપવી પડી તેમ જ આ સમયે પણ મેં કહ્યું હતું. અમુક પ્રસંગે દર્શાવેલામાં આપને આપણે ઘણાં કાર્યો કરવાને તૈયાર થઈ જઈએ છીએ. અને પાછળથી ટેટલીક વેળા પસ્તાવું પડે છે. મત એ ધાર્મિક વસ્તુ છે અને કોઈ પણ મત આપણે આવેશમાં લઈ શકતા જ નથી. મનને શુદ્ધ કરી, ચિત્તને શાંત કરી, ઈશ્વરને દરમ્યાન રાખીને જ મતો લઈ શકાય. સ્વદેશીમતને વિશે લખતાં મેં જે ટીકા કરેલી છે તે ટીકા અહીં પણ લાગુ પડે છે. જે કાર્ય આપણે સાધારણ સંપ્રમ પાળીને એકધારું નથી કરી શકતા તે કાર્ય કુવામાં મદદ મળવાને સારૂ મનરૂપી મહાસંપ્રમ પાળીએ છીએ. અને તેથી જ મતને વિશે એવી કલ્પના છે કે મનુષ્યો મનો લઈને અને તે પાળીને જ ધણપ છે. હિંદુ અને મુસલમાનો બંને કોમ અરસપરસ મૈત્રી રાખે અને એક માના જણ્યા જે પ્રમાણે વર્તે તે પ્રમાણે આ બંને કોમ વર્તે એ રિયતિ અબીદિક કહેવાય આવી સ્થિતિ હિંદુસ્તાનમાં પ્રગટ થાય તેના પહેલા બંને કોમોને ઘણો ત્યાગ કરવો પડશે, અને આજ મુઘી રાખેલા ઘણા વિચારોમાં મોટા ફેરફારો કરવા પડશે. બંને કોમ પોતાની વાતોમાં ઘણી આકરી કહેવતોના ઉપયોગ કરે છે કે જેનો જાણ એકબીજાની વચ્ચે વિરોધ દર્શાવનારો અને વધારનારો હોય છે કેવળ હિંદુ મંડળમાં આપણે ઘણી વખત મુસલમાનોની વાતો કરતાં કઠોર શબ્દો વાપરતા અચકાતા નથી અને તેવું જ મુસલમાનોના મંડળમાં છે ઘણાઓ તો એમ જ માને છે કે હિંદુમુસલમાન વચ્ચે હાડવેર છે, અને તે કોઈ પણ રીતે ન જાય તેવું છે ઘણી જગ્યાએ આપણે જોઈએ છીએ કે બંનેની વચ્ચે એકબીજાને

વિષે અવિશ્વાસ વતો છે. મુસલમાનોને હિંદુઓ તરફથી ભય છે; હિંદુઓને મુસલમાનોનો ભય લાગે છે. આ કંદેહી અને કંગાળ સ્થિતિમાં દિવસે દિવસે સુધારો થતો જાય છે એ શક વિનાની વાત છે. કાળ તેનું કાર્ય કર્યાં કરે છે. ભાવે અભાવે પણ આપણે એકઠા થઈને રહેવું પડે છે. પણ વ્રત લેવાનો અર્થ તો એ છે કે જે વસ્તુ કાળે કરીને વહેલી મોડી થવાની છે એવો સંભવ છે તે વસ્તુને આપણે મહાસંયમ પાળીને વહેલી હસ્તીમાં લાવવી. એ કેમ અને? હિંદુઓની એટલે સુસ્ત હિંદુઓની સભા મળવી જોઈએ, અને તેઓએ આ વિષે પ્રુખ્ત વિચાર કરવો જોઈએ. હિંદુઓની મુસલમાન ભાઈઓ પ્રત્યે હંમેશાં એક ફરિયાદ રહ્યાં કરે છે કે તેઓ ગોમાંસનું લક્ષણ કરે છે, અને ખસૂસ કરીને બકરી ઈંદને દિવસે ગાયનું બલિદાન આપે છે. જ્યાં સુધી ગાયને બચાવવાને ખાતર ઘણા હિંદુઓ મુસલમાનને મારવા સુધ્ધાં પણ તૈયાર થઈ જાય ત્યાં સુધી સામાન્ય મુસલમાન અને સામાન્ય હિંદુની વચ્ચે ખરી એકતા થવી એ અસંભવિત જ ગણાય છે. કેમ કે આપણા બળાત્કારથી મુસલમાન ભાઈઓ ગૌવધનો ત્યાગ કરે એ હું ફેગટ આશા માનું છું ગૌર્ક્ષિણી સભાઓના પ્રયાસોથી ગૌવધની સંખ્યામાં કાંઈ પણ ઘટાડો થયો હોય એમ હું માનતો નથી. એવું માનવાને મને એક પણ કારણ મળ્યું નથી. હું મને પોતાને સુસ્ત હિંદુ માનું છું. અને મારી એવી માન્યતા છે કે શુદ્ધમાં શુદ્ધ રીતે હિંદુ ધર્મનું પાલન કરનારથી ગૌવધ કરનારનું ખૂન કરીને ગાયને બચાવવા નહીં. હિંદુની પાસે ગાયનો બચાવ કરવાનો એક જ ઇલાજ છે, અને તે એ કે ગાયનો વધ ન જોઈ શકે તો તેણે પોતાનું બલિદાન આપવું. એવી રીતે યોગ્ય અધિકારી હિંદુ થોડાઘણા પણ બલિદાન આપે તો મારી ખાતરી છે કે અસંખ્ય મુસલમાન ભાઈ ગૌવધનો ત્યાગ કરે. પણ એ તો અત્યાગ્રહ થયો, એ તો વિનય થયો. જેમ હું મારા ભાઈની પાસેથી કાંઈ પણ દાદ મેળવવા માગું તો મારી ઉપર કષ્ટ વહેારી લઈને માગી શકું છું, મારા ભાઈને દુઃખ ઈઈને નથી માગી શકતો. હકથી તો કાંઈ મંગાવ્યું જ નહીં. મારા ભાઈની સામે મને એક જ હક છે અને તે એ કે મારે મરી છૂટવું. એવો શુદ્ધ પ્રેમભાવ જ્યારે હિંદુઓના હૃદયમાં સ્ફુરી નીકળે ત્યારે જ હિંદુ મુસલમાનની એકતાની આશા રાખી શકાય. જેમ હું હિંદુભાઈઓ સાથે વાતચીત કરું તેમ મુસલમાન ભાઈઓ સાથે વાતચીત કરવી ઘટે. તેમની ફરજ હિંદુ પ્રત્યેની શી છે એ તેમણે જાણી લેવું જોઈએ. બન્નેની વચ્ચે જ્યારે ત્યાગચત્તિ જ રહે, જને પોતાના હકની તજજીજ ન કરે અને ફરજ અદા કરવાને જ મથે ત્યારે જ ઘણા વર્ષનો બેદબાવ છે તે ટળવા પામે. બન્નેના મનમાં એકબીજાના ધર્મ પ્રત્યે માન હોવું જોઈએ. કાંઈ એકબીજાનું ખૂડું એકાંતમાં પણ ન

ખરૂં અને કોઈ આકાર શબ્દો વાપરે તો એને તેમ કરતો અટકાવવાને સાદુ મિત્રપૂર્વક સમજાવે આમ મહા પ્રયત્ન થાય ત્યારે જ બેદભાવ ટળે એ પ્રમાણે કરવાને જ્યારે ઘણા હિંદુ અને ઘણા મુસલમાન તૈયાર થાય ત્યારે આપણે લીધેનું વ્રત શોભે આ વ્રતની મહત્તા અને કામિયાદી સહેનથી સમજાઈ શકે એમ છે મારી હિમ્મત છે કે આ શુભ પ્રસંગે અને દેશની અદર જે વખતે સત્યનો ભારે આગ્રહ વર્તી રહ્યો હોય એ પ્રસંગ શુભ જ હોય તેવે પ્રસંગે આપણે એકતાનું વ્રત લઈએ એ હું ઇચ્છુ છું તેને સાદુ અગ્રેસર મુસલમાન લાઈએ અને અગ્રેસર હિંદુ લાઈએ પ્રથમથી મળી ખૂબ વિચાર કરવો જોઈએ પછી ભેગા થઈને તેઓ એક નિશ્ચય ઉપર આવી શકે તો વ્રત લેવાની હું જરૂર સલાહ આપુ એવો પ્રયત્ન જે હાલ થઈ રહ્યો છે તે જારી રહેશે તો થોડા જ દિવસની અદર આપણે એ રૂબ જોઈશું, એરી મારી હિમ્મત છે બક્ષિતનાગ વ્રત તો આજે જ લઈ શકાય અને ઘણા હિંદુ મુસલમાનો હમેશા લેતા જાય એ હું ઇચ્છુ છું, પણ મારી સાવચેતીઓ તો કેવળ મોગ સમુદાયોની પામે લેવાવના વિષે જ છે મારી મતિ પ્રમાણે જો આપણે વ્રત લઈએ તો તે ત્રીયે પ્રમાણે હોવું જોઈએ

ધ્વજ-ખુદાને દરમિયાન જાણી અમે પ્રતિજ્ઞા કરીએ છીએ કે અમે હિંદુ અને મુસલમાનને સગા જાણીને જોમ ગણીને અને વચ્ચે જરા પણ બેદભાવ ની રાખીએ, અમે એકબીજાને દુષ્ટે દુષ્ટી થઈશું અને તેમા અમારી શક્તિ મુજબ સંપૂર્ણપણે લાગ લઈશું અમે એખીજાના ધર્મનો કોઈ પણ ગીતે વિરોધ નહીં કરી, એખીજાની ધાર્મિક લાગણી નહીં દુખવીએ, એક બીજાના ધર્મના પાનનમા વચ્ચે નહીં આવીએ, અને એકબીજાની તરફ માન પૂર્વક નતશું ધર્મને, નામે, કે ધર્મને બદલને કદી એકબીજાનું ખૂન નહીં કરીએ

સ્વદેશી પ્રેન - ૧

સ્વદેશીનત લેવાની જે લાગણી લોકોમાં થઈ રહેલી છે તે અતિશય સ્તુત્ય છે. છતાં મને લાગે છે કે એ પ્રતના પાલનમાં જે મુશ્કેલીઓ ઝડેલી છે તેનો ખ્યાલ પૂરેપૂરો આપણને આવેલો જણાતો નથી. હંમેશાં પ્રત લેવામાં આવે છે તે કેવળ કલ્પિત વસ્તુઓને માત્ર જ હોય છે. ધણા પ્રમત્ત કગતાં છતાં પણ જ્યારે આપણે અમુક કાર્ય કરવામાં સફળતા નથી મેળવતા ત્યારે આપણે પ્રત લઈને આપણને પોતાને એવી રીતે ખાંધી લઈએ છીએ કે એમાંથી છટી મંળી જ ન શકે આ મિત્રાચારી બીજી કૃતિને પ્રત ગણી શકાય જ નહીં. ખતતા સુધી અમુક કાર્ય કરશું એમ કહેવાથી પ્રત લીધું નહીં કહી શકાય. ખતતાં સુધી સ્વદેશી ચીજ જ વાપરશું એમ કહીને જે આપણે સ્વદેશી પ્રતધારી કહેવાઈ શકાઈએ તો તો વાઈસરોયથી માડીને છેક મજૂર સુધીમાં થોડા જ માણસ હશે કે જે ખતતા સુધી એ પ્રતનું પાલન કરનારા નથી હોય. પણ આપણે એ પદ્ધતિમાંથી બહાર નીકળીને બહુ વિશેષ કાર્ય કરવાને માગીએ છીએ. તે કાર્યની વચ્ચે તથા ઉપર ખતાવ્યાં તેવા કાર્યની વચ્ચે કાટખૂણા અને બીજા ખૂણાઓ વચ્ચે જેમ તકા વત છે તેમ આમાં છે. આ પ્રમાણે સ્વદેશી પ્રત લેવાનો વિચાર કરીએ તો એટલું સ્પષ્ટ જણાઈ આવશે કે સર્વ વસ્તુઓને વિશે એ પ્રત હોય લેવું અશક્ય છે. ઘણા વિચાર કગતા મને તો ઘણાં વર્ષો થયાં ચોખ્ખું જણાઈ આવેલું છે કે એ પ્રત સંપૂર્ણતાએ આપણાં પરિવેશનાં અને વાપરવાનાં સ્તરનાં, રેશમનાં કે બિનનાં કપડાઓ વિષે જ લઈ શકીએ છીએ. આટલું પ્રત સંપૂર્ણતાએ પાળવું એમાં પણ ઘણી મુશ્કેલીનો પ્રથમ કાળમાં તો વેલ્વી પડશે અને એ જ યોગ્ય છે આપણે સ્વદેશી કપડાને ઉત્તેજન આપીને અધાર પાપ કર્યું છે. આપણે હિંદુસ્તાનમાં ખેતીથી છોડીને બીજે નંબરે જે સુંદરમાં સુંદર ધધો મૂક્યો, જે ધધાને કબીરે દીધાવ્યો છે, તે ધધાનો લગભગ નાશ થતા આવ્યો છે મેં સૂચવેલા સ્વદેશી પ્રતનો અર્થ એ છે કે આપણે આ અધોગ પાપનું પ્રાયશ્ચિત્ત કરવા ઇચ્છીએ છીએ, લગભગ નહ થયેલા ધધાનો છલોંકાવ કરવા ઇચ્છીએ છીએ અને કરોડો રૂપિયા અત્યારે હિંદુસ્તાનની બહાર આવ્યા જાય છે તેનો આપણે ખ્યાલ કરવા ઇચ્છીએ છીએ. એનાં પરિણામ

સહેલાઈથી લાવી ન જ શકાય. એમાં કમિના દોષી જ નોંધાશે. અદેલાઈથી મળેલી વસ્તુની કિંમત હોતી નથી. પણ મને તેવું કંઈ છે છતાં જે આપણે હિંદુસ્તાનની મદદ ઉન્નતિ માંગતા દોષીએ તો ઠાઈ દહાડો આ વત લીધે જ છટકો છે. મનની સફળતા ત્યારે જ થઈ શકશે કે ન્યારે આપણે ધર્મ સમજીને આપણા મુશ્કેલીમાં પેદા થયેલું જ કપડું પહેરશું અને ખીખતો ત્યાગ કરીશું. મિત્રો કહે છે કે અમારે તો આપણી પામે એટલાં કપડાં પહે નથી. જે મિત્રો હાલ મોઝૂ છે એ મિત્રો એટલાં કપડાં પૂરાં પાડી ન શકે. આ વિચારમાં બહુ દોષ રહ્યો છે. હિંદુસ્તાનનાં એવાં સહભાગી નથી કે ત્રીસ કરોડ માણસ એકી વખતે આ વત લઈ લે. વધારે આશા રાખનાર માણસ પણ હાલ તો લાખોની સંખ્યાની જ આશા રાખી શકે. તેઓને કપડાં પૂરાં પાડવામાં તું મુશ્કેલી નોનો નથી પણ ન્યાં ધર્મલાગણી ઉપન થાય છે ત્યાં મુશ્કેલીના વિચારને થોડો જ અવકાશ છે. હિંદુસ્તાનની હવા એવી છે કે તેમાં ઘણાં ઘોડાં કપડાંથી આપણે ગુનરો કરી શકીએ છીએ. ત્રણ ચતુર્થાંશ કપડાં આપણામાંના ઘણા માણસો કેવળ નકામાં વાપરે છે એમ કહેવામાં અતિ-ગણેશી નથી. વળી ન્યારે ઘણા માણસો આ વત લેશે ત્યારે ઘણા રેંટિયા અને ચરખા કામ કરતા થઈ જશે. કારીગરોનો ભડોળ અખૂટ છે. વલકરો માત્ર ઉત્તેજનની ગદ્દ નોંધીને બેઠા છે. મુખ્ય જરૂર બે છે. ત્યાગની અને પ્રામાણિકતાની. વત લેનારને વિશેષ આ બંને ગુણની જરૂર છે એ તો સ્વતઃચિદ્ વસ્તુ છે. પણ સ્વદેશી જેવું મહાવન પાળવું સોડોને પ્રમાણમાં સહેલ થઈ પડે તેને સારુ વેપારીઓને પણ એ બે ગુણોની પૂરી જરૂર પડશે પ્રામાણિક અને ત્યાગી વેપારી કેવળ દેશના ફાંથી જ સ્તર કંતાવશે અને તેમાંથી જ કપડાં વણાવશે. રંગ પણ દેશમાં પેદા થઈ શકે તે જ વાપરશે. ન્યાં માણસ નિશ્ચય કરે છે ત્યાં બધી અડચણોને દૂર કરવાની શક્તિ મેળવી લે છે.

પરદેશી વસ્ત્રોની હોળી કરો

આજાં કપડાંથી ચલાવી લેવા પૂરતો ત્યાગ બસ નથી. સંપૂર્ણ સ્વદેશી વતને સારુ એ પણ જરૂરનું છે કે આપણી પાસે જે પરદેશી કપડાં હોય તેની હોળી કરવી. જે આપણને સિદ્ધ થયું હોય કે પરદેશી કપડાંનો ઉપયોગ કરી આપણે ગુનો કર્યો છે, હિન્દને પારાવાર નુકસાન થયું છે, વલકરોનો નાશ કર્યો છે, તો એવા પાપથી ખરડાયલાં કપડાં અગ્નિમાં જલાને જ લાયક છે. આ પ્રમગે સ્વદેશી અને બોમ્બેટ વચ્ચેનો બેદ સમજી લેવાની આવશ્યકતા છે. સ્વદેશી એ ધર્મભાવના છે. પ્રત્યેક મનુષ્યનું એ સ્વાભાવિક કર્તવ્ય છે. તેમાં લોકસંગ્રહ રહેલો છે. સ્વદેશી વત વેર વાળવાના ઇરાદાથી કે સજ્જ કરવાના ઇરાદાથી લેવાય જ નહીં.

સ્વદેશી વ્રત ઠાઈ બીજા બનાવની ઉપર આધાર નથી રાખી શકવું. બોયકોટ એ કેવળ દુનિયાદારી અને રાજ્યપ્રકરણી દંધિયાર છે. તેમાં દેવભાવના રહેલી છે, સજ્જ કરવાની જતિ રહેલી છે. બોયકોટથી હું તો પ્રગ્નને અંતે બહુ નુકસાન જ નેહિં છું. જે સદાચને સારું સ્વ્યામદ્વી રહેવા ઇચ્છે છે તેનાથી બોયકોટની પ્રવૃત્તિમાં દરગિજ ભાગ લેવાય જ નહીં. સંપૂર્ણતાએ સ્વ્યામદ્વ પાળનાર સ્વદેશી વ્રત સિવાય ગરી શકે નહીં. બોયકોટનો મેં આ અર્થ માનેલો છે. એવી સૂચના થયેલી છે કે રાહોટ બિલ રદ ન થાય ત્યાં મુખી બ્રિટિશ માવનો બોયકોટ કરવો અને જ્યારે એ બિલ રદ થાય ત્યારે એ બોયકોટ ઉઠાવી લેવો. આ બદ્ધિધારમાં આપણને જાપાનનો કે બીજા પરદેશોનો સહેલો માત્ર હોય તોપણ ખપી શકે છે. જે પરદેશી માલ લેવો જ ઘટે તો તો અંગ્રેજોની સાથે મારે રાજ્યસંબંધ છેવાથી હું અંગ્રેજ માલ જ લઉં અને એ રિવાજને ચોખ્ખું ગણું. અંગ્રેજ માલનો બદ્ધિધાર કરતાં આપણે અંગ્રેજ પ્રગ્નને સજ્જ કરવાના દોષમાં આવી પડીએ. આપણને અંગ્રેજ પ્રગ્નની સાથે તો કશી તકરાર નથી. તકરાર અધિકારી વર્ગની સાથે છે. પણ સ્વ્યામદ્વના કાયદા પ્રમાણે તો આપણે અધિકારી વર્ગ પ્રત્યે પણ દેવ નથી કરી શકતા, વેરભાવ નથી રાખી શકતા; એટલે ઠાઈ પણ રીતે બદ્ધિધારનો અંગીકાર કરવો મને તો ચોખ્ખું જણાતો નથી. ઉપર પ્રમાણે સંકુચિત સ્વદેશી વ્રત સંપૂર્ણતાએ લેવું હોય તો નીચે પ્રમાણે લઈ શકાય: “હું ઈશ્વરને દરમિયાન રાખીને પ્રતિજ્ઞા લઉં છું કે આજથી મારી વપરાશને સારું હિંદુસ્તાનના રૂમાંથી, રેશમમાંથી અગર ઉનમાંથી અનેકા કાપડો જ ઉપયોગ કરીશ. એવાં પરદેશી કાપડો સર્વાંશે ત્યાગ કરીશ, અને મારી પાસે જે પરદેશી કપડાં હશે તેને હું ભસ્મ કરીશ.”

મારી ઉમેદ છે કે આ પ્રતિજ્ઞા લેવાને ઘણાં સ્ત્રીપુરુષો તૈયાર થઈ જશે. ઘણાં સ્ત્રીપુરુષો તૈયાર થાય તો જ જાહેર વ્રત લેવું ચોખ્ખું ગણાશે. થોડાં જ સ્ત્રી પુરુષો પણ આવું વ્રત જાહેરમાં લઈ શકે છે. પણ કપાટાબેર સ્વદેશીને વ્યાપક સ્વરૂપ આપવા સારું ઘણા માણસોની જરૂર છે. જેઓને આ દિલચાલ પસંદ હોય તેણે અતિ શીઘ્રતાથી તે શરૂ કરવી જોઈએ; વેપારી વર્ગને મળવું જોઈએ. તેમ છતાં ઉતાવળથી કાયમ સિદ્ધ થઈ નહીં શકે એ ચેતવણી આપવાની જરૂર છે. જે દિવસ મોડું થશે તેમાં હું હરકત નથી જોતો પણ સ્વદેશીનો પાયો ચુસ્તપણે રોપાય એ જોવાની મારી તીવ્ર ઇચ્છા છે અને સ્વ્યામદ્વની ભારે પ્રવૃત્તિ ચાલી રહેલી છે તે સમયે આવી પ્રવૃત્તિઓ સહેજે ચાલી શકે છે એવો મારો અનુભવ છે.

સ્વદેશી વ્રત-૨

સ્વદેશી વ્રતની પ્રથમ ચર્ચા તા. છઠી એપ્રિલે જ્યારે હજારો પુરુષો અને કેટલી સ્ત્રીઓ સમુદ્રકાંઠે ઉભાં હતાં તે વખતે થઈ, પણ તે વેળાએ વ્રત ન હતા. હવે સ્વદેશીની ચર્ચા ખૂબ થઈ ચૂકી છે અને આપણને દિશા સૂચી સ્વદેશી વ્રત લેવું એ આપણી ફરજ છે. હિંદુસ્તાનની ખરી આબાદી તેમાં રહેલી છે. હિંદુસ્તાનમાં ઉત્પન્ન થતી અને બનતી ચીજોનો જાગૃત અને હિંદુસ્તાનની બહારની ચીજોનો ઉપયોગ કરવો એ હિંદુસ્તાનનો દ્રોહ કયાં બરાબર છે, સ્વચ્છંદ છે. આપણા દેશમાં જ વસ્તુ પેદા થઈ શકતી હોય તે વસ્તુ આપણને પસંદ ન પડે તેથી આપણે પરદેશી વસ્તુ વાપરવી એ તો પરદેશી બનવા જેવું છે. આપણા દેશની હાલ કરતાં, આપણા દેશની જમીન કરતાં, ખીજા દેશના હવા, જમીન સારાં તે જતાં જેમ આપણે દેશનો ત્યાગ કરતા નથી તેમ આપણે દેશી વસ્તુનો ત્યાગ નથી કરી શકતાં એ સ્પષ્ટ વાત જણાય છે. ૧૯૧૭-૧૮ની સાલમાં હિંદુસ્તાનમાં લગભગ પચાસ કરોડ રૂપિયાનો પરદેશી સુતરાઉ માલ દાખ થયો હતો અને ચાર કરોડ ઉપરાંતનું રેશમ આવ્યું હતું. આપણી વસ્ત્ર પીસ કરોડની છે એટલે આપણે જાણ દોઃ એ સાલમાં બે રૂપિયા કપડાંને સુ બહાર મોકલી આપ્યા. તેનો ખર્ચો દેશનો ભૂખમરો છે. ત્રણ કરોડથી વધારે માણસોને હિંદુસ્તાનમાં એક જ વખત ખાવાનું મળે છે. જ્યારે હિંદુસ્તાનમાં ૨ ઘેર ૩ કાતવાનું કામ થતું અને અસંખ્ય માણસો કાપડ વણતા હતા તે વેળા આવો ભૂખમરો ન હતો. જ્યારે જ્યારે પ્રગ્ન પોતાનો ધર્મ ચૂકે ત્યારે ભૂખમરો ધર્મ્યાદિ ઉપાધિઓનો ઉપદ્રવ થાય તેમાં શી નવાઈ! આ ઉપાધિનું ઔપચરિક સ્વદેશી વ્રત જ થઈ શકે, તેથી નીચે સૂચવેલું વ્રત તૈયાર કર્યું છે. તેમાં બે પ્રકાર જણાવ્યા છે. પહેલું વ્રત એ પ્રમાણમાં શુદ્ધ છે, પણ શુદ્ધમાં શુદ્ધ વ્રત તો એ જ હોઈ શકે કે જેમાં હાથ વતી કાંતેલા સુતરનાં હાથે સજીવોનાં કપડાં ત્રાપરવાતી જુદા જુદા કોમ્પ્લેક્સ જણાવતો પ્રસિદ્ધ કાપડી પ્રાણી આસપાસ આ શુદ્ધ વ્રત લેવું એ લગભગ અશક્ય છે, પણ ઘડી કાઢેલા વ્રત લેનાર ઉપસા આદર્શને કબૂલ રાખશે તો ઘોઝ જ સમઘની અંદર આપણે હાથથી કાંતેલા સુતરનાં કપડાં મેળવી શકશું.

સ્વદેશી અને બોમ્બેટ વચ્ચે ઘણો તફાવત છે, એ હું બતાવી ગયો છું મારી તો ખાતરી છે કે બોમ્બેટથી હિંદુસ્તાનને કશો લાભ થવાનો નથી, એ તો મોગની અદેખાઈએ નાક કાપવા ન થાય.

શુન્દરોલેટ મિનથી થતા દુર્નિર્ણય નિર્માણ સાધાપણે અગ્રેજ માલનો બહિષ્કાર કરીને જનપાનનો પગપેસારો કરવા દર્શિત થતો એવી જ છે કે સ્વદેશીને રેલવેટ કાયદા સામેની અળગળ સાથે કરે બધું નથી અત્યાચાર જેવી ભારે પ્રતિષ્ઠા ચાંતતી હોય ત્યારે પ્રજા પોતાની જનો વિચાર કરતી થઈ જાય છે. તેમ સ્વદેશીને વિશે થયું છે રેલવેટ કાયદાનુંદ થશે, હિંદુસ્તાન બ્રિટિશ આત્રાજ્યમાં એક માનીતા ભાગીદારની સ્થિતિમાંનું થઈ જશે, ત્યારે પણ આપણે સ્વદેશી નેતનું પાનન તો કરવું જ જો તે નખતે તો આપણું સ્વદેશી વ્રત સફળિત નહીં હોય પણ આપણી ઘણાંજનો આપણે હિંદુસ્તાનમાં જ પૂરી પાડવાની નક્કિ ધરાવતા દર્શિત “સ્વદેશી વ્રતમાં આપણે અગ્રેજ ભાઈઓને પણ દાખલ થવા વીનવશું.

લાજો માણસો સ્વદેશી વ્રત લઈને પાડી શકે તેને ૧૨ વેપારી પ્રામાણિકતાની પૂરેપૂરી જરૂર પડે મિલના માલિકોએ સ્વદેશનિષ્ઠ પર પ્રીતિ રાખીને પોતાના ભાગ દરાવવા જોઈશે મોટા વેપારીઓએ તે નાના વેપારીઓ જોઓની પાસેથી પ્રોડો ગરીબ માણસો ૧૫૩ ખરીદે છે મો જ્યાં સુધી પ્રામાણિક ન થાય ત્યાં સુધી સ્વદેશી વ્રત આગળ ન જ ચાલી શકે એમાં અમને જરા પણ શંકા નથી.

દેશમાં વેપારીઓને પણ સ્વદેશાભિમાનનો જીસ્સો આવેલો છે તેઓ દેશના કે યાજીને અર્થે પોતાના વડેવારમાં ગરીબોની ઉપર રહેમ વાઈ સચ્ચાઈ જાળવશે એની મા પતાઈ આ વ્રત પ્રગળી આગળ મૂકવાનો નિયમ જોઓએ વ્રત લઈ લીડું છે તેઓએ, મો છે.

જોઓની પાસે હાલ વિદેશી વપડા છે તેઓને વ્રત લેવામાં સક્રિય થતો જોવામાં આવે છે આ વાત સ્વાભાવિક છે, પણ દુખદ છે સ્વદેશી વ્રતમાંથી, આપણે ભારે પરિણામ લાવના ઇચ્છીએ છીએ એમાં પરિણામ કાઈ પણ ભાગ આપ્યા વિના ન જ આવી શકે વળી એની ઉમેદ રખાય છે કે સ્વદેશી વ્રતની સાથે સાદાઈ પણ આવી જશે અને જોઓ સાદા અને વધારે ટકાઉ કપડાં લેશે તેઓ પૈસાનો ખચાચ કરીને વિદેશી વપડામાં ગરીબ પૈસાની ખોટ થોડી મુદતમાં પૂરી પાડી શકશે એટલે એતરણી આવી દેવાની જરૂર છે કે સ્વદેશી વપડાનો ભડોળ એ દમ કોઈએ નહીં ભરી લેવો એ આવશ્યક છે હિંદુસ્તાનમાં કાઈ એટનું કાપડ તૈયાર નથી કે જેથી આપણે બધા ચાર

આર પાચ પાચ વગસનો જઞ્ઞથી આજથી જ રાખી શકીએ સ્વદેશી વાપરનારા
 ઘણા માણસો થશે ત્યારે વેપારીઓ દરેક જગ્યાએ સ્વદેશી કાપડ વેચશે અને
 દિનમે દિનમે વધારે કાપડ વણીતુ થશે સ્વદેશીનત વાગાએ વિશ્વાસ રાખવો
 જોઈએ કે પોતાની જરૂરિયાત પૂરી પડે તેટલું કાપડ વખતેનખત મેળવી શકાશે,
 એટલું જ નહીં પણ ખરું જોતા તો દરેક માણસની એની તેમ હોની જોઈએ
 કે પોતે પોતાનું કાપડ પોતાના જ ઘરમાં વણી લેશે અને તેમ નહીં કરી
 શકે તે પોતાના વણકર રાખરો અને તેમની માગફતે પોતાનું કાપડ તૈયાર
 કરાવશે આમાં કંઈ દગાને અવકાશ નહીં રહે અને ટમક પવિત્ર વસ્ત્રો સૌ
 પોતપોતાને આ તૈયાર કરાવશે આ આપણી પુરાણી પ્રથા છે

બહેનો પ્રત્યે

સ્વદેશીનો આધાર બહેનોની ઉપર છે - મારી ઉમેદ છે કે બહેનો બહેનો
 ગમે તેવા સારા લાગતા પરદેશી કપડા હોય તેનો ત્યાગ કરીને હાલ જેવા
 સ્વદેશી કપડા મળે તેથી પોતાનો ગુનરો કરીને વ્રત લેશે આપણે આજ
 સુધી વિદેશી કાપડ પહેરનાની બૂલ કરેલી છે તેને આરુ કાઢી અગરો બોગમની
 જોઈએ વળી જે વિદેશી કપડા હોય તેનો ખીજો ઉપયોગ કરી શકાય છે
 એ વસ્ત્રો વેચી શકાય છે પરદેશમાં વેચવાને પણ મોકલી શકાય છે બહેનોની
 પામેથી એ પણ ઉમેદ પ્રજા રાખી શકે છે કે બાળકોને તુરત સ્વદેશી કપડા
 પહેરતા કરી મૂકશે વ્રત લેના ઇચ્છનારાઓની સગવડને સારુ ઓફિસ ખોલનામાં
 આવશે તેની ગોમણ ચાલી રહી છે તે બની ગોમણ પૂરી થયે ખમર
 આપનામાં આવશે

૧૪-૫-૧૮

પ્રતિજ્ઞા

શુદ્ધ સ્વદેશી વ્રત — ઈશ્વરને દરમ્યાન જાણીને હું પ્રતિજ્ઞા લઉં છું કે
 આજથી હિંદુસ્તાનમાં એના કપડાનો ઉપયોગ નહીં કરું, કે જે હિંદુસ્તાનમાં
 નતાયેના અને વણાયેના નથી હોય

આ વ્રત હું આખી જિંદગીને સારું/વરમને સારું લઉં છું

મિશ્ર સ્વદેશી વ્રત — ઈશ્વરને દરમ્યાન જાણીને હું પ્રતિજ્ઞા લઉં છું કે
 આજથી હિંદુસ્તાનમાં એના કપડાનો ઉપયોગ નહીં કરું કે જે હિંદુસ્તાનમાં
 વણાયેના નહીં હોય

સત્તર, જન કે રેશમ પરદેશી હોય અને પરદેશમાં નતાયેના હોય
 તેની આ વ્રતમાં બાધા નથી

સમજૂતી : શુદ્ધ સ્વદેશી તો એ છે કે જેમાં હાથથી કાંતેલા સુતર અને હાથથી વણાયેલાં કપડાંની જ ઉપયોગ હોય. પણ એવું કાપડ હાલ તુરત જથ્થાબંધ માણસોને સારું મળવું અશક્ય જણાય છે, છતાં એવી ઉમેદ રાખવામાં આવે છે કે સ્વદેશીને અને ખરી કલાને પૂરી રીતે ચાહનારા પોતે કાંઈક અગત્ય બોગવીને પણ હાથે કાંતેલા સૂતરનાં અને હાથે વણેલાં કપડાં પહેરશે એટલું જ નહીં પણ રેડિયા અને હાથની સાળોનો પ્રચાર કરવાનો અને તેટલો પ્રયત્ન કરશે.

નોંધ ૧. એટલું યાદ રાખવાની જરૂર છે, કે સ્વદેશી દિલચાલને રોલેટ કાયદા રદ કરવાની દિલચાલ સાથે કશો સંબંધ નથી. એ કાયદાઓ દ્વર થવાથી અથવા બીજા કોઈ હકકો મળવાથી કે સુધારા થવાથી સ્વદેશી વતમાં કે સ્વદેશીના પ્રચારને સારું થતી દિલચાલમાં કશોયે ફેર થઈ શકતો નથી.

નોંધ ૨. પ્રતિજ્ઞા લેનારાઓની પાસે જે કાપડ હોય તે બાળી નાખવાની સૂચના તદ્દન મૂકી દેવામાં આવી છે. કેમ કે આ સમયે એ સૂચનાનો અનર્થ થઈ યુરોપિયનની સામે ઇતરાજનો વધારો થવાની ધારતી રહે છે. એવી ઇતરાજનો વધારો થાય એવો જરા પણ ખ્યાલ આ સ્વદેશી દિલચાલના શરૂ કરનારાના મનમાં છે જ નહીં. સ્વદેશી વત લેનારે આટલું તો યાદ રાખવું જોઈએ કે પ્રતિજ્ઞા લેતી વખતે જે પરદેશી કાપડ પોતાના કબજામાં હોય તેનો ઉપયોગ પોતાનાથી ન જ થઈ શકે.

નોંધ ૩. મુસલમાનો, પારસી, ખ્રિસ્તી, ચહૂદી, તેઓને જેમાં ધાર્મિક અર્થ સમાયેલો હોય એવાં કપડાં પરદેશી હોય છતાં વાપરવાનો ઉપલા સ્વદેશી વતમાં પ્રતિબંધ નથી.

પરિશિષ્ટ ૨

[રિનૅટ સત્યાગ્રહ વખતે અમદાવાદમાં થયેલાં તોફાનો વિષેનું ભાષણ તથા પત્રિકાઓ આ પરિશિષ્ટમાં આપ્યાં છે.]

૧

[સાબરમતીના સત્યાગ્રહ આગ્રમમાં અમદાવાદના ભાઈઓની સલા આગળ તા. ૧૪-૪-'૧૬ ના રોજ આપેલું ભાષણ :]

ભાઈઓ,

આજે હું જે કહેવા માગું છું તે મુખ્યપણે ભાઈઓ પ્રત્યે જ છે. અમદાવાદમાં જે 'ખતાવો' છેલ્લા પાંચ દિવસ થયાં અનેલા છે એથી અમદાવાદને ભારે નામોશી પહોંચી છે. એ ખતાવો મારે નામે અનેલા છે તેથી હું શરમાઉં છું. જે ખતાવો બન્યા તેથી, મને તેમાં ભાગ લેનારાઓએ માન નથી આપ્યું પણ મારું અપમાન કર્યું છે. એમ કરવા કરતાં જે કદાચ મને ખજર બોંકાને મારી નાખવામાં આવ્યો હોત તો હું વધારે ખેદ નહીં પામત. હું સેંકડો વખત કહી ગયો છું કે સત્યાગ્રહમાં મારામારી કરાય નહીં, ઠોઠની ઉપર જોરજુલમ કરાય નહીં, ઠોઠના માલને નુકસાન કરાય નહીં. પણ સત્યાગ્રહ નિમિત્તે આપણે તો મકાનો બાળ્યાં, જોર જુલમથી હથિયારો લીધાં, જોર જુલમથી પૈસા લીધા, બળાટકાર કરી ગાડીઓ બંધ કરી, તારો તોડ્યા, નિર્દોષ માણસોને માયો, દુકાનો અને મકાનો લૂંટ્યાં. આવાં કાર્યોથી મારાથી કેદમાંથી છુટાતું હોય, ફાંસીએથી છુટાતું હોય તોપણ હું તેવો છુટકારો પસંદ નહીં કરું. હું ખચીત કહેવા ઇચ્છું છું કે મારો છુટકારો આવી ખુનામરકાથી થયો નથી. વળી એરી પણ ઘાતકી અથવા અમદાવાદમાં ચાલી કે પૂજ્ય અનસૂયાબહેન પકડાયાં છે. તેથી લોકો વધારે ચિડાયા અને વધારે ઉત્પાત કર્યો. આમ થવાથી પૂજ્ય બહેનનું પણ અપમાન થયું છે. તેને નિમિત્તે અધોર કમ થયાં છે. આ કાર્યોથી પ્રગ્ને ઠોઠ પ્રકારનો લાલ નથી થયો. એથી નુકસાન જ થયું છે. જે મિલકતો બાળી તે આપણી જ હતી, અને આપણે જ ખરચે તે મિલકતો ફરી બંધારો. હાલ દુકાનો બંધ રહે છે તેથી જે નુકસાન ગયું છે તે પણ આપણને જ યાય છે. શહેરમાં માર્શલ લો

આવી રહ્યો છે, તેથી જે તાસ છૂટે છે તેનું કારણ પણ ખુનામરકી જ છે માર્શલ લો ન્યારે ન્યારે થાય છે, ત્યારે ત્યારે કેટલાક નિર્દોષ માણસોના જન જાય છે તેવું આ વખતે પણ થયું હોવાય છે એ થયું હોય તો તેનો દોષ પણ ઉપરના જનાવો ઉપર જ છે એટલે આપણે જોઈ શકીએ છીએ કે અમદાવાદમાં બનેલા જનાવોથી ઠાઈ પણ લાલ નથી થયો, પણ સત્યાગ્રહને ભારે નુકસાન પહોંચ્યું છે જે મારા પગલા પછી લોકોએ કેમજી શાંતિ રાખીને આદેશન કર્યું હોત તો રોલેટ કાયદા આજે તો બીડી ગયા હોત અથવા ઉડવાની અણી પર ટોત હવે જે એ કાયદા રદ થતા હીન થાય તો જરાયે નવાઈની વાત ન ગણાય શુક્રારને દિવસે હું છૂટ્યો ત્યારે મેં એવો છંદો રાખ્યો હતો કે હું રખિયારે તો ફરી પાછો દિલ્હીને માર્ગે જઈ પગલાનો પ્રયત્ન કરીશ તેથી સત્યાગ્રહને વિશેષ બળ મળ્યું હોત હવે તો દિલ્હી જવાને બંધે મારો સત્યાગ્રહ આપણી પોતાની સામે કરવો રહ્યો અને જેમ રોલેટ કાયદા રદ થવાની ખાતર સત્યાગ્રહ ચલાવીને મરણ સુધી પણ લડનાનો નિશ્ચય છે તેમ, ખુનામરકી થઈ તે સબધે મારે આપણી પોતાની સામે સત્યાગ્રહ કરવાનો અસર આવ્યો છે જે આપણે હવે પૂરેપૂરી શાંતિ ન જાગી શકીએ, જન માનનું નુકસાન કરતા ન અટકીએ તો મારા શરીરને બોગે પણ આપણી પોતાની સામે મારે સત્યાગ્રહ કરવો રહ્યો ન્યા સુધી મને ખાતરી ન થઈ શકે કે અમદાવાદમાં ફરીથી લોકો જૂલો નહીં કરે ત્યા સુધી મારાથી જેલજત્રા કેમ થઈ શકે? જેઓને સત્યાગ્રહમાં જોડાવું છે અથવા ન જે તા છતાં સત્યાગ્રહને મદદ કરવી છે તેઓએ ખુનામરકી કરનાથી તદ્દન મુક્ત ગણવું જ જોઈએ હું ફરી પકડાઉં અથવા મને ગમે તે થાય તોપણ સત્યાગ્રહને મદદ કરનારોથી કેઈના જનમાલને નુકસાન ન પહોંચાડી શકાય આ સમયે આપણો અનિશ્વાસ આવનાથી અગ્રેજ સ્ત્રી પુરો પોતાના બગના છોડી શાહીમાર્ગ જ રહે છે આ આપણે સાદુ નિયાર ફરીએ તો ઘણું શરમ લેશે છે આ રીતિ જેટલી વેળાસર બધ થઈ શકે તેટલી વેળાસર બધ કરવી જોઈએ આપણે અગ્રેજોને પણ આપણા ભાઈ ગણી અભયદાન આપવું જ જોઈએ એ વિનાનો સત્યાગ્રહ દુરાગ્રહ છે

તમારી અને મારી આમા બે ચોખ્ખી ફરજ રહેલી છે તેમની એક ફરજ તો એ છે કે હવે પછી આપણાથી કુદ કાય ન થાય એવો સંપ કરવો અને બીજી ફરજ એ છે કે જે મામ થયા છે તેને સાદુ પશ્ચાત્તાપ કરવો, ગ્રામસ્થિત મરુ ન્યા સુધી આપણે પશ્ચાત્તાપ ન કરીએ, આપણને આપણી ખૂન ન જગાય અને તે જૂન જાગેમા મૂન ન મગીએ ત્યા સુધી આપણી

જાણુમા સુધારો નથી જી શકવાના પહેલુ પ્રાપ્તિત તો એ છે કે જાપ
જસ્તીથી હથિયાર છીન યા છે તેઓએ બધા હથિયાર પાછા આપી દેવા જે
તમને બધાને ખરેખરે પશ્ચાત્તાપ થયો હોય તો તમે બધા ઓળખા ઓછો
અડધો ઉપયોગ એને વધારેમા વધારે જે આપલું હોય તે અરી ભરી જશો અને
તેનો ઉપયોગ જેઓ આપણા દુષ્ટતાથી મરણ પામ્યા છે, તેઓના કુટુંબને
મદદ કરામા થશે તેમા ગમે તેના રૂપિયા ભરીએ, તેથી ગર્હ આપણે
બતાવેલા દૂષ કે વેરનો આપણે બદલો આપી શકતા નથી, પણ થોડાધણુ
પણ ભરવું એ આપણો પશ્ચાત્તાપ મૂચનાની નિશાની ગણાશે મે પોતે આ
અંતર કાર્મમા ભાગ નથી લીધો એવું કહી એક પણ માણસ પૈસા આપના
માધી નીમ્મી નહી જાપ એની મારી ઉમેદ છે ને પ્રાર્થના છે કેમ કે જેણે
આ મર્મમા ભાગ નથી લીધો તે બધા જે હિ મતપૂર્વક અને બહાદુરીથી એ
મધ કરનાને નીમ્મી પડત તો ખુતામરહીનું જોર ભાગી પડત અને તોફાન
કરનારને પોતાના અંધાર ભરતુ તુગત ભાન થાત હું તો એમ કહેના ઇચ્છુ
છું કે ધાર્મી ખાઈને આપણે પૈસા આપ્યા તે ન આપત અને મરણનો ભય
છોડીને પણ આપણે મકાનોનો બચાવ કરવામા લાગ્યા હોત, નિર્દોષ મનુષ્યોનો
બચાવ કરનામા લાગ્યા હોત તો ઘણું કરી શકત સ્ત્રી પુરુષો બંનેમા આવા
પ્રકારની હિ મત જોના હું ઇચ્છું છું એની હિ મત નહી આવે ત્યા સુધી દુષ્ટ
માણસો પોતાની દુષ્ટતાથી આપણને હ મેશા ડરાવી દુષ્ટતામા ભાગ લેનાવશે
આમા ખો આપણે વીર્ધીન એટલે ધર્મીન પણ બની જઈએ છીએ
નીરતા વિના પોતાનો ધર્મ સાચવી શકાતો જ નથી એટલે જે પાપ થયા
છે એમા આપણે બધા ભાગીદાર ગણાઈએ અને તેથી બધાએ જૂજ પ્રાપ્તિ
શ્ચિત્તએ ગર્હકે ફાળો ભરવો જોઈએ સૌ કેમ પોતપોતાનો ફાળો ઉવરાવીને
આ એક બે દિવસની અંદર તે તે કેમના મુખીઓ મારફત અહી મોકલાવી
શકે છે મારી સનાહ એવી પણ છે કે જે તમાગથી ખરદાસ થઈ શકે તો
આ મહાન પાપને સાડુ ચોલીસ કલાકનો ઉપનાસ પણ રાખો એ ઉપનાસ સાહુએ
પોતાનો ખાનગી રાખનાતો છે તેને સાડુ ટોળાઓએ સ્નાનાદિ કરવાની જરૂર
નથી કેમ કે હાલ તુરતમા ટોળામધ માણસોએ તીકગવુ ઉચિત નહી ગણાય

આ તો મે સહુ ભાઈઓને સલાહ આપી તમારે શુ પ્રાપ્તિત કરવું
તે સૂચ યુ પણ હું, જેની ઉપર તમારા પ્રતા પ્રોગણી વધારે જવાબદારી
છે, શુ પ્રાપ્તિત કરું? સત્યાગ્રહ મૂચનારો હું તમારી વચમા ચાર ર્ધ થયા
વસુ છું મે અમદાવાદની સેનામા ખસૂસ કર્મકે ભાગ લીધો છે મારા
મિત્રોથી અમદાવાદની પ્રજા છે અજાણુ નથી મે વગર મિત્રોએ સત્યાગ્રહની
લડતમા હજારો માણસોને ઉતાર્યા એવો મારી ઉપર આરોપ છે, તે ટેટલે

દરજે ખરો ગણાશે ને લડત નહીં ચાલી હોત તો આ ખુનામરડી ન થાત એમ ટીકા થઈ શકે છે આવા દોષને સાદુ હું એક પ્રાયશ્ચિત્ત, જે મારા જેવાને અસહ્ય લાગે છે તે તો મરી ચૂંચો છું એમ્ને કે હાન મારે દિલ્હી જવાનું માફક રાખવું પડ્યું છે, સત્યાગ્રહનું સ્વરૂપ મારે ટૂંક કંગાની મનાહ આપવી પડી છે આ મને જખમના કરતા પણ વધારે દુઃખદાયક લાગ્યું છે છતાં આ પ્રાયશ્ચિત્ત બસ નથી તેથી મેં ત્રણ દિવસનો એમ્ને બોતેર કનાકનો ઉપવાસ કરવાનો નિશ્ચય કર્યો છે આ નિશ્ચયથી કોઈને પીડા ન થાય એમ હું ઇચ્છું છું ચોરીએ કનાકને ઉપવાસ જેટલો તમારે સારું કહ્યું છે તેના કરતાં બોતેર કનાકનો મારે સાદુ ઓછો કહ્યું છે અને મેં મારાથી સદન થઈ શકે એમ જ પ્રાયશ્ચિત્ત વહેરી લીધું છે હું આટલું કષ્ટ ઉગાડીશ એની તમને ઝગ પણ દયા આવતી હોય તો એ દયાનું એક જ પરિણામ હું માગી લઉં છું અને તે એ કે હવે પછી આવા અધોર કાર્યમાં કોઈ પણ અમદાવાદી લાગ ન લે અથવા માનજે કે ખુનામરડી જીને, માણસોને ત્રાસ પમાડીને આપણે સ્વરાજ નથી મેળવનાના, હિંદુસ્તાનને પ્રેશો લાલ નથી કરવાના હું પોતે તો એના અભિપ્રાયનો છું કે જે હિંદુસ્તાન ખુનામરડીથી સ્વરાજ મેળવી શકે, જે અંગ્રેજીની ઉપર દોષ ગણીને, તેઓના ખૂત મરીને જ આપણે જે કોઈ દુઃખ હોય તેનું નિવારણ કરી શકીએ, તો હું પોતે તો એવી રીતે મેળવેલું સ્વરાજ ઇચ્છતો નથી અને જે દુઃખો હોય તે સદન કરવા ઇચ્છું છું સત્યને નામે અમદાવાદ ખુનામરડી પર એવી સ્થિતિમાં જનમ હું કેમ ઇચ્છું ? ગુજરાતને ગરની ગુજરાત એનું વિશેષણ કમિએ આપ્યું છે એ ગુજરાતની રાજધાની અમદાવાદ ત્યાં ધાર્મિક હિંદુઓ અને મુસલમાનો વસે છે એ રાજધાનીમાં અધોર પ્રેશ થાય એ તો દરિયામાં આગ લાગ્યા જેવું યવુ તેને કોણ શુદ્ધ કરી શકે ? એ આગમાં મારા જેવાની તો ભસ્મ થવાની જરૂર છે એમ્ને તમારી સદુની પાસેથી આજીવન પૂર્વક માગી લઉં છું કે મારા ત્રણ દિવસના ઉપવાસમાંથી જે પરિણામ હું ઇચ્છું છું તે લાવશે જે પ્રેમને લીધે તમે ભાન જુદી જાઈને અર્થો કર્યા છે, તે પ્રેમ હવે તમને જાગ્રત પ્રેશ અને જે તે પ્રેમ જાગ્રત રહે તો એરી સામ્યેતી રાખજે કે મારો દેહપાત થાય એના ઉપવાસ કરનાનો અવસર ન આવે

મને લાગે છે જે કાર્ય અમદાવાદમાં થયા તે કાર્ય યુક્તિસર થયેલા નેનામાં આવે છે એમ્ને તેમાં કોઈ શંકા ના અને જાણનાર માણસ અથવા માણસોનો હાથ હોય એમ હું ખચીત માનું છું તેઓ ભલેના ભને દોષ પણ ગણેના નથી, એમ હું હિંમતપૂર્વક કહીશ તેમની વાતથી આપણે દોગર્ષ જાઈને અર્થો પ્ર્યાં છે હું અસાદ આપું છું કે હવે પછી એમ ।

દોરવાસો હું તો તેના જે માણસો ટોચ તેઓને પણ વીનવીશ કે તેઓએ ફરી ફરીને વિચાર કરવો તેઓને અને તમને બધાને આ વિષય ઉપર મારું 'હિંદ સ્વરાજ્ય' ગ્રાંથનાની ભનામણ કદુ છું હવે તો મને એવા ખમર મળ્યા છે કે 'હિંદ સ્વરાજ્ય' આપણે ઝાપી શકીએ છીએ અને તેમ રામા કાયદાનો કશો ભગ થતો નથી

મિનના માતૃભાતાના મજૂરો કેટલાક દિવસ થયા હડતાલ પાડી ગયા છે તેઓને હું સનાહ આપું છું કે તેઓએ એટલમ કામે ચડી જવું તેઓએ પ્રમે ચ થા પડી જે ધર્મ પણ માગણી પ્રવી હોય તે કરવી અને ન્યાયની રીતે વધારો મેળવી શકાય તો મેળવવો માલિકોની ઉપર જોરજુલમ પ્રીને વધારો મેળવના માગણો તો પોતાના પગ ઉપર મ્હાડો મારવા સમાન થશે બધા મિનના મજૂરોને મારી ખાસ સનાહ છે કે તેઓએ તોફાનથી તદ્દન અજાગ રહેવું એ તેઓની ફરજ છે એમ કરનાવું તેઓએ પૂજ્ય અનસૂયામહેનને અને મને રચન આપ્યું છે એ યાદ દેવડાવવાની હું રજા લઉં છું

મારી સહુને પ્રાર્થના છે કે સહુ પોતપોતાને ધધે વળગી જશો

૨

જે ભાણે મે મોમનારે સ્વયાગ્રહાશ્રમમા આપની અમલ કહ્યું તે ભાણેમા એ જ વખતે ઘણું લખાણ નહોતો પ્રી ગકતો પણ થોડી પત્રિકાઓ મારફત મારા ઉદ્દેશો હું પ્રજાની પાસે રજૂ કરવા બંધુ છું પ્રથમ તો આપને હિસાબ આપના બંધુ છું ગર્ભ કાન સુધી મારી પાસે મે સૂચવેલા ફાળા પેટે ૧ ૭૭૦ આવી ચૂક્યા છે મારી વિનતી છે કે આ ફાળા મામતમા જરાયે ઢીન થવી ન જોઈએ અને કોઈ પણ જણે અમદાવાદમા પોતાની ફરજ ન ચૂકરી જોઈએ આ ફાળાની ઉત્પત્તિ તો પ્રાયશ્ચિત્તના નિયામથી થઈ છે પણ પ્રાયશ્ચિત્ત અર્થે એ ફાળો જેટલો ધણ છે તેટલો લોકોપયોગને માનુ જરૂરી છે ગર્ભ કાલે હું પૂજ્ય અનસૂયામહેન તથા ભાઈ કૃષ્ણનાથ દસાર્જની સાથે ધરિપતાલમા બધા દર્દીઓને મળી આવ્યો, બધાની સાથે વાતચીત પ્રી અને હું જોઉં છું કે આપણે ઘણા જખમી થયેલા માણસો ॥ કુદ ને મદદ કરવી પડશે બીનીસ મૃત્યુ પામેના માણસોની ખમર તો ત્યા જ પડી આ સિવાય બીજા મૃત્યુ તો થયા જ છે એટલે શહેરી

તરીકે આપણી ચોખ્ખી જવાબદારી છે કે આપણે મરણ પામેના નુકો શોધી
 જાવના, અને તેમને બની શકે તેટલી મદદ કરવી મને સનાલ પૂજનામા
 આવ્યો છે કે આ પૈસા કેને સારુ વપરાશે? જે લોકોના માલને નુકસાન
 પહોંચ્યું છે તેને આપણે ન પહોંચી શકીએ એવું લાગે છે એટલે મરણ
 પામેના અને જખમી થયેનાના કુટુંબને આપણે થોડીપણી મદદ આપીશું
 તેમા બે ત્રણ અંગ્રેજ ભાઈઓ છે, તેઓના કુટુંબને મદદ આપવી એ આપણી
 પાટની ફરજ છે, ત્રણ કે તેઓનું મરણ આપણે હાથે થયું છે એમ કરવાને
 સાડુ આપણી પાસે રહ્યો બહાનું ન હતું એ મરણ કેવળ વેગલાઈથી જ
 થયું છે હવે જે આપણે પશ્ચાત્તાપ કરતા હોઈએ તો આપણી ફરજ છે કે
 આપણે તેઓના કુટુંબને મદદ કરીએ એ આપણું ઓછામા ઓછું પ્રાયશ્ચિત્ત છે
 આપણા ભાઈઓ જે મરણ પામ્યા છે, તેઓમાના ઘણાખરા કેવળ નિર્દોષ
 હતા, એમ હું જોઈ શક્યો છું ધ્યાન થયેનામા મેં કેનાક દસ અગિયાર વર્ષના
 છોકરાઓ જોયા એ બધાને મદદ કરવી એ આપણી બીજી ફરજ છે
 વીરમગમથી મારી પામે એક માણસ આવ્યો તેણે પોતાના બે ભાઈના મરણની
 વાત કરી એવા બીજા પણ કદાચ આવે જે વીરમગમ ફાળે ભરે તો આપણે
 તેને પણ પહોંચી વળીએ તે જે ફાળે ન ભરે તો આપણે મદદ આપવાને
 અશક્ત હોઈશું એમ લાગે છે

કેનાક ભાઈઓની એવી માન્યતા છે કે આમ ત્રાસ છોડવીને, મિલકતો
 બાળીને, માણસોને રજાડીને આપો હક્કો લઈ શકીએ છીએ સત્યાગ્રહમા
 તો એની માન્યતા છે કે એમ કરવાથી હક્કો મળે તેના પણ ત્યાગ કરવો
 જોઈએ હું મૂન કરું છું કે જે વેળા બન્ને પક્ષ પશુમળને માનનારા હોય
 છે ત્યારે જે વધારે બળ કરી શકે તે પોતે ધારેલું કેટલુંક મેળવી શકે છે
 મારો ત્રીસ વર્ષનો અનુભવ એમ સૂચવે છે કે એ પ્રમાણે મેળવનારને અતે
 કદી પણ ફાયદો થતો નથી પણ એ વિષે ભલે બે મત હોય આમા તો બે
 મત નથી જ કે આપણે પશુમગમા સરકાર કરતા ઘણા ઊતરતા છીએ તેમના
 હથિયારબાજીની આગળ આપણું પશુમગ માર્ગ જ નિસાતનું નથી તેથી હું
 હિંમતપૂર્વક કહેના ઇચ્છું છું કે જેઓ આપણને આવું બળ વાપરવાની સનાહ
 આપે તેઓ ભૂલ કરે છે અને તેઓની સનાહ આપણે કદી માનવી નહીં
 એટલે લૌકિક દૃષ્ટિએ નિસારતા આપણી પાસે એક જ વસ્તુ છે, અને તે
 સત્યાગ્રહ એટલે ધર્મબળ ધર્મબળ માત્ર સહનશક્તિથી આવી શકે છે બીજાને
 દુખ આપીને, પીડીને, મારીને ધર્મવૃદ્ધિ નથી થઈ શકતી જે આપણામા
 ખરેખરી ધર્મવૃત્તિ હોત તો અમદાવાદમા બનેના બનાવ અશક્ય થઈ પત
 તોફાની માણસો તોફાન કરે તેઓને અપમાન આપે પણ આપણું કામ છે

અમદાવાદના સ્ત્રીપુરુષોમા વીગતા આવે તો તોફાન પણ શમી જાય તોફાનીને પણ મળથી વશ કરવા તેના કરતા ધર્મજાગથી એટલે સત્યાગ્રહથી વશ કરના એ દેખીતી રીતે બહુ ભારે છે અમદાવાદમા થયેલા ઉપદ્રવથી લાભ તો નથી થયો એ આપણે જોયું મારા છુટકાગ વિષે હું કહી ગયો છું કે તેને આ ઉપદ્રવો સાથે કશોયે સબધ નથી ઉપદ્રવો તો ૧૦ મીએ શરૂ થયા મને મુશ્કેલી હતી કરનાનો નિશ્ચય તો હમીએ થયો એટલે એ નિશ્ચયની સાથે ઉપદ્રવોનો સબધ ન હોઈ શકે, અને જેઓને સત્યાગ્રહની ઉપર શ્રદ્ધા છે એ તો મને છોડાવનાને સાદુ એવો ઉપદ્રવ ન જ કરી શકે એટલે આપણે જોઈએ છીએ કે ઉપદ્રવથી કશોયે લાભ નથી થયો.

હવે તેના વિશેષ નુકસાન ચિત્રારીએ ઓફિસો બળી તે પણ આપણી હતી એમ હું સોમનારે યાદ દર્શાવ્યો પણ એમા આપણી આડમ્તરી માલિકી છે, અને એ ફરી બાધનાને સાદુ પણ આપણે ખાસ પૈસા નહીં આપના પડે, એથી આપણાથી મહેનત જવાય, કે એમા તે શું? તાર ઓફિસ બંધ થવાથી આપણા વેપારને નુકસાન પહોંચ્યું છે, તેની પણ અસર પણ કદાચ આપણા મન ઉપર ન થાય પણ વિદ્યાર્થીઓનો મડપ બાળી નાખ્યો તેનો શો અર્થ એ જરા જોઈએ હું એમ સાબળું છું કે એ ઠાઈ કોન્ટ્રાક્ટરે બાપ્તો હતો એ મિનકત તે કોન્ટ્રાક્ટરની હતી તેની કિંમત આશરે ૧૮,૦૦૦ રૂપિયાની હતી આ પૈસા કોન્ટ્રાક્ટરને કોણ આપે? એની લાગણીનો આપણે શો ખ્યાલ કરીશું? એને પૈસા ચૂંટવાનો બાળનાગએએ વિચાર તો ન જ કર્યો હોય મને ખબર મળ્યા છે કે ઘણું ઘરેણું મુદ્દા માન તરીકે કોર્ટની તિજોરીમા હતું તેની કિંમત ઠાઈ રૂ ૫૦,૦૦૦ આકે છે, ઠાઈ એથી પણ વધારે આકે છે તે ઘરેણાના બધા માલિકોની આપણને ખબર નથી તેઓએ ઘરેણા ખોઈ એમ સરકાર તો પાછું નહીં આપે, અને આપે તોપણ આપણા પૈસાથી જ અપાય ગરીમ નિર્દોષ માણસો, જેઓએ ઘરેણા ખોઈ ખેદ છે, તેઓ તો હાથ સરાર પાસે જશે પણ નહીં ગ બા છુનાખીદાઓનો માલ વીણી વીણીને તેના ઘરમાથી કાઢ્યો અને તે બાળી નાખ્યો એ કેવો ઇન્સાફ? મને એમ કહેવામા આવ્યું છે કે રાવ બહાદુરની 'ગરકિર્દી' ચારી નથી, તેઓ લોકોને પગલે છે એ લોકોને સહનિત હોય પણ શું એના અમલદારોની મિલકત આપણે બાળી નાખીએ? એમ લોકો પોતાના હાથમા ન્યાય લઈ લે તો લોખંડી થવાને મદદે લોક કેવળ ત્રાસદાયક સ્થિતિની અદ્ય જ હમેશાને સાદુ ગહે એ ગમે તે માણસને ઠાઈ પણ અમનદારનું ગર્વ જુલમી લાગે અને તેથી તે મજદૂર અમનદારના માનને કે જાતને નુકસાન પહોંચાડનાનો હક્ક ધરાવી શકે તો એ પણ અમનદાર સહીસનામત ન રહી શકે એની

સ્થિતિ જ્યાં વર્તતી હોય એ મુલક સુધરેલો કહેવાતો નથી, અને એ મુલકમાં સૌ લોકો ભયભીત દશામાં રહે છે. વીરમગામમાં અવલકારકુનને જીવતા બાળા નાખ્યા એ. કાર્યની અધારતા કેટલી ગણાય? એણે શો અપરાધ કર્યો હતો? અથવા કર્યો હતો તો તેને દૂર કરાવવાને સારૂ આપણી હિંમત ન ચાલી? નિરપરાધી અંગ્રેજ સાઈન્ટ ફેઝર એક હિંદીના ઘરમાં રક્ષણ લઈ રહ્યો હતો. તેમાંથી તેને બહાર કાઢી તેના ટુકડા કર્યા, તેમાંથી હિંદને કયો ફાયદો મળી શકે? આટલું પરિણામ તો આવી ચૂક્યું કે અંગ્રેજ અને આપણી વચ્ચે વેરભાવ વધ્યો, નિર્દોષ માણસોના જાન આપણે ખોઈ બેઠા. તોફાની માણસોનો સંગ કરી, તેઓની કુમક મેળવી, હક્કો મેળવવાનો પ્રયત્ન કરવો તેમાંથી એક જ પરિણામ આવે: તે પ્રયત્ન સફળ થાય તો જે હક્ક મળે તે હક્ક આપણે તોફાની માણસની શરતે જ રાખી શકીએ. એ પ્રમાણે મળેલા હક્ક એ હક્ક નથી પણ આપણી ગુલામીની નિગાની છે. અમદાવાદમાં અને વીરમગામમાં જે થયું છે તે આપણી બહાદુરીની નિશાની નથી, તેમાંથી આપણી મરદાનગી કોઈ પણ પ્રકારે સાબિત થઈ શકતી નથી. તેથી તો આપણે કેવળ શરમમાં પડ્યા છીએ. પ્રજાના કાર્યને ઘોઠો પહોંચ્યો છે. સત્યાગ્રહને સ કેઆવું પડ્યું છે. આ તાદશ ચિતાર આપવામાં મારો એ જ હેતુ છે કે હજારો માણસો જેઓ આવી ખુનામરકી કદી પસંદ નથી કરતા તેઓ લાચાર થઈ, દીન બની, બેસી રહ્યા અને તેઓ આ ઉપદ્રવને સાંખી રહ્યા, એ સચવે છે કે આપણામાં આ સમયે ધર્મ અને સત્યનું ખરેખરું બળ નથી રહ્યું, અને તેથી જ મેં કહ્યું છે કે સત્યાગ્રહ સિવાય હિંદને કદી પણ છુટકારો થવાનો નથી. આ સત્યાગ્રહ શું છે તે બીજી પત્રિકાઓમાં યથાશક્તિ બતાવવાનો પ્રયત્ન કરીશ. હું પ્રત્યેક લોઈ અને બહેનની પાસેથી માગી લઉં છું કે તેઓ એ પત્રિકાઓ ખૂબ ધ્યાનપૂર્વક વાંચશે, સમજશે, વખતોવખત વિચારશે અને તેમાં આપેલી મૂલ્યનાઓ અમલમાં ચૂકશે.

‘મહાત્મા ગાંધીનો સત્યાગ્રહ’ એ નામનું અને ‘મહાત્મા ગાંધીના ઉદ્ધારો’ એ નામનું એમ બે ટાવ્યો બહાર પડ્યા છે તેમા સગી લાભશકર હરજીવનદાસ દીહોરડરના નામની છે એ કાવ્યોમા જે વિચારો બતાવ્યા છે, એ મારા ઉદ્ધારો નથી તેમા કેટલાક વચનો બહુ ઝેરી છે, વેર વધારનારાં છે, અને ખોટી ઉત્કેશણી કરનારાં છે, તેથી સત્યાગ્રહના વિરોધી છે એટલે મારી વિનતી છે કે કોઈ પણ ભાઈ અથવા બહેન મારી સહી વિનાનું કોઈ પણ લખાણ મારું છે એમ ન માનશે. આ સમય એવો બારીક છે કે હમેકે આપુરૂં વણી સાવધાનતાથી ગહેવાની જરૂર છે કોઈથી પણ દોરવાઈ જવાનું નથી. વિશેષ એતવરૂંને ખાતર નીચેના વિચારો તરફ ભાઈઓનું અને બહેનોનું ખાસ ધ્યાન ખેંચું છું. મારાં લખાણમા ઝેર નહીં હોય, ક્રોધ નહીં હોય, કેમ કે મારી ખામ ધાર્મિક માન્યતા છે કે આપણે રાજ્ય પ્રત્યે કે કોઈની પ્રત્યે ઝેર વધારવાથી આપણો ખરો અર્થ સાધી શકતા નથી. મારા લખાણમા અસત્યને અનગ્રહ હોય જ નહીં, કેમ કે સત્ય સિવાય બીજા કોઈ ધર્મ છે જ નહીં, એવી મારી અચ્ચિત શ્રદ્ધા છે અને અસત્ય વડે આર્થિક કે બીજા કોઈ પણ લાભ મળી શકતા હોય તો તેનો ત્યાગ કરવાની શક્તિ મારામા છે, એમ હું માનું છું. મારા લખાણમા કોઈ પણ વ્યક્તિનો તિરસ્કાર ન હોઈ શકે, કેમ કે આ પૃથ્વી પ્રેમ ઉપર નબી રહેલી છે, એવી મારી માન્યતા છે. જ્યાં પ્રેમ છે ત્યાં જ જીવન છે. પ્રેમ વિનાનું જીવન મૃત્યુ સમાન છે. પ્રેમ તે એક જ સિદ્ધાંતી બીજી બાબ છે, જેની પહેલી બાબ સત્ય છે. સત્યથી અને પ્રેમથી આખું જગત જીતી શકાય છે, એવો મારો દૃઢ વિશ્વાસ છે અને એવો મારો આલીસ વર્ષનો અનુભવ છે. હું એમ માનું છું કે રાજકર્તાની જૂલોને પણ આપણે સત્ય અને પ્રેમ વડે દૂર કરી શકીએ છીએ. એટલે મારા લખાણમા ખુનામરકી કરવાની કે કોઈની માનમિલકતને બાળી નાખવાની પસંદગી હોય જ નહીં. બધા લખાણો મારે નામે લખાતા હોય એ હું વાની શકતો નથી, એટલે ઉપર આપેલી કસોટીથી મારે નામે પ્રચલિત થતા વિચારોને કમી જોના સહુ ભાઈઓને મારી વિનતી છે જેમા અપ્રેમ, અસત્ય, વેગલાન, દેવ, ખુનામરકી ઇત્યાદિનું સૂચન પણ હોય એવા લખાણોનો

સર્વે ભાઈઓ ત્યાગ કરે એવું હું ઇચ્છું હું ને એવી મારી પ્રાર્થના છે. ભાઈ લામચાંદર દરબચન દીકારકરને હું ઓળખતો નથી, પણ તે આ પત્રિકા જુએ તો તેમને પણ મારી સલાહ છે કે જે માણસને વિષે અમુક ઉદ્દગારોનું તે આરોપણ કરે તે પહેલાં તે માણસને તે ઉદ્દગારો બનાવે અને એનો અભિપ્રાય મેળવે એ જરૂરનું છે. આ વિવેકની અને મર્યાદાની પ્રથમ શ્રેણી છે.

૧૭-૪-'૧૯

૪

સત્યાગ્રહ શું છે ?

પહેલી પત્રિકામાં હું સૂચવી ગયો છું કે સત્યાગ્રહ શું છે એનો વિચાર કોઈ પત્રિકામાં આપણે કરશું. મને લાગે છે કે હવે એ પ્રમુખ આવ્યો છે. સત્યાગ્રહ નવો શબ્દ છે, પણ જે તત્ત્વનો એ સૂચક છે એ તો અનાદિ કાર્ગનું છે. સત્યાગ્રહનો શબ્દાર્થ તો આટલો જ છે : સત્યનો આગ્રહ, અને આગ્રહથી જે બળ ઉત્પન્ન થાય છે તે બળ. આપણે અત્યારે સત્યાગ્રહને એક શક્તિરૂપે વાપરીએ છીએ. એટલે કે સત્યનો આગ્રહ કરવાથી ઉત્પન્ન થતી શક્તિને આપણે રેલ્વેટ કાયદાથી સંકટનું નિવારણ કરવાને સારું વાપરી રહ્યા હતા. સત્ય એ જ ધર્મ છે એ એક સિદ્ધાંત છે. પ્રેમ એ જ ધર્મ છે, એ બીજો સિદ્ધાંત છે. ધર્મ કાંઈ બે હોતા નથી. એટલે સત્ય એ પ્રેમ છે અથવા પ્રેમ એ સત્ય છે. વળી વધારે વિચાર કરવા બેઠીએ તો આપણને માલુમ પડશે કે પ્રેમ વિના સત્યનું આચરણ અશક્ય છે, તેથી સત્યની શક્તિ એ પ્રેમની શક્તિ છે. એટલે આપણે વેરભાવ રાખીને દુઃખોનું નિવારણ નથી કરી શકતા. આ વાત ગૂઢ નથી, પણ સુમગ્યામાં સાવ સહેલી છે. આપણાં હજારો કાર્યને વિષે આપણે જોઈએ છીએ કે તે પ્રેમ અને સત્યથી ભર્યાં હોય છે. બાપદીકરા વચ્ચેનો સંબંધ, સ્ત્રીપુરુષ વચ્ચેનો સંબંધ, દૂકામાં કૌટુંબિક બધા સંબંધોમાં આપણે ઘણું લાગે સત્ય અથવા પ્રેમની શક્તિ જ જોવાં કરીએ છીએ, એટલે આપણે જાણેઅજાણે પણ સત્યાગ્રહી હોઈએ છીએ. આપણી પોતાની જિંદગી ઉપર આપણે નજર ફેરવી જઈશું તો આપણને માલુમ પડશે કે આપણાં સર્ગાસંબંધોનો સાથેના વર્તનમાં હજારમાં નવસો નાણાં વખતે તો આપણે સત્ય અને પ્રેમને જ વશ થયેલા હોઈએ છીએ માણસ

તમેજા સનારથી ડીને સૂતા લગીમા પોતાના મધ્યા કાર્યોમા જૂઠું જ બોલે છે, જૂઠું જ આચરે છે, વેરભાઈથી ભર્યો હોય છે, એવું ઝાઝું જ નથી, જ્યારે સામનામા સ્વાર્થો ઉત્પન્ન થાય છે ત્યારે જ સત્યાગ્રહના, પ્રેમજનના કામદાને અતરાય આવે છે કેમ કે સામસામેના સ્વાર્થનું ધર્પણ થાય છે, તેમાથી રાઈ, દ્વેષ આદિ અસત્યની પ્રજા ઉત્પન્ન થાય છે અને તેમાથી કેવળ એરનો જ નરસાદ વગમે છે આપણે જગ વિચારીએ તો જે ધોગણુ આપણે પ્રેમિન સમધમા લાગુ પાડીએ છીએ તે જ ધોરણુ આપણે અરસપરમ એમ્પીજન સમાયગીઓના સબધથી મારીને રાગ પ્રજાત સમધ મુઘી અને છેવટે આખા જગતના સબધમા લાગુ પાડવું જોઈએ જે પુરુષ કે સ્ત્રી કૌટુંબી સબધને ઓગળના નથી તે જોડે મનુષ્યશરીર ધોગણુ પ્રનારા છે છતાં-તેઓ પશુ સમાન અથવા જગની ગણાય છે તેઓએ સત્યાગ્રહનો પ્રયત્ન નહોતો જ નથી જે કૌટુંબી સબધને ઓગળે છે તે પેલા પશુજનમાથી કાઠિ દરજ્જે મુક્ત થયા તેઓએ એમ માની લીધું કે 'કૌટુંબી સ્વાર્થ' જાળવનાને સાર આપુ જગત દૂમે તોપણ શુ ? એટલે તેઓનો સત્યાગ્રહ એ અમુદ્રમા રહેના મિદુના કરતા પણ ઓછો છે એથી ચડતી પકિના માણસો પોતાના ગામનાને પોતીકા માનશે, અને તેઓની વચ્ચે સત્યાગ્રહના પ્રયત્નો અમલ યજે અને જેમ કુટુંબના માણસો એમ્પીજની સાથે હમેશા વચાસ કરનાને બદલે પ્રેમને યશ થઈ, સ્વાર્થનો ત્યાગ કરજે તેમ એક ગામમા માણસો પ્રજે તેથી આગળ નથા પ્રાતિક જીવનમા સત્યાગ્રહ દાખલ કરી પ્રાતના બધા લોકોને પોતાના ભાઈમહેન સમજ માણસ અરસપરમ પ્રેમસ્થિતી પોતાનો વ્યવહાર ચનાવશે એથી આગળ વહેતી પ્રજા જેમ કે હિંદુસ્તાનની જુદા જુદા પ્રાતોના લોકોને પણ પોતાના ભાઈમહેન સમાન ગણીને અરસપરસન વર્તનમા સત્યાગ્રહનો પ્રયત્ન લાગ પાડશે આ જમાનામા સાધારણ રીતે આથી વધારે આગળ પૃથ્વીના કોઈ મિલાગતા લોકો ગયા નથી પણ ખરું જોતા તો એ પ્રજા અને ખીજ પ્રજાની વચ્ચે મિશ્રણ હોવાનું જરાયે મરણ ન હોવું જોઈએ આપણું જીવન જે સાધારણ રીતે મિચારરહિત ન હોય, અને જે આપણે ચાલતી રૂઢિઓને, ચાલતા વિચારોને ચલણી નાણાં માફક તપાસ્યા વિના સ્વીકારી ન લેતા હોઈએ તો આપણે જરૂર જોઈ શખીશુ કે જેટલે દરજ્જે આપણે ખીજ પ્રજાઓ સાથે દ્વેષ રાખીએ જીવમાત્રની ઉપર દ્વેષ રાખીએ, તેટલે દરજ્જે આપણે સત્યાગ્રહના પ્રયત્નો મિમુખ રહ્યા છીએ, અને તેટલે દરજ્જે આપણે પશુપણામાથી મુક્ત નથી થયા મનુષ્યમાત્રનો પુરુષાર્થ, એટલે સ્ત્રીઓનો તેમ જ પુરુષોનો પશુપણામાથી મુક્ત થવામા જ છે આનાથી ખીજો જગતમા ધર્મ નથી સપ્રદાયો, પક્ષો, દેવજો, હવેલીઓ જે આપણને

આ સત્યાગ્રહના રસ્તા ઉપર જ રાખે તો જ અને તેટલે જ અંશે સાધન તરીકે કામનાં છે. હિંદુસ્તાનમાં આપણને આ વસ્તુ પુરાતનકાળથી શીખવી દેવામાં આવેલી છે, અને તેથી જ વસુધા, એટલે જગતમાત્ર કુટુંબ છે, એ મહાવાક્ય આપણને ભણાવવામાં આવેલું છે, અને હું અનુભવપૂર્વક કહેવા છું કે હરેક પ્રગ્ન પોતાનું પ્રગ્નજીવન સત્યાગ્રહને વગ ચર્મને સંપૂર્ણતાએ પાળી શકે છે એટલું જ નહીં, પણ સત્યાગ્રહને વશ કર્યા વિના પ્રગ્નજીવન સંપૂર્ણતાએ પાળી ન જ શકાય. આનું નામ ધાર્મિક જીવન છે. જે પ્રગ્ન બીજી પ્રગ્નની સાથે લગાઈ કરે છે એ પ્રગ્નએ ધાર્મિક જીવનનો થોડેવળે અંશે ત્યાગ કર્યો છે. હિંદુસ્તાન આ તત્ત્વ આપ્યા જગતને આપવાને લાયક છે એ મારો વિશ્વાસ હું કદી છોડી શકવાનો નથી. એ પ્રૌઢ શ્રદ્ધામાં બધા હિંદી — સ્ત્રીઓ, પુરુષો ભયે તે હિંદુ હો કે મુસ્લમાન, ખ્રિસ્તી કે પાગમી કે મહદી, એ બધાઓ ભાગીદાર થાય એમ હું મનઃકું છું.

[હોર્નિંગેનના દેશનિકાવ પછી તે વિષે તથા સત્યાગ્રહનું ગદ્ય સમજાવવા માટે ગાંધીજીએ કાઢેલી પત્રિકાઓ.]

૧

ભાઈઓ અને બહેનો,

અનિશ્ચય દિવસીમીની સાથે અને તેટલા જ આનંદ સાથે હું તમને જણાવું છું કે, ભાઈ હોર્નિંગેનને અગરે મુળમિમાંથી દૂર કર્યા છે, અને વિવાયત જતારી કેઈ સ્ટીમરની અંદર આજે તેમને લઈ જવામાં આવ્યા છે. ભાઈ હોર્નિંગેન એક અતિ બદાદુર, ઉદાર દિલના અંગ્રેજ છે, અને તેમણે હિન્દુસ્તાનની પ્રજાને સતત્રતાનો મંત્ર આપી નીચરપણે જ્યાં જ્યાં અન્યાય જોયો છે ત્યાં ત્યાં તેની ઉપર દીગ કરી પોતાના અંગ્રેજપણાને દીપાવ્યું છે, અને અંગ્રેજ પ્રજાની મહા સેવા કરી છે. દિંદની સેવા કરી છે એ તો આખું હિન્દુસ્તાન જાણે છે. મને આ બનાવથી ખેદ થાય છે, કેમ કે એક બદાદુર મત્યાગ્રહીને દેશવટો મળ્યો અને હું પોતે દુટો બોલો છું મને આનંદ થાય છે, કેમ કે ભાઈ હોર્નિંગેનને પોતાની સત્યાગ્રહની પ્રતિષ્ઠા પાર પાડવાનો પ્રયત્ન મળ્યો.

‘કોનિકલ’ પત્ર પણ હાલ તો પ્રગટ થતું બધું ગહેશે કેમ કે સરકારની અજુગતી માગમીનો ડિરેક્ટરોએ ડાપાણુપૂર્વક અસ્વીકાર કર્યો છે. પણ ખરું જોતાં તો ભાઈ હોર્નિંગેન વિના ‘કોનિકલ’નું પ્રગટ થતું એ આત્મા વિનાના શરીરને નિભાવી ગાખવા જેવું હું તો માણું.

આ દેશ ખરેખર ઝેદાડી છે, સત્યાગ્રહની ભારે કસોટી થઈ ગઈ છે. સત્યાગ્રહનું શુદ્ધમા શુદ્ધ, અને અગ્નિત સ્વરૂપ બતાવવાનો આ સુદર અવસર છે એ અવસરનો લાભ લેવો એ સત્યાગ્રહીઓના અને અન્ય પ્રજાજનોના હાથમાં છે હું સમજી શકું છું કે સત્યાગ્રહીઓને એક વહાલા સાથીનો વિયોગ ભારે દુઃખરૂપ થશે પ્રજાને નિરંતર સ્વતંત્રતાનો ખાલો પાનાર મનુષ્યનો વિયોગ તો જરૂર સાલશે એવે સમયે સત્યાગ્રહીઓ અને બીજા ભાઈબહેનો, મારી મતિ

પ્રમાણે, તાતિ જગતીને જ પોતાનો શુદ્ધ પ્રેમ સાગિત કરી શકે એ સમયે આપણે જાતિનો ભગ કરવો એ કેવળ વગર વિચાર્યું પગલું ભરશે

આધુનિક સુધાગરો પ્રાચીન મુશાગની સાથે બાથ બીડી છે પ્રાચીન મુશાગને ધારણે સત્યાગ્રહ અન્યાર દિન્દુસ્તાનની સમક્ષ મુખ્યેયો છે જો એ ધારણને દિન્દુસ્તાન રીખરશે તો પ્રાચીન મુશાગનું ગૌરવ પ્રગ્ન થશે, અને આધુનિક મુશાગ રીખરશે છે એ પણ જગત જોશે, અને આધુનિક મુશાગ ॥ દિમાખની, પોતાની જૂન આરમ સુશાગે

મારી વ્યાપકગિમ મુશના નીચે પ્રમાણે છે

૧ દિન્દુસ્તાનમાં ઠાઈ પણ જગ્યાએ શેડ પ્રદર્શિત રનાને સાદગીના ની પાડરી

૨ મોગી જાહેર સભાઓ ની ભરવી

૩ સગ્ધમ નડી કાઢના

૪ જરા પણ દુલ્લહ નડી કરવું, ઠાઈ દુલ્લહ કરના માગે તેને વાગના

જેઓ સત્યાગ્રહી છે, અથવા સત્યાગ્રહને ટેકા આપનારા છે તેઓને મારી મિતલી છે કે સત્યાગ્રહ ઉપરથી પોતાની શ્રદ્ધા જગ પણ ન ખોરી, સત્યાગ્રહની પ્રતિષ્ઠા પગરો જ એવો અગ્ન વિશ્વાસ રાખવો

૨૬-૪-૧૯

૭

ભાઈ હોર્નિમેનનો અસહ્ય વિયોગ થયો છે તે છતાં મુશઈની અદર માતિ જળાર્ધ રહી છે એને હું સત્યાગ્રહને સાડુ સારા શુભન માનુ છું એવી જ રીતે સરખાર આપણા બીજા વહાલાઓને પણ પકડે, મને પણ પકડી લે, તે રખને પણ સુ પૂરેપૂરી શાંતિ જાગવો એમ હું માગી લઈશ સરકારને જેની ઉપર શરૂ આવે તેને પકડનાનો તેને અધિકાર છે વળી આપણી લડતમાં આપણે આપણા આત્માની સમક્ષ નિર્દોષ હોઈએ છતાં પકડાવું જેવમાં જવું, એ તો આપણો સિદ્ધાંત છે એટલે આપણે ઠાઈ પણ સત્યાગ્રહી પકડાય તે વેળાએ શરૂસો કેમ કરીએ? આપણે તો એમ જાણવું જોઈએ કે જેમ ઉપર બનાવ્યા એના નિર્દોષ માણસોની પકડાવડી વહેની થયે તેમ લડતનો અંત વહેલો આવશે

કેટલાક માણસો મેં એમ કહેતા સાંભળ્યા છે કે સત્યાગ્રહમાં પણ ડેરડે તો ખુનામરકાથી જ છુટકારો થાય છે તેઓ કહે છે કે સત્યાગ્રહીઓ પકડાય તેથી પ્રજા ઉશ્કેરાય, મારપીટ કંઈ અને તેમ ખરીને દાદ મેળવે આ તો

કેવળ ભય પર યદ્યપે છે એથી બનતી રાત એ આવી છે સત્યાગ્રહીના પંડારાથી અમદાવાદ માં મારપીટ થઈ તેનું પગિણામ આપણે જોઈ ગયા. યોગે દુર્ભાગ ગયા છે જે ગુજરાતમાં કોઈ દિવસ મિનિગી ન હોય ત્યાં મિલિગરી જેવામાં આવે છે મારી ચોક્કસ માન્યતા છે કે સત્યાગ્રહનો નિર્ણય શુદ્ધ અત્યથી જ કોઈને પણ ઈર્ષા કર્યા વિના જ અને પોતે દુષ્કાર વેળેને જ થઈ શકે દક્ષિણ આફ્રિકા, ખેન્ડ, અંધારણ, કાશ્મીરનો મારો અનુભવ એ સિદ્ધાન્તને મારી રીતે પુરવાર કરે છે આગળ તત્ત્વ જ્યાં મુઠ્ઠી આપણે ન સામંત શક્તિએ ત્યાં મુઠ્ઠી આપણે સત્યાગ્રહ ચલાવવાને સારુ જગાં પણ લાયક ન થઈ શકીએ ત્યારે હવે આપણે શું કરવું? ‘ભાઈ હોર્નિમેન દેશપાર થયા અને આપણે મૂંગેમોઢે દાયકાની બેઠા જઈશું?’ એવી શકા બીજી શકે છે મારો જવાબ એ છે કે આપણી શક્તિમાં જ આપણે ભાઈ હોર્નિમેનના વિગોગનું દુષ્કાર બતાવીએ છીએ આપણી શક્તિ એ જ આપણી એક ભારે અગમ્ય છે એ વડે આપણે આપણી મુગદ બર લારીશું અને ભાઈ હોર્નિમેનને વહેના વધારી વધારી દિ હુસ્તાન ત્યારે આ સત્યાગ્રહની લડત વિશે અત્ય અને અહિંસા ઉપર જ આધાર રાખતા ટેનાઈ જશે ત્યારે આપણે કાયદાનો અવિનય ભંગ કરી ગઈએ છીએ કોઈ કહે છે કે, ‘દિ હુસ્તાનને સત્ય અને અહિંસાનો મત્ર લેતા તો વર્ષો આ યા જાય, એટલે શું આપણી નડતનો નિકાન લાવતા વર્ષો લાગવાના?’ હું એટલ જ કહેવા જશું છું કે જે વખતે સત્ય અને અહિંસા પ્રગટ થાય છે ત્યારે તેની ગતિ એટલી બધી તીવ્ર હોય છે કે તેને કરોડોમાં પણ વ્યાપક થતા વખત જતો નથી આમ થવાને સારુ જે જરૂરનું છે તે તો એવું જ કે લોકોના હૃદયને વિષે સત્ય અને અહિંસાની છાપ પડે અને તેઓને સત્ય અને અહિંસાની શક્તિ ઉપર વિશ્વાસ આવે આગળ થવાને સારુ આપણને જે સત્યાગ્રહીઓ ખગ હોઈએ તો મહિતા બે મહિતાથી વધારે કદી ન લાગવા જોઈએ

ઉપર પ્રમાણે સૂચના મુજબ સત્યનો અને અહિંસાનો અતિશય વેગથી દેનાવો થઈ શકે તેને સારુ હું નમ્રતાપૂર્વક નીચેની સલાહ આપું છું હરેક દેશની મહાન ચળવળો મુખ્યત્વે વેપારી વર્ગ ઉપર આધાર રાખે છે મુમર્ષ વેપારનું દિ હુસ્તાનમાં — દુનિયામાં પણ મહાસ્થાન છે મુમર્ષના વેપારીઓ અસત્ય અને અસત્યમાંથી ઉત્પન્ન થતા દોષો દૂર કરી, બલે ઓછો લાભ થાય કે નુકસાન થાય તે સંજ્ઞા કરી, પોતાના વેપારમાં પ્રામાણિકતાને દાખવ કરી દે તો સત્યને કેવો વેગ મળી શકે? એના જેવું બીજું આપણે ભાઈ હોર્નિમેનને વધુ માત્ર આપી શકીએ? આપણી જીત મેળવવાનો પાસો સત્યની ઉપર રહેલો છે, એટલે વેપારમાં જ સત્ય પ્રવેશ કરે તો અસત્યના બીજા કિલ્લાઓ

સર કરવા એ તો રમત વાત જણાય. મુળમના વેપારીઓ જેઓનો ભાઈ હોનિંગેન ઉપર ભારે ભાવ છે તેઓને સારૂ મારી સલાહ પ્રમાણે ચાલવું મુશ્કેલ નથી એવી મારી ખાતરી છે. અને જે આપણે સત્યની છાપ સરકાર ઉપર પાડી શકીએ અને અહિંસા પાળી સરકારને અભયદાન આપી શકીએ તો કાયદાઓનો સવિનય ભંગ કરવાની ગડમચકમાં પણ ન પડવું પડે એવો મારો વિશ્વાસ છે.

૨૭ ૪-૧૯

૩

હું મિત્રો તરફથી સાંભળ્યા કરું છું કે ભાઈ હોનિંગેનના દેશનિકાલ વિષે લોકલાગણી બતાવવા સારું કંઈક પણ રસ્તો શોધાવો જોઈએ એવી લોકવાયકા છે. આ ઇચ્છા બહુ સ્વાભાવિક છે. પણ હું જણાવી ગયો છું કે આપણે શાંતિ જાળવી છે એથી જ આપણી લાગણી આપણે ખૂબ બતાવી છે એ સહુ સમજી શક્યા છે. સત્યાગ્રહ ચાલતો હોય ત્યાં જ આટલી શાંતિ જળવાઈ રહે એમ મારો ખાસ અભિપ્રાય છે. મારી માન્યતા છે કે સત્તાધિકારીઓ પણ લોકની ગંભીર શાંતિથી આશ્ચર્યચકિત થઈ રહ્યા છે. થાય જ. મરકાર સમજે છે કે ભાઈ હોનિંગેન પ્રત્યે લોકોની લાગણી ઘણી તીવ્ર છે. એ લાગણી રખેને જામરાઈ જઈ આડે રસ્તે દોરવાય તેથી સરકારે ભારે મિલિટરીનો બંપતો રાખ્યો છે. એ મિલિટરીને કશુંયે કાર્ય કરવાનું નથી મળ્યું એ મુળમને ભારે માન છે, એ સત્યાગ્રહનો એક ભારે જય છે. આવી જ રીતે પ્રજા પોતાની શાંતિ વખતોવખત બતાવી શકે તો પ્રજાની ભારે ઉન્નતિ થાય એમાં મને જરાયે શક નથી. ઠાઈએ પણ એમ નથી માની લેવાનું કે ભાઈ હોનિંગેનને પાછા લાવવાના ઉપાયો આપણે નથી કરી રહ્યા અથવા હવે પછી નથી કરવાના. અંધા ઉપાયોમાં હાલ જળવાઈ રહેલી શાંતિ એ ભારેમાં ભારે ઉપાય છે. એમ છતાં હું એક સૂચના પ્રજાને કરવા ઇચ્છું છું કે જેમને હડતાલ પાડવી એ અનિશય પ્રિય હોય તેમણે પોતાનો એક દિવસનો નફો જાહેર પ્રવૃત્તિમાં આપી દેવો એ હડતાલ પાડ્યા બરાબર છે.

પણ આ પ્રવૃત્તિમાં હું મુખ્ય વસ્તુ બતાવવા ઇચ્છું છું તે આ છે : આજ લગી જે અહિંસાનો થયાં છે, જે લડતો લડાઈ છે તેમાં અને સત્યાગ્રહમાં એવો તો મોટો તફાવત છે કે જેવો ઉત્તર અને દક્ષિણની વચ્ચે છે. આટલું ખ્યાનમાં રાખ્યાથી લોકોની દૈનિકી ગૂંચવણો એની મેજે ઉઠેલી શકશે. સામાન્ય મેળાવણ અને સત્યાગ્રહી મેળાવણમાં ધણો તફાવત છે એમ

આપણે જોઈ ગયા છીએ સ્વામ્યદેવ એ ધર્મપ્રગતિ છે, એટલે તેમા કેવળ સ્વયં, શાન્તિ, ગંભીરતા, ધીરજ, દૃઢતા, નીરજતા વગેરે ગુણોની જ આખી ધરી જોઈએ સ્વામ્યદેવ હતાન એ સામાન્ય હતાલથી જુની જ હોય તે એવો પ્રમગ બનારી ગયો છુ કે સામાન્ય હતાન આનતી હોય ત્યાર સ્વામ્યદેવ હતાન બધ કરી પડી છે સામાન્ય દિનચાનમા મોગ પોખરો રીને જે વસ્તુ મેળવનાની આપણે આશા રાખીએ છીએ તે વસ્તુ સ્વામ્યદેવની દિનચાનમા આપણે ઘણી વેળા કેવળ ચુપખીથી જ મેળવી રાખીએ છીએ સ્વામ્યદેવમા અતરના હોય નાદો જેટલે દૂર સહજાય છે તેમજ દૂર સામાન્ય અનાજ પહોંચી જ શકતો નથી એવા ખીન અસખ્ય દાખલા સૌ લાઈબ્રેરીન પોતાને માનુ ધરાવી રાકે છે અને તે ઉપરથી જોઈ રાકે છે કે સ્વામ્યદેવ એ જુદા જ પ્રકારની વસ્તુ હોવાથી કઈ જુદા જ અનુભવો થાય તેથી હોઈએ આશ્ચર્ય પામવાનું નથી તેથી લાઈબ્રેરીને અને જાહેનોને મારી નિનતી છે કે લાઈ હોર્નિંગ્સન મો કઈ આલ પ્રગતિ નથી જોવામા આનતી તેથી તેમજે ગજરાતુ ની પણ ધીજજ રાખી અને વિશ્વાસ ગખવો કે સ્વામ્યદેવને પથે આનીને આપણે તેમને પહેના બેગી

૨૮-૪-૧૯

૮

લાઈ હોર્નિંગ્સનના સનધમાં કાગળો આપ્યા પ્ર છે, અને તેમાં અનેક પ્રકારના પો રા હોય છે આમાના ઘણાખરા કાગળો નનામા જે તેમાના એક પ્રકારમા એવું જણાવનામા આવે છે કે આપણે સભાઓ વગેરે ભરીએ તેથી કદાચ ખુનામરકી થાય તોયે શી પરવા છે? ખુનામરકી વિના આપણને શું જ મળવાનું નથી લાઈ હોર્નિંગ્સનને આપણે તે વિના પાછા લાવી શકનાના નથી

સ્વામ્યદેવને રસ્તે જતા તો આનો જવાબ તુરં આપી શકાય એમ છે ખુનામરકી ને જ લાઈ હોર્નિંગ્સન દિ દુસ્તાનમા પાછા આવી શકતા હોય તો સ્વામ્યદેવોએ તેમનો નિયોગ સહન રવો જોઈએ પણ હમીશ્તમા એવું માર્ક છે જ નહીં સ્વામ્યદેવ ને લાઈ હોર્નિંગ્સનનો દિ દુસ્તાનમા પાછા ન લાવી શકીએ એમ નથી તેમને પહેનામા પહેના દિ દુસ્તાનમા લાવવાનો રસ્તો સ્વામ્યદેવ જ છે એ સ્વામ્યદેવ કોઈ વેળા કાયદા ભાગવાથી, અને કોઈ વેળા કાયદાનું પાનન પ્રવાથી ચનારી શમય છે કોઈ વેળા હજતાળો પાડવાથી, મીઠિંગો ભરવાથી, અરધસો કાઢવાથી અને કોઈ વેળા સભાઓ ન ભરવાથી,

હડતાળો નહીં પાડવાથી, અને સરઘસો નહીં કરવાથી ઝરી શકાય છે સત્યાગ્રહીથી એવું એક પણ કાર્ય ન થઈ શકે કે જે વડે ખુનામરૂકી થાય અથવા તેને ઉત્તેજન મળે અત્યારે જ્યાં લોકો અંગારાઈ રહ્યા છે, ખિન્નવાઈ રહ્યા છે તેવે સમયે જંગી સભાઓ ભરવાથી, સરઘસો કાઢવાથી, હડતાળો પાડવાથી લોકો ઉશ્કેરાઈ જવાનો સભવ છે તેમાથી ખુનામરૂકી થતા વાર લાગે નહીં લોકો અને પોલીસ મને જૂનને પાત્ર છે એની પણ જૂન થાય તો બનેને પરિણામ મોસલ પડે એટલે આપણે ચોખ્ખું જોઈ શકીએ છીએ કે આવું પરિણામ આવે એ સત્યાગ્રહીએ હરેક પ્રયત્ને અટકાવું જ જોઈએ એ અટકાવનામા તેનો સત્યાગ્રહ રહેલો છે એ અટકાવતા તેને જે મહેનત કરવી પડે, જે તાલીમ લેવી પડે, જે આત્મમગ વાપરવું પડે તેથી પ્રજા ધણી જીએ ચડે છે, આ જ ઘણું શુદ્ધ સત્યાગ્રહ છે જ્યારે પ્રજાએ શાંતિ રાખવાની તાલીમ મેળવી હોય, પ્રજા ગુસ્સો દામી શકે કે સરઘસો શાન્તિથી ચલાવી શકે, કોઈની ઉપર દમાણ ચનાન્યા નિના હડતાલ પાડી શકે, જ્યારે એવા સ્વયંસેવકો ઝસાઈને તૈયાર થાય કે જેની સૂચના પ્રજા સાભળે અને તે પ્રમાણે વર્તે ત્યારે આપણે સભાઓ ભરી શકીએ છીએ, હડતાલો પાડી શકીએ છીએ જે પ્રજા આટલું કરતી થઈ જાય તે પ્રજાની વાજખી માગણીની સામે કોઈથી થઈ શકાય નહીં, એ સહેજે જોઈ શકાય એવું છે અને પ્રજા એવું કરે તેને સાદુ દાલ પ્રગતિ થઈ રહેતી છે અને જેના હાથમા આ પત્રિકા આવે અને જેનાથી આ કાર્યને મદદ થઈ શકે તેના બધાને સત્યાગ્રહની સલામી આક્રિષ્ટમાં નામ નોંધાવનાની ટું વિનંતી કરું છું

ખુનામરૂકાથી ભાઈ હોર્નિંગ્મેનને આપણે વહેવા લાવી શકીએ છીએ, અથવા તો આપણે આપણા બીજા કાર્યો સિદ્ધ કરી શકીએ છીએ, એ વાત હવે સત્યાગ્રહની દૃષ્ટિએ નહીં પણ વ્યાવહારિક દૃષ્ટિએ જરા વિચારીએ તું માનું છું કે બીજા દેશોમા ગમે તે સચ્ચ હોય તોપણ તે હિંદુસ્તાનમા પણ શક્ય હોય એમ માનવાને કારણ નથી પ્રાચીન કાળથી હિંદુસ્તાનની તાલીમ જુદી રહેતી છે હિંદુસ્તાનમા આખી પ્રજા કોઈ પણ વેળાએ પશુમગ વાપગવામા રોકાયેલી જોનામા આની નથી મારી પોતાની તો એવી માન્યતા છે કે હિંદુસ્તાને જાળીબૃજને માર્ચનિક સશ્ત્રક્રિયાનો ત્યાગ કરેલો છે પશુમમા ખુનામરૂકીનું પરિણામ આપણે જોયું અમદાવાદ એના પર્ણિણામ હજી જોવી રહ્યું છે કેવા ભય કર પરિણામો આન્યા છે એ આપણે હજી હવે જોઈ શક્યું સત્યાગ્રહીને કામદાનો સમિત્ય ભગ કરવાનું મુનની રાખવું પડ્યું છે એ પણ એક દુ સદ પર્ણિણામ છે એટલે ખુનામરૂકીથી આપણે ભાઈ હોર્નિંગ્મેનને વહેવા લાવી શકીએ અથવા બીજો કઈ પણ લાભ ઉઠાવી શકીએ એ માન્યતા તદ્દન જૂનમરેની ગણવી જોઈએ

એક કાગળમાં એવી દલીલ કરવામાં આવી છે કે સત્યાગ્રહીઓ ભલે સભા પગેરે બંધ કરે, પણ ખીજાઓને એવી ભલામણ કરી શકે ખરા? અત્યારે હિંદુસ્તાનમાં એવું જોવામાં આવે છે કે કાપદાના સવિનય ભંગ સિવાયની ખીજા અપી સત્યાગ્રહની પ્રવૃત્તિમાં હિંદુસ્તાનનો ધણો મોટો ભાગ હિસ્સો લેવા માગે છે. આ સ્થિતિ જોટલી આનંદ ઉપજાવનારી છે તેટલી જ ચિંતા ઉપજાવે છે. સત્યાગ્રહીઓ ઉપર ઘણી મોટી જવાબદારી આવે છે, અને તેમાંની એક જવાબદારી આ છે. જે પ્રજાને સત્યાગ્રહમાં રસ આવતો હોય, જે પ્રજા સત્યાગ્રહની ચમત્કારિક શક્તિનો અનુભવ કરવા ઇચ્છતી હોય તો સત્યાગ્રહીઓને એવી રીતે વર્તવાની ફરજ પડે છે કે પ્રજા સત્યાગ્રહના સિદ્ધાંતને અનુસરીને જ આ પ્રવૃત્તિમાં ભાગ લે અને સત્યાગ્રહનો મોટામાં મોટો સિદ્ધાંત એ છે કે સ્વયને જ વળગી રહેવું, કોઈને કે કોઈના માલને ઈજા નહીં કરવી. આ સિદ્ધાંત જ્યારે પ્રજા કચ્છ કરી લેશે તે વખતે સત્યાગ્રહનો મહિમા આપ્યું જગત જોઈ શકશે.

૧-૫-૧૯

૫

સત્યાગ્રહ ક્યારે ફરી શરૂ થવાનો છે એ સવાલ ઘણા મને પૂછે છે. તેના બે જવાબ છે. એક તો એ કે સત્યાગ્રહ બિલકુલ બંધ થયો જ નથી. ન્યાં સુધી આપણે સ્વયનું પાલન કરીએ છીએ અને ખીજાને તેમ કરવાનું કહીએ છીએ ત્યાં સુધી સત્યાગ્રહ કદી બંધ થયેલો કહેવાય જ નહીં. જે બંધા સ્વયનું પાલન કરે અને કોઈ કોઈના પણ જનમાલને નુકસાન કરવાથી પરહેજ રહે તો આપણે માગીએ છીએ તે તરત મળે. પણ જ્યારે સધળા તેમ કરવા તૈયાર નથી અને સત્યાગ્રહીઓ ખોખા જોટલા જ છે ત્યારે સત્યાગ્રહના સિદ્ધાંતમાંથી ઘટાવી શકાતા ખીજા ઉપાયો આપણે શોધવા પડે છે. આવો એક ઉપાય સવિનય કાપદા ભંગનો છે. મેં એ તો સમજાવી જ દીધું છે કે શા માટે થોડા વખત માટે આપણે સવિનય કાપદા ભંગ મોઢૂકી રાખ્યો છે. ન્યાં સુધી આપણે જાણીએ છીએ કે સવિનય કાપદા ભંગ અમલમાં મૂકતાં દંગા અને હિંસા ફાટી નીકળવાનો ધણો સંભવ છે, લગભગ નક્કી છે, ત્યાં સુધી કાપદાનું પાલન ન કરવું એ સવિનય કાપદા ભંગ ન કહેવાય; પણ એ કાપદા ભંગ તો અવિચારી, અવિનયી અને સ્વયથી રહિત કહેવાય. સત્યાગ્રહી કોઈ દિવસ કાપદાનો આવો ભંગ ન કરે. તેમ છતાં સત્યાગ્રહી પોતાની ફરજ સંપૂર્ણતાએ પાળતો યઈ જાય તો સવિનય કાપદા ભંગનો આરંભ જલદી કરાવી શકે.

સત્યાગ્રહીઓ ઉપરનો મારો વિશ્વાસ મને એમ માનવાને પ્રેરે છે કે આપણે લગભગ બે મહિનાની અંદર સવિનય કાયદા ભંગનો ફરી આરંભ કરવાને લાયક થઈ જઈશું એટલે કે તે દરમિયાન રેલેટ કાયદા રદ નહીં થયા હોય તો આપણે જીલ્લાઈના આરંભમાં કાયદા ભંગ શરૂ કરીશું. આ મુદત દરમિયાનમાં હું નીચેનાં કારણોથી દોગવાયો છું. એક તો એ છે કે એટલા વખતમાં આપણો સંદેશો આપણે આખા દેશમાં ફેલાવી દીધો હશે કે સવિનય કાયદા ભંગ મોટું છે તે દરમિયાન ઠોઈ પણ માણસ સત્યાગ્રહના ઓહા નીચે અથવા તો સત્યાગ્રહને મદદ કરવાને બદલે દંગે અથવા ખુનામગીરી ન કરે. આશા રખાય કે લોકોને જ્યારે એમ ખાતરી થશે કે દેશનું સાચું દિત આ સંદેશાનું પાલન કરવાથી જ સાધી શકાવાનું છે ત્યારે તેઓ શાંતિ જાળવશે. આવી રીતે સ્વેચ્છાપૂર્વક જાળવેલી શાંતિ હિંદુસ્તાનની પ્રગતિમાં બહુ મોટો ફાળો આપશે. પણ એમ શક્ય છે કે હિંદુસ્તાન આટલે દરજ્જે સત્યાગ્રહનું રક્ત્ય ન સમજી લે. એમ અને તો હિંસા ફાટી નીકળતી અટકવાની એક ખીજ આશા છે. જોકે જે શરત ઉપર એ આશાનો આધાર છે તે શરત આપણને બહુ હીચપત લગાડનારી છે. છતાં આ શરતનો લાભ પણ સત્યાગ્રહીઓ લઈ શકે છે. એટલું જ નહીં પણ આવી પરિસ્થિતિમાં સત્યાગ્રહ શરૂ કરવાની સત્યાગ્રહીઓની ફરજ થઈ પડે છે. અત્યારે જે લોકોની બદોબસ્ત ગોઠવાઈ ગયો છે, તેથી સ્વાભાવિક રીતે જ હિંસા જે દેશને ખૂબ નુકસાનકારક છે તે ફાટી નીકળવાનું અશક્ય બન્યું છે. તાજેતરમાં ફાટી નીકળેલાં તોફાનો એટલાં અચાનક થયાં હતાં કે સરકાર તુરતાતુરત તેને પહોંચી વળવાને તૈયાર નહોતી. પણ આ બે મહિનામાં સરકારની તૈયારી પૂરેપૂરી થઈ જાય એ બહુ શક્ય છે. એટલે જાહેર શાંતિના ભંગનો ભય અને સત્યાગ્રહનો જાણી જોઈને કે અજાણતાં દુરુપયોગ એ લગભગ અશક્ય બની જાય. આવી પરિસ્થિતિમાં સત્યાગ્રહીઓ તોફાનના કશા ભય વિના સવિનય કાયદા ભંગ કરી શકે છે અને એમ કરીને એવું બતાવી આપી શકે છે કે હિંસાથી નહીં પણ માત્ર સત્યાગ્રહથી જ ન્યાય મેળવી શકાય છે.

સત્યાગ્રહની આખનમાં જે વસ્તુઓ ખરાખર સમજી લેવામાં આવે તો આપણી ધણી શંકાઓ આપોઆપ ઊકડી જાય છે. એક વસ્તુ એ છે કે સત્યાગ્રહી ખદારના ભયથી કશું કરતો નથી. એ માત્ર ઈશ્વરનો જ હર રાખે છે. આપણે આ વસ્તુ ખ્યાનમાં રાખીશું તો સ્પષ્ટ બહારો કે આપણે સવિનય કાયદાભંગ શા માટે મોકલે રાખ્યો છે? હોર્નિંગેનને દેશનિકાલ કર્યા છતાં શા માટે આપણે હડતાલ પાડી નથી? શા માટે આપણે મોટી સભાઓ ભરી નથી? શા માટે આપણે સરઘસો કાઢ્યાં નથી? આપણે જે સાચા સત્યાગ્રહી હોઈએ તો આપણે ભયને લીધે આમ કરતાં અટક્યા છીએ એમ નથી, પણ શુદ્ધ કર્તવ્યબુદ્ધિથી જ આપણે આમ કર્યું છે. સત્યાગ્રહી પોતાના કર્તવ્યનું જેમ વધારે પાલન કરતો થાય તેમ તે વિજયને વધુ નજીક લાવે છે. ખીજી વસ્તુ એ યાદ રાખવાની છે, અને અત્યારની પરિસ્થિતિમાં કદાચ એ મહત્ત્વની છે, કે સત્યાગ્રહી પોતાના વિરોધી પ્રત્યે દુર્ણિદ્ધિ અથવા તો દ્વેષભાવ સેવીને અથવા વધારીને પોતાના ધ્યેયે પહોંચવાની કદી ઇચ્છા કરતો નથી. એ તો પોતાના વિરોધીને પણ મિત્ર ગણે છે. તેના પ્રત્યે દ્વેષ રાખ્યા વિના તેણે કરેલાં અપકૃત્યોનો વિરોધ કરે છે. સત્યાગ્રહીને ગોભે એવું આ જનનું વર્તન આપણે રાખીએ. એથી દુશ્મનાવટ ફેલાવાનાં કારણો ઓછાં થાય છે, અને પક્ષો પોતાની ભૂલો સ્વીકારતા થાય છે અને તે ટાળવા પ્રયત્ન કરે છે. આપણે જાણીએ છીએ કે રોલેટ કાયદા તદ્દન ખરાબ છે. પણ એ કારણે સરકાર સામે આપણે દ્વેષનું સેવન કરીએ એ ખરાબ નથી. દ્વેષનું સેવન કરવાથી કોઈ પણ રીતે એ ખરાબ કાયદાનું ખરાબપણું આપણે વધારે સમજી શકવાના નથી અથવા તો તેની સામેની ચળવળ વધારે ચલાવી શકવાના નથી. જિલદું એવા દ્વેષથી તો આપણી ચળવળને નુકસાન જ થવાનું છે. કારણ દ્વેષે ભરાયેલા હોઈ વિરોધીની દલીલ સમજવાનો અથવા તેને પૂરતું વજન આપવાનો આપણે ધનકાર કરીએ છીએ. આમ કરીને વિરોધી ઉપર આપણે જે હાથ પાડવી જોઈએ તે પાડવાને આપણે અરાકત થઈએ છીએ. અને તેટલે દરજ્જે વિજયને જ, કદાચ આપણે અશકય ન કરી મૂકીએ તોપણ, દૂર તો ફેલીએ જ છીએ. આપણે જાણીએ છીએ કે રોલેટ કાયદાથી હિંદુ, મુસલમાન તથા ખ્રીસ્ત ભાઈઓ જેટલા દુભાયા છે તે કરતાં તુર્કસ્તાનના પ્રજાથી આપણા મુસલમાન ભાઈઓ વધારે દુભાયા છે. પણ તેઓ પોતાના દુખનો ઉપાય દ્વેષનું સેવન કરવાથી નથી કરી શકવાના.

પોતાનાં દુઃખોનો ઉપાય તો પાકી વિચારણા કરવાથી, પોતાની માગણીઓ અરાબર ધરીને જાહેર કરવાથી અને તેને દૃઢતાપૂર્વક વળગી રહેવાથી જ તેઓ કરી શકે એમ છે. એમ કરીને જ તેઓ હિંદુ, પારસી અને ખ્રિસ્તીઓની અથવા તો આખી દુનિયાની મદદ મેળવી શકશે અને પોતાની માગણીઓ જેનો વિરોધ ન થઈ શકે એવી બનાવી શકશે. રૉલેટ કાયદાને કારણે અથવા તો ઇસ્લામના કે બીજા કોઈ પ્રશ્નને કારણે આપણે સરકાર સામે ક્રોધ કરીએ અથવા દ્વેષભુદ્ધિ રાખીએ અને એમ કરીને હિંસાનો આશ્રય લઈએ, તો દુનિયાના લોકમતની વાત તો બાજુએ રહી, પરંતુ હિંદી લોકમત પણ સંગઠિત કરવાની શક્તિ આપણામાં રહેશે નહીં, અંગ્રેજો અને આપણી વચ્ચેનું અંતર વધશે અને આપણા ધ્યેયથી આપણે દૂર જઈશું. હિંસાથી મેળવેલો વિજય પરાજયના જેવો જ છે. કારણ એ થોડો કાળ ટકનારો હોય છે. તેથી બન્ને પક્ષ વચ્ચે દ્વેષની વૃદ્ધિ જ થાય છે. બન્ને પક્ષ એકબીજાની સાથે લડવાની તૈયારી જ કરી કરે છે. સત્યાગ્રહનો અંત આવો વિપરીત હોતો નથી. સત્યાગ્રહી તો પોતાના સિદ્ધાંતોને ખાતર કષ્ટ સહન કરીને આખી દુનિયાની સહાનુભૂતિ પોતાની તરફ ખેંચે છે. અને પોતાના કહેવાતા દુરમનના હૃદય ઉપર પણ અસર કરે છે. અમદાવાદમાં અને વીરમગામમાં આપણે જૂલો ન કરી હોત તો ચળવળનો ઇતિહાસ જુદો જ હોત. અંગ્રેજો અને આપણી વચ્ચે વેરઝેરમાં વધારો ન થયો હોત. આપણી આસપાસ જોઈએ છીએ એવો લશ્કરી બંદોબસ્ત ન હોત અને તેમ છતાં રૉલેટ કાયદા રદ કરાવવાનો આપણો સંકલ્પ એટલો જ દૃઢ રહ્યો હોત. તેની સામેની ચળવળ ઘણી આગળ વધી હોત અને કદાચ અત્યારે તો આપણે વિજય સંપાદન કરીને બેસી ગયા હોત. સાથે સાથે એ પણ પરિણામ આવ્યું હોત કે અંગ્રેજોની અને આપણી વચ્ચેનું અંતર સંધાયું હોત. છતાં હજી કશું મોડું થઈ ગયું નથી. આપણી જૂલો આપણે સુધારી લઈ શકીએ છીએ. જૂલો સુધારવી એટલે ક્રોધ ઉપર કાબૂ મેળવવો, અંગ્રેજો ઉપરની દ્વેષભુદ્ધિ નિર્મૂળ કરવા પ્રયત્ન કરવો અને હિંસાનો ત્યાગ કરવો. વાસ્તવિક રીતે જોઈએ તો રૉલેટ કાયદા પસાર કરવાની જૂલ અંગ્રેજ પ્રજાની નથી અથવા હિંદમાં વસના અંગ્રેજોની પણ નથી એ તો કેવળ સત્તાધારીઓની છે. પોતાને નામે કરવામાં આવતી વસ્તુઓનું પ્રજાઓને ઘણી વાર જ્ઞાન પણ હોતું નથી. વળી સત્તાધારીઓ પણ ઇરાદાપૂર્વક જૂલો કરતા નથી. તેઓ તો પોતાને ખરું લાગે તે કરે છે. પણ તેથી લોકોને કોઈ ઓછું નુકસાન થતું નથી. એટલે આપણે તો સત્તાધારીઓ પ્રત્યે જરાયે દ્વેષ રાખ્યા વિના તેમનાથી થયેલી જૂલ સુધારાવાને અસરકારક ઉપાયો લેવામાં જરાયે કચાશ રાખવી જોઈએ નહીં. હંમેશાં એ ધ્યાનમાં રાખવું કે

આ તેમની બૂઝ થઈ છે તેથી વધારે મ્હુ નથી એમ કરીને દિ સનો આપણે ત્યાગ કરીશ અને આપણા કષ્ટબદનથી એ કામદાને ગદ કગાવીશ

, ૩-૫-૧૯

૭

આપણે ગર્ભ પત્રિમામા નોઈ ગયા કે મત્યાગ્રહીના વર્તન ઉપર મહાગ્ના . ભયની કશી અમ્મ થતી નથી એ તો અતરના અવાજથી જ દોગમ છે સત્યાગ્રહીએ પોતાના રિરોધી પ્રયે મ્હી દૂધભાવ મેવવો નહી પણ પોતાના પ્રેમથી રિરોધીને છૂતી લેવો નું નેહિ હું કે આ બીજી વાક્ય સ્ત્રી ગ્નાનુ ધણીને મુશ્કેલ લાગે છે એઓ સ્ત્રીય કરે છે 'અપકૃત્ય મરનાર પ્રયે કોધ જાપ ત્યા વિના કેમ ને? એવાની પ્રયે કોધ ન કરવો એ તો મનુષ્ય સ્વભાવથી વિદુદ્ધ છે અપકૃત્ય મરનાર અને અપકૃત્ય એ જેને અમે કેમ જુદા પાડી શકીએ? અપકૃત્ય કરનાર પ્રયે કોધ ધ્યા વિના કેવળ અપકૃત્ય પ્રયે કોધ મરવો એ શી રીતે મલ્લખિન છે?' પિતા પોતાના પુત્ર પ્રયે કોધ ધ્યા વિના ઘણી વાર એણે મરના અપકૃત્યો પ્રયે પોતાની નાપસદગી જાતે મ્હુ સહન કરી લઈને જાનાવે છે પરસ્પર આ જાનના સત્તનથી જ પિતા અને પુત્ર વચ્ચેનો પ્રેમસમઘ ચાનુ રહેવો રાકચ અને છે આપુ વર્તન ન રાખવામા આવે તો એ સમઘ તૂટી જાય આ જાતના અનુભવ આપણા રોજના જીવનમા આપણને થયા જ કરે છે તેથી જ પેલી કહેવત પડી છે કે 'મજિયાનુ મો મગુ મ્હે આપણા કૌટુમ્બિ જીવનનો આ કાપદો સગાર આથેના આપણા અમઘને લાગુ પાડીશુ તો જ આપણે શાંતિથી સ્ત્રી રાજીશુ અને ભયભરેલી નિયંત્રિમાથી મુક્ત થઈશુ અગી એવી શકા ન ઉગવતી નેઈએ કે મ્હુમનો કાપદો સગાર આથેના સબઘમા શી રીતે લાગુ પાડી શકાય? પ્રેમના કાપદાનો અમન તો જ થઈ શકે, જે સામેથી તેનો જનામ મળે પણ મત્યાગ્રહમા મન્ને પમે મત્યાગ્રહી હોવાની જરૂર નથી જ્યા જન્ને પણ મત્યાગ્રહી હોય ત્યા તો સ્વયાગ્રહનો અમન મરતો અથવા પ્રેમની પ્રોત્તી કરવાનો અનકાશ જ રહેતો નથી સ્વમનો આગ્રહ ધરવાતી જરૂરિયાત ત્યારે જ જામી થાય છે જ્યારે એક પગ અસત્યનુ અથવા તો અન્યામનુ આચરણુ કરે છે તેવે પ્રયમે જ પ્રેમની કમોતી થાય છે સાચી મૈત્રીની કસોતી ત્યારે જ થાય જ્યારે એક પક્ષ મૈત્રીની ફરજોનુ પાલન ન મરતો હોય સરકાર સામે આપણે ગુસ્સો કરીએ તો તેમા આપણે ગુમાનનાનુ છે તેમ કરવાથી એમીજા ઉપરનો અણુરિધાસ અને એકમીજા ઉપરનો દૂધભાવ વધે છે પણ સરકાર સાથે જરા પણ ગુસ્સો થયા વિના અને તેની સાથે તેના

લસકરી બળથી જરા પણ ડરી ગયા વિના તથા જેને આપણે તેનો અન્યાય માનતા હોઈએ તે અન્યાયને વશ થયા વિના આપણે આપણું વર્તન ચલાવીએ તો સરકારનો અન્યાય આપોઆપ દૂર થશે, અને તેની સાથે સમાનતા પ્રાપ્ત કરવાનું જે આપણું ધ્યેય છે તે આપણે સહેજે પ્રાપ્ત કરીશું. આ સમાનતાનો આધાર તેના પશુબળનો જવાબ પશુબળથી આપવા ઉપર નથી રહ્યો પણ એ પશુબળનો ભય રાખ્યા વિના તેની સામે અડગ ઊભા રહેવાની આપણી શક્તિ ઉપર રહેલો છે. ખરી નિર્ભયતા પ્રેમ વિના શક્ય નથી. જ્યાં સુધી આપણામાં દ્વેષભાવ છે ત્યાં સુધી સત્યાગ્રહનો ખરો વિજય શક્ય નથી. જેઓ પોતાને નમ્રતા માને છે તેઓ પ્રેમ કરી શકતા નથી. ત્યારે દરરોજ સવારે આપણું પહેલું કામ એ હોય કે તે દિવસને માટે આપણે નીચેનો સંકલ્પ કરવો : 'હું પૃથ્વી ઉપર કોઈથી ડરીશ નહીં. હું એકલા ઈશ્વરનો ડર રાખીશ. હું કોઈની પણ પ્રત્યે દ્વેષભાવ રાખીશ નહીં. કોઈના પણ અન્યાયને હું વશ થઈશ નહીં. હું અસત્ય ઉપર સત્ય વડે વિજય મેળવીશ. અને અસત્યનો પ્રતિકાર કરતાં જે કોઈ કષ્ટ આવી પડે તે હું સહન કરીશ.'

૪-૫-૧૯

૮

મુખર્ષીએ ભાઈ હોર્નિંગ્સને વિયોગ ભારે શાંતિપૂર્વક સહન કર્યો છે. અસહ્ય પરિસ્થિતિમાં પણ મુખર્ષીએ આટલો લાંબો વખત શાંતિ જળાવી છે તે ઉપરથી આત્મસંયમની તેની શક્તિ સાબિત થાય છે. પરંતુ સત્યાગ્રહ-સભાની બેઠકોમાં થયેલી ચર્ચા ઉપરથી અને લોકોમાં થતી ચર્ચાઓના જે અહેવાલો આવે છે તે ઉપરથી જણાય છે કે લોકોનાં દિલ શાંત થયાં નથી. તેઓ પોતાના શોકને અને પોતાની લાગણીને કોઈ ને કોઈ રીતે જાહેરમાં વ્યક્ત કરવાની ઇચ્છા રાખે છે. આ ઇચ્છા દાખી શકાય એવી નથી અને દાખી દેવી જોઈએ પણ નહીં. ભાઈ હોર્નિંગ્સને તેમને માટે જે કયું છે તે લોકો કદી ભૂલી શકવાના નથી. તેણે લોકોમાં નવું જીવન રેડ્યું છે. અને નવી આશાનો સંચાર કર્યો છે. એમાં શક નથી કે લોકો શાંત રહ્યા છે તે એ જ આશાએ કે ભાઈ હોર્નિંગ્સને પ્રત્યેનો પોતાનો શુદ્ધ પ્રેમ જાહેરમાં વ્યક્ત કરવાનો પ્રયત્ન તેમને આપવામાં આવશે. પુખ્ત વિચારણા પછી સત્યાગ્રહ-સભાએ 'ગર્હ રાતે નહીં કયું' છે કે આવતો રવિવાર, તા. ૧૧ મીનો દિન, હડતાલ રાખીને તથા આગલી સાંજથી ગણતંત્ર ચોવીસ કલાકના ઉપવાસ કરીને અને દરેક ઘરમાં ખાનગી રીતે પ્રાર્થના કરીને જીતવો.

પહેલી સત્યના હડતાલની છે તે મુખર્ષિ શહેરને જ લાગુ પડે છે. આપણે અધ્યારે અશાંતિના કાળમાંથી પસાર થઈ રહ્યા છીએ. તેવે વખતે બધે હડતાલ જાહેર કરવી એ ચોખ્ખું લાગતું નથી. ખાનગી સ્થળોએ હડતાલ ન પાડવી એ ત્યાંના લોકો માટે આત્મસંયમનું કૃત્ય હશે. અને મુખર્ષિ શહેરમાં પણ હડતાલ સ્વતંત્ર ધંધાધારી માણસો પૂરતી જ મર્યાદિત રહેશે. જેઓ સરકારી અથવા તો ખાનગી ઓફિસોમાં કામ કરે છે તેમણે પોતાને જે રગ મળે તો જ કામે ન જવું. કામ બંધ રાખવા માટે કોઈના પણ ઉપર કશું દબાણ લાવવું નહીં, તેમ કોઈની સામે જરા પણ બળ વાપરવું નહીં. કારણ બળજબરીથી કામ બંધ કરાવવું એ ખરી કામગંધી કહેવાય જ નહીં. કોઈના ઉપર બળ વાપરીને આપણે તેને કામે જતો અટકાવીએ ત્યારે તે તો પેલા કામનો જ વિચાર કરતો હોય છે. માટે જે વેપારીની પોતાની દુકાન ઉઠાડવાની ઇચ્છા હોય અથવા તો જે ગાડીવાળાની ગાડી ફેરવવાની ઇચ્છા હોય તેના ઉપર દબાણ ન કરવાને આપણે બંધાયેલા છીએ, એટલું જ નહીં પણ તેને રક્ષણ આપવાને બંધાયેલા છીએ. હું આશા રાખું છું કે મુખર્ષિમાં તેમ જ બીજે બધે જે સ્ત્રીપુરુષોને ધાર્મિક અથવા તો આરોગ્યના કારણસર કશી હરકત નહીં હોય તેઓ ઉપવાસ કરશે અને આખો દિવસ ધાર્મિક ચિંતનમાં તથા પોતાના ધર્મશાસ્ત્રમાંથી સત્યાગ્રહનાં ઉદાહરણો ગાદ કરીને સત્યાગ્રહનું ખરું સ્વરૂપ શું છે તે સમજવાનો પ્રયત્ન કરવામાં ગણશે. રાષ્ટ્રીય પ્રગતિમાં એક મદદ તરીકે, રાષ્ટ્રીય આદર્શોના વિકાસ માટે તથા ભૂખ દત્ત્યાદિ આપણી વાસનાઓ ઉપર અંકુશ રાખવા માટે ઉપવાસની શક્તિ કેટલી છે તેનો વિચાર હવે પાછી કરીશું. અત્યારે તો એટલું જ પૂરતું છે કે મુખર્ષિ શહેરમાં આવતે રવિવારે આપણે સંપૂર્ણ રીતે ઔચિત્ક સત્યાગ્રહી હડતાલ પાડીએ અને ખાનગી બધાં સ્થળોએ પણ ઉપવાસ કરીએ અને શાંત પ્રેમહતિથી ખાનગી પ્રાર્થના તથા ચિંતન કરીએ. એમ કરવાથી આપણે આપણી આખર વધારીશું અને સાર્થક હોનિમૈનને સત્વર પાછા લાવી શકીશું.

હડતાવ જાહેર કરવી એ કાંઈ રમત વાત નથી તેના સમર્થનમાં મજબૂત કારણો જોઈએ આ પત્રિકામાં એના કારણોનો વિચાર કરીશું મુનર્ધના શહેરીઓ હોર્નિંગ્મેન પ્રત્યેના પોતાના ઊંચ પ્રેમનો આજ પુરાવો આપવાને માટે અરીસ થયેના છે. હડતાવના સાધનથી તેઓ અમરકારક રીતે એ પુરાવો આપી શકે એમ છે સૌની હામગીઓની તેમા પરીક્ષા થઈ રહેશે વળી હડતાવ એ ગણવ્યાપી શોક પ્રદર્શિત કરવા માટેનું હિંદુસ્તાનનું પુરાણ સાધન છે. એટલે હોર્નિંગ્મેનના દેશનિકાવથી આપણને થયેલું દુખ આપણે હડતાવ મારફત પ્રગટ કરી શકીએ છીએ વળી સરકારના કૃત્ય પ્રત્યે સખન નાપસદગી દર્શાવનાનો પણ હડતાવ એ ઉત્તમમા ઉત્તમ ઉપાય છે રાષ્ટ્રનો મત વ્યક્ત કરવા માટે જનમર સભાઓ ભગવા કરતા આ વધારે જામરુ સાધન છે આમ હડતાવથી આપણે ત્રણ હેતુ સિદ્ધ કરી શકીએ છીએ એ દરેક હેતુ એટલો મહાન છે કે હડતાવ જાહેર કરવામા આપણે અતિશયતા કરી છે એવો આરોપ આપણા ઉપર મૂકી શકાય એમ નથી

/ પણ એટલું સ્પષ્ટ છે કે ઉપર જણાવેલા હેતુઓમાંથી એક પણ સિદ્ધ થવાનો નથી જો લોકોની નાપસદગીના ડરથી અથવા તો શારીરિક બળ જબરીથી આપણે કામઅધી કરાવી હશે જો ત્રાસ વર્તાવીને આપણે કામઅધી કરાવી હશે અને ભાઈ હોર્નિંગ્મેનના તે જાણવામા આવશે તો એથી તેઓ નાખુશ અને દુખી થયા વિના રહેવાના નથી વળી આની કૃત્રિમ હડતાવથી સરકાર ઉપર આપણે કરી જ અસર પાડી શકવાના નથી બળજબરીથી પડવેલી હડતાવ એ સત્યાગ્રહી હડતાવ કહેવાય જ નહીં કોઈ પણ વસ્તુ સત્યાગ્રહી ત્યારે જ કહેવાય જ્યારે તેમા હેતુની, સાધનોની અને સાધનની શુદ્ધતા હોય તેથી હું આશા રાખું છું કે કોઈ ભાઈ અથવા બહેનની કામ અધ કરવાની નામરજ હોય તેને કોઈ દખન કરશે નહીં, એટલું જ નહીં, પણ તેને કોઈ પણ જાતની દખલગીરી અથવા ઈજા સામે રક્ષણની ખાતરી આપનામા આવશે એક પણ માણસ ઉપર કામ અધ રાખવાની ફરજ પાડનામા આવે તેના કરતા હું તો એમ ધમ્મું કે મુનર્ધ શહેરમા રવિનારે લોકો પોતાનું કામ અધ ન રાખે અને સચાવકો હામીને પાત્ર અને મુનર્ધમા રવિનારે કોઈ પણ જાતનું ધાધલ થવાનું જોખમ ટાળવાને માટે જ જાહેર સભાનો વિચાર છોડી દેવામા આવ્યો છે અને સૌને પોતપોતાના ઘરમા રહેવાની સલાહ આપનામા આવી છે

તમામ સત્યાગ્રહી પ્રવૃત્તિ ધાર્મિક વૃત્તિથી ચાલવી જોઈએ. એટલા ખાતર મેં ચોવીસ કલાકનો ઉપવાસ કરવાનું અને આખો દિવસ ધાર્મિક ચિંતનમાં ગાળવાનું સૂચ્યું છે. મેં આશા રાખી છે કે કુટુંબના તમામ માણસો, બાળકો અને નોકરો સુધ્ધાં, આ ધર્મક્રિયામાં દિરસો લેશે. હિંદુઓને ભગવદ્ગીતા વાંચી સંભળાવવામાં આવે. રપૃ ઉચ્ચાર સાથે આખી ગીતા વાંચનાં ચાર કલાક લાગે છે. તેને બદલે અથવા તે વધારામાં બીજાં હિંદુ ધાર્મિક પુસ્તકો પણ વાંચી શકાય. મુસલમાનોને અને ખ્રીસ્તીઓને પોતપોતાના ધાર્મિક ગ્રંથો વાંચી સંભળાવવામાં આવે. તે દિવસ પ્રહલાદ, હરિશ્ચંદ્ર, ગીરાંબાઈ, હમામ હસન તથા હુસેન, સોક્રેટીસ અને બીજા મહાન સત્યાગ્રહીઓની કથાઓ વાંચવા વિચારવામાં ગાળવામાં આવે. ભાઈ હોનિમૅન શી રીતે આપણા પ્રીતિપાત્ર છે તે પણ એકલાં કથેલાં કુટુંબીજનોને સમગ્રવત્ ઉચિત થશે. મુખ્ય વસ્તુ એ યાદ રાખવાની છે કે આપનો રવિવાર આપણે પાનાં અથવા ચોપાટ રમવામાં, જુગાર ખેલવામાં અથવા કેવળ આજસમાં વેડફી મારીએ નહીં, પણ એવી રીતે ગાળીએ જેથી રાષ્ટ્રસેવા કરવાની આપણી લાયકાત વધે. સારી સ્થિતિનાં શ્રીમંત કુટુંબો પોતાનાં ગરીબ અજ્ઞાન અથવા એકલાં હોય એવા પાડોશીઓને આ ધાર્મિક ક્રિયામાં લાગ લેવા નોતરશે એવી હું આશા રાખું છું. ભાઈચારાની વૃત્તિ મોટે ભાગે વધી નહીં પણ એવાં કામો કરવાથી કેળવાય છે.

કાલજાદેવી રોડ ઉપરના એક ભાઈ મોતીલાલ ગલ્લાભાઈ ઝવેરી હમણાં ૪ મારી પાસે આવીને મને કહે છે કે આવતે રવિવારે હડતાલની જાહેરાતના ખખર બહાર પાડવામાં આવ્યા તે પહેલાં તેમણે પોતાને ત્યાં લગ્નનાં આમંત્રણ કાઢી દીધાં છે. તેમણે મને એ પ્રશ્ન જણાવ્યું કે તે દિવસે ઘણાં લગ્નો થવાનાં છે. ભાઈ મોતીલાલની ખૂબ જ ધરજ છે કે તેઓ પોતે અને તેમના મિત્રો આ રાષ્ટ્રદિનની ઉજવણીમાં લાગ લે. એવાઓને મારી સલાહ છે કે લગ્નવિધિનો જે ધાર્મિક ભાગ છે તે ભલે આટોપવામાં આવે પણ જોગ્યન સમારંભો અને બીજા જલસા સોમવાર ઉપર મુલતવી રાખવામાં આવે. ભાઈ હોનિમૅન પ્રત્યે પોતાની દેશભક્તિવર્ણી પ્રીતિ એટલી છે કે ભાઈ મોતીલાલે મારી આ સલાહ એકદમ સ્વીકારી લીધી છે. એમના જેવી સ્થિતિમાં મુકાયેલા સર્વની આગળ સ્વીકારને અર્થે હું એ મૂકું છું.

આવતા રવિવારે હડતાલ, ઉપવાસ અને પ્રાર્થના રાખીને લોકો સ્વા-
શ્રી રીતે સરકારને એ બનાવવા માગે છે કે સરકાર પોતાના લશ્કરી બળથી
દેશમાં સંતોષ સ્થાપી શકશે નહીં. જ્યાં સુધી રૉલેટ કાયદા રદ કરવામાં
આવ્યા નથી, જ્યાં સુધી ભાર્ષ હોર્નિંગેન જેઓ સરકારનાં આવાં કૃત્યો સામે
નિર્દોષ જીહાપોહ ચલાવી રહ્યા હતા તેમના જેવા માણસોને દબાવી દેવાનું
સરકાર ચાલુ રાખશે, ત્યાં સુધી સરકાર પ્રત્યે સાચી પ્રીતિ શક્ય નથી એટલું
જ નહીં પણ અપ્રીતિ વધવાની છે. આખી દુનિયામાં ખરી શાંતિનો આધાર
તોપ બંદૂક નથી હોતો પણ શુદ્ધ ન્યાય હોય છે. સરકાર એક તરફથી
અન્યાય કરે અને બીજી તરફથી પોતાના શસ્ત્રબળથી તેનો બચાવ કરે ત્યારે
સરકારનાં એ કૃત્યો તેનો ક્રોધ સૂચવે છે. તેથી તો એના અન્યાયમાં વધારો
જ થયાં કરે છે. લોકો પણ સરકારનાં આવાં કૃત્યોથી ક્રોધે લરાઈને હિંસાનો
આશ્રય લે તો પરિણામ બંનેને માટે માફ આવે છે અને પરસ્પર દ્વેષ
ભાવમાં વધારો થાય છે. પરંતુ જ્યારે જ્યારે સરકારનાં અમુક કૃત્યો લોકોને
અન્યાયી લાગે ત્યારે ત્યારે તેની સામે પોતાની સખત નાપસંદગી પોતાના
કષ્ટસહનથી તેઓ બતાવે તો સરકારને નમતું મૂક્યા વિના છટકો જ ન થાય.
આ સત્યાગ્રહની રીત છે. અને આવતા રવિવારે પોતાની આવી નાપસંદગી
શુદ્ધ રીતે વ્યક્ત કરવાની મુબર્કના લોકોને તક મળવાની છે.

સ્વેચ્છાએ અને કશા દબાણ વગર પાડેલી હડતાળ એ લોકોની ના-
પસંદગી દર્શાવવાનું એક સખળ સાધન છે. પણ ઉપવાસ તેના કરતાં
વધારે બળવાન છે. લોકો જ્યારે ધાર્મિક વૃત્તિથી ઉપવાસ કરે અને પોતાના
દુઃખની ધા ધમ્મિર આગળ નાખે ત્યારે તેમને અચૂક જવાબ મળે જ છે.
કાલુમાં કાલુ હૃદય ઉપર તેની અસર થાય છે. સઘળા ધર્મોમાં ઉપવાસને
મહાત્મ્યમ ગણીએ છે. જેઓ સ્વેચ્છાએ ઉપવાસ કરે છે તેઓ તેનાથી નમ્ર
બને છે અને શુદ્ધ થાય છે. શુદ્ધ ઉપવાસ એ બહુ અત્તરકારક પ્રાર્થના છે.
લાખો માણસો સ્વેચ્છાપૂર્વક નિરાહારી રહે એ કાંઈ નાનીમૂની વસ્તુ નથી.
એવો ઉપવાસ એ સત્યાગ્રહી ઉપવાસ છે. વ્યક્તિઓ તેમ જ રાષ્ટ્રો એનાથી
જીંદો રહે છે તેમાં સરકાર ઉપર એવવાળી દયાળુ લાવવાનો જરૂર પણ
ધરાદો હોવો જોઈએ નહીં. પણ આપણે જોઈએ છીએ કે ધણી સારાં
કામોની માફક આ ઉપવાસનો પણ દુરુપયોગ થાય છે. આપણા દેશમાં
જેવામાં આવે છે કે પોતાનું માગેલું ન મળે ત્યાં સુધી બિખાગીઓ ઉપવાસ

કગાની ધમકી આપે છે, ઉપવાસ મરે પણ છે અથવા તો ઉપવાસ કરવાનો રોગ કરે છે આ દુરામલી ઉપવાસ કહેવાય આવી રીતનો ઉપવાસ કરનારા માણસો પોતાની જાતને નીચે પાડે છે એવા માણસોને ઉપવાસ મરવા દેવા એ જ ઉત્તમ રસ્તો છે આવા ઉપવાસથી દુર્માર્ગ જર્મ કોઈ માણસીનો સીકાર કરવો એ ખોટી રીત છે એમ ન હોય તો ગેરમાર્ગથી માણસીઓ મેળવવા માટે પણ લોકો ઉપવાસ કરે અમુક કૃત્ય આપી છે કે નહીં એનો નિર્ણય કરવાનો પ્રશ્ન આવે ત્યાં અતરાતમાના અવાગથી વિચિત્ર થયેલી શુદ્ધિ મિયામ બીજી કશું સાધન નથી એને આવેના રસિયગના ઉપવાસનો હેતુ કોઈ પણ જીને સરખાર ઉપર દુર્માણ લાવવાનો છે એમ અમગ્તાનુ નથી

૭-૫-૧૯

૧૧

ગર્ભ કાને સંપૂર્ણ શાંતિ નામીને મુખર્ષિએ લાગે યશ સંપાદન કર્યો છે શહેરીઓએ શાન હડતાન પાડીને મતાવી આપ્યું છે કે સ્વામીદત્તનો એમલો ભાગ તેઓ સમજ્યા છે તેઓએ લાઈ હોર્નિમેન્ટો ખરું માન આપ્યું છે અને સરખરને બતાવી આપ્યું છે કે એમના દેશનિકાલને તેઓ વખોડી કાઢે છે મુખર્ષિએ આખા હિંદુસ્તાનને સારો દાખનો પૂરો પાડ્યો છે કેવીક દુકાનો ગર્ભ કાલે ઉગાડી હતી તે સ્વામીદત્તની નજરે તો મુખર્ષિને માટે ગર્ભ લેવા જેવું છે તે ઉપરથી સામિત થાય છે કે હડતાન સ્વેચ્છાપૂર્વકની હતી આ અદ્ભુત પ્રયોગની કૃતેદ ઘણા મારણોને આભારી છે પણ શ્રી વિદ્વદાસ જોરાગણીની સરદારી નીચે સ્વયંસેવકોએ પોતાની ફરજ બરાબર બજાવી એ એમા મુખ્ય છે હડતાનનો વિચાર શરૂ થયો ત્યારથી જ તેમણે પોતાનું ઝામ શરૂ કરી દીધું હતું તેમના પ્રયત્નોનું પરિણામ ગર્ભ કાલે આપણે જોયું પોલીસનો પણ આપણે આભાર માનવો જોઈએ જે વિરોધી સરૂપના લશ્કરી દેખાવો મર્યામા આપ્યા હોત તો લોકો ઉશ્કેગત અને શાંતિ બળવાનું ઝામ ઘણું વવારે મુશ્કેલ બનત

જે પ્રજા સ્વસ્થ જોઈએ છે અપ્રજા સ્વસ્થ જોઈવાની હિચ્છા કરે છે તેનામા નીચેના ચાર ગુણો હોવા જોઈએ

૧ આત્મરક્ષણ માટે તેને પોલીસની ઓછામા ઓછી જરૂર હોવી જોઈએ અને પોલીસ અને લોકોની વચ્ચે એખવાસ હોવો જોઈએ

૨ જેનમા કેદીઓની સખ્યા ઓછામા ઓછી હોય

૩. હોસ્પિટલમાં બીમારની સંખ્યા ઓછામાં ઓછી હોય.

૪. કાયદાની અદાલતોને ઓછામાં ઓછું કામ હોય.

જ્યાં લોકો ખુનામરફી કરે છે, શુના કરે છે અને પોતાની ઇન્દ્રિયો ઉપર કાબૂ નહીં રાખીને તથા કુદરતના કાયદાઓનો ભંગ કરીને રોગી બને છે તથા અંદર અંદર કનિયા કરીને અદાલતમાં જાય છે, ત્યાં લોકો મુક્ત નથી પણ બંધનમાં છે. મુંબઈના પ્રયોગને જીવનની એક કાયમી વસ્તુ તરીકે હિંદુસ્તાન સ્વીકારશે ત્યારે આપણે સ્વરાજ અને સ્વાતંત્ર્યનો પહેલો પાઠ શીખીશું.

૧૨-૫-૧૯

[અસહારની વડત દરમ્યાન બાપુજીએ ફેરવાક પુદ્યા પત્રો લખેલા. એમાંના મહત્વના આ પરિશિષ્ટમાં આપ્યા છે.]

૧

અલીગઢ કોલેજના ટ્રસ્ટીઓને

મૃદુરથો!

હિન્દમાંની આખી મુસલમાન દુનિયાને લગતા એક ભારેમાં ભારે કટોકટીના વિષય ઉપર તમારો નિર્ણય આપવાને બેગા થવાની તમે તૈયારીમાં છો. હું સાંભળું છું કે તમારી બેઠક મળે તે વખતને તમે માટે સરકાર અને પોલીસની મદદ માગી રહ્યા છો. આ અરવા જો સાચી હોય તો તેમ કરવામાં તમારે હાથે ભારે જૂથ થશે એ ખચીત માનજો. ઘરમેળે બેસી પતાવવાની વાતમાં સરકારની દખલ અગર પોલીસનું ગદાજી જોઈએ જ શું કરવા? અલી ભાઈઓ કે હું એમાંથી કોઈયે પશુખતની લડાઈમાં ઘોડા જ ઊતર્યા છીએ? અમે જગાવેલી લડાઈમાં અમારું એક પૂરું હથિયાર પ્રત્યક્ષ છે અને એ પ્રત્યક્ષ જો અમે અમારી બાબતોએ નહીં રાખી શકીએ તો અમારી ચોખ્ખી હાર છે. આપણી વચ્ચેના કનિયામાં પણ પ્રત્યક્ષ તની પરીક્ષા તમને બહુમતી મળ્યાથી જ થશે. એટલા માટે આ બાબતની સંપૂર્ણ અર્થા કર્યા પછી જો બહુમતીથી તમે એવા નિર્ણય ઉપર આવો, કે જો કોલેજ અને શાળાના વિદ્યાર્થીઓ સંસ્થાઓને સરકારથી છૂટી પડાવવા અને સરકારી ઝાંટ છોડી દેવાવવા વિષેનો પોતાનો આગ્રહ ન મૂકી દે તો વિદ્યાર્થી તરીકે અગર બોડર તરીકે પણ કોલેજની સરહદમાં ન રહે, તો શાંતિપૂર્વક તેઓ કોલેજ ખાલી કરશે. તેમ થાય તો જનતાં લગી અલીગઢમાં જ નહીં તો બીજી કોઈ જગ્યાએ તેમને કેળવણી આપવાનું ચાલુ રાખવાનું અમે ધાર્યું છે. એમની કેળવણી જરૂર વગર એક દિવસ પણ ન અટકે એવી અમારી ઇચ્છા છે; પણ એ કેળવણી ઇસ્લામના કાનૂનને અને હિન્દની ઇજ્જતને અનુસરીને આપવાની અમારા હિલની ખ્યાલિશ છે નામાંકિત ઉલેમાઓનો આ બાબતમાં મેં અભિપ્રાય પૂછી જોયો છે, અને તેમનો મત એવો છે કે જે સરકારે પવિત્ર ખિલાફતને નાખૂદ કરવા અગર જાઝીરત-ઉલ-અરબ પરના ઇસ્લામી કબજામાં હસ્તક્ષેપ

કરવા સીધી કે આડકતરી રીતે પ્રયત્ન થયો છે તે અન્યારની મદદ કોઈ પણ ધર્મિષ્ઠ મુસનમાથી લઈ શકાય નહીં હિ ની ઇજ્જતને આ સરકારે ઠેવી રીતે ધરાદાપૂર્વક ધૂળમા રગદોળી છે એથી તો તમે મારા જેટલા જ વાંકે છે આ કારણોને લઈને લોકોનો જુસ્સો કાબૂમા રહી શકે એટલી સાંધાની પૂર્વક પ્રગ્ન સરકાર જેડેનો બવો મરજિયાત નાતો તોડી રહી છે આના સંભોગો વચ્ચે મને લાગે છે કે સરકારી આંતને હવે પછી લેવાનો ઇન્કાર ખરી તમારી મહાન સસ્થાને મરમરથી સ્વતંત્ર બનાવવી અને મુસ્લિમ યુનિવર્સિટી માટે મળેનું ચાર્ટર (સનદપત્ર) પાછું આપી દેવું એટલું તો તમારે ઓળખા ઓછું પ્રવ જોઈએ અનીગઢ સસ્થાના પ્રિઘાથીઓએ પણ જો તમે ઇસ્લામ અને હિ ની સામુ ન જુઓ તો સરખારનું છત્ર કબૂત રાખાારી તમારી મસ્થાનો પડછાયો તજવો જોઈએ આની સસ્થા ઇસ્લામ અને હિ દ તરફથી માન પામનાનો પોતાનો બવો હક શુમાવે છે આ અલીગઢને ઠેમણે વધુ વિશાળ, વધુ ઉત્ત અને નધુ નિર્મળ અનીગઢ—તેના મહાન સસ્થાપક સર સૈયદ અહમદના સચ્ચા જિગરમાની આમ્રક્ષાઓને પૂરી પ્રનારુ અનીગઢ — જિમુ કરવું જોઈએ મારી તો કપનામા પણ નથી આની સમ્તુ કે પ્રાતરમરણીય મરદૂમ સર સૈયદ અહમદ પોતાની મહાન સસ્થાને હાનની સરકારની સત્તા અગર અસર હેઝળ એ પ્રજાણુ વાર પણ રહેના દેવાનો પ્રિચાર સરખો શી રીતે ઢરી શકત !

અનીગઢ સસ્થાને સરકારી પ્રખૂ અને સરકારી આગ્રમાથી ફટી પાડવાના ખ્યાલનો હું ઉત્પાદક હોનાથી, મને લાગે છે કે તમારી ચર્ચા વેળાએ જો તમારી વચ્ચે હોહિ તો તમને પ્રદાય મદદપ થઈ પડ આથી જો મને તમારી સલામા હાજર રહેના આશા કરશો તો હું આનદથી મારી સેના અપણ કરના તૈયાર છું હાલ હું મુર્ષિ જાહિ છું અને આ તમારા જવામની ગઢ જોઈશ

પણ તમે મને સલામા બોલાવો અગર ન બોલાવો પણ આ ચોખ્ખી ધરગથુ નાતની વચ્ચે કૃપા કરીને સરખારને તો ન જ નોતરતા

અને સરકારને પણ તમારી મારફત મને થોડુંક હીલેના દા આજકાલ મારે અને અની પ્રિરાદરોને પ્રિષેના સરખારના ધરાદઓ પ્રિષે અને અફરાઓ જાડ્યા કરે છે હું ઉમેરાણુ છું કે આ લડતને રાતિમા વધના દેવાની ખાતર સરકાર અમારી સ્વતંત્રતા પર અડુશ ન મૂકે અમે સીધામા સીધી રીતે અમારી લડત ચનાના મથી રહ્યા છીએ અમે સરારને પ્રગ્નની ઇચ્છા આગળ નમાના અને તેમ કરના તે તૈયાર ન હોય તો પશુમગનો આશ્રય લઈને નહીં, પણ શુદ્ધ પ્રગ્નમતના જોરથી તેને ઉથલાવી પા ના મથી રહ્યા

જીએ અને માનીએ છીએ કે સરકારની શેતાનિયનને ઊંચી પાડી પ્રાપ્તને કેળવી અને લોકોની જીવિ તથા સાગણીઓને જગાવીને પોતાની અદરના શારીરિક પશુજીવસાને કદી વશ ન થવા, અને મોદાના શબ્દોથી નહીં પણ પ્રત્યક્ષ અમલ કરીને એમણે કે મરકાર નેડેનો બની શકે તેટલો બધો નાતો તોડી પાડીને અસહકાર કરના લોકોને કહેતું એ તદ્દન કાયદેસર, ન્યાય અને ખાનદાન કામ છે પણ જે સરકારનો ધરાવો વિચારસ્વાત ય અને શાંતિભર્યું કાર્ય સુધ્ધા દામી દેનાનો હોય તો હું ઉમેદ રાખીશ કે તેઓ અમારી સમે નજરકેદના અગર અમુક જ પ્રાતમા રહેતું કે અમુક જ યાએ ન જવું એના પ્રશ્ન હુકમ ન કાઢતા અમને માધા કેદ જ પ્રે મરણ કે અમારે પોતાને જ હાથે આ ઘડીએ કાયદાનો સંનિય ભગ ન થાય એવી અમારી ખરા અત મરણની ઇચ્છા છે પણ અમને છૂટા રહેવા દેવા છતાં અમારી હરના કરનાની સ્વતંત્રતા ઉપર અકુશ મૂકનારો કશો દુશ્મ અમારી ઉપર મળવાના આપશે તો નિરુપાયે તેનો સંનિય અનાદર કરનાની અમારા ઉપર ફરજ આવી પડશે મરણ જ્યાં મુઘી અમારા શરીરોની પ્રત્યક્ષ અટાપન ન કરનામા આવે ત્યાં મુઘી અમારા કાર્યને માટે જ્યાં જ્યાં જના આવનાની જરૂર જણાય ત્યાં તે શરીરોનો તેવો ઉપયોગ અમારે કરવો જ રહ્યો

તઠ્ઠી માટે સંનિય દરગુજર ઇસ્તિમાર,

નવમ્બર, ૩૧-૧૦-૨૦

તમારો સાચો સેવક

મોહનદાસ કરમચંદ ગાંધી

૨

પ્રત્યેક અંગ્રેજને

પ્રિય મિત્ર !

હું ઇચ્છુ છું કે હિંદુઓને પ્રત્યેક અંગ્રેજ આ પત્રને જુએ અને એની ઉપર વિચાર કરે

સૌ પહેલાં તો હું તમને મારી ઓળખ કરાવી લઉં મારા નમ્ર અભિ પ્રાય પ્રમાણે મેં બ્રિટિશ સરકાર જેડે આજ મુઘીમા જેટલો સહમર કર્યો છે તેમલો મીઝ કોર્થ હિન્દીએ નહીં કર્યો હોય ખીજા હરકોર્થ માણસને બળવો કે બહારનું કરનાનું મન થઈ જાય એના કહણ સંજોગો વચ્ચે રહીને મેં ૨૮ વરસ સુધી તમારા આગ્રહની અખ સેના કરી છે અને એ સેના તમારા કાયદાઓએ યોજેરી સમજાણી ખીજી આર ખીજા કોર્થ પણ સ્વાર્થી હેતુથી કરી નથી એ ખાતરી માનજો એ સહાર સ્વતંત્ર મરજિયાત અને બ્રિટિશ સરકારની એ દર પ્રવૃત્તિ અતે હિંદુસ્તાનના લાભમા છે એ શ્રદ્ધાથી

ત્રેરાઈને જ કરેલો હતો. એ જ શ્રદ્ધાથી સામ્રાજ્યને ખાતર ચાર વેળા મે મારી જતને જોખમમાં નાખી : (૧) જોઅર સુદ્ધ વેળાએ; તે વેળા મારા હાથ હેળા એક એમ્બ્યુલન્સ (જખમી થયેલાઓને મદદ પહોંચાડનારી) ટુકડી હતી, જેની સેના વિષે જનરલ ક્યુવરે પોતાના ખરીતાઓમાં ખાસ ઉલ્લેખ કરેલો, (૨) નાતાલમાં ઊડેલા ઝૂલુ બળવાની વેળાએ, તે વખતે પણ મારી પાસે તેની જ એમ્બ્યુલન્સ ટુકડી હતી; (૩) છેલ્લા મહાયુદ્ધની શરૂઆતમાં, તે વખતે પણ મે એરી જ ટુકડી બીગી કરેલી, જેની અતિ શ્રમભરી તાલીમને પરિણામે મને સખત પ્લુરસીનો રોગ થયેલો, અને છેલ્લે (૪) દિલ્હીમાં મળેલી સુદ્ધ પરિષદ વખતે મેં લોર્ડ એમ્સફોર્ડને લશ્કર ભરતીમાં મદદ કરવા વિષે આપેલા વચનનો જનતોડ અમલ કરીને આ કામને સારૂ ખેડા જિલ્લામાં રહીને અને લાખી લાખી મળ્લો કરીને મે એટલી મહેનત ઉઠાવેલી કે એમાંથી મને જીવંતે ભરડો લાગુ પડ્યો અને હું માડ માડ મરતો બચ્યો.

આ બધી સેનાઓ મેં એરી જ શ્રદ્ધાના બળ ઉપર કરેલી કે મારા એ કામોથી સામ્રાજ્યમાં મારા દેશને સમાન દરજ્જે મળશે હજી છેક ગયા ડિસેમ્બર સુધી સરકાર ઉપર ભરોસો રાખી સહકાર કરવા મે મારા દેશબંધુઓને વીન-ચૂા મને ત્યાં સુધી એ આશા હતી કે મિ લોર્ડિ જ્યોર્જ પોતે મુસલમાનોને આપેલા વચનને પાળશે અને પંજાબના અત્યાચારોની બહાર આવેલી હકીકતો પ્રમાણે પંજાબીઓ પર ગુજરેલાં સિતમને માટે પૂરો પક્ષાત્પ કરવામાં આવશે પણ મિ લોર્ડિ જ્યોર્જે કરેલા વિશ્વાસઘાતથી, તમે તેના વર્તનને જે રીતે વખાણ્યુ તે ઉપરથી, અને પંજાબના અપરાધોના તમે કરેલા દાકપિછોડા ઉપરથી સરકારના શુભ હેતુઓ ઉપરનો તેમ જ જે પ્રજા એવી સરકારને ટેકો આપી રહી છે એ પ્રજા ઉપરનો મારો બધો છતમાર બીડી ગયો છે.

પણ તમારા શુભ હેતુઓ વિનંતો મારો વિશ્વાસ બીડી ગયો હોય તો પણ તમારી બહાદુરીને હું ઓળખુ છું અને હું જાણુ છું કે ન્યાય અને દલીલને વશ થઈને તમે જે આપવા તૈયાર નહોં થાઓ તે શરાતનને નમીને આપવા રાજી થઈને તૈયાર થશો.

સામ્રાજ્યનો અર્થ હિન્દને માટે શું છે તે જુઓ.

૧. ઐતહાસિકતાના લાભને ખાતર હિન્દની સંપત્તિનું શોષણ.

૨. રોજ વધતો જતાં લશ્કરી ખર્ચ, અને દુનિયાના ટ્રાઈ પણ દેશના

કરતા વધુ ખર્ચાળ મુયક્રી અમલદારોનું ખાતું

૩. હિન્દની ગરીબાઈનો છાટાભર ખ્યાલ ન કરતા ઉગ્રઉપજે ચલાવવામાં

આવના ચળા મરકારી ખાતાં

૪. અમારી વચ્ચે વસતા તમારા મૂકીબર અંગ્રેજોના જન રજેને જોખમમાં આવે એ બીકે આખી પ્રજાની પાસેથી છીનવી લેવામાં આવેલાં હથિયાર, અને તેને પરિણામે પ્રજામાં આવી ગયેલું નપુંસકત્વ.

૫. આવી અતિ ખર્ચાળ સરકારને નલાવવા દારૂ, અફીણ અને એવા જ બીજા માદક પદાર્થોનો ચલાવવામાં આવતો વેપાર.

૬. પ્રજાના હિલ્લેગને જાહેર કરવા દિનપ્રતિદિન વધતી જતી પ્રવૃત્તિને દાખી દેવાને ખાતર નિત્ય નવા ધણતા દબાણ અને સખ્તીના કાનૂનો.

૭. તમારી વસાહતોમાં વસતા હિન્દીઓ પ્રત્યે ચલાવવામાં આવતું શરમભર્યું વર્તન; પંજાબના કારોબારને આપેલું સાબાશીનું પ્રમાણપત્ર અને મુસલમાન લાગણીને ગુચ્છકારી કાઢી તમે અમારી લાગણીઓની કરેલી અવગણના.

હું જાણું છું કે જો અમે લડીને તમારા હાથમાંથી અમારું રાજ્ય ખૂંચવી લઈ શકીએ તો તે સામે તમે વાંધા ન ઉઠાવો. તમે જાણો છો કે તેમ કરવાની અમારામાં તાકાત નથી; કારણ કે તમે એવી ખુશી અને ખાત-દાનીભરી લગાઈ કરવા જેવી અમારી સ્થિતિ રહેવા દીધી નથી. આમ લગાઈના મેદાનમાં અમારું શરાતન સિદ્ધ કરવાનાં બારણાં અમારે માટે બંધ છે. આમાનું શરાતન બતાવવાનો રસ્તો હજી અમારે માટે ખુલ્લો છે. એ શરાતનને પણ તમે નમશેા એ હું જાણું છું. એ શરાતન મારી પ્રજામાં જગાવવાનું કાર્મ હું અત્યારે કરી રહ્યો છું. અસહકાર એટલે આપભોગની તાલીમ. ત્યારે અમે જોઈ ચૂક્યા કે આ દેશના તમારા રાજ્યકારોબાર હેઠળ અમે રોજ વધારે ને વધારે ગુલામીમાં ખૂંચતા જઈએ છીએ, ત્યારે અમે હવે શા સારું તમારી જોડે સહકાર કરીએ ?

મારી સલાહ પ્રજા આજ જ આટલી ઝીલી રહી છે તે મારા નામને લીધે નથી. મારા નામને અગર અલી શિરાદરોનાં નામને આ બાજતનો વિચાર કરતી વેળાએ તમે જાણુએ રાખજો. હું પોતે જો આજે પ્રજાને મુસલમાનોની સામે થવાની સલાહ આપવાની મૂર્ખાઈ કરું, અગર અલી લાઈઓ તેવી રીતે મુસલમાનોને હિન્દુઓ વિરુદ્ધ ઉશ્કેરવા પોતાનું જાહુર્ષ બળ વાપરે તો મને તેમ જ તેઓને બન્નેને પ્રજા તત્કાળ ફેંકી દે. લોકોનાં ટોળેટોળાં આજે અમારા બોલ સાંભળવા ધસે છે, કારણ કે તમારા જુલમ નીચે કકળતી પ્રજાની અંતરની લાગણીઓ અમે બોલી બતાવીએ છીએ. અલી શિરાદરો પણ કાલ સુધી તમારા મિત્ર હતા; જેવો હું હતો અને હજી છું. મારો ધર્મ તમારા પ્રત્યે મારા અંતરમાં કોઈ પણ પ્રકારની કડવાશ સંઘરવાની મને મનાઈ કરે

છે. મારા કાંડામાં જોર હોય તોપણ હું મારો હાથ તમારી સામે ન ઊઠામું. મારા કષ્ટસહનથી જ તમને જીતવાની હું ઉમેદ ધરાવું છું. અલી ભાઈએ તેમનાથી બને તો તેમના દીનની ખાતર અને દેશની ખાતર અવશ્ય તક્તવાર ખેંચે. પણ પ્રજાની લાગણીઓ જાહેર કરવાના અને તેમના દુઃખનો ધક્કાજ શોધવાના કામમાં એમણે અને મેં પ્રજાની જોડે સહિયારું કયું છે.

લોકલાગણીના આ ચડતા ઊભરાને દાખી દેવાના ઉપાયની તમે શોધમાં છો. હું તમને સૂચવીશ કે એનો ઉપાય એક જ છે, અને તે એ જ કે રોગનાં કારણો જ શોધીને દૂર કરવાં. હજી આજ તમારા હાથમાં છે. હિન્દને કરેલા ઘેર અન્યાયો માટે તમે પ્રાયશ્ચિત્ત કરી શકો છો. મિ. લોર્ડ જ્યોર્જ પાસે તમે તેમનું વચન પળાવી શકો છો. હું તમને ખાતરી આપું છું કે એમણે જે કયું છે તેમાંથી છટકવાની કેટલીયે બારીઓ એમણે જાતે જ રાખેલી છે. નાન વાઈસરોયને પાછા જવાની તમે ફરજ પાડી શકો છો. લાયક માણસને એ જગ્યા આપી શકાય. સર માર્કિસ ઓડવાયર તેમ જ જનરલ ડાયરને વિશેના તમારા વિચારો પણ તમે ફેરવી શકો છો. પ્રજાના જાણીતા, તેમણે ચૂંટી કાઢેલા અને સર્વ મતના આગેવાનોની એક પરિષદ બોલાવીને હિન્દુસ્તાનની પ્રજાની ઇચ્છાઓને અનુસરતું સ્વરાજ્ય બક્ષવાનો રસ્તો કાઢવા તમે સરકારને ફરજ પાડી શકો છો.

પણ પ્રત્યેક હિન્દી ખરેખર તમારો બરોબરિયો અને તમારો ભાઈ છે એ તમે ન જુઓ ત્યાં સુધી તમારોથી આ બનવાનું નથી. હું તમારો આશ્રય યાચતો નથી; હું તો મિત્ર તરીકે એક કંઈ પ્રશ્નો ખાતરીથી પૂછું. ઉકેલ તમને દેખાડી રહ્યો છું એટલું જ. બીજા રસ્તો દખાણ અને સમ્પત્તિનો તો તમારી સામે ખુલ્લો છે જ. હું તમને ચેતવું છું કે એ ધક્કાજ નિષ્ફળ જશે. એનો આરંભ તો થઈ ચૂક્યો છે. સરકારે પાણીપતના બે બહોદુર પુરુષોને સ્વતંત્ર અભિપ્રાયો ધરાવવા અને તે જાહેર કરવાને સારું કેદ કર્યો છે. બીજા પર લાહોરમાં કેસ ચાલી રહ્યો છે. અયોધ્યામાં બીજા એક કેદ થયો છે. ત્રીજાનો ચુકાદો હવે થવાનો છે. તમારી આજુબાજુ શું ચાલી રહ્યું છે તે તમારે જોવું જોઈએ. અમારી પ્રવૃત્તિ તો દખાણ અને સમ્પત્તિની આશા રાખીને જ શરૂ થઈ છે. હું માનપૂર્વક તમને બેમાંથી મારો રસ્તો લેવા અને જો હિન્દુસ્તાનનું લૂણ તમે ખાઓ છો તેની પ્રજાનો પક્ષ લેવા વીનવું છું. એની આકાંક્ષાઓને શકવા પ્રયત્ન કરવો એ આ દેશની બેવકાઈ કરવા બરોબર છે.

જવાબનો જવાબ

મિ. પોપની અને ફિલિપ્સે મારા 'પ્રત્યેક અંગ્રેજને' લખતા કાગળના જવાબ આપ્યો છે, જે નીચે આપ્યો છે.* કાગળ મિત્રભાવથી ભરપૂર છે. હું એની પૂરી કદર કરું છું. પણ એની સાથે રાધે જ મારે એ પણ કહેવું રહ્યું કે એમની અને મારી દૃષ્ટિમાં ધરમૂળના ભેદ છે, જેને લીધે તેઓ અને હું સામસામે કંઈ જઈ પડ્યા છીએ. જ્યાં સુધી મારી એ માન્યતા હતી કે બ્રિટિશ સામ્રાજ્યની પ્રશંસિ તેની અનેક સૂટીઓ છતાં

*એ અંગ્રેજોનો જવાબ

વહાણ મિ. ગાંધી,

પ્રત્યેક અંગ્રેજને ઉદ્દેશને લખેલા તમારો પત્ર અમે વાંચ્યો. તેના સોંસરા ભાતરી નવ્ય એવા છતાં ઉદાર વશણ માટે તમારો આભાર માનીએ છીએ. તમે ઉઠાવેલા ક્ષવિને જીવવા અને તેનો પ્રતિશ્વનિ આપવા અમારા અંતરમાંનું કંઈક અમને પ્રેરે છે. અમે કોઈ કાયદેસર સરચાના પ્રતિનિધિ નથી, પણ અમે માનીએ છીએ કે ઇશ્વરમાંના અમારા લાભે દેશબધુઓની તેમ જ હિન્દુસ્તાનમાંના ધણા અંગ્રેજોની લાગણીઓ અમારા જેવી જ છે. તમારો પત્ર વાંચીને અમારી ખાતરી થઈ છે કે તમારી અને અમારી વચ્ચે સ્વાથી શત્રુતા ઊભી ન જ થઈ શકે.

અમે આપને આરભમાં જ કહી દઈએ કે જેટલે અરો બ્રિટિશ સહનતવ પોતાના લાભની ખાતર બીજી જાતિઓ ઉપર સત્તા જમાવવાની અને તેમને ફેલાવી ખાવાની દિમાચત કરે છે, તેમની જોડે માણસને ન છાજતી રીતે વર્તન કરવાની, નરો કરનારી માદક ચીજોનો વેપાર કરવાની, જીવમી કાયદાઓ ધડવાની અને અમૃતસર જેવા ફિરસાઓ બને એવી દબે રાજ્ય કરવાની દિમાચત કરે છે તેટલે અરો એવી સહન તતનો નાશ થયેલા જેવા તમારા જેટલા જ અમે પણ આતુર છીએ. અમે એ પણ સહેજે સમજી શકીએ છીએ કે અત્યારના કટોકટીને પ્રસંગે બ્રિટિશ કારભારના કેટલાંક પગલાઓ — જેને અમે તમારી પેઠે જ વખોડી કાઢીએ છીએ — તેને લીધે સહનતતનું આ કાઠું પારું જ તમને દેખાય છે. પણ અમારા દેશબધુઓના અગત અનુભવથી અમે બુદ્ધિએ છીએ કે આવી બધી પ્રવૃત્તિઓ — જેને માટે તમે અને અમે સરૂખા જ દિવગીર છીએ — એક તરફથી સાલવાઈ જોવા છતાં પણ આજે સ્વતંત્ર પ્રજાઓના એક સહારાજીવના આદર્શ પ્રત્યેની શ્રદ્ધા રોડીમા ખમીર પ્રસરે તેમ લોકોના અંતરમાં પ્રસરી રહી છે. આ પ્રજાઓ ભૂતકાળના સમાન અનુભવો અને બાવિની સમાન આશાઓની સાંકળે સ્વેચ્છા-પૂર્વક પરસ્પર સંકળાયેલી રહેશે; એકું મહારાજ્ય આખી દુનિયામાં સ્વતંત્રતા અને પ્રગતિ ફેલાવવા મથશે. અમારા ધણા દેશબધુઓની સાથે અમે માનીએ છીએ કે આવા

દુનિયાના અને હિંદુસ્તાનના લગભગ તરફ હતી ત્યાં સુધી માતાના સ્તનને બાળક વળગી રહે તેમ બ્રિટિશ સંતનતને હું વળગી રહ્યો પણ એ શ્રદ્ધા આજ આવી ગઈ છે બ્રિટિશ પ્રજાએ પગલ અને ખિવાફતોના અપરાધને બહાવી આપી છે એ નાનો વર્ગ અન્યત્ર વિરુદ્ધ રહ્યો છે, પણ જે અપમાત

આદર્શ શિદ્ધ કરવાની અનુકૂળતા બ્રિટિશ સામ્રાજ્ય ખસુસ કરીને આપે છે, અને તેથી જ તેની આજ માની તે પ્રત્યે વફા રહેવાને અમે અમારો ધર્મ માનીએ છીએ

દરમિયાન હિંદીઓ પ્રત્યે વર્તવામા જે તમાખીમયું વર્તન અમારા દેગબધુઓમા સામાન્ય થઈ પડેલું છે તેને સાડુ અમે પશ્ચાત્તાપ કરીએ છીએ અમે હિન્દીઓને અમારા ભાઈ તરીકે, બરોબરિયા તરીકે, ધણને અમારા કરતા ચડિયાતા તરીકે ગણીએ છીએ, અને હિન્દુસ્તાનના રાજકર્તા બનવા કરતા તેના સેવક થવું અમને વધુ પસંદ છે રાજ્યત્ર પણ અમે એવું જ નેવા ઇચ્છીએ છીએ કે જે અગ્નિ હિન્દુઓના અથવા ખીજા કોઈ કોમના સ્વાર્થ આગળ હાઈ નથી, અને જે લોકત્રના ઉદારમા ઉદાર સિદ્ધાન્તોને અનુસરીને જ અમલ ચલાવે આ માડુ સ્વરાજનું બધારણ નક્કી કરવાને પ્રભના — એકેએક રાજદારી પક્ષના, એકેએક ભતિ અને પથના — નજીતા આગેવાનોની એક રાષ્ટ્રીય પરિષદ બરાચ એમ અમે તો ઇચ્છીએ મુની એકેએક બાબતમા અમે તમારી નેડે સહમત છીએ હિન્દની સેવામા — દાખલા તરીકે શિક્ષણના કાર્યમા — તમે અને અમે અવશ્ય સાથે મળીને કામ કરી શકીએ આવી શ્રદ્ધા અને સહકારના નૂતન યુગનો આરભ, તમે બધાને એક કરનારા મત્રને બદલે જુદા પાનારો મત્ર હિંદના દરેક સ્વદેશાભિમાની સત્તાનના કાનમા કૂકીને કરો એ અમારી દૃષ્ટિએ તો એક કડુણ ઘટના છે !

આપણી વચ્ચે તમે અને અમે એક સાથે જીલા રહી શકીએ એવું કેટલું બધું છે તે અમે જણાવી ચૂક્યા પણ તમારા મર્થકમમાના જે ભાગને માટે અમારા મનમા વસવસો રહ્યા કરે છે તે પણ અમારે સરળતાપૂર્વક સ્પષ્ટપણે કહી દેવો ઘટે કેટલીક નાની બાબતોને વિષે તમે તમારા પત્રમા બ્રિટિશ બાળુને પૂરતો ન્યાય નથી આપી શક્યા તે બાળુએ મૂકતા ત્રણ મુખ્ય બાબતો અહીં રજૂ કરવાની અમે રત્ન લઈએ છીએ એકલા આધ્યાત્મિક બળ ઉપર જ આધાર રાખવાનો તમારો આશ્રય અમારામા તમારા પ્રત્યે જિહુ માન અને તેનું અનુકરણ કરવાની ઇચ્છા ઉત્પન્ન કરે છે, પણ તેની સાથે સાથે જ જેઓ છયેક અને પુલ્લી રીને તવવારના ન્યાયને માનનારા છે અને શક્ય હોય તે જ ધડીએ સમશેર ખેંચવા તૈયાર છે, તેઓની નેડે તમે જાની હોસ્તી કરી રહ્યા છો આ બે વસ્તુઓનો તમે શી રીતે મેળ બેસાડો છો તે અમારી કલ્પનામા નથી આવી શકતું

સંપૂર્ણ રાષ્ટ્રીય ઢબના શિક્ષણની તમારી ઇચ્છામા અમે ખરા દિવથી પૂરેપૂરા સહમત છીએ, પણ તે સાડુ અને તો આવતા જ વરસથી શિક્ષણપદ્ધતિને સંપૂર્ણ હિન્દી બનાવી દેવાનું કરવાને બદલે અગર તો બોમ્બે જેવી સે કડો નવી સસ્થાઓ દેશમા ખડી કરી દઈ હિન્દના યુવકવર્ગના બુદ્ધિપ્રવાહને તેમા વાગી દેવાને બદલે એ પ્રવાહને તમે તેના અત્યારના વહેણમાથી મટી લઈને ખુબ્બા દેગિસ્તાનમા મૂકી દેવા માગતા જણાવો છો, મ્યા તે નેતજેતમા સુમર્થ નીચ બીજા રાખદેમા કહીએ તો કદાચ કેટલાક

વાળાઓ પોતાનો વિરોધ દર્શાવીને માત્ર બેસી રહે છે અને અધર્મ કરનારને મદદ કરવાનું તો ચાલુ જ રાખે છે તે અધર્મમાં પ્રમુક્ષ ભાગ લે છે જ.

વળી ઓછાવત્તાનો કુલ સરવાળો જ્યારે ઝોલામાં જ આવતો હોય ત્યારે તો એકલા વત્તાની રકમ જ ઊંચકી ખતાવીને તેનાં વખાણ માંડ્યાં

વર્ષને માટે તમે દેશની આખી કેળવણીને થ'ભાવી દેવાનું નોખમ પણ બેઠવા દા પાડે છે. આમ કેળવણી વગરના ધર્ષ પડનારા દબરો લાખો યુવાનોને માટે વધુ સારી કેળવણીની વ્યવસ્થા થાય ત્યાં સુધી દાવની જેનીતેવી પણ કેળવણી સદતર અટકી પડે તે શું સાધુ છે ?

હિન્દુમુસલમાન વચ્ચે એકતા સ્થાપવાની અને તમારા મુસલમાન ભાઈઓની નેડે તેગની ઉમેદો બર લાવવામાં મદદગાર બનવાની તમારી ઇચ્છાને અમે સમજી ગયાં છે, અને તે તરફ અમારી સહાનુભૂતિ છે; પણ તમારા પક્ષના કેટલાકોએ માત્રાળી કરી છે તેમ ન્હાના તુકી' અમલ નીચેની કેટલીક કોમોને તમે બ્રિટિશ જૂસરીને વહ'વો છે તેના કરતાં પણ બદતર વિદેશી જૂસરી હેઠળ મૂકવાની દિમાચત શું નોખમખદેલી નથી ? પશ્ચિમ એશિયાની પ્રજાઓને યુવામીમાં સાંકળીને હિન્દુસ્તાનની આઝાદી મેળવવાની ઇચ્છા તો તમારાથી ન જ રાખી શકાય.

દૂકમાં તમારા પત્રમાં જેનાઈ આવતી તમારી ઉદારવૃત્તિને માટે અમે તમારો આભાર માનીએ છીએ. એવા જ ઉદાર ભાવથી તેનો જવાબ આપવાનો અમે પ્રયત્ન કર્યો છે. પોતાની ઊંચામાં ઊંચી શક્તિઓને ખીવવી શકે એવી ખરી સ્વતંત્રતા ભોગવતા હિન્દને જોરાની તમારી ઇચ્છામાં અને હિન્દની એ ાચામાં ઊંચી શક્તિઓ અત્યારની દુનિયાના દુઃખને માટે એક સમજાણુ ઇલાજ હશે એ તમારી માન્યતામાં અમે તમને મળતા ધર્ષએ છીએ.

હિન્દુસ્તાનને તેનું ઊંચામાં ઊંચું બાવિ સિદ્ધ કરવાની દિશાએ મદદ કરવામાં તમારી નેડે અગર બીજી કોઈ પણ ભૂતિ કે કોમન્ટુ નેડે સહકાર કરવાને અમે તૈયાર છીએ. તમારો એવો પણ આગ્રહ છે શું કે અમે અમારી એમદ હિંદી નિગાળને સાડુ સરકારી ગ્રાટ (એટલે હિન્દી પ્રજાનો જ પેસો) લઈએ તો તે સાડુ પણ તમે અમારા સહકાર ત્યાગો ? ખરેખર, 'અસહકાર'ના કરતા તો કંઈક વધુ રક્ષિતદાયક મત્ર અવશ્ય શોધી કાઢી શકાય. અમે ખુલ્લા દિવથી તમારા કાર્યક્રમમાની ત્રણ બાબતો તમારી નજરે આણી છે, જે અમારા અભિપ્રાય મુજબ હિન્દની મહત્તાના તમારા ખરા આદર્શો પ્રાપ્ત કરવામાં તમને આડે આવે તેમ છે. બાકી એ આદર્શો પ્રત્યે તો અમારી ખરા દિનની સહાનુભૂતિ છે અને અમે અમારાથી નેટ્યે સુધી બની શકે તેમ છે તેટલે સુધી એ આદર્શોને પહોંચવાનું કામ કરવા ઇચ્છીએ છીએ. એ જ રીતે અમારા બ્રિટિશ શહેરીપણાની અમે બોળખ કરાવી શકીએ.

તમારા સાચા,

બેમલોર,

(સહી) એચ. એ. ચોપલી

૧૫મી નવેમ્બર, ૧૯૨૦

(સહી) જી. ઇ. ફિલિપ્સ

અને તેના વખાણમા સામેય થનારા લોકોને પોતાની મદદમા લેવા એ વાગ્યેથી નથી

સેતાનની તદબીર જ એ હોય છે કે પાપને પુણ્યનો દોષ આપીને રજૂ કરવું જેથી અત્યપમા મુસાદર અનાયાસે જ એની જાળમા ફસાય એ મેતાનની જાળમા ન ફસાવાનો એક જ રસ્તો દુનિયાને આજ સુધીમા જાણ્યો છે અને તે એ કે તેના રાજ્યની હદમા પગ જ ન મૂકવો. હું તો જે અમેજેને પોતે જે આદર્શને કબૂલ રાખે છે તેને અનુસરવા તૈયાર હોય તો, તેમને આજે જ અસહકારવાદીઓના પક્ષમા જાણવાનું હતું એ સિવાય અધર્મભાષી ચોખ્ખા થવાનો એમને માટે બીજો રસ્તો નથી પ્રખ્યાત જાણ્યું દી રેડ્ડ બોઅર લડાઈ વેળા ખ્રિસ્તિય લશ્કરોની દાર માટે ઈશ્વરપ્રાર્થના કરતા સાચી ધાર્મિક અમેજ બાઈ મિસ હોમ્સહોમ્સ હરબોગે અમેજને સામે લાંબે જવા અને લડાઈ ટકારી રાખવા બોઅરોને જર ચડાવતી ખ્રિસ્તિય પ્રજાએ હિંદુસ્તાનને વીધેતો દોષો તો તેણે બોઅરોને કરેના અન્યાયના ખરતાં અનેક ગણો મોટા છે. બોઅરો પણ પોતાના હકો માટે લડયા અને પોતાના લોહી રેડયા આપણે પણ જ્યારે આપણોગતી વેદી ઉપર હોમાયું, આપણા લોહી આપવાને તૈયાર થઈશું ત્યારે ન્યાય મૂર્તિમત થશે અને મૂર્તિને જ એનાખનારી દુનિયા ત્યારે જ એને જોઈ શકશે અને નમશે

પણ મિ પોપની અને ફિનિષ્ મે તનવારના ન્યાયમા માનનાગઓનો મગ ક્યો છે તે માટે વાધો ઉઠાવે છે અને તો એમાં કઈ જ અણુગતું નથી વાગ્યું હું અદિસામા માનવામા અચો છું તેના જ તેઓ પણ તવનાગમા માનવામા સાચા છે અને લોહી વટેવડાવ્યા વગર લડાઈ જીતવામા જાણવાનો માર્ગ મતાની સમશેર બેચાતી અગ્રકાવતી એ સુ પ્રયત્ન કરી જોના જેવું નથી? જેઓ હિંદુસ્તાને ઉઠાવેતી આ લાંબા રહસ્ય સમજે છે તેમને માટે તો આ અદિસાત્મક વડતમા મદદગાર થવું એ ઈશ્વરનું કાર્ય બનવા પામેજાય છે

આ બના અમેજ મિત્રોએ ઉઠાવેનો બીજો વાધો ત્યારે મુદ્દાસર છે ને મસનમાનોતો પક્ષ ન્યાયનો ન હોય તો હું પોતે અધર્મમા જાનાનો અપરાધી થાઉ કે નહીં? અનયત થાઉ પણ વાત તો એ છે કે ગેરમુસ્લમાન એ જ ગેરમુસ્લમાનો ઉપર વિદેશી ધૂસરી કાયમ કરવાની મુસનમાનોતી માગણી છે જ નહીં. દિલી મુસનમાનો આત્મચિન્તિની સામે છે જ નહીં પણ આત્મ નિરુપના જડાના દેખા મેમોપોટેમિયા જેના ફેસને ફાંપી ખાવતી નીચ તદબીરોનો તેઓ અનયન અત લગી વિરોધ કરશે, આર્મિનિયાની રાજ્યના

ચુરશિન બનાવવાનું શૂંકું બદાનું આગળ ધરીને ગુજીનો અને તે દ્વારા ઇસ્લામનો તેમજ કસ્વાના નિશિત પ્રપ્તન મામે તો તેમજે થવું જ રહ્યું.

આ મિત્રોનો ત્રીજો વાધો મિસ્નરી નિસાળો સબંધે છે. મિસ્નરી અને એરી જ બીજી નિસાળો મરકારી પેમે ચાલે તેની દુ અવરથ સામે હુ સરકારી પેસો તે એક કાલે આપણો પેમે દતો એ સાચું; પણ આ ભયા પાદરીઓ મારું ધન, ધર્મ અને ઇજ્જત લૂટી ગયેલો કોઈ લૂટારો તેમને પૈસા આપે, તો એ પૈસા મૂળ માગ દતો એટલા માટે એ પૈસા રાખી લઈને તેમાથી અને કેળવણી આપવાનું વાગળી માનશે કે ?

મેં પોતે આટલા ફિસ દિંદના પૈસાની લૂંટ જરદાસ કરી, પણ પંતખના અન્યાયારના રૂપમાં દિંદની ઇજ્જતની અને ખિવાહતના રૂપમાં તેના દીનની લૂંટ મેં જરદાસ કરી હોત તો હું નરકનો જ અધિકારી યાત આ આકરા શમ્દો છે, પણ મારા અતરને ખુશ્તુ કરી બતાવવાને એથી દળના શમ્દો મને જડે તેમ નથી બાપા સરકારી કે અધસરકારી શાળાઓ ખાલી કરાવ્યાથી દેશનો ધુવકર્વા રવડી મરશે એમ માનવાનું કશું જ કારણ નથી ચાલુ શાળાઓ ખાલી થતી જશે તેમ તેમ તેની ત્રાશે જ નહીં રાષ્ટ્રીય શાળાઓ પણ ખૂતલી જશે એ ત્રિંમે મારા મનમાં કમી જ શંકા નથી

મિ પોપલી અને મિ. દિલ્લિપ્સને લાગે છે કે પંતખ અને ખિનાહતના અન્યાયોને લીધે મારી ન્યાય દૃષ્ટિ પર પડ્યા વળી ગયું છે અને તો એવું કશું જ નથી થયું લાગતું. મેં તો કેદદાડાનુયે મિત્રોને કહી દીધું છે કે દિલ્લિપ્સને ઉપર રાજ્ય સ્થાપીને, બ્રિટિશોએ ધરાદાપર્વક પ્રપ્તન કરીને આ દેશનું એક પણ ભયું કયું હોય એવું તેમજે બતાવી આપવું આજે પણ એ જ વિનતી હું કરીથી કરું છું, અને સાથે તેમને એ પણ ખાતરી આપવા છાકુ છું કે ખિવાહત અને પંતખના અન્યાયોની બાબતમાં મર્યાદા બદ્દાર વધી જઈને જો મેં જૂત કરી છે એવું તેઓ મને સાબિત કરી આપશે તો મારી જૂતની મો માગી લગપાઈ કરી આપવાને હું રજા પણ આનાકાની કરનાર નથી

‘નવજીવન’, ૧૯-૧૨-૨૦

નાં ઉચ્ચ ઓફ કોનોટને

નામદાર,

આપ નામદાર અત્યાર સુધીમાં અસહકાર, અસહકારવાદીઓ, તેમ જ તેમની કાર્યપદ્ધતિઓ વિષે ઘણું સાંભળી ચૂક્યા હશે. તેમાં આ પ્રદત્તિના ઉત્પાદક તરીકે અનાયાસે મારે વિષે પણ સાંભળ્યું હશે. મને અદેશ છે કે આપ નામદારને આપવામાં આવેલી માહિતી એકતરફી હોવી જોઈએ. આવી સ્થિતિ વચ્ચે આપને સ્વયંશોધનનો માર્ગ કરી આપવા ખાતર, જે અસહકારની લગત હું એકલો જ નહીં પણ ભાર્ષ્ટ શૈક્ષિકા અને મહામદઅલી જેવા મારા સૌથી નિકટના સાથીઓ પણ ચલાવી રહ્યા છીએ તેની મર્યાદા કેવડી છે એ વિષેનો ખુલાસો આપ નામદાર આગળ રજૂ કરવો એ હું મારો ધર્મ સમજું છું.

આપ નામદાર જેવાની હિંદની મુલાકાતનો રાષ્ટ્રીય બહિષ્કાર કરવામાં આગળપડતો ભાગ લેવો મારે મન સુખની વાત હોય જ નહીં. મેં કોઈના આગ્રહ વિના સ્વેચ્છાથી જિંદગીનાં સતત ત્રીસ વરસ સુધી સરકારની એક નિષ્ઠાપૂર્વક સેવા કરી છે; એમ માનીને કે એ જ રસ્તે મારા દેશની પરાધીનતા મટી સ્વાતંત્ર્ય સ્થપાશે. એના એ જ મને આજ આપ નામદારના સ્વાગતનો સંપૂર્ણ બહિષ્કાર પ્રગળે સૂચવવામાં જેવીતેની આનાકાતી નથી થઈ.

એક વાત હું આરંભમાં જ સ્પષ્ટ કરી દેવા માગું છું કે એક અંગ્રેજ સંજ્ઞન તરીકે આપ નામદારની સામે અમારામાંના કોઈને કશું છે જ નહીં. આપનું શરીર અમારે મન હરકોઈ વહાલામાં વહાલા મિત્રના જેટલું જ પવિત્ર છે. એ શરીરને જોખમમાં જોતાં મારા મિત્રમાંનો કોઈ પણ પોતાનો પ્રાણ ખરચીને પણ તેની રક્ષા કરતાં પાછો હટી એવું હું નથી માનતો. વ્યક્તિ તરીકે કોઈ પણ અંગ્રેજ સામે અમે લડાઈ નથી માંડી. અંગ્રેજોની જાન લેવા અમે નથી મથી રહ્યા. પણ જે રાજ્યતંત્રે હિંદની પ્રજાને શરીરથી, મનથી અને આત્માથી કેવળ નિપુસક અને નાદાર કરી મૂકી એ રાજ્યતંત્રને અમે અવશ્ય જડથી ઉખેડવા ઇચ્છીએ છીએ. જે અંગ્રેજ સ્વભાવમાંથી પંજાબમાં એકાદવરસાદી અને ડાહ્યાદી હિંદુઓ શક્તિ, જેમાંથી ઇસ્લામ — અમારા સાત કરોડ ભાઈઓના મજબૂત — કેવળ નિર્વજ્જતાપૂર્વક અપમાન થયું, કે જે વડાપ્રધાને પોતે જાતે કરેલી પવિત્ર જાહેર પ્રતિજ્ઞાનો સાફ સાફ ભંગ કરીને સિદ્ધ થયું છે, તે સ્વભાવની સામે અમારા બધા બળપૂર્વક ઝૂલાવો અમે સંકલ્પ

કર્ષો છે. આટલા તિરસ્કાર પછી હિંદની ત્રીસ કરોડ નિષ્પાપ પ્રજાની લાગણી-
ઓને એક શું, બે શું, અનેક જીવસંટોસટના સજ્જાલોની બાળતમાં નિયમ અને
વ્યવસ્થાપૂર્વક તુચ્છકારનાર સરસાઈ અને દોરના તોરેને હવે વધુ વખત સાંખી
બરદાસ કરતા બેસી રહેવું એ અમારા સ્વમાનનું ઘાતક છે. એમાં અમે
નામોશી જોઈ રહ્યા છીએ. આપ નામદારને મન પણ ત્રીસ કરોડ હિંદની
પ્રજા એક લાખ અંગ્રેજોને હાથે રાત અને દહાડો જીવના જોખમની બીકથી
ફફટી રહે અને બીકની મારી તેમને આધીન રહે એ સ્થિતિ અભિમાન
લેવા જોગ ન જ હોઈ શકે.

આવા રાજ્યતંત્રો અંત આણવા નહીં પણ તેના મોભાની રક્ષા કરીને
તેને અક્ષત રાખવાનું, તેને નભાવવાનું કાર્ય બ્રજવી આપવાને સારુ અમારે
આપ નામદારનું આ દેશમાં આગમન થયું છે. આબ્યા પછી આપનું પહેલ-
વહેલું જ જાહેર ભાષણ તપાસો. એ લોડ વિલિંગ્ડનની તારીફમાં વચ્ચેલી એક
પ્રશસ્તિ જ છે. લોડ વિલિંગ્ડનની અંગત ઓળખતું હું માન ધરાવું છું.
એઓ એક નિષ્પાલસ અને મળતાવડા સ્વભાવના યુદ્ધસ્થ છે. તેઓ સ્વેચ્છાથી
એક ટ્રીડી સરખીને પણ ઈજ્જ નહીં કરે. છતાં રાજ્યકર્તા તરીકે તેઓ નિષ્કળ
જ નીવડ્યા છે. તેમણે પોતાની સત્તા કાયમ રાખવાનો સ્વાર્થ ધરાવનાર
અમલદારોની આપમતલબી શિષ્યામણુ સાંભળીને તે મુજબ પોતાને તણાવા દીધા
છે. મદ્રાસમાં પણ તે પોતાના ઘલાકાની પ્રજાનું હૃદય ઓળખી શક્યા નથી
દેખાતા. અહીંયાં બંગાળ પ્રાંતમાં આવીને પણ આપ અહીંના ગવર્નરને
પ્રશંસાનું પ્રમાણપત્ર આપી રહ્યા છો, જે હાકેમ પણ મેં એમને વિષે જે જે
કંઈ સાંભળ્યું છે તે ઉપરથી એક ખાનગી વ્યક્તિ તરીકે પૂરેપૂરા સહયુદ્ધસ્થ
છે, છતાં હાકેમ તરીકે તેમને પણ બંગાળના અંતરની અને તેના આંતરિક
અભિલાષોની કશી જ ગંધ નથી. બંગાળ એટલે કંઈ કલકત્તા નથી. ફોર્ટ
વિલિયમ તથા કલકત્તાના રાજમહેલો, આ સુંદર પ્રાંતની ખૂબ અશરાર અને
અતિશય સંસ્કારી ગ્રામીણ પ્રજાને ઉન્નતપણે અને શિરજોરીપૂર્વક નિચોવી
કાઢીને ખડાં કરેલાં શરમનાં સ્મારકો નહીં તો બીજું શું છે?

અસહકારીઓ એવા નિર્ણય પર આબ્યા છે કે હિંદની નિર્ધનતા અને
નામોશીના આ મહાપ્રત્રને યૌગકુ દેવા માગનાર સુધારાઓથી અન્નવામાં
સાર નથી; તેમ અધીરાઈથી બેઠા જઈ માથું વાઢવા તૈયાર થયે પણ કશું
વળે તેમ નથી. આવેશ અને ક્રોધમાં ખુનામરડી તરફ અમારાથી ન જ
વળી શકાય. અમે વગર આનાકાનીએ કપૂલ કરી લઈએ છીએ કે આજની
આ સ્થિતિને મારે અમે પોતે પણ તેટલા જ દોષી છીએ. અમારી ગુલામીને

માટે પાપ સાથેની અમારી આ આપખુદીની ભાગીદારી જેટલી જોખમદાર છે તેટલાં જોખમદાર ખ્રિષ્ટિય તોપો અને સંગીનો નથી.

આમ આપ નામદાર જોઈ શકશો કે આપને હાર્દિક સ્વાગત આપવાની હિલચાલમાં ભળવા—ભાગ લેવાને લગતો અમારો ઇનકાર કોઈ પણ રીતે આપ નામદારની પ્રત્યેના અમારા અંગત વિરોધનું ચિહ્ન નથી, પણ જે રાન્યતંત્રને ટકાવવા આપ આવ્યા છો તે રાન્યતંત્રની સામેના અમારા વિરોધનો નિદર્શક છે. હું સમજું છું કે અંગ્રેજોના વ્યક્તિગત પ્રયત્નો અંગ્રેજ જાતિનો સ્વભાવ એક દિવસમાં ન ફેરવી શકે, પણ જો અમે અંગ્રેજોના બરોબરિયા થઈએ તો તેઓ અમારી સામે અવિલંબે માનની નજરથી જોતા થાય. તેવા થવા સારૂ અમારે સૌ પહેલાં તો ભયરહિત થવું જોઈએ; અમારે સ્વાશ્રયી બનવું જોઈએ; અને જે સરકારને અમે કાં તો સુધારવા અને ન સુધરે તો ફિટાડવા માગીએ છીએ તેના હાથનાં કેળવણી, ન્યાય, રક્ષણ અને આશ્રયથી અમારે સ્વતંત્ર થઈ જવું જોઈએ. આથી જ આ અહિંસામય અસહકારની ઉત્પત્તિ થઈ છે. હું એ પણ જાણું છું કે અમે બધા જ હજી વાણીમાં તેમ જ આચરણમાં અહિંસાધર્મનું સંપૂર્ણ પાલન કરનારા નથી થયા; પણ અત્યાર સુધીમાં એ દિશાએ અમે કરેલી ગતિ કેવળ કલ્પનાતીત છે એવી હું આપ નામદારને ખાતરી આપું છું. આ અહિંસામય લડતનું રહસ્ય અને કિંમત પ્રભુ અત્યારે ખૂબ સમજી ગઈ છે. હવે તો હરકોઈ રસ્તે ચાલનાર ત્રાહિતને પણ આ લડત કેવી ધાર્મિક અને આત્મશુદ્ધિના તત્ત્વ ઉપર ખડી થયેલી છે એ દેખાય તેમ છે. અમે દારૂ-તાડીની ટેવો છોડી રહ્યા છીએ. અમે અસ્પૃશ્યતાના પાપમાંથી હિંદને છોડાવવા મથી રહ્યા છીએ. અમે પહેરવાઓદવામાં દાખલ કરેલો ખોટો પરદેશી ભભકો અને ઝાકડમાક ફગાવી દઈ અમારા પુરાણા રેંટિયાનો જીર્ણોદ્ધાર કરી રહ્યા છીએ. અને જીવનની અમારી પુરાતન સાદાઈ તરફ પાછા વળી રહ્યા છીએ. આમ કરીને આજની આ હાનિકારક સંસ્થાને અમે થઈ જવી દેવા માગીએ છીએ.

આપ નામદારને એક અંગ્રેજ તરીકે આ પ્રવૃત્તિનો સૂક્ષ્મ અભ્યાસ કરવા અને સામ્રાજ્યને માટે, બલકે આખી દુનિયાનાં દેહોને માટે, તેમાં રહેલી સુખુપ્ત શક્તિઓનો આંક કાઢવા હું વીનવું છું. અમે દુનિયામાં જે કંઈ નેક છે, પાક છે, તેનો સમાવે લગાઈ કરવા નથી નીકળ્યા. ઇસ્લામનું—અમે મથી રહ્યા છીએ તે દબે—રક્ષણ કરવામાં અમે બધા ધર્મોને અંબેલ આપવા મથી રહ્યા છીએ; હિંદુસ્તાનનું માન બ્રહ્મ ન થવા દેવામાં અમે આખી માનવ-જાતિના માનને માટે રક્ષણનો કોટ ચણી રહ્યા છીએ; કારણ અમારાં હૃદયાર

કોઈને ઈજ્જત કરે એમ નથી. અંગ્રેજોની જોડે અમે મિત્રને નાતે રહેવા ઇચ્છુક છીએ, પણ એ મૈત્રી વાતમાં તેમ વર્તનમાં બંનેમાં એ બરોબરિયા વચ્ચે હોય તેવી મૈત્રી હોવી જોઈએ. આ નેમ પાર થડે ત્યાં સુધી અમારે અસહકારની એટલે અમારી પોતાની આત્મશુદ્ધિ કરવાની આ લડત ચાલુ જ રાખ્યે છટકો આપ નામદારને અને આપની મારફત પ્રત્યેક અંગ્રેજને અસહકારના આ સંસ્કરણને સમજાવેલા અને તેની કદર કરના હું વીનવું છું

વિગ્રહ છું,

‘નવજીવન’, ૬-૨-૧૧

આપ નામદારનો સેવક,
મોહનદાસ કરમચંદ ગાંધી

૫

પારસીઓ પ્રત્યે

પ્રિય મિત્રો,

હું જાણું છું કે અસહકારની હિંમતવાળાને તમે રસબેગ નિહાળી રહ્યા છો તમે એ પણ માનજો કે જે આત્મશુદ્ધિના પ્રાયશ્ચિત્તરિધિમાં થઈને આજે આખો દેશ પસાર થઈ રહ્યો છે તેમા તમે કેવો ભાગ લખવવા માગો છો એ તરફ ગાંધી જ વિચારી અસહકારીઓ જોઈ રહ્યા છે મને પોતાને તો સંપૂર્ણ વિશ્વાસ છે કે બરાબર ખરે વખતે તમે ખરી વસ્તુનો જ સાથ કરશો હું આજે આ કાગળ એટલા ખાતર જ લખવા બેઠો છું કે હું માનું છું કે ખરી પણ આવી લાગી છે

તમારા એક દેશમધુના નાતા ઉપરાંત ખીજા પણ અનેક પત્રિત સખધોથી હું તમારી સાથે મકળાયેલો છું દાદાભાઈની મહાન દેશપ્રીતિએ મારામા પહેલવહેલી દેશપ્રેમની જ્યેષ્ઠ પ્રગટાની તે કાળે હું બીજા કેઈ આગેવાનને ઓળખતો ન હતો એઓ જ મારા માર્ગદર્શક અને મદદગાર હતા એમની જ પાસે જ્યારે હું હજુ માળક હતો ત્યારે ઓળખાણનો કાગળ હાથમા લઈને ગયેલો પછી સન ૧૮૯૬ માં મુમર્દના તાજ વગરના મળ મારા બીજા માર્ગદર્શક બનેલા અને મને કામ કરવાની તાલીમ આપેલી ૧૮૯૨ ની સાલમા એક પોલિટિકલ એજન્ટ સામે મુખેશ લિખવા હું ઊઠી રહ્યો હતો ત્યારે મારા જુવાનીના જુસ્સાને રોકી તેમણે મને સચમ શીખવેલો અને જાહેર જીવનમા અહિંસાવૃત્તિ કેમ કેળવવી એનો પહેલો પાઠ આપેલો હિન્દુસ્તાનની

સેવા કરવી હોય તેણે અંગત અન્યાયોને ગણી જતાં કેમ શીખવું એ એમણે મને શીખવ્યું. દક્ષિણ આફ્રિકામાં મારા સૌથી કીમતી અસીલ તેમ જ મિત્રોમાંના એક શેક ડુસ્તમણ ધોરખોદુ પારસી જ હતા. એઓ જાહેર કામોમાં છુટથી પૈસો ખર્ચતા અને સત્યાગ્રહ આંદોલન તે વેળાએ એઓ અને એમનો બહાદુર પુત્ર બંને મારી નેડે જેલમાં આવેલા. ગોરાઓનું ટાળું મને વધેરવા નીકળેલું ત્યારે પણ તેમણે જ મને આશ્રય આપેલો. આજે પણ અહીંની સ્વરાજ્યની-હિલચાલ તેઓ ત્યાં એડે રસભેર નિહાળી રહ્યા છે અને થોડા જ વખત ઉપર તે માટે તેમણે આળીસ હજાર રૂપિયા જેવડી રકમ આપી છે. મારા નમ્ર અભિપ્રાય મુજબ આજે હિન્દુસ્તાનમાં સૌથી શ્રેષ્ઠ સ્ત્રી કદાચ એક પારસી બહેન જ છે. ધરતી જેટલાં તે ક્ષમાવાન છે, અને એમના હૈયામાં તો આખી માનવજાતિ સહેજે સમાઈ જાય તેમ છે. એમનો પરિચય જિંદગીની એક અણમૂલી તક છે. આવાં પવિત્ર સ્મરણો હું કેટલાયે આપી શકું તેમ છું, પણ મને લાગે છે કે આ પત્ર લખવાનો, મારો હેતુ સમજવાને અને તેનો આંક મેલવાને તમારે માટે આટલા દાખલા બસ છે.

તમે ભારે ખર્ચદાર કોમ છો. તમે સંપીલા છો, અને અલગત કોઈ પણ હિલચાલની રિચરતા તેમ જ વાજળીપણા માટે ભરપૂર પુરાવો મળ્યા વગર તેમાં ભગવા સ્વાભાવિકપણે જ ના પાડો છો. પણ હવે એવો વખત આવી લાગ્યો છે કે કદાચ તમે હદ બહાર ખર્ચદાર બનવા જતાં તમારો ધર્મ ચૂકી જાવો. મને ધાસ્તી છે કે વેપારમાં મળી રહેલી અરકત તમને તમારા લાખો કરોડો દેશબંધુઓની હાજતો અને ભાવનાઓ તરફ રખે આંધળા કરી મૂકે. તાતાઓના મદાન કુટુંબને પશિમના ધનશ્રૂષ્ઠા કરોડપતિઓની શક્તિના પંજામાં સપડાવું જોઈ હું કંપું છું. હિન્દુસ્તાનના ઉદ્યોગો ખીલવવાના ચક્રપાના લાભોની ખાતર મરીમોને ધરખાર વગરના કરી મૂકવામાં રહેલાં દુષ્પરિણામ કદાચ કદાચીને હું ચરચરું છું. છતાં મારી શ્રદ્ધા છે કે આ એક ભડતો ચેપ જ માત્ર છે. તમારી કુદરતી અગમચેતી તમને આવાં સાદસોમાં રહેલો આપઘાત વગર નિશંકે દેખાડી દેશે. તમારી તીક્ષ્ણ શુદ્ધિ તમને કદી દેશે કે હિન્દને જે જરૂરી છે તે તેનું ધન થોડાક મૂડીવાળાઓના હાથમાં એકઠું થાય એ નથી; એ ધન હિન્દુસ્તાનનાં સાત લાખ ગામડાંમાં વહેંચાઈ જાય અને ૧૯૦૦ માર્ચલિ લાંબા અને ૧૫૦૦ માર્ચલિ પહોળા આ ભરતખંડમાં કોઈ બૂખું ન મુએ એ છે. આથી મને તો ખાતરી જ છે કે આજે હિન્દને નિયોત્તરી કાઢીને તેનો પ્રાણ લેનાર સામ્રાજ્યસત્તાનાં પંજામાંથી હિન્દને છોડાવવા મથી રહેલા સુધારકોની જોડે એક આખી કોમ તરીકે સામેલ થવામાં તમે માત્ર વખતની જ વાટ જોઈ રહ્યા છો.

પણ એક બાબત તો એવી છે કે જેમાં તમારી કામે હવે રાહ જોની એ ચોખ્ખું પાપ જ છે. હિંદમાં આજે દારૂનિષેધની ચળવળ જીડી છે. લોકો સ્વેચ્છાપૂર્વક દારૂનું વ્યવસાય છોડી શુદ્ધ થવા ઇતેજાર છે. પ્રજામાં દારૂનું વ્યવસાય લગભગ અક્ષમ્ય અપરાધ ગણાવા લાગે એટલે સુધી પ્રજાગત બધાઈ રહ્યો છે. દારૂનાં પીવાં ચલાવનારા મોટે ભાગે પારસીઓ છે. તમે આ બાબતમાં પૂરા દિલથી પ્રજા જોડે સહકાર કરવા તૈયાર થાઓ તો મુઝઈ ઇલાકામાંથી તો આ બદીનાં ધામ ઘડીના છૂટા ભાગમાં ઉખાડી મૂકી શકાય તેમ છે. સ્થાનિક સરકારો આજે હિંદુસ્તાનમાં લગભગ બધે જ આમકારી પાતાને લગભગ ઉકાડી મૂકવાની હદ સુધી પહોંચવા કરી રહેલી આ પ્રવૃત્તિને અટકાવવાનો અણુજાજતો પ્રયાસ કરી રહી છે. તમે સરકારને મદદ કરશો કે પ્રજાને? મુઝઈ સરકારે હજુ મિલગ નથી ખોલ્યો. પણ એ સુધ્ધાં દારૂની આવક સાવ જતી કરવા જોઈએ હિંમત અને ઝહાપણુ બતાવી શકે એમ માનવું મુશ્કેલ છે.

આ સ્થિતિમાં તમારે તાબડતોબ નિર્ણય કરી લેવાની જરૂર છે. તમારાં શાસ્ત્રો દારૂને વિષે શું કહે છે તેની મને ખબર નથી, પણ જે અહુરમઝદે નેકી અને બદીના બેદ કર્યા અને બદી સામે નેકીની જીત ગાઈ તેણે દારૂને માટે શું કહ્યું હશે તે હું સહેજે કંઈપી શકું છું. ધર્મની આજ્ઞાઓનો વિચાર બાજુએ રાખીએ તોપણ અત્યારની આ દારૂનિષેધની પ્રજાકીય ચળવળમાં પૂરા દિલથી સામેલ થવું મા તો તટસ્થ કે ઉદાસીન રહીને થાય તે જોવાં કરવાનું વલણ અખત્યાર કરવું એ વાતનો તમારે નિર્ણય કરી લેવો જ જોઈએ. મને પૂરી ઉમેદ છે કે હિંદુસ્તાનની એક ચતુર વહેવારુ કોમ તરીકે તમે આજે હિંદમાં શરૂ થયેલી, દુનિયાની કોઈ પણ તેવી ચળવળને જાંખી પાડે તેવી દારૂનિષેધની આ મહાન ચળવળમાં પૂરેપૂરા દિલથી જોડાઈ જઈ એ દિશાએ પ્રત્યક્ષ કાર્ય કરવામાં પરોવાઈ જશો.

તમારો સાચો મિત્ર

મોહનદાસ કરમચંદ ગાંધી

‘નવચલન’, ૨૭-૩-૨૧

મોડરેટ ભાઈઓને

વહાલા મિત્રો,

તાલીમ અને સંગતે કરીને જેઓ આજ દિવસ લગી મોડરેટોને નામે ઓળખાતા આવ્યા છે તેમના જ સમાગમમાં હું ઊછરેલો છતાં આજે વિચારોમાં હું તેમનાથી વિખૂટો પડી ગયેલો છું એ વાત મારે મારે જ્ઞેવાતેવા દુઃખની નથી. કંઈક સંજોગોને કારણે ને કંઈક ઝૂલિત જ મૂળથી એવી તેને લીધે આટલી ગિંદગીમાં હું કદી જ હિન્દુસ્તાનના કોઈ પણ રાજદ્વારી પક્ષમાં તેને ખોતાનો કરીને લગી શક્યો નથી. છતાં મારે એમ પણ કહેવું જ જોઈએ કે રાષ્ટ્રીય પક્ષના લોકોના કરતાં મોડરેટ પક્ષના લોકોની જ મારા જીવન ઉપર વધુ અસર થયેલી છે. દાદાભાઈ, ગોખલે, તૈયબજી, દિરોજશાહ મહેતા, એ બધાં નામ મારે પૂજ્ય અને પ્રાતઃસ્મરણીય છે. તેમની દેશસેવા પ્રગતી કરી જ ન જૂરી શકાય. આ દેશના મારા જેવા કેટલાયનાં જીવનમાં તેમના આદર્શથી દેશભક્તિની જ્યોત પ્રગટી હશે. તમારામાંના ઘણા જેઓ હજી હયાત છે તેમની જોડે પણ મેં અનેક મધુર પ્રસંગોના લક્ષવા લીધા છે. આજે કઈ વસ્તુને કારણે હું તમારાથી વિખૂટો પડી રાષ્ટ્રીય પક્ષના લોકોના ખોળામાં ફેંકાયો છું? આજે તમારા કરતાં રાષ્ટ્રીય પક્ષની જોડે મારો વધુ મેળ ખાય છે તેનું શું કારણ? તમે હિન્દુસ્તાનને રાષ્ટ્રીય પક્ષના લોકોના કરતાં ઓછું ચાહો છો એમ માનવાને હું અસમર્થ છું; દેશને સારુ થઈને આપમેળે આપણે રાષ્ટ્રીય પક્ષના લોકોના કરતાં તમે ઓછા ખુશ છો એવું માનવાની હું ના પાડું છું; તેમ ભુદ્ધિમાં, ચારિત્રમાં અને કાર્યશક્તિમાં પણ મોડરેટો ચડિયાતા નહીં તોપણ રાષ્ટ્રીય પક્ષથી ઊતરે એવા તો નથી જ. આમ બેદ માત્ર આદર્શનો જ છે એ ખુદ્દુ છે.

પણ જુદા જુદા આદર્શના વાદમાં ઊતરીને હું તમને નહીં થકું. અહીંયાં તો હું માત્ર અસહકારના કાર્યક્રમમાં જે અણુતરનાં પગથિયાં છે તે તરફ જ તમારું લક્ષ્ય જોવા ઇચ્છું છું ‘અસહકાર’ શબ્દ કદાચ તમને નહીં ગમતો હોય. એ કાર્યક્રમમાંનાં કેટલાંક પગથિયાં પણ તમને અળખામણાં લાગતાં હશે — અને લાગે છે એ હું જાણું છું પણ અસહકારીઓ તમારા જેટલા જ ભારતમેવાના પૂનરી છે એટલી જ વાત જો તમે કપૂર રાખતા હો તો તેમના કાર્યક્રમમાંનાં જે પગથિયાંઓને વિશે મનબેદ છે જ નહીં

તેમના અમલ પ્રત્યે પણ શું તમે મૈત્રીની નજરથી ન જુઓ? હું દારૂનિષેધ
જેવી જામનની નાત કરી રહ્યો છું હું તમને મારા તરફથી ખાતરી આપું
છું કે આખી પ્રજા આ મદીથી કટાણી છે જે દુભાંગી લોકો આ
વ્યસનના ગુનામ જનેના છે તેઓને તેમની પોતાની જ સામે થનામા મજા
કરી ઉગાડવાના છે કેમકે તો એવી મજા પોતાને મોઢે માગી રહ્યા છે
આવી સાર્વત્રિક લોકનાગણીનો મોજો જ્યારે આ બદીની સામે જાણ્યો છે તે
અખતે તેનો લાભ લેના હું તમને ન વીનવું? વળી આ હિનચાલ અલ્યારે તમ
જેઈને કોઈએ જાણીજેઈને ઉઘાડી એવું પણ નથી જાન્યું એ એની મેળે
જ જાતી છે હું તમને ખાતરી આપું છું કે સરકારની આજારી આવક બધ
પાડનાનો હેતુ એમા છે લોકો અને આ હિનચાલ ચલાવી રહેનાઓના મનમા
સૌથી ઓછા મહત્વનો છે એ બીજી જ પ્રજા ધારી થઈ છે આ દેશમા
અત્યારે આ બીજો જેટલો વિરોધ થઈ રહ્યો છે તેટલા મહત્તમ અને કેમકે તેના
વિરોધ સામે દુનિયાના કોઈ પણ દેશમા દારૂનું વેચાણ ચાલી શકે નહી
નાગપુરના ટેંગાએ કેમની ખૂનો કે મગાત્વાર ક્યો હશે, છતાં એમનું ધ્યેય તો
પવિત્ર હતું, એમની આજ સામે માત્ર એક જ વસ્તુ હતી લોકોના પચપ્રાણ
હરી લેનારા આ મદ્યપાનની જડ સમાજમાથી કઈ રીતે ઉખાડવી પ્રજા પાસે
પરાણે દારૂ કેમ છોડાવાય, જેમને દારૂ પીવો છે તેમને સાગ સગડ હોવી જ
જેઈએ, એ દનીથી તમે રખે મરમાતા પોતાની પ્રજામાના દુર્ગુણોને
પોતાના રાજ્યનું ગમ નથી વ્યભિચારખાનાઓને આપણે વ્યભિચારના
છળરા દર્શને કે નિષેધો બાધી આપીને સગડો કરી આપતા નથી ચોરને
આપણે તેની ચોરી કરનાની વૃત્તિને સતોષવાની સોઈ નથી કરી આપતા
દારૂ તો મારે હિસામે ચોરી કે કદાચ વ્યભિચારના કરતા પણ ધૂરી મીઠ
છે કારણ ઘણી વાર આ મને કુખનું પિતૃપદ દારૂને જ હોય છે આવી
આ ધોર બીજે દેશમાથી સપૂર્ણ રૂપે દૂરનાવી દેનાના અને દારૂના એકેએક
પીપાને ઉઘાડી મૂકનાના કાર્યમાં સામેલ થના હું તમને વીનવું છું કેટલાયે
કનાલો તેમણે ભરેલી ધનરાની રકમો તેમને પાડી મળે તો આજે રાજ
થઈને પોતાના પીપા મધ ઢરના તૈયાર છે

હોમરાઓની કેમણીનું શું? એ સવાલ તમે પૂછશો હું નમ્રતાપૂર્વક
જણાવ છે કે દારૂની આચરમાંથી આજે આપણા બાગડોને કેમણી લેતા
જેના એ આપણે માટે ભારેમા ભારે નામેશી છે આપણા બાગડોની કેમણી
જતી કરીને પણ આ બદીને સમાજમાથી ઉખાડવાને આજે જે આપણે
તૈયાર નહી થઈએ તો ભાવિ પ્રજાના શાપ આપણે માથે જીતરશે અને
આપણે પણ તેને લાયક જ હરીશું

પણ મારે દિમામે તો આમ કરતા જવામાં આપણે આપણા આગેવાની કેળવણી ખોનાપણું પણ નથી હું જાણું છું કે તમાગમાંના ધણા રેગિયાની મદદથી શાળાકોનેજેની કેળવણીને સ્વાથથી કરી મૂકનાના મારા ખ્યાલને હાસ્મારપદ ગણે છે. પણ હું તમને ખાતરી આપુ છું કે રેટિયો આપણા કેળવણીના પ્રશ્નનો જેટલો સચોટ ઉકેલ આપે છે તેટલો ખીન્તું કાંઈ પણ સાધન લાગી શકે એમ નથી નવા નવા કરે બિચખવાની પ્રગતિમાં શક્તિ મળી નથી છે તે કરતાં પણ અસલ્ય થઈ પડ્યા છે આ સ્થિતિમાં જે પ્રગતિ દિનમે દિનમે વધતી જતી ગરીબાઈનો ધ્યાન મરવો હોય તો દારૂઅફીણની આરાક જ નહીં પણ મીઠા આરામ પણ સાચી ચેકે ધગાડવી પડવાની

અને એ જ સવાન મને દાનના આ રાજ્યનના નિત્ય ઉપર લાવી મૂકે છે સુધારા મેળવીને દેશ વધુ દરિદ્ર, વધુ ગુનામ જ નથી બન્યો તો ખીન્તુ શું થયું છે? સુધારા હોવાના સાર્થિક બન્યો નથી વધ્યા? જેમ જેમ આ રાજ્યનનો હું વધુ વધુ અધ્યામ મરતો જાઉં છું તેમ તેમ મારી તો વધુ ને વધુ જ ખાતરી થતી જાય છે કે આ રાજ્યને સુધારવાના માર્ગમાં થીગડા દર્દને ચલાવી લેતા મથવું એ કેવળ દાક છે અર્ધદંડ્ય ધ્યાનને હવે રચાન જ નથી ધરમૂળમાંથી બગે પનડો ચલાવી જરૂર છે એવા રાજ્યપનડાનો ઉચ્ચાર સરખો તમને અગમ્યમળો છે એ હું જાણુ છું પણ - હું જે રાજ્યપલટાની દિમાપત મરી ગયો છું તે ખુનામરડી અને તોપતલનાથી ચનારો નહીં પણ દેશના બિચા દરજ્જાના ભેદા બોગવનારાઓના રહેણીકરણીને લગતા ખ્યાલોના પનગને વિષે છે મારે સાફ કહી દેવું ઘટે કે સિવિન સર્વિસની ઉપતી શ્રેણીના નોકરોને મળનારા રાજ જીતેને વધતા જતા પગારોનું ધોરણ જોઈને હું તો ચમકું જ છું, અને મને આશા છે કે તમે પણ એથી ચમકી જાશો જ પાનડે પગાર ખેચનારા આ રાજ્યકર્તાઓની જિંદગીમાં અને તેમના પગ તળે છદ્દાતી ધૂધાતી કરોડોની પ્રગતિ જે જિંદગી ગાળી રહી છે તે વચ્ચે મશુચે સરખાપણું તમે જોઈ શકો છો? ગામડાઓમાં કે રસ્તા પર મળતા સેકડો, હજારો મગાગ લોકો સામુ જુઓ તેમના ચોગી ગયેના પેટ, તેમની આંખોની જગ્યાના દૂના અને તેમની દૂરથી ગણી શકાતી પાસગીઓમાં તમે મારા મ્થનનો જીવંતોગતો પુરાવો જોશો

હવે તમે રાજ્યકર્તાઓના વર્ગને પામ્યા છો, તમે સુધારાની ધાયામાં પ્રાનોના પંચ પાળી રાજ્યકર્તાઓ બન્યા છો તમારી ઝોડીઓ તમારી અગાઉના પરદેશીઓના કરતા મશીરે મુનાયમ નથી એવું તમારે વિષે પણ ન બોનાય એ સલામતે શું તમારે પણ પાચમેમે મજલેથી જ રાજ્ય ચલાવવું જોઈએ? શું તમારે પણ તમે જે ધોરણને એક વરસ અગાઉ વખો તા હતા તેને જ

નવે અપભ્રંશ કરીને રાજ્ય ચલાવવું જોઈએ? તમારા જ અમલ હોળા એક માણસને તેના ચોક્કસ અભિપ્રાયોને સારું આજે જનમ કાળાપાણીની સજા અપાઈ છે. એના ભાણજીમાં ખુનામરકીની ઉરકેરણી હતી એ દલીલ તમને નહીં શોભે, કારણ ગર્ભ કાલ જ તમે પોતે એવી દલીલોથી સંતોષાતા નહોતા. અહીં બિરાદર જેવાઓએ પોતાના ભાણજીમાં ખુનામરકીની ગંધ હોવાની શંકા બિચારને સારું પણ મિત્રોની માફી માગી છે. એમણે જેલ જવાની બીકે માફી માગી એવું માનીને તો તમે દેશને મહાઅન્યાય જ કરશો. દેશમાં નવા જ જુસ્સાનો જન્મ થયો છે. દુન્યવી અદાલતના ન્યાયાધીશના કરતાં અંતરની અદાલતના ન્યાયાધીશની બીક પ્રજામાં આવી છે. હોલ્લા છ મહિનામાં સંખ્યાબંધ ઉચ્ચ આદર્શોવાળા નવજવાનોએ સરકારે તેમની પામે માગેલી જામીનગીરીઓ આપવામાં નામોશી માનીને તેની જામીનગીરી આપવા ઇનકાર કરી તેની જેલોને વહાલી કરી છે એથી તમે વાકેફ છો? તમારા જ અમલ હોળા ભોળા અને સાવ નિર્દોષ મોપલા લોકોની ધીરજ કસોટીએ ચક્રાવવામાં કશી બાકી રાખવામાં આવી નથી, જેમાં અત્યારની ધડી સુધી મોપલાઓએ હાર ખાધી નથી. હું તો ધારુ છું અને હું એમ અંતઃકરણથી માનું છું કે જે શાન્તિ અને ન્યાયને નામે આ બધો ફેર અત્યારે વર્તી રહ્યો છે તેમાં તમારો કશો જ હાથ નથી. પણ જ્યાં તમારી આંખમાં પણ ધૂળ નાખવામાં આવતી હોય એવી બાબતો સિવામની બીજી તો એકે બાબતમાં 'તમારા હાથમાં કશું જ નથી' એમ તો પ્રજાને કે મને તમારાથી ન જ કહેવાય. પણ આમાંથી તો મારે આપણા આદર્શોની ચર્ચા કરવી પડે, જેમાં હું અત્યારે નહીં ઉતરું. જે દાકની આવક બંધ પાડવાના કામ પૂરતો પણ પ્રજાને આજે તમારો સહકાર મળી શકે તોપણ તમે અત્યાર સુધી દેશની બળવેલી અનેક સેવાઓમાં ઉમેરો થશો, અને એવું પણ બને કે એવું એક જ પગલું બીજી અનેક શક્યતાઓને વિષે તમારી આંખ ખોલી દે.

તમારો સહાનો

'નવજીવન', ૧૧-૧-૨૧

મોહનદાસ કરમચંદ ગાંધી

અંગ્રેજ ભાઈઓને

ભાઈઓ,

તમને બીજી વાર લખવાની હિમત કરું છું. હું જનકું છું કે તમારામાંથી ધણીને અસહકારની ચીડ છે. છતાં મારી સચ્ચાઈને વિષે તમારામાં ઇતખાર હોય તો મારી પ્રવૃત્તિમાંથી જે પ્રવૃત્તિઓને નોખી કરી તે ધ્યાનમાં લેવાને હું તમને વીનવું છું. મારા પ્રામાણિકપણા વિષે જો તમને વિશ્વાસ ન હોય તો તે પુરવાર કરવાને મારી પાસે દલીલો નથી. જ્યારે હું કરું છું કે અંગ્રેજોએ સ્થાપેલા તંત્રનો દ્વેષ કરવા છતાં ખુદ અંગ્રેજોનો દ્વેષ કરવાની કશી જરૂર નથી, ત્યારે મારા કેટલાક દેશભાઈઓ મારા પર ગોળ ગોળ વાત કરવાનો આરોપ મૂકે છે. હું તેમને બતાવવાનો પ્રયત્ન કરી રહ્યો છું કે પોતાના ભાઈનો દ્વેષ કર્યા વગર તેના દુરાચરણનો તિરસ્કાર કરી શકાય છે. ઈશુ ખ્રિસ્તે તેના જમાનાના પંડિતો અને કર્મકાંડી લોકોના દુરાચરણનો ધિક્કાર કર્યો પણ તેમનો કોઈ દિવસ દ્વેષ ન કર્યો. માણસ ઉપર ગ્રેમ રાખ્યા છતાં તેના પાપનો ધિક્કાર કરવાનો ઈશુનો સિદ્ધાંત તેના એકલાને માટે જ ન હતો. ઈશુએ તે બંધા જ લોકોને આચરણમાં મૂક્યા માટે ઉપદેશો લે છે. ખરું જોનાં આ સિદ્ધાંત તો દુનિયાનાં બધાં શાસ્ત્રોમાં મળી આવે છે.

મનુષ્યસ્વભાવનો હું ઠીક અજમાસી છું એમ હું માનું છું. મારા પોતાના વિચારો અને લાગણીઓનું પૂરેપૂરું પૃથક્કરણ કરવાનો મને મહાવરો છે. મેં જોયું છે કે માણસ પોતાના મત કરતાં મોટો છે. માણસ જે તંત્ર ઊભું કરે છે તેનાથી તે પોતે મોટો હોય છે. અને તેથી જ મને લાગે છે કે તમે અંધજાગથી જે રાજ્યવ્યવસ્થા ઉપજાવી કાઢી છે તેના કઠોતાં વ્યક્તિ તરીકે તમે અનેક દરજ્જે સારા હો છો. ૧૦મી એપ્રિલના દુર્દૈવી દિવસે અમૃતસરમાં મારા દેશભાઈઓનાં જે રોળા બેગાં થયા હતાં તે રોળાં કરતાં તેમનાં દરેક માણસ વધારે સજ્જન હતો. તેમાંથી કોઈ પણ એક માણસને નિર્દોષ, અશરણ અંગ્રેજોને મારવાનું કહેવામાં આવત તો તે ના જ પાડત પણ ત્યાં રોળું બેગું થયું ત્યાં ધણી લોકો પોતાનું જીવન જૂની ગયા એ જ ન્યાયે અધિગર ઉપર ખેડેલો અંગ્રેજ આમાન્ય અંગ્રેજ કરતાં જુદો જ હોય છે. હિંદુસ્તાનમાં રહેનાર અંગ્રેજ વિલાયતમાંના અંગ્રેજ કરતાં જુદો જ છે. આ દેશમાં તમે જે તંત્રને આધીન છો તેનું પાછપણું વર્ણવ્યું ત્યારે તેમ નથી.

તેથી જ દરેક અંગ્રેજના હેતુ અશુદ્ધ હોય છે એવો આરોપ ન મૂકતા છતાં અથવા તો તમે દુષ્ટ છો એમ ન માનતા છતાં તમારા તંત્રને આકરામાં આકરાં વિશેષણ લગાડી તેનો હું નિષેધ કરી શકું છું. અમે જેટલા આ તંત્રના જઠરાયેલા છીએ તેટલા જ તમે પણ તેને શરણે છો. માટે તમે પણ તે જ વૃત્તિ ધારણ કરો એ હું ઇચ્છું છું. મારાં લખાણોમાં જે નથી તેના હેતુઓ તમે મારામાં ન કદપી લેશો. જે તંત્ર હેઠળ રહીને હિન્દી રાષ્ટ્ર મૂર્ખીભર અંગ્રેજોનું દાસ બને છે અને દેશમાં દેરડેર નગરે પડતા કિલ્લાઓ અને તોપોના આશ્રય તળે જ તમે પોતાને સુરક્ષિત માનો છો તેના તંત્રને બની શકે તો સુધારવા નહીં તો મિટાવવા હું અધીરો થયો છું એમ જ્યારે કહું છું ત્યારે મેં કશું બનું રાખ્યું નથી એમ જ તમારે માનવું. આજની સ્થિતિ તો તમને અમને બન્નેને કેવળ શરમ ભરેલી છે. આપણું સામુદાયિક જીવન એકબીજા પ્રત્યેના અણુવિશ્વાસ અને બીક ઉપર બનેલું છે. તેમાં મરદાઈ નથી એ તો તમે કબૂલ કરશો જ. જે તંત્રને લીધે આવી સ્થિતિ ઉત્પન્ન થાય છે તે જરૂર સેતાની જ કહેવાય. દેશને ચૂસનાર પૈરદેશીઓ તરીકે નહીં પણ હિંદુસ્તાનની બીજી કેમોની માદક હિંદી બનીને રહેતાં તમને આવડું જોઈએ. એક અંગ્રેજની જાન સામે એક હજાર હિંદીઓની જાન એ ગણતરી ધોર નિરાશા ઉપજાવનારી છે, અને છતાંયે તમારા મોઢામાં મોઢા અધિકારીઓએ ૧૯૧૯માં આ જ સિદ્ધાંત સ્વીકાર્યો હતો. જે તંત્રે આપણને બંનેને આટલી હદ સુધી પાડ્યા છે તેનો સમૂળગો નાશ કરવાના કાર્યમાં તમે અમારી જોડે ભજો એમ તમને કહેવાનું મન થાય છે. પણ મને લાગે છે કે હજી તમે તેમ ન કરી શકો. તે સ્થિતિ લાવવા માટે જેટલી ઉત્કટતા, જેટલો આપભોગ અને સંઘમ અમારે કેળવવાં જોઈએ તેટલાં હજી અમે કેળવી બતાવ્યાં નથી.

પણ પરદેશી કાપડનો બહિષ્કાર કરવામાં અને દારૂનિષેધની દિલચાલમાં તો હું તમારી મદદ જરૂર માગું છું.

અંગ્રેજ ઇતિહાસકારોએ બતાવેલું છે કે હિંદુસ્તાનનો પોતાનો વિખ્યાત કાપડનો વેપાર ઇરાદાપૂર્વક અને ચોક્કસ રીતે તોડી પાડી વિલાપતી કાપડ હિંદુસ્તાન ઉપર બળાતકારે લાદવામાં આવેલું છે. તેથી હિંદ આજે લેંકેશાયરનું જ નહીં પણ જાપાન, ફ્રાન્સ અને અમેરિકાનું પણ મુહતાજ યર્ધ બોલું છે. હિંદુસ્તાન ઉપર આની શી અસર થઈ છે તે એક વાર જુઓ. દર વર્ષે લગભગ સાડા કરોડ રૂપિયા ફક્ત કાપડને માટે અમે હિંદુસ્તાન બહાર મોકલીએ છીએ. અમને પૂરતું યર્ધ પડે એટલું કે તો અમે આ દેશમાં ઉત્પન્ન કરીએ છીએ જ. આ દેશનું કે પરદેશ મોકલી ત્યાં કાપડ વણાવી ફરી આ દેશમાં

લાવું તે શુદ્ધ મૂખાઈ નથી શું? હિંદુસ્તાનને આવી 'લાચાર' રિયનિમાં મૂકવું એ શું વાગ્યું હતું?

દોડરો વધે ઉપર અમે અમારે જોઈતું બધું કાપડ જાતે કાંતી વણી લેતા, અમારી સ્ત્રીઓ ઘરમાં જોગી સુંદર સૂતર કાંતતી અને પોતાના પતિઓની કમાઈમાં ઉમેરો કરતી. ગામડાંના વણકરો તે સૂતર વણી આપતા. અમારા જોતા પેનીપ્રધાન દેશમાં પ્રગતિપ્રવૃત્તિની વ્યવસ્થાનું એ એક અગત્યનું અંગ હતું. આ વ્યવસ્થાને લીધે અત્યંત સ્વાભાવિક રીતે નવરાજનો અમે સદુપયોગ કરી શકતા હતા. આજે અમારા દેશની સ્ત્રીઓમાં કાંતવાની આવડત રહી નથી અને કરોડો લોકોને પરાણે નવરા જોસવું પડવાથી દેશ દંગાલ થઈ ગયો છે. ધણી વણકર ભંગી થઈ ગયા છે, કેટલાક બાહુતી સિપાઈઓ બની લશ્કરમાં ભરતી થયા છે. સુંદરમાં સુંદર કાપડ વણનાર વણકરોની અડધી ડોમ દાળો-વાટો થઈ ગઈ છે અને બાકીની અડધી હાથે કાંતેલું સૂતર નહીં મળતું હોવાથી પરદેશી સૂતર વણી રહી છે.

ત્યારે હિંદુસ્તાનને માટે પરદેશી કાપડના બહિષ્કારનો અર્થ શો છે તે હવે કદાચ તમે સમજી શકશો. આ બહિષ્કારની યોજના સજ્જત કરવામાં નથી આવી. સરકાર આજે ખિલાફત અને પંજાબના અન્યાયો દૂર કરે અને હિંદુસ્તાનને આજે જ સ્વરાજ અખત્યાર કરવા દે તોયે આ બહિષ્કારની હિલચાલ ચાલવાની જ. સ્વરાજનો એ અર્થ તો હોવો જ જોઈએ કે આર્થિક દૃષ્ટિએ રાષ્ટ્રના અસ્તિત્વને જરૂરી એવા ધંધાઓને હિંદુસ્તાન પોષણ આપી શકે અને આ અસ્તિત્વને જોખમમાં નાખનાર એવા માલની આયાતની બંધી કરી શકે. ખેતી અને હાથકાંતામણ એ બે રાષ્ટ્રદેહનાં ફેફસાં છે અને હરપ્રયામે લખરોગને એ ફેફસાંમાં પેસતો અટકાવવો જોઈએ.

આ વાન રાહ જોવા જોવી નથી. ખેતી સાથે ચાંચી શકે એવા ધંધાને અભાવે આખું રાષ્ટ્ર ન્યારે જૂપે મરે છે ત્યારે પરદેશી કારખાનાંવાળાઓના કે દેશી વેપારીઓના લાભોનો વિચાર ન કરાય.

આ હિલચાલને બંધી જાતેના પરદેશી માલના બહિષ્કાર તરીકે પણ રખે માની લેતા. બીજાં રાષ્ટ્રો સાથે કોઈ પણ જાનનો વેપાર કરવો જ નહીં એ હિંદુસ્તાનનું વલણ નથી. કાપડને બાદ કરતાં બીજી વસ્તુઓ હિંદુસ્તાન કરતાં પરદેશમાં સહેલાઈથી અને સારી જાનતી હોય તો ઉભય પક્ષને લાભ થાય એવી શરતે પરદેશ પાસેથી આભાર સાથે લેવાની હિંદુસ્તાને હા પાડવી જ જોઈએ. અલખત, કોઈ પણ વસ્તુ હિંદુસ્તાન પોતા પર બળાકારે નહીં જ લાદવા દે. પણ ભવિષ્યને વાંચવાનો પ્રયત્ન નહીં કરું. હું જરૂર આશા રાખું છું કે થોડા જ દિવસમાં હિંદુસ્તાન ઈંગ્લેન્ડ સાથે સમાનતાને નાતે

મદકાર કરી શકશે. આપણા વેપારના સંબંધો તપાસવાનો પ્રસંગ તે વેળાએ આવશે. અત્યારે તો પરદેશી કાપડનો બહિષ્કાર સફળ કરવામાં હું તમારી મદદ ઇચ્છું છું.

એવા જ અને એટલા જ મદત્તનો સવાલ છે દારૂનિષેધનો. દારૂના પીણાં એ તો સમાજ ઉપર લાદેલી એક અસહ્ય આકૃત છે. આ નિયમમાં પ્રજામાં જેટલી જાગૃતિ છે તેટલી આજ સુધી કોઈ દાળે ન હતી. હું કબૂલ કરું છું કે આમાં તમારા કરતાં વધારે મદદ તો અમારા હિન્દી પ્રધાનો કરી શકે એમ છે. છતાં આ સવાલમાં તમે તમારો મત સ્પષ્ટ જાહેર કરો એમ હું ઇચ્છું છું. રાજ્યતંત્ર ગમે તેવું હોય તોપણ મને લાગે છે કે પ્રજા તો દેશમાંથી દારૂની જડ જ કાઢી નાખવા માગે તમારું વગ્ન પ્રજાપક્ષ સાથે ભેગવીને આ દિનપ્રતિદિન વધતી જતી દિલ્લયાલને તમે મદદ કરી શકો છો.

‘નવજીવન’, ૧૦-૭-૨૧

તમારો સાચો મિત્ર,
મોહનદાસ કરમચંદ ગાંધી

મૂચિ

અક્ષર ૨૧

અગરવાળ, લાલા રામજી ૪૬૬

અગ્નિતસિંહ ૬૨

અગ્રીય, બનાબ અબદુલ ૧૦૩

અડાજિલિયા, સોરાબજી ૮૫

‘અદમ-તા-અવન’ ૧૯૦, ૧૯૭

અધિકારી, મો. ૩૯૨

અનસારી, ડો. ૩૦૪, ૫૧૧

અનસુવાળહેન ૧૨૦, ૧૨૬, ૧૪૩, ૧૪૫,
૫૪૩, ૫૪૭

અનનાદાન અને વસેદાન ૭૬

અબદુલ બારી, મોવાના ૧૬૧, ૧૬૩, ૨૮૪,
૨૮૭-૮

અમદાવાદ ના મિલમજૂરો ૧૨૦

અમૃતલાલ, શ્રી ૭૬

‘અર બલાલ’ ૪૧૩

‘અર દિલાલ’ ૪૧૩

અલીજદ કોલેજ ૫૭૩-૪

અલીબાઈએ ૧૭, ૧૮, ૨૫, ૨૬, ૨૭૩, ૫૧૬

અવસ્ત, મિ. ઇન્સિલ આફ્રિકાના એક
કાર્યકર્તા ૨૬

અષાવક ગીતા ૧૬૫-૭, ૧૭૬-૮

અસહકાર અને આમવાજ ૨૨૫-૬; અને
એકદિલી ૩૨૦-૧; અને રાષ્ટ્રીય
એકત્વ ૨૨૨; અને વિદ્યાર્થીઓ ૨૯૬;
આત્મશુદ્ધિની ક્રિયા ૪૩૭, ૪૫૩,
આપણા હાડમા ૭ ૪૮૩; ઇદિલ
સજ્જ ૩૬૬; સજ્જ ૩૬૬; સજ્જ ૩૬૬,
ના ચાર પગથિયા ૧૯૧; નાં ત્રણ
ચદ ૩૭૪, ની અગત્ય ૨૦૪-૧૪,
ની શક્યતા અને વ્યવહારુતા
૨૨૦-૧; ૦૫૨મ સયમધર્મ ૩૮૬

અરપૂરવાલી વસંતવાનિયતનું ૨૧૨૫ ૩૪૫;
ઈન્દુ ધર્મનું ૬૩૬ ૪૪૬-૫૦

આદ્ય, ડો. ૨૧

આશા, મો. અબુલ કલામ ૧૬૧, ૨૬૨,
૩૦૪, ૪૧૩

આત્મચક્ષુ ૨૧૫

આધુનિક સુધારો ૪૮૩

આનંદ, સ્વામી ૧૬૦, ૪૧૩

આદ્યાબ અદમદ, સાહેબાદા ૧૪૬-૫૩

આફ્રિકા, ઇન્સિલ ૧૯, ૪૩, ૬૨, ૭૫,
૮૪-૫, ૯૦, ૧૦૩, ૧૨૨, ૧૩૫-૬,
૧૪૧, ૧૪૨, ૧૫૬, ૨૬૦, ૪૫૪

આચર, ડી. બ. ગોવિંદ રાધવ ૮૬, ૬૬

આચર, કરુણીરંજ ૪૫૬, ૪૬૫

આરબો નો સ્વાતંત્ર્યપ્રેમ ૨૫૬-૭

આશ્રમ, સાબરમતી ૪૬૬; ની કૃષ્ણણી
૧૭૧; ના અસતીય ૧૯-૨૦; ના
નેતિક કાતિનો પ્રયોગ ૧૦૯

‘ઇન્ડિયન એપિનિયન’ ૨૦૩

ઇન્ડિયન પીનવ કોડ ૧૦૦

ઇન્ડિયન પ્રેસ એક્ટ ૫૪, ૯૨

‘ઇન્ડિયન સોસાયલ રિફોર્મર’ ૩૦, ૫૪

‘ઇન્ડિયન’ ગ્રામીણનો સંદેશો ૧૬

ઇમામ સાહેબ ૧૫૬-૭, ૧૬૧, ૧૭૩, ૨૦૩

ઇસ્લામી પ્રશ્નો ૭૩

‘ઇસ્લામી’ ૭૪

ઉપવાસ સત્યાગ્રહી અને દુરાગ્રહી ૫૭૧
૭૬૬ ૭૩

જામિંદારોની વચિતરજન દાસનાં બહેન
૪૬૨, ૪૬૫

એડવિન આર્નોલ્ડ ૩૬૬
 એન્ડ્રુ, ચાલી ૨૮, ૫૦, ૭૧-૨, ૮૦,
 ૧૮૦-૨, ૨૨૮, ૨૬૧, ૩૬૬, ૪૩૧,
 ૪૬૦, ૫૧૬, ૫૨૦
 એડ્વર્ડ, મિ ૬૦
 એલિયાઝ રિજિસ્ટ્રેશન ઓફ ૧૦૭
 એડસ્ટર્ડ યુનિવર્સિટી ૧૧૨
 એડવાયર્સ, માર્કેટ ૪૦૨
 એડવાયન ૧૮૨
 ઈર દીકર, દાદાસાહેબ ૩૫૭
 કરી, મિ. ૬૮
 કલ્યાણજી ૨૬૧
 કાલવિયા, અલ્લમદ મલમદ ૮૪
 કાલેવકર, કાકા ૨૩
 કિચલુ, ડો ૧૮૭, ૧૮૦, ૧૮૪, ૨૪
 કીન્સ ૭૦
 કુમીબહેન ૮
 કુરેશી, મ્લેબ ૧૮
 કૃપાવાની, આચાર્ય ૧૭૧, ૫૦૬-૧૦
 કૃપાવાની, ગિરધારી બા. કૃપાવાનીના
 બત્રીબ ૧૭૧
 કૃષ્ણદાસ ૧૬૧
 કુડેક, રેજનલ્ડ ૬૨
 કોપ, મિ ૧૪૪
 કુલનબેક ૭, ૮૪, ૧૬૦, ૨૦૨-૩
 કળકર, ડો ૨૧, ૩૪૪, ૩૫૧-૨, ૪૬૧
 કોટવાલ, શ્રી ૧૬૧
 'કોનિકલ' ૧૦, ૬૬, ૭૧, ૭૨
 ખત્રી, હાજી સિંક ૩૪૪
 ખાલિકર ૩૪૪
 ખાદી બાનદાનીનો પોસાક ૫૨૨
 ખાલરડે, શ્રી ૧૬૮, ૪૩૮
 ખિલાફત ૧૮૦, ૧૮૬, ૧૮૭, ૧૬૨, ૨૬૮,
 ૨૭૬, બંને અસહકાર ૨૧૭-૨૭,
 બંને સ્વદેશી ૧૬૩
 ગંગાબહેન ૨૫૬
 ગાર્ડર, મિ ૭૩, ૧૨૬, ૧૩૦, ૧૪૬

ગાધી, કસ્તુરબા ૮૧, ૮૨, ૪૬૬, ૫૦૪
 ગાધી, કાકુ ૭૬
 ગાધી, કાન્તિવાન ૨૪
 ગાધી, કાશીબહેન ૧૬૧
 ગાધી, ચ ચળબહેન ૬
 ગાધી, હમનવાલ ૮૬, ૧૬૧, ૨૦૩
 ગાધીજી બંને દ્વાનધર્મ ૩૧૦, બંને
 ચરણરપણ ૫૨૩-૪, બંને ગોરક્ષા
 ૪૧૪-૫, બંને બ્રાહ્મણોત્તરો ૩૫૮,
 બંને વર્ણવ્યવસ્થા ૧૮૨, બંને
 વાયનમૂનો ધર્મ ૩૫૭, બંનેલીગદ
 યુનિબા ૨૭૮-૮૦, અસહકાર વિષે
 ૧૭૦, બંને ગત સુબધે વિં અત કરણ
 ૨૪૦, અબેજ બાઈબોને ૫૬૪-૭
 બંનેતરનો અવાજ ૨૮, બંનેપણે
 ભોમિયો ૩૭, બંને કહેવો ૧ ૩૭૮-૬,
 બંને સભળાય ૧ ૩૭૩, બંનેપણે
 જીવન અભ્યારીનુ હોડુ નેઈએ ૧૮
 બંનેબની સિસલખપદ્ધતિ વિષે ૧૫૨-૩,
 બંનેભવિકાસની રીત ૩૬૭, બંને
 સ્વરામ્ય ૪૧૮-૬, બંનેશ્રમમાં
 સ્ત્રીઓને દાખલ કરવા વિષે ૨૭,
 બંનેશ્રમ વિષે ૧૬-૨૦; બંનેદ્રિયસુધેમ
 વિષે ૩૦૫, બંનેતરનો પ્રવસ ૫૦૮
 બંને પછીના, બંનેપવાસની પાછળ
 પ્રાર્થના હોવી નેઈએ ૭૧, બંનેસદન
 વિષે ૧૧૦, બંનેગામા ૩૭૫ બંને
 પછીના; બંને બસાસન બંને રાષ્ટ્રસાસન
 ૪૦-૧, બંનેગીબાઈમાં જ ખાનદાની
 ૭ ૭૫, બંનેજશત મહાવિદ્યાવચની
 સ્થાપના ૩૬૩-૬, બંનેજશત
 વિદ્યાપીઠના વિદ્યાર્થીઓને ઉદ્દેશ્ય
 ૪૬૭-૪૪, બંનેતિન્દ્રિયના લક્ષણો
 ૨૬૪, ૩૧૭, બંનેકોરમાં ૩૦૫-૧૬,
 બંનેવવારની મર્યાદા ૧૬૭-૮,
 બંનેતરકારવસિ-નબજાઈની નિશાની
 ૬૪, બંને ગિરફતારી ને સદેશો ૫૭-
 ૬૧; બંને વચણ રાજદારી નહીં પણ

ધાર્મિક ૬૧; નો વકીલાતનો અનુભવ
૪૩૫; વતકાર ની જવાબદારી વિષે
૨૮૬, ની સાધનસપ્તિ ૧૬૯-૭૦,
નો શિખામણ ૮૮-૬; વપરભાષાના
વાદનવાળી કેળવણીનાં બૂરાં પરિણામ
૪૩૨-૩; વપશુબજ ને નીતિબજ વિષે
૧૦૭; પશુવધ વિષે ૩૨૧; વપનબને
પ્રવાસ ૨૬૦ અને પછીનાં; વપારસીઓ
પ્રત્યે પુત્ર-૬; વપિતાધર્મ અને
પુત્રધર્મ વિષે ૨૫૬-૬૦; વપોતાના
વર્તનનું પૃથક્કરણ ૧૭૨-૫, વપોલીસ-
ની ફરજ વિષે ૪૦૬-૧૦; વપ્રતિજ્ઞાધર્મ
૩૮૬ અને પછીનાં; વપ્રત્યેક અંગેજને
૫૭૫-૮; પ્રાતઃસ્મરણ વિષે ૮૨;
વખહેનના ફર્શનમાં માતૃશ્રીનાં ફર્શન
૭૬; વખિહારનો પ્રવાસ ૪૪-૧૬;
વખાસણ-અખાસણ વિષે ૩૪૪-૫૦;
વખગવદ્ગીતા વિષે ૭૭; વખદાસપાત્રા
૩૫; વખદાસનો પ્રવાસ ૨૦૩ અને
પછીનાં; વખદાદેવભાઈ વિષે ૮૦;
વખદારાખૂનો પ્રવાસ ૩૩૬ અને
પછીનાં; વખત્યુનો શોક કરવો ફેગટ
૭ ૭૮; વખોડરેઈ ભાઈઓને ૫૬૦-૩;
વખજ્જનો સાર્થો અર્થ ૧૫૫; વખોરેઈ
ખિલો વિષે ૨૫-૩૪; વખોરેઈ સત્યાગ્રહ
વખતે અમદાવાદમાં થયેલાં તોફાનો
વિષે ૫૪૩-૫૦; વખસ વિષે ૮૨;
વખડવાણમાં ૪૭૫-૮; વખર્તમાનપત્રો
ખાટે આદર્શ ૪૨; વખર્ષસરોથને
જવાબ ૧૧૪-૧૬; વખિદાનો રાગ
કેટલીક વેળા ત્યાગવા યોગ્ય ૧૪-૫;
વખિદાર્થીઓના શાળાત્યાગ વિષે
૨૪૮-૬૦; વખિદાસ પિં. અનુભવ
૭૭; વખીર સિદ્ધિકો વિના પ્રભુ ન
ચડે ૨૧૬; વખૈયજીવનનાં તણણ
૩૬૬; વખવરચાસકિત વિષે ૨૮૧,
વખવદારકુશળ આદર્શવાદી ૨૬૬;
વખઠં મળવિ સાયમ્ ૧૫૬; વખાંતિ-

નિકેતનમાં ૨૪૧-૮; સત્યાગ્રહ વખને
પેસિવ રીસિસ્ટન્સ ૩૬-૪૦, ના
ભવિષ્ય વિષે ૮૬-૯૦, ની દિવસચાલના
ખિતા ૧૨૧, નું બળ ૩૮; વખસત્યા-
ગ્રહીઓને ચેતવણી ૫૩; વખસૂરીની
તાકાત ૨૦૦; વખસરકારી આજ્ઞાપત્રો
જવાબ ૧૦૧-૬; વખસવિનય કાયદાભંગ
માં કાયદાનું પાલન છે ૪૭; વખસુક્ર
પ્રાંતનો પ્રવાસ ૨૬૭ અને પછીનાં;
વખસીમલામાં ૫૧૬-૨૧; વખસેશનની
બીડ સામે સત્યાગ્રહ ૨૦૦-૧; વખસતાજ
વિષે ૧૨૪-૫; વખસરનું ઓપરેશન
૫; વખસર કમિટી સમક્ષ જુબાની
૧૧૭ અને પછીનાં; વખસે સૂતર કાંતવા
વિષે ૮૩; વખસિમારણ જેવડી બૂલ ૬૩-૪;
વખસિદ્ધિ યુનિ. ના અધ્યાપકો સાથે
૩૮૮-૬૫; વખસિસ આખગી પ્રકૃતિને
ભાવતી વસ્તુ નથી ૪૫; વખસોનિ'મેનના
દેશનિકાલ વિષે ૫૫૫-૬૧;

ગાંધી, દેવદાસ ૧૪, ૧૮, ૨૧, ૨૧૩, ૨૧૧
૧૬૮, ૨૦૨, ૩૬૫

ગાંધી, નિર્મલાબહેન ૭૫, ૧૫૬

ગાંધી, પ્રમુદાસ ૧૬૦, ૧૬૧, ૧૬૩

ગાંધી, મગનલાલ ૧૪, ૧૯, ૨૦-૧, ૩૯
૪૬, ૫૭, ૭૪, ૮૩, ૧૫૬, ૧૫૯, ૧૬૧,
૨૦૩, ૩૯૫; ની રીકા ૧૭૧-૫

ગાંધી, મણિલાલ ૮૨

ગાંધી, મનુબહેન ૬, ૨૨, ૨૪

ગાંધી, રસિકલાલ ૨૩

ગાંધી, રઝિયાત વગાંધીજીનાં મોટાં બહેન ૭૬

ગાંધી, રામદાસ ૮૧, ૮૩, ૨૦૩

ગાંધી, રામીબહેન ૬, ૨૪

ગાંધી, રામજીદાસ ૭૧

ગાંધી, હરિલાલ ૮, ૨૧, ૨૩, ૨૭, ૭૪,
૧૬૦, ૨૦૩

ગિરધારીલાલ, લાલા ૧૬૩

ગિલેસ્પી, રેવરન્ડ ૧૪૫, ૧૫૬

ગીતાંજલિ ૪૫૬, ૪૬૦

ગુડફેલો, મિ ૪૧૨
 ગુપ્ત, બાબુ કિશોરપ્રસાદ ૨૭૭
 ગુપ્ત, બાબુ શિવપ્રસાદ ૨૭૮
 ગુરખા સિપાઈઓ ૫૨
 ગુલામ જવાની ૧૯૨
 ગુલામ મોહીઉદ્દીન ૨૯૪
 ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ૪૧૭ અને પછીના ,
 ગોખલે ગોપાળ કૃષ્ણ ૮૫, ૨૭૫, ૩૩૨,
 ૩૪૩, ૩૪૫, ૩૪૮, ૪૫૬, ૫૬૦
 ગોરક્ષા ૩૧૧
 ગોળાબાર ૬૨
 'ગ્રયસાહેબ' ૨૭
 ગ્રિફિથ્સ, મિ. ૧૪૪
 ગ્વેડરટન ૩૪૪
 ઘાટે, મિ જો એસ ૧૭, ૧૮
 ઘેનો દારૂનપ્રેમ ૫૦૫-૬
 ચંદાવરકર, સુર નારાયણ ૩૦, ૬૬, ૧૦૩
 ચંપારણ ૪૦૮-૯
 'ચાઈર' ૪૩૪
 ચિમનલાલ, ૧૨૮, ૧૩૪-૮, ૧૪૨
 ચેટફિલ્ડ, મિ ૧૪૪, ૩૨૯
 ચેમ્સફર્ડ, લોડ ૧૦૭-૮, ૧૨૪, ૧૪૮,
 ૨૧૧, ૨૭૫, ૫૭૬
 ચૌધરી, દીપક રામભજા દત્ત ચૌધરીનો
 દીકરો ૧૬૦, ૧૬૨, ૧૬૩, ૧૬૪
 ૩ ૫-૭
 ચૌધરી, પં રામભજા દત્ત ૧૬૨, ૧૬૪,
 ૧૯૬, ૨૯૪, ૨૮૫
 ચૌધરી, સરવાદેવી ૧૬૨-૬, ૧૭૨, ૧૭૪,
 ૧૭૬-૮, ૧૮૮, ૨૦૦, ૨૨૭-૩૦, ૨૮૫,
 ૩૮૫-૭, ૪૧૨-૩, ૪૧૬-૭ ૪૨૪, ૪૨૮
 છબલાની, પ્રો ૩૯૦
 છાગલાલ, શ્રી ૮૮
 જમનાનારાયણ, પડિત ૧૪૦-૩
 જગન્નાથ ૮૯
 જગદીશ ૧૬૨
 જમનાદાસ ૨૦૨

જવિયાવાલા બાગ ૧૯૧-૨, ૨૨૭, ૨૬૫,
 અને એન્ડોની કતલ ૪૩૧, -૪ી
 હિંદ ચડચુ છે ૨૬૫
 જનકીબાઈ ૪૫૭
 'જમે જમરોદ' ૫૧૩
 જવણવાલ બેરિસ્ટર ૧૪૫
 જેરામણી, વિદ્યુવદાસ ૮, ૮૯, ૫૭૧
 જેહાદ ૨૮૫
 જેસફ, મિસિસ ૪૦૩
 જેહાનિસમગ ૮૫
 જ્યોજી, લોર્ડ ૫૭૬, ૫૭૮
 જંદૂરઅલીખાન ૨૯૨-૩
 જવેરી, મોતીલાલ ૫૬૮
 જીણા, મિ ૮૬, ૧૬૧
 જીણા, મિસિસ ૮૬ ૧૬૧
 'ટાઈમ્સ' ૫૨૪
 'ટાઈમ્સ ઓફ ઇન્ડિયા' ૩૧, ૬૦, ૧૦૮,
 ૧૬૮
 ટાગોર દેવેન્દ્રનાથ ૨૪૧
 ટાગોર, દિલ્લેન્દ્રનાથ ૫૪, ૨૬૧
 ટાગોર, રવીન્દ્રનાથ ૫૦-૧, ૮૮, ૧૭૨, '
 ૧૭૩, ૨૪૧, ૨૪૨, ૨૪૩, ૨૪૭
 ટાટા, લેડી ૧૧૩
 ટોમસન મિ ૫૨૯
 ડગલાસ, મિ ૨૮૯
 ડાયર, જનરલ ૪૦૯
 ડિકેન્સ ઓફ ઇન્ડિયા એક્ટ ૮૭, ૧૦૭
 ડેક મિ ૮૪
 ડમ્ક ઓફ કોનોલ ૫૮૪-૭
 'દાર્ક' મવાલાલ ૨૮૭ ૩૦૦
 દાલિર ૪૫
 દિલ્લ, બાગ ગગાધર ૧૬૩, ૧૬૪, ૧૬૮,
 ૩૩૩, ૩૪૫, ૪૬૧, ૫૨૩-૪, -૪ી
 આદીની દામડી ૩૫૧, -૪ અવસાન
 ૨૦૧-૨, 'સાથે રાસાય' ૧૫૮-૯
 દેવગ, પ્રે ૩ ૪
 દેવજી, અખ્લાસ ૪૦૬, ૫૮૦

ત્રિભિનાપક્ષી ૪૫

ચોરો, હેમી ૧૧૦

કાત, રમેશ ૧૭૦

ફલ્કરી ૧૬

ફ્યાનક સરસ્વતી, સ્વામી ૪૦૨

ફ્યાનજી ૨૦૧, ૨૬૧

ફાદાભાઈ નવરોજી ૨૭૫, ૩૩૫, ૫૨૮, ૫૮૭, ૫૬૦

ફાનિયત એક પ્રતિભાવાન દિગ્ ૧૧૦

ફાઝિલેષ ૫૨૭

ફાસ, ચિતરંગમ ૪૭૫, ૪૫૬, ૪૬૦, ૪૬૨, ૪૭૬, ૪૮૦, ૪૮૨, ૪૮૬, ૪૬૧-૩, ૫૧૨

ફિનસા, સર ૩૧

ફિલ્લી ૫૦

‘ફીન’ ૨૧૧

ફીપનારાયણસિંહ, બાપુ ૪૦૭

ફીફોરકર, લાલચંદ્ર ૫૫૧-૨

ફુનીચંદ, લાલ ૫૧૬, ૫૨૮

ફુધ —નું મત ૫૮, ૧૩-૪; નો ઉદ્યોગ ૫

ફુધાભાઈ ૪૫૪

ફેનીબહેન એમિ. વેરનાં બહેન ૨૭, ૧૬૦

ફેશાઈ, ગંગાધરચાવ ૩૫૮

ફેસાઈ, કૃષ્ણલાલ ૩૦૨, ૩૦૪, ૫૪૭

ફેસાઈ, દી. બ. અંબાલાલ સાકરવાલ ૩૦૨

ફેસાઈ, પરામજી ૭૫, ૧૬૧

ફેસાઈ, ચણવંતભસાઈ ૫૨૫

ધરણીપ્રસાદ ૪૦૬

‘ધી મેગન’ એન ૧૭૦

‘ધી ન્યુ એન’ એન ૧૭૦

ધીરંજ એનિયનો ગુપ્ત ૪૭૬

ધુવ, આન કાંકર ૭૭, ૩૭૫, ૩૮૬-૮૩, ૫૧૦

નકરાવન ૩૦

નકેસન, શ્રી ૮૯, ૪૫૫

‘નવજીવન’ ૧૫૬, ૧૮૬, ૨૮૬, ૨૮૯, ૪૦૪, ૪૧૩, ૪૮૦, ૪૬૪, ૫૧૨,

૫૭૫, ૫૭૮, ૫૮૩, ૫૮૭, ૫૮૯, ૫૯૩, ૫૯૭

નવજીવન મુદ્રણાલય ૬૬,
નામપુર કોમેસ ૪૩૬ અને પછીના
‘નામિવતન’ ૨૮૬-૩૦૦

નાયક, પિ. કે. ૨૦૨

નાયક, સરોજિની ૨૮, ૮૬, ૮૭

નારણદાસ, મદંત ૫૧૬

નિમકેરો ૫

નેહરુ, જવાહરલાલ ૨૭૩, ૪૦૩, ૫૧૪

નેહરુ, મોતીલાલ ૨૭૨, ૨૭૮, ૨૭૯, ૩૩૬, ૩૩૭, ૩૩૮-૪૦, ૩૪૪, ૩૬૮, ૪૦૨, ૪૩૫, ૪૬૨, ૫૧૧, ૫૧૨, ૫૧૩, ૫૧૬

પટવાઈન ૧૭૦, ૪૬૨

પટેલ, નામદાર વિદુવર્માઈ ૧૫, ૨૪, ૨૭૨

પટેલ બિલ ૧૫-૬

પટેલ, વલ્લભભાઈ ૨૮, ૫૭, ૬૧, ૧૭

પત્રિકાઓ ૫૬

પરમેશ્વરલાલ, બાપુ ૪૦૬

પરાંજી ૩૪૪

પરીખ, નરહરિ ૫, ૧૨, ૫૭, ૧૫૭

પરીખ, મણિબહેન ૮, ૭૭

પાવન ૧૨૬

પંબળ ૭૧

પડયા, ચંદ્રકાંકર ૬૬-૭૦

પડયા, મોહનલાલ ૬૭

પારસીઓ ૫૮૭-૯

પાવ, બિપિનચંદ ૪૮૨, ૪૬૧

પીટી, જહાંગીર ૧૨

પીટી, બઈજી ૧૨

પુરાણ કોન્સિટ્યુશન ૨૭૦-૨

પેન્કહર્સ્ટ, મિસિસ ૪૦

‘પેન્સિવવેનિયન’ ૧૦૮-૧૦

‘પેન્સિવ રીઝિઝન્સ’ ૨૪, ૧૦૩, ૧૧૨, ૧૧૭, અને સત્યાગ્રહ ૩૦-૪૦; અને ‘સિવિલ ડિસઓબીડિયન્સ’

વચ્ચેના તફાવત ૧૩૪

પાપથી, મિ. ૫૭૮-૮૩
 પાપક, મિ ૨૦, ૮૪, ૮૬, ૨૦૨
 પાપક, મિસિસ ૧૨
 પાપીય - આવશ્યક અનિદ ૬
 પાપીય કમિશન ૬૬-૭૭
 પ્રતિષ્ઠાપત્ર ૩૩-
 પ્રદર્શ ૪૦, ૩૫૭
 'પ્રાગરમર ગ્રિય બમિનીગો' ૩૫૨-૪
 પ્રાર્થના બંધને ખિસ્તી કમ' ૧૫૬
 પ્રે., મિ. ૬૨, ૧૨
 ક્ષાન્તનાઈ ૪૫૬
 ક્ષાતિમા ૧૬૦, ૧૭૩, ૨૦૩
 ક્ષિનિક્ષ ૧૬, ૨૩
 ક્ષિપિષ્ઠ, મિ ૫૭૬-૮૩
 ફરિજ, મિસ એરથર ૧૦, ૪૮, ૮૦,
 ૧૫૪-૭, ૧૬૮
 ફોમેસલી ૧૨
 ફેર, સાલ્ન્ટ ૫૫૦
 ખાનજ, જમનાદાસ ૪૩૭ ૪૩૮, ૪૬૧
 જાગર, સર દારકોલ ૪૭૫
 જોહાદા ૪૧૬
 જાસિનહેન ૮
 જાઈબલ ૭૨, ૧૫૫-૬
 જાન્સ, સર જ્યોજ ૧૮૩
 જાગૃધન ૧૬૦, ૧૬૩
 જાવરિગ, મિ ૧૨૦
 જુવાખીદાસ, રા બા ૫૪૬
 જોશવાડા ૪૫
 જોનગજ, જિતેન્દ્રલાલ ૪૬૧
 જોન્ડર, રાકરવાલ ૨૮, ૩૧, ૧૭, ૬૮,
 ૧૬૪, ૧૭૦
 જોન્ટિક, વોડ ૧૪૧
 જોરો ૧૭૦
 જોસટ, મિસિસ ૧૫ ૧૬, ૭૪, ૧૩૭ ૧૬૮,
 ૨૪૧, ૨૬૬, ૪૩૪
 જોયકોટ ૨૨૪-૫
 જોહોરોવિઝમ નુ ક્ષેત્ર ૪૮
 જોસ્વર્થ રિમથ ૧૬૨, ૨૬૦

જાગિરોરપ્રસાદ ૪૦૬
 જાઈડ, લેન ૩૪૪
 જુકસ, મિ ૪૨૮
 જમતરામ, ગાયલદા ૧૮૭, ૧૮૮
 જમનાદાસ, બાપુ ૫૧૦, નુ બાપુ
 ૨૬૮-૭૩
 'જાગ્રેષ' અને 'ગિફિન' ૧૦૮
 જિવાની પનિય ૩૦૨-૪
 જુનગજ ૧૫૪
 મદુરા ૪૫
 મદાસ ૧૮, ૪૫ ૭૫
 'મરાઠા' ૦૫૨ ૧૦૦
 મસિકપાન ૧૬૨
 મદમજાથી, મોહાના ૧૮૧, ૨૬૧, ૨૬૬,
 ૨૬૬, ૨૬૮, ૨૭૪, ૨૭૬, ૨૭૮
 ૨૬૮-૧, ૪૬૧, ૫૧૫ ૫૧૭
 'મદામા ગાધીના દુઝારો' ૦૬૦૫ ૫૫
 'મદામા ગાધીના સુઆમલ' ૦૬૦૫ ૫૫
 મદેતા, જમનાદાસ ૬૭, ૮૬
 મદેતા, જમરોદ ૧૭૬
 મદેતા ડો ૨૦૨
 મદેતા, ડો જીવરાજ ૧૬
 મદેતા, સર ફિરોજશાહ ૫૨૭ ૫૬૦
 માપવાસ, શ્રી ૭૫
 મારુતિરાવ ૩૫૮
 માર્ગલ લો ૧૪૪, ૧૪૫, ૧૮૮, ૦૫મદા
 વાદમા ૬૧-૨
 મારવિયાજ, પડિત ૧૫-૬, ૧૬૮, ૨૫૦,
 ૨૫૧, ૨૫૬, ૨૬૧, ૨૭૩, ૨૭૪-૬,
 ૨૭૮, ૩૨૬-૩૦, ૩૩૭ ૩૮૭, ૪૭,
 ૫૧૬, ૫૧૯
 મિત્ર, શ્રી ૪૨૮
 મીરાબાઈ ૮૭
 મુકરજી, સધાકમલ ૧૭૦
 મુકરજી, સતીસ ૩૬૫
 મુલકિયાર, રામસ્વામી ૮૬
 મુરારિલાલ, લાલ ૩૦૨-૩

સુખર્ષ ૫

મૂળજી જેઠા માકે'તનો સત્યાગ્રહ ૯-૧૦

એકસમૂહ ૩૬૭, ૪૮૨

મેઠ, શ્રી સુરેન્દ્ર ૨૩, ૭૫, ૧૧૧, ૨૦૩

મેયર, મિં ૪૨૮

મોઆજમખલી, જનાબ ૩૩૬ ૩૪૦

મોહરેટો ૫૦-૩

મોહી, એચ પી ૫૨૮

મોન્ટેચ્યુ, મિ ૮૬, ૮૭, ૧૦૬, ૧૦૭-૧,

૧૬૧, ૧૬૬, ૨૦૫

મોહિતનો, મિસ ૨૩

મોહનવાજ, શ્રી ૮૧

મોલાના અખટલ બારી ૭૩

‘ચંગ બહિયા’ ૬૧, ૭૨, ૮૬, ૮૮, ૯૮,

૧૦૬, ૧૧૩, ૧૧૪, ૧૫૮, ૧૬૮-૭૧,

૨૦૧, ૪૨૪, ૪૨૮, ૪૩૧, ૫૨૪, -ના

અગ્રણેષો ૮૭

ચાણિઠ, કન્હુલાલ ૨૮

ચરિકન ૧૧૨

ચહેમાન, મિં ૧૧૬

ચગત્વામી ૪૫

ચાનવાચારિયર, વિજય ૪૫

ચાંચકાય ચરિત્ર ૦મુસાદાબાદની ૨૬૮

ચાંચોપાધ્યાયી, ચક્રવર્તી ૩૫, ૮૯

ચાલ જીતમ, અધ્યમ અને અધમ ૨૬૯

ચાળેન્દ્રપ્રસાદ, બાલુ ૪૦૬

ચાનડે, મહાદેવ ગાવિંદ ૨૭૫

ચામગોપાલ ૫૦૭

ચામનાથ, કાળી કામળાવાળા ૩૫૨

ચામનાથ ૩૧૮

રાષ્ટ્રીય મહાવિદ્યાલય, કવકતાનું ૪ ૫-૮

ચિચડ' કોબ્ડન ૩૪૩

ચિખન, હોડ' ૩૨૬

ચીડ, સર રટેનલી ૩૧

ચુડિયાડ' કિષ્કિય ૩૯૪

ચુદ, પ્રિન્સિપાલ ૪૩૧

ચુસ્તમજ, પારમી ૧૬, ૮૫

ચરિકન, જસ્ટિસ ૧૩૧-૩૩

ચિટ્ટો ૦આર્થિક સ્વતંત્રતાનો લેખાંશ

૪૮૬-૭, ૦ખેડોનો બેકારીનો લેખાંશ

૯૯, -નુ સંગીત ૪૮, -મા કાબ્યાન ૬

૪૯૭-૮

ચોનાડડો ૪૨૭

ચોચ, બાલુ કાલીનાથ ૮૬, ૯૭

ચોચ, સર પ્રફુલ્લચન્દ્ર ૪૮૧

ચોચેટ કાપડા ૦જેરી માનસનુ પરિણામ ૮૧

ચોનંદ બિજો ૧૭, ૧૮

લગમનસિંહ ૫૧૮

લખપતરાય, લાલ ૧૧૧, ૧૧૩, ૨૫૦, ૨૬૧

૪૬૦, ૪૬૫, ૫૧૧, ૫૧૬, ૫૧૮, ૫૨૧

લોકે, શ્રી ૩૫

‘લાઇટ ઓફ એશિયા’ ૩-૬

લાલેન્દ્ર, સર જ્યોત્ ૨૩

લાલેન્દ્રલાલ, મોવની ૨૬૭

‘લીડર’ ૩૭૭

લણ્ડર રિચર્ડ ૪૫૫-૬

લક્ષ્મણ કુટુબકમ્ ૬૫

‘લાઈસરીગલ લોન્’ ૫૧૮

લાઈસરાય ૨૬, ૩૦, ૩૧, ૧૮૩-૬,

‘ ૦એશિયાના તોફાનો વિષે ૧૧૪

‘લાઈનીક પ્રતિક્ષા’ ૨૪૩

વિજયરામવાચારી, ડી બી ૨૪, ૨૫, ૧૧૩

વિનયપૂર્વક અનાદર ૩૪

વિન્ટર બોટમ, મિસ ૨૦૨

વિન્ટેટ, સર વિલિયમ ૬૨

વિલોબી મિ ૨૮૭

વિલ્સન મિ ૨૦

વેળપૂડ, કર્નલ ૪૮૧

વેસ્ટ મિસિસ ૧૬૦

વોલ, ડો ૪૮૦

વોરા, હજમબહેન ૮

મત ૧૦-૧ ૭૧

મતપાવન ૧૩-૪

‘શક’ થાતુનો પ્રયોગ ૭૬

શર્મા, ૫૦ નેશીરામ ૧૮, ૩૦૪
ગકરવાયા ૦૬૨વીરપીઠવાળા ૩૩૬-૭,
૩૪૧

શાસ્ત્રિયાર ૨૫૦, ૨૫૧, ૨૫૬, ૩૨૨-૩૦
'શિવ મની' ૪૩

શીખ પરિષદ ૨૬૭-૩૦૦

શોષાદિ, પ્રે ૩૬૦, ૦૧૨

શોકવચ્ચલી, મીતાના ૧૧૧, ૧૦૫, ૧૮૧-૭,
૧૮૮-૧૦, ૧૬૫, ૨૦૦, ૨૦૬-૭,
૨૧૫ ૨૨૧, ૨૨૫, ૨૬૧, ૨૬૪,
૨૭૭, ૨૭૮, ૨૭૯, ૨૮૪, ૨૯૦,
૨૬૪, ૩૦૪, ૩૨૧, ૩૩૭, ૩૪૪,
૩૫૭, ૪૦૨, ૪૦૪, ૪૦૫ ૪૩,
૪૬૧, ૫૨૧

શ્યામસુદર, બાબુ ૪૩૪

અધ્યાનક, સ્વામી ૫૨, ૫૬, ૫૭ ૭૩, ૮૬,
૧૦૧, ૧૧૯, ૧૨૫, ૧૭૫, ૨૭૩,
૨૭૪, ૨૭૫, ૨૭૮

શીરામ ૧૯૨

રોહિત, મિસ ૨૬-૭, ૮૩

અત્યરેવ, સ્વામી ૨૭૮, ૨૮૧

સત્યપાત્ર, ડૉ ૧૧૯, ૧૯૯

સત્યમૂર્તિ, શ્રી ૪૬૧

'સત્ય શિવ મુન્દરમ્' ૨૧૭

સત્યાગ્રહ અનિષ્ટનો પ્રતિકાર ૧૧૦, અંચને
ગુનાની કબૂલાત ૯૬, અંચને સ્વદેશી
૯૯, અંચને હરતાળ ૧૨૬, અંચમેવ
સાધન ૩૦, ઠંડુનિયાના પ્રસોનો ઉકેલ
૧૧૩, બધામિક દિવસાવ ૪૪, ની
બ્યાખ્યા ૧૧૭-૮, ની સફળતાનો
આધાર માણસોની સખ્યા પર નથી
૧૪૨, નું ખરું સ્વરૂપ ૭-૮, નું
સહસ્ય ૫૫૨ અને ૫૫૧ના, બેનિતક
ક્રાંતિ ૧૦૯, બળામળ પ્રવૃત્તિ અટકા,
વવાનો ઉપાય ૩૧, ના ઉતાવળને
અવકાશ નથી ૧૨૪, ના નીતિને
પ્રધાન રચાન ના બળાત્કાર નહી,

-મા દેવ, સાધન અને સાધની

શુદ્ધતા નોઈએ ૫૬-૮

'સત્યાગ્રહી' ૦૫૫ ૫૫-૬

'સર્વકૃત આશ્રમ' ૪૦૬

સંધુ ડૉ તેજબદાદુર ૧૬

'સર્વ' ૪૨૪

'સર્વ' બોલું દનિયા' ૮૬

'સર્વોદય' ૧૧૯

સવિનય કાયદા બાજુ કરવાનો કોને
અધિકાર ૧૬૪-૫, અંચનનો એક
સનાતન સિદ્ધાંત ૯૧, ની મોડીમા
પણ સત્યાગ્રહ ૯૭-૮, નું મડાણ
પ્રેમ અને બાઈચારા ઉપર ૧૦૦-૩

સથમ વૃક્ષાશ્રમ ધર્મનો પાથ ૪૫૧

સાકરલાડ, શ્રી ૭૬

સાવરકર ૬૨

સિદ્ધાંત ૧૫૬

સિદ્ધ, મોષાવચન ૪૬૧

સિદ્ધ લોક ૨૬૧, ૫૨

સુવાળે શ્રી ૫૨૫

સુદરવાલ ૨૭૩

એન, કેશવચ ૧૪૧

પદ દુસેન ૧૬

કેરીસ ૧૧૯

લા, રેવાશકર ૧૪, ૬૬, ૧૧૩, ૧૬

લાખાની, ઉમર ૨૮, ૬૭

'સોમ સેલેસિયલ' ૩૯૮

રેડક, ડબ્લ્યુ ટી ૫૮૨

રેડકસ મિ ૫૨૦

સીઓ અંચને અસહકાર ૩૨૭

રપૂર, મિ ૪૫૮

રમદસ જનરલ ૧૦૭, ૨૯૫

સ્વદેશી અંચને સીઓ ૩૧૩-૫, ના

ધર્મલાવના ૫૩૭ અંચ ૮૫, ૫૩૬-

૪૨ બંધાયેલ ધર્મ ૩૩૧-૨,

અંચિલાવ ૭૪

'સ્વદેશી મિત્રમ્' ૦૫૫ ૯૨

સિવક, મિ અંચિલાવની સફરના લેખ

૬૫

હક, મહાકવિ ૪૦૫-૬, ૪૧૨
હકીમ ૫૧૦
હડતાળ બંજનવિરોધી પ્રબળ સાધન ૫૭૦
હરકિશનલાલ, લાલ ૩૮૫, ૩૮૬, ૪૭૯
હરસોમ બેઠક વકીલ ૨૮૫
હરસલાલ ૧૧૨
હટ્ટર કમિટી ૩૬૯-૭૦
હટ્ટર, લોર્ડ ૧૨૧-૩૦
હાર્ડિંગ, લોર્ડ ૩૨, ૫૧૦
હિલ્ડા ૧૬૦

‘હિંદ સ્વરાજ’ ૮૩, ૪૧૮
હિંદી ૪૮, બંધને ઉદ્ધ ૨૨
‘હિંદુ’ ૦૫૨ ૯૨
હિંદુ-મુસલમાન બંધોની બે આખો ૩૧૩
હિંદુ-મુસલમાન એકતા ૭૧, ૯૮, ૫૩૩-૫
હોદ્દરી, ચિશ્તિ ૪૧૨
હોળહોલસ, મિસ ૫૨
હોનિંગ્ટન, મિ ૨૮, ૫૪, ૬૬-૭, ૭૧
૭૫, ૮૬, ૮૭, ૧૪૩, ૫૭૧, -ને
અંગે મુબરકમા હડતાળ ૫૬૬-૭

કિયાન માહાત્મ
કૃષ્ણભાઈ મોહનભાઈ ઝવેરી
પ્ર ૧૦૦૧
ગુજરાતી નામદર ૧૯૫૬